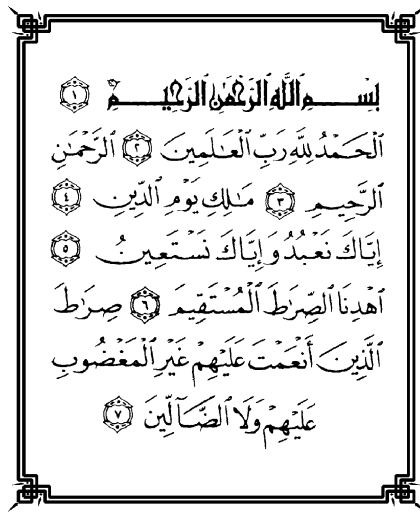

سوره تی (الفاتحة)

(۱) به ناوی خوی به خشنده و میهره بان (به ناوی
 ئه و خوییه کانگای رحمت و سوزو به زه بیه).
 (۲) سوپاس و ستایش ههر شایسته ی خوییه و بو
 خوییه، که خاوه ن و پهروه دگاری هه موو جیهانیان
 و هه موو بوونه وهره.
 (۳) به خشنده و دلوفانه، کانگای رحمت و
 میهره بانیه (رحمتی له دنیا دا هه موو شتیکی
 گرتوته وه، به لام له قیامه تدا ته نها بو ئیماندارانه).
 (۴) خاوه ن و سهرداری روژی پاداشت و سزایه
 پادشای روژی قیامه ت که دادپهروه ی ره هاو بی
 سنووری تی دا به ریاده کات).

(۵) خوییه؛ ته نها ههر تو ده په رستین و ههر له توش داوای یارمه تی و پشتیوانی ده که ین (له
 کاروباری دین و دنیا ماندا؛ به تاییه ت له و کاروبارانهدا به تو نه بی ت به که سی تر له به نده کانت
 نا کریت).

(۶) خوییه به رده و ام ریتمو و بیمان به فرموو بو ئه م ریبازی راست و دروستی ئیسلامه.
 (۷) که به رنامه و ریبازی ئه وانه یه له نازو نیعمه تی خوت به هره وهرت کردوون، نه مانخه یته
 سهر ریبازی ئه وانه ی خه شم و قینیان لیگیراوه (به هوئی ئه ووه ده یزانن و لایانداوه)، ههروه ها
 نه مانخه یته سهر ریبازی ئه وانه ش؛ که سهر گهردان و گومران (به هوئی لاساری و یاخی بوون
 و نه زانیانده وه)^(۱)

۱- (له فرمووده به کی قودسیدا خوی گه وره ده فرمویت: من نویم له نبوان خوم و به نده ی خوم، دابه ش کردووه (مه به سستی شی
 فاتحه یه که به شکی سهره کی نویره): کاتیک ئیماندار ده لیت الحمد لله رب العالمین خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م سوپاس و
 ستایشم ده کات، کاتیک ده لیت: الرحمن الرحیم، خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م ستایش و وه سفم ده کات، کاتیک ده لیت: مالک یوم
 الدین: خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م به خاوه ن ده سه لاتم ده زانی ت کاتیک ده لیت: ایاک نعبد و ایاک نستعین، خوا ده فرمویت: به نده م
 راست ده کات ئه وه تا ههر من ده پرستی ت و ههر من به پشتیوان ده زانی ت: کاتیک نایه تی ۶، ۷ ده خوینیت: خوا ده فرمویت: ئه وه بو
 به نده م، ههرچی داواش بکات پی ده به خشم)، ههروه ها له فرمووده به کی راست و دروستی تر دا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ به
 گه وهره ترین و پیروترین سوره تی قورئان ناو زده ی فرمووه.

سوره تی (البقرة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

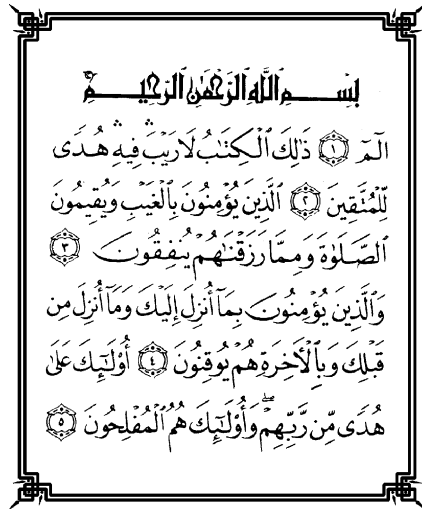
(۱) چهنده پیتهک له سه ره تای ههنده له سوره ته کانی قورئاندا هاتوون ژماره یان (۱۴) پیته، نیوهی کوی پیته کانی زمانی عه ره بین، بو سه لماندن (اعجاز) و مه زنی و گرنگی قورئان که له توانای هیچ که سدا نیه به و پیتانه کتیبکی ئاوا بی وینه دابیت، به راده یه که هه تا نه گهر هه موو گروی ئاده میزاد و په ری کو ببنه وه بو ئه و مه به سته بیگومان ناتوان، وینه ی ئه م قوئانه، یانا ده سوره تی، یان ته نها سوره تیکی داپرژن، هه روه ها چهنده ها نهینی تریشی تیدایه، زاناکان له ههنده کی دواون، ههنده کیشیان و توویانه: هه ر خوی زانیه به نهینی ئه و پیتانه.

(۲) ئه و قورئانه کتیبکه هیچ گومانیک تیدا نیه، (که له لایه ن خوی په روه دگار ه وه ره وانه کراوه به جبره ئیلدا بو (پیغه مبه ر ﷺ) که مایه ی رینمووی و سه رچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان و پاریزکاران (که ئه وانه ن فه رزه کات جیبه جی ده که ن و له حه رام خو یان ده پاریزن، له رووی بیروباوه رو کردارو گو فتاره وه).

(۳) ئه وانه ی باوه ر به نه بینراوه کان ده هیئن (وه که خواو فریشته و ئه وانه ی خوا باسی کردوون و ئیمه نایانینین)، هه روه ها نو یژه کانیا ن به چاکی ئه نجام ده دن و له و رزق و روضیه (حه لاله ی) پیما ن به خشیوون، ده به خشن.

(۴) (له هه مان کاتدا) ئه وانه باوه ر ده هیئن به و (په یامه ی) که بو تو (ئه ی محمد ﷺ) دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبه ران) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیش ده بن که روژی دواپی پیش دیت و قیامت هه ر به ریا ده بیئت.

(۵) ئه وانه له سه ر شا ریگه ی هیدایه تی په روه دگاریانن و هه ر ئه وانیشن سه رفراز و سه رکه و توو (ئه مانه بنه ما سه ره کیه کانی ئیمان و ئیسلامن).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَإِلَّا نُبْرَأُ بِالْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ اللَّهَ إِذْ أَنشَأَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ يُمَآكِلُونَ كَتَاوًا يَكْتُمُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذْ أَيْدِيهِمْ لَا تَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصَلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَيْدِيهِمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنَّا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ ﴿١٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذْ أَلْقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيُطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدَّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَٰكِنَّهُم بَالِ الْهُدَىٰ قَوْمًا رَبَّتْ يُخَذِّرُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

(۶) بہ راستی ئہ وانہی کہ بی باوہر بوون ناگاداریان بکہیت یان ناگاداریان نہ کہیت یہ کسانہ بوین، باوہر و ئیمان ناہین...

(۷) (چونکہ) خوا موّری ناوہ بہ سہر دل و گویاندا و پہردہی بہ سہر چاویاندا ہیئاوہ، (نہ بیردہ کہ نہ وہ، نہ نامادہن حق بیستن و راستیہ کانیش نابین)، ہر بوہیہ سزایہ کی سہخت چاوہر بیانہ (ئہ مانہش دہستہ یہ کن لہ بی باوہران کہ ہر خوا خوّی دہ یانناسیت).

(۸) لہ ناو خہ لکیدا کہ سانیک ہن کہ دہ لین: ئیمان و باوہرمان بہ خواو بہ روژی قیامت ہیئاوہ (لہ راستیدا ئہ وانہ درو دہ کہن) ئہ وانہ ہہ میشہ باوہر دار نین.

(۹) ئہ وانہ (بہ خہ یالی خوّیان وادہ زانن) خوا و ئہ و کہ سانہ دہ خہ لہ تیئن کہ باوہر داری راستہ قینہن!! کہ چی جگہ لہ خوّیان کہ سیان بی ناخہ لہ تیئت، بہ لام ہہست نا کہن و فام نا کہ نہ وہ و بیر نا کہ نہ وہ.

(۱۰) ئہ وانہ لہ دل و دہروونیاندا نہ خوّشی بی باوہری و حہ سوودی و کینہ ہہیہ، خوایش (بہ سہر خستنی حق و ئیمانداران) ئہ و نندہی تر دہردیان گران و کاریگہر دہ کات و سزایہ کی سہختیش (لہ دنیا و قیامتدا) چاوہر بیانہ بہ ہوّی درو کردن (ودزایہ تییان بو ئیسلام).

(۱۱) ئہ وانہ کاتیئک پییان دہو تریت توّی گوناہو تاوان و خراپہ کاری مہ چینن لہ زہ ویدا، دہ لین؛ بہ راستی ئیمہ تہنہا چاکساز ی دہ کہین!!

(۱۲) ناگادار بن، کہ بہ راستی ہہر ئہ وانہ توّی خراپہ دہ چینن، بہ لام (بہ ہوّی لووت بہرزی و دہردہ دار بیانہ وہ) ہہستی پیان کہن و (خوّیانی لی گیل دہ کہن).

(۱۳) کاتیئک پییان دہو تریت ئیمان و باوہر بہینن وہ کو ئہ و ہہموو خہ لکہ (بی فیل و راستگویانہ) کہ باوہر پان ہیئاوہ، دہ لین: چون ئیمہ وہ کو ئہ و خہ لکہ کہم عہ قل و گیلانہ باوہر دہ ہیئین، (خہ لکینہ) چاک بزنان و ناگادار بن کہ ہہر ئہ وانہ خوّیان کہم عہ قل و گیل و نہ فامن، بہ لام بہ خوّیان نازانن.

(۱۴) کاتیئکیش (دو رووہ کان) دہ گہن بہ وانہی باوہر پان ہیئاوہ دہ لین: ئیمہ ئیماندارین و باوہرمان ہیئاوہ!!، کہ چی کاتیئک بہ تہنہا دہ میننہ وہ لہ لای شہیتانہ گہورہ و فیلبازہ کانیان دہ لین: بہ راستی ئیمہ لہ گہل ئیوہین، بیگومان ئیمہ تہنہا گالنتہ یان پدہ کہین و پیان رادہ بویرین!!

(۱۵) (بہ لام خہ یالیان خاوہ چونکہ) خوا سزای گالنتہ جاریہ کہ یان لیڈہ سینیت و (دہ یانکاتہ پندو گالنتہ جار)، ئہ وہ جاری بہرہ لای کردوون تا کویرانہ مل بنین و دریزہ بہ گومرایی خوّیان بدہن.

(۱۶) ئہ وانہ گومرایان کری بہرینمووی و ہیدایہت، بازرگانہ کہ یان قازانجی نہ کرد، سہرماہ کہ شیان کہ ہیدایہتہ لہ دہستیانداو مایہ پوچ بوون و وەرگری رپیازی ہیدایہت نہ بوون ...

(۱۷) نمونه و وینهی ئه وانه وهك كه سيك وايه: ئاگريك دابگرسينيت (بو سوودی خوئی و هاوړيكانی) كه چي كاتيک هه لگيرساو ده وروبهرې خوئی رووناك كرده وه، خوا رووناكيه كه يان لئ بكوژينته وه و له چنده ها تاريخيدا جيبان بهيليت و هيچ تروسكاييه كه نابتن و ري دهرناكهن.

(۱۸) ئه وانه كه پرو لال و كوړين (له ئاستی حق و راستيداو)، ناشگه رينه وه (بو سه ر هيدايت).

(۱۹) ياخود وینه يان وهك كه سانيك وايه به دهست بارانيكي ليزمه وه گيريان خوارديت، كه په له هه وری تاريخ و هه وره تریشقه و بروسكه ی هه بيت، له تاو دنگی بروسكه كه په نجه يان ده تاخن به گوچكه ياندا له ترسی مردن، خوایش گه ماروی كافرانی داوه (بارانه كه قورئانه و بروسكه كان، ترساندنې دووړه ووه كانه كه حه ز به بيستنی ناكهن).

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَزَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۷﴾ هُمْ
بِكُمْ عَمَىٰ لَمَّا يُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَعَدْوٌ وَرِقٌّ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيٓ أَذَانِهِمْ مِنَ الصُّوَءِ
حَدْرًا لَمُوتٍ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ يَكَادُ الْبَرُّ إِذَا هَطَّتْ
أَبْصَرُهُمْ لَمَّا أَضَاءَ لَهُمْ مَسْئُورٌ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّكَ اللَّهُ عَلِيمٌ
شَقِيحٌ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
 فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
 النَّارَ الَّتِي هُوَ ذَا النَّاسِ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾

(۲۰) خه ريکه تيشکی بروسکه كه بينايی چاويان به ريت، هه كاتيک بهر پبيان روشن ده كاته وه، دهرؤن، هه كه تيشکه كه نه ماو تاريخ بوو لبيان، (ده سله مينه وه و) هه لوپسته ده كهن، خو ئه گهر خوا بيويستايه بيستن و بينينايی له ناو دهر د، به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتيكدا هه يه.

(۲۱) ئه ی خه لكينه په روه ردگاری خوتان بپه رستن، ئه و زاته ی كه ئيوه و پيشينايی ئيوه شی به دی هيناوه، بو ئه و دی رپيازی خواناسی و ته قوا و پاريزکاری بگر نه بهر.

(۲۲) هه ر ئه و زاته زهوی كرده وه به فه رش و جيگای نيشته جي بوون و ژيان بوتان، ئاسمانی وه كو سه قفيك به سه ر تانه وه راگير كرده وه، له ئاسمانه وه ئاوی بو باراندون، جا به هوپه وه جوړه ها به ره می (دره خت و گزوگیای) دهر هيناوه تا بيته رزق و پوزی بوتان، كه واته شهريك و هاوتا بو خوا برپار مه دن، كه خوشستان ده زان (په رستراو ده بيت به ديهينه ر بيت).

(۲۳) جا ئه گه ر ئيوه له دوو دليدان و گومانان له م (قورئانه پيروزه) هه يه كه دامانيه زاندوه بو به نده ی خومان محمد ﷺ ته گه ر بوتان ده كريت ئيوه ش هه ول بدهن سوره تيکی وهك ئه و بهين، هاوپه يمان و هاوکاره كانيشتان جگه له خوا (بو ئه و مه به سته) بانگ بکه ن ئه گه ر ئيوه راست ده كهن.

(۲۴) خو ئه گه ر نه تانوانی و هه رگيز نايشتوان (كه واته باوه رپهين و) خوتان بپاريزن له و ئاگره ی: سوو ته مه ني هه ی خه لکی و به رده، كه بو بې باوه ر و خوانه ناسان تاماده كراوه.

(۲۵) ئەهی پیغمبەر ﷺ مژدهش بده به وانهی که باوهریان هیئاوه و کارو کردهوه چاکه کانیان ئەنجامداوه به وهی باخه کانی به ههشت که چهندهها روبرا به ژیردرهخت و به ناو باخه کانیدا ده پوات، به پراستی بویان ئامادهیه، هه رکاتیگ له میوه و به ره میکی ئەو باخانهیان بو ده هیئن، ده لیئ: ئیستا له وه تان هیئا، تاویگ له مه و پیس خواردمان، هه ره ده هیئن و له یه کتریش ده چن، (له رهنگ و پوآله تدا، به لام له تام و بوئندا زور جیاوازن)، هه ره ها له ویدا هاوسه رانی پاک و بی گهر دیان بو ئاماده کراوه (ئەو به خته وه رانه) ژیا نی هه میشه یی و نه پراوه له و به هه شته دا ده به نه سه ر.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَمْوًا بِهِ مُمَسِّكِينَ ﴿۲۵﴾
 وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۲۷﴾
 كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَنًا فَأَحْرَبَكُمْ ثُمَّ يُبْسِئُكُمْ ثُمَّ يُغِيبُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْرَوٰنِي إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَيْكُمْ

(۲۶) به پراستی خوا باکی نیه و نهنگ نیه به لایه وه

هه ره نموونه یه که بهیئته وه به میشووله یه که، له ویش بچوو کتر بیئ یان گه وره تر، جا ئەوانه ی ئیمان و باوهریان هیئاوه، ئەوه چاک ده زانن ئەم نموونه یه راسته و له لایه نه پهره ر دگاریانه وه یه، ئەوانه ش کافرو بی باوه رن ده لیئ: خوا مه به سستی چی بوو له م نموونه یه دا؟ (خوا ی گه وره ش ده فره مویت) زور یکی بی گومرا ده کات و زور یکی تریشی پی هیدایه ت و پینمووی ده کات، به لام دیاره جگه له لارو و یرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات...

(۲۷) ئەوانه ی په یمانی خوا (که له رووی فیتره ت و سروشت و په یامه کانی خواوه) هه یانه، (که ده بیئ خواناس بن) هه لده وه شیننه وه و په پره وی ناکه ن له دوا ی به هیزو پته و بوونی، ئەو ئەوانه خو یان زه ره ره مند و خه ساره تمه ندن.

(۲۸) (خه لکینه)، چون بی پروا ده بن به خوا له کاتیگدا ئیوه بی گیان بوون (له توئی خاکدا) خوا دروستی کردوون) و گیانی به به ردا کردن، پاشان ده تانمرینیت و دوا یی زیندووتان ده کاته وه، ئەوسا هه ره بو لای ئەویش ده برینه وه.

(۲۹) هه ره ئەوزاته هه موو شتیکی له زه ویدا بو ئیوه دروست کردوه، پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات، بو یه به هه وت چین به دی هیئاو ریکی خستن، هه ره خویشی به هه موو شتیگ زاناو ئاگاداره.

(٣٠) (ئە ی محمد ﷺ باسی ئەو بەکە لە دیرین زەماندا) پەروردگارت بە فریشتەکانی وت: بەراستی من دەمه ویت له زهویدا جیشینیک دابنیم (بۆ ئاوه دانی و دینداری)، فریشتەکان وتیان: ئایا که سیکی تیا دا ده که یته جیشین که خرابه و تاوانی تیا دا بجینیت و خوێریژی تیا دا ئە نجام بدات؟! له کاتی کدا ئیمه ته سییحات و سوپاس و ستایشت ده که یین و قه درو ریژی تو چاک ده زانین و به دورت ده گرین له و شتانه ی شایسته ی تو نین، (له وه لامیاندا) خوا فەرمووی: بیگومان ئەوه ی ئیوه نایزانن من ده یزانم.

(٣١) (ئینجا ئاده می دروست کرد، ویستی توانایی ولیها توویی بۆ فریشتەکان روون بکاته وه) ناوی هه رچی پێویستی ده و روبه ر هه یه فیی کرد، له وه و دوا به فریشتەکانی رانواد و پێی فەرموون: ئاده ی ئیوه ناوی ئەو شتانه م پێی بلین ئەگه ر راست ده که ن و (توانای ئاوه دان کردنه وه ی زه ویتان هه یه ؟).

(٣٢) فریشتەکان وتیان: پاکی و بیگه ردی و ستایش هه ر

شایسته ی تو یه، ئیمه ه یج زانستی کمان نیه، ته نها ئەوه ده زانین که تو فیرت کردوین، به راستی تو پەروردگاریکی زانا و دانایت.

(٣٣) ئەوسا خوا فەرمووی ئە ی ئاده م، ئاده ی تو ناگاداریان بکه به ناوه کانیان، جا کاتی ک ئاده م هه والی ناوه کانی پیدان... خوا فەرمووی: ئە ی پیم نه وتن به راستی من خۆم ئاگادارم به نه یینی ئاسمانه کان و زهوی، ده شانم ئیوه چی ده رده خه ن و چی ده شان نه وه؟!

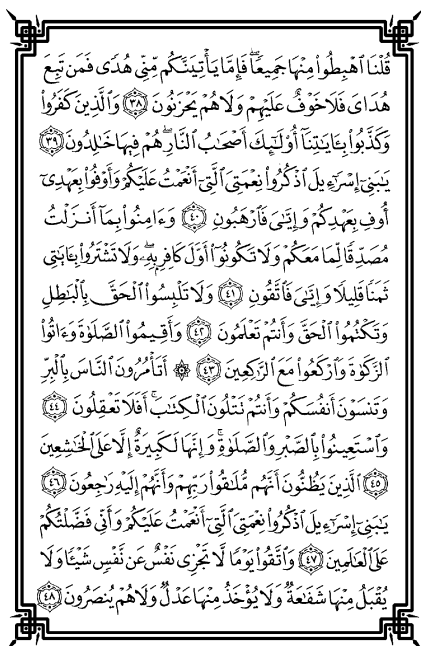
(٣٤) کاتی کیش به فریشتە کمان وت: سوژده بهرن بۆ ئاده م (سوژده ی ریژو به فرمائی خوا، وه کور و وگه یه که) سوژده یان برد، جگه ئیبلیس نه بیئت که سه ریچی کردو خۆی به گه وره زانی و خۆی خسته ریزی کافره کانه وه.

(٣٥) ئینجا وتان: ئە ی ئاده م خۆت و هاوسه رت له م به هه شته دا ژیان به رنه سه رو نیشه جی بن له هه ر کوی هه زده که ن بخۆن و بخۆنه وه به تیرو ته سه لی، به لام نزیک ی ئەم دره خته مه که ون (دەرختیکی دیاری کراو بۆ تاقی کردنه وه لییان قه ده غه کرا) ئە گینا ده چنه ریزی سته مکارانه وه.

(٣٦) شه ی تان (فرسه تی لیه ی تان) و له خسته ی بردن (وا ی لیکردن له به رو بوومی دره خته قه ده غه کرا وه که بخۆن) و له و شوینه (خۆش و پر له نازو نیعمه ته) به ده رکردنی دان، ئەوسا پیمان وتن: (ماده م سه ریچیتان کرد ئیتر لیه جیتان نایینه وه)، ده بیئت دابه زنه خواره وه بۆ سه ر زهوی، جا (له وی) هه ندیکتان دوژمنی هه ندیکتان (شه ی تان دوژمنی ئیوه یه و به رده وام هه ول ده دات دوژمنایه تی له نیوانتاندا به رپا بکات)، تاما وه یه کی دیاری کراو نیشه جی ده بن له زه ویدا و له نازو نیعمه ته کان سوود وه رده گرن و به هره وه ر ده بن.

(٣٧) پاشان ئاده م له لایه ن پەروردگاری به وه چه ند وشه و نزایه کی وه رگرت (به دل و به کول پارایه وه خوی میهره بانیش) نزاکه ی وه رگرت و لیبی خۆش بوو، چونکه به راستی ته نها ئەو، زاتیکی ئیجگار میهره بان و تو به وه رگه ر. (نزاکه ش له ئایه تی ٢٣ ی سوره تی ئە عراف دا هاتوه).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَيَحْنُ تُسِيحُ بِحَمْدِكَ وَتُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هٰٓؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِآلَآ مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ السَّمْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمِنْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتَيْنِ فَنَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْتَوَاتُبُ الرَّجِيمُ ﴿٣٧﴾

(۳۸) تنجا و تمان: همو تان دہبی دابہزن (بوسہ زوی) جا تہ گہر ہرکاتیک لہ لایہن منہوہ ریوماییتان بوہات، ہہرکہس شوین ریومایمی من بکہویت، تہوہ نہ ترس و بیمیان لہ سہر دہبیت، نہ غہمگین و دلتننگ دہبن.

(۳۹) تہوانہش بی باوہر بوون و باوہریان بہ نایہ تہ کانی ٹیمہ نہبو، تہوانہ نیشتہ جیبی دوزہخن و بوہ تہا تہابی تیابدا دہمینہوہ.

(۴۰) تہی نہوہی ٹیسرائیل (نہوہی حہزرتی یہ عقوب علیہ السلام) یادی نازو نیعمہ تی من بکہ نہوہ کہ بہ سہر تاندا رزاندومہو بہوہ فاو بہ تہمہ ک بن و پہیمانہ کہم جیبہ جیبی بکہن (کہ ٹیمان و کردہوہی چاک و باوہر کردنہ بہ ہہمو پیغہ مہبران بہ بی جیاوازی) تہوسا منیش پہیمانی خوم بہ جیبی دہہینم (کہ جیشین کردن تانہ لہ دنیاو، بہ ہہشتی بہرینہ لہ قیامہ تدا) باترس و بیمتان تہنہا لہ من ہہبیت (تا ٹاسو دہبی رہاتان پی بہہ خشم)...

(۴۱) ہرودہا ٹیمان بہین بہو قورٹانہی کہ نار دومہ تہ خوارہوہ کہ پالپشتی پہ یامہ کہی لای ٹیوہ یہ (تہورات

و ٹینجیلی دہستکاری نہ کراو) مہبنہ یہ کہم بی بروا پیی (لہ جیاتی یہ کہم باوہر دار) و نایہ تہ کانم بہنرخیکی کہم مہ گور نہوہ (لہ پیٹاوی بہدہستہینانی ہہندی مہرامی کہم نرخی دنیاو)، تہنہا لہ من بترسن و خوتان لہ خہشمی من بیاریزن.

(۴۲) نہ کہن راستی و بہ تال، حہق و ناحق بہ یہ کہوہ بتالین و حہق مہشارنہوہ، درو دامہ پوشن بہ راست، لہ کاتیکدا خوتتان حہق و راستی دہزانت کامہ یہ.

(۴۳) نوٹہ کانتان بہ چاکی تہ نجام بدن بہ دروشمہ کانیہوہو زہ کاتیش بدن، لہ گہل کرنوش بہراندہ کرنوش بیہن (بو پہرودہر دگارتان).

(۴۴) (کہی تہوہ راستہ) فہرمانی چاکہ بہ خہلکی بدن و خوتان فہراموش بکہن؟! لہ کاتیکدا خو ٹیوہ کتیبی خوا - تہورات - دہخوینتہوہ، (دہزانت سزای گوفتاری بی پہفتار چونہ) جانایا ژیریتان ریتان لینا گریٹ لہو ہہلو یستہ ناشرینہ؟! (۴۵) (ٹیوہ ہہول بدن) پشت بیہستن بہ ٹارامگرتن و نوٹہ کردن (بو گہ بشتن بہ تامانج) بہ راستی نوٹہ ٹہرکیکی گہورہو گرانہ، مہ گہر لہ سہر تہو کہ سانہی کہ بہ خوشہو یستی و سوزہوہ خوا پہرستی تہ نجام دہدہن و (باوہری دامہ زراویان ہہ یہ)...

(۴۶) تہوانہی دہزانت بیگومان بہ دیداری پہرودہر دگاریان شاد دہبن و باوہری پتہویان ہہ یہ کہ بو لای تہوزاتہ دہ گہرینہوہ.

(۴۷) تہی نہوہی ٹیسرائیل: یادی نازو نیعمہ تہ کانم بکہ نہوہ کہ رشتومہ بہ سہر تاندا بیگومان من گرنگی زورم پیداون و نازو نیعمہ تی زورم پیبہ خشیوون (لہ خواردن و خواردنہوہ، لہ موعجیزہی جوراوجور، لہ چارہ سہر کردنی کیشہ کان،... ہتد) من زیادہ ریژی ٹیوہ داوہ بہ سہر ہہمو خہلکیدہ (تہ لہ تہ لہ سہر دہمی خو یاندو تہوانہی کہ پاہندی ٹاینی خوا بوون، بہ تاییہ تی پیغہ مہبران و پیواچاکان)...

(۴۸) خوتان بیاریزن لہ پروژیک کہ کس فریای کس ناکہویت و کس ہیحی لہ دہست نایہت و تککاری کہ سیش و ہرناگریٹ و ہارمتہ و گورانکاری تیادا تہ نجام ندریت و تہو کہ سانہی خوانہ ناسن یارمہ تی نادرین و سہر ناخرین.

(۴۹) بیری نیعمه تی رزگار بونیشتان بکه نه وه کاتیک رزگار مان کردن له دست دارو دسته ی فیرعه ون که خراپترین سزاو نازاریان ددهان، کوره کانتانیان سه رده پری و نافرته ته کانتانیان ده هیشته وه (بو کاره کهری و خزمه ت) شهوش بو ئیوه توشهات و تاقیکردنه وه یه کی گه وره بوو بو تان له لایه ن په روه دگار تانه وه (تا پشت به و زاته بیهستن و بروای ته و اتان پیی هه بیئت).

(۵۰) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه که له بهر خاتری ئیوه دهریا که مان له ت کرد، ئینجا رزگار مان کردن، دارو دسته ی فیرعه و نمان نوغرو کرد، له کاتیکدا ئیوه به چاوی خو تان بینیتان و ته ماشاتان ده کردن.

(۵۱) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک چل شه و واده مان دانا بو موسا (بو پارانه وه و نزا) پاشان گویره که که تان کرده خواتان، بیگومان ئیوه ستمکار بوون.

(۵۲) پاشان (له و هه مو هه لانه تان) خوشبووین بو شه وه ی

وَإِذْ جَعَلْنَاكُمْ مِنَ آٰلِ فِرْعَوْنَ إِسْمٰوٰتِكُمْ سِوٰءَ الْعٰلٰمِیْنَ
یٰذِیْحٰوْنِ اٰنْبَآءَکُمْ وَیَسْتَحِیْمُوْنَ دِیَآءَکُمْ وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلٰغٌ
مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ ﴿۴۹﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِکُمْ الْاَبْحَرٰ فَاجْمَعْتُمْکُمْ
وَاعْرِضْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۰﴾ وَاِذْ وَعَدْنَا مُوسٰی
اَنْ یَّرِیْنَ لَیْلَةً نَّمَّ اَخَذْنَا مِنَ الْعِجْلِ مِیْنًا وَاَنْتُمْ طٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾
ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْکُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِکَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ﴿۵۲﴾
وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسٰی الْکِتٰبَ وَالْفُرْقٰنَ لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۳﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِہٖ یَعْقُبٰوْا اِنکُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَکُمْ
بِاِخْتٰدِکُمْ الْعِجْلَ فَمُتُوْا اِلٰی اٰبَآئِکُمْ فَاقْتُلُوْا اَنْفُسَکُمْ ذٰلِکُمْ
خَبْرٌ لَّکُمْ عِنْدَ اٰبَآئِکُمْ فَاَبَیْکُمْ عَلَیْکُمْ اِنَّہٗ هُوَ الْوٰاِبُ الرَّجِیْمُ ﴿۵۴﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسٰی اِنْ تُوْمِنْ لِّکَ حَقِّ رَبِّیْ اِنَّہٗ جَہْرَةٌ
فَاَخَذْنَاکُمْ لَلصِّعْفَةِ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاکُمْ بِرُ
بَعْدِ مَوْتِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ﴿۵۶﴾ وَظَلَلْنَا عَلَیْکُمْ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَیْکُمُ الْمَنَّٰنَ وَاَلْسَلٰوٰتِیْ کُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا
رَزَقْنَاکُمْ وَاٰمَاطِمُوْا وَاَلِکُنْ کَاوُوا اَنْفُسَہُمْ یَظْلِمُوْنَ ﴿۵۷﴾

سوپاسگوزاریی بکه ن.

(۵۳) یادی ئه و نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک کتیبی (تهورات) و جیا که ره وه ی (ره واو، نارپه و امان) به خشی به موسا بو شه وه ی ریبارزی هیدایهت بگره بهر (له گومرایی رزگار تان بیئت).

(۵۴) یادی ئه و نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک موسا به قهوم و هوژی خو ی وت: ئه ی قهوم و هوژه که م به راستی ئیوه به و گویره که په رستی یه سته متان له خو تان کردوه، ده ی بگه پینه وه بولای به دیهینتار و ته و به بکه ن و ئینجا خو تان بکوژن (بی تاوان تاوانبار بکوژیت)، ئه وه باشتره بو تان (چونکه تاوانه که تان زور گه وره یه) پاشان شه ویش (واته خوا دوا ی له ناو بردنی هه ندیک له تاوانباران) تو به ی و هرگرت (له وانسه ی مابوون)، له راستیدا ته نها شه و زاته هیجگار ته و به و هرگرو به ره حم و دلوفانه.

(۵۵) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه که و تان: ئه ی موسا هه رگیز باوه رت پیناهینن تا وه کو به ناشکراو به چاوی خو مان خوا نه بینین، ئیتر یه کسه ر هه وره بروسکه که لپی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کردو به دورو بهری خو تاندا ده تانروانی (به سه سامیه وه بیرتان ده کرده وه).

(۵۶) پاشان زیندوومان کردنه وه و ژبانمان پییه خشینه وه له دوا ی ئه و مه رگه تان بو شه وه ی سوپاسگوزاریی بکه ن

(۵۷) (هه روه ها) له نازو نیعمه ته کانی خوا بو تان شه وه یه: ئیمه هه ورمان بو کردن به سییه رو گه زومان بو باراندن و په له وه ری شه لاقه مان بو ناردن، ده بخون له و رزق و پروزییه چاکانه ی که پیمان به خشیوون (به لام له بهر بی دینی و سته میان تو له مان لیسنه ندن)، جا وه نه بیئت شه وانه سته میان له ئیمه کرد بیئت به لکو هه ر سته میان له خو یان ده کرد.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٨﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا السُّبُلَ فَخَفُوا مِنْهَا خِيفًا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ بَلْ كُنْتُمْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٥٩﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٥﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٦﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٨﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٩﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٢﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٦﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ مِنْهَا وَلَا تَمْسُوا السُّبُلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

(۵۸) یادی ئەو نىعمەتەش بکەنەو کاتیک وتمان: بچنە ئەم شارەو (کە قودسە)، جا هەرچی حەزى لىسە کەن لەوئى لە هەر جىبە کى بەفراوانى و خوئى بىخوئ، لە دەروازەى شارە کە بەرئىزو کړنووشى (پىزانىنەو) بچنە ژورەو و بلین: خواپە لە تاوانە کانمان ببورە، ئەو کاتە ئىمەش لە هەلە و تاوانە کانتان دەبوورین، ئىمە پاداشتى چاکە کاران لە ئايندەدا زوئ بە زیادەو دەدەینەو.

(۵۹) کەچى ئەوانەى ستهمیان کردبوو بە کسەر گوفتارە کە بیان گوئى بەشتیک بىجگە لەوئى پىيان و ترا بوو (واتە بە لووت بەرزىو چوونە ژورەو)، جا ئىمەش لە ئاسمانەو سزایە کمان دابەزانە سەر ئەوانەى ستهمیان کرد بەهوى ئەوئى لە فەرمانى خوا دەرچوون. (۶۰) یادی ئەو نىعمەتە بکەنەو کاتیک موسا بو قەوم و گەلە کەى خوئى داواى بارىنى بارانى کرد، ئىمەش پىيان

وت: بە گوچانە کەت بدە بە (تاشە) بەردە کەدا (جا هەر کە ئەو کارەى ئەنجامدا) بەردە کە دوانزە کانى لى هەلقوئ، بىگومان هەر هوئىک چاوگەى خوئى ناسى (ئىنجا پىمان وتن)، دە بخوئ و بخوئەو لە پزق و پوئى و بەخششى خوا و تاوان و خراپە مە کەن لەسەر زەویدا کاتیکدا کە بەچاندنى توئى خراپەو خەرىکن.

(۶۱) یادی ئەو نىعمەتەش بکەنەو کاتیک بە موساتان وت: ئىمە هەرگىز لەسەر بەك جوئ خوراك ئوقرە ناگرین و بەتەنھا جوئىک خواردەمەنى رازى نین، لەبەر ئەوئە داوا لە پەرورەدگار ت بکە لە پزق و پوئى و بەرو بوومى زەويمان بو بەرھەم بەئىئىت لە روھ کى پاقلەبى و خەيارو سىرو نىسک و پىياز، موسا پىي وتن: باشە چوئ ئىو شتى کەم و ئايەخ و ناتەواو وەرەگرن لەجىاتى شتى لەو چاکتر و باشتر؟ دە دابەزن بو شارىک (بىبابانى سىنا، بەجىبەلین) ئىنجا بەراستى ئەوئى داواى دە کەن دەستتان دەکەوئت.

(جا بەهوى ئەو بىروباوەر و بىبانوگرتن و لاسارىبەیانەو) سوکىبى و رىسواى و لاتى و زەبوونى درا بەسەریاندا و شایانى خەشم و قىنى خوايش بوون، چونکە ئەوان بەراستى باوەرپىان نەدە کرد بەئايەتە کانى خوا، پىغەمبەرە کانىان بەناحەق دە کوشت، ئەوئەش بەهوى روچوونىانەو لەياخى بوون و نافەرمانىدا، هەمىشە دەستدرىژيان دە کرد (ئىستەش بەردەوامن لەسەر بەرنامەى باوو باپىرانى خوانەناسيان).

(۶۲) بیگومان نهوانه ی باوه پریان هیناوه (له نوممه تی محمد ﷺ)، نهوانهش بوونه ته جووله که (شوینکه و ته ی راسته قینه ی عیسان)، گاوره کانیش (که شوینکه و ته ی راسته قینه ی موسان)، (صابئه) ش (که شوینکه و ته ی راسته قینه ی داودن)، نهوانه ههر دهسته یه کیان باوه ری دامه زراوی هینا بیت به خوا و روژی دوایی و کارو کرده وی چاکه ی نه نجام دابییت، جا نهوانه پاداشتیان لای په روه ردگاریانه، نه ترس و بیمیان ده بییت، نه غم و په ژارهش روویان تیده کات.

(۶۳) یادی نهو نیعمه تهش بکه نهوه کاتیک په یمانان لیسوه رگرتن (که په یرو ی تورات بکن) و کبوی طورمان به راسه رتانه وه راگرت و بیمیان وتن: نهو بهرنامه یی پیمانداون به توندی بیگرن (نه گینا نه م چیا به ده دهین به سه رتاند)، هه میشهش با له بیرتان بییت چی تی دایه و چیتان لیسده خوازیت، بو نهوه ی له خوا ترس و پاریز کاربن.

(۶۴) که چی پاش نهوانه هه مووی رووتان وهرچه رخاند له ریبازی خوا، (په یمانه که تان شکاند)، نهوکاته نه گهر به زه یی و

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ
 مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 يَقْوَاهُ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا
 بَعَدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿۶۴﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا فَتَكُونَ أَهْلَهَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِدُ اللَّهِ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۶۵﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَنْتَ جَدُّنَا
 هَذَا قَالِ أَتَعْبُدُونَ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۶۶﴾ قَالُوا
 أَذْغَ لَنَا رَبُّكَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ لَنَا مَا بَيْنَهُ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا تُرَى
 وَلَا يَكْرَهُونَهَا بَلْ كَذَّبُوا فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿۶۷﴾ قَالُوا
 إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقْعُ لَوْ تَهَاسَرُ النَّظِيرِينَ ﴿۶۸﴾

یارمه تی و فزلی خوا نه بوایه له سه رتان، نهوه ده چونه ریزی خسهاره تمه ندانه وه.

(۶۵) سویند به خوا بیگومان زانیووتانه و ئاگادارن چیمان به سه ر نهوانه تاندا هیناکه روژانی شه ممه ده ستر ریژیان ده کرده له سنور درده چون، (له بهر نهوه بریارمانداو) وتمان: بینه مه یمونی دوورخواه له رحمه تی خوا (بریار بوو جووله که کانی شاره که ی قهراغ ده ریا - نیلیه - روژانی شه ممه) ته رخان بکه بو خوا په رستی و راوه ماسی تیادانه کهن، دیاره ماسیه کانیش ههستیان به وه کرده وه، بو یه لهو روژه دا خو یان نواندوه، جو له کهش به سروشت زور به ته ماعن، بیران کرده وه له ته گیرو فیلیک، نهویش به وه ی که له روژی هه بنیدا داوو توپیان بو بنینه وه تا له شه ممه دای تی بکه ون، روژی یه که شه ممه چی که توته داوو توپه کانه وه ده ری بهین (له ته فسیری ئایه تی ۱۶۳ تا ۱۶۶، له سوره تی - الأعراف - دا نه م رووداوه باسکراوه).

(۶۶) ئینجا نهو به مه یمونی کردنه مان گپا به په ندو عبیرهت بو نهوانه ی که: هاوچه رخی رووداوه که بوون و بو نهوانهش له دوی نهوان دین، هه روه ها کردمانه ناموژگاری بو خواناس و پاریز کاران.

(۶۷) یادی نهو نیعمه ته بکه نهوه کاتیک موسا به قه ومه که ی وت: بیگومان خوا فه رمانتان پیده دات که مانگایه که سه ر بیرن (کاتیک په کیکیان لی کوژرا بوو، بکوژه کهش لای زور به یان نادیاربوو، هاناو هاواریان برد پوموسا) وتیان: ئایا ده مانکه یته گالته جار ی خو ت؟ موسا وتی: په نا ده گرم به خوا بچمه ریزی نه فامانه وه (گالته به خه لکی بکه م).

(۶۸) ئینجا وتیان: (جا که وایه) له په روه ردگارت داوا بکه بو مان روون پکاته وه نهو مانگایه که مایه؟ موسا وتی: به راستی خوا ده فه رمویت: نهو مانگایه نه پیره وه نه پارینه به لکو میانه ساله، (تیتتر نهوه ندو قوولی مه که نهوه له سه ری مه روون) چ فه رمانیکتان پی دراوه چی به جیی بکه ن.

(۶۹) که چی وتیان: له په روه ردگارت داوا بکه بزاین رهنگی چونه؟ موسا وتی: بیگومان خوا ده فه رمویت: نهو مانگایه مانگایه کی په رنگ زه ردی توخه، ته ماشا کارانی دلخوش ده کات.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا فِي إِنْ الْبَقَرَةَ دَسَّخَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَدَلُولُ
 تُبْرِئُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْمَوْتَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَبِيحَ فِيهَا فَأَقْبُوا
 الْفَنَ جِئْتِ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قُلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْهُ ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
 قُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّئُ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيضَتُهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
 وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِئِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

(۷۰) که چی همر وتیان: له پهروه دگارت داوا بکه تا به ته وای بو مان روون بکاته وه بزنانین کامه یه؟! چونکه به راستی نم گاهه له سه ری لی تیگ داوین و رهنگی زور به یان له یه که ده چیت، به راستی نیمه - نه گهر خوا وویستی له سهر بیټ - رینمووی وهرده گرین.

(۷۱) موسای تی: به راستی خوا ده فهر مویټ: نه وه مانگایه که هیشتا رانه هیتر اوه زه وی بکیلیت و جووت بکات، ناودیری کشتو کالیس ناکات، بی عه یه وه یه که رهنکه و هیچ په له یه کی تیډانی یه، نه وسای وتیان: نا یسته تیتر هه والی راسته قینه ت پیډاین، (تیتر دوا ی هه ول و کوشش کی زور به ده ستیان هینا) و سهر یان بری، ههر چه نده خه ریک بو نه و کارهش نه که ن.

(۷۲) یادی نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چون کاتیگ که سیکنان کوشت و یه کسه ر ئاژاوه له نیوانتاندا به رپا بو، خوایش نه وه ی ده تانشارده وه دهر یخست و ناشکرای کرد (که بکوژ کییه).

(۷۳) تیجا وتمان: به پارچه یه که له مانگا سهر براوه بدن به لاشه ی کوژراوه که دا (دیاره به ویستی خوا وه که مو عجزه یه که کوژراوه که زیندوو بو ته وه و راستی بکوژه که ی خوی و توه)، جا تا به و شیوه یه به ناسانی، خوا مردوان زیندوو ده کاته وه و ده سه لاتی خویتان نیشان ده دات بو نه وه ی تیگن و ژیر بن.

(۷۴) پاشان له وه ودوا دلّه کانتان رهق بو، (نه ی جوله که کان) ههر وه که به رد، به لکو ره قتریش (چونکه) به راستی به رد هه یه روبری لی هه لده قولیت، هه شیان له ت له ت ده بیټ و ناوی لی ډیته دهر وه، هه شیان له ترسی خوا له لوتکه ی شاخه کان به ر ده بیته وه، خوایش بیگا نیه له و کار وکرده وانه ی نه جمای ده ده ن.

(۷۵) نایا نیوه (نه ی گرو ی ئیمانداران) به تهمان و ئومیده وارن که جوله که ئیمان و باوهر بهینن به ناینه که ی نیوه، له کاتیگدا بیگومان ده سه یه که له شاره زاکانیا ن گو فتاری خویان ده بیست له (ته ورات) دا، له وه ودوا ده سکاریان ده کرد دوا ی نه وه ی که تیگی به یشتوون و ده یانزانی راستیه که ی کامه یه.

(۷۶) (له مه دینه دا جووه کان) ههر کاتیگ تووشی ئیمانداران ده هاتن ده یانوت: نیمه ش ئیمانمان هینا وه (موسولمان بووین)، به لام کاتیگ پیکه وه کو ده بوونه وه له گهل (به ناو زاناو دلره که کانیا ن) به یه کترین ده وت: نه وه بو نیوه نه و شتانه یان بو باس ده که ن که خوا بو نیوه ی له (ته ورات) دا باس کردوه (دهر باره ی پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ) تا وه کو بیکه نه به لگه به سهر تانه وه لای پهروه دگارتان!! نایا نیوه عه قلتنان به و جوړه شتانه ناشکیټ و ژیریتان ناخه نه کار؟!

(۷۷) ئایا ئه وانه نازانن که به راستی خوا ده زانیت چی په نهان ده کهن و چیش ئاشکرا ده کهن؟ (له گوفتار و کردار و نیه تیان).

(۷۸) هه ندی له و جووله کانه نه شاره زا و نه خوینده وارن، واده زانن کتیبی (تهورات) بیجگه له چهند ئاوات و هیوایه ک هیچی تر نیه، ئه وانه هه ر گومانیان کردو ته پیشه ی خویمان (وا ده زانن به هه شتیان بو خویمان مسوگه ر کردوه).

(۷۹) سا و او ه یلا بو ئه و که سانه ی کتیب ده نووسن به ده سته ی خویمان و پاشان ده لین: ئا ئه مه له لایه ن خوا وه یه، تا که میک له مالی دنیا به ده ست به یین، جا وه یل بو ئه و ده ست و (قه له مانه ی) که شتی و ده نووسن و وه یل بو ئه و که سانه ی که که سابه تی ئا و ئه نجام ده دن.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسِلُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ قَوْلِ الَّذِينَ يُكْتَبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْشَأْرَ وَإِيَّاهُ نَحْنُ قَلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٧٩﴾
 وَقَالُوا لَنْ نَحْمَسَنَ الْكَافِرَ إِلَّا أَنْيَا مَا تَعْدُوهُ قُلْ أَخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْكَافَرِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَى إِسْرَائِيلَ لَعْنَةُ الْكَافِرِينَ وَإِلَّا اللَّهُ وَالَّذِينَ إِخْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

(۸۰) جووله که کان ده لین: (چهنده گونا هبار بین) ته نه چهنده روژیک کی که م له دوژه خدا ده میننه وه!! بیان بلن: باشه، ئیوه په یمانتان له خوا وه رگرتو وه، تا هه رگیز خوی گه وه ره په یمان شکینی نه کات؟! یان هه ر ده تانه وی ت شتیک بلین به ده م خوا وه که هیچ بناغه به کی نیه و هه ر نازانن (چی ده لین)!!

(۸۱) نه خیر وانیه، ئه و که سه ی گونا هو تا وان ئه نجام بدات و تا وانه کانی هه مو و لایه کی دا بگری ت (ئاشکرا و نادیا ری) ئه و جو ره که سانه نیشته جیی ئاگری دوژه خن و بو هه می شه یی تیایدا ده میننه وه (له هه ر نه ته وه و هوژو تیره و تایه فه یه ک بن).

(۸۲) ئه و که سانه ش با وه رپان هی نا وه و کار و کرده وه چا که کان ئه نجام ده دن، هه ر ئه وانن نیشته جیی به هه شتن و تیایدا ژیا نی هه تا هه تایی ده به نه سه ر (له هه ر چین و تو یژو ره گه زی ک بن).

(۸۳) یاد ی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتی ک په یمانمان وه رگرت له نه وه ی ئیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه په رستن و له گه ل دایک و باوکدا چا که کار بن، هه ر وه ها له گه ل خزمان و هه تیوان و هه ژار نی شدا، گو فتاری چاک و جوانیش رو به خه لکی بلین، هه ر وه ها نو یژه کاتتان به چاکی ئه نجام بدن و زه کاتیش بدن، پاشان ئیوه (له جیا تی گو یرا یه لی) پشتتان تی کرد، جگه له که می کتان نه بی ت: له کاتی کدا زو ره تان (له و هه مو و ئاموژگاری به سه و دانه) رو و وه رده چه رخی ن و پشتی تی ده که ن.

وَاِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَنْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هُنَالِكَ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَطَّهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِيمِ وَالْعَدْوَانِ
 وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أَسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ حَرْمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْمُونَ بَعْضُ الْكُذِّبِ وَكَافِرُونَ
 بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 أَشْرَوْا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ
 بُرُوجَ الْقُدُسِ أَفْكَلَمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْوِيَهُمْ ﴿٨٨﴾

(۸۴) یادى ئەو نىعمەتە بەكەنەوہ کاتیک پەیمانان
 لە ئیوہ وەرگرت کہ ئیتر خوینی یە کتر (بەناحق)
 نەرپژن و یە کتر لە مال و حالی خۆتان دەر بەدەر
 نە کەن، پاشان بریاریشان لەسەر ئەو دەو لە
 کاتیکدا خۆیشان شایەتی لەسەر ئەمە دەدەن.

(۸۵) لەو دەو ئیوہ هەر ئەوانەن (ئامازە یە بو
 جوو لە کە کانی سەردەمی پیغمبەر ﷺ) خەریکی
 یە کتر کوشتن، دەستە بەک لە (خزمانی) خۆتان لە مال
 و حالی خۆیان دەر بەدەر دە کەن پستی یە کتر دە گرن
 دژ بە دەستە یە کتان بە تاوان و دوژمنایەتی، کە چی
 ئە گەر بە دیلی دەستی دوژمن بەکە و تنایە ئەو ئیوہ
 فیدیەتان بو دەدان و ئازادتان دە کردن، لە حالیکدا
 دەر بەدەر کردنە کە یان لەسەر تان حەرامە، کە وابوو
 چۆن دە بیئت باوە پرتان بە بە شیکێ (تەورات) هە بیئت

و بە بە شیکێ تری باوە پرتان نە بیئت؟ ئایا پاداشتی ئەو تان کە ئەو کارە دە کات جگە لەسەر
 شوپیی و سووکی نە بیئت لە ژیانی دنیا دا هیچی تر هە یە؟ لە روژی قیامە تیشدا دە گەر پینەوہ بو
 ناو سەختترین سزا، خواش بی ئاگانیه لەو کارانە ی کە ئیوہ ئە نجامی دەدەن.

(۸۶) ئەوانە، ئەوانەن کە ژیانی دنیا یان کیری و گوپریوانە تەوہ بە ژیانی (بە هەشت) و
 دواروژ، لە بەر ئەو سزایان لەسەر کەم ناکریتەوہ، ئەوانە هەر گیز یارمەتی نادرین و
 سەر ناخرین.

(۸۷) سویند بیئت بیگومان ئیمە تەوراتمان بە خشی بە موسا و بەردەوام دواى ئەویش
 پیغمبەریمان رهوانه کردو به عیسای کوری مەریەم بە لگە و نیشانە و موعجیزە ی جوړاو
 جوړمان بە خشی هەر وەها پشتگیریمان کرد بە فریشتە (جبرئیل)، ئایا چۆن دە بیئت هەر کاتیک
 پیغمبەریمان رهوانه کرد بیئت، بە لام لە گەل ئارەزووہ کانی ئیوہ دا نە گونجا بیئت: خۆتان بە زل
 زانیوہ و لوتتان بەرز کردو تەوہ و پرواتان نە هیئوہ، ئەوسا دەستە یە کتان (بەرنامە ی خواتان) بە
 درو زانیوہ و هەندیکیشان پیغمبەرانتان دە کوشت.

(۸۸) هەر وەها (جوو لە کە کانی سەردەمی پیغمبەر ﷺ) وتیان: دلە کانمان داخراوہ (لە گوفتاری
 تو، تینا گە یین) نە خیر وانى یە، ئەوانە خوا نە فرینی لی کردوون بە هو ی کوفرو خوانە ناسیانەوہ،
 کە وابوو بە کەم شت پروا دە کەن.

(۸۹) کاتیک له لایهن خواوه کتیبیک (قورئان) هات بویان، که: ئەو کتیبانەیی ئەوانیش پەسەند دەکات و بەراستی دەزانیت، ئەوان پێشتر داوای سەرکەوتن و زال بونیان بەسەر ئەوانەیی بۆ باوەر بوون له خوا ده کرد به هۆی شوینکە و تیان بۆ پیغەمبەر ﷺ که چی کاتیک ئەو پیغەمبەرەیان بۆ هات که دەیانناسی، بروایان پێ نه کرد، کهواته با نەفرین و له‌عنه‌تی خوا له‌سەر کافران بییت.

(۹۰) (ئەو جووله‌کانه) خوایان به‌شتیکی ناپه‌سەند فروشت (هه‌لوپستیکی نادروستیان نواند) کاتیک کافر بوون به‌و قورئانه‌ی خوا ناردوو یه‌تی، (له‌حه‌سوودی) و سەرکه‌شیدا (ره‌خنه‌یان گرت و وتیان): بۆچی خوای گه‌وره‌ده‌رگای فه‌زل و لای ره‌حمه‌ت ده‌کاته‌وه له‌هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت له‌به‌نده‌کانی!! ئەوسا ئیتر دوو چاری

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْخِمُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾
 بِسْمَا أَسْرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ أَنْ يَرْزُقَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ بَشَأَ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءَ وَعِصْبًا عَلَىٰ عِصْبِ الْكَافِرِينَ ﴿۹۰﴾
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَمُورًا مِمَّا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فِيمَ تَقْتُلُونَ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹۱﴾
 وَلَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِمَّنْ بَالِغُ بَيِّنَاتٍ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۹۲﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قُلُوبًا سَمِعَاتٍ وَعَصَبِنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹۳﴾

یهک له دواى یه‌کی رق و خه‌شمی خوا بوون (چونکه وه‌نه‌بیته‌ن‌ها کافر بوو بن به‌محمد ﷺ و به‌قورئان، به‌لکو کافربوون به‌موسا و ته‌وراتیش که داوای شوینکە و تنی محمدیان لیده‌کات) جا، بۆ کافرو خوانه‌ناسان سزایه‌کی ریسواکه‌ر ئاماده‌یه.

(۹۱) کاتیک پیمان ده‌وتریت باوەر به‌ئین به‌وه‌ی که له لایهن خواوه ره‌وانه‌کراوه، ده‌لین: ئیمه‌ ته‌نه‌ها باوەرمان به‌وه‌هه‌یه‌که بۆ ئیمه‌ ره‌وانه‌کراوه و باوەر ناهین به‌هه‌موو ئەوانه‌ی که دواى (ته‌ورات) هاتوه‌وه‌کو (ئینجیل و قورئان) له‌کاتیکدا که هه‌ر ئەو قورئانه‌حق و راستی‌یه‌و به‌راست دانه‌ری (ته‌ورات) ی ئەوانیشه، پیمان بلی: ئەی کهواته بۆچی پێشتر پیغەمبەرەکانی خواتان ده‌کوشت ئە‌گه‌ر ئیوه‌ ئیماندارن (به‌ته‌ورات؟!)

(۹۲) سویند به‌خوا به‌راستی موسا نیشانه‌ی فره‌و موعجیزه‌ی زوری بۆ هیئان، که‌چی (کاتێ که‌چوو بۆ نزای په‌روه‌ر‌دگار، له‌کیوی طور) ئیوه‌ گویره‌که‌که‌تان په‌رست، به‌راستی ئیوه‌ سته‌مکارن.

(۹۳) (یادیان بینه‌وه‌ره‌ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی) که‌ په‌یمانمان لێ وه‌رگرتن و کیوی طورمان به‌سه‌ردا به‌رزکردنه‌وه‌ و (فه‌رمانمان پیدان): ئەوه‌ی پیمان به‌خشیوون (له‌ته‌ورات) به‌توندی بیگرن و لینی لامه‌ده‌ن و گوئی بیستین، (به‌ده‌م) وتیان: گویرایه‌لین، (به‌لام به‌کرده‌وه) پیچه‌وانه‌یان کردو یاخی بوون و گویره‌که‌ په‌رستی له‌دل و ده‌روونیاندا روابوو به‌هۆی بۆ باوه‌زیبانه‌وه، پیمان بلی: ئیمان‌که‌تان شتی ناره‌واتان پێ ده‌کات ئە‌گه‌ر ئیوه‌ ئیماندارن؟! (باوو باپیرانتان گویره‌که‌ په‌رست و پیغه‌مبەر کوژ، ئیوه‌ش سه‌رسه‌خت و بۆ باوەر).

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ مِنَ الدَّارِ الآخِرَةِ عِندَ اللَّهِ خَالصَةٌ مِّنْ دُونِ الدَّارِ فَأَمْضُوا مِمَّا عِنْدَكُمْ صَدِيقَاتٍ ﴿٩٤﴾
 وَلَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبْدًا إِيمًا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾
 وَلَنَجْذِثُنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُحْرَجٍ مِنْهَا ﴿٩٦﴾
 مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ بِيَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾
 مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾
 أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ فَرَقَّ بَيْنَهُمْ بَلْ أَكْرَهُمُ لِأَنْ يُؤْمِنُوا ﴿١٠١﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَهُمْ كُفْرَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

(۹۴) (ئەى محمد ﷺ پييان بلى: ئە گەر راست دە کەن و باوەرتان وایه که مالی ئەو دنیا (بەهەشت) لای خوا تاییه تمەندە بە ئیو ئەک خەلکی تر، دە ئاواتی مردن بخوازن ئە گەر راست دە کەن (تا زو و بچنە ناو بەهەشت)!!

(۹۵) (بەلام ئەوانە) هەرگیز بەهوی رهفتاری نادروست و دەست پیشخهري ناپهسه نديانه وه ئاواتی مهرگ ناخوازن، خوايش چاك ئاگاداره له حالى سته مكاران.

(۹۶) سویند بیټ ئەو جووله کانه دەبینیت که له هه موو خه لک به په روشتن له سه ر دنیاو ژیا نی دنیا به هه ر جوړیك بیټ، هه تا بگه ره له ها وه لپه رست و مو شریکه کانی ش، هه ریه ک له وانه ئاوات ده خوازیټ که: هه زار سا ل ته مه نی بیټ، هه ر چه نده وه نه بیټ

ته مه نی درێژیا ن له سزا رزگاریان بکات، خوايش زوړ بینایه به و کرده وانه ی که ئە نه جامی ده ده ن.

(۹۷) (ئەى محمد ﷺ) پييان بلى: هه ر که سيك دوژمنى جویره ئيله، (با بزانیټ) که هه ر ئەو جویره ئيله به فه رمانی خوا ئەو قورئانه ی دابه زاندوټه سه ر دلت کتیه پيشووه کان به راست داده نيټ و ريټموویي (بو چاکه) ده کات و مژده به خشيشه به ئيمانداران.

(۹۸) ئەو که سه ی دوژمن بیټ به خواو فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی، به تاییه ت جویره ئیل و می کائیل، ئەوه با بزانیټ و دلنیا بیټ که خوا ی گه وه دوژمنی کافرو بیبا وه رانه.

(۹۹) سویند بیټ به خوا ئیمه بیگومان نیشانه و ئاویه تی رو و نمان بو تو نار دو وه (ئەى محمد ﷺ) که سیش با وه ری پیی له ق ناییټ، جگه له ده روون نه خو ش و یاخی بو وه کان.

(۱۰۰) ئەوه بو هه ر جا ریك په یمانیکیان به سستیټ (له گه ل خوا و پیغه مبه رو مو سلماناندا) خیرا ده سته یه کیان په یمانه که یان شکاندو وه، به لکو زوړ به ی زوړیا ن با وه ر ناهیئن (رېزو قه درى په یمان و ئیمان ناگرن).

(۱۰۱) کاتیکی ش که پیغه مبه ریکیان له لایه ن خوا وه بو هات (مه به ست چه زره تی محمد ﷺ) له گه ل ئەوه شدا که پشتگیری له راستی ته ورات ده کات، ده سته یه ک له خوا وه ن کتیه کان (جو وه کان) کتییی خوا یان پشتگو ی خست و خو یان لی گیل کرد، هه ره ک هه والی وا نه زانن و (نه یان بیستیټ).

(۱۰۲) جا جووه کان (وازیان له کتیبی خوا -

تهورات هیئاو) شوینی ئه وه که وتن، که شهیتانه کان ده یانخوینده وه ده رباره ی دهسه لات و حکومتی سوله یمان، (ناشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیبری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها مه ردو میان فیبری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابه زی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به ستیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو)، ئه وانیش که سیان فیبری هیچ شتیک نه ده کرد تا بییان نه وتایه: ئه م کاره ی ئیمه بو تا قی کردنه وه یه و خوت کافر مه که (که چی هه ندیک هه ر کولیان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافیر ده بوون که ژن و میردی پی له یه ک جوودا بکه ن، (هه ر چه نده) ئه و

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا اللَّيْلِيْنَ عَلٰى مَلِكٍ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرُ
سُلَيْمٰنَ وَلِكِنَّ الشَّيْطٰنَ كَفَرُوْا يَعْلَمُوْنَ النَّاسَ
الْبَشَرَ وَمَا اَنْزَلَ عَلٰى الْمَلٰٓئِكِٖنَ بِبَابِلَ هٰنُرُوْتَ وَمَرْوَةَ
وَمَا يَعْلَمٰنِ مِنْ اٰحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرُوْنَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ
وَمَا هُمْ بِضٰلِّيْنَ بِهِ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَعْلَمُوْنَ
مَا يَصْرِفُوْنَ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَّا اشْرَبُوْهُ
مَا لَوْ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا سَرَّوْا بِهِ
اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنْهَرُ اَمْثَلًا
وَأَتَقُوْا لِمَثُوْبَةٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ
﴿١٠٣﴾ بِنٰٓئِهَا الدَّيْرُ ؕ اَمْثَلًا لَا تَقُوْلُوْا رَجَعْنَا وَقُوْلُوْا
اَنْظَرْنَا وَاَسْمَعُوْا وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾
مَا يُوَدُّ الدَّيْرُ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَّبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿١٠٥﴾

جادوو گه رانه ناتوانن هیچ زیانیك به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بیئ، ئه و خه لکه سه ر گه ر دانه هه میشه فیبری شتیک ده بن که زیانیان لیده داو سوودی نیه بویان، بیگومان ده شزانن ئه وه ی کالای وای کری بیئ و شتی وافیر بیئ له و دنیا هیچ به هره یه کی ده ست ناکه ویئ، (به راستی) ئه و شته ی ئه وان خویان پی فروشتوو و که وتونه ته داویه وه شتیکی زور ناپه سه نده ئه گه ر بزنان و تیبگه ن (چونکه سیحرو جادوو چه واشه کاریه و کاریکی نادر وسته).

(۱۰۳) خو ئه گه ر به راستی ئه و جووله کانه ئیمان و باوه رپیان بهیئایه و خویان بیاراستایه و جوانکار بوونایه (که بیگومان ئه مه ش نایه ته دی) ئه و ا پاداشتیکیان له لایه ن خوی گه وره وه که چاکتر و به فه رتر بوو ده ست ده که وت، ئه گه ر بیانزانیایه (بیرو هویشیان به کار بهیئایه). (۱۰۴) ئه ی ئه وانیه ی باوه رپتان هیئاوه مه لپن (راعنا) (چونکه له زمانی عیبریدا واتاکه ی ناشیرینه بو توانج و پلار به کار دیت، به لکو) بلین: (انظرنا) چاوه رپی و سه یرمان بکه و به چاکي ئه و فه رمانه له گوی بگرن، (چونکه) بو کافرو بیباوه ران سزایه کی به ئیسمان ئاماده کردوو (به تایبهت ئه وانیه ی گالته به دین و ئیمان و موقه دده سات ده که ن).

(۱۰۵) چ ئه وانیه ی که کافرن له خاوه ن کتیبه ئاسمانیه کان، چ موشریک و هاوه لگه ران چه ز ناکه ن له لایه ن په روه ر دگارتانه وه هه یچ خیر و به ره که تیک داباریت بو تان و روتان تییکات، له گه ل ئه وه شدا خوا ره حمه تی خوی تایبهت ده کات به هه ر که سیک (بیه ویئ و شایسته بیئ) هه ر خوایش خاوه نی فه زل و به خششی گه وره یه.

(۱۰۶) هه رئايه تيك بسپرینه وه، يان بيخه يينه بارودوخى فه راموشيبه وه و پشتگويى بخه يين، چاكتر لهو، يان ويتهى تهو دهخه يينه پروو، مه گهر نه تزانيوه كه خوا دهسه لاتي به سه ره موو شتيكدا هه به؟

(۱۰۷) ئايا نه تزانيه وه (ئهى محمد ﷺ، ئهى ئيماندار) كه به راستى هه ر خوا خاوه نى هه موو ئاسمانه كان و زه وييه، جگه لهو خوايه هيچ پشتيوان و ياريدده ريكتان نيه؟

(۱۰۸) (ئهى هاوه لان) ئاخو ئيوه ش ده تانه ويئت داخوازي (گه وره و ناقولا) له پيغه مبه ره كه تان (محمد ﷺ) بكه ن، هه ر وه ك كاتى خوئى داخوازي له موسا كرا، جا هه ر كه سيك ئيمان و باوه ر بگور يته وه

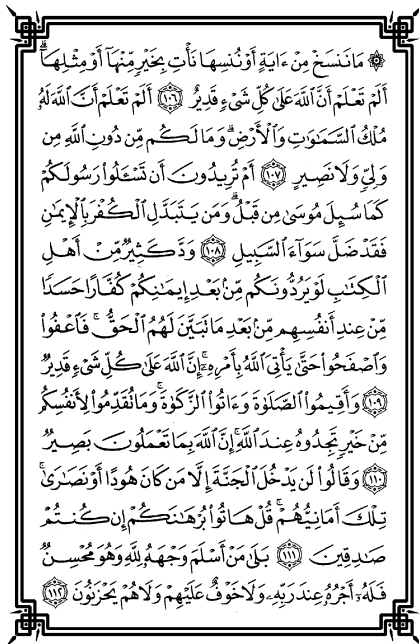
به كوفر، ئه وه بيگومان رييازي راست و دروستى وون كردوه.

(۱۰۹) زور يك له خاوه ن كتيه كان ئاواته خوازن له بهر چه سوودى و ناپاكي خويان ته گهر بو يان بكر يئت بتانگير نه وه ريزى بي باوه ران ته مه ش دواى ته وهى كه حه ق و راستييان به ته واوى بو پروون بو ته وه، به لام ئيوه هه ر لييان ببورن ولييان مه گرن و چاو پوشييان لئى بكه ن، تا خواكارى خوئى ته نجام ده دات و ويستى خوئى جيبه جيئ ده كات، بيگومان خوا دهسه لاتي به سه ره موو شتيكدا هه به.

(۱۱۰) (كه واته ئهى ئيمانداران) نو يژه كانتان به چاكي ته نجام بده ن و زه كاتيش بده ن (به خاوه ن مافه كان) و دلنيا بن كه هه ر كار يكي چا كه بو خوتانى ده كهن، لاي خوا بزر نايبت و ده ستان ده كه ويته وه چونكه به راستى خوا بيناو به ئاگايه به و كار وكرده وانهى كه ته نجامى ده ده ن.

(۱۱۱) (جووله كه و گاوره كان) ده لين: هه رگيز كه س ناچي ته به هه شته وه بي جگه له جووله كه يان گاور، جائه وه ئاوات و خه يالى خويانه (توش ئهى محمد ﷺ، يان ئهى ئيماندار) پييان بليئ: ته گهر راستگون: به لگه تان له سه ر ته م قسه يه به يينه مه يدانه وه (ته گهر ئيوه به هه شتى بن، ته وا موسولمانانيش به هه شتين چونكه باوه ريان به موسا و عيساش هه به).

(۱۱۲) نه خير وانى يه، هه ر كه س به راستى خوئى بداته ده ست خواو له هه مان كاتدا چا كه كار و موسلمان بيئت، ته وه پاداشتى خوئى لاي په روه ردگارى ده ست ده كه ويئت و نه ترسيان ده بيئت و نه غه م و په زاره دا يان ده گريئت.

(۱۱۳) جوله که ده لاین: گاوره کان له سهر هیچ بنه ماو راستیبه ک نین، گاوره کانیش ده لاین: جوله که له سهر هیچ بنه ماو راستیبه ک نین، له کاتی کدا ئه وانه کتیبی (تهورات و ئینجیلیش ده خویننه وه) ههروه ها ئه وانه ش که هیچ نازانن (له بتیهرستانی عه رب) ههروا ده لاین (برویان به ئایینی ئیسلام و ئه وانیش نیه) خوایش له روژی قیامه تدا دادگایی نیوانیان ده کات له وهی که ناکۆکن تیادا.

(۱۱۴) جا کئی له وه تاوانبار تروسته مکار تره که مزگه و ته کانی خوا قه ده غه ده کات له وهی ناوی پیروزی ئه وی تیادا بیریت و باسی ئایینی ئه وی تیادا بکریت و ههول بدات بو و یران کردنیان، ئه وانه بو یان نیه بچنه مزگه و ته کانه وه مه گهر ترسی خویان له دلدا بییت، ئه وانه ته نها سوکی و ریسوایی به شیان له دنیا داو له قیامه تیشدا سزای گه و ره یان بو هه یه.

(۱۱۵) پوژه لات و پوژتاواو (هه مو لایه ک) هه ر خوا خاوه نیه تی، جا پروو بکه نه هه ر لایه ک خوا له و جی به ناگای لیئانه، به راستی خوا فراوانگیر وزانایه.

(۱۱۶) (جوله که و گاورو بت په رستان) ده لاین: خوا مندالی بو خوی داناوه و فه راهه می هیئاوه (له کاتی کدا خوا پیوستی به که س نیه) نه خیر وانیه، بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوی خاوه نیه تی، هه ر هه مووشیان ملکه ج و فه رمانبه رداری ئه وزاته ن.

(۱۱۷) (هه ر ئه وزاته) به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویه به جوانترین شیوه، جا هه ر کاتی ک بریاری هه ر شتی ک بدات، ته نها ئه وه نده ی به سه که فه رمانی بوون یان پیشهاتنی بدات، ئیتر خیرا ئه و شته، یان ئه و کاره، ده بییت و ئه نجام ده دریت.

(۱۱۸) جا ئه وانه ی نه فام و نه زانن ده بانگوت: بو خوا له گه ل ئیمه گفتوگو ناکات؟! یان مو عجزه و نیشانه یه کمان بو نایه ت!!! (شایانی باسه) که سانی تریش پیش ئه مان هه مان شتیان ده وت، ئه مانه دله کان یان چوونیه که و له یه ک ده چیت (شیوازی ده برینیان جیاوازه)، بیگومان ئیمه چه نده ها به لگه و نیشانه ی ئاشکرا و روونمان دیاری کردوه بو ئه و کسانه ی که راستی خوازن و به شوین حه قیقه تدا ده گه رین.

(۱۱۹) به راستی (ئهی محمد ﷺ) ئیمه تو مان هاوړی له گه ل حه ق و راسته قینه کاندرا ره وانه کردوه تا مژده ده ر بییت به ئیمانداران و ترسینه ر بییت بو بی باوهران، بیگومان تو هه رگیز بهر پرسیار نیت له نیشه جیکانی دوژه خ.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَسِبْتَ الْيَهُودَ لَسِبْتَ الْيَهُودَ عَلَى سَنَىٰ ۖ وَقَالَتِ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ لَسِبْتَ الْيَهُودَ عَلَى سَنَىٰ ۖ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْكِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِيَةً لَهُمْ فِي الْأَنْبِيَاءِ خِزْيٌ ۖ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَٰؤا فَمُوجُهُ اللَّهِ إِيَّاكَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْكَ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٗ قَدِيْنُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا نُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنزِّلُنَا آيٰتَهُ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ شَتَّاهْتُمْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلَا تُشْرِكْ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ نَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٣٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِآيَاتٍ لَّكُم مِّن فَضْلِنَا فَذَكَرُوا عَلَيْهَا وَنَفَّوْا يَوْمًا لَّا خَافِي نَفْسٍ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٣٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٤﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٥﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٦﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٣٩﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَن يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي طَائِفٌ مِّنَ الْكٰفِرِينَ بَل لَّا يَخْتَصِرُونَ ﴿١٤٠﴾

(۱۲۰) هرگیز جوله که و گاواره کان له تو (ئهی محمد ﷺ، ئهی ئیماندار) رازی نابن، هه تا به ته وای شوین ثابن و بهرنامه یان نه که ویت، بیان بلی: به راستی هه بهرنامه ی خوا (ثابنی ئیسلام، شایسته ی ئه ویه که هه مو و لایه کمان شوینی بکه وین) هی دایه تی راست و دروست هه لای ئه وه، خو ئه گهر شوین ئاره زو وه کانی ئه وان بکه ویت پاش ئه وه ی زانیاری و زانستیت پیگه یشتو وه، ئه وه بزانه که له لایهن خوا وه هیچ سه ره پهرشتیاری و یارمه تیبه کت ده ست ناکه ویت. (۱۲۱) ده سته به ک له وان ه ی کتیبمان پیبه خشبون (قورئان) به چاکی و به وردی دهر ده که نه وه، ئه وان ه با وه پریان پی هیه وه با وه ری پی ده هی بن به لام ئه وه ی بروای پی نه بیبت: ئا ئه و جو ره که سانه له خه ساره تمه ندو زه ره مره نده کانن.

(۱۲۲) ئه ی نه وه ی ئیسرائیل یادی ئه و نازو نیعمه تانه بکه ن که به سه ر تاندا پرژاندوومه و من کاتی خو ی ریزی ئیو م دابو به سه ره موو دانیشتوانی ئه م جیهانه دا.

(۱۲۳) خو تان بپاریزن له پروژیک که که س له جیاتی که س تو له و پاداشت ناداته وه، به هیچ شیوه یه ک که س فریای که س ناکه ویت، که س بارتمه ی لیوه رناگیریت، تکاو پارانه وه ی که س بو که سانی تر سوودی نابیبت (یاخی و سته مکارانیش) سه ره که و توونابن و سه ره ناخرین...

(۱۲۴) (یادی ئه وه بکه نه وه) پهروه دگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقیکرده وه به چه ند فه رمان و بریاریک، ئه ویش زور به جوانی ئه نجامیدان، دوایی (که له هه موو تاقیکردنه وه کاندای سه ره که وت) خوا فه رمووی: من بریارمدا وه بته که مه پیشه وای خه لکی، ئیبراهیم وتی: چه ز ده که م نه وه کانیشم له وکاره پیروزه بی به ره نه بن، خوا فه رمووی: په یام و په یمانی من بو سته مکاران نابیبت (با نه وه ی تو ش بن).

(۱۲۵) (یادی ئه وه ش بکه نه وه) چون ئه م ماله مان (که عبه) کرده چیگای کو بو نه وه ی خه لکی، که به وه په ری هیمنی و ئاسایش و ئاسوودیه وه له وئ به یه ک بگهن (ده ئیوه ش، خه لکینه) مه قامی ئیبراهیم که شوینی تابه تی خوا په رستی ئه و بو، بیکه نه چیگای خوا په رستی و نو یژ، ئینجا فه رمانماندا به ئیبراهیم و ئیسماعیل که ئه و ماله م خاوین بکه نه وه (له چه په لی ماددی و مه عته وی) بو ئه وان ه ی به دهریدا ده سو رپته وه و (طواف) ده که ن و تیایدا ده میننه وه و (اعتکاف) ده که ن هه ره ها بو کرنووشه ران و سووژده به ران.

(۱۲۶) (یادی ئه وه بکه نه وه) کاتیگ ئیبراهیم دو عای کردو وتی: پهروه دگارا دهرویه ری ئه م ماله ت بگیره به شاریکی پر له ئاسایش و رزق و پروزی هه مه جو ریش ببه خشه به دانیشتوانی، (به تابه ت) به وان ه ی با وه پریان به خوا و پروزی دوایی هیئا وه. (خوا ی گه وره وه لامی دایه وه که دو عات گیرایه و) فه رمووی: به لام ئه وه ش کافره بی به شی ناکه م له به ره م و نازو نیعمه تی که م ته مه نی ئه م دنیا یه، به لام له وه ودوا به ناچاری تووشی سزای ئاگری ده که م که سه ره ئه نجام و چاره نووسیکی خراپه.

(۱۲۷) بہ یاد بھیئن تہو کاتہی ئیبراہیم پایہ کانی کہ عبہی بہرز دہ کردہوہ لہ گہل ئیسماعیلدا و (دہیانوت): پەروردگار ائمہ کارہمان لئی و ہبگرہو لہ ریزی چاکہ کانماندا تو ماری بکہ، چونکہ بہراستی تو خواہیہ کی زور بیسہرو زانایت.

(۱۲۸) پەروردگار، ہر دو و کمان وا لئی بکہ تہنہا فہرمانبہردارو ملکہ چی توین و لہ نہوہ کانیشمان نومہ تیکی موسولمان و فہرمانبہردار بو خوٹ فہراہم بہینہ و چونہ تی ریزی بہندایہ تیمان فیربکہ و نیشانمان بدہو تہوبہ و پہشیمانمان لئی و ہر بگرہ، بیگومان تو خواہیہ کی زور تہوبہ و ہر گرو میہربان و دلوقانیت.

(۱۲۹) پەروردگار، بو تہو خہلکہی کہ لہ ٹانیدہدا دین بیعہمبہریک لہ خویمان پہوانہ بکہ، تاشایہ تہکانی تویمان بہسہردا بخوینیتہوہ و فیری کتیبہ پیروزہ کہی تو (واتہ

وَإِذْ رَفَعُوا إِلَهُهُمُ الْعَوَاغِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ مِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَكَ وَآرِنَا مَنَاسِكَكَ وَبِعَلِّمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُرْسِلُهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلاَّ مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۰﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَضِعْنَا يَمَافِي إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الَّذِينَ فَلَاحُوا تَمُوثُنَّ إِلاَّ وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُنَا وَنَحْنُ أَكْفَرُ لَكُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾

قورنان) و دانایان بکات، تا دل و دہرونیان لہ ژہنگ و کردہویان لہ رہوشی ناپہسہند پاک بکاتہوہ، بہراستی ہر تو خواہیہ کی بالادہست و دانایت.

(۱۳۰) تیا کی لہ تاینی ئیبراہیم پشت ہل دہکات، جگہ لہو کہسہی کہ خوئی گیل و نہقام بکات، سویندیٹ بیگومان ئیمہ ئیبراہیممان لہم دنیاہدا ہل بزاردوہو (کردوومانہ بہپیشہوا) بہراستی لہو دنیاش لہ ریزی پیاو چاکانداہ.

(۱۳۱) کاتیک پەروردگاری پیی و: ملکہ چ و فہرمانبہردار بہ، (تہویش خیرا) و تسی: تہسلیمی پەروردگاری ہموو جیہان بووم (باوہری پتہوم پیی ہہیہ).

(۱۳۲) جا ئیبراہیم و یہعقوب تہم و ہسیتہیان کرد بو کورہ کان و نہوہ کانیان، (ہہریہک لہوان فہرموویہ تی): پورلہ کانم؛ بہراستی خوا ہر تہم تاینہی بو ئیوہ بریارداوہو ہہلی بزاردوہو، ئیتر ئیوہش ہہول بدہن بہ موسولمانی نہبیٹ مہمرن (تا دوا ہہناسہ تان پہرہوی بکہن).

(۱۳۳) تیا ئیوہ (تہی جوولہ کہو گاوانیک کہ باوہر بہمحمد ﷺ ناکہن و خوشتان بہشوینکہو تہی ئیبراہیم و یہعقوب دہزانن) نامادہی سہرہمرگی یہعقوب بوون؟ تہو کاتہی بہ کورہ کانی و ت: دوا ی مردنی من چی دہپہرستن؟! ہہموو وتیان: خوا ی تو و باو و باپیرانت دہپہرستین، کہ ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاقن، خواہیہ کی تاک و تہنہایہ، ئیمہش ہہموو تہسلیم و فہرمانبہرداری تہوین.

(۱۳۴) تہوانہ نومہ تیک بوون پویشتن بہ خویمان و کردہوی چاکیانہوہ، ئیوہش ہہرچی دہیکہن لہ چاکہ بو خوٹانہ و بہرپرس نابن لہ کارو کردہوی تہوان.

(۱۳۵) (که چی هیشتا ئه وان به موسولمانان) ده لئین: وهرن بینه جوله که یان گاور تا بکه ونه سهر ریگه ی راست!!

(ئهی محمد ﷺ بییان) بلی: (نه خیر و نابین) به لکو شوین ئاین و بهرنامه ی ئیبراهیم ده که وین که پاک و دروسته و هه رگیز له ریزی بت پرستان و هاوه لگه راندا نه پوه.

(۱۳۶) (ئهی پهیره وانسی محمد ﷺ ئیوه) بلین: ئیمه باوه رمان به خوا هیناوه و بهو قورئانهش که دابه زیوه بو مان و به وهش که دابه زیوه بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وه کانی یه عقوب، ههروه ها بهو په یامه ی که بو موسا و عیسا هاتوو و بهو په یامانه ی که بو پیغه مبه ران به گشتی ره وان هه کراوه له لایهن پهروه دگاریانه وه، ئیمه جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ کام له و پیغه مبه رانه دا، ئیمه هه موومان ته نها ته سلیمی فەرمانی پهروه ردگارین.

وَقَالُوا كُتُبُوا هُودًا أَوْنَصَّرُوا قُلْ بَلْ مَلَأَ بَاطِنُكُمْ
حَنِيئًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَأَلْسَباطَ وَمَا أُوْتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ
مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَإِنَّمَا آمَنَوا بِبَيْتِ مَاءٍ آمَنَتم بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن لَّوَلُوا قَلْبًا
هُم فِي شِقَاقِي فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿١٣٧﴾ صَبَّغَهُ اللَّهُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْكَ اللَّهُ صَبَّغَهُ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتَحَا جُونَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ
تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَأَلْسَباطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَّارًا قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَوْ اللَّهُ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ يَا كُفَّارُ أَفَدَخَلَتْ لَهُمَا مَكَابِيتُ
وَلَكُمْ مَكَابِيتُهُمْ وَلَا تَشْكُرُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

(۱۳۷) جا ئه گه ر ئه وان (جوله که و گاوره کان) باوه رپان هینا، وه ک ئه وه ی ئیوه باوه رتان پی هیناوه، ئه وه به راستی مانای وایه ریازی هیدایه تیان دوزیوه ته وه، به لام ئه گه ر پشتیان تیکرد، ئه وه بیگومان ده که ونه دژایه تی و دوه ره کی یه وه، (به لام دلنیا به ئهی محمد ﷺ ئهی ئیماندار) خوا تو ده پاریزی ت له پیلان و ته له که یان چونکه ئه و خواجه زور بیسه رو زانایه.

(۱۳۸) (ئهم ئاین و بهرنامه یه) ئه و ره نگ و نه خشه یه یه که خوا دایرشتوو، کی هه یه له خوا چاکتر ره نگ و نه خشه ی جوان بکیشیت و دایرپزیت، له هه موو بارو دوخیکدا ئیمه ی ئیماندار هه ر ئه و ده په رستین.

(۱۳۹) (بهو جووله کانه) بلی: ئایا ره وایه ئیوه ده رباره ی ئاینی خوا قره وه گاله و کیشه مان له گه ل ده که ن (ده تانه ویت پیغه مبه رایه تی هه ر له ناو ئیوه دابیت! له کاتی که قه دری خوایش نازانن و کورپو هاوسه ری بو بریار ده دن!!)، خو خوتان چاک ده زانن که ئه و خواجه پهروه دگاری ئیمه و ئیوه شه، کار و کرده و پی خومان و کار و کرده وه ی ئیوه شه بو خوتانه (ئیمه له بوچوون و کار و کرده وه تان به رین)، ئیمه ته نها دلسوزو ملکه چی ئه و پهروه ردگاره ین.

(۱۴۰) چۆن ده لئین که: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و کورپه کانی، جوله که یان گاور بوون؟! بییان بلی: باشه ئایا ئیوه ده زانن یان خوا؟ جا کی له وه سته مکارتره که شایه تیه کی خوا یی له لاییت و شار دبیته وه، بیگومان خوا بی ناگانیه له و کار و کرده وانیه که نه جمامی ده دن.

(۱۴۱) ئه وان هه ئوممه تیک بوون رویشتن به خو یان و کرده وه ی چاکانه وه، ئیوه شه هه رچی ده یکن له چاکه بو خوتانه و به رپرس نابن له کار و کرده وه ی ئه وان.

(۱۴۲) نه فام و دهم به تاله كان له خه لکی (دوای گورپینی رووگه له قودسه وه بو که عبه) ده لاین: باشه چی وای لی کردن که واز له رووگه پی شوه که بهین؟! که جاران روویان تیده کرد، پیمان بلی: روژهلالت و روژتاوا و (هممولایه ک) خوا خاوه تیه تی ههر که سیکی بویت رینمووی ده کات بو ریگه و ریازی راست و په وان.

(۱۴۳) بهو شیوه یه ش نیوهمان به گه لیکی میانه په و گیراوه (له هممو روویه که وه، له رووی عیبادت و خواپه رستیه وه، له رووی دنیا و قیامه ته وه، له رووی داخوایه کانی روچ و نه فسه وه... هتد) تا بینه شایه ت به سهر خه لکیه وه (تا بزائن هم تاین و بهرنامه یه هممو ی مایه ی خیر و سهر به رزیه بو تاک و کومهل له هممو سهرده میکدا و له هممو بواره کانی ژیاندا) و بو ئه وه ی پیغه مبه ریش (له هممو ئه و بوارانه دا ماموستاو رابه ری ئیوه بی و له روژی قیامه تدا) شایه تی بدات (بو دلسوزانی ئوممه تی له سهر ئه وه ی به ئه رکی

سَبِّحُوا لِلَّهِ حَمْدًا مِمَّا وَسَّطَ إِلَيْكُمْ أَوَّلَ آيَاتِهِ وَلَهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۚ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَا عَقْبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنَّا كُنَّا بِاللَّيْلِ نَازِلِينَ ﴿۱۴۳﴾ قَدْ زُرِّيْنَا نَقْلَبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلِيَّكَ قِبْلَةٌ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۴﴾ وَلَيْنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِحُكْمٍ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَكِنْ لِنَنْبَغِكَ أَهْوَاءَهُمْ وَمِنْ يَدٍ مَجْحُوكَةٍ مِنْكَ ۚ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۱۴۵﴾

سهرشانی خو یان هه ستاون) و ئه و قبیله و رووگه یه ش رووت تی کردبو (که بیت المقدس بو) که گورانکاریمان په سهردا هیئا ته نها بو ئه وه بو بزاین و در بکه ویت، کی شوینکه و ته ی پیغه مبه رده بی و کیش پاشه و پاش هه لده گه ریته وه، ههر چه نده (گورپینی قبیله) بو به هوئی نارچه تیه کی گه وره، مه گهر له سهر ئه وانه ی خوا دلایانی دامه زانده بو و رینمووی کردبون، بیگومان خوا ئیمان و باوهرداری و (نویژتان) زایه ناکات، چونکه به راستی خوا بو خه لکی، زور به سوژو به به زه بی یه.

(۱۴۴) (ئه ی پیغه مبه رده) به راستی چا و گیران و هه لسورانی روو خسارت روو به ئاسمان ده بینین (که به هیوای رووگه یه کی تایه تیت، ئیمه ش ئاگاداری نیازی دلت بووین) سویند به خوا ئیمه ییش رووت و هره چه رخین بو رووگه یه ک پی رازی و خوشنوود بیت، ده رووت و هره چه رخینه به ره و لای که عبه (المسجد الحرام) و ئیوه ش ئه ی موسولمانان له ههر کوئی بوون، به ره و لای ئه وئی رووتان و هره چه رخین، به راستی ئه وانه ش کتیبیان پی گه یشتوه (له گاور و جو) چاک ده زانن که (ئم گورپانی رووگه یه) حه قیقه ت و راستیه و فه رمانی په روه ر دگار یانه (له ته وورات و ئینجیلدا ئامازه ی بو کراوه) و خوا ههر گیز بی ئاگا نیه له و کار و کرده وانه ی که ئه نجامی ده ده ن.

(۱۴۵) سویند به خوا ئه گهر بچیت بو لای ئه وانه ی کتیبیان بو هاتوه، به ههر به لکه یه ک بته ویت شوینی راستیی بکه ون و روو بکه نه رووگه ی تو، رووی تینا که ن و به قسه ت ناکه ن، تو ش ههر گیز شوینکه و ته ی رووگه ی ئه وان ناییت، ئه وانیش هه ندیکیان شوینکه و ته ی رووگه ی هه ندیک کی تریان نین، سویند به خوا ئه گهر تو شوین هه و او ئاره زووی ئه وان بکه ویت، دوای ئه وه ی زانیاری ته ووات پیراگه یه ترا لم باره یه وه، بیگومان تو ش ده چپته ریژی سته مکارانه وه (ئه سته مه تو و ابیت، ئه ی فرستاده ی خوا).

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ يُؤْتُونَ مَا كَانُوا يَأْتُونَ بِمَنْعِهِمْ وَإِنَّ
 قَوْمًا مِنْهُمْ لِيَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۶۲﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُمُومٌ
 فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا كُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۶۳﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
 وَجْهَكَ لِشَطْرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
 اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶۴﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
 شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمِيعْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُونُوا
 مَتَدُونًا ﴿۱۶۵﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶۶﴾ فَأَذْكُرُوا
 أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكْفُرُونَ ﴿۱۶۷﴾ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ
 آمَنُوا أَسْتَعِينُوا بِالصَّابِرِينَ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۶۸﴾

(۱۶۶) ئەوانەى كتييمان پى به خشيون پيغەمبەر ﷺ دەناسن هەروەك چۆن نەوەكانى خوڤيان دەناسن، بېگومان دەستەيهك لهوان ئەو راستيه دەشارنەوه، له كاتيكددا دەشزانن محمد ﷺ فرستادهى خوايه.

(۱۶۷) حەق و راستى هەر ئەو هيه له لايەن پەروردگار تەو ه پيئ راگەيه نراوه، نە كه ي له ريزى ئەو كه سانه دا بيت گومان و دوودلى (بو خەلكى) دروست ده كه ن.

(۱۶۸) بو هەرگەل و ميلله تيك روگەو قبيله يەك هه يه، خوا روويان وەرده چەرخينيئ بو لاي، (ده ئيوه ي موسولمان) پيشبركى بکه ن له چا که كاندا، روو له هەرکوي بکه ن و له هەرکوي بن خوا هەمووتان کو دە کاته وه چونکه به راستى ئەو خوايه به توانايه به سه ر هەموو شتي کدا.

(۱۶۹) له هەر شوپيني که وه ده رچويته ده ره وه (له هەرکوي بوويت له ماليان سه فەر، له کاتي نوپزه كاندا) روو بکه ره كه عبه ي پيرۆز، بېگومان ئەو فرمانه حەق و راستيه و له لايەن پەروردگار تەو ه يه، خوايش غافل و بى ئاگا نيه له و کار و کردەوانه ي كه ئە نجامى ده دن.

(۱۷۰) له هەر لايه که وه روپشتيته ده ره وه و له هەرکوي بوويت (له کاتي نوپزه كاندا) روو بکه ره كه عبه ي پيرۆز و ئيوه ش (ئە ي موسولمانان) له هەر کوي بوون و هەن رووتان وەرچەرخين به لاي ئەودا، تاخە لکی و ميلله تانى تر هيج به لگه يه کيان نه بيئ به سه ر تانه وه، مه گەر سته مکارانسان (که به هيج به لگه يه ك قايل نابن و هەر ئاشووب و پيلان ده گيرن)، جا له و تاوانبارو پيلانگيرانه مه ترسن، به لکو تنه نا له من بترسن، تا نازو نيعمه تي خو متان به ته و او ي به سه ردا بريژم (که مانه وه يه له سه ر ريگه ي راست له دنيا دا و به هه شتى به رين و ره زامه ندى خوايه له دوا روژدا) بو ئەوه ي هه ول بده ن به رده وام رييازى هيدا يه ت بگر نه به ر.

(۱۷۱) هەر وه کو (بو ته و او کردنى نازو نيعمه تم) له نيوتاندا پيغەمبەر پکم له خو تان بو ره وانه کردوون که ئايه ته کاني منتان به سه ردا ده خو ينيته وه، دل و ده روون و رواله ت و ئاشکراتان خاوين ده کاته وه، فيرى قورئان و حيكمه ت و داناييتان ده کات، ئەو شتانه تان فير ده کات که هەرگيز خو تان نه تان ده زانى.

(۱۷۲) (ده ي که واته) ئە ي ئيمانداران ئە گەر يادى من بکه ن، منيش يادى ئيوه ده که م و سوپاسگوزارى من بن و سوپاس ناپه زيرو سپله يى به رامبه رم مه که ن.

(۱۷۳) ئە ي ئەوانه ي ئيمان و باوه رتان هينا وه داواى کو مه ک و يارمه تي له خوا بکه ن به هوى ئارامگرتن و نوپز کردنه وه، دلنباين که خوا يارو ياوه رى خو گرو ئارامگرانه.

(۱۵۴) جا هه رگیز بهو که سانه ی له ریگهی خوادا ده کوژرین و شهید دهن، مه لین: مردوون، نه خیر ئه وانه زیندوون و به لام ئیوه ههست به زیندوو به تی ئه وان ناکهن.

(۱۵۵) سویند به خوا تا قیتان ده که ینه وه به که میک له ترس و بیم و برسیتی و کهم بوونی مال و سامان و مردنی کهس و کارو تیاچوونی بهرو بوومی کشتوکال، جا مژده بده بهو که سانه ی خوگرو ئارامگرن...

(۱۵۶) که ئه وانه هه ر کاتیک تووشی به لاو ناخوشیه ک ده بن ده لین: ئیمه مولکی خواین و هه رچی هه مانه به خششی خواجه، سه ر ئه نجامیش ته نها هه ر بو لای ئه و زاته یه گه رانه وه مان.

(۱۵۷) ئا ئه وانه چه نده ها ستایش و رحمهت و میهره بانی به سه ر یاندا ده باریت له لایهن په روه ردگار یانه وه و ئه وانه ئه و که سانه ن ریازی

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَعْيَاهُ وَلَئِنْ لَمْ تَشْعُرُوا ۖ وَتَلْبَسُواكُمْ بَشْرًا مِّنَ الْخُوفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالضَّرَّاتِ وَبَشْرٍ آخَرَ يَتْلُو الْآيَاتِ إِذْ أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۖ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۖ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۖ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا قَوْلَ لِكِ أُنُوبٍ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۖ وَلَا تَهْجُرْ إِلَهَ وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۖ

هیدا یه تیان وه رگرتووه.

(۱۵۸) به پراستی صهفا و مهروه (که دوو جیگهن له پال که عبه دا) له دروشمه کانی خوای په روه ردگارن، جا ئه وه ی حه جی مالی خوا ده کات، یا خود عه مره ئه نجام ده دات (که له هه موو کاتیکی سالدا ده کریت) ئه وه هه یچ گونا هه یکی له سه ر نییه ئه گه ر هه اتوچوو بکات له نیوانیاندا، ئه وه ش خو به خششی ده کات و (عه مره و طواف) ی زیاتر ده کات با بزانیته که خوا سوپاسگوزارو زانایه.

(۱۵۹) به پراستی ئه وانه ی که به رنامه و ریتمووییه کانی ئاشکرای ره وانه کراوی ئیمه ده شارنه وه که نار دوو مانه، دوا ی ئه وه ی بو خه لکیمان روون کردو ته وه له کتیبه کاندا، ئا ئه وانه خوا نه فرینیان لیده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لیده که ن...

(۱۶۰) جگه له وانه ی که ته وه بیان کردووه و چاکسازیان ئه نجامدا وه ئه وه حه قیقهت و راستیان یان روون کردو ته وه که جارن شار دبوویانه وه، ئا ئه وانه گه رانه وه که یان لی وه رده گرم و ته نها منیشم که به ته وای ته وه وه رگرو دلوقان و میهره بانم.

(۱۶۱) به پراستی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون و به بی باوه ری مردوون، ئا ئه وانه له عنهت و نه فرینی خواو فریشه کان و هه موو خه لکیان به گشتی به سه ردا داده باریت...

(۱۶۲) ئه وانه بهو نه فرینه وه له ئاگری دوژه خدا بو هه میشه ده میتنه وه و ئه وه سزایه یان له سه ر سووک ناکریت و به چاوی سوژه وه ته ماشا ناکرین.

(۱۶۳) خوای ئیوه خواجه کی تاك و ته نه یه، جگه له و زاته خواجه کی تر نییه، هه ر ئه و خواجه ش به خشنده و میهره بان و به به زه ییه.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفَلَكَ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الْأَرْضِ بُعْدَ مَوْتِهَا وَأَنْبَتَ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ دَاخِلٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَدْرِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۴﴾ وَمَنْ
 أَنْتَ مِنْ بَنِي آدَمَ الَّذِي يُدْعَىٰ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ كَحَسْبِ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ
 الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾
 إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّارُوا الْعَذَابَ
 وَتَفَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
 لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَّبَ بِرَبِّهِمْ اللَّهُ
 أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۷﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلْالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۱۶۸﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 بِالسُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶۹﴾

(۱۶۴) به پرستی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زوی و
 ئالوگوری شه و روژدا و له و که شتیانه دا که ده گهرین و له و
 ئاوهی که خوا له ئاسمانه وه ده بیاریییت و ئینجا به هویه وه
 زوی پی زیندو ده کاته وه دوی و وشک یون و مردنی،
 ههروه ها جوړه ها زینده وهر و گیانه بهر و مارو میرووی
 له سهر رووکاری زه ویدا بلاو کردو ته وه و گوړاندن و
 هاتو جو پیکردنی باو شه مال و راگیر کردنی هه وره کان له
 نیوان ئاسمان و زه ویدا، شه مانه هه موو به لگه و نیشانه ی
 به هیژن بو شه وانه ی که عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کارو بیر
 له ده سه لاتنی بی سنووی خوا ده که نه وه.

(۱۶۵) (له گه ل شه وه موو به لگه ئاشکرایانه دا) هه ندیک که س
 هیه له جیاتی شه وه ی خوا به رست بییت، شتانی تر داده تاشییت
 بو خووی و (شوین رینمووییه کانی خوا ناکه ویت و)
 خو شه ویستی و سوژی ده دات به و بت و بهر نامولکه و تووله

ریگه یانه و خو شی ده وین، وه ک چون ئیمانداران خویان خو ش ده ویت، به لام شه وانه ی ئیمان و باوهریان هیناوه
 زور زیاتر خویان خو ش ده ویت (ههر به راورد ناکریت) جا شه وانه ی که سته میان کردو وه گهر ده بانزانی
 له کاتیکیدا که به چاوی خویان روو به پرووی شه سزایه دهنه وه، شه وکاته به پرستی بو یان ده رده که ویت که هیژو
 توانا و ده سه لات ههر هه مووی به ده ست خویاه و دلنیاش دهن که شه خویاه سزاکه ی زور به ئازاره (بو
 سته مکاران)...

(۱۶۶) (بیگومان له وکاته دا که سزای روزی دواپی ده بینن)، شه وانه ی که خه لکی شوینیان که و تبون خویان
 بهریی ده که ن و له شوینکه و ته کانیا ن حاشا ده که ن، به تاییه ت کاتیکی شه سزا توندو تیژه ده بینن، هه موو
 په یوندییه کان ده پچریت که له نیوانیاندا هه بو و هیچ به لگه و بیانویه کیان به ده سه وه نامینییت که خویانی پی
 رزگار بکه ن...

(۱۶۷) شه وانه ش که شوینکه و ته بوون ده لین: خوژگه نوره یه کمان بو بلوایه ئیمه ش ئاوا خو مان بهریی ده کرد
 له وان، ههروه که شه وان خویان بهریی کرد له ئیمه، ئا به و شیوه یه خوا سه ره ئه نجامی کارو کرده وه کانیا ن نیشان
 ده دات و بو یان ده کاته ناخ و هسه رت له سه ریان، به راستی شه وانه هه رگیز له دو زخ ده رچو نیان نی یه.

(۱۶۸) شه ی خه لکینه! له رزق و روزی حه لال و پاکی زهوی بخون (توخنه قه ده غه کراوه کان مه که ون) و
 شوین هه نگاوه کانی شه یتان مه که ون، چونکه بیگومان شه دوژمنیکی ئاشکراتانه.

(۱۶۹) بیگومان شه شه یتانه ههر فه رمان به خراپه و گونا هو تاوان ده کات، ههروه ها هانتان ده دات بو وتنی
 هه ندیک شت یان هه لبه ستنی هه ندیک گو فتار به ده م خوا وه بی شه وه ی بزانی (که سه ره ئه نجامی شه کاره تان
 چه نده مه تر سیداره).

(۱۷۰) ئە گەر بەو خەلکە نادانە بوتريت: شويني ئەو بەرنامە يە بکەون که لە لایەن خواوە رهوانە کراوه، دەلین: نەخپەر، هەر شويني ئەو دە که وین که باوو باپیرانمان پێوهی ئالووده بوون و لەسەری راهاتوون، ئایا ئە گەر باوو باپیرانیشیان تی نە گە یشتوو هیچ نەزان و ناشارەزاو رینموویش وەر نە گرن (هەر شوینیان دە که ون؟!).

(۱۷۱) نمونە ی بی باوەرەن (لە گەل پێغەمبەردا لەو هی که سوود وەر ناگرن لەم وە کو ئەو شوانە وایه: که هاوار دە کات بەسەر ئازە لە کهیدا، بەلام تیی ناگەن، تەنھا کەرۆ لال و کویرن و ژیری و هوشمەندیان لە دەستداوه.

(۱۷۲) ئە ی ئەوانە ی باوەرتان هیناوه، بخون لەو

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
 آيَاتَهُ أَوَلَوْ كُنَّا عَنْ آبَائِهِمْ لَاتَعْبُدُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿۱۷۰﴾ وَمَنْ أَذَلُّ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا بِالَّذِي يَتَّبِعُونَ
 مَا لَا يَسْمَعُونَ إِلَّا دَعْوَةً وَبَدَأَهُمْ بِكُمْ عَمِيَ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿۱۷۱﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلِمًا مِنْ طِبِّتٍ مَا رَفَقْتُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۷۲﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمْ الْمَيْمَةَ وَاللَّحْمَ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
 لَعْنًا اللَّهُ فَمَنْ أَضَلُّ مِنْ غَيْرِ سَاعٍ وَلَا عَادٍ فَلَا تَمِ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ
 عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷۳﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
 الْكِتَابِ وَيَسْتُرُونَ بِهِ عُتُقًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۴﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۵﴾ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ كَرَلًا لِكِتَابٍ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۶﴾

ررزق و رۆزیه چاک و باشانە ی که پیمان بە خشیوون و بەر دەوام سوپاسگوزاری خوا بکەن ئە گەر ئیوه تەنھا ئەو دە پەرستن.

(۱۷۳) (خوای پەروردگار) تەنھا مردارەووە بوو و خوین و گوشتی بەراز و ئەو مالانانە ی که ناوی غەیری خویان لە کاتی سەر برنیدا لەسەر هینراوه، حەرانی کردوو لیتان، جا ئە گەر که سبک پێوستی ناچاری کرد بە خوار دنیان بی زیادەرەوی و لە سنوور دەرچوون، ئەو هە هیچ گوناهیکی لەسەرنی یه، بە راستی خوا زور لیخو شبوو بە بەزەیی و دلوقانە.

(۱۷۴) بێگومان ئەوانە ی نیگای خوا دەشارنەووە که لە کتیبە کانیدا رهوانە ی کردوون (تەورات و ئینجیل و قورئان) و بەو شار دنەو هیه نرخیکی کهم بە دەست دەهینن (ئە گەر هەموو دنیاشیان دەستکە ویت لە بەرامبەر یه و هەر که مه)، ئا ئەوانە تەنھا ئاگر دەخون و سکینانی لی پر دە کەن، لە رۆژی قیامە تیشدا خوی گەوره نایاندوینیت و خاوینیان ناکاتەووە (لە چلک و چە پە لی گوناهیان) و هەر سزای بە ئیشیان بو هە یه...

(۱۷۵) ئا ئەوانە که سانیکن که گومرا بیان وەرگرتوووە لە باتی هیدایەت و سزایان کپیوه لە باتی چاوپوشی و لیبووردن، ئای چەندە خوگرن لەسەر ئاگری دۆزەخ!!

(۱۷۶) (ئەو هەر پەشە یه) لە بەر ئەو هیه بە راستی خوا کتیبە پیروژه کانی بە حەق و راستی دابەزاندوو، بێگومان ئەوانەش که ناکۆکیان لەسەری هە یه و هەر رایان جیاوازه لە بەرامبەر کتیبە تاسمانیە کانهو، ئەوانە هەر لە کیشمە و کیش و بەر بەرە کانیه کی دوور لە راستیدان.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ فَيَلَّ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالرِّبَّيِّنِينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَسَبِيلٍ وَالسَّابِقِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ وَعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ وَالْعَدْوِ وَالْغُرُوبِ وَالْأَثَمِ بِالْأَثَمِ فَمَنْ عَفَى فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأُولَئِكَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُهُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعَدَّكَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَكُتِبَ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٧٩﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

(۱۷۷) کرداری چاک و کاری باش تهنها بریتی نیه له رووکردنتان بهره و پوژهه لات و پوژتاوا (چونکه جوله که زور لهسه گورانی قیبله دووان و پرو پاگهندهی زورین کرد)، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه لهوهی که ئادهمیزاد باوهری هیناییت به خواو به پوژی دواى و به فریشته کان و به کتیه کان و به پیغمبهان، ههروهه مال و سامانی به خشى بیټ - له گهل خو شه ویستیدا بوى - به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و ریباران و داواکاران و له پیناوی نازادکردنی بهنده کاند؛ ههروهه نوژی به چاکى ته نجام دایټ و زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکر دیټ، ته وانهش که وه فادارن به په یمانه کانیان کاتیک په یمانیان دایټ، ته وانهش که له کاتی نه داری و هه ژاری و

نه خوشی و ناخوشی و کاتی جهنگ و شهرو شوپدا نارامگرن، ئا ته وانه که سانیکن راستیان کردهوه و هه ته وانهشن پاریزکارو خواناس و دیندارن.

(۱۷۸) ئهی ته وانهی باوهرتان هیناوه، پیویست کراوه لهسه رتان: توله سه ندنه وه بو کورژاوه کان، که سیکی نازاد به که سیکی نازاد و به ندهش له جیاتی بنده و ئافرهت له جیاتی ئافرهت (واته هه ر که سیک به تاوانی کوشتنی ناحق ههستا ده بیټ بکوژر یته وه)، جا ته وهی چاوپوشی شتیکی لیکرا له لایهن برا که یه وه، با چه قدراری کورژاوه که چاک رهفتاریټ له گهل بکوژه که داو بکوژه که به جوانی خوین به های کورژاوه که بدات و ته وه کار ئاسانکردن و سوزو میهره بانیه که له لایهن پهروه دگار تانه وه (که له جیاتی کوشتنه وه خوینبایی وه ربگیریت) ته وسائیر ته وهی له وه ودوا ده ستر ژی بکات و له سنوور بترازیټ سزای به تیسی بو تاماده کراوه.

(۱۷۹) ئهی هو شه نده کان ژیاننتان تهنها له توله سه ندنه وه دایه (لهو که سانهی خه لکی به ناحق ده کوژن)، بو ته وهی ته قواو له خوا ترسان بیته پیشه تان و خو له ده ستر ژی و تاوان به دوور بگرن. (۱۸۰) پیویست کراوه لهسه رتان کاتیک یه کیکتان مه رگی نزیک بوه وه و سامان و مال و داراییه کی به جی ده هیشت، با وه سیهت بکات که هه ندیکی بدریت به دایک و باوکی و خزمانی به شیوه یه کی جوان و له بار، ته مهش پیویست و ئه رکه لهسه ر خواناس و پاریزکاران.

(۱۸۱) جا ته وهی ته وه سیه ته ده گوریت دواى ته وهی بیستی و به باشی وه ری گرت، گونااهی تهنها لهسه ر ته وانه یه که ده یگورن، به راستی خوی پهروه دگار بیسه رو زانایه (به گوفتار و نیه تیان).

(۱۸۲) جا ههر كهس ده ترسا له وهسيهت كاره كه هه له يان گوناھيک يان ماف خوږببھك ته نجام بدات (گير و گرفت بو و هرهسه دروست بكات) تينجا ريكي خستن، ته وه هيچ گوناھي له سه رنيه (به لكو به خيرخواز له قه له م ده دريت) به راستي خوا زور ليخوشبو و ميهره بانه.

(۱۸۳) تهى ته و كه سانهى باوه پرتان هيئاوه پوژووى رهمهزان له سه رتان پيوست كراوه ههر وه كو له سه ر گهلانى پيش تيوه پيوست كرابوو، بو ته وهى خواناسى و پاريزكارى بكه ن.

(۱۸۴) چه ند پوژيكي زميرراوى دياريكراو (كه مانگى رهمهزانه) خو ته گهر كه سيك له تيوه نه خو ش بوو يان له سه فهدا بوو با به ته ندازهى ته و پوژانهى بوى نه گيراوه له پوژانيكى تر دا بيانگر يته وه، ته وانه ش كه به

زه حمت ده توانن به پوژوو بن (وه كو پيره ميرو نه خو شه به رده و امه كان) ته وه با ژه ميك خوار دن ببه خشن به هه ژاريك، ته وهى زياتر ببه خشيت ته وه باشتره بوى، بيگومان ته گهر به پوژوو بن چا كترو و پاداشتي زور تره ته گهر بزائن و (بتوانن).

(۱۸۵) مانگى رهمهزان (ته و مانگه به) كه قورثانى تبادا هاتو ته خوار وه، له كاتيكا ته م قورثانه ريئموويى به خشه به خه لكى و به لگه ي زورى تبادا به، له ريئموويى و جيا كرده وهى راست و ناراست و حه ق و ناحه ق،

جا كه سيك له تيوه مانگى رهمهزان بينى (يان هه والى بينينى پيدرا)، ده با ته و مانگه به پوژوو بييت، ته وه ش كه نه خو ش بييت يان له سه فهدا بييت با له پوژانى تر دا به و ته ندازه بيگر يته وه، چونكه خوا ئاسانكارى بو تيوه ده وييت و نايه وييت (په رستن و فه رزه كانتان) له سه ر قورس و گران بكات و بو ته وه شه كه ته و ماوه دياريكراوه ته و او بكه ن، جا خوا به گه و ره بگرن و سو پاسگوزار يشى بكه ن له سه ر ته وهى كه ريئموويى كرده وون (سرو و دى جه ژن: الله اكبر الله اكبر الله اكبر، لا اله الا الله والله اكبر، الله اكبر والله الحمد، به جيھينانى ته م فه رمانه خوا بيه به).

(۱۸۶) (تهى محمد ﷺ) ته گهر به نده كانم پرسيارت لييكه ن ده ر باره م، ته وه من نزيكم لييانه وه، به هانا و هاوارى دو عا گو يانه وه ده چم ههر كاتيک لييم بپار پنه وه و نزا بكه ن، ده با ته و انيش به دهم بانگه وازى منه وه بن و باوه پرى دامه زراو به من به يئن، بو ته وهى ريگاي هوشيارى و ئاگايى بگرنه بهر (بو به ده سه تھينانى سه ر به رزى و سه رفرازى هه ر دو و جيھان).

فَمَنْ حَافٍ مِنْ مَوْجِ جَنَفٍ أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاعُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَكُمْ تَقْوَى ﴿١٨٣﴾ أَيُّهَا مَعْدُونَ فَلَا تُفْسِدُوا كِتَابَ اللَّهِ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ الْبُرْءَ أَن تَشْكُرُوا وَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٥﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ يَلِكُ الْبَيْتِ الْبَارِ الْأَرْضُ إِلَى سَائِكُمْ هُنَّ لِيَأْسَ
لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَأْسَ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ قَتْلًا نَوْتِ
أَنْفُسِكُمْ قَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَمَّا عَمَّكُمْ فَأَلْفَنَ بَيْتُهُنَّ
وَأَبْتَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكَلُوا وَأَشْرَبُوا حَتَّى يَبْدُونَ لَكُمْ
الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ فَأَمَّا الْأَصْحَابُ
إِلَى الْأَيْلِ وَلَا تَبْشُرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَمَّكُمْ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لِيَأْسَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْغِبْلِ وَتُدْأُوا بِهَا إِلَى الْكُفَّارِ لِمَأْكُلُوا أَفْيَاقًا مِنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْأَهْلِ فَلَيْ هِيَ مَوْفِيَتْ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْأَبْيُوتَ مِنْ ظُهُورِكُمْ وَلَكِنْ الْبِرُّ مَنْ أَمَّعَ
وَأْتُوا الْأَبْيُوتَ مِنْ أَوْيَاهَا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُقْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتَلُونَكُمْ
وَلَا تَعْسُدُوا بِرَأْسِكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْسِدِينَ ﴿١٩٠﴾

(۱۸۷) له شهوگاری ره مه زاندا تیکه ل بوونتان له گه ل هاوسه رانتاندا چه لا لکراوه، نه وان پو شاکن بو ئیوه و ئیوه ش پو شاکن بو نه وان، خوی گه و ره ده یزانی که ئیوه خو تان ده خه له تاند (به نزیک بوونه و هه تان له هاوسه ره کانتانه وه، چونکه دوو دل بوون و نه تانده زانی چه لاله یان نا)، به لام خوی میهره بان توبه ی لی و هه گر تن و لی تان خو شبوو، که و ابو له ئیسته به دواوه (له شه و گاردا) نزیکیان بکه ن و نه وه داوا بکه ن خوا بو ی بر یار داون (له نه وه ی چاک و خواناس)، ده بخون و بخونه وه هه تا به روونی به ره به یان دیارده دات و تاریکی شه و لاده بات، له وه دوو روژووه که تان ببه نه سه ر تا شه و

دادیت و (خورتاوا ده بیئت) و نزیکی له گه ل هاوسه ره کانتاندا مه که ن له کاتی که کدا که ئیوه بر یاری مانه وه تان (بو خوا په رستی) له مزگه وته کاندا داوه، جا نه وان هی که باسکران چه ند سنوور یکی خوان، مه یان به زینن و نزیکیان مه که ون، ئا به وشبو هه خوا ئایه ت و ریمووییه کانی خوی روون ده کاته وه بو خه لکی بو نه وه ی پار یزکاری بکه ن.

(۱۸۸) نه که ن مال و دارایی یه کتر له نیوانتاندا به ناحق بخون (وه که به رتیل و سوو، یان داگیرکردن و فرو قیل...) نه که ن هه ندیکی بدن به کار به ده ستان بو نه وه ی هه ندیک مالی خه لکی بخون له ریگه ی ناحق و گونا هه وه، له کاتی که کدا خو شتان ده زانن که نه وه کاره ره وا نیه.

(۱۸۹) پر سیارت لی ده که ن ده رباره ی نوی بوونه وه ی مانگه کان، پیان بلی نه وه بو دیار یکردنی کاته کانه و بو زانی نی کاتی چه ج (خوی گه و ره ریکی خسته وه)، چاکه و چاکه کاریش نه وه نیه که له پشته وه خو تان بکه ن به مالاندا (که نه مه کاریک بوو له سه رده می نه فامیدا نه نجام ده درا دوا ی گه رانه وه له چه ج) به لکو چاکه نه وه به که نه وه که سه له خواترس و پار یزکار بیئت، له ده رگای مال ه کانه وه بچه ژوره وه، له خوا بترسن بو نه وه ی سه رفران بن.

(۱۹۰) بجه ننگن له پیانوی ریازی خوادا دژی نه وان هی که دژان ده جه ننگن، نه که ن ده ستر یژی بکه ن (دژی ژن و منال و مالآت و... هتد) چونکه به راستی خوا ده ستر یژکه رانی خو ش ناو یئت. (توله یان لی ده سی نیئت ولیان ده پر سیته وه).

(۱۹۱) (دهستدریژکه ران) بکوژن له ههر کویدا دهستان کهوتن و دهستان به سه ریاند پویشته، ده ریان بکه ن لهو شوینهی که ده ریان کردون (که شاری مه ککه بو)، بیگومان هاوه لگه ری و زورکردن له تیماندار تا پاشگهز بیته وه له ثابته کهی له کوشتن خرابتره، مه جهنگن دژی کافران له سنووری مزگهوتی حه رام و (که عبه) دا هه تا ئه وان شه رتان پی نه فروشن و نه جهنگن دژتان خو ئه گهر شه ریان پی فروشتن وجهنگان دژتان ئیوهش بجهنگن دژیان، چونکه ههر ئاوايه پاداشتی ئه و بیباوه رانه.

(۱۹۲) خو ئه گهر ئه وانه کولیانداو شه ریان وهستان، ئه وه خوا زور لبیورده و میهره بانه.

(۱۹۳) (خو ئه گهر کافران کولیان نه داو ههر جهنگان و پیلانیا ن گیرا) ئیوهش بجهنگن دژیان تا وه کو هاوه لگه ری و ئاشوب و ناخوشی نه مینیت، ههروه ها تا دین و ئاین و بهرنامه و فه رمانه وایی ههر بو خوی گه وره بیت، خو ئه گهر کولیانداو وازیا ن هینا، ئه واه هیج جو ره دژایه تیه که نامینیت ته نها دژ به

وَأَتْلُوهُمْ حَيْثُ ثَبِتْنَاهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْنَاكُمْ وَالْفَنَاءُ
 أَنْذَيْنَ الْقَتْلَ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَيْثُ يَفْعَلُونَكُمْ
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿۱۹۱﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹۲﴾ وَقَتْلُوهُمْ حَيْثُ لَا تَكُونُونَ فَنَدَهُ وَيَكُونُ
 الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۹۳﴾ اللَّهُمَّ الْحَرَامُ
 بِالْشَّهِرِ الْحَرَامِ وَالْمُرْتَدِّتِ وَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿۱۹۴﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۹۵﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَيْثُ يَبَلَّغُ
 الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آذَى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدِّتْهُ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نَسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِنْ تَمَعٍ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَمَا لَمْ يَجِدْ
 إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۶﴾

سته مکاره کانیان نه بیته.

(۱۹۴) پژی مانگی حه رام به یوهسته به ریژگرتنی ئه وان بو مانگی حه رام (واته: ئه گهر له و مانگانه دا جهنگان دژتان که جهنگ تیايدا حه رامه ئیوه حه قی بهرگرتیان هه یه) و دهستدریژی بو سه ر ههر شتیکی حورمه تدار ده بیته تو له ی بسه نریته به بی زیاده پوهی، جا ئه وهی که دهستدریژی ده کاته سه رتان، ئیوهش مافتان هه یه به قه دهر دهست دریژی به کهی ئه و، تو له ی خو تان بکه نه وه و له خوا بترسن و، چاک بزانتن که به راستی خوا یارو یاوهری پاریزکارانه.

(۱۹۵) له پی ریبازی خواداو ره زامه ندی ئه و، مال و سامانتان ببه خشن، به دهستی خو تان، خو تان به ره و تیاچوون مه به ن (چونکه ره زیلی و دهست نوقاوی مایه ی تیاچوونه)، هه میشه خیر و چاکه ئه نجام بدن و چاکه خواز بن و (مال و سامانتان له پیناوی خوادا ببه خشن) چونکه به راستی خوا ئه و چاکه کارانه ی خو شده ویت.

(۱۹۶) حه ج و عه مره به چاکی و ته وای بو به دهسته ئینانی ره زامه ندی خوا ئه نجام بدن، جا ئه گهر ریستان لیگیراو ئه رکه کانتان بو ئه نجام نه درا (به هوئی نه خوشی یان ههر هو یه کی تر) ئه وه ده توانن مالاتیک بکه ن به قوربانی به و گویره ی توانا، سه رتان مه تاشن و (ئیحرام مه شکینن) تا قوربانییه که ئه نجام نه دریت و به جیی خوئی نه گات، جا ههر که سیکتان نه خوش بو یان برین و نازاریک له سه ریدا هه بوو (پیویست بوو مووی سه ری یان هه ندیکی لابیات) با فیدیه بدات (که بریتیه له وهی) به پروژوو بیت، یان خیریک یان قوربانیه ک بکات، جا ههر کاتیک که له ئاسووده یی و ئاسایدا بوون، ئه وهی که ده یه ویت نیوان حه ج و عه مره (ئیحرام بشکیئیت و پوشاکی ئاسایی له بهر بکات) ده بیته به گویره ی توانای خوئی قوربانییه ک بکات، ئه وهش که نه یبوو قوربانی بکات، با سئ روژ له حه ج به پروژوو بیت و حه وت روژیش که گه رانه وه (ناو مال و حالی خو یان) ئه وه ده کاته، ده، روژی ته و او، جا ئه مه بو ئه و که سانه یه که خه لکی مه ککه وه ده ورو به ری نین، له خوا بترسن و پاریزکاربن و بزانتن که به راستی خوا سزاو تو له ی زور سه خته (له وانه ی که سه ره پیچی ده که ن).

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ
وَلَا سُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَاتَعَلُوا مِنْ حَجِّهِ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَكَرَّوُدُ الْقِبْلِ حَجْرًا أَزَادَ الْقُوَى وَأَتَقُونَ
يَتَأُولَى الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الطَّبَاتِ ﴿١٢٨﴾ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَكَّضَ
النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا عَفْوَ رَبِّكُمْ ﴿١٢٩﴾
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ سِكَكِمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشْكَارَكُمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الذَّنْبِ وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ مِنْ
حَلَقٍ ﴿١٣٠﴾ وَمَنْ هُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الذَّنْبِ
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٣١﴾
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٣٢﴾

(۱۹۷) حج له چهند مانگيکي ديار يکراودايه و (خوی بو ناماده ده کړیت و نيه تي لیده هیتریت) جا نه وهی که لهو مانگانه دا ده سته کار بوو و بریاریدا حج بکات، نه وه ده بیت نزيکی هاوسه ری نه که ویت و شه په چه پوک و گونا هو موجه له و گوفتاری نادرست نه نجام نه دات، بیگومان هه ر خیر و چاکه په که نه نجام بدن خوا پیی ده زانیت و ناگاداره لی، بهر ده وام هه ول بدن که زه خیره و تویشوو بخه ن، بیگومان چاکترین زه خیره ش ته قواو پاریزکاریه، بهر ده و امیش له من بترسن نه ی خواهن بیرو هو شه کان.

(۱۹۸) هیچ گونا هبار نابن نه گه ر له کاتی حه جدا له فه زلی په روه ردگارتان، خوتان به هره وهر بکه ن (وه که بازرگانی و شت کړین) هه ر کاتی که له عه ره فات دابه زین و گه رانه وه، یادی خوا بکه ن له لای (مشعر الحرام که: کیویکه له داوینی مزدلفه دا) و یادیشی بکه ن وه که چو ن رینموونی کردوون و هیدا یه تی داوون چونکه به راستی تیوه پیش هم ناین و رینوو مایه سه رگه ردان و گومرا بوون.

(۱۹۹) له وه دو (روو به قوره یش و سه ر کرده و ده وه مه ندان ده فهر مویت): خه لکی له کو یوه دابه زین و گه رانه وه تیوه ش له و یوه دابه زن و بگه رینه وه و (خوتان جیامه که نه وه) و داوای لیخوشبوون له خوا بکه ن، چونکه به راستی په روه ردگارتان زور لیخوشبوو میهره بانه.

(۲۰۰) جاهه ر کاتی که تهرک و سروت و مه ناسی که کانتان به جی هینا، نه و کاته یادی خوا بکه ن هه روه کو چو ن یادی باو و بایرانتان ده که ن (کاتی خوی عه ره ب زور خو یان هه لکیشاوه به باو و باپیریانه وه و باسیان کردوون) یا خود زور زیاتریش له وان، جا هه ندیک له خه لکی هه یه که ده لیت: په روه ردگارا هه رچیمان پیی ده به خشیت هه ر له دنیا دا پیمان ببه خشه، بیگومان نه و جو ره که سه له قیامه تدا بیی به هره و بیی به ش و بیی ریزه.

(۲۰۱) هه شیانه که ده لیت: په روه ردگارا له دنیا دا خیر و چاکه و نازو نیعمه تمان پیی ببه خشه و، له قیامه تیشدا له نازو نیعمه ته کانی به هه شت به هره مه ندمان بکه و، له سزای ناگری دوزه خیش بمانپار یزه. (۲۰۲) نا نه وانه له هه ندیک له و کارو کرده وانه ی که نه نجامیاند او به هره وهر ده بن له دنیا و قیامه تدا، خوا زور به خیرایی لیپرسینه وه نه نجام ده دات (هه رکه سه به و شوینه ده گه یه نیت که له دنیا دا ده ست پیی شخه ری بو کردو وه).

(۲۰۳) له پوژانیکی دیاریکراودا (که روژانی جهژنی قوربانہ) یادی خوا بکنه ئه وهی که په له بکات و له دوو پوژدا (شه بیتان ره جم بکات) ئه وه هیچ گوناھی له سهرنییه، ئه وهش دواى بخات و (به سئ روژ ئه نجامی بدات) ههر گوناھی له سهر نییه، به تاییهت بو ئه وانهی که خو یان له نافه رمانی خوا ده پاریزن، جا له خوا بترسن و بزائن سهر ئه نجام ئیوه بو لای ئه وزاته ده گه ریته وه.

(۲۰۴) هندی کسه هه ن قسه و گوفتارو دهم پاراویسیان له باره ی ژبانی دنیاوه سهر سامت ده کات، خوایش به شایهت ده گریت و ده لیت: دل و زمانم به کسانن، له کاتیکدا ئه وه سهر سه ختترین کسه له هه موو جو ره دوژمنایه تیه کدا.

(۲۰۵) ههر کاتیک ئه وه جو ره کسه پشستی هه لکردو ده سه لاتی په یدا کرد؛ هه ول و کو شش ده دات له زه ویدا تا

وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسَافِدَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ ﴿٢٠٦﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍهَا الَّذِينَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْعَبَاثِ فِي الْيَسْرِ كَأَنَّهُمْ كَانُوا يُحِبُّونَ ﴿٢٠٧﴾ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِن زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ تَعْلَمُ الْآيَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ فَزَجَّ الْأُمُورَ ﴿٢١٠﴾

ناشوب بهرپا بکات و خراپه برونییت و کشتوکال له ناو ببات و پاکتاو کردنی ره گهزی ئه نجام بدات، بیگومان خوا فه سادو خراپه و تاوانی ناویت.

(۲۰۶) خو ئه گهر پی بو تریت: له خوا بترسه، (هه روا بو ت نا لویت)، غه رپایی ده یگریت و شانازی به گونا هو تاوانه وه ده کات و سوور ده بییت له سهری، تو له له ئیمانداره دل سوژه که ده سیییت و تاوانباریشی ده کات، جا ئه و خوانه ناسه دوژه خه به سه، سویند به خوا ئه و دوژه خه شوین و جیگه و لانه که به کی ناله باره.

(۲۰۷) هندی خه لکیش هه ن (پیچه وانه ی ئه وانه ی باسکران) خو یان ده فروشن بو به ده ستهینانی ره زامه ندی خوا، خوای گه ورهش به سووزو میهره بانه به رامبه ر ئه و جو ره به ندانه.

(۲۰۸) ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه رتان هیئا وه هه ر هه مووتان خو تان بخه نه ژیر سایه ی ئیسلامه وه و به ته وای په یروه ی بکنه و شوینی هه نگا وه کانی شه بیتان مه که ون، چونکه به راستی ئه و دوژمنی ناشکر اتانه (هه مه یسه ده یه ویت شهرو جهنگ له نیوان خه لکیدا بهرپا بکات و له ئیسلام دووریان بخاته وه).

(۲۰۹) خو ئه گهر لاتاندا وه له و گونا هتان کرد دوا ی ئه وهی که هه موو شتیکتان بو روون کرابو وه، ئه وه چاک بزائن که خوا به ده سه لاته (تو له تان لی بسیییت) و دانایه (په له ناکات به لکو بگه ریته وه بو سه ر راسته شه قام).

(۲۱۰) ئایا ئه وانه ی که ریبازی ئیسلامیان ناویت چا وه رپی چی ده که ن؟ جگه له هاتنی خوای گه وره بو لایان له نیو سیبه ری په له هه وری سپی له گه ل فریشته کاندا، ئه و کاته هه موو شتیکی کو تایی پی هیئرا (دهرگای ته وه به داخراو کو تایی به دنیا هات)، ئه وسا هه موو کارو فرمانیک هه ر بو لای خوای پهروه ردگار ده گه ریته وه.

(۲۱۱) (ئەي محمد ﷺ) له نهوهی ئیسرائیل بپرسه: چهنده بهلگه‌ی روون و ناشکرمان پێ به‌خشیون؟ جا ئه‌وهی نیعمه‌تی خوا بگوریت، (له یه‌كخووناسی لایبات) دواى ئه‌وهی بوی هاتوه، ئه‌وه به‌راستی خوا تۆله‌ی زور سه‌خت و به‌ئازاره (بوته‌و جوړه كه‌سانه).

(۲۱۲) ژبانی دنیا رازینراوه ته‌وه بو بیباوه‌پان (به‌لام له‌باتی سوپاسگوزاری) گالته ده‌كهن به باوه‌پاران (له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌داری و كه‌م ده‌سه‌لاتی)، بیگومان ئه‌وانه‌ی كه‌ خاوه‌نی ته‌قوا له خوا ترسانن له پوژی قیامه‌تدا له سه‌رویان‌ه‌وه‌ن (له به‌هه‌شتی به‌رزو به‌ریندا، ئه‌وانیش له ناخی دوژه‌خدان)، خوا (له دنیا‌دا) رزق و روژی ده‌به‌خشیت به هه‌موو كه‌س پێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته بیرو باوه‌پیان.

(۲۱۳) (له سه‌ره‌تای په‌یدا‌بونی خه‌لكیدا، پێش توفانه‌كه‌ی نوح) خه‌لكی، یه‌ك ئوممه‌ت بوون و خاوه‌نی ته‌نها

سَلِّبِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنَ آيَاتِي بَيِّنَاتٍ وَمِنْ بَدِيلِ نِعْمَةٍ
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زَيْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ لِيَلْزَمَ
 صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ
 أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُعْطِفُونَ قُلْ
 مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَاللَّذِينَ آمَنُوا وَلِلنَّبِيِّينَ وَالْمَسْكِينِ
 وَإِنَّ السَّبِيلَ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

بیرو باوه‌پری یه‌كخووناسین بوون، (به‌لام به‌ره‌به‌ره لایندا) خوایش ویلی نه‌کردن و پیغه‌مبه‌رانی ره‌وانه‌کرد، تا مژده‌ده‌رو ترسینه‌ربن هاوری له‌گه‌ل کتیبی ئاسمانیدا، بو روون کردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی، تا له‌نیوان خه‌لكیدا فه‌رمانه‌وایی و دادوه‌ری ئه‌نجام بدات له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی كه‌ بوته‌كیشه‌یان و راو بوچوونیان له‌سه‌ری جیاوازه، كه‌شیش جیاوازی و كیشه‌ی له‌سه‌ر به‌ریا نه‌کرد جگه له‌وانه‌ی كه‌ ئه‌و کتیبانه‌یان پێ به‌خشاوه (كه‌ گا‌ورو جووله‌كهن) دواى ئه‌وه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون و ناشکران بو هات (كه‌ قورنانه، ئینجا كیشه‌ و دووبه‌ره‌کیان تیدا دروست بوو)، ئه‌مه‌ش به‌هۆی حه‌ساده‌ت و سسته‌م کردنیانه‌وه (بویه په‌یره‌وی حه‌ق و راستییان نه‌کرد)، ئه‌وسا خوا هیدایه‌ت و رینموویی ئیماندارانی کرد بو دوژینه‌وه‌ی حه‌ق و په‌یره‌وی کردنی له‌ نیوان ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی كه‌ ئه‌وان کیشه‌یان له‌سه‌ری هه‌بوو خواى گه‌وره‌ش رینموویی هه‌ر كه‌سیك ده‌كات كه‌ بیه‌ویت و (شایسته‌ بیت) بو ریگه‌ و ریازی راست و دروست.

(۲۱۴) ئایا لاتان وایه هه‌روا به‌ ئاسانی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه (پێ ته‌نگانه و ناخوشی)؟! مه‌گه‌ر نموونه‌ی ئیماندارانی پێشوتان بو باس نه‌کراوه، كه‌ توشی شه‌رو ناخوشی و ته‌نگانه و گرانی و نه‌داری بوون و ته‌کانیان خواردوه و زوریان بو هاتوه به‌پاده‌یه‌ك، هه‌تا پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان و ئه‌وانه‌ی باوه‌پیان هیناوه له‌گه‌لیدا، ده‌یانوت: كه‌ی په‌روه‌دگار سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت؟! كه‌ی خوا یارمه‌تی ده‌نیییت؟! ئاگا‌داربن و دل‌نییان به‌راستی یارمه‌تی خواپی زور نزیکه‌.

(۲۱۵) له تۆ ده‌پرسن (ئەي پیغه‌مبه‌ر ﷺ) كه‌چی بیه‌خشن و به‌کیی بیه‌خشن؟ بییان بلی: هه‌ر خیریك ده‌كهن سه‌ره‌تا دا‌یک و باوكتان فه‌رامۆش مه‌كهن، هه‌روه‌ها خزمان و هه‌تیوان و هه‌ژاران و ریبا‌رانی نه‌داریش، هه‌ر خیر و چا‌كه‌یه‌كیش ئه‌نجام ده‌ده‌ن، دل‌نیابن كه‌ خوا زانا و ئاگا‌داره‌ لێی.

(۲۱۶) جہنگ لہ سہرتان بریار دراوہ کہ شتیکی گرانہ لاتان (ئیماندار بہ جہستہ لای گرانہ بہ لام پوچی پیی ناسودہ یہ بو بہرگری لہ ئیسلام و لابردنی کوسپہ کان) بہ لام لہ وانہ یہ شتیکتان لا ناخوش بیٹ کہ چی خیر لہ ودا بیٹ، ہر وہا لہ وانہ یہ شتیکتان پی خوش بیٹ کہ چی شہر لہ ودا بیٹ، بیگومان ہر خواخوی دہ زانیت (خیر لہ چی دایہ)، ئیوہ نایزانن.

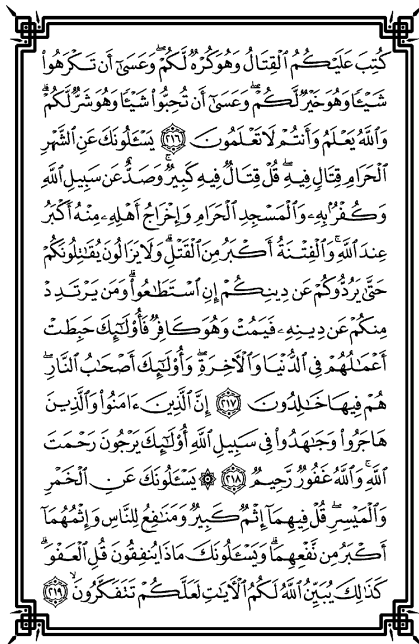
(جہنگ لہ ئیسلامدا بو بہرہ لستی کردنی دوژمنانی داگیر کردو دوژمنانی دینہ، بو لابردنی ئوہ کوسپانہ بہ کہ ناپہ لن خہلک نازادانہ بژین و نازادانہ ئوہ ریساہہ ہہ لبریزن کہ خویان قہ ناعہ تیان پیہ تی، ہہرگیز بو ئوہ نیہ کہ بہ زور خہلک موسولمان بیٹ، میژووی ئیسلامیش شایہ تی حالہ، ئہ گہر کاریکی و ارووی دابیت ئوہ ثانیی ئیسلام لیی بہریہ).

(۲۱۷) پرسپارت لیڈہ کەن دہ بارہی جہنگ لہ مانگی

حہرامدا (کہ بریتین لہ - ذوالقعدة - ذوالحجة - محرم - رجب)، بلئ: جہنگ لہ و جورہ مانگانہ دا کارہ سات و ہلہ بہ کی گہورہ پہ، بہرہ لستی ریازی خویہ و بی باوہ پیہ پی، جہنگ لہ مزگوتی حہرمدا و دہر بہ دہر کردنی خہلکہ کہی زور گہورہ ترہ لای خوا (لہ کوشتنی کہ سیلک یان چہ ند کہ سیلک لہ مانگی حہرامدا) ہر وہا نازاردانی ئیماندار تا ہاوہ لگہر بیٹ و پاشگہز بیٹہ وہ تاوانیکہ لہ کوشتن گہورہ ترہ، (بیگومان بی باوہ پان) بہرہ وام دژتان دہ جہنگن ہہ تا واتان لیسکەن لہ دین و ثابنتان پاشگہز بینہ وہ، ئہ گہر بو یان بکریٹ، جا ہہر کہس لہ ئیوہ پاشگہز بیٹہ وہ لہ ثابنہ کہی و بہ کافری بمریت، ئا ئوہ جورہ کہ سانہ کارہ کانیان پوچہ ل دہ بیٹ لہ دنیا و قیامہ تدا، ئہ وانہ جینشینی ناو ئاگری دوزخ و ژیانی ہہ میسہیی تیایدا دہ بنہ سہر.

(۲۱۸) بہ راستی ئہ وانہی کہ باوہ پان ہینا وہ، ئہ وانہ ش کہ کوچ و جیہادو تیکوشانیان کردو وہ لہ پینا و ریازی خوادا، ئا ئہ وانہ بہ ہیوا و بہ تہمای رحمت و میہرہ بانی خوی پەروردگارن، بہ راستی خویاش زور لیخوشبو و دلوفانہ.

(۲۱۹) پرسپارت لیڈہ کەن دہ بارہی عہرہق و قومار، پیان بلئ: لہ و دووانہ دا تاوان و گوناہیکی گہورہ ہہیہ، (بو ئادہ میزاد) ہہر چہ نندہ چہ ند سوو دیکیشیان تیڈایہ بو خہلکانیک، بیگومان گوناہہ کہ یان گہورہ ترہ لہ کہلک و سوو دیان، پرسپارت لیڈہ کەن کہ چی سبہ خشن؟ پیان بلئ: ہہر چیتان لی زیادہ دہ توانن بیبہ خشن، ئا بہو شیوہیہ خوی گہورہ ئہم بہ لگہ و فرمانانہ تان بو روون و ئاشکرا دہ کات بو ئوہی بیربکہ تہو وہ (واز لہ و شتانہ بیہنن کہ زیانیان زورترہ لہ سوو دیان، وہ چی بو ہہر دوو جیہاتان چاکہ ئوہ بکەن)...

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي سَمَّيْنَا قُلُوبَ اِبْرٰهٖمَ
 حَمْرًا وَاِنْ نَحْنَا لَطَوْنَهُمْ فَاٰخُوْنُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمَقْسِدَ مِنَ
 الْمَصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاعْتَبَكُمُ اِنْ اللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٠﴾
 وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا وَلَا اُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ حَتّٰى
 مِنْ مُّشْرِكِيْنَ وَلَا تَعْبُدُوْا اِلٰهًا اٰخَرًا مَعَ اللّٰهِ سَمِعْتُمْ اٰتِىَ
 الْكَلِمَةَ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةَ بِاِذْنِهٖ
 وَيَسِّرُ لِمَنْ يَّشَاءُ ۗ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الْمَجِيْصِ قُلْ هُوَ اَذٰى فَاَعْرَظْ اِلَى النِّسَاءِ فِي الْمَجِيْصِ
 وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطَهَّرْنَ فَاِذَا طَهَّرْنَ فَاُولٰٓئِكَ مِنْ حَيْثُ
 اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾
 نَسَا وَاَنْتُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ اَنْ شِئْتُمْ وَقَدْ مَوَّا لَافْسِكُمْ
 وَاَنْتُمْ اَللّٰهُ وَعَلِمُوْا اَنْتُمْ مُّكْفَرُوْهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
 ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوْا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمٰنِكُمْ اَنْ تَبْرُوْا
 وَتَسْتَفْتُوْا وَتَصَلُّوْا بِرَبِّكَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾

(۲۲۰) لهراستیدا (ئەو بەرژەوئەندی ئیوئی تیدایە) له دنیاو قیامەتدا (خوا روونی کردۆتەو)، هەرۆهەا پرساریت لێدەكەن دەربارەى هەتیوان (كە چۆن بن بویان) پێیان بلی: چاكسازی و پەرۆهەردە کردنیان له هەمووشت چاكترۆ پەسەندترە، خو ئەگەر تېكە لاویان بکەن و بیانھێننە مالتان ئەوانە براتانن (دەبیّت بەچاکی چاودێری خوێیان و مالیان بکەن) خواش کەسانی خراپساز (ئەوانەى تووی خراپە دەچینن) و چاكسازتان دەزانن و جیای دەکاتەو، ئەگەر خوا بیویستایە باری گران دەکردن و مەرجی سەختی دادەنا (دەربارەى چاودێری هەتیوان)، چونکە بەراستی خوا بەلادەست و داناو کاربەجی یە.

(۲۲۱) ئافەرەتانی موشریک و خوانەناس مارە مەكەن هەتا ئیمان و باوەر دەهینن، بیگومان کەنیزە کێکی ئیماندار چاکترە

له ئافەرەتێکی موشریک و خوانەناس، هەرچەندە (جوانییە کەى، یان سامانە کەى، یان پلەو پایە کەى) سەرسامی کردبن، ئافەرەتانیش مارە مەبرن له پیاوانی موشریک و خوانەناس هەتا ئیمان و باوەر دەهینن، بەراستی بەندەیه کى ئیماندار چاکترە له موشریک و خوانەناسیك، هەرچەندە سەرسامی کردبن (قەدو قیافەو پلەو پایەو سامانە کەى)، ئاەو خوانەناسانە بانگەوازی مەردوم دەكەن بەرەو دۆزەخ، خواش بانگهێشتی مەردومان دەكات بەرەو بەهەشت و لێخۆشبوون بە فەرمان و ئییزنی خوێ (کە گوپراپەلێ ریسازە کە یەتی) و خوا ئایەتەکانی (قورئانە کەى) بەروونی دەخاتە بەرچاو بوخەلکی، بوئەوئەى یاداوئەرى وەر بگرن و تییگەن.

(۲۲۲) (ئەى پێغەمبەر ﷺ) پرساریت لێدەكەن دەربارەى (عادەتی مانگانەى ئافەرەت) پێیان بلی: ئەو ئەزارو زەرەرە، کەو ابوو خوئان بە دوور بگرن له هاوسەرە کانتان کە لەو حالەتەدا بن، نزیکیان مەكەن تا پاك دەبنەو، چاکاتیك پاك و خاوین بوونەو خوێیان شت بچنە لایان، بەو شیوئەیهى کە خوا فەرمانی داو، بەراستی خوا تەوبەکاران و پاکانى خوئەوئەیت (ئەوانەى روالەت و ناوەرۆکیان پاکە).

(۲۲۳) ژنانی هاوسەرتان کێلگەن بوئان و شوینی چاندنی وەچەن، جا بە هەر شیوئەیهك دەتانەوئەیت توو بوەشیننە ناو کێلگە کەتانەو (بە هیوای بەرهم) دەست پێشکەریش بو خوئان بکەن (سەرەتا هاوسەرى خواناس و چاک هەلێژین، لەو و دواش دوعاو نزاو خواپەرستی بەردەوام فەرماوش مەكەن)، له خوا بترسن و خوئان له خراپە بیاریژن، چاک بزائن و دلنیا بن کە بە دیداری خوا شاد دەبن، ئەم مژدەیهش بەدە بە ئیمانداران (۲۲۴) ئە کەن سویند خواردن بە خوا بکەنە کوئسپ لەبەرەمبەر چاکە کاری و ئاینداری و ریکخستنی خەلکیدا (واتە کە فارەتی سویندە کانتان بەدەن و لە چاکەو چاکە کاری درێغی مەكەن) چونکە خوا زۆر بیسەرۆ زانایە.

(۲۲۵) خوی گهوره ئه سویندانه تان لیتاگریت که له دهستان درده جیت و له سهری راهاتون، به لکو له سه ره ئه وه لیتان ده گریت و محاسه به تان ده کات که نیه تی دلیتانی له سه ره، خوایش لیخوشبووه (له گونا هه که تان) و ئارمگرو خوراکره (زوو توله له یاخی و سویند خوران ناسینیت).

(۲۲۶) بو ئه وانیه که سویند ده خون نزیکی هاوسه ریان نه که ون، بویان هه یه تا چوار مانگ چاوه روانی بکه ن (ده بییت له و ماوه یه دا بریاری یه کجاری بده ن)، خو ئه گهر ناشت بوونه وه و ریککه وتن، ئه وه خوا لیخوشبووو و میهره بانه.

(۲۲۷) خو ئه گهر سوور بوون له سه ره ته لاق دانیان، ئه وه به راستی خوا بیسه ری (بریاریانه) و زانیه (به نیه تیان).

(۲۲۸) ژنانی ته لاق دراو، ده بییت تا سی جار عاده تی مانگانه چاوه ری بکه ن و (شوونه که نه وه)، حه لال نیه بویان ئه وه ی خوا له مندال دانیاندا دروستی کردوه (مندال یان حه یز) بیشارنه وه، ئه گهر باوه ریان به خواو به روژی دوایی دامه زراوه، (له و ماوه یه دا) هاوسه ره کانیان شایسته ن به گیرانه ویان له ماوه ی چاوه روانی و

عیده دا، ئه گهر ویستیان چاکسازی له ژیانی خویاندا بکه ن (ئه مه ش بو ته لاقی ره جعی یه)، ژنان مافیان هه یه به سه ره پیوانه وه به وی نه ی ئه و مافانه ی که بو پیوانه له سه ره ژنان به گویره ی باو و نه ریتیک که په سه نده له نیسه لادا، پیوان به سه ره ئافره تانه وه یه ک پله یان هه یه (ئه ویش ده سه لاتی گیرانه وه ی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقی ره جعی دا)، خوایش بالاده ست و دانیه (بالاده سه ته به سه ره هه موواندا و دانیه له دابه شکردنی ماف و ئه رکه کاندا).

(۲۲۹) ته لاقیک (که پیوا بتوانیت هاوسه ره که ی تیدا بگیره ته وه) دوو جار، دوو که ره ته (پیوا بو ی هه یه ته له لاقی هاوسه ره که ی بدات، چاکترین شیوازی ئه وه یه که له سونه تی پیغه مبه ردا ﷺ روون کراوه ته وه)، له وه دووا واته بو سیه م جار ئیتر ئه گهر ده یه ویت ژیانی هاوسه ری بیاته سه ر (نابیت ته لاق بیته به ده میدا، ئه گهر هات) ده بیته به چاکی و به ری و پیکه ده ست به رداری بیته، بوتان حه لال نیه هه یه شتیکیان لی بسینه نه وه له ساره بی و ئه و شتانه ی پیتان به خشیوون، مه گهر بترسن له وه ی که نه توانن سنوره کانی خوا چاوه ری بکه ن و (سته م له یه ک بکه ن)، خو ئه گهر (ئه ی قازییه کان، ئه ی خیرخوازان) ترسان له وه ی که ژن و میرده که سنوری خوا راناگرن و (خویان گونا هه بار ده که ن) ئه وه ئیوه هه یه گونا هه بار نابن کاتی که دلنیان ئافره ته که ده یه ویت (به هه ندیک سامان، یان ده ست هه لگرتن له هه ندیک ماره بی) خوی رزگار بکات، دلنیابن ئه و شتانه ی که باسکران سنوره کانی خوی په ره وردگارن، لی مه ترازی و سنوره شکینی مه که ن، ئه وه ی ده ستر ریژی بکاته سه ر سنوره کانی خوا، ئا ئه و جو ره که سانه سته مکارن.

(۲۳۰) خو ئه گهر (بو جاری سیه م، پیوا ژنه که ی خوی) ته لاقدا، ئیتر جاریکی تر بو ی حه لال نابیت مه گهر دوای ئه وه ی شو یه کی تر بکات و (هاوسه ری دو هه می به شیوه کی ناسایی ته لاقی بدات، یان به ریته)، ئه وه بویان هه یه بگه رینه وه بو لای یه کتر و (ژیانی ژن و میردایه تی ده ست پیبکه نه وه)، ئه گهر دلنیا بوون ده توانن سنوره کانی خوا راگرن و (ژیانیکی ئاسوده بی به نه سه ر)، جا ئه وه ی که باسکران سنوره کانی خوی گه وره ن، روونیان ده کاته وه بو که سانی که بزانه ن و تیبگه ن.

لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّفَوَاقِ أَيُّبِنْتِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ فَلَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ نَرْضَىٰ أَرْعَاهُ أَشْهَرًا فَإِنْ فَاءَهُ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمَطْلَقَتُ يَرْتَضِىٰ بِأَنْفُسِهِنَّ كَلْتَهُ قُرُوءٌ وَلَا يُجِلُّ لهنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا حَلَقَ اللَّهُ فِيهِ أَرْعَاهُنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيُعْلِمْنَ أَنَّهُنَّ أَعْيُنٌ بِرُؤْيِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَالرِّجَالُ عَلَىٰ عَنَتِهِمْ فِي الْفَوَاقِ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِنْ وَسَّأْتُمْ يُعْرَفُونَ أَوْ تُنكِحُوا لَهُنَّ وَلَا يُجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يُحَاقَا الْإِقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُفِيكُمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْمَا إِنْ فَعَدْتُمَا بِهِنَّ تِلْكَ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوا عَلَيْهَا وَمَنْ يَعْدَ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ لَهَا بَعْدَ ذَلِكَ أَنْ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْمَا أَنْ يَرْجِعَا إِلَىٰ ظَنِّ أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

(۲۳۱) کاتیک ژنانی ھاوسه رتان ته لاقد او ته وانیش گه یشتنه کو تایی (عیدده یان) نه و سا یان بیان هیلنه وه لای خو تان به چاکه و ریژه وه، یان ده ست به ردار یان بین به چاکه و ریژه وه، مه یان هیلنه وه به ئیش و ئازاره وه بو ته وهی ده ست در یژی و سته میان لی بکه ن، هه رکه س ته وه بکات ته وه سته می له خو ی کرد وه، نه که ن ئایه ت و ریتمو وییه کانی خوا به گالته بگرن، یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سه رتان، هه روه ها یادی ته و شتانه بکه نه وه که له قور تاندا بو تان ره وانه کراوه که پره له دانایی، هه ر به وه ش نامو ژگاری تان ده کات، هه ول بدن خواناس و ئاین په روه ر بن، چاک بز انن که: به پراستی، خوا به هه موو شتی ک زانایه.

(۲۳۲) هه روه ها ته گه ر ژنانتان ته لاقد او گه یشتنه کو تایی عاده ی مانگانه یان، ئیوه (ته ی که سوکاری ژن)

وَاِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ كَمَا مَعْرُوفٌ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ مَعْرُوفًا وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَنْخِذُوا أَيْدِيَكُمْ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ هُرُوا وَأُوذُوا وَأُولَٰئِكَ يَعْتَدُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يُعْطِكُمْ بِهِ سُبُحَانَ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾
وَاِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْصَبُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةُ وَعَلَىٰ الْوَالِدِ لَهُ رِضْعُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا مَا وَسَعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَعَلَىٰ الْوَالِدِ بِشَأْنِ اللَّهِ فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالٌ عَنْ رِضَاعِهَا فَشَأْنُهُمَا وَشَأْنُهُمَا فَالْجَنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَالْجَنَاحَ عَلَيْهِمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَقْوَمُ اللَّهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

مه بنه کو سپ له ریگه یاندا ته گه ر ویستیان شوو بکه نه وه به ھاوسه ره کان یان، (یاخود ویستیان شوو یه کی تر بکه ن)، کاتیک ته وان له نیوان خو یاندا ره زامه ندییان نواند به شیوه یه کی جوان، ته م (فه رمان و ریتمو وییانه) نامو ژگاری ته و که سانه ی پی ده کریت له ئیوه که باوه ری به خواو روژی قیامه ت هه بی ت، ته و جو ره ره فتار و کرده وانه تان جوانترو په سه ندترو خواو ینترو، خوا ی په روه رگاریش چاک ده زانیت (چی خیره بو تان) و ئیوه نایزانن و دهرکی ناکه ن.

(۲۳۳) دایکان (ته لاقدارو بن یان نه) دوو سالی ته و او با شیر به منداله کان یان بدن هه رکه س که ده یه ویت شیری ته و او بدات، پیوسته له سه ر ته و که سه ی خوا وه نی منداله که یه (واته باوکی یان به خپو که ری) رزق و روژی و پو شاک به شیوه یه کی جوان و په سه ندی ئاین بو دایکی منداله که ئاماده بکات، ته رکه له سه ر هه یچ که س دانانریت جگه له توانای خو ی (واته ده و له مه ند و مامانو وه ندی وه ژار هه رکه س به راده ی بونی)، ناییت هه یچ دایکی ک زیانی پی بگه یه نریت به هو ی منداله که یه وه، هه روه ها باوکی شی ناییت زیانی پی بگه یه نریت به هو ی منداله که یه وه و له سه ر میراتگری منداله که شه و ینه ی ته و مافانه ی که باسکران، خو ته گه ر دایک و باوک هه ر کاتیک به ره زامه ندی و پرس و رای هه ردو لایان ویستیان منداله که یان له شیر بپرنه وه، ته وه قه یناکات و هه یچ گونا هیان له سه ر نی یه له و باره یه وه، خو ته گه ر ویستتان دایه ن بو شیر پی دانی منداله کانتان بگرن، ته وه ش قه یناکات و هه یچ گونا هتان له سه ر نی یه، به مه رجیک ماف و کرییان به جوانی و شایسته پی بدن، له خوا بترسن و پاریز کاربن و چاک بز انن به راستی خوا زور بینایه به و کارو کرده وانه ی که ته نجمی ده دن.

(۲۳۴) ئەو پیاوانەتان کە دەمرن و ھاوسەران بەجێ دەهیلن، پێوستە ئەو ھاوسەرانە چوارمانگ و دە شەو خۆیان بگرن و چاوەرێ بکەن (شوو نەکەنەو)، جا کە گەیشتنە کۆتایی ماوەی عیددە کەیان، ئەو ئەبتر هیچ گوناھتان لەسەرنیە ئەو کەس و کاری ژن کە پێ بدەن ئەو ئافرەتانە بچنەو دەوخی جارانیان لەوہی کە شەرع حەلالی کردووە بۆیان پێش عیددە، خوای پەرورەدگاریش زۆر ئاگادارە بەو کارو کردەوانە ی ئەنجامی دەدەن.

(۲۳۵) هیچ گوناھیکیشتان لەسەرنی بە لەوہی بە ناراستەو خو خوازینی ژنانی مێرد مردو بکەن (کە هیشتا ماوەی دیاریکراویان تەواو نەبوو و دروست نیە شوو بکەنەو)، یاخود لە دلی خۆتاندا

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيُذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْتَضْنَ أَنْفُسَهُنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ عَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَسْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُونَ لَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْتِدُوهُنَّ بَعْرًا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَمُوا عُقْدَةَ الِئِكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْحَسَنِاتِ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضِّفْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوَا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ الِئِكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

بەریاری خوازینیان داییت، خوای گەورە بەراستی زانیویەتی کە ئیو لەداھاتودا ناویان دەبەن و باسیان دەکەن، بەلام نەکەن بە نھینی بەلینیان لی وەر بگرن، مەگەر بەشیوازی گوفتاریکی چاک و دروست و باو نەبیت، نەکەن بەریاری تەواوی مارەبرینیان بدەن هەتا ماوەی دیاری کراو تەواو نەبیت، چاکیش بزانتن بەراستی خوای گەورە دەزانیت بەوہی کە لە دل و دەروونتاندا، کەواتە خۆتان بیاریژن (لە قەدەغە کراوەکانی خوا)، دلنیابن و چاک بزانتن کە خوا زۆر لێخۆشبوو و خۆراگرو لەسەرخویە.

(۲۳۶) هیچ گوناھتان لەسەرنی بە ئەگەر ژنانیک تەلاق بدەن کە هیشتا نەچوونە لایان، یاخود مارەیتان بو دیاری نەکردن، پێویستە لەسەرتان هەندیک سامانیان بدەن، جا ئەوہی دەولەمەندەو زۆری هەیە و ئەوہی کە هەژارو کەم دەستە (ھەر کەس) بە پێی توانای خۆی، ئەم دیاری و یارمەتیانە بەشیوہیە ک بیٹ کە باوو پەسەندی شەرع بیٹ، ئەمەش ئەرکیکی پێویستە لەسەر چاکە کاران.

(۲۳۷) خۆ ئەگەر ژنانتان تەلاقدا پێش ئەوہی بچنە لایان، لە هەمان کاتیشدا مارەیتان بو دیاری کردبوون، ئەو دەبیت نیوہی مارەییە دیاری کراوە کەیان بدەن، مەگەر خۆیان نەیانەویت و چاوپۆشی لیبکەن، یان ئەو کەسە چاوپۆشی بکات کە مارە برینە کە بە دەستە، چاوپۆشی و لیبوودنتان لە مافی خۆتان لە پارێزکاریەوہ نزیکترەو چاکە، پیاوہتی نیوان یە کتر فرامۆش مەکەن، بەراستی خوا بینایە بەو کارو کردەوانە ی کە ئەنجامی دەدەن.

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الَّتِي بَيْنَ يَدَيْهَا إِكْرَامُ آلِهَاتِكُمْ إِنَّهَا عَلَى آيَاتٍ لِلنَّاسِ لَكُنُوزٌ كَثِيرَةٌ لِّذِي بَالٍ فِيهَا ۚ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَكُمْ كَاذِبُونَ ﴿۲۳۸﴾
 فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۰﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۱﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۲﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۳﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۴﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۵﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۶﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۷﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۸﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۴۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَنَّ حُرْمَةَ اللَّهِ وَرُوحَهُ حُرْمَةٌ كَمَا حُرْمَةُ اللَّهِ فَادَّبُوا عَلَيْهِمْ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۵۰﴾

(۲۳۸) کہ متہر خہمی مہ کن و پاریزگاری لہ ئہ نجامدانی نوپڑہ کاندہ بکنہ بہ تابیہ تی نوپڑی ناوہ ند (کہ نوپڑی عہ سرہ) ہہ میسہو بہر دہ و امیش ہہ ستن بہ ئہ نجامدانی فہرمانہ کان بو خوا بہ گہر دن کہ چپہوہ.

(۲۳۹) ئینجا ئہ گہر ترسان (کہ نوپڑہ کہ تان و ہ کو پیویست ئہ نجام نددہ نہ ہوئی جہنگ یان مہ ترسیہ کہوہ) دہ توانن بہدہم رویشتنہوہ یان بہ سواریی ئہ نجامی بدن، ہہر کاتیئک ئہمین بوونہوہ و ہہ سستان بہ ہیمنی کرد، یادو ذیکری خوا بکنہ چونکہ زور شتی فیڑ کردون کہ پیشتر نہ تاندہ زانی.

(۲۴۰) ئہو پیوانہ تان کہ دہمرن و ہاوسہ ران بہ چئی دہ ہیئلن، (دہ بیئت بہ فہرمانی خوا) و ہہ سہیت بکنہ بو ہاوسہ رانیان کہ تا سالیئک لہ مائی ہاوسہ ریاندا دہ بیئت ریزیان لیسبگیریت و بہ خیو بکریں و دہرنہ کریں، خو ئہ گہر بہ ویستی خوئیان دہرچون ئہوہ ئیتہر ہیچ گوناہتان لہ سہرنی بہ ئہی کہس و کاری ژن کہ ری بدن ئہو ہاوسہ ریانہ بچنہوہ دوخی جارانیان لہوہی کہ شہر عہ لالی کردوہ بو یان پیش عیددہ، دلنیاش

بن کہ خوا بالادہستہ (ئہ گہر سستہ میان لیبکنہ) و دانایہ (لہ ریئمووی و دانانی سنورہ کانیدا).

(۲۴۱) بو ژنانی تہ لاقدر او بریک سامان و پارہ پیویستہ لہ سہر پیوانی لہ خواترس و پاریزگار.

(۲۴۲) نا بہو شیوہیہ خوا فہرمانہ کانی خوئیان بو روون دہ کاتہوہ (دہ بارہی مافی ژنان) بو ئہوہی ژیربن و بیرو ہوشتان بخنہ کار.

(۲۴۳) ئایا نہ تیبستوہ و نہ تروانیوہ تہ ئہوانہی لہ ترسی مردن لہ مال و شوینہ واریان دہرچون، لہ کاتیئکدا کہ ہہزارہا کہ سیش بوون، (ترسان لہ بہرہ نگار بوونہوہی دوژمن)، خوایش فہر مووی پییان: بمرن! (دوی ئہوہی مردن) پاشان زیندووی کردنہوہ (تا بزائن راکردن و خویشاردنہوہ لہ جیہادو بہرہ نگار بوونہوہی دوژمن مانای رزگار بوون لہ مردن نیہ)، بہرستی خوا خواہنی چاکہو بہ خشش و فہزلی زورہ بہ سہر خہ لکیبہوہ (چاوپوشی لہ کہ متہر خہ مییان دہ کات و مؤلہ تیان دہدات)، ہہر چہ ندہ زورہی خہ لکی سوپاسی خواناکہن و سپلہن.

(۲۴۴) (کہواتہ ئیتہر مہ ترسن) لہ ریگہی خوادا بچہنگن، چاک بزائن و دلنیابن بہرستی خوا بیسہرو زانایہ (بہ ہہموو گفتوگوو ہہول و کوشش و چالاکی و جیہادو خہ باتتان).

(۲۴۵) کیبہ ئہو کہ سہ قہرز دہدات بہ خوی پەرورہ دگار بہ قہرزیکی چاک (بہ خشراوہ کہ لہ مائی حہ لال و بیئ منہت و نازدار بیئت)، خوایش بہو ہویہوہ بوئی چہند بہرامبہر دہ کات و پاداشتی بیئ سنووری پیئ دہہ خشیت، (بہرستی خوایہ کی بہرپڑو دلوقانمان ہہیہ، جیگہی سہرسورمان و سہرنجہ ئہوشیوازہی کہ ہانی ئیماندارانی پیئ دہدات، بو بہ خشین بہ یہ کترو بو بہ خشین بو رزگاری گروئی ئادہ میزاد)، خوایش رزق و روژی و دہرامت دہ گریتہوہ و فراوانی دہ کات (بہ جیکمہت و ویستی خوی) ہہر بو لای ئہو زاتہش دہ گہر پینہوہ.

(۲۴۶) ثایا نه تیبستووہ و نه تروانیوہ ته به سہرہاتی
 دہستہ یهک له گہورہ پیوانی نہوہی ئیسرائیل له
 دواى موسا له کاتیکدا به پیغہمبہرہ کہی خوئیانیان
 وت: پاشایهک، سہرکرده به کمان بو دیاری بکہ و
 بینیرہ تا له پیناوی خوادا بجہنگین، پیغہمبہرہ کہ
 وتی: باشه؛ ئەى ئە گەر جہنگنان له سہر بریاردر او
 خەریک بوو یه خەتان بگریت، پەشیمان بوونوہ و
 نہ جہنگان؟ (له وه لامدا) وتیان: جابو چیمانہ کہ له
 پیناوی خوادا نہ جہنگین، له کاتیکیشدا ئەوہ ته
 دہرہدەرکراوین و له مال و مندال و وولاتمان
 بووین، کہ چی کاتیک جہنگیان له سہر بریاردر او،
 تہنہا کہ میکیان نہ بیٹ ئەوانی تر ہہموویان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مَن بَنَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَدْرِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا
 لَنَبِيِّ آلِهِمْ أَعْزَمَ لَنَا مَلِكًا فَنُفِثَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
 هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ
 لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
 مِنْهُ وَلَمْ يَأْتِ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
 عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
 يُؤْتِي مَلِكًا مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ
 لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ
 الْكَلْبُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَيُقِيمَةُ وَمَا
 تَرَكَ آءَالَ مُوسَىٰ وَآءَالَ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

پاشگەز بوونوہ و پەشیمان بوونوہ، خوایش زاناو بەئاگایە بە ستەمکاران.

(۲۴۷) ئینجا پیغہمبہرہ کہیان (بہوانہی کہ نامادہی جہنگ بوون) وتی: ئەوہ ئیتر خوا
 بہراستی بریاری داوہ و طالوتی رەوانہ کردووہ کہ پاشا و سہرکرده تان بیٹ، کہ چی
 (ہندیکیان) وتیان: چون ئەو بیٹہ سہرکرده بہ سہرمانہوہ، ئیمہ شایستہترین بہ سہرکردهی
 لەو، ئەو مال و سامانیکی زوری نیہ! (جوولہ کہ ہہمیشہ مال و سامان دہ کہ نہ پیوہر لە ہہموو
 شتیکدا)، (پیغہمبہرہ کہ لە وه لامیادا) وتی: بہراستی خوا (طالوت)ی ہہلبژاردووہ و
 پەسەندی کردووہ بہ سہرتانداو زانست و زانیاری زورو لاشہیہ کی بہہیزو گہورہشی
 داوہ تی: خوای گہورہش پاشایہ تی دہبہ خشیت بہ ہەر کہس کہ بیہویت و (شایستہ بیٹ)
 خوای مہزن فراوانگیرو زانیہ.

(۲۴۸) ئەوسا پیغہمبہرہ کہیان پیی وتن: بہراستی نیشانہی پاشایہ تی طالوت ئەوہیہ:
 سندوووقہ کہ تان بو دیتہوہو، ئاسوودہیی و ئارامی تیدایہ لە لایەن پەروہردگار تانہوہیہ،
 ہەر وہا ہندیک پاشماوہی بہ نرخ و کہلہ پوری تیدایہ لەوہی کہ بنہ مالہی موسا و بنہ مالہی
 ہاروون بہ جییان ہیشتووہ، فریشتہش ہلیدہ گرن و دہیہینتہوہ بو تان، بہراستی ہەر لەوہدا
 بەلگہ و نیشانہی تہواو ہہیہ بو تان ئە گەر باوہردارن.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهْرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَفَرَّقُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَطُؤُونَكَ أَنَّهُمْ كُفَرُوا اللَّهَ وَكُفَرُوا بِكُمْ مِنْ فِتْنَةِ قَلْبِهِ
وَلَمْ يَبْرُؤُوا لِمَا بُرِّئُوا مِنْهُ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَاءٍ
عَلَيْكَ صَبْرًا وَكَانَ آقْدَامُكَ وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَكَانَ اللَّهُ أَلَمَّاكَ وَالْحَكِيمَةَ
وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٥٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٨﴾

(۲۴۹) ئیجا له کاتی کدا طالوت سہربازانی
جیا کردہ وہو پی و تن: (وا ئیمہ دہر وین)، بیگومان
خوا (له ری گوزہرماندا) تاقیتان دہ کاتہ وہ بہ
روباریک (دوای ماندوو بوون و تینوویہ تی)، جا
ئہوہی لی بیخواتہ وہ (ئہوہ سہربازی) من نیہ و
(بگہر پیتہ وہ)، بہ لام ئہوہی نہ یچیژیت مہ گہر تہ نہا
لویچیک بہدہستی خوئی بخواتہ وہ، ئہوہ بہراستی
سہربازی منہ و (دہ پہر پیتہ وہو دہر وین، جا له گہل
ئہو روون کردنہ وہیہ شدا) زور بہ یان (تیریان له
ٹاوی رووبارہ کہ) خوار دہوہ، کہ میکیان نہ بیت، جا
کاتیک لی پہر پیتہ وہ خوئی و ئہوانہی باوہر پان
ہینابوو له گہ لیدا (ہہندیکیان) وتیان: ئہمرو
(زہمہ تہ بہم ژمارہ کہمہوہ) دہرہ قہ تی جالوت و

سہربازانی بیین، (بہ لام) ئہوانہی دلنیا بوون بہ خزمہ تی پہر وہردگار یان دہ گہن وتیان:
(مہ ترسن) چونکہ چہندہا جار دہستہی کہم، زال بوون بہ سہر دہستہی زوردا بہ فہرمانی
خوا، خوای بہدہسہ لایتیش یارو یاوہری خوگرو ٹارامگرانہ.

(۲۵۰) کاتیک له بہرامبہر جالوت و سہربازانیہ وہ، وہستان (نزایان کردو) وتیان: پہر وہردگار
خوگری و ٹارامگریمان پی بہہخشہ، (دل و دہروون و) پیکانمان دامہزراو بکہ و سہرمان
بخہ بہسہر قہوم و ہوژی بیباوہر اندا.

(۲۵۱) ئہوسا ئیتر بہ فہرمانی خوا له شکری جالوتیان بہزاند و داود (کہ یہ کیک بوو له
سہربازانی طالوت) جالوتی کوشت، لہوہودوا خوای گہورہ پاشایہ تی و دانایی پیبہخشی و
ہہرچی ویستی بوو فیبری کرد، خو ئہ گہر خوا ہہندیک له خہلکی بہ ہہندیکی تری لہناو
نہبات، ہہر ہہموو سہر زہوی پر دہبیت لہ تاوان و خراپہ، بہ لام خوا فہزل و ریزی زورہ بو
ہہموو گروی ئادہمیزاد (بہ شیوہیہ کی گشتی ہہمیشہ سنوریک بو فہسادو تاوان دادہ نیٹ).

(۲۵۲) ئا ئہوانہی کہ باسکران ثایات و بہلگہو موعجیزہی خوای گہورہن بہراستی و
دروستی بہسہر تودا دہیخوینینہوہ و بہراستی تو (ئہی محمد ﷺ) یہ کیکیٹ لہ پیغہمبہرانی
خاودن پہ یام. (محمد ﷺ) کو تا پیغہمبہرو ریژدارترینی پیغہمبہرانہ.

(۲۵۳) ئەو پیغمبهرانهی (باسکران) ریزی هندیکیانمان داوه به سهپر هندیکی تریندا، هه یانه خواگفتوگویی (یه کسهری) له گه لدا کردوه (وهک موسا) و پله و پایه ی هندیکیانی په رز کردوته وه به چهنده ها پله (وهک محمد ﷺ)، چهنده ها به لگه ی روون و ناشکرمان به خشیوو به عیسی کوری مه ریه م، (وهک زیندوو کردنه وی مردوو، چا کردنه وی نه خوشی زگماک،... هتد به ویستی خوا)، پشتگیری شمان کردوه به فریشته ی سرووش که (جوبره ئیل)ه، خو ئه گهر خوا ویستی له سهر بوایه (ئه وه خه لکه هه مووی باوه ردار ده بوون)، دوا ی هاتنی پیغمبهره کانیان جه نگیان دژ به یه ک نه ده کرد، پاش ئه وه ی چهنده ها به لگه ی ناشکرایان (له سه رده ستی پیغمبهران) بو هاتوو، به لام دوو به ره کی که وته نیوانیانه وه، هه ندیکیان ئیمان و باوه ری هیناو، هه ندیکیان بی باوه ر بوو، ئه گهر خوا ویستی له سهر بوایه جه نگیان دژ به یه ک نه ده کردو یه کتریان نه ده کوشت، به لام خوا هه رچه کی بویت هه ر ئه وه ئه نجام ده دات هه ر ئه وه پیش ده هیئیت. (ویستی خوا له سهرو

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعَمَّوْهُم مِّنْ أَمْنٍ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵۳﴾ تَبَّأُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْتَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَافٌ وَلَا شَفِيعَةً ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵۴﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَمْ يَلَمْ يَأْتِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِّنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۵۵﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵۶﴾

هه موو ویسته کانه وه یه).

(۲۵۴) ئە ی ئه وان ه ی باوه رتان هیناوه له ومال و سامان و دارایی و (عیلم و زانست و تواناییه ی که پیمان به خشیووون؛ بیه خشن، پیش ئه وه ی پوژیک بیت که کرین و فروشتن و دوستایه تی و تکا کاری تیا دانیه، (ئه و روژه) بی باوه ران هه ر خویان له ریزی سته مکاراندان.

(۲۵۵) خوا زاتی که جگه ئه وه هیچ خواهه کی ترنیه که شایه نی په رستین بیت، ئه وه هه میسه زیندوو وه راگرو سه ره رشتیاری (هه موو دروست کراوه کانیه تی)، نه وه نه وز ده یگریت و نه خه وه (چونکه راگرو سه ره رشتیاری بوونه وه ره)، هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر ئه وزاته خاوه نیانه، کچی به ئه وه ی (ده توانییت) تکا بکات له لای به بی موله تی خوی، ده شزانییت چی له ئیستاو داهاتوو و رابوو رودا روویداوه رووده دات، هه یچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته وایان نیه ده باره ی زانیاری و زانسته کانی ئه وه، مه گهر به وه ی که خوی بیه وییت فیریان بکات (ئه م پیشکه وتن و زانسته ی سه رده م به شیکی که من له به خششه کانی خوا)، کورسی فه رمانه وایی و ده سه لاتی ئه وزاته هه موو ئاسمانه کان و زه وی گرتوته وه و پاریزگاریان به لای خوا وه هه یچ گران نیه و ماندوو ی ناکات و هه ر ئه وه خواهه کی به رزو بلند و گه وه ره یه.

(۲۵۶) به هه یچ جوړیک زور کردن نیه له وه رگرتنی بیروباوه ری ئاینی ئیسلامدا (دینداری به زور ناییت بکریت و دین به زور نادریت به سه ره که سدا)، چونکه به راستی ریازی چاک و دروست؛ روون و ناشکرا بووه و جیا بوته وه له گو مرایی و سه رکه شی، جا ئه وه ی باوه ری نه بییت به - طاغوت - (که بریتیه له: هه موو ریگه و ریازو هیزو به رنامه و لادان و بیتیک) و باوه ری دامه زراو بهیئیت به خوا، جا بیگومان ئه وه که سه ده ستی گرتوه به به هیزترین هو کاری رزگارییه وه، شوین دامه زراوترین بیروباوه ر که وتوه، که هه یچ پسان و هه لوه شانده وه یه کی بو نیه و هه میسه پته و دامه زراوه، خوی گه وره ش هه میسه بیسه رو زانایه.

اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُهُم مِنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۲۵۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّكَ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَن آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْبُدُ
وَيُعْبَدُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالسَّمْعِ مِنَ الشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَعْرِبِ فَجَبَّتْ
الَّذِي كَفَرُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵۸﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكَ
عَلَى قَوْمِي وَهْيَ حَاطِبَةٌ عَلَّ عُشْرُهَا قَالَ أَنَّى يُعْبَدُ هَذَا
اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا قَالُوا مَا نَالَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ بَعَثَهُ قَالَ كَيْفَ لَيْتَ
قَالَ لَيْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّيْتَ مِائَةً عَامٍ
فَأَنْظِرْ لِي إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنْهَ وَأَنْظِرْ لِي
حِمَارَكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظِرْ لِي
الْأُظْفَارَ كَيْفَ تُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكَّسُوهَا لِحِمَارٍ فَلَئِمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾

(۲۵۷) خوا پشت و پهنا و خاوهنی ئەو کەسانە یە باوەریان هیناوه، لە تاریکییە کانی (گومان و سستم) دەریان دەهینیت و دەیانبات بەرەو نوورو رووناکى، ئەوانەش کە ریبازی کوفریان گرتۆتە بەر، یارمەتی دەره کانیان تەنها - طاغوتە کانه -، لە نوورو رووناکى دەریان دەهینن و بەرەو تاریکییە کان دەیانبەن، ئا ئەوانە نیشتەجیی ناو ئاگری دۆزەخن و بۆ هەمیشە تیایدا دەمیننەوه.

(۲۵۸) ئایا نە تیبستوو و نە تروانیو تە ئەو کەسە ی دەمه قالە ی دە کرد لە گەل ئیبراهیمدا (ﷺ) لە بارە ی پەرورەدگاریەوه لە بەر ئەو ی خوا پاشایە تی پیبە خشی بوو، (لە جیاتی باوەر هینان و سوپاسگوزاریی) دەمه دەمی دە کرد لە گەل ئیبراهیمدا، (ئەم لووت بەرزیه شی

کاتیك بوو بە هەواو فیزه وه) پرسییوویە تی لە ئیبراهیم کە پەرورەدگاری تو کبیه؟ ئەویش لە وه لامیدا وتی: پەرورەدگاری من ئەوزاتە یه کە ژیان دەبه خشییت و مردنیشی بەدەسته، (نە مرود لە وه لامیدا) وتی: جا منیش ژیان دەبه خشم و مریشم بەدەسته، (ئینجا فرمانیدا هەندیک لە نه یارانی بکوژن گوايه ئەوه دەیانمرینیت، هەندیکیشی نه کوشت گوايه ئەوه ژیان ی پیبە خشین!!!)، ئەوسا ئیبراهیم وتی: بەراستی خوا خۆر لە رۆژ هەلاته وه هەلدەهینیت جا (ئەگەر تو دەتوانیت) لە رۆژئاوا وه بیهینه، ئینجا ئەو بی باوەرە رهنگی پەری و دەمکوت کراو وه لامی نەما، بیگومان خوا هیدایە تی قەومی زالم و ستمکار نادات.

(۲۵۹) یاخود هک ئەو کەسە ی تیبپەری بەلای شاروچکە یه کدا کە هەموو خانووە کانی بەسەر سه قفه کانیدا تە پی بوون، لە بەر خۆیه وه وتی: ناخو خوی گه وه چون خە لکی ئەم شاروچکە یه دوا ی مردنیان زیندووی دە کاته وه؟! (ئەو کەسە عوزە پر پیغه مبه ر بوو (ﷺ) یه کسەر خوی گه وه سه سد سأل مراندی، پاشان زیندووی کرده وه و پیی فرموو: چەند مایته وه؟ (عوزە پر) وتی: رۆژیک یان کە متر لە رۆژیک ماومه تە وه، (خوا) فرمووی: نه خیر ئەوه سه سد سالت پیچوو، جا تە ماشای خواردن و خواردنە وه کە ت بکە (لەو ماوه درێژە دا) نه گۆراوه و تیک نه چوو، تە ماشای گویدرێژە کە ت بکە، (بۆ یه ئەمه مانکرد) تا بەم بەسەر هاته بتکە یه موعجیزه بو خە لکیی، جا سه یری ئیسکە کانی (گویدرێژە کە ت بکە) چون بە یه کە وه یان دەبه ستین و پاشان بە گوشت دایانده پۆشین، کاتیك بینی و بوی دەرکە وتی: چاک دەزانم و دلنیام بەراستی خوا دەسه لاتی بەسەر هەموو شتی کدا هە یه.

(۲۶۰) به یاد بهیئنه، کاتیك ئیبراهیم وتی: پهروهردگار نشانم بده چوَن مردوو زیندوو ده که یته وه؟ خوا فهرمووی: ئایا باوه رِناکه یته؟ ئیبراهیم وتی: به لئی (باوه ږم هه یه) به لام هه زده که م (به چاوی خوَم بیینم) تا دلم ئارام بگریت، خوا فهرمووی: جا که واته چوار بالنده بهیئنه و جوان سه رنجیان بده و دواپی ههر چواریان سه ربره و گوشت و په ږ و خوینیان تیکه ل بکه، ئه و سا له سه ر لوتکه ی ههر شاخیك هه ندیک له و تیکه له یه دابنی، پاشان بانگیان بکه، به گورچی و به په له هه موویان دینه وه بو لات، چاک بزانه و دلنیا به به راستی خوا بالاده ست و کار به جی یه.

(۲۶۱) نمونه ی ئه وانه ی که مال و سامانیان دبه خشن له پیناوی خوادا، وه کو توویك وایه که برویت و ههوت گولی گرتیبت، له ههر گولیکدا سه دانه ی تیا دا بیټ، خوایش بو ههر که س که بیه ویت (به گویره ی نیه تی و جیگر تنی خیره که ی) پاداشت چند به رامبه ر ده کات و خوا فراوانگیر و زانایه.

(۲۶۲) ئه وانه ی مال و داراییان دبه خشن له ریگه ی خوادا، به دوا ی ئه وه ی به خشییویانه هیچ جوړه منه تیک نانین و هیچ جوړه نازاریك ناگه یه نن، (ئه وانه) ته نها پاداشتیان لای پهروهردگاریانه، هیچ ترس و بیمیان له سه رنیه (له که م و کوورپی پاداشت و ته نگانه ی قیامه ت)، غه م و په ژاره ش رویان تی ناکات.

(۲۶۳) قسه و گوفتاری جوان و چاویوشیهك (له هه له)، چاکتره له به خشینیك که نازاری به دوا دا بیټ و منه ت بگریت، خوایش ده وه مه ندو بی نیازه (له به خشینی به منه ت) و خوږاگرو له سه ر خو یه (زوو توله ناسیبت له سه ر که ش و یاخیه کان).

(۲۶۴) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیئاوه، نه که ن خیره پاداشتی چاکه کانتان پوچ بکه نه وه به منه نان و دل نازاردانی (هه ژاران)، وه کو ئه و که سه ی مال و سامانی خو ی له به ر چاوی خه لکی به خشیت بو رباکاری و خو نواندن و ئیمان و باوه رپی به خواو روژی دواپی نه بیټ، جا نمونه ی ئه و جوړه که سانه وه ک به ردیکی ساف وایه که خو لیکي به سه ره وه بیټ، له وه دوا بارانیکی لیزمه بیاریت به سه ریداو هیچی به سه ره وه نه هیلیت و به ره ق و ته قی به جی بهیلیت و حه قیقه تی دهر بکه ویت، (ئینجا ئه و جوړه ریابازو بی باوه رو منه تنه رانه) هیچ جوړه به هره یه ک له و به خشینه یان به ده ست ناهینن، بیگومان خوی گه و ره ریتمووی قهومی بی باوه رو کافران ناکات.

وَأَذَقْنَا لِرَبِّهِمْ رَبِّ أَرْنِي كَيْفَ تُجِى الْمَوْتِ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فخذ أرْبَعَةً مِنْ الطَّيْرِ فَصْرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعِيًّا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾
 مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبًّا وَاللَّهُ يَضْعَفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَالٌ فَانفَقُوا وَمَا أَدَّى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ أَمْوَالُهُمْ لَا يُطْلَقُونَ صَدَقَتَكُمْ بِالْأَمْنِ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ مَبْغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَتَسْبِيحًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَتَأْتَتْ أَكْطُفَهَا ضِعْفَتَانِ فَإِن لَّمْ يُمْسِكْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَوَدَّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعُفَاءٌ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبْعَتِكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَّائِبِينَ ﴿٢٦٧﴾ إِنَّا نَعْلَمُ مَا فِيكُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ حَيْثُ
الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ لِئَلَّا تُفْقَرُوا مِنْكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يَعِدُّكُمْ مَقْفَرَةً مِنْهُ وَقَضَلَا وَاللَّهُ وَسَّخَّ عَلَيْهِمُ
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٨﴾

(۲۶۵) نمونہ ہی تہوانہی مال و سامانیان دہبہ خشن لہ
پیناوی بہدہستہینانی رہزامہندی خوادا و بو
دامہ زانندن و راہینانی خوین لہسہر چاکہ کاری، وہ کو
باخچہ یہک وایہ: لہ بہرزاییہ کدا بیٹ و بارانیکی دلوپ
گہورہ بیگریتہوہ و بیٹہ ہوی تہوہی کہ دوو بہرامبہر
بہرہمی ہہ بیٹ، خو تہ گہر بارانی دلوپ گہورہش
نہیگریتہوہ، تہوہ نمہ باران پاراوی دہکات، خوای
گہورہش بینایہ بہو کارو کردہوانہی کہدہیکہن.

(۲۶۶) تایا ہیچ کہس لہئیوہ ہز دہکات باخیکی ہہ بیٹ
لہ دارخورماو چہندہہا جور رزہ تری پیک ہاتیبیت و
چہند جوگہو و رووباریک بہزیر درہختہ کانیدا پروات و
ہہموو جورہ بہروبوومیکی تیدا بیٹ بوخواونہ کہی و
خوی دووچاری پیری بو بیٹ و چہند نہوہ و مندالیکی

لاوازی ہہ بیٹ، کہچی لہناکاو گہردہلولیک کہ گروگہرمیہ کی بہہیزی تیدا بیٹ ہہ لکاتہسہری و
یہ کسہر باخہ کہ بسووتیت؟! (تہمہ زورجی داخونیکہرانیہ چونکہ نہخوی لہبہر پیری، نہمندالی،
لہبہر بی ہیژی، ناتوان باخہ کہ تاوہدان بکہنہوہ)، تا بہو شیوہیہ خوا تایت و بہلگہو نیشانہ کان
دہخاتہ بہرچاوتان بو تہوہی تیفکرن و بیربکہنہوہ (خوتان مایہپووج و رنج بہخسار نہکہن).

(۲۶۷) تہی تہوانہی باوہرتان ہیناوہ: ببہ خشن لہ باشترین بہروبووم و بہرہمیہ کہ بہدہستان
ہیناوہ، لہو بہروبوومانہی کہ لہ زہویدا بویمان دہرہیناون و پرواندوومانہ، نہکہن نیازی بہخشینی
شتی ناپوخت و بی کہل بکہن و لہو ببہ خشن، لہ کاتیکدا خوتان تہو جورہ شتانہ وەرناگرن و پی
رازی نابن (تہ گہر بتاندریتی) مہ گہر چاوی لی بنوقینن و بزائن کہ خوا دہولہمہندو بی نیازہ و
شایستہی سوپاسہ (پیوستی بہبہخشینی بی نرخ نیہ).

(۲۶۸) (کاتی ئیوہ لہ مال و دارایتان دہبہ خشن شہیتان بہلینی ہہژاری و نہداریتان پی دہدات
(دہتاترسینیت بہ ہہژاری) و فرماتان پی دہدات بہ گوناہو تاوان و خراپہ و نہبہخشین، خوای
گہورہش بہلینی لیخوش بوئیکی تابیہ تی خوتان پیدہدات لہ گہل زوری رژی و بہرہی فراواندا
خوای گہورہش فراوانگیرو زانایہ.

(۲۶۹) تہوزاتہ بہہر کہس بیہویٹ و (شایستہ بیٹ) حکمہت و دانایی پی دہبہخشیت، جا ہہر
کہس حکمہ تی پی ببہ خشریت، تہوہ بیگومان خیریکی زوری پیڈراوہ، جا بیجگہ لہ ژیر و
ہوشمہندہ کان کہسانی تر لہو بہہرہیہ تیناگہن و پہند وەرناگرن.

(۲۷۰) هه ر شتیکتان به خشى بیټ یان هه ر نه زرو بریار یکتان دابیټ، ئه وه خوا پیى ده زانیټ، بو سته مکارانیش هیچ جوړه پشتیوانیهك نیه (كه بیانپاریزی له توله ی خوا).

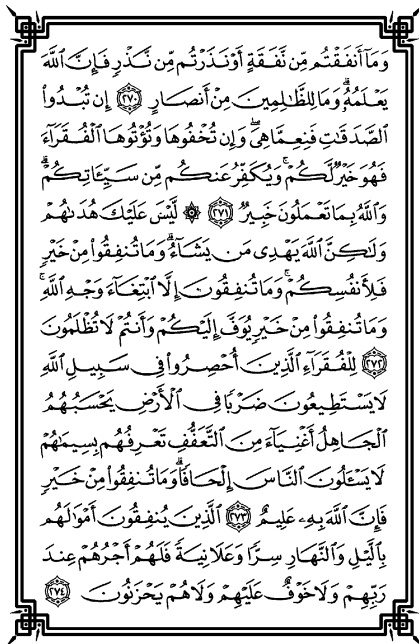
(۲۷۱) ته گه ر خپرو چا كه و به خشینه كانتان به ناشكرا نه نجام بدهن ئه وه شتیكى چا كه، خو ته گه ر بیشارنه وه و بیدهن به هه ژاران به نهینى ئه وه چا كتره بوټان، جا (به و به خشینه) خوا هه ندیك له گونا هه كانتان ده سپړته وه، خواى په روه ردگاریش نا گایه به و كارو كرده وانه ی كه ته نجامی ده دن.

(۲۷۲) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ هیدایه ت و پړینموویى و موسولمان كړدى ئه و خه لكه له سه ر تو نیه (چونكه

تو ته نها گه یاندى په یامه كه ت له سه ره) به لام خوا هیدایه ت و پړینموویى هه ر كه سیكى بوټ ده یكات، (به مه رجیك ئه و كه سه ش رووى دلى بكاته ئیمان) هه ر خپریكیش ته نجام بدهن، ئه وه قازانجه كه ی بو خوتانه، ئیوه (ئه ی پرواداران) هیچ شتیك نابه خشن مه گه ر بوړه زامه ندی خوا نه بیټ، هه ر خپرو چا كه یه كیش ته نجام بدهن پاداشته كه یتان ده ست ده كه و یته وه، ئه و سا ئیوه به هیچ شیوه به ك سته متان لپنا كړیټ.

(۲۷۳) (ئو جوړه به خشینه نه پیشكه ش بكه ن) به و هه ژارانه ی له پیناوى خوا دا لپسراون و ناتوانن بگه پړین به زه ویدا و بازرگانی و كاسی بكه ن (به هو ی خه ريك بوونیان به گه یاندى په یامی خوا)، ئه وه ی نه یانناسیټ، (ئو هه ژارانه ئه وه نده كه سایه تی خو یان راده گرن و نه فس به رزن)، واده زانیټ ده وله مه ندى، تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، (ئو ئیماندار) به پره ننگ و پوخسارو سیمایاندا ده یانناسیټ، داوانا كه ن له خه لكی به زور شتى لپسه ن و روگیریان بكه ن، هه ر خپریك ته نجام بدهن ئه وه بیگومان خوا زانایه پیى.

(۲۷۴) ئه وانه ی مال و سامانیان ده به خشن، به شه و و به پوژ، به نهینى و به ناشكرا، ئا ئه وانه هه ر پاداشتیان لای په روه ردگاریانه، ترس و بییمان له سه ر نیه، ئه وان خه فته تبار نابن (له روژى قیامه ت و لپسینه وه دا).

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالرَّبِّ وَالرَّبُّوا لَا يَعْمُونَ إِلَّا كَمَا يَعْمُونَ الَّذِينَ
يَتَّخِذُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسْئِلِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
قَاتَلْنَاكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحُ
اللَّهُ الرِّبَا وَيَزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَعْمَلُوا
فَأَذْنَاُ بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَكَيْفَ تَعْمَلُونَ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَتْ
ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ
اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

(٢٧٥) ئەوانەى سوو دەخۆن، هەلسو كەوت ناكەن و راست نابنەوه (له گۆردا) مه گەر وهك ئەو كەسهى كه شهيتان دەستى لیسوه شانديبیت (هەر له دنيا دا سروشتى نین، له قیامه تیشدا وهك شیت دەبن) چونكه ئەوانه دهلین: کرین و فروشتن وهك سوو وایه (له حالیکدا): خوا کرین و فروشتنى حەلال کردوه و سووى حەرآم کردوه، جا ئەوهى ئامۆژگارى پهروهردگارى پیگه یشت و وازى هیئا، ئەوهى دەستى كهوتوه، بو خوی، كاری (لی) پرسینه وهشی) ده كه ویتە لای خوا، به لام ئەوهى دەست بكاته وه به سوو خۆری، ئا ئەوانه جینشینی ناو ئاگرى دوه زخن و ژبانی هه میسه یی تیا دا ده به نه سه ر.

(٢٧٦) خوا سوو، ته فروتونا ده كات و به ره كه تی لی هه لده گریت، به لام پاداشتی خیر و سامان به خشین بره و پی ددهات و به ره كه تی تی ده خات بیگومان خوا هیچ کافرکی تاوانباری خوشناویت.

(٢٧٧) به راستی ئەوانەى كه باوه ریان هیئاوه و کرده وه چا كه كانیان ئە نجامدا وه و نوێزه كانانین به چاکی به جیهیئاوه و زه كاتیان داوه، ته نهها پاداشتیان لای پهروهردگاریانه، ئەوسا نه ترس و بییمان له سه ره، نه غه م و په ژاره ده بیان گریته وه.

(٢٧٨) ئەى ئەوانەى باوه رتان هیئاوه، پارێزکارو خواناس بن و واز له پاشماوهى سوو بهینن ئە گەر ئیماندارن...

(٢٧٩) خو ئە گەر وانه كەن، ئەوه جهنگ له گه ل خواو پیغه مبه ره كه بیدا رابگه به نن (كه سه ره ئە نجامه كه ی زور سامنا كه)، خو ئە گەر ته وه به كەن و (له سوو خۆرى واز بهینن) ئەوه ته نهها سه رمایه كاتنان بو هه یه وه ری بگرنه وه، نه سته م ده كەن (له قه رزاره كان)، نه سته متان لی ده کریت.

(٢٨٠) خو ئە گەر قه رزاره كه نه دار بو، مۆله تی بدری تا ده رووی لی ده کریته وه و ده بییت، خیر کردنتان به قه رزاره كه و ئازاد کردن و به خشینى (قه رزه كه یان هه ندیکى)، چا كتره بو تان ئە گەر ئیوه بزائن (چه نده پاداشتی خوا یی بی سنوره).

(٢٨١) (خه لکینه) له سزاو تۆله ی روژیک بترسن كه تیايدا بو لای خوا ده گه رینه وه، له وه ودوا هه موو كه س پاداشتی کارو کرده وه ی خوی و ه رده گریت و سته میان لی نا کریت.

(۲۸۲) ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه ئەگەر قەرزیکتان کرد له یه کتر تا ماوهیه کی دیاری کراو، ئەوه بینوسن، با نووسەرێک که دادپەرورەبیئت به پراستی و دروستی له نیوانتاندا بینوسیئت، با هیچ نووسەرێک سەرپیچی نه کات له نوسین، هەر وهک چۆن خوا فیبری کرووه با بنوسیئت، (خۆ ئەگەر که سییک خویندهوار نه بیئت) ئەوهی که حهقه کهی به سه ره وهیه و قهرزه کهی لایه با به ده می خوئی (ئەندازەى قهرزه کهى) به کاتبه که بلیت و له خوای پەرورەدگاری بترسیئت و چاوپوشی له هیچی نه کات و لیبی کهم نه کاته وه، خۆ ئەگەر ئەوهی قهرزه کهی له سه ره هه له شه بوو، یا لاواز بوو (مندال یان به سالاجوو بوو) یا نهیده توانی دان به

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدٰىنْتُمْ بٰدِيْنَ اِلَىٰٓ اٰجَلٍ مُّسَمًّى فَاَكْتُمُوْهُ وَاَلْحَثْ بَيْنَكُمْ كَلِمًا بِالْعَدْلِ وَلَا يٰۤاَبَ كَاتِبٍ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلَیْكَ كُتُبٌ وَّلِیْمٌ لِّلَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ وَاَلْتَقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا یَبْحَسْ مِنْهٗ شَيْئًا فَاِنْ كَانَ الَّذِیْ عَلَیْهِ الْحَقُّ سَفِیْهًا اَوْ ضَعِیْفًا اَوْ لَا یَسْتَطِیْعُ اَنْ یَّجِزَ لَكَ هُوَ فَلیْمَلِلْ وَاٰیَةُ بِالْعَدْلِ وَاَسْتَشْهَدُوْا شَهِیْدَیْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَاِنْ لَّمْ یَكُوْنَا رَجُلَیْنِ فَرَجُلٌ وَاَمْرًا تَاكٰنَ وِمَنْ رَضُوْنَ مِنَ الشّٰهَدَآءِ اَنْ تَضَلَّ اِحْدٰهُمَا فَتَدْكُرْ اِحْدٰهُمَا الْاٰخَرٰی وَلَا یٰۤاَبَ الشّٰهَدَآءِ اِذَا مَا دُعُوْا وَلَا تَسْمَعُوْا اَنْ تَكْتُمُوْهُ صَغِیْرًا اَوْ كَبِیْرًا اِلَّا اَجْلِهٖ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقُوْمٌ لِّلشّٰهَدَةِ وَاَذَقْ الْاَلَمَ تَابُوْا اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ بَیْنَهُمْ حَاضِرَةٌ تَذَرُوْنَهَا بَیْنَكُمْ فَلَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا وَاَشْهَدُوْا اِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارُ كَاتِبٌ وَلَا شَهِیْدٌ وَاِنْ تَقَعَلُوْا فَاِنَّهٗ مُسَوِّقٌ بِكُمْ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَیَعْلَمُ كُفْرَكُمْ اللّٰهُ وَاَللّٰهُ یَعْلَمُ سِرَّ عَلَیْمٌ ﴿۲۸۲﴾

حەقە کەدا بنیئت (کەرۆلال بوو) با بە خێو کەر، یا سەرپەرشتیارە کهی دادگەرانه حەقیقەت و راستی قهرزه کهی بلیت، با دوو پیاو له خۆتان شایهت بن له سه ر (قهرزو مامه له که)، ئەگەر دوو پیاو دهستنه کهو تن بو شایهتی، با پیاویک و دوو ئافرهت شایهتیه که بدن له و که سانهی که رازین به شایهتیدانیان، نه وهک و یه کییک له (ئافرهته کان) بیری بیچیت، با ئەوی تریان بیری بهیئیته وه و شایهته کان ناییت که کاتییک داواکران خۆ و یل بکهن و ئاماده نه بن، بیزار مه بن له وهی که (قهرز) بنووسن، کهم بیئت یان زۆر و تا ماوهی دیاری کراوی، به روونی با یاداشت بکریئت، ئەنجامدانی مه سه لهی قهرز به و شیوه دادپەرورانهیه و په سه ندره لای خوا چونکه چاکتر ده توانن شایهتی راگرن و نزیکتره له وهی گومان و دوودلی به یه کتر نه بهن (مافی کهس تیا نه چیت)، مه گەر بازرگانیهک بیئت له بهر دهستداو له نیو خۆتاندا بیگیپن و کپین و فرۆشتن ئەنجام بدن، ئەوه گوناھتان ناگات که ناینووسن، (چونکه ئاسان نیه و مامه له دواده خات، هه تا بو تان ده کریئت) شایهت بگرن کاتییک کپین و فرۆشتنتان ئەنجامدا، ناییت نووسه رو شایهت ئازار بدرین و بیزار بکریین، خۆ ئەگەر شتی وابکهن ئەوه به راستی مانای وایه ئیوه له چهندهها فه رمانبهرداری ده رچوون، جا له خوا بترسن و خۆ پاریزین و خوا فیبری ئەو شتانه تان ده کات (که خیری تیا به بو دنیاو پاداشتی قیامهتی له دوایه)، خوایش به هه موو شتییک زانیه.

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقُومَتَهُ ۖ فَإِنْ أَثِمَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَلَئِمَّا الَّذِي أَوْثَقَ أَمَنَّتَهُمْ وَلِيَتَّقِيَ اللَّهَ رَبَّهُمْ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْفُرْهَا فَإِنَّهُ إِذَا مَلَكَ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾ ۖ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۴﴾ ۖ ءَأَمِنَ الَّذِينَ يَمُنُّونَ بِمَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ لَا تَفْرِقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۗ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ غُرَابًا مَوْجِئًا مِنْكَ رَبِّنا وَإِنَّكَ الْمَصِينُ ﴿۲۸۵﴾ ۖ لَا يُكْفِ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِخَلْقِكَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾﴾

(۲۸۳) خو ته گهر له سه فهدا بوون و نووسه ريكتان دهست نه كهوت، شهوه بارمته ودره گيريت (له باتي قه باله و سنده كه)، خو ته گهر له يه كتری دنليا بوون با شهوه ي به شه مين ودهستياك داده نريت شه مانه ته كه (قه رزه كه) بداتوه و با له خواي پهروه دگاري بترسييت، نه كه ن شايه تي بشار نه وه، شهوه ي شايه تي بشاريته وه شهوه به راستي دلي زهنگاوي و ناپوخت گونا هباره، خوايش به هه موو شهوه وده وانه ي كه ده يكه ن زانايه.

(۲۸۴) هه رجي له ناسمانه كان و هه رجي له زه ويدا هه يه هه ر خوا خاوه نيانه، شهوه ي له دل و دهر و نتاندا جيگير بووه، دهر ي بخن، يان بيشار نه وه خوا دهر باره ي ليمان دهر پرسيته وه، شهوه سا له هه ر كه س بيه وييت خو ش ده بييت، له هه ر كه سبش كه (شايسته بييت) بيه وييت سزاي ده دات، خوايش به سهر هه موو شتيكدا ده سه لاتي هه يه (شهوه ي چرپه ي دهر و ونسيه دييت و دهر وات و جيگير ناييت ليري سينه وه ي له سهر نيه).

(۲۸۵) پيغه مبهرو ئيمانداران باوه ريان هه يه به وه ي له لايه ن پهروه دگاريان هه هاتوته خواره وه، هه موويان باوه ريان هه يه به خواو فريسته كاني و كتيبه كاني و پيغه مبهره كاني (ده ليين) هيچ جوړه جياوازيه ك ناكه ين له نيوان هيچ پيغه مبهري له پيغه مبهره كاني خوادا (له باوه ردا)، ههروه ها وتيان: گوپرايه ل و ملكه چين (بوو به ديهينه رمان) پهروه دگارا ليخوش بووني تو مان ده وييت و سه رته نجام هه ر بو لاي تو يه گه رانه وه.

(۲۸۶) خواي گهوره ئهرك ناخاته سهر هيچ كه سيك مه گه ر به قه دهر توانايي خوي نه بييت، هه ر كاريكي چاك شه نجام بدات قازنجي ته نها بو خويه تي و هه ر خراپه يه كي كردييت ته نها يه خه ي خوي ده گرييت و له سه ر خويه تي (هه ر بو يه ئيمانداران ده ليين): پهروه دگارا؛ ليمان مه گره شه گه ر فه راموشيمان به سه ردا هات يان گونا هو هه له يه كمان له ده ست قه وما، پهروه دگارا؛ ئهركي سه خت و كاري گران مه ده به سه رماندا وه كو شهوه ي داو ته به سه ر شه وانه ي پيش ئيمه دا، پهروه دگارا؛ ئهركيك مه ده به سه رماندا له تواناماندا نه بييت، تووش ي به لاو ناخوشيه كمان مه كه تواناو هيژو هه ناومان لي بيرييت گونا هانمان بسره وه و چاوپوشي بكه له هه له و تاوانه كانمان و دا ي پوشه، (داواكارين) به زه بييت بيته وه پياماندا، ره حمان پي بكه، هه ر تو پشت و په ناو ياريد هه ري ئيمه يت، جا بو يه داو ده كه ين سه رمان بخه يت به سه ر قه ومي كافرو خوانه ناساندا، (ثا به و شيوه يه پهروه دگاري مه زن فيري نزي ريك و پي كمان ده كات، ئوميد ه كه ليشمان وه ر بگرييت...) كاتي ك ثايه تي (۲۸۴) دابه زيونه هاوه لاني پيغه مبهر ﷺ سه غله ت بوون و چوون بو خزمه تي... شه ويش فه رمويه تي: بلين گوپرايه ل و ملكه چين... ئينجا خواي گهوره ثايه تي (۲۸۵، ۲۸۶) ي دابه زاندا بو دلدانه وه يان).

سورتی (آل عمران)

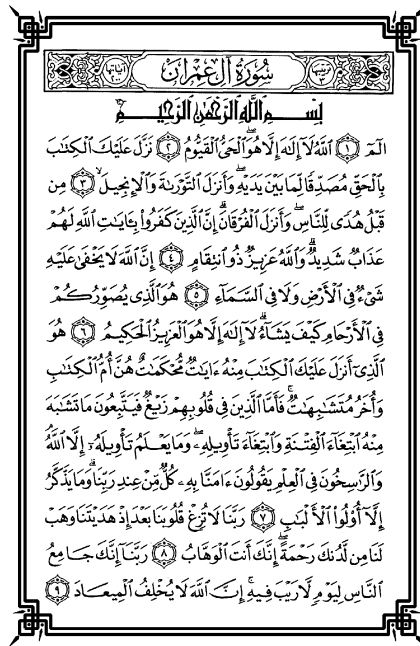
بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) سہرنجی سہرہ تای سورہ تی (البقرہ) بدہ.

(۲) خوا زاتیکہ جگہ ٹہو ہیچ خویہ کی تر نی یہ شایہ نی
پہرستن بیٹ، ٹہو ہمیشہ زیندووه و راگرو سہرہ پهرشتیاری
ہممو دروستکراوه کانیہ تی.

(۳) ٹہی پیغہ مہبر ﷺ خوا قورثانی بو تو بہ راست و دروست
(بہ چند قوناغیک) دابہ زاندووه، بہ راست دانہری سہرہ م
کتیبہ پیشووه کانی پیش خویہ تی (پیش دہستکاری کردنیان)،
ہرہوہا تہوراتی بو (موسا) و ئینجیلی بو (عیسا) رہوانہ
کردووه لہ پیش قورثاندا...

(۴) لہ کاتیکدا ہدایہت و رینمووی بہ خشی خہ لکی بوون،
ہرہوہا جیا کہرہوی حق و بہ تالی نارده خوارہوہ (کہہ
قورثانہ)، بیگومان ٹہوانہی بروایان نہ ہینا بہ نایاتہ کانی خوا،
بو ٹہوان سزایہ کی سہخت (لہ دواورپوژدا) ہہیہ، خوی

گہورہش بالادہستہ و خاوهنی تولہو سزایہ (لہ بی باوہ پان).

(۵) بیگومان ہیچ شتیہ لہ خوی گہورہ شاراونیہ و لپی ون ناییت نہ لہ زہوی و نہ لہ ٹاسماندا.

(۶) ٹہو خویہ زاتیکہ نہ خشیہی روو خسارتان لہ مندالانہ کاندہ دہ کیشت چوں بیہویت، ہیچ پهرستراویکی
بہ راست و بہ حق نی یہ جگہ لہو خویہ، ٹہو زاتہ بالادہست و دانا و کاربہ جی یہ.

(۷) ٹہو خویہ زاتیکہ کہ قورثانی بو سہر تو (ٹہی محمد ﷺ) نارده خوارہوہ، بہ شیک لہ نایہ تہ کانی دامہ زراو
و پایہ دارو روون و ٹاشکران، ٹہوانہ بنجینہ و بناغہی قورثانہ کہن و ہندیکی تریشی واتای جوراوجور
ہلہ گرن و بہ ٹاسانی نازانرین، جا ٹہوانہی کہ لہ دلپاندا لاری ولادان ہہیہ، حز لہ حق و راستی ناکہن،
ٹہوانہ شوینی ٹہو نایہ تانہ دہ کہون کہ مانای جوراوجور و فراوانیان ہہیہ، بو ٹہوہی فیتنہ و ٹاشوب و ناکوکی
و دووبہرہ کی دروست بکہن، یان بو ٹہوہی لیکدانہوہی ہلہی بو ہلہستن، لہ حالیکدا کہ لیکدانہوہی ٹہو
جورہ نایہ تانہ ہر خوا خوی بہ تہوای دہیزانیت، جا ٹہو کہ سانہی کہ لہ زانستدا روچوون دہ لین: ٹیمہ
باوہری دامہ زراومان بہ ہر ہممو (ٹہو نایہ تانہ) ہہیہ کہ لہ لایہن پەرہردگارمانہوہیہ و فہرمایشی ٹہوہ،
(لہ راستیدا خہ لکی) بیجگہ لہ خاوهن بیر و ژیرہ کان یاداوہری و ہرناگرن و بیرناکہ نہوہ (لہم قورثانہ).

(۸) ٹہوانہ دہ لین پەرہردگار... دوی ٹہوہی کہ ہدایہت و رینموویت کردین، دلہ کانمان لامہدہ لہ ریگہی
راست و لہ رہحمہت و بہ خشی تاییہ تی خوت بہرہوہرمان بکہ، چونکہ بہ راستی تو بہ خشنده و
بہ خشیہری.

(۹) پەرہردگار بہ راستی تو کوکہرہوہی ہممو خہ لکی لہ روژیکدا کہ ہیچ گومانی تیدانیہ، بیگومان خوا
(زاتیہ نیہ) کہ بہ لینی خوی نہ باتہ سہر...

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تُنْفِقَ عَلَيْهِمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّابٌ أَلِ
 فِي عَوْنِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ
 وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسُؤُا لِيَهُدَا ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
 لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
 يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
 أَلْبَسُوا ﴿١٣﴾ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
 وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ
 وَالْحَيْلِ الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَمِ وَالْحَرثِ ذَلِكَ مَتَاعُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَ حُسْرَىٰ الْعَمَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
 أَوْيَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ لِمَنِ الْأَنْعَامُ أَتَقَوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جُنُودٌ
 تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَرْجُحُ مَطَهَّرَةٌ
 وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

(۱۰) (لهو روژدهدا) بهراستی ئهوانه‌ی که بی باوه‌پن هه‌رگیز مال و مندالیان هیچ جوژه به‌رگریه کیان لی ناکهن له سزای خوا، ئهوانه سووته‌مه‌نی ئاگری دوژه‌خن.

(۱۱) ئهوانه داب و نه‌ریتیان وه‌کو داب و نه‌ریتی داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون و ئهوانه‌ی که پیشیان هاتون وایه، ثایه‌ت و موعجیزه‌کانی ئی‌مه‌یان به‌درو دانا، خوایش ئه‌وانی به‌هوی گونا‌هو تاوانیانه‌وه به‌تون‌دی سزادا و گرفتاری کردن، خوا توله‌سینه‌ریکی به‌هیز و به‌زه‌بره.

(۱۲) (ئه‌ی محمد ﷺ) بلی به‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌هیناوه: سه‌ره‌نجم تیک‌ده‌شکین و ژیرده‌ست ده‌خرین (له‌دنیا‌دا، له‌روژی دوا‌یشدا) کو‌ده‌کرینه‌وه و رایبج ده‌کرین بو‌ناو دوژه‌خ که ناخوشترین جیگه‌یه.

(۱۳) (ئه‌ی محمد ﷺ) به‌وه‌لکه بلی بیگومان له‌و دوو

ده‌سته‌یه‌ی که له (جه‌نگی به‌دردا) روو به‌رووی یه‌کتر وه‌ستان نیشانه‌و په‌ندیکی گه‌وره بوو بو‌تان، ده‌سته‌یه‌کیان له پیناوی خوادا ده‌جه‌نگان، ده‌سته‌که‌ی تریان بی‌باوه‌پن بوون، ئیمانداران له‌به‌ر چاوی ئه‌واندا دوو ئه‌وه‌نده‌یان ده‌نواند (له‌مه‌یدانی جه‌نگدا به‌چاوی بینایی و بینین)، (خوا فریشته‌بشی دابه‌زاند بو‌یارمه‌تی ئیمانداران)، خوا پشتگیری (هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک) و هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت ده‌یکات، به‌راستی ئاله‌و یارمه‌تیه‌دا په‌ند و ئاموژگاری هه‌یه بو‌ئه‌وانه‌ی که بینایی خویان به‌کارده‌هینن و به‌وردیی بیرده‌که‌نه‌وه (که چون کومه‌لیکی کهم زال بوون به‌سه‌ر کومه‌لیکی زوردا).

(۱۴) ئاره‌زووی ئافره‌ت و بوونی نه‌وه‌ی نی‌رینه‌ و خاوه‌نیتی ئالتون و زی‌رو زیووی زورو زه‌به‌نده و ئه‌سپی چاک و ره‌سه‌ن و (هوکانی هاتوو‌چو) هه‌روه‌ها مال‌ات و زه‌وی و زاری کشتوکال بو‌خه‌لکی رازی‌راوه‌ته‌وه، ئه‌وانه هه‌مووی نازو نیعمه‌تی ژیانی دنیان، خوایش (بو‌چاکان) شوینی گه‌پانه‌وه‌ی رازاوه‌و خوشی لای خوی ئاماده‌کردوه (که به‌هه‌شته).

(۱۵) (ئه‌ی محمد ﷺ) به‌وه‌لکه بلی: ئایا هه‌والی چاکتر له‌و نازو نیعمه‌تانه‌تان بی‌رابگه‌یه‌نم؟!

(ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌که): بو‌ئه‌وانه‌ی یاری‌زکارو خواناسن، لای په‌روه‌رگاریان باخه‌کانی به‌هه‌شت ئاماده‌یه بو‌یان که: چه‌نده‌ها رو‌بار به‌ژیرده‌خته‌کانیدا و به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌پوات، هاوری له‌گه‌ل ژیانی نه‌پراوه‌له‌گه‌ل هاوسه‌رانی پاکیزه‌دا و به‌ده‌م هه‌ست کرنی به‌رده‌وام به‌په‌زنامه‌ندی په‌روه‌رگاری ئازیز، ئه‌و خوا میه‌ره‌بانه‌ش ته‌واو بینایه به‌به‌نده‌کانی.

(۱۶) ئەوانەى كە دەلین: پەرودە دگارا، بەراستی ئیمە ئیمان و باوەرمان هیناوه، دە لە گوناھه كانمان خوش ببه و لە ناگری دۆزەخ بمانپاریزه.

(۱۷) (جا ئەو ئیماندارانه، ئەمە سیفە تیانە) خوگرو ئارامگرن (لە بەرامبەر ناسور و ناخوشیە كانی ژیانەوه)، راستگوو خواپەرستن، مأل و سامان دەبەخشن و، لە بەرەبەیانە كاندا داواى لێخوشبوون (لە پەرودە دگاریان دەكەن چونكە واهەست دەكەن كە وەك پێویست خواپەرستیان نە كردوو).

(۱۸) خۆی گەوره (لە ریگەى دورست كراوانیەوه، كە هەمووی نیشانەى دەسلاتی دەنوییت) خۆی شایەتی داوه و دەریخستوو و سەلماندویەتی كە بەراستی جگە لەو هیچ خواپەری تر نییە كە شایانی پەرستن بێت، هەر وەها فریشتە كان و خاوەن زانستە كانیش (لە پیغەمبەران و زانیان)

الذین يقولون ربنا اننا فاعفونا ذنوبنا وعذاب النار ﴿١٦﴾ الصديقين والصدقيين والقديسين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار ﴿١٧﴾ شهد الله انه لا اله الا هو والملكه اولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ﴿١٨﴾ ان الذين عند الله ائبلت وما اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن يكفر بايات الله فارت الله سريع الحساب ﴿١٩﴾ فان حاجوك فقل اسئبت وحيى لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب والذين اسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وايت تولوا فاسما عليك البلع والله بصير يا اهل باد ﴿٢٠﴾ ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون الذين يأمرون بالقسط من الناس فبئسهم بعداب اليم ﴿٢١﴾ اولئك الذين حطت اعمالهم في الدنيا والاخرة وما لهم من نصير ﴿٢٢﴾

كە بەرپیگە یە كى راست و دروست دەیسەلمینن خوا هەمیشە داد پەرورەى رەها یە و جگە لەوزاتە خواپەری كى تر نیە، ئەو زاتەش خواپەری كى بالادەست و دانایە.

(۱۹) بەراستی دین و ئاینی پەسەند لای خوا تەنھا ئاینی ئیسلامە، ئەوانەش كە كتیبه (ئاسمانیە كانیان) دراو تەتی، جیاوازیان لە نێواندا پەیدا نەبوو مەگەر لە داواى ئەوێ زانستی و زانیاری تەواویان بو هاتوو (دەربارەى راستی محمد و ئیسلام)، ئەمەش بەهۆی دنیاپەرستی و حەسوودی و ستم كردنیان لە نێو خویان (چونكە رازی نەبوون بە پیغەمبەریك لە غەیری خویان)، جا ئەوێ باوەرپی بە فرمان و ئایەتە كانی خوا نەبێت، ئەو بەیگومان خوا بەخیرایی حسابی خۆی دەكات لەگەڵیاندا (هەر زوو بەدۆزەخیان دەگە یە نیت).

(۲۰) خو ئەگەر موحادەلە و گفتوگۆی سەختیان لەگەڵدا كردیت، ئەى محمد ﷺ تۆش بلی: من و ئەوانەش كە شوینم كە وتوون رومان كردۆتە خواو تەنھا ملكە چى ئەوین، بەوانەى كە كتیبیان پیدراوه و ئەوانەش نەخویندەوارن لە (موشریكانی عەرەب) بلی: ئایا ئیوه تەسلیم بوون بەخواو و موسولمان بوون؟ خو ئەگەر تەسلیم بوون، ئەو مانای وایە بەراستی ئەو هیدایەتیان وەرگرتوو، خو ئەگەر پشت هەلکەن و باوەر نەهینن، ئەو تەنھا گە یاندنی پەيامە كە لەسەر تۆیە، خۆی گەورەش ببنایە بەبەندە كانی.

(۲۱) بەراستی ئەوانەى باوەر ناهینن بەئایەت و فرمانە كانی خوا، پیغەمبەرانیش بەبێ هیچ حەقیك دەكوژن و ئەو خەلکانەش دەكوژن كە فرمان بە دادپەرورەى دەدەن، كەواتە مژدەى سزایە كى پرئیشیان پێ بدە!!

(۲۲) ئا ئەوانە كەسانێكن كردهوە كانیان پوچ بوتهوه لە دنیاو قیامەتدا، كەسێش نیە پشتیوانی لەوان بكات.

الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا وَأُولَاؤُنَا أَصْيَابًا مِنَ الْكُفَّاتِ يَتَّبِعُونَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فُرْقَانُ يَنْفَرُ مِنْهُمْ وَمَنْ مَعْرُضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمْسَسَنَا السَّارِ إِلَّا أَيْمَانًا مَعْدُودَاتٍ وَعَرَّجُ
 فِي دِينِهِمْ مَا كُنَّا نَفْعُرُّوهُمْ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلَائِكَةِ تَوَلَّى الْمَلَائِكَةَ
 مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلَائِكَةَ مِنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلُّ
 مَنْ تَشَاءُ بِبَدَاةِ الْخَيْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تَوَلَّى الْبَيْتَ
 فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّى الْبَيْتَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيَّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَمِيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعَدْرِ حِجَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَسْفُوهُمُ مِنْهُمْ
 نَفْلَةً وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَحْفَظُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُعْدُكُمْ أَوْ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَعِلْمُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٢٩﴾

(۲۳) ئایا نایینی ئه و که سانهی به شیک له کتیبی
 ئاسمانیان پیدراوه کاتیگ بانگ ده کرین بۆ لای کتیبی
 خوا (تهورات) تا فرمانه وایبی بکات له نیوانیاندا،
 پاشان دهسته به کیان پشت هه لده کهن، له کاتیگدا ئه وان
 سه ریچیکه رن.

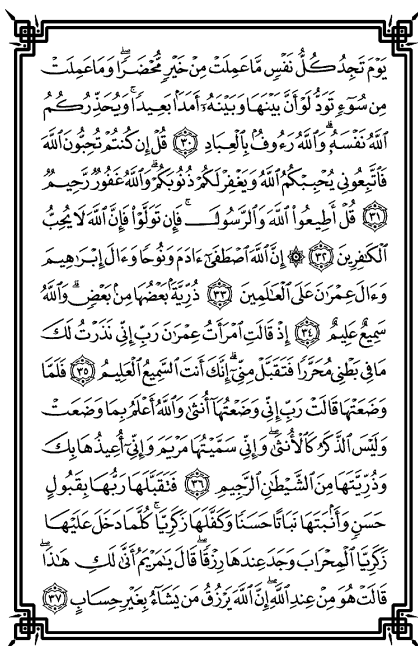
(۲۴) بویه ش (واده کهن) چونکه به راستی ئه وان
 ده یانوت: هه رگیز ناگری دۆزه خ چه ند روژیکی کهم
 نه بیته بهر له شمان ناکه ویت، ئه وهی له ناینه که یاندا بۆ
 خویمان هه لبه ستبوو، سه ری لئی شیواندن و ته فرهی دان.
 (۲۵) ئاخۆ حالیان چۆن بیته کاتی له و روژه دا کویمان
 ده که یه وه که هه یج گومانیک له هاتنیدا نیه و هه موو کهس
 پاداشتی کارو کرده وهی خوئی پیده دریت و ئه وان
 سه میان لئنا کریته.

(۲۶) (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ی ئیماندار) بلی: خواجه تو خاوه نی هه موو شتیکیته، ده سه لات ده به خشیت
 به هه ر که سیگ بته ویت و ده سه لات وه رده گریته وه له هه ر که سیگ بته ویت، هه ر کهس بته ویت زه لیل و
 بی ده سه لات و ژیرده ستی ده که یته، هه رچی خیر هه یه به ده ست تو یه، بیگومان تو ده سه لاتداری
 به سه ر هه موو شتیگدا.

(۲۷) شه و تیهه لکیشی روژه ده که یته، روژه تیهه لکیشی شه و ده که یته، زیندوو له مردوو ده ردینیت،
 مردوو له زیندوو ده ردینیت، رزق و روزی بی حساب و بی شومار ده به خشیت به هه ر کهس
 بته ویت (کاره کانت هه ر هه مووی پره له حکمه ت و دانایی، به نده کانت سه رسام و سه ر سوو پرماوون
 له که مالی تو).

(۲۸) ناییت ئیمانداران، کافران بکه نه پشت و په ناو یارو یا وه ری خویمان له جیاتی ئیمانداران، ئه وهی
 کاری وا بکات، ئه وکاره ی ده بیته هوی ئه وهی هه یج په یوه ندیه کی ئیمانیی به خوا وه نه مینیت، مه گه ر
 له بهر ئه وهی خوستان له شه پریان بیاریزن و قوتاربن (ئه ویش به وهی به دهم رازییان بکه ن، نه ک به دل
 وکرده وه)، خوی گه وره ش پیدارتان ده کاته وه به سیفه تی تو له سه ندنه وهی خوئی ده تانترسینیته (تا
 کاری نا په وای وانه کهن)، سه ره نجام وگه رانه وتان هه ر بۆلای خواجه.

(۲۹) پیمان بلی: ئه گه ر ئه وهی له سینه تاندا جیگیره بیشارنه وه یا خود ئاشکرای بکه ن، ئه وه خوا پیی
 ده زانیته، هه رچیش له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر پیی ده زانیته و خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو
 شتیگدا هه یه.

(۳۰) رُوْزِيْكَ دِيْتِ هَمُووَكِهَس، كاروكردهوه كاني خُوِيْ ده بيئيْتِ
 ثاماده كراون به خيِر و شه پريه وه، تاوانبار ثاوات ده خوازِيْتِ كه له
 نِيوان خُوِيْ و كرده وه خراپه كانيدا مه ودايه كي دورو درِيْش
 هه بوايه، خواي گورهش بيْدارتان ده كاتوه به سيفه تي
 تو له سندنه وه ي خُوِيْ ده تانترسيْنيْتِ (له وه ي كه كاري نار ه و
 بكن)، خوا به سوْز و په به زه بيه بوْ ئه و به ندانه ي (كه به م
 ناگاداريانه دليان راده چله كيْتِ پيش هاتني ئه و روْزه)

(۳۱) ئه ي پيغه مبه ر ﷺ به ئيمانداران، بِلِيْ: ئه گهر ئِيوه خواتان
 خوش ده ويْتِ ده شوِيْني من بكه ون و له فه رماني من ده رمه چن،
 ئه وكاته خوايش ئِيوه ي خوش ده ويْتِ، له گونا هو هه له كانيشتان
 خوش ده بيْتِ، ئه و خوايش ته واولي خوشبو و ميه ره بانه.

(۳۲) (دووباره) پيْبان بِلِيْ: فه رمانبه رداري خوا و پيغه مبه ر بن، خو
 ئه گهر سه رپيچي بكن و پشتي تي بكن ئه وه دلستيان خوا بي
 باوه راني خوش ناويْتِ.

(۳۳) به راستي خوا ئاده م و نوح و نه وه كاني ئيبراهيم و نه وه كاني

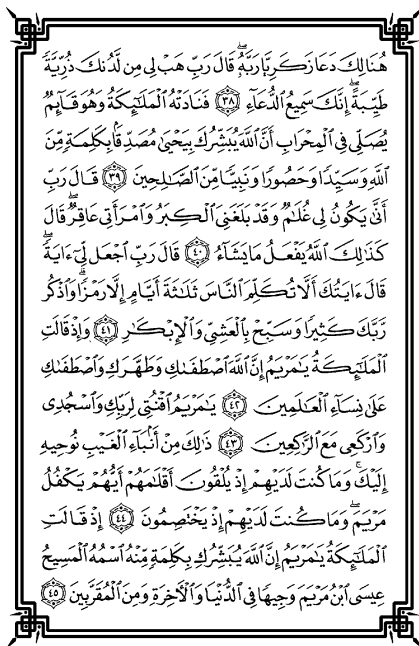
عيمراني هه لئار دووه و رِيْزي داوون به سه ر خه لكي هه موو جيهاندا.

(۳۴) ئه وانه نه وه به كن يه ك ره چه له كن، هه نديكيان له هه نديكي تريان بوون، خوا خُوِيْ بي سه رو زانايه (چاك ده يزاني كه
 شايسته ن بوْ ئه و كاره پيروْزه).

(۳۵) (به ياد بيْنه) كاتيْكَ هاوسه ري عيمران وتي: په روه ر دگارا؛ به راستي من برياريم داوه و نه زرم كر دووه ئه و منداله ي
 له سكمدايه نازاد كراويْتِ له هه موو ئه رك و ئيش و كاريْكَ (تا هه ر له خزمه تي بيت المقدس دا بيْتِ) ده توْش لِيْسم
 وه ربگه ر، چونكه به راستي توْ خوايه كي بي سه ور زانايْتِ.

(۳۶) به لام كاتيْكَ منداله كه ي بوو (به دلشكاويه وه) وتي: په روه ر دگارا خوْ من كچم بوو، بي گومان خوا خُوِيْ چاك
 ده زانيْتِ كه چي بووه، (خوْ ئاشكرايه) كوريش وه كو كچ ني يه (له گه لي رووه وه و هه ريه كه ئه رك و فه رماني خُوِيْ هه يه،
 ئه وه ي به ئافره ت ده كرِيْتِ به پياو ناكريْتِ، به پيچه وانه شه وه، ئن و پياو ته وواكاري يه كترن و هيچيان لاي خوا كه م
 رِيْزين ئه ركي خزمه تكاري بيت المقدس به و ناكريْتِ)، منيش به راستي ناوم نامه ريه م و من ده پيارِيْزم به توْ خُوِيْ و
 وه چه كه ي له شه يتاني ره جم كراو.

(۳۷) ئينجا په روه ر دگاري به شيْويه كي جوان و په سه ند مه ريه مي وه رگرت، زوْر به جواني پيْي گه ياند، زه كه رباي كرده
 ماموْستاو سه ره رشتي (كه هه م خزم و هه م پيغه مبه ر بوو، تا به چاكي دينداري فير بكات، پاشان كه مه ريه م گه و ره بوو)
 هه ركاتيْكَ زه كه ريا ده جوو بوْ سه رداني له شوِيْني خوا په رسته يه كه يدا ده بيْيني رزق و روْزي و نازو نعيمه تي
 جوْراو جوْري لايه، زه كه ريا وتي: ئه ي مه ريه م ئه م هه موو رزق و روْزيه ت له كوِيْ بوو؟!، مه ريه م له وه لاميدا وتي:
 ئه وه له لايه ن خوا هيه، ئه و بوْم ده ئيريْتِ، به راستي خوا به هه ر كه س بيه ويْتِ رزق و روْزي بي سنوورو بي هوْكار
 ده به خشِيْتِ.

(۳۸) ئا لئو کات و شوینه دا، زه که ریا هانا و نزای بو پوره دگاری لی برز بووه و وتی: پوره دگارا نهوی چاک و پاکم پی ببه خشه، به راستی تو بیسه ری دوعا و نزایت.

(۳۹) جا به کسهر فریشته جبرئیل بانگی کرد له کاتی کدا زه که ریا له محرابه که دا وهستا بوو، نوژی ده کرد، (وتی) به راستی خوی گه وره مژده ت دهادتی به به خشینی کوریک ناوی به حیایه، به راستدانه ری فرمانی تایبه تی خویه و گه وره و ریزداره و خو پاریزه له گونا هان و پیغه مبریکه له چاکان.

(۴۰) زه که ریا وتی: پوره دگارا؛ ئاخو چون مندالم پی ده به خشیت خو من پیری ته نگی پی هه لچنیووم، هاوسره که شم سک ناکات، خوی گه وره هه فرموی: کاری خوا هه رئاویه و هه رچیه کی بویت، ده بکات.

(۴۱) ئینجا زه که ریا وتی: پوره دگارا نیشانه یه کم بو دیاری بکه تا دلنایم که خیزانم سکی بووه، خوی گه وره فرموی: نیشانه که ت هه ویه که توانای قسه کردنت تاسی روژ له گهل خه لکیدا ناییت (زمانت ده به سریت) مه گه ر به نیشاره ت و نامازه نه بییت، توش زور یادی پوره وردگارت و ته سیباحت و ستایشی بکه به تایبه تی له ده مه و ئیواره و به ره به یاندا.

(۴۲) (هه روه ها یادیان بهینه کاتیک) جبرئیلی فریشته وتی: نهی مه ریهم به راستی خوا توی هه لباردوه و خاوین و پاکیزه ی کردویت، هه لی بژاردویت و ریژی داویت به سهر هه موو نافره تانی جیهاندا.

(۴۳) نهی مه ریهم ملکه چ و فرمانبهرداری پوره وردگارت به، سوژده و کرنوشی بو بسه له گهل کرنوشبه راندا.

(۴۴) نه وشتانه ی باسکران چهند هه والیک بوون له غه بیه وه، ئیمه له ریگهی (وه حی) و سروشه وه به توی ده گه یه نین، خو تو (نهی محمد ﷺ) له وی نه بویت کاتیک پیئوسه کانیا هه لئه دایه (ئا وه وه، پیئوسی کی سهر که وت و ئا و نه ببرد) نه وه یان مه ریهم پوره ورده بکات، تو له ویش نه بویت کاتیک کیشه یان هه بوو (له سهر نه وه ی کی به خبوی بکات).

(۴۵) (هه روه ها یادیان بهینه) کاتیک فریشته که به مه ریهمی وت: نهی مه ریهم به راستی خوا مژده ت دهادتی: به وشه یه کی خوی (که فرمانی - کن فیکون - ه، رو لیه یه کت پی به خشیت) که ناوی (المسیح) ه، عیسی کوری مه ریهمه، که پیاو ماقوول و پایه به رزه له دنیا دا، له قیامه تیشدا له دهسته ی نزیکانه (له ئیمه وه).

(۴۶) جا عیسا له بیسکه داو به گه وره بیش قسه ده کات بو خه لکی، له پیاو چا کانشه.

(۴۷) نه وسا مه ریهم وتی: په روه ردگارا، جا چوَن من مندالم ده بیّت: خو که س توخنم نه که وتوه، (جوبره ئیل فہرموی): ویست و فہرمانی خوا هہروایه و چی بویت، دروستی ده کات، هہر کاتیک شتیکی بویت تہنہا پیی بلی ببه، ده سته جی ده بیّت.

(۴۸) هہروہا خوا ی گه وره فیری کتیب و نووسین و دانایی و تہورات و ئینجیلی ده کات...

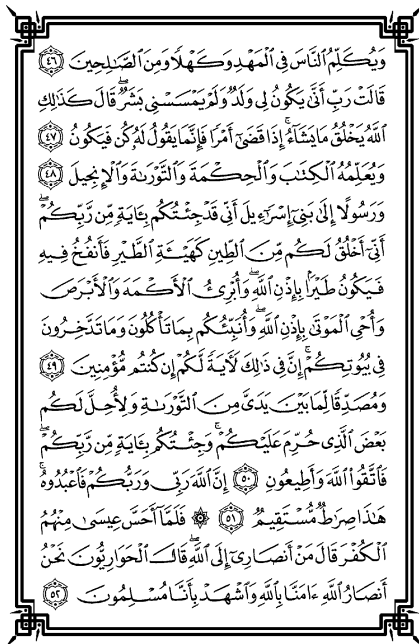
(۴۹) (له ئاینده دا رایده گه یه نیت) به نه وه ی ئیسرائیل که من پیغه مبه ریکم، بو لای ئیوہ ره وانه کراوم، به لگه و نیشانه به کیشم پی یه له لایهن په روه ردگار تانه وه، (نه ویش نه مه یه که): من له قور

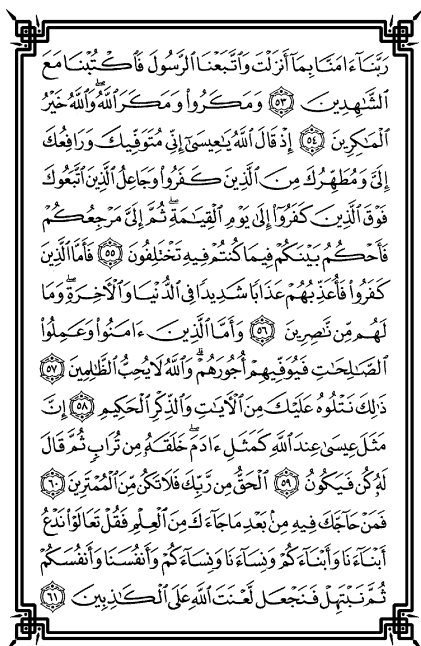
شیوہ ی بالنده تان بو دروست ده که م، ئینجا فووی پیدا ده که م، به فرمانی خوا یه کسہر، ده بیته بالنده یه کی زیندوو، کویری زکماک و نه خوشی به له کیی چاک ده که مہ وه به ویستی خوا، مردو وانش زیندوو ده که مہ وه به فرمانی خوا، هہوالی نه و شتانه ش که ده یخون و هہلی ده گرن له مالہ کانتاندا پیتان راده گه نیم، به راستی له و شتانه دا به لگه و نیشانه هہ یه بو تان نه گہر ئیماندارن...

(۵۰) هہروہا به راستدانه ری نه و تہوراتہ م که له بهر ده ستمدایه، هاتووم بو نه وه ی هہندیک له و شتانه ی له سہرتان حہرامکراوه (به فرمانی خوا) حہلالی بکہم و به لگه شم بو هیناون له لایهن په روه ردگار تانه وه (له سہر راستی پیغه مبه رایه تیم) که واتہ له خوا بترسن و فہرمانبہرداری من بن و به قسہم بکہن.

(۵۱) به راستی هہر خوا په روه دگاری منیش و ئیوہ شه، که واتہ تہنہا نه و بپہرستن و ملکہ چی نه و بن، نه مه یه ریبازی راست و دروست.

(۵۲) جا کاتیک عیسا هہستی به کوفرو بی دینی نه وانه کرد وتی: کی پشٹیوانمہ بو لای خوا، (کی دیت تا پیکه وه بهر نامہ ی خوا بگه یه نین)، حہواریه کان وتیان: ئیمہ بن پشٹیوانانی دین و ثاینی خوا، باوہ پی تہواومان به و خوا یه هیناوه، تو ش شایه تی بدہ که به راستی ئیمہ موسلمان و ملکہ چ و فہرمانبہردارین.

(۵۳) (ئەوسا و تیان): پەرودەردگارا ئییمە باوەرمان هیناوه بەوەی داتپەزاندوووە و رەوانەت کردوووە، شوینکەوتەیی پیغەمبەرە کەشتین، دە تۆیش لە ریزی شایەتە کانی (گە یاندنی بەرنامە کە تدا) تۆمارمان بکە.

(۵۴) (بەلام دوژمنانی خوا) پیلانیان گیرا، خوایش پیلانە کانی پووج کردنەووە، چونکە خوا چاکترین و بەدەسەلاترین زاتییکە لە هەلۆه شاندنی نەخشە و پیلانی دوژمنانیدا.

(۵۵) (بە یادیان بەینە) کاتییک خوا فەرمووی: ئەی عیسا من (بە شیبۆه کی ئاسایی) تۆ دەمرینم پاشان تۆ پایە دارو بەرزو بلند دە کەمەو لە لای خووم، لە دەستی ناپاکی ئەوانەیی کە بی باوەرین زرگارت دە کەم و پاک راتدە گرم و بەرزویی و بلندی دە بەخشم بەوانەیی کە شوینکەوتەیی تۆن بەسەر کافراندای هەتا روژی قیامت، لەو هوداوش گەرانەو تان هەر بۆلای منە، ئەوسا دادووری و فەرمانرەوایی دادپەرورانە دە کەم لە

نیوانتاندا لەو شتەدا کە کیشە تان لەسەری هەبووە و راتان دەربارەیی جیاواز بووە.

(۵۶) جا ئەوانەیی بی باوەر پوون سزای توند و تیژیان دەدەم لە دنیادا (بە شکستی و سەرشواریان)، لە قیامەتیشدا (بە ژبانی سەختی ناو دۆزەخ)، جا لەوئی کەسیان دەست ناکەوێت کە یاری دەدەر و پشتیوانیان بیت (لە سزای من بیانپاریزێت).

(۵۷) ئەوانەش کە باوەریان هیناوه (بە ئاینی ئیسلام) و کارو کردووە چاکە کانیان ئەنجام داو، ئەووە خوا بەتەواوی پاداشتیان دەداتەووە، بەراستی خوا ستمکارانی خوشناوێت.

(۵۸) ئەو هەوآل و بەسەر هاتانەیی کە بەسەر تدا دە یخویننەووە (ئەی محمد ﷺ) لە ئایەتە کانی خوا یە و لە یادو باسە پرداناییە کانه.

(۵۹) بەراستی نموونەیی دروست بوونی عیسا لە لایەن خواو؛ وەك نموونەیی ئادەم وایە کە لە خاک دروستی کرد، لەو هودا فەرمانیدا و پێی وت: ببە (بە ئینسان) ئەویش بو، (عیسا دایکی هەبو، ئادەم دایک و باوکیشی نەبو).

(۶۰) حەقیقەت و راستی هەر ئەو یە لە لایەن پەرودەردگارتەو یە، کەواتە نە کەیت بچیتە ریزی ئەوانەیی کە گومان کارکردی هە یە لەسەریان.

(۶۱) (دوای ئەو ی کە ئەو هەموو راستیانەت پیگە یشت دەربارەیی عیسا)، جا ئەگەر کەسانیک هەر موجدە لە یان کردو لەسەری رویشتن و شتی ناپەرەوایان دەربارەیی عیسا وت، تۆیش پیشان بلی: وەرەن با کورانی ئییمە و کورانی ئیو، ئافرەتانی ئییمە و ئافرەتانی ئیو، خوومان و خوشتان بانگ بکەین و ئامادەبین (لە شوینیکی تاییە تدا)، پاشان با پاریینەووە داوا بکەین و نەفرین و لەعنەتی خوا دابباریتە سەر درۆزە کان.

(۶۲) به راستی همر ئەمە یە بەسەرھاتی راست و دروست (دەربارە ی عیسا و دایکی)، هیچ خوا یە ک نیە جگە لە (الله)، بیگومان ئەو (الله) یە هەر خۆی تەواو بەلادەست و دانایە. (۶۳) (لە گەل ئەم هەموو بەلگە و راستیانەدا) ئە گەر هەر روویان و دەرگیڕاو پشتیان تیکرد (ئەو بەزانە ئەوانە راستیخوازین)، خوایش زاناو ئاگایە بەوانە ی کە تووی تاوان و خراپە دەچین.

(۶۴) (ئە ی محمد ﷺ) بلی: ئە ی ئەوانە ی کتیبیان بو رهوانە کراوە وەرن بە دەم بانگەواز و بەرنامە یە کەووە کە هاوبەش و هاوسەنگە لە نیوان ئیمەش و ئیوەشدا (ئەویش ئەمە یە): جگە لە (الله) کە سی تر نە پەرستین، هیچ جوړە هاو دەلیکی بو بریار نە دەین، هیچ لایە کمان لاکە ی ترمان (بە پیروز و فەرمانرەوا دانە نیین) لە جیاتی ئەو زاتە و

نە ییە رستین (خۆ ئە گەر لە م بانگەوازەدا) سەر پیچیان کردو گو یان پینە دا، ئەو پیمان بلی: کە ئیو بە شایەت بن کە ئیمە موسلمان و ملکە چی فەرمانی پەر وەر دگارین.

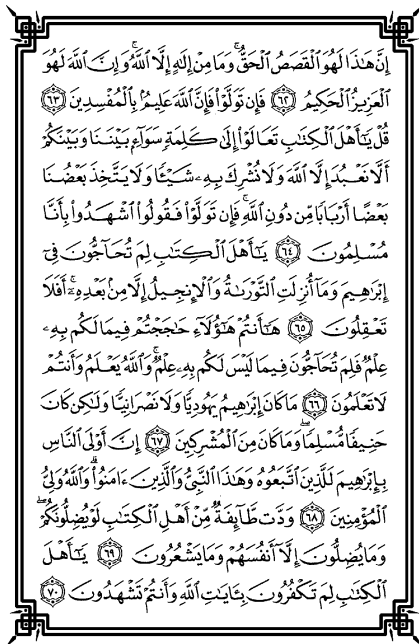
(۶۵) ئە ی خاوەن کتیبە کان، ئیو، بو لە ئیبراهیم دەدوین و (هەر یە کە تان وادادە نییت کە لە سەر تاینی ئەو) خۆ تەورات و ئینجیل دوای ئەو رهوانە کراون، ئەو بو عەقل و ژیریتان ناخەنە کارو تاکە ی ژیرنابن؟! (۶۶) ئەو ئیو نە موجدە لەو باس و خواستان لە سەر ئەو شتانە دە کرد کە زانیاریتان دەربارە ی هە بوو... کە و ابو بوچی دەم لەو شتانە شەو دە دەن کە هیچ زانیاریتان دەربارە ی نی یە؟ دیارە هەر خوا ئەو شتانە دە زانییت، ئیو نایزانن.

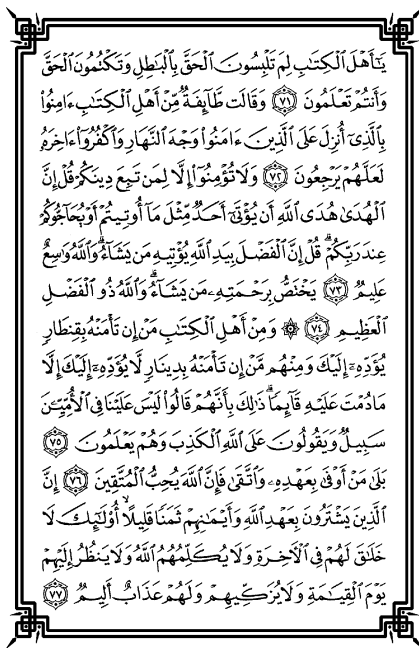
(۶۷) (ناشکرایە) کە ئیبراهیم نە جوولە کە بوو و نە گاور، بە لکو ملکە چ و فەرمانبەر دارو موسلمان بوو و لە دەستە ی موشریک و هاو لگەر ان نە بوو.

(۶۸) نزیکترین کەس لە ئیبراهیمەو: ئەو کە سەنەن کە لە سەر دەمی خۆیدا شوینی کە و تبوون، هەر وەها ئەم پیغە مبه رەش ﷺ و ئەوانە ی کە باوەر یان هیناوە (بە پیغە مبه رایە تی ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمد ﷺ و هەموو پیغە مبه ران بە گشتی علیهم السلام)، بیگومان خوا یارو یاوەرو پشتگیری ئیماندارانە.

(۶۹) دەستە یە ک لە خاوەن کتیبە کان ئاواتە خوازن و (لە هەو لدان) کە گو مر اتان بکەن، لە کاتی کدا ئەوانە هەر خۆیان گو مر ا دە کەن و هەستیشی پیناکەن و (خۆیان دە خە لە تینن).

(۷۰) ئە ی خاوەن کتیبە کان بو پرو اتان نی یە بە ئایە تە کانی خوا (کە هەمووی بە لگەن لە سەر راستی پیغە مبه رایە تی محمد ﷺ) لە کاتی کدا ئیو بە ناشکرا (نیشانە ی پیغە مبه رایە تی ئەو) دە بینن (لە کتیبە کانتاندا).

(۷۱) ئەى خاوەن كتيبه كان بۆچی بهرگی به تال و ناحه قى ده كهن به بهرى حهق و راستیداو حهق و راستى ده شار نه وه، له كاتيكدا خوتان چاك ده زانن (كه حهق و راستى كامه يه).

(۷۲) دهسته يه كه له خاوەن كتيبه كان (جووه كان) و تسيان به تاقيميكيان: ئيوه له سه ره تاي رۆژدا (به درووه) ئيمان و باوه به پيئن بهو (قورئانهى) بۆ ئيمانداران ره وانه كراوه، به لام له كو تايي رۆژدا ده مه و ئيواره په شيمان بسنه وه (تا دوودلى و گومانيان تيدا دروست بيبت) بۆ ئه وهى پاشگه ز بينه وه.

(۷۳) (ههروه ها ده ليين): بروا مه كهن و متمانه مه كهن به كه س جگه به وه كه سانهى كه شويئى ئاينى ئيوه كه وتوون! (ئهى محمد ﷺ پييان) بلى: كه به راستى هه ره هيدا يه ت و رينموويى خوايى هيدا يه ت و رينموويى يه، (كه چى جووه كان به يه كتر ده ليين): دان به وه دا مه نيين كه كه س وه كو ئيوه ي پييه خشراره،

باسى (تهورات و دوا هه مين پيغه مبه ريش مه كهن)!! تا لاي پهروه ردگار تان (سبهى له قيامه تدا) قسه يان زال نه بيبت به سه ر تاندا!! (ئهى محمد ﷺ توش) بلى به راستى هه رچى ريزو به خشش و فه زل هه يه به ده ست خوايه و ده بيه خشيت به و كه سانهى كه ده يه و يت و (شايسته ن)، خواى پهروه ردگار يش فراوانگيرو زانايه.

(۷۴) ئه و خوايه ره حمه ت و ميه ره بانى خوى تايه ت ده كات بۆ هه ره كه سيبك بيه و يت و (شايسته بيت) و خوا خاوه نى ريزو به خشش و فه زلى زور گه و ره و بى ئه ندازه يه.

(۷۵) له شو ئنكه وه تووانى كتيبه ئاسمانيه كان كه سائيك هه ن ئه گه ر مال و داراييه كى زورى به ئه مانه ت له لا دا بنيبت (هه ر كاتيك داواى بكه يت) بۆت ده گير يته وه به ته واويى، هه شبانه ئه گه ر ديناريكى به ئه مانه ت لا دا بنيبت بۆت نايجير يته وه مه گه ر به سه ريه وه را وه ستايه ت و كولى ليينه ده يت، ئه وانه واده كهن چونكه ده ليين: له به رامبه ر ده ستهى نه خو ئنده واراندا (مه به ستيان موسلمانانه) لپير سراو نابيين (ئه گه ر فيليان ليينه ين و ماليان بخوين)، ئه وانه به ده م خوا وه درو هه لده به ستن و ده شرانن كه درو ده كهن...

(۷۶) نه خير وانيه؛ هه ره كه س ئه و په يمانهى كه داويه تى به خوا جييه جيى كر ديبت و خوى پاراستيبت له حه رام، ئه وه به راستى خوا پاريزكاران و ديندارانى خوشده و يت.

(۷۷) به راستى ئه وانهى كه په يمانى خوا سو ئنده كانيان به ترخيكي كه م ده فروشن (له پله و پايه ي دنيايى، پاره و پول و سامان، ئه لبه ته هه رچه نده بيت هه ركه مه) ئه وانه له دوا رۆژدا هيج به شيكيان نايبت (له سو زو ميه ره بانى خوا)، ههروه ها له رۆزى قيامه تدا خوا نايندوينيبت و ته ماشايان ناكات (له چلك و پيس گونا ه) خاوينيان ناكات و سزاي پر ئيش و نازار يش بويان ناماده يه.

(۷۸) بہ راستی دستہ یہ کیش لہ وانہی (کہ لہ چہند

ٹایہ تی پیشودا باسکران واتہ جووہ کان) زمانیان
 بادہدن و بہ جوړیک شت دلین، گواپہ (تہورات)
 دہ خویننہوہ، بو ٹہوہی (ٹیوہ چہ واشہ بکہن و) وا بنوین
 کہ ٹہو کتیبہ دہور دہ کہ نہوہ، لہ حالیکدا ٹہوہی
 دہ یخویننہوہ لہو کتیبہ نیہ (زور جار) دلین: ٹہوہی کہ
 دہ یخویننہوہ ہر ٹہوہیہ خوا رہ وانہی کردوہ، لہ
 راستیدا ہرگیز ٹہوہ لہ لایہن خواہ نیہ و بہدہم خواہ
 درو ہلدہ بہستن و دہ شزان کہ درو و بوختان دہ کن.

(۷۹) بو ہیچ نادمیزاد و کہ سیک نہ گونجاوہ کہ خوا
 کتیبی ئاسمانی و فہرمانرہ وایسی و پیغہ مہرہ رایہ تی
 پیبہ خشیت، لہوہودوا بہ خہ لکی بلیت: ورن بینہ عہد
 و بہندہی من لہ جیاتی ٹہوہی بہندہ و عہدی خوا بن،

بہ لکو (بہ خہ لکیان و توہ) ہہول بدن بو خوا بڑین و لیبراو بن، بو رہامہندی پەرور دگار ہہول
 بدن، بہوہش دہ بنہ خواناس و رہبانی کہ بہرنامہی خوا فیبری خہ لکی بکہن و خوشتان بہردہوام
 ہہول بدن فیبری بین.

(۸۰) (ہیچ پیغہ مہرہ ریک) فرمانی ٹہوہی نہداوہ کہ بو فریشتہ کان و پیغہ مہرہ ان حسابی خوا بکہن
 (ہرگیز کاری لہو جوڑہ لہوان ناوہ شپتہوہ) ٹایا راستہ فرمانی بی باوہرپی و کوفرتان پی بدات دوا
 ٹہوہی کہ ٹیوہ موسلمانن و ملکہ جی پەرور دگارن!؛

(۸۱) (یادیان بینہ کاتیک خوا پہ یمانی لہ یہ کہ یہ کہی پیغہ مہرہ ان و ہرگرت کاتیک کتیب و دانایی
 پیبہ خشین بہوہی کہ ٹہوہ: لہ ٹایندہدا پیغہ مہرہ ریکم بو رہوانہ کردن و بہراستدانہری ٹہوہی ٹیوہش
 بو، ٹہوہ دہ بیٹ باوہرپی پی بہینن و پشتگیری بکہن، ٹینجا خوا فہر مووی: ٹایا بریار تانداو پہ یمانی
 منتان بہو جوڑہ و ہرگرت کہ پیم راگہ یاندن؟ وتیان: بریار مانداو (ہہروا دہ کہین) ٹہوسا خوا پی
 فہر موون: دہ بہ شایہت بن و منیش لہ گہلتان یہ کیکم لہ شایہتہ کان.

(۸۲) جا ٹہوہی روی و ہرگیزاو سہر پیچی کرد دوا ی ٹہو پہیمانہ، ٹہوہ ٹیتر ہہر ٹہوانہن فاسق و
 گوناہکارو لہ سنور دہرچوان.

(۸۳) ٹایا ٹہوانہ بیجگہ لہ ٹاینی خوا ٹاینیکی تریان دہوٹ!؛ لہ کاتیکدا کہ ہرچی لہ ئاسمانہ کان و
 زہویدایہ بہ رہامہندی بیٹ یان بہ ناچاریی تہ سلیم و ملکہ چی پەرور دگارن، ہہمووانیش ہہر بو
 لای ٹہو زاتہ دہ گہر ینرینہوہ.

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ أَلَيْسَتْ لَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرُ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلدِّينِ
 وَالنَّيِّبِينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
 وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
 وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
 بِهِ وَلَتَضَرَّهُنَّ قَالَ أَفَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي
 قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾
 فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
 أَفَعَزَّ دِينَ اللَّهِ بِعُجُوبِكُمْ وَلَهُ اسْمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ طُوعًا وَكَرْهًا وَإِلْتِهَادًا يَوْمَئِذٍ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَاَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا مِنْ رَّبِّهِمْ
وَلَا سَمْعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْسَابِطَ وَمَا اُوْتِيَ
مُوْسٰى وَعِيسٰى وَاَلنَّبِيّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
دِيْنًا فَلَنْ يَقْبَلَهٗ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْاۤ اِبْعَادَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْا
اَنْ اَلرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَاۤءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾ اُوْتِيَكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَخْفٰ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْاۤ اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْاۤ اِبْعَادَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ اَزْدَادُوْا كُفْرًاۤ اَنْ تُقْبَلَ تُوْبَتُهُمْ
وَاُوْتِيَكَ هُمْ الصّٰلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاوَاۤءُهُمْ
كُفْرًاۤ فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ تُوْبَةٌ اِلَّا الَّذِيْنَ ذَهَبَاۤ وَاُوْتِيَ
اَفْتَدٰى بِهٖۤ اُوْتِيَكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩١﴾

(٨٤) (تھی محمد ﷺ تھی تیماندار) بلی: باوہرمان
ہیناوه بہ خواو بہوہی بوّمان نیّرراوہتہ خوارہوہ و
بہوہش کہ نیّرراوہتہ خوارہوہ بوّ سہر ئیبراہیم و
ئیسماعیل و ئیسحاق و یسہ عقوب و نہوہ کانی و
بہوہش کہ دراوہ بہ موساو عیساو پیغہمبہران
لہ لایہن پەرورہدگاربانہوہ، ئیمہ جیاوازیی ناکہین
لہ نیوان ہیچ کامیانداو ہہموومان تہسلیم و
ملکہچی تہو پەرورہدگارہین۔

(٨٥) جائہوہی بیجگہ لہ تاینی ئیسلام پہیرہوی
ہہر ئاینیکی تر بکات لیی و ہرناگیریت،
لہ قیامہ تیشدا لہ خہسارہ تمہندو زہرہرمہندانہ۔

(٨٦) چوّن خواگہ ئیک ہیدایہت دہدات کہ دوای
تہوہی باوہرپان ہینا، ہہ لگہر انہوہ و کافر بوون؟ لہ
حالیکدا شایہ تیبان دابو کہ تہم پیغہمبہرہ حہقہو

چہندانہا بہ لگہو نیشانہ شیان بوّ ہاتبوو (لہسہر راستی محمد ﷺ)، خوای گہورہش ہیدایہت و
رینمووی تہو دہستہو تاقمہ ستہمکارہ نادات۔

(٨٧) تا تہو ستہمکارانہ پاداشت و توّلہیان تہوہیہ: نہ فرینی خواو فریشتہ و ہہموو خہ لکیبان
لہسہرہ بہ گشتی . .

(٨٨) لہناو تہو خہشم و نہفرینہدا دہمیننہوہ و سزا لہسہریان سووک ناکریت و موّلہ تیش
نادرین۔ (بوّ تہوہی داکوکی لہ خویان بکہن)۔

(٨٩) مہ گہر کہ سانیک کہ فریای خویان کہوتبن و تہوہیان کردییت لہ دوای تہو لادان و
یاخیی بوونہیان و چاکسازیشیان کردییت، تہوہ بہراستی خوا بوّ تہوانہ لیخوشبوو و
میہرہبانہ۔

(٩٠) بہراستی تہوانہی دوای باوہر ہینانیان کافر بوون و لہوہودوا زیاتر روچوون لہ کوفرو
بیچ دینیدا، تہوانہ پہشیمانی و تہوہیان ہہرگیز لی و ہرناگیریت، تا تہوانہ دہستہی گو مپراو
سہر لیشتیواوہ کان۔

(٩١) بہراستی تہوانہی بیچ باوہر بوون و بہبیچ باوہرپی مردوون، (تہ گہر) ہہریہ کہیان
بتوانییت پر بہپری زہوی ئالتون بہینییت و بیکات بہفیدیہی خوئی ہہرگیز لیی و ہرناگیریت،
تہوانہ سزای بہ ئیش و نازار بویان نامادہیہ و کہسیش نییہ پشتیوانییان لی بکات و فریایان
بکہویت۔

(۹۲) ئیوه هرگیز ناگه نه پلهی چاکیی و چاکه کاریی هه تاله و شتانهی که خوششان دهویت نه به خشن، ههر شتیکیش بیه خشن نه وه خوا ناگاو زانایه پیی (لیسی ون ناییت و بیی پاداشت ناییت).

(۹۳) هرچی خوراک هه یه بو نه وهی ئیسرائیل هه لال بوو مه گهر نه وهی که یه عقوب خوی له سهر خوی حهرام کردبوو پیش ناردنی ته ورات، پییان بلئی: ده ئیوه ته ورات بهینن و بیخویننه وه نه گهر راستگون (دیاره که جوله که ههر له خویانه وه ده مبارزی ده کهن و قسه ریگده خهن و شت حهرام ده کهن).

(۹۴) جائیتر دوا یی نه وه هموو روونکردنه وانه نه وهی به ده دم خواوه درو هه له به ستییت، ئاته وانه ههر سه مکارن.

(۹۵) ئهی پیغه مبه ر ﷺ پییان، بلئی: خوی گه وره له هه موو فهرمایشته کانیدا راستی فهرمووه، که واته شوینی ئاین و

بهه نامه یی ئیبراهیم بکه ون که پاکو دروست و فهرمانبه دراره و نه وه هرگیز له موشریک و هاوه لگه ران نه بووه.

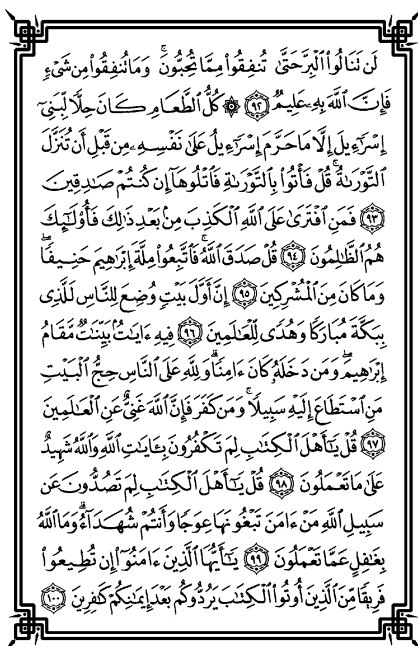
(۹۶) به راستی یه کهم خانه و مال و مه نزلگه یه که بو خه لکی دانرا له سهر زه وی (بو خواپه رستی) نه وه یه له مه که دایه، که پیروزه و هیدایهت و رینمووی به خشه بو هه موو خه لکی جیهان.

(۹۷) له و مالهدا (که عبه) نیشانه و به لگه ی زور و ئاشکرا هه یه، که یه کیکیان شوینی تاییه تی خواپه رستی ئیبراهیمه، هه روه ها نه وهی بچپته ناوی پیویسته ئه مین و ئاسوده بییت، له هه موو ده ستردیژیه که، جا خوی گه وره ش بریاریداوه له سهر خه لکی حه ج و سه ردانی (بیت الحرام) بکه ن به ته نها نه وانه ی که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه یه، جا نه وهی که یاخی یه و باوه ری نه به حه ج، نه وه با بزانییت به راستی خوا بی نیازه له هه موو خه لکان (پیویستی به چاکه و په رستی که س نیه).

(۹۸) ئهی پیغه مبه ر ﷺ به خاوه نانی کتیب بلئی: بوچی ئیوه باوه ر ناکه ن به ئایه ته کانی خوا، خو خوا شایه ته له سهر هه موو نه و کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده دن.

(۹۹) (هه روه ها) بلئی: ئهی خاوه نانی کتیب بو ریده گرن له بلاو بوونه وهی ئایینی خوا ده تانه ویت نه وهی باوه ری هیئاوه ریبازی دینداری به چه وتی بگریت؟ له کاتیگدا خوتان شایه تن و چاک ده زانن (نه وه راست نی یه و چه وته) دلنیاش بن که خوا غافل و بیی ناگا نیه له و شتانه ی که ده یکه ن.

(۱۰۰) ئهی نه وانه ی باوه رتان هیئاوه نه گهر گوپرایه لی هه ندیک له وانه بین که کتیبی (ئاسمانیان) پیدراوه، دوا یی نه وهی که ئیو باوه رتان هیئاوه، ده تانگپرنه وه سهر ریبازی کوفرو بی باوه ری.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدِ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُونُوا لَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
 وَاذْكُرُوا إِيْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ
 فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 وَلَنْ كُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَأَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابُ عَظِيمٍ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضتْ
 وَجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ
 اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

(۱۰۱) جا ٲیوه چوَن کافر دہن لہ کاتیکدا کہ ٲایہ تہ کانی خواتان بہ سہر دا دہ خوینر ٲتہ وہ و پیغہ مہرہ کہی لہ ناو تاندایہ (دوای وہ فساتیشی ﷺ بہ سیرہ تی پاک و بیگہ ردی ہہر لہ ناو ماندایہ) جا ٲہوہی پشت بہ خوا بہ ستیت و پہرہوی لہ بہر نامہ کہی بکات، ٲہو بہر ٲاستی بو ریگہو ریبازیکی راست و دروست ہیدایہت دراوہ.

(۱۰۲) ٲہی ٲہوانہی باوہ ٲتان ہیتاوہ، لہ خوا بترسن و ٲاریزکار بن بہ شیوہیہ کی وا کہ شایستہی ٲہو زاتہیہ، ہہمیشہ و بہر دہوام ٲاہہند و دامہ زراو بن لہ سہر ٲیسلامہ تی، ہہول بدہن بو ٲہوہی ہہر کاتیک مردن لہ سہر ٲیمان و ٲیسلامہ تی نہ ٲیت نہ مرن.

(۱۰۳) ہہرہوہا (ہہول بدہن) ہہر ہہموتان بہ توندی دہست بگرن بہ ٲاینی خواوہو پہرت و بلاو مہ بن، یادی نازو نیعمہ تی خوا بکہ نہوہ لہ سہرتان، (چونکہ) کاتی خوئی

دوژمنی یہ کتر بوون، ٲہوہ بوو دلہ کانتانی بہ ہوی نیعمہ تی (ٲیسلامہوہ) پہ یوہست کرد بہ یہ کہوہ و ہہموو بوونہ برای یہ کتر (ہہروہا ٲہو کاتہ) ٲیوہ لہ سہر لیواری چالیکی ٲاگر و ہستا بوون و (خہریک بوو بکہ و نہ ناوی)، بہ لام خوا (بہرہم و میہرہ بانی خوئی) لہو ٲاگرہ رزگاری کردن، ٲاہہو شیوہیہ خوا ٲاہہ تہ کانی خویتان بو روون دہ کاتوہ، بو ٲہوہی ہیدایہت و ہر بگرن.

(۱۰۴) ٲیویستہ لہ ٲیوہ ٲومہ ٲیک ٲیک بیت، یاخود با ہہمووتان ٲومہ ٲیک بن کہ بانگہواز بکہن بو خیر و چاکہ، فہرمان بدہن بہ ہہموو کاریکی باوو دروست، قہدہغہی ہہموو نادروستہیک بکہن، ٲاہہوانہ ہہر سہر فرازن. (۱۰۵) نہ کہن و ہکو ٲہو کہ سانہ بن کہ ناکوکی و دوویہرہ کیان لہ ناودا بہر ٲابوو، لہ یہ کتر دابران، دوای ٲہوہی ٲہو ہہموو بہ لگہو نیشانہ روونہ یان بو ہاتبوو (کہ سہر کہو تن لہ یہک ریزیدایہ)، ٲاہہوانہ سزایہ کی گہورہ و سہخت چاوہر ٲیانہ.

(۱۰۶) روژیک دیت رووخسارانیک سپی دہن و رووخسارانیک رہش ہہلدہ گہر ٲین، جا ٲہوانہی کہ رووخساریان رہش ہہلگہراوہ (ٲیسان دہو تریت): باشہ، ٲہوہ ٲیوہ ٲاش ٲیمانداریی، پہشیمان بوونہوہ و ریبازی کوفرتان گر تہ بہر؟! دہ بچیژن سزاو ٲازار بہ ہوی کافر بوونتانہوہ.

(۱۰۷) بہ لام ٲہوانہی رووخساریان سپی و گہش و جوانہ لہ ناو رہحمہت و میہرہ بانی خوا دا ژیان دہ بہ نہ سہر بو ہہمیشہ و بو ہہتا ہہ تایی.

(۱۰۸) ٲہوانہ ٲایہ تہ کانی خوی گہورہن کہ بہر ٲاست و دروستی بہ سہر تا دہیخویننہوہ (ٲہی محمد ﷺ)، خوایش ہیچ ستہمیکی ناویت و لای پہسہند نیہ (لہ دروست کراوانی و) لہ ہیچ خہلکیک بکرت.

(١٠٩) هه رچی له ئاسمانه كان و هه رچی له زه ویدا ههیه، هه ر خوا خاوه نیانه و گه پانه وهی هه موو شستیک هه ر بو لای خوایه.

(١١٠) (به راستی) ئیوه چاکترین ئوممه تیکن که (بو سوودی) خه لکی هیترانه ته مه دیدانه وه، چونکه فه رمان به چاکه ده دن و قه ده غه ی خراپه ده کهن و باوه رپی دامه زراوتان به خوا هیناوه، خو ئه گه ر خاوه نانی کتیب باوه رپیان به نیانه (به ئاینی ئیسلام) ئه وه چاکتر بوو بو یان هه یانه ئیماندارن، به لام زور به یان گونا هبارو تاوانکارن.

(١١١) هه رگیز ناتوانن زیان (له بیرو باوه رتان) بده ن مه گه ر ئازاردانیکی که م، ئه گه ر بجه نگن دژتان پشتتان لیه له ده کهن و هه لدین، له وه ودواش سه رکه و توو نابن.

(١١٢) (جووله که) زه لیلی و ریسواییان بو بریار دراوه

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرُوّٰى عَنْ رَسُوْلِهِ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهٗمْ مِنْهُمْ اَلْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْبَرُهُمْ اَلْمُنٰفِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقْتُلُوْكُمْ يُوْلَدُوْكُمْ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ يَضُرُّوكُمْ شَيْئًا عَلَيْهِمُ الدَّلٰلَةُ اِنْ مَاتَقَوْمٌ اِلَّا بِحَبْلِ مِنْ لَدُنْ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَاَيُّ وَعْظٍ مِنَ اللّٰهِ وَصِرَتٍ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاكٰنُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١١﴾ لَيْسُوْا سَوَآءًا مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰلِمَةٌ يَتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ اَنّٰهٗ اَنْبِيَاۗءٌ وَّهُمْ يَسْتَحْذِرُوْنَ ﴿١١٢﴾ يَوْمُ مَوْتٍ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاْتَمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وُيَسْرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَاُوْلٰئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُفْعِلِيْنَ ﴿١١٤﴾

له هه ر كو ی جیگیر بن مه گه ر له سایه ی ئاینی خوادا بجه وینه وه و (زولمیان ئینه کریت کاتیک ئیسلام فه رمانه روا بیّت) یان به خو هه لواسین به خه لکیدا بو یارمه دیدانیان، یان پشتگر تنیان (له وه سه رده مانه دا که ئیسلام فه رمانه روا بووه به ئاسووده یی ژیاون، هه رچه ند له ژیره وه هه ر خه ریکی پیلانگیان بوون، له سه ده ی بیسته میشدا توانییان ئه مه ریکا و ولاتانی روژئاواو هه ندی ولاتی تریش، بکه نه پشتیوان و دارده ستی خو یان). ئه وانه شایسته ی خه شم و قینی خوی گه وره ن و زه لیلی و خه جاله تی به شیانه، چونکه بروایان نیه به ئایه ته کانی خواو پیغه مبه رانییش به ناحق ده کوژن، ئه م یاخی بوون و سه رشور په یان، به هو ی سه ریچی و گونا هباریانه وه یه، ئه وانه هه همیشه له سنوور ده رده چوون و ده رده چن و سته مکاری هه همیشه پیشه یانه.

(١١٣) (گاور و جوو) هه موویان یه کسان و چوونیه ک نین، به لکو له خاوه نانی کتیب ده سته یه ک له ئیماندارانیان هه ن، ئایه ته کانی خوا له کاته کانی شه ودا ده خویننه وه و نو یژده کهن و سوژده ده به ن (موسلمانن به هه موو واتایه ک).

(١١٤) ئه وانه ئیمان و باوه رپیان به خواو به روژی دوایی هه یه و فه رمان ده دن به چاکه و قه ده غه ی خراپه ده کهن و به په له و تالوکه ن بو ئه نجامدانی هه موو خیر و چاکه یه ک، بیگومان ئه وانه له ریزی چاکه کار و چاکه خوازاندان.

(١١٥) (ئه و ئیماندارانه) هه ر چاکه یه ک ئه نجام بده ن به فیرو ناچیت، خوایش زانایه به پاریزکارو دینداران. (پاداشتیان به زایه نادات).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُعْنِي عَنْهُمْ آمَوْلُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا يَظَاهِرَهُ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتِ لُؤْلُؤُكُمْ خَبْرًا لَا
 وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَد بَدَتْ الْأَعْيُنَاءُ مِنْ أَقْرَابِهِمْ وَمَا تُحْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَد بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَئِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٨﴾
 هَٰؤُلَاءِ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمُ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 وَإِذَا لِقَاكُمْ فَلَوْ ءَأَمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَٰلِيكُمْ إِلَّا نَابِلَ
 مِنْ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتَاوِنًا يَعْظُمُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ عَٰلِمًا بِالْأُصْدُورِ ﴿١١٩﴾
 إِنْ تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ لَسَوْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَتَرَحَّوْا
 بِهَا وَإِنْ تَصَّرِفُوا وَسَتْقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ عَدَّتْ مِنْ أَهْلِكَ
 بُيُوتُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

(۱۱۶) به‌راستی ئەوانەى کافرن هەرگیز مآل و مندالیمان
 فریایان ناکه‌وێت و له دەست خەشم و قینی خوا رزگاریان
 ناییت، ئەوان نیشته‌جیی ناو دۆزه‌خن و تیایدا ژیاىنى
 هه‌میشه‌یى ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۱۱۷) نمونه‌ی (ئەو مآل و داراییه‌ی کە) ده‌یسه‌خشن له‌م
 ژیاىنى دنیا‌یه‌دا وه‌ك ره‌شه‌بایه‌ کى زۆر سارد وایه‌ ب‌دات
 به‌سه‌ر کێلگه‌ی که‌سانێک‌دا که‌ سته‌میان له‌ خوێان کردبیت
 (به‌هۆی گونا‌هو تاوانه‌وه‌)، هه‌مووی تیا به‌ریت، جا وه‌نه‌بیت
 خوا سته‌می لیک‌ر‌د‌بن به‌ل‌کو هه‌ر خوێان سته‌میان له‌ خوێان
 کردوه‌.

(۱۱۸) ئە‌وى ئەوانه‌ی باوه‌رتان هێناوه‌، به‌ که‌سانێکی تر جگه‌
 له‌ خؤان متمانه‌ مه‌ که‌ن و نه‌پینی خؤان لایان مه‌درکینن،
 چونکه‌ ئەوان کۆل‌نا‌ده‌ن له‌ دروست‌کردنی ته‌نگانه‌و گه‌روگ‌ر‌فت
 و ناخۆشى بؤتان، ئاواتیان ئە‌وه‌یه‌ دوو‌چاری ئازارو کێشه‌

بین، به‌ئاشکرا رق و کینه‌ له‌ دەم و دو‌ی‌ان‌دا دیا‌ره‌، ئە‌وه‌ی له‌ سینه‌ یان‌دا شار‌دو‌یا‌نه‌ ته‌وه‌ زۆر گه‌وره‌ تره‌ له‌ وه‌ی که‌
 ده‌ریده‌خه‌ن، بێگومان ئی‌مه‌ نیشانه‌و به‌لگه‌مان بو‌ دیا‌ری کردوون (تا دو‌ست له‌ دو‌ژمن جیا‌به‌که‌نه‌وه‌)، ئە‌گه‌ر
 عه‌ق‌ل و ژیریتان بخه‌نه‌کار.

(۱۱۹) ئاگادار‌بن! ئی‌وه‌ ئە‌وانتان خو‌ش ده‌وێت، به‌ لآم ئە‌وان ئی‌وه‌یان خو‌ش ناوێت، باوه‌رتان به‌هه‌موو کتیبه‌
 ئاسمانیه‌ کانیش هه‌یه‌ (به‌ لآم ئە‌وان باوه‌ریان به‌ محمد ﷺ و به‌ قورئان نیه‌)، کاتی‌کیش پیتان ده‌گه‌ن ده‌لین: ئی‌مه‌
 ئی‌ماندارین به‌ لآم کاتی‌ک به‌ ته‌نها ده‌بن، په‌نجه‌ی خو‌یا‌ن ده‌گه‌زن ئە‌وه‌نده‌ رق ئە‌ستوو‌ر و داخ له‌ دلن، پیا‌ن بلی:
 ده‌ك بمرن له‌ داخا، به‌راستی خوا خو‌ی زانایه‌ به‌وه‌ی که‌ له‌ دل و ده‌روون و سینه‌ کان‌دا هه‌شار‌دراوه‌ و (چاکتان
 ده‌ناسیت).

(۱۲۰) ئە‌گه‌ر چاکه‌یه‌ کتان تووش بو، یان خیری‌ک رووی تێ‌کردن، ئە‌وان پیی غه‌مبار ده‌بن و پیا‌ن ناخۆشه‌، خو‌
 ئە‌گه‌ر به‌ لآو ناخۆشیه‌ کتان بو پیش بیت، ئە‌وان پیی دلخۆش ده‌بن، جائه‌ گه‌ر خو‌گر بن و پارێز‌کار بن، پیا‌ن و
 ته‌له‌ که‌ی ئە‌وانه‌ هه‌یج زیانی‌کتان پیا‌گه‌یه‌ نیت، چونکه‌ به‌راستی خوا ده‌وری پیا‌ن و پلانیانی داوه‌ ئاگایه‌ به‌
 هه‌موو کارو کرده‌وه‌و نه‌خشه‌یه‌ کبان.

(۱۲۱) (لێ‌روه‌ قورئان له‌ غه‌زای ئو‌حود ده‌دو‌یت) یادى ئی‌مانداران بخه‌روه‌ کاتی‌ک به‌یا‌نى زوو له‌ مآل
 ده‌رچوویت، شوینی جه‌نگت بو ئی‌مانداران دیا‌ری کرد (تیر ئە‌ندازانی له‌سه‌ر گرده‌ که‌ دامه‌زرا‌ندو فه‌رمووی
 پیا‌ن: ئی‌مه‌ سه‌رکه‌وتوو بووین، یان شکستمان هینا، ئی‌وه‌ شوینی خؤان به‌جی مه‌هیلن) و شوینی تریشى بو
 ئە‌وانی تر دیا‌ری کرد، خواى گه‌وره‌ش بیسه‌ره‌ (به‌گوفتار‌تان) زانایه‌ (به‌ بیرو بو‌چوونتان)...

(۱۲۲) ئەوسا خەریکیبوو دوو دەستە لە ئیوہ پەشیمان بنەوہ و (لە نیوہی ری بگەرپێنەوہ)، بەلام خوا یارو یاوہریان بوو (دلیانی دامەزراند لەسەر فرمانبەرداری) دەبا ئیمانداران ھەر پشت بە خوا ببەستن.

(۱۲۳) بیگومان خوا لە غەزای بەدردا سەرکەوتوی کردن، ھەرچەندە ئیوہ (لەژمارە و چە کدا) لاوازو کەم بوون، دەی کەواتە لە خوا بترسن، بو ئەوہی سوپاسگوزار بن.

(۱۲۴) (یادیان بەینە) کاتیەک بە ئیماندارانت دەوت: ئایا ئەوہندە بەس نیه کە پەروەردگارتان بە سێ ھەزار فریشتە کۆمە کتان بکات و دایانبەزینیت؟!

(۱۲۵) بەلێ ئەگەر خۆراگر بن و پارێزکار بن ھەر ئیستا دین بو لاتان و پەروەردگارتان پێنج ھەزار فریشتە نیشانەداران

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدُرَيْدِ بْنِ أَوْدَةَ فَإِذْ أُنْفِقُوا لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ تَنْصُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ اللَّهُ لَكُمْ رَبَّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلْ إِنْ نَصَبُوا وَتَقُوا وَيَأْتُواكُم مِّن قَوْمِهِمْ هَذَا يُبَدِّلْكُمْ رَبَّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيَمْلَأُوا جَاوِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ لَفِي شَكِّكَ وَبَلَدٌ مِّنَ النَّارِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَن يَغْفِرَ لِمَن تَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن تَشَاءُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو جَبَرٍ ﴿١٢٨﴾ يَتَأْتَىٰ آلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ الَّتِي كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَصِيرَةً ﴿١٢٩﴾ وَأَقْوَمُ النَّارِ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣١﴾

بو رهوانه ده کات، (بو ئەوہی کۆمە کیتان بکەن).

(۱۲۶) جا ئەو (ھاوکاری) فریشتانە لە لایەن خواوە تەنھا مژدەدەیک بوو بو ئیوہ، تادله کانتان پێی دامەزرانتر بییت، ئەگینا سەرکەوتن تەنھا لە لایەن خوای بالادەست و داناوەدەوہ ھەر ئەو دەیبە خشییت. (بەوانە) کە شایستەن).

(۱۲۷) (ئەو یاریدە) فریشتانە) لەبەر ئەوہ بوو کە: لایەک لە ھیزی کافرەکان دا برییت، تا سەرکوت و نابووتیان بکات، ئەوسا بە نائومییدی و خەجالەتیوہ بگەرپێنەوہ.

(۱۲۸) بیگومان تو ھیچ شتیکت لە کاروباری بەندەکان بەدەست نیه (بەلکو ھەمووشت بەدەست خوا خۆیەتی) ئەگەر تەوہو پەشیمانان لی وەر بگریت، یان سزاو ئازاریان بدات، (سەربەستە)، چونکە ئەوانە ستەمکارن.

(۱۲۹) ھەرچی لە ئاسمانەکان و زویدا ھەبە خوای گەورە خاوەنیا، لە ھەر کەس بیووت خوش دەبییت و (چاو پۆشیی زۆرە)، ھەرکەسێش (شایستە) سزاییت) سزای دەدات، خوای گەورەش لیخۆشبوو میھەرەبانە.

(۱۳۰) (ئەم ئایەتە تێھەلکیشی باسی غەزای ئوحد کراوە بو ئەوہی بسەلمییت کە ئەم ئاینە ھەمو چەمکەکانی ژیان دەگریتەوہ، بۆیە روو بە ئیمانداران دەفەر مویت): ئەی ئەوانە ی باوہرتان ھیناوە سوو بە چەند قات و چەند بەرامبەر مەخوون (ئەمەش قوناغیک بوو لە ھەرما کردنی یە کجاری)، لە خوا بترسن، بو ئەوہی سەرفراز بن.

(۱۳۱) (ھەولبەدەن) خۆتان بیاریزن لەو ئاگرە ی کە ئامادە کراوە بو کافرو بی باوہ پاران.

(۱۳۲) گوپرایەل و فەرمانبەرداری خواو پیغەمبەرە کە ی بن بو ئەوہی رەحمتان پێ بکریت.

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنُّوا عَثَمَهَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُفْقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالْعَافِيَةِ
 عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمِن يَغْفِر الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ
 مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَعْفَرَةٍ
 مِن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَيُزَمُّ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
 ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٩﴾ إِن يَسْئَلْكُمُ فَرِحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرِحٌ يَّرْتَلَهُ
 وَيَأْتِكُمُ الْيَأْسُ تَدَاؤُهُمَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

(۱۳۳) بہ پہلے بن و پیشبرکی بکنہ تا دہ گہ نہ لیخوشیونی
 پەروردگار تان و بہہشتیک کہ پانایہ کہی ٹاسمانہ کان و زہوی
 گرتوتہوہ و ٹامادہ کراوہ بو پاریزکاران، (پیغمبریش ﷺ
 دہ فہرمویت: مہنزلگی ہندی دہ بینن وہ کو چون ٹہستیرہی گہش
 دہ بینن لہ دوروہوہ، فہرمویانہ ٹہی پیغمبرہی خوا: رہنگہ
 ٹہوانہ مہنزلگی پیغمبرہان بن، فہرمویہ تی: نہ خیر، بہ لکو
 مہنزلگی کہ سانیکن کہ باورپان بہ خوا پیغمبرہ کہی ہیناوہ،
 جا لہم سہرہمانہی دوایدا زانراوہ ٹہستیرہی چہندہ گہورہ گہورہ
 ہہیہ کہ خور لہ ٹاستیدا زور بچو کہ چ جای زہوی!!)

(۱۳۴) ٹہوانہی لہ خوشی و ناخوشیدا، لہ ہہرزانی و گراندیا مال
 و سامانیان دہ بخشن، رق و کینہی خویان دہ خونہوہو خوگرن، لہ
 خولکی خوش دہ بن و لیووردہن، خوی میہرہ بانیش چاکہ کارو
 چاکہ خوازانی خوش دہویت.

(۱۳۵) ٹہوانہش کہ تاوان یان گوناہیکیان ٹہنجام داوہ، یا خود
 ستہ میان لہ خویان کردوہ (دوایی بہ خویاندا ہاتونہ تہوہو) سزای

خوا دیتہوہ یادبان، ٹہوسا داوای لیخوشیون دہ کہن، جا کئی ہہیہ کہ لہ گوناہان خوش بیٹ جگہ لہ خوا؟! ہہروہا
 لہ سہر گوناہو تاوانیان بہرہ دوام نابن، لہ کاتیکدا دہ زانن (ٹہوہ تاوانہ).

(۱۳۶) ٹا ٹہوانہ پاداشتیان لیخوشیون و لیووردنہ لہ لایہن پەروردگاریانہوہ لہ گہل باخہ کانی بہہشتدا کہ چہندان
 رووبار بہ ژیر درخت و بہ بہرہم کوشکہ کانیندا دہروات و زیانی ہہمیشہی تیایدا دہ بہنہ سہر، ٹہم بہ ہرہیہ
 پاداشتیکی زور چاکی کوششکارانہ (چونکہ دوی تہوہ کہ یان لہ ہہول و کوششی بہدہست ہینانی رہ زامہندی خوادا
 دہن).

(۱۳۷) بہراستی پیش ٹیوہ چہندان یاساو بہرنامہ تیہریوہ (لہ لایہن خواوہ کہ سہر ٹہنجام ٹیماندارانی سہرختوہ و
 کافرانی لہ ناو بردوہوہ) دہ ٹیوہش بہ زہویدا بگہرین و تہماشبا بکن و سہرنج بدن و وردبینہوہ: بزائن سہر ٹہنجامی
 ٹہوانہ چون بووہ کہ بہرنامہی پیغمبرہانی خویان بہ درو زانیوہ.

(۱۳۸) ٹا ٹہمہی کہ باسکرا بہیانامہو روونکردنہوہیہ بو خہلکی بہ گشتی و رینمووبہخش و ٹاموزگاریشہ بو
 پاریزکاران بہ تاییہ تی.

(۱۳۹) (ٹہی ٹیمانداران) کول مہدہن و ساردمہ بنہوہ و خہفت مہخون، چونکہ ہہر ٹیوہ سہر بہرزو سہرفرازو
 سہرکہوتوترن ٹہ گہر ٹیمانداری چاک و راست و دروست بن.

(۱۴۰) ٹہ گہر زام و سہختی و ناخوشیہک (لہ جہنگی ٹوحد) دا تووشی ٹیوہ ہاتوہ، ٹہو خہلکہش (لہ جہنگی بہدردا)
 تووشی ہہمان زام و سہختی و ناخوشی ہاتن، ٹیمہ ٹہو روژگارانہ دہستاو دہست پڑ دہ کین لہ ناو خہلکیدا (تا لہ
 جیہانی واقعیشدا) ٹہوانہی باورپان ہیناوہ خوا دہریان بخات و ہہندیکتان بکات بہ شایہت و بہ پلہی شہیدی بگہن،
 بیگومان خوا ستہمکارانی خوش ناویت.

(۱۴۱) بیگومان خوی پەروەردگار (تاقی کردنەوہ پیش دەھینیت) تائەوانە ی ئیماندارن پاک و بیگەردیان بکات، کافرانیس نابوت و ریسوا بکات.

(۱۴۲) یان واگومانان دەبرد (هەروا بەئاسانی) دەچنە بەھەشتەوہ؟! کہ هیشتا خوا (لە جیھانی واقعدا) دەریشی نە خستوہ کامتان هەوڵ و کوشش و جیھادی کردوہو کامتان خۆراگرو ئارامگر بوہ ...

(۱۴۳) لەراستیدا ئیوہ ئاواتی مردنتان دەخواست پیش ئەوہی پئی بگەن (دەتانوت: کہی جەنگ بەرپادەبیت تاشەھید بیین) خۆ لەراستیدا مەرگتان بەچاوی خۆتان بینی لەکاتیگدا ئیوہ چاوەروانی مەرگ بوون.

(۱۴۴) (محمد ﷺ) تەنھا پیغەمبەرێک نەبوہ وەفات بکات، بیگومان پیغەمبەرائی پیش ئەمیش (وەفاتیان

وَلِيْمِحْصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَلُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْفُوْهُ فَعَدَّ رَأْسُكُمْ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْن مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشُّكْرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كَتَبْنَا مُوٰجِلًا وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشُّكْرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَانَ مِنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيْثُوْنَ كَثِيْرًا فَمَا هَمُّوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكْبَرُوْا وَاَللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا اِمْرًا وَاَنْتَ اَعْدَمُنَا وَاَنْضُرْنَا عَلٰٓى الْقَوٰمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاَنذَبْتُمْ اللّٰهَ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ وَاَللّٰهُ يُحِبُّ الْمُجْتَسِبِيْنَ ﴿١٤٨﴾

کردوہ)، ئایا ئەگەر وەفاتی کرد یان کوژرا و شەھید بو، ئیوہ پاشگەز دەبنەوہ و هەلەگەرینەوہ؟! (لەو دین و ئاینەکی پئی راگەیاندوون) خۆ ئەوہی هەلگەرینەوہ و پاشگەزبیتەوہ، ئەوہ هەرگیز زیان بە خوا ناگە یەنیت، لە داھاتویەکی نزیگدا خوی گەورە پاداشتی سوپاسگوزاران دەداتەوہ.

(۱۴۵) هیچ کەسێکیس نامریت مەگەر بەو یستی خوا نەبیت، لە کات و وەختی دیاری کراودا (ئەمەش خۆی ھاندەرێکە بو ئیماندار کە لە مەرگ نەترسیت) جا ئەوہی پاداشتی دنیای دەوێت هەندیکێ پێدەبەخشین، ئەوہش پاداشتی قیامەتی دەوێت هەندیکێ پێدەبەخشین، لە داھاتویەکی نزیگیشدا پاداشتی سوپاسگوزاران دەدەبنەوہ.

(۱۴۶) چەندەھا پیغەمبەر هەبوون کە خواناس و پیاوچاگانێ زۆر لەگەلیدا بوون و دژ بە دوژمنان جەنگاون، جا ئەوانە هیچ کات سستی و بیزاری و بیثاقەتی رووی تێنە کردوون بەھۆی ئەوہی کە تووشیان ھاتوہ لە پیناو ریبازی خوادا، لاواز و بێ ھیزو سەرشوڕیش نەبوون بو دوژمنان، خوی گەورەش ئەو ئارامگرو خۆراگرانی خۆشەوێت.

(۱۴۷) ئەوکاتە گوفتاریان تەنھا ئەمە بوہ کە وتویانە: پەروەردگارا لە گوناھو هەلەکانمان ببورەو لە زیادەرەوی کاروبارمان خۆش ببە، دامەزراومان بکە، سەرمان بخە بەسەر ئەم گەلە بیباوەرەدا.

(۱۴۸) ئەوسا ئیتر خوا پاداشتی دنیای پێبەخشین (بەسەرکەوتن و پایەداریی) پاداشتی چاکی قیامەتیشی بو مسۆگەر کردن و بیگومان خواتەو چاکە کارانەکی خۆش دەوێت.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 سِرُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
 بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيْرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِيْ
 فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ يَمٰۤا اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ
 مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وُجِّهْتُمْ اِلَيْهِمْ
 مِّنْ نَّوٰى اَلْقَلْبِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
 وَعَدَّهٗٓ اِذْ تَحْسُبُوْنَهُمْ بِاٰذِنِهٖٓ حَتّٰى اِذَا فُشِلْتُمْ
 وَتَنَزَّعْتُمْ فِيْ الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اُرْسِلْتُمْ
 مَّا تُحِبُّوْنَ مِّنْكُمْ مِّنْ مُّبْرِدٍ اَلَّذِيْنَ اَوٰىكُمْ
 مِّنْ مُّبْرِدٍ اَلْاٰخِرَةُ تَمَّ صَرَفَكُمُ عَنْهُمْ يٰۤاَيُّهَا
 الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰۤى
 الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا تَنْوُكِرُ عَلٰۤى اَعْدٰۤى
 وَارْسُوْا يَدَٰعُوْكُمْ فِيْ الْاٰخِرَتِكُمْ فَاٰذِنَكُمُ
 عَمَّا يَخْرُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّا قَاتَلْتُمْ وَلَا مَا
 اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ يَّمٰنَعُمُوْنَ ﴿١٥٣﴾

(١٤٩) تھی تہوانہی باوہرتان ہیٹاوه تہ گہر ملکہ چ و
 گوپرایہ لی تہوانہ بن کہ کافر و بی دین، تہوہ بہرہودوا
 دہتانگپڑنہوہ و پاشگہزتتان دہ کہ نہوہ و لہ دین
 و ہرتانہ گپڑن، تہوسا ئیتر بہ دوپراوی دہ گہ پڑنہوہ۔
 (١٥٠) (دلنیابن کہ خوانہ ناسان یارو یاوہری تہوہ نین)
 بہ لکو خوا یارو یاوہرتانہ، بیگومان تہوہ زاتہ چاکترین
 پشتیوان و یاریدہدہرتانہ۔

(١٥١) (تھی گروئی ئیمانداران دلنیابن) کہ لہمہودوا
 ئیمہ: ترس و بیم فری دہدہینہ دلی تہوانہی کہ
 بی باوہرن، بہوئی تہوہی شہریک و ہاوہلیان بو خوا
 بریارداوہ بی تہوہی خوا ہیچ دہسہلائیکی پیدابن (بو
 دانانی ہاوہلگہری)، تہوانہ سہرہنجامی گہرانہوہیان
 ناگری دوزخہ تھی کہ چہندہ ناخوش و خراپہ جیگہی
 ستہمکاران۔

(١٥٢) سویند بیٹ، خوا بہ لینی خوی بو تہوہ بہراستی بردہسہر (لہسہرہتای جہنگی ٹوحود) دا، ہہر
 بہمولت و یارمہتی تہوزاتہ دوژمنانتان بہگیر ہیٹاوی تیکتان شکاندن، ہہتا تہوکاتہی کہ ساردیی
 رووی تیکردن و بو بہ کیشہتان لہسہر ہہندیک شت و یاخی بوون (لہ فہرمانی پیغہمبہر ﷺ و
 سہنگہرتان چول کرد) دوا تہوہی ہہندیک شتی نیشانندان کہ ہہرتان لیڈہ کرد، ہہتانہ دنیای دہویت
 و ہہتانہ قیامہتی مہبہستہ، لہوہودوا دہستی تہوہی کوتا کرد (لہ دوژمنان) تا تاقیتان بکاتہوہ، سویند
 بیٹ، بہراستی خوا چاوپوشی لیکردن و لیٹان خوشبو، چونکہ خوا فہزل و ریژی ہہیہ بو ئیمانداران۔
 (١٥٣) ئیتر تہوہبو کہ «بہگیرہاتن و کشانہوہ و شپرزہ و پہرت و بلا بوون) خوتان ہہلڈہ گپڑا بہ
 کیوی ٹوحود و دہورو بہریداو ٹاورتان لہ کہس نہدہدایہوہ، لہ کاتیکدا پیغہمبہریش بہدواتاندا بانگی
 دہکردن لہ لاکہی ترہوہ: (تھی بہندہکانی خوا بگہ پڑنہوہ و رامہ کہن)، جا تہوہبوو تہوہ خہم و
 خہفہتتان کردہ دلی پیغہمبہرہوہ (بہ نافہرمانیتان، خوی گہورہش) خہم و پہژارہی کردہ دلی تہوہوہ
 (بہدہنگو باسی بریندار بوونی پیغہمبہرو شہید بوونی) تاوہ کو خہفہت نہخون بو تہوہی لہ
 دہستتان چوہ و تہوہش کہ خوا تووشی کردوون و بہ سہری ہیٹان (دیارہ ہاوہلان پیغہمبہریان
 لہخویان و لہہموو شت لاخوشہویستتر بوہ) خوایش ناگادارہ بہو کارو کردہوانہی کہ تہنجامی
 دہدہن۔

(۱۵۴) پاشان، دواى ئەو غەم و په‌ژاره‌یه ئارامیی و هیمنیی به سهردا دابه‌زاندن که وه‌نه‌وزیک بوو ده‌سته‌یه کتانی داگرتبوو، ده‌سته‌یه کی تریش به‌راستی خەمی خویان بوو، گومانی ناره‌وایان ده‌برد به‌خوای گه‌وره به‌گومانی نه‌فامانه، ده‌یانوت: ئایا ئیمه له‌م کاره‌دا (له به‌ده‌سته‌ییانی سه‌رکه‌وتن) هیچ رۆلێکمان هه‌یه؟! (ئه‌و به‌شیتوانه‌ی که‌خوا به‌ئینی پیدابووین بو‌نه‌هات؟! ئه‌ی محمد ﷺ پێیان بلی: بێگومان هه‌موو شتیکی به‌ده‌ست خوايه، ئه‌وانه هه‌ندیک شت ده‌شارنه‌وه له‌ده‌روونی خویاندا و بو‌توی ده‌رناخن، هه‌روه‌ها دوپوه‌کان ده‌لین: ئه‌گه‌ر (به‌ئینی سه‌رکه‌وتن راست بوایه) ئیمه شتیکیمان به‌ده‌ست بوایه ئالییه‌دا نه‌ده‌کوژراین!!

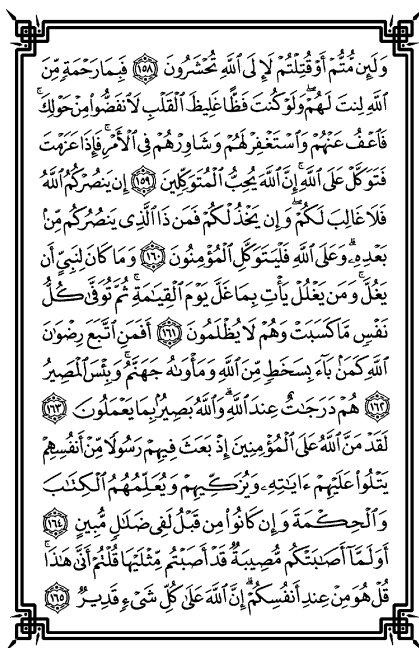
ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَسِيتُمْ طَبَاقَةً مِنْكُمْ وَطَبَاقَةً قَدِ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوكَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْلَا كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَقُولِنَا هَنْتَأَقِلُّوكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ تَأْتِيهِمُ الْآيَاتُ بِنُورٍ لَأَكْفُرُوا كُفْرًا أَقْوَامًا قَالُوا لَوْلَا جِئْتَنَا بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ لَكُنَّا مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥٦﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ أَدْرِي مَا يُبْعَثُ قُلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُبْعَثُ قُلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ بَصِيرًا ﴿١٥٧﴾ وَلَكِنْ قَاتِلْهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْمِنُوا لَعَفْوَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

پێیان بلی: ئه‌گه‌ر له‌مالی خوشتاندا بوونایه، ئه‌وانه‌ی که‌ برپاره‌ بکوژرانایه، ده‌بوا هه‌روایان به‌سه‌ر بهاتایه‌و له‌شوینی کوژراناندا راکشانایه، بێگومان خوا ئه‌م شتانه‌تان به‌سه‌ر ده‌هینیت تا ئه‌وه‌ی له‌ده‌روونتاندا هه‌یه‌ تا‌قی بکاته‌وه و چی له‌دله‌ کانتاندا هه‌یه‌ خاوینی بکاته‌وه و حه‌قیقه‌تی ده‌ریخات، ئه‌و خوايه‌ش زانایه به‌وه‌ی که‌ له‌ ناخی سینه‌کاندا هه‌شار دراوه.

(۱۵۵) بێگومان ئه‌وانه‌ی پشتیان هه‌لکرد (له‌غه‌زای ئو‌خود) له‌ رۆژی به‌یه‌ ک‌گه‌ یشتنی هه‌ردوو ئۆردوو (ئۆردووی ئیمانداران و ئۆردووی بی‌باوه‌پان)، ئه‌وانه‌ ته‌نها شه‌یتان تووشی هه‌له‌ی کردن و له‌خشته‌ی بردن به‌هوی هه‌ندیک گونا‌هه‌وه که‌ ئه‌نجامیان دا‌بوو، به‌راستی خوا لێیان خو‌شبوو چونکه‌ بێگومان خوا لێخو‌شبووه (له‌ گونا‌هه‌ که‌تان) و ئارامگرو خو‌راگه‌ (زوو تو‌له‌ له‌ یاخی بوان ناسی‌یت).

(۱۵۶) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه‌ وه‌کو ئه‌وانه‌ مه‌بن که‌ بی‌باوه‌پ‌بوون، له‌کاتی سه‌فه‌ر به‌سه‌ر زه‌ویدا، یاخود کاتی جه‌نگ، به‌برایانی (هاو‌بیریان) ده‌وت: ئه‌گه‌ر لای ئیمه‌ بوونایه‌ نه‌ ده‌مردن، نه‌ ده‌کوژران!! بو‌ ئه‌وه‌ی خوا ئه‌وه‌ بکاته‌ خه‌فت و ناخو‌شی له‌ دلێاندا، خو‌ هه‌ر خوا ژیان به‌خشه‌ و مرینه‌ره، خوا بینایه‌ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۱۵۷) خو‌ ئه‌گه‌ر بکوژرین له‌ پێناوی خوادا یا خود بمرن، لێخو‌ش بوون له‌لایه‌ن خواوه‌ هاو‌ری له‌گه‌ل ره‌حمه‌ت، چاکتره‌ له‌وه‌ی که‌ خه‌لکی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه.

(۱۵۸) سویند بیټ ته گهر بمرن یان بکوژرین ههر بولای خوا کو ده کرینه وه.

(۱۵۹) که واپو (تهی محمد ﷺ) به هوئی ره حمه تی خوا وه یه تو نهرم و هیمن بویت له گه لیاندا، خو ته گهر توره و قسه ره ق و بی به زهی بویتایه، ته وه هه مو له ده ورت بلا وه یان ده کرد، که واته چا و پوشیان لیسبکه و لیسبان بسوره و داوی لیخوش بوونیان بو بکه، له کارو پیشه اتدا پرس و رایان پی بکه، (دوای مه شورده و پرس و را) ته گهر بریار تدا (کاریک ته نجام بدهیت، ته نجامی بدهو) پشت به خوا بیه سته، چونکه به راستی خوا ته وانه ی خوشده ویت که پشتی پیده بیه ستن.

(۱۶۰) ته گهر خوا سهرکه و تنتان پی بیه خشیت ته وه هیچ کهس ناتوانیت سهرکه ویت به سهر تاندا، خو ته گهر پشتستان به ریدات، ته وه کی هه یه دوای ته و کومه کتان بکات و سهرتان بخت، ده با ته وانه ی ئیماندارن هه کیتا پشت به خوا بیه ستن.

(۱۶۱) (هه ندیک گومانیان برد که پیغه مبه ر ﷺ له دابه شکردنی ده سکه و تدا نادادی ده کات) بیگومان بو هیچ پیغه مبه ریک نه بو وه که نادادی و خیانت بکات، ههر کهس ناحه قی و نادادی بکات له روژی قیامه تدا نادادیه که ی (به خه ی پی ده گریټ و) به کو لیه وه یه تی، له وه دو ا پاداشتی ههر که سیبک به گو یره ی کرده وه کانی ده در پته وه و ته وانه سته میان لینا کریټ.

(۱۶۲) نایا ته و که سه ی (به پهرستن و چاکه کاری) شوینی رهامه ندی خوا که و تبیت، وه کو ته و که سه وایه (که به هوئی گونا هو تا وانه وه) شایسته ی خه شم و قینی خوا بیټ؟ بیگومان شوینی ته و جو ره که سانه دو زه خه که سهره نجامی کی ناخوشه.

(۱۶۳) هه ریه که له و (دوو ده سته یه) پله و پایه ی خو ی هه یه لای خوا (له به هه شتی به ریندا یا خود له ناخی دو زه خدا)، به راستی خوا بینایه به و کارو کرده وانه ی که ته نجامی ده ده ن.

(۱۶۴) سویند بیټ بیگومان خوا منه تی ناوه ته سهر ئیمانداران کاتیک پیغه مبه ریکی بو ره وانه کردون له خو بان ثایه ته کانی ته و یان به سهر دا ده خو ینیته وه، دل و دهروونیان پاک و پوخت ده کاته وه، ههروه ها فیری قورئان و دانایان ده کات، به راستی پیشر له گومراییه کی ناشکرادا روچوو بوون و گیریان خوار دبوو.

(۱۶۵) نایا کاتیک به لا و ناخوشیه کتان تووشه ات (له جه نگی ئو خود) دا بو ده لین: ته مه چی بوو؟ بو و امان به سهر هات؟ له کو یوه ته مه مان بو هات؟ (ته ی بوله یادیان چو، خو له جه نگی به دردا) ئیوه دو وئه وه نده تان به وان کرد؟! ئینجا پیان بلئ: ته و به لایه له لایه ن خو تانه وه توشتان هات (کاتیک نافه رمانی پیغه مبه رتان کردو ته معای دنیا له دهروونتاندا جو ولا) به راستی خوا ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هه یه، (به نده چاکه کانیشی کاتیک هه له بکه ن تووشی به لایان ده کات و تاقیکردنه وه ی سه نگینیان بو پیش ده هیټیت)...

(١٦٦) ئه وهش كه تووشتان بوو له روژی بهیه كه گه یشتنی ههردوو ئوردوو كه (له جهنگی ئو خود) دا ئه وه به فرمان و ویستی خوا بوو، تا ئیمانی باوه پداران ده ریخات ...

(١٦٧) دوو پروویی و ناله باریی دوو پرووه کانیش ده ریخات، کاتیك پیمان و ترا: وهرن بههنگن له پیناوی خوا، یان (هیچ نه بیئت) بهرگری له خوتان و مال و مندالتان بکهن، و تیان: ئه گهر بهمانزانیایه شهرو جهنگ بهریا ده بیئت ئه وه شویتان ده كه وتین و ده جهنگین، ئه وانه ئه و روژه له کوفره وه نزیکترن تا له ئیمان، به ده میان شتیك ده لێن كه له دل و دهروونیاندا نی یه، خواش زانیه به وهی كه ده یشارنه وه ...

(١٦٨) ئه وانهی بوی دانیشتن و (نه چوون بو جهنگ) بههراکانی خویانیان وت: ئه گهر ئه وانه (واته شه هیدان)

به قسهی ئیمه یان بگردایه نه ده کوژران، ئه ی پیغه مبهه ﷺ پیمان بلی: دهی كه واته مردن له خوتان دوو ریخه نه وه ئه گهر راست ده كه ن؟!

(١٦٩) هه رگیز وامه زانن و وادامه نین ئه وانه ی له پیناوی خوادا شه هید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو ئه وانه زیندوون، لای پهروه دگاریان له رزق و روزی (هه مه جوو تاییه ت) به هه ره وه رن ...

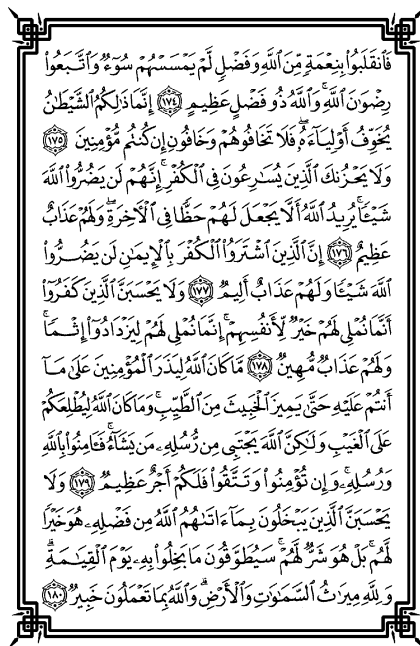
(١٧٠) زور دلخوش و شادمانن به و به خشش و زیاده فه زله ی كه خوا پپی به خشیوون، مژده ش ده ده ن به وانه ی هیشتا به وان نه گه یشتوون و (شه هید نه بوون) كه بیگومان هیچ ترس و بیمیکیان له سه ر نی یه، هیچ غه م و په ژاره یه کیان بو پپش نایه ت (له به جی هیشتنی دنیا).

(١٧١) مژده ده ده ن به نازو نیعمه تانی تاییه تی و فه زل و ریژی بی سنوور له لایه ن خوی میه ره پانه وه، به راستی خواش پاداشتی ئیمانداران زایه ناکات و (رهنج به خه سار نابن) ...

(١٧٢) ئه وانه ی كه به ده م بانگه وازی خوا پیغه مبهه ره وه ﷺ چوون، دوا ی ئه وه ی كه تووشی ناخوشی و زام و ئیش بوون، بو ئه وانه یان كه چا كه یان كرده و پارێز كار بوون، پاداشتی زور گه وه ره و بی سنوور ئاماده یه ...

(١٧٣) ئه وانه ی كه خه لکی (باوه ر لاواز) پیمان ده لێن: به راستی خه لکی بی باوه رو خوانه ناس خوپان بو ئیوه كو كرده وته وه و خویان بو ئیوه مه لاس داوه لپیان بترسن (خوتان تووشی به لا مه كه ن) به لام ئه وان (واته ئیمانداران به و پرویا گه نده یه) باوه رپیان زیاتر دامه زراو، و تیان: خوامان به سه كه یاریده ده رو یارمه تیده ریکی چاكو پایه داره بومان.

وَمَا أَصْنَعُكُمْ يَوْمَ التَّلَاقِ لِمَعَانِ فَيَذَنُ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنجِثُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادِعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَسَاكُم لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَإِنِ احْتَرَبْنَاكُمْ لَشُرٌّ وَقَدْ وَاوَأَطَاعُوا مَا قَتَلُوا قُلُودًا وَعَنْ أُنفُسِكُمْ أَلْمُوتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا بَلْ أَحْيَاهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَكُمْ إِنَّا نَاسٌ قَدْ جَعَلْنَاكُمْ قُلُوبَكُمْ فَاسْتَوْهَمْتُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

(۱۷۴) ئەوسا ئېتر موسولمانان گەرانەوہ ھاوړې له گەل فەزل و نازو نېعمەتی خاوی دا، هیچ ناخوشیە کیشیان بو پېش نەهات، چونکە شوینی رەزامەندی خواکە وتبوون و (هەر ئەوہ شیان مەبەست بوو)، خاوی گەورەش هەر خوی خاوەنی فەزل و ریزیکی زور گەورە یە.

(۱۷۵) ئەوہ بەراستی تەنھا شەیتانە یاوەرە کانی خوی دەترسینیت، ئیوہی (ئیماندار) لیان مەترسن، بەلکو هەر لە من بترسن ئە گەر ئیماندارن (بیگومان ترسان لە خوا ئاسوودەیی و ئارامیی دەبەخشیت بە ئیماندار).

(۱۷۶) ئەی پیغەمبەر ﷺ ئەوانە ی که پېشبرکێ دە کەن لە بی باوەریدا خەمبارت نە کەن، چونکە بەراستی ئەوانە هەرگیز هیچ زیانیک بە خوا ناگە یەنن، خوا دە یەوێت هیچ بە شیکیان لە قیامە تدا پێ نە بەخشیت، سزای سەخت و زور ناسوړیش بویان ئامادە یە.

(۱۷۷) بەراستی ئەوانە ی بی باوەر پیاان هەلژارد لە جیاتی ئیمان، بی باوەر پیاان کړی لە جیاتی باوەر، بە هیچ جوړیک زیان بە خوا ناگە یەنن بە لکو سزای بە ئیش چاوەر پیاانە.

(۱۷۸) ئەوانە ی رییازی کوفریان گرتو تە بەر، واگومان نە یەن کە مۆلە تمان داوون و (نازو نېعمەتی دنیامان پیبە خشیوون) ئەوہ خیرە بویان، ئیمە تەنھا بو یە مۆلە تیان دەدە ین تا زیاتر گونا هبار بین، ئەوانە سزایە کی ریسواکەر چاوەر پیاانە.

(۱۷۹) خوا ئیمانداران واز لیناهییت هەر وە کو ئەوہ ی کە ئیستا ئیوہ لە سەری هەن (دلسۆزو نادلسۆز، خەمخۆرو بی باک تیکەلن)، هەتا پیس و پاک لە یە ک جیا نە کاتەوہ (بە هۆی جوړە ها تا قی کردنەوہ و پېشەتەوہ)، بیگومان خوا جیهانی شاراو تان نیشان نادات (تا ئاینده بزانتن)، بەلکو خوا لە پیغەمبەرە کانی کە سانیک هەلدە بژیریت کە بیەوێت (تا لە هەندیک نھینی ئاگادارین بەو رادە یە ی کە پیوستە)، جا باوەر بە خواو پیغەمبەرانی بهینن، خو ئە گەر باوەر ی دامە زراو بهینن و پارێزکاریی بکەن و لە خوا ترس بن، ئەوہ پاداشتی بی سنوور و نە براوہ چاوەر پیاانە.

(۱۸۰) واگومان نە یەن ئەوانە ی کە بە خیلی و رەزیلی دە کەن، لەو نازو نېعمە تانە ی خوا پیی بە خشیوون، نابە خشن، کاریکی چاکە بویان، نە خیر ئەوہ کاریکی خراب و نادروستە بویان، چونکە ئەو شتانە ی کە نە یان دە بە خشی لە روژی قیامە تدا دەست دە نیته بینیان و دە بنە کو ت لە گەردنیاندا، (بیگومان) هەر چی لە ئاسمانە کان و زەویدا هە یە هەر خوا خاوە نیانە و خوا ئاگایە بە هەموو ئەو کارو کردە وانە ی کە ئیوہ ئەنجامی دەدەن.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَعِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
 سَتَكُنُّبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمْ الْأَنْبِيَاءَ بِعَدْوٍ حَقٍّ وَنَقُولُ
 دُفُوعًا عَدَاكَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ آيَاتِكَ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
 اللَّهَ عَهْدٌ بَيْنَنَا أَلَّا نُؤْمِرَ بِرَسُولٍ حَقٍّ يَا أَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 تَأْكُلُ الْعِلْمَ النَّارُ فَلَمَّا جَاءَ كُمْ رَسُولٌ مِّن قِبَلِي بِآيَاتِنَا
 وَإِلَّا ذِي قَلْتُمْ فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
 فَإِن كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ كَذَّبُوكُم مِّن قِبَلِي جَاءَهُ وَالْبَيِّنَاتُ
 وَالرُّبُوبُ وَالْكِتَابُ الْمُنِيرُ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
 وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ الْجُودَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن رُّجِحَ
 عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَسُبُّوكَ فِي أَمْوَالِكُمْ
 وَأَنفُسِكُمْ وَلَسْمَعُوكُم مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَثِيرًا
 وَإِن تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عِزِّ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

(۱۸۱) سویند بیّت بیگومان خوی پهروهردگار
 گوفتاری (نابه جیبی) ټهو (جوله کانهی) بیست که وتیان:
 خواهه ژاره و ئیمه دهوله مه ندین!! ئیمه ټهو گوفتارانہ
 یادداشت و تومار ده که ین له سه ریان، ههروهه کوشتنی
 پیغه مبه ران به دهستی ټهوان به ناحق، (له دوزه خیشدا)
 پیان ده لئین: بچیژن سزای ناگری سو تینه ر...

(۱۸۲) ټهو سزایه له دهره نجامی دهست پیشخه ری
 خو تاندايه، چونکه به پراستی خوا هیچ جوړه سته میک له
 به نده کان ناکات.

(۱۸۳) (ټهو جووله کانهی) ده لئین: خوا په یمانی داوه به
 ئیمه که به هیچ پیغه مبه ریک باوه په نه که ین
 تاقوربانیه کمان بو نه هیئیت و (نه یینین) ناگر ده یخوات و
 ده یسو تینیت و له ناوی ده بات، (ټهی محمد) پیان

بلی: خو ژماره یه که پیغه مبه ر له پیش منه وه ره وانه کران بوتان به چه نده ها به لگه و نیشانه ی ناشرکراوه،
 به و داخو ازیه شه وه که و تتان، جا بو کوشتانن و (شه هیدتان کردن) ټه گهر ئیوه راستگون؟!!

(۱۸۴) خو ټه گهر برویان پیته کردیت، ټه وه به پراستی زوریک له پیغه مبه رانی پیش تو برویان پی
 نه کراوه هه رچه نده جوړه ها مو عجیزه و نامه ی پر له ستایش و ناموزگاری و کتیبی رووناککه ره وه یان
 پیدا ره وانه کرابوو.

(۱۸۵) هه موو که سیک ده بیّت بمریت و مردن بچیژیت، ته نها له روژی قیامه تدا کری و پاداشتان
 به ته و اوی پی دهریت (دهرته نجامی کرده وه کانتان دپته وه ریتان) ټه وسا ټه وه ی دوور خرایه وه له
 ناگری دوزه خ و خرایه به هه شته وه، ټه وه به پراستی سه رفراز بووه، ژیانی دنیا ش بیجگه له وه ی که
 رابواردنیکی خه له تینه ره شتیکی تر نیه.

(۱۸۶) سویند بیّت تاقی ده کرینه وه له مال و دارایی و خویشتاندا (زیان له ساماندا ده که ن، خو تان
 توشی ناخوشی و نازار دهن) ههروهه سویند بیّت له خاوه نانی کتیبی پیش خو تان و له موشریک و
 هاوه لگه رانه وه نازاریکی زور ده بیسن (ټه وه نده بوختان و قسه ی نابه جیتان بو هه لده به ستن، وه ک نازار
 به رگویتان بکه ویت وایه)، به لام ټه گهر خو پراگر بن و پاریزکار بن و له خوا بترسن (له سنوور
 دهر نه چن)، به پراستی ټهو هه لو یسته له کاره په سه ند و کرده وه پایه داره کانه.

وَلِذَٰلِكَ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْفُرُ بِهِ فَنَسْبُوهُ وَرَأَىٰ ظُهُورَهُمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا
 قَلِيلًا فِيمَا مَآبُتُهُمْ ۗ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۷﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۸﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۸۹﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ قِيَمًا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۰﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعُ مَا نَدِينَا بِهٖ وَلَا يَمُنُّ أَنْ
 ءَامِنُوا بِرَبِّكَمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَرِّمْ
 سَعَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآثَرِ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْنَا
 عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا نَعْرِفُ نَايَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۹۳﴾

(۱۸۷) (ياد بېنەرەوہ) کاتیک خوا پەيمانى وەرگرت لەوانەى کتیبیان پى بە خىراوە کە روونى بکەنەوہ بو خەلکى و مەرامە کانى باس بکەن و نەيشارنەوہ، کە چى خستيانە پشت خويان و بە نرخىکى هەرزان فروشتيان (ئەگەر هەموو دنياش يىت، دىنى بو بفروشى هەرزان فروشاوہ و زەرەرىکى بى سنوورە) ئاى کە شتىکى بى نرخيان کرىوہ و دەستيان کەوتوہ.

(۱۸۸) واگوومان مەبە بەوانەى دلخوشن بەوہى کە هەيانەو حەزەدە کەن باس بکرىن و خەلکى سوپاسيان بکات لەسەر کارو چاکە يەک کە نەيانکردوہ، ئەوہ هەرگىز وامەزانە ئەوانە لە دەست سزا زىگارىان دەبىت، بەلکو سزايە کى بە ئىش چاوەرپيانە.

(۱۸۹) هەرچى لە ئاسمانە کان و زەویدا هەيە هەر خوا خاوەنپانە و ئەو خوايە دەسەلاتى بەسەر هەموو شتىکدا بەتەواوى هەيە.

(۱۹۰) بەراستى لە دروستکردنى ئاسمانە کان و زەویدا و لە ئالوگۆرى شەو و روژدا بە لگە و نيشانەى زور هەن بو کەسانى ژير و هوشمەند...

(۱۹۱) ئەوانەى يادى خاوە کەن لە کاتیکدا کە بە پيوەن يان دانىشتون يان راکشاوون (لە هىچ حالە تىکدا يادى ئەوزاتە فەرامۆش ناکەن)، هەميشە بىردە کەنەوہ لە دروست بوونى ئاسمانە کان و زەوى (بىردە کەنەوہ لە هەموو وردە کارىەک، سەرنجى هەموو دياردەيەک دەدەن، سەرتە نجام دەلین): پەرورەدگارا تو ئەم هەموو دروست کراوانەت بى هودە و بى تامانج دروست نە کردوہ، پاکى و بىگەردى شايستەى تو، دە تو ش بمانپارىزە لە سزاي ناگرى دۆزەخ.

(۱۹۲) پەرورەدگارا بەراستى تو هەرکەس بخەيتە ناو ناگرى دۆزەخەوہ، ئەوہ ئىتر شەرەزارو ريسواو خەجالەتت کردوہ، (جا بىگوومان لەوى) ستەمکاران هىچ جوړە پشتيوانىکيان نىە.

(۱۹۳) پەرورەدگارا؛ بەراستى ئىمە گويمان لە بانگخوازىک بو، بانگى کردىن بو ئيمان و (دەيفەرمو): ئيمان بەيىن بە پەرورەدگارتان جا ئىمەش (بى دودلى)، خيرا باوەرمان هيناو (وتمان): پەرورەدگارا؛ دەتوش لە گوناھو هەلە کانمان خوش بىە، چاو پۆشى بکە لە کردارە ناپەسەندە کانمان و (لەسەر رىبازى) چاکان و (بەختە وەرەن) بمانمرىنە و لە گەل ئەواندا کوومان بکەرەوہ.

(۱۹۴) پەرورەدگارا؛ ئەو بەلپانەشمان بو ئەنجام بدە کە لەسەر زارى پىغەمبەرانتدا بە ئىمەت داوہ (کە سەرکەوتنە لە دنباو بەهەشتى بەرىنە لە داھاتوودا)، لە روژى قىامە تيشدا خەجالت و روو زەردمان مەکە، بىگوومان تو بەلپىن شكىن نىت و بەلپىنى خوت دەبەيتە سەر.

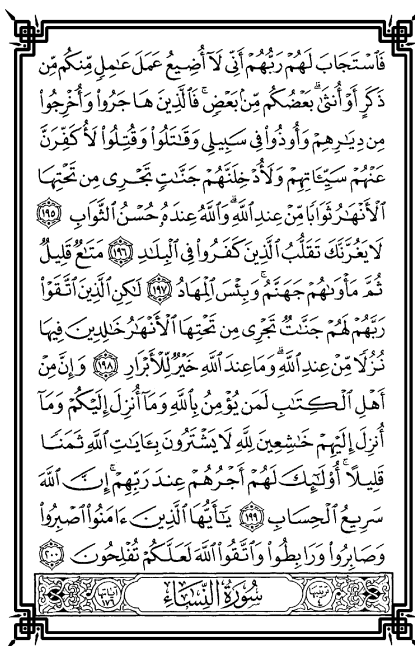
(۱۹۵) (کاتیک ئیمانداران بهم شیوه‌یه نزیان کرد، که په‌روردگای نازیزیان فیریان ده‌کات) په‌روردگاریان دوعاو نزاکانی گیراکردن (بویه ده‌فهرمویت): به‌راستی من هه‌ول و کوشش و کارو کرده‌وی هیچ کام له تیوه به‌زایه ناده‌م، چ نیرینه و پیواتان، چ میننه و ئافره‌تتان (چونکه) هاوکاری یه کتر بوون (له چاکه و چاکه کاریدا)، جا نه‌وانه‌ی کوچیان کردو له شویننه‌واری خویمان ده‌ریده‌رکران و ئازارو نه‌شکه‌نجه‌دران له پیناوی مندا و جه‌نگان و شه‌هیدکران، به‌راستی سویند بیټ چاوپوشی ده‌که‌م له هه‌له‌و گونا‌هه‌کانیان و ده‌یانخه‌مه‌باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌پروات، شه‌مه‌ش پاداشتیکه له لایه‌ن خواوه (پیشکه‌شیان ده‌کریت) خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه (بو تیکوشه‌ران).

(۱۹۶) (ئهی ئیماندار) هه‌رگیز هی‌زو ده‌سه‌لاتی شه‌وانه‌ی

بی‌باوه‌پن له‌ولا تاندا (له‌سه‌ر زه‌وی خوا‌دا) تو له‌خشته‌نه‌بات، (خه‌ته‌ره و خه‌یالی نابه‌جیت بو دروست نه‌کات) (۱۹۷) (چونکه شه‌وه‌هه‌ره‌مووی) رابواردنیکی که‌مه، له‌وه‌ودوا شوین و جیگه‌یان دوزه‌خه، که ناخوشترین جیگه و ریگه‌یه.

(۱۹۸) به‌لام شه‌وانه‌ی که پاریزکارن و له‌سزای په‌روردگاریان ده‌ترسن (جیگه و ریگه‌یان) باخه‌کانی به‌هه‌شته‌که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌پروات، هاوپی له‌گه‌ل ژپانی هه‌میشه‌یی له‌ویدا، شه‌و شوینانه‌ش له‌لایه‌ن خواوه‌ئاماده‌کراوه، بو میوانداری هه‌میشه‌یی به‌خته‌وه‌ران، شه‌لبه‌ته شه‌وه‌شه‌ی که لای خوایه چاکترو به‌نرختره بو پاکان و چاکان و به‌نده راسته‌قینه‌کانی خوا میهره‌بان.

(۱۹۹) به‌راستی هه‌ندی که‌س هه‌ن له‌خواه‌نانی کتیب که باوه‌پی به‌خوا پته‌و و دامه‌زراوه، هه‌روه‌ها به‌و (قورئانه‌ش) که بو تیوه ره‌وانه‌کراوه و به‌و کتیبانه‌ش بو خویمان پیشتتر ره‌وانه‌کراوه، له‌کاتیک‌دا شه‌وانه‌ترسی خویان له‌دل‌دایه و مه‌به‌ستیانه‌خوا لیان رازی بیټ، ئایه‌ته‌کانی خوا به‌نرخیکی که‌م (یاخود به‌هیچ نرخیک) نافروشن، شه‌وانه‌پاداشتی (ئیمان و باوه‌پی) خویمان لای په‌روردگاریان وه‌رده‌گرن، به‌راستی خوا به‌خیرایی لیبرسینه‌وه شه‌نجام ده‌دات (تا به‌زویی به‌خته‌وه‌ران بخاته به‌هه‌شته‌وه و ناپوخته‌کانیش له‌دوزه‌خ توند بکات). (۲۰۰) شه‌ی شه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هی‌ناوه‌خوگرین و خو‌پراگری و ئارامگری به‌سه‌ر خو‌تاندا به‌پینن، نه‌به‌زن له‌خوگری و مانه‌وه‌تان له‌سه‌نگه‌ردا، هه‌ول بده‌ن هه‌میشه له‌سه‌نگه‌ری خه‌بات و کوششدا بن، له‌خوا بترسن و پاریزکارین بو شه‌وه‌ی سه‌رفرازی (هه‌میشه‌یی) به‌ده‌ست به‌پینن (له‌مایه‌ی ره‌حمه‌تی خوا‌دا له‌به‌هه‌شتی به‌ریندا).

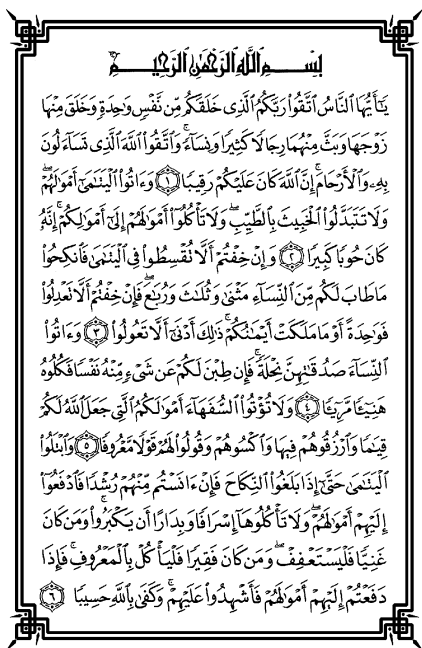
سورتی (النساء)

بہ ناری خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) ئەی خەلکینەلە خەشم و نارەزایی ئەو پەرورەدگارەتان خو
بپاریزن کہ ئیوہی لە تاکە نەفسیک دروست کردووہ، ھەر لەو
نەفسەش ھاوسەرە کە بەدی ھینا، لەو دووانەش پیاوان و ژنانی
زۆری خستۆتەوہ و بلاوکردوہ، ھەرودھا لەو خواہیە بترسن کہ
بەناوھینانی لە یە کتر داوای پێویستیە کانتان دە کەن ھەول بەدن
پە یوہندی خزمایە تیش بپاریزن و (پتەوی بکەن) چونکہ بەراستی
خوا (ھەمیشە و بەردەوام) چاودێرە بەسەر تانەوہ.

(۲) (خەلکینە) مأل و سامانی ھەتیوان بەدەنەوہ دەست خو بان
(کاتیئیک گەورە بوون و فامیان کردوہ)، مأل خراب و پیسی خو تان
مەگورنەوہ بە مأل چاک و پاکی ئەوان، مأل و سامانیان مەخون
لە گەل مال و سامانی خو تانداو (مەیفەوتین) بەراستی ئەو کارە
ستەم و گوناھیکی گەورە یە.

(۳) ئە گەر ترسان لە ئەنجام نەدانی دادپەرورەری لە گەل کچە بی

باوکه کاندا (ئە گەر بیانکەنە ھاوسەر تان، ئەوہ واز لەوان بەھین)، لە ئافرە تانی تر کہ ھەل لال بۆ تان ژن مارە بکەن دوو
دوو، یان سیان سیان، یان چوار چوار، (ئە لێ تە لە یە ک ھاوسەر زیاتر مەرج و بارو دوخی تابیە تی خو ی ھە یە) خو ئە گەر
ترسان لەوہی کہ نە تان دادپەرورە بن (لە ئیوان ھاوسەرە کانتاندا) ئەوہ با یە ک ژن مارە بکەن، یان ئەو کہ نیزە کانی کہ
ھە تان (کہ دیار دە یە کی کاتی بو، ئیسلام بنە پری کرد)، ئەوہی کہ باسکرا نزیکترە لەوہی ستەم نە کەن (ئە گەر پە پرەوی
بکەن).

(۴) مارە یی ئافرە تان بەدن بەو پەری دلفراوانی و ئاسوودە ییوہ، خو ئە گەر بە ئارەزوو ویستی خو بان دەستیان ھە لگرت
لە ھە ندیک مارە یی و بە خشینان بە ئیوہ، بۆ تان ھە یە بیخون و بە کاری بەھین و بە یی دوو دلئ ئوشی بکەن و (سوودی لئ
وہر بگرن).

(۵) مأل و سامانتان مەدەن بە کەم عەقل و پیاو خراپان (کہ ئیوہ بەر پرسن لە مالیان)، لە کاتیئیکدا خوا کردوویە تی بەھوی
ژیان و پایەداری و ھە ستانەوہ تان، بە لکو تەنھا بە شیان بەدن بۆ خو راک و پو شاک، بە جوانی قسە ی راست و دروستیان بۆ
بکەن (تەرە یان مە کەن).

(۶) ھە تیوان تا قی بکەنەوہ (بەوہی کہ ھە ندیک پارە یان بەدی و خو تان سەر پەرشتیان بکەن) ھە تا ئە و کاتە ی کہ وەختی
ئەوہ یان دیت ھاوسەر بگرن، ئەو سا ئە گەر ھە ستان کرد ژیرو سە لارن، پارە و سامانە کہ یان پئی بەدەنەوہ، نە کەن مأل و
سامانیان بخون بەزیا دە پەوی لە خەرج کردنیدا لە ترسی ئەوہی نەوہ کو گەورە بن و زوو لە دە ستان بسیننەوہ، جا ئەوہی
دەو لە مەندە بادەستی بپاریژیت و ئەوہش کہ ھە ژارە بالی بخوات و لە سنوور دەر نە چیت و زیادە پەوی نە کات، جا کاتیئیک
مأل و سامانە کانیان تە سلیم دە کەنەوہ ئەوہ شایە تیان لە سەر بگرن (ھەر چە ندە) تەنھا خوا بە سە بۆ لپەرسینەوہ و
چاودێری.

(۷) پیاوان به شیان هه یه له و شتانه دا که باوک و دایک و خزمان به میراتی له دوایان به جی ده میییت، ههروه ها ژنانیش به شیان هه یه له و شتانه دا که به میراتی له باوک و دایک و خزمان به جی ده میییت، له کهم و زوری به شی هه که سیک دیاری کراوه و، ده بییت بیدریتی.

(۸) خو ئه گهر کاتیك له دابهش کردنی میراتیدا خزمان و هه تیوان و هه ژاران ئاماده بوون، ئه وه له و میراتی به شیان بدهن و به جوانی قسه یان بو بکهن (پیاواندا هه لمه شاخین).

(۹) ده با ئه وانهش که (دووورنیه بهم نزیکانه بمرن) و نه وه ی لاواز و ساوایان له دوا به جی بمیییت، خواناسی و ئاینداری بکه نه پیشه یان و گوفتاری چاک و به جی بلین (وه سیه تی چاک بکهن، بیگوان خوا ده میییت بو مندالی جیماویان ئه گهر

لِرَجَالٍ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿۷﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْضُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿۸﴾ وَلِيَحْسَبَ الَّذِينَ تَوَكَّلُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَسْأَلُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهَا يَا كَلْبُ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَصَّاورٌ سَعِيرًا ﴿۱۰﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْفَرْقِ لِلْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْكَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِمَّا تَرَكَ وَالْأَسْدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ عَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱﴾

خواناس و گوفتار جوان و به خشنده بن).

(۱۰) به راستی ئه وانه ی که مالی هه تیوان به ناحق و سته م ده خوون، بیگومان ئه وانه ته نها ئاگر ده خوون و ئه و ماله ده بیته ئاگر له سکياند، له قیامه تیشدا ده چنه ناو ئاگری دوژه خه وه.

(۱۱) خوا ریتموویتان ده کات و فه رمانتان پی ده دا ده رباره ی نه وه کانتان له بواری میراتی گرتندا (ئه ویش ئه وه یه) که به شی نیرینه یه کیان ئه ندازه ی به شی دوو میینه یانه، خو ئه گهر مناله کان ته نها ئافره ت بوون (دووان) و له دووان زیاتر بوون ئه وه دووبهش له سی به شی میراتی که له وان بهش ده کریت، خو ئه گهر مردووه که ته نها کچیکی هه بوو ئه وه نیوه ی داراییه که ی ده دریتی، شه شیبه کیش ده دریت به هه ریبه ک له دایک و باوکی ئه گهر مردووه که مندالی هه بوو، خو ئه گهر مردووه که مندالی نه بوو، ته نها دایک و باوکی هه بوو ئه وه دایکی سییه کی ده بات و ئه وی تریشی بو باوکی ده بییت، خو ئه گهر باوکی نه بوو دایک و براو خوشکی هه بوو ئه وه شه شیبه کی میرات بو دایکی ده بییت، ئه مانه هه مووی دوا ی وه سیه تی که مردووه که کردوویه تی و دانه وه ی قه رزو قه رزاری ده بییت، ئیوه نازانن که باوانتان و نه وه کانتان کام لایان سوودی زیاتره بوتان (له به ره وه به گویره ی فه رمانی خوا میراتی دابهش بکهن، ئابه م شیوه یه میراتی دابهش کردن) فه رزه له سه رتان که په یره وی بکهن چونکه له لایه ن خوا وه دیاریکراوه، به راستی خوایش هه میشه و به رده وام زانا و دانایه.

وَلَكُمْ يَصِفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دِينَ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُورَثُ كَلِئْلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُنُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَالَّذِينَ
 فِيهِمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْنَ بِهَا
 أَوْ دِينَ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ
 ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
 وَمَنْ يُعَصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
 نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

(۱۲) ہر وہا نیوہی میراتی ژنہ کانتان دہدریت بہ
 ئیوہ ئہ گہر مندالیان نہ بوو، خو ئہ گہر مندالیان
 ہہ بوو ئہوہ چواریہ کی میراتی ژنہ کانتان بو ہہ یہ،
 ئہ مانہ ہہ مووی دواۓ بہ جیہینانی و ہسیہ تی ژنان و
 دانہوہی قہرزیان، بو ژنانش چواریہ کی میراتی
 ئیوہ بریار دراوہ ئہ گہر ئیوہ مندالتان لہ دوا بہ جی
 نہ مابیت، خو ئہ گہر مندالتان ہہ بوو ئہوہ ہشتیہ ک
 بو ژنہ کہ دہبیت لہوہی کہ بہ میراتی لیتان بہ جی
 ماوہ، ئہ مانہ ہہ مووی دواۓ بہ جیہینانی و ہسیہ تنان
 و دانہوہی قہرزہ کانتان، خو ئہ گہر پیاویک یان
 تافرہ تیک مرد، مندال و باوک و باپیرو براو خوشکی
 دایک و باوکی نہ بوو، بہ لکو تہنہا خوشکیک یان

برایہ کی دایکی ہہ بوو، ئہوہ شہشیہ ک بہ شی ہہر یہ کیک لہوان دہبیت، خو ئہ گہر براو
 خوشکی دایکی لہ یہک زیاتر بوون ئہوہ ہہ موویان ہاوبہ شن لہ سییہ کی میراتیہ کہ دا
 (بہ یہ کسانۓ ژن و پیاو) ئہ مانہ ہہ مووی دواۓ و ہسیہ تیک کہ دہ کریت و دانہوہی قہرز،
 لہ کاتیکدا ئہوہ و ہسیہ تہ زیانہ خش نہبیت بہ میراتگران، ئہ مانہ ہہر ہہ مووی بریار و فرمانن
 لہ لایہن خواۓ گہورہوہ و ئہوہ خواہ زانا و بہ حیلیم و حوسہ لہ یہ۔

(۱۳) ئہوانہی باسکران (دہربارہی ہہ تیوان و چونیہ تی دابہ شکر دنی میراتی) ئہوہ
 سنورانہن خوا دیاری کردوون، جا ئہوہ کہ سہی فہرمانبہرداری خواو پیغہ مہرہ کہی بکات
 (لہم ہوارہ داو لہ ہہ موو ہوارہ کانی تر دا)، ئہوہ خوا دہ یخاتہ ناو باخہ کانی بہ ہشتہوہ؛ کہ
 چہندہا رووبار بہ ژیر درہختہ کانیدا دہروات، ہاوری لہ گہل ژیانۓ نہ پراوہ تیایدا، بیگومان
 ہہر ئہوہ شہ سہر فرازیی گہورہ و دہستکہوتی بی سنور۔

(۱۴) (بہ لام) ئہوہی یاخی بیت لہ خواو پیغہ مہرہ کہی و دہرچیت لہ سنورہ کانی، ئہوہ خوا
 دہ یخاتہ ناو ئاگریکہوہ کہ بو ہہ میثہ تیایدا دہمینیتہوہ و سزایہ کی سہر شوپرکہر و
 ریسواکہری بو ہہ یہ۔

(۱۵) ئەو ئافرەتانەى كە زینا دەكەن لە ژنانتان ئەو
چوار شایەتیان لە خۆتان لەسەر بگرن، جا ئەگەر
شایەتیاندا، ئیوه لە مالددا بەندیان بکەن، تا مردن
یەخەیان پێدەگریت یان خوا دەروویەکیان لێ
دەکاتەو.

(۱۶) ئەو ژن و پیاوستان، یان ئەو کوپ و کچەتان کە
زینایان لە دەست دەقهومییت، ئەو ئیوه لێیان بدەن و
نازاریان بدەن، خۆ ئەگەر تەوبەیان کردو خویان
پەروەردە و چاککرد، ئەو ئیوه وازیان لێ بەین
(تەعنهیان لێمەدەن، بەچاوی سوک تەماشایان
مەکەن) چونکە بەراستی خوا هەمیشە تەوبەوەرگەر
و بەرەحم و میهرەبانیشە.

وَأَلْقِيَا فِي الْغَدْحِئَةِ مِنْ يَسَائِرِكُمْ فَمَا اسْتَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَاذْهَبُوا فَأَمْسَكُوهُمْ فِي
الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّوهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْخُلُوا مِنْهَا فَإِن تَابَا
وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَكَانَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كَمَا تُرَى
أُولَئِكَ أَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا أَتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِغَدْحِئَةٍ
مُتَبَيِّنَةٍ وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

(۱۷) خوی گەورە تەنھا ئەو تەوبەو پەشیمانیە قبول دەکات و ئەو کەسانە دەگریتەو کە
گوناهو و نادروستی بەنەفامی و نەزانی ئەنجام دەدەن و پاشان بە زوویی تەوبە دەکەن و
پەشیمانی دەردەبرن، ئا ئەو جوۆرە کەسانە خوا تەوبەیان لێ وەرەگریت و هەمیشە و
بەردەوام خوا زانیە (بەو هی بەنەزانی و نەفامی هەلە و گوناھ ئەنجام دەدات) و دانایە و
(دەزانیت کە ئادەمیزاد هەندیک جار لاوازیی رووی تێدەکات و بەهەلەدا دەچیت، لەبەرئەو
ناومیدی ناکات).

(۱۸) تەوبەو پەشیمانی بو ئەو کەسانە نیە کە بەردەوامن لەسەر گوناھو تاوان، ئەوکاتەى
مردن یەخەى بەیە کیکیان گرت ئەوسا بلیت: ئەو ئیتر من بەراستی لە ئیستەو تەوبەم کرد،
تەوبە لەوانەش وەرناگیریت کە بە کافرێ دەمرن، بو ئەو جوۆرە تاوانبارانە هەموویان سزایەکی
بەئیشمان ئامادە کردوو.

(۱۹) ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه دروست نیە بو تان ژنان بە زور بکەنە میراتی خۆتان و
دەستیان بەسەردا بگرن، (وەکو کەلوپەلی تری ناومال)، ناچاریشیان مەکەن تا هەندیک
مارەبیتان بو بگەریننەو، مەگەر ئەوان گوناھیکی ئاشکراو دیار ئەنجام بدەن، هاوژینیان
بەجوانی لەگەلدا بەرنەسەر، خۆ ئەگەر خۆشتان نەویستن و لێیان بیزار بوون، ئەو دەوور نیە
و دەشیت حەزتان لە شتیك نەبیت و خوا بیكات بەمایەى خێرو بیرى زۆرو بی سنوور.

(۲۰) خو ٿه گهر ويستان هاوسه ريڪ بخه نه جيگه ي
 هاوسه ريڪي ترو ماره بيه كه ي (نالتون و سامانيڪي)
 زورتان پيدا بوو، ٿه وه نايبت هيچ شتيڪي لي
 بگير نه وه و لي ي كه م بڪه نه وه، ٿيا ٿه و ماره بيه ي كه
 پيتاندا وه وه ريده گرنه وه ليسان به دروست كردني
 بوختانيڪي نارپه واو گونا هو سته ميڪي ٿا شڪرا!؟
 (۲۱) جا چو ڻ دروسته ماره بيان ليوه ر بگرنه وه،
 له کاتيڪدا ٿيوه چوونه ته لاي يه كترو ڙناتيش په يمان
 و به لينيڪي گه وره و گرنغيان لي وه رگرتون
 (له کاتي ماره كردنياندا).

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ سَبِّدَ الْزَّوْجَ مَكَاتِ زَوْجٍ وَءَانِئْتُمْ
 إِحْدَاهُنَّ فَنظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ
 بِهِتْنًا وَإِنَّمَا بُعِثْنَا ۞ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِيظًا ۞ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَنْ فَحْشَةٍ وَمَقْتًا
 وَسَاءَ سَبِيلًا ۞ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْتُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبِّبَاتُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ
 الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَمَنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَلْنَا لَكُمْ الْأَيْدِينَ
 مِنَ الْأَيْدِي ۞ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ رَبَّكَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۞

(۲۲) نه كه ن ٿه و ٿا فره تانه ماره بڪه ن كه پيشتر باوكتان ماره ي كردبوو، مه گهر ٿه وه ي كه
 رابوورد (له سه رده مي نه فاميدا پيش حه رام كردني) به پراستي ٿه و كاره گونا هيڪي گه وره و
 ناشرين و ناپه سه نده و ريپازيڪي خراپه.
 (۲۳) (ٿه ي ٿي مانداران: ٿه م ٿا فره تانه) ماره كردنيان حه رامكراوه له سه رتان: دا يڪانتان،
 كچه كانتان، خوشكه كانتان، پوره كانتان (خوشكي باوڪ)، پوره كانتان (خوشكي دا يڪ) برازاتان،
 خوشكه زاتان، ٿه و دا يڪانه ي كه شيريان داونه تي، خوشكه شيريه كانتان، دا يڪي هاوسه رتان
 (خه سوو)، ٿه و كچانه ي له پيا ويڪي ترن و لاي ٿيوه ده ڙين و په روه رده ده بن و له و ڙنانه تانن
 كه چوونه ته لايان (واته زڙ كچه كانتان)، خو ٿه گهر نه چوونه لاي دا يڪي ٿه و جو ره كچانه
 ٿه وه هيچ گونا هتان له سه ر ني يه (ماره يان بڪه ن)، (هه روه ها حه رامه) هاوسه ري ٿه و كورانه تان
 ماره بڪه ن كه له پشتي خو تانن (واته بوكه كانتان)، (هه روه ها حه رامه) دوو خوشكيش پيڪه وه
 بڪه نه هاوسه ري خو تان له يه ك كاتدا، جگه له وانه ي كه رابوورد به پراستي خوا هه ميشه و
 به رده و ام ليخوشبوو ميهره بانه.

(۲۴) (هروهها حهرامه) لیٲان ٲه و ئافره تانه ی که میردیان هه یه جگه له که نیزه کتان (لهوزه مانه دا باو بووه، جا ٲه م سنوورانه) خوا برپاریداوه له سهرتان، جگه له وانه ی که باسکران، حه لاله بوٲان به هوئی مال و دارایتانه وه هاوسهر بگرن (تا چوار ئافره ت) تا پاک داوین بن و له سنووری ره وشتی بهرز دهرنه چن، جا له گهل ههر ئافره تی کدا هاوسهریتان گرت ٲه وه فرهزه که ماره بیبه که یان بده نی و هیچ گوناھیش نیه له سهرتان له که م کردنه وه ی ٲه و ماره بیبه ی له سه ری ری ککه و تبون له دوای دیاری کردنی، به راستی خوا هه همیشه و به رده وام زاناو دانایه.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِجْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَسْعَوْا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِينَ عَيْرِ مُسْتَفِجِرِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا زَوَّجْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْنَةٍ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَفِّحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ بِفَرْحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَايِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرِبُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ يُسَبِّحَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

(۲۵) ٲه وهش که نه یتوانی له ٲیوه له بهر دهست کورتی، ئافره تانی سه ره بهستی باوه ردار ماره بکات، ٲه وه با له کچه که نیزه که ئیمانداره کاتان بخوازیٲ، خوایش زانایه که راده ی ئیمانتان چه نده و چونه، ٲیوه هه ندی کتان له هه ندی کتانن (هه مووتان له ئاده م و حه وان و ٲه م جیاوازیه چینایه تیه شتیکی کاتی به)، له بهر ٲه وه ٲه وه که نیزه کانه ماره بکه ن له سه ر ره زامه ندی که س و کارو خاوه نه کانیان و ماره بیان به چاکی پی بدن، له کاتی کدا ٲه وه که نیزه کانهش پیویسته پاک داوین بن و دووربن له داوین پیسی و دوست گرتنه وه، خو ٲه گهر شوویان کردو له وه وودوا داوین پیسیه کیان ٲه نجامدا ٲه وه نیوه ی سزای ئافره تانی سه ره بهستی ده درین (چونکه ئازادی ته وایان نه بووه له و سه رده مه دا)، له بهر ٲه وه ماره کردنیان بو ٲه وانه تانه که ده ترسیٲ تووشی هه له و گوناھ بیٲ، خوٲاگریتان (تا خوا ده رووتان لیده کاته وه) چاکتره بوٲان، خوایش لیخوشبوو و میهره بانه.

(۲۶) بیگومان خوا ده یه ویٲ (به م شیوه یه) هه موو شتی کتان بو روون بکاته وه و ریئموویتان بکات بو ٲه و یاسا و بهرنامه ی پیٲ خوٲان (که پیغه مبه ران هیناویانه له جیهانی کومه لایه تی و په یوه ندیه کان و... هتد) و ته و به و په شیمانیشتان لی وه ربگریٲ، خوا ته و او زانا و دانایه.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يُّتُوْبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ يَنْتَعِمُونَ
 الْعَهْدَ اَنْ يَّمْلِئُوْا مِثْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وِجْيَارَ الْاِيْسٰنِ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
 ءَامَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
 تَكُوْنَتْ بَحْرَةً عَنْ رَاضٍ بَيْنَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ
 اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ ذٰلِكَ عَدُوًّا
 وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا وَّكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
 يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ جَحْتَبُوْا كِبٰرًا مَّا تُنْمَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرُ
 عَنْكُمْ سِرِّيٰتِكُمْ وَّنُدْخِلْكُمْ فِىْهَا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرَّجَالِ
 نَصِيْبٌ مِّمَّا اَكْتَسَبُوْا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اَكْتَسَبْنَ
 وَسَعَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَمْعٍ مَّا مَوْلٰى وَمَا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْاَقْرَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمٰنُكُمْ فَاُوْتُوْهُمْ
 نَصِيْبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

(۲۷) بیگومان خوا دهیویت تهوبه و په شیمانیتان لی
 وهر بگریت و له هه له کانتان خوش بییت، (به لام) تهوانه ی
 شوین ناره زووات و هه وه سبازی که و تون ده یانه ویت
 ئیوه لایدهن به لادانیکی گه وره.

(۲۸) خوا دهیویت (بهم بهرنامه و ریبازانه) بارتان
 سووک بکات و کار ئاسانیتان بو بکات (چونکه)
 ئاده میزاد به لاوازی دروست کراوه (له بهرامبهر
 ناره زووه کانیه وه خوراگریه).

(۲۹) ئه ی تهوانه ی باوه پرتان هیناوه مال و سامانی به کتر
 له نیوان خوتاندا، به ناحق و به بی بهرامبهر مه خون
 مه گهر بازار گانیه ک بییت و له سه ره زامه ندی
 هه موو لایه کتان بییت، خوتان مه کوژن و (یه کتر به ناحق
 مه کوژن، کاتیکی بیزاری و بی تاقه تی روتان تیده کات یان
 تووشی زیانیکی ده بن)، به راستی خوا میهره بانه پیتان.

(۳۰) هه ره که سیکیس کاری و ابکات (سامانی خه لکی به ناحق بخوات یان خوی یان خه لک بکوژیت)
 به دوژمنایه تی و سته مکردن، ئه وه له ئاینده دا ده یخه یینه دوژه خه وه و به ئاگر ده یسوو تینین، ئه و کاره ش
 بو خوا هه میشه و به رده وام ئاسانه.

(۳۱) ئه گهر خوتان بیاریژن له و تاوانه گه ورانه ی قه ده غه کراوه لیان، ئه وه له گونا هه کانی ترتان
 چاوپوشی ده که یین و ده تانخه یینه جیبه کی خوش و سازگارو ریژداره وه (که به هه شتی به رینه).

(۳۲) ئاواته خوازی شتیکی مه که ن که خوا به خشییو یه تی به هه ندیکتان و (نه یبه خشییو وه به هه ندیکتان،
 چونکه خوا دادپه روره و یاسا کانی له رووی زانستی و حیکمه ته وه یه، کاتیکی هه ندیک مافی داوه
 به پیوان، له هه ندیک رووی تریشه وه مافی داوه به ئافره تان... هتد) پیوان، به شیکان هه یه له وه ی که
 به ده ستیان هیناوه، هه روه ها ئافره تانیش به شیکان هه یه له وه ی که به ده ستیان هیناوه، هه میشه و
 به رده وامیش داوای زیاده به خشش و به هره ی خوا بکه ن، چونکه به راستی خوا به هه موو شتیکی زانایه.

(۳۳) بو هه موو که سیکی و هه موو سامانیکی چه ند میراتبه ریگمان داناهه له وه ی که له دایک و باوک و
 خزمان به جی ماوه (تا به دادپه روه یی وه کو دیاریکراوه دابه شی بکه ن) و بو ته وانه ش که په یمانتان
 له گه ل به ستون که وا میرات له یه کتر بگرن، مافی ته وانیش بده ن، به راستی خوا هه میشه و به رده وام
 شایه تیکی ئاگاداره به سه ره هه موو شتیکیدا.

(۳۴) پیوان سہرپہرشتیارن بہ سہر ہاوسہرہ کانیانہ وہ،
 تہمہش بہ ہوی ریڑو زیادہ تہرکیکہ وہ کہ خوا داویہ تی
 بہ ہندیک بہ سہر ہندیکی تردا (سہرہ رای تہ وہی کہ)
 پیوان لہ مال و سامانیان خہرج دہ کەن (لہ پیئاوی
 ئاسودہ بی و خوشگوزہ رانی ئافرہ تاندا)، لہ ولاشہ وہ
 ئافرہ تانی ژبرو دیندارو گونجاو ہہمیشہ گوپراہ لہ
 میردہ کانیان، نہپنی نیوان خویمان و میردہ کانیان
 دہ پاریزن (بہ تابیہت تہو نہپنیانہی خوا دہیہ ویٹ
 پاریزراو بن) بہ ہوی تہ وہی کہ خوا مافہ کانی تہ وانسی
 پاراستوہ، تہو ئافرہ تانہش ئیوہ دہ ترسن سہرکہ شی
 و سہر پیچی بکہن سہرہ تا ئاموزگاریان بکہن، (تہ گہر
 سوودی نہ بوو) لہ ناو جیڈا پشتیان تییکہن، (تہ گہر
 تہ وہش سوودی نہ بوو) لییان بدہن (بہ مہرجیک لیڈانہ

الرجال فواموت علی النساء بما فضل الله بعضهم
 علی بعض و بما انفقوا من أموالهم فالصلی حدیث
 قدینت حذفت للعبی بما حفظ الله واللی تخافون
 شوزہن فعضوہن و اھجر وھن فی المصاحیح
 و اضروھن فان اطعناکم فلا تبعوا علیہن سکیلاً
 ان الله کانت علیا کبراً ﴿۳۴﴾ وان خفتہ شقاقاً
 بینہما فابعثوا حکماً من اھلہ و حکماً من اھلہا ان
 یریدوا صلحاً یوقی الله بینہما ان الله کان علیما حیدراً
 ﴿۳۵﴾ و اعدوا للہ ولا تشرکوا بہ شیئاً والوالدین
 احساناً و بذی القربی والیتیم والمسکین والجار
 ذی القربی والجار الحنبی والصاحب بالجنب
 و ابن السبیل و ما ملکت ایمنتکم ان الله لا یحب من
 کان محتاً لا فحوراً ﴿۳۶﴾ الذین یحلمون و یأمرون
 الناس بالتحل و یکنعون ما اتھم الله
 من فضلہ و اعتدنا للکفرین عذاباً مھیناً ﴿۳۷﴾

کہ لہ دەم و چاو نہ بیٹ و ئاسہ وار بہ جینہ ہیلت، تہ گہر بہم ہویانہ لہ لادان و یاخی بوون وازیان
 ہینا، تہ وہ ئیتر ستہ میان لیئہ کەن و ریگہی تر مہ گرنہ بہر (بو ئازاردانیان) بیگومان خوا بہرزو بلندو
 گہورہیہ، (تہ گہر ستہ میان لییکہن تۆلہ تان لیڈہ سیئیت).

(۳۵) خو تہ گہر ترسان لہ وہی نیوان ژن و میرد بشیویٹ (کیشہ یان چارہ سہر نہ کریت)، دادوہر یک لہ
 خزمی پیاوہ کہ و دادوہر یک لہ خزمی ژنہ کہ بنیرن (بو ریکخستنیان) تہ گہر چاکسازی و ریکخستنیان
 بویت، تہ وہ خوا پیکھاتن فہراہم دہ ہیئیت لہ نیوان ژن و میردہ کەدا، بیگومان خوا ہہمیشہ و
 بہر دہ وام زاناو ئاگایہ.

(۳۶) (تہی خہ لکینہ) تہنہا خوا بپہرستن و ہیچ جوڑہ شہریک و ہاوہ لیکی بو بریار مہدہن و چاکہ کار
 بن لہ گہل دایک و باوکتان و خزمان و ہہ تیوان و ہہ ژاران و دراوسی خزم و دراوسی نزیک و
 دراوسی بیگانہ داو ہاوہ لی کارو سہ فہرو ریوارو ژیر دہ ستہ کانتاندا، بہراستی خوا تہ وانہی خوش
 ناویٹ کہ خودہ نوینن و فیزدہ کەن و فہخر دہ فروشن بہ سہر خہ لکیدا.

(۳۷) تہ وانہی رەزلی دہ کەن و فہرمان دہدہن بہ خہ لکی کہ رەزلی بن و تہو شتانہی خوا لہ زیادہ
 فہزلی خوئی پیی بہ خشیوون (لہ مال و سامان و زانستی) دہ یشارنہ وہ و (نایہ ل کەس سوودی
 لیوہر بگریٹ، با تہ وہ بزانت) کہ ئیمہ بو خوانہ ناسان سزایہ کی سہر شور کەرمان ئامادہ کردوہ.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنْ اللَّهُ لَا يُظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُمْضِعْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُؤْذَى الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ بَيَّنَّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنْتُمْ سُكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْمِئِينَ أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً
 فَتَمَسَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
 الْكُتُبِ يَشْتُرُونَ الصَّلَاةَ وَرُبِمَا أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

(۳۸) ئەوانەش کە مَال و سامانیان بو رووپامایی خەلکی دەبەخشن، باوەرناهیین نە بە خوا، نە بە روژی دوایی (دیاره کە شەیتان ئەوانی لە خشتە بردوو و کردوونی بەهاوەلی خوئی) جا ئەوەی شەیتان بکاتە هاوێل و هاوودەمی خوئی (مەگەر خوا بزانییت) چ ناپوخت و نالە بارێکی کردو تە هاوێلی خوئی.

(۳۹) چ زیانیکیان لێدە کەوت؟ چیان بەسەر دەهات؟ (ئەو خەلکە) ئە گەر باوەرپیان بە خوا و روژی دوایی بهینایە و لەو رزق و روزەیی کە خوا پێی بەخشیوون بیانەخشیایە (جگە لە سوود و قازانجی بی سنوور لە هەردوو دنیا) خو خوا هەمیشە بەردەوام تاگای لیانە و زانیاری هەبە دەربارەیان. (۴۰) بەراستی خوا بەقەدەر تو زقالتیک سستم (لە ئادەمیزاد) ناکات، خو ئە گەر چاکە یەك هەبییت (بەره کە تی بەسەردا دەپێژیت و) چەند بەرەبەری دەکات و لەلایەن خوێهەو پاداشتی گەرە و بی سنوور دەبەخشییت (بە چاکە خوازان).

(۴۱) ئینجا دەبییت حالی ئەو خەلکە چۆن بییت کاتیك له هەر میلیه تیک شایه تیکمان هیئا و تو شمان هیئا (ئەی محمد ﷺ بە شایەت بەسەر ئەو خەلکەو (کە پەيامی خوات پیراگە یاندوون).

(۴۲) ئەو روژه ئەوانە (لە دنیا) کافرو بی باوەر بوون و لە پیغه مبهەر یاخی بوون، ئاواتە خوازان کە زەو بیان پێ تەخت بکرایەو (هەر لە توویی خاکدا و ن بوونایەو زیندوو نە کرانایە تەو) و ناشتوانن هیچ گوفتاریکی پەنھانیان لە خوا بشارنەو.

(۴۳) ئەی ئەوانە باوەر تان هیئاو نزیکی نوێژ مە کەون لە کاتیكدا ئیو سەرخۆشن - ئەمە کاتیك بوو هیشتا عەرەق و شەراب حەرام نە کرابو - هەتا ئاسەواری سەرخۆشی نامییت و دەزانن چی دەلین (لە نوێژە کەدا) و بە لەشی بی نوێژی شەو نوێژ مە کەن مەگەر ریبوار بن و لە سەفەردا بن، هەتا خۆتان دەشۆن، خو ئە گەر نەخۆش بوون یان لە سەفەردا بوون یان لە سەرئاو گەرانهو، یان لە گەل ئافره تانی نامە حەرەم لە یە ککەوتن و ئاوتان دەست نەدە کەوت (بوو خۆشتن و دەست نوێژ گرتن) ئەوا تە یە موم بکەن بە خاکیکی پاک و (بەو خاکە) دەست بهیین بەسەر دەم و چاوو دەستاندا، بیگومان خوا هەمیشە و بەردەوام لی خۆشیووەو گوزەشت و چاوپۆشی هەبە.

(۴۴) ئایا نە تروانیو تە ئەوانە کە شارەزایی هەندیك له کتیبه ئاسمانیه کانیان دراو تە، ئەوانە گو مپرای دە کړن و دە یانە ویت ئیو ش گو مپراو سەر لیشیو او بن.

(۴۵) خوی گورهش چاك دوژمنه كانتان دهناسیت، جا تنها خوا بهسه كه یارو یاوهر بیټ، تنها خوا بهسه كه پشتیوان بیټ.

(۴۶) هندیك لهوانه‌ی كه بوونه ته جوو قسه له جیبی خویدا دهسكاریی ده كه ن و جی گورکیبی پیده كه ن و به‌ناره‌زووی خویان لیکی دهده‌نه‌وه (به‌کینه‌وگالت‌ه‌وه) ده‌لین: بیستمان و به‌قسه‌شمان نه‌کردیت!! گوی بگره دهك گویت لی نه‌بیټ!! (هه‌روه‌ها ده‌یان وت): (راعتنا) و ده‌میان بو خوار ده‌کرده‌وه تا مانایه‌کی هه‌له به‌خشیت و بیټه‌ته‌عنه و ره‌خنه له‌دین، خو ئه‌گه‌ر به‌راستی ئه‌وان بیانوتایه: بیستمان و گویرایه‌لین و تویش گویمان بو بگره و مؤله‌تمان بده (تا تیبگه‌ین) چاکترو راستترو به‌ترختر بوو بویان، به‌لام (چونکه پاک نین و ده‌روون نه‌خوشن) خوا نه‌فره‌تی لی‌کردوون به‌هوئی کوفرمانه‌وه، بویه باوه‌رناهیئن که میك کیان نه‌بیټ.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوا بِحُرُوفِ الْكَلِمِمْ عَن مَّوَاضِعِهَا وَيَقُولُوْنَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَآتَمَعْنَا عَرَسًا لِّئَلَّا يَلْسَنُوْنَ
 وَطَعْنَا فِي الَّذِيْنَ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَسْمَعُ وَاَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ يَكْفُرُوْنَ
 اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ تَبٰ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلِكْتٰبِ ؕ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلٍ اَنْ نَّظْمِسَ وُجُوْهًا فَرَدَّهَا
 عَلٰٓى اَدْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا اٰصْحٰبَ النَّبِئِ وَكَانَ اَمْرُ
 اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
 ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَاَمَّنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اَفْرَقَ اٰثِمًا عَظِيْمًا
 ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزُوْنُ اَنْفُسَهُمْ بِاَللّٰهِ يَزُوْنُ مَن يَّشَآءُ
 وَلَا يَظُنُّوْنَ قِتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ اَلْكِتٰبِ
 وَكَفَى بِهٖ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا نَصِيْبًا
 مِّنَ اَلْكُتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحَبِيْبِ وَاَلطَّغُوْبِ وَيَقُولُوْنَ
 لِيَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

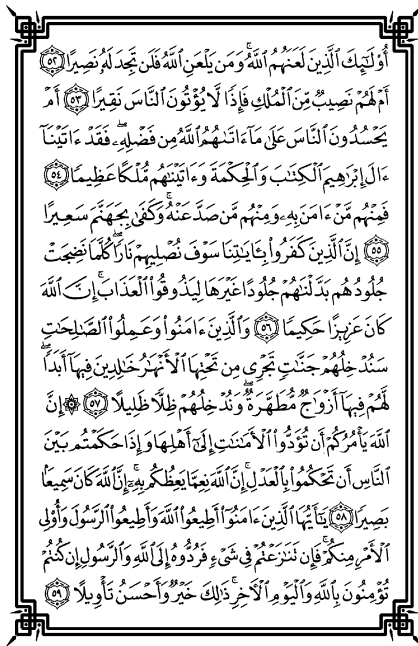
(۴۷) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی کتیبتان پی به‌خسراوه باوه‌ر بهینن بهو (قورئانه‌ی) که نارودومانه‌وه به‌راست دانه‌ری ئه‌وه‌ی ئیوه‌یه، پیش ئه‌وه‌ی (پوژیک بیټ) رووخسارانیک‌ی (بی‌دین) پان و پلش بکه‌ینه‌وه و ئاسه‌واری دم و چاو نه‌یه‌لین و به‌ره‌و پشتی بکه‌ین و وه‌کو پشتی سه‌ری لیبکه‌ین، یاخود نه‌فرینان لیبکه‌ین وه‌کو چون نه‌فرینمان له‌خه‌لکانی روژانی شه‌مووان کرد (ئه‌وانه‌ی که به‌فیل راوه‌ماسیان کردو فه‌رمانی خویان شکاند)، بیگومان هه‌ر فه‌رمانی خوییه که هه‌میشه‌وه به‌رده‌وام ئه‌نجام دراوه.

(۴۸) به‌راستی خوا خوش نایټ ئه‌گه‌ر هاوه‌لی بو بریار بدریت، بیجگه له‌وه له هه‌ر گوناهیکی تر بیه‌ویټ خوش ده‌بیټ، بو ئه‌وه‌که‌سه‌ی که ده‌یه‌ویټ، جا ئه‌وه‌ی هاوه‌ل و شه‌ریک بو خوا بریار بدات، ئه‌وه ئیتر به‌راستی تاوانیک‌ی گه‌وره‌ی هه‌له‌ستوه.

(۴۹) ئایا نه‌تروانیوه‌ته ئه‌وه‌که‌سه‌نه‌ی خویان خویان به‌چاک ده‌ده‌نه‌قه‌لم (ده‌لین ئیمه هه‌لیژارده‌ی خویان) ئه‌وه‌وا نیه، به‌لکو خوا (به‌نده‌کانی دهناسیت)، هه‌رکه‌س (شایسته بیټ، په‌سه‌ندی ده‌کات)، دل و ده‌روونی خویان ده‌کات، ئه‌وانه به‌قه‌ده‌ر تالی ناوکی خورماسته‌میان لی‌ناکریت.

(۵۰) سه‌رنج بده‌و ته‌ماشاش بکه‌ چون (خاوه‌نانی کتیبی ئاسمانی) درو به‌دم خواوه‌ده‌که‌ن (بیباکانه‌ده‌لین: عوزه‌یر یان مه‌سیح کورپی خوان) ئه‌و تاوان و گوناه‌یان به‌سه (بو سزادانیان چونکه تاوانیک‌ی زور گه‌وره‌ی) ی ناشکرایه.

(۵۱) ئایا نه‌تروانیوه‌ته ئه‌وانه‌ی که به‌شیک له‌کتیبی ئاسمانی پی‌دراوه (که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا) باوه‌ریان به‌فالیچی و جادووگه‌رو بت و په‌یکه‌رو شه‌بتان و... هه‌یه، ده‌باره‌ی ئه‌وانه‌ش که بی‌باوه‌رن ده‌لین: ئه‌وانه‌ چاکترن و ریازی راستریان گرتوه، تا ئه‌وانه‌ی که ئیمان و باوه‌ریان (به‌ئاینی ئیسلام هیئاوه)!!

(۵۲) ۛو (جووله كانه) كه سائيكن خوانه فريني ليكردون، كه سيكيش خوانه فريني لي بكات، ۛو هه رگيز هيچ كه ست دهست ناكه ويٽ بيكه بيته پشتيواني.

(۵۳) مه گهر ۛوانه هه نديك دهسه لاتيان به دهسته، تا ۛو وكاته به قه دهر تو زقاليك له ناوكي خورما به خه لكى نه دهن؟!

(۵۴) يان ههر ۛو هه كه هه سادته و به خيلي به خه لكى (ثيماندار) ده بن له سه ر ۛو هه خا له فهزل و به خششي خوي به شي داو ن (پيغه مبهري له ناوياندا هه لپزار دووه) خوييگومان نيمه به نه وهي ئيبراهيم كنييمان به خشيووه (به موسا تهورات و به عيسا ئينجيل و به محمد ش ۛو قورنان) هه روه ها له جو روه ها دانايي به هره وهرمان كردوون و (به هه نديكيان) وهك (يوسف و داود و سوله يمان) دهسه لات و پاشايه تيه كي گه وهرمان به خشيووه.

(۵۵) جاله و خه لكه هه يه باوه ريان به (محمد ۛو به قورنان) هيئاوه و شويني كه وتوون، هه شيانه ري ليگرتووه و پشتي تيكر دووه، دوزه خيش به سه (بو ۛو يا خيانه) كه ناماده يه و كپه ي سه ندووه.

(۵۶) به راستي ۛوانه ي باوه ريان نه هيئاوه په نايهت و فره مانه كاني نيمه، له ناينده دا ده يانسو تيين به تاگري دوزه خ، هه موو جاريك پيستان داوه شاو سووتاو هه لقرجا، پيستي تر ده كه ين به به رياندا، بو ۛو هه ي به چاكي سزاو نازار بچه ژن، به راستي خوا هه ميشه و به رده وام بالادهسته و (ده توائت توله له خوانه ناسان بسه نيت)، دانايه (كه مولتيان ده دات به لكو بگه رينه وه بورپيازي دينداری).

(۵۷) ۛوانه ش كه باوه ريان هيئاوه و كارو كرده وه ي چا كه نه نجام دهن له ناينده به كي نزيكدا ده يان خه ينه ناو باخه كاني به هه شته وه كه چه نده ها رووبار (به ژير دره خته كانيداو به به رده م كوشكه كانيدا) ده روات و له ويڊا ژياني هه ميشه يي و به رده وام ده بنه سه ر، هاوړي له گه ل چه نده ها هاوسه ري پاك و بيگه رده و خاوين و پاكيزه دا، هه روه ها ده يان خه ينه ژير سايه ي سيه ري جوان و رازاوه ي هه ميشه يي يه وه (نه گه رمايان ده بيت، نه سه رما).

(۵۸) بيگومان خوا فره مانان پيده دات كه هه موو ۛمانه ته كان (سپارده كان) بگه رينه وه ده ست خاوه نه كانيان و هه ر كاتيكيش داوه ريتان كرد له نيوان خه لكيدا، داد په روه رانه فره مانه وايي بكن، چونكه به راستي خوا به جواني و چاكي و ته واي ئاموزگاري و فره مانان پيده دات، به راستي خوا هه ميشه و به رده وام بيسه ر و بينايه.

(۵۹) ۛي ۛوانه ي باوه رتان هيئاوه، فره مانه ردارو گويا به لي خواو پيغه مبهرو فره مانه و اكان بكن كه له خودي خوتانن (له بيرو باوه رو پابه نديدا)، خو ۛه گه ر له شتيكدا بوو به كيشه تان دهر باره ي حوكمي خوايي، ۛو هه ۛو كيشه به بگيرنه وه بو لاي خواو پيغه مبه ره كه ي ۛو (كه قورنان و سوننه ت ده گه به نيت)، ۛه گه ر ۛيوه باوه رتان به خواو به روژي قيامهت هه يه، (ره فتار كردنتان) به و شيوه يه چاكترين و جوانترين سه رچاوه يه بو چاره سه ري كيشه كاتنان.

(۶۰) ئایا نه تروانیوو ته ئه و (دوو پرووانه ی) لافی ئه وه لی ددهن گوايه به راستی باوه پریان هیئاوه به وه ی که بو تو ره وانه کراوه و به وهش که پیش تو ره وانه کراوه (بو پیغه مبه ران)! که چی ده یانه وی ت رووبکه نه زوردارو جادو و گه رو خوانه ناسان تا دادوه پریان له نیواندا بکه ن و چاره سه ری کیشه کانیا ن بکه ن، له کاتی کدا به راستی فه رمانیا ن پی دراوه که باوه پریان به (طاغوت) نه بی ت، شه یتانی ش ده یه وی ت گو مریا ن بکات به گو مریا یه کی دو رو بی سنو ر.

(۶۱) کاتی کیش پییا ن بو تری: وهرن بو لای ئه و (قورئانه ی) که خوا ناردو یه تی به خواره وه بو لای پیغه مبه ره که ی (بو چاره سه ری کیشه کاتان) که چی ده بی نی دو ورو وه کان پشتت تی ده کهن و رو و لئ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّكُمُوا إِلَى الْكُلْفِ مَوْتٍ وَقَدْ أُسْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَكًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوكًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ يُمْسِكُ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

وهر ده گپرن به ته وای.

(۶۲) ئاخو ئه وانه حالیا ن چو ن بی ت کاتی ک به هو ی ره فتاری نادر وستیانه وه به لایه ک دوو چاریا ن ده بی ت، که چی له وه و دووا (که په نایا ن نامینی ت) هاوار بو تو ده هیئ ن و سویند به خوا ده خو ن: له و کاره ماندا مه به ستمان ته نها چا که کاری و ری کخستن و ناشتی بو.

(۶۳) ئا ئه وانه که سانی کن خوا ده زانی ت چی له دل و ده روو نیاندا هه شار دراوه، که واته ره فتاری ئه وانه پشتگو ی بخه و ئاموژگاریا ن بکه و قسه ی به پی زو به تو ی کلی وایا ن پی بلی که به قولای ی ده روو نیاندا بی جته خواره وه و بیانه ه ژنی ت.

(۶۴) هیچ فرستاده یه کمان نه نار دوه مه گه ر ته نها بو ئه وه ی گو ی رایه لی بکری ت به فرمانی خوا، خو ئه گه ر ئه و خه لکه به راستی کاتی ک سته م له خو یان ده کهن (به لادان له شه ر یعت) به اتنا یه بو لای تو و داوای لی خو شبوو نیان له خوای گه و ره بکر دایه، پیغه مبه ریش داوای لی خو شبوونی بو بکر دنا یه، ئه وه بیگومان ئه و کاته ده یان زانی که خوا ته وه و په شیما نی وه رگه وه میهره بان و دلوقانه (ئه گه ر به راستیا ن بی ت گونا هه کانیا ن بو ده گو ری ت به چا که).

(۶۵) نه خیر، سویند به په روه ردگارت ئه وانه ی (لافی بروا لی ده دن) بروا ناهیئ ن هه تا له هه موو کیشه یه کدا که رو و ده دا له نیوانیا ندا تو نه کهن به دادوه رو گو ی رایه لی تو نه کهن، داوای ئه وهش نای ت له دل و ده روو نیاندا هیچ نا ره زاییه ک دروست بی ت به رامبه ر ئه وه ی که داوه ریت له سه ر کردو وه و ده بی ت به ته وایی ته سلیم بن و رازی بن له ناخدا.

وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرَجُوا مِن دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ حَرْبًا مِّنْهُمْ وَأَشَدَّ تَبِيْعًا ﴿٦٦﴾ وَإِذْ لَأَخْتَبْنَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْتَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧٠﴾ تَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مَسَّكَ لَنْ يَلْبِطَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَعْثَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَوْ أَنَّا كُنَّا مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ بَلَّيْتَنِي كُنتُمْ مَعَهُمْ فَأَفُورًا قَوْرًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

(۶۶) خو ته گهر به پراستی ئیمه پیوستمان بگردایه له سهریان که خو تان بکوژن، یان له ولات و نیشتمانتان ده رچن ته وه یان نه ده کرد، مه گهر که میکیان نه بییت (چونکه به جی هیئانی فرمانی خوا به بیی چهن و چوون پیشه ی به نده راسته قینه کانه، ئیمه ش ته وه داخو ازیه مان لی نه کردوون) جا ته گهر به پراستی ته وانه به گویره ی ئاموزگاری و فرمانی ئیمه ره فتاریان بگردایه، ته وه چاکتر بوو بو یان و دامه زراوتر و چه سپاو تر ده بوون له سه ره حق و راستی.

(۶۷) جا ته وکاته بیگومان له لایه ن ئیمه وه پاداشتی گه وره و بی سنوورمان پیده به خشین....

(۶۸) به ته وایش هیدایه ت و رینمو ویمان ده کردن بو ریگه و ریازی راست و دروست.

(۶۹) ته وه ی فرمانیه رداری خواو پیغه مبه ر بکات، ته وه به خته وه رانه له گه ل ته وه که سانه دا ده بن (له به هه شتی به ریندا)

که خوا نازو نیعمه تی رژاندو وه به سه ریاندا له پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و پیاو چاکان، ئای که ته وانه هاو هل و هاوړی و هاو ده میکی چاک و بی وینن (له جیهانی پر له شادی و کامه رانیدا).

(۷۰) ته وه ریزو به هره گه وره یه هه ره له لایه ن خواو ده یه (بو ته وه به خته وه رانه)، خوا خو ی به سه که زانایه به هه موو شتی، (پاداشتی هیچ که س به زایه نادات).

(۷۱) ته ی ته وانه ی که باو ده رتان هیئاو ه ته وه ی خو تانی پیده پاریزن بیگر نه ده ست و ئاماده باش بن، ئینجا ده سته ده سته یان هه مووتان یه ک پارچه (به ره و به ره کانی جهنگ) هه لمه ت به رن و هیرش به بن. (هه رکاتی که له لایه ن سه رکردایه تیه کی متمانه پیکراو وه داواتان لیکرا).

(۷۲) سویند بییت (ده سته یه ک دووړو و هه ن) له ناواتاندا به پراستی خو یان ده خلا فین و سستی ده که ن، جا ته گهر به لایه کتان تووش بییت (هه ریه ک له وانه) ده لییت: به پراستی خوا چاکی بو کردم که له گه ل ته وانداندا ئاماده ی (ته وه جه نکه) نه بووم...

(۷۳) سویند بییت ته گهر فه زل و ده سته و تیکتان له خواو ه ده سته و ت به راشکاوی ده لییت - هه ره وک له نیوان ئیوه و ته وه جو ره که سانه دا دو ستایه تی و ئاشنایه تی نه بوو بییت - خو زگه له گه ل ته وانداندا بوو مایه، بو ته وه ی ده سته و تیکی چاک و زور و زه به نده م به ده ست به یئایه.

(۷۴) ده با جه نگی که له پیئاوی خوادا، ته وانه ی ژیانی دنیا ده فروشن به روژی دواپی، جا هه ره که س به جه نگی که له پیئاوی خوادا ته وه ته گهر بکوژریت و شه هید بییت، یان سه رکه و تن به ده ست به یئیت، ته وه له ئاینده دا پاداشتی گه وره و بی سنووری پیده به خشین.

(۷۵) ئەی ئیمانداران! ئەو ھەتھەنە و بۆچی ناھەنگن لە پیناوی رەزەمانەندی خوادا و رزگار کردنی لاواز کردا و چەوساوەکان، لە پیاوان و ئافەرەتان و مندالان؛ ئەوانەیی کە دەلین: پەرورەدگار تۆر زگارمان بکە لەم شارەیی کە خەلکە کەیی ستەمکاران، لە لایەن خۆتەو ھەتھەنە پشستیان و یارمەتیدەر ییکمان بو سەز بکە.

(۷۶) ئەوانەیی ئیمانداران (تەنھا) لە پیناوی خوادا دەھەنگن (بەلام) ئەوانەیی بێ باوەر پ لە پیناوی ستەمکارو زۆردار و (طاغوت) دا دەھەنگن، دە بھەنگن دژی یارەرانسی شەیتان (چونکە) بەراستی پیلان و تەلە کەیی شەیتان پووج و لاوازە.

(۷۷) ئایا نەتروانیووە تە ئەوانەیی کە پینان و ترا: دەست

وَمَا كُمْرًا لَقْتَلُونَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
انظُرْنَا أَوْلَاهَا وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الْأَطْغَايَةِ فَمَاتُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ أَخَّرْنَا لَأَن آخِلٍ قَرِيبٌ مِّنْهُم مِّنْهُم مَّنْ
قَبِلَ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ أَنْفَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَبَدَّلَ اللَّهُ أَيْدِيَكُمْ
تَكُونُوا يَدْرِكُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَدَّدَةٍ وَإِن نُّصِبْهُمْ
حَسَنَةً يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِن نُّصِبْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا
هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٧﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَرِحْتَهُ لَلَّهِ مَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٨﴾

پیاریزن کاتی جەنگ نیه! بەلکو ھەر نوێژ بکەن و زەکات بدەن، کەچی کاتیک جەنگیان بو بریاردارا، دەستەبەکیان لە خەلکی دەترسان بەقەدەر ئەو ھەیی کە لە خوا دەترسن، یاخود زیاتریش و دەیانوت: خوا بھە تۆ بۆچی جەنگت لەسەر فەر زکردین، خۆزگە بو ماو ھەیک دوات دەخستین، بەوانە بلی: رابواردنی ژبانی دنیا زۆر کەم و کورتە، ژبانی قیامەت چاکتر و خۆشتر و نەپراو ھەیی بۆ ئەو کەسەیی لە خوا دەترسیت و پارێزکارە، لەو ھەیی بەقەدەر تالی ناوکی خورما ھەیک ستەمتان لێنا کریت.

(۷۸) (دلیبا بن) لەھەر کوئی بن مردن یەخەتان پێ دەگریت، با لەناو چەندەھا قەلاو شوینی سەخت و قایمیشدا بن، (جا دوور و ھەکان) ئەگەر خیریان بپتە ری دەلین: ئەمە لە لایەن خواو ھەیی، ئەگەر توشی ناخۆشی و زیاتیک بپن (بە پیغەمبەر ﷺ) دەلین: ئەمە میان بەھووی تۆو ھەیی، پینان بلی: ھەر ھەمووی (ھەرچی پپش دپت) لە لایەن خواو ھەیی و (بو تاقی کردنەو ھەیی) ئەو بۆچی ئەو خەلکە (باوەر لاوازە) ھیچ شتیکی تیناگەن و لە راستیەکان حالی نابن.

(۷۹) (راستە) کە ھەرچی بو تۆ (بو ھەرکەسێک) پپش دپت لە خپرو چاکە لە خواو ھەیی و ھەرچی ناخۆشیە کیشت بو پپش دپت دەستی خۆتی تیا ھە (ھەرچەندە بەبێ ویستی خوا روو نادات، بەلام پاداشتت ھەیی ئەگەر خۆگر بیت) ئیئە تۆمان ناردوو (ئەیی محمد ﷺ) بۆسەر خەلکی بە پیغەمبەر ھەیی (تا بیرو بۆجوونیان راست بکەیتەو)، خوایش بەسە کە شایە تە بو ئەو مەبەستە.

(۸۰) ٺهوهي فهرمانبهرداري پيڻجهم بهر بڪات، ٺهوه بهر پراستي فهرمانبهرداري خوي کردوه، ٺهوهش پشتي هه لکردوه (ٺهوه خوي زهره رهنده دهيٽ) خو ٽيمه تومان نهاردوه تا بيٽه چاودير بهسهر ٺهوانهوه.

(۸۱) (دوورووه کان کاتيڪ لاي تون) دهليين: ملڪهچ و فهرمانبهردارين، به لام کاتيڪ لاي تو ههستان و دوورکهوتنهوه، دهستهيه کيان قسه کاني تو ده گورن و ٺهوه نالين که تو وتوته، جائهوهي ههلي دههستن و (پيلاني بو ده کيشن) خوا تو ماري ده کات، کهواته گوئي بهوانه مهده و پشت به خوا بيهسته تنها خوات بهسه که يارو ياورت بيٽ. (۸۲) ٺهوه بو ٺهوانه سهرنجي قورثان نادهن و ليکي نادهنهوه و ليي وردنابنهوه؟ خو ٺه گهر له لايهن که سيکي ترهوه بو ايه جگه له خوا بيگومان جياوازي و دزايه تيه کي زوريان تيدا ده دوزيهوه.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُوا طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَدَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاءَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْجًا وَإِن فِي الْأَخْيَارِ لَكَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَتَنبَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُلْ إِلَّا أَنْفُسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَكُمْ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ دَسَّعْتُمْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهَا صِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ دَسَّعْتُمْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهَا كِذَابٌ مِنْهَا ﴿٨٥﴾ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ﴿٨٦﴾ وَإِذَا حُجِّبْتُمْ بِبَعْضِ فَحْشَاؤِهَا أَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رَدُّهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

(۸۳) (ليرها خوا رهخنه ده گريٽ له هه نديڪ ٽيمانداران): هه رکاتيڪ ههواليڪيان بو بيٽ ده ربارهي ٽاسايش و هيمنايه تي، يا خود ترس و بيم، بلاوي ده که نهوه (بهر له سه رنه نجام ناکه نهوه)، خو ٺه گهر ٺهوه هه واله يان بلاو نه کردايه تهوه و بيانگيرايه تهوه بولاوي پيڻجهم بهر ﷺ، يان بو لاي کاربه ده ستاتيڪ که له خويانن، ٺهوه ٺهوانه ي که له نهيني هه واله کان تيده گهن و ده کولنهوه، نهيني و رازه کان يان لي ده رده هينا، جائه گهر فهزل و چاوديري خواو رهحمت و ميهره بانيه که ي نه بو ايه شوييني شه يتان ده کهوتن، جگه له که ميکتان.

(۸۴) ٺهوي پيڻجهم بهر ﷺ: بجهنگه له پيناوي خوادا، چونکه ٺهوه ٺهوه هه ره سه رشاني خوته، (واته: هه تائه گهر تنها خويشت بيٽ)، ههروهه هاني ٽيماندارايش بده (بو به شداري له غه زاکاندا) ٽوميده خوي گهوره هيٺ له بي پاره ران بسه نيٽهوه و بهريان بگريٽ و زالتان بڪات به سهرياندا، چونکه خوا هيٺوه ده سالاتي زور تره (به لکو بهراورد ناکريٽ) وهه توندي و سهختي توله يان ليده سيٽيٽ.

(۸۵) ٺهوهي تکايه کي باش بڪات، خه لک هان بدات بو چاکه خوازي، (له نيوان خه لکدا ههولي ته بابي بدات)، ٺهوه به شيڪ لهو پاداشتي چاکه يه ي بو هه يه وهو خيره دا به شداره (که رولي تيدا هه يه) ههروهه ٺهوهش که تکايه کي خراب ده کات و روليکي خراب ده بيٽيٽ و ههولي فيتنه بهر ياکردن ده دات و هاندريني، ٺهوه ٺهويش به شيڪي مسوگهري هه يه له سزاو ليبرسيه وه، خوايش هه ميشه و به رده وام ناگاو چاوديره بهسهر هه موو شتيڪدا.

(۸۶) هه رکاتيڪ سلاو و چاک و چونيته کتان له گه لدا کرا ٺهوه به جوانتر له سلاوه که ي ٺهوه يا خود (هيج نه بيٽ) وه کو خوي وه لام بده نهوه، بيگومان خوا له هه موو شتيڪ ده پرسيتته وه.

(۸۷) (الله) خواجه که بیجگه له و هیچ خواجه کی تری به حهق نیه (شایستهی پهرستن بیّت) سویند به خوا له روژی قیامه تدا کوتانده کاته وه که هیچ شک و گومانیکی تیدا نی یه، جاکی هه یه قسه و گوفتاری له فهرمایش و فهرمودهی خوا راسترو دروستر بیّت؟

(۸۸) جائه وه چیتانه (ئه هی ئیمانداران) دهربارهی دوو پروه کان بوون به دوو دهسته وه؟! له کاتیکیدا خوا (سه ر شو ری کردوون) و وه ری گیراونه ته وه بو بی باوه ری به هوی ئه و کرده وانهی که کردوویانه، ئایا ده تانه ویت که سیک هیدایهت و رینموویی بکن که خوا گومرای کردووه؟! (به هوی باوه ری دانه مزراو و دل و دهروونی نه خوشیه وه)، بیگومان ئه وهی خوا گومرای بکات (به هوی کارو کرده وی ناپه سندیه وه) ئه وه هه رگیز ریگه یه کت ده ست ناکه ویت بو رینموویی کردنی.

اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ لَهُ أَلْفُ مَلَكٍ مُّقْبِلِينَ وَمِنْ أَمْرِهِ إِذْ يَمُرُّ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْلَمُ ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَّكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَذُوالِ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ وَأَقْسُواهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَبْتَلٌ أَوْ جَاءَ وَكُمْ حَصْرَتٌ مِنْهُمْ أَوْ يَقُولُونَ كَوَلَّيْنَاكُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَدْ قَتَلْتُمُوهُمْ إِذْ أَنْعَزْتُمْ لَهُمْ يُقَاتِلُونَكُمْ وَأَلْفُوا إِلَيْكُمْ أَلْسِنَةً فَأَجْعَلِ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ الْعَرَبَ بَرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوا بِكُمْ وَيَأْمُنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَارَدٌ وَإِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْزِلُوا يُكْرَهُوا إِلَيْكُمْ أَلْسِنَةً وَيَنْهَوُكُمْ أَنْ تُعْبَدُوا وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٩١﴾ وَتَقْتُلُوهُمْ وَأَوْلِيَاءُكُمْ جَعَلْنَاكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

(۸۹) (ئه و دوو پروانه) ئاواته خوازن که ئیوهش بی باوه ر بن وهک خویمان بی باوه ر بوون، ئه و کاته (هه ر دوو لاتان) یه کسان ده بن له بی باوه ریدا، که واته له وانه پشتیوان و یاوه ر مه گرن هه تا کوچ ده که له پیناوی خوادا، خو ئه گه ر یاخی بوون و پشتیان تیکردن، ئیوه بیانگرن و بیانکوژن له هه ر کویدا ئه وانه تان ده سته که وت، هه رگیز نه که ن ئه وانه بکه نه یاوه رو هاوکار...

(۹۰) جگه له وانهی که په نا ده به نه بهر تیره و هوزیک په یمان له ئیوان ئیوه و ئه واندا به ستراوه، یاخود هاتین بو لای ئیوه له کاتیکیدا دلیان ته نگ و بیزار بیّت له وهی جهنگنان له گه ل بکه ن یان دژی تیره و هوزه که ی خویمان بجهنگن، خو ئه گه ر خوا بیویستایه ئه وانی زال ده کرد به سه ر تاندا و دژتان ده جهنگان، جائه گه ر ئه وانه دووره په ریزو که نارگیر بوون له ئیوه و جهنگیان له گه ل نه کردن و ریباری ئاشتیان گرت به ره رو ملکه چ بوون، ئه وه خوا هیچ مو له تیکی پر بار نه داوه بو ئیوه به سه ر ئه وانه وه (که شه ریان پی بفروشن بیانکوژن یان به دیل بیانگرن). (۹۱) (هه ره ها) چه ند که سانیکی تر ده بینن که ده یانه ویت له ئیوهش و له هوز و قهومی خویشان ئه مین بن، هه ر کاتیکی بانگ بکرینه وه بو ئاشووبنانه وه دریغیان نه کردووه و روچوون تیایدا و چاکتر تیبه لچوونه ته وه، جائه گه ر ئه وانه دووره په ریزیان نه گرت لیان و که نارگیر نه بوون و ریباری ئاشتیان نه گرت به ره رو دهستیان نه کیشایه وه له جهنگ کردن له گه لتان، ئه و کاته بیانگرن و بیانکوژن له هه ر کوی ده ستان روپی به سه ریاندا، ئا ئه وانه گیراومانه بو تان به سه ریانه وه به لگه یه کی روون و ئاشکرا له سه ر (راست و ره وایی کوشتن و به دیل کردنیان).

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِأَنَّ يُقْتَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَتْ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُسْتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَتْ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
 مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لِحِمْلِهِ خَلْدًا فِيهَا وَعَذَابٌ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْنَا وَأَعَدْنَا لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ الْيَعْلَمُ أَلْسَلَمْنَا لَسَلْتُمُ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ تَنْبَغُوكَ
 عَرَضَ الْحَيَوةِ الْأَدْنَىٰ فَعِنْدَ اللَّهِ مَكَانٌ كَثِيرٌ ﴿٩٤﴾
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْكُمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

(۹۲) بۆ هیچ ئیمانداریک نیه ئیمانداریکى تر بکوژیت مه گەر به ههله، خو ئه گەر كه سیكى ئیماندار به ههله ئیمانداریک بکوژیت، ئه وه ده بییت به ندهیه کی ئیماندار ئازاد بکات و خویت باییه که ی بدات به که سوکاری کوژراوه که (وهك میراتی دابه شی بکن) مه گەر لئی ببورن و له خویته که ی خوش بین، خو ئه گەر کوژراوه که له ناو قوم و دهسته یه کدا بوو دوژمنی ئیوه بوون، به لام ئه و (کوژراوه) ئیماندار بوو، با (بکوژه که) به ندهیه کی ئیماندار ئازاد بکات، خو ئه گەر ئیمانداره کوژراوه که له ناو قوم و دهسته یه ک بوو که په یمان له نیوانتاندا هه بوو، ده بییت خوینبایی بدریت به که سوکاری و به ندهیه کی ئیمانداریش ئازاد بکریت، (خو ئه گەر بکوژه که) ئه وه ی بۆ نه لئاو دهستی نه کهوت (به نده ئازاد بکات و به ندایه تی باوی نه ما بوو مال و سامانی شی نه بوو) ئه وه ده بییت دوومانگ له سه ریه ک به پوژوو بییت، ئه مه بریاریکه

بۆ راستی و دروستی تهویه و گه رانه وه که ی، ئه مه ش له لایه ن خوا وه یه، بیگومان خوی گه و ره هه میشه و به رده وام زاناو دانایه.

(۹۳) هه ر که سیك به دهستی ئه نقه ست ئیمانداریک به ناحق بکوژیت، ئه وه تۆ له ی ئه و که سه ئاگری دۆزه خه، ناشمیریت تیایدا، هه ره ها خوا لئی توپه یه و نه فرینی لیکردوه و سزایه کی گه و ره و بی سنووری بۆ ئاماده کردوه.

(۹۴) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیئاوه، کاتیك دهرده چن بۆ گه یاندنی ئیسلام و جیهاد له پیناوی خوادا، ووردیین بن و هه موو شتیك روون بکه نه وه (دووره په ریژین له په له و هه له شه یی)، به و که سانه ش که سه لامتان لیده که ن مه لئین: (راست ناکه ییت) تۆ ئیماندار نیت!! (به و هه لو یسته) مه به سستان ده سکه وتی ژیا نی دنیا بییت، چونکه لای خوا ده سته که وتی زۆر هه یه، خو کاتی خۆی ئیوه ش و ابوون (باوه رتان شاراوه بوو) تاخوا منه تی نایه سه رتان (سه رکه وتنی پییه خشین و ده رووی لیکرد نه وه) که واته، وردو دووریین بن، چونکه به راستی خوا ئاگاداره به هه موو ئه و کار و کرده وانه ی که ده یکه ن. (پیغه مبه ر ﷺ ده سته یه ک له ها وه لانی نارد بۆ گه یاندنی ئیسلام، ئوسامه ی کوپری زهیدی کرده لپیر سراویان، کابرایه ک که ناوی (مه ر داس) بوو مه رو و شتری ده له وه پان، ئوسامه و ها وه لانی بیینی، ترسا و به په له دوور که و ته وه و خۆی کرد به ئه شکه و تی کدا، ئه مانیش شوینی که وتن، کاتیك چوونه به رده م ئه شکه و ته که کابرا هات به پیریانه وه و سه لامی لیکردن و شایه تمانی هیئا، به لام ئوسامه هیرشی کرده سه ری و کوشتی.. دوایی که پیغه مبه ر ﷺ بیستی توپه بوو له ئوسامه و فه رمووی: بۆچی کوشتت؟ ئایا دل و سینه تان هه لدری بوو بزانن به راستی تی یان نا!!)..

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِئَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَالِبِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ مَسئَلَةٌ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ مِنْهُمُ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ جِهَادًا وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْكُمْ عِسى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرَانُ كَانُوا لَكُرْعًا وَمُؤْمِنًا ﴿١٠١﴾

(۹۵) ئەوانەى دانىشتون لە ئيمانداران و (جەنگ ناکەن) - مەگەر ئەوانەيان کە ناتەواون - (کوێر، شەل، نەخۆش... هتد) لە گەل ئەوانەدا کە جيهاد و کۆشش دەکەن لە پیناوی خوادا بە مال و سامان و خویان چوونیهک نین، بێگومان خوا فەزل و ریزو پلەیه کی تاییه تی بریارداوه بو تیکۆشەران بە مالیان و خویان، بەسەر ئەوانەدا کە دانىشتون و (فیداکاری ناکەن و گیان بەخت ناکەن)، خوی گهوره بههەر دەستهیه کیان به یێنی چاک و به نرخی داوه، (بێگومان) خوا فەزل و ریزو پاداشتی گهوره و بێ سنووری ئەو تیکۆشەر و موجهیدانهی داوه بهسەر ئەو دانىشتوانه... (کە) لە کات و شوینی خویدا جيهاد دەکەن.

(۹۶) ئەویش چەندهها پلەو پایەن (بە گوێرهی هەول و کۆشش) لە لایەن خواوە پێشکەش دەکری (بە گوێرهی رادهی نیهت پاکیی و تیکۆشان)، هاوړی لە گەل لێخۆشبوون و رەحمەتدا، چونکە خوا هەمیشە و بەردهوام لێخۆشبووه و بە رەحم و دلۆڤانه.

(۹۷) بەراستی ئەوانەى له سەرە مەرگدا فریشتە گیانیان دەکێشن

لە کاتی کیدا ئەوان هەمیشە ستمیان لە خویان دەکرد (ئیمان و باوەریان لە مەترسیدا بوو کە چی کۆچیان نە دە کرد بو نیشتمانی ئیمان، بە توندیی پیاواندا هەل دە شاخین) و دەلین: باشە ئیوه لە چیدا بوون و لە کوێ ژیا نانتان دە برده سەر؟! لە وەلامدا دەلین: ئیمە بێ دەسلالت و لاواز کراو بووین لە زهویدا، فریشتە کان دەلین: باشە ئایا زهوی خوا فراوان نەبوو تا کۆچی تیدا بکەن و (کۆچ بکەن بو نیشتمانی کە ئیمانداران تیایدا فەرمانەرەوان یاخود سەر بەستن)؟ ئا ئەوانە شوپنه واریان دۆزەخه، کە جیگه و ریگه و سەرەنجامیکی ناخۆش و ناسازو خراپه.

(۹۸) مەگەر ئەوانەیان کە بەراستی بێ دەسلالت و ناتەوان و لاواز کراون لەو پیاوانەى ژن و مندالیان لە گەلدا یه و ناتوانن تەگبیر و گۆرانکاریه ک بۆ خویان بکەن و هیچ ریگه یه کیش شارەزانیان بۆ چاره سەر و دەر باز کردنی خویان.

(۹۹) ئائەوانە خوا لیبووردن و چاوپۆشی بۆ نامادە کردوون و خوا هەمیشە و بەردهوام تەواو لێخۆشبووه و زوړیش چاوپۆشی دە کات (مەبەست لە وشەى - عسى - بو هاتنه دی به یێنه خوا یه کە یه).

(۱۰۰) جا ئەوهی کۆچ بکات لە پیناوی خوادا لەو زهوییهی کە کۆچی بو دە کات، سەر بە زبیهک بۆ خوی و ریسواییه کی زوړیش بو دۆزمنانی دروست دە کات، بەرە کەت و فراوانی رزق و زوړی رووی تیده کات، هەر کە سیکیش مال و حالی خوی بە جی بهیلت و له پیناو خواو پیغمه مەرە کە یدا دەرچیت (واته بەرە و لاتی ئیسلام، یاخود شوپنیکى ئازاد) کۆچ بکات، پاشان مردن یه خەى پبگیریت، ئەوه ئیتر ئەو کە سە پاداشته کە ی کە و تۆتە سەر خوا (هەر خوی دە زانیت چون پاداشتی دە داتەوه)، خوا هەمیشە و بەردهوام لێخۆشبوو میهره بانە (بە تاییهت بو ئەو جوړه کە سانه).

(۱۰۱) هەر کاتیک بە سەقەر بە زهویدا رویشتن، ئەوه گونا هبار نابن بە کورت کردنه وەى نوێ، (بە تاییهت) ئەگەر ترسان ئەوانەى خوانە ناسن پیلان و بە لایه کتان بە سەر بهین و ئازارتان بدن، چونکە بەراستی کافران دۆزمنانی ئاشکرای ئیوه ن.

وَلَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَاقْتَمْتُمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا سَبْحًا إِذَا سَجَدُوا فَاسْجُدُوا فَاسْجُدُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا جَدْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ تَعْفُلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيُضِلُّوكُمْ عَنْكُمْ مِثْلَهُ وَجَدَّةٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا جُدْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٣﴾
 إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا لِلَّهِ فِيمَا وَقَعْتُمْ وَأَعْلَى جُؤَيْبِكُمْ فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُورًا ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَهْتَفُوا فِي آيَاتِ الْقُرْآنِ تَكْفُورًا تَكْفُورًا فَإِنَّهُمْ يَأْتُمُونَ كَمَا تَأْتُمُونَ وَرَجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلظَّالِمِينَ حَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

(۱۰۲) کاتیکیش تو (ئەى پېغمبەر ﷺ) لە ناو هاوھەلاندای بویت و پیش نوێزیت بو دەکردن (له کاتی جهنگدا)، ئەو هە با دەستە یە کیان له گەل تۆدا بوەستن بو نوێز و چه که کانیاں بی بیټ، جا کاتیک ئەم دەستە یە ی که نوێز دە کات چوونە سووژدە بائەوانی تر له پشتانەو هە بن (ئینجا که لیبوونەو هە له و رکاتە) ئەو دەستە یە ی تر که پاسەوانییاں دە کردو نوێزیان نە کردو وە با یین له گەل تۆدا نوێزە که یان بکەن، با هوشیارو چه کداریش بن، چونکه بی باوەرپان تاواتە خوازان که ئیو ه غافل بن له چه که کانتان و له کەل و پەلتان، تاییه ک هیرش بکەنە سەرتان و تەفرو توناتان بکەن، بەلام بو تان هە یە و قەیناکات چه که کانتان دائین ئە گەر نارەحەت بوون بە هو ی بارانەو ه، یان هەندیکتان نە خوشکەوتن، هەمیشە وریابن، بەراستی خوا سزای ریسواکەرو شەر مەزاری بو خوانەناسان نامادە کردو وە.

(۱۰۳) جا کاتیک له نوێز بوونەو هە ئەو یادی خوا بکەن بە پێو هە بن یان بە دانیشتنەو هە یان بە راکشانیو هە (بە هەر جۆرێک بو تان گونجا) کاتیکیش ئارامی بالی کیشا بە سەرتاندا و نیشته جی بوون، ئەو هە نوێز بە چاکی و تەواوی ئە نجام بەدن، چونکه بەراستی نوێز لە سەر ئیمانداران فەرزە له کاتی دیاریکراودا دە بی ئە نجام بدریت.

(۱۰۴) له بەرامبەر (له شکری بی باوەرپانەو هە که شەرپتان بی دەفرۆشن یان بە ربهستن له رینگە ی گە یاندنی بانگەوازی خوادا) سستی و کەمتەرخەمی مە کەن و بکەو نە دوا یان، چونکه ئە گەر ئیو ه ئیش و ئازارو ماندویتی و برینداریتان بو پیش بیټ، بو ئەوانیش هە رپیش دیت، بەلام ئەو ه ی ئیو ه بە ئومیدو بە تەمان له لایەن خواو ه دەستان بکەو یت (له بە هەشتدا) ئەوان بە تەمای نین، خوا هەمیشە و بەردەوام زانا و دانایە.

(۱۰۵) ئیمە بەراستی قورئانمان بو لای تۆ دابەزاندو و تە خوارەو ه، سەرتاپای حەق و راستی بەردەوامە، بو ئەو ه ی دادو هری بکە ی ت له نیوان خە لکیدا بەو شیو ه یە ی که خوا نیشانی داو ی ت و ریسمووی کردو ی ت و بە گونجای دە زانیت (بو چارە سەری کیشە کان و بە رپو ه بردنی کو مە لگا و قازانجی خە لکی)، نە کە ی ت بە رگری له ناپاکان بکە ی ت... (دە گیرنەو ه جو له کە یه ک لای (طعمه) ناو ی ک قە لغانی ک بە ئە مانە ت دادە نیټ، بە لام (طعمه) حاشای لیدە کات، کە دین ماله کە ی بگە رپن فری دەداتە ماله دراوسی بکە یه و ه، جا که کیشە کە دە گاتە لای پېغمبەر ﷺ خە ریکە لایە نی (طعمه) بگریټ، چونکه زور بە دەم و پل بوو، بە لام خوی گە و رە ئە م چه نە د ئایە تە دادە بە زینیت له (۱۰۵ تا ۱۱۳) بو روون کردنەو ه ی کیشە کە و هاو وینە ی).

(۱۰۶) (ئەى محمد ﷺ بەردەوام) داواى لىخوش بوون له خوا بکه، چونکه بەراستى ئەو خوايه هەميشه و بەردەوام لىخوشبوو ميهه بانه.

(۱۰۷) بەرگرى له و کهسانهش مه که که ناپاکن و خيانت له خويان ده کهن، چونکه بەراستى خوا ئەو کهسانهى خوش ناويت هەميشه خيانتە تکارو تاوانبارن.

(۱۰۸) ئەوانه ده يانە و يت خيانت و تاوانه کانين له خەلکى بشارنه وه، له کاتيکدا ناتوانن له خواى بشارنه وه که له گەلياندايه و چاوديريانه، به شه ودا قسهى واهه لده بهستن خوا پيى رازى نيه، خوا بەردەوام گەماروئى ئەو کارو کرده وانه دەدات که ئەنجامى دەدهن.

(هيچ شتيكى لى شاراو هتیه)

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا يُجِدُ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
خَوَاتًا أَوَّيَمَا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ يَمَازِعُهُمْ خَافِيًا ﴿١٠٨﴾ هَذَا نَسْفَهُ هَذَا جَدُّ لَكُمْ
عَنَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجِدْ لَكُمْ إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ فَاعْبُدْهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يظلم نفسه ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهَا عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرَوْهَا بَرِيًّا فَقَدْ آخَضَهَا وَحْدَهُ وَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكَ
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ لَهْمَتَ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ وَأَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٢﴾

(۱۰۹) باشه؛ ئەو هه ته ئیوه بەرگریان لیده کهن له ژيانى ئەم دنیا به دا، ئەى روژى قیامت، لای خواکى بەرگریان لیده کات؟ یا خود کى پشتیان و یاریده دەریان ده بیئت (تا له سزای دۆزهخ رزگاریان بکات)؟

(۱۱۰) ئەو هه خراپه به که بکات (دژ به خەلکى) یان سته م له خوی بکات له وه و دوا (به خویدا بچیته وه) و داواى لىخوشبوون له خوا بکات، ئەو هه خوايه کى لىخوشبوو و ميهه بانى ده ستده که ویت.

(۱۱۱) ئەو هه که گوناھو تاوانیک ئەنجام دەدات، ئەو هه به زيانى خوی ته و او ده بیئت، زيان به خوی ده گات (له دنیا و قیامتدا ئە گەر ته و به نه کات)، بیگومان خوا هەميشه و بەردەوام زانا و دانایه.

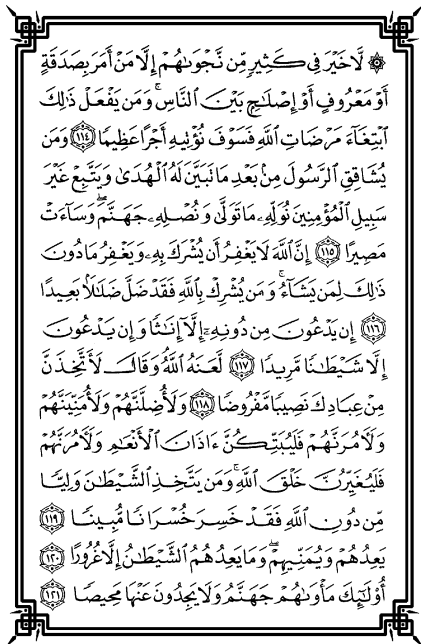
(۱۱۲) جا ئەو هه هه له به که یان تاوانیک ئەنجام بدات و له وه و دوا بیسه پینیت به سه ر بى تاوانیکدا و بى تاوانیکى پى له که دار بکات، بیگومان ئەو که سه بوختان و تاوانیکى ئاشکرای ئەنجامدا وه و تاوانیکى گه وهى کرد وه (زیاد له گوناھه کهى خوی).

(۱۱۳) خو ئە گەر فه زل و رهحه تى خوا نه بوایه به سه ر ته وه خه ریک بو وه نه دیکیان سه رت لى بشیوین، بیگومان ئەوان به و کاره یان هه ر سه ر له خویان ده شیوین، دلنیا به که ناتوانن له هه یچ شتی کدا زیانت پیگه یه نن، خواى گه وه رهش قورئان و دانایى بو دابه زاندوویت و فیرى ئەو شتانهى کردوویت که جارن نه تده زانى، بەردەوامیش فه زل و ریژی خوا له سه ر تو (ئەى محمد ﷺ زور و فراوان و ئاشکرا و دیاره و (نایه لیت تو وشى هه له بیئت).

(۱۱۴) لہ زورہی چپہو سرتہ و قسہ نہینہ کانیاندا ہیچ خیریک بہدی ناکریٹ و تیایدا نیہ، مہ گہر چپہی ٹہو کہ سہی کہ فرمان بدات بہہ خششیک، یان چاکہ بہک، یان ریکخستن و چاکسازى و ناشتبونہ و ہویہ کی نیوان خہ لکی، جا ٹہوی (ٹہو شیوازہ چاکہ یہ) ٹہہ نجام بدات و مہ بہستی تہ نہا دہستکھوتنی رہزامہندی خوا بیٹ، ٹہوہ لہ نایندهدا پاداشتی زور و بی سنوور و گہورہی پیڈہ بہخشین.

(۱۱۵) ٹہوہش دوژمنایہ تی پیغہ مہبر ﷺ بکات و لسی جیاییتہ و لہ دواى ٹہوی ریگہی راست و دروستی بو روون بو تہوہ و ریبازیک بگریتہ بہر کہ جیاییت لہ ریگہ و ریبازی تیمانداران، ٹہوہ پرووی و ہر دہچہ رخینین بو ٹہوہ پروگہ و ہر نامہ یہی ہلہی بژاردوہ و پرووی تیکردوہ، (لہ قیامہ تیشدا) دہیخہ یہ ناو دوژہ خہوہ و دہیسوتینین کہ ٹہویش سہرٹہ نجامیکی زور ناخوش و سامناکہ.

(۱۱۶) بہراستی خوا خوش ناییت لہوی ہاوہل و شہریکی بو بریار بدریت، جگہ لہو (ہاوبہش دانانہ) لہ گوناہانی تر بو ہر کہس بیہویٹ و شایستہ بیٹ و (پہشیمان بیٹ) خوش دہبیٹ، جا ٹہوی شہریک و ہاوہل بو خوا بریار بدات، ٹہوہ بہراستی گومرا بوہ بہ گومرایہ کی زور دوور.

(۱۱۷) (ٹہوہاوہلگہرانہ) ٹہوی ہاناو ہاوارى بو دہبن و دہیپہرستن - جگہ لہ خوا - چہند بہراستراویکی کار تیکراون (پہرستراو دہبیٹ کار تیکہر بیٹ نہک کار تیکراو، بو یہ بتہ کانیان بہمیئہ ناوانوہ وکہ: لات و عوززا)، تہ نہا ہانا و ہاواریشیان ہر بو شہیتانی سہرکہش و یاخی یہ کہ لہ ہہموو خیریک دامالراوہ.

(۱۱۸) ٹہو شہیتانہی کہ خوا نہفرینی لیکردوہ، و توویہ تی: سویند بیٹ بہ تو ٹہی خوا دہبیٹ بہشیکی دیاریکراو لہ بہندہ کانت داببرم لہ ٹیمان و خواناسی.

(۱۱۹) سویند بیٹ بہ تو گومرایان دہکہم و بہ ناوات و خہیالی پوچہوہ سہرگہرمیان دہکہم و خوّم فرمانیان پیڈہدہم و ہانیان دہدہم، ٹہوانیش بیگومان گوئی نازہ لہ کانیان دہبرن، ہر وہا فرمانیان پی دہدہم ٹہوانیش دروست کراوانی خوا دہستکاری بکہن و بیگورن (لہم سہر دہمہدا بی ویزدانہ کان لہ زانا بی دین و دہستکاری جینات و سیفاتی رچہ لہ کیی دہکہن و بہ گوئی شہیتان دہکہن، ٹادہمیزادو زیندہ و ہران تیکدہدہن، جگہ لہ ہہندیکیان نہبیٹ کہ مہ بہستیان خزمہ تی ٹادہمیزادہ)، جا ٹہوی لہ جیاتی خوا شہیتان بکاتہ پشتیوانی خوئی، ٹہوہ بہراستی دووچاری زیان و خہسارہ تمہندیہ کی ناشکرا بوہ.

(۱۲۰) (شہیتان) بہ لینیان دہداتی و ناوات و ٹارہزوو دہپازینتہوہ بو یان، دیارہ کہ شہیتانیش ہیچ بہ لینیکیان پینادات جگہ لہ فریودان و خہلہ تاندن نہبیٹ.

(۱۲۱) ٹاہوانہ جیگہو سہرہ نجامیان دوژہ خہ و کہ لینی لی دہرچوونیان دہست ناکہویٹ.

(۱۲۲) ئەوانەش باوەرپان هیناوه و کارو کردەوه چاکەکانیان ئەنجامداوه، ئەوه لەمەودوا دەیانخەینە ناو باخەکانی بەههشتهوه که چەندها رووبار بەژێر درەخت و بەبەر دەم کۆشکەکانیدا دەروات و ژبانی هەمیشەیی و نەبراوه و بەر دەوام تیایدا دەبەنەسەر، ئەوه بەلێنیککی نەگورای خوایی یە، جاکئ هەبە راسترو دروستتر لە خوا بەلێنی خوئی بیاتەسەر؟

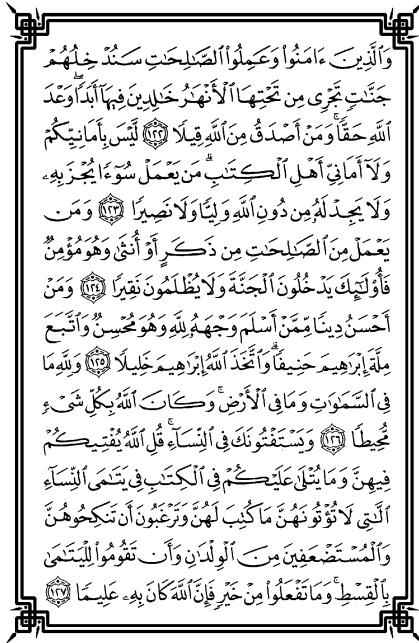
(۱۲۳) (پاداشت و ریزو نرخ) نەبە ئارەزووی ئیوهیە، نەبە ئارەزووی خاوەنانی کتیبە، ئەوهی خراپە و گوناھیک بکات، ئەوه بەهویوه سزا دەدری و هەج کەس و هەج هیزیککی تری دەست ناکەوێت جگە لە خوا پشتگیری بکات و یارمەتی بدات.

(۱۲۴) ئەوهش کردەوه چاکەکان ئەنجام بدات نیر بیی یان

می لە کاتی کدا ئیماندار بیی، جا ئەوانە دەچنە بەههشتهوه و بەقەدەر پەردەیی ناوکی خورما ستمیان لێناکریت. (۱۲۵) کئی هەیه ئاینی چاکترو پەسەندترو جوانتر بیی لەو کەسەیی رووی کردۆتە خوا و خوئی تەسلیمی ئەوزاتە کردووه، لە کاتی کدا کار جوان و کار پەسەندەو شوینی ئاینی ئیبراهیمی ملکه چ و فەرمانبەردار کەوتیی، کە خوا ئیبراهیمی کردۆتە خوێشەویستی خوئی و ریزداری کردووه.

(۱۲۶) هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیه هەر خوا خاوەنیانەو دەسەلاتی ئەو خواپە دەوری هەموو شتیکی داوه (بەوردیی و بەتەواویی لە هەموو شتیکی ئاگاداره).

(۱۲۷) ئەی محمد ﷺ پرسیاارت لێدەکەن دەربارەیی ئەوهی کە پێویستە پیاوان ئەنجامی بدن بەرامبەر بە ژنان، پیاوان بلی: خوی گەوره دەربارەیان و لەلامتان دەداتەوه؛ جائەوهی بەسەر تاندا دەخویندریتەوه لە قورئاندا (روونی کردۆتەوه لەمەو پێش لە سەرەتای ئەم سوورەتەوه) دەربارەیی ئەو کچە بی باوکانهی ئەوهی خوا بۆی داناون نایاندەنی و ناشتانەوێت مارهیان بکەن و (ریگەش لە شووکردنیان دەگرن)، دەربارەیی میراتی ئەو مندالە بی دەسەلاتانەیی ناتانەوێت بەداد پەرەوری هەلسوکەوت و مامەلەیان لە گەلدا بکەن، جا بەرپا کردنی دادگەری لەنیوان بی باوکاندا (ئەرکی سەرشارنی ئیماندارانە)، ئەوهی کە ئەنجامی دەدەن لە چاکە ئەوه بیگومان خوی گەوره پێی ئاگاداره بەچاکە کاری لە گەل مندالانی بی باوکدا (کە مافیان بدن و ستمیان لێنەکەن)، جا هەر خیر و چاکە یە ئەنجام بدن خوا زانایە پێی.

وَإِنَّ أُمَّرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَحْسِبُوا أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَتَذَرُوهُنَّ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَإِنْ تَصِلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرَا فَيُعْنِ اللَّهُ كُفْلًا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَسْعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَاللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾ وَاللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ بَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيْهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

(۱۲۸) ئە گەر ئافره تېك له لووت بهرزی یان یاخی بون و بی مه یلی میرده که ی ترسا، ئەوه هیچ گوناهیان له سهر نیه و کاریکی چاکه: ئە گەر نیوان خو یان چاک بکهن و له سهر شیوازیك ریک بکهون (وهك ئەوهی ئافره ته که دهست هه لگرت له هه ندی مافی خو ی تابهریزو سه ره بهرزیه وه بمینیته وه له گه ل میرده که یدا) هه میشه ریکه وتن و ته بایی شتیکی چاک و په سه نده، هه رجه نده خه لکی به سروشت چهز بهرزیلی ده کهن و ته نها بهرزه وه ندی خو یان ده ویت، (ئه گه ر قیامهت و به هه شت و دوزه خ له بهرچا و نه گیریت) جا ئە گه ر چاکه کارو ره فتار جوان بن (له گه ل هاوسه راتاندا) و خاوه ن ته قواو پاریزکار بن و سته میان لی نه کهن، ئەوه دلنیابن به راستی خوا هه میشه و بهر ده وام ناگایه به کارو کرده و تان. (۱۲۹) هه رگیز نیوه ناتوانن له نیوان هاوسه ره کاتاندا دادپه روه رانه ره فتار بکهن، له کاتی کدا ئە گه ر زوریش سوور بن له سهری، جا که و ابو نه کهن هه ر روو له یه کیکیان بکهن

به ته وایی ئەوی تر واز لیهینن وهك هه لپه سیروا، نه ئەوه یه میردار بیته، نه ئەوه شه بی میرد بیته، خو ئە گه ر چاکسازی بکهن و ریک بکهون و خو تان پیاریزن له سته م، ئەوه به راستی خوا هه میشه و بهر ده وام لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۳۰) خو ئە گه ر ژن و میرد لیک جیابینه وه (به گویری شه رع و بهرنامه ی خوا) ئەوه خوا هه ریه که بان شادو بی نیازو به خته وهر ده کات، له به خشیننی فراوانی خو ی (به هاوسه ریکی گونجار) چونکه خوا هه میشه و بهر ده وام فراوانگیرو دانایه.

(۱۳۱) هه ر بو خوا یه ئەوه ی له ئاسمانه کان و ئەوه ی له زه ویدایه، سویند بیته ئیمه ئاموژگاری و فه رمانماندا وه به وانه ی بهرنامه ی خوا یان بو هاتبوو له پیش نیوه، هه روه ها ئاموژگاری نیوه شمان کردوه له خوا بترسن و به ته قواو پاریزکار بن، خو ئە گه ر بی باوه پرو یاخی بن (ئه وه خو تان زیان ده کهن)، چونکه به راستی هه ر بو خوا یه ئەوه ی له ئاسمانه کان و ئەوه ی له زه ویدایه، خوا یش هه میشه و بهر ده وام بی نیازو و شایسته ی سوپاسه.

(۱۳۲) هه ر بو خوا یه ئەوه ی له ئاسمانه کان و ئەوه ی له زه ویدایه و هه ر ئەو خوا یه به سه بو ئەوه ی چاودیر بیته و کاروباری پی بسپیریت (ئاسمانه کان هه ر خوا خو ی فراوانییان ده زانیته و نهینیه کانی زه ویش که میکی زانراوه).

(۱۳۳) خه لکینه، ئە گه ر خوا بیه ویت، نیوه له ناو ده بات و کهسانی تر ده هیئینه مه یدانه وه، خوا ی بالا ده ست هه میشه و بهر ده وام ده سه لاتی به سه ر ئەو کاره دا هه یه.

(۱۳۴) ئەو که سه ی ته نها پاداشتی دنیا ی ده ویت (ئه وه بازانیت) که لای خوا پاداشتی دنیا و پاداشتی قیامه تیش هه یه، خوا هه میشه و بهر ده وام بیسه رو بینایه.

(۱۳۵) ئەی ئەوانەى باوەرتان هیناوه هەمیشە راگری دادوەرى بن و شایه تى بۆ خوا بدەن، با شایه تیه کهشتان زیانی بۆ خوتان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هەبیت، ئەگەر که سیك لهوانه دهوله مه ندییت یان هه ژار خوا بهرزه وه ندى ئەوان چاکتر ده زانیت له ئیوه (واته به ته ماعى دهوله مه ندى له دادپهروه رى لامه دهن و به هوی نه دارى و به زه یى بى جى له حه ق لامه دهن) نه که ن شوین ئاره زوى نه فس بکه ون له دادپهروه رى لا بدهن، جائه گه ر ئیوه پیچ لى بدهن (زمان بگورن) و شایه تی ناحه ق بدهن، یان پروه رگیرن، ئەوه چاک بزنان خواتا گاداره به کارو کرده تان.

(۱۳۶) ئەى ئەوانه ی باوەرتان هیناوه، بهردهوام و دامه زراو بن له سه ر ئیمان به خوا و پیغه مبه ره که ی و به و قورئانه ش

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شٰهِدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ اَوْلَادِكُمْ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ يَكُنْ خَيْرًا اَوْ قِيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ اَوْلٰى بِمَا تَلْمِزُوْنَ اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلُوْا اَوْ تَعْرِضُوْا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ءَايٰ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِٗ وَاَلْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِٗ وَاَلْكِتٰبِ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖٓ وَكُتُبِهٖٓ وَرَسُوْلِهٖٓ وَاٰيٰتِهٖ الْاٰخِرٰتِ فَقَدْ ضَلَّ صَلٰٓةً وَّعِيْمًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ءَامَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ءَاذُوْا كٰفِرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَعْفُرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهٰدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿١٣٧﴾ سِرًّا لِّلْمُنٰفِقِيْنَ يٰۤاَن لَّهُمْ عٰدَاۤاُ الْيَمٰنِ ﴿١٣٨﴾ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اٰيٰتِنَعُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمُ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَجَعْتُمْ ءَايٰتِ اللّٰهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيَسْتَهْزِءُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخْرُجُوْا فِى حَرْبٍ غَيْرَ مُكْرِهٍ وَاِنْ اٰمَنُوْا اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ﴿١٤٠﴾

که (له ماوه ی چه ند سالیکدا) دایه زاندوه بۆ پیغه مبه ره که ی و به و کتیانه ش که پیشتر رهوانه ی کردوون، جا ئەوه ی باوەری نه بیت به خواو به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی و به روژی دواپی، ئەوه به پراستی گومراپوه به ئەوه پیری گومراپی.

(۱۳۷) به پراستی ئەوانه ی باوەریان هیناوه و دواپی پاشگه ز بونه ته وه، دووباره ئیمانیا هیناوه و دواپی پاشگه ز بونه وه، له وه دوا زیاتر له بی دیسی و کافریدا روچون، هیچ کات خوا لهوانه خو شناییت و رینموویان ناکات بۆ ریبازیکی سوود به خشن.

(۱۳۸) (ئەى پیغه مبه ر ﷺ) مژده به دووروه کان بده که به پراستی سزایه کی به ئیشیا ن بۆ ئاماده کراوه!!

(۱۳۹) ئەو دووروهوانه ی که بی باوەره کان ده که نه پشتیوان و یارویاوه رى خو یان له جیاتى ئیمانداران، ئایا ده یانه ویت عیززه ت و ده سه لات و سه ره رزیان لای ئەوان ده ست بکه ویت؟ (ئەوانه به هه له دا چوون) چونکه به پراستی عیززه ت و بالاده ستی و سه ره رزیی هه ر هه مووی بۆ خوایه.

(۱۴۰) به پراستی (خوای گه وره) له قورئاندا ئەم بریاره ی ناردوه بو سه رتان که: هه ر کاتیك له جیه کدا گو پتان لى بوو کوفرو گالته به ئایه ته کانی خوا ده کرا، ئەوه دامه نیشن له گه ل ئەوانه دا هه تا قسه و باسه که یان نه گو پرن (ئەگه ر دا بنیشن و گو ی نه ده نی) ئەوه به پراستی ئیوه ش له و کاته دا وه ک ئەوانن و (حسابی ئەوانتان بۆ ده کریت) به پراستی خوا دووروه کان و بی باوەره کان هه موویان له دوزه خدا کو ده کاته وه.

الَّذِينَ يَرْبُصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ فَاتُوا أَلَمَ
تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ فَأَلَوْا أَلَمَ فَسْتَحْوِذْ
عَلَيْكُمْ وَتَمَنَعُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ بُرْءًا مِنَ النَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ لَمْ يُضِلِّكَ اللَّهُ فَكُنْ حَسْبُكَ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ تَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَنْخِذُوا بِالْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ
أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
فِي الدَّرَجَاتِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَهُمْ صَبِيرًا ﴿١٤٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
وَبَنَّهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ
إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

(۱۴۱) ئەوانەى كە خوڤان بو ئىوه مه لاسداوه چاوه پروانى به سهرهاتتان ده كەن، ئە گەر سهر كه وتنيكتان له لايهن خواوه دهست بكه ويٽ ده ليين: ئەى ئيمه له گه ئناندا نه بووين؟! خو ئە گەر كافرە كان به شيكيان بيٽ له سهر كه وتن، دوپروه كان ده ليين: ئايا ئيمه له سهر ئيوه مان نه ده كرده وه ئە وه بوو، نه مانه پيشت ئيمانداران زياتتان پيئگه يهن، ئينجا خوا له روژى قيامه تدا دادوه ريسى ده كات له نيوانتاندا (ئەى بى باوه پر و دوپروه كان) دلنباين هه رگيز خوا نايه لئيت بى باوه پران به سهر ئيمانداراندا دهست روشتوو بن و ريشه كه نياين بكهن.

(۱۴۲) به راستى دوپروه كان (وا ده زانن) فيل له خوا ده كەن (له كاتيكدا) ئەو زاته فيله كانيان پوچ ده كاته وه (نازانن كه ديار و ناديار، لاي خوا روون و ئاشكرايه)،

هه ر كاتيكيش (بو ريارو روپامايى) هه لدهستن بو نويز، زور به له ش گرانيى و ته مه لئى هه لدهستن، ئەوانه ريارى و روپامايى بو خه لكى ده كەن، زور كه ميس يادى خوا ده كەن.

(۱۴۳) ئەوانه گيريان خوار دووه له و نيوانه دا، نه ئە وه يه پال بدن به ئيماندارانه وه، نه ئە وه شه پال بدن به كافران وه، هه ر كهس خوا (به هوئى ناله بارىي خو يه وه) گو مر اى بكات، ئە وه هه ر گيز ناتوانيت ريبازيكي راست و رزگارى بو بدوزيته وه.

(۱۴۴) ئەى ئەوانه ي باوه پرتان هيناهه بى باوه پران مه كه نه يارو ياوه رى خوتان له جياتى ئيمانداران، ئايا ده تانه ويٽ به ده ستى خوتان به لگه يه كى ئاشكرا بده نه ده ست خوا له سهر خوتان.

(۱۴۵) به راستى دوپروه كان له چينى هه ره خوارى ناو دوژه خدان و هه ر گيز بو ئەوان پشتيوان بكت ده ست ناكه ويٽ.

(۱۴۶) جگه له وانه يان ته وه ي راسته قينه يان كردوه و كارونيه تيان چاك كردوه و ده ستيان به ئاينى خواوه گرتوه و په يره وى به رنامه ي كه ي ده كەن و به ته واويى دين و ئاينيان ساغ كردو ته وه بو خوا، جائه وانه له گه ل ئيمانداراندا ده بن و (له گه ل ئەواندا هه شر ده كر ين)، بيگومان له ئاينده دا خوا پاداشتى زور و بى سنور ده به خشيت به ئيمانداران.

(۱۴۷) خوا چ پيوستيه كى به سزادانى ئيوه هه يه؟ ئە گەر شوكرانه بژيرو سوپاسگوزار بن و ئيمان و باوه رى دامه زراتان هه بيٽ، خوايش هه ميشه و به رده وام سوپاسگوزارى به نده چاكه كانيه تى و زانو ئاگايه پييان.

(۱۴۸) بیگومان خواہز ناکات له قسهی ناشیرین و نابہجی و ناو و ناتوره و تن و جنیودان، مه گهر که سیک ستم لیکراو بیٔ، خواہه همیشه و به رده و ام بیسهرو زانایه.

(۱۴۹) نه گهر کردارو گوفتارو به خششی خوتان ناشکرا بکه ن یان بیشارنه وه، یا خود چا و پووشی له هه له و گوناھیک بکه ن، نه وه بیگومان خواہه همیشه و به رده و ام لیخوشبووه به ده سه لاتیسه.

(۱۵۰) بیگومان نه وانہی باوهر به خواو پیغه مبه ران ناهینن و ده یانه ویت جیاوازی بکه ن له نیوان خواو پیغه مبه ره کانیدا (گوايه باوهر پان به خواہه یه به لام باوهر پان به پیغه مبه ران نیه)، (یا خود) ده لین: باوهر ده هینن به هه ندیک له پیغه مبه ران و باوهر به هه ندیکان ناهینن و ده یانه ویت له و نیوانه دا ریگه و به رنامه یه ک

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْعَةِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ بُدُوا أَحْبَبُوا أَوْ تَخَفُوا أَوْ تَعَفَوْا عَنْ سُوءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمُ كِتَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرًا ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَأَيْتَ اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ آيَاتِنَا فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ لَّهُمْ وَفَلْنَا لَهُمْ أَذْهَابَ الْآبَاتِ مُجَدًّا وَفَلْنَا لَهُمْ لَاتَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

بۆ خویان به ده دست بهینن...

(۱۵۱) ئا ئه و جوره که سانه به پراستی هه ر بئ باوهرن، بۆ بی باوهر پانیش سزایه کی سه ر شوپر که رمان تاماده کرده.

(۱۵۲) نه وانہی باوهر پان به خوا و پیغه مبه ره کانی هیناوه و هیچ جوره جیاوازیه کیان نه کرده وه له نیوان هیچ کامیانداو باوهر پان به هه موویان هه یه، ئا نه وانه له تاینده دا خوی گه وره پاداشتی خویان ده داتئ، خوی گه وره هه همیشه و به رده و ام لیخوشبوو مبه ره بانه (بۆ باوهر داران).

(۱۵۳) نهی محمد ﷺ خواوه نانی کتیب داوای نه وه ت لیده که ن که له ئاسمانه وه کتیبیان بۆ دابه زینیت، جا نه وانه به پراستی داوای له وه گه وره تریان له موسا کرد، وتیان: ده مانه ویت خوامان به ناشکرا نیشان به دیت، نه وسا هه وره بروسکه یه ک لییدان له سه ره نه جامی نه وه سته مه ناره وایه و (نه و داخوازیه نادرسته یاندا) که چی له وه ودوا گویره که په رستیان کرد له دواي نه وه هه موو به لگه و موعجیزه ناشکرایانه که بویان هات، جا له وه شیان خۆش بووین و به لگه و موعجیزه و به رنامه ی ئاشکرامان به خشی به موسا (تا رینموویان بکات).

(۱۵۴) بۆ چه سپاندن و وه رگرتنی په یمانه که کیوی (طور) مان به رز کرده وه به سه ریانداو پیمان و تن: که له ده رازه ی شاری (قدس) هه به سوژده وه بچه ژوره وه (هه روه ها فرمانانداو) و تمان: له رۆزانی شه موواندا ده ستریزی مه که ن و (پاوه ماسی مه که ن، بۆ نه و مه به سته ش) په یمانیکی توندو به هیژمان لیوه رگرتن.

فَمَا نَقِضَهُمْ مِنِّيهِمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُ اللَّهِ
 يَغْرِبُونَ وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُ اللَّهِ لَكُنَّا أَكْفَرُكُمْ
 فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَكَفَرَهُمْ وَقَالُوا عَلَى مَرْيَمَ
 هَيْبَتَنَا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَالُوا إِنَّا قَاتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَاتَلُوهُ وَمَا صَلَّوهُ وَلَكِنَّ شَيْئَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ لَبِئْسَ أَهْلٌ مَنَ مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْتَ الْظَّالِمُ
 وَمَا قَاتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ وَإِلَيْهِ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَبِئْسَ
 الْقَوْمُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ نَهِيْدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَاهِرُونَ الَّذِينَ هَادُوا
 حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ كَلِمَتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبَدَّوهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْفَرَهُمْ آمُولًا لَتَأْتِيَ
 بِالْبَطْلِ وَالْأَعْدَاءِ لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنِ
 الرَّسُولُ فِي الْعُلَمَاءِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا
 أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

(۱۵۵) ئینجا به هوی په یمان شکانندیان و بی باوه پران به نایه ته کانی خواو کوشتنی به ناحقی پیغه مبه ران له لایه ن نه وانه وه و نه و قسه یه شیان که ده لین دلی ئیمه داخواوه و بهرگی پیوه یه (مه به ستیان نه وه یه که تاماده نین گوئی بو هیچ راستیه ک بگرن، خوا خه شمی لیگرتن و نه فرینی لیگرتن) نه خیر به و جوړه نیه که نه وانه ده لین، به لکو خوا موړی ناوه به سهر دل و دروونیا نندا به هوی بی باوه پر بوونیا نه وه، جا هر بو یه که میکیان نه بیټ باوه رنایه یی.

(۱۵۶) (هه روه ها خوا رقی لیانیه) به هوی بی باوه پر بوون و نه و بوختانه گه وره یه یه که بو مه ریه م هه لیانیه ست...

(۱۵۷) به هوی نه و قسه یه شیان که ده یانوت به راستی ئیمه مه سیح پیغه مبه ری خوا عیسی کوری مه ریه ممان کوشتووه، که چی له راستیدا نه کوشتوویانه و نه له قه ناره و خاچانداوه، به لکو لیان تیچکووه و (که سیکی تریان کوشتووه له بری نه و)، به راستی

نه وانه ی که بیرو بوچوونی جیاوازیان له و کیشه یه دا هه یه، خو شیان له گوماندان تیایدا و نه وانه هیچ زانسته یه کی راستیان نیه له و باره یه وه، جگه له شوینکه و تنی گومان نه بیټ و به دلنیا یه وه (ده لین) که نه یان کوشتووه و بو یان نه کوژاوه.

(۱۵۸) نه خیر، به لکو خوا به رزی کرده وه بو لای خوئی، خوا هه همیشه و به رده و ام بالا ده ست و دانایه.

(۱۵۹) هیچ که سیک نیه له خاوه نانی کتیب، که باوه پر نه هیټ به عیسا پیش نه وه ی گیانی دهر بیټ، به لکو سویند به خوا هه ر باوه پر ده هیټ پی له پیش مردنیدا (له سهر مه رگدا په رده له سهر چاویان لاده دریت و گه لیک راستی دهر ده که ویت بو یان، یا خود کاتیک عیسا داده به زیت گاورو جووه کانی نه و کاته باوه ری دروستی پیده هیټن) و له روژی قیامه تیشدا شایه ته به سهر یانه وه (که نه وانه ی گومرا بوون، خو یان گومرا بوون و نه م کاتی خوئی هه ر ریگه ی راستی نیا شانداون). (۱۶۰) به هوی زولم و سته میک له لایه ن نه وانه ی که بوونه ته جوو نه بخام ده درا وه به هوی نه وه ی که زور کو سییان ده خسته به ر ریازی خوا، ئیمه هه ندیک نازو نیعمه تمان لی حه رام کردن که پیشتر بو یان حه لال بو...

(۱۶۱) هه روه ها به هوی سوو خو ریانه وه که به راستی لیان حه رام کرابو هه روه ها به هوی نه وه شه وه که مالی خه لکی به ناره وا ده خون (هه ندیک شتی تری حه لالمان لی حه رام کردن)، بیگومان بو نه وانه یان که بی باوه پر ن سزایه کی به ئیشمان تاماده کردوه...

(۱۶۲) به لام نه وانه یان که له زانستی و زانیا ریدا روچوون، هه روه ها ئیمانداران (له وانیس و له ئیمه یس)، باوه پر ده هیټن به وه ی بو تو ره وانه کراوه و به وه ش پیش تو ره وانه کراوه، به تابه ت نه وانه ی که به چاکی نو یزه کانیان به دروشمه کانه وه نه نجام دهن و زه کاتیش دهن، باوه پریشیان به خواو به روژی دوا یی هه یه، نا نه وانه له ناینده یه کی نزدیکدا پاداشتی گه وره و بی سنوویان دهنه یه وه.

(۱۶۳) بہرستی ئیمہ (وحی) و نیگمان بو تو ناردووه
 هر وه کو چون (وحی) و نیگمان بو نوح و پیغمبرانی
 دواي ئه و ناردووه، هر وه ها (وحی) و نیگمان ناردووه
 بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسیاق و یه عقوب و
 (هنديک) له کورانی یه عقوب و عیسا و ئه یوب و
 یونس و هاروون و سوله یمان، زه بوریشمان به داود
 به خشيووه (کتیبیک بووه زوربه ی ته سیبجات و ستایشی
 په روهردگار بووه).

(۱۶۴) بیگومان به سهرهاتی هندیک له پیغمبرانمان
 بو گیراویته وه، به سهرهاتی هندیکی تریشمان بو
 نه گیراویته وه، بهرستی خوی گه وره خوی له گه ل
 موسادا گفتوگوی یه کسهری و راسته و خوی نه نجامداوه.
 (۱۶۵) پیغمبرانمان (ره وانه کردووه) که مژده درن (به
 ئیمانداران) و ترسینه رن بو (یاخیه کان)، تا خه لکی هیچ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَضَيْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْضِصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْوِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٦٥﴾ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
 ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغَيِّرَ لَهُمْ وَلَا
 لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمْ
 الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خِرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
 فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

به لگه یه کیان به دهسته وه نه مینیت (له سهر بی دینی و یاخی بوونیان) دواي ئه وه ی خوا پیغمبرانی بو
 ره وانه کردوون، بیگومان هه میشه و به رده و ام خوا بالاده ست و دانایه.

(۱۶۶) ئه ی محمد ﷺ، هر چه نده ئه و خه لکه باوه رت پیناکه ن) به لام خوا خوی شایه ته له سهر ئه و
 قورئانه ی که ره وانه ی کردووه بو ت، به تاگاداری و زانیاری خویشی ره وانه ی کردووه، فریشته کانیش
 شایه تی دده ن (له سهر ئه وه، هر چه نده) خوا خوی به سه بو ئه و شایه تیه.

(۱۶۷) بهرستی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون و ریبازی بی باوه ریان گرتو ته به ر و به ره سته شیان دانا
 له به رده م ریبازی خوا دا (به شینه بی و نه رم و نیانی)، بیگومان ئه وانه گومرا بوون و له راستی زور
 دور که و توونه ته وه.

(۱۶۸) بهرستی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون و سته میان کردووه خوا نه یویستوه لیان خوش بی ت،
 هیدایه ت و ریتمویشیان بکات بو ریگه و ریبازی ک (که سوودی لیوه ر بگرن)...

(۱۶۹) جگه له ریگه ی دوزه خ که ده یانگه یه نیته ناوی و ژبانی نه مری به ناچار بی ده بی ت تیایدا
 به رنه سهر، ئه و سزادانه شیان لای خوا زور ئاسانه (چونکه ئه وانه شایسته ن).

(۱۷۰) ئه ی خه لکینه به راستی له لایه ن په روه ر دگار تانه وه پیغمبر یکتان بو هاتووه به حقه و راستی،
 ده ئیوه ش ئیمان و باوه ری پی بهینن، ئه وه چاکتره بو تان، خو ئه گه ر باوه ر نه هینن، ئه وه دلنابن که
 هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هر خوا خاوه نیانه (ئاتاجی ئیمانی ئیوه نیه)، چونکه خوا
 هه میشه و به رده و ام زاناو دانایه.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِى دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُولُوْا
عَلٰى اللّٰهِ الْاَلْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلٌ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ الَّتِي نَزَّلْنَا بِرُوْحٍ مِّنْهُ فَمَنْ قَاتَلُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهِ وَاَلْتَقُولُوْا ثَلٰثَةٌ اِنَّهُمْ لَكُفْرًا لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ
وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَكُمْ اِلٰهًا مَّا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفَرْنَا بِاللّٰهِ وَكَيْلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَّسْتَكْفِفَ
الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْاَلْفُرُوْنَ
وَمَنْ يَّسْتَكْفِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْفِرْ فَيَسْخَرْهُمْ
اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُوْفِّيهِمْ اُجْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَاَمَّا الَّذِيْنَ
اَسْتَكْفَرُوْا اَسْتَكَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَلَا
يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٣﴾ يٰۤاَهْلَ الْاِنْسَانِ
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٤﴾
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاَعْتَصَمُوْا بِهِ فَاَسْكِنْهُمْ
فِيْ رَحْمَتِنَا وَفَضْلٍ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرٰطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٥﴾

(۱۷۱) ئہی خاوه نانی کتیب زیادہ پڑھوی مہ کهن له
ثابنه که تاندا، جگه له حهق و راستی هیچی تر به دهم
خواوه مه لئن، به راستی مه سیح، عیسای کوری مه ریه م
جگه له وهی که فرستاده ی خواهیه (شتیکی تر نه بووه)، له
دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریه مدا
(به رجسته بوو)، عیسا روح و گیانیکی (تاییه تیه)
له لایه ن خواهوه به خشراوه، ده ئیتر باوه ری دامه زراو به
خواهیه تی خواو به پیغه مبه رانی بهینن، هه رگیز مه لئن خوا
سیانه (له و گوفتاره نابه جی یه) واز بهینن چاکتره و
قازانجتانه، چونکه به راستی خوا ته نها یه ک تاکه خواهیه،
پاک و بیگه ردو دووره له وهی که مندالی بیئت (بوختانی
ناقولای وا، چون ده کهن)؟! هه رچی له ئاسمانه کان و
هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر هه مووی ئه و خاوه نیانه،

بیگومان خوا به سه که به دیهینه رو سه ره شتیری (دروستکراوانی بیئت)

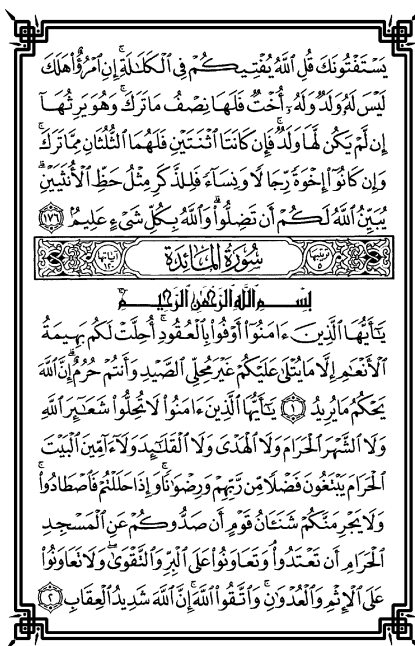
(۱۷۲) هه رگیز مه سیح لاری له وه نیه که به ندهی خوا بیئت، هه روه ها فریشته نزیکه کانیش، جا ئه وهی
لاری و سه ریچی بکات له په رستنی خواو خوی به زل بزانیئت، ئه وه (با دلنیا بیئت هه مووان له ئاینده دا
لای ئه و زاته ده بیئت کو بینه وه (بولپیر سینه وه).

(۱۷۳) (جا ئه و کاته) ئه وانه ی که باوه رپان هیئاوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن ئه نجامداوه، ئه وه خوا به
ته وای و به چاکی پاداشته کانیا ن ده داته وه و له فه زل و به خششی تاییه تی خوی بو یان زیادیش
ده کات، به لام ئه وانه ی سه ریچی و لاریان کردوه و خویان به زل زانیوه، ئه وه خوا سزای زور
به ئیشیا ن ده دات، ئه وسا بیجگه له خوا که سیکیان ده ست ناکه و بیئت که پشتیوانیا ن لی بکات و سه ریا ن
بخات (ئه لیه ته ئه و زاته ش به زه بی بیایاندا نایه ته وه).

(۱۷۴) ئه ی خه لکینه به راستی له لایه ن په روه ردگار تانه وه به لگه و نیشانه ی ئاشکراتان بو هاتوه (که
محمد پیغه مبه ره ﷺ) و نوورو رو ناکیه کی ئاشکراشمان بو دابه زاندوون (که قورئان)ه.

(۱۷۵) جا ئه وانه ی باوه رپان به خوا هیئاوه و شوینی به رنامه که ی که و توون، ئه وه له ئاینده به کی
نزیکدا خوا ده یانخاته ژیر سایه ی فه زل و ره حمه تی تاییه تی خویه وه و هیدایه ت و رینموویان
ده کات بو لای خوی له ریگه ی ریازیکی راست و دروسته وه.

(۱۷۶) ئہی محمد ﷺ داوای فتوات لیدہ کهن دہر بارہی (کلالہ) کہ بریتی یہ: له کھسیک باوک و نہوہی نہ بیٹ، توش بلین: خوا وہ لامتان دہداتہوہ لهو بارہیہوہ، ئہ گہر کھسیک (پیاویک) وہ فاتی کردو مندالی نہ بوو، ہہر تہنہا خوشکیکی ہہ بوو، ئہوہ نیوہی سامانہ کھی بو ئہوہ (نیوہ کھی تریشی دہ خریٹہ دارایی گشتی یہوہ ئہ گہر ہہ بیٹ و ئہ گہر نہ بوو له بہر ژوہندیہ کھی گشتیدا بہ کار دہ ہیتریت)، (بہ لام ئہ گہر مردوہ کہ ئافرہت بوو) ئہوا برا کھی ہہموو میراتیہ کھی دہبات، ئہ گہر ئافرہتہ کہ مندالی له دوا بہ جی نہ ما بوو، (خو ئہ گہر پیاوہ مردوہ کہ) دوو خوشکی له دوا بہ جی ما بوو ئہوہ دووہش له سی بہشی ئہوہی بہ جی ہیشتوہ بو ئہوان دہ بیٹ، خو ئہ گہر میراتگران له پیاوان و ئافرہتان بوون ہہموویشیان له خوشک و برا پیکہاتبوون ئہوہ بو نیرینہیہ کیان ئہندازہی بہشی دوو مینہ ہہیہ، خوی گہورہ ئہم شتانہتان بو روون دہ کاتہوہ نہوہ کو سہرگہردان

بین، خوی گہورہش بہہموو شتیک زانیہ.

سورہتی (المائدہ)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

(۱) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیٹاوہ، بہئہمک و بہوہفا بن بہرامبہر بہ لین و پھیمانہ کاتتان، (خواردنی گوشتی) مالآت (مہرو بزن و گاو و شتر) بوتان حہ لال کراوہ، بیچگہ لهوانہی کہ بہسہرتاندا دہخویریتہوہ (لہم سوورہتہدا)، له کاتیکدا راوتان بو حہ لال نہی کہ له ئیجرامدان، (ئہم سنوورانہ فہرمانی خویہ) بہراستی خوی گہورہ فہرمان دہدات بہہہر شتیک کہ بیہویت.

(۲) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیٹاوہ دہستکاری دروشمہ کانی خوا مہ کهن و ہہلی مہوہ شیننہوہ (بہ تاییہت دروشمہ کانی حہج و عہمرہ) ہہروہا مانگہ کانی حہرام (کہ: رجب، ذوالقعدہ، ذوالحجہ، محرم، تییکی مہدہن و ئہو قوربانہش کہ دہ کریت (مہرجہ کانی مہ شیوینن) و ئہو ملوانکانہی (دہ کریتہ ملی ئاژہل، کہ نیشانہیہ بو ئہوہی خاوہنیان بریاریداوہ بکرین بہقوربانی) لیبی مہ کهنہوہ و ریگہ لهوانہ مہ گرن کہ دین بو (طواف) ی کہعبہ، له کاتیکدا بہتومیدی فہزل و رہزامندی خوان، کاتیک ئیجرام دہشکینن، ئہوہ بوتان ہہیہ راو بکهن، ہہروہا دوژمنایہتی و رقہ بہرایہتی کہسانیک کہ نہیانہیشت کاتی خوی (طواف) ی کہعبہ بکهن، مہ کهنہوہی دہستدریژی و بہرپاکردنی ناخوشی، یارمہتی و کومہ کیی یہ کتر بکهن لهسہر چاکہو خواناسی، نہ کهن یارمہتی و کومہ کی یہ کتر بکهن لهسہر گوناہو دہستدریژی، له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکہ بہراستی خوا زور بہتوندی تولہ دہسیبت.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالذَّمُّ وَلَحْمُ الْخِزْيَرِ وَمَا أَهْلُ لُغَيْرِ اللَّهِ
 بِهِ وَالْمُنْخِنَةُ وَالْمَوْفُودَةُ وَالْمَرْدِيَّةُ وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِأَلْزَلِكُمْ فَمَنْ فُتِنَ مِنْكُمْ فَلْيَنْصُرْ الْيَوْمَ يَسِّرُ الْيَوْمَ يَسِّرُ الْيَوْمَ يَسِّرُ
 فَلَا تُخْشَوْهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ بِنِعْمَتِهِ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي
 مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِيمَانِهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٠﴾
 يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ مِنَ الْطَيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُمْ
 مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
 عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 ﴿٥١﴾ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الْكَلْبَ وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ
 لَكُمْ وَطَعَامَكُمْ حَلَّ لَكُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
 مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْتَفْجِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْآيَاتِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥٢﴾

(۳) لہسہرتان حہرام کراوہ خواردنی گوشتی مردارہوہ بوو، گوشتی بہراز، ہہروہا تہو مالآتہش کہ سہر دہبردین و ناوی غہیری خوای لہسہر دہبریت و مالآتی خنکاویش، تہوہش کہ بہ نازارو لیدان مردار بووتہوہ، تہوہش کہ دہکہویتہ خوارہوہ، تہوہش کہ بہ لیدانی مالآتیکی تر مردار بوویتہوہ، تہوانہش کہ دہرندہ پہلاماری دابن و لیبی خواردین مہ گہر فریای چہقو کہوتبن، (ہہر حالہ تیک لہوانہی باسکرا تہ گہر بہ چہقودا بگات حلآلہ)، ہہروہا حہرام کراوہ خواردنی گوشتی تہو مالآتانہی لہو شوینانہدا سہر دہبردین کہ ہاناو ہاوارو بو غہیری خوا تیدا دہبریت، ہہروہا حہرامہ لہسہرتان داوا کردنی چارہنوستان بہوئی (الآزلام) وہ، (وہکو تہو شتانہی کہ لہ ریگہی ہہلدانی زاروہ دہست بکہویت و فالگرتنہوہ، بورجہکان، قاوہ گرتنہوہ... ہتد) تہو جوڑہ کردارو رہفتارانہتان سہریچی و دہرچوونہ لہ (فہرمانی خوا)، جا تہ مرو (کہ روژی عہرفہیہ) کافران نائومید بوون لہ دین و ناینی تہوہ (تہیر ناتوانن زال بن بہسہرتانداو ہہرگیز نووری خویان بو ناکوڑیتہوہ) کہواتہ لہوانہ مہترسن، بہلکو ہہر لہ من بترسن، تہ مرو تاین و بہرنامہ کہتانم بہ کو تایی گہیاندو نازو نبعمہتی خویم بو تہواو کردن و رازیم بہوہی کہ تہسلاام بیٹہ بہرنامہو دین و نایتان (جالہ گہل بریاردانی تہو شتانہدا کہ حہراممان کردوہ) ہہر کہس ناچار کرا لہ گرانی و برسیتیدا (مہترسی تہوہی ہہبوو ہمریت) دہتوانیت لہو شتانہ بخوات کہ حہراممان کردوہ (بہمہرجیک دہست دریزکار نہیبت و بہثارہزوو ژہمی زوری لی نہخوات) و خوئی تووشی گوناہو تاوان نہکات، تہوہ بہراستی خوا لیخوشبووہو مہہرہپانہ (بو تہو جوڑہ حالہتانہ).

(۴) تہی محمد ﷺ پرسیارت لیدہ کہن چی حلآلکراوہ بوین؟ بییان بلئ: ہہرچی خوراکی چاک و پاکہ بوتان حلآل کراوہ، تہوہش بالندہو تانچی شکاری بوتان راو دہکہن و فیرتان کردوون (بہگومان خوا توانای بہخشیوہ بہ مروٹ بتوانیت مہشق بکات بہ گیانداران و فیریان بکات راوی بو بکہن بہتایہتی تانچی)، دہ بخون لہوہی بوتان دہگرن و ناوی خوای لی بہینن کاتیک بہرہلای دہکہن و کاتیک لیبی دہخون، ہہر لہ خوایش بترسن و پاریزکاربن (تہی راوجیہکان)، بہراستی خوا بہخیرایی لیبرسینہوہ تہنجام دہدات (ووردو درشتی کردارو رہفتار فہراموش ناکات).

(۵) لہ مرووہ ہہرچی خوراکی چاک و پاکہ بوتان حلآل کراوہ، خواردنی تہوانہش کہ کتیبی ناسمانیان پیدراوہ بوتان حلآلہ، خواردہمہنی تہوہش حلآلہ بو تہوان، ثافرہتانی داوین پاک لہ تہمانداران و ثافرہتانی داوین پاک لہوانہی کتیبیان پیدراوہ پیش تہوہ (بوتان حلآلہ) کاتیک مارہ بیان پیدہن، بہمہرجیک تہوہ پاک داوین بن و داوین پیس نہبن و دوورہ پیریز بن لہ دؤست گرتنی نہینن بو داوین پیسی، جا تہوہی بی ساوہر بیت بہشہرعی خواو لہم حہرامانہ خوئی نہ پاریزیت، تہوہ تہتر ہہموو کارو کردوہ چاکہ کانیشی پوچ دہبتہوہ، جا تہو جوڑہ کہسانہ لہ قیامہتدا لہریزی خہسارہ تمہندو زہرہمہندو دؤراوہ کاندان.

(۶) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ: کاتیک ویستتانههستن بو نويژ (پيش ئهوه دهست نويژ بگرن، بهم شیوهیه): سهرهتا رووخسارتان بشون، ئینجا دهسته کانتان له گه‌ل ئه‌نیشکتاندا، پاشان دهستی تهر بهین بهسهر سهرتاندا، قاچه کانیشان بشون له گه‌ل قوله پیتاندا، ئه گهر له‌شتان گران بو، ئه‌وه خوتان خاویسن بکهن و خوتان بشون، ئه گهر نه‌خوش بوون یان له سه‌فهردا بوون یان دهستان به‌ئاو گه‌یاندبوو (تاره‌تان گرتبوو) یان له ئاوفرتهی (نامه‌حره‌م) که‌وتبوون و ئاوتان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت (بو خوشتن یان بو ده‌ست‌نويژ، ئه‌وکاته ده‌توانن) به‌ خاکیکی پاک ته‌یه‌موم بکهن (واته له‌پی دهستان

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ اَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوْا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَيُذَكِّرَكُمْ فَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِنْ نِّعَتِهِ الّٰذِيْ وَافَّقَكُمْ بِعِزَّةِ قَلْبِكُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَقْنُوْا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ اَلَّذِيْنَ يُؤْتِيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ شٰهَدًاۙ بِالْقِسْطِ وَاَلَيْسَ لَكُمْ شِكْرًا فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ لَا يُعَدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۶﴾ وَعَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۷﴾

به‌ئاسته‌م بمالن به‌خاکدا) و بیهین به رووخسارو دهستاندا (تا ئانیشکتان)، خوا نایه‌ویت له ئایندا تووشی سه‌غله‌تی و نار‌ه‌تیتان بکات به‌لکو ده‌یه‌ویت پاک و خاوینتان بکات (له‌ رواله‌ت و ناوه‌رو‌کدا) و ده‌یه‌ویت نازو نیعمه‌تی خویتان به‌سهردا ته‌واوبکات بو‌ئه‌وه‌ی سوپاسگوزار بن.

(۷) یادی نازو نیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه له‌سهرتان، هه‌روه‌ها ئه‌و په‌یمان‌ه‌ش که‌ پیویسته‌ ئیوه‌ پابه‌ندی بن، له‌ بیرتان نه‌چیت که‌ ووتانه: گو‌یرایه‌ل و ملکه‌چ و فه‌رمان‌به‌ردارین (که‌واته‌ ئیتر هه‌میشه و به‌رده‌وام) له‌ خوا بترسن و پار‌یزکار بن، چونکه‌ خوا زانایه‌ به‌نه‌ینی دل و ده‌روونه‌کان.

(۸) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوهرتان هیئاو، زور به‌چاکی هه‌ستن به‌ئه‌نجامدانی شایه‌تی دادپه‌روه‌رانه له‌به‌ر خوا، رق و دوژمنایه‌تی هیچ که‌س و هیچ لایه‌ک هه‌لتان نه‌نی‌ت که‌له‌ دادپه‌روه‌ری لایه‌ن، دادپه‌روه‌ربن، ئه‌وه‌ نزیک‌تره‌ له‌ ته‌قواو خواناسیه‌وه، ده‌ی که‌واته‌ له‌خوا ترس و پار‌یزکارین، چونکه‌ به‌پراستی خوا ئاگاداره به‌و کارو کرده‌وه‌یه‌ی که‌ ده‌یکهن.

(۹) خوا به‌ئینی داوه به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیئاووه‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه به‌ لیخوشبوون و چاوپوشی (له‌ هه‌له‌و گونا‌هه‌کانیان)، پاداشتی گه‌وره‌و بی سنو‌ریش بو‌ئه‌وانه‌.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّشْكَوٰتٍ أَنْ يُسْطَٰوَأَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهُ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
 نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْبًا عَٰتِيَةً
 يُخَلِّفُونَ الْكَلِمَٰةَ عَنْ مَوَاضِعِهَا وَتَوَسَّوْا حِطَّاءً مِمَّا
 دُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

(۱۰) ئەوانەش که ریبازی کوفریان گرتۆتە بەرو
 برۆیان بەئایەتەکانی ئییمە نەهیناوه، ئا ئەوانە
 نیشتەجیی ناو ئاگری دۆزەخن.

(۱۱) ئەو ئەوانە ی باوەرتان هیناوه یادی نازو
 نیعمەتی خوا بکەنەوه لەسەرتان کاتیەک هەندیک
 ویستیان دەستدریژی بکەنە سەرتان، خوابش
 دەستدریژیەکی راگرتن و (ئیوی پاراست)، دە
 کەواتە لە خوا بترسن و پارێزکار بن، دەبا ئیمانداران
 هەر پشت بەخوا ببەستن (تا هەمیشە فریایان
 بکەوێت و لە پیلانی دۆرمنان بیانپارێزێت).

(۱۲) سویند بیّت بیگومان (کاتی خوێ) خوا
 پەیمانی لە ئەوهی ئیسرائیل وەرگرت و دوانزە

رابەرمان تیدا هەلژاردن، ئینجا خوا پێی فرمۆون کە: من بەراستی لەگەڵتاندام، سویند بیّت
 بە خوا ئەگەر نوێژە کانتان بەچاکی ئەنجام بدەن و زەکات بدەن و باوەرپهین بە هەموو
 پیغەمبەرانێ من و پشتیوانیان لیبکەن، قەرزێ چاک و جوان و ریک و پیک بدەن بەخەلکی
 لەبەر خوا (لەبەر رەزامەندی ئەوزاتە هەموو چاکەیک ئەنجام بدەن و چاوەرپیی پاداشت
 لەوبن) ئەوه بیگومان لە گوناھو هەل کانتان خوێشەبەم و چاوپۆشیتان لێدەکەم و دەتانخەمە
 باخەکانی بەهەشتەوه کە چەندەها روبرا بەژێر درەختا کانیادا دەپروات، جا ئەوهی لەوه دوا بی
 باوەرپ بیّت لە ئیوه، مانای وایە کە بەراستی رینگەو ریبازی راست و رهوانی لێ تیکچووه.

(۱۳) جا بەهۆی ئەوهوه کە ئەوهی ئیسرائیل بەردەوام پەیمان و بەلێنەکانیان دەشکەند،
 نەفرەتمان لیکردن و دلەکانیانمان رەق و سەخت و رەش کرد (چونکە یەکیەک لە سیفەتیان
 ئەوهیە) کە: قسە لە جیی خویدا ناکەن و جیی دەگوێرن (بە ئارەزووی خوێان دەستکاری
 تەوراتیشیان کردووه) هەر وهەها بەشیک لەو شتانە ی کە یاداوهری بوو بۆیان فرامۆشیان کرد،
 بەردەوام دەبینیت و بۆت دەردەکەوێت کە زۆر بەیان خیانەتکارو دۆرمنکارن، مەگەر
 کەمیکیان نەبیّت، (لەگەڵ ئەوهشدا قەیناکات) هەر لیبان خوێش ببەو چاوپۆشیان لێ بکە،
 چونکە بەراستی خوا چاکە کارانی خوێشەوێت.

(۱۴) ھروھا پھمانمان لھوانھش وھرگرتوھ کھ دھیانوت: ئیمھ گاورین کھچی بھشیک لھو شتانھیان فھراموشکرد کھپی یاداوھری کرابوون، (بھتایبھتی دھربارھی پیغھمبھرایھتی محمد ﷺ) ئیمھش ھھتا روژی قیامھت دوژمنایھتی و رق و کینھمان پیوھلکاندن، لھ ئایندهشدا خوا ھھموو ئھو کارو کردھوانھیان دھخاتھوھ بھرچاوو پھیان رادھگھیھنیٹ. (۱۵) ئھی خواوھنانی کتیب: دلنیابن کھ پیغھمبھری ئیمھ بو ئیوھش ھاتوھ تا زوربھی ئھو شتانھی کھ لای ئیوھ روون و ئاشکرانین و دھیشارنھوھ، لھ کتیبی (تھورات و ئینجیلدا) بوٹان روون و ئاشکرا بکات، ھھروھا لھ زوریک لھو شتانھی کھ

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيحٌ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَسُوا حَتَّىٰ إِذَا كُرُوا بِهِ فَعَرَّبُوا بَيْنَهُمُ الْعِدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْفَيْتِمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُكُم سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ مِن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

شاردوتانھتھوھ چاوپوشی دھکات، چونکھ بھراستی لھلایھن خواوھ رووناکیھ کی ئاشکراتان بوھاتوھ (کھ محمدی پیغھمبھرمانھ ﷺ) ھاورپی لھ گھل کتیبیکی روونکھرھوھدا (کھ قورئانھ). (۱۶) (بھگومان) خوا بھو قورئانھ پھروژھ ھیدایھت و رینموویئ ھو کھسانھ دھکات کھ: شوین رھزامھندی خوا کھوتوون، بھرھو ریبازھکانی ئاشتی و ئاسودھیی دھیانبات و لھ تاریکایی یھکان دھریاندھھنیٹ و رزگاریان دھکات و دھیانخاتھ ناو رووناکیھوھ بھفھرمانی خوئی و رینمووییان دھکات بو سھر ریگھو ریبازی راست و دروستی (دینداری و خواناسیی و چاکھ).

(۱۷) سویند بیٹ بھگومان ئھوانھ بی باوھر بوون کھ وتیان: بھراستی خوا، ھھر مھسیحی کورپی مھریھمھ، (ئھی محمد ﷺ پھیان) بلئی: ئھ گھر خوا بیھویٹ مھسیحی کورپی مھریھم و دایکی و ھھرچی لھسھر زھویدا ھھیھ لھناوی بھرپیت، ئھوھ کئی یھ لھ بھ رامبھر خواوھ دھسھلاتی شتیکی ھھیھ؟ (کھواتھ ئھویش و دایکیشی و ئھو خھلکھش بھدیھنراوی خوان و لھ دھسھلاتی دھرناچن، ئیتر بھ چ بھلگھیھک قسھی وا نابھجی دھکھن؟!، بھمھرجیک) خوا زاتیکھ ھھرچی لھئاسمانھکان و زھوی و نیوانیاندا ھھیھ ھھر ئھو خواوھنیانھ، ھھرچی بیھویٹ دروستی دھکات (شتیکی ئاساییھ ئھو زاتھ مھسیح بی باوک دروست بکات)، چونکھ خوا دھسھلاتی ھھیھ بھسھر ھھموو شتیکیدا (ھھموو شت لای ئھو ئاسانھ).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا قَوْلَهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا هَلْ أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَدْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مَّلُوكًا وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ تَقَوُّوا عُثُلُومَ الْأَرْضِ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرُدُّوا عُلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِن فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارُونَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَيْثُ نَخْرُجُ مِنْهَا إِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمُ عَلَيْهِمُ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

(۱۸) جو لہ کھو گاور دہیانوت: ئیمہ رولہی خواو خوشہ ویست و نزیکی ئه وین، بیان بلی: کہواته بوچی لهسر گوناھو تاوانتان سزاتان ددهات (له دنیادا به ناشکرا به لاو ناخوشیتان بو پیش دہینیت، سزای قیامه تیش با له ولواوه بوہستیت، ئیوه خوٹان ئاوا به گورہو نازدار دامہ نین و خوٹان جیامہ کہ نہوہ) نہ خیر وانیه، چونکہ ئیوہش به شہرو نادمیزادینک لهو خہ لکھی کہ دروستی کردوہ، ئه وہی خوا بیہ ویت لئی خوش بییت، لئی خوش دہ بیت، ئه وہش کہ بیہ ویت سزای بدات سزای ددهات (ئہ لہ تہ له چوارچیوہی دادپہرہ ریدا) ہرچیش له ئاسمانہ کان و زوی و نیوانباندان ہہ یہ ہر خوا خاوندیانہ، گہرانہ وہ و سہرئہ نجامیش بو لای ئه و زاتہ یہ.

(۱۹) ئہی خاوندانی کتیب: بیگومان پیغمبر مہرمان (محمد ﷺ) ہاتوہ بو لاتان تا ہموو شتیکتان بو روون بکاتہوہ، دوی

ئہوہی کہ ماوہ یہ ک بوو ہیچ پیغمبر مہریمان رہوانہ نہ کردبوو (نیوان له دایک بوونی عیسا و ناردنی محمہ مہد سہلامی خویان لهسر بییت، زیاتر له شہش سہدہ یہ) نہوہ کو بلین کہ سمان بو رہوانہ نہ کرا تا مژدہ در بییت (بہ چاکان) و ترسینہ ربیت بو (یاخہ کان)، ئه و تہ بہ راستی مژدہ در و ترسینہ رتان بو ہات (ئیتہر ہیچ بیانویہ کتان نہ ماوہ)، خوایش دہسہ لاتی بہسر ہموو شتیکتا ہہ یہ (ئہ گہر یاخی بن سزاتان ددهات).

(۲۰) یادیان بیئہوہ کاتیک موسا بہ قہومہ کہی وت: ئہی قہوم و عہشرہ تم یادی نازو نیعمہ تی خوا بکہ نہوہ له سہرتان کہ پیغمبر مہرانی له ناو ئیوہ دا فہراہم ہیناوہ، ہر و ہا پاشای زوری له ناوتاندا ہلخستوہ، ئه وہی بہ ئیوہی بہ خشبووہ بہ کہسی تری نہ بہ خشبووہ لهو خہ لکہ بی شوماری (ئہو سہردہ مہ).

(۲۱) ئہی قہوم و عہشرہ تم بچنہ ناو ئہو زوہیہ پیروزی قودسہ وہ، کہ خوا پیوستی کرد له بہر سوودی خوٹان بچنہ ناوی، پاشگہز مہ بنہ وہو پاشہ کشی مہ کہن تا خہ سارہ تمہ ندو زہرہ رمہ ند نہ بن.

(۲۲) (کہچی) وتیان: ئہی موسا بہ راستی خہ لکیکی ئازاو بہرزو دلیری تیداہ، بیگومان ئیمہ ہرگیز ناچینہ ناوی تا ئہوانی لیڈر نہ چن، جائہ گہر ئہوان دہرچون لئی، ئه وہ بیگومان ئیمہ دہچینہ ناوی و له وئی دہ بین!!

(۲۳) (بہ لام) دوو کہس له وانہی کہ ترسی خویان له دلدا بوو و خوا نازو نیعمہ تی ئیمان و دلنیایی تہواوی پی بہ خشیبوون وتیان: له دہروازہی شارہوہ بچنہ سہریان و (یہک ہیرشی گہورہ بہرن) ہر کہ چوونہ ئہو دیوہوہ، ئه وہ بیگومان ئیتہر ئیوہ سہرکہ و توون (دوژمستان شکست دہینیت، جا بو بہدہستہ یانی ئہو سہرکہ و تنہ) دہ بیت: بہ تہواوی پشت بہ خوا بہستن ئہ گہر ئیوہ ئیماندارن.

(۲۴) کہ چچی و تیان: ئی موسا دلنیابه ئیمه هرگیز ناچینه ئه و شاره وه و روهی تیناکه یین ماده م ئه و جهنگاوه رانه ی تیدا بییت، (ئیتیر تو که یفی خوته حه ز ده که ییت) بجو خوت و په روه ردگار ت جهنگ بکه ن دژیان، ئیمه به پراستی ئا لیره دانیشتووین (چاوه پری سهرئه نجامین)!!

(۲۵) ئینجا موسا وتی: په روه ردگارا به راستی من ته نها دهسه لاتم به سهر خوم و براکه مدا هه یه (ئیمه ناماده ی هه موو فه رمانیکی توین) ئیتیر داواکارین که ئیمه جیا بکه یته وه له و خه لکه تاوانکار و ستمه پیشه یه...

(۲۶) خوا فه رمووی: به راستی ئه وه ئیتیر شاری قدس له سه ریان حه رامه، ده بییت چل سالیس ویل و سه رگه ردان بن له سه ر زه ویدا (تا ئه و نه وه ترسنو که تیا بجییت و نه وه ی تازه بییگات)، ئیتیر خه فته مه خو بو گهل و هوژی تاوانبار و ستمه پیشه.

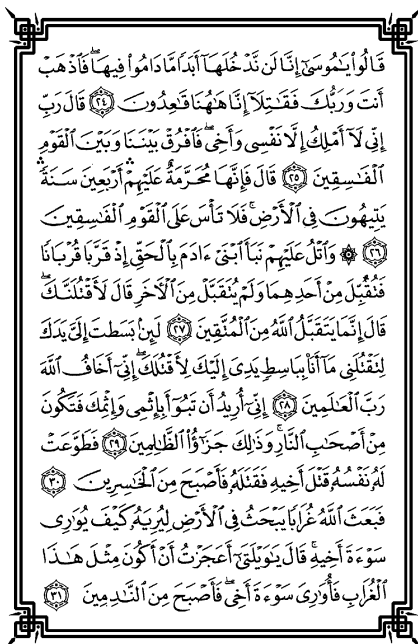
(۲۷) به سه رهات و هه والی دوو کوپه که ی ئاده م بو ئه و خه لکه بخوینته ره وه که: به راستی روویدا وه، ئه وه بوو کاتی که هه ردو وکیان قوربانیمان کرد، له یه کیکیان وه رگیرا (که له سه ر حه ق بوو، له خوا ترس بوو) و له وه ی تریان وه رنه گیرا (چونکه رق ئه ستوو روو حه سوو دوو خوانه ناس بوو) به براکه ی وت: هه ر ده تکوژم ئه ویش له وه لامی هه ره شه که ییدا وتی: خوی گه و ره ته نها له پاریزکاران قوربانی و چاکه وه رده گریت.

(۲۸) سویند به خوا ئه گه ر تو ده ست دریز بکه ییت بو من بو ئه وه ی بمکوژیت، من ده ستدیز ناکه م بو تو بو ئه وه ی بتکوژم، چونکه به راستی من له سزاو تو له ی خوا، په روه ردگاری جیهانه کان ده ترسم.

(۲۹) به راستی (من به وه ده ست دریز نه کردنم) ده مه ویب به گوناھی من و گوناھی خویشته وه بگه ریته وه (بو دیوانی خوا)، ئه وکاته ده بیته نیشته جیی ناو ئاگر، هه ر ئه وه شه پاداشتی ستمکاران.

(۳۰) سهرئه نجام نه فسی سه رکه شی هانیداو کوشتنی براکه ی لاساده و ئاسان کردو کوشتی، ئیتیر خوی خسته ریزی خه ساره تمه ند و زه ره مه ندانه وه.

(۳۱) (له وه دوو قابیل گیری خوارد به ده ست ته رمه که یه وه، چونکه وادیاره یه که م که سه کوژرا بییت و شه هید بوو بییت)، ئه وسا خوی میه ره بان قه له په شیکی نار دو چالیکی له زه ویدا هه لکه ند (بو قه له په شیکی تری مرداره وه بوو) تا نیشانی بدات چو ن لاشه ی براکه ی بشاریته وه، (هه رکه ئه وه ی دی) وتی: هاوار له من، ئایا ئه وه من نه متوانی وه کو ئه و قه له په شه بکه م و به قه ده ر ئه وم لیته هات تا لاشه و عه یب و عاری براکه م بشارمه وه، ئیتیر بو هه میشه چوه ریزی په شیمانانه وه.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ وَأُوذُوا بِأَنْفُسِهِمْ فِي ذَلِكَ
 لَهُمْ جِزْيَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَن تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَأَتِمُّوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَيْنَا
 لَهُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نَقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

(۳۲) لہ بہر ءوہی کارہ ساتی کوشتنی ناپہوای تاوا
 روو نہدات ئیمہ پیوستمان کرد لہ سہر نہوہی
 ئیسرائیل ءوہی کہ سیئک بہ ناحق بکوژیت و لہ
 جیاتی کوژراویک نہ بیٹ، یان گوناہو تاوانی
 گہوہی ئہ نجام نہ داییت لہ زہویدا (وہ کوجہ ردهی
 و دەستدریژی و... ہتد)، ءوہ و ہک ءوہ وایہ ہہر
 ہہموو خہ لکی کوشتیبت، ءوہش کہ سیئک لہ مہرگ
 رزگار بکات، ہہروہک ءوہ وایہ ہہموو خہ لکی
 لہ مہرگ رزگار کردیبت و ژیانی پی بہ خشی بن،
 سویند بیٹ پیغہ مہر انمان بہ بہ لگہو موعجیزہی
 ئاشکراو دیارہوہ بو رہوانہ کردوون (تا پابہندی
 حہق و داد بن) کہ چی زور بہ یان دوای ءوہ
 ریسنموویانہ، ہہر زیادہرہ و بوون لہ م سہر
 زہمینہدا لہ ستم و کوشتنی ناحق دریغیان نہ کردوہ!!

(۳۳) بیگومان پاداشتی ءوہانہی کہ دہجہ نگین و دوژمنایہ تی خواو پیغہ مہرہ کہی دہ کەن و
 بہ گہرمی ہہول دہدەن بو بلاو کردنہوہی فہسادو بہد رہوشتی لہ زہویدا ہہر ءوہیہ:
 (ءوہانہ یان کہ خہ لکیان کوشتوہ) دہ بیٹ بکوژرین، (ءوہانہش کہ خہ لکیان کوشتوہ و
 جہر دہیشیان کردوہ) دہ بیٹ لہ خاچ بدرین، (ءوہانہ یان تہنہا جہر دہی دہ کەن) دہست و
 قاچیکیان بہ پیچہ و انہوہ ببردیت، (ءوہانہ یان کہ مہ ترسیان لیڈہ کریت) ءوہ دوور بخرینہوہ
 لہ ولات، ءوہ سزایہ خہ جالہ تی و سہرشورپہ بو یان لہ دنیا دا، لہ قیامہ تیشدا سزای سہخت و
 گہوہ یان بوہیہ. (لہ دہر ءہ نجامی کارو کردوہ و ستمیان)...

(۳۴) جگہ لہ و انہ یان کہ تہوبہ دہ کەن، پیش ءوہی دہستی ئیوہ یان بگاتی، ءوہ بزائن کہ
 بہ راستی خوا لیخوشبوو و میہرہ بانہ (ءہ لہ تہ ءہ گہر مافی خہ لکیان بہ سہرہوہ نہ بیٹ).

(۳۵) ءہی ءوہانہی باوہرتان ہیناوہ لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، لہ ریگہی ہہموو ہوکارو
 کردوہ بہ کی چاکوہ ہہول بہد رہ زامہندی ءوہ زاتہ بہدہست بہینن بہر دہوام خہ بات
 بکەن، بو ءوہی سہرفراز بن (لہ ہہردو جیہاندا).

(۳۶) بیگومان ءوہانہی کافرن، ءہ گہر ہہرچی سامانی زہوی ہہیہ ہہ یان بیٹ و ءوہنہدی
 تریشی لہ گہل بیٹ و بیانہ ویٹ خو یانی پی رزگار بکەن لہ سزای روژی قیامہت، لییان
 وەر ناگیریت، ءوہانہ سزایہ کی بہ ئیشیان بو نامادہ کراوہ (دہ بیٹ تیایدا گیر بخون).

(۳۷) ئەوانە لە قیامەتدا دەیانەویت لە دۆزەخ دەرچن (بەلام خە یالیان خواە) چونکە دەرچونیان لیبی مەحاله، ئەوانە سزایە کی بەردەوامیان بو نامادەیه.

(۳۸) دەستی پیاوی دزو ئافرهتی دز بېرن له پاداشتی کاری ناره وایاندا ئەمەش تۆلەیه که له لایەن خواوە، خوا تەواو بالادەست و دانایە (له بریاردانی ئەو سزایەدا، ئەلبەتە ئەم سزایە لە دەوڵەت و کۆمەڵگە ی ئیسلامیدا جیبە جی دە کریت، که: هەموو که سیک ژیا نی مسوگەرە و هەمووان دەستی یارمەتی بو یە کتر دریش دە کەن، دەوڵەتیش بە پرسە لە دا بین کردنی بژ یوی بو خە لکی).

(۳۹) جا ئەو هی دوا ی ستم و تاوانە که ی تەوبە بکات و چاکسازی له خویدا بکات (دل و دەروونی خاوین بکاتەوه، مالی خە لکی بداتەوه و چاوی له دزیستی

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِيهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَتَّخِذُ الرَّسُولُ
لَا يُخْرِكَ الَّذِينَ يُكْفِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا فَأَوْهَاهُمْ وَلَمْ نُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ مِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَسَمِعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْزُونُ الْكُفْرَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُرِيدْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُؤَدِّ اللَّهُ فَتَنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُمْ أَلُوهُ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْتَدُوا فَمَا حَذَرُوا
الَّذِينَ خَرَىٰ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

نە مینیت)، ئەو بە یگومان خوا تەوبە که ی لیو دە گریت، چونکە بە راستی خوی گەورە تەواو لیخوشبوو میهره بانە.

(۴۰) ئە ی محمد ﷺ، ئە ی ئیماندار) تیا نە ترانیوو هەرچی له ئاسمانە کان و زەویدا هەیه، بە راستی تەنها هەر خوا خوا نیا نە، سزای هەر گونا هباریک که بیه ویت دەیدات (ئەلبەتە له رووی دادپەروری تەواو هە)، هەر وەها خوش دەبیت له و که سە ی که دەیه ویت و مەبە سستی لیبی خوش ببیت، ئەو خوا یە بە تەواوی دەسە لات ی بە سەر هەموو شتی کدا هەیه (شوینی پاداشت و سزای جیگە ی هەمووانی تیدا دەبیتەوه).

(۴۱) ئە ی پیغمبەر ﷺ با غە مبات نە کات ئەوانە ی که بە پە له بە دەم بی باو پری و بی دینی هەوه دە چن، لەوانە ی که بە دەم و زار دە لاین: باوەرمان هیناوه، بە لام دلایان باو پری نە هیناوه، هەر وەها لەوانە ش که بوونە تە جولە که و زور گو یگرن بو دروو دە لە سە، زور گو بیستن بو ئەو خە لکه ی (که خوانە ناسن و) نە هاتوون بو لات، قسە دە گو پرن و قسە وه کو خوی ناگیر نە وه، یا خود ئاوه ژووی دە کەن، دوا ی ئەو هی جیی خوی گرتبوو (ئەوانە ی که خە لک دە نیرن بو لای پیغمبەر و پیی) دە لاین: ئە گەر ئاوا بریاریدا لیبی وەر بگرن، ئە گەر وانە بوو هوشیار بن، جا ئەو هی خوی گەر وە بیه ویت تووشی تاقی کردنە وه و سزای بکات، ئەو هەر گیز تۆ له لایەن خواوە دەسە لات ی هیدایە تی ئەوت نیه، ئائەوانە ئەو کەسانەن خوا نە یو یستوو ه دلایان پاک و خاوین بکاتە وه (چونکە خویشیان مەبە ستیان نە بووه) ئەوانە له دنیا دا سەر شو ریبی و شەر مە زاری بی به شیانە، له قیامە تیشدا سزای سەخت و گەورە چاوە رپیانە.

سَتُعْتَبُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءَ وَكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرَضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
يَضْرُوكْ سَيْفًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُ اللَّهُ
الْتَّوْبَةَ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّى مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ يَمَّا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تُشْرِكُوا بِيَّانِي تَسْمًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
فِصَاصًا فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَمْ يَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

(۴۲) ۽ ۽و (جوله ڪانه) زور به دل گهرمي گويي بو درو ده گرن
و ڪه سايه تيان ناپوخته و زور حهرام خور و سوو خورن، جا
ته گهر ڪيشه يه ڪيان هه بوو، هاتن بولات (توسه ره به ستي)
داوهرى بڪه يت له نيوانياندا يان گويان پينه ده يت، خو ته گهر
گويان نه ده يتي، ۽وه هه رگيز ناتوانن هيج جوړه زيانيڪت
پسيگه يهنه، خو ته گهر داوهره يت ڪرد له نيوانياندا
داده پهروه رانه ۽ه نجامي بده، چونكه به پراستي خوا
داد پهروه رو ماف پهروه راني خوځ ده ويټ.

(۴۳) (سه يره)! ۽ه وانه چوڻ دين و توده ڪهن به داوهره،
له ڪاتيڪدا خويان تهوراتيان لايه و فهرمانى خوى به روونى
تيادايه، پاشان پشتي تيده ڪهن دواى ۽ه وهى ڪه (حوکم و
فهرمانى خويان بو درده ڪه ويټ) دياره ۽ه وانه هه ر ۽يماندار
نين (له مه دينده دا يه ڪيڪ له ناوداراني جوو زيناى ڪردبوو،
حوکمي زينا ڪه ريك هاوسه رى هه بيټ له تهوراتدا به رد باران

ڪردنه، هاتن بو خزمه تي پيغه مبه ر ﷺ تا به لکو حوکمه ڪه ي له قورثاندا ۽اسانتر بيټ، به مهر جيڪ باوه رپان به
پيغه مبه رو به قورثان نه بوو، ڪاتيڪ پيغه مبه ر گيرانيه وه بو لاي حوکمي تهورات پشتيان هه لکرد و به دليان
نه بوو...).

(۴۴) به پراستي ۽يمه ڪاتيڪ تهوراتمان نارده خواره وه رينمو ويى تيادا بوو (بو هه موو خير و چا ڪه يه ڪ، نوور و
روونا ڪيش بوو (له ناو تاريڪايي يه ڪاندا)، ۽ه و پيغه مبه رانه ي ڪه هه ميشه ملڪه چ و فهرمانه بر دار بوون حوکمي
۽ه وانه يان پيده ڪرد ڪه ببوونه جوله ڪه، ههروه ها زانا پهروه ر دگار ناسه ڪانپان و زانا شه ر ناسه ڪانپيشيان،
حوکميان ده ڪرد به وهى داوايان ليڪرابو و بيپاريزن، ڪه ۽ه ويش ڪتيبي خوا (تهوراته)، ههروه ها شايه تيش بوون
له سه رى (ڪه واته ۽ه ي زانايانى جوله ڪه، ۽ه ي ۽يمانداران) له خه لڪي مه ترسن به لکو ته نه له من بترسن، ۽ا يه ت
و فهرمانه ڪانى من به ترخيڪي ڪم مه فروشن (۽ه گهر نرخه ڪه هه موو دنياش بيټ هه ر ڪه مه) جا ۽ه وهى حوکم و
داوهرى به و به رنامه يه نه ڪات ڪه خوا دايبه زانده وه، ۽ه وانه بي باوه رن.

(۴۵) له تهوراتدا پيوستمان ڪردوه له سه ريان ڪه به پراستي هه ر ڪه سيڪ ڪه سيڪ بکوژيت ده بيټ بکوژرپته وه
و چاوى يه ڪيڪ کوپر بڪات، ده بيټ چاوى کوپر بڪريته وه و لووتى يه ڪيڪ عه ييدار بڪات ده بيټ لووتى
عه ييدار بڪريته وه و گويي يه ڪيڪ بيريټ ده بيټ گويي بيردريته وه و دداني يه ڪيڪ بشڪينيټ ده بيټ دداني
بشڪيئريته وه و برين و زامه ڪانپش ههروه ها توله يان به گويه رى خوى بو ده سه رپته وه، جائه وهى له تاوانبار
خوځ بيټ، ۽ه و چاوپوشى و ليخوشبوونه ده بيټه ڪه فاره تي گونا هاني، بيگومان ۽ه وهى حوکم و داوهرى نه ڪات
به و به رنامه يه ي ڪه خوا دايبه زانده وه، ۽ه وانه هه ر سته مڪارن.

(۴۶) ئینجا به شوین ناسه واری همه مو پیغه مبه رانی (نه وهی ئیسرائیلدا) عیسای کوری مه ریه ممان هیئا، که راستیی ته وراتی دهرده خست و پشتیوانی لیده کردو ئینجیلشمان پیدا، که هیدایهت و نور و رووناکی تیدایه و پشتگیریی ته وراتی پیش خوویه تی، هیدایهت و رینمووی و ئاموژگاریشه بو ئه و که سانه ی که له خوا ده ترسن و پاریزکارن.

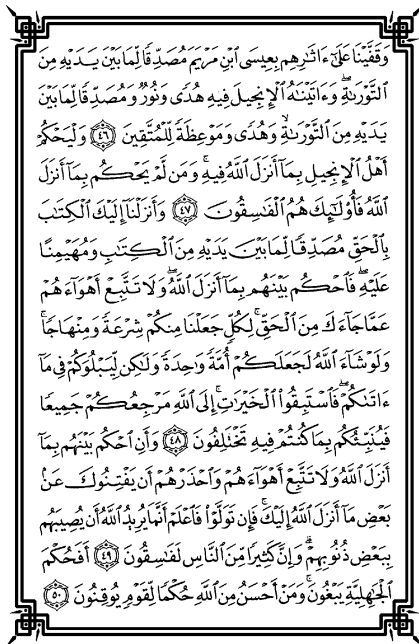
(۴۷) ده با شوینکه و تونانی ئینجیل به و رینمووی و ئاموژگاریانه هه لسوکه ووت بکه ن که خوا له ئینجیلدا دایبه زاندوه (گرنگترینان شوینکه ووتنی ئاینی ئیسلام و پیغه مبه ری ئیسلامه) نه وهی حوکم و داوهری نه کات به و به رنامه به ی که خوا دایبه زاندوه، جا ئا ئه وانه ناپاک و تاوانبارو له سنور دهرچون.

(۴۸) ئیمه قورئانمان هاوری له گه ل همه مو حه قیقهت و

راستیه کدا بو تو دابه زاندوه، راستی و دروستی کتیه کانی پیش خویشی دیاری ده کات و چاودیره به سه ر همه مو یاندا (کاتیك خاوه نانی کتیب له گاورو جوو گیروگرفتیان ده هیئن بو لای تو) به و به رنامه به یی خوا ناردوویه تی داوهری بکه له نیوانیانداو شوین ئاره زووه کانی ئه وان مه که وه له و حه قه لامه ده که بو ت ره وانه کراوه، بو هه ر لایه کتان (موسلمانان و خاوه نانی کتیب) به رنامه و پروگرامی تایبه تمان بریارداوه خو ئه گه ر خوا بیوستایه هه ر همه مو تانی ده کرده یه ک ئوممهت و گه لیککی یه ک پارچه، به لام (ویستی وایه به و جیاوازیه) تاقیتان بکاته وه له وهی پی به خشیوون (تا به هوئی عه قل و ژیریتانه وه شوینی پیغه مبه ری ئیسلام بکه ون)، ده ی که واته زور به په له بن و پیشبرکی بکه ن بو همه مو خپرو چاکه یه ک، دلنیاش بن که همه مو تان ده گه رپینه وه بو لای خوا، ئه و کاته هه والی ته و او تان ده داتی دهرباره ی ئه و شتانه ی که کیشه تان له سه ری هه بو.

(۴۹) (کاتیك هه ندیک له زاناکانی جوو، هاتن بو لات تا داوهری بکه ی له نیوانیاندا)، داوهری بکه به و به رنامه به (قورئانه ی) که له لایه ن خوا وه بو ت دابه زیووه، شوینی ئاره زووه کانی ئه وان مه که وه، وریابه نه وه کو ئه وان ری ت لی هه له بکه ن له هه ندیک له و رینموویانیه ی که خوا بو ی ناردوویت (جا ئه گه ر ئه و جوله کانه رازیی نه بوون) و پشتیان هه لکرد، ئه وه بزانه به راستی خوا ده یه ویت گیروده ی سه ره ئه نجامی هه ندیک له گونا هه کانی خوئیانیان بکات، بیگومان زوربه ی خه لکی یاخی و سه رکه ش و تاوانبارن.

(۵۰) ئایا ئه وانه حوکم و فه رمان ره وایی جاهیلیهت و نه فامیان ده ویت و ئه ویان لاپه سه نده؟! (ئاخر بو بیرناکه نه وه) کی هه یه به قه ده ر خوا حوکمی جوان و چاک و به جی بیت، (به تایبهت) لای ئه و که سانه ی که به وردی سه رنج ده دن و ویزدان و ههستی زیندوویان هه یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَّخِذْ مِنْهُمْ وَلِيًّا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْتَرَعَوْكَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ فَدَلِيلٌ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِيَّاهُمْ كَحَيْطٍ خَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرَ لَكُمْ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ وَسُوفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَتَّخِذُونَ لَوْمَةً لَآ يَوْمُ ذَلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يَوْمَهُ مِنَ الَّذِينَ وَأَلَّ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمُ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذُكِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَمَنْ تَوَلَّى اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٥٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ هُزُوعًا وَلِعِبَانِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرِينَ أَتَقْوَىٰ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

(۵۱) ئی ئهوانه‌ی باوهرتان هیئاوه جوله که و گاور مه که نه یارو یاوهر و پشتیوانی خوتان ئهوانه هندیکیان پشتیوان و پشتگیری به کترن، ئه و که سه‌ی پشت به وان بیه‌ستیت، ئه وه ههر له‌وانه و (حسابی ئه‌وانی بو ده‌کریت) به‌راستی خوا هیدایه‌تی قه‌ومی سته‌مکار نادات...

(۵۲) به روونی ده‌بینی ئه‌وانه‌ی دلیان نه‌خوشه و (تیمان لاوازن) به‌په‌له ده‌چن بو لایان (به زمانی حال) ده‌لین: ده‌ترسین به‌لایه کمان توش بییت یان کاره‌ساتیکمان به‌سه‌ر بییت، جا دور نیه و له‌وانه‌یه به‌م نزیکانه خوا سه‌رکه‌وتن بیه‌خشیت (به تیمانداران) یا خود به شیوه‌یه‌کی یه‌کسه‌ری به‌موجیزه‌یه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه (سه‌رکه‌وتنیان پی بیه‌خشیت) ئه‌وکاته باوهر لاوازن په‌شیمان ده‌بسه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و نه‌پنی و خه‌ت‌ره و خه‌یاله‌ی له‌ دل و ده‌رونیاندا شارده‌بو‌یانه‌وه.

(۵۳) ئه‌وسا ئه‌وانه‌ی تیمانیان هیئاوه (له‌نا و خویاندا به‌سه‌ر سامیه‌وه) ده‌لین: ئایا ئه‌و دو‌پرووانه ئه‌وانه که سوپندیان

به‌خوا ده‌خوارد و جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کرد که گوايه به‌راستی له‌گه‌لتان‌داین؟! که‌چی کاره‌کانیان پوو‌چله‌ بو‌ه‌وه و خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ند و مایه پوو‌چ بوون.

(۵۴) ئی ئه‌وانه‌ی باوهرتان هیئاوه، ههر که‌س له‌ ئیوه له‌ تاین و به‌رنامه‌که‌ی وه‌رگه‌رپیت و پاشگه‌ز بیته‌وه، ئه‌وه (ههر خوی زه‌ره‌ر ده‌کات) ئه‌وه له‌ تاینده‌دا خوا‌که‌سانیک ده‌هیئیته‌ کایه‌وه (ئه‌وه‌نده ریک و پی‌ک و باوهر دامه‌زراون) په‌روه‌ردگاری مه‌زن خوشی ده‌وین، ئه‌وانیش ئه‌ویان خوش ده‌ویت، هه‌روه‌ها ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردارو به‌سو‌زن بو تیمانداران و سه‌ربلندو شکست نه‌خۆرو به‌عیزه‌ت و ده‌روون به‌رزن به‌سه‌ر بی باوهراندا، له‌ پیناو ریبازی خواداو بو به‌ده‌سته‌پینانی ره‌زامه‌ندی ئه‌و هه‌ول ده‌ده‌ن و خه‌پات ده‌که‌ن و تیده‌کو‌شن، له‌ لومه‌ی لومه‌ که‌رانیش ناترسن (ئه‌م خوشه‌ویستی و هه‌لبژاردن و سو‌ز و تیک‌وشانه) فه‌زل و ری‌زی تاییه‌تی خویا به‌که‌ ده‌بیه‌خشیت به‌ ههر که‌س که‌ بیه‌ویت و (شایسته بییت)، خویاش فراوانگیرو زانایه (به‌نه‌پنی و ناشکره‌، به‌شایسته‌یی و ناشایسته‌یی ههر که‌س و ههر لایه‌ینک).

(۵۵) به‌راستی ته‌نها خوشه‌ویست و پشتیوانی ئیوه، ههر خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌وانه‌نکه‌ باوهریان هیئاوه، که‌ نویزه‌کانیان به‌چاکی ئه‌نجام ده‌ده‌ن و زه‌کات له‌ مال و سامانیان ده‌رده‌که‌ن و هه‌میشه‌ دیارده‌ی کرپوش و ملکه‌چییان بو په‌روه‌ردگار پیوه‌ دیاره. (ئه‌وه‌نده خواناس و خویا‌ه‌ستن).

(۵۶) جا ئه‌وه‌ی خواو پیغه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ی بروایان هیئاوه به‌پشتیوان و خوشه‌ویستی خوی قه‌بول بکات، ئه‌وه با دنیای بییت که‌ ههر کومه‌ل و ده‌سته‌و تاقمی خوا، زال و سه‌رکه‌وتوون.

(۵۷) ئی ئه‌وانه‌ی باوهرتان هیئاوه: نه‌که‌ن ئه‌وانه‌ بکه‌نه‌ پشتیوان و جیگه‌ی متمانه‌ی خوتان که‌ گالته‌و گه‌مه‌یان به‌ تاینه‌که‌تان ده‌که‌ن، چ له‌ خاوه‌نانی کتیبی پیش خوتان، چ له‌ بی‌باوهران، له‌ خواش بترسن و پارێزکارین ئه‌گه‌ر ئیوه باوهردارن و باوهرتان به‌شه‌رع و به‌رنامه‌که‌ی هه‌یه.

(۵۸) کاتیک ٹیوہ بانگ ددہن بو نویژ، بانگ و نویژہ کہ تان دہ کہ نہ گہمہ وگالتہ، چونکہ ٹہوانہ کہ سانیکن بہ راستی ژیر نابن و نافامن.

(۵۹) (ٹیہی محمد ﷺ بیان) بلی: ٹہی خاوه نانی کتیب ٹہوہ بہ چی عہ بیدار و له کہ دارمان دہ کہن ہەر له بہر ٹہوہی کہ ٹیمہ بروای راست و پتہ ومان ہیٹاوه بہ خواو بہو قورٹانہی کہ دابہ زیوہ تہ خواروہ بو سہر ٹیمہ و بہوہی کہ پیشتہر دابہ زیوہ؟ یان ٹہوہیہ کہ زور بہ تان یاخی و سہرہ پرو و تاوانبارن.

(۶۰) بیان بلی: ٹایا ہہ و التان بدہمی بہ کرداریک کہ تولہ کہی لای خوا خراپترہ له تولہی له کہ دار کردنی موسلمانان، ٹہوش کرداری ٹہو کہ سہیہ کہ خوا نہ فرینی لیکردوہ و جامی خشم و رقی خوی ژژاندووہ بہ سہریداو ہندیکیشی کردن بہ مہیون و ہندیکیشیان بہ بہراز و ہندیکیشیانی کردہ طاغوت پهرست و بت پهرست؟! ٹا

وَأَذَانًا مِّنْهُمْ إِلَى الصَّلَاةِ أَخَذُوا هُرُوجًا وَلِعَبًا ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۸﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ إِنَّمَا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَ كُفْرًا فَسَيُفْجَأُونَ ﴿۵۹﴾ هَلْ أَتَيْتُمْ بِشُرَيْرٍ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَضَّ عَلَى عَجَلٍ جَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْحَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿۶۰﴾ وَإِذْ جَاءَكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوْنَا بِالْكَفَرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿۶۱﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْثَرَهُمْ الشُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۲﴾ لَوْلَا نَهْنَهُمُ الرَّبُّ لَكُنْتُمْ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْآيَةَ وَأَكْثَرَهُمْ الشُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۳﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَا اللَّهُ مَعْلُومَةٌ عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا لَوْلَا بَدَأَهُمْ مِسْطَرَّتَانِ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كِبْرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعِنًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَلِمًا أَوْفَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿۶۴﴾

ٹہوانہ خراپترین جیگہ و ریگہ یان ہہیہ و گومراترین کہ سن له ریباری راست و دروست.

(۶۱) ٹہوانہ کاتیک دین بو لاتان (بہ دروہ دہ لین) ٹیمہش موسولمانین و باوہرمان ہیٹاوه، له کاتیکدا بہ راستی ٹہوانہ بہ بی باوہرپہوہ ہاتبوونہ ژوورہوہ و بیگومان ہہر بہ بی باوہرپیشہوہ چونہ دہرہوہ، جا خوا خوی چاک دہزانیٹ کہ چیان حہشارداوہ له دل و دہروونیاندا.

(۶۲) زوریکیش لهوانہ دہیینیت کہ زور بہ پہلو بہ ہہلپہن له زہلکای تاوانی دروہ عہ بیدار کردنی موسولمانان و دہستدریژی ناحق و خواردنی و حہرامدا، سویند بیٹ ٹہوہی کہ دہیکہن زور خراپ و نادروستہ.

(۶۳) ٹایا ٹہوہ تاکہی خواناس و زاناکانیاں قہدہغہی گوفتاری گوناهو حہرام خوریان لیناکہن؟ سویند بیٹ ٹہوہ کردہوہو ہہلس و کہوتہی کہ دہیکہن بو رازی کردنی خہلک زور نادروست و خراپ و ناپہسہتدہ.

(۶۴) ہندی لهو جولہ کہ (نہفام و خوانہ ناسانہ) دہیانوت: خوا دہستی بہ ستراوہ و خیری لدہست نابیتہوہ!! دہک دہستیان بہ ستراوہ بی خیرو کہلہ پچہ و توشی شہلہل بیٹ، دہک نہ فرینیان لی بیٹ، بو خویان و قسہیان، نہ خیر، وانپہ بہ لکو دوو دہستہی (پر له بہرہ کہ تی پەرورہ دگار) ہہمیشہ و بہر دہوام کراوہیہ، چونی بویت و چہندی بویت دہیبہ خشیت! سویند بیٹ زور بہ یان ٹہوہی نیردراوتہ خواروہ بوٹ کہ قورٹانہ له لایہن پەرورہ دگار تہوہ یاخی بوون و ستہ میان زیادہ کات و نغرویان دہکات له کوفردا، ٹیمہش ہہ تاروژی قیامتہ دوژمنایہ تی و رق و کینہ مان له نیوانیاندا بہرپاکردوہ، ہہر کاتیک دہیانہ ویٹ جہنگ بہرپا بکہن و ناگری شہر ہہلگیرسیٹن خوا دہیکورنیٹہوہ و نایہ لیٹ تہشہنہ بکات، ٹہوانہ زور بہ پہلو وبہ گہرمی ہہولی بلاوہ بوونہوہی فہسادو تاوان ددہن له زہویدا، خوایش ٹہو کہ سانہی خوش ناویٹ کہ تووی خراپہ دہچینن.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا لَهُمْ مَفْرَقًا بَيْنَهُمْ
 وَسَيِّئَاتِهِمْ وَلَآءَ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿۶۵﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِن رَّبِّهِمْ لَأَكْمَلُوا مِن
 قَوْلِهِمْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْنَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۶۶﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
 مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۷﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِن رَّبِّكُمْ وَلَئِن يَدْرِكَكُمُ كِتَابٌ مِّنْهُمَآ أَنزَلَ
 إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَتًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 ﴿۶۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَذْبَنُوا كُفْرًا وَهُوَ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَمَن آوَىٰ إِلَىٰ كُفْرٍ وَعَمِلَ صِلًا حَتَّىٰ مُلَأَتْ بَنُوهُ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۹﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الرُّسُلَ كُلًّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
 لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿۷۰﴾

(۶۵) خوٰٓ ئه گهر بهرپاستی خاوه نانی کتیب باوهرپان بهینایه و پاریزکار یونایه، ئه وه چاوپوشیمان له خراپه کانیان ده کردو لییان خوش ده بوین و ده مانخستنه ناو به ههشتی پر له نازو نیعمه ته وه.

(۶۶) خوٰٓ ئه گهر بهرپاستی ههستانایه به په پیره وه و پیاده کردنی تهورات و ئینجیل (که مژدهی زوری تیایه ده براره ی ئیسلام و محمد ﷺ) و ئه و قورئانهش که له لایهن پهروه دگاریانه وه بو یان هاتوه ته خواره وه (ئه و کاته بهر بوومی دره خسته کان زور و زه به نده ده که یین و بهر ده کت ده خه ینه جیهانی دانه و یله و سهوزه و خورا که کانی تره وه)، ئه و کاته خوراکیان ده خوراد له را سهرو له بهر پیانه وه، دهسته یکه له وانه که ساتیککی ژیره داد په روره و میان په وه و به ویژدانن، که چی زور به یان ئه و کارو کرده وهی که ده یکه ن زور نادرست و نابه چی به.

(۶۷) ئه ی پیغه مبهرو فرستاده، هه چی فرمان و په یامیکت بو دابه زیوه له لایهن پهروه دگاره ته وه (بی دوو دلّی، بی ماتلی) رای

بگه یه نه، خوٰٓ ئه گهر به و کاره هه لئه ساید، ئه وه مانای وایه په یامه که یه (به ته واوی) نه گه یاندوه وه (دلنایش به که) خوا ده تیار یزیت له شهر و خراپه ی خه لکی، چونکه بهرپاستی خوا هیدایهت و رینمووی قهوم و هوزی بی باوه ران نادان.

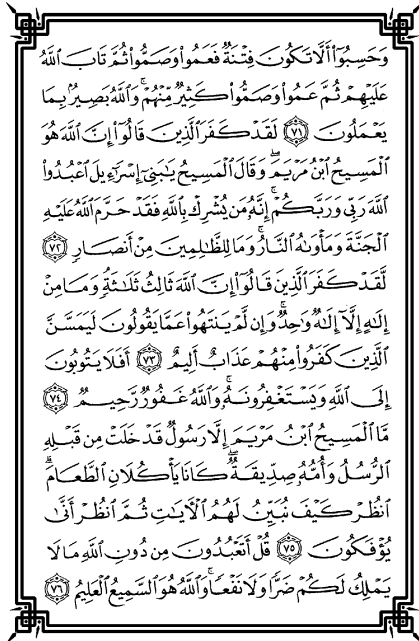
(۶۸) (ئه ی محمد ﷺ) بلّی: ئه ی خاوه نانی کتیب، ئیوه له سه ر هیچ بهرنامه و په پیره وه پر وگرامیک نین، هه تا به چاکی په پیره وه ی و پیاده ی تهورات و ئینجیل و ئه وه ی (له م دواییه دا، که قورئانه) نه که ن که له لایهن پهروه دگاریانه وه بو تان دابه زیوه، سویند بییت به خوا زور به یان ئه وه ی نیردراوه ته خواره وه بو ت له لایهن پهروه دگاریانه وه یاخی بوون و سته میان زیاد ده کات و نغرویان ده کات له بی باوه ریدا (که چی له جیاتی گوپرا په لی و ملکه چیی زور به یان هه ول دده ن شت هه لبه ستن بو ئه و قورئانه ی که بو مان ره وانه کردو یهت)، جائیتر خه فتهت و په ژاره دات نه گریت بو ئه و گه له بی باوه ربه، (کاتیک: باوه ر نا هینن، کاتیک توله یان لی ده که ینه وه له دنیا دا پیش قیامت).

(۶۹) بهرپاستی ئه وانه ی که ئیمان و باوه رپان هیناوه (له ئوممه تی محمد ﷺ) و ئه وانه ی که بوون به جوو و ئه وانه ی صابنه ن (فریشته په رست و ئه ستیره په رستن) و گاوه رکان، هه ر یه ک له و دهسته و تا قمانه ئه گهر باوه رپری دامه زراو به خواو به روژی دوایی بهینیت، و کارو کرده وه ی چاک و دروست و به سوود ئه نجام بدات، ئه وانه نه ترس و بیم به خه یان ده گریت، نه خه م و په ژاره روویان تیده کات (کاتیک له بهر روشنایی قورئانه وه ئه و باوه ربه ده هینن).

(۷۰) سویند بییت ئیغه په یمانمان له نه وه ی ئیسرائیل وه رگرتوه (که له ریبازی یه کتاناسی و چا که کاری لا نه دهن)، چه ند پیغه مبه ریکیشمان بو ره وانه کردوون، هه ر کاتیک یه کیک له و پیغه مبه رانه یان به دل نه بوو بییت (به هوی لاساری و ده روون ئالوژی خویانه وه یا خود به ئاره زووی ئه وانی نه کردییت) دهسته یه کیان (بهرنامه ی پیغه مبه رانیان) به درو زانیوه، دهسته یه کی تریشیان په لاماریان داوون و (شه هیدیان کردوون).

(۷۱) (لہ و لاشہ وہ چونکہ خویان بہ خوشہ ویستی خوا دادہ نا) بہ تما بوون کہ تووشی بہ لاو ناخوشی و سزا نہ بن (لہ سہرہ نجامی لادان و یاخی بوونیان) ہر بویہ کوپرو کہر بوون لہ ناستی حق و راستیدا، (دوایی کہ زانیان زہرہ ریانہ) تہ وہ بیان کرد، خوایش چاوپوشی لیکردن، لہ وہ ودوا (تیہہ لچوونہ وہ لہ تاوان و لادان) و زور بہ بیان کوپرو کہر بوونہ وہ لہ ناستی حق و راستیدا، خوی گہ و ردهش بینایہ بہ ہموو ٹہو کارانہی کہ ٹہہ نجامی دہدہن و (بہ سہریاندا تینا پہریت).

(۷۲) سویند بہ خوا بہ راستی، ٹہوانہ بی باوہرن کہ دلین: خوا ہر مہ سیحی کوپی مہریہ مہ (بہ مہر جیک) مہ سیح و تووہ تی: ٹہی نہ وہی ٹیسرائیل، ٹہو خویہ بہرستن کہ پہرہردگاری من و پہرہردگاری ٹیوہ شہ و دلنیابن ٹہوہی

شہریک و ہاویہش بو خوا بریار بدات، ٹہوہ بیگومان خوا بہ ہشتی لہ سہر ہرام کردوہ و شوین و جیگا و سہرہ نجامی ناگرہ، ٹہو کاتہش ٹہو سستہ مکارانہ ہیچ جورہ پشتیوانیکیان نییہ (کہس ناتوانیت فریایان بکہ ویت).

(۷۳) سویند بیت ٹہوانہش کافرو بی باوہرن کہ دلین: خوا یہ کیکہ لہ سی دانہ خوا (لہ حالہ تیدا): ہیچ خویہک، ہیچ پہرہردگاریک نیہ جگہ لہ خویہ کی تاکو تہنہا، خو ٹہ گہر لہو گو فتارہ نابہ جی و ناقولایہ بیان کول نہدہن، سویند بہ خوا ٹہوانہ بیان کہ بی باوہرو کافرن سزایہ کی بہ ٹیشیان تووش دہ بیت.

(۷۴) ٹایا (خاوہنی ٹہو بیرو بروا پووجانہ) حق نیہ تہ وہ بہکن و بگہر پینہ وہ بو لای خواو داوای لیخوشبوونی لی بکن؟ لہ کاتیکدا: خوا لیخوشبووہ و میہرہ بانیشہ!!

(۷۵) مہ سیحی کوپی مہریہ مہ تہنہا پیغہ مہریکی خویہ، بہ راستی پیش ٹہو چہندہا پیغہ مہری تریش ہاتن و رابوردوون، دایکیشی ٹافرہ تیکی زور راست و راستگوئیہ، ہر دووکیان خوار دنیان دہ خوارد (وہ کو ہہموو ٹینسانیک) سہیر بکہ و سہرنج بدہ (ٹہی محمد ﷺ، ٹہی ٹیماندار) چون ہہموو فہرمان و بہ لگہ یہ کیان بو روون دہ کہ پینہ وہ دہر بارہی یہ کخواناسی لہ وہ ودوا تہ ماشا کہ چون روویان لہ حق و ہر دہ چہرخیرت و لہ راستی لادہدرین!

(۷۶) پیان بلی: ٹایا (ٹہوہ راستہ) لہ جیاتی خوا شتیک دہ پہرستن کہ نہ زہرہرتانی بہدہستہ نہ قازانج، بہ مہ رجیک ہر خوا خوئی تہواو بیسہرو زانیہ. (بہ گو فتارہ روئیہت و بیرو باوہرتان)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا
كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لَعْنَةُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَبَّأُونَ عَنْ مَنْ كَفَرُوا فَعَلَوْهُ لِيَتَسَّ
مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَكْنَا كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أَنْ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ وَالْآخِرَةِ مَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ
مَاعِزًا وَهُمْ أَوْلِيَاءُ وَلَكِنْ كَثُرُوا مِنْهُمْ فَتَسِفُونَ ﴿٨١﴾
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ لَدَائِعٌ بِأَنْفُسِهِمْ
فَتَسْبِغِيكَ وَرُحْمًا وَأَنْفُسَهُمْ لَاسْتَكْبَرُونَ ﴿٨٢﴾

(۷۷) ہر وہا بلی: ئہی خاوەنانی کتیب زیادہ پڑھوی مہ کہن لہ ٹینہ کہ تاندا بہ زیادہ پڑھوی نابہ جی و لہ سنووری حہق و راستی دہرمہ چن (پیغہ مہبران لہ پلہی خویمان دہرمہ کہن)، شوینی ئارہ زووی ئہو کہ سانہ مہ کہون کہ بیگومان پیشان گومرا بوون و زور کہ سیشیان گومرا کردو لہو ریگہو ریپازہ راستہ لایاندا.

(۷۸) نہ فرین کراوہ لہ وانہی کہ کافرو بی باوہرن لہ نہوہی ئیسرائیل لہ سہر زاری داودو عیسی کورپی مہریہم، ئہمہش بہ ہوئی ئہوہی کہ ئہوان یاخی و سہرکش بوون و دہستدریژیان دہ کردہ سہر سنورہ کانی خوا.

(۷۹) ئہوانہ بہ ئاشکرا گوناہو تاوانیان دہ کردو قہ دہغہی یہ کترینان نہ دہ کرد لہ خراپہو تاوان، سویند بیٹ ئہوہی کہ دہیان کرد زور خراپ و ناپہ سہندہ بوو.

(۸۰) زور بہ یان دہ بینیت رازین بہ خوشہ ویستی و پشتیوانی ئہوانہی کہ بی باوہرن، بہ راستی دہست پیشکہریہ کی خراپیان بو خویمان کردو خویان لہ خویمان توورہ کردوہ (بہو کارہ یان)، (لہ قیامہ تیشدا) لہ ناو سزای دوزہ خدا دہ بیٹ بو ہہمیشہ بمیننہوہ...

(۸۱) خو ئہ گہر ئہوانہ باوہریان بہ خواو بہم پیغہ مہبرہو ئہو قورٹانہ بیواہ کہ بوئی دابہ زیوہ، ئہوہ ئہو تاوانبارا نہ یان نہ دہ کرد بہ خوشہ ویستی و سہر پہرشتیاری خویمان، پشتیان بہوان نہ دہ بہست، بہ لام زور بہ یان تاوانبارو لادہرو یاخین و (حہق و راستی مہ بہستیان نیہ، بہ لکو بہردہوام دژایہ تی ئاینی ئیسلا م دہ کہن).

(۸۲) سویند بہ خوا دہ بینیت سہر سہ خترینی خہ لک لہ دوژمنایہ تیدا بہ رامبہر بہ وانہی کہ باوہریان ہیئاوہ، جولہ کہن و ئہوانہی کہ ہاوہ لیان بو خوا داناوہ، سویند بیٹ دہ بینیت نزیکترینیان لہ سوژ و خوشہ ویستی بو ئہوانہی کہ باوہریان ہیئاوہ ئہوانہن کہ دلین: بہ راستی ئیمہ نہ صرائین، ئہوہش لہ بہر ئہوہیہ بہ راستی ہہ ندیک لہوان قہشہی دیندارن و ہہ ندیکیشیان گوشہ گیرو کہسانی خواپہرستن و بیگومان ئہوان خو بہ گہورہ دانانین لہ ئاستی حہقدا. (دوای تیگہ یشتن باوہر دہ ہیئن).

(۸۳) ئەوانەیان که به شوین راستیدا ده گه پین هه
 کاتیگ گویان له قورئان ده بوو که بو پیغمه بهر
 دابه زیووه، ده بینیت چاوه کانیان ئەسرینی خوشی
 هه لده پیریت، به هوئی ئەو حهق و راستیهی که ده یناسن،
 له هه مان کاتدا ده لاین: پهروه ردگارا ئیمه ئیمان و
 باوه پیمان هیناوه (به ئاینی ئیسلام) ده توش له ریزی
 (په پیره وان) و شایه ته کاندای تو مارمان بکه.
 (۸۴) جا بوچی لومه ده کرین له سه ره ئه وهی که باوپرمان
 هیناوه به خواو به وهی بو مان هاتوو له حهق و راستی،
 هیواداریشین که پهروه ردگارمان بمانخاته نیو
 به هه شته وه له گه ل چاکان و خواپه رستاندا.
 (۸۵) جا به هوئی ئەو گوفتاره به جیه یان خوای گه و ره
 پاداشتی دانسه وه، به وهی باخه کانی به هه شتیان پی
 ده به خشیت که چه نده ها رو بار به ژیر دره خسته کانیدا

وَإِذْ سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَجَّحَ أَخْبَنَهُمْ فَفِيضُ مِنَ
 الدَّمِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْ مَعَ
 الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
 وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْبَهُمُ
 اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَخْرُجُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
 وَأَقْبُوا لِلَّهِ الَّذِينَ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّعْنَةِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ
 فَكُفِّرَتْ بَرِّطَانُكُمْ عَشْرَةَ مَسْجِدٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتِهِمْ أَوْ خُرُوجِهِمْ فَمَنْ لَمْ يُجِدْ فِصِيحًا
 فَلْيَنْتَهْ أَبَاؤُكُمْ ذَلِكَ كَلِمَةٌ أَصْحَابُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
 أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

ده پوات، هاوپی له گه ل ژیانی هه میسه یی و نه براوه دا، هه ره بهو شیوه یه شه پاداشتی چاکه کاران.
 (۸۶) ئەوانهش باوه پریان نه هیناوه و نایهت و فره مانه کانی ئیمه یان به دروژانی، ئا ئەوانه نیشته جیی
 ناو دۆزه خن. (بو هه میسه و بو هه تاهه تایی).
 (۸۷) ئەو ئەوانه ی که باوه پرتان هیناوه، ئەو نازو نیعمه ته چاکانه ی که خوا بوئی حه لال کردوون له
 خواتانی حه رام مه کهن و له سنووریش دهرمه چن و ده ستریزئی مه کهن، چونکه به راستی خوا
 ده ستریزکارانی خوشناویت.
 (۸۸) له و رزق و رۆزیه حه لال و پاکانه بخۆن که خوا پیی به خشیوون، له و خواپه بترسن که ئیوه
 هه میسه باوه پی دامه زراوتان پیه تی (خۆتان له رزق و رۆزی حه رام بیاریزن).
 (۸۹) خوا لیتان ناگریت کاتیگ به ساده یی سویند به ده متاندا دیت و (له سه ری راهاتوون) به لکو له و
 سویندانه تان ده پرسیتنه وه که بیرو هۆشتان لای هه بووه و بو مه به ستیک و توتوتانه، جا که فاره تی ئەو
 جو ره سویندانه: نان و خوراک دانه به ده که سی هه ژار به شیوه یه کی مامناوه ندی که بو خوا و خیزانتان
 سه رفی ده کهن، یاخود پۆشته کردنه وه یان یان نازاد کردنی کویله یه ک (ئه گه ره هه بوو) ئەوه ی (توانای
 ئەو شتانه ی نه بوو) با سی رۆژ به رۆژوو بیت، ئەوه که فاره تی سوینده کانتانه کاتیگ سویند ده خون و
 نایه نه سه ر، جا تاده توانن سوینده کانتان بیاریزن و مه یان شکیئن، ئا بهو شیوه یه خوا ئایه ته کانی
 خۆیتان بو روون ده کاته وه بو ئەوه ی سوپاسگوزاری بکه ن. (له سه ر نیعمه تی هیدایه ت).

(۹۰) ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه دلنیا بن که عه رهق و قومار و گۆشتى ماللاتى سه ربراو بو غهبرى خوا له و شوینانهى که خه لك به پيروزی داناوه نهك ئيسلام، بورج و بهخت خویندنه وه به هوئى هه لدانى زاره وه ئه مانه گونا هو هه رپيسن و له کار و کرده وهى شه يتانن، که واته ئیوه شه خوتانى لئ دوور بگرن و خوتانى لئ پياريزن، بو ئه وهى سه رفرازی و به خته وه ریبى به ده ست به یین (له هه ردو و جیهاندا).

(۹۱) به راستى شه يتان هه ر ده یه ویت له رپگه ی عه رهق و قوماره وه دوژمنایه تى و بوغو و کینه به خاته نیوانتانه وه و له یاد کردنى خوا و ناوه پيروزه کانى و یلتان بکات، هه ره وه ها سست و تمه لتان بکات له ئه نجامدانى نو یژه کان به شینه یى، ئایا ئیتر به س نیه؟ ئایا کۆل نادهن و وازنا هینن؟! (جا هه ر که ئه م ئایه ته پيروزه ها ته خواره وه، چار دره به ناو شارى مه دینه دا که عه رهق حه رام کراوه، ئه وسائیمانداران قه رابه و گۆزه و دیزه وه هه رچى عه رهقى تیا دا بوو رشتیانه کۆلان).

(۹۲) (ئەى ئیمانداران) فه رمانبه رداری خوا بن، فه رمانبه رداری

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْفِتْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَلْسَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا رِجْسُ
الشَّيْطَانِ أَنْ يُفَوِّعَ بَيْنَكُمْ أَلْعَادَةَ وَالْبَعْضَاءَ فِي الْغَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَسْأَلُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۹۱﴾ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحِدُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى
رَسُولِنَا أَلَيْحِ الْمَيْمِنِ ﴿۹۲﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ جُمُودًا حَسِينًا
﴿۹۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ لَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الَّذِينَ قَاتَلُوا
الضَّالِّينَ إِذْ قَاتَلُوا بِأَمْرٍ مِنْ اللَّهِ لِيُجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَاتَلَكُمْ فَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَنْ قَاتَلَ مِنْكُمْ
بِحَاكِمِيَّةٍ أَوْ عَدَلٍ مِنْكُمْ فَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
مَسْكُونٌ أَوْ عَدَلٌ ذَلِكَ صِبَا مَا لَيْدُوا وَإِن أَمْرًا مِنْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُ
سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقِصَابٍ ﴿۹۴﴾

په مبه ريش ين و وريابن و ئاگادار بن (نه کهن سه رپيچى له فه رمان و ريمو و يبه کانيان بکهن) جا ئه گه ر پشت هه لکهن و ياخى بين ئه وه بزانبه راستى کارى په مبه رى ئيمه تنه ا راگه ياندنى ئاشکرا و روونى په يامه که به.

(۹۳) هه چ گونا هه ک نيه له سه ر ئەوانه ی که باوەرپان هیناوه و کرداره چاکه کانيان نه نجامداوه له وهى که خوار دو یانه و خوار دو یانه ته وه (پيش هه رامکردن یان)، کاتیک خویان پاراستیبت له هه رامى ئه و سه رده مه و پروایان هه بوو بیبت و کرداره چاکه کانيان نه نجام دا بیبت و پاشان له تازه هه رام کراوه کانیش خویان پاراستیبت و باوەرپان هینا بیبت له دوایدا خویان پاراستیبت و به رده و امیش بوو بن له سه ر چاکه کردن (تا په لى احسان)، خوایش چاکه کارانى خو ش ده ویت (چا و پو شى له رابور دو یان ده کات).

(۹۴) ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه سویند بیبت خواى گه و ره تا قیتان ده کاته وه به شتیکی کهم (ئه ویش ئه مه به که هه ندی) له نیچیری کیوی دینه پیشه وه لیبتان و ده توانن به ده ست بیانگرن و به رمه کانتان راویان بکهن (له کاتى ئیحرامدا بو حج و عه مره) تا به ته وای له جیهانى واقعا خوا بزانیبت و ده ر بکه ویت که کئ له په نهانیدا ده ترسیبت له خوا، جا ئه وهى ده ستریزى و نافه رمانى بکات له دواى ئه و تا قى کردنه وه به (له کاتى ئیحرامدا) ئه وه سزای به ئیشى بو هه به.

(۹۵) ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه له کاتیکدا ئیوه له ئیحرامدان (نیه تى حج یا عه مره تان هیناوه) نیچیر راو مه کهن، ئه وهى به ئاره زوو راو بکات و نیچیر بکوژیت له تۆله دا ده بیبت قوربانیه کى وک ئه و نیچیره پیشه که ش بکات و ئه و بریاره ش ده بیبت دوو که سی شه ره زای داد په ره ره له خوتان بیدهن و قوربانیه که ش ده بیبت پیشه که ش بکریت له ده ورو به رى که عبه دا، یاخود به قه ده ر ترخى قۆچه که خۆراک پیشه که ش به هه ژاران بکات، یاخود به قه ده ر ژماره ی هه ژاران (که خۆراکیان به رده که ویت) به پروژوو بیبت، تا تالای سه رپيچى خۆى بچیزیت، له رابور دو و شدا هه رچى له و باه تانه روویدا وه خوا قه له مى چا و پو شى به سه ردا هیناوه، جا ئه وهى ئه م هه لانه به ئاره زوو دووباره بکاته وه خوا تۆله ی لیده سیبت، چونکه خوا بالاده ست و تۆله سیته ریکى به زه به ر.

(۹۶) راوکردن و خواردهمہنی زیندہوہرانی دہریایی بوتان حلال کراوہ، چ نیشتہجی بن یان لہسہفہردابن، راوی زیندہوہرانی دہشتی و کیوی لیتان حرامہ ہہتا لہ ئیحرامدا بن، لہو خواہہ بترسن کہ ہہر بو لای ئہو کو دہ کریئہوہ (بو لیبرسینہوہ).

(۹۷) خوی گہورہ، کہعبہ کہ (البیت الحرام) ہ کردوویہتی بہہوی ہہستانہوہ و بوژانہوی خہلکی (لہ ہہردو دنیادا)، ہہروہا مانگہ حرامہ کانیش و قوچ و قوربانہہ دیاری کراوہ کانیش نابی زیانیان پی بگہیہنریٹ، ئہوہش بو ئہوہیہ چاک بزائن و دلنیا بن کہ خوا ناگادارہ بہہرچی لہ ئاسمانہکاندایہ و بہہرچی لہ زہویدا ہہیہ، بہپرستی خوا بہ ہہموو شتیئک تہواو زانایہ.

(۹۸) چاک بزائن خوا تولہ سینہریکی توند و تیژہ (لہ

أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُم مِّنْهَا لَكُمْ وَلِلْغَنَاءِ وَحَرَمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمُّوا حُرُمًا وَأَنفُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۹۶﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَبْعَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءًا عَيْنِي ﴿۹۷﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ جِيمٌ ﴿۹۸﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۹۹﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿۱۰۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ شَيْءٌ وَإِن سَأَلْتُمُوهُنَّ لَيَسْأَلَنَّ عَنْ أَشْيَاءٍ لَّا يَسْأَلَنَّ عَنْهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِمَنْ يُجَاهِدُ وَلَا سَابِقَةَ وَلَا وَصِيْلَةً وَلَا حَامِلًا وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَكَرِهَتْ لَأَيَعْمَلُونَ ﴿۱۰۳﴾

یاخہہ کان) ہہروہا تہواو لیخوشبوو و میہرہبانہ (بو ئیماندارانی تہوبہ کار).

(۹۹) پیغہمبہر ﷺ تہنہا راگہ یاندنی بہیامی خوی گہورہی لہسہرہ، ہہر خوا خویشی دہزانیت بہوہی دہریدہخہن، بہوہش کہ دہیشارنہوہ (لہ کردارو گوفتارو نیہتتان).

(۱۰۰) (ئہی پیغہمبہر ﷺ) پیان بلی: پیس و پاک یہ کسان نین، ہہرچہندہ زوریہتی ئہو پیسہو ژمارہی شوینکہو توانی سہرنجی راکیشا بیت، کہواتہ ئہی ہو شمشہندان لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، بو ئہوہی سہرفراز و سہرکہو تووین.

(۱۰۱) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیناوہ پرسیار مہکەن لہ ہہندیئ شت، کہ ئہ گہر ئاشکرا بکریٹ بوتان سہغلہتتان دہکات، خو ئہ گہر پرسیار بکہن دہربارہیان لہ کاتی دابہزاندی قورئاندا ئہوہ بوتان ئاشکرا دہکریٹ، خوا چاوپوشی لی کردوہو باسی نہ کردوہ، ئیوہش لی مہپرسن و لیی مہکولنہوہ، خواگہورہش لیخوشبوو و بہحیلیم و حہوسہلہیہ. (تولہ ناسیئیت تائاگادارتان نہ کاتہوہ).

(۱۰۲) بیگومان کہسانیک پیش ئیوہ پرسیاریان دہربارہی ہہندیئ شت دہکرد، پاشان کہ فہرمانیان پی دہدرا بروایان پی نہدہکرد و باوہریان پی نہبوو (کہواتہ ئیوہ وامہبن).

(۱۰۳) خوا بریاری ئہوہی نہداوہ کہ وشر گویی بپردریٹ یان بہرہلا بکریٹ، یان بہرخولہی مہرہکان پو بتہکان سہر بپردریٹ، یان وشری نیر ئازاد بیت، بہلام ئہوانہی بی باوہرن درو بہدہم خواوہ ہلدہبہستن و دلین خوا فہرمانی داوہ، زورہشیان ژیر ناین (ہہر لہ خویانہوہ بریاری نابہجی دہدہن و حلال و حرام تیئکەل دہکەن).

(۱۰۴) هەر کاتیک به وانه بو تریت که حه رامیان حه لال کردبو: ورن بو لای ئه وهی خوا دایبه زاندووه و ورن بو لای پیغه مبه ریش (بو ئه وهی حه رام و حه لالتان بو دباری بکات) ئه وه ده لاین: هەر ئه وه بهر نامه به مان به سه که باوو با پیرانمان له سه ری بوون و له ماموستاو رابه رانمانه وه فی ری بوین و بو مان ماوه ته وه، ئایا ئه گهر باوان و ماموستایانین هیچ شتی که له حه رام و حه لال نه زانن و رینمو ویش وهر نه گرن، ئه وه هه رشو ئینان ده که ون و هه روا ده لاین؟!

(۱۰۵) ئه ی ئه وان ه ی باوه رتان هیناوه هه می شه و به رده وام سه رگه رمی په روه رده ی خو تان بن ئه گه رچی خه لکیش نه یه ن به دهم بانگه وازه که تانه وه، چونکه گو مرایی ئه وان زیانتان لی نادات ئه گهر ئیوه به چاکی ری بازی هیدایهت و خواناسیتان گرتیته بهر، دلنیا بن گه رانه وهی هه ره مووتان بو لای خوا یه، سه ره نجام هه والیی هه موو ئه و کارو کرده وان تان ده داتی که ئه نجامتان ده داو پاداشتی له سه ر وهر ده گرن.

وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَكُنَّا آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا
فِي سَبِيلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهِدُوا
بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ أَحْرَانُ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصْبَحْتُمْ مُمِيبَةً إِلَى الْمَوْتِ مَحْسُوبَةً مِّنْ بَعْدِ الْفَضْلَةِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَأَنْتُمْ شَرِيءٌ بِمِثْلِ مَا كُنْتُمْ تَدْرِبُونَ
وَلَا تَكْفُرُوا شَهِدَةً لِلَّهِ إِنَّهَا إِذَا لَمِنَ الْأَشْيَاءِ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِضَ
عَنْهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَغَارَ خَرَانَ يَوْمَئِذٍ مَّقَامَهُمَا مِثْلَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَئِينَ فَيُحْسِنُ اللَّهُ لَشَهِيدِنَا أَحْسَنَ
مِن شَهِدَتِهِمَا وَمَا عَصَدْنَا بِئَايُنَا إِذْ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ
أَدْرَأْنَا يَا أَيُّهَا الشَّاهِدَةُ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يَحْفَاوُنَ أَنْ تُرَدَّ أَيْنُ بَعْدَ
أَيْنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

(۱۰۶) ئه ی ئه وان ه ی باوه رتان هیناوه: کاتیک نیشانه ی مه رگ و مردن له که سیکنان ده رکه وت، شایه تی نیوانتان با دو که س بن له کاتی وه سیه ته که دا، دو که سی داد په روه رو ئه مین بین له خو تان یان دوو که سی تری ئه مین، ئه گهر ئیوه بو بازرگانی و شتی تر سه فه رتان کرد له ولات داو مردن یه خه ی گرتن، ئه گهر دوو دل بوون له دوو شایه تیه که یان ئه وا رایانگرن له دوا ی نو ئیژی عه سرتا سو ئیند بخو ن به خواو (بلین) ئیمه بو سو ئینده که مان هیچ شتی که وهر ناگرین با سو ئیند بو خورا وه که نزیکترین خزمیش بی ت (له راستی لا ناده ین)، ئیمه شایه تیه که که بو خوا ئه نجامماندا وه نایشارینه وه و ونی نا که ین، چونکه به راستی ئه گهر وابکه ین ئه وه له ریزی تاوانباراندا ین.

(۱۰۷) خو ئه گهر ده رکه وت ئه و دوو شایه ته ی پیشوو (درو بان کردو وه) خو یان گونا هبار کردو وه ئه وه دوو که سی تر له خزمی نزیک سی ته م لیکراوی مردو وه که له جیاتی ئه وان ئاماده بکرین، ئینجا سو ئیند به خوا بخو ن و بلین: که به راستی شایه تی ئیمه له شایه تی ئه وان راستترو دروستت ره، ئیمه هیچ سته م و ده ستر ریژه کمان نه کردو وه و (ته ماعمان له مالیاندا نیه)، خو ئه گهر نیه تمان و ای ت، ئه وه به راستی ئیمه ش له ریزی سته مکاراندا ین.

(۱۰۸) ئه وه ی باسکرا نزیکترین و شیاو ترین شیوازه بو شایه تی جیه جی کردن بو ئه وه ی سو ئیند خو اردن و شایه تیه کان به راستی ئه نجام بدرین له بهر خوا یان له ترسی ئابروو چوونی به درو خستنه وه ی سو ئینده کانیا ن (تا مافی که س نه فه وتی ت)، له خوا بترسن و گو ی بگرن (بو هه موو رینمو یه کی خیر) خوایش هیدایهت و رینمو یی هو زو قه ومی تاوانبارو گونا هکارو له سنوور ده رچوو نادات.

(۱۰۹) رۆژیک دیت، خوا هه موو پیغه مبه ران کۆده کاته وه، ئینجا پیمان ده فهرمویت: چون وه لامستان درایه وه وه خه لکی هه لویستیان چون بوو به رامبه رتان؟ تاج راده یه ک هاتن به ده متانه وه؟ (له سامانکی ئه و رۆژه و به هوئی دلنیا بیان له زانیاری بی سنووری خوا بی) ده لاین: ئیمه نازانین و هیچ شاره زاییه کمان نیه، به راستی خوا به تو هه ر خۆت ئاگات له هه موو نهی نی و شاره وه کانه و به هه موو په نهانی ک ده زانیت.

(۱۱۰) ئه وسا (له ناو هه موو پیغه مبه راندا روو به عیسی کورپی مهربه م) خوی گه وه ده فهرمویت: ئه ی عیسی کورپی مهربه م یادی ئه و نازو نعه مه ته ی من بکه ره وه که رژاندم به سه ر خۆت و دایکدا، کاتی ک من به هوئی فریشته جو به ئیلی پیروژه وه پشتیوانیم لیکردیت، ئه و کاته ی له بی شه که داو به پیریش به ره وانی قسه ت بو خه لکی ده کرد،

هه ره ها کاتی ک فی ری نووسین و دانایی و ته ورات و ئینجیل م کردیت، کاتی کیش له قور وه ک شیوه ی بالنده ت دروست ده کرد به فهرمانی من، ئه مجا فووت پیاده کرد، جا ده بوو به بالنده به فهرمانی من و کویری زگماک و به له کت چا ک ده کرده وه به فهرمانی من، کاتی کیش مردو وه کانت به زیندوویی به فهرمانی من له گو ر ده ره هینا یه وه، هه ره ها یادی ئه وه بکه ره وه که شه ری نه وه ی ئیسرا ئیل م لئ لا دایت، کاتی ک ویستیان بتکو ژن، هه رچه نده به به لگه و مو عجزیه ئا شکر ا کانه وه هاتی بو لایان، ئه وه بوو ئه وانه ی که بی با وه ر بوون ده یانوت: ئه مه جادوو به کی ئا شکرایه وه هیچی تر.

(۱۱۱) هه ره وه ها کاتی ک نیگام نارد بو ها وه له دل سو ژو تاییه تیه کانی عیسا (حه واریه کان) که ئیمان و با وه ر به یینن به من وه پیغه مبه ره که م، ئه وانی ش و تیان: ئیمان و با وه ری ته و او مان هه یه، خوا به تو ش به شایه ت به که به راستی ئیمه مو سلما ن و (ملکه ج و دل سو زین).

(۱۱۲) با سی ئه وه شیان بو بکه کاتی ک حه واریه کانیش و تیان: ئه ی عیسا ی کورپی مهربه م، ئایا په ره ردگاری تو ده توانی ت له ئاسمانه وه سفره و خوانیکمان بو دابه زینیت؟ عیسا وتی: له خوا بترسن، ئه گه ر ئیوه ئیماندرن، (ئه مه ج داخو ازیه که ده یکه ن؟).

(۱۱۳) (حه واریه کان بو پاساوی داوا که یان) و تیان: ده مانه ویت (بو پیروزی و به ره که ت) لئی بخوین و دلنیا بین و چا ک بزانی ن که بیگو مان راست له گه لدا کردوین و له سه ریشی بیینه شایه ت (تا ئه وه ی با وه ری هه یه با وه ری دامه زرا وتر بیت).

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِشْرَ لَنَا بِكَ أَنْتَ عَلَّمْنَا الْعُجُوبَ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ خَلَقْنَا مِن الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَدْرِي الْأَكْثَمَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِعَلَمِكَ إِذْ جُنَّهْمُ بِالْيَمِينِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ تُبَيِّنُ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُونَ اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الْمُشْهَدِينَ ﴿١١٣﴾

(۱۱۴) ئەوسا عیسای کورپی مەریەم لە خواپارایە و دەو و تەوی ئەوی خۆی پەرورەدگار لە ئاسمانە وە سفرە و خوانیکمان بو دابەزینە تا بێتە جەژن بو ئەوە کانی ئیستا و داها توومان و بەلگە یەك بێت لە لایەن تۆوە بو پیغە مەرایە تی من و دەسەلاتی بئ سنوورت، لە رزق و رۆزی تاییە تیش بەرە وەرمان بکە، هەر تۆی چاکترین رۆزی بەخس.

(۱۱۵) (ئینجا) خوا فەر مووی: بەراستی من ئەو سفرە و خوانەتان بو دادە بەزینم، جا ئەوەتان (دوای دابەزانندی سفرە و خوانە کە) بئ بروایت و سوپاس ناپەزیریت، ئەوە بەراستی من سزایە کێ دەدەم کە سزای هیچ کەسیکم لە جیهاندا ئاوا نەدا بێت.

(۱۱۶) کاتیکیش خوا (هەر لە قیامەتدا) فەر مووی: ئەوی عیسای کورپی مەریەم، ئایا ئەوە تۆ بەخەلکیت و توه: منیش و دایکیشم بە دوو خوا دابنن لە خوار خۆی پەرورەدگارە و؟ عیسا لە وەلامدا و تی: پاکێ و بیگەردی و

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَعَلْتُكَ لِنَاسٍ آخِذِينَ بِآيَاتِي مِنَ الدُّنْيَا قَالِ اللَّهُ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ فَلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ أَلَمُّ بِزُلْمِهِمْ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِينَ فِيهَا أَبَدًا رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرِضْوَانَهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

بئ هاوێ شایستە ی تۆیە، ناکرێ شتی بلیم کە مافی من نەبیت؟! (چۆن حەق بەخۆم دەدەم شتی وا بێت بە زارمدا؟! خۆ ئەگەر شتی وام و تیبیت ئەوە بەراستی تۆ دەیزانیت و لێت شاراوە نیە، چونکە تۆ دەزانیت بەهەرچی لە دڵ و دەرووندا هەیه، بەلام من نازانم بەوێ کە لە دەریای علم و زانستی بئ پایانی تۆدا هەیه، چونکە بەراستی هەر تۆ زانا و شارەزای نھینی و پەنھانی.

(۱۱۷) (بیگومان تۆ چاک دەزانیت): من هیچ شتیکم پئ نەوتوون جگە لەوێ کە تۆ فەرمانت پێداوم، ئەویش ئەوەیە: تەنھا خوا بپەرستن کە پەرورەدگاری من و پەرورەدگاری ئێو شە، من شایەت بووم بەسەر یانە و هەتا لەناو یاندا بووم، ئینجا کاتیک کاری منت لەزەویدا کۆتایی پئ هینا، ئیتر ئەوە هەر خۆت چاودێر و ئاگادار بوویت لێیان و هەر تۆش شایەتیت بەسەر هەموو شتیگە وە.

(۱۱۸) جا ئەگەر ئەشکەنجەیان بەدەیت (لەسەر لادان و تاوانیان)، ئەوە بەراستی بەندە ی خۆن، ئەگەر بەهۆی ئیمانە وەو لێیان خۆش ببیت، ئەوە بەراستی تۆ خۆت خۆیە کێ بالادەست و دانایت (دەزانیت کێ شایستە ی لێخۆشبوونە).

(۱۱۹) (ئینجا) خۆی گەرە فەر مووی: ئەمە ئەو رۆژە یە کە راستگۆیان راستگۆییە کە بان سوودیان پێدەگە یە نیت، باخە کانی بەهەشت بویان ئامادە یە کە چەندە ها رووبار بەژێر درەختە کانیدا دەروات و بو هەمیشە و هەتا هە تایی لەو بەهەشتە دا دەمیننە وە، خۆی پەرورەدگاریش لێیان رازی و ئەوانیش لە خوا رازین، ئەوە یە سەرفرازی گەرە و بئ سنوور.

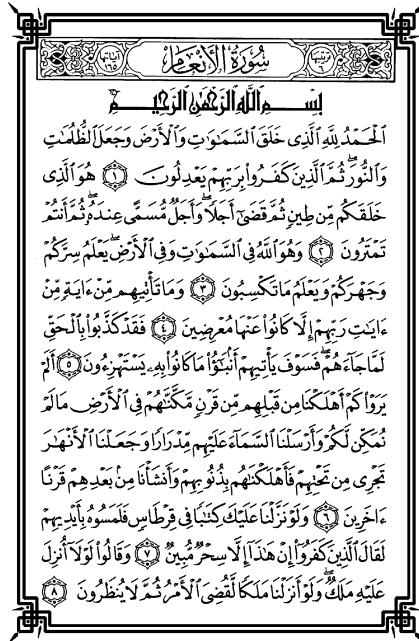
(۱۲۰) ئاسمانە کان و زەوی هەر خوا خاوەنیانە و مولکی ئەون هەر وەها ئەو ش کە تسیاندا یە، ئەو زاتە هەمیشە دەسەلاتی بەسەر هەموو شتیگدا هە یە و سەلاتی بئ سنورە.

سورہتی (الأنعام)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) سو پاس و ستایش بو ٔو خویہی کہ ٹاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ، تاریکی یہ کان و روناکی فہراہم ہیناوہ (کہ چی لہ گہل ٔو ہہ موو بہ لگہ بہ ہیزو سہ رسام ٹاوہ رانہ دا) کہ چی ٔو وانہی بی باوہ رن بہ تا کو تہ نہایی پەروردگاریان دروستکراوہ کانی خوا دہ کنہ ہاوتای خوا.

(۲) خوا ٔو زاتہ یہ کہ باوکی ٹیوہی لہ قورپیک دروست کردوہ لہوودوا کاتیکی بریاردا (لہ دنیا دا بمیننہ و ہ) و کاتیکی دیاریکراوی تریشی لای خوی بوتان بریارداوہ کہ چی پاش ٔو ہہ موو بہ لگانہ بو دہ سہ لاتی بی سنووری خوا ٹیوہ ٹینکاری زیندو بو ونہ و ہ دہ کن و ہر لہ گوماندان بہ رانہر دہ سہ لاتی بی سنووری خواو زیندو کردنہ وتان.

(۳) ٔوہ ہر ذاتی اللہ یہ کہ شایانی پەرستنہ لہ ٹاسمانہ کان و زہویدا و نہیئی و ٹاشکراتان دہ زانیئت، بہ ہہ موو کارو کردوہ یہ کیش کہ دہ یکنہ ٹاگادارہ.

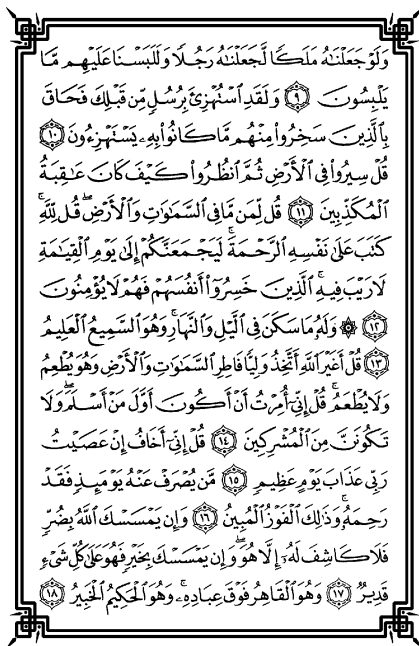
(۴) (لہ گہل ٔوہ شدا بی باوہ ران) ہیچ بہ لگہ و موعجزیہ یہ کی پەروردگاریان بو نایہت پشتی تیئہ کنہ و رووی لی و ہرنہ گیرن.

(۵) ٔو وانہ کاتیکی ٔو ہ حق و راستیہ یان بو ہات کہ قورٹانہ بروایان پیئہ کرد، جا لہ ٹاینده دا بو بان دیت و پییان دہ گات ہہ وائی ٔوہ ی کہ ٔو وان گالٹہ یان پیئہ کرد.

(۶) ٹایا نہ یانینبیوہ و نہ یانزانیوہ (بہ ہوی شوینہ وارہ و ہ) چہ ندہا نہ و ہ مان پیئش ٔو مان لہ ناو بردوہ کہ پایہ دارمان کردبوون لہ زہویدا، بہ شیوہ یہ ک ٹیوہ مان ناوا پایہ دار نہ کردوہ، بارانی زورمان بہ ردہ وام بو دہ باراندن (کہ دہ بوہ ہوی پیگہ یشتنی جو رہا روہ ک و بہ رو بووم)، چہ ندہا جو گہ و روو باریشمان لہ ناو کیلگہ و باخ و شارہ کانیا ندا بو رہ خساندبوون کہ خو رہ می دہ کرد بہ نیو درہخت و کو شک و تہ لاریاندا، بہ لام بہ ہوی لادان و گوناہو تاوانیانہ و لہ ناومان بردن و نہ و ہی ترمان لہ دوی ٔو وان ہینایہ کایہ و ہ.

(۷) خو ٔو گہر نوو سراویکمان بو تو لہ ناو کاغہ زیکدا دابہ زاندا یہ و دہ ستیشیان لی بدایہ، ٔوہ ٔو وانہ ی کہ بی باوہ پرو کافرن دہ لئین: ٔمہ ہر جادوویہ کی رون و ٹاشکرایہ!! (ہر باوہر ناہیئن).

(۸) ہر و ہا دہ لئین: چی دہ بو ٔو گہر فریشتہ یہ ک بو لای (محمد ﷺ) دابہ زیا یہ و بہ چاوی خو مان ہمانینیا یہ! خو ٔو گہر فریشتہ دابہ زینین ٔوہ کو تایی بہ ہہ موو شتیکی دیت و لہ ناو دہ چن، پاشان مو لہت نادرین تا تہ و یہ بکن و پەشیمانی دہ ربرن.

(۹) خو ئه گهر فریشته مان بگردایه به فرستاده، ئه وه له شیوه ی پیاو یکدا ده ماننارد و هه مان گومان که ئیستا هه یانه بویان دروست ده بوو.

(۱۰) ئه ی محمد ﷺ دلت له خو ت دانه مینیت له سه ر برویانویان) سویند به خوا گالته کراوه به پیغه مبه رانی پیش تو، سه ره نجام ئه وه ی ئه وان برویان پیی نه بوو، گالته یان پیده کرد، یه خه ی پیگرتن و نغروی کردن و (خوا تو له ی لیسه ندن).

(۱۱) پیمان بلئ: برۆن بگه رین به سه ر زه ویدا و پاشان ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن، بزائن سه ر ئه نجامی ئه وانه ی به سه رنامه ی خوا یان به درۆزانی چۆن بووه (چیمان به سه ره یئان).

(۱۲) ئه ی محمد ﷺ لییان سپرسه) و بلئ: ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه کئی خاوه نیه تی؟ (هه ر خو ت وه لام بده ره وه و) بلئ: هه ر هه موی خوا خاوه نیه تی، هه ر خویشی

ره حم و میه ره بانئ له سه ره خو ی فه رز کردوه، سویند به خوا له روژی قیامه تدا که هه یج شکوگومانی تبادا نیه کوتان ده کاته وه، (هه رچه نده) ئه وانه ی که خو یان دوړاندو بیریان له قیامه ت نه کرده وه، هه ر باوه ر ناهینن.

(۱۳) هه رچی کش و مات بووه له شه ودا و ده جو لیت له روژدا هه ر خوا خاوه ن و سه ره پهرشتیاریتی، بیگومان ئه و په ره ردگاره خوا یه کی ته و او بیسه ره به گو فتارتان و زانایه به هه لسو که و تان.

(۱۴) هه ره ها پیمان بلئ: ئایا (به عه قل و ژیری ئیوه ره وایه) که جگه له خوا که سیکی تر بکه مه پشت و په نای خو م؟ که به دیه یئنه ری ئاسمانه کان و زه ویه و هه ر ئه ویش روژی به خسه به هه موو زینده وه ران و خویشی بی نیازه له هه موو رزق و روژیه ک، دووباره بلئ: من به راستی فه رمانم پی دراوه یه که م که س بم که ته سلیمی ئه و زاته بیم و موسولمان بم، (من پیت راده گه یه نم) که: هه رگیز نه که یه ت له مو شریک و ها وه لگه ران بیت.

(۱۵) (هه ره وه ئه ی محمد ﷺ) بلئ: به راستی من زور له سزای روژیکی گه و ره ده ترسم که سزای روژی قیامه ت ته ئه گه ر یاخی بم له فه رمانی په ره ردگارم.

(۱۶) ئه وه ی له و سزایه ده رباز بکری ت له و روژده ا، ئه وه به راستی ئیتر دیاره که خوا ره حمی پی کردوه و شایسته ی میه ره بانیتی ئه و بووه، جا ئه و ده رباز بوونه سه رفرازیه کی ئاشکرایه.

(۱۷) (دلنیابه له وه ی) ئه گه ر خوا دوو چاری زیان و گرفتیکت بکات، ئه وه ته نها خو ی ده توانیت له سه رت لا به ری ت و رزگارت بکات، خو ئه گه ر بیه ویت خیر و خو شیه کت بو پیش به نییت، ئه وه ئه و خوا یه ده سه لاتئ به سه ره هه موو شتی یکدا هه یه.

(۱۸) هه ر ئه و خوا یه ش زال و بالاده سته به سه ره هه موو به نده کانیدا و هه ر خویشی زاتیکی دانا و کار به جئ و ئاگایه (به نه یئنی و ئاشکرای به نده کانی).

(۱۹) ئەى پېغمبەر ﷺ بەو كافرانە بلىٰ كە شاھتە تەن دەوتتە
 لەسەر پېغمبەرە تە تۆ چ شتەك گەورە ترو راسترە لە
 شاھتە تەن؟! ھەرخۆت بلىٰ: اللہ راسترەن شاھتە تە، كە شاھتە تە نىوان
 مەن و ئىوہ بىت، مەن ئەم قورئانە شەم بەو ھەجى و نىگا بو ھاتوہ تا
 ئىوہ و ھەموو ئەوانەى پىيان گەشتوہ ئاگادارو بىدار بەكەم،
 (لە گەل ئەم ھەموو روون كردنە وانەدا) ئايا ئىوہ شاھتە تە دەدەن كە
 بەراستى لە گەل خوادا چەند خوايە كى تر ھەبىت؟! بلىٰ: (مەن بەش
 بە ھالى خۆم) شاھتە تە ناھەق و نارە ھوای وا نادەم، دو بارە بلىٰ:
 بەراستى ئەو خوايە زاتىكى تاك و تەنھايە و مەن بەراستى بەرەم لە
 ھەموو ئەو شتانەى كە ئىوہ دەيانكەنە ھاوہل و ھاوتای ئەو زاتە.
 (۲۰) ئەوانەى كىتەبى (ئاسمانىمان پىدان لە گاورو جوو)
 پېغمبەر ﷺ دەناسنەو ھەروەك چۆن مەندالە كانى خويان
 دەناسنەو، (بەلام) ئەوانەى كە خويان دۆراندو برۆيان بە
 محمد ﷺ نەھىناو، ئەو ھەر باوہر ناھىن.

قُلْ اَنْ شِئْءًا كَرِهْتُمْ فَلِلَّهِ شَيْءٌ كَبِيرٌ لِلَّهِ شَيْءٌ كَبِيرٌ وَيَسْتَكْفِرُ بِنِيَّانِ وَيَسْتَكْفِرُ بِنِيَّانِ
 الْقُرْءَانِ لَا يُذِرْكُم بِهِ وَمَنْ يَلْعَبْ اَيْتَكُمْ لَتَسْتَهْجُوْنَ اَنْتَ مَعَ اللّٰهِ
 ءَالِهَةٌ اٰخَرٰى قُلْ لَا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اللّٰهُ وَجِدْ وَاِنِّىْ بَرِيٌّ مِّنْهَا
 تُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَمُرُّوْنَ كَمَا يَمُرُّوْنَ
 اَبْنَاءَهُمُ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اٰطٰهُ
 مِمَّنْ اٰقْرَبٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَبَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ لَا يُفْلِحُ الْظٰلِمُوْنَ
 ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرْهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا اَيْنَ شُرَكَاءُكُمْ
 الَّذِيْنَ كُنتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَنُرَكِّنْ فِتْنَتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ
 رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمَنْهُمْ مَّنْ يَسْتَسْمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى
 قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وُفِيَ ءَاذَانَهُمْ وُقُرًا وَاِنْ يَرَوْا كَلِمًا اٰيَةً
 لَا يُؤْمِنُوْا بِهَا حَتّٰى اِذَا جِءَوكَ بِحُجْرٍ لَّوْكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا
 اِلَّا اَسْطِطْرٌ اَلْوَالِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوِيْ عَنْهُ وَاِنْ
 يَهْلِكُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ رِئٰى اِذْ وَقَفُوْا عَلٰى النَّارِ
 فَقَالُوْا اِنَّا لَنُرٰى رُءُوسَكُمْ كَذٰبًا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِطْرٌ
 اَلْوَالِيْنَ ﴿٢٧﴾

(۲۱) جاكى ھەبە لەو ھەستە مكار تر بىت، كە شتى نادروست و درۆ، بو خوا ھەلدەبەستىت؟ يان ئايەت و فەرمانە كانى خوا
 بە درۆ دەزانىت؟! چونكە بەراستى ئەو ھەستە مكارانە سەرفراز نابن.

(۲۲) لە روژىكدا كە ھەموو (خوانەناس و) ھاوہلگەران كو دەكەنەو بە گشتى و پاشان بەوانەى كە ھاوہبەشيان داناوہ بو
 خوا دەلەين: كووان و لە كوین ئەو شتانەى دەتانپەرستن و دەتانوت ھاوتای خوان بەخەيالى خوتان؟!

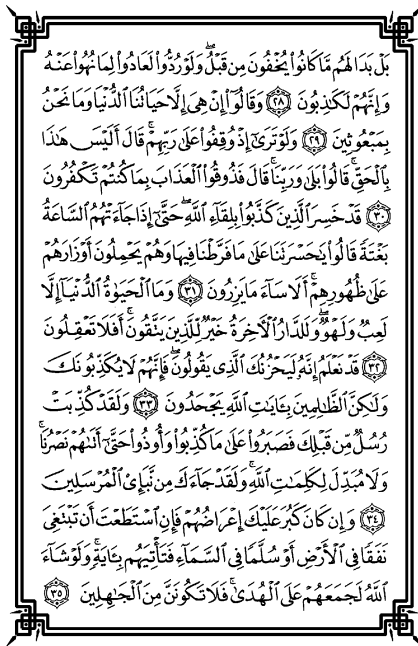
(۲۳) پاشان سەرەنجامى بى باوہريان ھىچ وەلامبىكان نەبوو بىجگە لەو ھەى كە وتیان: سویند بەخوای پەرورەدگارمان
 ئىمە ھەرگىز موشرىك و ھاوہلگەر نەبووین!!

(۲۴) سەرىر كە چۆن درۆ لە گەل خوشيان دەكەن، چۆن بىروپروای پووچيان لى ونبوو و ناسەوارى نەما.

(۲۵) ھەندىكەش لەو بى باوہرەنە گویت بو دەگرن (لە كاتى خویندنى قورئاندا، بەلام چونكە مەبەستيان نىە شوین
 ھەقىقەت بەكون) ئىمە پەردەمان ھىنا بەسەر دلپاندا لە تىگەبىشتيان بو قورئانە كە وگويمان سەنگىن و گران كردن (وہك
 ئەو ھەى كە نەبىستن) ئەگەر ھەرچى نىشانەو بەلگەيە كىش ھەبە بىبىن ئەوان بروای پىناكەن، ھەتا كاتىكەش كە دىن بو
 لات دەيكەنە موجدەلەو دەمەدەمى، سەرئەتجام خوانەناسان دەلەين: ئەم قورئانە ھىچ نىە بىجگە لە داستانى پىشيانان
 نەبىت!!

(۲۶) ئەوانە نايەلن كەس گوئى بو قورئان بەگرىت و خویشيانى لى دوور دەخەنەو، (جا بەو كارەيان) جگە خودى خويان
 كەس لەناو نابەن و ھەستىشى پىناكەن. (كە چ بەلەيك بەسەر خويان دەھىنن).

(۲۷) جا ئەگەر ئەوانە بىبىنى (لە قىامەتدا) لەسەر لىواری دوزەخ راوہستىراون (بەدەم ھەسەرت و ئاھونالەوہ) دەلەين:
 خۆزگە جارېكى تر بىانگىراينا يەتەوہ بو دنياو (لەم سەرئەتجامە شوومە رزگارمان دەبوو) ئەوسا ھەرگىز نىشانەو بەلگەو
 ئايەتە كانى خوامان بەدرۆ نەدەزانى و، باوہرى بەتىنمان پى دەبوو، دەچوینە رىزى ئىماندارانەوہ.

(۲۸) نه خیر راست ناکهن و پروانهین، چونکه شهوه ئاواتیکی شهسته مه، هه موو شهو کار و کرده وه و پیلانانه ی که پیشتر ده یانشارده وه، ئیستا وناشکرا بووه، خو شه گهر بگیردرینه وه بو (دنیا) شهوه ههر دهست ده که شهوه بهو کار و کرده وانه ی که جارن ده یانکرد، به راستی شه وانه ههر درو ده کهن و دروژنن.

(۲۹) شه وانه وتیان: ژیان ههر شه ژیانیه دنیا بهو هیچی تر نیه، ئیمه زیندوو ناکرینه وه (بو لیبیرسینه وه).

(۳۰) ئای شه گهر شه وانه ده بینهت (له بهردهم دادگای پر له دادی) پهروه ردگاریاندا وه ستیراون، خوی گه و ره پیمان ده فه رمویت: ئایا شه مه ی که بوتان پیشهاتوره وه ده بینهت راست و حه قیقه ت نیه؟ (به که ساسی و خه جاله تیه وه) ده لیلین: به لیلی راسته، سویند به پهروه ردگاران (ئینجا خوا) ده فه رمویت: (مادهم وایه) سزوا تالاو بچیژن به هوئی شه وه ی که باوه رتان به زیندوو بو شه وه نه بوو.

(۳۱) به راستی شه وانه ی که بروایان به ناماده بوونی بهردهم

(دادگای) خوی به بوو زه رریان کرد و خو یان دوړاند، کاتیکیش قیامهت کتوپر به خه یان پیده گریت، ده لیلین: ناخ و داخ و په شیمانی بو شه و روژگاره ی به که مته رخه می و (به به ره لایی و سه رکه شی و تاوان) برده مانه سه ر، له کاتیکیدا شه وانه هه موو گونا هو تاوانیان داوه به کو لیا ندا، ناگادارین که چه نده خراپه، کو ل و باری و، که هه للی ده گرن.

(۳۲) ژبانی دنیا جگه له یاری و گه مه و گالته به کی کهم نه بیته هیچی تر نیه، بیگومان مالی دوایی (به هه شتی به رین) چاکتره بو شه وانه ی که پاریزکاری و خواناسی ده کهن، ئایا شه وه عه قل و ژیریتان بو ناخه نه کار و ژیر نابن؟

(۳۳) به راستی چاک ده زانین که گو فتاری نادرستی خوانه ناسان غه م و په ژاره ت بو پیش ده هینهت، چونکه به راستی شه وانه وه نه بیته تو به دروژن بزائن، به لکو سته مکاران ههر دانناین به راستیدا و ئینکاری ئایه ت و فه رمانه کانی خوا ده کهن.

(۳۴) سویند بیته بیگومان پیغه مبه رانی پیش تو ش بروایان پینه کراوه، له گه ل شه و شه دا شه وان دانیان به خو دا گرت له سه ر شه و بروا پئی نه بوونه یان، ئازارو شه شکه نه جه ش دران، هه تا سه ر شه نجام سه ر که وتنی ئیمه یان بو هات و به ره وه ر بوون پیی و هیچ هیزیک نیه بتوانیته ویست و فه رمانه کانی خوا بگوریت، سویند به خوا هه و آل و ده نگوباسی هه ندیک له پیغه مبه رانت بو هاتوه ده رباره ی سه ر شه نجامیان.

(۳۵) خو شه گهر پشت هه لکردن و سه ریچی خوانه ناسانت زور لاسه خته، شه گهر ده توانیت تونیللیک له زه ویدا هه لیکه نیت یان په یژه یه که به ئاسماندا هه لپه سی ریت تا مو عجیزه به کیان بو پیش بهینهت (بئی سووده شه وانه ههر باوه رت پیناکهن) شه گهر خواش بیویستایه له سه ر هیدا یه ت و ریازی دروست، کوی ده کردنه وه (به مه رچیک خو یان مه به ستیان بیته)، که واته له و که سانه مه به که شاره زانین.

(۳۶) بہرپاستی تہنہا تہوانہ بہدہم بانگہوازی خواوہ دہچن کہ گوی دہگرن لہ راستیہ کان، (دل) مردوہ کانیش (لہ روژی قیامہ تدا) خوا زیندوویان دہ کاتہوہ، لہوہودواش بہناچاریہ ہر دہبیت بو لای خوا بگہرینہوہ (تا بہسزای بی باوہری خویانیان بگہ یہ نیت). (۳۷) (تہو خوانہ ناسانہ) دہ لسن: تہوہ بو محمد ﷺ موعجزیہ یہ کی لہ لایہن پەرودگار یہوہ بو نایہ تہ خواروہوہ؟ بلئی: بہرپاستی خوا دہسہ لاتی ہہ یہ کہ موعجزیہ بنیریت، بہ لام زورہی تہوانہ نافامن و نازان (کہ ہرجی ہہ یہ موعجزیہ یہ).

(۳۸) ہیچ زیندہوہرو گیانلہ بہریک نیہ بہسہر زہویدا بروات و ہیچ بالندہ یہ ک بہ بالہ کانی بفریت، تہو وانیس توممت و گہ لیک نہ بن و ہک ٹیوہ (لہ روی دروستبونہوہ دلنیا بن) ہیچ شتیک نیہ پشت گویمان خستیبیت لہ کتیبہ (تابیہ تہ کی لوح المحفوظ) دا لہوہودوا ہرہموو تہوانہ کودہ کرینہوہ بولای پەرودگار یان (بو تہوہی دادگایی بکریں و ہموو کہس مافی خوی و ہر بگریت، یان تولی رہوای لی بسہ نریت).

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَآرِطًا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَمِنْ شَيْءٍ رَجَمْتُ بِهِمُ الْحُمْرُوكَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُغُرُوا عَلَيْكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ دَشِيَ اللَّهُ يَضِلِّهِ وَمَنْ دَشَا جَعَلَهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۸﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْبَرُ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْأَسْوَاقِ وَالضَّرَافِعِ لَعَلَّهُمْ يَضُرُّونَ ﴿۴۱﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۳﴾

(۳۹) تہوانہی کہ بروایان نہ کردوہ بہ تہایت و فہرمانہ کانی ٹیمہ، کہرن، حق نایستن، لالین، حق نالین لہناو تاریکہ کاندازیان دہ بہ نہسہر، بیگومان تہوہی خوا بیہویت گومرای دہ کات (چونکہ خویشی دہستیشخہرہ لہو ہوارہدا) تہوہش کہ بیہویت (ہیدایہ تی پداو ہیدایہت و ہر بگریت) دہیخاتہ سہر ریپازی راست و رہوان. (۴۰) (بہ خوانہ ناسان) بلئی: ہوالم بدہتی تہ گہر سزاو تولی خوا یہ خہ تان پیگریت، (تا لہو کاتانہدا) ہاناو ہاوار بو کہسیک دہبن جگہ لہ خوا؟ تہ گہر ٹیوہ راستگون (کہ گواہ غہیری خوا فریاتان دہ کہویت!؟)

(۴۱) (نہ خیر لہوکاتہ سامناکانہدا) ہر ہاناو ہاوار بو تہو زاتہ دہبن (تہویش خویہ کی میہرہ بانہ) بہ لاو ناخوشیہ کانتان لہسہر لادہ بات تہ گہر بیہویت، جا لہوکاتہدا ہر شتیک کہ بہ ہاوہل و شہریکی تہو زاتہی دادہ نیں، فہراموشی دہ کہن. (لہ کاتی تہنگانہدا بی باوہریش ہاوار لہخوای فریادرس دہ کات).

(۴۲) سویند بیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ مہرانی زورمان رہوانہ کردوہ بو سہر قہوم و گہ لانی تر (جا کاتیک سہر کہش و یاخی بوون)، توشی تالای جہنگ و بہ لاو تہنگانہ مان کردن بو تہوہی لیمان پیارینہوہوہ بلا لاینہوہ.

(۴۳) تہوانہ کاتیک تولوہ سزای ٹیمہ یان بو ہات، بو نزاو پارانہوہی بہ کولیان نہ کرد، جاجونکہ دلیان رہق و رہش بوو، شہیتانیش تہو کارو کردوہ ناپہسہ ندانہی بو رازاندبوونہوہ کہ دہیان کرد. (بوہ سہر گہردان بوون).

(۴۴) ٹینجا کاتیک تہو بہرنامہ و ریپازہی کہ یادیان خرابوہ فہراموشیان کرد، ٹیمہ دہروازہ کانی ہموو شتیکمان بو والا کردن و (نازو نیعمہ تمان بہسہردا رژاندن) ہہ تاکاتیک دلخوش و شادمان بوون بہوہی کہ پیان درا، ٹیتر لہناکاوگرتمانن و ہموویانمان سہر گہردان و ریسوا کرد ٹینجا تہوان بی تومید بوون و بہ غم و پہژارہیہ کی زورہوہ تیاچوون. (چونکہ نازو نیعمہ تہ کانیان لہ تاوان و گوناہو ستہمدا بہ کارہینا).

فَقُطِعَ دَائِرَةُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْأَيَاتِ
 ثُمَّ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْزَلْنَا اللَّهُ
 بَعَثَةً أَوْجَهْرَةً هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
 يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا لِمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنْ أَنْزَجْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْسَرُوا
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ دُونُهُ لِيُؤْكِلُوا لِشَفْعِ لَعَلَّهُمْ يَنْفَعُونَ
 ﴿٥١﴾ وَلَا تَقْرَأُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوِّ وَالْءَعَشَىٰ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنْظُرُهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

(٤٥) ئینجا ئیتر ئه و گه له ی سته میان کرد و بی پروا بوون بنبر کران، جا ئه و کاته یونه وهر هاوری له گه ل ئیمانداران و فریشته کاندایه لاین: الحمد لله رب العالمین.

(٤٦) ئه ی محمد ﷺ به و بی با وهر پانه بلئی: هه و الم بده نی ئه گهر خوا ده زگای بیستن و بینتانی لئ وهر بگریته وه و مور بنیت به سهر دله کاتاندا، ئایا خواهه که هه به جگه له الله ئه و ده زگایانه تان بو بهیئته وه؟ سه سیر بکه و سه رنج بده چوون چه نده ها نمونه و به لکه یان بو ده هیئینه وه، پاشان ئه وان ههر مله جه ری ده کهن و رو وهر ده گیرن.

(٤٧) بییان بلئی: هه و الم بده نی، ئه گهر سزاو توله ی خوا کتوپر بی پیشه کی یه خه ی پیگرتن، یان به ناشکرا نیشانه کانی دهر که وت و به ره و رووتان هات، ئایا ئه و کاته ههر قه وم و ده سته ی سته مکاران نیه که تیاده چن؟

(٤٨) ئیمه پیغه مبه ران ده ئیرین ته نها بو مزده دان (به ئیمانداران) و ترساندن (بی با وهر پان)، جا ئه وه ی ئیمان و با وهر بهیئیت و چاکسازی بکات، ئه وه نه ترس و بی میان له سهره، نه غه مباریش ده بن.

(٤٩) ئه وان هه که بروایان نه هیئا به ئایهت و فهرمانه کانی ئیمه، سزاو ئازار یه خه یان پی ده گریت و بییا ده جزیت به هو ی ئه وه ی کاتی خو ی دهر ده چوون له فهرمانی خوا.

(٥٠) ئه ی محمد ﷺ بییان بلئی: من پیتان نالیم که نجینه کانی خوالای منه، ههروه ها له نهیانی و شاروا ه کانی هه یچ نازانم و ئاگادار نیم، ههروه ها پیتان نالیم من فریشته م، به لکو ته نها شوینی ئه وه ده که وم که به وه حی و نیگا پیم ده گات، (ههروه ها) بییان بلئی: ئایا کو یرو چاوساغ وه که یه کن؟ (له راستیدا بی با وهر وه که کو یروایه که له تاریکایدا گیری خوار دییت و له هه مو و تاویکی ژیانیدا و له هه مو و هه نگا و یکیدا به ته مای کوسپ و ته گهر یه، له و لاشه وه ئیماندار بیبنا یه، چاوساغه، هه مو و شتیکی لاروونه، ده زانیت بوچی هاتو وه، بوچی ده زئی، به ره و کو یی ده چیت) ئایا بو بیرنا که نه وه و تینافکران (له و راستیانه تا له دنیا دا ئاسوده بن و له قیامت یشدا سهر فهران).

(٥١) که واته، به قورئان ئه وان هه ئاگادار و هوشیار بکه که ده ترسن کو بگریته وه بو لای په ره و دگاریان، ئه و کاته که س نیه جگه له و په ره و دگاره پشتیوان بیان لیبکات، که سیش نیه تکا کاریان بییت، (ئه و ئاگادار کردنه وه یه) بو ئه وه یه ئه وان ته قوا و پاریزکاری بکه ن و (له هه ولی به ده سته یانی ره زامه ندی خوادا بن).

(٥٢) ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار نه که یت ئه وان هه دهر بکه یت (له مزگه وت و کو ری خواناسین) که له به یانیان و ئیواراندا له په ره و دگاریان ده پارینه وه و (ده بیهرستن) مه به ستیشیان ته نها ره زامه ندی ئه وه، حساب و لیپرسینه وه ی هه یچ شتیکی ئه وان له سهر تو نیه و حساب و لیپرسینه وه ی هه یچ شتیکی تویش له سهر ئه وان نیه، خو ئه گهر دهر یان بکه یت، ئه وه ده چیه ریزی سته مکارانه وه.

(۵۳) ٹیمہ ہر بہو شیوہیہ ہندیکیان بہ ہندیکیان تاقیدہ کہینہوہ (کیشہ بو یہ کتر دروست دکہن، دہبنہ بہ لا بو یہ کتر، یاخود ہندیک ہہ ژار دکہین و ہندیک دہولہ منہند.. ہتد) تا بی بروایان بلین: نایا نائہوانہ خوا ریژی لیسانون لہناوماندا؟! (تہو ہہ ژارو داموانہ کھی شایستہی تہون خوا ہہ لیانیزیریت و ہیدایہ تیان بدات) مہ گہر ہر خواہی پەرور دگار زانا نیہ بہ سوپاسگوزاران؟

(۵۴) کاتیک تہو کہسانہ ہاتن بولات کہ ٹیمان بہ تایت و فہرمانہ کانی ٹیمہ دہینن (تو تہی محمد ﷺ، تہی ٹیماندار) بلئی: سلواتان لی بیت (تہم مژدہہشیان بدہری) کہ: پەرور دگارتان فہرزی کردوہ لہسہر خوئی (کہ لہ نآقاری ٹیوہدا) بہرہحم ومیہربان و دلوفان بیت، تہ گہر کہ سیکنان بہنہفامیی، بہنہزانی گوناہیکی کردو لہوہودا تہو بہی کردو پہشیمان بوہ، پاش تہنجامدانی خرابہکہ و چاکسازیشی کرد، تہوہ با دلنیبایت کہ پەرور دگار زور لیخوشبوو و میہربانہ.

(۵۵) ہر بہو شیوہیہ کہ باسکرا بہدریژی (بہلگہو نیشانہکان) روون دکہینہوہ تا بہجوانی و ناشکرا، حہق روون پیئہوہ و ریبازی تاوانبار و خوانہناسان دہرکہویت و بناسریت.

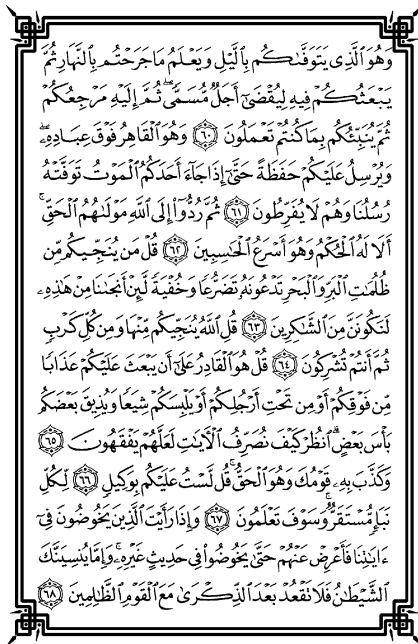
(۵۶) (بہ بی باوہران) بلئی: بہراستی من قہدعہ کراوم لہ پەرستنی تہوشتانہی کہ لہجیاتی خوا دہیانپہرستن (ہہروہا) بلئی: من شوین نارہزوہ کانی ٹیوہ ناکہوم (تہ گہر و ابکہم)، تہوہ ٹیتر بیگومان تہو کاتہ من سہر لیشبواو دہبم و ہہرگیز لہ ہیدایہت دراوان نیم.

(۵۷) پییان بلئی: چونکہ من زور دلنیام و بہ بہلگہوہ پەرور دگارم (دہناسم و دہپہرستم) کہچی (پییم سہیرہ) ٹیوہ باوہرتان پیی نیہ، تہوہی ٹیوہ پہلہتانہ بوتان پیش بیت (لہ تولہو سزای خوایی) بہدہست من نیہو لای من نیہ، حوکم و فہرمانی دواختنی سزاو (ہہمووشت) ہر بہدہست خواہی، تہو زاتہ راستی و حہقیقہتہکان دہخاتہ روو، چاکترین جیاکہرہوشہ (لہ نیوان حہق و بہتالدا).

(۵۸) پییان بلئی: تہ گہر بہراستی تہوہی ٹیوہ پہلہتانہ لہ پیشہانتی (سزای خوایی) لای من بوایہ و بہدہست من بوایہ، تہو کاتہ ہہمووشت لہ نیوانماندا کو تایی دہہات (ٹیوہ لہناو دہچون)، خوایش ہہمیشہ زانایہ بہستہمکاران. (لہدہستی بہتوانای ناتوانن خوئیان قوتارکہن).

(۵۹) کلیلی ہہموو شاراوہکان و زانیی ہہموو نہینیہکان بہدہست خواہی و ہر لای تہوہ، کہس نایانزانیٹ جگہ لہو زاتہ ہہرچی لہسہر و شکانیہ (لہ گیاندارو بی گیان و گیاو دارو زیندہوہرانی وردو درشت لہسہر زہوی و لہ توئی خاکدا) خوا پیی دہزانیٹ، ہہروہا ہہرچی لہ دہریاکانیشدا ہہیہ (لہ زیندہوہری ہہمہچورو ماسی سہیرو سہمرہ) ناگای لیہتی، ہہیچ گہلایہک ناکہوینہ خواروہ خوا پیی نہزانیٹ، ہہروہا دہنکیک یان توویک لہ تاریکیہکانی زہویدا نیہ، تہو دہنکہ چ شیدار بیت یان ووشک بیت، ہہیچ شتیک نیہ لہ خوا پهنہان بیت و لہ (لوح المحفوظ) دا، یاخود لہ دوسپہ و دہزگای تاییہتدا تو مار نہ کرایبت.

وَكذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوْا اهلُوْلَاءِ مَنَ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا بَيْنَا فَقُلْ سَلِّمْتُ عَلَيْكُمْ كَمَا سَلِّمْتُ عَلَيْكُمْ عَلٰى رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّهُم مِّنْ عَمَلِكُمْ سُوْءًا يَّجْهَلُوْنَ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهَا وَاَصْلَحْ فَاِنَّهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاٰيٰتِ وَلِنَسْتَبِيْنَ سَبِيْلَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾ فَلِيْ اِنِّيْ تُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُلْ لَا اُنْبِئُكُمْ اَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ اِذَا مَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ فَلِيْ اِنِّيْ عَلٰى بَيْنُوْمِيْنَ رَبِّيْ وَكَذٰلِكَ يَتَّبِعُنِيْ مَا عَنِيدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ اِنْ اَلْحُكْمُ لِلّٰهِ يُفْصِلُ الْاَحْقَ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَفَضَيْتُ الْاُمْرِيْ بِيْ وَبَيْنَكُمْ وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيْحُ الْغَيْْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِيْ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا نَسْفُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا نَعْلَمُهَا وَاَلَا حَسْبَ فِيْ ظُلْمٰتٍ الْاَرْضِ وَالْاَرْضِ وَلَا يَمَسُّهَا اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٩﴾

(۶۰) خوا ئه و زاته یه که به شه و خه و تان لی ده خات و ده تانمرینیت (له م سالانه ی دوایدا زاناکان بویان ده رکه و توه که خه و جو ره مردنیکه)، هه روه ها ده زانیت له روژیشدا چ کارو کرده و هه یه ک نه نجام دهن، (هه موو روژیک ژیانان پییده به خشیت)، پاشان زیندو و تان ده کاته و ه بو ئه و ی واده ی دیاری کرا و که (پروژانی تهمه نانه) ته و او بکریت و (خه و یکی گه و رده تان لی بکه ویت) له و ه و دو ا گه رانه و تان هه ر بو لای ئه و زاته یه، پاشان هه والی ئه و کارو کرده وانه تان پیاده گه یه نیت که کاتی خو ی نه نجامتان دده.

(۶۱) ئه و زاته ده سه لاتداری بی سنوره به سه ر به نده کانیدا، چه نده ها (فریشته ی) چا و دیرو تو مارکار ده نیریت بو سه رتان هه تا ئه و کاته ی مهرگ دیت و یه خه به که سیکنان ده گریت، ئه و کاته ئیتر (فریشته ره وانه کرا و کانمان گیانی ده کیشن، له کاتی کدا نه وان له کارو کرده و ی خو یان که مته رخمی ناکه ن.

(۶۲) پاشان خه لکی هه موویان گه رپرانه و ه بو لای خوا که سه روه ری راسته قینه یانه، ناگادارین که حوکم و فه رمانه وایی هه ر به ده ست ئه و ه و ئه و زاته خیرا له ما و ه یه کی که مدا له هه مووان ده پرسیته و ه.

(۶۳) ئه ی محمد ﷺ پیان بلی: کی فریاتان ده که ویت و رزگارتان ده کات له تاریکیه کانی و شکانی و ده ربادا، (کاتی ک گیرده خو ن) و به که ساسی لی ده پارینه و ه، به نه نی هانی بو ده بن، (په یمان ده دن و ده لین) سویند به خوا ئه گه ر له م ته نگانه یه رزگارمان بکه یه ت، ئه و ه به دلنیا ییه و ه ده چینه ریزی سوپاسگوزارانه و ه.

(۶۴) جا له و له مایاندا بلی: خوا له و تاریکیانه و له هه موو کو سیپک رزگارتان ده کات، که چی پاشان (زو ره تان) ها و ه ل و شه ریکی بو بریار دهن. (ته نگانه که تان بیرده چیته و ه).

(۶۵) پیان بلی: هه ر ئه و زاته به توانایه و ده توانیت سزای سه ختتان له سه ر و تانه و ه بو بنیریت یان له ژیر پیتانه و ه یا خود بتانکاته ده سه ته و پارچه پارچه و تالوی توندو تیژی هه ندیکتان بکات به گه رووی هه ندیکی تر تاندا، ته ماشا بکه چون چه نده ها به لگه ی جو را و جو ریان بو ده هیینه و ه، بو ئه و ی نه وان تیگه ن.

(۶۶) (له گه ل ئه و ه شدا) قه و مه که ی تو ئه م به رنامه و قورئانه یان به دروزانی، له کاتی کدا هه ر ئه و ه شه حه قیقه ت و راستی پیان بلی: ئه و ه ئیتر من ده سه لاتی پاراستن و رزگار کردنی ئیوه م نیه و من پشتیوانی ئیوه نیم (ئه گه ر خوا به لایه کتان به سه ر به نیت).

(۶۷) بو هه موو هه و الیک (که له قورئاندا هاتوه) کات و شوینی به دی هاتنی خو ی هه یه، له ئاینده شدا ده یزانن.

(۶۸) کاتی کیش نه وانه ت بینی که دم له ئایه ته کانی ئیمه و ه دهن و (ده یکه نه گالته جاری خو یان) ئه و ه تو پشتیان تی بکه و کو رو کو بو نه و ه یان به جی به یله هه تا ئه و کاته ی ده چنه ناو باسیکی تره و ه، کاتی کیش شه یتان له بیرى بردیته و ه (که دوور بکه و یته و ه لیان) جا دوا ی ئه و ی که بیرت هاتوه له گه ل قه و می سه مکارا دامه نیشه.

(۶۹) (ہرچہندہ) تاوانی نہفامان هیچ کار ناکاتہ سہر پاداشتی تہوانہی خواناس و دیندارن، بہلام تہو ہلویستہی پیشوو یاد خستتہوہیہ، بو تہوہی خویمان بیاریزن (لہو کوپرو کوئمہلانہ و یاخیہ کانیش دابجلہ کین). (۷۰) (تہی محمد ﷺ تہی ئیماندار) وازلہوانہ بہینہ کہ تاینی خویمان کردووہ بہ گالتہ وگالتہ جار و ژیاننی دنیا فریوی داون و سہر لیٹیواوی کردوون، تو بہم قورائانہ یاداوہریان بکہ تا کہس تیا نہچیٹ بہہوی کارو کردہوہی نالہباریہوہ، تہو کاتہ جگہ لہ خوا کہس نہبیٹ پشتیوانی بیٹ، کہسیش نہبیٹ تکاکاری بیٹ، چونکہ کابرای خوانہناس ہرچیہ کی بیٹ و بسیہ ویت بسیکاتہ بارمتہ و فیدیہی خوئی، لئی وەرناگیریٹ، ئا تہوانہ کہسانیکن کہ گرفتار بوون و بونہ تہ بارمتہی کردہوہی نالہباری خویمان، بو تہوانہ خواردنهوہ و ئاوی لہ کوئل و سزای بہئیش تامادہیہ، بہہوی بی باوہر

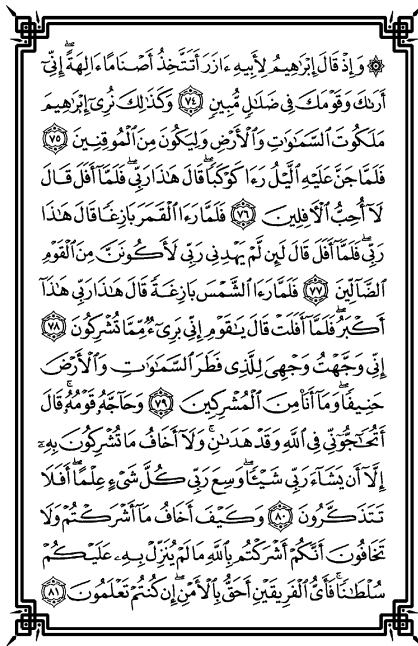
وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوَاً وَعَرْتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذُكِّرُوا بِهِ ۗ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدْلٍ لَآتُخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُتْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَاؤُا وَلَا يَضُرُّنَاؤُا وَتُرَدُّ عَلَآءِ عَاقِبَاتِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوْنَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اثْنًا قُلْ إِيَّاكَ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُزِّنَا لِلْمُؤْمِنِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الَّذِي كَفَى الْمُجْرِمَ

بوونیانہوہ.

(۷۱) پیان بلی: (تایا رہوایہ) ہرستن و ہاناو ہاوار بو کہسیک یان بو شتیٹ بہرین، کہ نہ دہتوانیٹ قازانجمان پیگہیہ نیٹ نہ زیان، تایا راستہ پاشگہز بکریئہوہ دوای تہوہی خوا ہیدایہ تی داین، ئیمہ وہ کو تہو کہسہ بین کہ شہیتانہ کان دہستیان لیوہشانند بیٹ و شیٹیان کردیٹ، بہسہر زہویدا سہرگہردان بسورپتہوہ و چند ہاوہ لیکی (دلسوژی) ہہبیٹ، بانگی بکہن بو ریبازی ہیدایہت و (بہسوژوہ پیی بلین): وەرہ بو لای ئیمہ، کہچی تہونہیہت (تہی محمد ﷺ تہی ئیماندار) تو بلی: بہراستی من دلنیام کہ ہەر ریتمووی خوا (تاینی ئیسلام) ریتمووی تہواوہ، ئیمہ فہرمانمان پیڈراوہ کہ تہسلیم و فہرمانبہرداری ہرورہدگاری جیہانیان بین، (بہقسہی شہیتانہ کان نہ کہین).

(۷۲) ہرہوہا (فہرمانمان پیڈراوہ): نوژیو دروشمہکانی بہچاکی تہنجام بدہین و لہ خہشم و قینی خوا خویمان بیاریزین، تہو ہرورہدگارہش زاتیٹکہ ہەر بو لای تہو کوڈہ کریئہوہ.

(۷۳) ہەر تہو زاتہ ئاسمانہکان و زہوی لہسہر ہنچینہ و بناغہی حہق و راستی بہیاسایہ کی ریٹ و پیٹ دروست کردووہ، ہەر روژیک ہەر کاتیٹ فہرمان (بہ نہمان و لہناوچوونی بدات) بی دواکہوتن پیش دیٹ، تہنہا فہرمان و گوفتاری تہوزاتہ ہہمیشہ راست و بہچیہ و تہنجامدراوہ، جائہ و روژہی فوو دہ کریٹ بہ (صور) دا دہسہلات تہنہا بو خوایہ، ہەر تہو زانای نہیٹی و ناشکرایہ، ہەر تہویش خوایہ کی دانا و ناگیہ (بہ ہہموو بہدیہنراوہکانی).

(۷۴) به سهرهاتی سه دهه کانی رابوردوو بینه وه یادیان) کاتیک ئیبراهیم به نازهری باوکی وت: ئایا راسته چه ند بتیک بکه یته خوا؟! به پراستی من ده بینم توش وقه ومه که شت له ناو گومراییه کی ناشکرادان.

(۷۵) ههروهک چوون هیداته تماندا، هه ره بهو شیوه یه ش دهسه لاتی توکمه مان له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانی ئیبراهیم دا بو ئه وهی به لگه به دهست بیت و له ریزی دلنیاکاندا بیت و دلنیا به خش بیت.

(۷۶) جا کاتیک شهو بالی کیشا به سهر ئیبراهیمدا تهستیره یه کی (که شی گه وره ی) بینی، بویه وتی: ئاگاداربن، وادابنیین ئه مه پهروه دگارمه، کاتیک تهستیره که ی لئ ئاوا بوو وتی: من شتی له بهرچاو ون بووم خووش ناویت و ناپه رستم.

(۷۷) ئینجا کاتیک مانگی بینی هه لهات، وتی: ئاگاداربن،

وادابنیین ئه مه یان پهروه دگارمه، کاتیک ئه ویش ئاوا بوو وتی: سویند به خوا ئه گهر پهروه دگارم هیدایه تم نه دات، ئه وه بیگومان له ریزی دهسته ی گومراکاندا ده بووم.

(۷۸) ئینجا کاتیک خووری بینی هه لهات، وتی: ئاگاداربن، وادابنیین ئه مه یان پهروه دگارمه، ئه مه گه وره تریشه کاتیک ئه ویش ئاوا بوو وتی: ئه ی خه لکینه، ئه ی خزمینه، به پراستی من به ریم له و شتانه ی ئیوه ده یکه نه هاوه ل و شه ریک (بو پهروه دگار).

(۷۹) به پراستی من رووی خووم و دللم له په رستندا کردوته ئه و زاته ی ئاسمانه کان و زه وی فه راهم هیناوه، وازم له هه مو هاوه لگه ریبه ک هیناوه و روم کردوته به کخواناسی به دلنارامی ته و اویشه وه (ده لیم که): هه رگیز من له ریزی موشریک و هاوه لگه راندانیم.

(۸۰) (که چی قه ومه ناله باره که شی) که وتنه موجه ده له و ده مه ده می دژی (له وه میاندا ئیبراهیم وتی): ئایا ئیوه ده رباره ی خوای (تا کو ته نها) له گه ل مندا ده مه ده می و موجه ده له ده که ن؟ له کاتیکدا ئه و به پراستی هیدایه تی دوام و ریبازی راستی نیشاندوام، ناشترسم له و شتانه ی که ئیوه ده یکه ن به شه ریکی خوا (چونکه ناتوانن زینایکم پی بگه یه نن) مه گهر ویستی پهروه دگارمی له سه ریبت و بیه ویت شتیکم به سه ردا به هیبت، پهروه دگارم به زانست و زانیاری هه موو شتیکی گرتوته وه، ئایا ئه وه بیرناکه نه وه و یاداوه ری وهرناگرن؟

(۸۱) من چوون له و شتانه ده ترسم که ئیوه له جیاتی خوا ده یان په رستن له کاتیکدا ئیوه ناترسن له وهی که شه ریک و هاوه لتان بو خوا بریارداوه به پی هیچ به لگه یه ک که خوا ناردیبتی بوتان، جا که واته کام دهسته شایسته ی ئه وه یه پی ترس و بیم بیت له سزای قیامت و به ئاسووده یی بژی؟ ئه گهر ئیوه ده زانن (ئه وه پیم بلین؟...)

(۸۲) ئەوانه‌ی ئیمان و باوه‌پریان هیناوه و سته‌م و هاوه‌لگه‌ریان تپکه‌ل به ئیمان‌ه‌که‌یان نه‌کردوه، ئاسوده‌یی و هیمنی هه‌ر بو‌ئه‌وانه‌یه، هه‌ر ئەوانیش رینموومایی کراون.
 (۸۳) ئەو وتو و یژو لیکۆلینه‌وانه‌ به‌لگه و نیشانه‌ی ئیمه‌ بو، کاتی‌ک به‌خشیمانن به‌ ئیبراهیم له‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی و زآل بوو به‌سه‌ریاندا، قسه‌و بیروباوه‌ری به‌سه‌ر قه‌ومه‌که‌یدا سه‌رکه‌وت، جا هه‌ر که‌سی‌ک بمانه‌وێت و (خۆیشی شایسته‌ بیت) چه‌نده‌ها پله‌و پایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه، به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو به‌ته‌واوی دانا و کار به‌جێ‌یه و زانایه به‌هه‌موو شتی‌ک.

(۸۴) (له‌وه‌دوا) ئیسه‌حاق و یه‌عقوبمان پێه‌خشی، هه‌ریه‌که‌ له‌وانمان رینموویی کرد، پێشتریش نوحمان رینموویی کردبوو، له‌نه‌وه‌کانی (تری ئیبراهیم) داود و سلیمان و ئە‌یوب و یوسف و موسا و هاروون (هاتنه‌ دنیاوه و یه‌ونه‌ رابه‌رو و خاوساغ بو‌خه‌لکی) ئا به‌و شیوه‌یه‌ پاداشتی دلسۆزو چاکه‌خوازان ده‌ده‌ینه‌وه (نه‌وه‌ی چاکو پاک و خواناسیان

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا يُحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾ وَاسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِن آيَاتِهِمُ الَّذِي يُرِيهِمْ وَإِجَابَتِهِمْ وَهُدْيَهُمُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ مِنْ شَاءَ مَنْ يُدْعَىٰ لَهُ وَلَوْ أَنَّ شَرِكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالذِّكْرَ وَالنَّبِيَّةَ فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُوءُ بِهَا كَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَّا آتَاكُمُ عَلَيْهِمْ أَجْرٌ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

پێده‌به‌خشین).

(۸۵) (هه‌روه‌ها) زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا و ئیلیاس هه‌ر هه‌موویان له‌ پاک و چاکان بوون.
 (۸۶) ئیسماعیل و یه‌سه‌ع و یونس و لوطیش له‌ هیدایه‌ت دراوو پێغه‌مبه‌ران بوون) هه‌ریه‌که‌ له‌وانیشمان ریزدار کرد به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی جیهانی (سه‌رده‌می خۆیاندا).
 (۸۷) هه‌روه‌ها هه‌ندیک له‌ باوانیان و نه‌وه‌کانیان و براکانیانمان هه‌لێژارد بو‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی، هیدایه‌ت و رینموویشمان کردن بو‌ رینگه‌و ریبازی راست و دروست.
 (۸۸) ئا ئە‌وه‌یه‌ هیدایه‌ت و رینموویی خوایی که‌ هیدایه‌ت و رینموویی هه‌ر که‌سی‌کی پێ ده‌دات له‌ به‌نده‌کانی (که‌ شایسته‌ بیت) خو‌ئه‌گه‌ر شه‌ریک و هاوبه‌ش بریار بده‌ن: ئە‌وه‌ هه‌رچی کارو کرده‌وه‌یه‌کی (چاکیشیان) هه‌یه‌ هه‌مووی پووچ و بێ‌ نرخ ده‌بیت.

(۸۹) ئا ئە‌وانه‌ی (که‌ ناوبران) ئە‌وانه‌ن که‌ کتیبی (ئاسمانی) و ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌واپی و پێغه‌مبه‌رایه‌تیان پێ به‌خشیوون، جا ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ پروایان پێ نه‌بیت (له‌ نه‌فامان)، ئە‌وه‌ به‌راستی به‌که‌سانیکێ تر له‌ ژیه‌رو هوشمه‌نده‌کانی ده‌سپیرین که‌ پروایان پێه‌تی و پشتیوانی لێده‌که‌ن و پێی بێ باوه‌ر نین.
 (۹۰) ئە‌و (ناوبراوانه) ئە‌و که‌سانه‌ن که‌ خوا(به‌تایبه‌ت) هیدایه‌ت و رینموویی کردوون، توش (ئە‌ی محمد ﷺ) ئە‌ی ئیماندار) شوینی هیدایه‌ت و رینموویی ئە‌وانه‌ بکه‌وه (هه‌روه‌ها به‌و خه‌لکه‌) بلی: که‌ من هه‌یج جو‌ره‌ کرێ و پاداشتی‌کتان له‌سه‌ر رینموویی لێ داوا ناکه‌م، ئە‌م قورئان و به‌رنامه‌یه‌ش (که‌ به‌مندا ره‌وانه‌ کراوه) ته‌نها یادخه‌ره‌وه‌یه‌ بو‌ هه‌موو خه‌لکی سه‌ر ئە‌م زه‌ویه‌ له‌هه‌مسه‌روه‌مه‌کاندا.

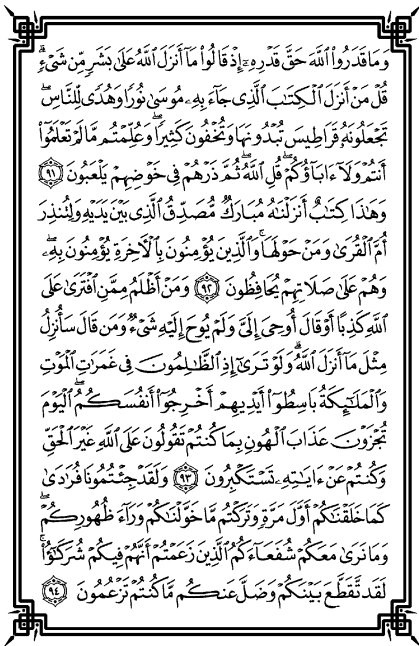
(۹۱) (جوله که) وه کو پیوست قه دری خویان نه گرت، ریزیان بو دانه نا، چونکه و تیان: خوا هیچ کنییکی بو هیچ کهس دانه به زانده، پیمان بلی: باشه ئه کی شه و کتیبه ی دابه زانده که موسا هیئی له کاتی کدا نورو هیدایه تیش بو بو خه لکی، که چی ئیوه به ش به ش و پارچه پارچه ی ده کهن و شه ی به دلتان بیئت نیشانی خه لکی ده دن، زوریشی ده شانده وه (به تایبتهت ده رباره ی پیغمه مبر و قورئان) ههروه ها بلی هه ندیک شت فیکران که نه ئیوه و نه باو و باپیرانتان نه تانده زانی، پیمان بلی: هه ر خوا خوی دایبه زانده و فییشی کردون، له وه دووا وازیان لی بهینه با له به تال و نادرستی خویاندا رو بچن و گه مه و یاری بکه ن!! (گیلانده زیان نه سه ر).

(۹۲) ئه م (قورئانه) کتیبه کی پیروژه، دامان به زانده، راستی کتیبه کانی پیشو ده سه لمینیت (به تایبتهت ته ورات و ئینجیل،

که نه وانیش له لایه ن خواوه ره وانه کراون) ههروه ها نار دو ومانه تا شاره دیرینه که (مه ککه ی پیروژ) و هه موو ده ورو به ری داچله کینیت و (بانگیان بکات بو ئیسلام، که دانیشتوانی هه موو گوی زه ی ده گریته وه) جا نه وانه ی که باوه ر به روژی دوا بی ده هینن، بروا به قورئانیش ده هینن و له سه ر نوژه کانیا ن به رده وام ده بن و هه میشه له کاتی خویدا به رپیکویکی نه نجامی ده دن و ده بیارین. (له هه مو که م و کو رپیه ک).

(۹۳) کی له وه سته مکارتره که درو به ناوی خواوه هه له سته ی، یاخود بلیت: منیش وه چی و نیگام بو هاتوه، له راستیشدا هیچی بو نه هاتبیت، ههروه ها نه و که سه ش که ده لیت: منیش ده توانم وه ک قورئان کتیبه ک دایه زینم وه ک خوا دایبه زانده، خو نه گه ر نه و سته مکارانه بیینی چون له ئیش و ئازاری سه ره مه رگدا (گیریکیان خواردوه) فریشته کانیش ده ستیان لیده که نه وه و لییان ده دن و (پیمان ده لین): ئاده ی گیانتان بدن به ده سته وه، ده ی روختان ده رکه ن، نه مرو له تو له ی (خوا نه ناسیتاندا) سزاو نه شکه نه چی ریسوایی و شه ره زاری ده درین، چونکه شتی ناحه قتان به ده م خواوه هه لده به ست و خوتان به گه و ره ده زانی له به رامبه ر ئایهت و فره مانه کانی خوادا و لووت به رزیتان نه یده هیشت باوه ری پی بهینن.

(۹۴) (له روژی قیامه تدا خوی گه و ره روو به خوانه ناسان ده فره مویت) سویند بیئت ئیوه به ته نها و تا ک تا ک هاتونه ته وه بو لامان ههروه کو یه که م جار دروستمان کردن، هه رچی پیمان به خشی بوون و به کارتان ده هیئا به جیتان هیشتوه له دوا ی خوتانه وه، ناشیین له گه لتان نه و کهس و شتانه ی که ئیوه ده تانوت تکاکارن بو مان و فریامان ده که ون، سویند بیئت هه رچی په یوه ندیه ک هه بوو له نیوانتاندا پچراوه و هه رچی ئومیدتان پی هه بوو لافتان پیوه لیده دا لیان ون بوو. (خویشیان گیریان خواردوه و ناتوانن فریاتان بکه ون).

(۹۵) بہرستی خواہ تکهرو پشکوینہری دهنك و دانہ ویلہ یه، له مردوو زیندوو دہر دہہینیت، دہرہینہری مردووشہ له زیندوو، تا تہوہیہ خوی پروردگار تان، جا نیتیر بو کوی لادہدرین و چون ویل دہ کریں.

(۹۶) (ہرئوہ زاتہ یه) بہ یانیاں فہراہم دہہینیت و ناسو روناك دہ کاتوہ و شہوی کردوہ بہہوی ناسامی و خاموشی، روژو مانگیسی له خولگہی خویاندا بہ شیوازیکی ورد و حساب بوکراو ہلده سوپرینیت، تہو شتانہ ہہمووی بہنہخشہی خوی بالادہست و زانا.

(۹۷) ہر تہو زاتہ، تہستیری بو فہراہم ہیناون تا بیبتہ ہوی رینمویتان لہ ناو تاریکیہ کانی سہر روکاری و شکانی و دہریاکاندا، بہرستی نیمہ نیشانہ وبہ لگہی زورمان (لہسہر دہسہلاتی خومان و ریکوپیکی کارمان) روون کردوتہوہ بو کہسانیک کہ پی بزنان و لی تیگن.

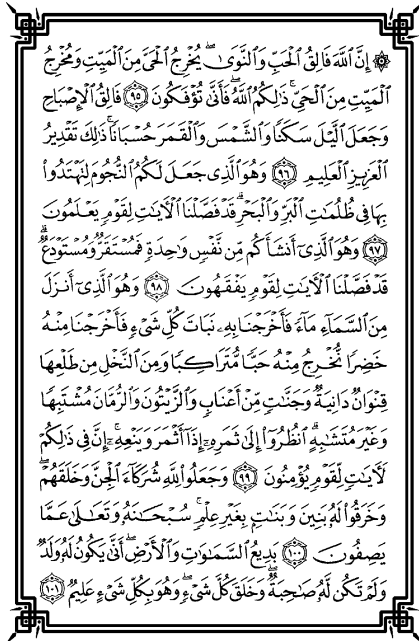
(۹۸) ہر تہو زاتہ نیوہی بہدہیناوہ له تاکہ کہسیک، سہر دہمیك (بہشیکتانی له پستی باوکتاندا) نیشتہجی کردبو (کہ گویرانہوہ

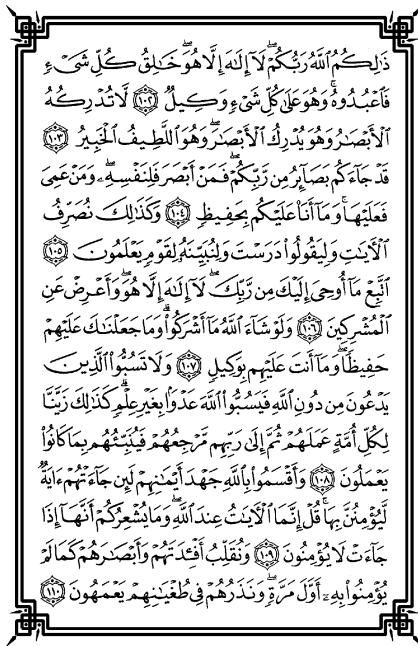
بو ناو سکی دایکتان) تہو شوینہ نیوہی گرتہ خو (تا تیایدا نش و نما بکن، یاخود بو ماوہیہک نیوہی لہسہر روکاری زہوی دانا، دواپی له تویدا شار دنیہوہ تا روژی قیامت) بہرستی نیمہ نیشانہ و بہ لگہی زورمان (لہسہر دروستکردنی نیوہ و دروستکاری خومان ہیناوتہوہ) بو کہسانیک کہ تیگن و ووردین بن.

(۹۹) تہو خویہ زانیکہ کہ له ناسمانہوہ باران دہبارینیت (دہفہرمویت): جا بہہویہوہ چروو چہ کہرہی ہہموو شتیکی پی دہر دہہینین و شینی دہ کہین، نینجا لاسکی سہوزی لی بہیدا دہ کہین، زنجیرہ دانہی سہفتہ کراوی لی دروست دہ کہین (وہک گولہ گنم و چہلٹوک و گہنمہ شامی.. ہتد) له دارخورماش له ہندی لقی و چلہ پوی ہیشووی خورما شور دہہینتہوہ، ہر وہا باخی ہہمہ جوڑی رزو تری، زہیتون و ہہ ناریش، ہہ یانہ له روالہ تدا لہ یہک دہچیت، ہہ شیانہ لہ یہک ناچیت، جاتہ ماشای بہرہ کی بکن کاتیک بہر دہ گریٹ و پی دہ گات، (سہرہ تا ہہندیکی گولہ و دواپی خوی ہلده پیچیت، رہنگ و قہبارہ یہک دہ گریٹہ خوی، دواپی چہند مانگیک قہبارہ شی گہورہ تر دہ بیت، رہنگیشی دہ گوڑیت، تہوسا پی دہ گات و تام و بونی سروشتی خوی بو دروست دہ بیت) بہرستی تا لہو شتانہدا (کہ ناماژہی تیدا کرا بوتان) چہندہا بہ لگہو نیشانہی تہواون بو کہسانیک کہ ٹیمان و باوہر دہہینن (بہو بہدی ہینہرہی کہ ناسہواری دہستی قودرہت و دہسہلاتی له ہہموو شتیکیدا بہدی دہ کریٹ).

(۱۰۰) (لہ گہل تہو ہہموو نیشانہی دہسہلاتدرا یہدا نہ فامان) پہری و جنوکہ یان کردوتہ ہاوبہش و ہاوتای خوا، له حالیکدا ہر خوا دروستکاری پہری و جنوکہ کانہ و بہناحق کورو کچ دہدہنہ پالی، بی ہیچ جوڑہ زانباریہک (گاور دہلی: عیسا کوری خویہ، جو دہلی: عوزہیر، ہاوہ لگہران دہلین: فریشتہ کان کچی خان!!) پاکی و بیگہردی و بلندی بو تہو زاتہ یہ کہ دورہ لہو سیفتہ تہ ناقلو نادرستانہوہ کہ تہوانہ خوی پی پیناسہ دہ کہن.

(۱۰۱) بیگومان تہو زاتہ بہدہینہری ناسمانہ کان و زہویہ لہ بی وینہترین و جوانترین و ریک و بیگترین شیوہدا، چون رو لہی دہ بیت؟! خو تہوزاتہ ہاوسہری نہ گرتوہ؟! بہ لکو ہہموو شتیکی دروست کردوہ، بہرستی تہو زاتہ بہہموو شتیکی تہواو زانایہ.

(۱۰۲) ئا ئه و خوايه په روه ردگار تانه، جگه له ویش هېچ خوايه کی تر نيه شايسته ی په رستن بیت، به ديهینه ری هه موو شتیکه، که واته هه ر ئه و زاته به رستن و به ندایه تی ته نها ئه و بکن، ئه و خوايه ش ئاگادار و چاودیری هه موو شتیکه.

(۱۰۳) ده زگای بینای و (بوچوونی ناده میزاد) ناتوانیت ئه و زاته ببینیت (له دنیا دا)، زانیاری ئه و خوايه هه موو شتیکی گرتو ته وه، ئاگادار یشه به هه موو ده زگاکانی بینای، هه ر خویشی ته و او ووردین و ئاگایه.

(۱۰۴) بیگومان چهنده ها به لگه ی روونا کبیرتان له لایهن په روه ردگار تانه وه بو هاتووه بو ئه وه ی ریازی راستی پی به دی بکن، جا ئه وه ی خو ی روونا کبیر بکات و له راستیه کان تیفری و تیپگات و گورانکاری له بیرو هوش و ژبانیدا ئه نجام بدات، ئه وه هه ر خو ی قازانچ ده کات، ئه وه ش که چا و دنو قینیت له ئاستی روونا کبیره خوايه کاندا و له راستی لاده دات، ئه ویش هه ر له سه ر خو ی ده که ویت و خو ی زه ره ده کات و من (واته پیغه مبه ر ﷺ) به هېچ شیوه یه ک چاودیر نیم به سه ر تانه وه.

(۱۰۵) هه ر به و شیوه یه (ئهی محمد ﷺ) ئایه تی جوړ او جوړت بو ره وانه ده که ین له هه موو باره یه که وه، ده با هه ر بلین خو یندو و ته و به دهرس پی و تراوه (ئیمه ده مانه ویت) به راستی ده مانه ویت حه ق روون بکه ینه وه بو که سانیک که بزنان و تیپگن و په یروی بکن.

(۱۰۶) (تو ئهی محمد ﷺ) شوینی ئه و به رنامه یه بکه وه که له لایهن په روه ردگار ته وه به نیگا و (وحی) پییت راگه ینه راوه، جگه له و هېچ خوايه کی تر نيه، گو ی مه دهری و رو و ره گیره له مو شریک و هاوه لگه ران.

(۱۰۷) خو ئه گه ر په روه ردگار ت (بیویستایه و شایسته بو نایه هیدایه تی ددان) هاوه لگه ر نه ده بوون، خو ئیمه تو مان نه کردو و ته چاودیر و سه ره رشتیار به سه ر ئه وانه وه، (تا هیدایه تیان به سه ردا بسه پییت).

(۱۰۸) (ئهی ئیمانداران) نه که ن جوین بدن به و بت و شتانه ی که (نه فامان) هاواری لیده که ن و ده یسه رستن بیچگه له خوا، نه وه کو ئه و انیش به ناحق و به نه فامی جوین بدن به خوا، (چونکه ئه وانه) نایانسن و قه دری نازانن، ئا به و شیوه یه ئیمه بو هه ر گه ل و ئوممه تیگ کرده وه که یانمان رازاندو ته وه، له وه دو ا گه رانه وه یان هه ر بو لای په روه ردگاریانه، ئه و سا ئاگاداریان ده کاته وه به و کارو کرده وانه ی که جارن ده یانکرد.

(۱۰۹) مو شریک و هاوه لگه ران سویندی گه و ره یان به خوا ده خوارد: که سویند بیت ئه گه ر موعجیزه یه کیان بو بیت ئه وه بیگومان باوه ری پی ده هینن، پیان بلی: به راستی هه موو به لگه و موعجیزه کان ته نها لای خوايه و به ده ست ئه وه، جا ئیوه چوزانن، چونکه له وانه یه ئه و داخو ازی و موعجیزه و به لگانه شیان بو پیش بهینین هه ر باوه ر نه هینن.

(۱۱۰) ئه و کاته دل و چاوه کانیا ن هه لده گیرینه وه (له نیوان جوړه ها لیکدانه وه و ئه گه ردا) هه روه کو چو ن یه که مجار له سه ره تاوه باوه ریان نه هینابو (به ده سه لاتی بی سنووری خوا و ئم هه موو موعجیزه بی شو ماره که دوری داو ن) ئیمه جار ی وازیان لی ده هینن تا له سته م و سه رکه شی خو یاندا سه رگه ردان بن و رو بچن (بو کو ی ده چن له ده سته مان ده رناچن).

(۱۱۱) خوئه گهر (داخوازی هاوه لگه رانمان جیبه چی بگردایه) و بهراستی ئیمه فریشته مان دابه زاندا نیه بو لایان و مردوه کان قسه یان له گه لدا بگردایه، هه موو شتی کیشمان له بهر ده میاندا کو بگردایه ته وه، نه ده بوون به پروادار و پروایان نه ده هینا، مه گهر خوا بیه ویت، به لام زور به یان نافمان و نازانن (بیر ناکه نه وه و تینا فکرن، هه تا ته مروش گا په رست و، شه یتان په رست و، بت په رستان هه ر ماون، هه یانه خاوه نی بروانامه ی به رزیشن، به لام له پروی تاین داریه وه له و په پی دواکه وتن و کونه په رستیدان).

(۱۱۲) هه ر به و شیوه یه (کی شمه کی شی ئیمانداران و خاوه ناسان به رده وامه) جا بو هه موو پیغه مبه ریک (بو ئیماندارانیش) دوژمنی کمان له شه یتانه کانی ئاده میزاد و جنوکه سازانده، که به رده وام قسه ی زل و رازاوه دده دن به گوپی یه کداو (خویان و خه لکی) پی سره گه ردان و گو مرا ده که ن، خوئه گهر په روه ردگارت بیویستایه نه یانده توانی

﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُم بِاللُّغَةِ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ وَقِيلَ مَا كَأُولَ الْمُتَمُوتِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَئِنْ أَسْأَلْتَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْإِنِّ يُوْحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ عَرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَلِيَضْحَكُوا إِلَيْهِ أَقْعَدَهُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَبْتَنِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ بِيُضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۷﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِشَايئِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾

دوژمنایه تی بکه ن، ده وازیان لی بهینه له گه لئو دروو ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بو کوئی ده چن، له ده ست سزای خوایی رزگار نابن).

(۱۱۳) هه روه ها به و قسه جوان و بریقه دارانه ته یاندا به گوپی یه کدا بو نه وه ی ئه وانه ی باوه ر به قیامه ت نا هینن دلی بده نی و پی رازی بن و بو ئه وه ی ئه و تا وانا نه ی که ئه وان ده یان کرد ئه مانیش بیکه ن.

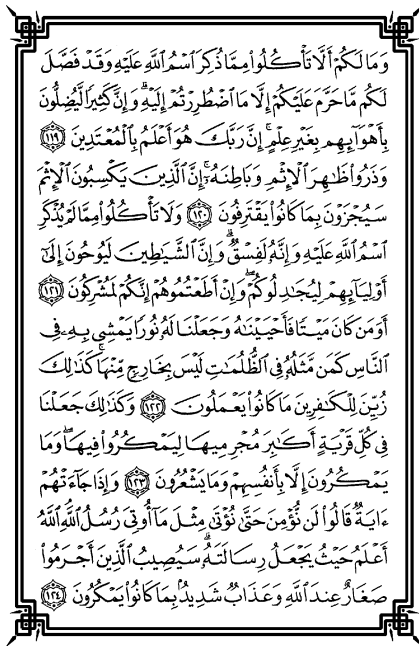
(۱۱۴) ئایا ره وایه (بو منی پیغه مبه ر، بو منی ئیماندار) جگه له خوا که سیکی تر بکه مه حه که م و دادوهر، له کاتی کدا ئه و زاته کتی بی پیروزی خو ی که (قورئانه) بو دابه زاندوون که هه موو دروست و نادروستی کی تیادا جیا کردو ته وه، ئه وانه ش که کتی بمان پی داون (له گاورو جوو) چاک ده زانن ئه و قورئانه له لاپه ن په روه ردگارت ه وه به راست و ره و دابه زینراوه، که و ابو و ئیتر تو هه رگیز مه چوره ریزی گوماندارو دوو دلانه وه له هه یج شتی کی ئه م قورئانه.

(۱۱۵) فه رمان و فه رمو ده کانی په روه ردگارت (ئهی محمد ﷺ) له و په پی راستی و داد په روه ریدا به ئه نجام گه یشتو وه، هه رگیز شتی ک نیه بیانگوری ت، هه ر ئه ویش بیسه ره به گو فتاری هه مووان، زانایه به هه موو نه ینی و ئاشکرابه ک.

(۱۱۶) خوئه گهر فه رمان به ردارو ملکه چی زور به ی خه لکی سه رزه وی بیت ئه وه له ری یازی خوا ویلت ده که ن، چونکه شوینی هه یج شتی ک ناکه ون جگه له گومان و ته نها گو تره کاری ده که ن.

(۱۱۷) به راستی په روه ردگاری تو چاک زانایه به وه ی که: کئی له ناین و ری یازی ئه و ویل و گو مرا ده بییت و هه ر خوایش زانایه به وانه ی که هیدا به ت و ری نمووی و هه رگرن.

(۱۱۸) جا بخو ن له و زینده وه ره سه ر برا وانه ی که ناوی خوا له کاتی سه ر برینیا ندا برا وه، ئه گهر ئیوه با وه رتان به ری نموونی و ئایه ته کانی خوا هه یه (بسم الله، الله اکبر، پیویسته له کاتی سه ر برینی مالا تدا بو تری ت).

(۱۱۹) به لگه تان چیه که (له گوشتی ئه و ناژه لانه) ناخون که ناوی خوا براوه له سهریان (له کاتی سهر برینیاندا) له کاتی کدا به پراستی ئه و ی حهرام کراوه له سهرتان خوا بوی جیا کردونه ته و مه گهر ناچار بکرین بوی، به پراستی زور به یان خه لکی سهر گهر دان و گو مرا ده که ن به هوئی ئاره زووه کانیا نه وه نه که به هوئی زانسته وه (ههر له خو یانه وه شت حهرام ده که ن) بیگومان په روه ردگارت خوئی چاک ئه و که سانه ده ناسییت که ده ست در یژکاران و خو شیان و خه لکیش له سنور ده ترازیین.

(۱۲۰) (ئهی گروئی ئیمانداران) واز به یین له هه موو گونا هو هه له یه کی ناشکراو نادیار (له و گونا هانه به دورین که به دل و دهر وون ده کریت، هه روه ها له وانه ش که به دهم و ده ست و ئه ندما هه که ده کریت) به پراستی ئه وانه ی گونا هو تاوان ئه نجام ده دن له ئاینده دا سزاو تو له ی گونا هو تاوانه کانیا ن به خه یان پی ده گریت.

(۱۲۱) له و ناژه له سهر براوانه ش مه خون که ناوی خوا له کاتی سهر برینیاندا نه براوه، به پراستی ئه وه لادان و گونا هه، دل یان به که شه پتانه کان شت ده خه نه دلی لایه نگره کانیا نه وه تا موجد له تان له گه ل بکه ن و (به رگری له به تالیان بکه ن) جا ئه گهر ئیوه فه رمان به رداری ئه و ها وه لگه رو شه پتانه بن به حه لال کردنی حه رانه کان، ئه وه بیگومان مانای وایه ئیوه ش مو شریک و ها وه لگه رن.

(۱۲۲) ئایا ئه و که سه ی که مردوو بوو (به هوئی بی باوه ری هوه)، ئینجا (به هوئی ئیمان هوه) زیند وومان کرده وه و نووو رو ناکیه کمان بو ساز کرد له ژیانیدا (که قور ئانه) له ناو خه لکیدا پیی دهر وات و هه لس و که وتی پیده کات (هاند ره پتی بو هه موو چاکه یه ک و ده یگیر یته وه له هه موو خرا په یه ک، ئایا ئه و که سه) وه کو ئه وه وایه که له ناو تاریکیه کاند اگیری خوار دوه و لپی دهر ناچیت، ئا به و شیوه یه ئه و کارو کرده وه ی که ده یان کرد بو یان راز یئرا وه ته وه.

(۱۲۳) ئا به و شیوه یه، له ناو هه موو شارو شارو چکه یه کدا گه وره ترینی تاوانبار یانمان بالاد ه ست کرده و تا پیلان و ته له که یگیرن تیایدا، ههر فیل و ته له که یه کیش ده که ن به زیانی خو یان ته و او ده بییت، له کاتی کدا هه ست به وه ناکه ن، پیلان دژی خو یان ده گپرن و به سه ر خو یاندا ده شک یته وه (چونکه غافل و بی ئاگان که به ره و لیواری مه رگ هه نگا و هه لده گرن و له سزای په روه ردگار دهر یاز نابن).

(۱۲۴) (بی باوه ران) کاتی ک ئایه تیکی قور ئانیا ن بو بییت ده لین: ئیمه هه رگیز باوه ر ناهینین هه تا وینه ی ئه وه ی که بو پیغه مبه ران ها تو وه به ئیمه نه به خشریت، ههر خوا خوئی زانایه به و شوین و دل و دهر وونه ی که شایسته یه په یامی خوئی تییدا دابینیت، له ئاینده یه کی نزیکیشدا ئه وانه ی که تاوانیا ن کرده وه له لایه ن خوا وه سووکی و ریسوای و بی نرخی یه خه یان پیده گریت، ها ورپی له گه ل سزای پر ئیشدا له پاداشتی ئه و پیلان و ته له که یه دا که ده یان گپرا.

(۱۲۵) جا ئه و كه سهی (خیری تیدا بیئت) و خوا بیهویتی هیدایه تی بدات، ئه وه سینهی ساف و پاك و ئاماده ده كات بو ئاینی ئیسلام، ئه وه كه سهش خوا بیهویتی گومرای بكات، ئه وه دلی ده گوشتی و سنگی توند ده كات و هه ناسه ی سوار ده بیئت، هه ر وه كه ئه وه ی به ره و ئاسمان به رز بیته وه (چون تووشی ته نگه نه فه سی و دله ته پی و خوین بهر بوون ده بیئت)، ئا به و شیوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دلی ئه وانه داده نیئت كه باوه ر نا هیین.

(۱۲۶) ئا ئه م قورئانه ریگه و ری بازو بهر نامه ی په روه ردگاری تویه كه راست و دروسته، بیگومان ئیمه هه موو به لگه و فه رمانه كانمان روون كرده و ته وه بو كه سانیک كه په ندو یاداوه ری وه رده گرن.

(۱۲۷) ئه وانه به هه شتی پر له ناشتی و هیمنیان بو ئاماده یه لای په روه ردگاریان، هه ر ئه و زاته ش پشتیوان و خو شه و یستیانه به هو ی ئه و كارو كرده وه چاكانه ی كه كاتی خو ی ئه نجامیان ده دا.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَمْ دَارُ السَّلْمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشِرُ الْإِنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنِّ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنِّ رَبَّنَا اسْمَعْ بِمَعْشَرٍ بَعْضًا مِمَّا بَعْضًا وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا قَالُوا إِنَّا نَارُ مَوْتِنَا خَلَّيْنَا فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّنَا حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَيُّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشِرُ الْإِنِّ وَالْإِنِّ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ بِبُحُورٍ عَلَيْكُمْ يُذَكِّرُونَ وَلَكِنْ لَقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّضْنَا لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

(۱۲۸) روژێك دیت خوا هه مووانیان كو ده كاته وه و (به خه شم و قینه وه ده فه ر مویت): ئه ی ده سته ی جنو كه بهر پراستی ئیوه زور كه ستان له ئینسانه كان گومرا كرده، له ولا شه وه گو ی له مشته كانیان، (له خه لكی نه گبه ت و ره نه چه رو) ده لێن: په روه ردگارا هه ندیكمان سوودمان له هه ندیكیان وه رگرت (سوودی ئینسانه كان رابواردن و سامان كو كرده وه بو، سوودی په ریه كانیش پی ری خو یانیان زور كرده به گومرا كرده ی خه لكیكی زور)، ئیستاش ئه وه ته گه یشتووینه ته ئه وكات و ساته ی تو بو ت دیاری كرده وین، خوایش فه رمووی: (ماده م وایه) ئه م ناگره جیگه تانه نه مر ن تیایدا، مه گه ر خوا و یستی له سه ر بیئت (به سزایه کی تر سزایان بدات)، بهر پراستی په روه ردگاری تو (ئه ی محمد ﷺ ئه ی ئیماندار) ته واو داناو زانایه. (له و بواره دا كه ره خساندی له و لیبر سینه وه یه ش كه ده یكات).

(۱۲۹) هه ر به و شیوه یه ش سته مكاران ده كه یه نه پشتیوان و خو شه و یست و هاو كاری یه كتر، به هو ی ئه و كارو كرده وانه ی كه ده یكه ن و به و هاو كار ییه ی كه ئه نجامی ده دن.

(۱۳۰) (له روژی قیامه تدا خوا ده فه ر مویت): ئه ی ده سته ی جنو كه و ئینسان، ئایا پیغه مه رانتان له خو تان بو نه هات، كه ئایه ته كانی من و روودا وه كان به سه ر تاندا به خو یینه وه و ناگادارتان بكه ن و بتانتر سینن له وه ی كه ئه م روژه تان بو پی ش دیت؟! (هه موو به یه كده نگ) ده لێن: راسته، ئیمه خو مان شایه تی له سه ر خو مان ده ده یین (به لام ئه وانه كاتی خو ی) ژایانی دنیا سه ری لیشیواندن و هه لی خه له تانندن، شایه تیان له سه ر خو یاندا كه بهر پراستی كاتی خو ی بی باوه ر بوون.

(۱۳۱) ئه و نار دنی پیغه مه رانه بو ئه وه یه چونكه په روه ردگاری تو (نه یكردوه به عاده ت) كه له ناو به ری شارو شوینه كان بیئت به هو ی گونا هوسته میانه وه، له كاتیكدا خه لكه كه ی غافل و بی ناگا بن و په بامی خوایان پی رانه گه یه نرابیئت.

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۳۳﴾ إِنْ مَا تُوَعَّدُونَ لَا تَلْتَمِسُوا نَصْرَ اللَّهِ بِمَعْجِزَاتِ الَّذِينَ تَقْتَوُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۳۴﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَتْ مِنَ الْحَرْثِ وَأَلْتَعْمُرِ نَصِيبًا مِثْلَ نَصِيبِ آلِهِمْ وَهُدًى لِيُشْرَكَ بِهَا فَمَا كُنَّا لِنُشْرِكَ بِهِمْ فَلَا نُصَلِّ إِلَيْهِمْ وَمَا كُنَّا لِنُصَلِّيَ لَهُمْ وَلَا نُكَلِّمَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۵﴾ وَكَذَلِكَ رَفَعْنَا لِكُلِّ شِرْكٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُزْذَرُوا بِهِمْ وَيَلْمِزُوا عَلَيْهِمْ وَيَكْفُرُوا بِهِمْ وَكُلُّهُمْ لِيُوشَكَّ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَذَرْنَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۶﴾

(۱۳۲) بۆ ههر یه کیکیشیان له بی باوهر و موسلمان چهندهها پله و پایه هه یه له پاداشتی ئه وهی که کردویانه، پهروهردگاریشت بیئاگا نیسه له و کار و کرده وانهی که ئه نجامی دهن.

(۱۳۳) پهروهردگاری تو زور ده و له مه ندو بی نیازه، ههروهها خاوه نی سوژو میه ره بانیشه، ئه گهر بیه ویت ئه وه ئیوه لاده بات و له ناوتان ده بات، هه رچی و هه ر که سیشی مه به ست بی ت دوا ی ئیوه جیشینی ده کات، هه ره وه کو ئیوه ی له نه وه ی که سانیکی تر هیئایه کایه وه.

(۱۳۴) به راستی ئه وه به ئینانه ی که ده تاندریتی (دهرباره ی قیامت و لیبر سینه وه) به پیره یه و بیگومان هه ر دیت و ئیوه ده سه و سانه کهری خا و نین و نا توانن یاخی بین.

(۱۳۵) (ئه ی محمد ﷺ بیان) بلی: ئه ی قه وم و هوژم چیتان بۆ ده کریت ئه نجامی بدن له سه ر ریازو شیوازی خو تان، ئه وه به راستی منیش به رده و امم له سه ر ریازو کاری خو م (له هه ول و تیکو شان بۆ هیدایه ت و ئیمان)، چونکه له ئاینده دا ده زانن که سه ره نجامی مالی قیامت بو کئی ده بی ت، دلنیاش بن که سه ته مکاران سه رفراز نابن.

(۱۳۶) (ئه وه هاوه لگه ره وه نه فامانه) هه ندیک له وه ی که خوا دروستی کردوه له به ره و بوومی کشتوکال و مالات بریار یانداوه که بۆ خوا بی ت و تو یانه: ئه مه به شی خوا یه به خه یالی خو یان! (هه ندیکی تریشیان جیا کردو ته وه و تو یانه) ئه مه ش بۆ بته کانمانه! جا ئه وه ی بۆ بته کانیان بریار یان داوه ئه وه به خوا ناگات، (واته قبول و په سه ند نیه، ئه وه ش که به خه یالی ئه وان) بۆ خوا بریار یانداوه، ئه وه ده گه یشته لای بته کان و بۆ ئه وان بو، ئای که داوه ره یه کی خراپ و نادروست ده که ن.

(۱۳۷) وه ک ئه وه دابه شکر دنه دوور له دادوه ره یه، زیوانی بته کان کوشتنی منداله کانیان بۆ زوره یه هاوه لگه ران جوان و رازا وه کردبوو (نه فامانی عه ره ب کچانیان زینده به چال ده کرد)، بۆ ئه وه ی له ناویان به رن و ئاینی یه کتا په رستیان لی بشیو یین، خو ئه گه ر خوا بیویستایه ئه وه نه یانده توانی کاری وابه کن (نازادی لی ده سه ندنه وه)، که و ابو وازیان لی بهینه خو یان و ئه وه دروو ده له سه یه ی که ده یکه ن. (چونکه ئیمه لیان ده پرسینه وه).

(۱۳۸) هاوه لگه ران به بریاری نادروستی خویان ده یانوت: ئەمانه چەند مالآت و کیلگه یه کن قه دهغه کراون، کەس لیان ناخوات مه گەر ئیمه بمانه ویت و رازی بین، هەندیک مالآتی تریش هەرام کرابوو پشتیان بو سواریسی و بو بار به کار بهینریت، مالآتیک تریش هەن ناوی خوی له سەر نابەن (ناوی بته کان ده بهن له کاتی سەر برینیاندا) ئەم کاره یان درو هه لبه ستن بوو به دەم خواوه (گوايه بهو کاره یان رازیه)، بیگومان خوا له نایندهدا توله ی هه موو ئەو شتانه یان لی دەستینیت که به ناحق هه لیانده به ست.

(۱۳۹) (نه فامیه کی تر که پهیره وی ده کەن ئەو یه) ده یانوت: هەرچی له سکی ئەم مالآتانه دا بیئت (له به چکه و کور په له) تاییه تیه بو نیرینه کانمان و حه رامکراوه له هاوسه رانمان، خو ئە گەر به مرداره وه بوویی (به چکه یه ک یان کور په له یه ک بو)

وَقَالُوا هَذِهِ أَعْنَمُ وَحَرَّتْ جِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حُرْمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا آفِرَاءَ عَلَيْهِ سَجَزِيهِمْ يَمَا كَانُوا يَفْرَوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةً إِلَّا ذِكْرُنَا وَمِحْطٌ عَلَيْنَ أَزْوَاجًا وَإِنْ يَكُن مِثًّا فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَجَزِيهِمْ وَصَفْهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ فَذَخِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَهْوًا يُغَيِّرُ عِلْمَهُمْ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ آفِرَاءَ عَلَى اللَّهِ فَذَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثَرُهُمُ وَالزُّبُرُ وَالْأَمَاتُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَرَبِّ الْأَنْعَمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا وَمِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تُنْفِكُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

ئەوا هه مووان تیایدا هاوبه شن و (پیاوان و ئافره تان لیی ده خون) له نایندهدا خوا پاداشتی ئەم هه موو (سنوره خو کردانه و) باس و خواس و پیناسانه یان ده داته وه، چونکه به راستی خوا حه کیم و داناو کار به جیبیه و زانا و ئاگاداره به هه موو شتیک (ده به ویت هه موو هه لسوکه وتی خه لکی ریک و پیک بیئت).

(۱۴۰) به راستی ئەوانه ی که منداله کانی خویان به ناحق و ناره واو نه زانی و نه فامی کوشت زهره ریان کرد، هه ره ها زهره ریان کرد ئەوانه ی ئەو ی خوا پیی به خشیبوون خویانیان لی بی بهش کردو له ناویان برد، هه مووشی به هو ی درو هه لبه ستنه وه به دەم خواوه، به راستی ئەوانه گو مرا بوون و هیدایهت دراو نه بوون. (۱۴۱) خوا هه ره ئەو زاته یه که باخاتی به رزی لق و پو پداری به رپا کرده و باخاتی نزمی په رش و بلاویشی به دی هیناوه و خورماو کشتوکالی جوراو جوریش که شیوه و قه باره و په رنگ و تام و بو نیان له خواردندا جیا یه، له زهیتوون و هه ناری له یه ک چوو، هه ره ها له یه ک نه چوو، بخون له به رو بوومه که ی کاتیک ده یگریت و پروزی چنین و دروینه مافی (هه ژارانی) لیبدن و زیاده په وی مه کەن، چونکه خوا له سنور دره چوان و زیاده په وانی خوش ناویت.

(۱۴۲) (هه ره خوا) هه ندیک له مالآتی بو ئیوه رام هیناوه که بو بار بردن به کاریان ده هیئن (له خوری و مووی هه ندیک تریان) فه رش و رایه خ دروست ده کەن و بو سواریش هه ندیک تریان به کار ده هیئن، ده بخون له و رزق و روژییه ی که خوا پیی به خشیبوون، نه کەن شوین هه نگاو و (نه خشه و پیلانه کانی) شهیتان بکه ون، چونکه به راستی ئەو دوژمنیک ئاشکرای ئیوه یه.

تَمَنِّيَةَ أَرْوَجٍ مِنْ فَسَّانٍ آتَيْنِ وَمِنَ الْعَمَزَانِ تَمَنِّيَةَ
 قُلْ أَلَّذَكَرِينَ حَرَّمَ أَرِ الْأُنثِيَّيْنَ أَمَا أَسْتَمَلْتُ عَلَيْه
 أَرْحَامَ الْأُنثِيَّيْنَ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ آتَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ آتَيْنِ قُلْ أَلَّذَكَرِينَ
 حَرَّمَ أَرِ الْأُنثِيَّيْنَ أَمَا أَسْتَمَلْتُ عَلَيْه أَرْحَامَ الْأُنثِيَّيْنَ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ يَهْدِي الْفَأْمَنَ
 أَظَلُّمِينَ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بَعْدَ
 عِلْمِهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَعْرَمًا عَلَى طَاعَةٍ يَطَعُكُمْ وَلَا أَن يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلَ لَعْنٍ إِنَّ اللَّهَ بِهِ فَكْرٌ أَضْطَرَّ عَلَيْهِ وَعَلَى الْغَاوِينَ
 رَبِّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالنَّسْرِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَائِيَّ أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

(۱۴۳) (خوای گه وره) هه شت جووت مالاتی (بو) خزمه تی تاده میزاد دروست کردوه) له مهر جو تیک و له بز نیش جو تیک (ئهی محمد ﷺ به و نه فامانه بلی که هه له خو یانه وه شت حه رام ده کهن) ئایا خو اردنی گوشتی نی ره کانی حه رام کردوه یان مییه کان یان ئه وهی که له سکی مییه کانداهه یه؟! ئه گهر ئیوه راست ده کهن و به لگه یه کی زانستیتان هه یه، بو مان روون بکه نه وه؟! (۱۴۴) ههروه ها له و شتر جووتیک و له ره شه و ولاخیش جو تیک (دوو باره پیمان) بلی: ئایا خو اردنی گوشتی نی ره کانی حه رام کردوه یان مییه کان، یان ئه وهی که له سکی مییه کانداهه یه؟! یا خود ئیوه (وا دیاره) شایهت بوون و له وی بوون کاتیک خوا بریاری به و جو ره ی بو دان؟! جا ئیتر کی له وه سته مکار تره که دروی به ده م

خواوه هه لبه ستوه تا به بی زانستی، خه لکی سه ر لیشیواو بکات، به راستی خوا هی دایه تی ده سته ی سته مکاران نادات.

(۱۴۵) (ئهی محمد ﷺ) پیمان بلی: من ناییم و ده ستم ناکه ویت له وهی که وه حی و نیگام بو کراوه هیچ خو اردنیکی حه رام کراوه له سه ر ئه و که سه ی که بیخوات، مه گهر خو اردنی مرداره وه بوو، یان خو نیکی رژینراو، یان گوشتی به راز، به راستی ئه و قه ده غه کراوه هه ر پیسه، یا خود (مالا تیک) که له سنووری شه رع ده رچوو بیت له سه ر برینه که یدا به وهی که ناوی غه بری خوای له سه ر برایت، جا که سیک ئه گهر ناچار کرا (به هو ی گرانی یان زور لیکردن) له کاتیکدا داوا کارو ده رچوو نه بیت و به رده وام نه بیت و دوو باره ی نه کاته وه، ئه وه به راستی پهروه ردگاری تو لیخوشبوو میهره بانه (بو پروادارانی ناچار).

(۱۴۶) له سه ر ئه وان هه ش که بوونه ته جوله که هه رچی زینده وه ری چرنوکداره حه راممان کردو له (گوشتی) ره شه و ولاخ و له بز و مه ریش پیوه که مان لی حه رام کردن مه گهر ئه وهی که به بربره اگه ی پشتیان وه بیت، یا خود ئه وهی ده وری ریخوله یانی دابیت، یان ئه وهی تیکه لی ئیسقان بوو بیت، ئه و (حه رام کردنانه) به هو ی لادان و سته میان وه، تو له یه که بوو لیمان سه ندن، به راستی هه ر ئیمه راستگوین (تا جوله که خو یان بنا سن و بز انن که ئه م قورئانه فه رموده ی خوا یه و ئاگاداره به هه موو شتیکیان).

(۱۴۷) ئەی پیغمبەر ﷺ جا ئەگەر باوەرپریان پێ نه کردیت ئەوه بلی: که پەروەردگار تان خواوەنی رحەمت و میهرەبانی فراوان و بێ سنوورە (ئەگەر باوەر پەیین و لە پیلان و تەلە که بە دوور بن، لیسان خوش دەبیت) هیزی خەشمی خوایش لە دەستەئەستە مکاران بەرگری ناکریت (لە دەرتەنجامی بێ باوەرپریان).

(۱۴۸) لەمەودوا موشریک و هاوێلگەران دەلین: ئەگەر خوا بیویستایە هاوێلمان بو بریار نەدەدا!! باوو باپیرانیشتان موشریک نەدەبوون!! هیچ شتیکیشتان لە خویمان حەرام نەدەکرد!! (ئەمانە هەمووی قەسە بە تالە و هەرگیز خۆی گەورە زۆر لە کەس ناکات بو باوەرپریان یان بێ باوەرپری) هەر بەو شیوەیە ئەوانە پێش ئەمانیش درۆ و بوختانیان هەلدەبەست، هەتا تووشی بەلای ئیمە بوون و سزای ئیمەیان چەشت، پێیان بلی: ئایا هیچ زانیاری و زانستیه کی خواپیتان

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَلَا تُبْرَدُونَ
بِأَسْمَاءَ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذُوقُوا بِأَسْمَاءَ
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخَرِّجُوهُنَا إِن نَّسَبِعُنَّ إِلَّا الْفُلْنَ وَإِن نَّتَمَرُ إِلَّا نَحْرَصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلْمْ شُهَدَاءُ كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ نَسَبْنَا لِكُلِّ مَاحَرَمٍ رَّبِّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا اقْتَرَبُوا بِهِ شَيْئًا وَبِأُولَادِنِ احْسَنَّا وَلَا تَقْنَلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ تَحْتِ نَرْتُقُكُمْ وَإِن كَانُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾

لە لایە، تا نیشانمان بدەن و پۆمان دەربخەن؟ ئیوه شوینی هیچ شتیکی تر ناکەون جگە لە گومان، ئیوه هیچ شتیکی تر ناکەن مەگەر ئەوه نەبیت که درۆ دەکەن.

(۱۴۹) ئەی پیغمبەر ﷺ پێیان بلی: کە و ابوو هەر بو خویە خۆی بەلگە تیرۆ تەواوە کان، جا ئەگەر بیویستایە ئەوه هەموواتانی بە تەواوی هیدایەت دەداو بە ناچارایی هەمووان پروادار دەبوون (بەلام ریزی لیگرتوون و سەرپشکی کردوون).

(۱۵۰) پێیان بلی: ئادەئەو شایە تانە تان پەیین که شایە تی دەدەن بە راستی خوا ئەم شتانە حەرام کردووە، خۆ ئەگەر و بیستیان شایە تی بدەن، ئەوه تو لە گەل ئەواندا مەبە و شوینی ئارەزووی ئەوانە مەکەووە که باوەرپریان بە ئایەت و فەرمانە کانی ئیمە نە کردووە و شوین ئارەزووی ئەوانەش مەکەووە که باوەر پەروژی دوایی ناھیین و ئەوانەش که هاو تا بو پەروەردگاریان دادەن.

(۱۵۱) ئەی محمد ﷺ پێیان بلی: (خەلکینە) وەرن با ئەو شتانە تان بو بخوینمەووە که پەروەردگار تان حەرامی کردووە لە سەرتان، (بە کە میان ئەو یە) که هیچ شتیکی نە کەن بە شەریک و هاوێل بوی، (دوو هە میان ئەو یە) که چاک رەفتار بن لە گەل دایک و باوکتاندا، (سپه میان) مندالانی خۆتان لە بەر برسیتی و نەداری مەکوژن، چونکە ئیمە (پەکتان ناخەین) رزق و روزی ئیوہش و ئەوانیش دەدەین، (چوار هە میان) نزیکی گوناھو تاوانە کان مەکەون، چ ئەو ی که ناشکرایەو چ ئەو ی که شاراو و پەنھان بوو، (پینجە میان) هیچ کە سیش مەکوژن که خوا حەرامی کردووە مەگەر بە حەق نەبیت، ئەو ی که خویندمەووە پۆتان خوا فەرمانی پیکردوون بو ئەو ی ژیر و هو شەمەند بن.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُوا نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَّا وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمِينَ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مِبْرًا لِّقَاتِلِهِمْ
وَأَتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ
أَطَاعَ مَعَنَ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَجِرَى الَّذِينَ
يَصِدُّونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصِدُّونَ ﴿١٥٧﴾

(١٥٢) (شه شه میان) نزیک مال و سامانی هه تیو مه که وه مه گهر به چاکی و له قازانجی نه بیټ، هه تا ته و کاته ی گه وه ده بیټ و به ته واری پی ده گات، (حه وه میان) کیشان و پیوان به ریک و پیکي به کار بهینن به دادگه ری نه نجامی بدنه و (فیلی تیدا مه که نه)، جائیمه داخوازی له که سه ناکه بین مه گهر به گویره ی توانای خو ی نه بیټ (هه شته میان) کاتیکیش قسه و گوفتارتان کرد ته وه دادوهر بن و (لایه نی ناحه ق مه گرن) ته گهر خزمی نزیکیش بیټ، (نوهه میان) وه فابکه ن به وه په یمانه ی که ده بیه ستن له گه ل خوادا و به وه به لینه ی که به په روه ردگاری ده دن، ته و شتانه ی باسکران په روه ردگارتان فرمانی پیداون، بو ته وه ی یاداوهری وه ربگرن.

(١٥٣) بیگومان ته مه ی (که باسکرا) ری بازی منه که راسته ده تیوه ش شوینی بکه ون (ده هم) شوینی ریچکه کانی تر مه که ون چونکه جیاتان ده کاته وه له ری بازی خوا، ته وه ش هه ر په روه ردگارتان فرمانی پی کردوون، بو ته وه ی خواناس و پاریزکار بن.

(١٥٤) (دوای ته و - ١٠ - ناموزگاریه، یادتان ده هیمنه وه): پاشان کتیپی ته وراتمان به موسا به خشی بو ته وه ی نازو نیعمه تی ته و او بریزین به سه ر ته و که سه دا که به چاکی پیاده ی ده کات و جیا که ره وه و روون که ره وه ی هه موو شتیکی بیټ و ریمنووی و میهره بانیش بیټ، بو ته وه ی ته وانه باوه ری دامه زراو بهینن به گه یشتنه وه یان به په روه ردگاریان (بو لییر سینه وه و پاداشتی کارو کرده وه یان).

(١٥٥) ته م قورئانه ش کتیپی کی پیروزه دامان به زاند (بو سه رجه م خه لکی، له هه موو کات و شوینی کدا) ده تیوه ش شوینی بکه ون و خوتان له یاخی بوون دوور بگرن، بو ته وه ی ره حمتان پیبکریټ...

(١٥٦) نه ک بلین: به راستی کتیپی ئاسمانی هه ر بو دوو ده سته ی (گاورو جوو) پیش ئیمه دابه زینراوه، له کایتکدا بیگومان ئیمه له خویندنه وه و لیکن لینه وه ی کتیبه کانیان بی ئاگاین و نه خویندنه وارین...

(١٥٧) یان نه ک بلین: ته گهر به راستی ته و کتیبه بو ئیمه دابه زینراوه ته وه ئیمه له وان چاکتر په روه یمان ده کرد، جا بیگومان خو ته وه ته تیوه ش به لگه ی ئاشکراو (قورئانی ره وانتان) له لایه ن په روه ردگارتانه وه بو هاتوه هاوړی له گه ل هیدایه ت و رحمه ت و ریمنوویدا (که چی باوه ری پی ناهینن!!)، جا کی له وه سته مکارتره که پروای به نایه ت و فرمانه کانی خوا نه هیناوه و به فیل و پیلان رووی خه لکیان لی وهرده گیپټ، له ناینده یه کی نزیکدا توله له وانه ده سینین که رووی خو یان و خه لکیش وهرده گیرن له نایه ته کانی ئیمه و به سزای توندو پر ئیش و نازار گرفتاریان ده که یین، به هو ی ته وه ی رووی خو یان و خه لکیان وهرده چه رخاند له نایینی خوا.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا
إِنَّمَا تُنظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسْتَ
بِهِمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنْفِثُهُمْ إِنْ يَأْتِيَهُمْ
﴿١٥٩﴾ مِنْ جَاءٍ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْسَيِّئَةِ
فَلَا يُجْرَىٰ إِلَّا لِمِثْلِهَا وَهُمْ لَا يَنْظَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِثْلَهُ بِرِزْقِهِمْ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنْيَ رِزْقُهُ وَاللَّهُ وَوَدَّ كَيْفَ تَقُولُ
فَقَسِيحٌ لَآعَلِيهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ قُلْ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
فِيئْتِيَتْكُمْ مَكَانَتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
خَلْقَ الْأَرْضِ رَوْعًا وَمَعَالِمًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦٥﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ
فِي مَاءٍ لَذَّةً تُشْرَبُونَ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْجَامِ لَعَلَّةً لَذَّةً تَنْظُرُونَ ﴿١٦٦﴾

(۱۵۸) ئایا ئەوانە چاوەڕۆیی هیچ شتیێک دەکەن جگە لەوەی کە فریشتەیی گیان کیشانیان بو بێت؟ یان پەرورەدگارت خۆی یە کسەر بێت بێ چەند و چوون؟ یان هەندێک لە نیشانه کانی پەرورەدگارت دەریکەوێت (کە بە لگە یە لەسەر بەرپا بوونی قیامت)؟ لە روژی هاتنی هەندێک لە نیشانه کانی پەرورەدگارت (وێ کو هەڵهاتنی روژ لە خۆراوا...)، ئەو کەسە ی ئەو روژە ئیمان و باوەر دەهێنیت، ئەو ئیمان و باوەرە ی سوودی بو ی نایبیت ئە گەر پێشتر ئیمانی نەهینایبیت، یان کردەوێ چاکێ هاوڕێی لە گەل ئیمانە کە یدا ئەنجام نەدا بێت، پێیان بلی: چاوەڕۆی بکەن (بزانین خوا چیتان بەسەر دەهینیت) ئیمەش چاوەڕوانین.

(۱۵۹) بەراستی ئەوانە ی تاینە کە یان بەش بەش کردو بوونە دەستە دەستە و پارچە پارچە (بروایان بە هەندێکی قورئان هەیه و هەندێکی تری پشت گوێ دەخەن)، ئەو لە هیچ شتیێکدا تو لهوان نیت، بە لکو تو لهوان بەریت، بەراستی ئەوانە کاروباریان بو لای خوایە و تو له ی لادانیان لێ دەسینیتەو، لەو دەوای هەوایی هەموو ئەو کارو کردەوانە یان پێ دەدات کە ئەنجامی دەدەن.

(۱۶۰) ئەو ی بە یەک خێرو چاکەو هاتیبیت ئەو دە چەندانە ی چاکە کە پاداشتی بو هەیه، ئەو هەش بە گوناو هەلە یە کەو هاتیبیت، ئەو پاداشتی نادریتەو جگە بە ئەندازە ی تاوانە کە ی نەبیت و ئەوانە سته میان لێنا کریت.

(۱۶۱) (ئە ی محمد ﷺ پێیان بلی: بەراستی من پەرورەدگارم هیدایەت و رینمو ی کردووم بو ریگە و رییازی راست و دروست، ئاینێک کە راگری ژبانی خەلکە، ئەویش تاینی ئیبراهیمە کە دوورە لە هەموو لادان و نارپکیه کەو و ئەو هەرگیز لە ریزی موشریک و هاو لگە راندا نەبوو.

(۱۶۲) (ئە ی پیغمبەر ﷺ، ئە ی ئیماندار) بلی: بەراستی نوێزو حج و دروشمە کانی و (سەرجمە چاکە و بەندایە تیم) هەر و هە ژبان و مردنم تاییه تە بو خوای پەرورەدگاری جیهانیانەو.

(۱۶۳) ئەو زاتە هیچ هاو ل و هاو بەش و شەریکیکی نیه و من بەو فەرمانم پیدراوه و من یە کەم کەسی موسولمانانم.

(۱۶۴) هەر و هە بلی: ئایا رهوایه من جگه له خوا بگهڕیم پەرورەدگاریکی تر بکەمە پەرورەدگاری خۆم لە کاتیێکدا کە ئەو زاتە خاوون و پەرورەدگاری هەموو شتیێکە؟ هیچ کەسیێک هیچ گوناھێک ناکات لەسەر خۆی نە کەو بێت، هیچ کەسیێک باری گرانی تاوانی کەسی تر هەلنا کریت، لەو دەوای گەرانه و تان هەر بو لای پەرورەدگارتانە، ئینجا هەوایی هەموو ئەو شتانه تان پێ دەدات کە جیاوازی و کیشە تان تیدا هەیه.

(۱۶۵) خوا هەر ئەو زاتە یە، کە ئیو ی کردووه بە جیشینی (گەلانی رابووردو) لەم زەو یە دا، چەندە ها پلە و پایە ی هەندێک تانی بەسەر هەندێکی تر تاندا بەرز کردو تەو (لە رووی زانستی یان سامان یان هیژ... هتد)، بو ئەو ی تاقیتان بکاتەو بەو ی کە پێی بەخشیوون، دلنیش بە کە پەرورەدگاری تو له تو له سەندنەو دا خیرایە (لەوانە ی کە لە تاقی کردنەو کە دا دەرناچن) بیگومان ئەو زاتە لێخو ش بووه و میهرە بانیشە (بو سەرفرازان).

سوره تی (الأعراف)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سه رنجی سه ره تای سووره تی (البقرة) بده.

(۲) ئەم قورئانه کتیبیکه و بۆت هاتوه ته خواره وه، که و ابو و با سه غله تیبی له دۆل و دهروونتدا نه بییت (له گه یاندنیدا) بۆ ئەوهی خه لکی پی بیدار بکه یته وه، ههروه ها یاده وه دریشه بۆ ئیمانداران.

(۳) خه لکینه شوینی ئەو (به نامه یه) بکه ون که له لایه ن پهروه ردگار تانه وه بۆتان هینراوه ته خواره وه، جگه له و زاته شوینی هیچ پشتیوان و خوشه و یستیککی تر مه که ون، که چی که م یاداوه ری و په ند وهرده گرن و بیرده که نه وه!

(۴) چه نده ها شارو دپهاتمان ویران و کاول کرد له کاتی کدا له شه ودا خه و تیبون، یان له کاتی ئیسراحه تی نیوه پودا بوون کتوپر سزاو تۆله ی ئیمه یه خه ی پیگرتن.

(۵) ئەو کاته که سزای ئیمه یه خه ی پیگرتن ئینجا قسه و

گوفتار و دوعا و نزایان هیچ نه بوو ته نها ئەوه نه بییت ده یانوت: به راستی ئیمه سته مکار بووین، به راستی ئیمه یاخی بووین!!

(۶) ئینجا سویند بییت به خوا بیگومان ئیمه پرسیار ده که یین له وانه ی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، ههروه ها سویند بییت به خوا له پیغه مبه رانیس ده پرسینه وه (ده رباره ی هه لویستی ئەو خه لکه به رامبه ریان).

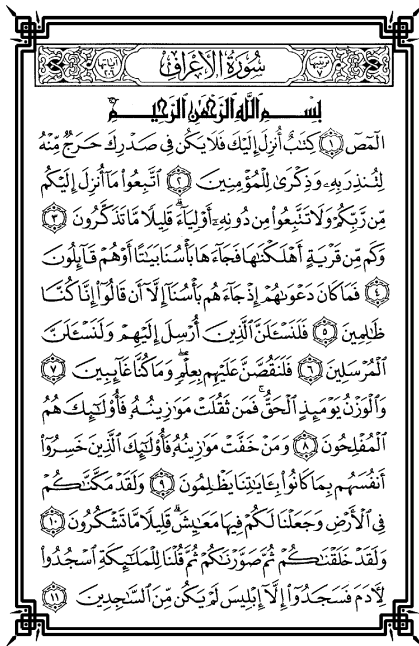
(۷) ئینجا سویند بییت به خوا به راستی هه موو به سه ره اته کان له سه ر بنجینه ی زانیاری و ئاگاداری ته و او ده خه ی نه روو و باسی ده که یین بۆیان، چونکه ئیمه بی ئاگا نه بووین له هه لس و که و تیان.

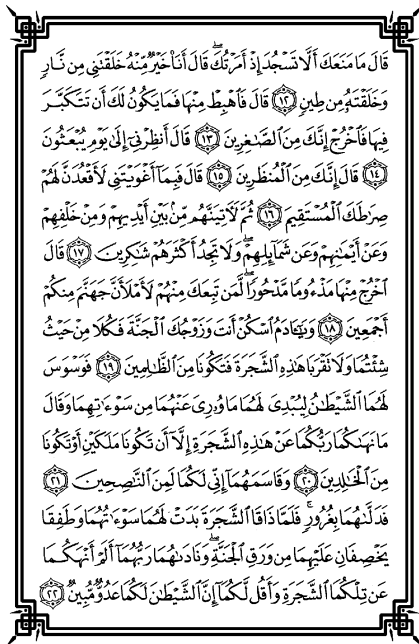
(۸) ته رازوو پیوه ری راست و دروست له و روژه دایه، ئینجا ئەوه ی تای ته رازوو ی (خیر و چاکه کانی) سه نگی ن بییت، ئەوه ئیتر ئەو جوړه که سانه سه رکه و توو سه رفرازن.

(۹) (به لام) ئەوه ی تای ته رازوو ی (خیر و چاکه کانی سوک بییت) ئەو جوړه که سانه ئەوانه ن که خو یان دوړان و خو یان له ده ستدا به هو ی ئەوه ی که پروایان به به لگه و ئایه ته کانی ئیمه نیه و سته م ده که ن.

(۱۰) سویند به خوا به راستی ئیمه ئیوه مان نیشه جی کرد له م زه ویده ا و ده سه لاتمان پییه خشین و جوړه ها هو کاری ژیانمان تیایدا بۆ سازاندوون (له خواردن و خواردنه وه و هو کانی گواسته وه و پۆشاک و ناومال و ئاوو هه و او... هتد، که چی له به رامبه ر ئەو هه موو ناز و نیعمه ته بی شو ماره) سو پاسی که می نیعمه ته کان ده که ن یان که متان سو پاسگوزارن.

(۱۱) سویند به خوا به راستی ئیمه (باوه گه و ره ی) ئیوه مان دروست کردو نه خش و نیگاری رواله ت و رو خساری ئیوه مان کیشا، پاشان و تمان به فریشه کان: ئاده ی سوژده به رن بۆ ئاده م (سوژده ی ریزو به فه رمانی خوا) جا هه موو فریشه کان سوژده یان برد جگه له ئیبلیس (که فه رمانی خوی شکاندو) له سوژده به ران نه بوو.

(۱۲) خوا فەرمووی: باشه، چی بەرگری کردیت ئەی ئیبلیس که سوژده نەبەیت کاتیک فەرمانم پیدایت؟ شەیتان وتی: من لەو چاکترم، (چونکه) تۆ منت لە ئاگر دروست کردووە و ئەوت لە قور دروستکردووە.

(۱۳) خوا فەرمووی: دەی کهواتە دابەزە و لە بەهەشت یان لە ئاسماندا یان لە پلەو پایە بەندایەتی، چونکه تۆ بۆت نیە لەویدا فیزیکەیت و خۆت بە گەورە دابنیت، جا تا زوو دەرجۆ، چونکه بەراستی تۆ لە ریسواو بچوک و بی نرخە کانی.

(۱۴) شەیتان وتی: داواکارم که مۆلەتم بەدەیت تائە و روژە و که هەموو نەوێ تادەم زیندوو دەکرینەو.

(۱۵) خوا فەرمووی: بەراستی تۆ لە مۆلەت دراوانیت.

(۱۶) شەیتان وتی: بەهوی ئەوێ که تۆ منت گومراو سەرگەردان کرد، ئەوێ سویند بیت منیش لە ریگە راستە که تدا بۆیان دادەنیشم (لایان بدەم)...

(۱۷) پاشان سویند بەخوا لە بەردەمیانەو، لە پشتیانەو، لە لای راستیانەو، لە لای چەپیانەو، بۆیان دیم و (دنیایان لاخۆشەو بیست دەکەم و گومانیان دەربارە قیامت لادروست دەکەم) و دەستت ناکەویت زۆربەیان سوپاسگوزار بن.

(۱۸) خوا فەرمووی: لە بەهەشت دەرجۆرە دەرهو بەسەر شوپی و ریسوایی و دەرکراوی، سویند بە خوا ئەو که سەبی شوینت کەوت لەوان، ئەوێ بیگومان دۆزەخ پر دەکەم لە ئیو هەموو.

(۱۹) (تۆش) ئەی ئادەم، خۆت و هاوسەرە کەت لە بەهەشتدا نیشته جی بن، جا لە هەرکوی ئارەزووتان لێ بوو (خواردەمەنی و میوه) بخۆن، (بەلام) نزیککی ئەم درەختە مەکەون (درەختیککی تاییه تی بەرداریبوو، بۆ تاقی کردنەو بەیان خوای گەورە بریاریدا که هەر نزیککی نەکەون، چ جای لە بەرو بوومی بخۆن) ئەو کاتە دەچنە ریزی سته مکارانەو.

(۲۰) شەیتان (ئەو سنوورە بۆ ئادەم و حەوا بە فرسەت زانی) و کەوتە فریدانی وەسوەسەو خەتەرە و خەیاڵ بۆ ناو دل و دەروونیان تائەو عەیب و عاریەیان دەربخات که شاراو بوو لیبان (دوایی خوی ئاشکرا کرد) و پیی و تن: پەرودگار تان ئەم درەختە لێ قەدەغە نەکردوون تەنھا لەبەر ئەوێه نەوێه کو ببنە فریشتە، یاخود بۆ ئەوێه نەوێه کو لە نەمران بن!!

(۲۱) (ئەوسا شەیتان زانی دەترسن و دوودلن) سویندی بۆ خواردن که من بەراستی لە ئاموزگارنم بۆ ئیوێه دلسۆز تانم!!

(۲۲) ئیتر شەیتان بەفیل و پیلان فریوی دان (بەرەولای درەختە کەمی بردن) دەستیاندا بە گەلای درەختە کانی بەهەشت عەیبو عاری خویان پێ دادەپۆشی، ئەوسا پەرودگاریان بانگی کردن و فەرمووی: ئایا من قەدەغەئەو درەختەم لینه کردن و پیم نەوتن، که بەراستی شەیتان بۆ ئیوێه دۆزمنیککی ئاشکرایه؟!

فَاَلْرِبَاظَاتُ لَنَا اَنْفُسًا وَاِنْ لَمْ نَعْرِفْنَا وَتَرَحَّمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
 الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوْتُوْنَ وَفِيهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰٓاٰدَمُ اَنْزَلْنَا عَلٰىكَ لِيَّاسًا
 يُورِيْ سَوَءَ تَكْوِمٍ وَرِيْشًا وَاِلٰشَ الْفَقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ
 اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ
 الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰوِيْنَكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِيَّاسًا
 يُرِيْهُمَا سَوَءًا تَمَرًا اِنَّهُمْ يَرْتَكِبُوْنَ هُوًّا فَيَلْبِسُوْنَ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَوْنَهُمْ
 اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَاً لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذْ اَعْمَلُوْا
 فِجْرًا فَاَوْوٰجِدُنَا عَلٰى اَبَآءِ نَاوَالِ اللّٰهِ اَمْرًا نَّهٰى قُلُوْبَنَا اِنَّ اللّٰهَ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
 اَمْرٌ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ وَاَقِمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ كَمَا بَدَا لَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾ قُرَيْشًا
 هَدٰى وَّقُرَيْشًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ اِنَّهُمْ اٰخَذُوْا الشَّيْطٰنَ
 اَوْلِيَاً مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنْهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

(۲۳) ئەو کاتە ئیتر هەردووکیان هەستیان بەهەلهی خویمان کردو) وتیان: پەرورەدگارای ئیمە ستممان لە خویمان کرد، خو ئە گەر لیمان خویش نەبیت و بەزەبیت پیماندا نەبەتەو، ئەو بەرپراستی ئیمە سویند بە خوا لە خەسارەتمەند و زەرەمەندانین.

(۲۴) خوای گەورە فەرمووی: ئیتر دابەزن هەندیکتان دوژمنی هەندیکتان (شەیتان و دارو دەستە ی دوژمنی ئیوە و نەو ی ئادەمیش بەهوی پیلانی شەیتانەو دوژمنایەتی یە کتر دەکەن)، بو تان هەیه لە زویدا نیشته جی بوون و هوی رابوردن و ژیان تا ماوہیەک.

(۲۵) خوا فەرمووی (پیشان): هەر لە زویدا دەژین و لەویش دەمرن و (تیکەل بەخاکی دەبن، لە کاتی دیاری کراویشدا) هەر لە ناخەو دەهینرینە دەروە (بو لپیرسینەو).

(۲۶) ئە ی نەو ی ئادەم، ئیمە بەرپراستی پۆشاکی لە بارمان بو فەرەهەم هیناون، عەووەت و ئەو ی پیتان ناخۆشە

دەربکەو ی ت دای ئە پۆشیت، هەرەها جل و بەرگی جوانیش کە خۆتانی پی برازیننەو (بەلام بیرتان نەچیت) کە پۆشاکی تەقواو خواناسی چاکتر و خیردارتر و بەفەرتر، ئەو پۆشاکی (ماددی و مەعنەویانە) لە نیشانە و بەلگەکانی خوای گەورەن بو ئەو ی یاداوهری وەر بگرن و (یادی بەهەشت بکەن).

(۲۷) ئە ی نەو ی ئادەم: شەیتان، ئیوەش لە خستە نەبات، هەرەهک باوک و دایکتانی لە خستە بردو لە بەهەشتدا بە دەکردنی دان، لە کاتی کدا دەستی کرد بە دامالینی پۆشاکی کانیان تا عەرەتیان پیشانی یە کتر بەت، بیگومان شەیتان و دارو دەستە ی ئیوە دەبینن، لە حالیکدا ئیوە ئەوان نابینن، جا دلنیابن کە ئیمە شەیتانە کانیان کردووە بە یارو یاروهری ئەوانە ی باوهر ناهینن.

(۲۸) کاتیکیش (بی باوهران) تاوان و گوناھیک ئەنجام بەدن دەلین: باوو باپیرانی شمان دیوہ ئەم کارەیان کردووە خوای گەورە خوی فەرمانی پیداوین بیکەین!! پیشان بلی: (نەخیر وان یە) چونکە بەرپراستی خوا فەرمان بە گوناھو تاوان و کاری نابەجی نادات، چۆن (جەسارەت دەکەن) و شتیکی هەل دەبەستن بو خوا کە هیچ دەربارە ی نازانن.

(۲۹) (ئە ی محمد ﷺ) بلی: پەرورەدگارم فەرمانی بە دادپەرورە ی داوہ، لە کاتی هەر پەرستن و نوژی کدا، لە هەموو مژگە و تیکدا، روی دل و روخسارتان بەرپراستی لە پەرورەدگارتان بکەن و بیبەرستن و لیی بیبارینەو، لە کاتی کدا دینداری بیگەرەو دلسوزانە هەر بو ئەو زاتە یە، چونکە هەر چۆن دروستی کردوون لە سەرەتاو، لە تاین دەشدا هەر بو لای ئەو دە گەرینەو...

(۳۰) (جا ئەو کاتە دەبنە دوو دەستە) دەستە یە ک هیدایەت و رینمووی وەرگرتووە، دەستە یە کیش بریاری گومرای و سەر لیشیواوی بەسەر دا چەسپاوە، چونکە بەرپراستی ئەوانە بیجگە لە خوا شەیتانە کانی شیان کردە پشتیوان و خو شەو بیستی خویمان، واش دەزانن کە ریگە ی راست و دروستیان گرتو تە بەر.

(۳۱) ئەى نەوہى ئادەم، خۆتان برازیننەوہ بە پوڤشاك له بەر كردن، له كاتى هەموو نوێژو چوونە ناو مزگەوتیكدا، بخۆن و بخۆنەوہ (له نازو نیعمەتەكان) بەلام زیادەپەرەوى مەكەن، چونكە بەپراستی خوا له سنوور دەرچووان و زیادەپەرەوانى خۆش ناوێت.

(۳۲) ئەى پێغەمبەر ﷺ پێیان بلی: ئەوہ كیپە پوڤشاك و زینەت و جوانیە خواییەكانى له بەندەكانى حەرام كردوہ كە له بنەرەتدا خۆى بوى بەدیهیئاون؟ هەرودها ئەوہ كیپە رزق و رۆزیە چاك و پاكەكانى حەرام كردوہ؟! بەو خەلكە بلی: هەموو ئەو شتانە بو ئیماندارانە له ژيانى دنیا، له كاتیكدا پالفتەو تاییەتن له رۆژى قیامەتدا، ئا بەو شیوہیە تاییەت و فەرمانەكان روون دەكەینەوہ بو كەسانێك كە بزائن و هوشیار بن.

يٰۤاٰدَمُ خُذْ زِينَتَكَ رَٰسِدًا مِّنْ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَشَرِبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّتِيْ اَخْرَجَ لِبٰعَادِهِۦ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۲﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَفِي الْفَوْحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنٌ وَالْاِثْمُ وَالْبَغْيُ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾ وِلِكُلِّ اُمَّةٍ اٰجَلٌ
فَاِذَا جَآءَ اٰجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۴﴾
يٰۤاٰدَمُ اِمَّا يٰۤاٰتَيْنٰكَمُ رَسُوْلًا يَنْصُرُكُمْ بَقُصُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰتَيْنٰكُمْ فَمِنْ
اٰتَيْنِ وَاَصْلَحْ فَلَخُوْفٌ عَلَيْهِمْ وَّلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَاَلَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ اَظْمَرَ مِنْ اَقْرَبٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا وَّلَا كَذَبَ
بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ يَنَاوِلُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكٰذِبِ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ
رَسُوْلُنَا يَنْوَعُوْنَ لَهُمْ قَالُوْا اٰيْنُ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْرٍ اَللّٰهُ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

(۳۳) پێیان بلی: بەپراستی پەرودەر دگرم هەرچی گوناھو خراپەییە حەرامی کردووە چ ئەوانەى ئاشکران، چ ئەوانەى پەنھانن، هەرودها هەموو گوناھو داخوازی و دەستدریژیەکی بەناحەقی حەرام کردووە، هەرودها شتیك بەكەن بەشەریك و هاوێل بو خوا كە هیچ دەسەلاتی پێنەداوە، هەرودها حەرامی کردووە له خۆتانەوہ بەناوی خواوە، دوور له هەموو زانیاری و زانستیك شت بلین.

(۳۴) بو هەموو نەتەوہیەك تەمەنیکی سنووردار هەییە، (له كاتى دیاریكراودا كۆتایی بەدەوری دەهینریت)، جا كاتیك كۆتایی تەمەنیان هات، ئەوہ نە تاویك دوا دەكەون نە تاویكیش پێش دەكەون. (۳۵) ئەى نەوہى ئادەم، ئەگەر پێغەمبەرانتان له خۆتان بو هات كە تاییەت و فەرمانەكانى منیان بەسەردا دەخویننەوہ (ئێوہ باوەریان پێبەكەن) جا ئەو كەسەى بە تەقواو له خوا ترس بیئ ئەوہ ترسیان لەسەر نیە و دلگران و غەمبار نابن.

(۳۶) (بەلام) ئەوانەى پروایان بەتاییەت و فەرمانەكانى ئێمە نەبوو، لووت بەرز بوون بەرامبەریان ئا ئەوانە نیشته جیی ناو ئاگرى دۆزەخن و بەهەمیشەیی تیایدا دەبی بژین.

(۳۷) جا كی لەوہ ستمكارترە كە بەدەم خواوە درۆ هەلەدەبەستیت، یان پروای بەتاییەتەكانى نەهیناوە، ئا ئەوانە ئەوہى كە بویان بپریار دراوہ له دنیا، دەستیان دەكەوێت، هەتا ئەو كاتەى فریشتە نێردراوہ كانمان بویان دین گیانیان دەكێشن، ئەوسا پێیان دەلین: كوان ئەوانەى جگەله خوا هانا و هاوارتان بو دەبردن و دەتانپەرستن؟! (بەسەر سامیەوہ) دەلین: (نازانین) لیمان وون بوون، (ئەوسا بەناچاریی) شایەتی له خویان دەدەن كە بەپراستی ئەوان هەر بی باوەر بوون.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكَُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنُهُمْ لِأَنْتُمْ رَبَّنَا هَلْؤَلَاءِ أَصْلُونا فَقَاتِمَهُمْ عَذَابِنا ضِعْفَيْنِ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولَهُنَّ لِأَخْرَجْنَهُنَّ فَمَا كَاتَ لَكُنَّ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِي فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا نُفْتِحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِعَادٌ مِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَرَبَّنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيظٍ نَجَسٍ مِنْ نَجَسِهِمْ أَلا تَهْتَرُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى هَدانا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِى لَوْلَا أَنَّ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جِئْتُمْ رَسُولٌ رَبِّنا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى أُورَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

(٣٨) (ئەوسا خوا فەرمانیدا) و فەرمووی: دە بچنە ریزی ئەو کۆمەڵانەووە کە پێش ئیووە هەبوون (لە گومراکان) لە دەستەى پەرى و ئادەمیزادەکان لەناو دۆزەخدا، هەر کاتێک هەر کۆمەڵ و دەستە یەک دەچنە ناوی نەفرین دە کەن لە هاوئاین و هاو بیرانیان، هەتا ئەو کاتەى هەموویان کۆ دە کرێنەووە و بەسەر یە کدا دەدرین لە ناویدا، شوینکە و تەکان روو بە گەورە کانیان دەلین: پەرودەرگارا ئا ئەوانە ئیئەمەیان گومرا کرد، دە تۆش لەناو دۆزەخدا سزای دوو بەرامبەریان بدە!! (خواى گەورەش دە فەرمویت): بۆ هەموو لایەک (سزاو تۆلە) دوو بەرامبەر بەلام ئیووە پێى نازانن.

(٣٩) (پاشان) دەستە پێشوەکان بە دوایینەکان دەلین: وەنەبیت ئیووە هیچ ریزو فەزلیکتان هەبیت بەسەر ئیئەمەدا، دە ئیووەش بچێژن سزاو ئازار بەهۆى ئەو کارو کردەووە نالەبارانەووە کە ئەنجامتان دەدا.

(٤٠) بێگومان ئەوانەى بروایان بە ئایەت و فەرمانەکانى ئیئەمە نەهیناوە و خویان لە ئاستیدا بە گەورە داناوە، دەروازەکانى ئاسمانیان بۆ ناکرێتەووە و ناچنە بەهەشتەووە هەتا و شتر ئەچیت بەناو کونى دەرزیدا، ئا بەو شیووەیە ئیئەمە پاداشتی تاوانباران دەدەینەووە و تۆلەیان لێدەسێنن...

(٤١) ئەوانە (لەناو دۆزەخدا) رایەخى ئاگرینیان هەیه، لە سەر و شیانەووە (سەقف و بەتانی و لێفەى) ئاگرین داپۆشەرانیە، (سەر و خواریان ئاگرە) بێگومان هەر بەو شیووەیە پاداشتی ستمکاران دەدەینەووە و تۆلەیان لێ دەسێنن.

(٤٢) (لەلایەكى ترەووە) ئەوانەى کە باوەرپیان هیناوە و کارو کردەووە چاکە کانیان ئەنجامداووە (بەمەرچیک ئیئەمە لە توانای هەرکەس زیاتر داخوازی ناکەین، ئەوانە خاوەن و نیشته جیی بەهەشتن و ژیاینیان بەردەوام و هەمیشەییە تیایدا).

(٤٣) (هەر لە دەروازەى بەهەشتدا) هەرچى بوغزو کینە یەک لە دڵ و دەروون و سینە یاندا بوو ئیئەمە دامان پرنى (تا بە سینە یە کى ساف و دڵ و دەروونیکى بێگەردەووە بچنە ناو بەهەشتەووە) کە چەندەها رووبار بە ژێر درەختە کانیاداو بە بەردەم کۆشکە کانیادا رهوان و جارى دەبیت، (ئەوسا ئیتر هەمووان بە یەک دەنگ و یەک ئاواز) دەلین: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوا یە کە هیدایەت و رینمووی کردین بۆ ئەم جیگە و رینگە خۆشە، ئە گەر ئەو خوا یە هیدایەت و رینمووی نە کردینا یە هەرگیز رینگای هیدایەتمان نە دەزانى و ئەم پاداشتمان وەر نە دەگرت، سویند بە خوا بە راستى پیغەمبەرانى پەرودەرگاران بە حەق و راستیەووە هاتن، ئەوسا بانگیان لێ دە کریت: ئەووە ئەو بەهەشتە یە کە پیتان دراووە بەهۆى ئەو کارو کردەووە چاکانەووە کە کاتى خۆى ئەنجامتان دەدا.

(۴۴) (پاشان) نیشته جییانی به ههشت بانگی نیشته جیکانی دۆزه ده کهن و ده لّین: به پراستی ئه و به لّینهی که پهروه دگارمان پیی دابو وین ده ستمانکه وت و پیی به خشین، ئایا ئیوهش ئه و به لّینهی که پهروه دگارتان دابووی به راستی ده ستمانکه وت؟! (له وه لامدا به دل شکاوی و غه م و به ژاره یه کی زوره وه) ده لّین: به لّی.. ئه وسا جارچیه ک جاریدا له نیوانیاندا و هاواری کرد: نه فره تی خوا له سته مکاران بییت...

(۴۵) ئه وانه ی که به نهرمه بری به رهه لّستی ریبازی خوا ده کهن و کۆسپ و ته گهره ده خه نه ریگه ی و ریبازی خویان به خوار و خییجی ده ویت، له کاتی که ده همیشه ئه وان بی برون به زیندوو بوونه وه و لیبر سینه وه.

(۴۶) له نیوان به ههشتی و دۆزه خیه کاندایارو په رده یه ک هه یه، به سه ر شوینه به رزه کانیشه وه که سانیکی مه رد هه ن

هه ردوولا به چاکی ده ناسن به هوی ناو نیشانه کانیانه وه (کاتی که روو ده کهنه به ههشت) بانگ ده کهن له نیشته جیکانی و ده لّین: سلواتان لی بییت (خوشی له خوتان)، ئه وانه هیشتا نه چوونه ته ناوی به لام به هیوان و ئومیدیان هه یه.

(۴۷) کاتی که روویان به ره و رووی دۆزه خیان وه رده چهر خینرتی ده لّین: پهروه دگار مه مانگیره له گه لّ ده سته ی سته مکاراندا.

(۴۸) ئه وانه ی که له سه ر شوینه به رزه کانی بانگی که سانیکی ده کهن (له دۆزه خیان) که به رواله ت و سیمایاندا ده یانناسن و پیمان ده لّین: (خو ئیستا لاتان روونه) که دارو ده سته و هیزو توانا و مال و سامانتان فریاتان نه که وت؟! ههروه ها فیز و لووت به رزی و خو فش کردنه وه تان به هانانانه وه نه هات!!...

(۴۹) ئایا ئه وانه ئه و که سانه ن که کاتی خوئی سویندتان ده خوارده حمه تی خوا نایانگیریتته وه! (ئه وه ته خوا پیمان ده فهرمویت): ده بچنه به هه شته وه، نه ترس و بیمتان له سه ره نه غه م و په ژاره ش ده خو ن.

(۵۰) (دۆزه خیان به دهم ئاهو ناله و غه م و په ژاره وه) هاواریان له به هه شتیان کردو لیسان پارانه وه و تیان: نه ختیکی ئاومان به سه ردا برین، یان به شمان بدن له و رزق و روزیانه ی که خوا پیی به خشیوون (به هه شتیه کان له وه لامیاندا) ده لّین: به پراستی خوا خواردن و خواردنه وه ی به هه شتی له سه ر بی باوه پان حه رام کردو وه...

(۵۱) ئه وانه ی که کاتی خوئی ئاینه که یان به گه مه و گالته گرتیو، ژایانی دنیا غه پراو سه رگه ردانی کردبوون و خه له تاندبونی، جا ئیمه ئه مرو ئه وانه فه راموش ده که ین، ههروه کو ئه وان ئه م رۆزه یان فه راموش کرد و له بیر خویان بردبووه، ههروه ها به هوی ئه وه شه وه که دژی ئایه ته کانی ئیمه ده وه ستان و ئینکاری و به ره ره کانیان ده کرد.

وَأَذَىٰ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا مُبَارِعًا ۗ فَمَنْ جَعَلَ مِنَّا ۖ فَهَلْ يَجِدُهُمُ تَمَارِدًا ۚ وَقَدْ رَجَعْتُمْ جَهَنَّمَ فَأُولَٰئِكَ مَأْوَدُنَ ۚ وَمَنْ يَمُنْ بِمَنْزِلَةِ رَبِّهِمْ ۖ فَسَيُؤْتِيهِمْ مِنْهُ ۖ وَالَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتَدِيهَا عِوَاجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ۗ وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ ۗ وَآذَىٰ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدَّخُلُوهُمْ وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۗ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا لَوْلَا نَجَمْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۗ وَآذَىٰ أَصْحَابِ الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ ۗ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا تَخُوفٌ عَلَيْكُمْ فِيهَا وَلَآ أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۗ وَآذَىٰ أَصْحَابِ النَّارِ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَنْ أَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ مِنَ الْعَمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّكَ اللَّهُ حَرَمُهُمْ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ ۗ وَالَّذِينَ أَتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا ۗ وَغَرَّبَهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالُوا إِنَّ يَوْمَ تَسْتَفْتَهُمْ كَمَا سَأَلُوا لِسَاءَةَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا يَتَنَبَّأُونَ بِجَعْدَتِكُمْ ۗ

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يُخَوَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلٌ مِنْ آيَاتِنَا فَهُمْ قَالُوا هَذَا هَدْيٌ مِّنْ شُعْبَاءَ فَيَسْتَفْعِلُونَ وَأَوْتِرُوا فَعَمَلُوا كَمَا عَمَلُوا قَدْ حَسِبُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّكُمْ رَعَيْتُمُ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ السَّاعَةَ لَئِن لَّمْ يَآتِ الْبَشَرُ لَطَمَةٌ فَتُنشَأُ مِنَ الْعَرَمِ أَذْعَارًا وَمَا أَكْثَرُ الْعَرَمِ ﴿٥٤﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ حَوْفًا وَقَطْمًا إِنْ رَحِمَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَشْرَابًا يَدْرِي رَمْتَهُ حَيْثُ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا نِّفَاكَ أَصْفَنَّهُ لِبَلَائِمِهِمْ فَأَنْزَلْنَاهُ أَلْمَاءً فَآخَرَجْنَا بِهِ مِنَ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتُومَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

(۵۲) سویند بیت به خوا به پراستی ئیمه کتیبیکمان بو هینان هممو و شتییکمان له سهر بنجینهی زانستی و زانیاری تیدا پروون کردوتهوه، هیدایهت و پهحمهت و پینموویشه بو ئه و کهسانهی که باوهپری پییده هیین.

(۵۳) ئایا (بئی باوهپران) چاوهپری چی ده کهن جگه له پیشهاتن و روودانی هه ره شه قورئانیه کان؟ جا ئه و روژی که (به لپن و هه ره شه کان) دپته دی، ئه وانهی پیشتر فه راموشیان کردبوو ده لین: به پراستی پیغه مبه رانی پهروه ردگارمان حه قیقهت و راسته قینه یان هیپابوو (که چی ئیمه بروامان پیینه کردن، ئه وسه به که ساسیه وه ده لین): ئایا ئه وه که سیک نیه تکامان بو بکات؟ (به لکو خوا بمانیه خشیت)، یا خود بگه ریینه وه بو دنیاو کارو کرده وی چاک بکه یین نه ک ئه وه ی که ئه وسه ده مانکرد، به پراستی ئه وانه خو یان دو پرا ندو هه رجیان هه له به سته بو و باوه ریان پیی هه بوو، لییان وون بوو.

(۵۴) بیگومان پهروه ردگارتان (الله) یه که دروستکاری

ئاسمانه کان و زهویه له ماوهی شهش روژدا (مه گهر ههر خویشی بزانییت ئه و روژانه ماوه یان چه نده)، پاشان له سه ره عه رش و ته ختی فه رمانه وایبی وه ستا (ئه له به ته چۆنیه تی وه ستان و ته ختی فه رمانه وایه تی و گه لی شتی له و با به تانه له راده ی بو چوونی ئیمه به دهره، ته فسیری ئه م ئایه ته یان له پیشه و مالیک و ئه حمه د پرسییوه، له وه لامدا و توه یانه: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چۆنیه تی هه ی شارا وه یه، پرسیار کردن دهر باره ی بیده یه، باوه ر بوون پیی واجبه) به شه وه، روژ داده پوشیت؛ له کاتی که دا به شینه یی عه و داله به دوا یدا، خو رو مانگ و ئه سته ره کان (ههر هه موویان) به فه رمانی خوا که و توه نه ته گه رو له فه رمانی دهر ناچن، ناگادار بن و بزنان و تی فکرن که: هه رچی دروستکردن و بریار دانه ههر بو ئه وه، (که واته ده با هه مووان فه رمانه برداری ئه و بین و له فه رمانی دهر نه چین)، موباره ک و پیرو زو گه و ره یه زاتی (الله) پهروه ردگاری هه موو جیهانه کان.

(۵۵) هانا و هاوار بکهن له پهروه ردگارتان به پاران هوه ی به کول، به نهیینی (له کات و شوینی له باردا) چونکه به پراستی ئه و زاته ده ست در یژکارانی خو ش ناویت (مه به ست ئه وانه ن که هانا و هاوار بو غه یری خوا ده بن).

(۵۶) (خه لکینه) فه سادو گونا هو تاوان ئه نجام مه دهن له زه ویدا دوا ی ئه وه ی چاکه کاری ره نگی گرتوه و (خه لکی خه ریکن خووی پیوه ده گرن)، به رده وام هانا و هاوار بو خوا به رن له ترسی سزای دوزخ و به ئومیدی به ده سته یینانی به هه شت، به پراستی ره حمه تی خوا نزیکه له چاکه کاران و چاکه خوازانه وه.

(۵۷) ههر ئه و خوا یه یه که با ی شه مال (هه لگری هه لمی ئا و) ده تی ری ت له کاتی که دا مزده یه (بو خه لک) له نیوان دوه ده سته ره حمه تی پهروه ردگاردا، هه تا وای لی دیت که ئه و با یه هه وری سه نگین هه لده گری ت، ئه وسه ده سته یین بو نا وچه و ولا تی کی مردوو، جا به هو ی ئه و ئا وه وه هه رچی به رو بوومه ده ری ده هیین، جا هه ر ئابه و شیوه یه مردوانیش له ناخی زه وی دهر ده هیین و زیندویان ده که بنه وه، بو ئه وه ی یادا وه ری وه ری گرن.

(٥٨) وولاتی به بیت و چاک و ئاوه دان، دارو درهخت و رووه کی تییدا ده پرویت به فه رمانی په رووه ردگاری، ئه وهش که زونگ و پیس و بی که لک بییت، شتی بی سوود و بی فه نه بییت، هیچی لی په ییدا نابیت، ئا به و شیوه به به لگه و نیشانه ی جوراو جور ده هیینه وه به سو که سانی که دلسوزن و سوپاسی خوا ده که ن.

(٥٩) سویند به خوا به راستی ئیمه - نوح - مان ره وانه کرد بو سه ره قومه که ی، جا پی و تن: ئه ی گه ل و هوژم ئیوه هه ره خوا به پرستن، چونکه جگه له و زاته خواهه کی ترتان نیه، به راستی من ده ترسم له روژیکی سامناکدا تووشی به لا و سزایه کی زورسهخت بین.

(٦٠) ده سته ی ده سه لاتداری قومه که ی وتیان: به راستی ئیمه تو له نیو گو مراهیه کی ناشکرادا ده بینین!! (٦١) نوح وتی: ئه ی قهوم و هوژم من هیچ گو مراهیه کم

وَأَلْبَدُ اللَّيْلُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِيدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ أُعْبِدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي صَلَاتِكَ يُخَيِّنُ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُ لَيْسَ فِي صَلَاتِهِ وَلَا كِتَابِي رَسُولٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾
 أُنَبِّئُكُمْ رَسُولَاتِي رَقِي وَأَصْبِحْ لَكَ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْ يَحْتَسِبُ أَنْ جَاءَهُ كُرْمٌ مِنْ رَبِّكَ عَلَنَ رَجُلٌ يَسْكُرُ يَسْتَدْرِكُكُمْ وَلَنْ تَقْوُوا وَلَمَّا كُرْتُمْ حَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخْبَسْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَّا عَادُوا حَاهُمْ هُودًا قَالَ لِقَوْمِهِ أُعْبِدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُ لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ وَلَا كِتَابِي رَسُولٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

نيه به لكو من پیغه مبه ریكم و له لایه ن په رووه ردگاری جیهانیانه وه ره وانه کراوم...

(٦٢) په یامه کانی په رووه ردگارمتان پی راده گه یه نم، من دلسوزیتان له گه ل ده که م، ئه وه ی من ده یزانم ده رباره ی گه وره یی و بالادهستی خوا، ئیوه نایزانن...

(٦٣) ئایا ئیوه سه رسام بوون له هاتنی به رنامه و یادخه ره وه یه که له لایه ن په رووه ردگار تانه وه بو سه ره پیاو یکی (راستگو) له خوتان؟ تا بیدارتان بکاته وه و دینداری و خواناسی بکه ن، بو ئه وه ی سه رته نجام ره حمتان پی بکریت.

(٦٤) (دوای ٩٥٠ سال هه ول و کوشش) هه ره به رنامه که یان به دروژانی و پروایان پی نه کرد، جا ئیمه ش خوی و ئه و ئیماندارانه ی له گه لیدا بوون له که شتی که دا رزگارمان کردن و ئه وانه ی پروایان نه هیئا به ثایه ت و فه رمانه کانمان نو قمی زیریانه که مان کردن، چونکه به راستی ئه وان گه لیکی کو یرو نایینا بوون (له ئاستی راستیه کاند).

(٦٥) بو قهومی (عاد) یش (هود) ی برایانمان نارد (ههروه کو نوح) وتی: ئه ی گه ل و عه شره تم هه ره خوا بیه پرستن چونکه جگه له و زاته خواهه کی ترتان نیه، ئایا ئه وه له خوا ناترسن؟!

(٦٦) ئه و ده سه لاتداری که یی پروا بوون له قهومه که ی وتیان: به راستی ئیمه تو له نیو نه فامیدا ده بینین (تو ناگو رییت و پیش ناکه ویت) و به راستی ئیمه واده زانین تو یه کیکیه ت له دروژنه کان.

(٦٧) (هود) فه رموی: ئه ی قهوم و عه شره تم من هیچ گیلی و نه فامیه کم پیوه نیه، به لکو من فرستاده یه کم له لایه ن په رووه ردگاری هه موو جیهانیانه وه...

أَيُّدِكُمْ رَسَلْتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَى رُجُلٍ مِثْلِكُمْ عَلَى رُجُلٍ مِثْلِكُمْ يُنذِرْكُمْ
 وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصُطَةً فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَلْمِكُمْ لَقْدَحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَاجْتَنَّا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحَدُّهُ مَوَدَّرٌ مَا كَانَ
 يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنبَأَنَا بِنِعْمَتِ اللَّهِ عَلَيْنَا لَعَلَّ نَكُنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصِبٌ
 أَنْتُمْ جِدُّوهُنَّ فِيهِمْ أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهُنَّ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمْنَ سُلْطِينَ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَعْيَبْنَاهُ وَأَلْبَسْنَا مَعَهُ رِجْمًا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 فَانظُرُوا إِلَىٰ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٧٣﴾
 فِي آرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

(٦٨) په يامه کانی په روه دگاری خو متان پي راده گه يه نم و من بو ئيوه دلسوزو ته مينم...

(٦٩) ئايا ئيوه سه رسام بوون له هاتنی بهرنامه و يادخه روه يه كه له لايه ن په روه دگارتانه وه بو سه ر پياوړيكي (راستگو) له خو تان؟ تا بيدارتان بکاته وه، جا يادی نه و کاته بکه نه وه که خوا ئيوه ی کرده جينشين له دواي قهومی نوح، له پرووی جهسته وه زياد له وان گوره و تيرو ته واو به ديهيان كه واته يادی نازو نيعمه ته کانی خوا بکه ن بو ئه وه ی سه رفراز بن.

(٧٠) (که چي قهومی ناله بار له وه لاميدا) وتیان: ئايا توها تويته لامان بو ئه وه ی تنها خوا بسپرستين و واز له و په رستراوانه بهيئين (که ساله هايه) باو و باپيرانمان ده يانپه رستن؟! (به گالته و بي باو په يه وه وتیان):

که وا بوو ته گهر تو له راستگو يانیت ئه و به ئينانه ی که پيمان دده ديت بو مان پيش بهينه!!

(٧١) هود فه رموی: ئيتر ئه وه به لاو ناخوشي و خه شمی خوا که و ته سه رتان، ئايا ئه وه راسته ئيوه موجه ده وه ده ميم له گه ل ده که ن له سه ر کو مه ليک بت و په يکه ر که خو تان و باوو باپيرانتان ناوتان ناو ن؟ بيگومان هيچ په يوه نديه کيان به خوا وه نيه، هيچ به لگه يه که له لايه ن خوا وه دانه به زيوه که ئه وانه بچو کترين کاريان به ده ست بيت، ئيوه چاوه ري بن، منيش له گه لتاندا له چاوه پروانانم.

(٧٢) ئينجا (دواي دابه زيني خه شمی خوابي) هودو ئه و ئيماندارانه ی له گه لي بوون، به ره حمه تيکي تايبه تي خو مان، رزگارمان کردن، ئه وانه ش که ئايه ت و هه ره شه کانی ئيمه يان به درو ده زانی دواپرومان کردن چونکه باوه پردار نه بوون. (به هه ره شه و مژده کانمان).

(٧٣) بو سه ر قهومی (تمود) يش (صالح) ی برايانمان نارد (ئه و يش پي و تن): ئه ی گه له که م خوا پيه رستن چونکه جگه له و خوايه کی ترتان نيه، ئه وه تا به راستی موعجيزه ی ئاشکراتان له لايه ن په روه دگارتانه وه بو هاتو وه، ئه مه و شتر يکه له لايه ن خوا وه به تايبه ت بو ئيوه ی به ديهيانوا ه (له سه ر داخوازي خو تان) که موعجيزه يه کی ئاشکرايه، وازی لي بهيئن با بله وه ري ت له زه وی خوا داو ده ست دريژی مه که نه سه رو ئازاری مه ده ن (چونکه هه ر ئازارتاندا) سزاو به لايه کی به ئيش و ئازار داو ين گيرتان ده بيت...

(٧٤) یادی ئەو کاتەش بکەنەوێه که خوا ئیوهی کردە جینشین لە دواى قەومى عاد، ژيانى لەسەر زهويدا بوو ئاسان کردن، لە دهشته كاندا کۆشك و ته‌لار دروست ده‌کەن، لە شاخ و کيوه کانی‌شدا ژوور داده‌تاشن، که‌واته یادی نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا بکەن و تووی خراپه و فه‌سادو گونا‌ه له‌سەر زهويدا مه‌چینن.

(٧٥) (دواى ئەو یادخستنه‌وانه‌ی صالح پیغه‌مبه‌ر) ده‌سته‌ی ده‌سه‌لا‌تداران، ئەوانه‌ی لووت به‌رزیان کرد له قه‌ومه‌که‌ی وتیان به‌وانه‌ی که چه‌وسینراونه‌ته‌وه، له‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و ئیمانداران: باشه ئیوه ده‌زانن که صالح له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ره‌وانه کراوه؟! ئیمانداران وتیان: به‌ دنیاییه‌وه ئیمه باوه‌ردارین

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ بَنِي آدَمَ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ
الْجِبَالَ بَنِينَ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّخَذْتُمْ
أَنْتُمْ صُلَحَاءَ مَثَلٍ لِمَنْ رِبِّيَقُولُوا إِنَّا بِكُمْ أَرْسِلُ بِهِ
مُرْسَلِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
أَمْنُمْ بِهِ كُفْرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
أَمْرِ رَبِّيهِمْ وَقَالُوا لِنَصْلِحُ أَثْمِنًا يَمَّا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيمِينَ ﴿٧٨﴾ قَتَلُوا عَنْهُمْ قَاتِلَهُمْ فَكَذَّبُوا
رِسَالَاتِي وَنَضَحْتُمْ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا يَجِدُونَ النَّاصِحِينَ
﴿٧٩﴾ وَأُولَئِكَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفِتْنَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ آيَاتِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ آلِجَالِ
شَهْوَةٍ مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

به‌و په‌یامه‌ی که به‌ودا ره‌وانه کراوه.

(٧٦) (به‌لام) ئەوانه‌ی که خویمان به‌زل و گه‌وره ده‌زانی وتیان: به‌پراستی ئیمه بی‌ پرواین به‌وه‌ی ئیوه پرواتان پی‌ هیناوه!

(٧٧) یه‌ کسه‌ر (چوون) وشتره‌که‌یان سه‌ربری و له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان یاخی بوون و وتیان: ئەی صالح ئە‌گه‌ر تو له‌ پیغه‌مبه‌رانیت ئاده‌ی ئەو هه‌ره‌شانه‌ی که لیمانی ده‌که‌یت بو‌مان پی‌ش به‌ینه.

(٧٨) ئینجا یه‌ کسه‌ر (دواى سه‌ربرینی وشتره‌که‌) بوومه‌له‌رزه‌یه‌ک و ده‌نگی‌کی سامناک گرتنی و پی‌چانیه‌وه و دوا به‌ دواى ئەوه هه‌موو له‌ ماله‌ کانیاندا به‌چۆ‌کدا هاتن و هی‌زی ئە‌ژنویان شکاو تیاچوون. (٧٩) (جا صالح پیغه‌مبه‌ر، پشتی تی‌کردن) و وتی: ئەی قه‌وم و عه‌شه‌ره‌تم سویند به‌ خوا به‌پراستی په‌یامی په‌روه‌ردگارم به‌چاکی پی‌راگه‌یاندن و دلسۆزیم له‌گه‌ل کردن، به‌لام (به‌داخه‌وه) ئیوه دلسۆزانتان خوش ناو‌یت.

(٨٠) یادی (لوط پیغه‌مبه‌ریش) بکه‌ کاتی‌ک به‌ قه‌ومه‌که‌ی وت: چۆن ئیوه گونا‌هو تاوانی‌کی وا ده‌کەن که تا ئیستا هی‌چ که‌س پی‌ش ئیوه له‌ جیهاندا گونا‌هو تاوانی‌کی وای نه‌کردوه؟!

(٨١) چونکه ئە‌وه‌ته ئیوه ئاره‌زووی (جنسی) خو‌تان له‌گه‌ل پی‌اواندا ئە‌نجام ده‌ده‌ن له‌باتی ژنانی هاوسه‌رتان، نه‌خیر ئیوه قه‌وم‌ی‌کی نا‌پوخت و سنوور به‌زین و زیاده‌په‌رون.

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَلْأَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِهِمْ أَنْهُمْ نَأَسُّ بِبَطْهَرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَمَّا جِبْتُهُ وَأَهْلُهُ إِلَّا أَمْرَاتُهُ كَانَتْ مِنْ آلِ النَّبِيِّينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْفِقُونَ عَلَيْكُمْ اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِسْلَامِهَا ذَلِكَ كَيْفَ حَزَلْنَا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْخُسُونَ أَعْوَجًا وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ كُنُوتَهُ قَلِيلًا فَكَرَّكُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

(۸۲) وهلامی قهومه ناله باره که ی تهنه ئه وه بوو که وتیان: ئه وانه شار به دهر که ن چونکه ئه وانه که سانیکن خویمان پاک راده گرن (داوین پاکن و وهک ئیمه ناکه ن)!!

(۸۳) ئیمه ش لوط و خانه واده که یمان رزگار کرد، جگه له هاوسه ره که ی، چونکه ئه ویش له وه که سانه بوو که تیاچوون (له بهر ئه وه ی باوه ری به لوط پیغه مبه ره نه بوو).

(۸۴) ئه وسا (بهردمان) به سه رد اباراندن، جا ته ماشا بکه وه سه رنج بده وه په ند وه رگه وه بزانه، سه ره ئه نجامی تاوانباران و بی ره وشتان چو ن بوو.

(۸۵) بو هوزی مه دیه نیش (شعیب) ی بری انمان

نارد، ئه ویش پی و تن: ئه ی قهوم و هوزو گه لم تهنه خوا بیه رستن، چونکه جگه له وه زاته خوایه کی تر تان نیه، ئه وه ته به راستی به لگه و نیشانه ی رووتان له لایه ن پهروه ردگار تانه وه بو هاتووه، که و ابو له کیشانه و پیوانه دا (فیل و ته له که مه که ن) و مافی خو ی بده نی، شتی خه لکی سووک مه که ن و بی نرخ ته ماشای مه که ن، تووی فه ساد و تاوانباری و گونا ه له زه ویدا مه چی ن دوای چاکساز بوونی، ئه وانه چاکتره بو تان ئه گه ر ئیوه باوه ردارن.

(۸۶) ههروه ها له سه ره هیچ ریگه یه ک دامه نیشن ریگه له خه لکی مه گرن و هه ره شه یان لی مه که ن به تایبه ت له وانه ی که باوه ری ان هیئا وه به خوا، ریگریان لی مه که ن له گرتنی ریبازی خواو بتانه وی ت ریبازی خوا به لاری و له وی ری پیشان بدری ت و پیاده ی بکه ن، یادی ئه و کاته ش بکه ن که که م و لاواز بوون، ئینجا خوا زور و به هیزی کردن، ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن و بزانه چو ن بوو سه ره ئه نجامی ئه وانه ی چی نه ری تووی خراپه ن.

(۸۷) خو ئه گه رده سته یه ک له ئیوه باوه ری هیئا بی ت به و به رنامه یه ی که پی ری ره وانه کراوم و ده سته یه کیش باوه ری ان نه هیئا، ئه وه خو تان بگرن و چاوه ری بن هه تا خوا خو ی داوه ری ده کات له نیوانمانداو هه ره ئه و زاته خو ی چاکترینی دادوه رانه.

(۸۸) دهستہی دہسہ لاتداران، ئەوانہی لووت بەرزیان کرد له قەومە کەمی وتیان: ئەی شوەعیب سویند بە خوا خۆت و ئەوانہی باوەرپیان هیناوه له گەلندا له شارە کەماندا دەرتان دەکەین، یان بە ئارەزووی خۆتان بگەرپینەووە ئیو ئاینە کەمان، ئیمانداران وتیان: ئایا ئە گەر حەزیشی لێ نەکەین بە دلشیمان نەبیت؟! (۸۹) بەراستی ئیمە درۆمان بەناوی خواوە هەلبەستوو، ئە گەر بە شیمان ببینەووە و بگەرپینەووە ناو ئاینە کەمی ئیو، دواي ئەوہی کە خوا لە دەست (ئەو خورافاتە) رزگاری کردین، ئیمە بۆمان نیە بگەرپینەووە بۆ ناو ئاینی ئیو مە گەر ویستی خۆای پەروردگارمانی لەسەر بیت، زانست و زانیاری پەروردگارمان فراوانەو هەموو شتیکی گرتو تەو، هەر بەخوا پشت و پەنامان بەستوو، پەروردگارا خۆت داوہری بکە لەسەر بچینەیی حەق و راستی لە ئیوان ئیمە و قەوم و گەلماندا، چونکە تو چاکترینی

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ بِشَعِيبٍ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَوْمِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ
كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفَتَسْحَبُ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِن آتَيْتُم شُعَيْبًا إِتْرَاكًا إِذْ أَخْبَرُونَا
فَلَنَخَذَنَّهُمْ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثثًا ﴿٩٠﴾
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَان لَمْ يَكُنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩١﴾ فَنُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ
أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ
عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ﴿٩٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا مَأْتِلُهُمْ بِلَأْسَتِهِمْ وَالضَّرَّاءَ لَعَلَّهُمْ يَضُرُّونَ ﴿٩٣﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
آيَاتُنَا الضَّرَّاءَ وَالسَّرَّاءَ فَأَخَذْنَاهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٩٤﴾

دادوہرائی.

(۹۰) دهستہی دہسہ لاتداران له گەلی شوەعیب ئەوانہی کە بی باوەر پوون وتیان: سویند بە خوا ئە گەر ئیو شوینتی شوەعیب بکەون، بەراستی ئەو کاتە ئیو لە زەرەرمەندانن. (۹۱) ئینجا یە کەسەر بوومە لەرزە یەک و دەنگیکی سامناک گرتنی و پێچانیووە و دوا بەدواي ئەو هەموو له ماله کانیاندا بە چۆکدا هاتن و هیزی ئەژنویان شکاو تیاچوون. (۹۲) ئەوانہی کە بەرنامەیی شوەعیبمان بە درۆزانی و باوەرپیان پێی نەبوو (لەناو بران) هەرۆک لەو ناوہدا نەبووبن و نەژیابن، ئەوانہی کە پەيامی شوەعیبمان بە درۆزانی و باوەرپیان پێی نەبوو تەنھا ئەوان زەرەرمەند و مالویران بوون. (۹۳) جاشوەعیب پێغەمبەر، پشتی تێ هەلکردن و وتی: ئەی قەوم و عەشرەتم سویند بە خوا بەراستی پەيامەکانی پەروردگارم بەچاکي پێراگە یاندن و دلسوژیم له گەل کردن، ئیتر من چۆن خەم بخۆم بۆ قەومیەک کە بی باوەرپن. (۹۴) له هیچ شارو ولا تیکدا هیچ پێغەمبەرێکمان نەناردووە (کە خەلکە کەمی بە درۆیان زانی بیت و بە گویان نە کرد بیت) مەگەر خەلکی ئەو شوینەمان بە تەنگانە و نەخۆشی گیرۆدە کردو، بۆ ئەوہی (دابچلە کین و تیفکرن) و دەست بکەن بە نزاو پارانەووە و لالا نەوہ. (۹۵) پاشان شوینتی تەنگانە و ناخۆشیە کەمان گۆری بە شوینتی خۆشی و کامەرانی، هەتا بە تەواوی له هەموو رویە کەوہ زبایدیان کردو کەوتنە ناخۆشیووە و (وايان لیهات کە خۆشی و ناخۆشی بە تاقیکردنەوہ دانەنن) جا وتیان: بەراستی ناخۆشی و خۆشی تووشی باوو باپیرانیشمان بوو (ئەمە شتیکی ئاساییه!! ئیمەش کتوپر گرتمان له کاتی کدا ئەوان هەستیان بە خویان نەکرد لەناومان بردن و تەخت و تاراجیانمان تیکدا.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِمْ بِرِكَاتٍ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
 وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 يَرْتُدُّونَ أَلَدًّا مِنْ بَعْدِهِمْ أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَغْنَاهُمْ
 يَدُوبًا يَمْشُونَ وَيَنْبَغُونَ عَنْ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
 ذَلِكَ الْقُرْءَانُ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
 كَذَلِكَ يَطَّعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا جَعَلْنَا
 لِلكَافِرِينَ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ جَعَلْنَا أَعْيُنَهُمْ لَفَتْسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرْ فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

(۹۶) خوئے گهر خه لکی شاره کان به پراستی باوهر پریان به پنیایه و
 خویمان بپاراستایه، ئەوا بیگومان ئیمه دهر گای فهرو
 بهره که تی ناسمان و زهویان له سهرد ده کردنه وه، به لام ئەوان
 که په یام و پیغه مبه رانی ئیمه یان به دروزانی، ئیمه ش به هوئی
 ئەو کارو کرده وانه ی که ده یانکرد گرتانن و له ناومان بردن.

(۹۷) جا ئایا خه لکی شاره کان له وه دلنیان و ناترسن که
 تو له ی ئیمه بیئت بویمان له شه ودا له کاتی کدا که ئەوان
 نوستون؟!

(۹۸) ئایا خه لکی شاره کان دلنیاشن و ناترسن له وه ی که
 تو له ی ئیمه بیئت بویمان له چی شته نگا ودا، له کاتی کدا ئەوان
 سه رگرمی یاری و گه مهن.

(۹۹) ئایا دلنیاو بیباک بوون له نه خشه و پلانی خوا (له سهرد
 ئاستی تاك و کو مه ل یان له سهرد ئاستی حکومت و گه لان)؟!
 جا که س بیباک ناییت له نه خشه و پلانی خوا جگه له قهومی
 خه ساره تمه ندو زه رهمه ند.

(۱۰۰) ئایا دهریشنه کهوت بو ئەوانه ی دین به دوای دهسته و چینه کانی پیش خویمان پاش له ناو چوونی ئەوانه ی
 که تیایدا نیشته چی بوون که ئە گهر بمانویستایه، به هوئی گونا هه کانیانه وه تووشمان ده کردن (وهك چون
 خه لکانی پیش خویمان له ناو برد) و مورمان ده نا به سهرد ده کانیاندا، ئەو سائیر ئەوان ده زگای بیستن
 له ده ست ده دن.

(۱۰۱) (ئهی محمد ﷺ) ئەو شارو ناو چانه هه ندیک له هه و آل و به سه رها ته کانیان ت بو ده گیرینه وه، سویند به خوا
 بیگومان پیغه مبه رانیان بو هات، هاوړی له گه ل چهنده ها موعجیزه دا، ئیتر وه نه بیئت ئەوانه باوهر پریان هینا بیئت
 به وه ی که پیشتر بروایان پیی نه بوو، ئا به و شیوه یه خوا مور ده نیئت به سهرد دلی بی باوهر پاندا.
 (۱۰۲) زوربه ی زوری ئەو خه لکه سه رگه ردا نه مان نه بیینی که په یمان شکین نه بن، به پراستی زوربه ی ئەوانمان
 به ده رچوو له ئایینی خوا بیینی. (تاوانکارو تاوانبار بوون).

(۱۰۳) پاشان له دوای ئەو (پیغه مبه رانه ی که باسکران) موسامان هاوړی له گه ل موعجیزه ی جوراو جوردا بو
 سه رفیرعه ون و دارو دهسته که ی ره وانه کرد، که چی سته میان له خویمان کردو پیی بی باوهر پ بوون، جا ته ماشا بکه
 و بیینه و بزانه چون بوو سه رته نجامی ئەوانه ی که چی نه ری تووی خراپه بوون.

(۱۰۴) موسا وتی: ئەی فیرعه ون؛ چاک بزانه و دلنیابه که من ره وانه کراو و فرستاده م له لایهن په روه ردگاری
 جیهانه کانه وه...

حَقِيقٌ عَلِيمٌ أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۰۵﴾ قَالَ إِن كُنْتَ
جِئْتَ بِآيَاتٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۰۶﴾ قَالَ لَقَدْ
عَصَا فِرْعَوْنُ مُوسَىٰ بِعَصَاهُ فَبَدَأَ بِفِرْعَوْنَ
لِلنَّظَرِ ﴿۱۰۷﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِن قُوْرِ فِرْعَوْنَ إِن هٰذَا لَسِحْرٌ
عَلِيمٌ ﴿۱۰۸﴾ زَيْدَانُ يُحْرَجُكَرُ مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۱۰۹﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿۱۱۰﴾ يَا تُوَكُّ
يَكْفُلُ سِحْرَ عَلَيْهِ ﴿۱۱۱﴾ وَجَاءَ السَّحْرُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِن
لَنَا لَأَجْرٌ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِن كُنْتُمْ
لَمِنَ الْمُفْرِقِينَ ﴿۱۱۳﴾ قَالُوا أَيْنَ مُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تَلْفِي وَوَمَا أَن
تَكُونُ نَحْنُ الْمُتَلَفِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَبُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَتَهُمْ وَجَاءَهُ بِسِحْرِ عَزِيمٍ ﴿۱۱۵﴾
﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
بِأَفْكُونِ ﴿۱۱۶﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۷﴾ فَعَلَبُوا
هٰنَا كَ وَانْقَلَبُوا صٰغِرِينَ ﴿۱۱۸﴾ وَأَلْقَى السَّحْرَ سَجْدِينَ ﴿۱۱۹﴾

(۱۰۵) ہمیشہ سوورم لہسہر ٹہوہی ہیچ شتیک نہ لیم
بہ ناوی خواوہ جگہ لہحق و راستی نہ بیت، بیگومان من
بہ بہ لگہ یہ کی روونہوہ لہ لایہن پەرورہ دگارہوہ ہاتووم بو
لاتان: کہواتہ (ٹہی فیرعون) داواکارم نہوہی ئیسرائیل نازاد
بکہیت، با لہ گہ ل مندائبن و (دہست مہہینہ ریگہیان).

(۱۰۶) (فیرعون بروای نہ کرد) و وتی: ٹہ گہر بہ لگہ یہ کت
ہیناوہ، دہ بیخہرہ روو، ٹہ گہر تو لہ راستگوئیانیت.

(۱۰۷) ئینجا موسا دارعاساکہی فریپیداو دہستہ جی بوو
بہ ماریکی گہورہ وٹاشکرا.

(۱۰۸) دہستیشی (خستہ بن بالی) و دہری ہینا یہوہ خیرابوو
بہ (کافوری) سپی و بریقہی دہدایہوہ بو تہ ماشاکہران.

(۱۰۹) ہندیگ لہ دہسہ لاتدرانی دارو دہستہی فیرعون
وتیان: بہ راستی ٹہ مہ جادوو گہریکی زور زانایہ!!

(۱۱۰) (بہم شستانہ) دہسہ ویت لہ ولات و نیشتمانان
دہرتانیہ ریٹیت، جا چ فہرمانیک دہدہن!؟

(۱۱۱) وتیان: جاری وازی لیبہینہ لہ گہل براکہیدا و چہند پیاوٹک بنیرہ لہ شارہ کانداتاہہ موو جادوو گہران
کو بکہنہوہ...

(۱۱۲) ہوول بدنہ ہموو جادوو گہریکی زانوا شارہزات بو پیدایا بکہن.
(۱۱۳) (دوای چہند روژیک) جادوو گہران ہاتن بو لای فیرعون وتیان: پاداشتیک، شاباشیکمان دہست
دہکہ ویت ٹہ گہر ٹیمہ ہ لہم لمللائیبہدا) بردمانہوہ!؟

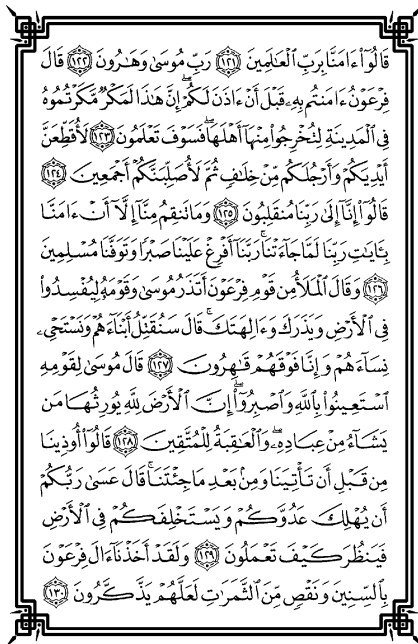
(۱۱۴) (فیرعون) وتی: بہ لئی (ٹہی چون) ٹیوہ لہ نزیکان و بہریران دہبن.
(۱۱۵) ٹہوسا جادوو گہران وتیان: ٹہی موسا، یان ٹہوہیہ تو دہست بہ کار دہبیت و دایدہ بہ زینیت یان ٹیمہ
دہستہ کار دہبین و دایدہ بہ زینین.

(۱۱۶) موسا وتی: دہ ٹیوہ دہست بہ کاربن و دایبہ زینن، جاکاتیک دایانہ زاندا، جادوو یان لہ چاوی خہ لکی
کردو ترساندیانن و جادوو یہ کی زور گہورہ یان پیش ہیناوہ بہرپاکرد.

(۱۱۷) ٹیمہش نیگامان نارد بو موساکہ دارعاساکہت فری بدہ، جا دہستہ جی (ہہر کہ فریپیدا) ٹہو فرو فیلہی
کہ دہیان کردہ ہمووی ہہ للووشی.

(۱۱۸) ٹہوسا ٹیتر حق چہسپاو دہرکہوت و (سیحرو جادوو) پووچہل بوہوہ ٹہوہی کردیان ناکام بوو.
(۱۱۹) ٹیتر لہو گوڑہ پانہدا (فیرعون و دارودہستہ کھی) شکستیان پیہینراو بہسہر شورپی و شہرمہزاری
گہرانہوہ.

(۱۲۰) (کاتیک دلتیابوون ٹہوہ موعجیزہیہو لہ دہسہ لاتئی ٹادہمیزادا نیہ) جادوو گہران خران بہروداو
سوژدہ یان برد. (بو خوی گہورہ تاک و تہنہا).

(۱۲۱) جادو و گهران و تیان: ئیمه باوہ پریکی پتہ و مان ہیٹا وہ بہ
 پەرورہ دگاری جیہانیان...

(۱۲۲) کہ پەرورہ دگاری موسا و ہاروونہ.

(۱۲۳) فیرعون و تی: ئایا باوہ پرتان ہیٹا بہ پەرورہ دگاری
 موسا و ہاروون، پیش ٹوہی من مؤلت و رووخسہ تتان
 بدہم؟! بہرستی دیارہ کہ ٹمہہ پیلائییکہ ساز تاند اوہ و
 گیرو تانہ لہ شارہ کہ دا تا خہ لکہ کہی لی دہر بہ دہر بکہن، جا
 لہ مہ و لا دہ زانن (چیتان بہ سہر دہ ہیٹم)...

(۱۲۴) سویند بیٹ دہست و قاچتان راست و چہ پ دہ برم،
 پاشان سویند بیٹ ہہ مووتان ہہ لڈہ واسم و لہ خاچتان دہدہم.

(۱۲۵) (جادو و گهرانی ٹوسا کہ ٹیماندارانی ٹیستہن) و تیان:
 (ئیمہ باکمان نیہ) بہرستی ئیمہ ہہر بو لای پەرورہ دگارمان
 دہ گہر پیٹنہ وہ...

(۱۲۶) بوہ تولہ لہ ئیمہ دہسینیت چونکہ باوہ پیمان بہ لگہ و موعجیزہ کانی پەرورہ دگارمان ہیٹا وہ، کاتیک
 بو مان ہات، (پاشان دہستی نزو پارانہ وہیان بہرز کردہ وہ و وتیان) پەرورہ دگارا خوگری و نارامیمان بہ سہر دا
 بریژوہ بہ موسلمانیتی بمانمرینہ.

(۱۲۷) ہہ ندیک لہ دہسہ لاتدارانی دارو دہستہی فیرعون و تیان: ئایا (ہہروا بہ ئاسانی) واز لہ موسا و
 قہومہ کہی دہ ہیٹیت بو ٹوہی خراپہ و تاوان بکہن لہم زہ وہ داو خہ لکہ کہ واز لہ خوٹ و خواکانت بہینن؟!
 فیرعون و تی: (چون وازیان لی دہ ہیٹین) لہ مہ و دو بہ زوری کورہ کانیان دہ کوژین، ٹافرہ تانیشیان
 بہزیندوی دہ ہیٹینہ وہ (بو کہ نیزہ کی)، بہرستی ئیمہ بہ سہر یاندا زالین و چاوپوشیان لینا کہین.

(۱۲۸) موسا بہ قہومہ کہی و ت: داوای کومہ کی و پشتیوانی لہ خوا بکہن و دان بہ خودا بگرن و نارامگر بن،
 بہرستی زہوی مولکی خوایہ و دہ سپیریت بہ ہہر کہس کہ بیہویت لہ بہندہ کانی، سہر ٹہ نجامیش ہہر بو
 پاریزکارانہ.

(۱۲۹) (قہومہ کہی موسا دیارہ زور لہ ناخوشیدا بوون) بوہ و تیان: پیش ٹوہی تو بیٹہ ناومان و دوای
 ٹوہش کہ ہاتوویت (بارودوخی ئیمہ نہ گور اوہ) ہہر ٹازاردراو بووین، موسا و تی: ٹومید وایہ
 پەرورہ دگارتان دوژمنہ کہ تان لہ ناو بیات و بتانکاتہ جینشین لہ زہویدا، ٹوسا سہیرتان دہ کات کہ ٹیوہ چون
 کاردہ کہن!!

(۱۳۰) سویند بہ خوا ئیمہ شوینکہ و توہ کان و گہ لی فیرعونمان گیرودہی چہند سالیکی گرانی ونہ ہاتی و کہم
 بوٹوہی رزق و روزی و بہروبوومہ کان کرد، بو ٹوہی ٹوان دابچلہ کیین و بہند وەرگرن و بیربکہ نہ وہ.

(۱۳۱) جائے وانہ کاتیک خیر و چاکہ یہ کیان بو بیت تہوہ دہ لین:

تہمہ حہقی خومانہ و ئیمہ شایستہین، خو تہ گہر ناخوشیہ کیان توش بیت توپال و شو میان دہدہ نہ پال موسا و تہوانہی لہ گہ لیدا بوون، ناگادار بن بہ راستی ہرچی رہشینی و گہ شبینیان ہہیہ ہہ مووی لہ لایہن خواوہیہ، بہ لام زور بہیان تہم راستیانہ تہی ناگہن و نایزان.

(۱۳۲) (فیرعون و دارو دستہی) و تیان: ہر چیمان بو بہینیت لہ بہ لگہو موعجزہ تا بہ و ہویہوہ چاوبہ ستمان لیبکی، تہوہ ئیمہ ہر پروادارین بہ تو!

(۱۳۳) جا ئیمہش بہ لای لافاو و کولہ و تہ سپی و بوقی جورا و جورو خویمان نارده سہریان لہ کاتیکدا تہوانہ چہندہا بہ لگہی روون بوون (لہ سہر تاوانباریان)، کہ چہی تہوان ہر لووت بہر زیان کردو خویمان بہزل و گہورہ زانی،

فَاِذَا جَاءَ تَهُمْ اَلْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهِ ۗ وَاِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُ ۗ اَلَا اِنَّمَا طَلَبْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَكْتَرْتُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۱﴾ وَقَالُوا هٰمَآ تَاۡتٰنَا بِهٖ مِنْ اٰتٍ وَّ لَا نَسْعُرٰنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيۡنَ ﴿۱۳۲﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ ۗ اٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيۡنَ ﴿۱۳۳﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا نَبِئْسَ مَا اَدْعٰنَا رَبُّكَ يَمَاعِدٌ وَعِنْدَكَ لَيْۡسَ كَشَفْتِ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلٰكِنْ سَاۡنُ مَعَكَ بِنِيۡ اِسْرٰءِيۡلَ ﴿۱۳۴﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ لِۡنَ اٰجِلِيۡ هُمْ يَلٰغُوۡا اِذَا هُمْ يَنْكُتُوۡنَ ﴿۱۳۵﴾ فَاَنْقَمْنَا مِنْهُمُ غٰعِرٰتِهِمْ فِيۡ الْاَرْضِ ۗ يٰۤاٰنَهُمْ كَذٰۤىبُوۡا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوۡا عٰتٰى غٰفِلِيۡنَ ﴿۱۳۶﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيۡنَ كَانُوۡا يُسْتَضَعُّوۡنَ مَشْرُوقَ الْاَرْضِ وَمَعْرَبَهَا الَّذِيۡنَ بَدَرْنَا فِيۡهَا وَتَمَّتْ لِمِثْرِكَ اَلْحُسْنٰى عَلٰى بِنِيۡ اِسْرٰءِيۡلَ ۗ يٰۤاِمَّا صَبْرًا وَّ دَمْرًا مَا كَاۡتَ يَصْنَعُ فِرْعَوۡنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَاۡنُوۡا بِعٰرِشُوۡنَ ﴿۱۳۷﴾

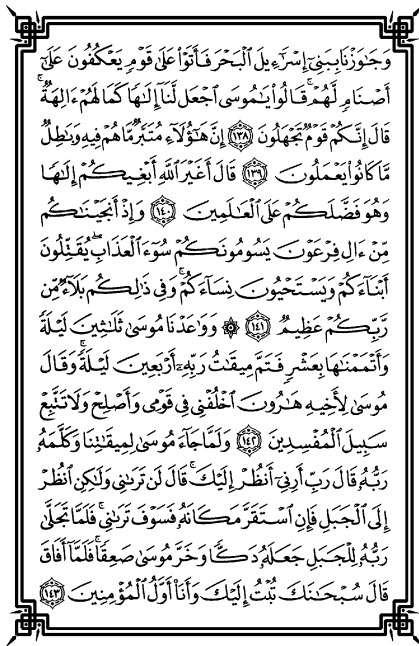
بہ راستی قہو میکی تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۱۳۴) جا کاتیکش ہر بہ لایہک لہو بہ لایانہ بہ سہریاندا ہات (پہنایان دہبرد بو موسا) و دہ بانوت: تہی موسا (فریامان بکہوہ) لہ پەرورہ دگارت پیار پیرہوہ بو مان، بہو پہیمانہی کہ خوا لای دانویت، سویند بہ خوا تہ گہر تہم بہ لایانہ مان لہ سہر ہہ لگری تہوسا بیگومان باوہرت پی دہ کین و تہوہی ئیسرائیلیش نازاد دہ کین و لہ گہ لتا دہ باننیرین.

(۱۳۵) جا کاتیک بہ لاکانمان لہ سہر لادہ بردن بو کاتیک دیار بکراو کہ تہوان پی دہ گہ یشتن، تہوہ خیرا پہیمانہ کانیان دہشکاندو لہ سنور دہ ترازان و (دہچوونہوہ دوخی جاران).

(۱۳۶) جا ئیمہش تو لہ مان لیسہندن و نوقمی دہریامان کردن، چونکہ تہوان پروایان بہ بہ لگہ و موعجزہ کانی ئیمہ نہ بوو بہ درویان دادہ تا و، تہوان خویمان لی گیل دہ کرد.

(۱۳۷) تہوسا تہو قہوم و گہ لہی لاواز دہ کران و دہچہوسیترانہوہ لہ ہہموو خورہ لات و خورٹاواہی تہو و لاتہی کہ پەرہ بہرہ کہ تمان بہ سہردا رژاند بوو کردمانہ جیشین، بہ لینی راست و جوانی پەرورہ دگارت (تہی محمد ﷺ) جیبہ جی بوو بو تہوہی ئیسرائیل بہوہی تہوہی کہ نارامیان لہ سہرگرت، (کہواتہ تہ گہر تہومہتی تویش تاوا خوگرین بیگومان ہہمان تہنجام بہدہست دہینن)، ہہرچیش فیرعون و قہومہ کہی دروستیان دہ کردو تہو کوشک و تہ لارسازیہی کہ دہیان کرد، ہہر ہہموویمان کاول و ویران کرد.

(۱۳۸) لہوہودوا نہوہی ئیسرائیلمان لہ دہریاکہ پەراندہوہ،
دوای تاویک ریبان کہوت لہ خہلکیک کہ بہدہوری بستہ
کانیاندہ دہخولانہوہ دہیانپہرستن، (دہستہیہ کیان) وتیان:
ئہی موسا خویاہ کیش بو ئیمہ ساز بکہ وہ کوئہوانہ ئہوہتہ
چہند خویاہ کیان ہہیہ!! موسا پیی وتن: بہرہاستی ئیوہ
قہومیکن نہدہزانن و نہدہفامن...

(۱۳۹) بیگومان ئانہوانہ ئہوہی تیدا دہژین لہناوچوہ و،
پوچہلہ ئہو کاروکردهوانہی کہدہیکہن.

(۱۴۰) موسا وتی: ئایاکہی رہویہ بیجگہ لہ خوا خویاہ کی
ترتان بو بخوازم، لہ کاتیکدا کہ ئہو زاتہ لہناو خہلکی ئہم
جیہانہدا ہلئی ہزاروون و ریزی زیاتری لیئاوون.

(۱۴۱) یادی ئہو کاتہش بکہن کہ رزگارمان کردن لہ دارو
دہستہی فیرعہون کاتیک کہ ناسورترین ئہشکہنجہیان
دہدان، بہشیوہیہ کی درندانہ زورینہی کورہکانی ئیوہیان

دہکوشت و ئافرہتہکانی ئیوہشیان دہہیشتہوہ (بو کہنیزہکی)، لہوہشدا بہلاو تاقیکردنہوہیہ کی گہورہ ہہیہ
بوٹان لہلایہن پەرہردگار تانہوہ (بوچی زوو فہراموشتان کرد).

(۱۴۲) بہلینی سی شہومان بہ موسادا (کہ خواپہرستی تیدا بکات، تا تامادہ بیٹ بو وہرگرتنی تہورات) و بہ
دہشہوی ترماوہ کہمان تہواو کرد، ئینجاکاتی گفتوگوئی موسا لہ گہل پەرہردگاریدا تہواو بوو کہ گہیشتہ چل
شہو، موسا (پیش رویشتنی بو کیوی طور) بہہاروونی برای وت: ئیتر تو لہ جیاتی من بہ لہناو قہوم و
عہشرہتمدا دہوری چاکسازی ببینہ و نہ کہیت شوپن ریبازی ئہوانہ بکہویت کہ چینہری تووی خراپہن.

(۱۴۳) جاکاتیک موسا ہات بوکات و شوینی دیاریکراومان و پەرہردگاریشی گفتوگوئی راستہو خوئی
لہ گہلدا ئہنجامدا (دیارہ لہ حالہ تیکی پوچی و دہروونی زور بہرزدا بووہ، کہوتوتہ جیہانیکی زور سہیرو
خوشہوہ کہ قہلہم ناتوانیت باسی بکات و زمان ناتوانیت و ہسفی بکات، ئاخرا ناحقی نیہ، پەرہردگاری ئہم
بونہوہرہ گفتوگو لہ گہل بہندہیہ کی خویدائہنجام بدات، با پیغہمبہریش بیٹ، بوہیہ لہ خوشیدا ہاتہ گفت و)
وتی: (تو خوا، خویاہ گیان، ئہی پەرہردگاری نازیزم) خوتہم نیشان بدہ تا تیر تہماشات بکہم، خوی
گہورہش فہرمووی: ہہرگیز (لہ دنیاادا) نامیبینیت (بو دلنیاکردنی لہوہی کہ بہرگہی تہجہلای زاتی
پەرہردگار ناگریٹ) پیی فہرموو: بہلام (ئہ گہر ہہر ہز دہ کہیت) سہیری ئہو چیاہ بکہ، جائہ گہر مایہوہ
لہ جیگہی خویدا ئہوا لہوہودوا توش من دہیبینیت، جاکاتیک پەرہردگاری خوئی نیشانی کیوہ کہداو تہجہلای
کرد، کیوہ کہی سووتاند و ورد و خاشی کرد، ئیتر موساکہوت و لہ ہوش خوئی چوہ، ئینجاکاتیک ہاتہوہ ہوش
خوئی (زانی داخوایہ کہی زور گہورہ بوہ) وتی: ستایش و بیگہردی و کہمال ہہر شایستہی توہیہ، من
پہشیمانم لہ داخوایہ کہم و گہرامہوہ بو لای تو و من یہ کہم کہسم لہ ئیمانداران.

(۱۴۴) (خوای گه وره) فہرموی: ئہی موسا بہراستی من تووم ہہ لہژاردوہ لہ ناو خہ لکیدا بہ ہوی پہ یامہ کانمہ وہ، گفتوگو کردیشم لہ گہ ل تو دا (ریزیکی تاپہ تی یہ)، جا ہہرچیہ کم پیبہ خشیوویت بہ توندو تولی بیگرہو پہ یرہوی بکہو رای بگہ یہ نہ، ہہ میسہ و بہر دہوامیش لہ سوپاسگوزاران بہ.

(۱۴۵) لہ تابلو کانی (تہوراتیشدا) لہ ہہ موو بابہ تیکمان بو تو مار کردبوو، ناموژگاری تیرو تہواو (بو ہہ موو چالاکیہ کانی ژیان)، ہہروہا روون کردنہوہ بو ہہ موو شتیئک و ہہ موو بابہ تیک، کہو ابو ئہی موسا: بہ توندی بیانگرہ و پہ یرہویان بکہو فرمان بہ قہومہ کہشت بدہ: کہ بہ جوانترین شیوہ و ہریان بگرن و پہ یرہویان بکہن، لہ ٹیندہ دا خانووبہرہ و شوینی تاوانبارو لہ سنوور دہرجوانتان نیشان دہدہم (چون ویرانی دہ کہین).

قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمَةٍ
فَخَذْتُ مَاءَ آتِنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۴﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَخَذْنَا مِنْهُمُ وَاْمُرُؤَمَكَ بِاِحْسَابِهَا سُوْرِيْكُ
دَارِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۴۵﴾ سَاْمِرُفٌ عَنَّا اَيُّوْبَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَسْرُوْا كَلَّ اَيُّوْبُ اَنْ يُّوْمِنُوْا
بِهَا وَاِنْ يَسْرُوْا سَبِيْلَ الرَّشِيْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا وَاِنْ يَسْرُوْا
سَبِيْلَ الْغٰیِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا
وَكَانُوْا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۴۶﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْرُوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۷﴾ وَاَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ
عِبَادًا جَسَدًا اَلَمْ خُوْرًا اَلَمْ يَرَوْا اَنْهٗ لَا يَكْتُمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا اَتَّخَذُوْهُ وَاٰتٰى عَلَيْهِمُ الرِّجْسَ وَاَتَّخَذُوْا
فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَاَرَاوْا اَنْهٗمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَاَيُّوْبَ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۱۴۸﴾

(۱۴۶) ئہو کہسانہی کہ بہ ناحق فیز دہ کہن لہ زہویداو خو یان بہ گہورہ تر دہ نوینن (لہ خہ لکی)، لہمہ و دوا رووی دلیان و ہر دہ چہر خینم لہ تیگہ بشتنی ٹاہت و فرمانہ کانم، خو ئہوانہ ئہ گہر ہہر بہ لگہ و نیشانہ یہ ک ببینن ئہوہ باوہری پیناکہن، ئہ گہر ریبازی بہر ژہوہندی دنیاو قیامت ببینن ئہوہ نایگر نہ بہر، خو ئہ گہر ریبازی نارہزوو پہرستی و گومرایی ببینن، ئہوہ دہ بگرنہ بہرو پہ یرہوی دہ کہن، ئہوہش لہ بہر ئہوہیہ چونکہ بہراستی ئہوان بروایان بہ ٹاہت و فرمانہ کانی ٹیمہ نہ بوو لئی بیٹاگا بوون.

(۱۴۷) جا ئہوانہی کہ ٹاہت و فرمانہ کانی ٹیمہ و بہ یہ کگہ یشتنہ و ہیان لہ دواروژدا بہ دروژانی، ئہوانہ ہہ موو کارو کردہوہ کانیان بووچ و بی نرخ و بی سوود بوو، ٹایا پاداشتی ہیچ شتیکیان دہدرینتہوہ جگہ لہوہی کہ دہیان کرد؟!

(۱۴۸) جا لہ دوا چوونی موسا (بو کیوی طور) قہومہ کہی پہیکہری گویرہ کہ یہ کیان لہ خشلہ کانیان دروست کرد، کہ بویرہیہ کی ہہ بوو!! ٹایا ئہوان نہ یانزانی کہ ئہوہ بہراستی قسہ یان لہ گہ لدا ناکات و ریتموویان ناکات بو ہیچ ریہک، (سہ یرہ لہ گہ ل ئہو ہہ موو کہم و کوورپانہشدا) کردیان بہ خوای خو یان، ئہوانہ ستہ مکار بوون.

(۱۴۹) کاتیکیش کہ لہ دہستیان چوو و پہشیمان بوونہوہ و (پراستیان بو دہرکہوت و گویرہ کہ بوو بہ پند لہ بہر چاویان) زانیاں و دنیا بوون کہ بہراستی گومرا بوون، وتیان: سویند بہ خوا ئہ گہر پەروردگار مان بہزہیی پیاماندا نہ یہ تہوہ و لیمان خوش نہ بیٹ، ئہوہ بہراستی لہ زہرہ مندانیان.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا رَّبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْتِي وَأَدْخِلْنِي فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيْنَانًا هُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي سُجَّتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخَذَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيمِينَ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَنُتَلِّكُهُم فاعْمَلْ أَلْسِنَهُمْ مِّثْلَ نَارٍ إِذَا فُتِنَتْكُم مُّضِلٌّ يَمُنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

(۱۵۰) جاکاتیك موسا گه پرایه وه بو لای قهومه که ی (زانی بووی خه ریکی گویره که په رستین) زور به تو په یی و پهستی و غه مباریه وه وتی: به راستی دوی روشتنی من جیشینیه کی خراپی منتان کرد، نه وه په له تان کرد له واده ی په روه ردگار تاندا؟ (نیتر له داخی نه و لادان و سرگه ردانیسه) تابلوکانی (تهورات) ی فریادو په لاماری قوی (هاروون) ی بریادو رای کیشا بو لای خوئی، (هاروون) وتی: کوری دایکم (خه تای من نه بوو، من زور هه ولندا به لام بی سوود بوو) به راستی نه وه خه لکه زوریان بو هینام و هیزیان لیسه ندم، خه ریک بوو بشمکوژن (کاکه گیان) که وابوو دوژمنانم پی شاد مه که و له گه ل قهومی سته مکاردا حسابم بو مه که.

(۱۵۱) (نه وسائیتیر موسا به خویدا هاته وه و) وتی: په روه ردگار له خووم و براکشم خوش ببه و هه ردو و کمان

بخه ره نیو رحمت و میهره بانی خوته وه چونکه تو له هه موو کهس به سوژتر و میهره بانتریت.

(۱۵۲) به راستی نه وانه ی که گویره که که بیان په رست، له تاینده دا له لایه ن په روه ردگار یانه وه خه شم و قینیان ده گاتی و زه لیلی و خه جاله تییش به شیان ده بییت له ژبانی دنیادا، هه ره به و شیوه یه ش پاداشتی نه وانه ده ده بنه وه که درو به دهم خواوه هه لده به ستن.

(۱۵۳) نه وانه ش که کرداره خراپه کانبان نه نجامداوه و پاشان له دوی کرداره خراپه کان ته و به بیان کردو په شیمان بوونه وه و باوه ریکی دامه زراویان هینا، نه وه بیگومان په روه ردگاری تو (نه ی محمد ﷺ) له دوی نه نجامدانی نه و کارانه لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۵۴) کاتیك تو وره یی موسا هیور بووه، تابلوکانی (تهورات) ی هه لگرته وه، که له تو ییدا رینمووی و رحمت و میهره بانی تیادا ده دره وشایه وه بو نه وانه ی که له په روه ردگار یان ده ترسن و مه به ستیانه لیسیان نه ره نجییت.

(۱۵۵) (دوی ماوه یه ک) موسا هفتا پیای له قهومه که ی هه لیژارد (تا په شیمانی ته و او در برن له گویره که په رستی، له کاتی دیاری کراودا بردنی بو لای کیوی طور) جاکاتیك توشی بوومه له رزه که بوون و گرتنی، موسا وتی: په روه ردگار خو نه گه ر بتویستایه پیشتتر منیش و نه وانیشته له ناو ده برد، نایا نیمه له ناو ده به ییت به هوئی نه وه ی که نه و نه فامانه مان کردویانه، نه مه هیچ شتیك نیه ته نه تاقیکردنه وه یه کی زاتی تو نه بییت که نه وه ی بته ویت پیی گومرا ده که ییت، نه وه ش بته ویت هیدایه تی ده دیت، هه ره تو پشت و په نای نیمه ی، جا (داواکارین) لیمان خوش بییت و به زه بییت پیامندا بیته وه، تو چاکترینی چا و پوشیکه رانی.

(۱۵۶) داواکارین که له دنیا دا چاکه مان بو پیش بهینیت و له قیامه تیشدا، نیمه بهراستی رینمووی کراین بو لای زاتی تو، (خوای گه وره له وه لامیانا) فره مووی: سزاو تولم تووشی که سیك ده که م که بمه ویت و (شایسته بیت)، رحمت و میهره بانیشم هم موو شتیکی گرتوته وه، جا له مه و دوا ئه و رحمت و میهره بانیه م تو مار ده که م و بریار ده دم بو ئه و که سانه ی که ته قواو پاریزکاری ده که ن و زه کات ده دن و ئه وانه ش که باوهری ته او به نایه ت و فرمانه کانی نیمه ده هین...

(۱۵۷) ئه وانه ی که شوینی ئه م (محمد ﷺ) پیغه مبه ره هه والده ره نه خوینده واره ده که ون ئه وه ی که (گا ورو جو، ناو نیشانی) ده بینن ده که ویت نو و سراوه لای ئه وان له ته ورات و ئینجیلدا، فره مانیان پیده دات

به چاکه و قه ده غه ی گونا هو خراپه یان لیده کات و هه رچی که پاکو چاکه بو یان حه لال ده کات و هه رچی پیس و نا پوخته لیان حه رام ده کات، ئه رکه قورس و سه نگینه کانیش له سه رشانیان لاده بات، ئه و کو ت و زنجیرانه ش که له سه ریان بوو لای ده بات (وه ک خو کوشتن له کاتی ته و به دا.. هتد)، جا ئه وانه ی باوهریان پیه نیا وه و پشتیوانیان لی کرده و و پشتگیریان کرده و و شوینی ئه و نووره که و توون (که قورئانه) و ها وری له گه لیدا ره وانه کرا وه، هه ر ئه وانه سه رفرازو رزگارن.

(۱۵۸) (ئهی محمد ﷺ) بلی: ئهی خه لکینه بهراستی من پیغه مبه رو فرستاده ی خوام بو ئیوه به گشتی، ئه و خواپه ی که هه ربو ئه وه خا ونداریتی ئاسمانه کان و زه وی، هیچ خواپه ک نیه جگه له و زاته، ده ژینیت و ده مرینیت، جا که و ابو باوهری پته و بهینن به و خواپه به پیغه مبه ره که ی، که هه والده ریکی نه خوینده واره، (تا هیچ که س نه لیت پی او یکی خوینده وار بو وه و خو ی قورئانی دانا وه) ئه و پیغه مبه ره ی که خو ی باوهری پته و و راست و دروستی هه یه به خوا و به فره مو وده کانی، ده ئیوه ش شوینی بکه ون، بو ئه وه ی ئیوه رینمووی وه رگرن.

(۱۵۹) له قه ومی موسا که سانیک هه ن (ژیرو هو شمه ندن و شوینی حه ق ده که ون و) رینمووی خه لک ده که ن و شاره زایان ده که ن به حه ق و راستی، هه ر به و حه قه خه لکی راست ده که نه وه (له لادان و سه رکه شی).

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَّا أَعْيُنُكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمِبُ الَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُوْتُونَ الزُّكُورَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوزًا عِنْدَهُمْ فِي الْكُورَةِ وَالْأَنْجِيلَ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ذُكِرُوا وَعَزَّرُوا وَنَصَرُوا وَاتَّبَعُوا الْأَنْبِيَاءَ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ أَذِلَّةٌ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَرَبِّ قَوْمٍ مُوسَى أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

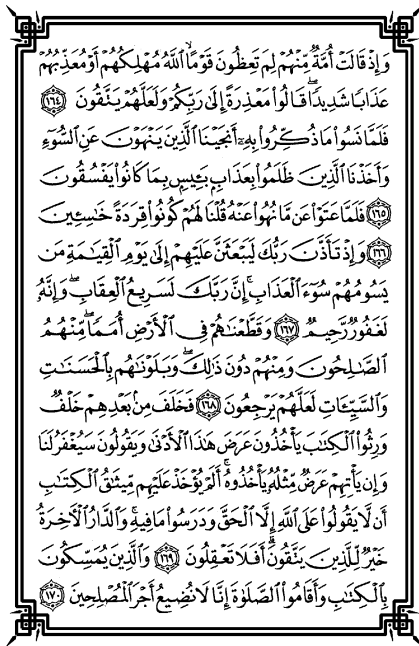
وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَنَهُ فَوْمَهُ ۖ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَمَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ
 وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَلْحِيبٍ ۖ مَا رَزَقْنَاهُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ
 قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَعْفُو
 لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ ۖ سَرَّيْدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ ۖ يَمَسُّوْنَ
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ كَاتَبَهُمُ
 جِبَّتَانُ يَوْمَ سَجَدْنَا لَكَ سُورًا ۖ وَقَوْمٌ لَّا يَتَّبِعُونَ
 لَّا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلَّوْهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

(۱۶۰) ئیمه نهوهی ئیسرائیلیمان کرد به دوانزه تیره و تاپهفه (دوای نهوهی به بیابانی سینادا کوچیان ده کرد تووشی تینویه تیه کی زور بوون) نهوسا وهسی و نیگامان بو موسا نارد کاتیک قهومه کی داوای ئاویان لیگرد که: به دار عاساکت بماله به بهره ده که دا (هر که نهو کاره ی کرد) بهره که دوانزه کانی لی هه لئولا، بیگومان هر تیره و تاپهفه یه کانیوای خوئی زانی و هوریشمان کرد به سییه به سه ریانه وه (تا گهرما زوریان بو نه هیئت) و گه زو و بالندهی شه لاقه شمان به سه ردا باراندن، ده بخون لهو هه موو رزق و روزیه پاکانهی که بیمان به خشیوون، جا وه نه بیئت نهوانه سته میان له ئیمه کرد بیئت (به ناشوگری کردن و بیزاری ده برین) به لکو سته میان هر له خوئیان ده کرد.

(۱۶۱) یادی نهو کاته بکه ره وه که پییان و ترا: له م شاره دا که (قودسه) نیشته جی ببن و لهو به رو بو و مانه ی که به ده ورو پشتیدا هه یه له هر شوینیک و بیستان به ئاره زووی خوتان لی بی بخون و داوای لیخوش بوون بکنه و بلین په روه دگارا لیمان خوش ببه و گونا هه کانمان لی هه لو ره یینه، جا له ده رازه ی شاره وه به کرنووشه وه بچنه ژووره وه، نهوه ئیتر ئیمه له هه له و گونا هه کانتان خوش ده بین، له ئاینده دا چاکه کاران پاداشتی زیاتریان ده ده یینه وه (له هه ردو و جیهاندا).

(۱۶۲) جا نهوانه یان که سته میان کرد بو و فه رموده که یان گوپی به شتیئک نهوه نه بوو که پییان و ترا بوو، جائیمه ش سزاو به لایه کمان له ئاسمانه وه به سه ردا ناردن به هوئی نهو سته مه وه که ده یان کرد.

(۱۶۳) پرسیار له جووه کان بکه ده رباره ی نهو شاره ی که له سه ر قه راغی ده ریا بوو، له کاتیکدا نهوان له روژی شه ممه دا سنووریان ده شکاند (که بریار بوو روژی شه ممه ته رخان بیئت ته نها بو خواپه رستی) کاتیک له روژی شه ممه که یاندا ماسیه گه وره کانیان به سه ر ئاوه وه بو ده هاتن، نهو روژه ش که شه ممه یان نه ده بوو ماسیه کانیان بو نه ده هات، ئا بهو شیویه به به هوئی یاخی بوون و لادانیانه وه تاقیمان کرد نه وه.

(۱۶۴) (دیارہ کہ ہندیك له و جولہ کانه فہرمانی خویان شکاندوہ، بہہر فیلیک بوہ راوی خویان کردوہ، بویہ دستہ یہک له پیاو چاکانیان کہ وتونہ تہ ناموژگاری کردنی دست در یوکاران) کہ چی کاتیکیش دستہ یہک له وان وتیان: بوچی ناموژگاری کہ سانیك ده کہن کہ خوا ہر له ناوبہر یانہ، یان سزادہر یانہ بہ سزایہ کی توند (له ولامیاندا) وتیان: تاخر بابہ لگہ یہ کی دلسوژی و غہ مخوری بیٹ بولای بہرہر دگارتان و بہ و ہویاہ ئہ وان له خوا بترسن.

(۱۶۵) جاکاتیك فہرمانشیان کرد ئہ وہی ناموژگاریان پیی کرابو، ئیمہش ئہ وانہی کہ قہدہ غہی خرابہ یان دہ کرد رزگارمان کردن و ئہ وانہش کہ ستہ میان کردو ہہ ولیاندا بو کردنی ئہ وکارہ نارہ وایہ، بہ سزایہ کی سہخت گیرودہ مان کردن، بہ وہی ئہ وہی له سنور دہرچو بوون.

(۱۶۶) جاکاتیك ہر سہر کہ شییان کرد له وہی کہ قہدہ غہ کرابو لییان، ئیمہش پیمان وتن: ببنہ کومہ له مہ ہمونیک

سووک و ریسواو دوور له رہحمی خوا.

(۱۶۷) یادی ئہ و کاتہش بکہ بہرہر دگارت (ئہی محمد ﷺ) بریاریدا و رایگہ یاند کہ کہ سانیك دہنیریتہ سہریان تا روژی قیامت، ئہ شکہ نجہ و نازاری سہختیان بدات، چونکہ بہر پاستی بہرہر دگارت زور بہ خیرایی تولہ دہسینیت (له ستہ مکاران)، ہر وہہا بیگومان لیخوشبوو میہرہ بانیشہ (بو تہ وہہ کاران و ئیمانداران).

(۱۶۸) سہرئہ نجامیش نہ وہی ئیسرائیلیمان کرد بہ چہند بہ شہوہ لہ سہر زہویدا، ہہ یانہ چاک و له خواترسہ، ہہشیانہ وانہ و لہ پلہ یہ کی نزمادیہ، بہ چہندہا خوشی و ناخوشی تاقیمان کردنہ وہ بوئہ وہی ئہ وان بگہرینہ وہ (بو ریبازی راست و دروست).

(۱۶۹) جا لہ دوائ ئہ وان نہ وہیہ کی نئی جیگہی ئہ وانہی گرتہ وہ تہوراتیان بہ میراتی و ہرگرت، ئہ وانہ (بہ ہر و شہوہ) پہلاماری کہ لوپہ لی (حہرامی) ئہم دنیاہ دہدن و دہشلین چاوپوشیمان لیدہ کریت، خوئہ گہر کہ لوپہ لیکی تریان بو بیٹ و ہک ئہو، ئہوہ و ہریدہ گرن و دہماشنہوہ (چاویان تیرنابیٹ)، باشہ، ئایا ئہ وانہ لہر پیکہی تہوراتہوہ پیمانیان لی و ہر نہ گیراوہ کہ بہ ناوی خواوہ شتیك نہ لین جگہ لہ حہق و راستی؟ خو ہرچی لہ تہوراتدا ہہ یہ، ئہ وانہ خویندویانہو دہیزانن!! بیگومان مالی قیامت، بہ ہشتی بہرین، چاکترہ بوئہ وانہی کہ خواناسی و دینداری دہ کہ نہ کالای بالایان، باشہ ئہوہ تاکہی ژیرنابن؟! (بوئہ و ہندہ دنیا ہرستن)!!

(۱۷۰) ئہ وانہش کہ بہ تہوراتہوہ پابندی دہ کہن (کہ ہانیان دہدات بو باوہر ہینان بہ محمد ﷺ) و نوپڑہ کانیان بہ چاکی ئہ نجام دہدن، بیگومان ئیمہ پاداشتی چاکسازیان بہزایہ نادہین.

(۱۷۱) یادى ئەو كاتەش بىكەرەوہ كە كىوى طورمان لە جىيى خووى ھەلەكەندو لە شوپىنى خووى بەرزمان كەردەوہ بەسەرياندا وەكو پەلەھەورىك جا ئەوكاتە (بەتەواوى ترسيان لىنىشت و) وايسانانى كە دەكەوئت بەسەرياندا، (ئەوسا پيمان وتن) دە ئىتر ئەوہى پيمان بەخشيون بەتوندى بىگرن و لە سنوور دەرمەچن و ئەو فەرمانانەى كە پيمانداون ھەميشە لە يادتان بىت، بو ئەوہى ئىوہ خوٲتان بپارىزن. (لەتوٲلەى خوا).

(۱۷۲) یادى ئەوكاتەش بىكەرەوہ كە پەرودگار ت پشستاو پشتى نەوہى ئادەمى كو كەردەوہ (لەجىھانى پەنھان و شاروہدا پەيمانى لى وەرگرتن) و كەردنى بەشايەت بەسەر خوٲانەوہ و (پىي فەرموون): ئايا من پەرودگارى ئىوہ نىم؟! ھەموو وتيان: بەلى تو خوائ ئىمەيت، بەلى شايەتيمان داوہ تو پەرودگارمانيت، ئەمەش بو ئەوہى نەوہى كە لەرۆزى قىامەتدا بلىن: بەراستى ئىمە لەمە بىئاگا بوين!!

﴿وَإِذْ نَفَخْنَا الْجِبَلُ فَأَوْفَقَهُمْ كَانُظُلَّةً وَظَنُوا أَنَّهُمْ يُرْفَعُونَ ﴿١٧١﴾ خَذُوا مَاءً شَدِيدًا مِنْ قُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَيِّ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا لَوَدَّلْنَا إِلَهُكُمُ الْإِنْسَانُ لَأَفْئُتُوا أَلَّا يَكْفُلُوا بِنَفْسِهِمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٧٣﴾ وَأَنفَعُوا لِمَا أُشْرِكُوا بِهِنَّ مِنَ الْأَشْجَارِ الَّتِي لَا يَلْعَلْنَ لَكُمْ مِنْ فَرْحٍ عَلَيْكُمْ إِذْ يُرْمَوْنَ فِيهَا مِنَ الْأَشْيَاءِ الَّتِي كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٧٥﴾ فَالْتَصِقُوا بِهِ صَبَأً لِيُؤْتِيَهُمُ الْخُبْرَ وَإِن يَأْتِيهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَسَالَتْ مَوَاطِنَ ﴿١٧٦﴾ فَذُكِّرُوا بِالْحَدِيثِ وَوَدَّ الْكَافِرُونَ ﴿١٧٧﴾﴾

(۱۷۳) ياخود نەوہك بلىن: جا ئىمە چىكەين، بەراستى باوو باپيرانمان لە پيشدا ھاوٲيان بو خوا داناوہ و ئىمەش نەوہيەك بووين دواى ئەوان ھاتين و شوپىيان كەوتين، جا ئايا تو لەناومان دەبەيت بەھوى ئەوہى كە پيشىلكارانى ھەق كەردويانە؟

(۱۷۴) ئا بەوشوہيە ئايەت و فەرمانەكان روونەكە پەنەوہ (تالپى ورد بىنەوہ) و بو ئەوہى بگەرپنەوہ (بو سەر راستە شەقامى ئيمان و خواناسين).

(۱۷۵) (ئەى محمد ﷺ) ھەوالى ئەو كەسەيان بەسەردا بخوٲنەرەوہ كە بەلگەو فەرمانەكانى خوٲانمان پىبەخشى (بو ئەوہى دىندارىت)، كە چى خوٲ لى دامالى و خوٲ لى دوورە پەريزگرت، ئەوسا ئىتر شەيتان شوپنى كەوت و داہە پيش و چووہ ريزى سەر ليشوئاوانەوہ.

(۱۷۶) خوٲ ئەگەر بمانويستايە ئەوہ بەو ئايەت و فەرمانانە بەرزمان دەكەردەوہ، بەلام ئەو خوٲى چەسپان بەزەويەوہ و (دەستى كەرد بەدنيا پەرستى و) شوپنى ئارەزووى خوٲى كەوت، جا نمونەى (ئەو جوٲرە كەسانە) وەكو نمونەى سەگ وايە ئەگەر دەرى بكەيت و پيايدا ھەلشاخيٲ ھەناسە بركيٲتەى (زمان دەردە كيشيت)، ياخود ئەگەر وازى لى بەھنيت ئەوہ ھەر ھەناسە بركيٲتەى، ئەوہ نمونەى ئەو كەسانە بە كە ئايەتەكانى ئىمەيان بەدرو زانيوہ و بروايان پىي نەبووہ، كەوابوو ئەم جوٲرە بەسەرھاتانە بگيرەرەوہ بو ئەوہى (دابچلە كىن و) پىربكەنەوہ.

(۱۷۷) ئاي كە چەندە نمونەيەكى ناشيرىنە، نمونەى ئەو كەسانەى كە بەلگەو فەرمانەكانى ئىمەيان بەدرو زانيوہ و بروايان پىي نەكەردەوہ، ئەوانە ھەر ستەميان لە خوٲان كەردوہ.

(۱۷۸) ئەوہى خوا رىنمووى بكات ئەوہ ھەر ئەو رىنمووى وەرگەر، ئەوہش كە گومراى بكات ئەوہ ھەر ئەوانە زەرەرمەندن. (چونكە بەبىھىچ زور و فشارىك پىيازى چەوتيان ھەلٲاردوہ).

(۱۷۹) سویند به خوا بیگومان نیمه زور له پیری و ناده میزادمان بو دوزخ دروست کردوه، ئەوانه دهزگای دلیان ههیه و کهچی حهقی پی تیناگن، چاوشیان ههیه کهچی حهقی پی نابین، گویان ههیه کهچی حهقی پی نابیستن، ئا ئەوانه وهکو ئازهل وان (له شوینکهوتنی ئاره زودا) به لکو ئەوانه ویل تریشن، ئا ئەوانه ههر غافل و بی ناگان له حهق.

(۱۸۰) ههر بو خواجه هه مو ناوه جوان و پیروزه کان، جا (ئه سی ئیمانداران) بهو ناوانه دوعا و نزا بکهن و هاناو هاوار بو ئەو زاته بهرن، واز بهین له وانهی که له ناوه پیروزه کانی خوادا لادان ده کهن و (سیف هت و ناوه کانی خوا به کارده هین بو غهیری خوا)، له تایندهدا پاداشتی ئەو کارو کرده وانه یان وهرده گرن که ئە نجامیان دهدا.

(۱۸۱) لهو خه لکهش که دروستمان کردون که ساتیک هه ن که (ژیرو هوشمندان و شوینی حهق ده کهون و) رینمووی خه لک ده کهن و شاره زایان ده کهن به حهق و ارستی، ههر به و حهقهش

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَدَانٌ لَا يُسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۷۹﴾
 وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يَلْحَدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَبَّحُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۰﴾ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۸۱﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۲﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۱۸۳﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نُجُودٌ مَّيْمِينٌ ﴿۱۸۴﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ إِلَيْهِمْ قِيَامٌ بَعْدَ مَا يَوْمُؤُنَ ﴿۱۸۵﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَانَ هَادِيًا لَّهُمْ وَيَدْرَهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۶﴾ سَأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ نَزَّلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَتَّبِعَنَّ إِلَّا بَعَثَ لِيَنَّكَ كَأَنَّكَ حَقٌّ عِنَّا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۷﴾

خه لکی راست ده که نهوه (له لادان و سهر که شی).

(۱۸۲) ئەوانهش که به لکه و نیشانه و بهر نامه ی نیمه به درو ده زانن، له تایندهدا ورده ورده به رهو تیاچوون ده یانیه ین له کات و شوینی کدا که ئەوان ههستی پینا کهن و نایزان.

(۱۸۳) من موله تیشیان ده دم، به لام که توله م لیسنه ندن به راستی نه خشه و پلانی من توندو به هیزه.

(۱۸۴) باشه، ئەوه (ئهو خه لکه) بیریان نه کردو ته وه (له گوفتارو رهفتاری محمد ﷺ) خو ئەو هاوه له یان هیچ نیشانه یه کی شینی پیوه نیه، به لکو ئەو (به ریزه) ته نها بیدار که ره وه یه کی ئاشکرایه.

(۱۸۵) ئایا بو سهر نجیان نه داوه لهو هه موو ده سه لاته گه وره یه خوا له ئاسمانه کان و زه ویداو ئەو هه موو شتانه ی که خوا به دی هیناون؟ (بو ئەوه ونده بیتاگان؟) خو به راستی ئاکامیشیان نزیك بو ته وه، جا به ج گوفتاریکی تر له دوا ی قورئان باوهر ده هین؟

(۱۸۶) ئەو که سه ی خوا گومرای بکات (به هو ی لاساری و بی دینی خو یوه) ئەوه هیچ رینموویکه ریکی نیه و خوایش ئیان ده گه ری له ناو سهر گهردانی و سهر که شی خو یاندا بسورپنه وه. (تا کاتیکی دیاری کراو).

(۱۸۷) (ئه ی محمد ﷺ) پرسبارت لیده کهن ده باره ی قیامهت: که ی بهرپا ده بیت؟ پیمان بلی: به راستی زانینی کاتی بهرپا بوونی ههر لای پهروه ردگارمه، له کاتی کدا کهس له سات و کاتی خویدا ده ری ناخات و بهرپای ناکات زاتی پهروه ردگار نه بیت، بهرپا بوونی قیامهت زور گرانه و زور ده که ویت له سهر دانیشتوانی ئاسمانه کان و زهوی (چونکه شیرازه ی هه مووی تیکده چیپ و لیکه له ده وه شیپ) روژی قیامهت بهرپا نایبت کوتوپر نه بیت، له پر یه خه تان پیده گریت، و پرسبارت لیده کهن ههر وهک تو زور عه ودالی زانینی هاتنی روژی قیامهت بیت و پرسباری زورت له باره یه وه کردیبت!! پیمان بلی: به راستی زانینی بهرپا بوونی قیامهت ته نها لای خواجه، به لام زور به ی خه لکیش نایزان.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَعَكُرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتَ دَعَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَانَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُمُ شُرَكَاءَ لِمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيْشُرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمُ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ دَعَوْهُمْ إِلَى الْهُدَى لَأَتَّبِعْكُمْ سَوَاءَ عَلِمْتُمْ إِيَّاهُ فَتَوَّابُونَ
 أَمْ أَنَسْتُمْ صُنُوفَكُمْ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٣﴾ اللَّهُمَّ ارْجُلْ يَمْسُونَ بِهَا أَرْهَمَ لَهُمُ
 بِطِيشُونَ بِهَا أَرْهَمَ لَهُمُ اعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظَرُونَ ﴿١٩٤﴾

(۱۸۸) ئەى محمد ﷺ پېيان بلى: كە من ناتوانم هيچ قازانچ يان زەرەرىك بەخۆم بگەيەنم مەگەر ويستی خواى لەسەرييت، خو ئەگەر غەيب و شاراوه كانم بزانيايه ئەوه چاكەى زۆرم كۆدە كردهوه بوخۆم و هيچ ناخوشيه كيشم توش نەدەبوو، بەلكو من تەنھا ترسيئەرم (بو ياخيە كان) و مژدەدەريشم بو كە ساتيک كە باوەر دەهيئن. (بەخواو بەپايە كاني تری ئيمان).

(۱۸۹) خوا ئەو زاتەيه كە ئيوهى لەيهك نەفس و لەيهك شت دروست كردهوه هەر لەويش جووتەكەى بەدى هيئا، بوئەوهى ئارامى لەلا بگريئ، جا كاتيک پياوه كە چووہ لای هاوسەرەكەى، ئەويش سكى پرپوو بە كۆرپەلەيه كى بچوگ و سووك، پاشان ماوهيك تپهري، ئينجا كاتيک هات بارى بەرەو سەنگيني چوو ئەو ژن و ميژدە لە خوا دەپارينهوهوه دەئين: خوايه سويند بە تو، ئەگەر منداليكى باش و بى عەيمان پيبه خشيت، ئەوه بەراستى لە سوپاسگوزاراني تو دەبين.

(۱۹۰) كەچى كاتيک نەوهى پاك و بىعەيبى پى بەخشين ئەوان هاووليان بو خوا دانا لەوهى كە خوا پىي دابوون (بەخشيني مندال دەدەنە پال هوکاره كان، نەك دەسەلاتى خوا)، خوا بەرزترە لەوهى كە ئەوان هاوبەشى بو بريار دەدەن.

(۱۹۱) ئايا كەسيك يان شتيك دەكەنە شەريك و هاوبەش كە ناتوانيئ هيچ شتيك دروست بكات، لە كاتيكدە خوښيان دروستكراون و (هيچيان بەدەست نيه)....

(۱۹۲) ئەوانە ناتوانن سەرکەوتن بەوشتانە ببەخشن و ناشتوانن يارمەتى خويان بدەن و بەرگري لە خوښيان بکەن.

(۱۹۳) ئەگەر بانگيشيان بکەن بو ريبازى هيدايت، ئەوه شوينتەن ناکەون، چوونيه كيشە بوتان ئايا بانگتان کردبن، يان ئيوه بى دەنگ بن (ناتوانن بيانھەژين ئەگەر خوا ويستی لەسەر نەبيئ).

(۱۹۴) بەراستى ئەوانەى ئيوه هاواريان ليدەكەن جگە لە خواو لييان دەپارينهوه، چەند بەندەيه كى وەك ئيوه (هيچيان بەدەست نيه) دە هاواريان لى بکەن، بايين بەدەمتانەوه، ئەگەر ئيوه راست دەكەن (لەو داوايه تاندا)!!

(۱۹۵) ئايا ئەو پەرستراوانە قاچيان هەيه پىي پرۆن بەرپوه؟ يان دەستيان هەيه راي بوەشين و ئازارى نەيارە كاني پى بدەن؟ ياخود چاويان هەيه پىي ببين؟ ياخود گوڤيان هەيه پىي ببستن؟ ئەى محمد ﷺ پېيان بلى: داوا لە پەرستراوە کانتان بکەن و چیتان لە دەست ديت لە پيلان گيران بکەن و مولهتم مەدەن... (بزاسم چیتان لەدەست ديت).

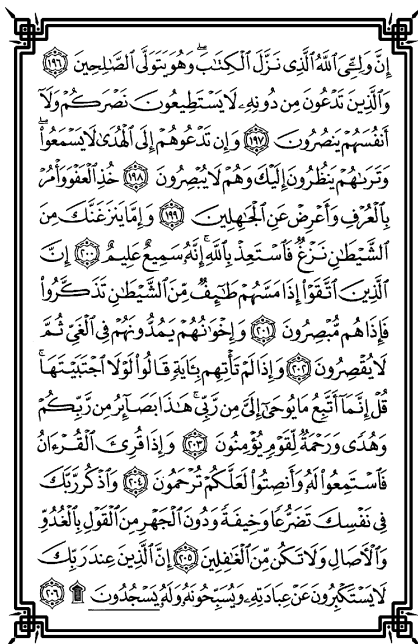
(۱۹۶) (ہر وہا بلی) بہراستی پشت و پہنای من ٹوہ خواہیہ کہ قورثانی دابہزاندوہ، ٹوہ زاتہیش ہمیشہ سہرپہرشتی چاکان و پاکان دہکات.

(۱۹۷) ٹوہوانہی کہ ٹیوہ جگہ لہ خواہاناو ہاواریان بو دہبہن ناتوانن سہرکوہوتوتان بکہن، (تہنانت) ناتوانن یارمہتی خویشیان بدہن.

(۱۹۸) خو ٹوہ گہر بانگیان بکہیت بو ریبازی ہیدایہت، ٹوہ (بانگہوازت) نایستن (ج جای ٹوہی یارمہتیشت بدہن)، تو دہیانینیت ٹوہوان سہیرت دہکەن، لہ کاتیکدا کہ نایستن.

(۱۹۹) کاری ٹاسان لہ خہلکی داوا بکہو چاوپوشی لہ ہہلہو کہ موکوپیہ کانیان بکہو، فہرمان بدہ بہ چاکہو کردوہوہک کہ پەسەندی شہرعہ، رووش وەرگیڑوہ پشت بکہ لہ نہفام و تی نہ گہیشتوان.

(۲۰۰) ٹوہ گہر وەسودہسہیہ کت لہ لایہن شہیتانہوہ بو پیشہات و ویستی لہ خشتہت بہریت و تووشی ہہلہت بکات، ٹوہ تو پەنا

بگرہ بہخواو پشت بہو بہستہ، چونکہ بہراستی ٹوہ زاتہ بیسەر و زاناپہ.

(۲۰۱) بہراستی ٹوہوانہی کہ پاریزکار و تہقوادار، کاتیک خہ تەرہو خہ یالیک لہ لایہن شہیتانہوہ تووشیان بیت، ٹوہ خیرا بیدار دہبنہوہ و خوی خویان بیر دہکەوہتہوہ و ہوشیار دہبنہوہ، ئیتر دہستبہجی بینا دہبن و بہرچاویان روون دہبیت (ریبازی راست بہدی دہکەن و لیان ناشیوت).

(۲۰۲) براشہیتانہ کانیشیان کوہمہ کیان دہکەن لہ گوہمراپی کردنیان بہرازانندہوہ و جوانکردنی گوناهو تاوانہکان، پاشان کوئل نادہن و کول نابن (لہ گوہمراپی کردنیاندا).

(۲۰۳) کاتیکیش تو (لہسەر داخوازیان)، بہلگہ و موہجیزہیہ کیان بو نہہینیت، ٹوہ خوانہناسان (بہگالٹہ پیگردنہوہ) دہلین: دہی بو ہہلت نہبہست و داتنہہینا؟! بلی (ٹوہی محمد ﷺ من لہو کہسانہ نیم کہ خوہ شت ہہلہستم) بہراستی من تہنہا شوپنکەوتہی ٹوہ نیگاہیم کہ لہ لایہن پەرورہدگارمہوہ بوہم دیت، ٹم قورثانہی (کہ ٹیوہ باوہرتان پی نیہ) چہندہہا بہلگہو بہرچاو روونہیہ بو دلہکان لہ لایہن پەرورہدگارتانہوہ، ہیدایہت بہخش و رەحمہ تیشہ بو ٹوہ کہسانہی کہ باوہر دہہینن.

(۲۰۴) کاتیکیش کہ قورثان دہخویندریت، ٹوہ گوپی بو بگرپ و دلی بدہنی و بی دہنگ بن، بو ٹوہی ٹیوہ رەحمتان پی بکریٹ و پەرورہدگار بہزہی پیتاندا بیتہوہ (گوئی گرتن بہدل و بیڈہنگی کار کردی خوئی ہہیہ لہسەر بیسەر، بیجگہ لہ پاداشتی بی سنورا).

(۲۰۵) یادی پەرورہدگارت لہ دل و دہروونی خوئدا بہ لالانہوہ و ترسہوہ بکہو، پی دہنگ بہرز کردنہوہ (لہ نیوان چہہ و ٹاشکرادا)، لہ بہیانیان و دہمہ و ٹیواراندا، لہ بیٹاگیان مہبہ (ٹوہوانہی دلیان غافلہ).

(۲۰۶) بہراستی ٹوہوانہی لای پەرورہدگارتن خوئیان بہگہورہ ناگرن لہ پەرستنی ٹوہ زاتہداو بہردہوام تہسبیحات و ستایشی دہکەن و سوژدہ و کرنووشی بو دہبن (حق وایہ سہرجہم نادہمیزادہ کانیش چاو لہوان بکہن).

سورهتی (الأنعام)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) (ئی محمد ﷺ) پرسیارت لی ده کهن دهر باره ی دهسکه و ته کان، تو بلی: هم موو دهسکه و ته کان هی خواو پیغه مبهرن (هره نه وان بو یان هه یه بریاری چو نیه تی دابهش کردنی بدن)، که واته له خوا بترسن و چاکسازی نیوانی خو تان بکهن (مه یه لن له سهر ته معای دنیا نیوانتان بشیویت)، به رده و ام فسرمان به رداری خوا و پیغه مبهره که ی بن، نه گهر نیوه ئیماندارن.

(۲) بیگومان ئیماندارانی راسته قینه ته نهان نه وانه ن: (یه که م) که کاتیک ناوی خوا برا، نه وه دله کانیان ده ترسیت و دهه ژیت، (دوو هه م) کاتیکیش ئایهت و فسرمانه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینر یته وه، نه وه ئیمان و باوه رپان زیاد ده کات، (سی هه م) (له هه موو کارو باریکیشیاندا) هر پشت به په روه ردگاری خو یان ده به ستن.

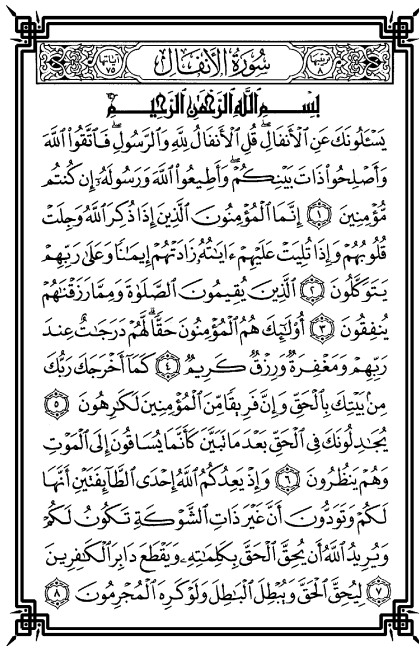
(۳) (چواره م) نه وانه که نو یژه کانیان به چاکی نه نجام ده دن، (پینجه م) هه ندیک له و رزق و رو زیه ی پیمانداون، ده به خشن و سه رفی ده که ن...

(۴) نه وانه هر خو یان ئیماندارانی راسته قینه ن، چهنده ها پله و پایه ی به رزیان بو هه یه (له به هه شتدا) لای په روه ردگاریان و لیخوش بوون و رزق و رو زی هه میسه یی له گهل ریژدا.

(۵) (شیوه ی دابهش کردنی دهسکه و ته کانی غه زای به در هه ندی موسلمان پیی دلگران بوون) هر وه ک چون په روه ردگارت به حه ق و راستی له نیو ماله کهت ده ری هیئایهت له کاتیکدا به راستی کو مه لیک له پرواداران پیی دلگران بوون.

(۶) نه و کو مه له ئیمانداره موجه لهت له گهل ده که ن له شتی راست و دروستدا، دوا ی روون بونه وه ی (جهنگیان پیی ناخوشه) وه ک نه وه ی به روه مهرگ رایپچ کرابن و به چاوی خو یان هوکاری مهرگ بینن. (۷) یاد ی نه و کاته بکه نه وه خوا به لینی پیدا بوون که یه کیک له و دوو دهسته یه به راستی بو نیوه ده بییت (یان کاروانه که یان سه رکه و تن به سه ر له شکره که دا) نیوهش به راستی ئاواته خوازن و حه ز ده که ن کاروانه بیی چه ک و بیی درک و ئاسانه که بو نیوه بییت، خوایش ده یه ویت حه ق و راستی به فسرمانه کانی خوی بجه سپییت و کافرانیس بنه بر بکات و ریشه که نیان بکات...

(۸) بو نه وه ی حه ق و راستی بجه سپییت و به تال و ناحه قیش سوچ بکاته وه و له ناوی ببات، هه رچه نده تاوانبارو تاوانکاران پییان ناخوشه.

(۹) یادی ئووکاتہ بکہنہوہ کہلہ پەرودر دگارتان دہ پارانہوہ و داوای یارمہ تیتان لی دہ کرد، خوایش خیرا هات به هاناتانہوہ و فہرمووی بہراستی من بہہزار فریشتہ یارمہ تی و کومہ کیتان دہ کہم کہ بہشویں یہ کدا دادہ بہزن.

(۱۰) ئم یارمہ تہش جگہلہ مژدہیہ کی خوایی شتیکی تر نہ بوو، تا دلہ کانتان نارام بگریت و دلنسیابن بہو یارمہ تہ، ئه گینا سہرکہوتن تہنہا لہ لایہن خواوہیہ، چونکہ ہەر خوا خوی بالادہست و دانایہ.

(۱۱) ئوہ مژدہ و نارامی دلہ کاتیک بوو کہ خوای گہورہ بہوہنہوز دایگرتن، بو ئوہی ہیمنیہک بیت بوتان لہ لایہن خوئیہوہ و ئویکیشی لہ ئاسمانہوہ بہسہرتاندا باراند بو ئوہی خاوینتان بکاتہوہ پی و پوخلی شہیتانتان لی دور بخاتہوہ (تا لہ رووی جہستہ و دل و دہروونہوہ خاویں بن) و دلہ کانتان بہہیزو دامہزارو بکات و بیانبہستیٹ بہ خواوہ و

إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبِّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئَةِ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلْيَطْمَئِنُّ بِهَا قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغِيثُكُمْ الْعُنَاسُ أَمْنَهُمْ مِنْهُ وَيُرِلُّ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يُطَهِّرُكُمْ بِهِ وَيُذْهِبُ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَيُرِيكُمْ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُنَبِّئُكُم بِمَا لَفَدُمْ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلْتُمْ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الرُّعْبِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاؤُوا أَنَّهُمْ رَسُولُهُمْ وَمِنْ يَسَاقِفِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا رَأَى اللَّهَ
شَدِيدَ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ فَذُوقُوا وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا رَحْمَةً فَلَاتُوا لَوْلَهُمْ أَلْذُبَّكَارِ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤْلَمْ مِنْكُمْ
بِشَيْءٍ لَّا مَتَحَرِّفْ لِقَالِهِ أَوْ مَتَحَرِّفْ إِلَيْكَ فَتَوَقَّذْ بَكَاءَ
بِعَضْبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيَسُّ الْمَصِيرِ ﴿١٦﴾

بہو ئاوہ پیہہ کانیشتان جیگیرو قایم بکات.

(۱۲) ئی محمد ﷺ یادی ئوہ بکہرہوہ کاتیک پەرودر دگارت وەحی و نیگای دہ کرد بو فریشتہ کان کہ: بہراستی من یارو یاوہرتانم، کہو ابو ئیوہش دلی ئیمانداران پابہندو دامہزارو بکہن، لہمہودوا منیش ترس و بیہم دہخہمہ دلی ئوہانہی کہ بی باوہرن، دہ ئیوہش لہ سہر گہردنی ناپاکان بدن و دہست بوہشینی لہ ہہموو سہرپہنجہ کانیان (تاکافرہ کان شمشیریان پی نہ گیریٹ).

(۱۳) ئوہ لہ بہر ئوہ بوو چونکہ بہراستی ئوہان دژاہیہ تی و سہرپیچی خواو پیغہمبہرہ کہیان کرد، ہہر کہسیش دژاہیہ تی و سہرپیچی خواو پیغہمبہرہ کہی بکات، ئوہ بہراستی خواو تولاہ سینہریکی بہزہ برہ.

(۱۴) ئوہیہ (تولہی خوای بالادہست لہ دنیا دا لہ نہ بارانی)، دہ بیچیژن، بیگومان سزای ناگری دوزخ ہہمیشہ ہہربو بی باوہرآنہ.

(۱۵) ئی ئوہانہی باوہرتان ہیناوہ کاتیک بہرہنگاری ئوہانہ بوونہوہ کہ بی باوہرن لہ کاتی لہ شکر کیشیدا ئوہ پشتیان تیئہ کہن و رامہ کہن...

(۱۶) ہہرکس لہو روژدہدا رابکاتہ دواوہ و پشتیان تییکات ئوہ بہراستی خہشم و قینی خوای بو خوی مسوگہر کردوہو و سہرہنجام جیگہو ریگہی دوزخہ کہ ناخوشتترین جیگہ و سہرئہنجامہ، مہ گہر ئوہو کہسہ مہبہستی بہ کار ہینانی ہونہری جہنگ بیت یاخود مہبہستی شوین گوپرن و جی گوپرکی بیت بو لای دہستہیہ کی تر. (ئوہ قہیناکات).

قَلَّمَ تَقَاتُوهُمْ وَلِكَلِمَاتِ اللَّهِ فَتَلَاهُمْ وَمَا رَبَّكَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلِكَلِمَاتِ اللَّهِ رَحْمَةً وَسُلْطَانًا لِلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكَ لَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَدِيدٌ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِيحُوا فَتَدْرَجُوا بِهِ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَإِنْ تَنْهَوْا فَمَا يَهْدِيكُمْ إِنْ عُدُّوا أَنْ عُدُّوا لَنْ نَقُصِبَ عَنْكُمُ
 فِتْنَتَكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَفَرْتُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَتَوَلَّوْا
 تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمَامُ الَّذِينَ
 الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
 وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ
 مُخْتَصِرٌ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَكِينٌ مُبْدِي الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

(۱۷) کہوا ابوو ئہی ئیمانداران: ونہ بیت ئیوہ کافرانستان
 کوشتیبت، بہلکو خواکوشتنی و لہناوی بردن، توش ئہی
 محمد ﷺ کاتیک مشتیک خولت روو بہ کافران فریدا ئہو کارہ
 تہنہا تو نہ تکرر، بہلکو خوا فریداو (خولی کردہ چاوی
 کافرانہوہ)، تا ئیمانداران تاقی بکاتہوہ بہ تاقی کردنہوہ یہ کی
 چاک، چونکہ بہراستی خوا بیسہری (دوعاو نزیانہ)، زاناشہ
 (بہنیہ تی دلیان).

(۱۸) ئہو سہرکہوتن و پشتیوانیہ بو ئیوہی ئیماندارہ،
 دلنیش بن کہ خوا ریسواکہری پیلانی بی باوہرانہ.

(۱۹) ئہ گہر ئیوہ داوای یارمہ تی و سہرکہوتن دہ کەن ئہوہ
 بہراستی سہرکہوتنتان بو ہات خو ئہ گہر وازبہینن لہ
 سہرپیچی فہرمانہ کانی پیغہمبہر ئہوہ چاکترہ بوتان،
 خو ئہ گہر بگہرینہوہ بو سہرپیچی کردن، ئیمہش دہ گہرینہوہ
 بو شکست پیدانتان، ئہوکاتہ دہستہو تاقمتان ہرگیز ہیچ

سوودیکتان پیناگہ نیبت ہرچہ ند زوریش بیت (ژمارہتان) چونکہ لہ راستیدا ہہمیشہ خوا لہ گہل ئیماندارانی
 دامہزراو و لپیروادایہ.

(۲۰) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیناوہ، فہرمانبہرداری خواو پیغہمبہرہ کەہی بن و لہ بہرنامہی ئہوزاتہ پشت
 ہلمہ کەن، لہ کاتیکدا ئیوہ تیدہ گەن و دہ بیسن.

(۲۱) وەك ئہو کەسانہش مہ بن (بہسہر زارہ کی) دہ یانوت: تیگہ یشتین و بیستمان، گوپرایہ لین، لہ کاتیکدا
 ئہوان نایستن و تیناگەن (چونکہ دل و میشکی خوین داخستوہ).

(۲۲) بہراستی خراپترین زیندہوہران لای خوا ئہو کەسانہن کہ کەرن (حەق نایستن) و لالین (حەق بیژنین)،
 ئہوانہی کہ ژیر نابن (بیرو ہوشیان ناخہنہ کارو تینافکرن و بیرو میشکیان قفل داوہ).

(۲۳) خو ئہ گہر خوا خیری تیادا بەدی بکردنایہ، ئہوہ وای لیدہ کردن کہ حەق و راستی بیستن، خو ئہ گہر
 حەقیشیان پی بیستناہیہ (کہ نامادہنین بو وەرگرتنی) ئہوہ ہەر پشت لہ بہرنامہی خوا دہ کەن لہ کاتیکدا ئہوان
 ہہمیشہ نہ یارن.

(۲۴) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیناوہ، بہدہم بانگہوازی خواو پیغہمبہرہوہ بچن کاتیک بانگتان دہ کات بو
 بہرنامہ و ریبازیک کہ دہ تانزینیتہوہ و ژیان بہخشہ، چاک بزائن بہراستی خوا (زور بہناسانی) دہ توانیت
 دہسہلاتی بکەوینہ نیوان ئادہمیزاد و (ئاواتہ کانی) دلپہوہ (بہ گوپربیان)، (بیرتان نہ چیٹ) بہراستی ہەر بو لای
 ئہویش کوڈہ کرینہوہ.

(۲۵) ہرہوہا خو تان بیارینن لہ بہ لایہک کہ تہنہا توشی ئہوانہ تان نایبت کہ ستہمیان کردوہ (بہلکو ہہمووان
 دہ گریٹہوہ)، بشزانن کہ بہراستی خوا تولہی زور بہ زہرہ.

(۲۶) یادی ئوکاتہ بکہنہوہ کہ ئیوہ زور کہم و لاوازکراو و بی ہیژبوون له زویدا، ده ترسان کہ خه لکی بتانرفینن (بتانکوژن یان نازارتان بدهن) جاخوای بالادهست جی و ری بی سازکردن و به هیژی کردن به سهرکه وتن و یارمه تی خوئی و له رزق و روزی و نازو نیعمه ته پاکه کان به هرده وری کردن بو ئه وهی سوپاسگوزاری بکهن. (ئهمه ش مؤده یه کی بهرده وامه و پشت به خوا بهم زووانه دیته وه دی).

(۲۷) ئه ی ئه وانه ی باوهرتان هیئاوه: خیانت مه کهن له خوا و له پیغه مبه ر ﷺ (به وهی کهم ته رخه میتان له فهرانبه رداریاندا)، هرده ها خیانه تیش مه کهن له ئه مانه ت و سپارده کانتان که پیتان ده سپیردریت، له کاتیکیدا که ئیوہ ده زانن (ئو کاره تان خیانه ته).

(۲۸) هرده ها بزائن به راستی مال و سامان و مندالیان بو تاقیکردنه وه یه، به راستی خوای میهره بانیش پاداشتی زورو بی سنووری له لایه (بو ئه و که سانه ی که نایه لن مال و

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قِلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخطفَكُمُ النَّاسُ فَيَأْوِنَكُمْ وَإِيْدِكُمْ بِصُرُوفٍ وَرِزْقِكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ وَالْحَيُّونَ آمَنُوا بِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَأَعْمُوا أَنْتُمْ آمَوْلُكُمْ وَأُولَئِكُمْ فَسَنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَفَقَّأْ لَكُمْ لِيَجْعَلَ لَكُمْ فُرْقَانًا وَتُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُخْرِجُوكَ أَوْ يُقَاتِلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْتُمْ عَلَىٰ سَفِينٍ نَقِلْتُمَا قَالَ أَوَلَمْ تَسْمَعُوا لِقَوْلِ هَذِهِ الْأُمَّةِ هَذَا إِلَّا أُسْطِرُّوا لِلْأُولَىٰ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنَّا كَاتِبُونَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِمَدَابِلِ الْيَمْرِ ﴿٣٢﴾ وَمَا كُنَّا لَنُجْعِدَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كُنَّا اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَعْفِفُونَ ﴿٣٣﴾

سامان و مندالیان بیته کوسپ له ریگه ی جیهاد و ههول و خهبات و کوششیاندا).

(۲۹) ئه ی ئه و که سانه ی باوهرتان هیئاوه: ئه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزکاری بکهن، ئه وه خوا بهرچاو روشتیبه کی ته وواتان بو فراهه م ده هیئت (که بتوانن حه ق و ناحه قی به ئاسانی له یه ک پی جیابکه نه وه) هرده ها هه له و گونا هه کانیشتان داده پوشتی و لیئان خوش ده بیئت، (چونکه) خوا خاوه نی فه زل و ریژی گه و ره و بی سنووره.

(۳۰) ئه ی محمد ﷺ یادی ئه و کاته بکه ره وه) کاتیکی کافره کان پیلانیان گیرا دژی تو بو ئه وه ی به ندت بکهن، یان بتکوژن، یان دهرت بکهن، ئه وان پیلانی خو یان ده گیرن و خوایش پلانی خو ی ده خاته کار (به پوچ کردنه وه ی پیلانه کانیان)، دلنایان خوای گه و ره چاکترینی هه موو پلانسازو نه خشه سازانه (نایه لی پیلانیان سه ر بگری).

(۳۱) کاتیکیش ئایه ت و فهرانه کانی ئیمه به سه ر بی باوهراندا ده خوینرتیه وه، ئه وه ده لین: به راستی ئیمه بیستمان و ئه گهر بمانویستایه ئه وه وینه ی ئه وه مان ده گوت!!، ئه م با به تانه جگه له داستانی پیشینان شتیکی تر نیه!!

(۳۲) یادی ئه و کاته بکه ره وه که بی باوهران وتیان: خوایه ئه گهر ئه م دین و بهرنامه و قورئانه راسته، له لایه ن تویشه وه ره وانه کراوه، ئه وه به رد له ئاسمانه وه بیارینه به سه رماندا، یان به لاو سزایه کی به ئیشمان بو بهینه!!...

(۳۳) بیگومان خوای گه و ره (به قسه ی ئه وان ناکات) به لاو سزانا دات به سه ریاندا، له کاتیکیدا تو له ناویاندا بیست (به ئومیدی ئه وه ی که هندیکیان باوهر بهینن)، هرده ها خوایش سزاده ر نیه له کاتیکیدا ئه وان داوای لیخوشتبوون بکهن.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءَهُمْ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا امْتِعَاءً وَنَصِيدَةً فذُوقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنْ أَوْلِيَاءُ كُفْرًا يُفْقُونَ
 أَمْرًا لَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْعَلُونَ مَا كُنْتُمْ
 عَلَيْهِمْ حَسِرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 الْخَبِيثَ بَعْضًا عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقِيلُوا لَهُمْ حَتَّىٰ
 لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَلْمُوا
 أَنْتَهُمْ قَالُوا اللَّهُ يَمَعُمُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانَكُمْ يَعْمَلُونَ وَيَعْمَلُونَ بِكُمْ
 وَيَعْمَلُونَ بِكُمْ وَيَعْمَلُونَ بِكُمْ وَيَعْمَلُونَ بِكُمْ وَيَعْمَلُونَ بِكُمْ

(۳۴) بۆچى ئەوان چىن خوا سزايان نهدات؟! له كاتىكدا كه ئەوان ريگري ده كهن و نايه لن خه لكى روبركاته مزگه وتى حرام (كه عبه)، ئەوانه هه رشايسته ي ئەوه نين كه سه ره شتياى بن، هيچ تا قميك شايسته ي سه ره شتياى كه عبه نيه بي جگه له خواناس و پاريزكاران، به لام زوربه ي هاوه لگه ران (له و راستيانه) بي تاگان.

(۳۵) ئەوانه نزا و پارانه وه شيان له لاي مالى خوادا (كه عبه ي پيرۆز) جگه له فيكه كي شان و چه په ليدان شتيكى تر نه بووه، كه و ابو و بچيزن سزاي كوشتن و ديلي (له غه زاي به دردا) به وه ي كه تيوه بي باوه رو له خوا ياخي بوون.

(۳۶) بيگومان ئەوانه ي بي باوه رن، مال و ساماني خويان به خت ده كهن بو ئەوه ي به شينه ي به ره به ست

دانين و ريگري بكن له به رده م تاي و رييازي خوادا، جا مال و سامانيان له تاينده دا بو ئەو مه به سته خه رج ده كهن! پاشان ده بيته په شيماني و داخ وحه سه رت له سه ريان، پاشانيش شكست ده هيئن، بيگومان ئەوانه ش كه بي باوه رن بو دوزه خ كو ده كرينه وه و رايپچ ده كرين.

(۳۷) (به سه رها و رووداوه كان) بو ئەوه يه كه: خوا كه ساني ده روون پيس و ناپاك له كه ساني ده روون خاوين و پاك جيا بكاته وه و پيس و ناپاكه كانيش له سه ري كه كه له كه بكات و هه موويان بدات به مل يه كدا بو ئەوه ي كو يان بكاته وه به گشتي، ئينجا فر بيان بداته ناو دوزه خه وه، تا ئەوانه هه ر خويان خه ساره تمه ند و زه ره ره مند.

(۳۸) ئەي محمد ﷺ به كافران بلي: ئەه گه ر كول بدن و واز به يئن و (باوه ربه يئن)، ئەوه بيگومان چا و پوشي له گوناھي رابردوويان ده كریت، خو ئەه گه ر بگه رينه وه و به به رده وامي دژايه تي (تاييني خوا) بكن، جا ئەوه به راستي ياساي نه ته وه ياخي بووه پيشينه كانيان به سه ردا ده سه پيئريت.

(۳۹) ئەي ئيمانداران بجه نكن دژ به كافرو خوانه ناسان تا فيتنه و ئاشووب و ئازارداني (خه لكي) نه مي نيئ و (ئو خه لكه سه ره به ست بن له هه ليزار دني به رنامه و تايندا)، تا دين و فره مانبه رداري هه ر هه مووي بو خوا بيت، جا ئەه گه ر بي باوه ران كول بدن، ئەوه بابزان به راستي خوا بي نايه به هه مو و ئەو كارو كرده وانه ي كه ده يكن.

(۴۰) خو ئەه گه ر ئەو خوانه ناسانه هه ر پشت هه لكه ن و واز نه هيئن، ئەوه بزنان كه خوا پشتيوان و سه ره رشتيا تانه كه پشتيوانيكي چاك و يارمه تي ده ريكي چاكه. (و ده سه لاتي بي سنوره).

(۴۱) ئەی ئیمانداران! تاگادارین و بزنان که: بهراستی هه‌رحیه کتان ده‌ستکه‌وت (له جه‌نگی بی باوه‌پاندا) ئەوه بیگومان پینج یه کی بو خواو پیغه‌مبه‌رو خزمانی نزیکه پیغه‌مبه‌رو هه‌تیوان و هه‌ژاران و ریبوارانه، (چوار به‌شه‌که‌ی تریشی بو موجاهیدانه که له و غه‌زایه‌دا به‌شدارییان کردوه) ئە‌گه‌ر ئیوه باوه‌پتان هه‌یه به‌خواو به‌وه‌ی که دامانبه‌زاندوه بو سهر به‌نده‌مان (محمد ﷺ) له‌و روژهی که هه‌ردوو له‌شکر به‌ره‌نگاری یه‌ک بوون، خوایش به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتداره...

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ حُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَارثًا السَّبِيلِ إِن
كُنْتُمْ أَمْنًا مِّنْ اللَّهِ وَمِمَّا آتَاكُم بِغَدَاةٍ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ التَّفَاةِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ الْيَوْمِ
أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنِيَّةِ وَاللَّيْلَةُ الْفُتُورِ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خِلَافَةَ فِي الْعَيْدِ
وَلَكِنْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَاتِبًا مَّفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنِ بَيْتِهِ وَيَخِيَّ مِنْ حَيْبٍ عَنِ بَيْتِهِ وَإِذَا
لَسَّخِمْ عَلَيْهِمْ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَرْنَيْتَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ يُدَاتُ الضُّمُورِ وَإِذَا
يُرِيكُمُوهُمْ إِذَا التَّفَقُّمِ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيَقْلُكُمُ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَاتِبًا مَّفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ يُتَابِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ لَيْسَتْ فَتَاةٌ
فَأَتَّبِعُوا وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

(۴۲) کاتی‌ک ئیوه له دامینی خواری شیوه‌که و نزیکتر بوون به مه‌دینه و ئە‌وانیش له سه‌ره‌وه‌ی شیوه‌که‌وه بوون و دوورتر له مه‌دینه، کاروانه‌که‌ش له خوارتانه‌وه بوو، خو ئە‌گه‌ر بریارو به‌لینتان بدایه به‌یه‌که‌تر بگه‌ن له‌وکات و شوینه‌دا ئە‌وه به‌لینه‌که‌تان بو ئە‌نجام نه‌ده‌درا، به‌لام خوا ده‌یه‌ویت بارودوخیک پیش به‌نییت که بریاری له‌سه‌ردراوه (که سه‌رکه‌وتنی موسولمانانه و شکستی بی باوه‌پانه)، بو ئە‌وه‌ی له‌ناو بیچیت و به‌هانه‌ی نه‌می‌نییت ئە‌وه‌ی که له زانستی خوادا له‌ناو‌چووه و بو ئە‌وه‌ی بژی له‌سه‌ر به‌رچاو روونی و به‌لگه، ئە‌وه‌ی له‌زانستی خوادا ده‌ژی له‌سه‌ر دینداری (سه‌ره‌نجامی شه‌ری به‌در بو ئە‌وه‌ بوو تا باوه‌پرو بی باوه‌پری بو هه‌ردوولا روون بی‌ت) و بیگومان خوا ته‌واو بیسه‌رو زانایه.

(۴۳) کاتی‌ک خوا ئە‌وانی له‌خه‌وتدا به‌که‌م نیشان ئە‌دا‌یت، خو ئە‌گه‌ر ئە‌وانی به‌ژماره‌یه‌کی زور نیشانی بدایتایه ئە‌وه ئیوه لاواز ده‌بوون و تووشی نه‌هامه‌تی و کی‌شه‌ده‌بوون له‌باره‌ی جه‌نگ کردنه‌وه، به‌لام خوا به‌سه‌لامه‌تی و سه‌رکه‌وتوویی له‌وترس و کی‌شه‌یه‌رزگاری کردن، چونکه به‌راستی ئە‌و زاته زانایه به‌هه‌رچی له‌ناو دل و ده‌روون و سینه‌کاندا هه‌شار دراوه.

(۴۴) کاتی‌کیش به‌یه‌که‌گه‌یشتن له‌گورپه‌پانی جه‌نگدا له‌به‌رچاوی ئیوه، خوا ئە‌وانی به‌که‌م نیشان ده‌دان و ژماره‌ی ئیوه‌شی له‌به‌رچاوی ئە‌وان به‌که‌م ده‌نواند، بو ئە‌وه‌ی هه‌ر ئە‌وه‌ پیش بی‌ت که خوا بریاری له‌سه‌رداوه، هه‌ر بو لای خوا سه‌ره‌نجامی هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌ک ده‌گیردریته‌وه.

(۴۵) ئە‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌پتان هیناوه: کاتی‌ک ده‌گه‌نه‌ده‌سته‌یه‌ک و روو به‌پروتان ده‌بنه‌وه، ئە‌وه‌ده‌بی‌ت خو‌را‌گرین و سه‌نگه‌ر چۆل نه‌که‌ن و زور یادی خوا بکه‌ن و لپی بی‌پاریته‌وه، بو ئە‌وه‌ی ئیوه سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوو بن...

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَوَّجُوا فَفَنَفْسًا لَكُمْ وَتَذَهَبَ بِكُمْ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِيعَةً لِلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمْ
السَّيْلُنَ أَعْتَبَهُمْ وَقَالَ لَغَالِبَ لَكُمْ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفَلَاتَانَ كَخَصَّ
عَلَى عَيْبِيِّهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَنَا لَمَّا لَاتَرُونَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ عَزِبَ مِنْكُمْ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾
كَذَّابٌ هَالِكٌ فَرَعُونَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

(۴۶) گوپرایه لی خواو پیغهمبهره که شی بکه نه له هممو کردارو گوفتاریکدا و ناشووب و ناژاوه مه گیرن و مه چن به گزیه کدا، خوئه گهر بچن به گزیه کداو یه کتر بشکینن، نه وه شکست و لاوازی رووتان تیده کات، هه بیبهت و شکواری و دهسه لاتان له بهین ده چیت، بویه ده بیته خوگرو نه فسه دریژ بن (همم له مهیدانی جه نگدا، همم له ناو یسه کتردا) چونکه به راستی خوا یارو یاره ی خوگرو نارامگرانه.

(۴۷) نه که نه وه که جو ره که سانه بن که له ولات و شوینی خو یان دهرچوون له بهر که ش و فش کردن و خو نواندن له بهر چاوی خه لک و ده یانه ویت کو سپ بخه نه بهردهم ری سازو ثابینی خوا، له کاتی کدا که خوی گه وره به ناگایه به سه رده تاو سه رده نجامی هه موو نه و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن.

(۴۸) کاتی کیش شه یتان (به وه سو هسه و خه یال) هه موو

کرده وه ناپه سه ندو نارپه واکانی بو رازاننده وه، وتی: نه مپرو هیچ که س دهره قه تی نیوه نایهت و دلنیابن منیش پشت و په نام بو نیوه، که چی کاتی ک نه و دوو له شکره یه کتریان بینی، ده سته جی شه یتان پاشه و پاش گه پرایه وه وتی: به راستی من بهریم له نیوه! چونکه به راستی نه وه ی من ده بیبنم نیوه نایببنن، (دیاره که شه یتان بیبوویه تی چون فریشته دهسته دهسته داده به زن بو یارمه تی ئیمانداران، بویه له ترسا وتی): بیگومان من له خوا ده ترسم، خوایش زور سهخت و به زه بره له توله دا.

(۴۹) کاتی ک دوو رووه کان و نه وانه ی له دلنیاندا نه خوشی (بی ئیمانی) تیا جیگیر بوو (به ئیماندارانیان) دهوت: نانه وانه ثابینه که یان له خو بایی کردوون (نه گینا به و ژماره که موه چون خو یان ده گرن)، (خو اش ده فهرمو ویت) نه وه ی پشت به خوا بیه ستیت، نه وه به راستی خوا به ته وای بالاده ست و دانایه.

(۵۰) نه گهر ده تبینی کاتی ک فریشته کان گیانی کافره کانیان ده کیشاو ده سانمالی به دهم و چاو و پشتیاندا و (پایچیان ده کردن بو دوزخ و، پیان دهوتن): ده بچیژن سزایه کی سوتینه ری (زور سهخت و سامناک)...

(۵۱) (هروه ها پیان دهوتن) نه و لیدان و سزایه خو تان ده ستیپشکه ریتان بو کرده، چونکه به راستی خوا به هیچ شیوه یه که ستمکار نیه له بنده کانی.

(۵۲) کارو کرده وهی (خوانه ناسان له هه موو سه رده می کدا) وه کو داب و نهریتی فیرعه ون و نه و که سانه وایه که له (سه رده مه) پیشووه کانداهاتوون پیش نه مان، نه وانه پروایان نه بوو به نایهت و فهرمانه کانی خوا، جا خوایش خه شمی لی گرتن و له ناوی بردن به هو ی گوناوه تاوانیانه وه، به راستی خوا به تواناو به زه بره له توله دا.

(۵۳) تھو سزاو لہ ناو بردنہ لہ بہر تھو وہیہ کہ بہر پستی بریاری خوا وایہ: تھو زاتہ ہیچ نازو نیعمہ تیکئی نہ گورپوہ کہ بہ خشیبیتی بہ ہر قہوم و گہ لیک، ہتا تھوان تھوی بہ خویان دہ کریت نہ یگورن و نہ یکہن، چونکہ لہ راستیدا خوای گہورہ بہ تہواوی بیسہری (گوفتارہ کانہ) زانایہ بہ کردارہ کان.

(۵۴) (رہوشتی تھمانہ) ہر وہ کو داب و نہریتی دارو دہستہی فیرعون و تھوانہی پیشیان وایہ، کہ بہ لگہو فہرمانہ کانہ پھروہ دگاربان بہ درو دہ زانی و باوہ پریان پی نہ بو، لہ تھنجامدا تھمش بہ ہوی گوناہو تاوانیانہوہ لہ ناومان بردن و دارو دہستہی فیرعونیشمان نوقمی دہریا کرد، ہمووشیان ستہ مکار بوون.

(۵۵) بہر پستی خراپترینی زیندہ و ہران لای خوا تھوانہن کہ کافرو بی باوہرن، چونکہ تھوانہ بریارپانداوہ باوہ نہ ہین...

(۵۶) تھوانہی کہ بہ پیمانہ لہ گہ لدا بہستن (کہ خیانتہ تہ لئ نہ کہن) کہ چی پاشان لہ ہموو جاریکدا ہر پھیمانہ کہیان دہشکاند،

ذٰلِكَ بِاَنَّكَ لَمْ يَكُ مُعْتَبَرًا نِعْمَةً اَنْعَمَ عَلٰى قَوْمٍ لَّيَعْبُرُوا
 مَا يَنْفُسِيْهِمْ وَاَنَّكَ لَمْ يَكُ مُعْتَبَرًا نِعْمَةً اَنْعَمَ عَلٰى قَوْمٍ لَّيَعْبُرُوا
 فَرَعَوْتٌ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا رَبِّهِمْ فَاهْلٰكْتَهُمْ
 يَذُوْنُبِهِمْ وَاَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَاَكْلًا وَاَطْلَمِيْنَ ﴿٥٣﴾
 اِنَّ شَرَّ الْاَلْوَابِ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٤﴾
 الَّذِيْنَ عٰهَدْتُمْ مِنْهُمْ ثُمَّ تَنَفَّسْتُمْ عَنْ عٰهْدِهِمْ فِيْ كُلِّ رِيْءٍ
 وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاِذَا تَنَفَّسْتُمْ فِيْ الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾ وَاِذَا تَخَفْتُمْ مِنَ
 قَوْمٍ خِيٰنَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَابِغٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمَخٰيِبِيْنَ
 ﴿٥٧﴾ وَلَا يُحْسِنُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سُبُوْحًا اِنَّهُمْ لَا يُعْزِرُوْنَ ﴿٥٨﴾
 وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبٰطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِمُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاَلْحَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ
 لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهُمْ وَاَمَّا نِفْقُوْا مِنْ شَيْءٍ وَّفِ سَبِيْلِ
 اللّٰهِ يُوْفِّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَاِنْ جَنَحُوا
 لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٠﴾

تھوانہ لہ خوانا ترسن و پاریزکاری ناکہن.

(۵۷) جا ہر کاتیک رووہ پرووی (خوانہ ناسان) بویتہوہ لہ جہنگدا، تھوہ وایان لئ بکہ تھوانہی لہ دوایانہوہن و یارمہ تیان ددہن پھرش و بلاو بین، بہو ہیوایہی تھوان پھندو عبیرہت و تام وژگاریی و ہر بگرن.

(۵۸) خو تھو گہر ترسایت لہ دہستہیہک (کہ پیمانہ لہ گہ لدا بہستون) پھیمانہ کہ ہلوہ شیننہوہو خیانتہ تہ لئ بکہن تھوہ تویش لہو کاتہدا پھیمانہ کہ بدہرہوہ بہروویاندا بہ شیوہیہ کی ریک و راست، (پیان بلئ کہ) پھیمانہ کہیان نرخہ نہماوہ، چونکہ بہر پستی خوا کہسانی پھیمانہ شکیں و نپاکی خوش ناوٹ.

(۵۹) با تھوانہی کہ بی پروان وا نہ زانن کہ لہ دہستمان دہرچون، بہر پستی تھوانہ ناتوانن دہسہوسانمان بکہن و لہ دہستمان دہرناچن.

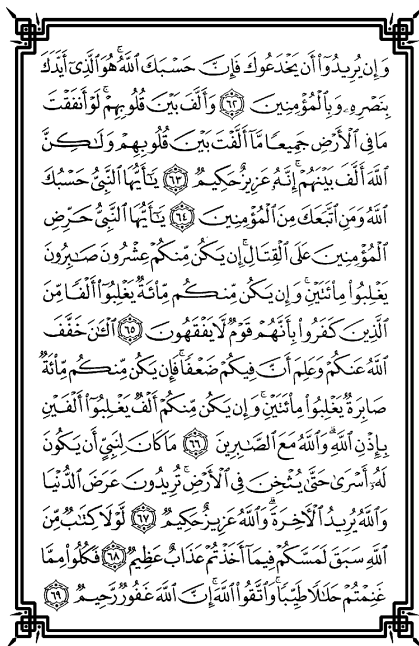
(۶۰) (خوا فہرمان دہدات بہ کار بہدہستانی دہولہ تی ئیسلام): ہرچی لہ تواناناندا ہیہ بو بہہیز کردنی سوپای ئیسلام بیخنہ گہرو نامادہی بکہن (ہیزی ناسمانی و دہریایی و وشکانی... ہتد) و لہ نامادہ کردنی ہموو جوہر تھسپ و (ھوکانی تری گواستہوہ) کہ متہرخمی مہ کہن تا دوژمنانی خواو دوژمنانی خوتانی پی چاوترسین بکہن، با کہسانی تریش جگہ لہم دوژمنانہی ئیستا، پی چاوترسین بین کہ ئیستہ ئیوہ نازانن کین و نایانناسن، بہ لکو ہر خوا خوئی دہیاناسیت، جا ہر شتیک بہہ خشن لہ پیناوی خوادا (بو بہہیز کردنی سوپای ئیسلام)، تھوہ بہزایہ ناچیت و دہستان دہکہویتہوہو ئیوہ ستہمتان لئنا کریت.

(۶۱) جا تھو گہر (دوژمنان) بہ لای ناشتیدا دایانشکاند و ہزبان پیکرد توش (تھو محمد ﷺ تھو پیشہوا) نامادہی خوت دہرپرہ و پشت بہ خوا بہستہ چونکہ بہر پستی تھو زاتہ بیسہرو زانایہ (لہ پیلان و نہخشہی دوژمنان ناگادارہو زہرہ ناکہن).

(۶۲) خوځ ته گهر خوآنه ناسان (به داخوازی ریکه وتن و ناشتی) ویستیان بتخه له تیښن، ښو دلیابه که پشتمیوایی خوا بهسه (که نه یه لیت بکه ویته ناو پیلان و نه خشه یانه وه) چونکه هر ښو زاته کاتی خوئی پشتمیوایی لیگردیت و سه ری خسیتیت و ټیماندارانیسی کرده هو یه ک بو به ده سته پنیانی سه رکه وتن...

(۶۳) دله کانیسیانی به ست به یه کوه، ښه گهر هه رچی دارایی زوی هه یه، هه ر هه مویت خرچ بگردایه تا دله کانیات په یوه ند بکه ی به یه کوه، ښو نه تده توانی ښو دلانه په یوه ست بکه ییت به یه کوه، به لام خوا (به هوئی ئاینی ئیسلامه وه) په کیتی و برابه تی له نیوانیاندا به رپا کرد، چونکه به راستی ښو زاته ته او بالاده ست و دانایه.

(۶۴) ښی پیغه مبه ر ﷺ: ته نها خوا بهسه بو خوټ و ښو هوانه ی شوینت که وتون له ټیمانداران که پشته گیر و یاریده ده رتان بیټ.

(۶۵) ښی پیغه مبه ر ﷺ: هانی ټیمانداران بده له سه ر جهنگ (دزی ښو هوانه ی که کو سپن له رپیزی گه یانندی په یامی خودا) ښه گهر بیست که سی خوځاگر هه بیټ له ښو، ښو زال دهن به سه ر دووسه د که سدا، خوځ ته گهر سه د که س له ښو ههن، ښو به سه ر هه زار که س له هوانه ی که بی باوهرن زال دهن، چونکه به راستی ښو هوانه که ساینکن که ټیناگهن (چ هیزیک پشتمیوایی له ښو ده کات).

(۶۶) (ښی ټیمانداران): ئیسته ئیتر خوا نه رکی له سه ر که مکرده وه چونکه ده زانیټ که لاوازیتان ټیدایه (له رووی مادی و مه غنه وه یه وه، له به ر ښو ه): ښه گهر سه د که سی خوځاگر هه بیټ له ښو، ښو زال دهن به سه ر دووسه د که سدا ښه گهر هه زار که ستان هه بیټ، ښو زال دهن به سه ر دوو هه زاردا، ښو هیش به ویست و یارمه تی خوا، خوایش یارو یاهه ری خوځاگرانه.

(۶۷) بو هیچ پیغه مبه ر یکه نه بووه که دیلی هه بیټ، هه تا کاتیک چاک پایه دارو چیگیر ده بیټ له زه ویدا، (مه گهر) که لوپه ل و شتومه کی دنیاتان ده ویت؟! له کاتیکدا خوا (سه رفرازی) ښو جیهانی ده ویت و قیامه تی مه به سته خوایش ته او بالاده ست و دانایه (سه رکه وتن به ټیمانداران ده به خشیت و دانایه له تا فی کرده وه یاندا).

(۶۸) خوځ ته گهر بریاریک له لایه ن خاوه پیش نه که وتایه (که مروټ هه تا په یامی خوی پینه گات خوا سزای نادات) له سه ر ښو شتانه ی که وه رتان گرت (له به رامبه ر نازا کردنی دیله کانه وه) سزایه کی زور گه وره تان تووش ده بوو.

(۶۹) که و ابو بوخون له و شتانه ی که ده ستان که وتووه، به حه لاییکی چاک و پاک، له خوا بترسن و دیندارین، چونکه به راستی ښو خوايه لیخو شبوو میهره بانه.

(۷۰) ئەى پيغمبەر ﷺ: بەو ديلانە بۆلى كە لەبەر دەستاندان، ئەگەر خوا خيّر لە دۆلە كاتاندا بەدى بكات، ئەو زور لەو بەشترتان پى دەبە خشيت كە لىتان وەرگىراو، (ئەگەر باوەر بهيّن) لىتان خوش دەبيت، خوايش ليخوشبوو ميهربانە.

(۷۱) خو ئەگەر بيانە و پىت خيانهت و پيلان دژ بە تو (ئەى پيغمبەر ﷺ) بگيرن، ئەو بەراستى ئەوانە پيشتر خيانهتيان لە خوا کردوو (بەوەى كە شەريك و هاوۀليان بۆ بريار داو)، ئينجا خوا دەسەلاتى لىسەندن و ئيوەى زال کرد بەسەرياندا، بيگومان خوا زانايە (بە پيلانيان) و دانايە (بە چۆنيەتى سنور دانان بۆيان).

(۷۲) بەراستى ئەوانەى كە باوەرپيان هيئاو و كوچيان کردوو و تيكوشاون لە پيناوى ثانيى خوادا بە خوڤيان و مال و سامانيانەو، ئەوانەش كە پيشوازيان لە كوچەران کردو لە مال و حالى خوڤياندا جييان كردهو و پشتگيريان كردن، ئا ئەوانە

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ قُل لِمَن فِي آيَاتِكُمْ مِنَ الْأَمْثَرِ إِن يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يهاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَدَعَةٍ مِّنْهُنَّ سَتَىٰ سَتَىٰ هَاجَرُوا وَإِن أَسْتَصِرَّكُمْ فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ لِأَعْلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّبْتَلَىٰ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ لَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنكُمْ وَأُولَ الْأَكْرَابِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

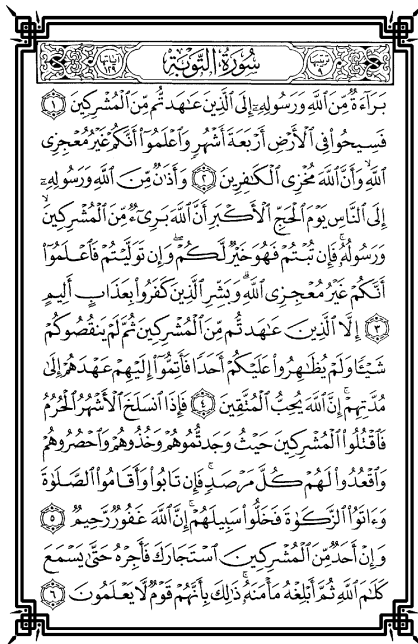
هەندىكيان پشتيوانى هەندىكى ترينان، ئەوانەش كە باوەرپيان هيئاو و كوچيان نە کردوو، ئەو بو تان نيه پشتگيريان بكنە لە هيچ شتيكدا هەتا ئەوانيش كوچ دەكەن (بۆ بەهيژکردنى دەو لەتى ئيسلام)، خو ئەگەر ئەو ئيماندارانەى (كە كوچيان نە کردوو) داواى يارمەتى و پشتگيريان لە ئيوەى كرد بۆ سەرخستنى ثانيى ئيسلام، ئەو پيوسته لەسەرتان پشتگيريان بكنە، جگە لەسەر ئەو عەشەرت و لايەنەى كە لە نيوان ئيوە و ئەواندا بە يمانتيك هەبيت (ئەو بە يمانە مەشكينن)، خواى گەورەش بيانە بەو كارو كردهوانەى كە دەيكەن.

(۷۳) ئەوانەش كە كافرو بى باوەرن، هەندىكيان پشتيوانى هەندىكى ترينان و پشتيوانى لە يە كتر دەكەن، خو ئەگەر ئيوەى ئيماندار كۆمەك بە يە كتر نەكەن و پشتى بە كتر نەگرن ئەو لەسەر زەويدا ناخوشى و ناكوكى و گوناھو تاوانى گەورە پيش دپت (نازار و ناخوشى بۆ ئيوەى ئيماندار پيش دپت و مروقاھەتى هەموى زەرەمەند دەبيت).

(۷۴) ئەوانەى باوەرپيان هيئاو و كوچيان کردوو و تيكوشاون لە پيناوى خوادا، ئەوانەش جيگەى كوچەريانان کردوو (پيشوازيان كردن) و يارمەتيان دان، هەر ئا ئەوانە پروادارانى راستەقينەن، (لە بەهەشتى بەريندا) بۆيان ئامادە بە ليخوشبوون و زرق و رۆزى بە پيژو پر بەرەكەت و جوان و رازاو.

(۷۵) ئەوانەش كە باوەرپيان هيئاو لە دواى كوچ کردنى بە كەم و كوچيان کردو هەول و كوششياندا (لە پيناوى گەياندى بەرنامەى خوا) لە گەل ئيوەدا، ئا ئەوانەش لە ئيوەن (پلەى ئيوەيان هەيە)، ئەوانەش كە (سەرەپراى پەيوەندى ئيمانى) پەيوەندى خزمایە تيشيان هەيە، هەندىكيان شايستەترن بە هەندىكى ترينان لە بەرنامەى خوادا (واتە ئەوان شايستەترن لە ميرات بەريدا بۆ يە كترى)، بەراستى خوا بە هەموو شتيك تەواو زاناو ناگايە.

سورەتى (التوبة)

(۱) ئەمە بەرى بوونییکی گەورە و گرنگە لەلایەن خواو پیغەمبەرە کە یەوہ بو ئەوانەى کە پەیمانتان لە گەلدا بەستبوون لە ھاوہ لگەران (واتە کۆتایی و نەمانى ئەو پەیمانانە یە کە لە گەل ھاوہ لگەراندا بەستراوہ، چونکە ئەوان دەست پێشخەر بوون لە شکاندنی پەیمانە کەدا).

(۲) جا کە واتە ئەى ھاوہ لگەران بو تان ھە یە چوار مانگ بەسەر زەویدا بگەرین (تا شوینیک بو نیشتە جئ بوونى خو تان دەدۆزنەوہ)، بشزانن بەراستی ئیوہ دەسەوسانکەرى خوانین و لە دەست ئەو دەرنانچن، بەراستی خواى گەورە ریسواکەرى بی باوہرانه.

(۳) ئەمەش بانگەوازو راگە یاندنیگە لەلایەن خواو پیغەمبەرە کە یەوہ بو ھەموو خەلکی، لە روژی حە جئ گەورەدا کە: بەراستی خواو پیغەمبەرە کە ی بەرین لە

موشريك و ھاوہ لگەران، جا ئە گەر ئیوہ تەو بە بکەن و بگەرینەوہ لە بی باوہرى ئەوہ چاکترە بو تان، خو ئە گەر ھەر یاخی بن و پشت ھەلکەن، ئەوہ چاک بزائن بەراستی ئیوہ دەسەوسانکەرى خوانین و لە دەسەلاتى دەرنانچن، مژدەش بە بەوانەى کە بی باوہرن، بەسزایە کى پر ئیش و ئازار!!!...

(۴) بەلام ئەو ھاوہ لگەرانەى کە پەیمانتان لە گە لیاندا بەستوہ، پاشان پابەندى پەیمانە کە بوون و ھیچیان لئى کەم نە کردوہ و یارمەتى کە سیشیان نە داوہ دژتان، ئەوہ ئیوہ پەیمانە کە یان بو بەرنە سەرو تەواوى بکەن، تاکاتى دیارى کراویان، چونکە بەراستی خوا پارێزکارانى خو ش دەویت.

(۵) جا کاتیک مانگە حەرمانە کان بەسەرچوون (کە بریتى بە: ذوالقعدە، ذوالحجە، محرم، رجب) ئەوہ ھاوہ لگەرانى پەیمان شکین بکوژن لە ھەر کوی دەستان لیان گیر بو، یاخود بەدیل بیانگرن، سنوور دانین بو چالاکیان، ھەر و ھا کە مین و بو سەیان لە ھەموو شوینیکى لە باردا بو دانین، جا ئە گەر (پیش ئەوہى دەستى ئیوہ یان بگاتئ) تەو بە یان کردو وازیان ھینا لە و کارەیان و نوێزبان کردو زە کاتیاندا، ئەوہ وازیان لیبھینن و ریان بو چۆل بکەن، چونکە بەراستی خوا لیخو شبوو دلوقانە (ئە گەر راست بکەن، خو ئە گەر بە راستیشتان نە بیئت ئیوہ ھەر حسابى روالەت بکەن).

(۶) خو ئە گەر کەسیک لە ھاوہ لگەران داواى پەنای لئى کردیت (ئەى پیغەمبەر ﷺ، ئەى ئیماندار)، ئەوہ تۆیش پەنای بە ھەتا گوئى لە فەر موودە کە ی خوا (قورئان) دە بیئت، پاشان بیگە یە نە بەو شوینەى دە یە ویت و (مال و گیان و ژيانى) تیایدا پارێزراوہ، ئەم میھەرە بانىە لە بەر ئەو یە ئەوانە کە سانیکن نازانن (خواناسى چىە ئایین چىە؟! مە بەست لە دروستبو نیان چىە?!).

(۷) چوں په یمان ده بیټ بو هاوہ لگه ران (ئه وانہی که چه نده ها جار په یمان ده شکینن)، لای خواو لای پیغه مبه ره که ی، جگه له وانہی که له پال مزگه وتی حرام و (که عبه دا) په یمانتان (له گه لیاندا مورکرد) هه تا ئه وان پابه ند و راست و دروست بن له سهر په یمانه که یان به رامبه ر ئیوه، ئه وه ئیوه ش پابه ندو راست و ره وان بن بویان، چونکه به راستی خوا پاریز کارانی خوش ده ویت. (ئه وانہی که په یمان شکینن).

(۸) (ئه وه هاو لگه رانه) چوں (پابه ندی په یمان ده بن له گه ل ئیوه دا، کاری چاک له وانہ ناوہ شیتته وه) خو ئه گهر ده ستیان بروات به سهر تاندا ئه وه هیچ سنووریک ناپاریزن، نه خزمایه تی ده فامن، نه په یمان، به دهم و زاریان رازیتان ده کهن، دله کانیشیان دژو بیزارن له وهی که به دهم ده یلین (دژی راگرتنی په یمانه که یانن) زور به شیان له سنوور ده رچون و په یمان شکینن.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِذَ الَّذِي عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ الْغُيُوبِ
 ۷ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا تَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْرَهُمْ فَسِئُوتٌ ۘ أَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَوَسَدُوا عَنْ سَبِيلِهِمْ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۘ لَا تَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۘ فَإِنْ تَنَاءَوْا وَآكَلُوا الصَّلَاةَ وَءَاءُوا الزَّكَاةَ فَخُوتِكُمْ فِي الَّذِينَ أَنْتُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَعْنَةُ الْعَمَلُونَ ۘ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرَانِ هُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعْلَهُمْ يَنْتَهُرُوا ۘ أَلَمْ تَلِدْهُمْ وَكُنْتُمْ أَخْسَرَاءً أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۘ

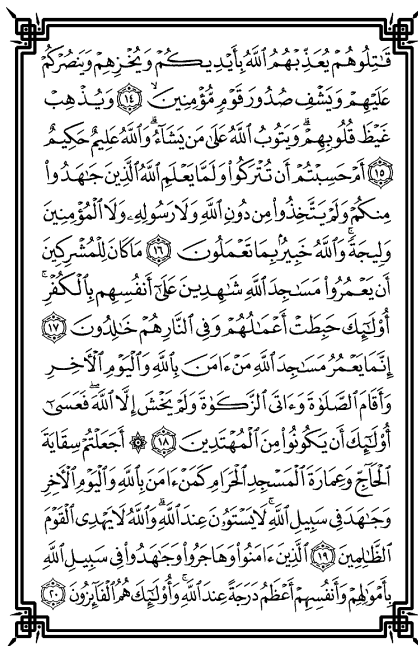
(۹) (هاوہ لگه ران ترخیان بو نایه ته کانی خوا ی گه وره دانه ناوه) ئه وانہ به نایه ته کانی خوا پاره و ده ستمایه یه کی که می دنیا یان کپی و گوپریانه وه (نایه ته کانی خویان گوپریه وه به ترخیکی که م و هه رزان، ئینجا پشتیان کرده بهر نامه ی خوا، ریگریان له خه لکیش کرد، به راستی ئه وانہ ئه و کارو کرده وه یه ی که ده یان کردو ئه نجمیان ده دا زور ناپه سهند بوو.

(۱۰) ئه وانہ ده باره ی هیچ ئیمانداریک سنووری خزمایه تی و په یمان ره چاو ناکهن و ناپاریزن، هه ر ئا ئه وانہ شن ده ستریز کاران.

(۱۱) جا ئه گهر ته وبه بکهن و په شیمانی دهر برن و نو یژه کانیان ئه نجام بدن و زه کات له مال و سامانیان دهر کهن، ئه وه برای دینی ئیوه، ئیمه یش ثابت و فرمانه کان روون ده که ینه وه بو که سانیک که ده یزانن و تیده گهن.

(۱۲) خو ئه گهر ئه وانہ په یمانه کانیان بشکینن له دوا ی به ستنی و گالته و تانه و ته شه ریان له ئاین و بهر نامه که تان دا، ئه وه بجه ننگن دژی سه رانی کوفر، به راستی ئه وان هیچ په یمانیکیان نیه، بو ئه وه ی کول بدن. (و واز له ستم و ده ستریز ی بهینن).

(۱۳) باشه، ئایا ئیوه ناجه ننگن دژی که سانیک که به لین و په یمانه کانیان هه لوه شان دوه و هه و لیشیاندا که پیغه مبه ر ﷺ ده رکه ن له شاری (مه ککه)، هه ر ئه وانیش یه که مجار ده ستیان کرد به دژایه تیتان، ئایا له وان ده ترسن؟ جا خو هه ر خوا شایسته یه که لئی بترسن ئه گهر ئیوه ئیماندارن.

(۱۴) (تھی ٹیمانداران) بجهنگن دژی بی باوہران، تھوہ خوایہ کہ بہدستی تئوہ سزایان دہدات و سہرشوړو خہجالہ تیان دہکات و تئوہ بہسہریاندا سہر دہخات، دل و سینہی گروئی ٹیماندارانیش گوشادو تاسوودہ دہکات و دل و دہروونیان ساپڑ دہکات (چونکہ کاتی خوئی کافرہ کانی مہککہ زور تازارو تھشکہنجہی ٹیماندارانسان دہداو بی بہزہبیانہ ہہندیکیان لی شہید کردن)...

(۱۵) ہہرچی تازارو کینہش ہہیہ لہدلی ٹیمانداراندا لای دہبات و نایہیلت، خواہ گہورہش تہوہو بہشیمانی لہو کہسہ و ہردہگریٹ کہ خوئی دہہویٹ و (شایستہیہ)، خواہ گہورہ زاناو دانایہ.

(۱۶) (تھی ٹیمانداران) نایا پیتان وابوو و واتان دہزانی ہہرواوازتان لیدہہینریٹ (بی تاقیکردنہوہ) لہکاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہخستوہ تہوانہی جیہادیان کردوہو تیکوشاون

لہ تئوہ، جگہلہ خواو پیغہمبہرہ کہی و ٹیمانداران کہسانی تریان نہ کردوہ بہجیی متمانہو رازو نہنی خویان؟! خوایش ہہمیشہ تاگادارہ بہ ہہموو تہو کارو کردہوانہی کہ تہنجامی دہدن (بہلام دہہویٹ ہہموو راستیہ کان دہرکہون و بینہروو).

(۱۷) شیواو و شایستہ نہبوہ بو موشریک و ہاوہلگہران کہ مزگہوتہ کانی خوا تاوہدان بکہنہوہ، لہکاتیکدا خویان شایہتن لہسہر خویان کہ بی باوہرن، تہوانہ ہہموو کارو کردہوہ کانیان بی نرخہ و پووجہل بوٹہوہ، تہوان لہناو تاگری دوزہخدا (لہ ژبانی کولہ مہرگیدا) بہردہوامن.

(۱۸) بہراستی تہنہا تہو کہسہ (بہدل و بہگیان) مزگہوتہ کانی خوا تاوہدان دہکاتہوہ (بہخوآپہرستی و نویکردنہوہی) کہ باوہری پتہوی بہخواو بہروژی دوابی ہیناوہ و نوپڑہ کانی بہچاکی تہنجام داوہ زہ کاتیشی (لہ مال و سامانی) دہرکردوہ و لہ کہسیش نہترساوہ جگہ لہ خواہ بالادہست، جا تومیدہ تہو جورہ کہسانہ لہ ریزی رینمووی کراواندا بن.

(۱۹) نایا تئوہ بہرہواو دروستتان دانا تاوبہخشین بہحاجیان و تاوہدان کردنہوہی مزگہوتی حہرام (کہعبہ)، وہک تہو کہسہ و ایبت کہ باوہری پتہوی بہ خواو بہروژی دوابی ہیناوہ و تیکوشاوہ لہ پیناوی ریبازی خوادا؟ تہو دوو دہستہیہ و ہک یہک نین و لہ یہک تاستدانین لای خوا، خواہ گہورہش ہیدایہت و رینمووی قہومی ستہمکار نادات.

(۲۰) تہوانہی باوہریان ہیناوہ و کوچیان کردوہ و جیہادو ہول و کوششیان تہنجامداوہ لہ پیناوی ریبازو رہزامہندی خوادا بہ مالیان و بہگیانان، پلہوپایہو پاداشتیان لای خوا زور بیسنوور و گہورہیہ، ہہر تہوانیش سہرفرازو بہختہوہرن...

(۲۱) (جا ئهوانه) پهروه دگاریان مژدهیان ددهداتی به ره حمهت و میهره بانی تایبه تی له لایه ن خوویه وه، هاوپی له گه ل رهامه ندی و خوشنوودی و بههشت و باخی بی شو مار، له کاتی کدا بو ئهوان هه یه له و بههشته دا نازو نیعمه تی نه پراوه که پیشکه شیان ده کریت...

(۲۲) لههه مان کاتدا له و بههشته دا بو هه میسه و بهرده وام ژیان ده به نه سهر، به پراستی خوی به خشنده پاداشتی گه و ره و بی سنووری له لایه.

(۲۳) ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه، باوو باپیران و براکانتان مه که نه پشتیوان و خوشه ویستی خوتان، ئه گهر ئهوان بی باوه پریان خوش ویست و هه لیان پزارد به سهر ئیمان و باوه ردا، هه رکهس له ئیوه پشت بهوان بیه ستیت

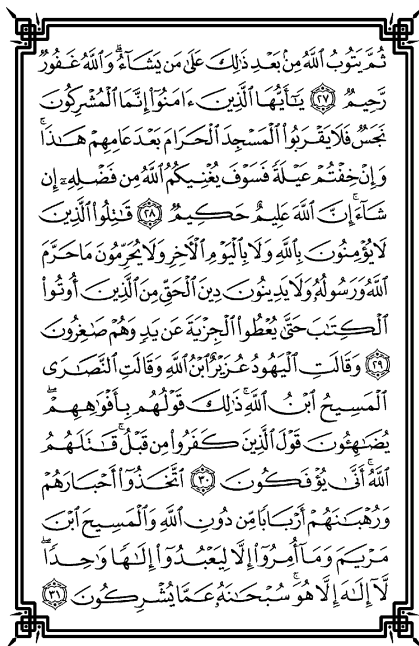
يُسَبِّحُكُمْ رَبُّهُمُ بِالْحَمْدِ مِمَّا رَضُوا وَرَضُوا وَجَنَّبَ عَنْهُمُ آلِهَتَهُمْ فَيَسْجُدُونَ لَهَا وَيَسْتَغِيثُونَ ۗ فِيهَا أُولَاءُ الَّذِينَ أُعْتَبِرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَحْسَبُوا أَنَّ اللَّهَ عِظِيمٌ ۝ ٢١ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذْهُمُ مِّنْكُمْ ءَأُولِيَاءَ فَهُمُ الظَّالِمُونَ ۝ ٢٢ قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أُقْرَبْتُمْوهَا وَيَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ٢٣ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۗ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شِئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَابَسْتُمْ مُمِدِّرِينَ ۝ ٢٤ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُودًا لِّمَنْ تَرَوَهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ٢٥

و خوشی بوین، ئانهوانه هه رسته مکارن.

(۲۴) ئه ی محمد ﷺ پیمان بلئ: ئه گهر باوو باپیرتان و رۆله و نه وه کانتان و براکانتان و هاوسه رانتان و عه شرهت و هۆزتان و مال و سامانیك که به دهستان هیناوه، یاخود بازرگانیه ک ده ترسن که شکان و بی بازاری رووی تییکات ههروه ها خانووبه ره و کوشک و ته لاریک که حه ز ده که ن لیئان تیک نه چیت و دلخوشن پیی، لاتان خوشه ویسترو نازدار تر بیئ له خواو پیغه مبه ره که ی و جیهادو تیکوشان له پینا و ریازی ئه و زاته دا، ده ئه وه چاوه پروان بن، هه تا خوی گه و ره فه رمانی خوی دهرده کات و (تۆله تان لی ده سینیت)، خوی پهروه دگاریش هیدایهت و رینمووی قهومی یاخی و له سنوور دهرچوو نادات.

(۲۵) سویند بیئ خوی گه و ره له زور شویندا سه ری خستن (به سه ر بی باوه پراندا)، له رۆژی حونه نیش کاتیك که زوری ژماره ی خوتان سه رسامی کردبوون، (بینیتان) ئه و زوریه هیچ فریاتان نه که وت و بی نیازی نه کردن، زه ویش چه نده فراوانه لیئان هاته وه یه ک و ته نگ بوه وه، له وه ودوا هه موو پشتان هه لکردو راتانکردو هه لاتن...

(۲۶) پاشان خوی گه و ره ئارامی و ئاسوده یی دابه زانده سه ر پیغه مبه ره که ی و سه ر ئیماندارانیش، سه ربازانیکی دابه زان که نه تانده دین، سزای ئه وانه شیدا که بی باوه پ بوون، هه ر ئاواشه سزا و پاداشتی کافرو بی باوه رن...

(۲۷) تینجا دوی تہوہ خوی گہورہ لہ ہر کہ سیک کہ بیهویت و شایسته بیٹ تہوبہ و پھشیمانی و ہر دہ گریٹ خوی گہورہ تہواو لیخوشبوو میہرہ بانہ.

(۲۸) تہی تہو کہ سانہی باوہرتان ہیئاوہ چاک بزانت کہ موشریک و ہاوہ لگہران نا پوخت و پیسن، ئیتر لہم سالہیان بہ دواوہ ناییت نزیکی مزگہوتی حہرام (کہ عہی پیروژ) بکہون، خو تہ گہر دہ ترسن لہ ہہ ژاری و نہ داری و بی بازاری تہوہ بزانت کہ لہ تائیدہ دا خوی گہورہ لہ فہزل و بہ خشندهی خوی دہولہ مہ ندتان دہ کات ہر کاتیک بیهویت (بیگومان سامانی نہوت و کاتزاکان بہ شیکن لہو مژدہیہ) بہ راستی خوا تہواو زاناو دانایہ.

(۲۹) (تہی ئیمانداران) بجہنگن دژی تہوانہی کہ باوہپی (راست و دروستیان) بہ خواو بہ روژی قیامت نیہ و تہو شتانہی خواو پیغہ مہرہ کہی بہ حہرامیان داناوہ بہ حہرامی نازانت و پیرہوی دینی حہق ناکن، لہوانہی کہ کتیبیان پیڈراوہ لہ (گاورو جوو)، ہہ تا تہو کاتہی بہ ناچاری باج پیشکەش بہ دہولہ تی ئیسلام دہ کەن، (لہ جیاتی تہوہی کہ گیان و مال و سامانیان پایژراوہ و بہ شداری جہنگ ناکن، تہمەش بو تہوکاتہیہ کہ تہوان ئیعلانی جہنگیان کردیبت و مسلمنانیش خواہنی دہولت بن). (۳۰) جولہ کہ و تیان: عوزہیر کورپی خوایہ، گاورہ کانیش و تیان: مہسیح کورپی خوایہ!! تا تہو بوختانہ (نابہ جیانہ) قسہی تہوانہو بہ دہم دہیلین و لیئی تیناگن (بیریگ ناکنہوہ، تینافکرن) تہو گوفتاریان لاسایی کردنہوی تہوانہیہ کہ پیشتر بی باوہر بوون (لہوہ دا کہ دہیانوت فریشتہ کان کچی خوان)، دہک بہ کوشت چن و خوا لہ ناویان بہریت، ئاخر تہم بوختانہ نارہ وایانہ چون ہلدہ بہ ستن.

(۳۱) (گاورو جوو) حاخام و قہشہکانی خویان کردوتہ پیروہردگاری خویان لہ جیاتی خوا (ملکہ چ و فہرمانیہرداریان، تہوانیش بہ نارہ زووی خویان شتیان بو حہلالیان حہرام دہ کەن) ہر وہا مہسیحی کورپی مہریہ میس (بہ کورپی خوا دہزانت) لہ کاتیگدا کہ فہرمانیان پینہ دراوہ جگہ لہ پەرستنی تاکہ خوایہک، بیگومان جگہ لہوزاتہ خوایہکی تر نیہ، پاکی و بیگہردی و ستایش بو تہو زاتہیہ، کہ (تہو نہ فامانہ) ہاوہلی بو بریار دہدہن.

(۳۲) (تہوانہ بہو بیروباوہرہ پوچانہ یانہوہ) ده یانہ ویٹ نوورو ئاینی خوا بہ قالہی دہ میان بکوژیننہوہ و خاموشی بکن (بہ لام خہ یالیان خواہ) خوا ناہیلّیت ئاوتیان بیٹہ دی ئاین و نووری خوئی ہر سہر دہ خات و نووری خوئی تہواو دہ کات و دہری دہ خات، ہر چہ نندہ کافر و بی باوہران پیی سہ غلّت و دلتنہ نگ بن.

(۳۳) ہر تہو زاتہ بو یہ پیغہ مہرہ کہی ہاوری لہ گہل ہیدایہت و رینمووی و ئاینی راست و دروستدا رہوانہ کردوہ تا سہری بخت بہ سہر ہہ موو بہرنامہ و ئاینہ کانی تردا، ہر چہ نندہ موشریک و ہاوہ لگہران پیی سہ غلّت و دلتنہ نگ بن.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ أَنْ يُدْفِعَ نُورَهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ تَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفْرِ وَالْجِبْرِ وَالْهَبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطْلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُمْسِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْرُوبٌ بِهَا جَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ النَّارِ عِنْدَ اللَّهِ أَشَدُّ عَذَابًا شَرًّا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلِقُ الْتَكْوِينِ وَالْأَرْضَ مِنهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقِيمُ فَلَا تَنْظِلُوا فِيهِمْ أَنفُسَكُمْ وَقَتِّلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا كَفَّكُمْ كَمَا يُقْتُلُونَكُمْ كَمَا كَفَّكُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

(۳۴) تہی تہو کہ سانہی باوہرتان ہیناوہ، چاک بزانت کہ زور بہی حاخام و مالومہ کانی جوو و قہ شہی گاوران، مال و سامانی خہ لکی بہ ناحق دہ خون، بہرہ لستی ریباز و ئاینی خوا دہ کهن، جا تہوانہی کہ ئالتون و زیو کو دہ کهنہوہ و قایمی دہ کهن و لہ پیناوی ریبازی خوادا و بو رہزامہندی تہو، نایبہ خشن، تہوہ مژدہی سزایہ کی پر ئیشیان بدہری!!

(۳۵) (تہو سزا سہختہ) لہ روژیکدا دہ بیٹ تہو پارہ و سامانہی کو یان کردو تہوہ، لہ دوزخدا سوور دہ کریتہوہ، ناوچاو و لاتہ نیشٹ و پشتیانی پی داخ دہ کریت، ئینجا پیان دہو تریت: تہمہ تہو سامانہیہ کہ کو تان دہ کردوہ بو خو تان و (زہ کاتتان لی نہ دہدا)، دہ بجیزن سزای تہوہی کہ بو خو تان کو دہ کردوہ.

(۳۶) بیگومان ژمارہی مانگہ کان لای خوا دوانزہ مانگہ، لہ کتیبی خوادا (لہ لوح المحفوظ) دا دیاریکراہ، ہر لہو روژہوہ کہ ئاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ، چوار مانگی بہ حہرام داناوہ (واتہ جہنگ تیایدا نایب بہ یا بیٹ)، ہر تہوہیہ ئاین و بہرنامہی راست و دروست، کہ و ابو لہو مانگانہ دا ستم لہ خو تان مہ کهن و جہنگ بہرپا مہ کهن، بہ لکو تہنہا دژی موشریکانی (شہرہ نگیز) ہہ مووتان بجہنگن بہ گشتی ہہروہ کو تہوان دژی ئیوہ دہ جہنگن بہ گشتی، ئینجا بشزانت کہ خوا یارو یاوہری تہو کہ سانہیہ کہ لیی دہ ترسن و پاریزکارن .

إِنَّمَا اللَّهُ رَبُّكَ فَاعْبُدْهُ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَمَّا وُكِّرَ مِنْهُمْ عَمَّا لِيُوا طُغُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فِي جُلُودِهِمْ أَمْ حَرَّمَ اللَّهُ زِينَةَ آلِهِمْ سَوَاءَ أَعْمَلْتُمْ أَوْ لَمْ تَعْمَلُوا
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتُمْ
إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْأَخْزَرِ
فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْأَخْزَرِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٨﴾
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
عَرَبَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَانِكَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّكَ مَعَهُ مَعَانٍ فَانزَلَ
اللَّهُ مَائِدَةً عَلَيْهِ وَأَوْتَاهُ يَدَ الْيَمِينِ وَجَعَلَ
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

(۳۷) به راستی دواخستن و دستکاری کردنی ئەو مانگانهی که جهنگ تیاپاندا حه رامه، بو کاتیکی تر؛ سه رکه شی و روچونیکی زیاتره له کوفرو خوانه ناسیدا، ئەوانه ی که بی پروا بوون پیی گومرا ده کیرین، سالیکی ئەو دهستکاریه به حه لال داده نیین و سالیکیش به حه رام، بو ئەوه ی ئەو مانگانه ریک بکه ون له گه ل ژماره ی ئەو مانگانه ی که خوا حه رامی کردوون، به م جوړه ئەوه ی خوا حه رامی کردوه حه لالی ده کن، ئەوانه کرداره ناپه سه نده کانی خو یان لاجوان کراوه، خوایش هی دایه ت و رینمووی هوزی بی باوه ران ناکات.

(۳۸) ئە ی ئەو که سانه ی ئیمان و باوه رتان هی ناوه: ئەوه بوچی کاتیکی پیتان دهو تری ت راپه رن و ئاماده بن و هی رش به رن له پیناوی ئاینی خوا دا (دژی ئەو خوانه ناسانه ی که خو یان ئاماده کردوه بو کوژاندنه وه ی نووری خوا) ئیوه له شستان

داده هی زری ت و ده لکین به زه ویدا و زه مین گیر ده بن (ئه له ته ئەم بانگه وازه هه رکاتیکی له لایه ن سه رکرا دیه تی حه کیم و دانا و پروا پی کراوه وه بریار درا، که هه لقولای ناو کو مه لگه ی ئیماندارانه و ئە زمونی ساهه جا جهاد و خه باتی ژیر زه مینی هه یه، ده بی ت له لایه ن هه موو ئیماندارانه وه په ره وی بکری ت) ئایا ئیوه رازین به ژبانی دنیا و به گرنگتری ده زانن له ژبانی نه برا وه ی قیامه ت له به هشتی به رین، بیگومان ژبانی دنیا به به راورد له گه ل ژبانی پر له شادیی قیامه تدا زور زور کم تمه من و که م خو شی یه.

(۳۹) ئە گه ر (بو جهاد) رانه په رن و ده سته کار نه بن، ئەوه سزایه کی زور به ئیشتان ده دات و که سانیکی تر ده هی بی ته کابه وه وه ک ئیوه نه بن، وه نه بی ت ئیوه بتوانن هیچ زه ره رو زیانیکی به خوا بگه یه نن، (به نه چو و تان به دهم بانگه وازی خوا وه، به لکو نافه رمانی و دنیا په رستی هه ر زیان له خو تان ده دات)، خوایش هه میشه به سه ر هه موو شتی کدا ده سه لا تداره.

(۴۰) ئە گه ر ئیوه پشتگیری پیغه مبه ر ﷺ نه کن و یارمه تی نه دن، ئەوه به راستی خوا پشتگیری کرد و سه ری خست، کاتیکی ئەوانه ی بی باوه ر بوون ده ریان کرد له شاری مه ککه و یه کیکی بوو له دوو که س کاتیکی هه ردو وکیان له ناو ئەشکه وته که دا بوون (کاتیکی بی باوه ر په کان گه شت بوونه ده ورو به ری ئەشکه وته که ئەبو په کری هاوه لی خه می لی هات) پیغه مبه ریش ﷺ دلی دایه وه و پیی ووت: خه فه ت مه خو، دلنیا به خو اما ن له گه له، ئەو سا ئیتر خوا ئاسو ده ی و ئارامی خو ی دابه زانده سه ری و پشتگیری و به هیزی کرد به سه ریا زانیکی که ئیوه نه تانده بینین و به رنامه و ئاینی بی باوه رانی دانه وانده و ریسوای کرد، به رنامه و ئاینی خوای به رزو بلند کرد، خوای گه و ره هه میشه بالا ده ست و دانا یه.

(۴۱) (تھی ٹیمانداران ہر کاتیک داوا کران بو غزا لہ لایہن سرکردایہ تیبہ کی متمانہ پیکراوہ وہ): ٹیوہ بہ چہ کی سووک و سہنگین و بہ سوارہ و پیادہ تانہ وہ راہ پرن و نامادہ بن و جیہاد و تیکوشان بکن بہ مال و سامان و گیانتان لہ پیناوی خوادا، ٹہوہ چاکترہ بوتان ٹہ گہر ٹیوہ بزانتن و تیبگہن.

(۴۲) ٹہ گہر (غزای تہ بووک) دہستکہ و تیبکی ٹاسان و نزیک بواہ، یا سہ فہریکی ٹامانجدار بواہ، ٹہوہ دوپرووہ کان شوینت دہ کہ و تن، بہ لام ریگہی دوورو پر مہینت بو ٹہوان زہحمہ تہ، (جالہ وودوا دین) و سویند بہ زاتی خوا دہ خون و دلین: ٹہ گہر بمانتوانیایہ ٹہوہ لہ گہل ٹیوہ دا دہردہ چوین و دہاتین بو غزا، ٹہوانہ بہو رہفتارو درویسانہ یان، خویمان تیادہ بہن، خوایش چاک دہزانیٹ ٹہوانہ دروزنن.

(۴۳) خوا لیت خوش بیت (تھی بیغہ مہبر ﷺ)! بو مؤلہ تت

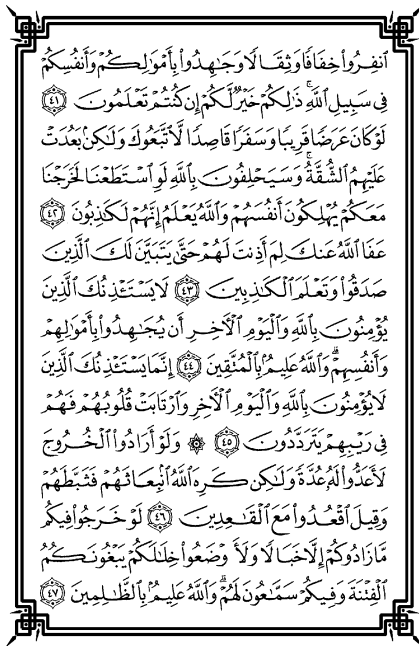
داتی (نہدہ بواہ مؤلہ تیان بدہ تیی) ہہ تا بہ چاکی بوت دہر بکہویت، کی راستہ و باوہر دامہ زراوہ، کیش دروزن و دوورووہ.

(۴۴) (بہ لام) ٹہوانہی باوہریان بہ خواو بہ روژی دواہی ہہیہ مؤلہ تت لی ناخوازن (خو نادزنہ وہ لہ جیہادو لہ غزا)، چونکہ نامادہن مال و سامان و گیانیان بہخت بکن لہ پیناوی خوادا، خوایش زانیہ بہ خواوہ تہ قواو پاریزکاران.

(۴۵) (بہ لکو) بہ راستی تہنہا ٹہوانہ مؤلہ تت لی دہخوازن کہ باوہر بہ خواو بہ روژی دواہی ناہینن، ٹہوانہ ہہمیشہ دوودلن و دلہ راوکیانہ، بہر دہوام لہ گومانی خویندا سہرگہردان و ویلن و دین و دہرون.

(۴۶) ٹہ گہر ٹہوہ دوپرووانہ بیانویستایہ دہرچن (بو غزا) ٹہوہ خویمان بو نامادہ دہ کرد، بہ لام خوا چالاکی نواندن و دہرچوونی ٹہوانی نہویست (چونکہ دل و دہروون نہ خوش بوون)، لہ بہر ٹہوہ سستی کردن و لہ شی قورس کردن پیمان و ترا: دانیشن بو خوتان لہ گہل پیرو منال و پہ ککہوتہ کاند.

(۴۷) ٹہوانہ ٹہ گہر دہرچوونایہ و لہ ناوتاندا بوونایہ ہیچیان بو ٹیوہ زیاد نہدہ کرد بیجگہ لہ سستی نہ بیت (لہ ناشووب و گیرہ شیوینی زیاتریان لہ دہست نہدہات) و دہستیان دہ کرد بہ چرب و چاپ لہ ناوتاندا و دہ گہران بو دوزینہ وہی کہ لیبیک، بہ ناواتی ناشووب ہلگیرساندن لہ نیوانتاندا، کہ سانیکیش ہن لہ نیو ٹیوہ دا، گویمان بو دہ گرن، خوایش چاک ٹاگادارہ بہ کارو کردہ وہی ستہ مکاران.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَوْلَا اَلْمُؤْرَحَتِي
 جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَلْأَمْرُ لِلّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَكْفُرُ اَنْذَرْنِي وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
 سَقَطُوا وَاَرَادَ جَهَنَّمَ لَمْ يَجِطُوا بِالْكُفْرِ فَرِحَ
 ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَاَسْكُنْهَا وَاِنْ تُصِيبَكَ
 مُصِيبَةٌ فَاَقْبَلْهَا اَخَذْنَا اَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا لَوْ
 وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ
 اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلْ اَلْمُؤْمِنُونَ
 ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بَنَاتِ اِلَّا اِلْحَادِي اَلْحَسِيصِيْنَ وَمَنْ
 نَرَبَّصْ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖ
 اَوْ يَأْتِيَنَّكُمْ فَرَبُّوْنَا اِنَّا مَعَكُمْ مُرْتَضُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
 اَنْتُمْ قَوْمٌ طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ اِنْ كُمْ كُنْتُمْ
 قَوْمًا فَدٰٓئِقِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
 اِلَّا اَنْهَضَهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَلَا يَأْتُوْنَ اِلَّا ضَلٰوَةً
 اِلَّا وَهُمْ كٰسٰٓئِرٌ وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾

(۴۸) سویند به خوا (تہ دوپرووانہ) پیشتریش ہولیان داوہ
 فیتنہ و تاشووب (لہ نیوان ٹیمانداراندا) بہرپا بکہن و
 چہندہا پلان و نہ خشہیان گوپری بو تہوہی فیلت لی بکہن
 و ورتہ بروخین، ہتا خوا کردی حہق ہات و سہرکہوت و
 دینی خوا پایہدار بو، لہ کاتیکدا تہوان ہمیشہ سہغلہ تن
 (بہ پایہداریی ٹیسلام).

(۴۹) (لہو دوپرووہ بی جاوہ رووانہ) کہ سانیک ہہن کہ
 دلین: مولہ تم بدوہ تووشی گوناہو سہریچیم مہ کہ!! (بہ
 بیانوی تہوہی لہ غہزادا، لہوانہ یہ تووشی گوناہو ہہلہ
 بیبت!!) لہ حالیکدا تہو جوڑہ کہ سانہ با چاک بزائن کہ لہ
 گوناہو تاواندا روچون، بیگومان دوڑہ خیش گہ ماروی بی
 باوہرانی داوہ و (پزگار بوونیان تہستہ مہ).

(۵۰) (تہی پیغہ مہبر ﷺ) تہ گہر خیرو چاکہ یہ کت تووش
 بیبت، تہوہ تہوان پی دلتہ نگ و سہغلہت دہبن، خو تہ گہر
 بہ لاو ناخوشیہ کت تووش بیبت تہوہ دلین: ٹیمہ پیشتر دہستی خو مانمان و ہشانہ (باشمان کرد نہ چوونین بو
 جہنگ، پیشینی تہممان دہ کرد)، ٹیتر پشت ہہلدہ کہن لہ کاتیکدا تہوان دلخوش و شادمان! (بہو
 ہلو یستہ یان)...

(۵۱) (تہ پیغہ مہبر ﷺ) توش بلی: ہہرگیز لہوہ زیاترمان بو پیش نایہت و تووشمان نایہت جگہ لہوہی کہ
 خوا بوئی نوسیوون (ہہر چیش بو مان پیش دیت ہہر خیرہ بو مان)، تہوزاتہ ہمیشہ یارو یاوہرو پشتیوانمانہ،
 دہبا ٹیمانداران ہہر پشت بہو خواہ بہہستن.

(۵۲) (بہ دوپرووہ کان و بی باوہرپان) بلی: نایا ٹیوہ لہ یہ کیک لہو دوو سہر تہ نجامہ چاکہ زیاتر چاوہروانی
 چیمان بو دہ کہن، لہ کاتیکدا ہہر دووکیان چاکن و ناوتیان بو دہ خوازین (کہ: یان سہرکہوتنہ، یان شہید بوون)
 ٹیمہ ش ہمیشہ چاوہرپی تہوہ دہ کہین خوی گہورہ بہ لاو سزایہ کی تاییہ تی خویتان بہ سہردا بیاریٹیت، یان
 بہدہستی ٹیمہ تووشی شکستی و نہ ہامہ تی بین، دہ ٹیتر ٹیوہ خوتان مہ لاس بدہن و چاوہرپی بن، بہراستی
 ٹیمہ ش لہ گہ لتاندا چاوہرپین.

(۵۳) بہ دوپرووہ کان (کہ دہ یانہ ویت لہ مال بہ خشین خو یان ہشارنہوہ) بلی: ہہرچی دہ بہ خشن بہ
 رہ زامہ ندیی یان بہ ناچاریی ہہرگیز لیٹان و ہرناگیریت، چونکہ بہراستی ٹیوہ کہ سانیکی گوناہبارو باوہر
 دانہ مہ زراون.

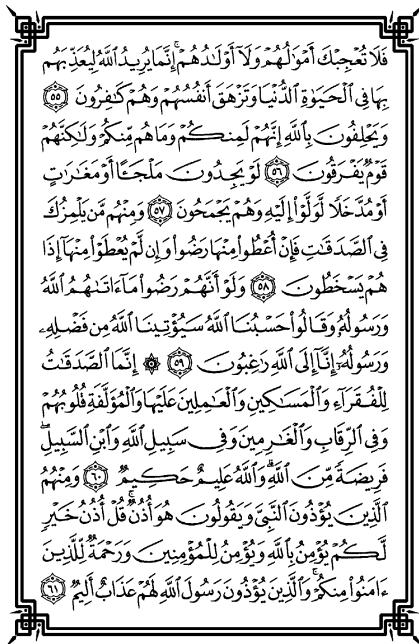
(۵۴) ہہر بویش تہوہی کہ دہ بہ خشن لیٹان و ہرناگیریت، چونکہ تہوانہ باوہرپان بہ خواو
 بہ پیغہ مہرہ کہی ﷺ نیہ و نایہن بو نوٹ، مہ گہر بہ لہش بہ باری و تہمہ لی نہ بیبت، مال و سامانیش نابہ خشن
 مہ گہر (بوو پامایی) لہ کاتیکدا کہ تہوان نابہ دل و سہخلہ تن.

(۵۵) ئەی پیغمبەر ﷺ ئەی ئیماندار مال و سامان و نهوهی ئەو دوو پوانه سهرسامت نه کات چونکه به پراستی خواهر دهیوئیت له ژیا نی دنیا دا توشی به لا و سزایان بکات له ریگهی مال و سامان و نهوه یانه وه، سهر ته نجام گیانیان ده ریبت، له کاتی کدا که ئەوان کافرو بی باوهرن.

(۵۶) ئەوانه سوئیدیش به خوا ده خو ن که به پراستی له ئیوه ن، (به لام درو ده کن) ئەوانه هیچ کاتی ک له ئیوه نین، به لکو ئەوانه که سانیکن که له ترسا خه ریکن زیهر بکه ن و ترسنو کن.

(۵۷) خو ته گهر په نایه ک یان چه ند ئە شکه و تیک یان ژیر زه مینیکیان ده ست بکه ویت ئەوه به په له رووی تیده که ن، له کاتی کدا ئەوان هیچ شتی ک جله و یان ناگریت له خودزینه وه ئەوه نده له به شداربوونی غه زا ده ترسن).

(۵۸) هه یانه تانه و ته شهر له تو ددهات له دابه شکردنی

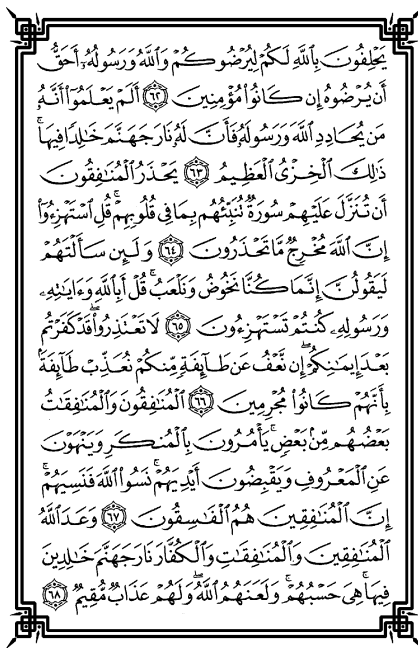

زه کات و ده سته که وتدا (پرو پاگه نده ده کات که گوايه عه داله ت و دادی تیدا نیه)، جائه وانه ئە گهر به شیان بدریت رازین، ئە گهر بی به ش بکری ن لئی ئەوه خیرا ئەوان رق هه لده گرن و کینه له سینه ده گرن.

(۵۹) خو ته گهر ئەوانه رازی بو نایه به و به شه ی خوا به نسیبی کردو و پیغمبەر ﷺ پبی به خشیو و ن و به دل بیانوتایه: خوامان به سه (که لیمان رازی بی ت)، ئیمه فه راموش ناکات له تاینده دا ههر پیمان ده به خشی ت له فه زل و زیاده ریزی خو ی، پیغمبهره که شی له وهی ده ستی ده که ویت پیمان ده به خشی ت، به پراستی ئیمه ناوات و مه به ستمان گه رانه وه یه بو لای خوا و به ده سته یانی ره زامه ندیی ئەوه (ئەو کاته پاداشتی هه ردوو جیهانیان بو خو یان مسو گهر ده کرد).

(۶۰) بیگومان زه کات ته نها بو هه ژارو نه داران و ئەو که سانه ی که کارمه ندن به سه ری ه وه و به و موسلمانه نویبانه ی که هیشتا ئیمان جیگیر نه بو وه له دلیاندا و بو نازاد کردنی کویله کان و بو (یارمه تیدانی) قه رزداره کان و بو گه یاندنی ئاینی خویه (هه ربواریک که خزمه ت به بانگه وازی ئیسلام بکات و ئاینی خوا به ره و پیش و سه رکه وتن بیات) هه روه ها بو ئەو ریبو ارانه ش که پاره یان لئ ده بریت و نه دار ده که ون، (دابه شکردنی زه کات به و شیوه یه) فه رزه له لایه ن خوا وه له گه ردنی ئیمانداراندا، خواش زانا و دانایه (له سامان به خشین و فه رز کردنی زه کاتدا).

(۶۱) هه ندیکی تر (له دوو پرو وه کان) ئەوه نده نه فامن، نازاری دلی پیغمبەر ﷺ ده دهن، به وهی که ده لین: (محمد) گو ی بو هه موو که س ده گری ت، پیمان بلی: گو ی بیستی خیره بو تان، باوهری پسته وی به خوا هه یه، باوهری (به راستگو یی) ئیماندارانیش هه یه، ره حمه تیشه بو ئەوانه تان که باوهریان هی نا وه، (به لام) ئەوانه ی نازاری پیغمبهری خوا ده دهن سزایه کی به پیش بو یان ناماده یه.

(۶۲) دوپرووه کان، سویندتان به خوا بو ده خون تا پروایان پیبکهن و رازیتان بکهن، له کاتیکیدا که حهق وایه خواو پیغه مبهره کهی رازی بکهن ته گهر ته وانه باوه پدان...

(۶۳) مه گهر ته وانه نازانن ته و که سهی که دزایه تی خواو پیغه مبهره کهی بکات، ته وه به راستی ناگری دوزه به شیه تی و بوئی ناماده یه هاوری له گهل ژبانی نه پراوه شد، نا ته وه ریسوایی و خه جاله تیه کی زور گهره یه.

(۶۴) دوپرووه کان ده ترسن له وهی سووره تیک دابه زیریته سهریان، هه والیان بداتی به وهی له دل و دهرو نیاندایه، پییان بلی: گالته بکهن! بیگومان ته وهی لیی ده ترسن خوا هه ر ناشرای ده کات (بو خوتان و بو خه لکیش).

(۶۵) (کاتیک توئی پیغه مبهر ﷺ له گوفتاری نابه جیبان ناگادار ده بیت) و لیان ده پرسیت: (ته وه خهریکی چین؟! ته وه ده لین: به راستی ئیمه تنها ده مه ته قی و گه مه و گالته مان ده کرد، پییان بلی: آیا ئیوه به خواو نایهت و فه رمانه کانی و پیغه مبهره کهی گالته تان ده کرد؟!)

(۶۶) (ئیتیر بی سووده) پاکانه مه کهن، چونکه به راستی ئیوه هه ر کافرو بی باوه پ بوون دوی ته وهی له پواله تدا باوه پ تان هیبابو و ته گهر له دهسته یه کتان خوش ببین (دوی ته وه یی راسته قینه) دهسته یه کتان هه ر نازار ده دهین (به هوئی کاری نابه جیبیه وه) چونکه به راستی ته وانه تاوانبار و تاوانکارن.

(۶۷) دوپرووه کان له پیوان و له ژنان سه ر به یه کترن و وه ک یه کن له م رفه تارانه دا: فه رمان به گونا هو خراپه و تاوان ده دهن و قه ده غه ی خیر و چاکه ده کهن و ده ستیان ده نوقینن (مال و سامان به شی کهس نادهن)، ته وانه خویان فه راموش کردوه، خوایش ته وانی یشته گوی خستوه، به راستی دوپرووه کان هه ر خویان یاخی و له نایین ده رچوون.

(۶۸) خوا (هه ره شه ی کردوه و) به لینی ناگری دوزه خی به دوپرووه کان له پیوان و ژنان و کافرو بی باوه پ رانیش داوه، که به رده وام و نه مرن تیایدا، ته و دوزه خه یان به سه و کالآ به قه د بالا یه و خوا نه فره تی لیکر دوون و سزای به رده وامیش به شیانه و بویان ناماده یه.

(۶۹) ئیوهش ئه‌ی بی‌باوه‌پران) وهك ئه‌و بی‌باوه‌پرانه‌ی پیش خوتانن، ئەوان له ئیوه به‌هیزتر بوون و مال و مندالیشان له ئیوه زیاتربوو، ئینجا ماوه‌یهك به‌و به‌شه‌ی كه هه‌یانبوو رایانبوارد، ئیوهش ماوه‌یهك راتانبوارد به‌شه‌یه‌ی خوتان، هه‌روهك چۆن ئەوانه‌ی پیش ئیوه رایانبوارد به‌شه‌یه‌ی خوتان!! ئیوهش روچوون له ئاره‌زووبازیدا وهك چۆن ئەوان روچوون له ئاره‌زووبازیدا، ئا ئەوانه هه‌موو كارو كرده‌وه‌یه‌ی كیان پووجه‌ل بوته‌وه و به‌كه‌لكیان نه‌هات له دنیاو قیامه‌تدا ئا ئەوانه هه‌ر خوتان رهنج به‌خه‌سارن.

(۷۰) ئایا ئەوانه هه‌والی گرنگی قه‌ومه‌یه‌ی پیش خوتان بی‌نه‌گه‌یشتوه (به‌تایبه‌تی) قه‌ومی نوح و عادو ثمود، قه‌ومی ئیبراهیم و نیشته جی‌کانی مه‌دیهن (قه‌ومی

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
 أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعْتُم بِالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخَضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاصِمًا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ
 رُسُلُهُمْ يَلْعَنُ الَّذِينَ فَمَا كَانُوا يَنْصِتُونَ لِقَوْلِهِمْ وَلَكِن
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عِدْنٍ
 وَّرِضْوَانٍ مِنْ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

شوعه‌ی)، هه‌روه‌ها ره‌فتار نزم و بی‌ره‌شته‌کان (قه‌ومی لوط)، جا هه‌موو ئەو نه‌ته‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌لگه‌و نیشانه‌ی ئاشکرایان بو‌هینان، جا وه‌ن‌ه‌یه‌ت خواسته‌می لیکردن، به‌لکو ئەوان خوتان سته‌میان له خوتان کرد.

(۷۱) (له‌و لاشه‌وه) ئیمانداران له پیاوان و له ئافره‌تان هاوسۆزو و پشتگیرو هاوکاری یه‌کترن (ئه‌مه‌ش هه‌ندیك سیفه‌تیانه): فه‌رمان به‌چاکه‌ده‌دن و قه‌ده‌غه له خراپه‌ده‌که‌ن و نوێژه‌کانیان به‌چاکی ئەنجام ده‌ده‌ن و زه‌کاتی مالیشان ده‌به‌خشن و گوێراپه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئا ئەوانه له تاینده‌دا خوا ره‌حمیان پی‌ده‌کات و سۆزی ده‌یه‌ت بو‌یان، به‌راستی خوا بالاده‌ست و دانایه.

(۷۲) خوی گه‌وره به‌ئینی داوه به‌ئیمانداران له پیاوان و له ئافره‌تان. به‌وه‌ی که باخه‌کانی به‌هشتیان پی‌ده‌به‌خشیته‌ که چهنده‌ها روبار به‌زیر دره‌خته‌کانیدا ده‌پوات و جاری یه، به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیاندا، هاوپی له‌گه‌ل ژبانی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌تیایدا، هه‌روه‌ها چهنده‌ها جیگه‌ و ریگه‌ و کوشک و ته‌لاری خۆش و رازوه‌ی تایبه‌تی له‌به‌هشتداو له‌ناو باخی چروپری (عه‌دن) دا بو‌ئاماده‌کردن، له‌گه‌ل ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره‌دا، که له هه‌موو نازو نعیمه‌ته‌کان به‌نرختر و مه‌زنترو گرنکتره، ئەوه خوی سه‌رفرازیه‌کی زور گه‌وره و بی‌ئنده‌زه‌یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهَدُوا كُفَّارًا لَمْ يَفْقَهُوا وَغَلَطُوا عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْأَمْرُ لِلْمَصِيرِ ﴿٧٣﴾ يَلْفُوفٌ يَا اللَّهُ
 مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
 وَهُمْ أُولَاؤِ مَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ ثَمَرِهِمْ حَزَنًا فَمَنْ وَسَّوْا يُعَذِّبُهُمْ
 اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
 مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ
 لَا نَقُتَنَّهُمْ وَلَنْ نُحَارِبَهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
 آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ
 ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
 اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَذَبُوا ﴿٧٧﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ
 الْغُيُوبَ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
 جُهْدُهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

(۷۳) ئەى پيغمبەر ﷺ دژى كافرو دوپرووه كان بجه ننگه و
 تى بكوشه و توند و تيزبه له سهران، ئەوانه سه ره نجام و
 مه نزلگه يان دوزه خه، ئاى كه سه ره نجاميكي خراب و
 ناشرينه.

(۷۴) (دوپرووه كان) سويند به خوا ده خون كه قسه يه كى
 نابه جييان نه كردوه، كه چى سويند به خوا ئەوانه درو ده كه ن،
 به لكو گرفتارى كوفرو بى باوه پرى هات به ده مياندا، ئەوانه
 دواى موسلمان بوونيان بى باوه پ بوونه وه، خه ريكى (پيلان)
 و نه خشه يه ك بوون به لام بويان نه لواو پى نه گه يشتن (كه)
 شهيد كردنى پيغمبەر بوو ﷺ، هيچ شتيك ئەوانى تووره
 نه كردوه، ته نها ئەوه نه بيت: خوا، پيغمبەر كهى ﷺ و
 ئيماندارانان ده وله مند و به ره وه ر كرد له فه زل و زياده
 ريزى خو، جا ئەو دوپرووه ئەوه گهر ته وه به كهن و له
 ره فتارى نادروستيان پاشگه ز ببنه وه ئەوه چا كتره بويان، خو
 ئەوه گهر پشت هه لكهن و (هه ر خه يكي نه خشه و پيلان بن) ئەوه بيگومان خوا سزاي به نازاريان ده دات له دنيا و
 قيامه تدا، كه سيش يارو ياوه رو پشتيوانيان نايبت له زه ويدا.

(۷۵) (له دوپرووه كان) كه سانيك هه ن كه په يمان و به ليني به خوا داوه و تويه تى: سويند به خواهه گهر خوا مال
 و سامان و دارايان پييه خشيت، به راستى زه كات و خيري لپده كه بن و بيگومان له ريزى كه ساني چاك و
 خواناسيشدا ده بين.

(۷۶) جا كاتيكا خوا له فه زل و به ره كه تى خو پيدان و به ره وه رى كردن، ئەوان ره زيليان تيدا كردو پشتيان له
 به لپنه كه يان كرد له كاتيكا كه ئەوان هه ميشه له به لپن و په يمان پشت هه لكهن.

(۷۷) ئەو وسا ئيتر به هوئى ئەو به لپن شكاندنه يانه وه، خوا نه خوشى دوپروويى له دل و ده روونياندا چه سپاندو
 دامه زاندا تا ئەو روژهى ئاماده ده بن (له به رده م دادگاي خواييدا) بو لپسرينه وه، چونكه نافه رمانى و
 سه رپيچيان كردوه لهو به لپنه ي كه دايان به خوا و به هوئى ئەوه شه وه كه هه ميشه درويان ده كرد.

(۷۸) مه گهر ئەوانه نه يانده زانى به راستى خواى گه وه ناگاداره به نه پيى و چه وه سرتيه يان؟ ئايا نه شيانده زانى
 كه به راستى خوا به ته واوى زاناو ناگايه به هه موو نه پيى و شاراوه كان؟

(۷۹) ئەو بى باوه رانه ي كه پلار ده گر نه ئەو ئيماندارانه ي كه به ويستى خويان زياده به خشن له خير كردندا له
 ريگه ي خوادا و پلاريش له ئيماندارانى هه ژار ده گرن كه بييجگه له ره نجى شانى خويان هيچى تريان ده ست
 ناكه وي، ئينجا هه ر گالته شيان پيده كهن، ئەوانه خوا تو له يان لى ده سينيت و ريسوايان ده كات، به هوئى ئەو گالته
 كردنه يانه وه، سزاي به ئيش و نازاريش به شيانه.

(۸۰) ئەى پيغمبەر ﷺ: ئەگەر داواى ليخوش بوون بو ئەو دوپرووانه بکهیت يان داواى ليخوش بوونيان بو نه کهیت چوونيه که، تهنانهت ئەگەر حهفتا جاريش داواى ليخوشبوونيان بو بکهیت، ئەوه خوا ههريگيز ليسان خوش ناييت، چونکه به راستى ئەوانه باوهريان به خواو پيغمبهره کهى نيه، خوايش هيدايت و رينموويى کهسانى گوناگهرو له سنور دهرچوو نادات.

(۸۱) (دوپرووه کان)، ئەوانه ی که به جيھيلان له ناو مهدينه دا شادمان بوون به دانيشتيان و دواکه وتنيان له پيغمبهره نه چوونيان بو غهزا، ههزيان نه کرد جيهاد و تيكوشان به خويان و ماليان له پيناوى خوادا بکهن و به ئيماندارانيان دهوت: له م گهرمايه دا دهرمه چن بو جيهاد، ئەى محمد ﷺ پيسان بلي: ئاگرى دوزهخ به تينترو به هيتره له گهرميدا ئەگەر تى بگهن و بيرو هوشيان بخه نه کار.

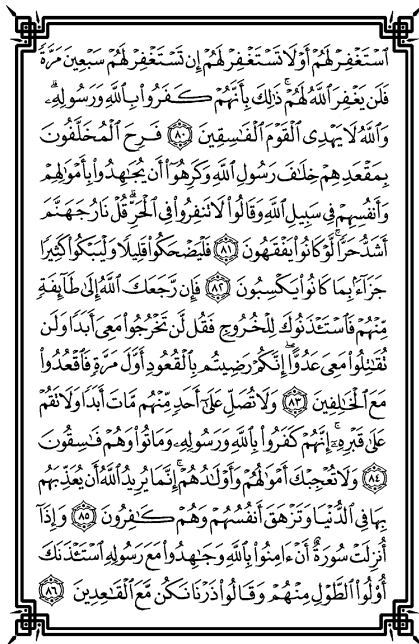
(۸۲) جا (وازيان لى بهينه) باکه ميک پيکه نن (له دنيدا) چونکه دهيت زور بگرين (له قيامه تدا) له پاداىتى ئەو کارو کرده وه (نالهارانه ی) که ده يانکرد.

(۸۳) ئەى پيغمبەر ﷺ: ئەگەر خوا (له غهزاي ته بوك) توى گه پانده وه بو مهدينه، پاشان دهسته يه که لهو (دوپروو دنيا په رستانه) موله تيان لى خواستيت تا له ئاينده دا به شدارى غهزا بکهن و دهرچين له گه له ئيوه دا، ئەوه توش پيسان بلي: ئيتير ههريگيز له گه منددا دهرناچن و ههريگيز ناييت له گه منددا بجهنگن دژ به دوژمن، چونکه به راستى ئيوه له سه ره تا وه رازى بوون به دانيشتن و نه هاتن، ده ئيتير هه ر دانيشن له گه له ئەوانه دا که مانه وه وه دواکه وتن و نه هاتن.

(۸۴) هيچ کات له سه ر هيچ کهس لهو دوپرووانه نوپژ نه کهى که مرد، له سه ر گوڤه که شى مه وه سه ته، چونکه به راستى ئەوانه باوهريان به خواو به پيغمبهره کهى نه بوو و مرديشن له کاتيکدا له دين دهرچوو بوون. (ئەوانه به کافرى مردون).

(۸۵) (ئەى پيغمبەر ﷺ ئەى ئيماندار) مال و سامان و نه وه يان سه رسامته نه کات و په باشيان بزانيت، چونکه به راستى خوا هه ر ده يه ويٽ له ژيانى دنيدا تووشى به لاو سزايان بکات له ريگه ی مال و سامان و نه وه يانه وه و گيانيان دهر يٽ، له کاتيکدا که ئەوان بى باوه رن. (به ئاينى خوا).

(۸۶) کاتيکيش سووره تيك له قورئان دابه ز يٽ و (داوايان لى بکات) که باوه ر به خوا بهين و له گه له پيغمبهره که يدا جيهاد بکهن و تى بکوشن و بچن بو غهزا، ئەوه ده سه لا تدارو سه رمايه داره کانيان (له دوپرووه کان) موله تت لى ده خوازن و ده لين: وازمان لى بينه تا له گه له په ککه وته و دانيشتو وه کاندا بو خومان دانيشين.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِحَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَيْكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَاءِكُمْ لَهُمُ الْخِزْيَانُ وَأَوْلِيَاءِكُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَالْمَعْدُونَ مِنْ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَجِدُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا أَعْيُنُهُمْ فِيمَنْ مِنَ الَّذِينَ هَزَبْنَا الْأَجِيدُوا مَا يَفْقَهُونَ ﴿٩١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِحَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾

(۸۷) (سیره) ئەو - بەناو پیاوانە - رازی بوون کە لە گەڵ پیرە ژناندا بن و بمیننەو، چونکە دلیان مۆری بەسەردا نرابوو، ئەوانە (لە حەقیقەتی تاین و پاداشتی جیهاد) حالی نین و تیناگەن.

(۸۸) بەلام پیغمبەر ﷺ و ئەوانەیی کە لە گەڵیدا باوەرپان هیئاو، جیهاد و تیکۆشانیان کردوو (بۆ چەسپاندنی تاینی خوا) بە مال و سامان و گیانیانەو، ئا ئەوانە هەرچی خێرو خوشی هەیه بەشیانە و ئەوانە سەرفرازو سەربەرز و رزگارن.

(۸۹) (ئەو بەختەوهرانە) خوا چەندەها باخی بەهەشتی بۆ ئامادە کردوون ک چەندەها روبرا بە ژیر (درەختە کانی و بەبەردەم کۆشکە کانی) دەروات، هاوپی ئە گەڵ ژیانی هەمیشەیی و نەبراوە تیایدا، ئەو سەرهێنەجامە سەرهکەوتن و سەرفرازیەکی زۆر گەورەیه.

(۹۰) (لە کاتی غەزای تەبووکدا) پاکانە کەران لە بیابان نشینانی عەرەب هاتنە (خزمەتی پیغمبەر ﷺ) بۆ ئەوێ مۆلەتیان بدریت کە نەچن بۆ جیهاد، هەروەها ئەوانەش کە درویان لە گەڵ خواو پیغمبەرە کەیدا دە کرد دانیشن و بەشداری غەزاکیان نە کرد، ئەوانەیی کە بی باوەر بوون لەناو ئەوانەدا لەتاییندەدا سزایەکی پرئیش و تازاریان تووش دەبیت.

(۹۱) لاوازو نەخۆش و ئەوانەش کە خەرجی یان دەست ناکەویت، هیچ گوناو گەلییەکیان لەسەر نیە (لە بەشداری نەکردنی غەزادا) کاتیئێک دلسۆز بن بۆ خواو پیغمبەرە کەیی، لەسەر ئەو چاکەخواز و پاکانە هیچ جوهرە گلهیی و رەختەیهکی نیە، خوای گەورە تەواو لیخۆش بوو و میهرەبانیشە.

(۹۲) هەروەها گلهیی و رەختە نیە لەسەر ئەو کەسانەیی کە دین بۆ لای تۆ بۆ ئەوێ و لاخی سواریان بۆ پەیدا بکەیت و بیت بۆ جیهاد، تۆش و تە: هیچ شک نایەم تا بتاندەم بۆ سواریی (ئیتەر بە ئاومیدی) گەرانهوو و چاویان فرمیسکی لێ دەپرزا لە خەفەتدا و ئەسیرینی لێ دەباری، چونکە هیچ شک نایەن بیبە خشن و خەرجی بکەن (لە پیناوی خوادا، بۆیە لە غەزا دواکەوتن)!!..

(۹۳) بە لکو تەنھا گلهیی و رەختە لەسەر ئەوانەیه کە مۆلەتت لێ دەخوازن و خۆ دەدزنەو، لە کاتیئێکدا کە دەوڵەمەند و دەست رویشتووشن، رازین لە گەڵ پیرە ژنان و پە ککەوتواندەن و بمیننەو، خوایش مۆری ناو بەسەر دلیاندا، بۆیە ئەوانە نازان (خیر لە چیدا).

(۹۴) کاتیک ئیوه له غهزا ده گه پینه وه دوو پرووه کان دین بو لاتان و داوای لئی بووردنتان لئی ده کهن!! بیان بلی: داوای لئی بووردن مه کهن، هر گیز باوه پتان پینا کهین، خوایش ناگاداری کردوین له هه موو هه و آل و هه لس و کهوت و گوفتارو نیه تیکتان، له ئاینده دا خواو پیغه مبه ره که ی کارو کرده و تان ده بینن (له سه ر کوفر ده میننه وه یاخود په شیمان ده بنه وه؟)، پاشان ده برینه وه بو لای ئه و زاته ی که زانا و ناگای په نهان و ئاشکرایه، ئینجا ناگادارتان ده کاته وه به و کارو کرده ویه ی که جارن ده تان کرد.

(۹۵) جا کاتی ئیوه گه پانه وه (له غهزا) بو لایان سویندتان بو ده خون به خوا بو ئه وه ی وازیان لئی بهین و سه رزه نشتیان نه کهن، جا ئیوه ش وازیان لئی بهین و

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَسْرَارِكُمْ وَسِيرَىٰ
 اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِندِ الْعَلِيِّ
 وَاللَّهُ هَدَىٰ فَبَشِّرْهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
 بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَحْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
 عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ بِجَنَّةٍ جَزَاءَ يَمَاسِكَ أَوْ
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ
 تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 ﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقِسَافًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
 حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَبِ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَائِنًا مَعَنَا وَيَتَرَضَّنَا بِدَوَابِّ
 عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمَنْ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
 مَائِنًا فُرُتَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا لَهُمْ فِي
 لَهْمُ سَيِّدٌ لَهُمْ وَاللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

پشتیان تیبه کهن، چونکه به راستی ئه وانه (دل و دهروون) پیسن، شوین و جیگه یان دۆزه خه له پاداشتی ئه و کارو کرده وه ی که ده یان کرد.

(۹۶) هه ر سویندتان بو ده خون تا لیان رازی بن و چاوپوشییان لیبه کهن، خو ئه گه ر ئیوه رازی بن لیان، ئه وه بیگومان خوا له کهسانی له ئاین ده رجو و رازی ناییت.

(۹۷) زۆریه ی عه ره به کۆچه ری و دپهاتی و بیابان نشینه کان (له عه ره به شارنشینه کان) دل ره قترن له باره ی کوفر و دوو پروویه وه (چونکه دوورن له سه رچاوه کانی زانست و مه ده نیه ته وه)، شایسته ترن ئه و سنوورانه نه زانن که: خوا ناردوویه تیه خواره وه بو پیغه مبه ره که ی (ده رباره ی حه لال و حه رام) خوا ی گه وره ش زاناو دانایه (به به نده کانی).

(۹۸) هه ر له و عه ره به بیابان نشینانه، که سانیکیان هه یه که ئه وه ی ده یبه خشیت به سه رانه و غه رامه ی ده زانییت، چاوه رپی ئه وه ش ده کهن چه نده ها به لا و ناخوشی بیته سه رتان، یاخوا مه ی نه ته ی خراب به سه ر ئه وانداییت، خوایش هه میشه بیسه ره (به گوفتاریان)، زانایه (به نیه تیان).

(۹۹) له و عه ره به بیابان نشینانه کهسانی تریان هه یه که ئیمان و باوه ر به خواو به روژی دوا یی ئه هین و ئه وه ی خه رچی ده کهن و ده یبه خشن به چه نده ها هه نگاوی نزیك بوونه وه ی لای خوا ی داده نیین و ده یانه وییت به هه رمه ند بن له دوعا و نزا ی پیغه مبه ره ﷺ، - ناگادار بن و بزانتن - به راستی ئه و به خشینه یان مایه ی سه رفرازی و نزیك بوونه ویه یانه له خوا، سه ره ئه نجام خوا ده یان خاته ژیر سایه ی ره حمه تیه وه، به راستی خوا لیخوشبوو میبه ره بانه.

وَالسَّافِرُونَ الْأُولَىٰ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِنْ حَوْلِكَ مِنَ الْأَعْرَابِ
 مُنْفِقُونَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنَعْدُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ نَرُدُّوكَ إِلَىٰ عَذَابِ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَيُرَدُّوكَ إِلَىٰ عَلَىٰ الْعَلِيِّ وَالْأَنْهَارِ
 فَيُنْفِقُهَا كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مَرْجُونَ لِأَعْمَارِ
 اللَّهِ إِنَّمَا يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِنَّهُ يُؤْتِيكُمْ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

(۱۰۰) خَوای میهره‌بان رازی بووه له‌وانه‌ی که پیشک‌وتن و له‌ریزی یه‌که‌می کارواندا بوون له ئیسلام بوون و خزمه‌ت کردنی ئیسلامدا له کاروانی کوچه‌ران و پشتیوانان و نه‌وانه‌ش که به ریکوپیکی شوینیان که‌وتوون، نه‌وانیش له‌و رازی بوون، باخه‌کانی به‌هه‌شتیشی بو ئاماده کردوون که چه‌نده‌ها رووبار به به‌رده‌م کوکشکه‌کانی و به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌پروات، هاوری له‌گه‌ل نه‌مریدا بو هه‌میشه‌یش تیایدا ده‌میننه‌وه، نه‌و سه‌رئه‌نجامه سه‌رکه‌وتنیکی زور گه‌وره‌یه.

(۱۰۱) له‌و ناوچانه‌ی ده‌وو رووبه‌رتان هه‌ندی عه‌ره‌بی بیابان نشینی دوو‌پوو هه‌ن و هه‌ندی له‌ دانیش‌توانی شاری مه‌دینه‌ش راهاتوون له‌سه‌ر دوو‌پووی و زرنگن له‌و باره‌یه‌وه، تو (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) نایاناسیت، به‌لکو ئیمه‌ده‌یانناسین، نه‌وانه هه‌ر له‌ دنیا‌دا دوو‌جار تازار ده‌ده‌ین، پاشان ده‌برینه‌وه به‌ره‌و سه‌زاو تازاریکی زور سه‌خت و دژوار.

(۱۰۲) (بیجگه له‌وانه) که‌سانیکی تریش هه‌ن که دان به‌گوناهو هه‌له‌کانیا‌ندا ده‌نین و کرداری چاک و کرداری خرابیشیان تیکه‌ل کردوه، نه‌مانه نزیکه خوا ته‌وبه‌یان لی وهر‌بگریت، چونکه به‌راستی خوا لیخوشبوو میهره‌بانه.

(۱۰۳) له‌هه‌ندی مال و سامانی نه‌و (ئیماندارانه) زه‌کات و خیر وهر‌بگره، چونکه ده‌بیته هو‌ی خاوین کردنه‌وه‌ی ماله‌که‌یان و پاک‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روونیان، دو‌عای دابارینی ره‌حمه‌تیش بکه به‌سه‌ریاندا، نه‌گه‌ر مردیش نو‌یزیان له‌سه‌ر بکه، چونکه به‌راستی دو‌عاو نو‌یزکردنی تو مایه‌ی دنلیایی و ئارامی‌یه بو‌یان، خوا‌یش هه‌میشه بیسه‌رو زانایه.

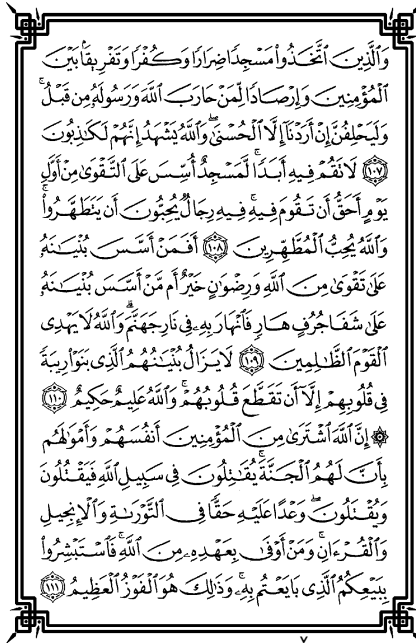
(۱۰۴) ئایا نه‌یانزانبووه که به‌راستی خوا خوی ته‌وبه قبول ده‌کات له‌به‌نده‌کانی و هه‌موو خیر و مال به‌خشینیکیشیان لی وهرده‌گریت، به‌راستی خوا خوی ته‌وبه وهر‌گرو میهره‌بانه.

(۱۰۵) به‌و خه‌لکه بلی: ئیوه هه‌رچی ده‌توانن له‌کارو کرده‌وه نه‌نجامی بدن، چونکه خوا‌کارو کرده‌وه‌تان ده‌بینیت و (ئاگاداره به‌نه‌ینی و ئاشکرای)، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی (ئاگادار ده‌کات کاتیکی له‌ژیاندا‌یه، دوای وه‌فاتیشی بو خوی گه‌وره ئاسانه که‌نیشانی بدات)، هه‌روه‌ها ئیماندارانیش (ئاسه‌وارو ده‌رئه‌نجامی ده‌بینن)، پاشان ده‌گه‌رینه‌ینه‌وه بو‌لای نه‌و خوا‌یه‌ی که زانایه به‌نه‌ینی و ئاشکرا، نه‌وسا ئاگادارتان ده‌کات له‌هه‌موو نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که کاتی خوی نه‌نجامتان ده‌دا.

(۱۰۶) که‌سانیکی تریش هه‌ن (له‌به‌جی ماوه‌کان) نه‌نجامی کرده‌وه‌یان دو‌اخراوه بو‌فه‌رمانی خوا، یان سه‌زایان ده‌دات (نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر دوو‌پووی) یاخود ته‌وبه‌یان لی وهرده‌گریت (نه‌گه‌ر په‌شیمان بن)، خوی گه‌وره‌ش هه‌میشه و به‌رده‌وام ته‌واو زاناو دانایه.

(۱۰۷) ئەو (دو پرووانەى) كە مزگەوتىكىيان دروستكرد بۆ زەرەردان و بلاو كوردنەوھى بى باوھرى و دووبەرەكى لەنيوان ئيمانداراندا و بۆ چاوپروان كوردنى ئەو كەسانەى كە پىشتەر دوژمنايەتى و جەنگيان دژى خواو پىغەمبەرە كەى دە كورد، بىگومان سوپند دەخون كە: ئىمە تەنھا مەبەستمان چاكە بوو، (لە كاتىكدا) خوايش شاھتە دەدات كە بەراستى ئەوانە دوژن.

(۱۰۸) ھەرگىز لەو مزگەوتەدا رامەوھستە بۆ نوپۇز كوردن (چونكە) بەراستى مزگەوتىك شاھتەيە كە تو تىيادا بوھستىت بۆ نوپۇز كوردن كە ھەر لە يە كەم روژوھ لەسەر بنچىنەى تەقواو خاناسى دروست كرايىت، (چونكە) لەو مزگەوتەدا كەسانىكى مەردى تىيادايە كە زور ھەز دە كەن خويان خاويىن رابگرن (لە دەروون و روالە تدا)، خوايش بەردەوام ئەوانەى خوش دەويىت كە خويان پاك رادەگرن.

(لەناخو روالە تدا).

(۱۰۹) داخو ئەو كەسەى كە مزگەوت و كارو شوپنى لەسەر بنچىنەى تەقواو لە خواترسان دروست كوردىت و رەزامەندى خواى مەبەست بىت چاكترە؟! ياخود ئەو كەسەى كە بيناي مزگەوت شوپن و بەرنامە و كارى لەسەر لىواری كەندەلانىكى بى ھىزو روخواو دامەزراندىت، ئىنجا لە گەل خويىدا بروختە ناو ئاگرى دۆزەخەو، خواى گەورەش رىنمويى ئەو دەستە ستەمكارە ناكات.

(۱۱۰) ئەو بينايەى دو پرووھەكان دروستيان كورد بەردەوام ھوى گومان و زيادبوونى دلە پراوكىيە لە دلياندا، ھەتا ئەو كاتەى كە دليان دەپچرپىت و دەمرن، بىگومان خوا زانايە (بەپىلانى دو پرووھەكان) دانايە (لە ھەلوھشانەوھ و پوچ كوردنەوھيدا).

(۱۱۱) بەراستى خوا، گيان و مالى لە ئيمانداران كړيوه بەوھى كە بەھەشت بۆ ئەوانەو بەشيانە (بەراستى پەرورەدگار يكى بەخشندەيە، ھەر خوى بەخشىنەرى گيان و مال و سامانە، كەچى ئاوا مامە لە دەكات لە گەل ئيماندارانداو نرخیكى نەبراو، نرخیكى زور گەورەى بۆ بىيارداو، كاتىك لە پىناوى ئەودا دەبىھەخشن) ئەوانە دەجەنگن لە پىناوى ئاينى خوادا، دوژمنانى ئاينى خوا دەكوژن (لە گۆرەپانى جەنگدا)، يان دەكوژرين و (شەھيد دەكرين)، ئەو پاداشت و بەلپنە بەراستى لەسەر خوايە و باس كراوھ لە تەورات و ئىنجىل و قورئاندا، جاكى ھەيە بە قەدەر خوا بەوھفاو بەئەمەك بىت بۆ جى بەجىكردنى بەلپنەكانى، كەواتە زور دلخوش و كامەران بن بەو مامەلەيەى كە ئەنجامتانداوھ و بەو فروشتن و كرىنەى كە لەسەرى رىككەوتوون، بىگومان ھەر ئەوھشە سەرفرازى و سەركەوتنى نەبراوھ و بى سنوور.

التَّائِبِينَ الَّذِينَ جَاءُواكَ بِالْحَسَنَاتِ وَالَّذِينَ هَدَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ طَيِّبَاتٍ ۚ وَمَا كَانَ لِأُولَٰئِكَ مِنْ عَذَابٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَخَبِيرٌ ۙ
 الْكَافِرُونَ وَالْمُشْرِكُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَحَنِيفٌ رَحِيمٌ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَىٰ طَيِّبَاتٍ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْحَسْبُ لِلَّهِ وَاللَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ ۗ وَمَا كَانَ
 اسْتِغْفَارُ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ لَكُمْ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِتْيَاءَهُ
 فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ ۚ إِنَّ رَبَّهِمْ لَأَوْدُ حَسَبٍ
 ۗ وَمَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ
 يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۗ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَىٰ
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۗ

(۱۱۲) (جا ئەوانەى ئەو مامەلەىە دەكەن پىشتەر بەم سىفەتە پىروزانە خوڤان رازاندوتەو): تەوبە كارن و لەهەلە كانيان پەشيمانن، خواپەرستن (لە هەموو هەلس و كەوتياندا)، سوپاسگوزارن (لەسەر هەموو نازو نىعمەتەك)، گەرۆكن (لەسەر زەويدا، ئەندىشەو بىرو هوش بەكار دەهينن بۆ بىر كردهووە لە بوونەو دەوروو بەر)، سوژدەبەروو كرنووشبەروو نووژ خوڤين، فەرماندەردن بەهەموو چاكەىەك، قەدەغەى خراپەو هەموو نادروستىەك دەكەن و پاريزەرن بۆ سنوورەكانى خواو قەدەغە كراوەكانى، ئىنجا مژدە بدە بەئىمانداران (ئەوانەى ئەو سىفاتانە لە خوڤاندا دەهينەدى).

(۱۱۳) بۆ پىغەمبەر و ئەوانەى كە باوەرپان هيناو، رەوا نىە داواى لى خوڤبون بۆ موشرىك و هاوەلگەران

بەكەن هەر چەندە ئەوانە خزمى نزيكىش بن، دواى ئەوەى كە بوڤيان روون بووتەو كە بەراستى ئەوانە نىشتەجىبى دۆزەخن (بەهووى بى دىنى و تاوان و گوناھيانەو).

(۱۱۴) جا داواى لىخوش بوونى ئىبراهيم بۆ باوكى لەبەر بەئىتىك بوو كە پىبى دابوو، كاتىك بوى دەرگەوت بەراستى باوكى دۆزمنى خواپە، ئىتر خوى لى بەرى كرد، بەراستى ئىبراهيم زۆر بەسوژو دل نەرم بوو و زۆر خاوەن حىلم و لەسەر خو بوو.

(۱۱۵) هەرگىز خواكەسانىك گومرا ناكات دواى ئەوەى كە هىداىەتى داون، هەتا بوڤيان روون نەكاتەو كە دەبىت لە چى خوڤان پياريزن، بەراستى خوا بەهەموو شتىك زانايە.

(۱۱۶) بەراستى هەر بو خواپە خاوەندارىەتى ئاسمانەكان و زەوى، ئەو خواپە ژيان دەبەخشىت و مردنىش پىش دەهينىت، هەرگىز جگە لە خواكەستان دەست ناكەوئت كە يارو ياوەرتان بىت و پشتىوانىتان لى بكات.

(۱۱۷) سوڤند بىت خوا تەوبەى قبول كرد لە پىغەمبەر و كوچبەران و پشتىوانان، ئەوانەى كە شوڤنى پىغەمبەر كەوتن لەكاتى سەغلهتى و تەنگانەدا (لە غەزای تەبوو كدا)، دواى ئەوەى كە خەرىك بوو دلى دەستەپە كيان لە خشته بچىت و (بىزارى دەرپرئت)، لەو دەوا تەوبەو پەشيمانى ئەوانىشى قبول كرد، چونكە بەراستى ئەو پەروردگارە بەسوژو مېهرەبانە لە گەلىاندا.

(۱۱۸) ههروهه تهوبه ی ئه و سئ که سه شی وهرگرت که (له غهزای ته بوک) دواخران دوا ی ئه وهی که زهوی چهنده فراوانه لییان تهنگ بووه، خویشیان له خویمان بیزار بوون، دنلیاش بوون که هیچ په نایه ک نیه (له خهشم و قینی خوا بیانپاریزیت) جگه له وهی خویمان بدنه نه په نای ئه و زاته، پاشان تهوبه ی لی وهرگرتن، تا تهوبه بکن، بهراستی ههرخوا تهوبه وهرگرو میهره بانه.

(له غهزای ته بووکدا سیان له هاوه لآن بی هیچ بیانویه ک خویمان دواخت که بریتی بوون له (که عبی کوری مالیک) و (مه راره ی کوری ره بیع) و (هیلالی کوری ئومه ییه)، کاتی ک پیغه مبه ر ﷺ گه پاره وه، دووروه کان دههاتن و هه ریه ک به بیانویه ک پاکانه یان ده کرد، به لام ئه و سئ ئیمانداره هیچ بیانویه کیان نه بوو، دانسیان به هه له ی خو یاندا نا، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمانیدا که کهس

وَعَلَى الْفَلْسَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ تَابَ تَابَ الَّذِينَ تَابُوا لِلَّهِ وَكَرِهُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يُعِيبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْغُونَ مَوْطِنًا يَعْصُونَ الْكُفَّارَ وَلَا يَتَأْتُونَ مِنَ عَدُوِّئِهِمْ إِلَّا أَكْرَهًا لَهُمْ يَهْتَمُّونَ بِمَعْرِضِ اللَّهِ لَا يَضَعُ أَعْرَابُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُفْقَهُونَ تَفْقَهُ صِدْقَهُ وَلَا كَيْدَهُ وَلَا يَنْقُطُونَ وَادِّبَا إِلَّا أَكْرَهًا لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا تَفَرُّقٌ مِنْ كُلِّ فَرقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

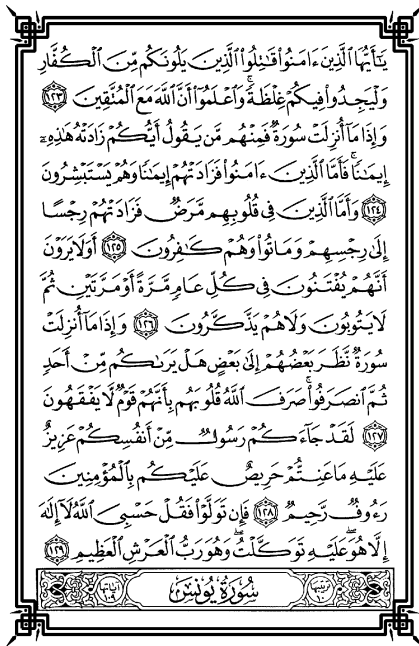
قسه یان له گه لدا نه کات و ده بیته نه چن به لای خیزانه کانیا ندا، ئه م ته می کردنه ش، په نجا شهوی خایاند.

(۱۱۹) ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، هه ول بدن هه میسه له گه ل راستگویان و راستاندا بن.

(۱۲۰) ره وانه یه بو دانیشتونانی مه دینه و بیابان نشینانی ده وره به ری دوا بکه ون (له جیهادو غهزا) له خزمهت پیغه مبه ری خوادا ﷺ وه خویمان خو شتر بویت له و، چونکه ئه وه به راستی هیچ تینویه تی و ماندوو بوون و برسیته کیان تووش نه دههات له پیناوی خوادا (بهزایه بچیت) و نه دهه چوونه هیچ شوینیک و پیمان نه ده خسته هیچ جیهه ک بی باوه پان پی سه غلهت بن و دهستیان له هیچ دوژمنیک نه ده وه شان، که نه بیته هوی ئه وهی به کارو کرده وه یه کی چاک بو یان تو مار نه کریت، به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران به زایه نادات.

(۱۲۱) ههروهه هیچ به خششیکیان پیشکهش نه ده کرد بچوک یان گه وره و به هیچ دۆل و شیویکدا تی نه ده په رین، به چاکه بو یان تو مار نه کریت، تا خوا به چاکترین شیوه پاداشتی ئه و کرده وانه یان بداته وه که کاتی خو ی ده یان کرد.

(۱۲۲) جا ره وانه یه هه رچی ئیمانداران هه یه به جاریک بچن بو غهزا (یان بو هه رکاریکی پیویست)، ده ی بوچی له هه ر هو زو دهسته یه ک، که سانیک ناچن بو خویندن تا شاره زاین له تاین تی بگه ن و فی رین و پاش گه رانه وه قه ومه که شیان تی بگه یه نن و فی ریان بکن، بو ئه وهی ئه وان هوشیار ببنه وه خو یان بیاریزن له گونا هو خوا له خو نه ره نجینن.

(۱۲۳) ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه بجهنگن دژی ئەو بئى باوەرپانەى که لیئانەوه نزیکن و بەدەورو بەرتاندان (نیازی شەر فرۆشتنیان هەیه)، ئەوانە باتوندو تیشی و هیژو تواناتان تبادا بەدی بکەن، بشزانن بەراستی خوا یارو یاوەری پارێزکارانە.

(۱۲۴) کاتیکیش سوورەتیک لە قورئان دابەزینرا، هەندیک لە (دووڕووەکان بەگالته بئى کردنەوه) وتیان: کیتان ئەم سوورەتە باوەرپی زیاد کردووه؟! جا ئەوانەى که باوەرپان هینابو ئەوەندەى تر ئیمان و باوەرپی پتەوتر کردن، ئەوانیش مژدە بەیە کتر دەدەن (دەربارەى سەرکەوتن و خوێشى هەردوو جیهان).

(۱۲۵) ئەوانەش که نەخوێشى بئى دینی و دووڕوویی لە دلیاندا، ئەوه سەرباری پیسی و ناپوختی خوێیان

ئەوەندەى تر سوورەتە که (رقیان هەلدەسینیت) و پیسی و ناپوختیان زیاد دەکات، دەشمرن بە کافری. (۱۲۶) ئایا (دوو ڕووەکان) نابینن و نازانن بەراستی ئەوان لە هەموو سالیکیدا جاریک یان دووجار تاقی دەکرینەوه، بیلان و نەخشیان دەردەکەوێت و (سووک و ریسوا دەبن)، پاشان تەوبە ناکەن و یەشیمان نابنەوه و یاداوهریش وەرناگرن و بیرناکەنەوه.

(۱۲۷) کاتیکیش سوورەتیک لە قورئان دابەزینرا (ئەوانە سەغلهتن)، هەندیکیان تەماشای هەندیکى تریان دەکەن (حەز دەکەن زوو ئەو شوینە جئى بهیلن، بەچپە یان بە ئیشارەت) دەلین: ئایا هیچ کەس دەتانیینیت (لە ئیمانداران)، پاشان بەنهنی خوێیان دەدزەنەوه و دەروڤن، لە کاتیکیدا خواى بالادەستیش دلی ئەوانی وەرچەرخاندووه، چونکە بەراستی ئەوانە کەسانیکن کە تئى ناگەن و حالى نین لەراستەیکان و (ناشیانەوێت تیبگەن).

(۱۲۸) (ئەى خەلکینە) سویند بەخوا پیغەمبەریکتان بو رهوانه کراوه که هەر یەکیکە لە خوتان، زۆر سەختە بەلایەوه تووش بوونتان بەبەلاو ناخوێشى، زۆر بەتەنگیشتانەوهیە و پەرۆشە بووتان، زۆردلۆسۆزى ئیماندارانە و میهرەبان و دلۆقانه بویان. (هەزاران سلاوى لئى بیئت).

(۱۲۹) جا ئەگەر ئەوانە (لەگەل ئەو هەموو دلۆسۆزى و میهرەبانیهى توڤا) هەر پشت بکەن و گویت بو نەگرن، ئەوه ئیتر تو بلی: من خوام بەسە یارو یاوەرم بیئت، کە پشتگیرو یاریدەدەرم بیئت، هیچ خوایهک نیه جگە لەو، هەر پشت بەو دەبەستم، ئەو زاتەش پەرودەرگاری عەرشى گەورەیه.

سورتهی (یونس)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سوورتهی (البقرة) بده، ئه و نایهت و فره مانانهی (لهم سوورته دا هه یه) چهنده نایهت و فره مانیکئی ئه و قورثانه پر له دانایی یه یه.

(۲) نایا چ سهر سوپرمانیکئی بو خه لکی تیپدایه که ئیمه وه حی و نیگامان نارد بو پیاویک له خویان که: خه لکی بیدار بکهره وه و دایان بچله کینه (تا خواناس و خواهرست بن)، مژدهش بده به وانهی باوه ریان هیناوه که بیگومان پله و پایهی بهرزو بلندیان بو هه یه لای پهروه ردگاریان، که چی کافران ده لین: به راستی ئه م (محمد ناوه) جادو و گهریکئی ناشکرایه!

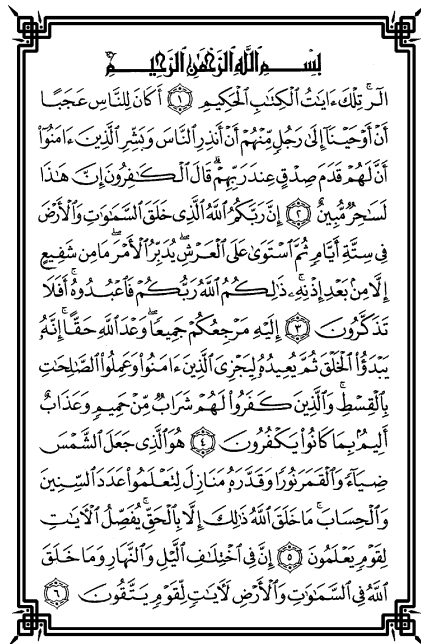
(۳) به راستی پهروه ردگاری ئیوه (الله) یه، ئه و زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی له شهش روژدا دروست کردووه، له وه دووا له سهر ته ختی فره مانره وایی وه ستا (ئه لبه ته چو نیه تی وه ستان و ته ختی فره مانره وایه تی و گه لئ شتی

له و بابته تانه له راده ی بو چوونی ئیمه به دهره، ته فسیری ئه م نایه ته یان له پیشه و مالیک و ئه حمده پرسووه، له وه لامدا و توویانه: وه ستانه که حه قیقته تی هه یه، چو نیه تیه که ی شاراو هیه، پرسیار کردن دهر باره ی بیدعه یه، باوه پ بوون پیی واجبه)، ههر خویشی پلانی هه موو شتیک داده نییت و هه موو شتیک ریک ده خات، هه یچ که س نیه شه فاعه تخواز و تکا کار بییت، مه گهر دوا ی مو له تی ئه و زاته، ئانه و خویا یه پهروه ردگارتانه، که و ابوو بیپه رستن، جا نایا بوچی یاده وه ری وه رنا گرن و بیر ناکه نه وه؟!.

(۴) گهر پانه وه ی ههر هه مووتان بو لای ئه و زاته یه، به لینی خوا هه میسه راسته و دروسته و نه گورپه، به راستی خوی سهره تا دروست کراوان به دی ده هیئیت و پاشان وه ک خویان لیده کاته وه (تا له قیامه تدا) ئه وانهی که باوه ریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان ئه نجامدا وه به داد پهروه ری پاداشتیان بداته وه، ئه وانهش که بی باوه ر بوون خوار دنه وه ی له کو ل و سزای به ئیش و نازاریان بو ناماده یه به هو ی ئه وه ی که بروایان نه بوو به وزاته.

(۵) خوا ئه و زاته یه که خو ری کردووه به سه رچاوه ی تیشک و رووناکیه کی پرشنگدار، مانگیشی کردووه به سه رچاوه ی رووناکی، چه نده ها جیگه ی هه له اتن و ناو ابو نیشی بو دیاری کردووه (جگه له وه ی ههر شه وه به شیوه یه ک خوی ده نویئیت) تا بزائن و بیکه نه بنه مای سالژمی ری و حساب راگرتن، خویا گه وره ئه وه ی به بی مه به ست دروست نه کردووه، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حه ق و راستی به دیهیناوه، به و شیوه یه ئه و زاته نایهت و به لگه و موعجزه کانی روون ده کاته وه بو که سانییک که بیانزان و تی بیگن.

(۶) به راستی له جیاوازی شه و روژو ئه و شتانه دا که خوا له ئاسمانه کان و زه ویدا دروستی کردوون، به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانییک که له خوا بترسن و دینداری بکن.

إِنَّ الَّذِي لَا يُرْجَى لَآ يُرْجَى لِقَاءَ نَارِ وُضُوأَ الْحَرِيِّ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَأُوا
 بِهَا وَالَّذِي هُمْ عَنْ آدِنِيَا غَرَفُولُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ مَاؤُهُمْ
 النَّارُ يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِي هُمْ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِذْنِهِمْ تَجْرَى مِنْ
 تَحْتِهِمْ أَنْ تَهْزِقَ فِي جَنَّتِ الْعَجِيرِ ﴿٩﴾ دَعْوَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ فِيهَا سَلَّمْتُمْ وَأَجْرُ دَعْوَتِهِمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَلْسِنَةً
 أَسْتَعْمَجُوا هُمُ بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجْرَهُمْ فَذَرُوا الَّذِينَ
 لَا يُرْجَى لِقَاءَ نَارِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
 الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا الْجُنُبِيَّةَ وَرُقَاعِدَا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَ أَنْ لَمْ يُدْعِنَا إِلَى ضُرِّهِ مَسَّهُ كَذَلِكَ تَدْرُسُ
 لِلْمُتَسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَطَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

(۷) به پرستی نه وانهی که به ته مای ناماده بوونی بهر باره گای ئیمه نین و (باوه پریان پیی نیه) و رازی بوون به ژبانی ئهم دنیایه و دلنیا بون پیی و دلیان پیی خو شه، نه وانه ش که خویان غافل و بی ناگان له نایهت و نهیئی دروست کراوه کانی ئیمه، (سهرنجی نادهن و بییری لینا که نه وه)...

(۸) تا نه وانه هم میان شوین و جیگه یان ئاگری دوزه خه به هوئی نه و کرده وانهی که کاتی خوی ده یان کرد.

(۹) به پرستی نه وانهی که باوه پریان هیئاوه و کارو کرده وه چاکه کانیا نه انجام داده، په روه ردگار یان به هوئی ئیمان و باوه پری (پریک و پیک و دامه زراویانه وه) هیدایهت و رینمو ییان ده کات (بو نه جامدانی هم مو کارو کرده وه به کی چاک، له و جیهانیشدا) له ناو به هه شته جورا و جوره پر له نازو نیعمه ته کاند چنده ها روبرا به به رده میاندا ده پروات.

(۱۰) دو عاو نزاو پارانه وه یان (له به هه شتدا ئه مه یه): په روه ردگارا، پاکی و بیگه ردی و ستایش شایسته ی تویه ئهی خوی میهره بان، چاک و چو نیشیان له وئی سه لام کرده،

دوا هه مین گو فتاریشیان دوا ی هه مو نازو نیعمه تیک، دوا ی هه مو به خششیک نه وه یه که: پر به دل، له ناخی ده رو نیانه وه به سو زه وه ده لین: الحمد لله رب العالمین.

(۱۱) ئه گهر خوا خه لکی تووشی شهرو ناخوشی به زوویی بکر دایه (له سه ر داخوازی خویان کاتیک ته نگه تاو ده بن) هه روه کو چو ن بو داخوازی خیر په له یانه، نه وه هه ر هه مو یان کو تایی به ژبانیان ده هیئا (به لام خوی گه وره وانا کات، به لکو ده فهرمویت) جا نه وانه ی به ته مانین ناماده ی به رده م باره گای ئیمه بینه وه (باوه پریان پیی نیه)، ماوه یه ک وازیا ن لیده هیئین تا له سته میاندا رو بچن و سه رگه ردان بن.

(۱۲) کاتیکیش ئاده میزاد (نه وانه یان که باوه پر له ده رو نیاندا به چاکی دانه مه زراوه) زیان و ناخوشیه کی تووش بیئت، نه وه هانا و هاوار بو ئیمه ده هیئیت بو لابر دنی، له کاتی راکشاندا، یان به دانیشتنه وه، یان به پیوه، جا کاتیک زهره ر و زیانه که ی لی دوور ده خه ینه وه و ده که ویتنه وه باری ئاسایی، هه روا ده پروات به ریذا بارو دووخی نه وسای فهراموش ده کات، هه روه ک روژی له روژان هاواری له ئیمه نه کرد بیئت و له ئیمه نه پارا بیئنه وه تا ناخوشی و زیانیک که تووشی بووه لی دوور یخه ینه وه، تا به و شیوه یه بو له سنورده رچووان نه و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن رازی ترا وه ته وه.

(۱۳) سویند به خوا بیگومان ئیمه له سه ده کانی پیش ئیوه دا خه لکیکی زورمان له ناو بر دووه کاتیک سته میان کرده و روچوون تیایدا، له کاتیکیشدا پیغه مبه ره کانیا ن به به لگه ی زوره وه بو هات و (په یامی خویان پی راگه یان دن) وه نه بوو باوه پریان پی بکه ن، (ئیمه ش توله مان لیسه ندن) تا به و شیوه یه توله له قه وم و گه لانی تاوانبار ده که ینه وه.

(۱۴) پاشان ئیمه ئیوه مان کرده جینشین له زه ویدا له دوا ی له ناو بردنی ئه وان، تا ببینن ئیوه چی ده که ن و چو ن ده که ن!

(۱۵) کاتیکیش نایه ته کانی ئیمه که روون و ئاشکرایه به سه ریاندا بخوینریته وه، ئه وه ئه وانیه که به ته مانین تامادهی بهردهم باره گای ئیمه بین ده لاین: قورئانیکی جگه له مه بهینه و بیخوینه ره وه، یان بیگوره (به شیوه یه کی تر)، تویش ئه ی محمد ﷺ بیان بلئ: من بوم نیه له خومه وه بیگورم، من شوینی هیچ شتیك ناکه وم جگه ئه وه نه بیئت که به وحی پیم ده گات، به راستی من ده ترسم ئه گهر یاخی بم له پهروه ردگارم و نا فرمانی بکه م گیروده ی سزایه کی سهختی روژیکی زور سامناک بم.

(۱۶) بیان بلئ (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) ئه گهر خوا بیویستایه ئه وه قورئانم به سه ردا نه ده خویندنه وه، خوایش ئاگاداری نه ده کردن پیی، چونکه به راستی ئاشکرایه که من ته مه نیکی دوورو دریزم له ناواتاندا به سه ر بردووه پیش هاتنی قورئان (بی ئه وه ی وشه یه ک له م قورئانه بزائم) که واته بوچی عه قل و بیرو هوشتان ناخه نه کار (که سیکی نه خویندنه وار تا ته مه نی چل سالی هیچ نه لیت،

به مه رجیک ناو بانگی ده رکردیئت به راستگویی و ئه مینداری، که چی له و ته مه نه به داوه ئه م قورئانه ریگ و پیکه رابگه یه نیئت، ئایا ره وانیه هه ر که سه ده بیسیتیئت خیرا بروا به نیئت به نیره ی قورئان و ئه و که سه ش که بو ی ره وانه کراوه؟)

(۱۷) جاکئی له وه سته مکارتره که درو به ده م خواوه هه لده به ستیئت، یاخود ئایاته کانی به درو بزانیئت و بروای پیی نه بیئت، به راستی تاوانباران سه رفراز نابن.

(۱۸) (موشریک و خوانه ناسان) شتیك ده په رستن له جیاتی خوا نه زیانیان پیده گه یه نیئت نه قازانج، ده شلین: ئه وه بت و شتانه تکا کارمانن لای خوا، بیان بلئ ئه ی محمد ﷺ: باشه ئایا ئیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتیك که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بیئت و خوا نه بزانیئت؟! خوی پهروه ردگار پاک و بیگهرده و به رزو بلنده و دووره له و شتانه ی که نه فامان ده یکه ن به هاوه لی.

(۱۹) خه لکی له سه ره تایی په یدا بوونیاندا به ش به ش نه بوون به لکو یه ک پارچه بوون، یه ک ئاین بوون، یه ک بیرو باوه ر بوون، جا که (زه مان تیپه ری و زور بوون و له سه رچاوه ی نوری پیغه مبه رایه تی دوورکه و تنه وه) ناکوکی و جیاوازی له نیوانیاندا په یدا بوو به ش به ش بوون، خو ئه گهر بریار داده ی پیشت له لایه ن پهروه ردگار ته وه نه بوایه، ئه وه داد په ره ری هه ر له دنیا دا له نیوانیاندا ئه نجامده درا، (حه ق و راستی روون ده کرایه وه) له و شتانه دا که کیشه و جیاوازی تییدا ده که ن و (راسته کانیان لا روون نیه).

(۲۰) (هه ره ها بی باوه ران) ده لاین: بو موعجیزه و به لگه یه ک دانه به زینرایه سه ری له لایه ن پهروه ردگاریه وه؟! ئه وه له وه لامیاندا بلئ: به راستی موعجیزه و نه بیئی و شاراوه کان ته نه ها به ده ست خوایه، جا ئیوه چاوه وانئی بکه ن، بیگومان منیش له گه لتاندا له چاوه روانانم.

وَإِذَا تَخَلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلِهِمْ وَإِنْ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ فَلِمَ يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُمْ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنَّكَ إِفْكٌ عَظِيمٌ إِنَّ عَصِيْبَتِي رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا لَوْ تَوَّضَعْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَبْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَتُّوْنَا مِنْ هُنَا وَمَا كَانَ مِنَ اللَّهِ قَوْلٌ أَنْ نَبْعَثُ اللَّهُ لَكُمْ بَشَرًا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَ مَعْلَكِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا كَانَ الْإِنْسَانُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَأَخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِحَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٩﴾

وَإِذْ أَنْذَرْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذِ انْهَمُّوا فِي
 عِبَادَتِنَا قَالَ اللَّهُ أَسْرِعْ مَكَرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾
 هُوَ الَّذِي وَسَّيَّرَكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ
 وَجَرْتُمْ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبْتَهُمْ إِذِ انْهَمُّوا فِي الْأَرْضِ بِعَدْوِ
 الْحَيِّ بِأَنْبَاءِ النَّاسِ إِنَّمَا بَعَثْنَاكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِّنْ عِنْدِ الْحَيِّوةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيِّوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْطَأَ بِهِ
 نَبَأْتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَلَمَ بِهَا النَّاسُ أَنْفُسَهُمْ فَعُذِرُوا عَلَيْهَا
 إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ فَسَلَوْنَ كَيْدَهُمْ
 فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

(۲۱) کاتیکیش خەلکی له دوای ناخۆشیهك که بویان پیش دیت له رحمت و بهخششی خویمان بههره و دریان ده کهین، ئەوه یه کسەر پیلانگییری کاریانه دژ به ناین و فهرمانه کانی ئیمه، ئەهی محمد ﷺ پییان بلی: خوا خیراتره له وان له نهخشه و پیلاندا، بهراستی فریشته کانمان هه موو پیلان و فیلیک که ئەوانه دهیکه توامری ده کهن.

(۲۲) (خه لکینه) خوا ئەو زاته یه که له وشکانی و ده ریادا هاتو چۆتان پیده کات، هه تا ئەو کاته ی که له کهشتیه کاندایه و ده یانگۆیز نه وه به هووی با و شه مایکی پاک و نارامه وه و هه مووان دلخۆشن پیی، ئەوه بایه کی توندو به هیز و سهخت به ره و کهشتیه که بیته و هه لیکات، له هه موو لایه که وه شه پۆل بویان بیته، تیتیر و ابزانن که ده وره دراوان و (رزگار بوونیان ئەسته مه، ئا له و کاته دا خه لکه که به سوژه وه) هاناو هاوار بو خوا ده بهن، دلنییان خوا نه بیته کهس ناتوانیته فریایان بکه ویت، له کاتیکدا بیرو باوه پرو تاینیان به ته و او یی پاک و پوخت و یه کلایی

ده که نه وه بو خوا، بو یه به سوژه ده لاین: سویند به خوا ئە گهر له م به لایه، له م تهنگانه یه، رزگارمان بکهیت، ئەوه بهراستی ده چینه ریزی سو پاسگوزارانت هه.

(۲۳) جاکاتیك خوا رزگاری کردن، خیرا ئەوان به ناحق دهست ده که نه وه به سه ته مکاری له زه ویدا، ئەهی خه لکینه: بهراستی سته م کردنتان ته نها له سه ر خو تان ده که ویت و بهزیانی خو تان ته و او ده بیته، ئیوه به و سه ته مکاریه خو شی و رابواردنی ژیانی دنیا تان ده ویت، له وه و دووا گه رانه وه تان هه ر بو لای ئیمه یه و ئەوسا ئا گادارتان ده که ی نه وه به هه موو ئەو کارو کرده وانه ی که ده تان کرد.

(۲۴) بیگومان نمونهی ژیانی ئەم دنیا یه، هه ر له و بارانه ده چیت له ئاسمانه وه دامانباراندوه جا به هو یه وه رو وه کی زه ووی گه شه ده کات و به یه کدا ده چیت (به رو بوومی خو ی پیشکەش ده کات) له و خو راکانه ی که هه م خه لکی و هه م ئاژه لیش لیبی ده خو ن، هه تا کاتیک وای لی دیت زه و ی، به جوانی نه خش و نیگاری خو ی ده رده خات و خو ی ده راز نییته وه، خه لکه که ی وا گومان ده بهن که تیتیر بو هه میشه ده سه لاتداری ته واون به سه ری دا (ئا له و کاته دا که خه لکی خراب و غافلن و دلنیان به دنیا خو شه و هه رچی گونا هه تا وانه ده یکه ن) ئەوه فه رمانی ئیمه یان بو ده رده چیت له شه ودا یان له روژدا، ئەوسا وه ک کشتو کالی دروینه کراوی لی ده کهین، هه ره کو دوینی نه بو بیته، ئابه و شیوه یه ئابه ته کانی خو مان روون ده که ی نه وه بو که سانییک بی رکه نه وه و تی فکرن (وا دیاره روژیک دیت پیشکەوتنی زانستی ده گاته ئاستیکی زو ربالا، خه لکی ئەو سه رده مه زو ر غه را ده بن، به لام له پری کدا خوا کو تایی به هه موو شتیك ده هی نیته).

(۲۵) خوی گه وره ش بانگه واز ده کات بو به هه شتی پر له شادی و ناشتی و ئاسایش، هه ر که سیك ئەو زاته بیه ویت (خویشی هه ول بدات بو به ده سه ته نیانی) رینمووی ده کات بو ریگه و ریازی راست و دروست. (ریگه ی سه رفه رازی به ختیار و کامه رانی نه پراوه).

(۲۶) بو ئهوانه‌ی چاکه‌یان کردوه، پاداشتی چاکترو بهه‌شتی به‌رین و زیاتریش ئاماده‌یه به‌چنده‌ها قات، (له‌ ریوایه‌ تیکدا که پیشه‌وایان ئه‌حمده‌و موسلیم ریوایه‌ تیان کردوه، ئه‌و زیاده‌یه، ته‌ماشاکردنی روخساری پر له‌ نوورو قه‌شه‌نگی زاتی په‌روه‌دگار) ئیتر روخساری ئه‌وبه‌خته‌وه‌رانه‌ ره‌شی و زه‌لیلی و ماندویتی پیوه‌ دیارنیه، ئا ئه‌وانه‌ نیشته‌جیی به‌هه‌شتن و بو‌همیشه‌ ژینانی تبادا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۲۷) ئه‌وانه‌ش گونا‌هو تاوانیان ئه‌نجامداوه، هه‌رچه‌نده‌ پاداشتی هه‌ر گونا‌هو تاوانیک به‌قه‌ده‌ر خوی ده‌درینه‌وه (به‌لام هه‌ندیك ئه‌وه‌نده تاوانبارن) خه‌جاله‌تی و سه‌رشوپی و روو ره‌شی ماندووی کردوون، که‌س نیه‌ په‌نایان بدات و بیانباریزیت له‌ (خه‌شم و قینی) خوا، ئه‌وه‌نده روو ره‌شن هه‌ر ده‌لیی پارچه‌یه‌که له‌ شه‌وی تاریک روخساری داپوشیوون، ئه‌وانه‌ نیشته‌جیی ناوناگری دوزه‌خن و بو‌همیشه‌ ژیان له‌ ناویدا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۲۸) ئه‌م به‌سه‌ره‌تانه‌ش له‌ روژیکدا ده‌بیته‌ که هه‌ر هه‌موو خه‌لکی کۆده‌که‌ینه‌وه بو‌لیپرسینه‌وه، پاشان به‌وانه‌ ده‌لیین: که شه‌ریک و هاوه‌لیان بو‌خوا بریارداوه: خو‌تان و ئه‌و شتانه‌ی که ده‌تانه‌پرست، له‌ جیی خو‌تان بوه‌ستن و مه‌جولین، ئه‌وسا موشریکه‌کان له‌ په‌رستراوه‌کانیان جیا ده‌که‌ینه‌وه، خوا بت و په‌رستراوه‌کان، ده‌هیئته‌ قسه و ئه‌وانیش به‌یه‌که‌ ده‌نگ ده‌لیین: ئیوه‌ درۆ ده‌که‌ن ئیمه‌تان نه‌ده‌پرست!!

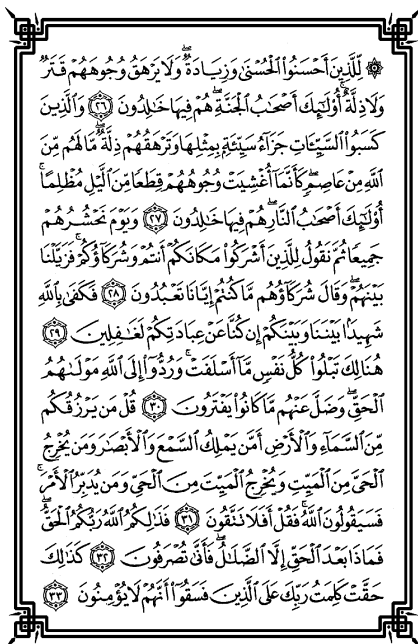
(۲۹) ئینجا خوا به‌سه‌که‌ شایه‌ت بیته‌ له‌ نیوان ئیمه و ئیوه‌دا، به‌راستی ئیمه‌ ناگاداری په‌رستن و پارانه‌وه‌ی ئیوه‌ نه‌بوین. (له‌ خو‌را خو‌تان ماندو ده‌کرد).

(۳۰) ئا له‌ویدا (له‌ گوهره‌پانی مه‌حشه‌رو لیپرسینه‌وه‌دا) هه‌موو که‌س ده‌رئه‌نجامی کاروکرده‌وه‌ی رابووردووی هه‌ست پی ده‌کات که پیش خوی ره‌وانه‌ی کردوه، ئه‌وسا هه‌مووان ده‌گه‌رینیه‌وه بو‌لای خوا، خاوه‌نی راسته‌قینه و په‌روه‌دگاری حه‌ق، هه‌ر چه‌یه‌ کیش به‌ناحیه‌ق خاوه‌ناسان ده‌یانپه‌رست و هه‌لیانده‌به‌ست و پیی هه‌لخه‌له‌تاو بوون، ون ده‌بیته‌ و له‌ناو ده‌جیته‌...

(۳۱) (ئه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بیان بلی): کچی هه‌یه له‌ئاسمانه‌وه (به‌هوی تیشکی خو‌رو بارانه‌وه) و له‌ زه‌ویه‌وه (به‌هوی خاک و تاوو هه‌واوه) رزق و روژیتان بو‌فه‌راهه‌م به‌هیئته‌ و پیتان به‌خشیت، ئه‌ی کچی هه‌یه خاوه‌نی ده‌زگا‌کانی بیستن و بینین بیته‌ (توانای بیستن و بینان پی به‌خشیت) ئه‌ی کچی زیندو له‌مردوو ده‌رده‌هیئته‌ و مردوو له‌ زیندوو ده‌رده‌هیئته‌، هه‌روه‌ها کچی به‌که هه‌موو کارو فرمانه‌کان جیبه‌جی ده‌کات و گو‌رانکاریان به‌سه‌ردا ده‌هیئته‌ (له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو ئه‌و په‌رسیارانه‌وه) خه‌لکی ده‌لیین: الله، خوا (هه‌موو ئه‌و کارانه و زیاتریش زور به‌ناسانی ئه‌نجام ده‌دات له‌ ریگه‌ی یاساو به‌رنامه‌یه‌که‌وه که هه‌ر خوی داپرشته‌وه)، که‌واته بیان بلی: ئایا ناترسن له‌ سه‌ره‌نجامی یاخی بووتان، ئایا ناترسن له‌ خه‌شم و قینی خوا؟!

(۳۲) جا هه‌ر ئه‌و زاته‌یه په‌روه‌دگاری راست و دروستتان، (باشه) دوا‌ی حه‌ق و راستی چی هه‌یه جگه له‌ گو‌مرایی و سه‌رگه‌ردانی؟ (ئیتر ئیوه بو‌بیرناکه‌نه‌وه) چۆن لاده‌درین (له‌ ریبازی حه‌قه‌وه بو‌ریبازی به‌تال)؟!

(۳۳) ئا به‌و شیوه‌یه (چونکه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌یه‌دا هه‌ر تاوانبارن و سه‌رکه‌شی ده‌که‌ن) بریاری په‌روه‌دگارت له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که له‌ سنوور ده‌رچوون براوه‌ته‌وه، ئه‌وانه هه‌ر ئیمان و باوه‌رناهیین.

(۳۴) (ئەى محمد ﷺ) پييان بلي: باشه نايه لهو شتانهى كه ئيوه له جياتى خوا (دهيهه رستن) كه سيك ههيه كه بتوانيت شتيك دروست بكات له نه بوون، پاشان كه نه ما، ئايا ده توانيت سه ره نوئى بيهيئته وه كايه؟! ئەى پيغه مبهه ﷺ تو بلي: هه رخوا، الله، هه ره ئه وه ده توانيت له سه ره تاو نه بوونه وه خه لكى و هه مووشه دروست بكات و پاشان دواى مردن و نه مان دووباره ي بكاته وه، كه وابوو چو لاده درين له حه ق به هوئى دروو پرو پاگه نده وه؟!

(۳۵) هه روه ها پييان بلي: ئايا كه سيك يان شتيك ههيه له په رستراوه كاتان، هيدايت و رينمووي بكات بو ريبازى حه ق و راستى (بيگومان نه خير) ده ي پييان بلي: خوا رينمووي ده كات بو حه قو راستى هه ر خوئيشى شايسته هيه كه په يره وي بكرى، يان ئه وه ي رينمووي وه رناگريت مه گه ر رينمووي بكرى؟ ئه وه چيتانه چو ن بريارى وا ده ده ن؟ فه رمانى وا ده ره كه ن؟

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَبْدُؤُاَ الْحَقِّ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدُؤُاَ الْحَقَّ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَاِنَّ تَوْفِيقًا لِّهِ لَئِنْ قُلْتُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَبْدُؤُاَ الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ الْقَوَّاسُ لِكَيْفَ تَعْبُدُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَأَرْسِلَ فِيهِ مِنْ رَبِّي الْمَلَكِيْنَ ﴿٣٦﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿٣٧﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا أَنَّهُمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَهُمْ مِنْ قَبْلِ يَوْمٍ بِئْسَ رَبُّكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ أَعْمَىٰ بِالْمُنْصَرِفِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيْعُونَ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيْعٌ وَمَا أَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ سَتَعْمُرُونَ لِيْكَ أَفَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ أَنْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤١﴾

(۳۶) زور به يان شوئى هه چ شتيك ناكه ون ته نها گومان نه بيت، به راستى گومانيش هه چ سوو ديك به خا وه نه كه ي ناگه يه نيئ له باره ي حه قو راستيه وه، به راستى خوا زانايه به هه موو ئه وه كارو كرده وانه ي كه ئه نجامى ده ده ن.

(۳۷) وه نه بيت ئه م قورئانه له لايه ن كه سيكه وه دارپژرا بيت و هه له به ستراييت جگه له خوا، به لكو راستى و ره وانى كئيبه ئاسمانيه كانى پيش خوئيشى دووپات ده كاته وه، هه روه ها روون كه ره وه ي بيرو باوه رو ئه ره كه كانه، به راستى هه چ گومان له وه دا نيه كه ئه م قورئانه له لايه ن په ره وه دگارى هه موو جيهانه وه ره وانه كراوه.

(۳۸) به لكو (له گه له ئه وه هه موو به لگانه دا) ئه وانه ده ليين كه محمد ﷺ قورئانى هه له به ستوه، بلي: ده ئيوه ش سووره تيك وه كه سووره ته كانى دارپژن و بيهين، داوا بكه ن له هه ره كه سيكى تر كه ده توانن جگه له خوا (كه يارمه تپتان بدات) دريغى مه كه ن ئه گه ر راستگون.

(۳۹) به لكو سه ره پاي ئه وه هه موو به لگانه ئه وانه بروايان به قورئان نه كرد، چو نكه زانياريان ده رباره ي نيه، هه روه ها زور بكيش له مه رامه كانى لاي ئه وان رو ن نيه هه ره به و شيوه يه ئه وانى پيش ئه مان به رنامه ي خوايان به درو زانى و بروايان پي نه بوو، ده ته ماشا بكه و سه رنج بده بزانه سه ره نجامى سته مكاران چو ن بووه.

(۴۰) له وه خه لكه دا كه سانيك هه ن ئيمان و باوه ر به قورئان ده هين و هه شيبانه ئيمان و باوه رى پينا هينيت، په ره وه دگارى توئيش هه ميشه ئاگاداره به وانى كه تووى خراپه ده چين. (و دژايه تى ئه م قورئانه ده كه ن).

(۴۱) ئه گه ر برواشيان پينه كرديت و به رنامه كه ي توئيان به درو زانى، ئه وه توئش بلي: كارو كرده وه ي خو م هه ره بو خو م و كارو كرده وه ي خو تان هه ره بو خو تانه، ئيوه به رين و لپير سراو نين له هه رچى من ده يكه م، منيش به ريم و لپير سراو نيم له هه رچى كه ئيوه ده يكه ن.

(۴۲) (له وي باوه رانه) كه سانيك هه يه گوئيت بو هه لده خات (كاتيك قورئان ده خوئينيت)، جا نايه تو ده توانيت قسه و گوفتارى خو ت بده ي به گوئى كه سانيكدا كه كه ره واله ن نابيستن، چو نكه عه قل و ژيريان ناخه نه كار.

(۴۳) ههشیانه سهرنجی تو ددهات و له ههلس و كهوت و گوفتارو رهفتاری تو ورد دهیتهوه، جا ئایا تو هیدایه تی کوپرو نابینایان ددهدیت؟! نه گهر کوپراییان داهاتییت و نه بین؟! (دیاره كه نهوانه دلیان کوپروه دهر وونیان تاریكه و نایانه وییت نوری ئیسلام دل و دهر وونیان رووناك بكاتهوه).

(۴۴) بهراستی خوا هیچ جوړه سته میك له خهلكی ناكات، بهلكو خهلكی خوین سته م له خوین دهكهن.

(۴۵) روژيك دیت خوا ههر هه موویان كو ده كاتهوه، وا ههست دهكهن تهنها سهعاتيك له روژیان پیچوه (خزمان و ناسیوان) هه مووان یه كتر ده ناستهوه، بیگومان نهوانه ی كه بروایان نه بوو به ئاماده بوونی بهردهم دادگای خوا، خهساره تمه ندی و زهره رمه ندیه کی زور روویان تی دهكات، بهراستی نهوانه هیدایهت وهرگر نه بوون.

(۴۶) خو ته گهر هه ندی له هه ره شه كانی خو مان (بوخوانه ناسان) پیش بهینین و نیشانی تو ی بدهین، یاخود پیشتر گیانت بکیشین و ناکامیان نه بینیت، نهوه گهرانه وهیان

ههر بولا ی ئیمه یه (له دهستان دهر یاز نابین)، له وه ودواش خوا خو ی شایه ته له سههر هه موو نهوه كارو كرده وانیه كه نه نجامی ددهن.

(۴۷) بو هه موو قهوم و گه لیک پیغه مبهریك هه بووه، جا كاتیك (له گوړه پانی مه حشه ردا) نهوه پیغه مبهره یان ئاماده دهییت، له سه رینچینه ی دادپه روه ری داوه ری ده كریت له نیوانیاندا و هیچ جوړه سته میكیان لئنا كریت.

(۴۸) (بی باوه ران) ده لئین: كوا، كه ی نهوه به لئنه پیش دیت؟ كه ی روژی قیامهت بهریا دهییت؟! نه گهر ئیوه راست دهكهن!

(۴۹) پییان بلی (من تهنها پیغه مبهرم) توانای نهوه شم بهدهست نیه كه زهره ريك یان قازانچيك بهخوم بگه یه نم مه گهر نهوه ی كه ویستی خوی له سه ر بییت، هه موو قهومیك كاتی دیاری كراوی خوی هه یه بو كو تایی هاتنی، ههر كاتیك نهوه ساته گه یشت، نهوه نه تاویك دوا دهكهن، نه ساتیكیش پیش دهكهن.

(۵۰) بلی: هه والم بهندی باشه نه گهر سزاو توله ی خوا له شهوگاردا یان له روژگاردا یه خه ی پیگرتن، تاوانباران (به ته مای چین؟) ناخو بوچی په له دهكهن؟!

(۵۱) دوا ی نهوه ئایا كه (قیامهت) روویداو بهریا بوو باوه ری پی دههین؟! نهوسا پییان دهوتریت: ئایسته باوه ری پی دههینین؟ كاتی خوی (به گالته پی كرده نهوه) په له تان دهكرد له پیشهاتنی و (برواتان پی نه بوو)!

(۵۲) پاشان بهوانه ی كه سته میان له خوین دهكرد دهوتریت: ده بچیژن سزاو ئازاری نه پراوه، مه گهر پاداشتان له بهرامبهری كارو كرده وه و ههوله كانی خو تانه وه نادریته وه كه جاران ده تانكرد؟!

(۵۳) (بی باوه ران به گالته وه لیت ده پرسن): ئایا بهریا بوونی قیامهت راسته؟ (شتی و پیش دیت؟!): بلی: به لئین، راسته، سویند به په روه ردگارم بهراستی نهوه حقیقه تیکه و (ههر پیش دیت و) ئیوه ناتوانن خوا دهسته وسان بکهن.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَتَّبِعُونَكَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٣﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُورًا أَوْ كَالظُّلُمِ الْأَتَمِّ سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَأَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٤﴾ وَإِنَّا رَبُّكَ بِعِضِ الَّذِي نُوَدِّعُ أَوتُو قِيَّتَكَ فَإِنَّا سَمِعْنَاهُمْ جَمْعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ يَشْهَدُ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٥﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَأَمْ لَا يظْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٧﴾ قُلْ لَا أَمْرَ لِي بِعَيْبِكُمْ مَّا تَفْعَلُونَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَجْرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابٌ بَغْتَةً أَوْ جَهْرًا مَا دَأْبُ الْمُتَعَجِّلِينَ مِنَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٩﴾ أَنَّهُ إِذَا مَآءٌ مِّنْهُم بَلَغَ أَتُّنَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا لِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾ وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَخُوهُ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنَّمَا أَنتُم مَّوَدَّعَةٌ مُّعْجِزَةٌ ﴿٥٢﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضِّتْ بِهِمُ بِالْقِسْطِ وَأَمْ
 لَا يَظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّ
 وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ بَأْسَآءُ النَّاسِ قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مِّنْ عِطْفَةٍ
 مِّنْ رَبِّكَمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ يَفْضِلُ اللَّهُ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَكْمُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ لِلَّهِ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ عَمَلِ اللَّهِ
 تَقْدِيرًا ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَحْمِلُونَهُ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَسَاءَ عَيْنِكُمْ تَسْمَعُونِ
 فِيهِ وَمَا يُعْرَبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

(۵۴) (له قیامتدا) ئە گەر هەرچی له زه ویدا هیه که سیك که ستمی کردوه خاوه نی بیئت نامادهیه هەر هه مووی بکاته قوربانى خوئی و بیه خشیت، ئەوانه له دهر وونه وه زور په شیمانن کاتیك سزاو نازاری چاوه پروان نه کراو ده بینن، ئەوسا داوه ری له نیوانیاندا له سهر بنچینه ی دادپه روه ری ئەنجام ده دریت و ئەوانه هیچ جوړه ستمه میکیان لینا کریت.

(۵۵) (خه لیکنه) ناگادارین و بیرتان نه چیت که به راستی هەرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه هەر هه مووی بو خوایه، ناگادارین که به لینی خوا راست و دروسته (قیامت بهرپا ده کات و پاداشت و سزا له سهر بنچینه ی ئیمان و کرده وه دیاری ده کات) به لام زوربه ی خه لکی له م راستیه بی ناگان و نایزان.

(۵۶) هەر خوا ژیان ده به خشیت و مردن پیش ده هیئت، هه ربو لای ئەویش ده برینه وه.

(۵۷) ئە ی خه لیکنه، به راستی ئیوه ناموژگاریه کی گه وره و گرننگتان له لایهن په روه ردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه) شیفا و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهر وونه کان و ری نیشانده رو ره حمه تیشه بو ئیمانداران.

(۵۸) (ئە ی محمد ﷺ) به ئیمانداران بلئ: با دلشاد و شادمان بن به فه زل و به خشش و ره حمه تی خوا یی (که قورئان و بهرنامه ی خوایه)، که وابوو با هه ره به دلخوش بن، هه ره ئەوهش چاکتره بو یان له هه موو ئەو شتانه ی که خه لکی خه ریکن کو ی ده که نه وه که له که ی ده که ن.

(۵۹) بلئ پیمان: هه والم بده نی، تئیه چو ن له خو تانه وه ئەو رزق و رو زیه ی که خوا یی به خشییو ن دابه شی ده که ن و هه ندیکی به حه رام داده نی و هه ندیکی به حه لال (که چی باوه رتان به بهرنامه ی خوا نیه)، پیمان بلئ: ئایا خوا خو ی مو له تی ئەو کاره ی پیدا ون؟! یا خود له خو تانه وه شت به ده م خوا وه هه لده به ستن؟!

(۶۰) باشه، ئاخو له روژی قیامتدا گومان و بو چوونی ئەو که سانه چو ن بیئت که درو به ده م خوا وه هه لده به ستن؟ (ئایا واده زانن لی پرسینه وه نیه؟) به راستی (له گه ل لاری زوربه ی خه لکیدا) خوا هه رخواه نی فه زله به سه ریانه وه، هه ره چه نده زوربه یان سو پاس ناپه زی و بی ئەمه کن.

(۶۱) (ئە ی پیغه مبه ر ﷺ) تو به هیچ کاریک هه لئاسی، هیچ به شیک له قورئان ناخو یینیه وه (که ئیمه ناگادار نه بین، ئیوهش ئە ی خه لیکنه) به هیچ هه لسوکه و تیک هه لئاسن که ئیمه شایهت نه بین به سه ری وه له کاتیکدا ئەنجامی ده دن و تیایدا رو ده چن، هیچ شتیکیش له په روه ردگاری تو، ون ناییت له پارچه ئە تو میکه وه بگره له زه وی یان له ناسماندا، بچو کتر بیئت یان گه وره تر، که له دو سیه یه کی تابه تی ناشکرادا لای ئیمه تو مار نه کراییت.

(۶۲) ناگاداربن، بهراستی چاکان و خوشهویستانی خوی میهره بان نه ترس و بیم روویان تیده کات (له سه ره مه رگ و له روژی لی پرسینه وه دا)، نه غم و په ژاره و دلته نگی دایان ده گریت (به لکو فریشته کان به روو خوشیه وه مژدهی سهر فزای و خوشنو و دیان ده ده نی)...

(۶۳) (تهو به خته وه رانه) تهو که سانه ن که کاتی خوی باوه ری به تین و دامه زراو پرسوزیان هیناوه به په روه ردگاریان و خوشیان ده پاریزن له خه شم و قینی خوا (به هوئی ته نجامدانی فه رمانه کانی خوا و ته ریز کردنیان له حرام)...

(۶۴) هه ر بو ته وانیشه مژدهی (کامه رانی و به خته وه ری) له ژبانی دنیا دا (که مژدهی قورثان و فه رموده یه) له قیامه تیشدا (مژده کان ده بسنه واقع و، هه موو مژده قسورثانیه کان به زیاده وه دینه دی)، بیگومان تهو به لیئانه ی خوا هه ر دینه دی و هیچ گورانیکیان به سه ردا نایه ت، نا ته وه یه سهر فزای و کامه رانی گه وره و مه زن.

(۶۵) (تهی محمد ﷺ) گوفتاری نابه جی و نادروستی خوانه ناسان خه فته تبار و غه مگینت نه کات، چونکه بهراستی عیزه ت و بهرزی و بلندی هه ر هه مووی هی خواجه، تهو زاته هه میشه بیسه رو زانایه.

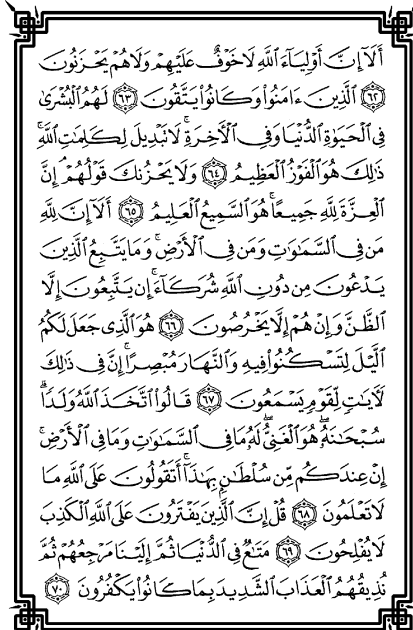
(۶۶) ناگادر بن که بهراستی هه ر کهس له ناسمانه کان و له زه ویدا هه یه خوا خاوه نیانه، تهوانه ی جگه له خوا شتی تر ده په رستن و په روه ی ریازی تر ده کهن (وه نه بیست شوین ریازیکی چاک که وتبن) تهوانه تهنها شوینی گومان که وتوون، تهوانه جگه له درو کردن و گو تره کاری هیچی تر ناکه ن. (قور به سه ریان بو بو چون و ره فتاریان).

(۶۷) هه ر زاتی خواجه که شهوی بو به دیهینان تاهه کو تیایدا بحه وینه وه، روژی شی کردوه به رونا که ره وه، (تا کارو کاسپی تیادا ته نجام بدهن)، بهراستی تا له و دیار دانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن (له سه ره ده سه لات و توانایی په روه ردگار) بو که سانیک که بیستن و تیبگه ن.

(۶۸) (خوانه ناسان) ده لین: خوا مندالی بو خوی بریارداه! پاکی و بیگه ردی شایسته ی تهو خواجه یه، تهو زاته بی نیازه (پیوستی به کور و کچ نیه)، هه رچی له ناسمانه کان و له زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه، بیگومان هیچ به لگه و نیشانه یه کتان نیه بو ته م بوختانه نار ه وایه، تایا شتی که هه لده به ستن بو خواو (بی باکانه) ده لین، که هیچی لی نازانن و هیچ بنه مایه کی نیه؟!

(۶۹) (تهی پیغه مبه ر ﷺ تو) بلنی: بهراستی تهوانه ی درو بوختان به دهم خواوه هه لده به ستن، تهوه سهر فزای و رزگار نابن.

(۷۰) (به لکو هه موو ده سه که وته که یان) ژبانی دنیاو رابواردنی دنیا یه، له وه ودوا گه رانه وه یان بو لای تیمه یه، تهو سا سزای به ئیشیان ده ده یین و تالو ده که یین به گه روویاندا به هوئی تهوه ی که له ژبانی دنیا دا بروایان بهو زاته نه بوو.

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَرِهَ لَكُمْ مَقَامِي وَتَذِكُرِي بَصَائِكَ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿۷۱﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۷۲﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ مِنْ مَعْبُدِي فِي الْعَالَمِ وَجَعَلْنَاهُمْ حَتَّاءَ بَشَرٍ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۷۴﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۷۶﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿۷۷﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتَهُ نَا وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۷۸﴾

(۷۱) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) بەسەرھات و ھەوالمى نوح بەسەر ئەو خەلکەدا بخوینەرەو، کاتیک بە قەومە کەى خوئى وت: ئەى قەوم و کەسم، ئەگەر ئیو سەغەلەتن، بەمانەوہى من لەناوتاندا و یادخستەوہى ئایاتەکانى خواتان لاگرانە ئەوہ دلنیاین کە من کۆل نادەم، لەھەمانکاتدا پشتەم بە خوا بە ستووە لەو کارەمدا، (ئیتەر ئیوہ چیتان لە دەست دیت درىغى مەکەن) خوئان و بتە کانتان و ھابیرو باوہرە کانتان بکەونە خوئى رای خوئان کۆبکەنەوہ، پاشان بەئاشکرا چى دەکەن بیکەن، ھەرچیتان لە دەست دیت دژ بە من ئەنجامى بەدن (منەتتان نہیبت)، مۆلە تیشم مەدەن.

(۷۲) جا ئەگەر پشتەم تیبکەن و باوہرەم پینە کەن (پیم سەیرە چونکە): خوئى ھىچ پاداشتیک و ھىچ شتیکم لە ئیوہ داوا نہ کردوہ، بەلکو پاداشتەم تەنھا لەسەر خواپە، من فەرمانەم پیدراوہ کە لە ریزی موسولماناندا بم.

(۷۳) کەچى بانگەوازە کەیان بە درۆ زانى، ئیمەش نوح و ھەموو ئەوانەى کە لەگەیدا بوون لە کەشتیە کەدا رزگارمان کردن و کردیشمان بە جیشین، ھەموو ئەوانەمان نوقمى رەھیل و زریانە کە کرد کە پروایان بەئایەت و فەرمانەکانى ئیمە نہبوو، ئینجا تەماشاکەو سەرنج بەدە و بزانی سەرئەنجامى ئەو کەسانە چۆن بوو کە پیدار کرابوونەوہ و ھۆشباریان پیدرابوو.

(۷۴) پاشان دواى نوح، پيغەمبەرانی ترمان نارد پۆ سەر قەومەکانیان، ئەوانیش بە چەندەھا بەلگەو نیشانەو موعجیزەى زۆرەوہ ھاتن، کەچى ئەو خەلکە باوہریان نەدەھینا بەوہى کە پيشتر باوہریان پيئ نہبوو، ئابەو شیوہیە ئیمە مۆر دەنیین بەسەر دلى دەستدریژکاراندا.

(۷۵) دواى ئەوانیش موسا و ھاروونمان رەوانە کرد پۆ فیرعون و دارودەستە کەى، ھاروی لەگەل موعجیزەى زۆردا کەچى ئەوان خوئان بەگەورە زانى و پروایان پيئ نہکردن، ئەوانە کەسانیکى تاوانبار و گوناھباربوون.

(۷۶) جا کاتیک حەقیقەتیان لەلایەن ئیمەوہ (لە رپگەى موساوہ) بوئەت و تیان: بەراستی ئەمە جادووہ کى ئاشکراپە!!

(۷۷) موسا پيئ وتن: باشە ئیوہ بەم حەقیقەت و راستیەى کە پۆم ھیناون دەلین: (جادوو)؟! ئایا ئەم موعجیزە جوړا جوړانە جادوون؟! خو جادووگەران سەرفراز نابن!؟

(۷۸) (فیرعون و دارو دەستەى) و تیان: باشە تو پۆ ئەوہ ھاتوویت کە ویلمان بکەیت لەو بیروباوہرە بەرنامەبەى کە باوو باپیرانمان لەسەرى بوون و لەوانەوہ پۆ ئیمە ماوہتەوہ؟ (ئایا بەم ریبازە) دەتانەویت دەسەلاتداری و گەورەبى پۆ خوئان لەسەر زەویدا بەدەست بەینن؟! ئیمە برواتان پيئ ناکەین!! (خوانەناسان ھەمیشە بەبیانون تا لە ئیمان و باوہرە خوئان بەدزەنەوہ)

(۷۹) ئینجا فیرعهون فه رمانیدا) وتی: ئادهی ههرچی جادووگه ری زاناو شارهزا هه یه بیهینن و بوم کو بکه ونه وه.

(۸۰) جاکاتیك جادووگه ران هاتن و (بریاردر جادووگه ری خوین بنوینن و موعجیزه ی موسا به تال بکه نه وه) موسا پیی وتن: دهی چیتان هه یه فریبی بدهن و بیخه نه روو!!

(۸۱) ئه موسا (جادووگه ران، جادووی خوین نواند) موسا وتی: ههرچی کردووتانه و نیشانی ئه وه خه لکه تانداوه هه مووی جادووه و هیچی تر، بیگومان خوا دوی تاویکی تر پوچی ده کاته وه، به راستی خوا کرده وی ئه وانیه که تووی خراپه ده چینن چاک و سه رکه وتوو ناکات.

(۸۲) به لکو خوا حه ق و راستی ده چه سپیبت به فه رمان و ویسته کانی خوئی ئه گه ر چی تاوانکارو تاوانباران بییان ناخوش بییت.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السِّحْرُ قَالَ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَا أَنشُرْ ثَلَاثُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَابِقٌ لِلْكَافِرِينَ إِنْ لَمْ يُصْلِحْ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ مِّن لَّمُوسَىٰ إِذْ ذَرَيْتُهُ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّه لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِيَّاكُمْ ءَأَمْنُم بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَجَنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا الْقَوْمَ كَمَا يُبَصِّرُ بُونَا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَادَّبُوا الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَأَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيْنَا أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيْنَا قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

(۸۳) سه رته نجام كهس باوه ری به موسا نه هیئا جگه له چه ند لاویك (چونكه زوریهی خه لکه كه) ده ترسان له فیرعهون و داروده سته ی كه به لایان به سه ربهینن و تووشی ئازارو ئه شكه نجه یان بکه ن، به راستی فیرعهون خوئی به گه وروه بلند ده زانی له زه ویدا، به راستی ئه وه له سنوو ترزاوان بوو.

(۸۴) موساش به قه ومه كه ی وت: ئه ی قه وم و عه شره تم، ئه گه ر ئیوه به راستی باوه رتان به خوا هیئاوه، ئه وه ئیتر هه ر پشت به و بیهستن ئه گه ر موسولمان و ملکه چن.

(۸۵) ئه موسا (ئیمانداران) وتیان: ئیمه ئیتر هه ر پشتمان به خوا به ستوه، په روه ردگارا مه مانگی ره به هوکاری سه رگه ردانی بو قهومی سته مکاران (که هه م ئیمه ئازار بدهن هه م خویشان گونا هبار بین و دووور بکه ونه وه له ئیمان).

(۸۶) هه روه ها به ره حه مت و میه ره بانی خوئ (دهرووی خیرمان لی بکه ره وه) رزگارمان بکه له ده ست هوژ و ده سته ی بی باوه ران.

(۸۷) ئینجا ئیمه نیگامان کرد بو موسا و براکه ی تا له میسر دا چه ند ژوو ریك ئاماده بکه ن و ئه و ژوو رانه ش بکه نه شوینی خوا په رستی و رووی تیبه کهن و پیمان وتن نویره کانتان به چاکی ئه نجام بدهن، مژده ش بده به ئیمانداران.

(۸۸) (جاکاتیك سته می فیرعهون له سنوو ده رچوو) موسا نزای کردوو وتی: په روه ردگارا، به راستی تو له ژییانی دنیا ناز و نیعمه ت و مال و حال و جیگه و ریگه ی خوئ و رازاوه ت به خشیوو ه به فیرعهون و داروده سته ی، په روه ردگارا: ئه و شتانه بووه ته هوئی ئه وه ی که خه لکی له ریبازو به رنامه ی تو ویل و گو مراین، په روه ردگارا: مال و سامانیان ته فرو تونا بکه و کویری بکه ره وه، دلپان بگوشه (تا هه ست به خوئشی نه کهن)، ئه مانه باوه ر نا هیینن هه تا سزاو ئازاری به ئیش نه بیینن.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَبِغُوا سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَنُودًا بِئْسَ بِلِّسَانِ الْبَحْرِ
 فَأَنْعَمَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
 الْعَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّمْ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ يَوْمَ إِلْسِيءِ يَلُ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالْكَنُ وَقَدْ عَصَيْتَ قَوْلَ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ ءَأَلْيَوْمَ تُنْجِيكَ يَدُكَ لِيَكُونَ لِمَنْ
 خَلَقَكَ ءَابَةً وَإِنَّ كَيْدًا مِنَ النَّاسِ عَنَّا لِنَبْلُو لِمَ يُؤْتَى
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا ائْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ بَصِيرٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا نَزَّلْنَا إِلَيْكَ
 فَسَلِ الَّذِينَ يَتْلُونَ ءَالْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 الْحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَيْهِمْ كَلِمَاتٌ مُّذَكَّرَةٌ لَّا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٩٥﴾ وَلَوْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَآتَى الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

(۸۹) پهروه دگار فەرمووی: بېگومان دو عای هەردووکتان وەرگیرا (وادیاره هاروون (به کول ئامینی کردوه)، بەلام ئیوه هەر بەردهوام بن لەسەر ریبازی راست و دروستی هیدایەت و شوین ریبازی ئەوانه مه کهون که حق نازانن و نافامن.

(۹۰) ئەوسا نەوێ ئیسرائیلیمان بەدەریادا پەراندەو، فیرعهون و سەربازانی بو ستهم و دەستدریژی شوینیان کهوتن، تا ئەو کاتە (که ئاوه که چووه باری ئاسایی خوێ) فیرعهون خەریک بوو دەخنکا تا لەو کاتەدا وتی: وا ئیتەر باوەرم هینا بەوێ که هیچ خوایهک نیه جگه لەو خوایهی که نەوێ ئیسرائیل باوەریان پێهیناوه، من ئیتەر له موسولمان و ملکه چانم!!

(۹۱) (بەلام پێی وترا) ئایا ئیسته، (باوەر دەهینت!) له کاتییدا بەراستی پێشتر یاخی بوویت و لەریزی ئەوانەدا بوویت که تۆوی خرابەیان دەچاند؟!

(۹۲) ئەمرو ئیتەر لاشەى تۆ رزگار دەکهین تا ببیتە موعجیزه و پەند و ئاموژگاری بو ئەوانەى دواى تۆ دین (دیاره خواى

گهوره لاشه کهى پاراستوه لهوێ که ماسی بیخوات، شه پۆلی دەر یا گه یاندیه که نار، تا ئەوانەى که به خویان دەزانی به چاوی خویان ببینن که فیرعهون ئاده میزادیکه وهك ئەو خەلکه و ببیتە پەند، بو هەموو پاشاو زۆرداره کانی سەر زووی که ئەوه سەرته نجامی مسوگەری هەموویانە، بەلام بەراستی زۆر بەی خەلکی له ئایەت و موعجیزه کانی ئیمه غافل و بیئاگان.

(۹۳) (لهوهدوا) ئیمه دەررومان له نەوێ ئیسرائیل کردوه و شوین و جیگه و ریگه ی خوشمان پێهه خشین و له چەندەها رزق و رۆزی چاک بههره وەرمان کردن، جا ئەوان جیاوازی و ناکوکیان نەبوو هەتا زانست و زانیاری تەواویان بو هات (کهچی ئەوان دینی خوا که هوی یه کبون و یه کگرتوو یه کردیانه هوی دووبه ره کی و جیاوازی، هەرچهنده زانست و زانیاریشیان لهو باره یه وهه بوو)، بەراستی پهروه دگاری تۆ (ئەى محمد ﷺ) داوهرى ده کات له نیوانیاندا له رۆزی قیامه تدا لهو کیشه و شتانهدا که ئەوان جیاوازی و ناکوکی تیدا ده کهن.

(۹۴) جائه گەر تۆ (دەریارهى ئەو شتانهى که بۆمان دابه زاندوویت له باره ی نەوێ ئیسرائیله وه له شک و گوماندا ییت، ئەوه پرسیار بکه لهو کهسانه ی پێش خۆت که له تهورات شاره زان و ده یخویننه وه، سویند به خوا حق و راستیت له لایه ن پهروه دگار ته وه بو هاتوو، که وابوو به هیچ شیوه یهک گومان ت نه ییت و مه چۆره ریزی گوماندارانه وه.

(۹۵) (ههروهها) نه که ییت بجیته ریزی که سانیکه وه که باوەریان به موعجیزه و نیشانه کانی (دهسه لاتداریتی) خوا نی یه، چونکه ئەگەر واییت، ده چیته ریزی خهساره تهمند و زه ره مه ندانه وه.

(۹۶) بەراستی ئەوانەى که وهك فیرعهون و دارو دهسته ی سته مکارو تاوانبارو گوناهاکارن، برپارداده ی پهروه دگار ت له سەریان چه سپاوه، ئەوانه: باوەر ناهینن. (به هیچ به لگه و موعجیزه یه ک).

(۹۷) ئەگەر چی هەرچی به لگه و موعجیزه هه یه پیشانیان بدریت، ئەوانه هەر باوەر ناهینن هه تا سزای به ئیش و تازار ده بینن. (ئهو کاتهش باوەر سو دی نیه).

(۹۸) جاده بوايه خه لکی ئەو شارو شارو چکانه ی هه ره شه یان لیکرابوو باوه پریان بهینایه و باوه ره که یان سوود به خش بوايه بویان، به لام باوه پری هیچ کامیان سوودی پینه گه یاندن جگه له قهومی یونس (ﷺ) نه بیته کاتیك که باوه پریان هیئا سزای سه رشو پیمان له ژیانی دنیادا له سهر هه لگرتن و تا ماوه یهك له نازو نیعمته به هره وهرمان کردن.

(۹۹) خو ئە گهر پهروه ردگارت بیویستایه (دهیتوانی به زوو به ناچاری) ههر هه موو دانشیتوانی سهر زهوی باوه پ بهین (به لام پهروه ردگاری مهزن ریژی بوو ئاده میزاد داناوه و سه ریشکی کردوه)، باشه، تو ئە ی پیغه مبه رﷺ، ئە ی ئیماندار) ئە ته وی زور له خه لکی بکهیت بو ئە وهی پروادار بن؟!

(۱۰۰) هیچ کهس بو ی نیه باوه پ بهینت (ههتا ههول نه دات و خو ی ماندوو نه کات و بیر نه کاته وه) ده بی وستی خوايشی له سهر بیته، سزای توند و ریسوا که ریش ده خاته سهر ئەو که سانه ی که عه قل و ژیری به کار ناهینن.

(۱۰۱) پیمان بلی: ته ماشا بکهن و سه رنج بدن: خوا چی دروست کردوه له ئاسمانه کان و زه ویدا، که چی به لگه و نیشانه و ئاگاداریه کان سوودیان نیه بو ئەو که سانه ی که باوه پ ناهینن و (پریازی ئیمان ناگره بهر).

(۱۰۲) (ئەو بی باوه پانه) چاوه ری چی ده کهن، مه گهر هه رچاوه پری ئەوه ناکهن که روژگار یکیان به سه ر بهینن وهك ئەوهی به سه ر ئەوانه ی پیشیاندا هیئامان؟ بلی: جا ئیوه چاوه پری بن، به راستی منیش له گه ل ئیوه دا له چاوه پروانام.

(۱۰۳) له وه ودوا (کاتیك بریارماندا خوانه ناسان له ناو به رین) پیغه مبه رانی خو مان و ئەوانه ی که باوه پریان هیئاوه رزگار ده گه یین، ههر به و شیوه یه به ئه رکی خو مانی ده زانین که ئیمانداران رزگار بکه یین.

(۱۰۴) بلی: ئە ی خه لکینه ئە گهر ئیوه گومانتان هه یه له ئاین و به رنامه ی من، ئەوه چاک بزانتن که: من هه رگیز ئەو شتانه ناپه رستم که ئیوه له جیاتی خوا ده یان په رستن، به لکو ئەو خوا یه ده په رستم، که مردنی ئیوه ی به ده سته و من فه رمانم پی دراوه که له ده سته ی باوه پ داران بم.

(۱۰۵) ههروه ها فه رمانم پی دراوه که: ئە ی محمد ﷺ به راست و ره وان رووت بکه ره ئاین و دینداری به وه پری ملکه چی و دلسوزیه وه، ههروه ها فه رمانم پی دراوه که: نه کهیت له ده سته ی موشریک و هاوه لگه ران بیته.

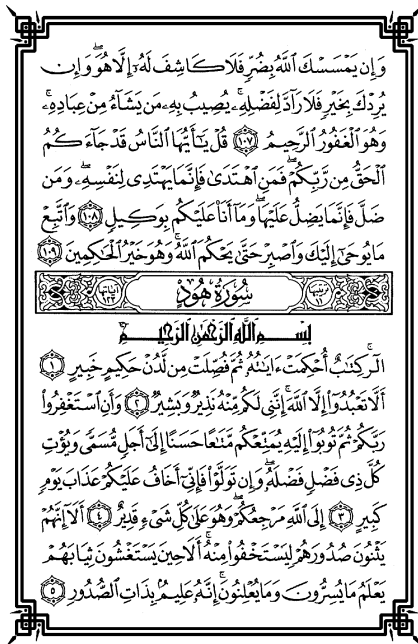
(۱۰۶) هاناو هاواریش نه بهیت بو که سیك یان شتیك له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیته نه زیان (چونکه قازانج و زیان ههر به ده ست خوا به)، خو ئە گهر کاری وا ئە نجام به دیت، ئەوه به راستی تو له سته مکارانیت.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَآذَ الْعَذَابِ الّٰحْزِيِّ فِي الّٰحْيَوتِ الدُّنْيَا وَنَعَّمْنَا عَلَيْهِمْ ۙ اِلٰى حِينٍ ﴿۹۸﴾ وَاَوْشَاءَ رَبُّكَ لَا مَنَ فِى الْاَرْضِ كَاشِفٌ لَهُمْ جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تَكْفُرُهٗ الْاِنْسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۹۹﴾ وَمَا كَا نَتْ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلٰى الَّذِيْنَ لَا يُعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ قُلْ اَنْظُرُوْا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا نَعْنِى الْاٰيٰتُ وَاَلْتَذٰرِعُ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۱﴾ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اَيْثَالَ اَبْنَاءِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْظُرُوْا اِلٰى مَعَكُمْ يَوْمَ الْمُنْتَظَرِ ﴿۱۰۲﴾ ثُمَّ نُنٰجِىْ رُسُلَنَا وَاَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كَذٰلِكَ حَقًّا عَلٰى نَاسِجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۳﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَ اِنْ كُنْتُمْ فِى شَكٍّ مِّنْ دِيْنِىْ فَلَا اَعْبُدُ الْاِلٰهَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِىْ يَتَوَفَّاكُمْ وَاْمُرْتُ اِذَا كُوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۴﴾ وَاَنْ اَقْرَبَ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا وَاَلَا تَكُوْنُ مِنَ الْمَشْرِكِيْنَ ﴿۱۰۵﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۶﴾

(۱۰۷) (ئەى ئىنسان) ئەگەر خوا تووشى ناخۆشى و زىانىكت بکات، ئەوه هېچ کەس ناتوانىت فریات بکەوئیت و لەسەرتى لا بەرىت جگە لەو زاتە، یاخود ئەگەر بیهوئیت تووشى خىرو خوشبەکت بکات، ئەوه هېچ کەس ناتوانىت بەرى فەزڵ و بەخششى خوا بگرىت، هەرکام کە بیهوئیت لە بەندەکانى بەهەرەوەر دەکات (لە نازو نىعمەتانی بى شومار) ئەو زاتە هەمیشە لىخۆشبوو مېهەرپانە. (بو پرواداران).

(۱۰۸) (ئەى پىغەمبەر) بلى: ئەى خەلکىنە بەراستى حەق و راستىتان لە لایەن پەرەردگارتانەوه بو هاتووه، ئەوهى رىبازى هېداىەتى وەرگرتىت ئەوه سوودى بو خوئەتى، ئەوهش گومرا بووئیت و رىبى ون کردىت، ئەوه گومرا بیه کەى لەسەر خوئى دەکەوئیت، منىش لىپرسراو و چاودىر نىم بەسەرکارو کردوئى ئیوهوه.

(۱۰۹) تو (ئەى پىغەمبەر ﷺ) هەر شوئى ئەو (بەرنامە بیه) بکەوه کە لە رىگەى وەحى و نىگاوه بە تو دەگات، لەهەمانکاتدا ئارامگرو خو گریه (لەبەرەمبەر هەر کىشە بیه کەوه کە خوانەناسان بوئ پىش دەهینن) هەتا خوا خوئى داوئى دەکات، ئەو زاتەش چاکترین و دادپەرەوترىنى دادوئەرانە.

سوره تی (هود)

بەناوی خۆای بەخشندە و مېهەرپان

(۱) (الر) لەسەرەتای سوره تی (البقرة) رافە کراوه. ئەمە کتیب و پەيامبەکە (لەو پىتانە پىکها تووه) کە ئایەت و یاساکانى بەشپۆه بیه کى راست و دروست پىکەوه پەيوهست کراون و جوئشدراون، پاشان درىژەیان پىدراوه و روون کراونەتەوه لەلایەن زاتىکەوه کە داناو بە ئاگا و لىزانە.

(۲) (گرنگترین پەيامى ئەوه بیه) کە: جگە لە خوا کەس مەپەرستن، بەراستى من (واتە محمد ﷺ) لەلایەن خواوه ترسىنەر و مژدەدەرم بوئان. (ترسىنەرى کافرانم، مژدەبەخشم بە باوئەرداران).

(۳) هەر وها (خەلکىنە)! داواى لىخۆشبوون لە پەرەردگارتان بکەن، لەوهودوا بگەرپىنەوه بو لای، ئەوکاتە بەچاکى دەتائزىنئىت بەژيانىکى چاک، تاکاتىکى ديارىکراو، هەر وها پاداشتى هەموو خاوەن چاکە بیه ک بەزىادەوه دەداتەوه، خو ئەگەر ئیوه پشت هەلکەن و گوپرا بیه لى فەرمانى خوا نەبن، ئەوه بەراستى من دەترسم کە سزای روژىکى گەوره و سەخت بیه خەتان پى بگرىت (کە روژى قىامەتە، یان ئەو روژى خۆای گەوره لە ناوتان دەبات).

(۴) خەلکىنە گەر پانەوه تان هەر بو لای خوا بیه، هەر ئەویش دەسەلاتى بەسەر هەموو شتىکدا هە بیه.

(۵) ئاگادار بن بەراستى ئەو (خوانەناسانە) خوئان دادەنەوئین، بو ئەوهى (بەخەيالى خوئان) بەوه خوئان لەخۆای گەورهیان لە پىغەمبەر بشارنەوه، ئاگادار بن کە خوا ئاگای لىیانە، کاتىک دەچنە ناو جىگەوه و خوئان دادەپوشن، هەر وها دەزانئىت چى دەشارنەوه و چى ئاشکرا دەکەن (لە کردارو گوفتارو نیه تیان) چونکە بەراستى ئەو خوا بیه زانایە بەوهى لە دل و دەروون و سینه کاندە حەشار دراوه. (چونکە هېچ شتىک لەو پەنهان نیه).

(۶) هیچ زینده وه ریك نی یه له م زهویه دا رزق و روزیه که ی له سره خوا نه بییت، ناگاداریشه به شوینی چه وانه وه و شوینی ده رچوونیان، چونکه هه موو شتیك توماره له دوسییه ی ناشکرادا له (لوح المحفوظ) دا.

(۷) ئەو خویه زاتیکه ئاسمانه کان و زوی له ماوه ی شهش رۆژدا دروستکرد، تهختی فه رمانه وایه تی (که دروستکراویکی زور گه و ره و شکومه نده) له سره ئاو بوو، (پاشان ئیوه ی دروستکرد) تا تاقیتان بکاته وه که کیتان کاری چاکتر نه نجام ده دات (فه رمانه رداریکی چاکه) و سویند به خوا نه گهر (به و خه لکه) بلیت ئیوه زیندوو ده کړینه وه دوا ی مردن، که چی نه وانه ی کافرو بی باوه رن ده لئین: ئەم قسه و باسه، ته نها جادوو به کی ناشکرابه.

(۸) سویند به خوا نه گهر سزادانیان دوا بخه ین تا چه ند

ساتیکی دیاریکراو، ئەوه (به گالته وه) ده لئین: چی ئەو سزایه ی به ند کردوو و دوا ی خستوو، کوا بو پیش نایه ت؟ ناگادار بن ئەو رۆژه ی به خه یان ده گریت که سیان لیبی ده ربا ز ناییت و له کولیان ناییته وه، ئەو سزایه ش که ئەوان گالته یان پیده کرد، ده یانگریته وه.

(۹) سویند به خوا نه گهر خیر و خوشی و ئاسوده یبه کان به ئاده میزاد بچیژین، له وه دوا (بو تاقیکردنه وه ی) لیبی بسیننه وه، ئەوه به راستی ده بینیت ئەو که سه نائومیدو بی هیوا و سوپاس ناپه زیره، قسه و گوفتاری بو نی بی باوه ری و خوانه ناسی لی دیت.

(۱۰) هه روه ها ئە گهر دوا ی ئەو ته نگانه و ناخوشیه ی که تووشی بوو، نازو نیعمه تی پی بچیژین، ئەوه بیگومان ده لیت: ئیتر هه رچی هه ژاری و ناخوشیه له کولم بو ته وه و به سه ر چوه، ئیتر زور خوشحاله و شانازی به خویه وه ده کات و له خوی بابی ده بییت (وا ده زانیت هه روا ژیا نی به رده وام ده بییت).

(۱۱) جگه له وه که سانه ی که خوگرو ئارامگر بوون و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامدا وه (له خوشی و ناخوشیدا سروشتی خواناسییا ن ناگو ریت) ئا نه وانه لیخوش بوون و پاداشتی گه و ره و فراوانیا ن بو ئاماده یه (له به هه شتی پر له نازو نیعمه تدا).

(۱۲) جا له وانه یه تو (ئهی پیغه مبه ر) واز به ییت له هه ندی له و باسانه ی که به (وحی) بو ت ره وانه کراوه و دلته نگ و سه غله ت بیت نه وه کو بلین: ئەوه بو گه نجینه یه ک (له زیرو زیو) دانه به زیوه ته سه ری، یا ن فریشته یه ک بو گه یاندنی په یامه که نه هاتوو له گه لیدا، (تو خه فته مه خو) چونکه به راستی تو ته نها ترسینه ری، خوا خویشی ناگادارو چاودیره به سه ر هه موو شتی کدا (حسابیا ن بو ده کات و له برویانا ن ده خات).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ إِنَّكُمْ أَهْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَدَأِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُ آبٍ مَخْرُجٍ مِنْ عَيْنِنَا وَالْعَذَابُ إِلَيْنَا
أَمْ مَعْدُودَةٌ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٧﴾
وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ كَفُورًا ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرْبٍ
مَسْتَهْزِئٍ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ اللَّيْلُ عَنِّي إِنَّهُ لَنجُفَاءٌ ﴿٩﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٠﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَائِقٌ بِهِ مِصْرًا لَكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْحَاهُ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١١﴾

(۱۳) به لکو (له گهل ئەو هه موو به لگانه دا) ئەوانه دەلین که محمد قورئانی هه لبه ستووه، پێیان بلی: جا ئیوهش ده سووره تی هه لبه ستراو وینە ی ئەم قورئانه بهینن، هه ر که سیش له خوی گه و ره به ده ر، ده توانن، بانگ بکه ن (بو هاو کاریتان په نای بو به رن) ئە گه ر راست ده که ن.

(۱۴) جا ئە گه ر (خوانه ناسان) نه هاتن به ده م ئەم داوایه تانه وه، ئەوه ئیتر چاک بزائن و دلنیا بن که به راستی ئەم قورئانه هه ر به ئاگاداری خوی گه و ره دابه زینراوه و بشزائن جگه له وزاته خوی که تر نیه، ئایا ئیتر ئیوه (ئە ی بی باوه ران) ملکه چ و مؤسلمان ده بن؟

(۱۵) هه ر که سیك ته نه ا ژیا نی دنیا و رازاوه یی و (خوشگوزهرانی) به که ی بویت، ئەوه (هه ندی جار) پاداشتی هه ول و کوششی ئەو جو ره که سانه ده ده ی نه وه له دنیا دا، ئەوانیش تییدا هیچیان لیکه م نا کریته وه.

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَ بِمَا نَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ نَكْفُرَ بِمَا كُنَّا نَمُنُ بِهِ قَبْلَ هَذَا أَمْ لَمْ يَكُنْ لِلنَّاسِ بَدِيعٌ قَبْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣﴾
 وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَجَبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُفَرَاءُ بِعِلْمِ اللَّهِ وَإِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مِنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِيَ إِلَيْهَا أَعْمَلُهَا فِيهَا وَهِيَ فِيهَا لَا يَجْزِيكَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَيَظِلُّ مَآكِنُهُمْ يَوْمَ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَتِيمَةٍ مِنْ زَيْبٍ يَتْلُوهُ شَاهِدَةً مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ موعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مَرْيَمَ إِذْ نَادَىٰ رَبُّهَا إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

(۱۶) ئا ئەو جو ره کسانه ن که له روژی دوایدا جگه له ئاگری دو زه خ هیچی تریان بو نیه و ئەوه ی که دروستیان کرد له دنیا دا پوو چه ل و بی نرخ بو، هه روه ها ئەو کار و کرده وه ی که جارن ده یان کرد به تال و پووچ و بوش و بی سود ده رجوو.

(۱۷) (ئایا ئەو جو ره که سانه ی که باس کران) وه کو ئەو که سه وایه که له لایه ن په روه ردگار یه وه هه موو شتیکی بو روون کراوه ته وه، (ئەمیش باوه ری پێیه تی چونکه) پێغه مبه ریک به لگه نامه ی خوا ده خو ئینته وه و له پێش ئەمیشه وه په یامه که ی موسا (که ته وراته) پێشه وا و رحمه ت بووه، ئەو جو ره که سانه ی (که ژیر و هوشمه ندن) باوه ری پێ ده هینن، جا ئەو ده سته و کومه لانه ی که باوه ر به م په یامه ناکه ن، ئەوه ئاگری دو زه خ چاوه رپێانه، نه که یه ت تو له جو ره گو مانی کدا بیت له م قورئانه و له م په یامه، چونکه به راستی ئەوه حه قیقه ته و له لایه ن په روه ردگار ته وه بو ت ره وانه کراوه، به لام زو ره ی خه لکی باوه ر ناهینن.

(۱۸) کێ له وه سته مکار تره که درو به ناوی خواوه هه لبه ستی ت (به وه ی که بلی خوا هاوه ل یان کو ری هه یه) ئەوانه نیشانی په روه ردگاریان ده درین و شایه ته کانی قیامه ت، که فریشته و پێغه مبه ران و بانگخوازان ده لین: ئا ئەوانه ئەو کسانه ن درو یان کرد به ده م په روه ردگاریانه وه، ئاگادار بن! نه فره تی خوا له سه ر سته مکارانه...

(۱۹) ئەوانه ی به نه رم و نیانی و جو ره هاشیوه به ره لستی په یامی خوا ده که ن و به لاری ده یانه ویت، یاخود ده یانه ویت به هه له و ناته واوی بیناسینن به خه لکی دیاره ئەوانه به روژی دوایی باورپان نیه.

(۲۰) بیگومان) ئەوانه خویان دهسته وستان نه کردوه له زه ویداو له دهستی پر قودره تی خوا ده رناچن، بیجگه له خوایش هیچ په ناو یارمه تیده ریکیان نیه (فریایان بکه ویت) ئەوانه سزایان بو چه ند به رابه ر ده کریت، چونکه له دنیا دا ئەوانه رقیان له حه ق و ریگه ی خوا بو، نه یانده توانی گوی بو حه ق بگرن و راستی بیینن.

(۲۱) ئا ئەوانه ئەو کسانه ن که خویان فه وتان د و ئەو باس و درویانه ی که له دنیا دا هه لیانده به ست لییان ون بوو (تاسه واری نه ما).

(۲۲) گومانی تیدا نیه که ئەوانه له قیامه تدا زور خه ساره تمه ند و دوراوترن له گه لیک کافری تر.

(۲۳) له راستیدا ئەوانه ی بروایان هیناوه به خواو راستی به رنامه که ی و دلیان نه رم بووه بوخوا به رستی، کرده وه چاکه کانیشیان ئەنجامداوه و ملکه چ و دل ئارام بوون له

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا لَهُمْ جُنُودًا مُّسَاعِدِينَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ يَضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾ لَاحِرَمَ أَنفُسِهِمْ فِي الْآخِرَةِ لَهُمُ الْآخْسَرُوتُ ﴿٢٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيانَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِ اتَّخَذُوا لَكَ مُذِرٌ مَّيْمَنٌ ﴿٢٦﴾ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ آلِيسَىٰ ﴿٢٧﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَأَوْنا بآدَىٰ الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكَ عَلَيْنا مِن فَضْلٍ بَلْ نَحْنُ لَكُمْ كَذِبٌ ﴿٢٨﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ يَتْتَمُونَنِّي وَإِنِّي رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِي فَعُيِّتْ عَلَيْكُمُ النَّارُ تَكُونُها وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٩﴾

بهرامبه ر فه رمانه کانی، ئا ئەوانه خاوه ن و نيشته جیبی به هه شتن و به هه تا هه تایی تیايدا ده ميننه وه.

(۲۴) وینه ی ئەم دوو کۆمه له (کۆمه لی ئیماندارن و کۆمه لی بی باوه ران) وه ک کویر و که پر، چاوساغ و بیسه ر وایه، ئایا ئەم دووانه وینه یان وه ک یه که، ئەوه بو بیر ناکه نه وه؟!

(۲۵) سویند به خوا ئیمه نوح مان نارد بو لای قه وم و خزمه کانی، (پیی و تن) بیگومان من بو ئیوه داچله کینه ریکی ئاشکرام (ئه گه ر له فه رمانی خوا ده رچن تووشی سزا ده بن، خو ئیوه باش من ده ناسن که دلسوزتانم و خیرم بوتان ده ویت)...

(۲۶) که جگه له خوا (کهس و هیچی تر) نه په رستن، چونکه من ده ترسم سزای روژیکسی به ئیش یه خه تان پی بگریت (هه مووتان له ناو بچن له دنیا دا و ریسواش بین له قیامه تدا).

(۲۷) جا ئەو دهسته ده سه لاتداری که بی باوه ر بوون له هوزی نوح و تیان: ئیمه تو تنه ها وه ک یه کیک له خومان ده بیینن و نابینن ئەوانه ی شوینی تو که وتوون جگه له وانه ی که هه ژارو داماره کانمان و دووربین نین و ژیریان که مه و ساده ن، هه روه ها نابینن ئیوه هیچ شتیکی زیاترتان به سه ر ئیمه دا هه بیئت، به لکو ئیمه وا گومان ده به ی ن که ئیوه دروژنن.

(۲۸) نوح و تی: ئەی خزمه کانم هه والم بده نی: ئە گه ر من له سه ر ریگه و به رنامه یه کی راست و دروستیم له لایه ن په روه دگار مه وه و خیر و چاکه و به زه یی خو ی پی به خشیم له لایه ن خو یه وه، که چی ئەو شتانه هه موی له ئیوه شاره وه ته وه و نابینن؟! ئایا به زور ئیمان له دلستاندا دروست بکه ی ن و بتانخه ی نه سه ر ئەم ریگه یه، له کاتی که دا ئیوه لی بیزارن و خوازیاری نین؟!

وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِن أُجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
 أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْتَمِعُونَ لَهُمْ مَوَدَّةٌ مِّنَ آلِهِمْ
 قَوْمًا تُجَاهِلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُونَ مَن نَّبْصُرُ مِنِ اللَّهِ إِن طَرَفَهُمْ
 أَفَلَا نَذْكَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرُونَ
 أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَسْمُوحٌ قَدْ جَدَلْنَاكَ فَأَكْفَرْتَ
 جَدَلْنَا فَأَيْنَمَا تَعْلَمُونَ أَن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَفْعَلُوا
 نَصِيحِي إِن أَرَدْتُ أَن نَّصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَدَدَهُ
 قُلْ إِن أَفَرَدْتَهُ لَفَعَلْنَا بِنُوحٍ وَآلِ عِيسَى وَمِمَّا نُحْمَرُونَ ﴿٣٥﴾
 وَأَوْحَىٰ إِلَيْكَ نُوحٌ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدَّءَ أَمَنَ
 فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْبَحَ الْفَلَكُ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبُونِ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

(۲۹) ئەى خزمه كانم (خۆ من) له برى ئەم بانگهواز و نامۆژگاريانەم داواى هېچ مال و خهرجيتان ليناكەم، كرى و پادا شتم تهنه لای خوايه، من ههركيز ئەوانهى بروايان هيناوه له خۆميان دوور ناخه مه وه و دهريان ناكه م، چونكه بيگومان ئەوان ده گهن به خواى خويان، حيساييان لای خوايه، به لام به راستى من ئىوه ده بينم هۆزىكن خۆتان گيل و نه قام ده كهن (به وهى به كه م سه يرى ئيماندارانى دهورى من ده كهن له بهر بى كه سى و هه ژاريان).

(۳۰) ئەى خزمه كانم كى ده توانىت يارمه تيم بدات به رامبه ر خواى گه وره (له سزاي خوا بمپاري زىت) ئە گه ر ئەو ئيماندارو دوستانه ي خوا ده ريكه م و له خۆميان دوور بخه مه وه، تايا بيرناكه نه وه (كه شتى و ناشىت و دروست نيه بو كه سيك خواناس بىت)؟

(۳۱) خۆ من پىتان نالىم گه نجينه كانى خوا لای منه و من شتى ناديارو غه بيش نازانم، ناشليم به راستى من فرىشته م، هه روه ها نالىم به و ئيماندارانه ي له بهر چاوى

ئىوه كه م نرخن، خواى گه وره هه رگيز خىريان به سه ردا نارژىنىت، خوا خوى ئاگاداره به وهى له ده روونياندا هه يه، بيگومان من ئەو كاته (ئه گه ر وابه كم) له سته مكارانم.

(۳۲) (خه لكه كه) وتيان: ئەى نوح به راستى زۆر له سه رى چوويت و زياد له بيوست به ره ره كانى و شه ره قسه ت له گه لدا كردين ده ي ئەو سزايه مان بو به ينه كه هه ره شه ي پىده كه يت و هه ميشه باسى ده كه يت و ده مانترسىنى پىي، ئە گه ر تو له راستگويانىت!!

(۳۳) نوح له وه لامدا وتى: ئەوه به ده ست خوايه و هه ر خوى بوتان پيش ده هىنىت ئە گه ر بيه وي، ئىوه ده سته وسانكه رى خوا نين ناتوانن له تو له ي خۆ ده رباز بكه ن.

(۳۴) (وادياره) نامۆژگارى و دلسۆزيم سوودتان پىناگه يه نىت ئە گه رچى بمه وي، به رده واميشم له سه ر نامۆژگارىتان، ئە گه ر خوا بيه وي، سه رگه ر دانتان بكات ئەوه ئەو زاته په ره ر دگارتانه و هه ر بو لاي ئەو يش ده برينه وه. (بو لىپرسينه وه).

(۳۵) به لكو (پى باوه رانى مه كه كه) ده لىن: ئەم باس و بابه تانه (محمد) خوى هه لى به ستوه، تو يش بلى: ئە گه ر من هه لىبه ستم ئەوه تاوانه كه ي له سه ر خۆمه و منيش دووره په ريزو به ريم له و تاوان و گوناها نه ي كه ئىوه ده يكه ن.

(۳۶) (سه ره نجام) وه حى و په يامى خوا ره وانه كرا بو نوح كه چاك بزانه به راستى هه رگيز كه سى تر بروا ناهىنىت له قومه كه ت جگه له وهى كه به راستى برواي هيناوه، كه و ابو و خه فه تبار مه به به و كه رده وه ناشيرين و نا په سه ندانه ي ئە نجامى ده دهن.

(۳۷) كه شتىبه كه ش دروست بكه به چاودىرى و فه رمانى ئيمه، (كاتى تو فانه كه) تكامان لى نه كه يت بو ئەوانه ي له سنوورى راستى ده رچوون و تاوانبارن، چونكه به راستى ئەوانه به ريارى خنكاندن و تياچوونيان بو دراوه.

(۳۸) (نوح) یش دهستی کرد به دروستکردنی که شتیبه که، هر جاریک تاقمیک له هوزه کهی به لایدا تیده په پرین، گالته بان پی ده کرد، (نوح) یش ده بوت: نه گهر نیسته نیوه گالته به نیمه ده کهن، نه وه به راستی نیمه ش روژیک دیت گالته به نیوه بکه یین وهک چون نیوه گالته به نیمه ده کهن... (۳۹) جا له داهاتوودا ده زانن کئی سزایه کی بو دیت که ریسوای بکات، پاشان له قیامه تدا دوو چاری سزایه کی به رده وام و هم همیشه ده بیټ.

(۴۰) (نهم کیشیه به به رده وام بوو) هه تا نه و کاته ی بریارمان هات و فه رمان ده رچوو (به له ناوبردنی بی باوه پره کان) و له تنوره پر له ناگره که وه ناو فواره ی کرد (که نه وه نیشانه ی ده ست پیکردنی توله خوا بیه که بوو) نه وسا و تمان: نه ی نوح، له هه موو نیرو میبه ک دوان هه لگره له که شتیبه که داو مال و خیزانیش، جگه له وانه ی که بریارمان له سه ر دراوه تووشی توله بسن به هوی بی باوه پرانه وه، هه روه ها نه وانه ش هه لگره که باوه پران هیناوه (شایانی باسه) که سیش نیمانی نه هیناو بروای به نوح نه کردو له گه لیدا نه بوو، جگه له که سانیک کی کم نه بیټ.

(۴۱) (نینجا نوح وتی: سوارین و برونه ناو که شتیبه که وه، به ناوی خواوه به رویشتنی و وه ستانی، بیگومان په روه دگارم زور لیخوشبووه و زور به به زه بیه. (بو نیمه مانان).

(۴۲) (نیر که شتیبه که ده بیردن به ناو شه پولی وهک چیدا، نوح بانگی کرده کوره که ی (نه وه یان که بی باوه پر بوو) له شوینیکی چه په کداگیری خوارد بوو، پی وت: روله گیان، له گه ل نیمه دا سوار به و له گه ل بی باوه پراندا مه به.

(۴۳) (که چی کوره که ی وتی: په نا ده به مه لای نه و چیا به و ده مپاریزیت له م زریان و ناوه، (نوح) وتی: نه مرو هیچ په ناده ریک نیه له توله و خه شمی خوا که س ناپاریزیت مه گهر که سیک خوا خوی ره حمی پی بکات، نه وسا (دوای نه م ووت و ویره) شه پولی ناو دای به نیوانیاندا و چوه ریزی خنکاوه کانه وه.

(۴۴) (نه وسا فه رماندرا به زه وی: ناوه که ت با روچیت به ناختدا، نه ی ناسمان: توش با به س بیټ و باران مه بارینه، نیر ناوه که روچوو، فه رمانیش به ریکی و ته وای نه نجامدرا، که شتیبه که ش له سه ر کیوی جودی (که له کوردستانی باکووره) وه ستاو له نگه ری گرت نینجا وترا: دهک دووری له به زه بی خواو تیاچوون بو به ره ی سته مکاران.

(۴۵) (پاش هیور بوونه وه ی زریانه که) نوح هاواری له خوا کردو وتی: نه ی په روه دگارم کوره که م له خیزانی من بوو، بیگومان په یمانی توش راسته و (کاتی خوی فه رموت خیزانی تو زرگان له تیاچوون) توش زانترین و داد په روه رترینی فه رمانره وایانیت.

وَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْعِيَّةً مَلَأْنَ قَوْمَهُ سَجْرًا
 مِنْهُ قَالَ إِنَّ سَجْرًا مِثْلَانَا نَسْخَرُونَكُمْ كَمَا نَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحْمِلْ عَلَيْهِ عِدَابَ
 مُؤَيَّمٍ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورَ قُلْنَا اجْمَلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمَنَ وَمَنْ أَمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ أَرْكَبْ
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَرِّبْنَهَا وَمُرْسِنَهَا إِن رَئَىٰ لَعْنَةُ رَبِّكَ لَأَكْبَرُ
 تَجْرَىٰ بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ أَرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾
 قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جِبَلٍ يَمُصُّنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَن رَحِمَهُ وَحَالِ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿٤٢﴾ وَقِيلَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ إِنَّ آيَةَ الْكُرْآنِ
 الْفَلْجِ وَغِيصَ الْمَاءِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ أَسْمَوْتِ عَلَى الْيَتِيمِ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 أَبِي مَن أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٤﴾

(۶۶) خواگه ورهش فرموی: ئه ی نوح به راستی ئه و له خیزانی تو نه بوو، به راستی ئه و ره خه و داوایه ت کاریکی چاک نه بوو، که وابوو داوای شتیکم لی مه که که زانیاریت دهر باره ی نیه، بیگومان من ئاموژگاریت ده کهم که کاریک نه که یه خوت بخه یته ریزی نه فامانه وه.

(۶۷) (ئینجا نوح) وتی: ئه ی پهروه دگارم، به راستی من په نا ده گرم به تو که داوای شتیکم بکه م زانیاریم پیی نه بی، خو ئه گهر لیم خوش نه بی و به زه بییت پییدا نه یه ته وه ئه و ده چمه ریزی خه ساره تمه ندانه وه.

(۶۸) (ئه و سا له لایه ن خوای گه وره وه) وترا: ئه ی نوح وه ره خواره وه و دابه زه له که شتیبه که و له چبای جودی بو ده شتایی به بیوه یی و سه لامه تی له لایه ن ئیمه وه، به ره که تی زوریش له سه ر تو و ئه و کومه ل و خه لکانه ی له گه ل تو دان، خه لکانیکی تریش له مه و دوا دین و له نازو نیعمه ت به ه ره وه ریان ده که ین، پاشان (به هو ی لاری

و بی بروایانه وه) سزای به سو یان تو وش ده بییت له لایه ن ئیمه وه.

(۶۹) ئه ی محمد ﷺ ئه و باسانه ی بو مان کردیت له هه واله نادیاره کانه که بو ت ده نیرین، نه تو ده تزانی، نه هو ز و نه ته وه که شت پیش ئه م باسه ی ئیمه، جا خو گرو به نارام به، چونکه به راستی پاشه رو ژ بو خواناس و پاریزکارانه.

(۷۰) بو لای هو زی (عاد) یش، هودی برایانمان نارد، وتی: ئه ی خزمه کانم، خوا به رستن و فره مان به رداری ئه و بن، هیچ خواجه کی تر تان نیه جگه له و، (به داخه وه) ئیوه هیچ راستیه کتان نی یه جگه له درو هه لبه ستن. (له بواری ئیمان و باوه ردا).

(۷۱) (هود وتی) ئه ی خزمه کانم من له سه ر ئه م کارو بانگه وازه خواجه ی که به ئیوه ی راده گه یه نم هیچ کرئ و پاداشتی کتان لی داوا ناکه م، کرئ و پاداشتم ته نها له سه ر ئه و زاته یه که به دی هیناوم، باشه ئه وه بیر ناکه نه وه و ژیرنابن؟!...

(۷۲) ئه ی خزمه کانم داوای لیخو شبوون له پهروه دگارتان بکه ن، پاشان به رده وام به داوای لیخو شبوون بگه رینه وه بو لای، ئه وه ته له ئاسمانه وه بارانی زوری پر به ره که تتان بو ده بارینیت، هیزو ده سه لاتان بو زیاد ده کات، زیاد له هیزو ده سه لاتی ئاسایی خو تان، روو وه رمه گیرن له م باس و ئاموژگاریانه له کاتی کدا که ئیوه هه میشه تاوانبارن. (ئه گه ر زوو فریای خو تان نه که ون).

(۷۳) وتیان ئه ی هود: به لگه یه کی زور روشنت بو نه هیناوین تا به ته واوی ئیمه قه ناعه ت بکه ین (که تو پیغه مبه ری خوایت) ئیمه ش واز له خواکانی خو مان ناهینین به قسه ی تو، ئیمه ئیمان و پرومان نیه به راستی تو!!

قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ لَمِنَ الْاٰهْلِ اِنَّكَ كُنْتَ تَكْفُرُ بِاللّٰهِ فَلَا تَنْتَهِنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنِّيْ اَعْطٰكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ﴿٦٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَّلَا
تَعْفُرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَيْلَ يٰ نُوحُ
اَهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ اٰمُوْرٍ مِّنْ مَّعٰلِكُ
وَاْمُرْ سَمْعِيْعَهُمْ ثُمَّ بَعَثْنَا عٰدًا اِلَيْهِ ﴿٦٨﴾ يٰ نٰوٓثُ
مِنْ اٰنْبِيَآءِ النَّبِيِّنَ نُوْحًا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَاَلُوْكَ
مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاٰصِرْ اِنَّ الْعٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٩﴾ وَاِلَىٰ عٰدِ
اٰخٰهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰ قَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ
غَيْرِهٖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰ قَوْمِ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
اَجْرًا اِنْ اٰخَرَىٰ اِلَّا لَعَلَّ الَّذِيْ فُطِرْتُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٧١﴾
وَيٰ قَوْمِ اسْتَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ثُمَّ قُوْا لِلّٰهِ رُسُلًا اَسْمَآءَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرْ اٰرَآءَ رَبِّكُمْ كَيْفَ قُوْا اِنْ قُوْمَكُمْ لَا يَنْتَوٰوْنَ
مُحْرِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ قَالُوْا اِنَّ هٰؤُلَاءِ مَا يَحْكُمُوْنَ بِآيٰتِنَا وَاِنَّا لَمَخٰنُ
بِنَارِكِ الْعٰلِيْنَ اَعَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِرِيْنَ ﴿٧٣﴾

(۵۴) ئیمه لهو بروایه داین که: وا دیاره هندی له خواکانمان به خراب دهستیان لی وه شان دوویت!! هود وتی: دهی من به راستی خوا ده کهم به شایهت و ئیوهش به شایهت بن که من به ریم له وهی ئیوه دهیکه نه شه ریک و هاو هل بو خوا...

(۵۵) جگه له خوا خوتان به په رستراوه کانتانه وه فیل و پیلانم لی بکه ن ههر هه مووتان، کو بینه وه و نه خسه بکیشن بو له ناو بردنم، پاشان موله تیشم مه ده ن!...

(۵۶) چونکه به راستی من پشتم به خوا به ستوه، که په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیوه شه، هیچ گیانه به ریک نیه جلهوی به ده ست خوی گه و روه نه بی، بیگومان په روه ردگارم له سهر به رنامه و ری یازیکی راست و دروسته.

(۵۷) خو نه گهر ئیوه گویم بو نه گرن و پشت بکه نه هم به رنامه یه، نه وه بیگومان من پیم راگه یاندن نه وه به رنامه و په یامه خواییه ی به مندا نیراوه بو تان و (نه گهر ملکه چ نه بن)

په روه ردگارم ئیوه له ناو ده بات و هوژیکی تر ده خاته شوینی ئیوه، ئیوه ناتوانن هیچ زیانیک بهو بگه یه نن به راستی په روه ردگاری من به سهر هه موو شتی کدا چاود یرو به توانایه.

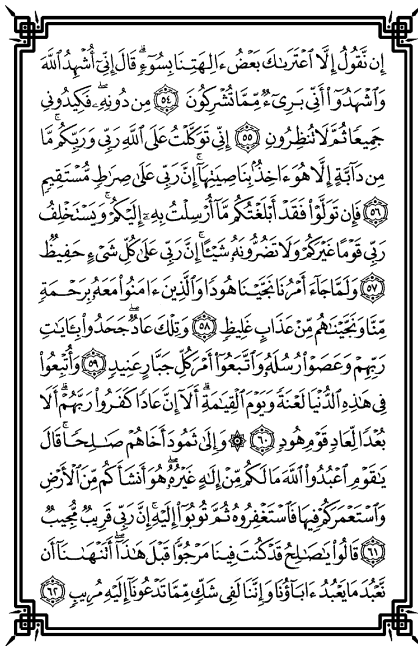
(۵۸) کاتی کیش فه رمانی ئیمه ده رجوو (که بریاری تیا چوونی هوژی عاد بوو) و نه وه هود و نه وانه ی بروایان هی نا بو له گهل نه ودا رزگار مان کردن به هو ی به زه یی و لی بورده یی خو مانه وه له سزایه کی زور قورس و گران.

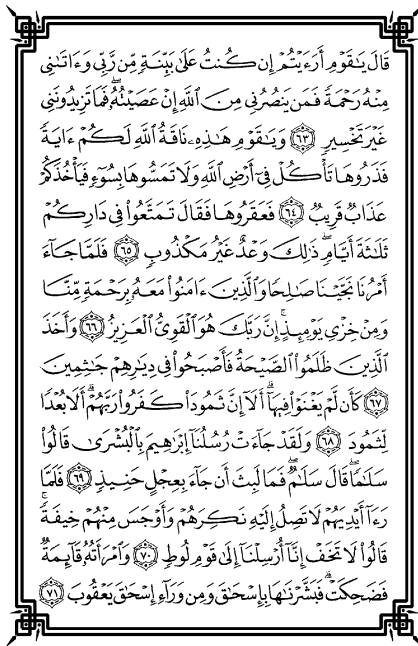
(۵۹) به لی! نه وه هوژی عاد بوو، بی باوه ر بوون و ئیمانیا ن نه هی نا به فه رمانه کانی په روه ردگاریان، لاشیاندا له به رنامه ی پیغه مبه رانی خواو شوین فه رمانی هه موو زور دارو سه رسه خت و خوانه ناسیک که وتن.

(۶۰) جا ههر له م جیهانه دا نه فرین لیکراو بوون و دوور بوون له به زه یی خوا، له روژی قیامه تیشدا (ههر نه فرین لیکراو ده بن) ئاگادار بن که هوژی عاد بی باوه ر بوون و بی وه فایان ده بری به رامبه ر په روه ردگاریان، ئاگادار بن که دووری و بی ترخی بو هوژی عادی قهومی هود.

(۶۱) بو هوژی شمودیش، صالح ی برایانمان ره وانه کرد، وتی: نه ی خزمه کانم گو پرایه لی خوی گه و ره بکه ن جگه له و زاته هیچ خوا یه کی تر تان نیه، نه وه به رپای کردوون له زه ویداو داوای لیکر دوون که نا وه دانی بکه نه وه، جا که و ابو داوای لی خو شبوونی لی بکه ن پاشان بگه ری نه وه بو لای و فه رمانه کانی به جی بهینن، چونکه به راستی په روه ردگاری من زور نزیکه و نزا وه رگه (له و که سانه ی لی ده پارینه وه و داوای لی خو شبوونی لی ده که ن).

(۶۲) خه لکه که وتیان: نه ی صالح، به راستی پیش نه م باسانه ت تو له ناو ئیمه دا شوینی هیوامان بوویت، ئایا به رگری نه وه مان لی ده که یه ت که شوین شتی ک بکه وین که باو و با پیرانمان شوینی که و توون و په رستویانن؟! ئیمه به راستی له گومان داین له وهی که تو بانگی ئیمه ده که ی بو لای و به دبیینن لی!!

(۶۳) صالح و تی: ئەى خزمه کانم چاوتان بکه نه وه: ئە گەر من له سەر ریگه و بهرنامه یه کی راست و دروست بم له لایهن پهروه ردگار مه وه و خپرو چاکه و بهزه یی خو ی پئ به خشی بم له خو ی وه و رحمه تی تایبه تیشی پئ به خشی بم، باشه کی یارمه تیم ددهات و له سزای خوا رزگارم ده کات ئە گەر له فرمانی لاپدهم و په یامه که ی به ریک و ته و او ی نه گه یه نم، جا ئی وه بهم هلو یسته تان جگه له خه ساره تمه ندیی بو من هیچ سوو دیکی ترم پینا گه یه نن...

(۶۴) ئەى خزمه کانم ئەمه ووشتره که یه که له لایهن خوا وه کراوه به موعیزه و نیشانه یه کی تایبهت (له سەر ده سه لاتی خو ی و راستی پیغه مبه ری تی من) جا وازی لئ بهین با له زهوی خوادا بله وهر پئ، به نیازی خراپه وه دهستی بو نه بهن، ئە گینا سزایه کی نزیك ده تان گری ت...

(۶۵) که چی یه کسه رچوون سه ریان بری، (صالح) یش پئی و تن: رابو یرن له مال و مه نزلئ خو تاندا بو ماوه ی سئ روژ،

(دوای ئەو ماوه دیاری کراوه تیا ده چن) ئە وهش به لئیکه وه هه رگیز به درو ناخری ته وه.

(۶۶) جا کاتیك فرمانی ئیمه ده رچوو بریار درا له کاتی دیاری کراودا، صالح و ئەوانه ی بروایان هینابوو له گه لیدا رزگارمان کردن به میهره بانی و بهزه یی خو مان، له سه رشو پئی ئەو روژ هس په ناماندان، به راستی پهروه ردگارت هه ر خو ی خاوه نی هیزه و بالاده سته. (به سه ر هوژی کافراندا له هه موو سه رده می کدا).

(۶۷) جا ئەو دهنگه سامناکه بووه هو ی تیا چوونیان هه موو ئەوانه ی گرت که تاوان و سته میان کردو فرمان به رداری پهروه ردگاریان نه بوون، سه ره نجام هه موویان له به ره به یاندا... له شوینه کانی خو یاندا که و تن به پرووی زه ویدا و ته خت بوون و تیا چوون ...

(۶۸) وهك ئەوه ی که هه ر لهو شوینه دا نه بووین و تیایدا نه ژبا بن، ناگدار بن، به راستی هوژی تمود بئ بروا بوون به پهروه ردگاریان و بئ وه فا بوون به رامبه ری، ناگدار بن بریاری دووری له بهزه یی خوا، درا بو هوژی تمود یش.

(۶۹) سویند به خوا بیگومان وه فدییکی ره وانه کراوی ئیمه (له فریشته) هاتنه لای ئیبراهیم به مژده وه (مژده ی بوونی مند الیک) و ووتیان: سلأوی خوات لئ بیت، ئەمیش و تی: سلأوی خوا له ئیوهش، دوای به خیر هاتیان رویش و زوری پئ نه چوو گه راپه وه به گوشتی گویره که یه کی برژا وه وه.

(۷۰) کاتیک (ئیبراهیم) بینی دهستی بو نابهن، کاره که یانی به نا ئاسایی داناو له دلی خویدا لییان ترسا، ئەوانیش هه ستیان پیکردو وتیان: مه ترسه، به راستی ئیمه ئیردراوین بو لای قه ومه که ی لوط.

(۷۱) لهو کاته دا خیزانه که ی وه ستابوو، یه کسه ر پیکه نی، (خوای گه وره ده فرمویت): ئیمهش مژده مان دایه که ئیسحاق پیده به خشین و له دوای ئەویش یه عقوب، له نه وه ی ئیسحاق دینه دنیا وه.

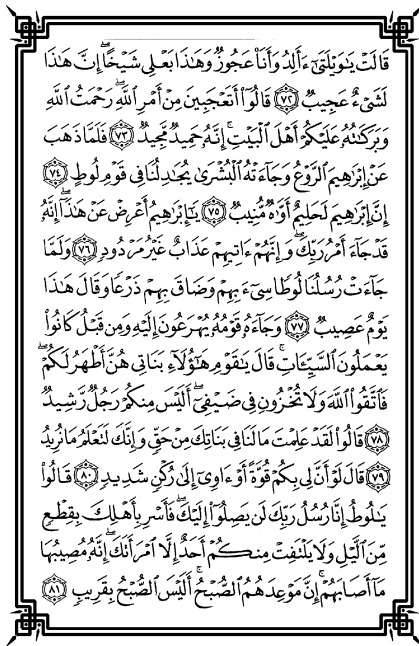
(۷۲) خیزانی ئیبراهیم وتی: وهی رو (شهرمه زار خوم)! چوَن مندالم ده بیّت من پیرم و ئه مهش میرده کهمه، پیر و به سالّا چوه، به راستی ئه مه شتیکی سهر سور هینه ره!

(۷۳) فریشته کان وتیان: ئایا سهرسام ده بیّت له فرمان و کاری خوا؟! ره حمهت و بهره که تی خواتان له سهر بیّت ئه ی خیزانی ئه م ماله پیروزه، (بیگومان خوی گه وره مندالستان پی ده به خشیت) چونکه هه میشه ئه و زاته سو پاسکراوه و خاوه نی به رزی و ده سه لا تیشه.

(۷۴) جاکاتیك ترسه که له دلی ئیبراهیم ده رچوو (هیمن بووه) و مژده که شی بو هاتبوو، دهستی کرد به باس کردن و موجوده له ده رباره ی قهومی (لوط).

(۷۵) به راستی ئیبراهیم زور له سهر خو و به نارام و خه مخور و دلگهرم بوو هه میشه دلی لای خوی پهره ردگار بوو.

(۷۶) (فریشته کان وتیان): ئه ی ئیبراهیم واز بهینه له و باس و کیشه به، دنیا به به راستی پهره ردگارت فرمانی داوه و (کار

ته و او بووه) و بیگومان سزایه کیان توش دیت که هیچ هیژیک ناتوانیت بهری بگریت.

(۷۷) کاتیکیش وه فدی فریشته کانی ئیمه هاتنه لای لوط، ناره حهت بوو بییان، زور دلته نگ بوو (چونکه له شیوه ی چهنه لاویکی پیکه و توودا هاتبوون، له دلی خویدا) وتی: ئه مه روژیکی سه خته (منی تیکه و تووم).

(۷۸) هوزه که شی به بیستنی هاتنی ئه م میوانانه، به په له و پی شهرمانه کشان بو لای، پیشتیش کرداره خراپه کانیا ن ده کرد، (کاتیك لوط ئه م دیمه نه ناشیرینه ی بینی) وتی: ئه ی خزمه کانم ئانه وانه کچه کانمن و ئه وان پاک و خاویئن بو ئیوه (وه رن له ناو هوزدا کیتان به دله به شیوه یه کی شرعی و ره و لیتان ماره بکه م) جا له خوا بترسن و شهرمه زارم مه که ن له ناو میوانه کانمدا، ئایا پیاویکی ژبرو مه ردتان تیدا نیه (که له کاری ناره وای ئاوا جله و گیری بکات)؟!

(۷۹) ئه وانیش بی شهرمانه وتیان: تو چاک ده زانی که ئیمه هیچ حه قیکمان نیه به کچه کانی تووه، دنیاشین توو ده زانیت ئیمه چیمان ده ویت!

(۸۰) لوط وتی: خوژگه هیژیکم ده بوو له خوتان (بو به رامبه ری ناپاکه کانتان) یان په نایه کی به هیژم ده ست ده که وت و ده رویشتم بو ی (تا توله تان لی بکه مه وه و ته میتان بکه م).

(۸۱) میوانه کان وتیان: ئه ی لوط به راستی ئیمه فریشته ی نیراوی پهره ردگاری توین، ئه و تاوانبارانه هه رگیز ناگه نه لات (تابتوانن ده ستریزی بکه نه سهر ئیمه)، جا تو خاوو خیزانت له به شیکی شه ودا ده ربه که و که س له ئیوه لانه کاته وه و ئاور نه داته وه، جگه هاوسه ره که ت (که لاساره و به گویت ناکات) چونکه به راستی ئه و سزایه ی که تاوانبارانی گرتو ته وه ئه ویش ده گریته وه، به راستی کاتی سزاکه شیان له بهره یاندا یه، ئایا بهره یانی ئه مشه و نزیک نی یه؟!!

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ مُّضَوِّدٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رِجِّكَ
 وَمَاهِي مِّنَ الظُّلُمِ بِكَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ عَدُوًّا
 وَلَا تَنْقُضُوا أَلْعِيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّخِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوَّمُوا
 أَوْفُوا أَلْعِيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
 يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِخَفِيضٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُو نَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤَنَا وَإِنَّا لَفَعَلُ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَدُوا
 إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا أَرَأَيْتُمْ
 كُفُّوا عَلَىٰ يَدَيْهِمْ مِّن رَّبِّ وَرِزْقِي مِن رَّبِّي حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَدَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِسْلَامَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

(۸۲) جا کاتیک فرمانی نیمه بو تیاچونیان دهرچوو شاروچکه که یانمان ژیره و ژور کرد و به قوری سوروهه کراوی وهک بهرد، چین له سهر چین بهرد بارانیشمان کرد.

(۸۳) هه موو ئه و بهردانه دیاری کراو بوون، له لایهن پهروه دگارت هه (که بدات به سهر ته وهه سهری کیدا) ئه م کاره سات و ئه م بهرد بارانهش وه نه بیئت زور دور بیئت له سته مکارانه وه (له هه موو سهرده می کدا، کاتیک روده چن له تاوانکاریدا).

(۸۴) بولا ی خه لکی مه دیه نیش براو که سی خویمان (شوعه یب) مان به پیغه مه ری تی ره وانه کرد، ئه ویش وتی: ئه ی خزمه کانم به ندایه تی خوا بکه ن، هیچ خواهه کی ترتان نیه جگه له و، ههروه ها که م و کووریش مه که ن له پیوانه و کیشانه دا، به راستی من به چاک ده تانبینم و رزق و روزیتان باشه و له خوشیدان، بیگومان من ده ترسم ئه گهر له فرمانی خوا دهرچن ئیوه تووشی سزای روژیک بین که گه ماروتان بدات و لئی رزگارو دهر باز نه بین.

(۸۵) ئه ی قهوم خزمه کانم، با پیوان و کیشانتان تیرو ته و او بیئت و به داد پهروه رانه ئه نجامی بدهن، شتومه کی خه لکی که م نرخ مه که ن و (فیلبان لئ مه که ن) و خراپه کاری مه که ن له زه ویدا و تووی خراپه مه چینن. (چونکه سهر ته نجامی باش ناپیئت).

(۸۶) ئه وهی خوی گه و ره بو تان ده هیلیته وه له قازانج و حه لالی کردووه بو تان، ئه وه چاکتره له زوریکی حه رام، ئه گهر ئیوه ئیماندارن، منیش لیپرسراو نیم به رام بهر ئیوه و ناتوانم له سزای خوا بتانپاریزم (به لکو حه ق و راستیتان پی راده گه به نم).

(۸۷) خه لکه که وتیان: ئه ی شوعه یب، ئایا نویره که ت فرمانت پیده کات که نیمه واز بهینن له وهی باوو باپیرانمان په رستوو یانن، یا خود له مال و سامانماندا به ئاره زووی خو مان چیمان بویت بیکه ین و به راستی تو زوره یمن و خاوه ن ژیریت؟! (وادیاره گالته یان پی کردووه، یان قه ناعه تیان به ژیری و له سه رخویی بووه و سه ریان سو پرماوه له وهی که ده به ویت له داب و نه ری تی باوو باپیران دهر بیجت).

(۸۸) شوعه یب وتی: ئه ی قهوم و خزمه کانم باشه ئه گهر منتان بینی و بو تان دهر که وت که له سهر بهر نامه یه کی ریگ و رو شتم له لایهن پهروه دگار مه وه و هه ر له لایهن خو شیه وه رزق و روزی جوان و باشی داومه تی، (منیش سو پاسگوزارم) جا نامه ویت قه ده غه ی شتی کتان لئ بکه م، وهک ئیوه نه که م (چی به ئیوه بگه یه نم خو م له پیشدا ئه نجامی ده دم) من هیچم ناویت ته نها چاک سازی نه بیئت، به گویره ی توانم، ری کخستنی کارم به ده ستهی که س نیه به ده ستهی خوا نه بیئت، پشت و په نام هه ر به و به ستووه و هه ر بولا ی ئه ویش ده گه پریمه وه.

(۸۹) ئهی قهوم و خزمانم ناکوکی و دژایه تیتان له گه ل مند، واتان لی نه کات (ئه و ئایین و بیرو باوه پرهی هیناومه له لایهن خواوه به دروی بزنانن) چونکه ئه و کاته ئه وهی تووشی هوژی نوح و هود و صالح بوو له وانه یه تووشی ئیوهش بییت، خو هوژی لوط لیثانه وه دوور نیه. (۹۰) داوای لی خو شبوونیش له پهروه ردگارتان بکه ن و واز بهینن له تاوان و خراپه کاری و پاشان بگه پینه وه بو لای خوا به ته وه و په شیمانی، بیگومان پهروه ردگاری من زور به به زهیی و میهره بانه، زور به سوژ و دلوقانه. (۹۱) خزمانی ناله بار و تیان: ئه ی شو عیب، ئیمه تیناگه یین له زور به ی ئه و باسانه ی که تو باسی ده که یت، به راستی ئیمه تو به لاواز ده بینین له ناو خو ماندا (واده زانین ناتوانیت به رهنگاری ئه م هه موو خه لکه بکه یت، ئه مه ی تو باسی ده که یت پیوستی به هیژو توانایه کی زور هه یه) خو ئه گه ر خزمه کانت نه بوایه به رد بارانمان ده کردیت، وه نه بییت تو هیچ تواناو ده سه لاتیکت هه بییت به سه رماندا.

وَيَقُولُ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ بِمِثْلِ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ فَأَقُومَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ يَنْظُرُونَ
يَعْتَدِ اللَّهُ لِكُلِّ أَصْحَابٍ لِسَانٍ عَمِلُوا بِحَسَبِ عَمَلِهِمْ فَذُوقُوا حَسْرَتَكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ
قَالَ يَقُولُونَ هَذَا نَحْنُ نَعْمُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ
اللَّهُ وَأَتَّخَذَ شُومُوهُ وَرَاءَ كُمُ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ بَأْسُهُ عَذَابٌ مُجْتَمِعٌ وَسَمٌ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْقَبُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ
أَمْرًا نَجِيًّا شُعْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ رَحِمَةٌ مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْحَارُوا فِي رَبِّهِمْ خَائِبِينَ
كَانَ لَرِيفَتِهَا أَهْلًا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ شُومُوهُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ
وَمَلَايِكَةٍ فَأَتَوْهُم بِأَمْرٍ فَرَعُونَ وَمَا أَرْفَعُونَ بِرِشْدٍ

(۹۲) شو عیب و تی: ئه ی هوژو خزمانم ئایا کهس و کارم به لای ئیوه وه به تواناو ده سه لاتدار تره له خوا؟! له کاتی کدا ئه و زاته تان فه راموش کردوو و گوئی ناده ن به فه رمانه کانی، به راستی پهروه ردگارم ناگاداره به وهی ئیوه ئه نجامی ده ده ن. (۹۳) ئه ی هوژو خزمانم ئیوه کاری خو تان بکه ن چه نده تواناتان هه یه، منیش کاری خو م له سه ر به رنامه ی خو م ئه نجام ده دم، له مه ولا ده رده که ویت و ده زانن کئی سزایه کی بو دیت که سه رشو پری ده کات، کیش دروژنه، ئیوه چاوه ری بن به راستی منیش له گه لتاندا چاوه پیم. (۹۴) کاتی ک فه رمانی ئیمه ده رچوو بو تیاچوونیان، شو عیب و ئه وانه ی بروایان هینابوو له گه لیدا به هو ی به زه یی و لوتفی خو مان رزگارمان کردن، ده نگ و نرکه ی تیاچوون تاوانکارو بی برواکانی گرتوه، جا هه موویان له شو یین و جیگه ی خو یاندا تیاچوون و به چو کدا هاتن له به ره به یاندا. (۹۵) ههروه ک له وی نه ژیا بن، ناگادارین، ده ک مه دیه ن له وه ولاتر بجیت ههروه ک شمود له وه ولاتر چوو. (۹۶) سویند بییت موسا پیغه مبه رمان نارد به چه نده ها به لگه و فه رمانی دروسته وه، هاو پری له گه ل موعجیزه و شتی سه رسور هینه ری ناشکرادا... (۹۷) بو لای فی رعه ون و دارو ده سه ته ی، که چی خه لکه که شو یین فه رمانی فی رعه ون که وتن، له کاتی کدا که کارو فه رمانی فی رعه ون هه رگیز راست و دروست و ژیرانه نه بوو (به لکو سه ته مکار بوو خو ی به خوا ناوزه د کردبوو!!)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْدَدَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
 الْفِئْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقَضَهُ عَلَيْهِ
 مِنْهَا قَائِدٌ رَحِيبٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ عِزًّا تَنْذِيرٌ ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَلِيمَةٌ إِذْ أَخَذَهُ
 آلِهَتُهُمْ بِبُيُوتِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ وَذَلِكَ يَوْمَ مَسْهُودٍ ﴿١٠٢﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ تَأْتِي لَاتُكُمْ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَيَنْهَضُكُمْ سُوقِيًّا وَسَعِيدٌ ﴿١٠٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَّوْا فِئِي
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زُفُورٌ وَسُهَيْقٌ ﴿١٠٥﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعُدُوا فِئِي الْبَيْتِ خَلِيلِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ ﴿١٠٧﴾

(۹۸) له پوژئی قیامه تیشدا فیرعهون پیش قهوم و شوینکه و توانی ده که ویت و ئینجا ده یانباته ناو ناگری دوزهخ، نای چند خراپه نهو چونه زوروه و هیوه نهو شوینهی ده چنه ناوی.

(۹۹) نهوانه لهم دنیا دا نه فرین و دهنگوباسی خراپ شوینیشیان خرا، له پوژئی قیامه تیشدا، (بهشیان ههردوریه له رهحم و بهزه بی خوا) نای چند خراپه نهو بهخشینهی بیان به خشراوه.

(۱۰۰) نهوهی که باسکرا هه ندیک بوو له ههواللی خه لکی نهو شارو شارو چکانه، بو ت ده گیرینهوه، هه ندیک لهو شارو دیهاتانه ماون و هه ندیک تری به تهواوی ویران بوون.

(۱۰۱) خو وه نه بی تئیمه سته ممان لی کردین به لکو ههردوستان سته میان له خو بیان کرد، نهوسا نهو په رستراوانه بیان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیکی فهرمانی

په روهردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تیاچوون نه بی ت.

(۱۰۲) نا بهو شیوهیه توله سندننی په روهردگاری تو، کاتیکی توله ده سیئیت له خه لکی شارو دیهاته کان له حالیکدا که یاخی و ستهم پیشه بوون، بهراستی توله سندننه کهی زور به ئیش و به هیزو توندو بهزه بره.

(۱۰۳) بیگومان لهو به سه رهاته دا نیشانه و په ندو ناموژگاری ههیه بو که سییک له سزای رژی دواپی بترسیت، نهوه رژی که خه لکی بو کوه کربینهوه، نهوه رژی که خه لکی هه موو ناماده کراون و هه مووان له به رچاون ده بن تیایدا.

(۱۰۴) ئیمه به ریابوونی نهو رژه دوانا خهین مه گهر بو کاتیکی کهم و سنووردار نه بی ت.

(۱۰۵) نهو رژه ی که نهو رووداوه پیش دیت مه گهر خواپی گهوره موله ت بدات، نه گینا کهس بو نیه قسه بکات، نهوسا خه لکه که ده بننه دوو کومه ل، کومه لیک به ده بخت و چاره رهش، کومه لیکیش به خته و هرو کامه ران.

(۱۰۶) جا نهوانه ی به ده بخت و چاره رهش بوون، نهوه له ناو ناگردان، هه ناسه هه لمترین و هه ناسه دانه وه بیان زور سهخت و دژواره.

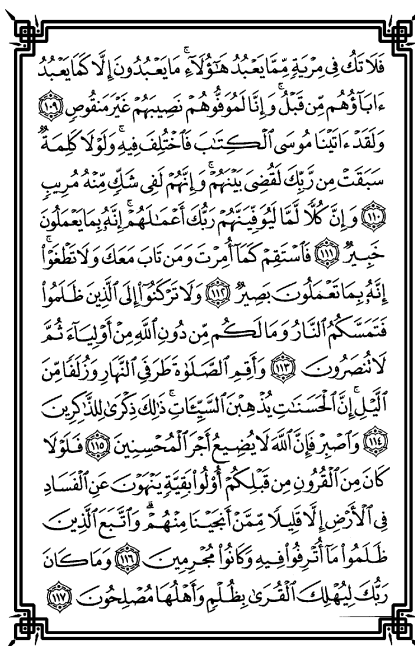
(۱۰۷) بو هه همیشهش تیایدا ده میننه وه تا ناسمانه کان و زهوی هه بی ت (که نه ویش بو هه تاهه تایی دروست کراوه له قیامه تدا) مه گهر په روهردگارت ویستی (گور انکاری) هه بی ت، بهراستی په روهردگارت کارایه بو هه رشتیک بیه ویت.

(۱۰۸) نهوانهش که کامه ران و بهختیار کراون نهوه له به هه شتدان، بو هه تاهه تایی تیایدا ده میننه وه هه تا ناسمانه کان و زهوی هه بی ت (که نه ویش بو هه تاهه تایی دروست کراوه له قیامه تدا)، مه گهر په روهردگارت ویستی (گور انکاری) هه بی ت، نه مهش به خششیکه هه رگیز کو تایی نایهت.

(۱۰۹) جا هیچ له گوماندا مه به له پووجه لی و بی سوودی نه وهی نه و بی پروایانه دهیپه رستن و شوینی که وتون، چونکه نه وهی دهیپه رستن هیچ نیه جگه وینهی نه وه نه بیته که باو و بییریان پیشتر دهیانپه رست، بیگومان تیمهش به تیرو ته وای بی که م و کوپری پاداشتی کارو کرده وایان دهدهینه وه.

(۱۱۰) سویند به خوا تیمه بهرنامه مان به موسا به خشی، که چی جیاوازی تیدا دروست کرا، جا له بهر نه وه نه بویه که خوی تو بریاریدداوه (دادگایان دوا بخات) هر نیسته دادگایی ده کردن و تولهی لی ده سندن، که چی نه و بی پروایانه هر له گوماندان لی و خه لکیش تووشی گومان ده که ن.

(۱۱۱) به راستی هه موو نه وانه پهروه دگارت پاداشتی کرده و کانیان به ته وای ده داته وه، بیگومان نه و زاته

زور ناگاداره به وهی نه وان نه نجامی دهدهن و دهیکه ن.

(۱۱۲) (نهی محمد ﷺ) که و ابو چون فرمانت پیدراوه، هه روا به راست و به پریکی فرمانه کان به چی بهینه، ههروه ها نه و که سانهش له گهل تودان و گهراونه ته و بو لای خواو ته و به یان کردووه، نه که ن له سنووری فرمانی خوا در بچن، چونکه به راستی نه و زاته زور بینایه به و کرده وانه ی که دهیکه ن.

(۱۱۳) نه که ن مه یلی دلتان له گهل نه وانه دا بیته که سته میان کردووه و له خوا یاخی بوون، چونکه نه و کاته ناگر ده تانسو تینیت، که سیش جگه له خوا پشتیوانتان نابیت، له وه و دوایش یارمه تی نادرین.

(۱۱۴) نویژیش به چاکی نه نجام بده له ههردوو جه مسه ری روژدها (واته به یانی و ئیواره دا) و له به شیکی سه ره تای شه ویشدا، چونکه به راستی کرده وه چاکه کان کرداره خراپه کان لاده بن و گونا هه کان ده شو نه وه، نه وه ناموژگاری و بیرخه ره وه یه بو نه وانه ی یادی خوا ده که ن.

(۱۱۵) خوشت بگروه به نارامیه، چونکه بیگومان خوی گه و ره پاداشتی چاکه خوازان به زایه نادات.

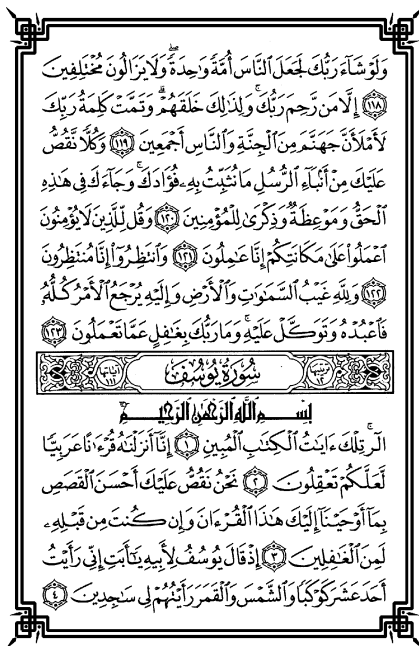
(۱۱۶) جا نه وه بو له ناو خه لکی زه مانی پیش ئیوه دا که سانی ژیرو دیندار نه بوو، که به رگریان له خراپه و تاوان بگردایه له زه ویدا، مه گه که میک نه بیته له وانه ی که رزگارمان کردن لیسان، چونکه زور به یان له سنووری فرمانی خوا در چون و شوین رابواردنی دنیا و ناره زوو که و تن، ئیتر به و کرده وه ناشرینه یان چونه ریزی تاوانبار و خراپکارانه وه.

(۱۱۷) پهروه دگارت به سته م خه لکی شارو دیهاته کان له ناو نابات، له کاتیکدا خه لکه که ی چاکه خواز و چاکساز بن.

(۱۱۸) خو ئه گهر په روه ردگارت بيوستايه ئه وه هموو خه لکي ده کرد به يه ك تا قم و كو مه ل، (به لام) به رده و اميش ئه و خه لکه جيا وزن له نيوانی يه كتر دا له ثابین و بهر نامه و بوچوندا...

(۱۱۹) مه گهر ئه وه یی به زه یی په روه ردگارت گر تیبیتیه وه، هه ر بو ئه و مه به سته ش خوی گه و ره دروستی کردوون، (واته: به شیوه يه ك دروستی کردوون ستوانن نازادی پېروبا و هرو بوچوونيان هه بیټ، ئینجا ریگه ی راستیان پی بلیټ و بویان روون بکاته وه) و بریاری په روه ردگاری تو دهرچووه و ته و او بووه، که: دوزخ پر ده که م له گرو ی پهری و خه لکي (ته وانه ی خو یان شیوی تاگر ده که ن).

(۱۲۰) (ئهی محمد ﷺ) هه موو ته وانه شت بو ده گیرینه وه له چیروک و هه والی پیغه مبه ران، بو ئه وه ی که دل ی تو ی پی دابه زریین و دلنیات بکه ین، دلنیاش به که له م هه و الانه دا حه ق و راستیت بو هات و بو ت روونکرایه وه، هه روه ها ناموزگاری و بیر خسته وه ی باشی تیدا بوو بو ئیمانداران.

(۱۲۱) بل ی به وانه ش ئیمان ناهینن و نیازیان وایه فه رمانبه رداری تو نه بن، ئیوه له شوینی خو تاندا کاری خو تان بکه ن، به راستی ئیمه ش هه میسه خه ریک ده بین و کاری خو مان ده که ین.

(۱۲۲) به رده و امیش چاوه ری دهر ته نجامی کاری هه ردوو لا بکه ن و ئیمه ش به راستی چاوه ری بین.

(۱۲۳) هه ر بو خویاه نه یی و نادیاره کانی ئاسمانه کان و زه وی، هه موو کارو فه رمانیش هه ر بو لای ئه و زاته ده گه ریته وه، ده ی که و ابوو ئه و بسپه رسته و ته نها پشت به و به سته، هه رگیز خوی په روه ردگارت بی تاگا نیه له و کاروکرده وانه ی که ئیوه ده یکه ن و نه نجامی ده دن.

سوره تی (یوسف)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سه رنجی سه ره تای سووره تی (البقرة) بده، ئه و ئایه تانه ی له م سووره ته دا هاتووه چه ند ئایه تیکی ئه و قورئانه روون و ناشکرایه یه.
- (۲) به راستی ئیمه ئه م ئایه تانه مان دابه زاندووه له شیوه ی قورئانیکی پاراودا به زمانی عه ره بی بو ئه وه ی ئیوه لی تیگه ن و ژیریتان بخره نه کار.
- (۳) ئیمه چاکترین و جوانترین چیروک و به سه ره ات بو ده گیرینه وه (ئهی محمد ﷺ) به هو ی ئه م قورئانه ی که نیگامان کرد بو لای تو، له کاتی که دا بیگومان تو له پیش ئه م قورئانه دا له م به سه ره اته بی تاگا بوویت.
- (۴) کاتیک یوسف به باوکی وت: باوکی به ریژم بیگومان من له خه ونمدا یازده ئه ستیره و خو رو مانگم بینی کرنووشیان بو ده بردن.

(۵) باوکی وتی: رۆله گیان خه وه کهت مه گیره وه بو براکانت، نه وه کو به هوئی شه وه وه فیلیکت لیبکه ن و توشی به لایه کت بکه ن (چونکه شه م خه وه داهاتوویه کی بلند بو تو ده گه یه نیبت، شه وانیش حه سویت پیده به ن) به راستی شه یتانیش دوژمنیکی ناشکرای ئاده میزاده...

(۶) بهو شیوه یه ش خوای په روه ردگارت تو دیاری ده کات و هه لنده بژی ریبت (بو پیغه مبه ریبتی) و هه ندیک لیكدانه وهی خه وت فیر ده کات و نیعمه ته کانی خویت به سهردا ته واو ده کات، هه روه ها به سهر نه وه کانی په عقوبیشدا، هه روه ک چون پیشر نیعمه ت و پله و پایه ی بلندی به خشی به باپیرانت که ئیبراهیم و ئیسحاقن، به راستی په روه ردگارت ته واو زانا و دانایه.

(۷) سویند به خوا له م رووداوه ی یوسف و براکانیدا نیشانه ی زوری (پیغه مبه ریبتی محمدی) تیدایه بو که سانیک پرسیار ده که ن له و باره یه وه (به شوین راستیدا

قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْبِضْ رَمَّةَ يَأْكُ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُنَبِّئُ بِعِمَّتِكَ عَلَيكَ
وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلسَّالِفِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحِبُّ إِلَيَّ
أَيْتَامَنَا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَلْفِيضِلِيُّ شَرِينٌ ﴿٨﴾ أَقْبَلُوا
يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ إِلَيْكُمْ وَتَكْفُرُونَ
بِعَدْوِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَأَقْرَبَهُ فِي عَمَلِهِ بَلْ كَذَّبْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِذْ نَسَبَ
فَعَلِينِ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا نَارَ كَلِّ لَكَ أَلًا مِّنَّا عَلَيَّ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَصْحُونِ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا عَدَا يَرْبِعَ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَيْنَ
أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

ده گه پښن).

(۸) روژیک براکانی یوسف وتیان: به راستی یوسف و براهی (بنیامین) لای باوکمان، له ئیمه نازدارو خوشه ویسترن، له کاتی کدا ئیمه کو مه لیکی به هیژین، به راستی باوکمان له سه رلیشیواویه کی ناشکرادایه. (۹) له نیوان خویندا هه ندیکیان وتیان) یوسف بکوژن، یان فری بدنه شوین و زه ویه کی دوور، شه و کاته رووی باوکتان یه کلاهی ده بیته وه بو ئیوه و خوشه ویستیه که ی هه مووی بو ئیوه ده بیبت، شه وسا دوا ی نه مانی یوسف ده بنه پیرو نه وه یه کی چاک و ریک و پیک.

(۱۰) یه کیل له براکانی وتی: یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه ناو بیریکی قووله وه، دوا یی کاروان دپت و ده یدوژنه وه و ده بیبه ن، شه گه ر بربار بیبت هه ر شتیکی لی بکه ن.

(۱۱) (دوا ی شه و بریاره هاتنه لای باوکیان و) وتیان: شه ی باوکه شه وه چیه له ئیمه دلنیانیت له باره ی یوسف وه، به راستی ئیمه زور دلسوزی شه وین و زور خوشمان ده ویت.

(۱۲) به یانی بینیره له گه لمان با با ی بالی خو ی بدات و گه مه و یاری بکات، بیگومان زور پاریزگاری لی ده که یین و ئاگامان لی ده بیبت و نایه لین توشی هیچ سه غله تیه ک بیبت.

(۱۳) باوکیان وتی: من زور غه م و په ژاره ده مگریت له وه ی که ئیوه بیبه ن، ده ترسم گورگ بیخوات له کاتی کدا که ئیوه لی بی ئاگان (له به ر یاری و گه مه ی خو تان).

(۱۴) کوره کان وتیان: سویند به خوا شه گه ر بیبت و یوسف گورگ بیخوات، له کاتی کدا ئیمه کو مه لیکی به هیژین، به راستی شه و کاته ئیمه خه ساره تمه ندین (زه ره رمان له خو مانداوه و شه ره مزاری لای خو اولای توش بووین).

(۱۵) جاکاتیك (سه‌ره‌نجام باوکیان رازی کردو) یوسفیان بردو هه‌موو هاتنه سهر تهو بریاره‌ی که بیخه‌نه ناو تاریکایی بیره‌که‌وه، له‌و کاته‌دا نیگامان بو نارد که: هه‌والی ته‌م به‌سه‌ره‌هاته له‌تاینده‌دا به‌براکانت ده‌ده‌یت، کاتیك ته‌وان ناگایان له‌خویان نابیت و له‌بیریان چۆته‌وه و هه‌ستی پیناکه‌ن.

(۱۶) پاشان که تاریک داهاات هاتنه لای باوکیان، ده‌گریان... (به‌درووه).

(۱۷) وتیان ته‌ی باوکی به‌ریزمان: به‌راستی ئیمه‌روشتین پیشبر کیمان ده‌کردو یوسفمان لای که‌ل و په‌له‌که‌مان به‌جی هیشت، به‌داخه‌وه گورگ په‌لاماری داو خواردی، به‌لام تو هه‌میشه بروامان پیناکه‌یت ته‌گهرچی ئیمه‌راستگوش بین...

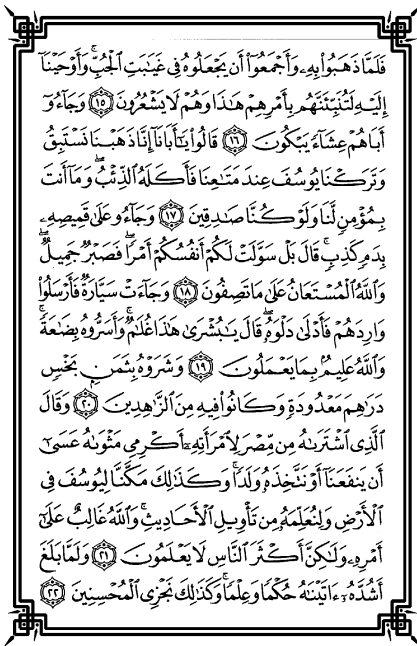
(۱۸) ته‌وسا براکانی هاتن به‌هه‌ندی خوینی ساخته‌وه که داویان له‌کراسه‌که‌ی و هینایان (بو باوکیان) ته‌ویش وتی: نه‌خیر برواناکه‌م، به‌لکو هه‌ر خۆتان نه‌خشه‌یه‌کتان کیشاوه، جا چارم ته‌نهما خۆگری و ئارام گرتنه به‌جوانترین شیوه، هه‌ر له‌خوایش داوای کۆمه‌کی و یارمه‌تی ده‌کریت له‌سه‌ر ته‌و باسه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن.

(۱۹) دواتر کاروانیک هات و ئاو هینه‌ره‌که‌یان نارد ئاو به‌هییت (ته‌ویش چووه سه‌ره‌بیره‌که‌) و سه‌تله‌که‌ی داهپشته ناو بیره‌که‌وه، کاتیك هینایه سه‌ره‌وه له‌جباتی ئاو یوسف هاته‌ده‌ره‌وه، کاتیك کابرا بیینی، وتی: خه‌لکینه‌مژده‌بیته‌مه‌لاویکه‌ (ته‌وسا هه‌ر که‌سیک بدۆزرایه‌ته‌وه ده‌کرا به‌به‌نده‌وه ده‌فروشا) تیتیر یوسفیان شارده‌وه و کردیانه‌که‌ره‌سه‌ی فروشتن، خوای گه‌وره‌ش زاناو ناگایه‌به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (چاودی‌ری یوسف ده‌کات و کاریکی گه‌وره‌ی پییه‌تی).

(۲۰) سه‌ره‌نجام (بردیان و) فروشتیان له‌بازاری کۆیله‌فروشه‌کاندا له‌میسر، به‌نرخیکی هه‌رزان، چه‌ند دره‌میکه‌ی که‌م، له‌فروشتنییدا هیچ گرنگیان پیته‌داو که‌م ته‌ماع بوون (چونکه‌پشتیان پیوه‌ی نه‌ئیشا بو).

(۲۱) جا ته‌و که‌سه‌ی یوسفی کری له‌میسر، به‌هاوسه‌ره‌که‌ی وت: ریژ بگره‌له‌شوین و جیگه‌ی ته‌م لاوه، به‌ئومیدی ته‌وه‌ی سوودمان پییگه‌یه‌نیته‌ی، یان بیکه‌ینه‌کوری خۆمان، ئا به‌و شیوه‌یه‌یوسفمان جیگیر کرد له‌زه‌ویدا و پایه‌دارمان کرد، بو ته‌وه‌ی فییری بکه‌ین چۆن خه‌و لیک بداته‌وه‌و روداوه‌کانی چوار ده‌وری وه‌ک خۆی تییگات، خوای گه‌وره‌زاله‌به‌سه‌ر کارو فه‌رمانه‌کانی خۆیدا، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی به‌مه‌نازانن.

(۲۲) کاتیکیش که‌یوسف پییگه‌یشت و گه‌یشته‌ته‌وپه‌ری توند و تۆلی (له‌پرووی لاشه‌و ژیری یه‌وه) ئیمه‌پله‌ی فه‌رمانه‌وایی و دانایی و زانیاری و شاره‌زایی باشمان پییه‌خشی، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه.

(۲۳) (روژیک) ئەو ئافره تهی که یوسف له مالیدا بوو ههولیدا یوسف له خشته بیات و دلی رابکیشیت بولای خوئی، هه موو ده رگا کانیسی داخست و وتی: وهره پیشه وه خوتم بو تو ناماده کردوه، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا، کاری واناکه م، چونکه په روه ردگارم ده روهی لی کردومه ته وه، هه روه ها میرده که شت چاک ره فتار بووه له گه لمدا (چون خیانه تی لی ده که م)، چونکه من دلنیام سته مکاران سه رفران نابن.

(۲۴) سویند به خوا ژنه که په لاماری یوسفی داو ئه ویش گیری خواردبوو به ده ستیه وه ئه گهر به نوری ئیمان ناخی روناک نه بوایه (و به رونی ده رئه نجامی تاوانی نه دیبایه و به لگه ی له لایه ن په روه ردگاریه وه بو ئاشکرا نه بوایه) ئا به و شیویه هه رچی گونا هو تاوان و خراپه یه لیمان دوور خسته وه، به راستی ئه و له به نده هه لئزارد و پا که کانی ئیمه یه.

وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكُ وَرَفَعَهَا فِي يَدَيْهَا فَكَيْفَ يُصَلِّعُ الْظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَجُلًا رُبِّهٖ كَذَلِكِ لِنَصَرَ عَنْهُ الشُّوْءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخَلَصِينَ ﴿٢٥﴾ وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصُومُ مِنْ دُبُرِهَا وَأَلْفَا سَيْدَهَا لِدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَيْصُومُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٧﴾ وَإِنْ كَانَ قَيْصُومُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾ فَلَمَّا رَأَى قَيْصُومُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَقْرَأَ لِنَفْسِهِ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ يَسُوْفُ فِي الْمَدِيْنَةِ أُمَّرَأَتٌ أَلْعَزِيْزُ تَزُوْدُ قَنْدَهَا عَنْ نَفْسِہٖ فَدَشَقَهَا حَتَّىٰ إِنَّا لَنَرِيهَا فِي صِلَابٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

(۲۵) سه ره نجام هه ردو وکیان پیشبرکیان کرد بو ده رگا که (یوسف بو کردنه وه و ئه ویش بو داخستن) ژنه که توانی دهستی له کراسه که ی گیر بکات و له پشته وه دراندی، ئه وسا هه ردو وکیان له به رده می ده رگا که دا تووشی میرده که ی هاتن، خیرا زلیخا هاته قسه و ویستی یوسف تاوانبار بکات بو یه وتی: باشه ئاخو سزای ئه و که سه چیه که ویستی خراپه له گه ل خیزانه که تدا بکات، جگه له وه ی به ند بکریت یان سزایه کی به ئیش بدریت.

(۲۶) یوسف وتی: (نه خیر وانیه) ئه و ویستی له خشته م به ریت، یه کیک له خزمانی ژنه که (که گوئی له به سه ره هاته که بوو، دیار بوو که بیایوکی زیره ک و دنیا دیده بوو) شایه تیداو وتی: ئه گهر کراسه که ی یوسف له پیشه وه درابیت ئه وه ژنه که راست ده کات و ئه و کاته یوسف یه کیکه له دروژنان.

(۲۷) خو ئه گهر کراسه که ی له پشته وه درابیت ئه وه ژنه که درو ده کات و یوسف یه کیکه له راستگو یان. (۲۸) کاتی که میرده که ی بینی کراسه که ی یوسف له پشته وه دراوه، به ژنه که ی وت: به راستی ئه مه پیلان و نه خشه ی خوتانه، بیگومان قیل و ته له که و نه خشه و پیلانی ئیوه زور گه وره یه (له م جو ره شتانه دا). (۲۹) ئینجا روهی کرده یوسف و وتی: ئه ی یوسف، ئه م باسه فه راموش بکه و گوئی مه ده ری، به زلیخاشی وت: توش داوای لیخوشبوون و لیبوردن بکه له هه له و تاوانه که ت چونکه به راستی تو له گونا هباران و به هه له چواندایت.

(۳۰) دوا ی ماوه یه که هندی له ئافره تانی شار ئه م ده نگ و باسه یان بیست بو یه وتیان: سه یه ره! ژنه که ی عه زیزی میسر ده یه ویت به نه رم و نیانی سه رنجی لا وه که ی خو ی رابکیشیت بولای خو ی، به راستی ئه وینداریه که ی بو ی هه موو په ره کانی دلی داگیر کردوه، بیگومان ئیمه ئه و ژنه له ناو سه رگه ردانیه کی ئاشکرادا ده بینن.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَكَّةَ وَآمَاتٌ
 كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
 وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
 كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودَتْهُ عَنِ
 نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيَسْجُنَ وَّلْيَكُونَا
 مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحْسَبُ إِلَيَّ وَمَا يُدْعَوْنِي
 إِلَيْهِ إِلَّا أَنْصُرَفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْحَابُ إِلْتِمٍ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ فَصَرَّفَ عَنْهُمُ كَيْدَهُمْ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْعَذَابَ لَئِيَسْجُنَهُ
 حَتَّى جِئَ بِهِمْ وَدَخَلُ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
 إِنِّي رَأَيْتُ أَخِي عَصْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَأَيْتُ إِذْ أَحْمِلُ فَوْقَ
 رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتًا بِنْتًا أُؤْتَاهَا رَبِّي مِن رَّبِّكَ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾ قَالَ لَا يَا أَبَتِ كَمَا طَعَّمَنَّا نَزْرًا فَهَيْهَاتَ مَا
 بِنْتًا أُؤْتَاهَا رَبِّي أَن يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَسَا رَبِّي وَإِنَّ تَرْكُتْ
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

(۳۱) جا ئەوه بوو کاتیك که زلیخا توانج و پلاره کە ی ئەوانی بیست، ناردی بە شوینیانداو جیکە یەکی خوشی بو ئاماده کردن، چه قوشی (بو میوه خواردن) دایه دەستی هەریە کە یان، ئینجا فرمانیدا بە یوسف و وتی: ئادهی وەرە دەرەوہ بو لایان (با بتینن)، کاتیك که بینیان بە گەرەو گرنگیان زانی و (الله اکبر) یان بو کردو بە بیئگایی دەستی خویان بری و تیشیان: پاکي و بیگەردی و دووری لہ هەموو ناتەواویە ک شایستە ی خوایە کە ئەمە ی دروست کردووہ! ئەمە بە شەرنیە، ئەمە تەنہا فریشتە یەکی جوان و بەرپزەرە.

(۳۲) ئینجا ژنە کە وتی: ئەوہ ئەو کە سە یە کە ئیوہ لومەو سەرژەنشتی منتان دە کرد لہ بارە یەوہ، بە راستی من زور ہەولمدا لہ خشتە ی بەرم، کە چی ئەو ہەر خو ی گرت و پاک و خاوینی ویست، سویند بە خوا ئە گەر ئەوہ ی من فرمانی پیدە دەم نہ یکات، ئەوہ بە راستی بەند دە کریت و زەلیل دە بیئ و بە کەم تەماشا دە کریت.

(۳۳) یوسف کە ئەمە ی بیست وتی: پەرەردگارا من زیندانم لہ لا خو شە ویستتەرە لەوہ ی کە ئەوان بانگم دە کەن بو ی، خو ئە گەر لہ فیل و تە لہ کە ی ئەوانە رزگارم نہ کەیت و لہ پیلان و نہ خشە کانیان دەر بازم نہ کەیت و لام نہ دەیت، لەوانە یە منیش مە یلم بو دروست بیئ و ئارەزوویان بکەم و پاشان بچمە ریزی نە فام و گوناہبارانەوہ.

(۳۴) جا پەرەردگاری بە هانایەوہ چوو نزاکە ی گیرا کردو لہ تە لہ کە و فیلی ژنان پاراستی و لایدا، چونکە بە راستی ہەر ئەو زاتە بیسەری نزاکانە و زانایە (بە دل و دەر و ونە کان).

(۳۵) پاشان، لہ دوا ی ئەوہ ی کە بە لگە ی زوریان بینی لە سەر پاکي یوسف، بو یان دەر کەوت و وایان بە چاک زانی تا ماوہ یە ک بەندی بکەن. (تا شاژن و ژنانی تر لہ بیری بکەن).

(۳۶) ئەو سا دوو لاوی تریش (بە تاوانی جیا جیا) لہ گەل یوسفدا خزانە بەندیخانەوہ، (ہەریە کە یان خەو یکی بینی بو) یە کیکیان وتی: بیگومان من خو م دە بینی لہ خە و نمدا تریم دە گو شی و شە راہم لی دروست دە کرد، ئەو ی تریشیان وتی: بە راستی من خو م دە بینی لہ خە و نمدا کە نانم بە سەر سەر مەوہ ہەلگرتبو بالندە لی دە خوارد، ئاگادارمان بکە بە لی کدانەوہ ی ئەم خەو نە، چونکە بە راستی ئیمە دە بینین تو لہ چاکە خوازانی و (شارەزای لہ لی کدانەوہ ی خە وندا)...

(۳۷) یوسف وتی: (من تەنہا لی کدانەوہ ی خە و نازانم بە لکو جگە لەوہ ش) ہیچ خو اردنی کتان بو نایەت کە دەر خو اردتان بدریت کە من نە زانم چیە و چو نە پی ش ئەوہ ی بگاتە لاتان (ئەمە ش ئازایە تی خو م نیە) بە لکو ئەوہ ہەندی کە لەوہ ی پەرەردگارم فیری کردو م، چاک بزانی من بەرنامە ی قەو میکم واز لی ہیناوە کە باوەر بە خوا ناہین و بر وایان بە قیامە تیش نی یە.

(۳۸) به لکو شوینی ٹایین و بہرنامہ ی باو و باپیرانم ٹیبراہیم و ئیسحاق و یہ عقوب کہوتوم، ہہرگیز پڑہوا نی یہ بو ٹیمہ ہیچ جوڑہ شتیک بکہینہ ہاوہل و شہریک بو خوا، ٹہوہش فہزل و ریژی تاییہ تی خواہیہ لہسہر ٹیمہ و لہسہر خہ لکیش، بہ لام (بہ داخہ وہ) زوربہ ی خہ لکی سو پاسگوزاری ناکہن.

(۳۹) (ٹہوسا پروی تیگردن و وتی): ٹہی ہاوہلانی زیندانیم؛ ٹایا چہند خواہیہ کی ہہمہ جوڑ و جیاواز (بیہرستریں) چاکترہ، یاخود خواہیہ کی تاک و تہنہا و زال بہسہر ہہموو شتیکدا؟

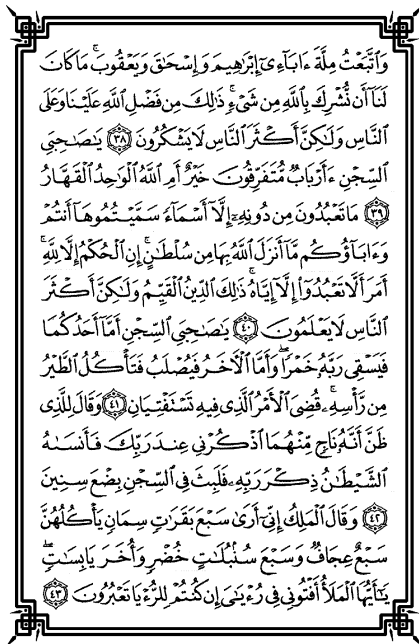
(۴۰) جا ہہرچی ٹیوہ دہ بیہرستن جگہ لہ خوا، تہنہا خوتان و باو و باپیرانتان نواتان لیتان (تہنہا ناون و

ناوہرپوکیان نی یہ)، ہہرگیز خوا بہوہ رازی نی یہو، ہیچ بہ لگہ یہ کیشی پڑہوانہ نہ کردوہ لہسہر پہسہند کردنیان، بہراستی حوکم و فہرمانرہ وایی جگہ لہ خوا شایستہ ی کہسی تر نی یہ، فہرمانیشی داوہ جگہ لہ خوئی کہسی تر نہ پہرستن، ہہر ٹہوہشہ ٹایین و بہرنامہ ی پہسہند و راست و دروست و بہنرخ، بہ لام زوربہ ی خہ لکی ٹہم راستیانہ نازانن و لئی بی ٹاگان.

(۴۱) ٹہی ہاوہلانی زیندانیم، ٹہوہتان لہ خہونیدا تریی دہ گوشی ٹہوہ دہ بیٹہ ساقی پاشا و رزگاری دہ بیٹ و شہرابی پیشکەش دہ کات، ٹہوی تریش لہ خاج دہ دریت و بالندہ لہسہرو رووخساری دہ خوات، ٹیتر ٹہمەش و ہلامی لیکدانہ وہی خہونہ کانتانہ و ہہر ٹہوہش برپار دراوہ.

(۴۲) ٹہوسا یوسف بہو کہسہیان کہوای دہ زانی رزگاری دہ بیٹ و دہ بیٹہ ساقی پاشا وتی: باسم بکہ لای پاشات (کہ بہ بی تاوان من بہند کراوم)، بہ لام شہیتان بیری کابرای بردہوہ کہ لہ لای پاشای باسی بکات، ٹیتر چہند سالیک (یوسف بہ بی تاوان) لہ بہندینخانہ دا مایہ وہ.

(۴۳) (شہویک پاشا خہونیکی سہیری بینی و، بوو بہمہراقی و لہ کوپونہ وہیہ کدا) وتی: بہراستی من لہ خہونمدا بینیم کہ حہوت مانگای قہلہو لہ لایہن حہوت مانگای لہرو لاوازہوہ خوران، حہوت گولہ گہنمی سہوز و جوان و حہوتی و شکیشم بینی، ٹہی زاناو شارہزایان ٹہم خہوہم بو لیک بدہنہوہ ٹہ گہر خہون لیک دہدہنہوہ...

(۴۴) ئەوانیش وتیان: ئەم خەونە بێ سەرو بنبە و هیچ نیە، ئیمە لە لیکدانەوی خەونی بێ سەرو بن شارەزانین.

(۴۵) ئینجا ئەوەیان کە زرگاری بوو بوو، بیبری کەوتەوه دواى ئەو هەموو ماوەیە و وتی: داواکارم بئینین (بۆ لای یوسف) من هەوالی (لیکدانەوی ئەو خەونەتان) بێی پادەگە یەنم.

(۴۶) (ساقی چوو بوو زیندانه کە بوو دیداری یوسف وتی): یوسف، ئەى هاوێلى راستگۆم، ئەم خەونەمان بۆ لیک بدەرەوه (لە خەونیکی پاشادا) حەوت مانگای قەلەو لەلایەن حەوت مانگای لەرو لاوازەوه خوراو، هەرۆهە لەبارەى حەوت گولە گەنمی سەوزو جوان و حەوتى تری و شەك بۆمان لیک بدەرەوه، بۆ ئەوەى بگەرێمەوه بۆ لای خەلکی تا وەلام بزانی. (یوسف) وتی: حەوت سالی بەردەوام کشتوکال دەکەن و دانەوێڵە دەچین، ئەوەى کە دروینەتان کردوو، لیتان زیادبوو بە گولە کە یەوه پێهێلنەوه، مەگەر ئەو کە مەمى کە دەیحون (دانەوێڵە بە گولە کە یەوه هەلبگیرێت لە کرم و ئەسپێ و زایە بوون بە دوور دەبێت).

قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَامَكُمْ وَمَنْحُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَائِمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمْ مَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسَلُونَهُ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَمْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَعْبٌ عُجَافٌ وَسَمِعَ سُبْحَانَ خَضِرٍ
 وَأُخْرَى يَسْتَلْعَمَلِي أَرْجِعْ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ
 فَرَزَعُونَ سَمْعَ بَيْتِنَ دَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنْبُلِهِ لَا
 قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٦﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَمْعٌ شِدَادًا كُنَّ
 مَأْقَدَةً لَهُنَّ لِأَقْلِيَا وَمِمَّا تَحْمُسُونَهُنَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يَبْعَثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْمُرُونَ ﴿٤٧﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَنْ نُبْنِي
 بِهِ فَلَئِمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلِّمْ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ آيِدِيَهُنَّ إِنِّي رَأَيْتُ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ قَالَ
 مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرَّسُولُ بَدَأْتَنِي بِذَلِكَ مِمَّا لَمْ يَكُن لِي
 بَشِيرٌ أَمْ تَكُن لِيَ نَذِيرٌ ﴿٤٩﴾ قَالَ أُوْحَى إِلَيَّ أَنِ اتَّقِ اللَّهَ
 مَآ عَلَّمَكَ عَلَيْهِ مِنْ سُورَةٍ قَالَتْ أُمْرَأَاتُ الْعَزِيزِ لَنَكْفُرَنَّ
 بِكَ أَتَأْرَوْدُنَّ عَنْ نَفْسِيهِ وَإِنَّهُ لَلْصَّادِقُ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥١﴾

(۴۸) پاشان لە دواى ئەوه حەوت سال گرانیی و سەختی پێش دیت، ئەوەى کە زەخیرەتان کردوو بۆ ئەو سالانە هەمووی دەخون، مەگەر کە مەمى کە هەلی دەگرن (بۆتوو).

(۴۹) لەوهودوا سالیکی باراناوی و پرەره کەت دیت کە خەلکی بەرو بوومی زوریان بێ دەبەخشریت، میوه دەگوشن و شەره تی لێ دروست دەکەن.

(۵۰) (ساقی گەرپایەوه بۆ لای پاشا و لیکدانەوه کە یوسفی بۆ باس کرد، زۆری بەدل بوو، بۆیە پاشاش وتی): ئادەى بچن بۆم بهین، جا کاتیک کە پەوانە کراوە کە یوسف لای یوسف و (وتی: پاشا دوات دەکات، یوسف) وتی: بگەرێمەوه بۆ لای پاشا و پێی بلی: هوی چی بوو ئەو ئافەرەتانه کاتی خوی دەستی خویان پری و برینداریان کرد (ئایا من هیچ تاوانیکم لەوهدا هەیه؟!، بەراستی هەر پەرورەدگارم بە ناگایە لە قیل و تەلە کە و پیلانیان.

(۵۱) (پاشا ئەو ئافەرەتانهی هەموو کو کردەوه) و پێی وتن: ئەو کارە گرنگەتان چی بوو کاتیک کەوا ئیوه ویستتان یوسف لە خشته بەرن (ئایا ئەو هیچ تاوانیکی هەبوو؟) هەموو وتیان: بەنا بە خوا (ئیمە بوختانی بۆ بەکەین) ئیمە هیچ جوړه هەلەو ناشرینیە کمان لێ نەدیوو و نەزانیوو، (ئەوسا زلیخا) وتی: ئا ئیسته ئیتر راستی روون و ناشکرابوو (دان بەراستیدا دەئیم)، خەتای من بوو دەموست لە خشته ی بەرم، بەراستی یوسف یەکیکە لە راستگۆیان و (لە پاکان).

(۵۲) (ئینجا یوسف) وتی: ئەوه (بۆیە وام کرد) تا (پاشا) چاک بزانی و دلتیا بیت بەراستی من لە نهینیشدا خیانه تم لێ نەکردوو، بیگومان خوی گەرە قیل و تەلە کە خیانه تکاران بەئەنجام ناگە یە نیت.

(یاخود ژنه کە وتی): تا یوسف دلتیا بیت کە لە نهینداو (پێسته کە ئەو لێره نی) خیانه تی لێ ناکەم و بوختانی بۆ هەلناهستم، چونکە (بۆم) دەرکەوتوو (کە خوا قیل و تەلە کە خیانه تکاران بەئەنجام ناگە یە نیت.

(۵۳) (دهشیت یوسف یان زلیخا و تیبیتی): منیش نهفسی خوّم بهری ناکه، چونکه بهراستی نهفس (تهگهر به نووری خواناسی ناوهدان نهبیت) زور فرماندیره به گوناوه ههلهو تاوان، مهگهر نهفسیک که پهروهردگارم میهره بانئ پی کردیبت، بهراستی پهروهردگارم لی خوشبوو میهره بانه.

(۵۴) (ئوسا پاشا که راستیه کانی به تهواویی بو دهرکوت ئه وندهی تر یوسفی لا بهریزو بهنرخ بوو بویه) فهرمائیداو وتی: ئادهی بچن بوّم بهینن، ئهو (لاوه پاکه ژیره زانایه) بوئوهی تاییه تی بکهّم بوخوّم و له نزیکانی من بیت، جا کاتیك (هینایان) و پاشا قسهی له گهل کرد، وتی: ئه مرو ئیتر بهراستی تو لای ئیمه خاوهنی پلهو پایه و جیگه ی متمانه و باوهری.

(۵۵) یوسف وتی: پیم باشه بمکهیت به لیسرسراو بهسهرگه نچینه کان و سامانی سهر زهوی ئهّم و لاته، (میسر) بهراستی من پاریزه ریکی زانام (له خوّم رادهبینم که شت بیاریزم و زاناشم که چون دهپاریزم بو سالانی گرانی).

(۵۶) (خوا دهفرمویبت) ئا بهو شیوهیه دهسه لاتمان دا به

یوسف و جیگیر و پایه دارمان کرد له خاکی میسر دا، ههر پلهو پایه یه کی دهویست لهو و لاتهدا دهستی دهکوت و بوّی ساز دهبوو، (بیگومان) ههر که سیك، ههر دهسته یه ک بمانه ویّت بههره وهری دهکەین له رحمت و بهخششه کانمان و پاداشتی چاکه کاران بهزایه نادهین. (له ههمو زه مان و زه مینیکدا)...

(۵۷) له راستیدا پاداشتی ئهو جیهان (له بههشتی بهریندا) چاکتره بو ئهوانه ی که ئیمان و باوهریان هیناوه و له ژبانی دنیا کاتی خوئی خوین دهپاراست له ههمو گوناوه ستهم و تاوانیک.

(۵۸) (سالانی گرانی هاته پیشه وه) براکانی یوسف (هاتن بو میسر) و چوونه دیوانی، ئهو ئهوانی ناسیه وه، بهلام ئهوان ئه میان نه ناسیه وه (چونکه پوشاکی پاشایه تی له بهردابوو، ههرگیز شتی وایان چاوه پروان نه ده کرد).

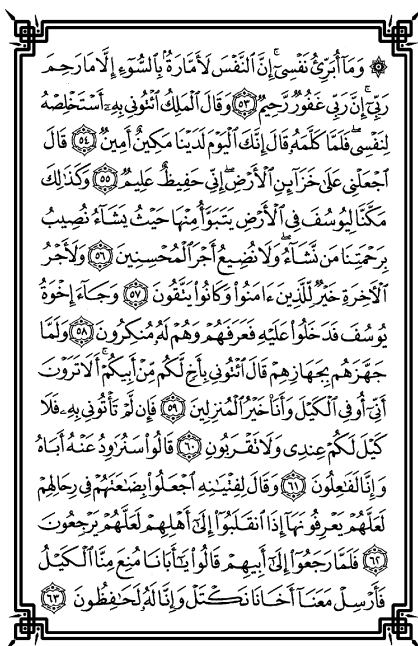
(۵۹) (ئویش ریزی گرتن و دواندنی و پیی دهرخستن که برایه کی باوکیان ههیه و نه یانهیناوه له بهرئوه) له کاتیکیا ریکی خستن و بارگه و بنه ی بو پیچانه وه وتی: (من حه ز ده که م) ئهو برا باوکیه تانم بو بهینن، مه گهر نابینن من چون کیشانه و پیوانه م تیرو تهواوه و، چون ریز له میوان ده گرم (یارمه تی هه ژاران ده دم).

(۶۰) خو ئه گهر ئهو برایه تانم بو نه هینن، ئه وه ئیتر هیچ موعامه له و کیشانه و پیوانه ی ئیوه لای من نیه و نزیکم مه که ونه وه. (چونکه من واده زانم وه کو پیوسته ریزی ناگرن).

(۶۱) (له وه لامیدا) وتیان: ئیمه به ههمو شیوه یه ک هه ول ددهین و نه خشه ده کیشین بو ئهو مه بهسته هه تا باوکی رازی بکهین (ئه م جار به بهینن)، بیگومان ئیمه ئهو کاره ده کهین.

(۶۲) (له فرسه تیکیا) یوسف به لاهه کانی بهردهستی وت: ههرچی شتومه ک و که لو په لیکیان هیناوه بیخه نه وه ناو باره کانیان، بو ئه وه ی بیناسنه وه کاتیك ده گهرینه وه بو لای کهس و کاریان بو ئه وه ی (بیته هاندهریک و) بینه وه.

(۶۳) جا کاتیك گهرانه وه بو لای باوکیان وتیان: باوکی بهریزمان، (کیشان و) پیوانمان لی قه دهغه کراوه (تا بنیامینی برامان له گهل خو ماندا نه بینن)، کهواته برا که مان له گهل بنیره تاپیوانه بکهین (به دهست به تالی نه گهرینه وه)، به لاین بیت پاریزه رین بوّی و نه یه لاین توشی هیچ شتیك بیت.

(۶۴) یه عقوبی باوکیان وتی: (ئهمه داخوایه کی سهیره) نایا ههروا متمانه تان پی بکه م له سهری مه گهر ههروه ک پیشتر متمانه م پیکردن له سهری یوسفی برای؟! (سهره نجام رازیان کرد و، ئه ویش وتی) که واته خوا چاکترین پاریزه وه هه ره و میهره بانترینی میهره بانانه.

(۶۵) کاتیکیش که لوپهل و بارگه و بنه کانیان کرده وه بینیان هه رچی شتومه کیانه هه ره و ته خراوه ته وه باره کانیان و گهرینراوه ته وه بو یان، (ئینجا باوکیان بانگ کردو) وتیان: باوکی به ریزمان ئیمه چی بکه یین، چی بلیین (له به رامیهر ئه و پاشا به ریزه وه) ئه وه ته هه رچی که ل و په لمان هه یه گهرینراوه ته وه بو مان، (تو ئه گهر مو له تی بنیامین بدهی) رزق و روژی زور ده هیئین بو که س و کارمان، برا که شمان ده پاریزین و باری و شتریکیش زیاتر ده هیئین، ئه و باره ش شتیکی ئاسانه. (بو پاشا و که میش نیه).

قَالَ هَلْ أَمْنَكُم عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنَكُم عَلَىٰ آخِسِيِّ بْنِ قَيْلٍ فَإِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ وَجَدُوا يَضَعَتُهُمْ زُرَّتِ إِلَيْهِمْ فَأَلْوَانًا بَانَا مَا نَجِي هَلْ يَدِهِ. يَضَعُنَا زُرَّتِ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزِدُكَ بِعِيرٍ ذَلِكِ كَيْلٌ يُسِيرُ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنِّي وَاللَّهُ لَأَنِّي بِهِ لَأَنِّي أَنْ يَحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَنْدَخُلُوا مِنْ بَابٍ وَجِدُوا دَخُلُوا مِنْ آوَابٍ مُتَفَرِّقًا وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ أَعْيُنَكُمْ لَأَلَىٰ لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَأَنْتُمْ لَدُوٌّ عَلَيْهِمْ لَمَّا كَلَّمْنَاهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

(۶۶) یه عقوب وتی: هه رگیز له گه لئاندا ناینیم هه تا په یمانیکی خواییم پی نه دهن و (سویند نه خون) که بیگومان بیهیننه وه بو لام، مه گهر دهوره بدرین و هیچ دهسه لاتتان نه میئیت، جا کاتیکی په یمانه که یان دایه و سویندیان بو خوارد، یه عقوب وتی: خوا خوئی ناگادارو چاودیهر به و په یمانه کی که بریارمان له سهرداوه.

(۶۷) ههروه ها وتی: کورپه کانم، هه مووتان له په ک دهروازه وه مه چنه ژووره وه، به لکو له چه ند دهروازه کی جیا جیاوه خو تان بکه ن به شاردا دلنیش بن که من ناتوانم هیچ شتیکی له و به لا و پیشهاتانه کی که بریاری خوی له سهره بگپرمه وه له ئیوه، هیچ فه رمان و بریاریکیش بو که س نی یه، ته نها بو خوا نه بییت، پشتم هه ره به و به ستووه و پشت و په نام هه ره ئه وه، ده با ئه وانه کی که پالپشت و پشتیوانیان ده ویت هه رپشت به و به ستن.

(۶۸) کاتیکی چوونه ناو شاره وه به و شیوه یه کی که باوکیان فه رمانی پیدابوون، خو وه نه بییت باوکیان توانیبییتی فریایان بکه ویت و له هیچ پیشهاتیکی رزگاریان بکات که بریارداده ی خوی له سهره، (ئه و رینمووییه) ته نها پیداوستییه کی دهروونی یه عقوب خوی بوو، رایگه یاند، به راستی یه عقوب خاوه نی زانستیکی تاییه تی بوو، که ئیمه فی رمان کردبوو، هه ره چه ند زوربه ی خه لکی راستیه کان نازانن.

(۶۹) کاتیکیش که کورپه کان چوونه ژووره وه بو لای یوسف، بنیامینی برای نزیک کرده وه له خوی و (له فرسه تیکدا) پی و ت: من یوسفی براتم، خه فه ت مه خو و خه مت نه بییت به و هه لس و که وته ی ئه وان کاتی خوی کردیان (حه ساده تیان پی بردم و خستمیانه بیره وه، چونکه من نه خشمه کیشاوه تو بهیلمه وه، تا له لای خوم ژیان به سه ره به ریت).

(۷۰) جا کاتیك یوسف بارگه و بنه‌ی بو پیچانه‌وه و سازی کردن خوراك و دانه‌ویله‌ی پیوستی پیبیه‌خشین جامولکه‌ی کیشان و پیوانی خسته ناو باری بنیامینی برابیه‌وه، پاشان جارچیه‌ك به‌ده‌نگی به‌رز و تسی: ئه‌ی کاروانچیان ئیوه به‌راستی دزن؟!

(۷۱) ئه‌وانیش به‌په‌له‌گه‌رانه‌وه و هاتن به‌ره‌و روویان و وتیان: چی دیار نیه؟ چیتان لی ون بووه؟

(۷۲) پاسه‌وانه‌کان و تیان: جامولکه و ده‌فری پاشامان لی ون بووه و بو‌ی ده‌گرین، هه‌ر که‌سیک هینای باری و شتریک‌ی بو‌یه (لپیر سراوه‌که‌یان و تسی): من ده‌بمه زامنی ئه‌و به‌لینه.

(۷۳) کوره‌کان و تیان: سویند به‌خوا، ئیوه چاک ده‌زانن که ئیمه بو‌ئه‌وه نه‌هاتووین فه‌سادو خراپه‌له‌زه‌ویدا بکه‌یین

فَلَمَّا جَهَرَهُمْ بِصَوَارِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا آلُ عِمْرَانَ كَيْفَ لَسْتُمْ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا تَأَلَّفَهُ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَاجِدًا لَّفَسَدِي فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ أُجِدَ فِي رِحْلِهِ فهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ قَالُوا يَا زَعِيمٌ قَبْلِ وَعَاءِ أَخِيهِ كُنْتُمْ أَسْتَخْرِجُوهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ قَالُوا إِنْ بَسْرُقِي فَقَدْ سَرَفَ أَحَدٌ لَّنْ مِنْ قَبْلِ فَاسْرُهَا يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْرِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَشْرُكٍ أَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ قَالُوا إِنَّا نَبَأُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَاسِيحًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

و ئیمه دزین و هه‌رگیز دزیمان نه‌کردوه.

(۷۴) پاسه‌وانه‌کان و تیان: ئه‌گه‌ر (ده‌رکه‌وت) ئیوه درۆزن بوون، که‌وابوو پاداشتی ئه‌ودزه چیه؟

(۷۵) کوره‌کان و تیان: پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌فره‌ دزراوه‌که‌له‌ باره‌که‌یدا ده‌دۆزریته‌وه، هه‌ر ئه‌وه پاداشته‌که‌یه‌تی (که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی بارمته‌ بی‌ت لای‌خواه‌نی شته‌ دزراوه‌که‌)، ئیمه‌ ئا به‌و شیوه‌یه‌ تو‌له‌له‌ سته‌مکاران ده‌سینین. (له‌ شه‌ریعه‌تی خو‌ماندا).

(۷۶) ئینجا یوسف خۆی ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌باره‌کاندا پيش ئه‌وه‌ی باری بنیامینی برای پيشکینیت، له‌وه‌ودوا له‌ باری براکه‌یدا ده‌ری هینا، ئا به‌و شیوه‌یه‌ یوسفمان فی‌ری نه‌خشه‌ی گلدانه‌وه‌ی براکه‌ی کرد، نه‌ده‌بوو به‌ ده‌ستووری پاشا براکه‌ی گل بداته‌وه، مه‌گه‌ر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بی‌ت، به‌و شیوه‌یه‌ چه‌نده‌ها جار پله‌و پایه‌ی هه‌رکه‌س که‌ بمانه‌ویت به‌رزو بلند ده‌که‌ینه‌وه، له‌ سه‌روو هه‌موو خاوه‌ن زانست و زانیاریه‌که‌وه‌ زانا و شاره‌زاتر هه‌یه.

(۷۷) براکانی و تیان: ئه‌گه‌ر ئه‌و دزی کردیبت، ئه‌وه‌ براکه‌شی کاتی خۆی دزی کردوو، یوسف ئه‌و قسه‌ نارهاو تو‌مه‌ته‌ ناقولایه‌ی له‌ دل‌ی خویدا هیشته‌وه‌ نه‌یدا له‌ رویان به‌لام و تسی: ئیوه له‌ که‌سانیک‌ی باش ناچن، جا خوا خۆی له‌ هه‌موو که‌س زاناتره‌ به‌وه‌ی که‌ ده‌یلین و باسی ده‌که‌ن.

(۷۸) براکانی و تیان: جه‌نابی پاشا، به‌راستی ئه‌م کوره‌ باوکیکی پیری به‌سال‌چووی هه‌یه، داواکارین یه‌کیک له‌ ئیمه‌ له‌ جیاتی ئه‌و گل به‌ده‌روه‌وه، چونکه‌ به‌راستی ئیمه، تو‌ به‌ پیاو چاک و چاکه‌خواز ده‌زانین.

(۷۹) یوسف وتی: په نا به خوا، ته گهر هله ی وا بکه یین و ته نها ته و که سه گل نه ده یینه و که شتومه که که مان له لای دوزیوه ته و، خو ته گهر وانه که یین، ته و ته یتر نیمه به راستی سته مکارین.

(۸۰) ئینجا کاتیک که نائومید بوون له یوسف، له که ناریکه وه بو خویان ده ستیان کرد به چپه و را گورینه وه، گه وره که یان وتی: باشه، ته ی نازانن باوکتان په یمانیکه لی وه رگرتن و خواشینی کرد به شایهت به سهر تانه وه، پیشتیش خوتان ده زانن چیتان کرد به یوسف و چ پیلانیکتان گیرا دژی، ئیتر من هه رگیز ته م سهر زه مین و ولاته به جی ناهیلم هه تا باوکم مو له تم نه دات، یا خود خوا فهرانیک بدات له قازانجم بیت، ته و زاته ش چاکترینی داده و رانه.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَمْتَعًا عِنْدَهُ إِنَّنَا إِذَا أَطَّلَعْنَا عَلَيْهِمْ لَمَّا آسَفَتْهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنَّا إِذَا نَادَى بِأَنفُسِهِمْ سَمِعْنَا مُنَادِيَهُمْ نَسْتَجِيبُ لِمَا نَدَىٰ مِن دُونِهَا وَنَحْنُ لَهُمْ آتُونَ ﴿٧٩﴾
قَالَ كَيْفَ هُمْ أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّكَ ابْنُكَ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكَ مَوَافِقَ اللَّهِ مِن قَبْلُ مَا فَرَّطتَ فِي يَوْسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾
أَرْجِعُوا إِلَيْكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ ابْنُكَ سَرَىٰ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾
وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْلَمْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾
قَالَ بَلْ سَأَلْتُكُمْ أَنفُسَكُمْ أَنزِلُ فَصَبِّرْ بِمِثْلِ عَسَىٰ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾
وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يَوْسُفَ وَأَبِصْرَتِ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ أَتَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾
قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

(۸۱) بگه پښته وه بو لای باوکتان و پپی بلین: ته ی باوکی به ریزمان، کوره که ت دزی کردو نیمه ناگامان لی نه بووه، نیمه شایه تی له سهر ته وه ده دین که دیومانه، نیمه له شاراره و نه پښه کان شاره زانین (نازانین ته و کوره بو وای کرد)...

(۸۲) (حه ز ده که یت، له خه لکی) ته و شاره ش پپسه که نیمه ی لی بووین، له و کاروانه ش پپسه که نیمه ی تیدا بووین و پیکه وه هاتینه وه نیمه به دنلیاییه وه راست ده لین و راستگوشین.

(۸۳) (کاتیک کوره کان گه شتته وه لای باوکیان و به سهراته که یان بو گیرایه وه) وتی: (وانیه) به لکو دیسانه وه خوتان پیلانیکی ترتان ریک خستوه، چاریشم نیه خو گریه کی جوان نه بیت، ئومیده په روه ردار هه موویانم بو به پښتته وه و به هه موویان شاد بیم، به راستی ته و زاته زاناو دانایه.

(۸۴) (ته و سا چوه که ناریکه وه) و لینان دوورکه و ته وه و (به دم هه ناسه ی ساردو ته سرینه وه) وتی: ته ی داخم بو یوسفی نازدار، (له دلم ده رناچیت یوسفی جوان خاس و خواناسم ته وه ونده گریاو فرمیسکی هه لوه ران)، چاوه کانی سپی هه لگه پراو ئاوی سپی تیزاو بینینی نه ما له ناخ و داخ و خه فته و ئبشدا، هه ر خه م و په ژاره ی خوی ده خوارده وه.

(۸۵) (کوره کان به زه بیان به باوکیاندا هاته وه و) وتیان: سویند به خوا تو هه ر واز ناهینیت یادی یوسف ده که یت و ناوی ده به یت تا وات لی دیت په کت ده که ویت یا خود له تیاچوان ده بیت.

(۸۶) (له وه لامیاندا) وتی: به راستی من باسی سکا لا و غه م و په ژاره م هه ر بو لای خوا ده به م، ته وه ی من ده یزانم له لایهن خوا وه (له نه خسه و حکمه ته کانی، له پشهادت و رووداوه کاندا) ئیوه نایزان.

(۸۷) (دوای چهنه رُوژیک یسه عقوب فه رمانیدا به کوره کانی) وتی: کوره کانم بچنه وه و گوئی هه لخن بو یوسف و براهکی، له سوزو میهره بانی خوایش نائومیډ مه بن، چونکه به راستی کهس نائومیډ ناییت له سوزو میهره بانی خوا جگه له کهسانی خوانه ناس و بی باوهر.

(۸۸) کاتیك (گه بشته میسر) و چونه باره گای یوسف وتیان: جه نابی پاشا ئیمه و کهس و کارمان نه هاتی و گرانی و کویره وهری زورمان توش هاتوو و کهل و په لیکتی تیکه ل و پیکه ل و بی نرخیشان هیناوه، که واته لوتف بفرموو چیمان پیویسته بو مان بیوه و خیریشان پی بکه، بیگومان خوا پاداشتی خیر خوازان ده داته وه.

(۸۹) ئینجا یوسف زانی کاتی ئه وه هاتوو که خوئی بناسنییت بویه) وتی: ئایا دیسته وه یادتان و له بیرتانه چیتان کرد به یوسف و به براهکی کاتیك ئیوه نه فام بوون و

يٰٓيٰٓسُورُؤْ اَذْهَبُوْا فَبِحَسْرٰتِكُمْ مِّنْ يُّوسُفَ وَ اٰخِيهِ وَاٰتِيَسُوْا
 مِّنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يٰٓتِيَسُورُؤْ مِّنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ
 ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا اَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسْنَا وَاَهْلُنَا الضُّرُّ
 وَجُنَّتْ بِضَعْفٍ مُّرْجَلَةٌ قَاوْفِ لَنَا الْكُلُّ وَنَصَدَقْ عَلَيْنَا
 اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُنْتَصِدِقِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ
 يُّوسُفَ وَاٰخِيهِ اِذْ اَسْتَعْجَلُوْا ﴿٨٩﴾ قَالُوْا اَوْ اَنَّا كُنَّا
 لَا نَعْرِفُ يُّوسُفَ قَالِ اَنَا يُّوسُفُ وَهٰذَا اَخِي قَدِمْنَا اِلَيْكَ
 عَلَيْنَا اِنَّكُم مِّنْ بَنِيِّ وِصْيٰتِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ
 الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَقَدْ اٰتٰكَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
 وَاِنَّا كُنَّا لَخٰطِيْبِيْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَتْرِبْ عَلَيْكُمُ
 الْيَوْمَ بِعَفْوِ اللّٰهِ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٩٢﴾
 اَذْهَبُوْا بِقِيَصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَن وِجْهِيْ يٰٓاَبَ بَصِيْرًا
 وَاَتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
 الْعِيْرُ قَالَا اَبُوهُمُ اِنِّيْ لَاجْدُرِيْمُ يُّوسُفَ لَوْلَا اَنْ
 تَقْنَدُوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلٰتِكُمْ اَلْفٰكِيْرِيْنَ ﴿٩٥﴾

(ترسی خواتان له دلدا نه بوو؟)

(۹۰) (هه موو به سه سر سورمانه وه چاویان ئه بله ق بوو سه رنجیان داو) وتیان: ئایا به راست، بوچی تو یوسفیت؟! وتی: به لئی، من یوسفم و ئه مهش (بنیامین) ی برامه، به راستی خوی میهره بان ریژی لیناوین و به هره مهندی کردوین، بیگومان ئه وهی خو پاریز بییت له گوناوه خوگر بییت (له به رامبه ر پیشهاته کانه وه، خوی گه وره دهروی لی ده کاته وه) ئه وه به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان به زایه نادات. (له ته نگانه رزگاریان ده کات و سه ره رزی هه ر دو جیهانیان ده کات).

(۹۱) ئینجا براهکی وتیان: سویندمان به خوا به راستی خوی گه وره ریژی توئی داوه به سه ر ئیمه دا، ئیمه له راستیدا کاتی خوئی به هه له دا چووین و گوناهارین.

(۹۲) یوسف وتی: خه متان نه بییت ئه مرو ئیتر هیچ سه ر زه نشتیکتان له سه ر نی یه، خوا لیتان خوش بییت، بیگومان ئه و زاته له هه موو میهره بانان میهره بانتره.

(۹۳) (یوسف هه والی باوکی پرسی، که زانی نابینا بووه به هندی له پیاوه کانی وت): برۆن و ئه م کراسه م بهرن و بیده ن به سه رو روی باوکمدا بینایی بو ده گه ریته وه و چاوی چاک ده بیته وه، پاشان هه موو کهس و کارتانم بو بهینن به گشتی.

(۹۴) کاتیك کاروان ئاوه دانی به جیهیشت و که وته ی ری، باوکیان وتی: به راستی من هه ست به یونی یوسف ده کم ئه گه ر به بی هوش و خه له فاوم نه زانن و (بروام پییکه ن).

(۹۵) ئه و که سانه ی که له لای بوون وتیان: سویند به خوا تو هه ر له ناو سه رگه ردانی و خه پاله کوئه که ی خو تدایت!!

(۹۶) ٲینجا که مزده هیٲنره که گه یشٲ و کراسه که یدا به سهر دهم و چاویدا، خیرا بینایی بو گه رایسه وه، چاوه کانی گه شایه وه، وتی: مه گهر من پیٲ نه وتن، به راستی ٲه وهی من ده یزانم له لایهن خواوه، ٲیوه نایزانن؟!

(۹۷) (دوای ماوه یه کوره کان گه یشٲن و هه موو شٲیک ٲاشکرا بوو) وتیان: ٲهی باوکی به ریژمان داوای لیٲخوشبوونی گوناوه کانمان بو بکه (له خوای میهره بان) به راستی ٲیمه گوناوه کار بووین و به هله دا چوو بووین. (۹۸) باوکیان وتی: له ٲاینده دا داوای لیٲخوشبوونتان له پهروه ردگارم بو ده که م، به راستی ٲه و زاته لیٲخوشبوو میهره بانه.

(۹۹) ٲینجا (که هه موویان گه یشٲنه میسر) چوونه لای یوسف، باوک و دایکی هیٲنایه نزیکی خوئی و (ریزی زوری بو ده برین، ٲاخوٲ چه نده دلٲخوش و کامهران بووین، دوای ٲه و ماوه دوورو دریژه به کوری جوان

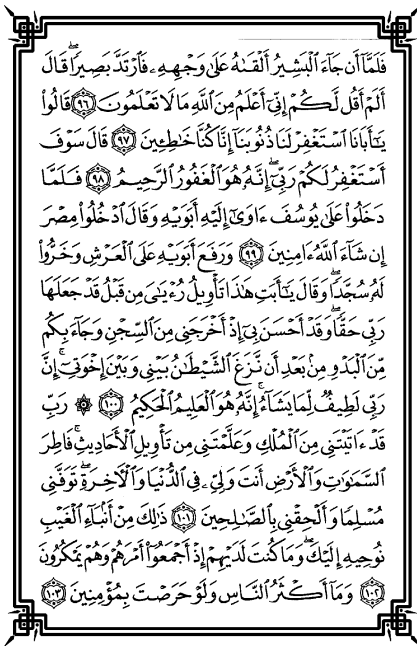
کردارو خواناسیان شاد بوون، که ٲیستا پاشای میسره) و پیٲی وتن: ان شاء الله، ٲه گهر خوا ویستی له سهر بیٲ به یه کجاریی وهرن بو میسرو، به و په پری شادی و نارامی و کامهرانی نیشته چیٲ بین.

(۱۰۰) ٲه وسا دایک و باوکی به رز کرده وه بو سهر ته خٲی پاشایه تی و حوکمرانی خوئی، هه مووان کرنوشیان بو برد (دیاره که ٲه وسا دروست بووه و نیشانهی ریژو پیژانین بووه)، یوسف که ٲه مهی دی وتی: باوکی به ریژم ٲه مه لیٲکدانه وهی خه ونه کهی ٲه وسامه که به مندالی بینیم، ٲه وه ته پهروه ردگارم هیٲنایه دی و به راست ده رچوو، به راستی ٲه و زاته چاکه ی له گه لدا کردم و به سوژ بوو بوٲ، کاتیٲک له زیندان رزگاری کردم، ٲه وه ته ٲیوهی له بیابانه وه هیٲناوه و (به یه ک شادی کردینه وه) دوای ٲه وهی شه یتان نیوانی من و براکانمی تیٲکدا بوو، به راستی پهروه ردگارم به سوژو به لوتغه بو هه رشٲیک که ده یه ویٲ (په لهی نیه و ریگه ی به شینیی بو خوش ده کات)، بیگومان ٲه و زاته ته و او زانایه (به نه ٲینی و ٲاشکرای دروستکراوانی) و ته و اویش دانایه (به نه خشه ی ورد، هه رچی بیه ویٲ ٲه نجامی ده دات).

(۱۰۱) (ٲینجا یوسف پیغه مبه ر چووه که ناره وه و ده سته کانی هه لبری و نزای کردو وتی): پهروه ردگارا به راستی توٲ پاشایه تیٲ پیٲی به خشیم و له لیٲکدانه وهی خه ونیش شاره زات کردم، ٲهی به دیه ٲینه ری ٲاسمانه کان و زه وی، توٲ پشت و په نا و یارو یاوه ری منیت له دنیاو قیامه تدا، داوا کارم که به موسلمانمی بم ریٲیت و بمخه یته ریزی پاکانه وه و بمگه یه نیت به کاروانی چاکان.

(۱۰۲) ٲهی محمد ﷺ ٲه م به سه رهات و سه رگوزشته یه ی یوسف که بوٲ نیگا ده که ین له هه و آل و به سه رهاته شاراهه کانه، خوٲ توٲ له لای براکانی یوسف نه بوویت کاتیٲک که هه موویان بریار یاندا و پیلانیا ن ده گیٲرا...

(۱۰۳) (دلٲباش به) که زور به ی خه لکی باوه دارین، هه رچه نده توٲ زور خه مخور و به په رورش بیٲ و هه و لٲ بده یت و تیٲ بکوٲشیت.

(۱۰۴) (ئەى محمد ﷺ) خو تو هیچ پاداشت و به خششیکت لیان ناویت له سەر گه یاندنی په یامه که، دلنپابه که ئەم قورئانه تهنها یادخه ره وه یه بو هه موو خه لکی جیهان.

(۱۰۵) چهندهها به لگه و نیشانه له ئاسمانه کان و زه ویدا هه ن (له سەر ده سه لاتداریتی و جوانکاری خوای په روه ردگار) که چی زوربهی خه لکی به لایدا تیده په رن و تینافکرن و پشتی تیده کهن.

(۱۰۶) جا زوربهی زوری خه لکی باوه رنانهین به خوای تاک و تهنها، بی ئه وهی هاوه لی بو بریار نه دن (بیگومان ئیمان و باوه ری و هیچ نرخى نیه و خوای گه وره له و تاوانه خوش ناییت).

(۱۰۷) ئایا ئه وانه له وه ئه مینن و ناترسن که سزایه کی خوایی هه موویان بگریته وه و (له ناویان به ریت)، یاخود کو تو پر قیامهت به رپا بییت له کاتی کدا ئه وان هه ست به نزیکی به رپا بوونی نه کهن.

وَمَا تَشَاءُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ آجْرٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 وَكَأَيُّ مَنَّا يَمُوتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُوتُ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ
 سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 إِلَّا رَحْمًا لَوْحِيٍّ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١٠٩﴾
 وَالْأَرْضُ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 وَلَكِنَّ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَلَّا تَعْرِفُونَ ﴿١١٠﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 نَصْرٌ مِّنَّا فَتُحْيِي مِنَ الْمَيِّتِ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوَائِمَ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿١١١﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

(۱۰۸) (ئەى پيغه مبهەر ﷺ!) تو بلی: ئا ئەمه ریگه و ریبازمه: من و شوینکه و توانم بانگ ده کهین بو لای خوای په روه ردگار له سەر بنچینه و بناغه یه کی روون و ئاشکرا، پاکى و بیگه ردیش بو زاتی په روه ردگاره، من هیچ کاتی ک له موشریک و هاوه لگه ران نیم.

(۱۰۹) ئیمه که سمان نه نار دووه له پیش تودا جگه له پیاوئیک که هه لمان بژاردوون له خه لکی شارو شوینه کان و نیگیان بو ده نیرین (تا په یامی ئیمه به روونی بگه یه نن)، ئایا نه گه راون له زه ویدا، تا ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن که: چو ن بوو سه رنه نجامی ئه وانیه پیش ئه مان (کاتی ک یاخی بوون)، له حالیکدا جیگه و ریگه و خانووبه ره ی به هه شت له قیامه تدا چاکتره بو ئه وانیه که خواناس بوون و پارێزکاریان کردووه، ئایا ئه وه عه قل و ژیریتان ناخه نه کار؟!

(۱۱۰) (ئەى پيغه مبهەر ﷺ) وا مهزانه که ئەم ریگه یه به گول و گولزار چینراوه، به لکو پره له ناخوشی و نازارو گه یشتووه ته راده یه ک که: هه تا بگره کاتی ک پیغه مبه ران تووشی نا ئومیدی و بی هیوایی ده بن و گومان واده بن که (به رنامه که یان) به درو زانراوه، و سه رکه و تتن له دنیا دا نیه، ئا له و کاتی بی هیواییه دا، سه رکه و تتی تایبه تی ئیچه یان بو دیت، ئه وسا ئه وهی بمانه ویت و شایسته بییت رزگاری ده کهین، جا که س نیه بتوانیت توله ی توندو تیژی ئیچه له که سانی تاوانبارو تاوانکار بگریته وه و به رپه رچی بداته وه.

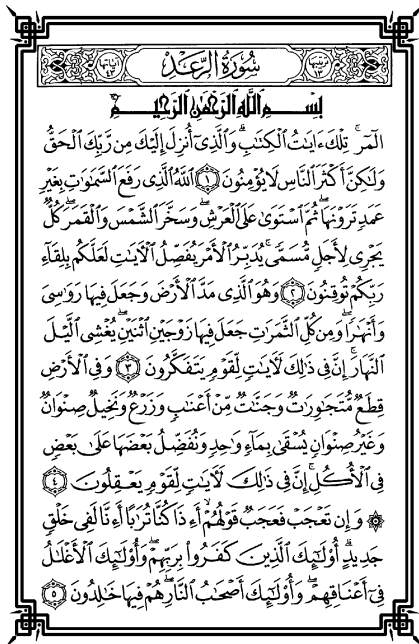
(۱۱۱) سویند به خوا له سه رگوزه شته و به سه رهاتی پیغه مبه راندا په ندو ئاموژگاری هه یه بو که سانی ژيرو هو شمه ند، وه نه بییت ئەم قورئانه قسه و باسی ک بییت هه له به سترابییت، به لکو به راست دانهری (ته ورات و ئینجیلی) پیش خو یه تی و روونکه ره وه و جیا کردنه وه ی هه موو شتیکی پیویسته له نایندا، رینومی و ره حمه تیشه بو که سانیک که باوه ر ده هیین.

سوره تی (الرعد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده، جا ئه وهی له م کتیبه دا هه یه ئایاته کانی قورتانی پیروزه و ئه وهی که له سه رانسه ری ئه م قورتانه دا بو تو ئه ی پیغه مبه ر ﷻ دابه زینراوه له لایه ن پهروه ردگارته وه، راستی و حه قیقه ته، به لآم زوریه ی خه لکی باوه ر ناهین.

(۲) خوا ئه وه زاته یه که به چاوی خو تان ده بینن چو ن ئاسمانه کانی به بی کوله که و ستوون به رز کردو ته وه و رایگرتو وه، له وه ودوا له سه ر ته ختی فه رمانه وایه ی وه ستاوه (ئه له به ته چو یینه تی وه ستان و ته ختی فه رمانه وایه تی و گه لی شتی له و بابه تانه له راده ی بو چوونی ئیمه به دهره، ته فسیری ئه م ئایه ته یان له پی شه و مالیک پرسپووه، له وه لآمدا و توویه تی: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چو نیه تیه که ی

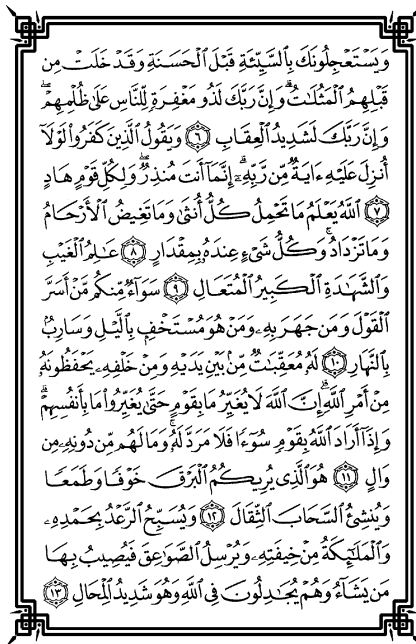

شاراوه یه، پرسپار کردن ده رباره ی بیدعه یه، باوه ر بوون بیی واجبه)، خو رو مانگیشی رام هیناوه، هه ر به که یان له چه رخ و خولی خو یاندا بی و چان تا ماوه یه کی دیاریکراو ده سو ری نه وه، هه ر ئه وزاته کاروباری جیهان هه ر هه مو ی به ری ده کات و ریکی ده خات، هه روه ها ئایه ته کانی قورتان به وردی و دوورو دریزی ده خاته به رچاو بو ئه وهی دلنیا بن له به خزمه ت گه یشتن و ئاماده بوونی به رده م دادگای پهروه ردگارتان (بو لیبرسینه وه).

(۳) هه ر ئه و زاته شه که زهوی پان و به رین کردوه، (هه رچه نده له شیوه ی گو دایه)، که ژو چیاو رووباری زوری تییدا دابین کردووه، له هه موو به رو بوومیک جووتیکی فه راهه م هیناوه، شهوی والیکردووه که روژ داپوشیت، به راستی ئا له و شتانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانیک بیربکه نه وه.

(۴) له سه ر رووکاری زهوی پارچه ی جو راو جو ر هه یه له پال یه کدا (که کارکردیان هه یه له سه ر چو نیه تی و به ره مه ی رووه ک، جگه له وه ی جیاوازییان نیشانه ن بو کانتزا جو راو جو ره کان)، هه روه ها باخی رزی تری، کشتوکالی هه مه جو ر له دانه ویله و بیستانه کاند، دارخورمای یه ک قه دو دوو قه د، هه موو ئه مانه به یه ک ئا و ئاودیر ده کری ن و له یه ک جو ر ئا و ده خو نه وه (به لآم سه ر ئه نجم ئه و هه موو به روو بوومه جیاوازه له قه رباره و تام و بو ن و ره نگ و شیوازا، په یدا ده بن) و هه ندیکیانمان له هه ندیکی تر بو خو راکی ئاده میزاد نازدارتر و په سه ندتر کردووه، به راستی ئا له و شتانه شدا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانیک عه قل و ژیری خو یان بخه نه کار.

(۵) خو ئه گه ر تو به شتیک سه رسام بیت و پی ت سه رییت، ئه وه قسه ی بی باوه ران جیگه ی سه رسامیه که ده لین: ئایا کاتیک بووینه وه به خاک و خو ل، ئایا سه ر له نو ی زیندوو ده کریینه وه و دروست ده بیینه وه؟ ئا ئه وانه (که ئه و قسه یه ده که ن) ئه وانه که کاتی خو ی باوه ریان نه بوو به پهروه ردگاریان، ئا ئه وانه زنجیره کان له گه ردنیان ئالاوه، ئه وانه نیشته جیی ناو ئاگری دو زه خن و هه میشه ده بی تبایدا بمیننه وه.

(۶) لارو ویری خوانه ناسان گه یشتوت ته راده یهك كه: په له ت لیده كه ن له پیشهاتنی به لا و ناخوشی پیش نه وهی داوای چا كه و خوشی بکه ن، له کاتیکدا پیشتر باسی تیاچون و ریسوا بوونی خوانه ناسان کراوه، بیگومان په روه ردگاری تو (نه ی بیغه مبه ر ﷺ) خاوه نی چاوپوشی و لیخوشبوونه بو خه لکی، سه ره رای سته میان (نه گهر بگه ری نه وه بو لای ئیمان و خواناسی)، له هه مان کاتدا په روه ردگاری تو زور توله سینهریکی به هیزه (له و که سانه ی که دزایه تی به نامه به ترخه که ی ده که ن).

(۷) نه وانه ی که بی باوه رن ده لیلن: نه وه بو به لگه و نیشانه یه ك له لایه ن په روه ردگاریه وه دانه به زینرایه سه ری (که بیغه مبه ری خواجه) بیگومان، نه ی محمد ﷺ تو ته نها ترسینه رو بیدار که ره وه ی نه وه خه لکه ی ت، بو هه ر میلیه تیکش بیغه مبه رو چاوساغ و ریپیشاندهریک هه به.

(۸) خوا چاک ده زانیت به وه ی که هه ر مینه یه ك چی له سکیدا هه لگر توه (نیره یان می، ته واوه، یان ناته واو، ره نگی رووخساری، قه باره ی... تد) هه روه ها ده زانیت به وه ش که

ده پوکیته وه و له بار ده چیت، به وه ش که زیاد ده کات و گه وره ده بیت، هه موو شتیک لای نه و زاته به نه ندازه و پیوانه یه کی زور ورده..

(۹) نه و زاته زانای نهینی و شاراوه کانه هه روه ها زانای ناشکراو بینراوه کانیشه، زانیکی زور گه وره و به شکوو بلندو پایه داره.

(۱۰) چونیه که لای نه و زاته، نه گهر که سیکتان قسه بشاریته وه، یان بیلیت و ناشکرای بکات، هه روه ها ناگاداری نه و که سه یه که له تاریکی شه ودا خوی ده شاریته وه، نه وه ش که به روژدا ده رواو ناشکراو دپاره.

(۱۱) بو خوا هه یه فریشته ی بی شو مار که به نوره به دوا یه کدا دین تا چاودی ری ناده میزاد بکه ن له به رو پشت و له هه موو لایه که وه بیبارین به فه رمانی خوا، بیگومان خوا بارودوخی هه یچ قه وم و گه لیک ناگوریت (له خوشبیه وه بو ناخوشی، یان له زه لیلیه وه بو سه ره رزی، یان له گرانیه وه بو هه رزانی) هه تا نه وان نه وه ی به خو یان ده کریت نه یگورن و نه یکه ن، کاتیکش خوا بیه ویت به لایه ك به سه ر هه ر میلیه تیکدا به ییت (له ده ره نه جامی سه ره کشی و یاخی بو نیان)، نه وه هه یچ هیژک ناتوانیت به ری بگریت، هه یچ که سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بکه ویت و رزگاریان بکات.

(۱۲) خوا نه و زاته یه که هه وره بروسکه تان نیشان ده دات، هاوری له گه ل ترسدا (به هو ی رووناکی به هیزو ده نگی سامناکی، که ده ور یان هه یه له به پیژ کردنی خاکی زه وی و ته قاندنه وه ی تو وه کاند، هه روه ها تومید و هیوا به خشیشه (به سالیکی پر به ره کت)، هه ر نه و زاته هه وری قورس و سه نگین و تاودار به دی ده هییت.

(۱۳) هه وره تریشقه (به ده نگی گه وره و سامناکی) ته سیبحات و ستایش و سوپاس و ستایشی (به دیه پنه ری ده کات) و فریشته کانیش له ترسی نه و زاته (سه رگه رمی ته سیبحات و ستایش و سوپاسگوزارین)، هه روه ها (جاری واهه یه) هه وره بروسکه ده نیریت و ده یمالیت به که سیکدا که خوا ویستی له سه ره و روژی ته واو بووه (جا له گه ل نه م هه موو به لگه و نیشانه به هیزه دا) نه وانه هه ر له ده مه ده می و مشتومردان ده باره ی خوا (دوو له بنه مای زانستی) له کاتیکدا نه و زاته ده سه لاتنی زور به هیزه و توله سه ندنی (له خوانه ناسان) توندو تیژه.

(۱۴) هر بُو خوايه بانگه‌وازی حهق و راستی، (به‌لام) ئەوانه‌ی هاناو هاور بُو كه سېكى تر ده‌به‌ن جگه له و زاته، هاور لیکراوان به هیچ شیوه‌یهك به هانا‌یا‌نه‌وه نایه‌ن و وه‌لامیان ناده‌نه‌وه، مه‌گەر وه‌کو كه سېك (تینووی بیټ له دورره‌وه) ده‌سته‌کانی در یژ بکات بُو ئاو تا بیگه‌یه‌نیته ده‌می، كه‌چی بی‌سووده‌و ناگاته ده‌می، بیگومان دوعاو نزای بی‌باوه‌پران ته‌نها له‌ناو تاریکی و گومرا‌یدایه.

(۱۵) هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، له‌سه‌ر ره‌زامه‌ندی خویان بی‌یان به‌ناچارایی سوژده بُو خوای به‌دییه‌نه‌ر ده‌یه‌ن هاور ی له‌گه‌ل سیبه‌ره کاتیاندا له به‌ره‌به‌یان و ده‌مه‌و ئیواراندا.

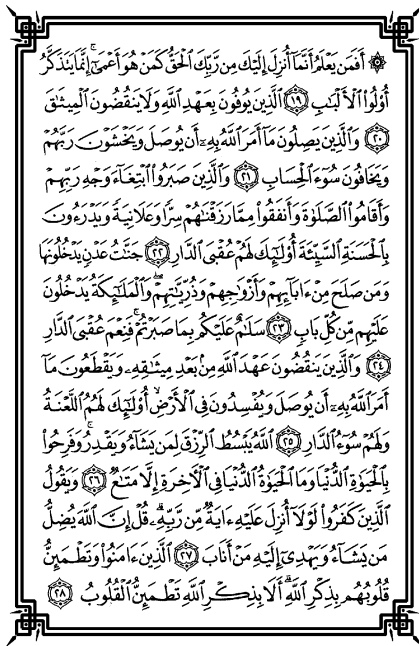
(۱۶) (ئه‌ی محمد ﷺ به‌خوانه‌ناسان) بلی: کئی به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه؟ (ئه‌گه‌ر ئەوان بی‌ده‌نگ بوون) تو بلی: الله به‌روه‌ردگاریانه، (چونکه ئەوانه که‌پرو کو‌پرو لالنه‌وه‌وانه‌یه دان به‌و راستیه‌دا نه‌ئین) پاشان پێیان بلی: ئایا ره‌وايه جگه له‌وه خوايه پشت به‌شتی تر به‌هستن و بیانکه‌نه پشتیوان و خۆشه‌ویست، كه ئەوانه ته‌نانه‌ت بُو خۆشییان قازانج و

لَمْ دَعُوهُ الْحَقُّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَثِيرٍ إِلَى الْمَاءِ لِيَتَلَعَهُ فَاذْهُ وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٥﴾ وَلِلّٰهِ سَجْدٌ مِنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلًا لَهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْاَصْحٰلِ ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ اللّٰهُ قُلْ اَمَّا نَعْبُدُكُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرَ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الْاَنْظُلُمٰتُ وَالنُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهِ فَتَشْبِهُوْنَ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ ﴿١٧﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا وَمِمَّا يُرۡفِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ جَلۡيَةٍ اَوْ مَتَّعِ زَبَدًا مِّثْلَهُ كَذٰلِكَ يُضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَطَلَ فَاَمَّا الرَّبِّدُ فَيَذۡهَبُ حُفًّا وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمۡكُنُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يُضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿١٨﴾ الَّذِيۡنَ اسْتَجَابُوْا لِلرَّهۡمِ الْحَسَنَ وَالَّذِيۡنَ لَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُ لَوۡ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيۡعًا وَاِيشۡلَهُ مَعَهُ لَاقَتُوْا وَاٰيَةً اُولٰٓئِكَ هُمۡ سَوۡءُ الْحٰسِبِۙ وَمَا وُجِّهَ لَهُمْ وَيَسَّۙ اَلۡهَادِ ﴿١٩﴾

زه‌ره‌ریان به‌ده‌ست نیه؟! هه‌روه‌ها بلی: باشه ئاخ‌کو‌پرو و چاو ساغ وه‌ك یه‌کن؟! تاریکی و رووناکی چو‌پو‌نیه‌کن؟! (دیاره‌خوانه‌ناسی و بی‌دینی کو‌پری و تاریکیه، ئیمان و باوه‌رو خواناسیش چاو ساغی و رووناکیه)، به‌لکو چه‌ند هاوبه‌شیکیان داناوه بُو خوا، كه‌شتیان دروستکردوه وه‌ك دروستکراوه‌کانی خواو دروستکراوه‌کانیان لئ شیواوه؟! پێیان بلی: الله به‌دییه‌نه‌رو دروستکاری هه‌موو شتیکه و ئە‌وزاته تا‌کو‌ته‌نهاو به‌ده‌سه‌لات و به‌هیزو به‌توانایه.

(۱۷) هه‌ر ئەو زاته له ئاسمانه‌وه بارانی باراندووه، به‌ئێ‌ندازه‌ی ئەو بارانه‌ دۆل و نشیوه‌کان پر ده‌بن (ئینجا لاقاویك دروست ده‌بیټ)، ئەو لاقاوه‌ كه‌ف و کولی هه‌لگرتووه، (ئه‌مه‌ نمونه‌ی یه‌که‌می حهق و ناحه‌قه، بُو نمونه‌ی دووم ده‌فه‌رموو‌پت) هه‌روه‌ها له‌سه‌ر رووی ئەو کانه‌زایانه‌ی كه‌ ئاگری تیه‌به‌رده‌دن و ده‌یتو‌یننه‌وه به‌ئاگر بُو دروستکردن خشل وه‌کو (ئالتون و زیو پلاتین) یاخود بُو پی‌پو‌ستی تر (وه‌کو ئاسن و مس و قورقوشم) كه‌ف و کول دروست ده‌بیټ وه‌ك كه‌ف و کولی سه‌ر ئاوه‌که، ئا به‌شیوه‌یه‌خوا نمونه‌ ده‌هینیته‌وه بُو حهق و ناحه‌ق، بُو راست و ناراست، جا ئە‌وه‌ی كه‌ف و کوله و بی‌سوود و بی‌که‌لکه‌ ده‌روات و ده‌پو‌کیته‌وه، به‌لام ئە‌وه‌ی كه‌ سوود به‌خش و به‌که‌لکه‌ بُو خه‌لکی له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌ر ئە‌وه‌ ده‌مییته‌وه، ئا به‌و شیوه‌یه‌خوا نمونه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان ده‌هینیته‌وه، (دیاره‌که به‌تال و ناحه‌قی كه‌ف و کولن و ته‌مه‌ن کو‌تان، حهق و راستیش ئاوه‌پاکه‌که‌یه‌و کانه‌زا به‌سووده‌کانن ده‌مییته‌وه له‌زه‌ویدا).

(۱۸) (هه‌لو‌یستی ئەو خه‌لکه‌ له‌ به‌رامبه‌ر بانگه‌وازی به‌روه‌ردگاریانه‌وه دوو جو‌ره) بُو ئە‌وانه‌ی كه‌ به‌ده‌م بانگه‌وازی به‌روه‌ردگاریانه‌وه‌چوون، هه‌موو خۆشی و شادی و کامه‌رانی و ئاسووده‌بیه‌کیان بُو ئاماده‌یه، ئە‌وانه‌ش كه‌ به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه نه‌چوون، ئە‌گه‌ر به‌راستی خاوه‌نی هه‌ر هه‌موو شتیك بن له‌زه‌ویداو ئە‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌لدا بیټ، ئە‌وه‌ ده‌یان‌کرده‌قوربانی خویان و، له‌پێناوی رزگاری خویاندا ده‌یان‌به‌خشی، (چونکه) ئا ئە‌و جو‌ره‌که‌سانه‌به‌خراپترین شیوه‌حسابیان له‌گه‌لدا ده‌کریت، سه‌ره‌نه‌جمیش، جیگه‌یان دۆزه‌خه، ئای كه‌ شو‌پێکی خراپه.

(۱۹) باشه، نایا ټو که سهی که دنیایه و دوزانیت بیگومان ټم قورثانهی که له لایه ن په روه ردگار ته وه بوټ دابه زینراوه حهق و راسته قینه یه، وه کو ټو که سه وایه که کویره له ټاستیدا؟ به راستی هر خاوه ن بیرو هوشه کان له راستی تیده گهن و تیده فکرن...

(۲۰) ټه وانیش ټو که سانه ن که وه فا ده کهن و به ټمه کن له به رامبهر ټو په یمانه وه که هه یانه له گهل خوی پوره ردگار داو، ټو په یمانه ش ناشکینن و به لین هه لئاو ه شیننه وه...

(۲۱) هه روه ها ټه وانه ی که هرچی خوا فرمانی به گه یاندنی داوه ده یگه یه نن و به دل له پوره ردگاریان ده ترسن (نه وه کو لیسان بره نجیت) و له لیسر سینه وه حسابی توند و تیژی قیامه تیش سل ده که نه وه.

(۲۲) ټه وانه ش که دانیان به خودا گرت و به ټارام بوون بوټ به ده ستهینانی رهامه ندی پوره ردگاریان و نویره کانیشیان به چاکی ټه نجام ده ده نو له و رزق و روزیه ش که پیمان به خشیون ده به خشن، به نهی و به ټاشکرا، هه روه ها به چاکه کاری و شیوازی جوان پال به نادروستی و هه له و

خراپکاریه وه و ده ټین، ټا ټه وانه سه ره نجامه که یان کوشک و ته لاری (راز او په یه له به هه شتدا)...

(۲۳) که باخه کانی به هه شتی - عه دنه -، بوټان راز او په وه، به شادیه وه ده چنه ناوی، هاوری له گهل هه ر که سیك چاک و پاک و خواتسه له باووبایران و هاوسه رانیان و نه وه کانیان، جا فویشته کان ده چن بوټ سه ردانیان له هه موو ده روازه کانه وه...

(۲۴) ده لین: سلاوتان لی بیت به هو ی خوگر تننه وه (له به رامبهر کیشه کانی ژیان، له به رامبهر گالته چاری خوانه ناسان...) ټای چهنده جیگه و ریگه یه کی خوشتان بوټ خوتان مسوگر کرد.

(۲۵) (به لام) ټه وانه ی که په یمانی خوا ده شکینن دوا ی ټه وه ی که پیشتر توندو ټول بوو (له سه روو هه موویانه وه په یمانی فیتهدت و به ندایه تی)، هه رچی په یوه ندیه کیش خوا فرمانیداوه به گه یاندنی ټه وان ده بیرن و ده بیچرینن، هه روه ها ټووی فه سادو گوناوه تاوان ده چینن له زه ویدا، ټا ټه وانه نه فرهدت و خه شمی خویان له سه ره وه هه روه ها جیگه و ریگه ی ناخوش و ناله بار (له دوزخه خدا) بوټ ټه وان هه یه.

(۲۶) هه ر خویه، رزق و روزی فراوان ده به خشییت به هه ر که س که بیه ویت، یان ته ننگ و که می ده کاته وه (به حکمهت و دانایی) که چی زور به ی خه لکی هه ر دلخوشن به ژیانی دنیا، له کاتیکدا که ژیانی دنیا له به رامبهر ژیان قیامه ته وه (له په هشتی به ریندا) ته نها رابواردنیکی که مو ته مهن کوتایه.

(۲۷) خوانه ناسان ده لین: ټه وه بوچی موعجیزه یه که بو محمد ﷺ له لایه ن په روه ردگاریه وه دانه به زینرایه سه ری، (به مهر جیک - موعجیزه - هیچ کات نه بووه ته هو ی ټیمان هینانی خه لکی، به لکو بیانویه که و هه همیشه خوانه ناسان ورکیان لی گرتوه) بیان بلن: به راستی خوا، هه ر که سیك که بیه ویت گومراو سه رلیشیاوی ده کات، له هه مان کاتدا هیدایه تی ټو که سانه ده دات که روو له په یامه که ی ده کهن و به ندایه تی ده کهن و گه راونه ته وه بولای به ته وبه و په شیمانی...

(۲۸) ټه وانه ی باوه رپان هیناوه و دل و ده روونیان ټارام ده بیت به قورثان و په یامه که ی خوی پوره ردگار، ټا گادارین دله کان: هه ر به قورثان و یادی خوا (پابه ندیون به ټاینه که یه وه) خوشنوود دهن و ده حوینه وه.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَقَابِلِهِمْ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ يَا رَحْمَنُ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَقَابِلِي ﴿٣٠﴾ وَلَا تَوَّانَ فَرْعًا أَنَا سَأَلْتُ بِهِ الْجِبَالَ أَوْ قَطَعْتُ بِهَذَا الْأَرْضِ وَأُكْرِمُ بِهِ الْمَوْفِقِينَ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَىٰ النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا لِيُزَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَصَلِّبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ نَحُلُّ فَرْبَاتِن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعَدَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَلِّفُ الْأَعْيَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْرَمْتُم بِرُسُلٍ مِن قَبْلِكَ فَأَمَلْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمْ أَخَذْتُم بِكَفِّكَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ أَقْرَبُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَخْلَعُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْكُرُهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ أَمْ عَدَاةُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَالَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن رَّاقِبٍ ﴿٣٤﴾

(۲۹) ئەو كەسانەى كە باوەرپان هیناوه و كارو كردهوه چاكه كانیان ئەنجامداوه، بههشت و نازو نيعمهتى جوان و رازاوه و جیگه و ریگهى خوش بویان ئامادهیه.

(۳۰) ئا بهو شیوهیه تو مان رهوانه كردووه بو سهر ئوممهتیک كه پيش ئەمان ميلله تانى تریش هه بون، تا ئەم قورتانەى كه بهوه حى بو مان رهوانه كردووت به سه ریاندا بخوینیته وه، كه چی زۆریه یان باوهر به خوائ میهره بان ناهین، ئەى پیغه مبه ر ﷺ تۆ بلی: ئەو زاته په روهردگاری منه و بیجگه له و خوایه کی تر نیه، من هه ر پشتم به و زاته به ستووه، گه رانه وه شم هه ر بو لای ئەوه.

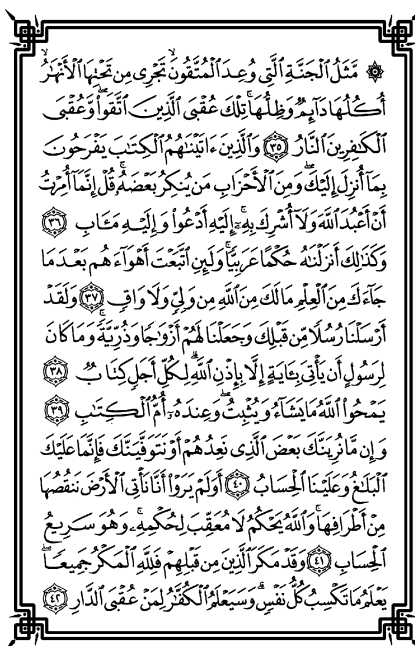
(۳۱) خو ئە گه ر به راستی له جیاتى ئەم قورتانە، خوا قورتانیکی رهوانه بكردایه كه کیوه كان پی برۆشتنایه، یان زهوی پی هه لکه ترایه و له ت بکرایه، یان مردووه كانى پی بهاتایه ته قسه و گفتوگۆی له گه لدا بکرایه، خوانه ناسان هه ر بر وایان نه ده هینا، به لام دنیا بن كه هه موو کاریک و هه موو

شتیک به ده ست خوایه، باشه، ئایا ئەوانه ی ئیمانیا ن هیناوه نائومید نه بون (له بی دین و خوانه ناسان، خو هیدایه ت به زۆر نیه؟) جا ئە گه ر خوا بیویستایه هه موو خه لکی ناچار ده كرد كه هیدایه ت وه رگبرن (خوانه ناسان وه نه بی ت ژیا نی دنیا به خو شى به ر نه سه ر، به لكو) به ر ده وام ئەوانه ی كه بی باوهرن به لای سه خت و ناخو شیا ن تو وش ده بی ت به هو ی ئەو كارو پیشه په وه كه ئەنجا میان داوه، یا خود ئەو به لا سه ختانه له نزیك مال ه كانیا نه وه دا ده به زی ت و سه ره لده دات، هه تا به لی نی خوا دپته دی، به راستی خوا په یما نی ناشکی بی ت و ده یه نی تته دی.

(۳۲) (ئەى پیغه مبه ر ﷺ ئە گه ر خوانه ناسان گالته ده كهن به تۆ یان به ئایینه كه ی تۆ، خه فته مه خو چونكه سویند به خوا گالته كراوه به پیغه مبه رانی پيش توش، جا من ماوه یه ك موله تمدا به وانه ی كه بی باوهر بوون پاشان خه شم و قینی خو م لیگرتن، جا چون تۆ له یه ك بوو تۆ له كه م؟ (له میژوو بیرسه و سه رنجی ئاسه واریان به ده)!

(۳۳) جا ئایا ئەو زاته ی كه سه ره پهرشتیار كارو كردهوه ی هه موو كه سیكه و ده زانی ت چیا ن كردهوه (وه كو په رسترا و بته كانى تر وایه كه خه لکی هانا و هاواری بو ده یه ن؟)، كه چی له گه ل گه وری ی و با لا ده ستی ئەو په روه ر دگا ره دا نه فاما ن شه ر یکیان بو خوا بریار دا وه، توش بلی: ئاده ی ناوی ئەو بت و هاوه لا نه م بو بنین كه له جیا تی خوا ده یان په رستن؟ یا خود (به هه موو عه قلی كتانه وه) ده تانه ویت خوا ئا گادا ر بكه نه وه به شتیك كه ئەو زاته نایزانی ت له زه ویدا؟!،،،،، یان هه ر ئە تانه ویت ئا گادا رى بكه نه وه به قسه ی سه رزاره كیتان، نه خیر راستی هه ر ئە وه یه كه فیل و ته له كه و پیلانی ئەوانه ی كه بی باوهر بوون بویان راییز ترا وه ته وه و له ریبازی راست و پل كراون، جا هه ر كه سه به هو ی كارو كردهوه ی خراپه وه ریبازی خوا ون بكات، ئیتر كه سه نیه هیدایه تی بدات.

(۳۴) ئەوانه هه ر له دنیا دا تو وشى سزایه کیان ده كه ی ن، بیگومان سزای قیامه تیشیا ن سه ختره و هیچ كه سه و هیچ شتیك نیه له سزای سامنا كى خوا یی رزگاریان بكات و په نایان بدات.

(۳۵) ویسنه و نمونه‌ی ئه‌و به‌هسته‌ی به‌لین دراوه به پاریزکاران (بی‌وینه و رازاواپه) چه‌نده‌ها رووبار ره‌وان و جاربه (به‌ژیر دره‌خته‌کان و به‌برده‌م کوشکه‌کانیدا)، خواردن و خواردنه‌وی (همه‌جوړ و همه‌په‌نگی) به‌رده‌وامه هاوړی له‌گه‌ل سیبهری خوښ و (هه‌وای سازگارو شنه‌ی شه‌مالدا) ئه‌ویه سهر ته‌نجامی ئه‌وانه‌ی له‌توره‌یی خوا خوښان پاراست، سهر ته‌نجامی بی‌باوهر و خوانه‌ناسانیش ناگری دوزه‌خه.

(۳۶) ده‌سته‌یه‌ک له‌وانه‌ی که‌کتیپی ئاسمانیان پی‌به‌خشیوون (شوینکه‌وته‌ی حق و راستین) دلخوښ و شادمان ده‌بن به‌و قورئانه‌ی که‌بو تو دابه‌زینراوه، هه‌ندی گړو و ده‌سته‌ی تریش هه‌یه ئینکاری هه‌ندی‌کی ده‌کات.. پیمان بلی: به‌راستی من فه‌رمانی ئه‌وم پی‌دراوه که‌تنها خوا بیه‌رستم و هیچ شه‌رپک و هاوه‌لیشی بو بریار نه‌ده‌م، هه‌ر بو لای ئه‌و زاته‌ش خه‌لک بانگ بکه‌م، گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بو لای ئه‌وه.

(۳۷) هه‌ر به‌و شیوه‌یه (پیشترکتیپی ئاسمانیان به‌زمانی جوړاو جوړ ره‌وانه‌کردوه) قورئانمان وه‌کو داوهریک به‌عه‌ربه‌یه‌کی

پاراو دابه‌زاندوه، سویند به‌خوا ئه‌گر شوینی ئاره‌زوه‌کانی ئه‌وان بکه‌ویت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانستی و زانیاری ته‌واوت (له‌لایه‌ن خواوه) بو هات، ئه‌وه هیچ پشتیوان و پاریزه‌ریکت ناییت له‌سزای خوا بتپاریزیت.

(۳۸) سویند به‌خوا بیگومان پیش تو پیغه‌مبه‌رانی ترمان ره‌وانه‌کردوه و هاوسه‌رو نه‌وه‌شمان پی‌داون، هیچ پیغه‌مبه‌ریکیش بو‌ی نه‌بووه به‌ویستی خو‌ی موعجیزه‌نیشان بدات ئه‌گر ویستی خوا‌ی له‌سهر نه‌بوویت، بو‌هموو کارو رووداو‌یکیش بریاریکی تاییه‌ت هه‌یه.

(۳۹) خوا ویستی نه‌مانی له‌سهر هه‌رچه‌ک بیت، له‌ناوی ده‌بات و ده‌یکوژنیته‌وه، یانده‌یه‌لیته‌وه و پایه‌داری ده‌کات، سه‌رچاوه‌ی تو‌مارکراوی هموو رووداوه‌کان لای ئه‌و زاته‌یه، (یاخود خوا‌تاینه‌پیشوه‌کان له‌مه‌یداندا ناهیلیت و دواه‌مین تاین و به‌رنامه‌ی که‌تاینی ئیسلامه‌ده‌یچه‌سیپیت و پایه‌داری ده‌کات).

(۴۰) جا ئه‌گر هه‌ندی له‌هه‌ر شه‌کانی خو‌مانیان بو‌پیش به‌پین و نیشانت بده‌ین، یاخود بستم‌ینین و سه‌رته‌نجامی ئه‌وان نه‌بینیت، خه‌فت مه‌خو چونکه‌تو تنها‌گه‌یاندنی په‌یامه‌کته‌له‌سهره، لپیر‌سینه‌وه‌ش له‌سهر ئیمه‌یه.

(۴۱) نایا خوانه‌ناسان نه‌یانینیوه، ئیمه‌چون ئه‌م لاه‌و ئه‌و لای زه‌وی که‌م ده‌که‌ینه‌وه (ده‌سه‌لاتی خوانه‌ناسان ناهیلین له‌روژه‌لات و روژتاوای زه‌ویدا، سه‌ره‌نجام به‌رنامه و ئومه‌تی میانه‌په‌ و سه‌ر ده‌خه‌ین) و خوا هه‌ر خویشی داوه‌ریی ده‌کات و (گو‌رانکاریه‌کان تاوتوی ده‌کات)، که‌س ناتوانیت مو‌حاسه‌به‌ی بکات و کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌به‌پیته‌ری، ئه‌و زاته‌ش زور به‌خیرایی هموو شتی‌ک تاوتوی ده‌کات و له‌هه‌مووان ده‌پرسیته‌وه.

(۴۲) بیگومان خوانه‌ناسانی پیش ته‌مانیش پیلانیاں گیرا، به‌مه‌رچیک پیلانه‌کانیان هه‌ر هه‌مووی لای خوا روون و ناشکرایه، ده‌زانی‌ت هه‌ر که‌س چی ده‌کات و چی ده‌ستپیشخه‌ری ده‌کات، بی‌باوهر و خوانه‌ناسانیش له‌تاینده‌دا ده‌زان که‌سه‌ره‌نجامی ئه‌م جیهانه و ئه‌و جیهانیش بو‌کی ده‌بیت...

(۴۳) ئەوانەى كە كافرو بى باوەرپن دەلین: تو ئەى محمد ﷺ پیغمبەرو رهوانه كراوى خوا نیت، له وه لا میاندا بلی: هەر خوا بهسه كه شایهت بیّت له نیوان منیش و ئیوهشدا، ههروهها ئەو كه سهش كه شارهزای قورئان و كتیبه ئاسمانیه كانه.

سوره تی (ابراہیم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

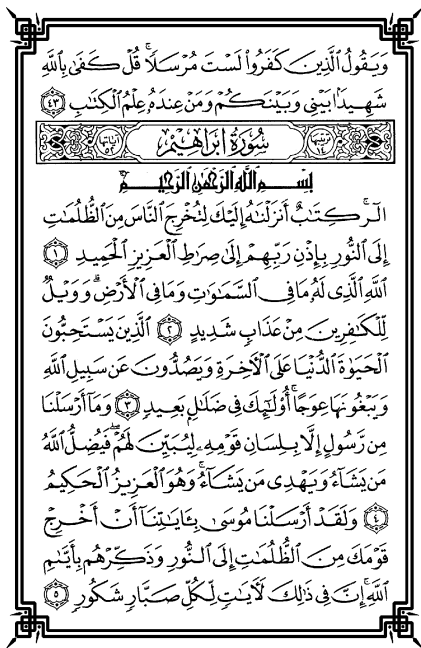
(۱) سه رنجی سه ره تای سوره تی (البقره) بده، ئەم قورئانه كتیبه كه دامانبه زاندووه بوّت ئەى محمد ﷺ تا خهلكی له تاریکیه كانی (بى باوهری و نه زانی و سه رلیشواوی) دهر بهینیت، به ره و نوورو ریباری روشنایی ئیمان، به ویستی پهروه ردگاریان بیانیه ت، تا دهگه نه ریباری راستی خوی بالادهست و شایسته ی سوپاسگوزاری.

(۲) ئەو خوییه ی كه ههرچی له ئاسمانه كان و ههرچی له زه ویدا ههیه هەر ئەو خاوه نیانه، هاوار و ئاهو ناله بو ئەو كه سانه ی كه بى باوهرپن له سزایه کی زور توندو تیز...

(۳) ئەوانه ی كه ژیانی دنیا یان لا به نرخترو خو شه ویستتیه له ژیانی جیهانی دوا یی، هه میشه به ره به ست دهخه نه بهر ریباری خواو ده یانه ویت له ریره و ی خو ی دهر بچیت و بترایت، (یاخود په سه نده لایان، به لام به مهر جیک له خزمهت پلان و نه خشه ی ئەواندا بیّت) ئا ئەوانه له گومراییه کی قوول و بى سهرو بندا سه رگه ردانن و ده میننه وه.

(۴) ئیمه هه یچ فرستاده یه كمان رهوانه نه كردووه ته نها به زمانی قه ومه كه ی نه بیّت، (یه كیك بووه له خویان و به زمانی ئەوان دواوه) تا هه موو شتیکیان بو روون بكاته وه، ئینجا خوی گه و ره ئەو كه سه ی گومرا كردووه كه ویستوو یه تی (چونكه گو یی بو بانگه وازی حه ق نه گرتووه)، ئەوهش كه ویستوو یه تی هیدایه تی داوه (پهروه ردگار پالپشتی ژیره هوشمه ندانه)، هەر ئەو زاتهش بالادهسته (ویستی ئەو له سهروو هه موو ویسته كانه وه یه)، ته واو دانایه و (ده زانیّت كی شایسته ی ئەو ره حمه ته به نرخه یه).

(۵) سویند به خوا به راستی ئیمه موسامان رهوانه كرد، هاوپی له گه ل موعجیزه ی زوردا (فه رمانمان پیدا) كه قه وم و عه شره ت له تاریکیه كان رزگار بکه و به ره و نوورو رووناکی بیانبه، روژه كانی خویان بهینه ره وه یاد (ئەو روژانه ی كه تۆ له ی له بى باوهرپان سه ند و ئیماندارانی سه رخست)، بیگومان ئا له و به سه ره اتانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن، بو هه موو ئەو كه سانه ی كه زور خوگرن (له كاتی ته نگانه دا)، زور سوپاسگوزاریشن (له كاتی خو شیدا).

(۶) یادیان بهینه ره وه) کاتیک موسا به قه و مه که ی وت: یاد ی نازو نیعمه ته کانی خوا بکه ره وه له سهرتان، کاتیک له دارو ده سته ی فیرعه ون رزگاری کردن که به ناخوشرین شیوه سزای ددان، کورانی ئیوه یان سهر ده بری و نافر تانی ئیوه یان ده هیسته وه (بو کاره که ری)، بیگومان نا له و پیشهاتانه دا به لا و تاقی کردنه وه یه کی گه وره له لایه ن په روه ردگار تانه وه بو تان ساز درابوو.

(۷) له یادتان بیت که: په روه ردگار تان بریاری داوه سویندی خواردوه: خه لکینه ته گهر سوپاسگوزارو شوکرانه بژی بن، رزق و رۆزی و نازو نیعمه تان به سهردا ده رژی نیم و زیاد ی ده که م، به لام: ته گهر ناشو کرو سوپاس ناپه زیر بن، به راستی ته و کاته ئیتر توله و سزای من زور به تازار ده بیت.

(۸) موسا وتی: خه لکینه ته گهر ئیوه و هه موو دانیشتونای

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْعَمْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْبِرُونَ نِسَاءَكُمْ فِي دَلِيلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّتْ رُجُوكُمْ لِمَنْ شَكَّرْتُمْ لَا زَيْدٌ لَكُمْ وَلَكِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّا عَذَابٌ لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنُكُمْ عِمْيَلًا إِنَّهُ لَمِنَ الْبَارِئِينَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحُوا وَعَادُوا وَكُنُودًا وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ يَأْتِيهِمْ فَرْدًا وَإِذْ يَعْتَصِمُونَ فِي آلِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ قَالَتْ لِرَسُولِهِمْ أَيْ اللَّهُ سَلِّمْ قَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيُقَفِّرَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُوَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاءَنَا وَإِنَّا لَفِئْتَانِ سَاطِنِ مِثْلِهِ

سهر زهوی به گشتی خوانه ناس و بی باوه بن، ته وه بیگومان ههر خو تان زهره ده که ن، چونکه خوا ههر خو ی بی نیازه و شایسته ی سوپاسه.

(۹) باشه، ئایا هه والی قه و مه پی شو وه کانتان پی نه گه یشتوه، قهومی (نوح و عاد و ثمود)، ته وانه ش که له دوا ی ته وان هاتون، ته نها خوا نه بیت که س نازانیت چنده بوون و چیان به سهر هاتوه، ته وانه فرستاده کانیان به به لگی زوره هاتن دووپاتیان ده کرده وه که پیغه مبه ری په روه ردگارن، که چی خوانه ناسان یان به ده ستیان ئامازه یان ده کرد بو پیغه مبه ران که بیده نگ بن، یاخود ده ستیان ده برد بو ده می خویان و (ده یان کرده فیکه و هو سه و گالته جار ی) و ده یانوت: بیگومان ئیمه باوه رمان به م په پیام و به رنامه په نیه که به ئیوه دا ره وانه کراوه، به راستی ئیمه له دوو دلیه کداین که خه لکیش ده خاته گومانه وه له وه ی که ئیوه بانگه وازی ئیمه ی بو ده که ن.

(۱۰) پیغه مبه ران یان وتیان: باشه، ئاخو گومان له چی ده که ن؟ ئایا له خوی په روه ردگاردا گومان هه یه؟! به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی؟! ته و زاته بانگتان ده کات بو ته وه ی لیتان خو ش بییت، بو ته وه ی له هه له و گونا هه کانتان چاوپوشی بکات و مو له تیشتان ده دات تا کاتیکی دیار یکراو، که چی (خوانه ناسان روو به پیغه مبه ران) وتیان: ئیوه ته نها به شهرن وه کو ئیمه (له باتی سوپاسی خوا بکه ن که ته وه نده ئاده میزاد ری زداره، نوینه ر له خویان هه لده بژی ری ت)، که چی ره خنه یان گرت و وتیان: ئیوه ده تانه وی ت ریگرو دژ به وه بن که باو و باپیرانمان ده یان په رست (ده ی ته گهر راست ده که ن) به لگی یه کی ئاشکرمان بو بهین و نیشانمان بده ن!؟

(۱۱) پیغمبرانیان پیمان وتن: ئیمه تنها به شه ریگین وه کو ئیوه به لام خوا ویستی خیری بو هه رکه سیک بییت له بهنده کانی خوئی، منهت ده خاته سه ری (هه لیانده بژی ری بوگه یاندنی په یامه پیروژه که ی)، ئیمه بومان نه بووه هیچ به لگه و موعجیزه یه کتان بو بهینین مه گه ر به ویست و مؤله تی خوا، دهبا ئه وانیه که ئیماندارن هه ر پشت به خوا بیهستن.

(۱۲) پیغمبران وتیان: باشه؛ ئه وه ئیمه چیمانه و بوچی پشت به پهروه ردگاری مهن نه بهستین، له کاتی کدا که ئه و زاته هیدایهت و رینمووی کردوین بو هه موو ریگه و ری بازیککی چاک و به سوود، مه رج بییت له بهرامبه ر ئه و هه موو ناخوشی و ئازاره وه که ئیوه بو ئیمه تان پیش هیئا، خوگرو به ئارام بین، دهبا ئه وانیه که پشتیوانیان پیویسته هه ر پشت به خوا بیهستن.

قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّمَنْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَنْزِلَ كُلَّ أَلْفٍ وَقَدْ هَدَيْنَا سُلْطٰنًا وَلَضَرَبَكْ عَلَىٰ مَاءٍ آدِيمُومًا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَتُنزلَنَّ الْفَلَاحَ لَكُمْ وَاللَّهُ يَكْتُبُ لَكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٣﴾ وَأَسْقَتْ حَوْثًا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٤﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيَسْتَعِيذُ مِنْ مَاءٍ صٰدِرٍ ﴿١٥﴾ بِسَجْرَةٍ وَلَا يَكَادُ إِلَيْهِمْ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٦﴾ مِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا وَاسْتَدَّتْ بِهِ أَلْبَابُ فِي نَوْمٍ عٰصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مَعَاكَ سَبُوًّا عَلَىٰ فِعْلٍ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْعَبِيدُ ﴿١٧﴾

(۱۳) ئه وانیه که بی باوه ر بوون به پیغمبرانی خوئیانیان وت: (ئه گه ر کول نه ده ن) به راستی له و لاتمان ده رتان ده که ی، یان ده بییت بینه وه ریزی ئاینه که ی ئیمه، ئه وسا پهروه ردگاریان په یامی بو ناردن که: دلنیا بین ئیمه سته مکاران (به م زووانه) له ناو ده به ی و ده یانغه وتینین...

(۱۴) بیگومان نیشته جیتان ده که ی له و لا ته دا له دوا ی ئه وان، ئه وه ش بو هه موو ئه و که سانه یه که له وه ستانیان له بهرده م ده سه لاتی مندا ده ترسن و له هه ره شه کانی من بیم و ترسیان هه یه.

(۱۵) ئه وسا ئیتر پیغمبران داوا ی سه رکه وتیان له پهروه ردگاریان کردو هه موو زوردارو سته مکارو سه رسهخت و دل ره شیک نائومید و مایه بووچ بو.

(۱۶) (هه ریه که له وانیه) له داهاتوودا دۆزهخ چاوه رپییه تی و تیایدا کیم و زووخوا ی ده رخوارد ده دریت...

(۱۷) جا هه ریه که له و تاوانبارانه ئه و کیم و زووخوا به ناچار یی ده خواته وه به ئاسانی بو ی قوت نادریت، مه رگیش له هه موو لایه که وه هی رشی بو ده هی نییت، که چی ناشمریت، له وه دواش سزاو ئازاری هه مه جو رو ناخوش و گران یه خه ی به رنادات.

(۱۸) نمونه ی ئه وانیه که باوه ریان نه هی ناوه به پهروه ردگاریان، کرده وه کانیان وه کو خوله می شیک وایه که ره شه بایه کی سهخت له روژیکی گه رده لوودا به توندی لیبی بدات، (بیگومان) له وه هول و کوششه ی که داویانه هی چیان ده ست ناکه ویت، ئا ئه وه یه ئه و گومرا ییه ی که له حهق و راستیه وه دووره و سه رلی شیواوییه کی بی ستوره.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَالَّذِينَ كَانُوا مُشْرِكِينَ ۚ
 يَوْمَ تَوَدُّ كُلُّ نَفْسٍ أَنْ تُبَدِّلَ مَوَدَّتَهَا وَإِلَى اللَّهِ تُجْرَبُونَ ۚ
 وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْتِيهِ اللَّهُ لِمَنْ يُشَاءُ لَاحِقٌ إِنَّ اللَّهَ يُدْرِكُ أَعْيُنَ
 الرَّاكِبِينَ وَيُجِبُ الْغَيْبَ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ
 إِنَّا كُنَّا نُنَادِيكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ ۗ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوا لَوْ هَدَّنا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سِوَاءَ عَذَابِنَا
 أَجْرِنَا أَمْ سَبَّنا مَا نَسَبُنا مَجْجِصِينَ ۗ قَالَ الشَّيْطَانُ
 لِمَ أَقْبَضْتُمُ الْأُمُورَ رَبِّ اللَّهِ وَعَدْتُمْ وَعَدَّ لَكُمْ
 فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
 فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
 بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي ۗ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
 أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 وَأَدْخِلْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ هُنَّ
 فِيهَا سَلَامٌ ۗ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۗ

(۱۹) نایا نه تیبینیوه و نه تزانیهوه که خوا ئاسمانه کان و زهوی له سهر بنچینهی حهق و راستی به دیهیناوه، ئه گهر بیه ویت ئه وه ئیوه له ناوده بات و ناتانهیلیت و کهسانی تازه دههینیتنه کایه وه...

(۲۰) ئه وه گوورانکاری و ئه وه جووره شتانه لای خوای به دهسه لات گران نیه و زور ئاسانه.

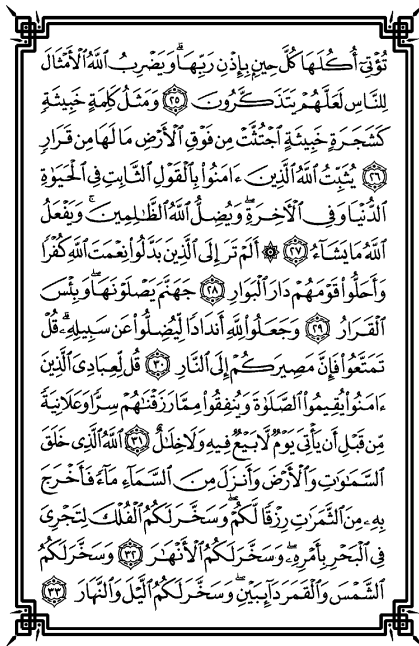
(۲۱) (ئو و رۆزی که قیامت بهرپا ده بیست) هم مووان له بهردهم دهسه لاتیی خوادا درده که ون، ئینجا لاوازی بی دهسه لاتنه کان (ئه وانیه کویرانه شوین مله ورو سته مکاران که وتیوون) ده لین: به وانیه که خوایان بهزل و گه و ره دانابوو، بیگومان خو ئیمه شوین ئیوه که وتیوون (ئیمه گویرایه ل و فه رمان بهرداری ئیوه بووین!)، جا نایا ئیوه ئه مرو ناتوانن هه ولێک بدن تانه ندازه یه که سزای خوا له سه رمان که م بیسته وه، له وه لامیاندا وتیان: ئه گهر خوا هیدایه تی ئیمه ی بدایه، ئیمه ش هیدایه تی ئیوه مان ده دا، (ئه له بهت روون و ئاشکرایه که ئه وانیه به

دهسه لاتدارو بی دهسه لاتیان وه له دنیا دا نه ک هیدایه تیان نه ده وه یست به لکو دژی ده وه ستان و پیلانیان ده گیرا، ئیتر چون خوای گه و ره هیدایه تی ئه و جووره که سانه ده دات، خو هیدایهت به زور نیه) ئیسته ش بو ئیمه چوونیه که، هاوارو ئاهو ناله بکه یین، یان دان به خو دا بگراین، چارمان نیه و زرگار بوونمان ئه سته مه.

(۲۲) (کاتی هم مووشته و او ده بیست به هه شتیه کان ده چنه به هه شته وه و دۆزه خیه کان ده خریته دۆزه خه وه) شه یتان (به فه رمانی خوا) دپته قسه و (روو به په یره وانی) ده لیست: به راستی خوا به لینی راست و دروستی پی راگه یان دیوون منیش به لینی دروو نادرستم پیدان و توانیم گومراتان بکه م و له ریبازی راست ویلتان بکه م، وه نه بیست من هیچ زوو دهسه لاتیکم به سه ر ئیوه دا هه بوو بیست، جگه له وه ی (به وه سه وه سه و خه تهره و خه یال) بانگم کردن (بو خوانه ناسی و تاوان) ئیوه ش به ده ممه وه هاتن و به قسه تان کردم، ئیتر سه رزه نشت و لومه ی من مه که ن، به لکو سه رزه نشت و لومه ی خو تان بکه ن (که ئاوا گیلانه، بی بیر کردنه وه به قسه تان کردم، ئه مرو) من ناتوانم به هانا و هاواری ئیوه وه بیم، ئیوه ش ناتوانن به هانا و هاواری منه وه بین، بیگومان من باوه رپم نه بوو به وه ی که جارن منتان کردبوو به شه ریکی خوا به راستی ئه مرو سته مکاران سزای زور به ئیش ده درین.

(۲۳) (له ولاشه وه) ئه وانیه ئیمان و باوه ریان هیبایوو، کارو کرده وه چاکه کانیان ئه نجام دا بوو به ره و به هه شت به ری کران، چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کان و به بهردهم کوشکه کانیدا ده روات، له وجیگه و ریگه خو شه دا ژبانیه همیشه یی و به رده وام ده به نه سه ره به فه رمان و ره زامه ندی په روه ردگاریان و چاک و چو نیان له وه به هه شته دا - سلا و کردنه -

(۲۴) نایا نه تانبینیوه و نه تانزانیوه چون خوا نمونه دههینیتنه وه به گوفتاری چاک و پاک، که وه که دره ختی چاک و به ردار وایه، ره گی به توندی دا کو تا وه له زه ویدا، لق و پویه کانیشی به ئاسماندا بلا و یونه ته وه.

(۲۵) ئەو درهخته هه موو کات و دەمیك بەرو بوومی (پاك و جوان و بیگەردی) دەبەخشیت بە ویستی پەرودەردگاری، چا خوای پەرودەردگار ئەم نمونانە دەهینیتەووە بو خەلکی، بەلکو یاداوەری وەرگرن (لە راستیدا دین و بەرنامە ی خوادەختیکی ئاوا پیرۆزە، رەگ و ریشالی خیر بەخشە، چونکە خاکی زەوی لە دامالین دەپاریزیت، لق و پویی بەسوودە، سیبەر دەکات، گەلاوگولی بو داوو دەرمان و مالات، بەرو بوومی بو ئادەمیزاد، بالندەکان پەئاوازی خویش لەسەری دەخوین و تەسبیحات دەکەن و دلخۆشمان دەکەن؛ ئوکسجین دەبەخشیت... هتد).

(۲۶) نمونە ی قسەو گوفتاری پیس و ناپوختیش وەکو درهختی زرو پیس و بی سوود وایە، کە هەلکیشراپی و لەسەر رووکاری زەوی فری دراپی، بە هیچ باریکدا خوی نەگری (بو سووتاندن نەبی و هیچی تر چاک نیە، ئەم نمونەبەش ئامازە یە بو هه موو سەرگەردانیە کە لە دنیا دا خیر نەداتەو، لە قیامەتیشدا ریسوایی لە دوایی).

(۲۷) ئەوانەش کە باوەریان هیناوە، خوای گەورە پایەداریان دەکات لەسەر گوفتاری بەجی و دروستیان لە ژبانی دنیا دا، لە سەر مەرگ و لە قیامەتیشدا، (باوەری دامەزراو فریایان دەکەویت و) گوفتاریان ریک و پیک و دامەزراو دەبی و بە ئیمانەووە دەمرن، لەو لاشەووە هەر ئەو خوایە ستەمکاران گومرا دەکات و ئەو ی پەرودەردگار بیەویت هەر ئەو پش دیت و دەگری (دور لە هه موو نادادی وستە میك).

(۲۸) ئایا سەرنجی ئەوانە نادەیت کە نازو نەعمەتەکانی خویان بە حەرام گیراوە (بو گوناھو خراپە بە کاری دەهین) و بوونەتە هو ی سەرگەردانی و تیاچوونی قەومە کە ی خویان.

(۲۹) (ئەوانە) سەرئەنجام دەچنە ناو دۆزەخ، کە جیگە یەکی زور ناخۆشە بو نیشتە جی بوون.

(۳۰) خوانەناسان هاوہل و شەریکیان بو خوا بریاردا، بو ئەو ی خەلک و یل بکەن لە بەرنامەو تاین و ریبازی خوا، بییان بلی: رابویرن و ژبان بەسەر بەرن، چونکە بەراستی سەرئەنجامتان بەرەو دۆزەخە.

(۳۱) (ئە ی محمد ﷺ) بەو بەندانەم کە باوەریان هیناوە بلی: با نوێژەکانیان بەچاکی ئەنجام بەدن و لەو رزق و رۆزیە ی کە پیمان بەخشیوون بێخشن بەنهی (بو ئەو ی ریاو روویامایی تیکەل نەبی و) بەئاشکرا (بو هاندانی کەسانی تر)، پش ئەو ی رۆژژیک بی نە کرینی تیا دایە، نە فروشتن (تا بەهو ی پارەو سامانەووە خوتان دەریاز بکەن) نە دوستانە تیشی تیا دایە (تا دوستان و هاوہلان هەولیک بەدن).

(۳۲) خوا ئەو زاتە یە کە ئاسمانەکان و زەوی بەدیهیناوە، لە ئاسمانەووە بارانی باراندوو و بەهو یەو بەروبوومی لەناخی زەوی بو ئیو دەرهیناوە، هەر وەها کەشتی لە دەریادا بو ئیو بار هیناوە تا بەفەرمانی ئەو زاتە بروات (بەسەر یەو، هەر خوایە بەدیهینەری ئەو مادانە ی کە کەشتی لی دروست دەگری، هەر ئەو زاتە یە بەدیهینەری وزەو ئاو و هەوا... هتد)، هەر وەها رووبارەکانیشی بو رام کردوون (کە چۆرەها سوودیان هە یە).

(۳۳) خۆرو مانگیشی بو رام هیناون و لە چەرخی و خولدان، شەو و رۆژیشی بو خزمەتگوزاری ئیو رام هینا.

(۳۴) له ههرچی شتیك داواتان کردییت و پیوستان بییت، پیی به خشیون، خوئه گهر نازو نیعمهت و به خششه کانی خوا ژماره بکهن، ناتوانن بیانزمیرن (به لکو یهک نیعمهت ناژمیردیت، ئه وهنده لق و پویپی لی ده بیته وه)، به راستی زوربهی ئینسانه کان زور سته مکارو خوانه ناس و سپلهن.

(۳۵) (به یاد بینه) کاتیك ئیبراهیم نزای کردو وتی: پهروهردگارا، بالی هیمنی و ئاسایش بکیشه به سهر ئه م شارو ولاته داو خووم و نهوه کانیشم بپاریزه له وهی که بته کان بیهرستین.

(۳۶) پهروهردگارا، به راستی ئه و بتانه زور که سیان گومرا کردو، زور خه لکیان سه رلیشیواو کرد، جا ئه وهی شوینی من بکه وییت و به گویی من بکات، ئه وه بیگومان له پهیره وانی منه، ئه وهش که لیم یاخی ده بییت، ئه وه

وَأَنْتُمْ مِّنْكُمْ مَّنْ كَلَّمَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِمْ لَأَكْفَارٌ ﴿۳۴﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۵﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ ضَلُّوا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَنْعَمِ فَلْيُعْنِ يَاقُوتَ رَبِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۶﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادِعَ مَدْيَنَ وَرَزَقَ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمَحْرَمَ رَبَّنَا لِيَقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ النَّمْرِ رَبِّ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمَ مَاتُحْيِي وَمَاتُتَعَلَّمُ وَمَاتُتَعَلَّمُ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۳۸﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ مِنِّي دُعَاءِي ﴿۴۰﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿۴۱﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ يَوْمَ تَشْخُصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿۴۲﴾

بیگومان تو زور لیخوش بوو میهره بانیت.

(۳۷) پهروهردگارا به راستی من هندی له وهچه و خیزانم له دولیکی وشکی بی کشتو کالدا جینشین کرد؛ له پال ماله پیروزه که تدا، له پال (بیت الحرام) دا، پهروهردگارا، بویه لیره نیشته جیم کردن تا به چاکي نویتو خواپه رستی ئه نجام بده، جا داواکارم دلی هندیك له وه خه لکه که مه ندکیش بکهیت بو لایان و له رزق و روزی جوراو جور به هره مه ندیان بکهیت، بویه وهی سو پاسگوزاری بکهن.

(۳۸) پهروهردگارا، به راستی تو ده زانیت چی ده شارینه وه و چی ئاشکرا ده کهین (له کارو کرده ومان) و هیچ شتیك له زهوی و له ئاسماندا له خوی گهوره په نهان ناییت.

(۳۹) سو پاس و ستایش بو ئه و خوییهی که له ته مه نی پیریدا ئیسماعیل و ئیسحاقی پی به خشیوم، به راستی پهروهردگارم بیسه ری دوعا و نزایه. (له کات و ساتی خویدا گیرای ده کات).

(۴۰) پهروهردگارا، خووم و نهوه کانم بگیپه له وه که سانهی که ئه نجامده ری نویژ بین به چاکي، پهروهردگارا، دوعا و نزام گیرا بکه.

(۴۱) پهروهردگارا، له خووم و دایک و باوکم و ئیمانداران خوش بیه، له و روزه دا که لیپرسینه وه بهرپا ده بییت.

(۴۲) (ئهی پیغمه بر ﷺ، ئهی ئیماندار) واگومان مه به که خوا بی ئاگایه له و کارو کرده وهییه سته مکاران ده بکهن، به راستی (جاری واهه به) خوا سزاکه یان دوا ده خات بو روژیک که چاوه کانیان تیایدا ئه بله ق ده بییت (جاری وایش هه یه هه ر له دنیا دا سته مکاران ریسوا ده کات و توله یان لیده سیییت و له ناویان ده بات).

(۴۳) ئەوکاتە بە پەلە و شپرزیهوه دین، سەریان بەرز کردۆتەوه، لە ترس و سامناکی چاویان ناتروکی، دلە راوکییانەو دل و دەرونیان بەتالە و هیچ حالی نین.

(۴۴) ئەی محمد ﷺ خەلك بترسینه و بیداریان بکەرەوه لەو روژهی که سزاو ئازار یەخەیان پێ دەگری، جا ئەوانەیی که ستمیان کردوو دەلین: پەرودەگارا بو ماوێه کی کهم و نزیک مۆلە تمان بده تا بە دەم بانگەوازه که تەوه بچین و شوینی پیغەمبەران بکەوین، (بەلام تازە کار لە کار ترازاو و گەرانهوه ئەستەمه، بۆیە پێیان دەوتریت) مەگەر کاتی خۆی سوینداتان نەدەخوارد که دنیا بەر دەوامه و ئیوه تیاچووتان نایت؟!

(۴۵) ئیوه کاتی خۆشی نیشته چی بوون لە مال و حال و شوینی ئەوانەدا که ستمیان لە خۆیان کردو (ریگهی ئیمان و خواناسیان نەگرت) بۆتان دەرکەوت که چیمان پیکردن و چیمان بەسەرھێتان، نموونه و باسی زوریشمان بو هیناوتەتەوه (دەبارەیی سەرئەنجامیان).

مُهْطِعِينَ مَقْنَعِي رُبِّهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آخِئٍ قَرِيبٍ حُبِّ دَعْوَتِكَ وَتَشْجِيعِ
الرُّسُلِ أُولَٰئِكَ تُكُونُوا أَفْسَاسًا مِّن قَبْلِ مَا لَكُم مِّن رَّوَالٍ ﴿٤٤﴾
وَسَكَتُمْ فِي مَسْجِدِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أُنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَّ لَكُمْ كَيْفَ دَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِيَنْزِلَ رِجَالًا لَّيْسَ لَهُمْ شِرْكٌ
﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعِدَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْقِصَابٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ نَبْدِلُ الْأَرْضَ عَنِ الْأَرْضِ وَنَكُونَتُ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّبِينَ إِلَى الْأَصْحَابِ ﴿٤٩﴾ سَرَّابُهُمْ مِّن فِطْرَانٍ وَعَشَىٰ
وَجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُل نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا الَّذِي كُنَّا نُنذِرُ
بِهِ وَلَعَلَّكُمْ أَن تَهْتَدُوا وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

(۴۶) بېگومان (خوانەناسان) پیلان و تەلە که ی خۆیانان گیرا، فیل و فری زۆریان کرد، بەلام هەموو پیلان و فیلان لای خوا ئاشکراو دیاره (بەسەر خۆیاندا دەیشکێتەوه) هەرچەندە پیلان و فیلان کیو کانیس لە بن بەنیت. (۴۷) کهواتە، وا حساب مە که (ئەی پیغەمبەر ﷺ، ئەی ئیماندار) خۆی گەرە بەلینی خۆی بو پیغەمبەران ناباتە سەر (بەسەر خستن و مانەوهی بەرنامەیان لە دنیاو سەرفرازی هەمیشە بیان لە بەهەشتی بەریندا) چونکە بەراستی خوا بالادەستە و خاوەنی تۆلەیه (لە ستمکارو خوانەناسان).

(۴۸) روژیک دیت که ئەم زەویە دەگوریت بە زەویە کی ترو هەرەها ئاسمانە کانیس دەگورین بە شیو و شیوازیکی تر، هەموو خەلکیش بەدەرەو و نامادەن لە بەر دەم دادگای خۆی تاک و تەنهاو بەدەسەلات و خەشمگیر لە کافران.

(۴۹) لەو روژەدا تاوانباران و گوناھکاران دەبینیت کو و زنجیر کراو تە دەست و پێ و گەردنیان و بەیە کهوه بەستراون.

(۵۰) کراسە کانیان لە قەترانە (که ماددەیه کی رەشی بۆ ناخۆشە و بەخیرایش دەسووتیت) و بلیسە ی ئاگریش رووخساریانی داپوشیوه (زۆر لە سەغله تیدان).

(۵۱) ئەم تۆلەسەندە لە ستمکاران بو ئەو یە که خوا پاداشتی هەر کەسیک بە گۆیرە ی ئەو ی کردوویەتی بداتەوه، چونکە بەراستی خۆی گەرە بەخیرایی لپرسینەوه کان ئەنجام دەدات.

(۵۲) ئەم (قورئانە) راگەیاندنیکە بو خەلکی بە گشتی تا بەهۆیەوه وریا بکریئەوه و ئامۆزگاری پێ وەر بگرن، بو ئەو ی بزانی و دلنیان ئەو زاتە خواپەکی تاک و تەنهایە، (هەرەها بو ئەو شە که) خاوەن بیرو هۆشە کان یاداوه ی وەر بگرن و تیفکرن (لە هەولی ئەو دا بن خۆشیان و خەلکیش لە سزای دۆزەخ رزگار بکەن).

سوره‌تی (الحجر)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

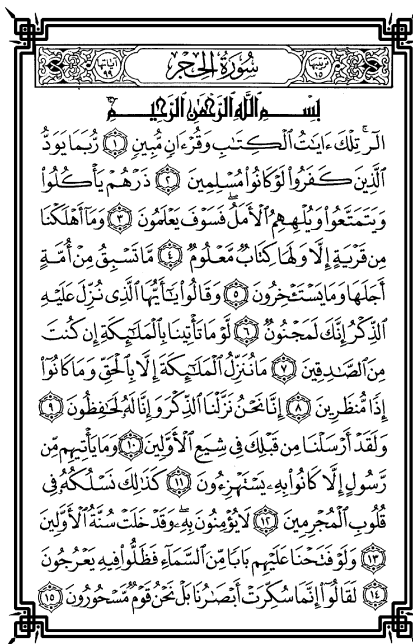
(۱) سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده، ئەو ئایه‌تانه‌ی له‌م سووره‌ته‌دا هاتوو‌ه چهن‌د ئایه‌تیکی ئەو قورئانه‌ روون و ئاشکرایه‌یه.

(۲) له‌ ناینده‌یه‌کی نزیک‌دا کافرو بی‌باوه‌ران ئاواته‌خواز ده‌بن که خۆزگه‌ موسلمان بوونایه، خۆزگه‌ ئیماندار بوونایه.

(۳) ئە‌ی محمد ﷺ، ئە‌ی ئیماندار (جاری وازیان لێ به‌ینه‌ با بخۆن و رابوین و هیواو ئاواتیان سه‌رگه‌رم و بی‌ئاگیان بکات، سه‌ره‌نجام خو‌یان ده‌بیننه‌وه (چیان به‌سه‌ردیت).

(۴) هیچ شارو شاروچکه‌یه‌ کمان و یران نه‌کردوو‌ه که له‌و کاته‌دا نامه‌و کتییکی دیاری کراوی نه‌بوویت.

(۵) هیچ میلیله‌ت و گه‌لیک پیش‌کاتی دیاری کراوی له‌ناو‌بردنی خو‌ی ناکه‌و‌پت و (هه‌رگیز) دواش ناکه‌و‌یت

له‌ واده‌ی خو‌ی (هه‌موتا‌ک و هه‌موکو‌مه‌لیک ده‌بی سه‌ره‌وی به‌جی به‌یلن).

(۶) (خوانه‌ناسان به‌گالته‌وه به‌ پیغه‌مه‌ریان ﷺ) ده‌وت: ئە‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که‌ قورئان دابه‌زینراوه‌ته‌ سه‌رت تو‌ شی‌تی!!!

(۷) ئە‌وه‌ بو‌چی فریشته‌ت بو‌ نه‌هیناین ئە‌ گه‌ر تو‌ له‌ ده‌سته‌ی راستگوییانیت (تا‌شایه‌تی له‌سه‌ر راستی تو‌ بده‌ن)!

(۸) (خو‌ای گه‌وره‌ش بو‌ به‌ره‌رچه‌دانه‌وه‌یان ده‌قه‌رمو‌یت) ئیمه‌ فریشته‌ دانا‌به‌زینین ته‌نها بو‌ چه‌سه‌پاندنی حه‌ق و پشتگیری راستی نه‌بی‌ت، ئە‌و کاته‌ش (که‌ دابه‌زین، خوانه‌ناسان) مو‌له‌ت نادری‌ن و (له‌ناو ده‌بری‌ن).

(۹) به‌راستی هه‌ر ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندوو‌ه و هه‌ر ئیمه‌ش پاریزگاری ده‌که‌ین و (نایه‌لین ده‌سته‌ی خیا‌نه‌تکار هیچ جو‌ره‌ ده‌ستیکی تی‌ بخات و هه‌موو هه‌و‌لیک بو‌ ده‌ستکاری کردنی نه‌زو‌که‌).

(۱۰) سو‌یند به‌خو‌ا ئیمه‌ پیغه‌مه‌ره‌انمان پیش‌ تو‌ ره‌وانه‌ کردوو‌ه، بو‌ سه‌رگه‌ل و هو‌زو میلیله‌تانی پی‌شو‌و (هیچ هو‌زوگه‌ لیک‌ فه‌رامو‌ش نه‌کراوه‌).

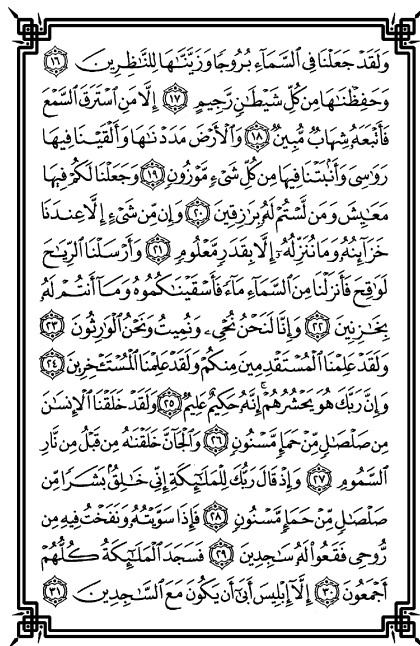
(۱۱) خوانه‌ناسان هیچ پیغه‌مه‌ریکیان بو‌ نه‌هاتوو‌ه که‌ گالته‌یان پی‌ نه‌کردی‌ت.

(۱۲) ئا به‌و شی‌وه‌یه‌ ئیمه‌ قورئان ده‌ده‌ین به‌گو‌ی و دلی‌ تاوانباران و تاوانکاراندا (تا‌ به‌لگه‌ بی‌ت له‌سه‌ریان).

(۱۳) له‌کاتی‌کدا ئە‌وان هه‌ر باوه‌ری پی‌ ناهینن و هه‌ر له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی پیشینان ده‌پو‌ن.

(۱۴) (ئە‌و بی‌باوه‌رانه‌) ئە‌ گه‌ر ده‌روازه‌یه‌کیان له‌ ئاسمانه‌وه‌ بو‌ بکه‌ینه‌وه‌ تا‌ پیادا سه‌ره‌که‌ون و تی‌به‌ری‌بن و (نه‌ینی دروستکراوانی ئیمه‌ بینن، هه‌ر باوه‌ر ناهینن)...

(۱۵) به‌لکو هه‌ر ده‌لین: چاوبه‌ستمان لیکراوه‌، یاخود ئیمه‌ که‌سایکی جادوو لیکراوین!!

(۱۶) سویند به خوا ئیمه له ئاسماندا چهند خولگه یه کی گه وره مان به دی هیناوه بو ئه سئیره کان و رازاندو و مانه ته وه بو ئه وانه ی که به وردی ته ماشای ده که ن (تا گه وره بی ده سه لاتی په روه ردگاریان بو ده رکه ویت).

(۱۷) هه روه ها پاراستو و مانه له (پیلان و ده ست در یژی) هه موو شه یتانیکی ره جم کراو و نه فرین لیکراو.

(۱۸) مه گه شه یتانیکی له خو ی بایی بی و به رز بیته وه و به هه و الیک بزانی و بیدزیت، ئه و سا خیرا پارچه ئا گریکی ئاشکرای بو ده کشیت و تفر و تونای ده کات.

(۱۹) زه ویشمان راخستوه، چیاو کیوه کانمان له سه ر داناوه، له هه موو جو ره رووه ک و به رو بو مو میکان تیایدا رواندوه به شیوه یه کی ریك و پیک و به نه ندازه ی پیوست و دیاری کراو.

(۲۰) له سه ر زه ویشدا بژیوی روژانه مان بو ئیوه دابین کردوه، هه روه ها بو ئه وانه ش که ئیوه ناتوان روژیان بو دابین بکه ن.

(۲۱) هه رچی هه یه (له به هه رو نازو نیعمه ته کان) گه نجینه کانی

لای ئیمه یه، ئیمه ش به نه ندازه یه کی دیاریکراو له کاتی له باردا ده بیه خشین.

(۲۲) (یه کیك له به خشه کانی خوا ئه وه یه) ئیمه شه بامان ناردوه که پیتنه ری رووه ک و دارو دره خته، هه روه ها بارانمان له ئاسمانه وه باراندوه و ئیوه ی پی تیراو ده که یین (سه ره پای کشتوکال و زینده وه ران) بی ئه وه ی ئیوه ئه و ئاوانه تان زه خیره کردیبت (ئیمه له ژیر زه ویدا بو مان دابین کردون، به هو ی کانی، یا خود بیره وه ده سستان ده که ویت و له وشکه سالیدا سودی لی و ه رده گرن).

(۲۳) به راستی هه ر ئیمه زیان ده به خشین و مردنیش پیش ده هینین، سه ره نه نجم هه ر ئیمه ش خوا وه ی هه موو جیهانین.

(۲۴) سویند به خوا ئیمه ئا گادارین له پیشینانی ئیو، هه روه ها ئا گادارین له نه وه کانی داهاتویش.

(۲۵) به راستی په روه ردگاری تو هه ر خو ی هه مووان کو ده کاته وه و هه ر ئه و زاته ش ته واو داناو زانایه.

(۲۶) سویند به خوا ئیمه سه ره تا ئینسانمان له قور یکی وشک دروست کرد که پیشتر قور یکی ره شباو و ترشاو بوو.

(۲۷) جنو که یشمان پیشتر له ئا گریکی به تین دروست کرد که به وردیله کونه کاندایه په ریت.

(۲۸) یادی ئه وه بکه ره وه کاتیک په روه ردگارت به فریشته کانی وت: به راستی من دروستکاری به شه ری کم له قور یکی وشک که پیشتر قور یکی ره شباو و ترشاو بوو.

(۲۹) جا کاتیک ریك و پیک و ته واوم کرد، له و روحه تاییه تیه ی که من (به دیهینه ری ئه وم)، پیمبه خشی، ئه وه هه مووتان کرنوشی بو به رن (کرنوشی ریو به فه رمانی خوا).

(۳۰) ئینجا فریشته کان (فه رمانی په روه ردگاریان به جی هیناو) هه موویان به گشتی کرنوشی ری زیان بوو.

(۳۱) جگه له ئیبلیس (شه یتانی گه وره) سه ریچی کرد که له گه ل کرنوش به راندا بیت.

(۳۲) ئەوسا خوا فەرمووی: ئەی ئیبلیس ئەوہ بو لەگەڵ

کرنوش بەراندایت؟!

(۳۳) شەیتان لە وەلامدا وتی: من ئەوہندە (نزم و بچوک)

نەبوم کرنوش بەرم بو بەشەریک کە تۆ دروست کردووە لە

قورپکی و شک کە پێشتر قورپکی رەشباو و ترشاو بوو؟!

(۳۴) خوا فەرمووی: (چونکە لە فەرمانی من سەرپێچیت کرد،

دەبیت لەم شوپنە نەمبیت، کە بەهەشتە یان ئاسمان) کەواتە

دەرچۆ لێرە چونکە بەراستی تۆ نەفرین لیکراویت.

(۳۵) بیگومان نەفرینی خوات بەردەوام لەسەرە هەتا روژی

دوایی و قیامت.

(۳۶) شەیتان وتی: پەرودەرگارا، مۆلەتم بدە هەتا ئەو روژی

هەمووان زیندوو دەکرێنەو.

(۳۷) تاروژی کاتە دیاریکراو و زانراوە کە (لای خوا).

(۳۸) خوای گەرە فەرمووی: تۆ لە مۆلەت پیدراوانیت...

(۳۹) ئیبلیس (بەبوغزو کینەو حەسەتەو) وتی:

پەرودەرگارم، مادەم بەھوی ئەم ئینسانەوہ منت سەر لێشیواو

کرد، شەرت بێت لە زەویدا هەموو گوناھو لادان و تاوانیکیان

لاجوان و شیرین بکەم و هەر هەموویان سەر لێشیواو و

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
لِأَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَواتٍ مِنْ حَمَلٍ تَسْتَوِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ
فَأخْرَجُ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
الَّذِينَ ﴿۳۵﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْرَثُونَ ﴿۳۶﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿۳۷﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
أَعْرَجْتَنِي لِأَرْتَدَّنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا تُخَوِّبْنِي بِأَعْمَعِينَ ﴿۳۹﴾
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۴۰﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۱﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ
أَتَاكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۴۲﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْجِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۴۳﴾
لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿۴۴﴾ إِنَّ
الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۴۵﴾ أَذْخُلُوها بِسَلَامٍ وَأَمِينٍ ﴿۴۶﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ عِلٍّ إِخْرَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿۴۷﴾
لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَىٰ مِمَّا هُمْ فِيهَا مُحْرَجِينَ ﴿۴۸﴾
﴿۴۹﴾ نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۰﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۵۱﴾ وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَفِيٍّ إِذْ رَأَىٰ

سەرگەردان بکەم...

(۴۰) بیجگە لە بەندە پوختە و دڵسۆزەکانی خۆت نەبیت (چونکە دلیان بە باوەر بە تۆو یادی تۆ ئاوەدانە، هەوڵ و کۆششی من بو و پل کردیان ناکامە).

(۴۱) خوای گەرە فەرمووی: ئا ئەوہ ریگەو ریبازیکی راست و دروستە هەر بو لای من دیت و هەر من چاودیری دەکەم. (کە ریگەو ریبازو بەرنامە ییغەمبەرانی).

(۴۲) بەراستی بەندەچاک و پاکەکانی من بە تۆ فریو نادرین و تۆ هیچ دەسەلاتیکت نیه بەسەریاندا، جگە لەوانە ی کە شوینت دەکەون لە سەرکەش و یاخی و سەرگەردانەکان. (ئەوانە ی دەبنە ئەلقە لە گوپی تۆ).

(۴۳) بیگومان دۆزەخیش بەلینگای هەر هەموو ئەوانە بەگشتی. (کە تیایدا کۆ دەکرێنەو).

(۴۴) حەوت دەروازە ی گەرە ی هەیه، هەر دەروازە یه کیشی چەند دەرگا و چەند بەشیکە کە دەستە ی دۆزەخیان، بەگویری تەواو و گوناھیان راپێچ دەکرین بو ناوی. (تا تیبدا بو هەمیشە بمبێننەو).

(۴۵) (لەولاشەو) بەراستی خوێناس و پارێزکاران لەناو باخەکانی بەهەشت و کانیواوە سازگارەکاندان.

(۴۶) پێیان دەوتریت: فەرموون بچنە ناوی بەسەلامەتی و سەلامتان لەسەر بێت، ژبانی پر لە ئاسوودەیی تیادا بو هەمیشەو هەتا هەتایی بەرنە سەر.

(۴۷) ئە کاتیکیدا هەرچی کینەو بوغزە لە دل و دەروونیاندا دەرمان کیشاوەو ئەو بەختەو وەرانیە برای یه کترین و لەسەر کورسی و قەنەفە رازاوەکان لە بەرامبەر یه کەوہ دانیشتون (لە بەیه کگە یشتەو و یه کی پرسوزو خۆشەو یستیدا، تەماشای یه کتر دەکەن و سەلام لە یه کتر دەکەن و سوپاس و ستایشی پەرودەرگار دەکەن).

(۴۸) هیچ جۆرە بی تاقەتی و بیزاری و ناخۆشی و پەستیەک دووچاریان نابیت و هیچ کات ئەوان لەو بەهەشتە دەرناکرین. (بەلکو خوای گەرە مژدە ی خواوەنداریتی هەمیشەیی پیداون).

(۴۹) ئە ییغەمبەر ﷺ هەوالب بدە بە بەندەکانم کە هەر من بەراستی لیبورددی میهەبانم (بو باوەرداران).

(۵۰) بیگومان هەر سزاو تۆلە ی منیش، سزاو تازاریکی زۆر بەئیشە (ئامادەم کردووە بو سەرکەش و یاخیەکان).

(۵۱) هەر وەها هەوالبان بدەری دەربارە ی میوانەکانی ئیبراهیم. (کە کوتوپر بوون بە میوانی).

إِذْ خَلَوْا عَلَيْهِ فَمَا لُؤْسُنَا مَا قَالُوا إِنَّا مِنكُمْ وَجَلُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا
 لَا نُؤْجِلُ إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۳﴾ قَالَ أَلَمْ نَشْرِكُ فِيكَ بِالْحَقِّ
 مَسْنَى الْكِبْرِ فِيهِ نُبَشِّرُونَ ﴿۵۴﴾ قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿۵۵﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْضُ مِنْ رَحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الصَّالُونَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿۵۷﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۸﴾ وَإِلَّا إِلَهُ لُوْطٍ
 إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۹﴾ إِلَّا أَمْرًا تَهْتَدُونَ ﴿۶۰﴾ قَالُوا
 الْقَبْرِيُّونَ ﴿۶۱﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوْطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُمُونَ ﴿۶۳﴾ قَالُوا لَوْلَا جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿۶۴﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۵﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَأَنْجِعْ أَيْمَنَهُمْ وَلَا يَلْمُوكَ مِنْكَ أَحَدًا
 وَامْضُوحًا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۶﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَهُمْ لَآءٌ مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿۶۷﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا إِنَّا هَتْمُولَاءُ ضَرَفِي فَلَا تَنْصَحُنَا ﴿۶۹﴾ قَالُوا
 اللَّهُ وَلَا تَخْزُونِ ﴿۷۰﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۷۱﴾

(۵۲) کاتیک کتوپر خویان کرد به مالداو وتیان: سلاو (تبراهیم دواى وه لامدانه وهى سلاوه که بان) وتی: (ئیوه کیین؟) به راستی ئیمه لیتان ده ترسین!!...

(۵۳) فریشته کان وتیان: مه ترسه، له راستیدا (ئیمه له لایه ن خواوه ره وانه کراوین) وه مژدهی (له دایک بسونی) کورپکی زور زانات پی دده دین.

(۵۴) تبراهیم وتی: نایا مژدهم دده دنی له کاتیکدا که ناوا پیری یه خه ی پیگر تووم!... جا به چی مژدهی دده دنی؟!

(۵۵) فریشته کان وتیان: به راستی مژدهت دده دینی، نه که هیت له وه که سانه بیت که نائومی دن (له به خششه کانی خوا).

(۵۶) تبراهیم وتی: جا داخو کی نائومی دده بیت له ره حمهت و به خششه کانی پهروه ردگاری، مه گهر که سانیک که گومراو سه رگه ردانن.

(۵۷) (ئینجا دواى ئه وهی دنلیابوو لیان) وتی: ئه ی فریشته نیرواوه کان چ کاریکی گرنگتان به دهسته وهیه؟! (جگه له م مژدهیه)

(۵۸) فریشته کان وتیان: به راستی ئیمه نیردراوین بو سه ر قهوم و هوژیکی زور تاوانبار...

(۵۹) به لام خانه واده ی لوط هه موویان رزگار ده که یین. (له تیاچوون).

(۶۰) جگه هاوسه ره که ی، به راستی بریارمانداوه ئه ویش له ریزی تیاچووه کاندایمینیته وه چونکه بی باوه ره.

(۶۱) ئینجا (دواى ئه وهی تبراهیمیان به چی هیشت، فریشته کان به ره و شاره که ی لوط رویشتن) کاتیک ئه و فرستادانه هاتنه ناو خانه واده ی لوط...

(۶۲) پی وتن: (داواى لیوردن ده که یین، جه نابتان کیین؟) به راستی ئیوه که سانیک نه ناسراون...

(۶۳) دواى ئه وهی فریشته کان خویان پیناساند وتیان: دلته هیچ نه کات به لکو ئیمه هاتووین بو لای تو بو ئه وهی ئه و هه ره شانیه تو ده تکرده و ئه و بی ره و شتانه گومانیان لیده کرد، بیهینینه دی...

(۶۴) ئه مرو ئیتر بو بهرپا کردنی ئه و راستیه هاتووین و بیگومان راستیش ده لیین...

(۶۵) به شیکیه شه و بمینیته خوت و خانه وادهت دهرچن و تو دوايان بکه وه، با هیچ کامتان ناوړ نه داته وه، پر و ن به ره و ئه و شوپنه ی که فه رمانتان پی دده ریته. (تا ئیوه رزگارین و به دره و شتانت تیاچن).

(۶۶) ئه وسا ئیتر ئیمه نیگامان نارد بولای - لوط - و ناگادارمان کرد که بریارمانداوه له کاتی به ره به یاندا دواى ئه وانه براوه و ده یاریان نه ماوه و هه مووتیاچوون.

(۶۷) که چی خه لکی ناپوخت و بی ره و شتی ئه و شاره (زانیان به میوانه به ریژه کان) هاتن (به گرمه و گاله وه و مژده ی ناپوختیان به یه کتری دده!!)

(۶۸) لوط وتی: به راستی ئه وانه میوانی منن و چه یای من مه یه ن، شه رمه زارم مه که ن و ئا پرووم مه یه ن.

(۶۹) له خوا پترسن و ریسوام مه که ن (له شهروال پیسی کول بدن).

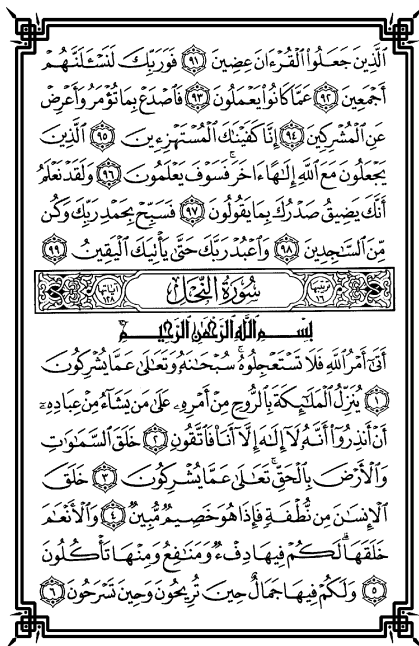
(۷۰) (شهروال پیس و ناپوخته کان) وتیان: نایا ریگری ئه وه مان لی نه کردیت که حقه کی هست نه بیت و به رگری له که س نه که هیت!

(۷۱) لوط وتی: نا ئهوانه (شافره تانی شار) هه موو وهك كچی منن
 ئه گهر ده تانه ویت ئهوانه تان لی ماره ده کهم، تا ئاره زووی خو تان
 له ریگه ی دروستی خو یه وه ئه نجام بدهن) ئه گهر نامادهن.
 (۷۲) (ئهی محمد ﷺ) سویند به گیانی تو ئهوانه له سه رخوشی خو یاندا
 بو گونا ه له سه رگه رانیدا ده تلانه وه.
 (۷۳) ئه وسای ئیتر هه ر له به ره به یاندا دهنگه سامناکه که و
 بو مه له زه یه که یه خه ی پیگرتن...
 (۷۴) ئینجا شاره که مان ژیره و ژور کردو به به ردی سه ننگل به رد
 بارانمان کردن.
 (۷۵) بیگومان نا له و به سه رهاته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو
 که سانی که که په ند و ئاموژگاری وه رگرن.
 (۷۶) بیگومان ئه و شاره ویرانه ده که ویته سه ره ریبه کی به رده وامی
 کاروانچیان ه وه (نیشانه ی خه شم و قینی خوا یه له بی ره وشتان، تا
 خه لکی تیفرکن).
 (۷۷) به راستی له و به سه رهاته دا به لگه و نیشانه یه کی روون و ئاشکرا
 ده رده که ویت بو ئیمانداران (که هیزو ده سه لاتی په روه ردگاریان بی
 سنوره و له کاتی له باردا ده یخاته کارو شارو دیهاتی خوانه ناسان و بی

قَالَ هَذَا لَأَنبَاءِ إِنْ كُنْتُمْ قَائِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَّا إِيَّاهُمْ لَأَن لَّمْ يَأْتُواكُم بِلُحُوبٍ لَّهُمْ سَكْرٌ يُمَسِّكُهُمْ
 يَمْلِكُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّمَنْ يَعْقِلُ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّمَا لِكَيْسِيِّ مِثْمِرٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِبِينَ ﴿٧٨﴾
 فَأَنْقَمْنَا عَلَيْهِمْ وَإِنَّهُمْ لَيَأْتِيَانِي إِذْ يَنْتَهِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ﴿٨٠﴾ وَأَوَّابُهُمْ هَائِلِينَ فَأَكْوَأُوا عُتْمًا مُّعْرِضِينَ ﴿٨١﴾
 وَكَانُوا يُتَخَوَّنُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْنًا أَمِينًا ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْتَفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِ وَالْقُرْءَانَ
 الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا حَاكِلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
 أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

ره وشتان کاول ده کات).

(۷۸) دانیشتوانی باخچه و باخ و باخاته کانیش (وه کو و قهومی لوط) سته کار بوون.
 (۷۹) ئیمه توله مان له وانیش سهند، هه ردوو شوینه واره که به ئاشکرا دیارن (جیمان به سه ره هیناون).
 (۸۰) سویند به خو دانیشتوانی (حجر) یش پروایان به به رنامه ی پیغه مبه ران نه کرد (حجر): شویتیکه له نیوان ته بووک و مه دینه دا،
 قهومی ئه مود، تیایدا ژیاوه)
 (۸۱) ئیمه نیشانه و به لگه کانی خو مانمان پیبه خشین که چی ئه وان گو بیان پینه داو پشتیان تیکرد.
 (۸۲) ئهوانه له چیاکاندا خانووبه رهیان ده تاشی و، به ئاسوده پیه وه ژیانیان تیدا ده برده سه ر.
 (۸۳) ئه وانیش ده نگیکی سامناک و بوومه له زه یه کی سه خت یه خه ی پیگرتن له به ره به یاندا.
 (۸۴) ئه و کارو کرده ی که ده یانکرد فریایان نه که وت و (له توله ی خوا یی نه بیاراستن).
 (۸۵) ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندا یه دروستمان کردوه، به مه به سته چه سپانندی هه قو راستی. (هیچ شتی که له
 دروست کراوان بی مه به ست نیه، هیچ شتی که بی ئامانج نیه...)، به راستی روژی قیامه تیش به ریوه یه و هه ر دیت و تو (ئهی
 پیغه مبه ر، ئهی ئیماندار) به شیوازیکی جوان چاوپوشی بکه و لیبوره به (له ره فتاری نادروستی نه فامان).
 (۸۶) به راستی په روه ردگاری تو هه ر خو ی به دپه یته ریکی شاره زاو زانو لیزانه.
 (۸۷) سویند بیته ئهی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه هه وت ئایه تمان پیداویت (که بریتی یه له سووره تی فاتحه) هه روه ها قورئانی گه وره و
 مه زنیسمان پی به خشیوویت.
 (۸۸) جا تو نه که یته چاوه کانت بیرته ئه و که سانه ی که له هه ندیک نازو نیعمه تی دنیا به هه ره و ره مان کردوون، خه فته مه خو لییان
 کاتیک ده بینیت شوینی هه ق ناکه ون، بالی به زه بیته نهوی بکه بو ئیمانداران (واته خوشت بوین و به سوژ به بو یان).
 (۸۹) بللی: به راستی من بیدار خه ره وه یه کی ئاشکراو دیارم (ئه گهر سه رکه شی بکه ن سه ره نه نجامی سامناک چاوه ریپتانه).
 (۹۰) هه روه که کتیبی ئاسمانیمان دابه زانده سه ر به ش به شکه ران (که مه به ست جووله که و گاوره، باوه پر به هه ندیکی ده که ن و
 په روه ی هه ندیکی ناکه ن، یاخود به شیکی زوریان ده ستکاری کردوه).

(۹۱) ئەوانەى رايان دەر بارەى قورتان جوراوجۆرە، بەهەندىكى باوەرپان هەيهو، هەندىكى ناچىتە مېشكىانەو، ياخود هەندىكى پەيرەوى دەكەن و هەندىكى پەيرەوى ناکەن. (۹۲) سویند بەپەرەردگارت پرسىيار لەهەمويان دەكەين بەگشتى (لە بيروباوەرى هەمويان دەكۆلينەو)...

(۹۳) لەو کارو کردەوانەش کە جارەن دەيانکرد.

(۹۴) هەر فەرمانىکت پىدراو (ئەى محمد ﷺ بە رىک و پىكى) ئەنجامى بەدو گوى مەدە بە بوختان و رەفتارى موشرىک و هاوەلگەران.

(۹۵) ئىمە تو دەپاريزين (لە شەرپو پىلانى) گالته چى و گالته جارەن.

(۹۶) ئەوانەى لەگەل خواى گەورەدا خوايه کى تر برىار دەدەن، جا لە ئايندەدا هەموو راستيه کيان بو روون دەبىتەو دەيزانن.

(۹۷) سویند بە خوا ئىمه چاک دەزانين کە بەراستى دلچى تو تەنگ دەبىت بەو گوفتارە نابه جييهى کە خوانەناسان دەيلين.

(۹۸) (جا لە هەموو کاتىکدا، بەتايبەت لە کاتى دل تەنگيدا) تەسبيحات و سوپاس و ستايشى پەرورەردگارت بکە و لە ريزى سوژدە بەراندابە.

(۹۹) بەردەواميش پەرورەردگارت بپەرستە هەتا مردن يەخت پىدە گريت (ئەو کاتە ئىتر بەيه کە جارى رزگارت دەبىت لە هەموو ناخوشيه کان).

سوره‌تی (النحل)

بەناوى خواى بەخشنده و ميهه‌ربان

(۱) فەرمانى خوا بەرپۆهيه و واگەيشت، پەلهى لىمه کەن و پەلەتان نەبىت، پاکی و بلندی بو ئەو زاتەيه لەوہى کە هاوہلگەران دەیکەنە هاوہل و شەرىک بو ئەوزاتە بى شەرىک و هاوتايە.

(۲) پەرورەردگار، خوى فریشتەکان بەرەحمەت و ژيانەو (کە وەحى ئاسمانیە) دەئىرپت بو هەرکەس بپه‌وت لە بەندەکانى (کە پىغەمبەرەن)، فەرمانيان پىدەدات کە: خەلکى بىدار بکەنەو لەوہى کە بەراستى جگە لە من خوايه کى تر نيه، لەبەر ئەوہ لە خەشم و قىنم خوتان بپاريزن (چونکە لەو کەسانە خووش نابم کە غەبرى من دەپەرستن).

(۳) (ئەو زاتە) ئاسمانەکان و زەوى لەسەر بنچينەى حەق و راستى دروست کردووە، بەرز و بلندە لەوہى کە (نەفامان) شەرىک و هاوبەشى بو برىار بەدەن.

(۴) ئادەمیزاديشى لە تاکە نوتفەيەك بەدپه‌يناو، کەچى ئەو، دواى ماوہيەك کە خوى ناسپووە بوو تە دوژمنىكى ئاشکرا (بى ئەوہى هېچ خراپەيه کمان بوى بوويپت جگە لە چاکە).

(۵) مالاتيشى دروستکردووە بو خزمەتى ئيو، (لە خورى و موو پىستيان جورەها پو‌شاک و رایەخ دروست دەکەن) کە گەرميتان پى دەبەخشيت (لە سەرماو سۆلەدا)، هەرورەها جورەها سوودى تری لى وەرەگرن لە شپرو گوشتە کەشى دەخون...

(۶) کاتىک مالاتەکان دەهيننەو لە ئيواراندا (بەئىرى و شپره‌و)، لە بەرەيهانەکانيشدا کە لە مال دەريان دەکەن، ديمەنىكى جواتان بو دەنوین (دەروونى ئيماندار دەخروشين، بەجياوازی شپوازو قەبارەو دنگ و رەنگ و يارى و گەمەيان).

(۷) هندیك لهو مالانانه بارو كهل و په لی سه نگیستان هه لده گرن بو و لات و شویئیک که ئیوه دوای زه حمهت و ماندوو بوونیکي زور نه بیټ پی نه ده گه یشتن، به پراستی په روه ردگارتان زاتیکی زور به سوژو میهره بانه (بو نه وه کانی ئاده م).

(۸) هه روه ها چه نده ها جوړی ئه سپ و ماین و هیسترو گویدرئی بو به دیهیناون تا بو سواری و گواستنه وه به کاری بهین، سه رده رای دیمه نی قه شه نگیان (به تایهت ئه سپ و ماین، که له سه رده می زانستی و ته کنولوزیادا هه ر به کار دین) و شتی تریش دروست ده کات که ئیسته ئیوه نیازان (ئه م ئامازه قورئانیه، هه موو هو یه کانی گواستنه وه ی تاسمانی و ده ریایی و زه مینی ده گریته وه که ئاده میزاد په ی پی بردوو و په ی پیده بات، چونکه ئاده میزاد خو ی و زانیاری و زانسته که ی و که ره سته خاوه کان، هه ر هه مووی به خششی خوی به دیهینهری

وَتَجْمَلُ أُنْقَاكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّتَكُونُوا فِيهِ إِلَّا يَشُقُّ
الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْحَيْلُ وَالْيَعَالُ
وَالْحَمِيرُ لَتَرْكَبُونَهَا وَزِينَةٌ وَمِخْلَبٌ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِرٌ لَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُثْبِتُ لَكُمْ
بِهِ الْأَرْزَاقَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
الْفَرْثِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
وَسَخَّرَ لَكُمْ مِنْ أَيْلِ النَّهَارِ وَاللَّيْلِ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾
﴿١٣﴾ وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا إِنَّ رَبَّكَ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حَبْلًا ثَلَسُونَ نَسْفًا وَتَرَىٰ الْقُلُوبَ تَوَاجُرَ فِيهِ
وَلِتَسْتَغْوُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَيْكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

تواناو زانایه).

(۹) روونکرده وهی ریازی راست و به نامه ی دروست له سه ر خویه (ده بیټ وریا بن) هه ندیک ریازی لارو چهوت و ناریکیش هه یه، خو ئه گه ر بیویستایه هیدایه تی هه ر هه موواتانی ددها به گشتی (سه رپشکی نه ده کردن، به لام ریزی لیناون، ئازادی پی به خشیون).

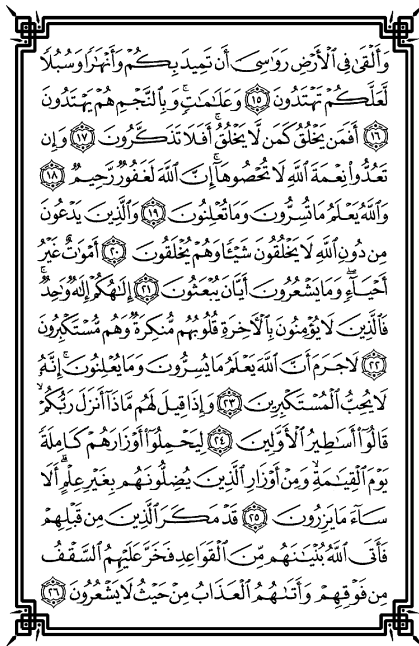
(۱۰) په روه ردگار ئه و زاته یه که له تاسمانه وه بارانتان بو ده بارینیت که لپی ده خو نه وه، هه روه ها تی که ل به جوړه ها شه ربهت و شله مه نیش ده یخو نه وه و ده بیته هو ی روان و گه شه کردنی دره خت و گزو گیوا مالاتی تیادا ده له وه پین.

(۱۱) هه ر به و بارانه خوی گه و ره جوړه ها کشتوکال دیهینیت به ره م بو تان، هاوړی له گه ل زه یتون و خورماو جوړه ها تری، له هه موو جوړه به روو بوومیکي تریش (جوړه ها سود و ه رده گرن)، به پراستی ئا له وه دا به لگه و نیشانه ی ته و او هه یه بو که سانیك که بیربکه نه وه.

(۱۲) هه روه ها شه وو روژو خوړو مانگی بو ئیوه رام هیناوه، ئه ستره کانیش به فه رمانی ئه و زاته رام هیناون، به پراستی ئا له و دیارده و دروست کراوانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانیك که عه قل و ژیریان بخه نه کار.

(۱۳) هه روه ها شتی زور و جوړاو جوړو هه مه رده نگی له زه ویدا بو به دیهیناون، که به پراستی ئا له وه شدا به لگه هه یه بو که سانیك که یاداوهری و ه رده گرن. (به چاوی دل بو شته کان ده پروان).

(۱۴) هه ر ئه و زاته یه که ده ریایی بو بار هیناون تا گوشتی ته رو تازه ی لی بخون، تا له ناویدا جوړه ها گه وه رو مرواری دهر بهین و له ده ست و ملی بکن، هه روه ها که شتیبه کان دهبینیت ده ریاهت ده کهن، تا فه زل و به خششی تری په روه ردگار به ده ست بهین، بو ئه وه ی سوپاسگوزاریش بکن.

(۱۵) ہر خواہ سہر روکاری زہی چیاکانی چہ سپاندوہ تا لہ نگہری بگریٹ و ٹیوہ نہ لہرزینیت و لارتان نہ کاتہوہ و ژیرہ و ژوور نہ بن، ہر وہا چہم و رووبار و ریگہ و بانی تبادا بہ دیہینا، بوٹہوی ری دہرکھن و بہ مہرامی خوتان بگہن.

(۱۶) ہر وہا نیشانہی زور زہبہ ندهی لہ زہویدا دابین کردوہ (وہ کو کہ ژو کیوہ کان و، چہم و رووبارہ کان و بہرزی و نشیوہ کان، سا ون نہ بن، لہ شہوگاریشدا) بہ ہوی ٹہستیرہ کانہوہ خہ لکی ری خویان دہر بگہن.

(۱۷) (باشہ ٹہی ہوشمہ نده کان) ثایا ٹہو زاتہی ٹہم ہہموو دروستر کاوہ سہر سوہیہ رانہی بہ دیہینا، وہ کو ٹہو کہ سہ وایہ کہ ناتوانیت ہیچ بہدی بہینیت، ثایا ٹہوہ بو لیکسی نادہنہوہ و یادا و ہری و ہر ناگرن؟

(۱۸) خوٹہ گہر بین و بتانہ ویت نازو نیعمہ تہ کانی خوا بزمیرن، بوتان نازمیردیت (لہ ٹہ ندامہ کانی دہرہوہ و ناوہوی خوتان و ٹہو رزق و روزیانہی کہ دہیخون و ٹہو پوشاک و رایہخ و ناومالہی بہ کاری دہین... ہتد، سہرہ رای ہہزاران ہہزار دروستکراوانی تری دیارو نادیار لہ جیہانی مادہ و رووہک و گیانداری... ہتد)، سہرہ رای کہم سوپاسیتان لہو ہہموو نازو نیعمہ تہ بی شومارہ) بہ راستی خویا پەرور دگار ہر لیخوش بوو میہرہ بانہ.

(۱۹) ہر وہا ٹہو خویا دہ زانیت چی دہشارنہوہ و چیش دہر دہخہن و ناشکرای دہ کھن لہ (گفتوگوو نیہت و کارو کردہوہ تان ہیچ شتیک لہو زاتہ پہنہان نیہ).

(۲۰) ٹہو بت و کس و شتانہی کہ ہاواریان لی دہ کھن و دہ پانہ رستن جگہ لہ خوا، ہیچیان پی دروست ناکریت، لہ کاتی کدا کہ خویان دروست دہ کریں.

(۲۱) ٹہوانہ مردوون و زیندوون نین، ہہستیش ناکہن کہی خویان و خہ لکی زیندوون دہ کریٹہوہ. (بو لپیر سینہوہ). (۲۲) ٹہو پەرور دگاری ٹیوہ (کہ حق وایہ ہر ٹہو بیہرستن) خویا کی تاک و تہنہایہ، جا ٹہوانہی باوہریان بہ قیامت نیہ دلہ کاتبان ہہمیشہ ئینکاری ہہموو راستیہک دہ کات، لہ کاتی کدا ٹہوانہ خویان بہ گہورہ دہ ازسن و فیژدہ کھن و خویان بہزل دہ زانن.

(۲۳) شتیک راسٹہ و گومانی تیدانہی کہ خویا گہورہ ناگایہ بہوہی پہنہانی دہ کھن و دہ بشارنہوہ، بہوہش کہ دہری دہخہن و ناشکرای دہ کھن، بہ راستی ٹہو زاتہ ٹہو کہ سانہی خوش ناویت کہ لووت بہر زہو و خو بہ گہورہ دہنوین.

(۲۴) خوٹہ گہر بہ (بی باوہران) بوتریت: ٹہوہ پەرور دگارتان چی دابہ زاندوہ؟! ٹہوہ (بی شہرمانہ) دہ لین: چیروک و داستانی کون و خہ یالی پیشینانہ!!

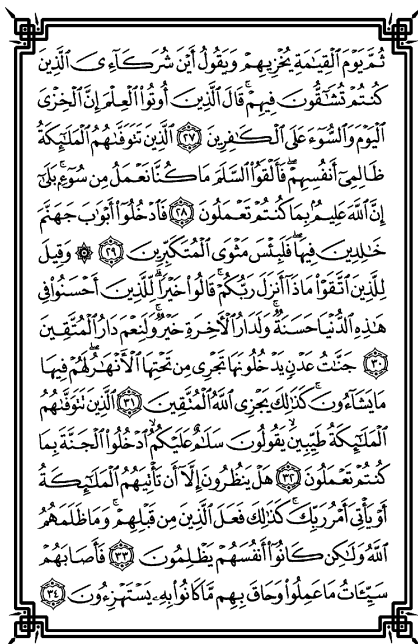
(۲۵) ٹہوانہ دہ بیت لہ روژی قیامہ تدا کولی گوناہو تاوانی خویان بہ تہواوی ہہ لگرن، ہر وہا لہ گوناہی ٹہوانہش ہہ لڈہ گرن کہ گومرایان کردوون بی زانستی و زانیاری (بی ٹہوہی لہ کول و باری ٹہوان کہم بیتہوہ)، ناگادارین! چہند خراب و ناشرینہ ٹہو بارہ گرانہی کہ ہہلی دہ گرن (چ گیریکیان خواردوہ).

(۲۶) بیگومان پیش ٹہمانیش (خوانہ ناسانی) پیشو و پیلانیاں گیرا (دژ بہ تاینی خوا)، خویا بہدہ سہ لایتیش کوشک و تہ لارو نہخشہ یانی لہ بن و بیخ دہرہینا، سہ قفہ کہشی لہ سہرہوہ دارمان بہ سہریانداو لہ شوینیکہوہ بہ لاو سزا یہخہی پیگرتن کہ ہہستیان پی نده کردو بہ تہمای نہ بوون (ٹہ لہ تہ ٹہم ہہرہ شہیہ پیلانگی رانی ہہموو سہر دہ میک دہ گریٹہوہ، خویا گہورہ لہ کات و ساتی خویا نہخشہ کاتبان پوج دہ کاتہوہ).

(۲۷) له وه دو اش، له روژی قیامه تدا خوا ئه و پیلانگی رانه خه جالت و ریسوا ده کات و پیمان ده لیت: کوان و له کوین هاوه له کانم؟ ئه وانیه که دژایه تی سه رسه خستان ده کرد له باره یانه وه، (تیمانداران) ئه وانیه که زانیاری و زانستی خواناسیان پی دراوه ده لین: به راستی ئه مرو سه رشو پی و خه جالتی و نه هامه تی و سزا له سهر بی باوه رانه.

(۲۸) ئه وانیه که فریشته کان له سه ره مه رگدا گیانیان ده کیشن، له کاتی کدا که به رده و امن له سهر ستم له خو یان (به هوی بی باوه ری و یاخی بونیانه وه) ئیجا به نا چاری ته سلیم و ده لین: ئیمه هیچ گونا هو هه له یه کمان نه کرد وه، فریشته کان ده لین: نه خیر و انیه (ئه وه ئیوه له بیرتان کرد وه) ئه گینا به راستی خوا نا گادار و زانیه به هه مو و ئه و کار و کرده وانیه که ده تان کرد و ئه نجامتان ده دا.

(۲۹) که واته له ده روازه کانی دۆزه خه وه بچه ژووره وه و بو هه می شه یی و نه پروا وه ش تیادا بن، ئای که جیگه و

ریگه ی خو به زل زانه کان ناخوش و ناله بارو ناسوره.

(۳۰) له ولا شه وه به و که سانه ده و تربیت که خواناسی و پاریزکاریان کرد وه: پهروه ر دگارتان چی ره وانه کرد وه؟ چ به نامه و کتیبی کی دابه زاندو وه؟، هه مو وان ده لین: خیر و به ره که ت، (بو هه ر دوو جیهان)، بو ئه و که سانه ی که له م جیهانه دا چا که یان کرد وه، چا که دپته وه ری یان، بیگومان جیگه و ریگه ی ئه و جیهان خوشترو چاکترو سازگارترو پر له نازو نیعمه تتره (هه ر به راورد ناکریت له گه ل دنیا دا) ئای که چه نده جیگه و ریگه و کوشک و شه لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و رازا وه یه....

(۳۱) (ئه و جیگه و ریگه یه) باخه کانی به هه شتی - عه دنه - به خته وه ران ده چنه ناوی، چه نده ها رووبار به به رده م کوشکه کان و به ژیر دره خته کانیدا جاری و ره وانه، هه رچه ک بخوازن و هه رچی ئاره زو و بکه ن و هه رچی داوا بکه ن، بو یان ئاماده یه تیادا، ئا به و شیوه یه خوی می به ره بان پاداشتی خواناس و پاریزکاران ده دا ته وه....

(۳۲) ئه وانیه که له سه ره مه رگدا فریشته کان دین بو لایان له کاتی کدا گیانی پاک و پیروزیان ده کیشن؛ و پیمان ده لین: سلواتان لی بیت (ئیت رزگارتان بو، ئیت ناخوشی نه ما) ده بچه ناو ئه و به هه شته وه، به هوی ئه و کار و کرده وانیه که کاتی خوی ده تان کرد.

(۳۳) ئایا خوانه ناسان چاوه ری چی ده که ن؟ مه گه ر هه ر چاوه ری ئه وه بن کتوپر فریشته ی گیانگی شان یه خه یان پی ده گریت، یان فه رمانی پهروه ر دگارت ده ریجیت بو توله سندن، ههروه ها ئه وانیه پیش ئه مانیش هه ر ره فتاری ناله باری وایان ئه نجام ده دا، جا وه نه بیت خوا سته می لی کرد بن به لکو هه ر خو یان سته میان له خو یان ده کرد.

(۳۴) سه ره نجام هه رچی گونا هو خرا په یه کیان ئه نجام دابو و هاته وه ری یان، ئه و هه ره شه و دۆزه خه ی که گالته یان پی ده کرد یه خه ی پیگرتن و ده وه ی دان.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ سَاءَ اللَّهُ مَا عَدَدْنَا مِنَ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا آخِرُنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بعثنا في كلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلَواتِ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلالةُ فَمِسرُوا في الْأَرْضِ فَأَنْظِرُوا كَيْفَ كانَ عَقبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ حَرَضَ عَلَن هَدَنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ ناصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ بَلِيٍّ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ لَكُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هاجرُوا في اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ما ظَلَمُوا لَنَبْزُ نَجْمَهُمْ في الدُّنْيا حَسَنَةً وَلا جَزاءَ لآخِرَةٍ أَكْثَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

(۳۵) ئەوانەى هاوەلیان داناوە بو خوا دەلین: ئەگەر خوا ویستی لەسەر بوایه هیچ شتیکیان لەجیاتی ئەو نەدەپەرست، نە ئیئمەو نە باوو باپیرانیشمان، هیچ شتیکیشمان لە خۆمان حەرام نەدەکرد بەبێ ئەو، خوانەناسانی پێش ئەمانیش هەر وایان دەکردو هەر وایان دەوت، مەگەر ئەرکی سەرشانى پیغەمبەران هەر ئەو نیه که تایینى خوا به روونى رابگه یه نه؟

(۳۶) سویند به خوا ئیئمە لەناو هەر گەل و نەتەو یە کدا پیغەمبەریکیان رهوانه کردوو هه پیمان راگه یاندوه که بیان بلیت: تهنه خوا بپه رستن، خوتان دووره په ریز بگرن له هه موو په رستراویکی تر، جا هه بوو له وه لکه ی (که بیرو هوش و ژیری خوئی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه را) خوایش هیدایه تی ددها، هه شیان بوو خوئی شایسته ی گومرایسی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که و ابوو بگه رین به سه ر زه ویداو سه رنج

بدەن، بزانت چۆن بوو سەرەنجامی ئەو کەسانەى بروایان به بەرنامەى ئیئمە نەبوو.

(۳۷) خو ئەگەر تو زور سوور بیت لەسەر هیدایەتدانى ئەوان، ئەو تو ناتوانیت، چونکە بەراستی خوا رینمووی کەسیک ناکات کە خەلک گومرا بکات، ئەوانە (له قیامه تیشدا) هیچ جوړه پشتیوانیکیان نیه. (تا له سزای خوا بیانپاریزیت).

(۳۸) بێ باوەران سویندیان دەخواردو جهختیان لەسەر سویندە کە یان دەکردو دەیانوت: ئەو هی بمریت خوا زیندووی ناکاتهوه! نه خیر، زیندووی ده کاتهوه، ئەو به ئیئیکى راست و دروستى خوایه و لیسى پاشگەز نایبتهوه، به لام زوربه ی خەلکی ئەم راستیه نازانن و بروای پیناکەن.

(۳۹) بیگومان خوا هه مووان زیندوو ده کاتهوه تا بوایان روون بکاتهوه و بوایان دهر بخت، ئەو هی ئەوان کیشه یان له سه ری هه بوو، بروایان پیی نه بوو (که زیندو کردنه وه یان بو لپه رسینه وه) هاته دی، جا ئەوانەى که بێ باوەر بوون هەر ئەوانیش درۆزن دەرچوون.

(۴۰) بەراستی کاتیک زیندوو کردنه وه و بەدیھینانی هەر شتیکیان بویت، تهنه ئەو نەدەى دەویت پیی بلین - بیه - دەستبەجی ئەو شتە دەبیت و پێش دیت.

(۴۱) ئەو کەسانەى له بهر خواو بو خوا کوچیان کرد (بو پاراستنى ئیمانە کە یان) دواى ئەو هی که سته میان لیکرابوو، ئەو هه له دنیا دا به چاکى و ریزه وه نیشته جییان ده که یان، بیگومان پاداشتی ئەو جیهان گه وره تر و فراوانتره بوایان، ئەگەر ده یانزانى. (که هه ول و خه بات بو گه یاندنى ئاینى خوا چه نده ریزداره).

(۴۲) ئەوانەش ئەوانەن که هه میشه به ئارام و خوگرنو پشت به په روه ردگاریان ده به ستن. (له هه مو بارودوخیکدا).

(۴۳) ئیمه پیش توّش جگه له پیاوانی (راستگۆو چاک و پاک نه بیّت) کهسی ترمان رهوانه نه کردووه و وهحیمان بوّ نه ناردووه، ئە گهر هەر پروا ناکهن و نایزانن ده ئیوه له شاره زایان بپرسن؟ (که رهوانه کراوانی ئیمه پیاوانیکی ناسراو بوون له ناو قهومه کانیاندا).

(۴۴) ئیمه ئەوانمان رهوانه کردووه هاوړی له گه ل به لگه و نیشانه و (موعجزیه)ی زۆرو کتیبی ئاسمانیدا، ئیمه قورئانمان بو تو دابه زاند، تا بو خه لکی ئەوه روون بکه یته وه که بو یان هیتره وه ته خواره وه، بو ئەوه ی بیریک بکه نه وه و تیقنر.

(۴۵) جا ئایا ئەوانه ی که چهنده ها پیلان و نه خسه ی خراپیان کیشاوه دلنیا ن له وه ی که خوا نایانیا ت به ناخی زه ویدا، یاخود له لایه که وه سزاو تۆ له یان بو بیّت که هەر ههستی پینه که ن؟!...

(۴۶) یاخود له کاتی ها توچۆو سه رگه رم بوونیا ن بو کار و باره وه له ناویان ببات، ئەوانیش دهسته و سانه ری خوانین؟!...

(۴۷) یاخود (پهروه ردا گار به توانایه) له کاتی ترس و ناخۆشی و بیمدا... بیانگریّت و له ناویان به ریّت، به لام (مۆله ت ده دات تا به لکو رووبکه نه ئیمان) چونکه به راستی پهروه ردا گارتان به سوژو میه ره بانه.

(۴۸) ئایا ئەوه نه یانروانیوه ته ئەو شته بی شو مارانه ی که خوا دروستی کردووه؟ که سیبه ره که ی به لای راست و به لای چه پیا نه وه ده سوړپه ته وه، له کاتی کدا هه موویان ملکه چ و فه رمانه بر دارن بوّ پهروه ردا گار، له حالیکیشدا خاوه ن سیبه ره کان ملکه چ و زه لیلی وستی خوا بن.

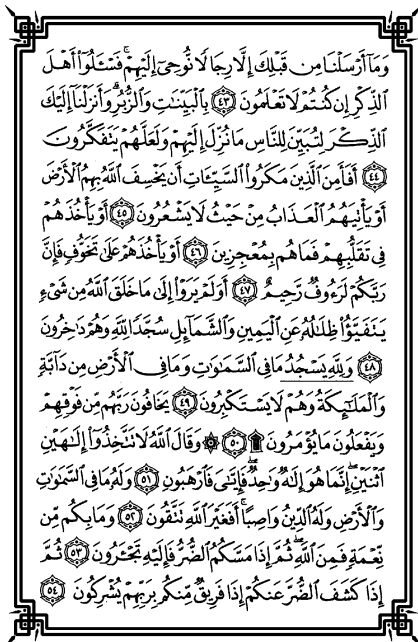
(۴۹) هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه سوژده ده به ن بوّ خوا ی به دیهینه ریان، ههروه ها هه موو زبنده وه ران، فریشته کانیش به تایبه ت سوژده ده به ن بوّ خوا و خو به گه وه نازانن له هه یچ فه رماتیکی خوا لانه ن. (۵۰) (جگه له وه ش) ئەو فریشتانه له پهروه ردا گاریان ده ترسن که فه رمانه وایه به سه ریانه وه، هه رچی فه رماتیکان پی بدریّت به چاکی ئەنجامی ده دن. (سه ریچی لای ئەوان ئەسته مه).

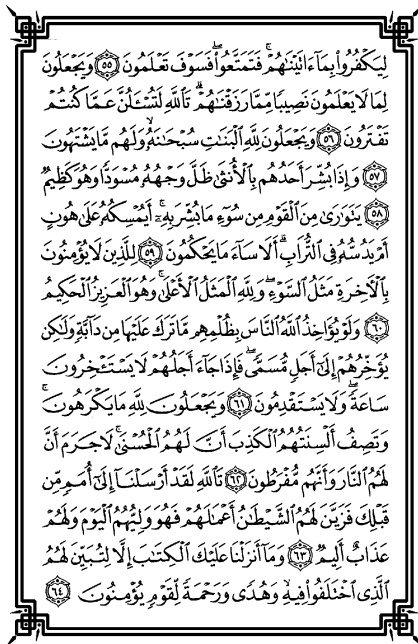
(۵۱) خوا فه رموویه تی: هه رگیز نه که ن دوو دانه خوا بوّ خۆتان بریار بدن، چونکه ئەو خوایه ی که پیویسته ئیوه بیه رستن خوایه کی تاك و ته نه یاه، که و ابوو بیم و ترستان با هه ر له من بیّت.

(۵۲) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر ئەو زاته خاوه نیانه، هه میشه و به رده وام هه ر ئەو زاته یه که شایسته ی ئەوه بیّت ئاین و به رنامه و فه رمانه وایی له و وه ربگریّت و ملکه چی هه ر بوّ ئەو بگریّت، ئایا ره وایه بیجگه له خوا له که سی تر ترسن و حسابی بوّ بکه ن؟

(۵۳) هه رچی نازو نیعه تی کتان هه یه هه مووی به ره ره و به خششی خوایه، پاشان کاتیکی ناخۆشی و به لایه کتان بوّ پشها ت، ئەوه هانا و هاوارو په نا هه ر بوّ لای ئەو ده به ن و هه ر له و زاته ده پارینه وه.

(۵۴) له وه دوا کاتیکی به لاو ناخۆشی له سه ر لا بردن، ده سته چی ده سته یه ک له ئیوه هاوه ل و شه ریکی بوّ پهروه ردا گاریان بریار ده دن!! (خوا ی گه وه فه رامۆش ده که ن و په نا بوّ گوړو شتی تر ده به ن).

﴿۵۵﴾ (وازيان لي بيهينه) با هر ناشوکرو سوپاس ناپهريز بن له بهرامبهر تو هموو به خشش و نازو نيعمه تانه وه که بيمان به خشيون، جاري رايويْن له تاينده دا ده زانن چيتان به سه ر ديت!!

﴿۵۶﴾ خوانه ناسان، هه نديک له و شتانه ي که نيمه بيمان به خشيون، داده نين و برياري ده دن بو تو وانه ي که نه زان و نه فام و بي ده سه لاتن (که په رستراه کانيانن)، سويند به خواپرسيارتان ليده کريت دهر باره ي هموو تو درو و پرو پاگهنده يه ي که هه لتان ده به ست.

﴿۵۷﴾ تو نه فامانه کچان ده دنه پال خوا (گوايه فرشته کان کچي خوان)، پاكي و بيگه ردي شايسته ي تو و زاته يه، هيچ بيويسته ي کي به کچ و کور نيه له کاتيکدا بو خويان حه ز به چي ده که ن تو و بو خويان داده نين!!

﴿۵۸﴾ خو تو گهر مزده ي بووني کچ بدرت به به کيک له و نه فامانه، روي گرزو تال ده بيت و ره ش داده گيرسيئت و سينه ي پر ده بيت له خه م و په زاره...

﴿۵۹﴾ له داخ و خه فه تي تو مزده ناخوشه، خوي دشاريته وه له خه لکي و به ته نها (بيرده کاته وه): تاي بيهيليته وه به زه ليلي و سوو کي و بي نر خي، ياخود زينده به چالي بکات و بيخاته تويي خاکه وه، تاگادارين؟! تاي که چه نده خراپه تو و برياره ي که ديه دن!! (وه چه و نه وي خويان زينده به چال ده که ن و کچان به چاوي سوک تهماشا ده که ن).

﴿۶۰﴾ سيفه ت و ناو نيشاني ناشيرين و نزم و خراپ شايسته ي تو وانه يه که باوهر به قيامت ناکه ن، خوي پهره ر دگارش خاوه ني هموو سيفاتي به رزو بلندو پيروزه و تو و زاته ههر خويشي بالاده ست و دانايه.

﴿۶۱﴾ خو تو گهر خوا خه لکي له ناو بيات و بيانيچيته وه به هو ي سته ميانه وه (ته وه نده گونا هو تاوان زوره) زينده وهر له سه ر زه ويدا نايه ليت (يه عني ههر زه وي خاپور ده کات به هموو گيانله به رانه وه، به لام تو و خوايه تارامي و خوگري بي سنوره) له به ر تو وه تا کاتيکي ديار ي کراو موله تي تو و خه لکه ده دات و دوايان ده خات، جا کاتيک کاته ديار ي کراوه که يان هات، نه تاويک دوا ده که ون، نه تاويک پيش ده که ون (به لکو له چر که ي ديار ي کراوي خويدا له ناو ده برين).

﴿۶۲﴾ خوانه ناسان تو وه ي بو خويان پييان خوش نيه و نايانه ويت بو خوي بريار ده دن، (گوايه فرشته کان کچن و کچي خوايشن) له کاتيکدا زمانيان باس و خواسي دروده کات که به نيازن له و دنياش به هشت و خوشي بو تو و ان بيت، به لام تو وه ي که راسته و گوماني تيدانيه تاگري دوزخ بو تو وانه و به په له فري دهرينه ناوي و فراموش ده کرين.

﴿۶۳﴾ سويند به خوا پيش تو بو گهل و قه ومه کاني تریش پيغه مبه رانمان ره وانه کر دو وه، به لام شه پيتان کاروکرده وي (نادروست و ههله ياني) بو رازاندونه ته وه، ته مرو له دنيا دا ههر تو و پشتيويانيه و سزاي به تيش بو تو و جوړه قوم و که سه ناله بارو ناحاليانه تاماده کراوه.

﴿۶۴﴾ نيمه تم قورثانه مانه مان دانه به زاندو وه ته سه ر تو بو تو وه ي هه رچي تو و خه لکه کيشه ي له سه ري هه يه (له بابه ته کاني دنياو دين) بو يان روون بکه ينه وه و بيکه ينه هو ي هيدا يه ت و رحه م تيش بو تو و که سانه ي که نيمان و باوهر ده هين. (به بنچينه کني نيمان و له ژياني روزانه دا پياده ي ده که ن).

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۶۵﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِمِمَّا شَقِيقِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَنَا خَالٍ صَاسِئًا لِلشَّارِبِينَ ﴿۶۶﴾ وَمِنْ شَرِبَاتِ الْغَنَظِيِّ وَالْأَعْنَبِ نُنَجِّدُونَ مِنْهُ سَكَّارًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۶۷﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى الْغَنَظِيِّ أَنْ أَتِجِزِي مِنْ لِبْنِ الْيَتِيمِ وَأَنْ تَشْجُرْ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿۶۸﴾ ثُمَّ كُنَّ مِنْ كُلِّ الْأَعْرَابِ قَابِلًا سُبُلِي سُبُلِي رَبِّكَ ذَلِكَ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۹﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُرْمًا يُنَوِّقُكُمْ مِنْ حَتَمٍ مِنْ بَرْدٍ لَكُمْ أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ لَآيَةً بَعْدَ عَشْرَتِنَا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿۷۰﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الْآيَةُ فُضِّلُوا إِلَّا رِزْقًا رَافِعًا عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهَرَفَ بِهِ سَوْءًا بِأَتْعَمَهُ اللَّهُ بِمِجْدُونٍ ﴿۷۱﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْزَلِكُمْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ رِزْقًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ أَفْئِدًا يَطَّلِي بِهَا لَيْلًا يَوْمُئِذٍ وَيَبْعَثُ اللَّهُ هُم يَكْفُرُونَ ﴿۷۲﴾

(۶۵) هر خوا بارانی له ئاسمانه وه باراندوه وه زهوی پی زیندوو کردو ته وه دواي ته وهی که مردبوو، به راستی ئا لهو دیارده به دا نیشانه و به لگه ی ته واو هه یه بو که سائیک که گوی بو راستی ده گرن.

(۶۶) به راستی له بوونی مالات و (زینده وه رانی جورا و جوردا) په ندو ناموزگاری هه یه بوتان و جیگه ی سه رنج و تیرامانه، له نیوان شه و شتانه ی که له سکیاندا هه یه، له گز و گیای هه رس کراوو خویندا، شیریکی پاک و بیگه ردو خوش و به تام و گه وارا به ره هم ده هیین بو ته وانه ی ده یخونه وه.

(۶۷) له به رو بوومه کانی دارخورما و رهزی تریکانشی (هه ندی جار) شتی سه رخوشکه ر دروست ده کهن، (گه لی جاریش) به ره می چاک و به سوود (وه کو دوشاو و میوز و شه ربه ت... هتد)، به راستی ئاله وه شدا به لگه و نیشانه ی ناشکرا هه یه بو که سائیک عه قل و ژیری خو یان ده خه نه کار، (تا به یربکه نه وه چون له م دارو دره خسته رهق و ته فانه شه به ره مانه دروست ده بی، چ کارخانه به که له ناوکی خورما و تری و میوه جورا و جوره کانداه شار دراوه تا له بارودوخی خویدا بکه و یته کارو خزمه ت به ئاده میزاد بکات... هتد).

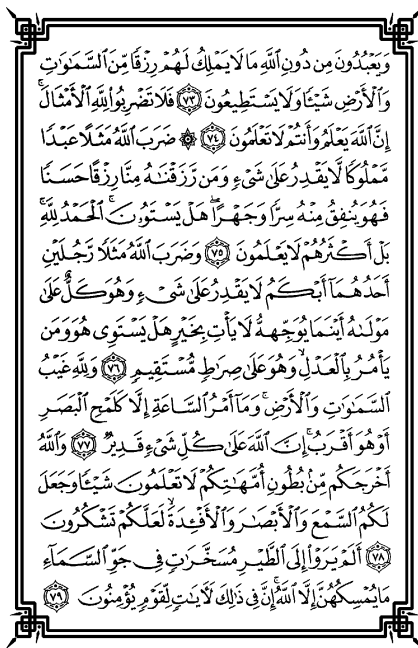
(۶۸) په روه ردگاری تو (ته ی نینسان) نیگاو نیلهامی کردوه بو هه نگ که جیگه بو خو ی سازبکات له کون و که لی پی چیاکاندا، هه روه ها له که له به ری دره خته کان و له و شو یانه ش که ئاده میزاد بو ی ئاماده ده کات...

(۶۹) له وه ودوا (فی رمان کردوه که) له هه موو به رو بووم و (شیله ی گولان و شتی به سوود) بخوات و پیمان راگه یاندوه وه: شه و نه خشانه ی که په روه ردگارت بو ی کیشواویت به ملکه چیه وه شه نجامی بده، (له دروست کردنی شانوه مژینی شیله و دروست کردنی هه نگوین و پوره دان به ده وری شازنداو به خپو کردنی گه راکان... هتد)، جا له ناو سکی شه وه هه نگانه وه شیله به کی ره نگ جیاواز دپته ده روه که شیفای تیا دایه بو (زور نه خوشی) خه لکی (سه ره رای تامی شیرین و خوشی)، به راستی ئاله مه شدا به لگه و نیشانه ی به هیز هه یه بو که سائیک بیر بکه نه وه (سه رنج پده له هه نگ و شان کانی له فرین و هاتوو چوی، له هه نگوین و تام و بو ن و رهنگی، له... هتد).

(۷۰) (خه لکینه) به راستی هه ر خوا دروستی کردوون و پاشان هه ره ویش ده تانمر نیبت، هه تانه ته مه نی در یژده بیبت و ده بر یته وه بو سه رده می ته مه نی لاوازی و بی هیزی و که نه فتی و که فته کاری، تا وه کو ده گاته راده به که که دوا ی شه وه هه موو زانستی و زانیاری و تیگه پشته نی که هه ی بوو، هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه و هیه چ نازانیبت، به راستی هه ر خوا ته واو زانا و به ده سه لاته. (به سه ر ئاده میزادو هه موو دروست کراویندا).

(۷۱) خوا له به خشینی رزق و رو زیدا به شی هه ندیکتانی زور ترداوه له هه ندیکی ترتان (بو تاقیکردنه وه تان)، جا شه وانه ی که رزق و رو زی زیاتریان پیدراوه ئاماده نین که به نده کانیان و به رده سته کانیان به یینه ریزی خو یان و بیانکه نه شه ریک (له خانوو به ره و مال و سامانیاندا)، ئینجا شه وانیش به کسان بن تیایدا (ئپوه له ژیانی دنیای خو تاندا کاری و نا کهن و به ره وای نازان، ئیتر چون بو خوای گه وره، به ره وای ده زانن که به نده کانی بسنه شه ریکی و یاسادانه ر) جا تیا شه وانه ئینکاری نازو نیعمه ته کانی خوا ده کهن؟!

(۷۲) خوا هه ر له خو تان هاوسه رانی بو فه راهم هیناون، هه ر له ریگه ی هاوسه رانته وه کورو کوره زاو کچ و کچه زای پیبه خشییون و له هه موو رزق و رو زیه کی چاک و پاک و به سوود به ره وه ری کردوون، (له گه ل شه و راستیانه دا) تیا شه وانه هه ر بروا به شتی پوچ و پاحه قی ده کهن و له به رامبه ر نازو نیعمه ته کانی خوا وه شه وانه هه ر ناشوکرو سو یاس ناپه زیری و بی باوه ری هه لده بژیرن؟!

(۷۳) ۛو (خه لکه سه رگه ردا نه) شتیک ده په رستن له جیاتی خوا، که هیچ جوړه رزق و روزیه کی ۛهوانی به ده ست نیه له ۛاسمانه کان و زه ویدا، ناشتوانن هیچ به ده ست بن!!

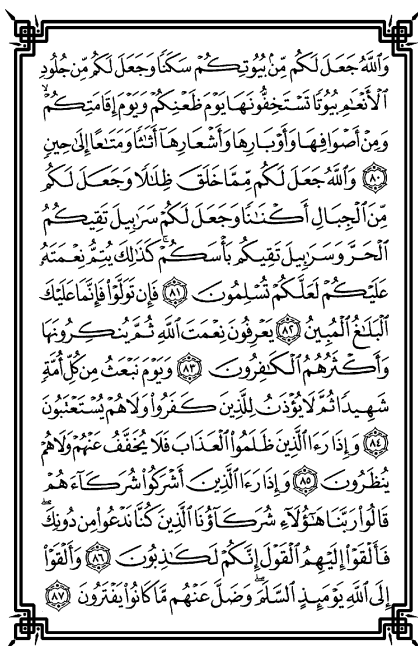
(۷۴) که و ابو و ۛیوه ۛهی خوانه ناسان نمونه مه هیښنه وه بو خوا و به راوردی هه له مه که ن (ده یانوت پیاوانی پاشا خزمه تکاریان هه یه، پیاوانی پاشاش خزمه تکاری پاشان!!)، چونکه خوا خوی هه موو شتیک چا که ده زانیت، به لام ۛیوه نه زان و نه فامن.

(۷۵) خوا نمونه ی هیښاوه ته وه به که سیکی به نده که بی ده سه لاته و هیچ شتیک نیه، له به رام بهر ۛو که سه دا که له رزق و روزی چاک و زور به هره و هرمان کردوه، به ۛاره زووی خوی لی ده به خشیت به نه یی و ۛاشکرا، ۛایا ۛو دوو که سه وه که یه کن؟! سو پاس و ستایش بو خوا (که په روه ردگاریکی کار به جی یه) به لام زور به ی ۛو خه لکه نازانن و له م راستیانه سه ریان دهر ناچیت (چونکه ته نها دنیا ده بینن).

(۷۶) هه روه ها خوا نمونه ی هیښاوه ته وه به دوو پیاو که یه کیکیان لال بیت و هیچی بو نه و تریت و هیچی بو نه کریت و بوو بیته بار به سه ر هاو هل و که س و کار به وه، بو هه رچی و بو هه ر کوئی ره وانه بکریت خیر ناداته وه، ۛایا ۛو که سه، وه کو ۛو که سه وایه که (به و په ری نازادیه وه)، فه رمان به دادو داد په روه ری بدات و ری بازی راست و دروست ده گریته بهر؟!

(۷۷) هه رچی نه یی و ۛاراوه هه یه له ۛاسمانه کان و زه ویدا هه ر بو خوا یه و به ریا بوونی قیامت وه که چاو تروکاند نیک یان که متر له وه ش پیش دیت، به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه. (۷۸) خوا ۛیوه ی له سکی دایکتان دهر هیښاوه بی ۛه وه ی هیچ شتیک بزنان، ۛینجا ده زگای بیستن و بینن و تیگه یشتنی بو دابین کردوون، بو ۛه وه ی سو پاسگوزاری بکه ن.

(۷۹) ۛایا بالنده کانیان نه بینووه و سه رنجیان نه داون چون له هه وای ۛاسماندا بار هیښراون بو فرین؟، کی ده توانیت رایان بگریت به ۛاسمانه وه جگه له خوی گه وره (هه وای، چریه که ی زور که مه، که چی ۛم هه موو جوړه باله فره تیایدا به سه ر به سستی ده فریت، بیگومان ۛم ره حمه ته ی خوا هه موو فرو که و باله فریکی ده ست کردی ۛاده میزادیشی گرتو ته وه، که له بنه په تدا ده ستکاری خوی بالا ده ستن)، به راستی ۛا له وه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانیک باوه ر ده یښن. (به په روه ردگاری زانا).

(۸۰) هر خوابه (که هموو شتیکی بو ره خساندوون تا مال و خانوبه ره بو خوتان دروست بکن) مال کانتانی بو کردوون بهوی نارامگرتن و حهوانه وه، له پیست و مووی مالآتیش ده توانن شوین و جیگه بو خوتان بسازین، پاشان به ناسانی پیگوینزه وه له کاتی کو چتاند، ههروه ها به ناسانی هه لی بدن له کاتی نیشته جی بووتاند، له خوری و کولک و موه که شی، ده توانن کهل و پهل و شتومه ک بو خوتان دروست بکن و تاماوه یه ک سوویدیان لی وهر بگرن.

(۸۱) خوا له و شتانه ی که دروستی کردوه سیبه ری بو نیوه ره خساندوه، له کیوه کانشدا کون و که لین و نه شکه وتی سازاندوه و پوشاکی بوتان به دیهیناوه تا له گهرما و سه رما بستنپاریزیت، ههروه ها جورها پوشاکی تری بو به دیهیناون بو پراستی گیانتان له کاتی جهنگ و شهرو شوپردا (وه کو زری و شتومه کی تر)، ئا

بهو شیوه یه پهروه ردگارتان نازو نیعمه تی خویتان به ته وای به سه ردا ده رژی نییت بو نه وه ی ملکه چ و فه رمان به رداربن. (بو نه و زاته ی که خاوه نی نازو نیعمه تی بی شو ماره).

(۸۲) (له گهل نم هموو به لگه و نازو نیعمه تاندا) نه گهر نه وانه هه ر پشتیان هه لبکن و روو وهر بگیرن (نه وه خه مت نه بیست هه ر خویان زه ره ده کهن) چونکه به راستی نه رکی سه رشانی تو نه وه یه که به جوانی و تیرو ته وای بانگه وازه که بگه یه نیست.

(۸۳) (بی سه لیه و نه فامان) نازو نیعمه ته کانی خوا ده ناسن و به ره ی لی ده بن، پاشان ئینکاری ده کهن و قه دری نازانن (به دنمه ک و سپهن) زور به شیان بی دین و بی باوهرن.

(۸۴) روژیکی دیت له هه ر گهل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ریکی بو شایه تی ده هیینه مه یدان، له وه ودوا به هیچ جوریک مؤله ت به وانه نادریت که بی باوه ر بوون و پا کانه یان لی وهر ناگیریت.

(۸۵) کاتیک سته مکاران سزای سه ختی دوزه خ ده بینن (داوای سووک کردنی ده کهن) به لام سووک ناکریت له سه ریان، هیچ جوره مؤله تیکشیان نادریت.

(۸۶) (له ناو دوزه خدا) کاتیک نه وانه ی که شه ریکیان بو خوا بریار داوه، بته کان و نه و که س و شتانه ده بینن که جاران ده یانپه رست، ده لین: پهروه ردگارا ئا نه وانه، نه و شتانه ن که له جیاتی تو هاناو هاوارمان بو ده بدن، نه وانیش قسه که ده ده نه وه به سه ریاندا و ده لین: به راستی نیوه درو ده کهن و راست ناکهن. (نیمه ناگامان له هیچ نه بووه).

(۸۷) نه و روژه هه موویان خویان ته سلیمی خوا ده کهن به ملکه چی و زه لیلی، هه رچیش هه لیانده به ست و ئومیدیان پی بو لیان بزر بوو (ئیتر بو هه میشه هه ناسه ساردو ریسوان).

الذَّيْرُ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجَعَلْنَا بَعْضَ الشَّهِدَاءِ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرٍ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَبِتَيْحِنِ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كِفْلًا إِنَّ اللَّهَ يَكْفُلُ مَا تَكْفُلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ زُخْرًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلَوِّكُهُمُ اللَّهُ يَشَاءُ وَيُلَيِّنُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَنْ تُشْلَخَ أَعْيُنُهُمْ كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

(۸۸) ئەوانەى كە كاتى خۆى بى باوەر بوون و بەر بەستیان داهەنا لە بەردەم ریبازى خواداو كوۆسپیان داهەنا لە بەردەم تاینى خوادا، سزایان لەسەر یەك بۆ كە لە كە دەكەین، بەهۆى ئەوهوه كە زۆر هەول و كوۆششیان دەدا بۆ بلاو كردنەوهى فەسادو تاوان و خراپە (لە ناو خەلكیدا).

(۸۹) روژێك دیت لە هەموو ئوممەتێكدا شاھێ تێك دەنیرین لە خویان بۆ سەریان، تووشمان هیناوه (ئەى محمد ﷺ) كە شاھێت بێت لەسەر ئەو خەلكە، قورئانیشمان بۆ تو دابەزاندوو، روونكەرەوهى هەموو شتیكە، هیدایەت بەخش و رەحمەتە و مزگینیشە بۆ موسلمانان.

(۹۰) بەپراستی خوا فەرمان دەدات بە دادپەرۆهەرى و چاكە كاری و یارمەتیدان و بەخشندەبى بەخزمان و قەدەغە لە گوناھو تاوان و دەستدریژی دەكات (بۆ سەر مال و نەفس و ناموس)، ئاموژگاریتان دەكات بۆ ئەوهى یاداوهرى وەر بگرن و تێفكرن و (هەر چاكە بكەن).

(۹۱) بە وه‌فاو بە ئەمەك بن بۆ ئەنجامدانی پەیمانی خوا كاتێك بریارى دەدەن و سویند و پەیمان و بەلێنتان هەلمەوه‌شێننەوه دواى ئەوهى كە دووپات كرابوو و تەئكیدی لەسەر كرابوو، لە كاتیكدا كە ئیوه خواتان كردۆتە كەفیل و زامن بەسەر خۆتانەوه، بێگومان خوا دەزانیت بەو كارو كردهوانەى كە دیکەن. (چونكە هیچ شتیك لەو زاتە پەنھان نیە).

(۹۲) (كاتێك بەلێن و پەیمانێك دەدەن ئەمەك و وه‌فاتان هەبیت بۆ ئەنجامدانی) وەكو ئەو ئافەرەتە مەبن كە ریسە كەى دەكردەوه بەخوری، دواى رستن و توكمە كردنى هەلى دەوه‌شاندهوه، ئیوه‌ش نەكەن بەلێن و سویندو پەیمانتان بكەنە هۆى فیل و تەلەكە لە نیواتاندا، پەیمانە كاتتان هەلبوشینەوه، نەكەن دەستەو كوۆمەلێكى ژمارە زۆرو دەسەلاتدار پەلامارى دەستەبە كى تری كەم دەست و لاواز بدات، بێگومان خوا بەو جوۆرە شتانە تاقتان دەكاتەوه، سویند بە خوا هەموو ئەو شتانەتان بۆ روون دەكاتەوه كە جیاوازی و كیشەتان تێیداھەیه.

(۹۳) خوۆ ئەگەر خوا بیویستایە دەبكردن بەیەك ئوممەت (بەلكو ریزی بۆ داناون و موۆلتى داون و سەر بەستى كردوون)، بەلام ئەوهى خوا بیهویت گومرای دەكات و ئەوهى بیهویت رینمووی دەكات (ئەلبەتە وىستى خوا دژایەتى وىستى ئادەمیزاد ناكات، ئەوهى بیهویت ریبازى هیدایەت بگرت رینمووی دەكات، ئەوه‌ش ریبازى گومرایى بگرتتە بەرموۆلتى دەدات و زۆرى لى ناكات)، بێگومان پرسپارتان لى دەكریت دەربارەى ئەو كارو كردهوانەى كە ئەنجامتان دەدا. (لە دنیادا).

(۹۴) نه کهن په یمان و سوینده کاتان بکه نه هو ی پیلان گبران و قبل و ته له که له نیواتاندا، (ته و بریارو په یمانانه هه لنه وه شینن) تا پی هه لنه خلیسکیت دوا ی ته وه ی که قایم وه ستابوو، بو ته وه ش تالای ناخوش نه چیژن کاتیك قایم به هو ی ته و کاره تانه وه به ربه ست ده خه نه به رده م ریبازی خوا، (ته گهر و ابکه ن) ته و کاته سزایه کی گه و ره تان بو هه یه.

(۹۵) په یمانی خوا مه شکینن) و به هه لوه شانده وه ی به نرخیک کی که م مه بگوړن، (ته و نرخه هه رچه ند بی هه ر که مه) چونکه بیگومان ته و به شه ی لای خوا یه له به هه شتدا هه ر ته وه چاکتره بو تان ته گهر بزنان و تیپگه ن. (۹۶) ته وه ی لای نیویه و به تیوه به خشراوه، ته و او ده بیټ، به لام ته وه ی لای خوا یه و (له پیناوی ته و دا ده بیه خشن) هه ر ده میپته وه، (که پاداشتی به هه شتی به رین و نه براوه یه) سویند به خوا بیگومان پاداشتی

وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلِّ قَدَمَ بَعْدَ نَبْوَيْهَا
وَيَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُرْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْرَبُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَدَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَجَلَ صَلَاحَاتِهِ مِنْ ذِكْرِ
أَوْ أَنْفِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مِّنْ كِتَابٍ ءَايَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزَكَّرُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

ته وانه ی که خوگرو نارامگر بوون به جوانتر ده دینه وه له وه ی که ته و ان ده یانکرد.

(۹۷) ته وه ی کارو کرده وه ی چاکه ی کرد بیټ، پیاو بیټ یان ثافرت، له کاتیكدا پروادار بیټ، سویند به خوا به ژیا نیکی کامهران و ئاسووده له دنیا دا ده یژینین، له قیامه تیشدا پاداشتیان به جوانتر ده دینه وه له وه ی که ته و ان جارن ده یانکرد. (له په رستن و کارو کرده جوانه کان).

(۹۸) (ته ی پیغه مبه ر ﷺ ته ی ئیماندار) هه ر کاتیك قورثانت خویندو ده ورت کرده وه، ته وه په نا بگره به خوا له شه ی تانی نه فرین لیکراو...

(۹۹) بیگومان شه ی تان ده سه لاتی نیه به سه ر ته وانه دا که باوه ریان هیناوه و پشت به په روه ردگاریان ده به ستن...

(۱۰۰) به لکو شه ی تان ته نها ده سه لاتی به سه ر ته وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فه رمانبه رداری ته و ده بن، هه روه ها ته وانه ش که شه ریک بو په روه ردگار بریار ده دن.

(۱۰۱) کاتیكیش ثایه تیك ده خه ی نه جی ثایه تیکی تر (بو ته وه ی پله به پله شتیك حه رام بکه ین، یان دبارده یه کپ نه فامی لابه رین) خوا یش خو ی ده زانیټ چی داده به زینټ و چ فه رمانیك ده دات، ته وه نه فامان ده لین: (ته ی محمد ﷺ) بیگومان تو هه ر له خو ته وه شت هه لده به ستیت، نه خیر و انیه، (ته و له خو یه وه شت نالیټ) به لکو زوربه ی ته و نه فامانه تیناگه ن و نازانن. (له م قورثانه پیروژه).

(۱۰۲) ته ی محمد ﷺ بیان بلی: روح القدس، (جوبره ئیل، ته م قورثانه ی) له لایه ن په روه ردگار ته وه به حه ق و راستی دابه زاندووه، بو ته وه ی ته وانه ی باوه ریان هیناوه دامه زراو پایه دار بکات و ریڼمووی و مزده شه بو موسلمانان.

وَلَقَدْ نَعَلِمَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَكَ إِلَيْهِ أَعْجِبْ وَهَذَا لِسَانُ عَزِيزٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۰۵﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۶﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۷﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ آصُنُورُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰئِلُونَ ﴿۱۰۸﴾ لَا جْرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخٰسِرُونَ ﴿۱۰۹﴾ ثُمَّ لَكَ رَبِّكَ لِيَذَرَكَ هٰجِرًا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلْتُمْ جَاهِدُوا وَصَبْرُوا لَكَ رَبِّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۱۰﴾

(۱۰۳) سویند به خوا ئیمه چاڪ تاگامان لی یه که بی باوه‌پان ده‌لین: ئەم قورئانه تهنه‌که سیك فی‌ری ده‌کات، (به‌مه‌رجیک) زمانی ئەو که‌سه‌ی ئەوان ده‌لین قورئان فی‌ری محمد ده‌کات، عه‌جه‌میه و عه‌ره‌بی نیه و ره‌وان نیه، له‌حالی‌کدا ئەم قورئانه به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراو و روون و ئاشکرا دار‌یژراوه.

(۱۰۴) به‌راستی ئەوانه‌ی که بروایان به‌ئایات و مو‌ع‌زه‌کانی خوا نیه، خوی گه‌وره هیدایه‌ت و رینمو‌وییان ناکات، به‌لکو سزای به‌ئیشی بو‌ئاماده کردوون.

(۱۰۵) بی‌گومان هه‌ر ئەوانه درو‌ هه‌لده‌به‌ستن که باوه‌پان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نیه، هه‌ر ئەوانیش درو‌زنن و درو‌یان کردو‌ته‌پیشه.

(۱۰۶) ئەوه‌ی پاشگه‌ز بی‌ته‌وه له‌خواناسی، دوی باوه‌په‌ینانی، جگه له‌وانه‌ی که ناچار ده‌کرین وشه‌ی کوفر بی‌ت به‌سه‌ر زاریاندا، له‌کاتی‌کدا دل‌یان پره له‌ئیمان، به‌لام ئەو که‌سه‌ی دلی به‌کوفرو بی‌دینی خو‌ش کرد بی‌ت، ئەوانه خه‌شم و قینی خویان له‌سه‌ره‌و سزای گه‌وره و سه‌خت و دژواریان بو‌هه‌یه.

(۱۰۷) ئەو خه‌شم و قینه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه چونکه به‌راستی ئەوانه کاتی خوی هه‌ر ژایانی دنیا‌یان خو‌ش و ویستووه تا ژایانی دوا‌پو‌ژ، بی‌گومان خوا هیدایه‌تی قه‌وم و که‌سانی بی‌باوه‌پ و خوانه‌ناس نادات...

(۱۰۸) ئەو جو‌ره که‌سانه، ئەوانه‌ن که خوا مو‌ری ناوه به‌سه‌ر دل و ده‌روون و ده‌زگای بیستن و بینینیاندا، ئەوانه غافل و بی‌تاگان (له‌حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کان).

(۱۰۹) شتیکی راسته‌و گومانی تپ‌دانیه ئەوان له‌روژی قیامه‌تدا خه‌ساره‌تمه‌ند و ریسوا و زه‌ره‌مه‌ندن. (له‌هه‌موو رویه‌که‌وه).

(۱۱۰) پاشان (ئهی محمد ﷺ) په‌روه‌ردگاری تو‌ به‌نیسه‌تی ئەوانه‌وه که کو‌چیان کرد، دوی ئەوه‌ی ئازارو ئەشکه‌نجه‌دران، له‌وه‌ودوا جهاد و کو‌شش خو‌گرییان به‌رده‌وام بو، به‌راستی په‌روه‌ردگارت دوی ئەو پ‌ش‌هاتانه ته‌واو لی‌خو‌ش بوو میه‌ره‌بانه (به‌رامبه‌ر ئەو ئیماندارانه).

(۱۱۱) روژیک دیت که هه موو کهس خه می خوویه تی، بهرگری له خوئی ده کات، پاکانه بو خوئی ده کات، (گوی به کهسی تر نادات، ئه و روژه) هه رکهس پاداشتی کرده و کانی ده درسته و ئه و خه لکه سته میان لی ناکریت.

(۱۱۲) خوا نمونه ی هیناوه ته و (به دانیشتوانی) شاریک که ژیانان به هیمنی و ئاسووده بی ده برده سهر، له هه موو لایه که وه رزق و روژی جوړاو جوړیان بو ده هات (به لام له جیاتی سوپاسگوزاری) ناشو کرو قه درنه زانی نازو نیعمه ته کانی خوا بوون، ئینجا خوی گه وره پو شاک ی برسی تی و ترسی کرده کالای بالایان و تالای نه داری برسی پی چه شتن له سهر نه نجامی ئه و ئیش و کاره (ناپوخت و ناریکانه دا) که جاران کرد بو یانه پیشه ی خو یان.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا لِنِعْمَتِ اللَّهِ إِنَّ كُفْرَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلَ بَعْدِ اللَّهِ بِهِ. فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاطِلٍ وَلَا عَدْوٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذْبَ هَذَا حَلَلٌ هَذَا حَرَامٌ لِّئَلَّا تَعْلَمُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

(۱۱۳) سویند به خوا به راستی ئه وانه پیغه مبه ریکیان هه له خو یان بو هات، که چی به درو یان زانی و برو یان پی نه کرد، ئه و سا سزای سه ختی خوایی گرتنی و له ناوی بردن له کاتی کدا ئه و ان سته مکار بوون. (که واته خه لکینه وریابن با وه کو ئه و انتان به سهر نه یه ت).

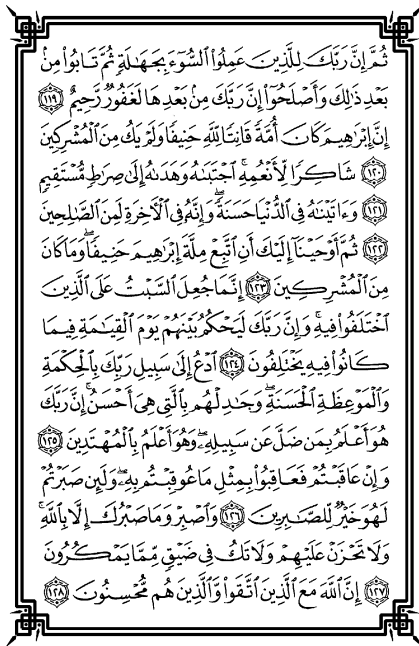
(۱۱۴) جا ئیوه ئه ی ئیمانداران بخون له و رزق و روژه حه لال و پاکه ی که خوا پی به خشیوون، هه می شه شوکر و سوپاسی نازو نیعمه تی خوا بکه ن، ئه گه ر ئیوه ته نه ا ئه و زاته ده په رستن.

(۱۱۵) (خوی په روه دگار) ته نه ا مرداره وه بوو، خوین، گوشتی به راز، ئه و مال اتانه ی که ناوی غهیری خو یان له کاتی سهر بریندا له سهر ده هی نریت، حه رامی کرد وه لی تان، جا ئه گه ر که سی ک پیویستی نا چاری کرد به خو اردنیان بی زیاده ره وی و له سنوور ده رچوون، ئه وه به راستی خوا زور لی خوشبوو به به زه یی و دلوقانه.

(۱۱۶) نه که ن به قاله ی دهم و زمانتان بلین ئه مه حه لال و ئه مه حه رامه، بو ئه وه ی درو به ناوی خواو ئاینی خوا وه له به ستن، (دیاری کردنی حه لال و حه رام به ده ست ئیوه نیه، چونکه) به راستی ئه وانه ی درو بو خواو ئاینی خوا هه لده به ستن سهر فرازو سهر که وتوو نابن.

(۱۱۷) (ئه وانه له دنیا دا) که می ک راده بوین، به لام له قیامه تدا سزای به ئیش و نازاریان بو ئاماده یه.

(۱۱۸) له سهر ئه وانه ش که بوونه ته جوو، هه موو ئه و شتانه مان له سهر حه رام کردوون که پی شتر سو تو مان باس کردوه (له ئایه تی ۱۴۶ سوره تی الانعام دا) جا وه نه بی ت ئیمه سته ممان لی کردبن به لکو هه ر خو یان سته میان له خو یان ده کرد.

(۱۱۹) پاشان، بهراستی پهروهردگاری تو بو که سائیک که گوناھو تاوانیان نه نجامداده به نه فامی، له وه ودوا په شیمان بونه ته وه و ته و به بیان کردوه و چاکسازیان نه نجامداده، بیگومان پهروهردگاری تو دواي ته و ته و به و چاکه کاریه زور لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۲۰) بهراستی ئیبراهیم علیه السلام هر خوئی نومه تیک بوو، (هر خوئی پیشه وایه که بوو) ملکه چ و فرمانبرداری خوا بوو و له هه موو بیرو باوه پیکي چوت به دوور بوو، له مشریک و هاو له گه رانیش نه بوو...

(۱۲۱) ههروه ها زور سوپاسگوزاری خوا بوو له بهرامبهر نازو نیعمه تی بی شوماری پهروهردگاریه وه، نه ویش هه لی بژاردو ریتمووی کرد بو ریازی راست و دروست.

(۱۲۲) تیمه هه له دنیا دا چاکه مان پیسه خشی و پاداشتی چاکه مان دایه وه (به به خشی نی هاسه ری پاک و نه وه ی خواناس) بهراستی ته و له جیهانی داهاتوودا له ریزی چاکاندا به (که ریژدارو به خته وه کامه رانن).

(۱۲۳) له وه ودوا (دواي چهنده ها سه ده) وه حی و نیگمان بو تو (ته ی محمد صلی الله علیه و آله و سلم) نارد که شوینی ثابن و بهرنامه ی ئیبراهیم بکه ویت که به دوور بووه له هه موو بیرو باوه پیکي چوت، ههروه ها له دهسته ی مشریکانیش نه بوو. (۱۲۴) بهراستی قه ده غه کردنی کاروباری دنیایی له روزانی شه موواندا ته نها له سه ر ته وانه بریار درا که کیشه یان هه بوو تیایدا، بیگومان پهروهردگاری تو فرمانره وایی ده کات له نیوانیاندا له روزی قیامه تدا له سه ر ته و شتانه ی که ته وان کیشه و جیاو زیان تییدا ده کرد.

(۱۲۵) (ته ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و سلم)، ته ی ئیماندار) بانگه واز بکه بو لای بهرنامه و ریازی پهروهردگارت به حکیمه ت و دانایی (بو هه ندیک) و ناموژگاری جوان و به جی، (بو هه ندیکي تر)، گفتوگو و موجدده له ش به جوانترین شیوه (له گه ل هه ندیکي تر دا به تاییه تی خاوه ن کتبیبه کان)، نه نجام بده چونکه بهراستی پهروهردگارت هه ر خوئی زانایه، که کئی گومرایه، ههروه ها هه ر خویشی زانایه به هیدایه ت وه رگران.

(۱۲۶) ته گه ر ویستتان تو له بکه نه وه، ده بییت هه ر به قه ده ر ته و سته مه ی که لیتان کراوه تو له بکه نه وه، خو ته گه ر نارام گرو خوگر بن، ته وه چاکتره بو نارامگرو خوگران...

(۱۲۷) (ته ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و سلم)، ته ی ئیماندار) خوگر و نارامگریه و خوگری و نارامگریه که شت ته نها به کومه کی و یارمه تی خوا ده بییت به که سی تر ناکریت، خه فه تیش مه خو له خوانه ناسان که باوه ر ناهینن و دلته نگ مه به له بهرامبهر ته و پیلان و نه خشانه ی که دوژمنان ده یگیرن...

(۱۲۸) چونکه بهراستی خوا له گه ل ته و که سانه دایه که خو یان پاراستوه له گوناھ، ههروه ها ته وانه ش که چاکه کارو چاکه خوازن. (به مه سته ی به ده ست هیبانی ره زامه ندی خواو خوشه ویستکردنی ثابنه که ی).

سورہتی (الإسراء)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) پاکی و بیگہردی و ستایش بو ٲو زاتہی کہ شہورہوی کرد لہ بہشیکی کہمی شہودا بہبہندہی خوی (محمد ﷺ) لہ مزگہوتی (حرام، کہعبہی پیروزہوہ) بو مزگہوتی (الاقصی) لہ (بیت المقدس) کہ دہوروپہریمان پیروزو پر بہرہکەت کردووہ، تا ہندیک نیشانہ و بہلگہو دہسہلاتداری و توانایی خوامانی نیشان بدہین، بہراستی ٲو زاتہ بہتہواوی بیسہرو بیناہ۔

(۲) ٲیمہ کتیبی (تہوراتمان) بہخشی بہ موساو کردمانہ ہوی ہیدایہت و رینمووی بو ٲو نہوہی ٲیسرائیل، بو ٲوہوی کہسی تر جگہ لہ من نہ کہ ٲنہ پشتیوان و یاریدہدہر بو خویان۔

(۳) (ٲہمانہو خہلکی تریش) ٲنہوہی ٲو کہسسانہن کہ (لہ کہشتیہ کہدا) لہ گہل نوح دا ہلمان گرتن (تا سوپاسگوزار بن و قہدری نازو نیعمت و بہ خششہ کان بزانت)، چونکہ بہراستی (نوح) بہندہیہ کی زور سوپاسگوزار بو۔

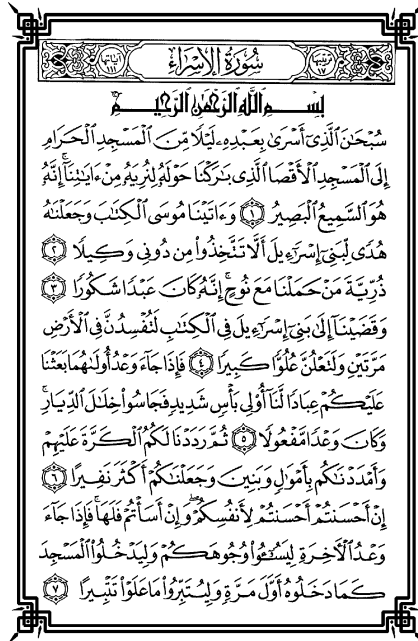
(۴) لہ کتیبی تہوراتدان یان لہ لوح المحفوظ دا بریارمان داوہ و

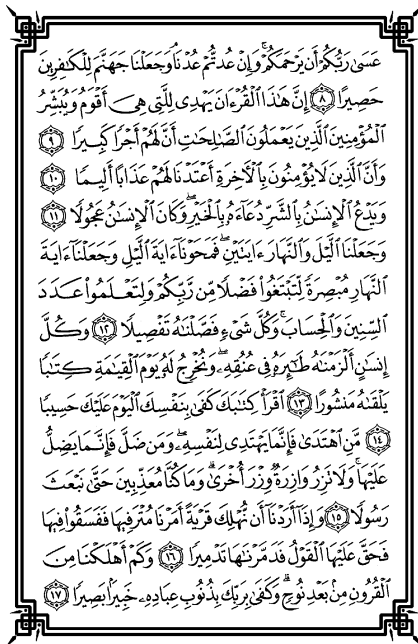
ٲیمان راگہ یاندوون کہ سویند بہ خوا ٲوہ (لہ بہرنامہی ٲیمہ لادہدہن و یاخی دہبن) و فہساد و خراپہ دوچار لہ زویدا بہریا دہکن، (لہ غہفلتہی خہلکیدا) زورگہشہ دہکن و دہسہلاتیکی زور گہورہ بہدہست دہہین (لہم سہرہمدہدا دووبارہ ٲم ہہوالہ قورٹانیہ ہاتو ٲوہ دی، ٲومیدہ خوی گہورہ ٲہمجارہش کو ٲایی بہدہسہلاتیان بہینئی)۔

(۵) جا کاتیک (ٲہی جووہ کان) بہلینی یہ کہ میان دٲت (کہ ٲولہ تان لئی بکہینہوہ) بہندہ تاییہ تہیہ کانی خوامان دہنیرینہ سہرتان کہ خاوہنی ہیزو توانای زورن، ٲیتر ٲہوان بہ ہہموو کون و کہلینیکی قہلاو شاروچکہ کاندا دہسورٲینہوہ و دہ گہرین بہ شوینیاندا، ٲم ہہرہشہی ٲولہ یہ بہلینی خویاہو دہبیت بیتہ دی (زانایانی سہرہدم دہلین، - عبادا لنا - مہبہست ہاوہلانی پیغہمبہرہ کہ قورٹان و ہسفی کردوون بہوہی کہ توندو تیژن دژ بہ خوانہناسان لہ کاتی جہنگدا)۔

(۶) لہ دوا۲ ٲوہ لاوازیہ تان (ٲہی جووہ کان، لہ غہفلت و دواکہوتنی جیہانی ٲیسلامدا) نورہ تان دہدہینہوہ و دہسہلات بہسہر ولاتی ٲیمانداراندا پیدادہدکن مال و سامان و کورپی زورتان پیدہبہخشین و واتان لیدہ کہین کہ زور ٲامادہ بن بو ہیرش بردن و پہلاماردان و پروپاگہندہ کردن۔

(۷) ٲہ گہر (لہ کاتی دہسہلاتدا) چاکہ بکہن، ٲوہ ہہر بو خوتان چاک و بہسوودہ، ٲہ گہر خراپہ و تاوانیش بکہن ٲوہ ہہر یہخہی خوتان دہ گریٲہوہ، جا کاتیک کہ نورہی ٲہجامدانی بہلینی دواچار دٲت، ٲیمانداران کاریکتان پی دہکن کہ لہ روخسارتاندا رنگ بداتہوہ (چونکہ ٲہوان دلنیان کہ ہہموو ٲوہ بہلاو ناخوشیانہی بہسہر گہلانی موسولماندا بہ گشتی، ہاتووہ بہشیوہیہ کی راستہ و خو ٲان ناراستہ و خو دہستی ٲہوانی تیادایہ)، ٲہوسا دہبا ٲیمانداران بچنہ مزگہوتہ کہوہ ہہر وہ کو یہ کہمجار چونہ ناوی، دہبا ٲیتر ٲیمانداران ٲولہی خویان بکہنہوہ و دہستیان بہسہر ہہر چپہ کدا دہروات دریغی نہکن (چونکہ ٲہوان لہ سہتم و زورداری و خوین ریژی دریغیان نہکرد)۔

(۸) تینجا دور نی یه، پهروه دگارتان بهزه یی بیاتاندا بیتهوه و رهحمتان پی بکات ته گهر به خو تاندا بیتهوه و تهوبه بکهن، خو ته گهر بگهر پینهوه بو پیلانگیران و خوینریژی نیمهش دهست ده که پنهوه به توله سندن و ته میگردنتان، جگه له وه دوزه خیش ده که یین به زیندان بو کافران که تیایدا گیر بخون.

(۹) بهراستی تم قورثانه هیدایهت به خشه بو چاکترین ریگه و ریپازو بهرنامه، مژدهش ده دات به و تیماندارانهی که کارو کرده و چاکه کان ده کهن که بیگومان پاداشتی زور و بی سنور چاوه ریپایه.

(۱۰) بهراستی ته وانهش که باوهر بهروژی دوا یی ناهینن، سزایه کی به پیش و نازارمان بو ناماده کردون.

(۱۱) تینسان (کاتیک تهنگه تاو ده بیت) دوعا و نزای شهر ده کات، ههروه که چون له کاتی ناساییدا دوعای خیر ده کات، تینسان هم میشه و بهر ده و ام به په له و هه له شه به.

(۱۲) نیمه دیاردهی شه و روژمان کردوه به دوو به لگه و نیشانه (له سهر دهسه لاتی خو مان و بو حه سانه وه و

ته نجامدانی کاروبارتان و راگرتنی پله یه کی گهرمای له بار بو ژبانتان)، تینجا نیمه تاریکیمان به سهر دیاردهی شه ودا هیناوه دیاردهی روژیشمان به ناشکراو دیارو بینراو سازاندوه، تا له نازو نیعمه تی پهروه دگارتان به هره وهر بین، تا ژماره ی ساله کان بزائن و حساب راگرن (که زور پیویسته بو ری کخستنی کاروباری ژبان) نیمه هه موو شتیکی پیویستی نیوه مان به فراوانی و بهر بلاوی روون کردو ته وه.

(۱۳) نامه ی کرده ی هه که سیکیشمان هه لواسیوه به گهر دنیادو له روژی دوا ییدا کارنامه ی کرده وه کانی بو دهرده هینن و به کراوه یی ده یخینه بهر دهستی (ناشکرایه که تهو ده زگایانه ی کارو کرده ی نیمه ی له سهر تو مار ده کریت زور پیشکوه و توه تره له وه ی که ناده میزاد په ی پی بردوه و په ی پی ده بات).

(۱۴) تهوسا پیی ده و تریت: ده ی نامه ی کرده وه کانت بخوینه ره وه و ته ماشای بکه، ته مرو هه رخوت بریار بده و حساب بو خوت بکه (شایسته ی چ جو ره پاداشتی کیت؟!)

(۱۵) ته وه ی هه ولی دابیت ریپازی راست و دروست بگریت، ته وه بهراستی به قازانجی خو ی ته واو ده بیت و ههر خو ی به هره له هیدایه ته که ی وهر ده گریت، ته وه ش گومرا بووه و ریپازی سه رلیشیواویسی گرتو ته بهر، ته وه بیگومان ههر خو ی زهره ر ده کات و گومراییه که ی له سه ری ده که ویت، که س گوناھی که س هه لئا گریت، که س بهر پر سیار نیه له هه له ی که سانی تر، نیمه ش سزای هیچ قه وم و گه لیک ناده یین تا پیغه مبه ریکی بو نه تیرین.

(۱۶) کاتیک بمانه ویت دانیشتونای شارو شارو چکه یه که له ناو به یین، ته وه سه ره تا فرمانی گو پرایه لی دده یین به ده ولمه نده کان (که گو ی به حه رام و حه لال نادهن، که چاکه و چاکه کاری بکهن) که چی ته وان یاخی ده یین و خراپه کاری ده کهن له ولاتا، تهوسا نیتر شایسته ی ته وه دهن که بریاری نیمه به سه ریاندا سه پینریت، تهوسا نیمه ش کا ولی ده که یین به سه ری که داو دارو بهر دی به سه ری که وه ناهیلین.

(۱۷) چه نده ها نه وه مان له دوا ی نوح له ناو بردوه، ته وه نده ش به سه بو پهروه دگاری تو که ناگادارو بینایه به گونا هو تاوانی به نده کانی، هیچ شتیکی لی شار او نه یه.

(۱۸) ئه وهی مه بهستی ته نها دنیا بیست که به په له و به خیرایی تیده په ریست، ئه وه ئیمه (به ئاره زووی که س ناکه ین به لکو) هه رچیمان بویت به زووی، به ویستی خومان و به هه رکهس که بمانه ویست ده بیه خشین، پاشان (له و جیهان) ئه و جو ره که سانه (واته دنیا په رستان) ده خه یته ناو دوزه خه وه، به سه رزه نشت کراوی و راو نراوی وه (که به رده وام فریشته کان ئیش ده که ن به دلپاندا و نایه لن پشو و بدن، هه ر راویان ده تین به ناو توئیل و شوینه سامناکه کاندان).

(۱۹) (به لام) ئه وه ش مه بهستی به شی ئه و جیهان بیست و هه ول و کوششی چاکی بو بدات، له هه مان کاتیشدا ئیماندار بیست، هه ول و کوششی ئه و جو ره که سانه جیگه ی ریزو سوپاسه و سوپاسکراون.

(۲۰) ئیمه هه ردوولا (دنیا په رستان و خوا په رستان) له به خششی په روه ردگارت به هه روه ده که ین، بیگومان به خششی په روه ردگارت سنووردار و قه دهغه کراو نیه له دنیا دا.

(۲۱) ته ماشا بکه و سه رنج بده چون ریزو پله و پایه ی هه ندیکیمان داوه به سه ر هه ندیکی تریاندا، بیگومان پله و جیاوازیه کانی ئه و جیهان زور گه وره تر و زور زیاترن.

(۲۲) (ئهی ئینسان) هه رگیز نه که یت خواجه کی تر بکه یته هاوتای خوا و هاوه لی بو بریار بده یت چونکه به و کارهت زه بوون و خه جالهت ده بیست.

(۲۳) په روه ردگاری تو بریاریداوه که جگه له و که سی تر نه په رستن، هه روه ها بریاریداوه چاکه کاریش بن له گه ل دایک و باوکتاندا، هه رکاتیک یه کیکیان یان هه ردوکیان به پیری که وتنه لای تو (ته نانهت) ئوفیان له ده ست مه که و (هه رگیز) بیایاندا هه لمه شاخ و هاواریان به سه ردا مه که، به رده و امیش قسه و گفتوگوت له گه لپاندا با چاک و جوان و به جی بیست...

(۲۴) هه روه ها بالی میه ره بانی خوتیان بو راخه و ملکه ج به بویان، نزا بکه و بلی: په روه ردگارا ره حمیان پی بکه و میه ره بان به بویان، هه روه کو چون ئه وان ره حمیان به من کردوو و منیان په روه رده و به خبو کرد به بچوکی و مندالی.

(۲۵) په روه ردگارتان زور زاناره له خوتان به وهی که له دل و ده روونتاندا هه یه، خو ئه گه ر چاک و پاک و ریکو پیک ین، ئه وه به راستی ئیتر ئه و زاته بو ته وه کاران و په شیمانان ته واو لیخوشبوو به خشنده یه.

(۲۶) مافی خزم و خویشان به جی بهینه و په یوه ندیه کان (له چوار چپوهی شه رعدا چاودیری بکه) هه روه ها مافی هه ژانیش (به یارمه تیدانیا ن به گویره ی توانا) ئه نجام بده هه روه ها مافی ریبواریش (به ده ستگیرویی و ری نیشانان) جیه جی بکه، ده ست بلاویش مه به و مال و سامانت به فیرو مه ده.

(۲۷) چونکه به راستی ئه وانه ی مال و سامانیا ن به فیرو ده دن (له ریگه ی خراپدا سه رفی ده که ن)، ئه وانه هه میسه وه ک برای شه یتانه کان وان، شه یتانیش له به رامبه ر (نازو نیعمه ته کانی) په روه ردگاریه وه زور ناشوکرو به دنمه ک و سپله یه.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ عَجَلْنَا لَمْ يُبَيِّهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ يَصْطَلُّونَهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا تَبَدَّلْنَا هُنَّ وَلَا مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَإِلَّا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مَا يُبَلِّغُنَّ عَنْكَ إِلَٰكًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ هُمَا أَوْكَلَهُمَا فَكَلَّمَا تَأْمُرُ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا لِأَرْبَابِي صَغِيرًا ﴿٢٥﴾ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ فَإِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَأَوْلِيَّيْنَا غَفُورًا ﴿٢٦﴾ وَءَاتَاكَ الْفُرْقَانَ حَقًّا ۗ وَالْمُسْكِينَ ۗ وَإِنَّ السَّبِيلَ وَلَا تَبْدُرْهُمَا رَبُّكَ ﴿٢٧﴾ إِنْ أَلْمَزْتَهُمْ كَانُوا إِلَهًا كَرِيمًا ﴿٢٨﴾ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٩﴾

وَأَمَّا تَعْرِضُ عَنْهُمْ أَيُّهَا رَحْمَتِي رَبِّكَ تَرْجُوهُمَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
 مَيِّسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
 كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ بِسِطِّ الرَّزْقِ
 لَعَلِيمٌ وَإِنَّمَا كَانَ عِبَادَهُ خَيْرَ بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا كُنَّا لَهُمْ كَانًا
 حَقًّا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّمَا كَانَ قَدْ خَسَتْهُ وَسَاءَ
 سَبِيلًا كَبِيرًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِن
 قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّمَا كَانَ مَضْمُونًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَقًّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَرُتْبًا بِالْقَيْسِ طَارِ السَّنْعِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْسُقْ فِي الْآرْضِ مَرْحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

(۲۸) خوٰ ئه گهر نه تتوانی یارمه تی ناوبراوان بدهیت و به ئومیدی ره حمه تی په روه ردگارو به خششی ئه و بویت ئه وه ده کریټ به گوفتاری جوان و قسه ی خوش رازیان بکهیت.

(۲۹) نه کهیت ئه وه نده دهست نوقاو بیت وه که ئه وه ی که دهستی به کوټ و زنجیر به گهر دیندا هه لو اسرابیټ، هه روه ها ئه وه ندهش دهست بلا و مه به (هیچیت به دهسته وه نه مبیټیټ) له وه ودوا بکه ویته به رده م لو مه و سه رزه نشی ئه مو ئه وو به هه ناسه ساردی و نا ئومیدی بو ی دانیشیت.

(۳۰) به راستی په روه ردگارت به هه رکه س که بیه ویت رزق و روژی فراوان ده به خشیت، یا خود که م و سنوورداری ده کات، بیگومان ئه و زاته ئاگادارو بینایه به بنده کانی، (به خشین و نه به خشینی هه رپه مه کی نیه).

(۳۱) نه کهن منداله کانتان له ترسی گرانی و برسیتی بکوژن (چونکه په روه ردگارتان روژی به خش و میهره بانه)، ئیمه رزق و روژی ده به خشین به وانیش و به ئیوهش، له راستیدا کوشتنی ئه وان گونا هو تاوانیکی زور گه وره یه و نا قولایه.

(۳۲) هه رگیز نه کهن توخنی زینا بکه ون و لئی نزیك بینه وه، چونکه ئه وه به راستی گونا هو تاوان و هه له و ریچکه یه کی زور خراب و نادرسته (بو ئه نجامدانی ئاره زوی جنسی).

(۳۳) نه کهن که سیك بکوژن که خوا کوشتنه که ی حه رام کرد بیټ مه گهر به هو ی تاوانی که وه شایسته بیټ و کوشتنی ره وا بیټ، ئه وهش که مه زلومانه و بی تاوان ده کوژریټ، ئه وه ئیمه به راستی ماف و دهسه لاتمان داوه به نزیکتین که سی که توله ی بو بسینټ، ئه ویش نابیټ زیاده روه ویی بکات له کوشتن و توله سه ندنه وه دا، (خوٰ ئه گهر له خواترس و فه رمانبه ردار بوو له و کارهیدا) ئه وه له لایهن خوا وه سه رکه و توو و پشتیوانی لیکراوه هه وره ها له لایهن دهسه لاتی ره واشه وه.

(۳۴) نزیك مالی هه تیوو مه که ون مه گهر به جوانترین شیوه (وه که ئه وه ی بیخه نه بازرگانیه که وه تاگه شه بکات) هه تا ئه گاته هه ره تی لای، وه فا بکه ن به به لاین و په یمان، چونکه به راستی بهر پرسیارن له به رامیهر به لاین و په یمانه وه.

(۳۵) هه رکاتیك کیشان و پیوانتان ئه نجامدا به ریک و پیکی و تیرو ته و او ی ئه نجامی بدن، ئه و شیوه یه چاکتره و جوانترین ئه نجامی هه یه (له دنیا دا ئاسوده ده بن و پاداشتی قیامه تیش به دهست ده هیټن).

(۳۶) (ئهی ئینسان) له شتیك مه دو ی و شوینی شتیك مه که وه که زانست و زانیاریت ده رباره ی نیه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بسینین و تیگه یشتن هه ره ه مووی ئاده مزاد بهر پرسیاره له به رامیهر یه وه...

(۳۷) هه روه ها به سه ر زه ویدا به کهش و فش و له خو بایی بوونه وه مه رو، چونکه تو هه رگیز ناتوانیت زه وی کونا و ده ر بکهیت، ناشگه یته به رزی چیاکان (ئیتر ئه م که شخه و شانازیته له چی یه؟).

(۳۸) هه موو ئه و شتانه ی که له ئایاته کانی پی شوودا باسما ن کرد، خراپه کانی لای په روه ردگارت ناپه سه ندو نابه جییه (هه ول بده هه میشه دووره په ریټیټ لیان).

(۳۹) ئەو رینمویبیا ئەی کە پەرورەدگارت بە وەحی بۆی رەوانە کردیت بەشیکن لە حکیمەت و دانایی، نە کەیت خواپە کی تر بەهاوتای خۆی بالادەست بزانییت، چونکە ئە گەر وایبیت، فری دەدرییتە ناو ئاگری دۆزەخەو بە سەر زەشت کراوی و ریسوایی و شەرمەزاری و دوور خراوەی لە بەزەیی خوایی.

(۴۰) ئینجا روو بەهاووە لگەرەن دەفەر مویت: ئایا رەواپە خوا ئیوێی هەلبێژاردبیت تا کورتان پی ببەخشیت و خوی فریشتەکانی هەلبێژاردبیت تا بیانکات بە کچی خوی؟ (ئەم بیروباوەرە پوچ و بی سەر و بنانە، کە ی رەواپە؟ مەگەر کور و کچ هەر خوا نایان بەخشیت؟)، بە پراستی ئیوێ قسە و گوفتاریکی نابەجی و گەرە و ناقلۆ دەکەن.

(۴۱) سویند بە خوا ئیمە لەم قورتانەدا بە چەندەها شیوێ لە هەموو مەبەستەکان داوین تا بیریکەنەو و یاداوهری وەر بگرن، کەچی قورتان بو خوانەناسان بو بەهوی دورە پەریزی و سەرگەردانی.

ذَٰلِكَ بِمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ۚ
 ءآخَرَ فَلتَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفِدُكُمْ رَبُّكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ وَأَتَّخِذُ مِنَ الْمَلِكِ كُوْنًا إِن كُنْتُمْ تَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُل لَّوْكَانَ مَعَهُ ءِٰلِهَةٌ مَّا يَقُولُونَ إِذًا لَآتَيْنَاكَ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾
 سُبْحٰنَهُ وَعَٰلَمُ عَمَّا يَقُولُونَ عَلٰوًا كِبْرًا ﴿٤٣﴾ نَسِخَ لَهُ السُّورٰتِ
 اَلنَّسِخِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ وَّ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا سِجٌّ مَّجْمُوعٌ وَّلٰكِنْ
 لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا حَلِيْمًا عَفُوْرًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ جَبَابًا
 مَّسْتُوْرًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَّفِيْ اٰذَانِهِمْ
 وُقْرًا وَاِذَا دُرِّتْ رِيْكُ فِي الْقُرْآنِ وَحَدِّمُوْا عَلٰى اٰذُنِهِمْ تَقُوْرًا ﴿٤٦﴾
 نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ يَخْرُوْنَ
 اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَنْبِئُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْجُوْرًا ﴿٤٧﴾ اَنْظُرْ
 كَيْفَ صَرَّفُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَعِيْمُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوْا اُوْذَا كُنَّا عَظَمًا وَّرَفْنَا اُوْءَا لَمْ يَمُوتُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾

(۴۲) ئەو پیغەمبەر ﷺ بەو موشریکانە) بلن: ئە گەر خۆی تریش هەبوایە لە گەل خۆی پەرورەدگارداد هەرورەکو ئەوان دەلین.. ئەو کاتە ئەوانە هەولیان دەدا کە دەسلالت لەخاوەنی عەرش و تەختی فەرمانرەواپەتی زەوت بکەن. (۴۳) ستایش و پاکێ و بلندی بو ئەو پەرورەدگارە (کە ئەو نەفامانە دەربارە ی ئەو هەموو نارەواپە دەلین) ئەو زاتە زور بەرز و بلند و گەرەترە (لە بوچوونی ئەوان).

(۴۴) هەر حەوت ئاسمانەکان و زەوی و هەموو ئەوانە ی کە تیاپاندا هەن، تەسبیحات و ستایشی ئەو زاتە دەکەن، هیچ شتیکی نی یە لەم بوونەوەرەدا کە تەسبیحات و ستایش و سوپاسی ئەو زاتە نەکات، بەلام ئیوێ لە تەسبیحات و ستایشی ئەو شانە تیناگەن، بە پراستی ئەو زاتە هەمیشە و بەردەوام خوگر و بە حەوسە لەیە (لە بەرامبەر لادانی خەلکیەو) لێخویشبوو و چاوپۆشی دەکات (ئە گەر رووی تیبیکەن و باوەری پی بهین).

(۴۵) کاتیک کە قورتان دەخوینیت ئیمە بەر بەستیکی نادیارو شاراو، دەخەینە نیوان توو ئەوانە ی باوەر بە روژی دواپی ناهین.. (چونکە سوودی لێ وەرناگرن)

(۴۶) (چونکە مەبەستیان نیە تیبیکەن) ئیمەش پەردە دەهین بەسەر دلپاندا تا هەرتپی نەگەن، گویشیان سەنگین دەکەین تا نەبیسستن، جا کاتیک لە قورتاندا تەنھا ناوی پەرورەدگارت دەبەیت (باسی بت و بەرنامەیان ناکەیت)، ئەو یشت هەل دەکەن و روو وەر دەگیرن و بیزاری دەردەبرن و دەرون.

(۴۷) ئیمە لە هەموو کەس چاکتر دەزانین کە خوانەناسان بو گویت بو دەگرن، ئەوانە کاتیک گویت لێ دەگرن، چپ و سرتە سرت دەکەن، ئەوسا ستمەکاران بەیە کتر دەلین: ئیوێ هەر شوین پیاوپیکی جادوو لیکراو کەوتون!!

(۴۸) سەرنج بدە چۆن توو دەکەن بە نمونە (تاویک دەلین: جادووگەر، دەمیک دەلین: شاعیر... هتد) سەرئەنجام خوایان گومر کردوو و ناتوانن ریکە و ریبازیکی چاک و دروست بگرن بەر.

(۴۹) ئەوانە بە سەرسامیەو دەلین: باشە ئە گەر بوینە ئیسکی رزیو و پرتوکاو، ئەو سەر لە نوێ زیندوو دەکرینەو؟!

(۵۰) ئەى محمد ﷺ پييان بلي: بينه بورد يان ناسن...

(۵۱) يان هەر شتيك و هەر دروستكراويك كه زور سەخت و گرنگ و گەورەيه له بيرو هۆشتاندا، كه چي (به سەرساميهوه) دەليين: دەي باشه، كي زيندوو مان دەكاتەوه؟ بلي: ئەو زاتەي كه يەكەمجار بەدەيهييانون (زور لاي ئاسانە زيندوو تان بکاتەوه)، ئەوسا سەريان شوڤدە كه ئەوه بو لات و سەر بادەدەن و دەليين: ئەوه كه ي زيندوو دەكرينهوه؟ كه ي قيامەت بەرپا دەبيت؟ پييان بلي: لەوانەيه بەم نزیکانه پيش بيت.

(۵۲) روژيک ديت پەرورەدگار تان بانگتان لي دەكات، بەدەم سوپاس و ستايشيهوه (زيندوو دەبنهوه و ملکهچ و فەرمانبەر دارن) واگومان دەبن كه ماوهيه كي كه م نەبيت له دنيا دا نەزيان (ياخود دواي مردنتان ماوهيه كي زور كه م له گوڤر دا بوون).

(۵۳) ئەى پيغمبەر ﷺ بەبەندە كانم بلي: چاكترين گوفتار بليين (جوانترين گوفتار بنوسن) چونكه شەيتان بەراستی دەيهويت نيوانيان تيك بدات (هەميشه هانيان دەدات بو وتي گوفتاري هەله و خراپ)، بەراستی شەيتان دوژمنی ئاشکرای ئينسانەو (دەبيت و راييت توشی هەله ي نەكات).

﴿ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حديدًا أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعَذِّبُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيَضْحَكُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٠﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَقُولُونَ إِن لَّيْسَ لَنَا قَدِيرٌ ﴿٥١﴾ وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّذِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزِعُ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٢﴾ وَتَبَكَّرَ أَعْمَارُهُمْ إِذْ يَشَأُ رَبُّكُمْ أَوْ لَن يَشَأُ يُعَذِّبَكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٣﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٤﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ لِكُلِّ رِيحٍ أَلْسِنَةً أَلِيمًا ﴿٥٦﴾ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْبَةٍ إِلَّا لَأَحْنُ مَهْلِكُوهَا قَبْلَ بَوْمِ آلِ قَيْصَمَةَ أَوْ يُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانِ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

(۵۴) پەرورەدگار تان چاكتان دەناسيت، ئەگەر بيهويت رەحمتان پي دەكات (كاتيك ريبازي چاكه دەگر نه بەر)، يان ئەگەر بيهويت سزاتان دەدات (كاتيك ريبازي خراپە دەگر نه بەر)، ئيمە تۆمان بو ئەوه رەوانە نەکردووە كه چاودېرو پاريزەري ئەوان بيت (تا ئەوان بە ناچاري باوەر بهيئن).

(۵۵) پەرورەدگار ت چاكت دەزانيت بەهەموو ئەوانەي له ئاسمانە كان و زەويدايە (هەريە كه يان سەرگەرمي چين)، بيگومان ئيمە ريزي هەندئ له پيغمبەر انمان له لا زياترە له هەنديكي تريان و (كتيبي) زەبووريشمان بە - داوود - بەخشيووه.

(۵۶) ئەى پيغمبەر ﷺ بە هاوہلگەران بلي: ئادەي هاناو هاوار بکەن لەوبت و کەس و شتانەي كه لەجياتي خوا دەيانپەرستن (تاي هيجيان له دەست ديت؟، دلنيان كه ئەوانە) نە دەتوانن بەلاو ناخوشيه کتان لەسەر لابەرن، نەدەتوانن بارودوخ بگورن. (چونكه هەموو ئەو شتانە بەدەست خوايە).

(۵۷) ئا ئەوانەي كه ئەوان هانا و هاواريان لي دەکەن، خويان هاوار له خوا دەکەن و داواي نزيك بسونەوه له پەرورەدگار يان دەخوازن و چاوەرواني رەحمەتي دەکەن، له سزاو تۆلەشي دەترسن، بەراستی سزاي پەرورەدگار ت مەترسي ليکراوه.

(۵۸) هيج شارو شارو چکە يەك ني يە كه ئيمە بريارمان دا بيت پيش بەرپابووني روژي قيامەت له ناوي بەرين، يان سزايە كي سەختي بەدين، له کتیب و دۆسيەي (تايبەتدا، له لوح المحفوظ دا) تۆمار نەکرا بيت.

(۵۹) هیچ شتیك نه بووه به هوی ئه وهی كه ئیمه موعجیزه به ریا نه كه ین ئه وه نه بیئت كه (جوره ها موعجیزه مان نیشانی پیشینه کان دا)، به لام ئه وان ههر بروایان پی نه کرد؛ ئیمه ش له ناومان بردن، حوشره تایبه تیه كه شمان به ناشکراو روون به قهومی (شمود) به خشی، كه چی سته میان لیکردو (سه ریان بری)، به راستی ئیمه تنها بو ترس و داچله کاندن نه بیئت، هیچ جوره موعجیزه به ك نانیرین.

(۶۰) ئه ی محمد ﷺ یادی ئه وه بکه کاتیک پیمان وتی: به راستی پهروه ردگاری تو دوری خه لکی داوه و ئاگاداره به هه موو شتیکیان و ئه وشتانه ش که له خه وندا نیشانمان دایت ته نها تاقیکردنه وه بوو بو خه لکی، ههروه ها به باسی دره خته نه فرین لی کراوه که ش که له قورئاندا ناو براوه تاقیاند که ینه وه (کافره کان کردیانه گالته چار و وتیان: چون درهخت له ناو ئاگردا ده پرویت، عه قلیان کول بوو له ئاستی توانای بی سنووری خاوییدا)، به مه رجیک ئیمه ده مانه ویت به مانه باسانه بیانتر سینین، دایانچه کینین، که چی ئه و باسانه هیچیان بو زیاد ناکات ته نها لادان و یاخی بوو نیکی گه وره و بی سنوور نه بیئت.

(۶۱) (بیریان بهینه و ره) کاتیک به فریشته کانمان وت: ئاده ی سوژده بهرن بو ئاده م، هه موو سوژده یان برد جگه له (ئیبلیس)، که وتی: ئایا چون سوژده ده به م بو ئه و که سه ی که له قور دوستت کردوه؟! (۶۲) (باشان بی شهرمانه) وتی: ئا ئه مه یه که ریزت داوه به سه ر مندا؟! سویند به خوا ئه گه ر دوام بخه یت تا روژی قیامت ئه وه بیگومان هه موو نه وه کانی گو مراو سه رگه ردان ده که م جگه له که میکیان (که ده سه لاتم به سه ر یاندا نیه).

(۶۳) خوی پهروه ردگار فه رمووی: برو ئه وه ی شوینی تو بکه ویت له وان، ئه وه بیگومان دو زه خ پاداشتی هه مو اتانه، که پاداشتیکی مسوگه ره و جیگه ی هه مو وتانی تیدا ده بیته وه...

(۶۴) برو چیت له ده ست دیت دریغی مه که، هه ر که س که توانیت (له و به دبه ختانه) به بانگ کردن و هاندانیان بو تاوانکاری، دایانبره، به هوی له شکری سواره و پیاده ی خوته وه هیرشیان بو به ره و ها و به شییان بکه له مال و سامان و مندال و نه وه یاندا (به سامانی حه رام و مندالی زول... هتد)، ئه وه نده ش به لین و ئومیدیان پی بده، سه ریان لی بشیوینه، هه رچه نده به لین و هاندانی شه یتان جگه له فریودان و فیلکردن و ساخته، شتیکی تر نیه.

(۶۵) به راستی به نده کانی من (ئه ی شه یتانی نه فرین لیکراو) هیچ ده سه لاتی تو یان له سه ر ناییت و هه ول و کوششی تو کاریان تی ناکات و پهروه ردگاری تو (ئه ی ئیماندار) به سه بو پاریزگاری و پاراستنت.

(۶۶) پهروه ردگارتان ئه و زاته یه که که شتی به ده ریادا هاتو چو پی ده کات بو تان، تا له فه زل و به خشی (بیشوماری) به هه وه ر بین، به راستی ئه و زاته هه میسه و به رده وام به ره حم و میهره بانه بو تان.

وَمَا مَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ
وَمَا آتَيْنَاهُمُودَ النَّافَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُوحُوهُمْ فَمَا يُرِيدُهُمْ إِلَّا لِيُعَذَّبَنَا بِهَا كِبْرًا ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ بَكَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتُ عَلَىٰ كَيْنَ أَخَّرْتَنِي إِلَيْهِ يَوْمَ الْفِتْنَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ قُوِّرَ ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْرِزْ مَنْ اسْتَطَاعَتْ
مِنْهُمْ بَصُوتًا وَأَجَلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَبْرِكَ وَرَجُلًا كَثْرًا وَشَارِكُهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكَسِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَحْتَكُمْ فَيُثْبِتُ
فِي الْبَحْرِ لِبَنَاتِهِ لِيُنْفِخَ بِهِنَّ كَاتِبُكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُنا فَلَمَّا نَجَّكَرُ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِسْتِنَادُ كَقَوْلِكَ ﴿٦٧﴾ فَأَمَّا نِسْرَانُ بَخِيفَ
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمَّا نِسْرَانُ يُعِيدُكُمْ فِيهِ نَارُهُ أُخْرَى فَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ فَأَصْفَا مِنْ الرِّيحِ فَيَغْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقًا لَهُمْ مِمَّا نَشَاءُ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بِإِمَّتِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كَتَبْنَاهُ بِمِيسِرِهِ فَالْوَالِيكَ بِقَرَعِهِ وَنَ
كَتَبْنَاهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمِنْ كَاتٍ فِي هَذِهِ
أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِينَ أُوحِيَنا إِلَيْكَ لِلْفَتْرِ عَلَيْنَا غَيْرُهُ
وَإِذَا لَا تَخْدُوكَ عَيْلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُبَدِّلَنَّا لَكَ لَقَدْ كُنْتَ
رَكْعَةً لِيَوْمِئِذٍ قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ
الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

(۶۷) خه لکینه ئیوه) کاتیک له ده ریادا ناخوشی و ته نگانه تووشتان ده بیټ، ئه وه هه رچی په رستراو هه یه له بیرو هوش و باوه پرتاندا نامینیټ و ون ده بیټ جگه له و زاته (هاناو هاوار هر بو زاتی خوا ده بهن تا رزگارتان بکات) به لام کاتیک (فریاتان ده که ویت) و رزگارتان ده کات و ده تانخاته و شکانیه وه، ئیوه پشت له بهر نامه که ی ده که ن و رو و ورده گیرن و نایناسن، به لکو زور به ی ئینسانه کان ناشو کرو سپلن.

(۶۸) خه لکینه نایا ئیوه له خوتان ته مینن خوا نه تانبات به ناخی زویداو لایه کی و شکانی نه رو خینیټ به سهر تاندا، یاخود به رد باراتان نه کات؟! له وه ودوا هپچ که ستان ده ست ناکه ویت فریاتان بکه ویت و په ناتان بدات (ته گهر له سهر تاوانکاری بهر ده و ام بن).

(۶۹) نایا دلنیان و ناترسن له وه ی که جاریکی تر له که شتیدا ریټان بکه ویتته ناو ده ریاوه، ئه وسا بایه کی به هپزی سهخت هه لکاته سهرتان، ئینجا به هو ی کافر بوون و یاخی بوون تانه وه نوقمی ده ریاتان بکات؟! له وه ودوا که سیشستان ده ست نه که ویت بتوانیت دا کو کیتان لی بکات لای ئیمه!!

(۷۰) سویند به خوا ئیمه ریزمان له نه وه ی ئاده م گرتووه و به سهر و شکانی و ده ریادا (به جوړه ها هوکاری گواستننه وه) هه لمان گرتوون و له رزق و روژی بوخت و چاکی جوړاو جوړ به هر وه ره مان کردوون (له خوراک و پوشاک و مال و ناومال و.. هتد) به پراستی ئیمه ریزی زیاده ی ته وانمان داوه به سهر زور به ی ته وه بدی هپنراوانه دا که دروستمان کردوون (له هه موو روویه که وه، تا قه درو ریزی خو یان بزائن).

(۷۱) یادی ته و ژړه بکه که هه موو کو مه له خه لکیک به ناوی پی شه واکه یانه وه بانگ ده که یین، جا ته وه ی نامه و دوسیه ی کرده وه کانی بدریټه ده ستی راستی، ته وانه (به خو شیه وه) سهیری نامه ی کرده وه کانی خو یان ده که ن و ده یخویننه وه و به قه در تاله باریکه که ی ناوکی خورما سته میان لی ناکریت (که شتیکی بی نرخه).

(۷۲) جا ته وه ی له م دنیا یه دا (دل و دروون و بیرو هوشی) کویر بیټ، ته وه له قیامه تدا چاوی کویره و زور سه رگه ردانتر و سه رلیشیاوتره (چونکه چاوی سه ری بو بینایی و تیغ کران به کار نه هپناوه له دنیا دا).

(۷۳) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ موشریک و هاوه لگه ران خه ریک بوو تو لا بدن له وه ی که به وه حی و نیگا بو مان ره وانه کردوویت، تا شتیکی ترمان بو هه لبه ستیت و شیوازی کارو بانگه وازت بگوریت، ئیتر ته و کاته ته گهر به قسه ی ته وان بکه ییت ته وان تو ده که نه هاوه ل و خو شه ویستی خو یان (چونکه به دلی ته و انت کردووه)!!!

(۷۴) خو ته گهر ئیمه تو مان پایه دارو دامه زراو نه کردایه، ته وه به پراستی نریک بوویت (به مه زنده ی خوت، بو بهر ژه ونه دی بانگه وازه که ت) که میک به لا یاندا مه یل بکه ییت و به دلی ته وان بکه ییت!!

(۷۵) ته و کاته ئیتر دوو به رامبه ری (هاوه لگه ران) له دنیا داوه دوو به رامبه ری ته وان له دوا ی مردن سزاو نازار مان پی ده چه شتیت، پاشان که سیششت ده ست نه ده که وت فریات بکه ویت و له ده ستی ئیمه رزگارت بکات.

(۷۶) ئەو موشرىكانە خەرىكىبوو زۆرت بو بهيئن و ئازارو ناخوشيت بو پيش بهيئن تا لەسەر زەوى (مەككە) دەرت پەريئن و دەربەدەرت بكەن، ئەو كاتە ئيتەر تەنھا ماوہ يەكى كەم نەبيت نەدەمانەوہ (زوو بەزوو بە بەلايەكى سەخت لەناومان دەبردن).

(۷۷) (لەناوبردن) بريارو ياساى ئيمە بووہ پيش تو (بو قەومە خوانەناسە كان) كاتيك پيغەمبەرانسان دەركردبيت، بيگومان نابينت سونەت و بەرنامەى ئيمە گورانى بەسەردا بيت.

(۷۸) ئەى پيغەمبەر ﷺ، ئەى ئيماندار) نويز ئەنجام بەدە كاتيك خور نيوەى ناسمان بەجى دەهيلىت (ئامازە يە بو نويزى نيوەرو عەسر) لە تارىكى شەو و شىدا نويزى (مەغريب و عيشا) ئەنجام بەدن، نويزى بەيانيانيش (كە زور قورئانى تيدا دەخويزنيت فراموشى مەكە) بەراستى قورئان خويزندى نويزى بەيانى دەبيرنيت (لەلايەن فريشتە كانيشەوہ).

(۷۹) ئەى پيغەمبەر ﷺ، لە بەشيكى شەوگاردا خوت ماندوو بكە بە دەوركدنەوہى قورئانەوہ لە شەو نويزدا كە زيادە

وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَأْتُوكَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سِنَّةٌ مِّن قَدِّ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ رُّسُلِنَا وَلَا يَجِدُ لِسُنَّتِنَا مَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَفَرَأَى الْأَصَلَةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِذْ قُرءَانَ الْفَجْرِ كَأَنَّهُ مَشْمُودٌ ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِن لَّدُنكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءَانِ مَاهُودِيَةً وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَعْمَأْنَا عَلَى الْإِسْحٰقَ أَعْرَضَ وَتَأَيَّمَنَّا لِيُؤَدِّعَ أُنثَىٰ كَانَتْ بَنُو سَا قُلْ كَلِّمْ عَمَلٌ عَلَىٰ شَاكِرِيهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٣﴾ وَسَتَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾ وَلَكِن شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِأَذَىٰ أَوْ حِسَابًا لَّيْلِكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُنَّكَ بِهِ عَابِتِنَا وَكَيْلًا ﴿٨٥﴾

ئەركيكە لەسەر تو، بو ئەوہى پەروەردگارت بتخاتە شوين و جيگەى بەريزهوہ كە تيايدا سوپاسكراو بيت.

(۸۰) بلى: پەروەردگار يا رەمەتيم بەدە تاهەركاتيك دەستەكارى (هەرخيريك بووم) بەچاكى و راستى و دروستى ئەنجامى بەدم و لە هەر كاريك بوومەوہ و ئەنجامدا سەرهەنجاميكى چاكى هەبيت و بەجوانى لىسى دەرجم و هەميشەو بەردەوام لەلايەن خوتەوہ دەسەلايتيكم پي بەخشە كە بيئە هوى سەركەوتنى بەردەوام.

(۸۱) هەروەها بلى: تازە ئيتەر حەق و راستى هاتووہ و بەرپا بووہ و بەتال و ناحەقى، پووج و تەفرو تونوا بووہ، بەراستى ناحەق و بەتال هەرتياچووہ و جيگير نەبووہ و بەزيووہ. (با لەروالە تيشدا وا نەنويزنى).

(۸۲) ئيمە لە قورئان ئايەت و سوورە تانيك دادەبەزئين، كە بيئە هوى شيفاو چارەسەر بو نەخوشيه دەروونى و جەستە يە كان هەروەها رەحمەت و ميھەربانيش، بو ئيمانداران، بو ستەمكارو خوانەناسانيش هەر زياد كردنى زەرەرو زيانەو، هيج بەھرە و سووڊيكى لى نابەن.

(۸۳) كاتيكيش نازو نيعەت ببەخشين بە ئينسانى (خوانەناس) روو وەر دەگيريت و فيز دەكات و هەر خەمخورى خوڤەتى، كاتيكيش ناخوشى و تەنگانەى تووش ديت، ئەوہ نائوميد و پەست و غەمگين دەبيت.

(۸۴) بلى: هەموو كەس لەسەر سەروشت و فيترەتى خوڤى كاردەكات، جا پەروەردگارتان چاك دەزانيت كى ريگەو ريبازو بەرنامەى راست و دروستى گرتوتە بەر.

(۸۵) پرسيارت لى دەكەن دەربارەى روڤ (كە چيە و چۆنە؟) بلى: روڤ بەشيكە لە فەرمانى پەروەردگارم و بەدەست ئەوہ (من نازانم چيە و چۆنە) لە عيلم و زانستيش تەنھا شتيكى كەمتان پي بەخشاوہ.

(۸۶) سويزند بە خوا ئەگەر پمانەويت هەموو ئەو قورئانەى كە بە وەحى بو مان رەوانە كردوويت، لە دل و دەروون و لا پەرە كاندا نايهليلن، پاشان كەسيكت دەست ناكەويت بتياريزيت و بەرگريت لى بكات و هەوليكە بو بدات تا لەو بەھرە يە پي بەھرە نەبيت. (لە بەر ئەوہ دلنيا بە لە قورئان).

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَكَ كَأَن يَغِيظُكَ بِهَا الْكُفْرَانُ
 لَئِن أَجْتَمَعَتِ آيَاتُ الْوَعْدِ عَلَيَّ أَوْ أَنَا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
 لَيَأْتُونَ بِبَيِّنَاتٍ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٧﴾ وَلَقَدْ
 صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ
 إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٨﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِرَكَ لَك حَقٌّ تَفْجُرْنَا مِنَ
 الْأَرْضِ بَلْئَوَّا ﴿٨٩﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن تَحْتِهَا نَجْمٌ
 فَتَفْجُرُ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا
 زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِهًا وَالْمَلَائِكَةَ قِيْلًا ﴿٩١﴾
 أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْفٍ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِرَ
 رُفُودَكَ حَتَّى نُنزِلَ عَلَيْكَ كِتَابًا نَقْرُوهُ فَلَ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مَّرْسُولًا ﴿٩٢﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
 الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ قُلْ لَوْ كُنْتُ
 فِي الْأَرْضِ مَلَكًا لَّ كُنْتُ مَسْمُومًا مَطْمَئِنِّينَ لَوْلَا عَلَيْنَاهُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ كُنْتُ بِرَأْسِ اللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٥﴾

(۸۷) بہ لَامِ ئیمہ ءو کارہ ناکہین) چونکہ ءمہمہ رھحمہ تیکہ لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ، بہ راسٹی فہزل و بہ خشندهی ءو زاتہ (بُو تُوو بُو ہہموو ئیمانداریک) زور گہورہ و فراوانہ.

(۸۸) ءہی محمد ﷺ پیبان بلی: سویند بہ خوا ءہ گہر ہہموو ئادہ میزاد و پہریہ کان کو ببنہوہ و (ہہوولی بہردہوام بدہن تا) قورٹانیککی و ہکو ءہمہ دانین و بیہینہ (مہیدان) ناتوانن کاری وابکہن و ناتوانن لہ ویسنہی بہینن، ءہ گہر چی ہہموو لایہ کیان ببنہ پشتگیرو یارمہ تیدہری یہ کتر.

(۸۹) سویند بہ خوا ئیمہ لہم قورٹانہدا لہ ہہموو جوړہ نمونہ یہ کمان بو خہ لکی ہیناوہ تہوہ (تا تیفکرن و بیر بکہنہوہ) کہ چی زور بہی خہ لکی تہنہا ریازی کوفرو خوانہ ناسی نہ بیٹ ہیچی تر و ہر ناگرن...

(۹۰) (ہہندیکیان بیانوویان گرت و) وتیان: ہہر گیز ئیمہ باوہر بہ تو ناکہین تا کانی و سہرچاویہ کمان لہ زہویہوہ بو ہہ لئہ قولینیت...

(۹۱) یاخود دہ بیٹ خواہنی باخیک بیت کہ پر بیت لہ دارخورماو رزو چہندہا رووبار لہ ناویدا ہہ لقبولینیت و بہ خوړو رہوان بہ ژیریناندا بروات...

(۹۲) یاخود ئاسمان پارچہ پارچہ بہ سہرماندا، ہہر و ہکو خوت پرو پاگہندہ دہ کہی دابارینہ، یاخود خوی گہورہ و فریشتہ کانی بہینہو روو بہ پرووامانی بکہ!!...

(۹۳) یان با کوشک و تہلارو مالیکت ہہ بیٹ کہ بہ (تالتون و زیوو شتی جوان) نہ خشینرابیت و زہخرہفہ کرابیت، یان (ببینین) کہ بہرہ و ئاسمان بلندو بہرز دہ بیٹہوہ، ئیمہ ہہر گیز بہوہش باوہر ناکہین ہہ تا کتیبیک دانہ بہ زینیت و بیخوینینہوہ، توش پیبان بلی: پاکی و بیگہردی بو پەرورہ دگارم... (باشہ، کہی ءہوانہ لہ دہست مندایہ) من تہنہا پیغہ مہرہریکم لہ گرووی ئادہ میزادو ہیچی تر نسیم (ئیوہش لہو ئاستہدا نین ءہو بیانوانہ تان جیبہ چی بکریٹ).

(۹۴) ہیچ شتیک نہ بووہ تہ کوسپ لہ ریگہی ءہوہدا خہ لکی باوہر بہینن - کاتیک ہیدایہ تیان بو ہات - تہنہا ءہوہ نہ بیٹ کہ و تیان: ئایا خوا مروقیکی بہ فرستادہ ناردوہ؟! (لہ باتی ءہوہی زوو بہدہم بانگہ وازی خواوہ بچن و ءہوہ بہریز بو خویمان بزانتن، کہ نوینہریان لی ہہلدہ بژیریت و ئیمانہ پی بہینن، زور بہی خہ لکی لہ سہردہمہ کانی پیشوودا عہ قلیان کول بووہ لہ ئاستی ءہوہ ریزہ تابیہ تہدا).

(۹۵) پیبان بلی: ءہ گہر لہ سہر زہویدا فریشتہ ہہ بوونایہ و بہ دلنیا بیہوہ ہاتوچویمان بکر دایہ و ژیانان ببردایہ تہ سہر، ءہوہ ئیمہ ہہر لہ ئاسمانہوہ فریشتہ یہ کمان دادہ بہ زانده سہریان (لہ شیوہی ئادہ میزادا) تا پیغہ مہرہرو فرستادہ بیٹ بویمان (چونکہ فرستادہ دہ بیٹ لہ جوړی خویمان بیٹ).

(۹۶) بلی: ہہر خوا بہسہ کہ شاہت بیت لہ نیوان من و ئیوہدا کہ چون بہ ریکوپیکی پہ یامی پەرورہ دگارم پی راگہ یاندوون، بہ راسٹی ءہوہ زاتہ ہہمیشہ بہ بہندہ کانی ئاگادارو بینایہ.

(۹۷) ئەو كەسەى خوا رینمویى بکات و (شایسته بیت) ئەوہ ئیتر هیدایەت دراوہ و رینمویى وەرگرتووه، ئەوہش كە سەرگەردانى بکات، ئەوہ هەرگیز كەسیكت دەست ناکەوئیت جگە لەو زاتە كە پشتیوانی بکات و رزگاری بکات و فریای بکەوئیت، لە روژی قیامەتیشدا (ئەو جوړه كەسانه) لەسەر روو كۆدە كەینەوہ لە كاتیكدا كویرۆ لال و كەرن، ئەوانە شوئیان ناو ئاگرى دۆزەخە، هەر كاتیك بلیسەى كوژاىه‌وہ، بلیسەى زیاد دە كەینەوہ بوئان.

(۹۸) ئەو دۆزەخە پاداشتیانە چونكە بەپراستی ئەوانە پروایان بەئایەت و فەرمانەكانى ئییمە نەبوو (لە بوونەوہرو لە قورئاندا) دەشیانوت: باشە، ئایا ئە گەر ئییمە بووینە ئیسك و پرتووكانین، ئایا ئییمە بەپراستی جاریكى تر سەرلەنوئى زیندوودە كرىنەوہ؟!

(۹۹) ئایا ئەوانە نەیانینووه ئەو خواپەى كە ئاسمانەكان و زەوى دروست كەردووه بەتوانایە كە وەك ئەوان دروست بکات و (وەك خویان بەدیان بەهینئیتەوہ)، دیارە كە روژو كاتیكى تاییەتى دیاری كەردووه (بو مراندنیان و زیندوو كەردنەوہیان) كە هیچ گومانى تیدا نیه (لە گەل ئەو بەلگە بەهینئەندا) كە چى ستمكاران هەر بریاری یاخى بوون و سەرکەشى و كوفریانداوه.

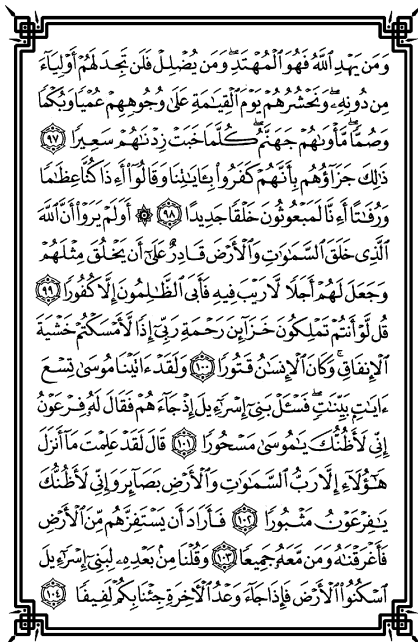
(۱۰۰) پێیان بلی: ئە گەر ئیوہ خاوەنى گەنجینەكانى بەخشین و رەحمەتى پەروەردگارم بن، ئەو كاتە دەستان دەگرتەوہ لە ترسى بەخشین، ئادەمیزادیش دەست نوقاوو رەزىلە (ئە گەر پەروەردەى خواپى نەبیت).

(۱۰۱) سوئند بە خوا ئییمە نو موعجیزەو بەلگە و نیشانەى ئاشكرامان بە موسا بەخشى، (جا ئەى پيغمبەر ﷺ لە ئەوہى ئیسرائیلی (زەمانى خوٺ) بپرسە كاتیك موسایان بو هات (چیان وت؟) ئەوہ بوو فیرعەون پيى وت: ئەى موسا بەپراستی من واگومان دەبەم كە تو جادووت لیكراوہ!!

(۱۰۲) موسا وتی: سوئند بە خوا (ئەى فیرعەون) تو چاك زانیوتە كە ئەو (معجزانە) كەس ئاوا پيشى ناهئیت جگە لە پەروەردگارى ئاسمانەكان و زەوى، تا بەرچاو روونكەرەوہ بیت و (خەلكى بەروشنى حەق و ناحەق ببینن و لە یەكى جیا بكەنەوہ) بەپراستی من دنیام ئەى فیرعەون كە تو تیا دەچیت و لەناو دەبرییت (ئە گەر هەر ئاوا بپربكە پتەوہ).

(۱۰۳) جا فیرعەون ویستی لەسەر زەوى میسر بەیەكجاری و بەسوكایەتى كەردنەوہ دەربەدەریان بکات، ئییمەش نوقمى دەریامان كەرد، خوئى و هەرچى ئەوانەى كە لە گەلیدا بوون.

(۱۰۴) لەدواى لەناوبردنیشى فەرمانماندا بەئەوہى ئیسرائیل و تمان: كە لەسەر زەوى (فەلەستین) نیشته‌جئى بین (كاتیك بەتەواوى ریبازى خویان گرتەبەر، ئیماندارى چاك و پاكى زوریان تیدا هەلكەوت، هەندى جار پيغمبەرەكانیان فەرمانرەواپەتیان دەكەردن، وەك لە سەردەمى حەزەرەتى داودو سلیماندا بوو، بەلام بەداخەوہ جوولە كەى ئەم سەردەمە ریبازى دوژمنایەتى هەموو خەلكیان گرتوٺە بەر، بە تاییەتى ئوممەتى ئیسلام، بەلام بە پشتیوانى خواى گەورە كوئایى هینان بە دەسلەتیان نزیكە)، كاتیك بەلئىنى دواپى هات دەستە دەستە و پۆل پۆل (لەسەر زەوى فەلەستین) كوٺان دە كەینەوہ.

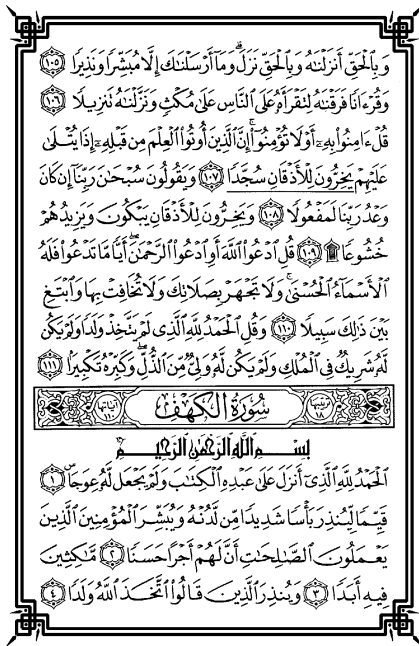
(۱۰۵) ئیمہ قورئانمان لہسہربنچینہی حہق و راستی دابہزاندوہ، بو چہسپاندنی حہق و راستیتیش دابہزیوہ، ئیمہ توّمان رہوانہ کردوہ تہنہا بوّ ئوہوی کہ مژدہبہخس بیت (بہ ئیمانداران) و ترسینہر بیت (بوّ خوانہناسان).

(۱۰۶) ئیمہ قورئانیشمان بہش بہش کردوہ تا بہ شینہیی و بہ ئارامی بیخوینیتہوہ بہسہر خہلکیدا، ہەر ئیمہش بہو شیوہیہ دامانبہزاندوہ (کہ توّ رایدہگہ بہنیت).

(۱۰۷) پییان بلی: (ئہی خوانہناسان) باوہر بہ قورئان بہینن یان باوہری پیّ نہہینن (بہدہست خوّتانہ و ئہمرو سہر بہستن، بہلام بزائن) بہراستی ئہوانہی پیشتر زانیاریان پیڈراوہ (دہربارہی تہورات و ئینجیلی دہستکاری نہکراو، چاک دہزائن کہ ئہم قورئانہ لہ ہمان سہرچاوہوہیہ، ہەر بوّیہ) کاتیئک بہسہریاندا دہخویندیریتہوہ (خویان پیئاگیریت) خیرا سہری ریزو نہوازشی بوّ دادہنہوینن و سوژدہ (بوّ نیہرری قورئان دہبہن)...

(۱۰۸) دہشیلین: پاکی و بیگہردی بوّ پەرورہردگارمانہ، بہراستی بہلینن پەرورہردگارمان ہەر دیتہ دی (بہسہرخستنی ئیمانداران لہ دنیاو و سہرفرازیان لہ قیامہتدا).

(۱۰۹) ئہوانہ سوژدہ و کرنووش دہبہن و دہگرین و ئہسرنی خوّشوہیستی پەرورہردگار لہ چاوانیان دہباریت، فرمیسکی ئیمان و شادی ہلڈوہورینن، تا دیت زیاتر ملکہچ و فرمانبہردار و دل پر لہ ئیمان دہبن.

(۱۱۰) پییان بلی: ئیوہ لہ نزاو دوعاتاندا ہاوار لہ (اللہ) بکہن، یان بہ سیفہتی پیروزی (الرحمن) ہانای بوّ بہرن، بہہر ناوو سیفہتیکی جوان و بہرز ہاواری لیبکہن و نزا بکہن دروستہ، چونکہ ئہو خاوہنی ہہموو سیفات و ناوہ پیروزو جوانہکانہ، بہہر سیفہتیئک کہ لہ گہل داخوازیہ کاتناندا گونجا، داوای لی بکہن، لہ کاتی داواکردنی رزق و روزیدا بہ (یا رزاق، یا وہاب) لہ کاتی داوای سہرکہوتندا بہ (یا قوی یا متین یا عزیز یا... ہتد، ئہی ئیماندار) لہ کاتی خویندنی قورئان لہ نوپزہکاندا دہنگ بہرز مہ کہ و زوریش نرمی مہ کہ، لہو نیوانہدا حالہتیکی لہبارو مامناوہندی ئہنجام پدہ...

(۱۱۱) بشلئ: سوپاس و ستایش بوّ ئہو خواہی کہ کہسی نہ کردوہ بہروّلہی خوئی و روّلہشی ہەر پییہ، ہەرہہا لہ مولک و مہملہکہتیدا کہسی نہ کردوہ بہ شہریک و ہاوتای خوئی، ہەرگیز بہہوی پیّ دہسہلاتی و کہم توانینہوہ کہسیشی نہ کردوہ بہ یاوہرو یاریدہدہری خوئی، لہبہر ئہوہ ہہمیشہ (اللہاکبر) بلی و ئہو زاتہ بہگہورہ و مہزن بزائہ.

سورہتی (الکہف)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

(۱) سوپاس و ستایش بوّ ئہو خواہی کہ کہسی نہ کردوہ بہروّلہی خوئی (محمد ﷺ) دابہزاندوہ، ہیچ کہم و کووری و ناتہواویہکیشی تیدا بہدی ناکریت.

(۲) کردوویہتی بہچاودیری ہەرچی بہرژوہوندیہکانی ئادہمیزادہ و ریک و راستہ لہ ہہموو شتیئکدا، بوّ ئوہوی یاخیہکان لہ سزایہکی سہخت بیڈار بکاتہوہ کہ لہ لایہن خواوہ (لہ دنیاو قیامہتدا) یہخہیان پیّ دہگریت، مژدہش بدات بہو ئیماندارانہی کہ کاروکردهوہ چاکہکان ئہنجام دہدہن بہوہی کہ پاداشتی زور چاکیان بوّ ئامادہیہ.

(۳) بہردہوام و بوّ ہہمیشہ لہو بہہہشتہ سازگارہدا دہمیننہوہ.

(۴) ہەرہہا بوّ ئوہوی ئہوانہ بترسینیت و بیڈاریان بکاتہوہ، کہ دہلین: خوا مندالی بوّ خوئی پریارداوہ!!

(۵) بہمہرجی ئەوانہ نہخویان و نہباوو باپیرانیان له رووی زانست و زانیاری و تیگہیشتنہوہ ئەو گوفتارہ ناقولایہ نالین، ئەو بوختانہیان قسہیہکی زورگہورہ و ناریکہ کہ له دەمیان دەردهچیت، ئەوانہ ہەر دروو گوفتاری نابہجی دەلین.

(۶) جا تو ئەوانہیہ له خەم و پەژارەدا له سەرہنجامی رەشی ئەوانہی کہ باوہر بہم قورئان و فەرموودہیہ ناہینن خوت لەناو بہریت و له داخ و خەفہ تدا بمریت.

(۷) بیگومان ئیمہ ہەرچی لەسەر رووی زەویدا ہہیہ کردوو مانہ بہہوی رازاندنہوہی، تا تاقیان بکہینہوہ کامیان کارو کردہوہی چاکترو ریک و پیک تر ئەنجام دەدات (نازو نیعمہ تہ کان بو چاکہ بہ کار دەہینیت).

(۸) بیگومان ئیمہ سەرئەنجام ہەرچی لەسەر ئەم زەویہدا ہہیہ تەختی دەکەین و دەیکہینہ گورہ پانیکی وشک و برنگ و ساف.

(۹) (بەلگہیہکی تر لەسەر زیندوو بوونہوہ ئەوہیہ کہ خوای گہورہ دەپرسیت) ئایا وا دانانییت کہ یارانئ ئەشکەوت و تابلو

(کہ ناویانی لەسەر نووسراوہ) لە نیشانہو بەلگہ سەر سوپہینەرہ کانی ئیمہن؟! (لہ سەر دەمی پاشایہکی زورداری خوانەناسدا چەند لاویکی ئیماندار ہەست دەکەن کہ ئیمان و ژیانیان لە مەترسیدایہ بوہ روو دەکەتہ ئەشکەوتیک لەویدا ماوہیہکی دوورو دریز خوای گہورہ خەویان لئ دەخت).

(۱۰) کاتیئک لاوہ کان پەنایان بردہ بەرئەشکەوتہ کہ و نزایان کردو وتیان: پەرودەگارا لە لایەن خوتہوہ رەحمەت و مہیرەبانی تاییہ تیمان پی بہخشہ و لە سوژی خوت بہەرہوہرمان بکہو ریکہی رزگاری و سەرفرازیمان بو سازینہ لەم کارەماندا.

(۱۱) ئینجا (ئیمہش نزمان گیراکردن) پەرہمان ہینا بەسەر گوئیاند، (تا بہ ئارامی) چەندہا سال لە ئەشکەوتہ کەدا بو خویان (بہ خەوتوویی) بمیننہوہ.

(۱۲) پاشان (دوای ماوہیہکی دوور و دریز) لە خەو خەبەرمان کردنہوہ و لە نوستن ہەستان، تا بزانیان کپام دەستہیہیان دەزانن کہ چەندہ خەویان لیکہوتوہ (ئەوانہیان کہ دەلین روژیک یان کہمتر، یان ئەوانہیان کہ دەلین مەگەر ہەر خوا بزانییت چەندہ خەوتوویان).

(۱۳) ئیمہ بہپراستی و دروستی ہەوالی بہسەرہاتی ئەو لاوانت بو دەگیرینہوہ، بہپراستی ئەوانہ لاوانیک بوون باوہری دامەزراویان ہینابوو بہ پەرودەگاریان، ئیمہش زیاتر لە نووری ئیمان و ہیدایەت بہەرہوہرمان کردن. (۱۴) دلہ کانیمان دامەزراو کردو ترسمان تیدا نہہیشت (بەریاریاندا کۆمەلگہی نەفامی بہجیبھیلن) ئەوہ بو ہەستان و وتیان: پەرودەگاری ئیمہ پەرودەگاری ئاسمانہ کان و زەویہ، ہەرگیز ہاناو ہاوار بو ہیچ خواہیہکی تر نابہین جگہ لەو، ئەگەر لەو راستیہ لایدہین، سویند بہ خوا ئەوہ قسہیہکی نابہجی و نادروستمان کردووہ.

(۱۵) ئا ئەوانہ قەومہکی خۆمانن (لہ ریبازی راست لایانداوہ لەجیاتی خواناسی) شتی تریان کردووہ بہ خوای خویان، دەبا بەلگہیہکی ئاشکراش بہینن لەسەریان، جا کئ ستمەکارترہ لەوہی کہ درو بو خوا ہەلدەبەستیت!؟

مَا لَهُمْ بِمِنْ عِلْمٍ وَلَا لِيَابِهِمْ كَذِبًا كَثِيرًا كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿١﴾ فَلَمَّا كَلَّمَ بَعْضُ نَفْسِكَ عَلَيْهِمْ أَنْتَرَهُمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٣﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴿٤﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٥﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحِمَةٌ وَهَيِّجْ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿٦﴾ فَضَرَبْنَا عَلَيْهِمْ إِذْ أَنهَم فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿٧﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْمُزَيِّنِينَ أَحْسَنُ لِمَا لَمْ نُسُوا أَمْرًا ﴿٨﴾ تَحْنُ نَفْضُ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِأَلْحَقٍ بِأَنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا رَّبَّهُمْ وَرَدَّ نَهْمُ هُدًى ﴿٩﴾ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو مِن دُونِهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٠﴾ هَتُولَاكُم قَوْمُنَا أَن نَحْدُثُوا مِن دُونِهَا إِلَهًا لَّا يَأْتُونَكَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١١﴾

وَأَذَانًا لِّمَنْ يُّؤْمِنُ بِهِمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْ إِلَى الْكَهْفِ
 يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَعًا
 ﴿١٦﴾ وَرَى السَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرُورًا عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
 الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
 مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ فَمَا أَهْمَهُمْ
 يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ لَمْ يَلِكْ شَيْءٌ وَرَحْمَتُهُ أَكْبَرُ
 وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكُلُّهُمْ
 بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
 فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٧﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
 لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا
 أَحَدَكُمْ بِرِزْقِكُمْ هَذِهِ عَلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا لَهَا وَرَبِّ
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
 بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَبْظَهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿١٩﴾

(۱۶) (ہندیکیان وتیان) جا ئیستہ کہ ئیوہ بریارتانداوہ
 خوٲان دوورہ پھریزبگرن لہم خہ لکھو لہوشتانہ کہ لہ
 جیاتی خوا دەیناپہرستن، تہنہا خواپہرستی بکہن، دە
 پھنابہرنہ ئەشکہوتہ کہ، ئەوکاتہ پھروہردگارتان
 رھحمەت و میپہرہبانی خوٲتان بەسہردا پھخش دەکاتہوہ
 و هوٲکاری حەوانہوتان بوٲ دابین دەکات.

(۱۷) کاتیکیش کہ خوٲر ھەلدیٲ، تیشکہ کہی دەبینیت لہ
 لای راستی ئەشکہوتہ کہوہ دەدات و تیپہر دەبیٲ،
 کاتیکیش کہ ئاوا دەبیٲ لہ لای چہپی دەدات و
 تیشکہ کہ بان بەسہردا تیپہر دەبیٲ، لہ و کاتہ دا ئەو لاوانہ
 لہناو بوٲشایی فراوانی ئەشکہوتہ کہ دا راکشاون، ئەوہ
 ھەمووی بەلگہ و نیشانہیہ کہ لہ بەلگہ و نیشانہ کانی
 خوا، ئەوہی خوا ھیدایہتی بدات ھەر ئەو ھیدایہت
 دراوہو رینمووی وەرگرتوہ، ئەوہش خوا گومرای

بکات، ئەوہ ھەرگیز کہسیکت دەست ناکەویٲ کہ پشتیوانی بکات و رینمووی بکات.

(۱۸) (پاشان دیمہنیان دەھینیتہ بەرچاو و دەفہرمویٲ): کہسہیریان دە کہیت وادەزانیت بەخەبەرن
 لہ کاتیکیدا بەخوتووی راکشاون، ئیمہ ئەم دیوو ئەو دیویان پیدە کہین و بەلای راست و بەلای چہ پیاندا
 ھەلیان دە گپرنہوہ (بوٲ ئەوہی زەوی جہستہیان نەخوات و ھەوای پاک لییان بدات)، سەگہ کہشیان
 چہ مۆلہی دادواہ لہ بەردەم کہ لہ بەری ئەشکہوتہ کہ دا، ئە گەر توٲ (ئەی پیغەمبەر ﷺ، ئەی ئیماندار)
 سہریکت بکیشایہ بوٲ سەر دیمہنیان، بە پەلہ ھەلدەھاتیت و ترسیکی زور لہ دیمہنیان دەچووہ دلنہوہ.
 (۱۹) ھەر بہو شیوہی خەومان لیخستن، خەبەرمان کردنہوہ، بوٲ ئەوہی (لہ ماوہی خەوتنہ کہیان)
 لہیہ کتر بیرسنیہ کیکیان وتی: باشہ ئەوہ ئیوہ وادەزانن چەندہ خەوتوون، ھندیکیان وتیان: روٲژیک
 یان کەمتر لہ روٲژیک خەوتوون، ھندیکی تریان وتیان: مە گەر پھروہردگارتان خوٲی بزانیٲ چەندہ
 خەوتوون، دیارہ ھەستیان بەبرسیٲی کردوہ، بوٲیہ لاویکیان پیشباری کردو وتی: دە یہ کیکتان بنیرن
 بائەم پارہ زیوہتان بیات بوٲ شار، جا سہرنج بدات، بزانیٲ کیٲ خواوینترین خوٲراکی ھەیہ، با لہو
 خوٲراکەتان بوٲ بکریٲ و بوٲتان بھینیت، با وریا و نەرم و نیان و لہسەر خوٲش بیٲ، باکەسیش ناگادار
 نە کات بە کارو بارتان...

(۲۰) چونکہ بەراستی ئەو بت پەرستانہ ئە گەر پیٲان بزانی، بەرد بارتان دە کہن، یان دەتانگپرنہوہ بوٲ
 ناو ئایینی خوٲیان، ئەو کاتہ ئیتر ھەرگیز سہرفراز نابن.

(۲۱) (وادیارہ کہ یہ کیکیان ناردوہہ بو کرینی خواردهمہنی و پارہ زیوہ کہی دہرہیناوه، کابرای دوکاندار خہلکی له دور کو کردوتوه، چونکہ میژووی سکہی پارہ کہ زور کون بو، نیتیر بویان دهرکوت، ثم لاوه یہ کییکه له وانہی کہ چند سہدهیہک له مہوہر له دەست پاشای بت پهرست و ستمکار هہ لاتون، خہلکہ کہ له گہل لاوه کدا بہرہوئہ شکہوتہ کہ بو سہردانی ئەوانی تر چون، تا بہو شیوہیہ خہلکیمان رینمویی کرد تا بیاندوزنہوہ و بزائن و دلنیابین کہ بہ لینی خوا له زیندوو کردنہوی مردوہ کاندہ حق و راستہ و قیامہ تیش ہہر دیت و ہیچ گومانی تیدا نیہ (لہوی کہ بہ دیداریان شادبوون، لاوہ کان خہوی یہ کجاریان لیکہوت) له کاتیکدا ئەو خہلکہ کیشہیان بو له سہر مہسہلہی زیندوو بوونہوہ، نینجا ہندیکیان وتیان: با خانوویہ کیان له سہر دروست بکہین، پەرورہ دگاریان زانایہ بییان، بہ لام ئەوانہی کہ دەسہ لاتیان ہہبو بہ سہر کارو باری خہلکیدا، وتیان: بیگومان مرزگہ وتیکیان بہ سہرہوہ دروست دہکہین (کہ ئەمہش شتیکی داہینراو بو له نایینی

وَكَذَلِكَ اَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَنْذَرُ عَوْنٌ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْنَا بَنِيانًا لَّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِي عَلَّمَهُمْ اَمْرَهُمْ لَنْ نَجِدَكَ عَلَيْنَا مَسْجِدًا ﴿۱۸﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاغِبَةٌ اَلَيْسَ لَنَا عَلَيْنَا مِثْلُ مَا كَانُوا عَلَيْهِمْ ﴿۱۹﴾ اِنَّا نَعْلَمُ الْغَيْبَ وَنَقُولُكَ سَمِعْنَا مِمَّا كَانُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَرْجِعْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلًا فَلَآ تَمَّارِ فِيهِمْ اِلَّا مَرَّةً ظَهَرَ اِلَّا تَسْتَفْتِي فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۰﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ سَآءَ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ عَدَا ﴿۲۱﴾ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى اَنْ يَهْدِيَنِّي رَّبِّيْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشْدًا ﴿۲۲﴾ وَاذْكُرْ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُنَادِيْنَ ﴿۲۳﴾ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْسُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَبْصَرِيْهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهِ اَحَدًا ﴿۲۴﴾ وَاَقُلْ مَا اُرْحٰى اِلَيْكَ مِنْ كِتٰبِ رَبِّيْكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهِ وَاَنْ يَّجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿۲۵﴾

گاوریدا کہ له سہر گوڑی پیاو چاکان پهرستگایان دروست دہ کرد).

(۲۲) جا (دہربارہی ژمارہی یارانی ئەشکہوت) له ناییندہدا دلین: سیانن و چوارہمیان سہگہ کہیانہ، ہندیکی تر دلین: پیچن و شہس ہمیان سہگہ کہیانہ، کہ ہموو ئەمانہ قسہیہ کی بی بہ لگن و چبو له تاریکی کوتانہ، ہندیکی تر دلین حوتن و ہشتہمیان سہگہ کہیانہ، ئەی محمد ﷺ بییان بلی: ہہر پەرورہ دگارم خوی دہزانیٹ ژمارہیان چہندہ، تہنہا کہمیك نہیٹ کہس ژمارہیان نازانیٹ، لہ بہر ئەوہ موجدہلہ مہ کہ لہ بارہی ئەوانوہ مہ گہر بہ موجدہلہیہ کی ئاشکراو ئاسان، دہربارہشیان لہ ہیچ کہسیک له خواہنانی کتیب مہ پرسیہ، (چونکہ ئەوہی بہوہی بوئو رەوانہ کراوہ بہسہ لہو بارہیہوہ).

(۲۳) ہەرگیز دہربارہی ہیچ شتیك و ہیچ کاریك مہ لی، من سہیننی ئەنجامدہری ئەو کارہم...

(۲۴) مہ گہر بلیٹ: ئە گہر خوا بیہویٹ و ویستی پەرورہ دگاری لہ سہریٹ، یادی پەرورہ دگاریشت بکہ کاتیك کہ لہ بیرت چو بلیٹ (ان شاء اللہ) لہ ئەنجامدانی ہہر کاریکدا بلی: ئومیدہوارم پەرورہ دگارم رینمویم بکات بو بہ لگہیہ کی نزیکتر لہمہ تا بہو شیوہیہی کہ پی چاکہ و لای پەسەندہ جیبہ جیبی بکہم.

(۲۵) ئەوسا نیتیر یارانی ئەشکہوت سی سہد سالی تہواوی (ہہتاوی) لہ ئەشکہوتہ کہیاندا مانوہ (تہ گہر بہ سالی مانگی حسابی بکہیت) نو دانہ سالی تریشیان خستہ سہر (واتہ دہ کاتہ ۳۰۹ سال خەویان لیکہوت).

(۲۶) بییان بلی: خوا خوی دہزانیٹ بہ ماوہی مانوہیان لہ ئەشکہوتہ کەدا، ہہر بو خوایہ زانینی نہینی ئاسمانہ کان و زہوی، ئای کہ چہندہ بینہرو بیسہرہ خوی گہورہ! ہیچ کہس نیہ جگہ لہو زاتہ پشت و پەنای خہلکی بیت، بیگومان ئەو خوایہ لہ کارو فەرمانرہ وایہ تہیہ کەیدا ہیچ کہس ناکات بہاوتاو ہاوبہشی خوی.

(۲۷) ئەی پیغہ مہبر ﷺ ئەوہی بہوہی رەوانہ کراوہ بو تو، لہ قورئانی پەرورہ دگارت دہوری بکہرہوہ، گوفتاری ئەو زاتہ گوڑینی بہ سہردا نابہت، دلنپاش بہ کہ ہەرگیز پەناگاو یاریدہدہریکی وە کو ئەو زاتہ دەست ناکہویٹ.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَمِيئِ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿۱۸﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا مُرَادُهَا
وَإِنْ سْتَعِثُوا يَئُودُوا يَمُوتُوا كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الْكُرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۱۹﴾ إِذَا الَذِّكْرَ أَمْسُوا وَعَمَلُوا
الْفَعْلَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَمْرًا مِنْ أَحْسَنِ عَمَلٍ ﴿۲۰﴾ أُولَئِكَ
هُمُ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۲۱﴾ وَأَصْبِرْ
هَلْ مُتَلَا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِحَدِيثِهِمَا جَنَّتَيْنِ مَنْ أَعْتَبَ وَحَفَّتْ
بِحَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿۲۲﴾ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ مَاءً لَهَا وَلَهُ
تَطْلُبُ مِنْهُ شَبَابًا فَجَرْنَا جِلْدَهُمَا نَهْرًا ﴿۲۳﴾ وَكَانَ لَهُ نَمِرٌ قَالُ
لَصِحْبِهِ هُوَ وَمَا أَرَاهُ أَنَا كَرَمًا مَالًا وَعَزْ نَفَرًا ﴿۲۴﴾

(۲۸) نارام بگره و خوت رابگره له گهل ٲهو كه سانه دا كه
خوابه رستی ده كهن و یادی پهروه دگاریان ویردی
سه رزاریانه له به ره به یان و دهمه و ٲیواراندا، مه به ستیانه و
ده یانه و یت كه ٲهو زاته له خو یان رازی بكن، روو له وان
وهرمه گیره و (روومه كه دنیا په رستان و دهوله مه ندان) مه گهر
تو زینته و رازاوه یی ژیانی دنیا ده و یت؟! نه كه یت به گو یی
ٲهو جو ره كه سه بكه یت كه دلیمان غافل كرده وه له یادی
خومان (به هو ی دنیا په رستی وه) شو یی ٲاره زووی خو ی
كه و توه و هه رچی كاروباری هه یه بی سه رو بنه و له
سنوره درچوه.

(۲۹) ٲییان بل ی: حه ق هه ر ٲه وه یه كه له لایهن
پهروه دگاران هه بو ٲان ره وانه كراوه، جا ٲه وه ی ده یه و یت با
باوه ٲه ٲی ٲه و ٲه وه ی ده یه و یت با كافرو بی باوه ٲه بی ٲه،
بیگومان ٲیمه دوزه خیمان ٲاماده كرده وه بوسته مكاران كه له
هه موولا په كه وه دهوره یان ده دات و دیواری بل ٲسه داری

ٲابلوقه ی داو، خو ٲه گهر هاوار بكن له ٲازارو ٲینویه ٲیدا، ٲه وه ٲاو ده در ٲن به ٲاویكی گهر می ٲیس و بو ٲ
ناخوش كه وه كو خله ی كازی ٲه ٲاوه وایه، ٲه ونده ش گهر مه دهم و چاویان هه لده كوروز ٲی ٲه و ده بیرز ٲی ٲه،
ٲای كه چند خوار دنه وه یه کی ٲال و ناخوشه، چند ه جیگه و ریگه یه کی ٲر له ٲازاروه و ناخوش و ناسازه.

(۳۰) له ولاشه وه، بو ٲه وانه ی كه به ٲاستی ٲیمان و باوه ٲریان هی ٲاوه و كارو كرده وه چاكه كانیان ٲه نه جامداوه، با
دلنیابن ٲیمه ٲاداشتی ٲه كه سه به زایه ناده ٲن كه كرده وه ره فتاری جوان و په سنده....

(۳۱) ٲا ٲه وانه باخه كانی به هه شتی - عهدن - بو یان ٲاماده یه، كه چند هه رو بار به به رده میاندا جاری و ره وانه،
بازو و ده دست به ندو (سه عاتی) ٲالتونیان له ده دست ده كر ٲت، ٲوشاکی سه وزی جوان ده ٲوشن كه دوو تو ییه، چینی
ژیره وه ٲاوریشمی ٲه ستوره، چینی سه روه و ٲاوریشمی ته نكه، (جا به كه مالی شادی وه) له سه ر كورسی و قه نه فه
رازوه كان شانیان داداوه، به ٲاستی ٲه به خته وه رانه چاكترین و جوانترین و خوشترین ٲاداشتیان ده سته كه و توه،
هاور ٲی له گهل خوشترین و سازگارترین جیگه و ریگه دا.

(۳۲) ٲهی محمد ﷺ، (ده رباره ی دوزه خیان و به هه شتیان) نمونه یان بو به ٲینه روه به دوو ٲیوا كه یه كی كیانمان
كرده وه به خاوه نی دوو باخی ره زو، ده وری هه ر دوو باخه كه مان به دارخورما ته نیوه و له نیوانیاندا باخ و
ٲیستانمان فه راهم هی ٲاوه...

(۳۳) هه ر دوو باخه كه ش میوه ی چاکیان به ره هم هی ٲاوه و هی چیان لی خه سار نه بووه و له نیوان هه ر دوو
باخه كه شدا رو بار ٲیمان هه لقولا ندووه...

(۳۴) چا ٲه و خاوه ن باخه، زور سه روه ت و سامانی تری هه ٲوو، (كابرای خاوه ن باخ غه ٲابوو به سامانه كه ی) بو یه
به هاوه له هه ژاره ٲیمانداره كه ی و ت كاتیك گفتمو گو ی له گهلدا ده كرد: من سامانی زور زیاترم هه یه له تو، مال و
مندالیشم به هی ز تره له وانه ی تو.

(۳۵) روژیک چو بو سہردانی یہ کیک له باخه کانی (له گهل هاوہله کهیدا) له کاتیکدا که ستمکار بوو له خوئی (به هوئی له خوبایی بوونیه وه)، بویه له بهر خوئیه وه وتی: گومان نابه م که ثم باخ و باخاته هرگیز له ناو بیچت...

(۳۶) واشنازانم قیامت بهرپا بیبت، سویند به خوائه گهر بمگیر نه وه بو لای په روهردگارم دواى مردنم، نه وه دلستيام که لای نه ویش جیگه و ریگه و چندها باخی رازاوهی له مه باشترم بو ناماده کراوه.

(۳۷) هاوہله نیمانداره کی له کاتیکدا که گفتوگویی له گهلدا ده کرد پیی وت: ثایا باوه رت نه ماوه به و زاتهی که سهره تا توی له خاک دروست کردوه؟! له وه دوا نوتفه یه ک بسویت، پاشان کردیتی به پیاو؟!...

(۳۸) به لام من به دلنیا بیه وه ده لیم که: - الله - (به دیهینه ری هه موو بوونیه وه)، په روهردگارمه، هیچ جوره هاوہل و شهریکیک بوئو په روهردگار هشم بریار نادم...

(۳۹) دهبوا کاتیک چوویته ناو باخه که توه، بتوتایه: ماشاء الله،

هرچی خوا ویستی له سهر بیبت ههر نه وه پیش دیت ثم هه موو نازو نیعمه ته به خششی خواجه و به ههر کهس بیه ویت دهبه خشیت، هیچ هیزو توانایه ک بو هیچ کهس نی به تنها به هوئی خواوه نه بیبت، کاتی تو من دهبینیت مال و سامان و نه وه م له تو که متره. (دهبوا زور سوپاسگوزاری خوا بوتیایه).

(۴۰) نه وه نزیکه و نومیده وارم په روهردگارم له و باخه ی تو چاکترم پی به خشیت (له دنیا دا یان له قیامتدا) به لایه کیش له ناسمانه وه بو باخه که ت بنیرت و، بیکاته زهویه کی روت و خلیسک و وشک...

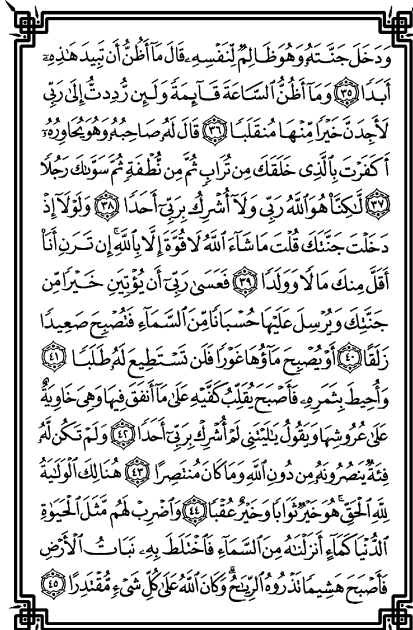
(۴۱) یاخود (دوور نیه) ناوی باخه که رو بیچت و هرگیز نه توانیت به دهستی بهینیت.

(۴۲) (سهرته نجام پیشبینی هاوہلی خواناسی هاته دی) سهره وت و سامانی به با دراو له ناو برا، ئینجا (به ده م ناخ و داخ و هه ناسه ی سارده وه)، دهستی ددها به یه کداو له سهرته و مه سره فه ی که تیدا کردبوو، له کاتیکدا باخه که به سهریه کدا ته پی بوو، له جی خویدا کاول بوو، له بهر خوئیه وه دهیوت: خوژگه من هیچ جوره شریک و هاوہلیکم بو خوا بریار نه دایه (باوه ری دامه رزوم تنها به و هه بوايه).

(۴۳) ئیتر هیچ دهسته و تا قمیگ نه بوو جگه له خوا فریای بکه ویت و له خه شمی خوا دهر بازی بکات، به هیچ شیوه یه ک سهرکه و توش نه بوو.

(۴۴) ئا له و کاتانه داو له و جوره حالانه دا یار مه تی و کومک تنها له خوا، په روهردگاری حه ق و راست و دروست و هرده گیریت، ههر خوئی چاکترین پاداشتی ناماده کردوه، چاکترین سهرته نجامیش چاوه ریپی به خته وه رانه.

(۴۵) (نه ی پیغه مبه ر) نمونه یان بو بهینه روه که ژبانی دنیا وه ک نه و ناوی بارانه وایه که له ناسمانه وه ده یارینین و روه کی زهوی به هوئیه وه به یه کدا دین و (زهوی خوئی دهر ازینته وه، به لام) له دواى ماوه یه کی که م (هه موو نه و روه ک و گژو گیایه) ده بیته پوش و په لاشیکی ورد و خاش، ره شبا به م لاو لادا بلاوی ده کاته وه، خوی گهره ش هه میشه و به رده وام ده سه لاتى به سهر هه موو شتیکدا هه یه.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا مَّا لَمْ تَرَ ۗ وَالْأَرْضُ بَارِزَةٌ وَحَشَرْتَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْهُمْ أَحَدًا ۗ وَعَرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ جَعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۗ وَوَضِعَ الْكِتَابَ تَمَّتْ آيَةُ الْمُجْرِمِينَ ۗ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُدْعَىٰ بِنَا مَا هَذَا الْكِتَابُ لَا يَغَادِرُ صِغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَيْنَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ۗ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَفَتَسْتَعْجِلُونَ بِرَبِّهِ أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ وَهْمٍ لَّكُمْ عَدُوٌّ يَبْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۗ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَعَدِّينَ ۗ وَمَا كُنْتُمْ مَعَهُ إِذْ جَعَلْنَا الْمُضِلِينَ الْعُضْدَ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۗ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدْوا عَنْهَا مَصْرَفًا ۗ

(۴۶) مال و سامان و وہچہ، زینت و جوانین بو ژبانی دنیا، به لام دلنیا بن کردہ وہ چاکہ کان کہ بہرہ میان دہمیٹتہ وہ پاداشتیان چاکترہ لای پەروردگار ت و ئومید و ہیوای چاکتریشی لی دہ کریت بو خواوہ نہ کانیاں.

(۴۷) روژیک دیت کہ کیوہ کان له جیگہی خویمان ہلہدہ کہ نین و گوٹشوہ کہ ناری زہوی بہ زہقی دہ بینیت، له کاتیگدا ہم موو خہ لکیشمان کو کر دو تہ وہ و کہ سیشمان لی بہ جی نہ ہیشتون.

(۴۸) ئو روژہ سہ رجہم نہ وہی ئادہم، ریز کراون له بہرہ دم پەروردگاردا، خوی گہورہ روو بہ کافران دہ فہرمویت: سویند بیت و اہاتنہ وہ بو لامان ہر وہک له سہرہ تادا دروستمان کردون (بہرروتی بی مال و سامان و... ہتد) له حالیگدا کہ ئیوہ گوماتان و ابو، کہ ہہرگیز کاتیگمان دیاری نہ کردوہ بو لیبر سینہ وہ تان.

(۴۹) نامہی کردہ وہی ہہر کہس دادہ نریت، (ئیمانداران

دلخوشن) بہ لام تاوانباران دہ بینیت دلہ لہرزئی و دلہ راوکیبانہ له کارو کردہ وہی ناپہ سہندی تو مار کراویان، بو یہ دلین: ہاوار له ئیمہ ئم نامہ و دوسپہ یہ چہ؟! ہیچ گوناہیکی وردو درشت بہ جی ناہیلیت بہ لکو ہم مووی تو مار کردوہ، ئو خہلکہ ہہر چیان کردوہ (بہدہنگ و رہنگہ وہ) ئامادہ یہ، بیگومان پەروردگاری تو (ئہی محمد ﷺ، ئہی ئیماندار) ستہم له ہیچ کہس ناکات.

(۵۰) ئیمہ کاتیگ بہ فریشتہ کانمان وت سوژدہ بہرن بو ئادہم، ہہر ہم موو سوژدہ یان برد جگہ له ئیبلیس کہ لہدہستہی پەرپہ کان بو بہ ہوی ئوہ وہ لہ فہرمانی پەروردگاری یاخی بو، ئایا رہوایہ کہ ئو و نہوہ کہی بکہ نہ پالپشت و یارو یاوہری خو تان له جیاتی من، له حالیگدا ئو وان دوژمنی ہم ہمیشہ یی ئیوہن، ئای کہ چہندہ کاریکی خراب و ناپہوایہ بو ستہمکاران کہ له جیاتی خوا دوژمنیکی وہک شہیتانیان داناوہ و گویرایہ لی دہ کہن.

(۵۱) و ہنہ بیت من لہ کاتی دروستکردنی ئاسمانہ کان و زہویدا ئو وانم ئامادہ کردیت، بگرہ ہہتا لہ دروست بوونی خوشیان ئاگادارین، بہراستی من ہہرگیز ئو وانہی خہلک گومرا دہ کہن نہ مکردوہ بہ یارمہ تیدہری خو م و پشتم پی نہ بہستون. (چونکہ پیوستہ بہ کہس نہی).

(۵۲) روژیک دیت کہ خوا لہ ہاوہ لگہران دہ پرسیت و بیان دہ لیت: کوا ئو شہریک و ہاوہ لانہی کہ بو منتان بریار دہدا، جا بانگیان لی دہ کہن و ہاواریان لیدہ کہن، (بہ لام بی سووہ) ہہر و لامیشیان نادہ نہ وہ، ئیتر بو ہم ہمیشہ سزای سہخت دہ خہینہ نیوانیانہ وہ.

(۵۳) (ئا لہو گیر خواردہدا) تاوانباران دوژخ دہ بینن و دلنیا کہ دہ چنہ ناوی و تیکہ لی دہ بن، ہیچ پہناگو کہ لیٹیکیش نہ کہ تا لیوہی دہربازبن.

(۵۴) سویند به خوا بیگومان ئیمه لم قورئانهدا له ههموو جوره نمونیه کمان هیئاو تهوه بو خهلکی (تا په ندو ناموزگاری لی وهر بگرن) له کایتکدا ئینسان له ههموو شتیك زیاتر موجدله ده کات و له شت ده کولیته وه.

(۵۵) خهلکی خوانه ناس ئه وه بیان کردو ته کوسپ له ری باوهر هیئانیاندا کاتیک که هیدایه تیان بو ره وانه کراوه و داوی لیخوشبون بکه له پهروه دگاریان، مه گهر ئه وهی که یاسای پیشینان به سهریاندا بسه پیٔ (به له ناو بردنیان) یاخود سزا روو به پرویان بیته وه (له قیامه تدا).

(۵۶) ئیمه پیغمبران ته نها به مؤده دهرو ترسینه ره ده نییرین که چی ئه وانه ی کافرو بی باوهرن ههر موجدله و ده مبارزی ده کهن به به لگه ی پروپوچ، بو ئه وهی (به خه یالی خو یان) حق و راستی به تال بکه نه وه و بیترازین، ههروه ها ئایهت و فرمانه کانی من و ئه وهی ئه وانی پی هوشیار کراوه ته وه

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَفِرْقًا ۖ وَجَدَلًا ﴿١﴾ وَمَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ۚ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا يُؤْمِنُوا أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٢﴾ وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَمَنْ يَدْعُلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطِيلِ يُدْعُوا بِهَ الْفَقْرِ وَالْحَقِّ وَالْحَقُّ وَآئِنْتِي وَمَا أَذِرُوا هَذَا ﴿٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَلْبَدَ ﴿٤﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿٥﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّىٰ أَتْلُعَ مَجْمَعُ الْيَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٧﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَيْلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٨﴾

کردویانه به گالته چار.

(۵۷) کئی له وه سته مکار تره که یاداوه ری کرایت به ئایهت و فرمانه کانی پهروه دگاری، که چی رووی لی وه رگیرون و لووتی بهرز گرتوه و ئه وهشی له یاد کردوه که چ ده ستیشکه ریبه کی کردوه له گونا هو تاوان، ئیمه به راستی په رده مان هیئاو به سهر دلپاندا تاله ئایه ته کانی ئیمه تینه گهن و قورسی و که پریشان کردو ته گو بیانه وه، خو ئه گهر بانگیان بکه یت بو ریبازی هیدایهت و دینداری، ئه وه هه رگیز ئه وانه ئه وه هیدایه ته وه رنا گرن.

(۵۸) پهروه دگاری تو لیخوشبووه و خاوه نی رحمهت و میهره بانیه، ئه گهر به کرده وهی ئه وه خهلکه بکات ههموویان به خیرایی ده پیچیته وه و به سزای سه خت دایانده گریٔ، به لکو کاتی دیاریکراویان بو هه یه (ههر کاتیک یه خه ی پیگرتن) هه رگیز په نایه کیان ده ست ناکه ویت بیجگه له په نای خوا.

(۵۹) ئه وه ته ئه و شارو شارو چکانه (که باسیانتان بیستوه، یاخود به چاوی خوتان ده یینن) له ناومان بردوون و کاولمان کردوون کاتیک که (دانیشتوانی) سته میان کردوه و بو له ناو بردنیان کاتی دیاریکراومان بریار داوه. (۶۰) (یادیان بیته) کاتیک موسا به هاوه لی لاوی خوی وت: من کول نادهم و ده پروم، ئه گهر چه نده ها روژم پی بیچیت تا ده گه مه ئه و شوینه ی که دوو ده ریاکه یه کده گرن یان ده گه مه ئه نجام، یاخود ماوه یه کی زور ده پروم و ده گه ریٔ (خوا ی گه وه ویستوه یه تی موسا پیغمبر ﷺ تیبگه یه تیت که به نده ی هه یه له بواری تر دا شاره زان، له به ره ئه وه رینمووی کردوه تا بگه ریٔ به شوین ئه و جوره که سانه دا و له وانیش سوود وه ر بگریٔ).

(۶۱) کاتیک گه یشته ئه و شوینه ی که دوو ده ریاکه به په ک ده گهن، ماسیه که یان که له گه ل خو یاندا هه لیان گرتبوو بو تویشووی سه فهر، فراموشیان کردبوو، ئه ویش هه لبه زی بووه و ریگه ی ناو ده ریای بو خوی گرت به ره.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا عَدَاءُ نَا لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا
 هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا آلَ الْفِرْعَوْنَ فَايَاتِنَا نَسِيتُ
 الْحَوْتَ وَمَا أُنسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُمُ وَاتَّخَذَ سَيِّئًا
 فِي الْخَيْرِ عِجَابًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْعَثُ فَارْتَدَّ عَلَيْنَا آثَارُهُمَا
 فَصَبَّأْنَا عَلَيْهِمَا فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
 عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٤﴾ قَالَ لَهُمْ مَوْسَى هَلْ أَتَيْتُكُمْ
 عَلَيَّ أَنْ تَعْلَمِينَ مِمَّا عَلَّمْتُكُمْ رُشْدًا ﴿٦٥﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
 مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٦﴾ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ﴿٦٧﴾ قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
 فَإِنْ أَتَيْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 ﴿٦٩﴾ فَأَطْلُقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقَهَا
 لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٠﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
 لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
 تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٢﴾ فَأَطْلُقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
 قَالَ أَقْبَلْتُ نَفْسًا رَكِيمَةً بَعْدَ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٣﴾

(۶۲) جا کاتیک تیپه پرین (لهو شوینه و، له جیبه کی تر لایاندا) موسا به هاوه له که ی وت: ناده ی خوار دنه که مان بهینه، چونکه به پراستی له م سه فوره ماندا زور هیلاک ماندوو بووین.

(۶۳) لاوه که وتی: نه گهر له بیرت بیت نهو کاته ی که چووینه سهر به رده گه وره که (بو حه وانسه وه) من بیرم چوو باسی ماسیه که ت بو بکه م، که سیش له بیر ی نه بر دمه وه شه بیتان نه بیت، که بوتی باس بکه م، له پراستیدا نهو ماسیه (زیندوو بووه و) به شیوه یه کی زور سهر خوی کرد به ناو ده ریادا.

(۶۴) موسا وتی: ههر نهو بووه که نیمه ده مانویست (واته: ده بوو تا لهو شوینه دا چاوه ری بوینایه) نیتر به ناچاری گه پرا نهو بو شوینه ی که به جیبا هیشتبوو.

(۶۵) لهوی به بنده یه که له بنده کانی نیمه ناشنا بوو که له ره حمه تی تایبه تی خو مان به هره وه رمان کرد بوو، زانست و زانیاری تایبه تی خو مانمان پی به خشیبوو.

(۶۶) موسا پیی وت: آیا موله تم ده دهیت که شوینت بکهوم تا لهو زانست و زانیاریه ی بیت به خشراوه منیش به هره دار بکهیت؟

(۶۷) زاناکه وتی: به پراستی تو ههر گیز ناتوانیت له گهل مندا خوراگر بیت (بیده نگ بیت به رامبهر ره فتار و کردارم، چونکه من شتی سهر سور هینه ر ده که م و تو له نهینه که ی تینا گه ی ت).

(۶۸) جا چون خوده گریت له به رامبهر شتی که وه که هه والت لیی نیه و هم سهر و نهو سهر ی نازانیت.

(۶۹) موسا وتی: ده مینیت نه گهر خوا ویستی له سهر بیت خوراگر ده بم و له هیچ فه رمانیکت ده رناچم.

(۷۰) زاناکه وتی: جا نه گهر شوینم که وتیت نهو و پر سیارم له هیچ شتی که لی مه که، هه تا خو م له نهینه که ی ناگادارت نه که م.

(۷۱) هه تا کاتیک پیکه وه ده رچوون و سواری که شتی که بوون، زاناکه دهستی کرد به کون کردن و عه بیدار کردن، موسا (خوی پینه گیرا و) وتی: باشه، ناخر، نهو تو هم که شتی که کون ده که ی ت، ده ته ویت ههر چی سهر نشینه کانی هه یه نوقمی بکهیت، به خوا کاریکی ناشایسته ی گه وره ت کرد!!

(۷۲) زاناکه وتی: نه م وت: تو ههر گیز ناتوانیت له گهل مندا خوراگر بیت!!

(۷۳) موسا وتی: لیم مه گر ه چونکه مه رجه که م فه راموش کردو فیروونی هم زانیاریه ی که ده مه ویت له تو وه فیبریم له سهر م قورس و گران مه که.

(۷۴) (دوایی دابه زینه سهر و شکانی) که وتنه ری، هه تا گه یشته مندا لیک، زاناکه گرتی و کوشتی، موسا وتی: سهره، نهو بوچی که سیکی بی گونا هت کوشت بی نهوه ی نهو تاوانیکی وای کرد بیت و (شایسته ی کوشتن بیت) سویند به خوا کاریکی ناپه سه ند و نار هوات نه جامد!!

(۷۵) زانا کہ وتی: پیّم نہ وتیت کہ توّ ھەرگیز ناتوانیت له گهّل مندا ئارام بگريت و دان به خوّتدا بگريت.

(۷۶) موسا وتی: ئە گەر دوای ئەمە پرسبیاری ھەر شتیکی ترم لی کردیت، ئەو ھاورپیہ تیم مە کہ، بەرپاستی بەرای من مافی خوّتەو له لایەن منەو ھە لی بووردراویت (چونکہ من بەناسانی له ھەلسوکەوتی توّ تیناگەم).

(۷۷) پاشان دەرچوون و رویشتن ھەتا گەیشتنە ناو خەلکی شاروچکە بەک (برسیان بوو) داوای خووراکیان له خەلکە کہ کرد، کہچی دەستیان نا بە روویانەو ھە میواندریان لی نہ کردن، ئەوسا لە ناو شارە کہ دا دیواریکیان بەدی کرد خەریکبوو دەرخوا، بەلام زانا کہ ھەلیچنیه و ھو ھو چاکی کردەو ھو بەرزی کردەو، موسا وتی: ئە گەر بتویستایە، کریبەکت بەرامبەر ئەم کارە وەر دەگرت (دەماندا بە خووراک و پیی تیر دەبووین).

(۷۸) زانا کہ وتی: ئیتر ئالیڕە بە دوو ھە کاتی جیابوونەو ھی نیوانی من و تویە، من تاویکی تر توّ

قَالَ الرَّأْفُ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَأَ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَظَعُوا أَهْلَهَا فَأَبْوَأُوا أَن يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَمَخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيل مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدَتْ أَن تَطْرُقَ وَأَنَّهَا لَمُكْرٌ وَكَانَ وَرَاءَ هُم مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْفُلُفُلُ فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنِينَ فَأَخْبَيْنَا أَنَّهُمَا طَعْنَا كُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَادْنَا أَن يُسْرِدَهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَتْ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخِرَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا كُنْتُمْ عَنْ أَمْرِي ذَاكِرِينَ ﴿٨٢﴾ قَالَ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ وَيَسْتَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

ئاگادار دەگەم له حەقیقەت و سەرەنجامی ئەو شتانە ی که نەتوانی ئارام بگريت له بەرامبەر یانەو ھە.

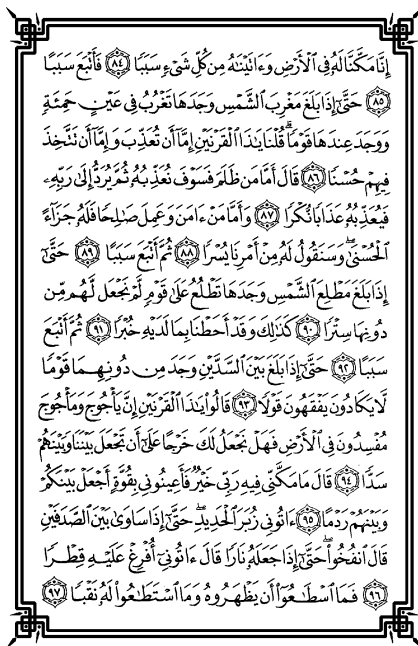
(۷۹) ئەو کہ شتیە ی (عەبیدارم کرد چەند ھەژاریک خاوەنی بوون له دەر یادا کاریان دە کرد، جا منیش ویستم عەبیداری بگەم، له کاتی کدا لەو ناو ھەدا پاشایەک ھەبوو کہ ھەموو کہ شتیە کی (چاک و ریکو پیکی) داگیر دە کرد.

(۸۰) منداڵە کەش (کہ کو شتم) دایک و باوکیکی ئیماندار ی ھەبوو، ترساین لەو ھی کہ بەسەر کەشی و بی دینی و خوانەناسی ھیلاک و ماندویان بکات (چونکہ ھەر له ئیستاو ھە سەرکەشی و لاساری پیو ھە دیار بوو).

(۸۱) (بەو کارەمان) ویستمان کہ پەر و ھەر دگاریان (لەجیاتی ئەو) پاکترو چاکترین پیی سبەخشیت و بە منداڵیکی خاوەن بەزەبی و مپہرەبانتر بە ھەر و ھەریان بکات (منداڵە کەش بە ھەشتی بیّت).

(۸۲) دیوارە کەش کہ چاکم کردەو، خاوەنە کە ی دوو منداڵی ھەتیوی شاروچکە کہ بوون، له ژیریدا گەنجینە یە کی (زیرو زیویان) ھەبوو (کہ باوکیان بو ی شار دبوونەو، ئە گەر گویمان پیی نہ دایە، باران و لا فاو دەری دەخست و ئەو خەلکە رەزیلە ی کہ میوانداریان لی نہ کردین، دەستیان دە کەوت)، باوکی ئەو دوو منداڵەش خواناس و چاک بوو، جا پەر و ھەر دگارت ویستی کاتی ک گەنجینە کە یان دەست بگەویت کہ گەورە و بە ھیزین، ئەوسا دەری بەینن، ئەمەش و ھە کو رەحمەتیکی تاییە تی له لایەن پەر و ھەر دگارتەو ھە (لەبەر خاتری باوکیان)، دنیاشبە کہ من ئەو کارانەم له خوو ھە نہ کردو ھە، ئیتر ئەو ھە بوو راز و نھینی ئەو شتانە ی کہ خو ت بو نہ دە گیرا کاتی ک ئەنجام دە دان.

(۸۳) دەر بارە ی (ذوالقرنین) یش پرسبارت لی دە کەن، پییان بلی: گو شە یە ک له بەسەر ھاتی ئەوتان بو باس دە کەم.

(۸۴) تيمہ توانا و دہسہ لاتمان لہ زهويدا پيٰ به خشى بو، بو ہہرشتيكي پيويستی ئه و سہر دہمہ هوکاره کہيمان بو رہ خساندبوو.

(۸۵) ئه ویش کہلکی تهواوی له هوکاره کان و ہر دہ گرت.

(۸۶) (خوی و له شکره کہی) کہوتہ ریٰ هہ تا کاتيک گہ يشته ناوچہ کانی خوړئاوا، (کہوا دہهاتہ بہرچاو) له گوميکی قور او دا، روژ، ئاوا دہبيت، له و ناوہدا ریٰ کہوت له قہوميکی (خوانناس و بی دین)، تيمہش پیمان وت: ئہی (ذوالقرنین) يان ئه و ہيہ بہ سزا له ناويان دہبيت (ئہ گہر له سہر کوفر و تاويان بہر دہوام بوون) يان چاکہ يان له گہلدا دہ کہيت (ئہ گہر شوینی تيمان و چاکہ کہوتن).

(۸۷) (ذوالقرنین) وتی: بيگومان ئه و ہي ستمکار بيت تيمہ سزای دہدہين، له و ہودوايش کہ گہ پايہ و ہ بو لای پەرور دگاری سزايہ کی زور سہخت و گرانی دہدات.

(۸۸) بہلام ئه و ہي تيمان و باوہر بہيئت و کارو کردہ و ہي چاکہ ئہ نجام بدات، ئه و ہ پاداشتی چاک بو ئه و ہ، له مہودوا قسہی خو؎ش و فہرمانی ئاسان و کاری سووکی دہدہين بہ سہر دا.

(۸۹) له و ہودوا کہلکی تهواوی له هوکاره کان و ہر گرت و بہ شوينياندا گہرا.

(۹۰) هہ تا کاتيک گہ يشته ناوچہی خوړه لاتي (دوور)، بينی خوړ هہلدیت له سہر قہوميک کہ بہ ناگاہہ کيان نيہ تا له تينی خو؎يان بپاريژن.

(۹۱) ہہر بہو شيوہيہ رەفتاری کرد، کہ له گہل خہلکی خوړئاوادا کردی، بيگومان تيمہ بہ تہ و اويی ئاگادار بوو يان له و کارو کردہ وانہی کہ ئہ نجامی دہدا.

(۹۲) له و ہودوا ہہر دہستہر داری هو؎کراہ کان نہ بوو، بہ شوينياندا گہرا.

(۹۳) هہ تا کاتيک گہ يشته نيوان ہہر دوو بہرہ ستمہ کہ، کہ له نيوانياندا قہوميک ہہ بوو کہ له ہيچ قسہ يہ کہ تسي نہدہ گہ يشتن (مہ گہر زور بہدہ گمہن).

(۹۴) کاتيک دہسہ لاتي (ذوالقرنين) يان بينی وتيان: ئہی (ذوالقرنين) بہ راستی يہ توجو و مہ توجو تووی خراپہ و تاوان دہ چينن لہ زهويدا، ئايا خہرجيہ ک و پارہ يہ کت بو؎ کو؎ بکہ ينہ و ہ، تا بہرہ ستميک لہ نيوان تيمہ و ئه واندا دروست بکہيت؟

(۹۵) (ذوالقرنين) وتی: ئه و دہسہ لات و زانباری و شتانہی پەرور دگارم پيٰ بہ خشيووم چاکترہ بو؎ من (لہ پارہ و سامان) جا نيوہ بہ هيژی بازو و يارمہ تيم بدہ تا بہرہ ستميکی بہ هيژ لہ نيوان نيوہ و ئه واندا دروست بکہم.

(۹۶) پارچہ ئاسنم بو؎ بهينن و (کہلہ کہی بکہن) هہ تا ئہ مہرو ئه و بہری ہہر دوو کيوہ کہی پسر کرد، ئه وسا فہرمانيدا، تا بہ (موشہدہ مہ) فوو بکہن لہ و ئاگرہی کہ لہ ژيريدا کرايوہ، هہ تا کاتيک ہہ مووی کرد بہ ئاگر، ئينجا (ذوالقرنين) وتی: ئادہی مسی تووہم بو؎ بهينن تا بيکہم بہ سہر يدا (مس) لہ گہل ئاسندا تيکہل بکريت پيکھاتہ يہ کی بہ هيژی لي؎ دروست دہبيت).

(۹۷) ئه وسا ئيتر (يہ توجو و مہ توجو) نہ توانيان سہر بکہون، نہ توانيان کونا و دہری بکہن.

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي فَادْبَعْ عَنْهُ وَدَعَىٰ رَبِّيَ فَجَعَلَهُ دَكَّةً ۖ وَكَانَ وَعْدَ رَبِّي حَقًّا ﴿۱۰۸﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُم يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَيُخِجُ فِي الصُّورِ يَجْعَلُهُمُ جَمْعًا ﴿۱۰۹﴾ وَعَرْضًا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿۱۱۰﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاةٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿۱۱۱﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَشْجُرُوا عِبَادِي مِن دُونِي ۖ أُولَئِكَ إِنَّا نَعْتَدُ لَهُمْ لَلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿۱۱۲﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿۱۱۳﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيمُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿۱۱۴﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَبُطِئَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُنْفَعُ لَهُمْ جَهَنَّمَ لَوْ نَبُوهُم بِمَا كَفَرُوا وَتَآخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿۱۱۵﴾ إِنَّا لَنُذَوِّقُهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ ۖ فَلَمَّا كَانَتْ آيَاتُنَا آتِيَةً فَزَلُّوا فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا يُعْمَلُونَ ﴿۱۱۶﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَدًا لِّلْحَبِّ لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن ينفذ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿۱۱۷﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَجِدْ فَمَن كَانَ مِن رَّجُلٍ لَّفَاءُ ذَرِيَةٍ فَلْيَمْعَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَافِلًا ﴿۱۱۸﴾

(۹۸) (تھوسا ذوالقرنین) وتی: دروستکردنی تھم بہرہستہ رہحمہ تیک بوو لہ لایہن پەروردگار مہوہ، ہەر کاتیک پەروردگارم بریاری تیکدانی بدات، ورد و خاشی دہ کات، بیگومان بہ لینی پەروردگارم حہقیقتہ و راستہ قینہ یہ.

(۹۹) لہو روژہ بہدواوہ وازمان لیہینان تا وەك شہ پؤل بہناو یہ کدا بین، یاخود وازمان لیہینان بو تھو روژہی (کہ بہرہستہ کہ دہشکیت و بہ پلہ) وەکو لیشاودینہ دہری و شہ پؤل دہدہن بہناو یہ کدا (کہ یہ کیکہ لہ نیشانہ کانی کو تایی ہاتنی دنیا)، تھوسا فوو دہ کریت بہ - صور - دا، بہو وھویہوہ ہەر ہموو خہلکی بہ تہواوی کو دہ کینہوہ (بو موحاسہ بہ و لیپرسینہوہ).

(۱۰۰) تیر تھو روژہ دوڑخ نیشانی کافران دہدہین و بہ تہواوی دہری دہخین (ہمووشیانی تبادا کو دہ کینہوہ).

(۱۰۱) تھوانہی کہ پەرودہ بہسہر چاویاندا ہاتبوو (نہ یاندہ ویست نیشانہ کانی دہسہلاتاری تیمہ ببین) و یادی تیمہ بکہن و توانای بیستنی (قورتانی تیمہ یان نہ بوو، حہزیان لی نہ دہ کرد).

(۱۰۲) نایا تھوانہی کافرو بی باوہر بون وادہزان کہ ہروا بویان دہچیٹہ سہرو چاوپوشییان لی دہکین لہ کاتیکدا کہ

تھوان بہندہ کانی تیمہ دہکینہ یارو یاوہری خوین و پشت بہوان دہبہستن و تیمہ فہراموش دہکین، تھوانہ بازانن کہ بہراستی تیمہ دوڑہخمان نامادہ کردووہ بو بی باوہران کہ لہوئی دادہبہزن و نیشتہ جی دہبن.

(۱۰۳) تھی محمد ﷺ بییان بلی: نایا ہہوالی تھو کہسانہ تان بدہمی کہ لہ کارو کردوہ یاندا زور زہرہمہند و خہسارہ تمہندن!؟

(۱۰۴) (تھوانہ) تھو کہسانہن کہ ہہول و کویشیان لہژیانی دنیادا، بہزایہ و بہہدہر چووہ بہمہرجیک وایان دہزانی کہ کاری چاک دہکین و کردوہی رہوا تہنجام دہدہن.

(۱۰۵) تھوانہ کہسانیکن کہ باوہریان بہ بہلگہو نیشانہ کانی پەروردگاریان نہ بووہو بہ نیازی نامادہ بوونی بہردہم بارہ گای خوایی نہ بوون، تیرت ہموو کارو کردوہ کانیان بی نرخ و پوچ بووہوہ، لہ روژی قیامہ تیشدا ہیچ جوڑہ بایخ و نرخیکیان بو دانانین.

(۱۰۶) تھوانہ پاداشتیان ناگری دوڑہخہ بہوئی تھوہی کہ باوہریان نہ بوو و گالتہ جاربان بہ بہلگہو نیشانہ کان و پیغہمبہرانی تیمہ کرد.

(۱۰۷) بہراستی تھوانہی کہ تیمان و باوہریان ہیناوہو کردوہ چاکہ کانیان تہنجامدوہ، تیمہ ہہر لہ زووہوہ بہہشتی فیردہوسمان بو نامادہ کردوون، تا لہوئی دابہزن و ژبانی کامہرانی تیایدا بہرہسہر.

(۱۰۸) ژبانیان تیایدا بہردہوام و نہراوہیہ، نایانہویت بگویرینہوہ بو شوینیکی تر (لہبہر چاویان ناکہویت).

(۱۰۹) بییان بلی: تھگہر دہریا ہہمووی مرہ کب بیت و زانست و زانیاری پەروردگاری پی بنوسرایہ، دہریا تہواو دہبوو پیش تھوہی زانست و زانیاری پەروردگارم تہواو بیبت، تھگہر چہندہا تھوہندہی تر دہریاش بہینن و بیکنہ مرہ کب، چونکہ زانست و زانیاری پەروردگار کو تایی نایہ و بی سنوورہ.

(۱۱۰) (تھی پیغہمبہر ﷺ بییان) بلی: بہراستی من تہنہا تادہمیزادیکم وەك تھوہ، بہلام تھوہندہ ہہیہ وەحی و نیگام بو دیت (تھم راستیہ تان تیکہ یہنم) کہ: بیگومان خوای تھوہ خواہیہ کی تاک و تہنہایہ، جائہوہی دہیہویت بہدیداری پەروردگاری شادبیبت، بہخوشنودیہوہ با کارو کردوہی چاک و دروست تہنجام بدات و بہہیچ شیوہیہک پەرستنیدا ہیچ کہسیک و ہیچ شتیک نہ کاتہ ہاوہل و شہریک بو تھو پەروردگارہی.

سورہتی (مریم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سورہتی (البقره) یدہ.

(۲) ئەی پیغمبەر ﷺ، ئەم باسە (باسی ره حمەتی

پەروردگار تە، دەر بارە ی بەندە ی خوی زە کەریا.

(۳) کاتیك له (پەرستگای خۆیدا) هانا و هاواری برد بو

پەروردگاری به پەنھانی. (و بە سوۆزە وە)...

(۴) وتی: پەروردگارا، بەراستی من ئیسکە کانم لاواز

بوون و قزی سهرم هەر هەمووی سیپتی دایگرتوو،

بەلام من هەرگیز لە دوعاو پارانە وەم لە زاتی تو ناومید

نەبووم و (دەستت نەناوہ بەروومە وە).

(۵) بەراستی من لەوہ ترساوم کە خزم و خویشان و

عەشرەت دوای مردنم سەرگەردان بن، (چونکە کەسیکی

وایان تیا دا بەدی ناکەم کە شایستە ی گە یان دنی

پە یامە کەت بیّت، خۆت دەزانیت) خیزانە کە شەم مندالی

ناییت، بۆیە داواکارم لە بەخششی خۆت بە هەر وەرم بکەیت و مندالیکم پێ ببەخشیت کە بتوانیت

جیگە ی من بگریته وە...

(۶) تا میراتی پیغمبەر ایەتی من و نەوہ ی یەعقوب و ەریگریت، هەر وەها پەروردگارا بیکە

بە کەسیکی وا، کە تۆش و بەندە چاکە کانیش ت لێی رازی بن (ئە وەندە چاکە کارو چاکە خوازو دیندارو

بانگخواز بیّت).

(۷) خوی گە و رە نزاکە ی گیرا کردو فەر مووی: ئە ی زە کەریا بەراستی ئیمە مژدەت دەدەینی بەوہ ی کە

کورپکت پێ دە بەخشین و ناویشی - یەحیا - یە، پێش ئە و کە سمان هاو ناوی ئە و نە کردو وە.

(۸) زە کەریا وتی: پەروردگارا بە چ شیوہ یە ک کورم پێ دە بەخشیت، لە کاتی کدا هاو سەرە کە شەم مندالی

ناییت و منیش گە یشتوو مە تە ئە و پەری پیری و پە ککە و تە بی (بە لام هەموو شت لای تو سادە و ئاسانە).

(۹) فریشتە کە وتی: پەروردگاری تو هەر بەو شیوہ یە بریاری داو و فەر موو شییە تی ئە و کارە لای من

زور ئاسانە، بەراستی پێش تریش تو م دروست کردو وە، وە نە بیّت شتی ک بوو بیت (نە ناوت هە بوو نە

قە بارە و بوون)...

(۱۰) زە کەریا وتی: پەروردگارا نیشانە یە کم پێ ببەخشە تاد لێ با م، کە ئە و مژدە یە هاتو تە دی، خوی

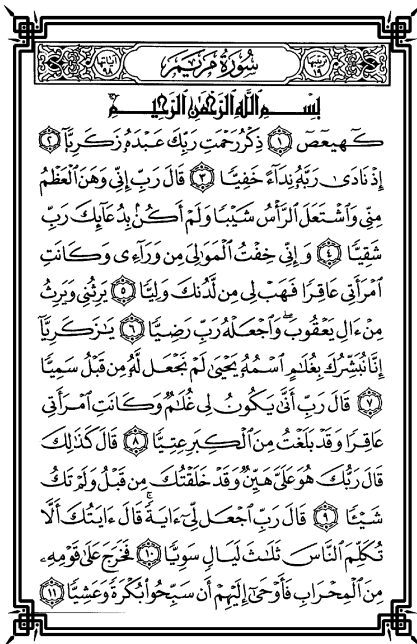
گە و رە فەر مووی: نیشانە و بە لگەت ئە وە یە (لە سەر بوونی ئە و کورە) کە تو ناتوانیت سنی شەو ی

تە و او (بە روژە کانیه وە) قسە لە گە ل خە لکیدا بکەیت! (تە نھا دە توانیت ستایشی بکەیت).

(۱۱) (ئە و سا دوای دلنیا بوون) لە پەرستگاکە ی هاتە دەر وە بو ناو قە و مە کە ی و ئاماژە ی بو کردن (کە

لە بەرامبەر نازو نیعمەت و بەخششە کانی خواو) بە یانیا ن و ئیواران تە سیبیا حات و ستایش بکەن.

(شوکرانە بژیرو سوپاسگوزار بن).

(۱۲) پاشان که یه حیا گه وره بوو فرمانمان پیدا) ئه ی یه حیا کتیبی (تهورات) به توندی بگره و پایه ندی به، ههر له تمه نی نهوجه وانیدا، توانای جیا کردنه وی راست و اراستمان پیبه خشی، به دادوره یه کی ریگ و پیک کیشی خه لکه که ی چاره سهر ده کرد.

(۱۳) یه حیا دل و دهروونیکی پر له سوزو خوشه ویستی و پاک و خاوینی هه بوو که له لایه ن خو مانه وه پیمان به خشیبوو و ئه و زور خواناس و پاریزکار بوو.

(۱۴) ههروه ها چاک رهفتارو جوان رهفتار بوو له گهل باوک و دایکیدا، وه نه بیټ ئه و که سیکی دلره ق و ناله بارو له خودا یاخی نه بوو.

(۱۵) درودو سهلامی خوی له سهر بیټ له و روژدها که له دایک بوو، له و روژهدا که وهفات دهکات، له و روژهدا که هه لده ستیټ و زیندوو ده بیټه وه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُ الْكِتٰبَ بَعُوْا اٰتَيْنٰهُ لَكُمْ صٰبِغًا
وَحٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوْةٌ وَّكَاتٍ نَّفِيًْا ﴿١٢﴾ وَّيَسِّرْ لَّيْلًا يَّوْمًا
يَكُوْنُ جِزَارًا عَصِيْبًا ﴿١٣﴾ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٤﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اٰتَيْنٰتِ
مِنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرِيْفًا ﴿١٥﴾ فَاَتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٦﴾ قَالَتْ اِنِّى
اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلٌ
رَّبِّكَ لِاُتِّبِعَ لَكَ عَلَمًا زَكِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَتْ اِنِّىْ يَكُوْنُ لِيْ
عَلَمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنَ وَّلَيِّنَجْعَلُهَا اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَاتٍ اٰمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٠﴾ فَحَمَلَتْهَا فَاتَّبَعَتْ
بِهَا مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢١﴾ فَاَلْمَأْمَأُضِ اِلَيْ جَنَعِ النَّخْلِ
قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا بَنِيَّ مِثْ قَبْلِ هٰذَا وَاكُنْتِ نَسِيًّا مِّنْ سِيًّا ﴿٢٢﴾
فَنَادٰ بِهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِىْ فَاَجْعَلِ لِّيْ رِبْكَ مَحْنًا سَرِيًّا ﴿٢٣﴾
وَهَزِيْ اِلَيْكَ بِجِنَعِ النَّخْلِ تَسْقِطُ عَلَيَّكَ رُطْبًا خَبِيًّا ﴿٢٤﴾

(۱۶) ئه ی پیغمبر ﷺ له قورئاندا باسی به سهرهاتی مه ریهم یاد بکه، کاتیگ که نارگیری کرد له که سوکاری و شوینیکی له روژه لاتی (بیت المقدس) هه لئارد (بو خواپه رستی).

(۱۷) ئینجا له نیوان خوی و ئه واندا په رده یه کی رایه ل کرد (تادوور له خه لکی به سوزه وه خواپه رستی بکات) ئیمه ش جویره ئیلی فریشته مان نارد بو لای، وه کو به شه ریکی ته واو (خوی خسته به رچاوی).

(۱۸) مه ریهم وتی: به راستی من په نا ده گرم به خوی میهره بان له تو ئه گهر که سیکی به ته قواو له خواترس نه بیټ.

(۱۹) جویره ئیل وتی: (مه ترسه) دلنیاپه من ته نه نیردراوی په روه دگاری تو، تا مندالیکی خاوینت پی بیه خشم.

(۲۰) مه ریهم وتی: جا چون من مندالم ده بیټ، له کاتیگدا هیچ به شه ریگ تو ختم نه که و تو وه و داوین پیسیش نیم.

(۲۱) جویره ئیل وتی: ئه و قسانه ی تو راست و دروستن، به لام ئه وه بریاری په روه دگاره و ده فهرمویت: ئه و کاره لای من ئاسانه (که به پی باوک ئه و منداله به نیمه کایه وه)، بو ئه وه ی بیکه مه نیشانه و موعجیزه یه ک بو خه لکی، ههروه ها رحمه تیکی تاییه تیش بیټ له لایه ن ئیمه وه، ئیتر ئه و کاره ش بریاری له سهر دراوه و براوه ته وه.

(۲۲) ده ستبه جی مه ریهم سکی پر بوو، (به غم و په ژاره وه) به ره و شوینیکی دوور رویشت.

(۲۳) ئینجا ژانی مندالبون گرتی و بردی بو لای قه دی دارخورمایه ک، (به دهم ئاهو ناله وه) ده بیوت: خوژگه پیش ئه م حاله ته به رمدمایه و وه ک شتیکی بی نرخ فهراموش بکرامایه.

(۲۴) (ئه و منداله ی که له داوینی به ربووه) له ژیره وه (بانگی کردو وتی: دایه گیان) خه فته مه خو، ئه وه ته په روه دگارت به به رده متدا جوگه له یه کی جاری کردوه.

(۲۵) ئه و دارخورمایه ش (که پالت پیوه داوه) که میگ رایوه شینه خورمای گه بیوت به سهردا ده بارینت.

فَكُلِي وَأَشْرِي وَفَرِي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنْ أَلْبَشَرٍ أَحَدًا فَقُولِي
 إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
 فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ فَأُلَا بِمَرْيَمَ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
 فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَذَتِ هُنُورٌ مَّا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
 أُمُّكَ بِعَيْنِكَ ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهَا قَالُوا كَيْفَ نَكَلِمُكَ مِنْ كَافٍ فِي
 أَلْمَهِدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
 نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
 جَبَانًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمِرْتُ
 وَيَوْمَ أُبْعِثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْكَافِي
 الَّذِي فِيهِ نَمَارُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَلَ مِنْ وَلَدٍ مَشِئْتَهُ
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
 بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَسْجِدِ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّتِي بَنَىٰ
 وَابْنُ مَرْيَمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الْظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٧﴾

(۲۶) تینجا لهو خورمایه بخو، لهو ناوہیش بخورہوہ، خہ میشت نہ بیٹ، ئہ گہر کہ سیکت له خہ لکی بینی و (پرسیاری لی کردی)، ئہوہ بہ ئیشارہت تیی بگہ یہ نہ پیی بلی: بہ راستی من بریارمداوہ و نہ زرم کردوہ بہ روژوو ہم بو خوی میہرہ بانم، لہہر ئہوہ ئہ مرو من ہہرگیز قسہ له گہل کہ سدا ناکہم.

(۲۷) ئہوسا مہریمہ مندالی نازداری خوی له باوہش گرت و بردی بو لای خزم و کہس و کاری (ہہموو بہ سہرسامیہوہ) وتیان: ئہی مہریمہ بہ راستی کاریکی نالہ بارو ئاپروو بہرت ئہ نجامداوہ.

(۲۸) ئہی خوشکی ہاروون (لہہر تہ قواو خواناسی ئہو ناز ناوہیان پیداہو) تو نہ باوکت کہ سیکی خراب و (شہروال پیس بوہ) نہ دایکیشٹ ٹافرہ تیکی داوین پیس!!

(۲۹) (مہریمہ میس ہیچی نہ گوت) بہ لکو نامازہی بو رولہی نازداری کرد (تا لهو و پیرسن)، ہہموو (بہ سہرسامیہوہ) وتیان: چون قسہ له گہل مندالی ناو بیشکہدا دہ کریت.

(۳۰) (تینجا مندالی ساوا ہاتہ گت و بہدہنگہ ناسکہ کہی)

وتی: بہ راستی من بہندہی خوام، کتییی تینجیلی پی بہ خشیووم و کردووم بہ پیغہ مہری خوی.

(۳۱) منی موبارہک و پیرویش کردوہ له ہہر کویدا ہم و ناموزگاری کردووم کہ نوپڑہ کانم ئہ نجام بدہم و له زہ کاندانیش دریغی نہ کہم ہہ تا لہ ژباندا ہہم.

(۳۲) (ہہروہا فرمانی پیداوم کہ) چاک رہفتار ہم لہ گہل دایکم دا و نہ یکردووم بہ کہ سیکی زوردارو بہ درہفتار...

(۳۳) سللوی پہروہردگارم لہ سہرہ ئہو روژہی کہ لہ دایک بووم و ئہو روژہش کہ دہمرم، ئہو روژہش کہ زیندوو دہ کریمہوہ.

(۳۴) ئا ئہوہیہ عیسای کوری مہریمہ، ہہر ئہوہشہ قسہی راست و دروست دہر بارہی، کہ ئہوانہ (واتہ جووہ کان) گومان بہدہوریدا دروست دہ کہن (گاوران، بہ کوری خوا له قہلہمی دہدہن).

(۳۵) بیگومان ناگونجیت بو خوی گہورہ، کہس بکاتہ رولہی خوی (چونکہ پیوستی پیی نیہ) پاکی و بیگہردی شایستہی ئہوہ، کاتیک ہہرشتیک بریار بدات، ئہوہ بہ راستی تہنہا ئہوہندہی دہویت کہ فرمان بدات و بلیت: بیہ، دہستہ جی دہ بیٹ.

(۳۶) بہ راستی ہہر خوا پہروہردگاری منیش و پہروہردگاری ئیوہشہ، کہو ابوو بیہرستن، ئہمہیہ ریبازی راست و دروست (ریبازی دینداری و سہرفرازی ہہر دوو جیہان).

(۳۷) (لہ گہل ئہو ہہموو راستیانہدا) گروو دہستہ کان لہ نیو خویاندا راو بوچوونی جیوازیان بو پہیدا ہوو، ہاوارو ئاھو نالہ بو ئہوانہی کہ بی باوہرن و (بروا بہو راستیانہ ناکہن) کاتیک قیامہت بہرپا دہ بیٹ و دیمہنی سامناک و بہ سہرہاتی گہورہ دہ بیٹن (کہ ئیستہ بہدووری دہزانن).

(۳۸) ئہو روژہی (کہ ئہو خوانہ ناسانہ) نامادہ دہ کرین و دین بو لامان، (زور سہیرہ!) ئای کہ چہندہ دہزگای بیستن و بینینان بہ ہیژہ، بہ لام ستمکاران ئہ مرو لہ گو مریہیہ کی ناشکرادا دہژین.

(۳۹) ئەی پیغمبەر ﷺ، ستمکاران ناگادار بکه له رۆژی ئاھو ناله و پەشیمانی کاتیک کار له کار ترازاو، له کاتیگدا ئەوانه ئیستا له غەفلەتدان و باوەر ناهینن.

(۴۰) بەراستی سەرەنجام هەر ئیمپە دەبینهوه خاوەن و میراتگری سەر زەوی و هەموو ئەو خەلکە ی که له سەریهتی و بۆ لای ئیمەش دە گەڕینهوه.

(۴۱) هەر وهه له قورئاندا باسی (گۆشە یە ک له بە سەر هاتی) ئیبراهیم بۆ ئەو خەلکە بگێرەوه، بەراستی ئەو کە سایە تیه کی راستگۆ بوو، له پیغمبەرانی ش بوو.

(۴۲) کاتیک بە باوکی وت: باوکی بەرپۆزم! ئەوه تۆ بۆ چی شتی ک دە پەرستیت که نه گوی بیسته، نه کەس بەرچاو روون و رۆشنی ر ده کات، نه هیچ سوود پکت پی ده گه به ئیت.

(۴۳) ئە ی باوکی بە نرخم! بەراستی ئەو زانستی و زانیاریه ی که بۆ من هاتوو، (دەرباره ی دەسه لات و توانای بە دیهینەری ئەم جیهانه) بیگومان بۆ تۆ نه هاتوو، که واته پەریهوی من بکه رینموویت ده کهم بۆ ریگه و ریبازیکی راست و دروست.

(۴۴) ئە ی باوکی ئازیزم! شهیتان مه پەرسته، چونکه بەراستی شهیتان یاخی یه له خوای میهره بان و سه رکه شی ی کردوو له سنور ده رچوو.

(۴۵) ئە ی باوکی بەرپۆزم! بەراستی من ده ترسم سزایه ک له لایه ن خوای میهره بانه وه یه خه ت پی بگری ت، ئە و کاته ئیتر ده بیته یارو یاوه رو پشنگیری شهیتان.

(۴۶) (باوکی ئیبراهیم به سه غله تیه وه) وتی: بۆ چی ئە ی ئیبراهیم تۆ (ئە وه نده) له خواکانی من بیزاری، بەراستی ئە گه ر کۆل نه ده دیت و واز نه هینیت (چاو پۆشیت لی ناکه م) بیگومان به رد بارانت ده که م، برۆ، ون به له به رچاوم هه ر نه تبینمه وه.

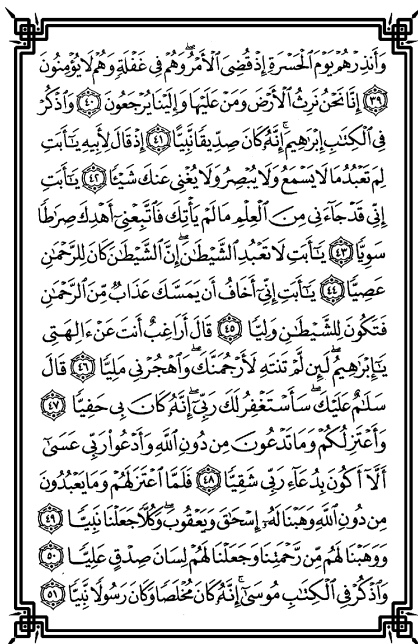
(۴۷) ئیبراهیم وتی: سلاوت لی بیت (وا من ده پۆم) له مه ولا داوای لی خو شبوون و (هیدایه ت) له په روه ردگارم بۆ ده خوزام، چونکه ئەو زاته زۆر منی خو ش ده ویت و ریزی بۆ داناوم.

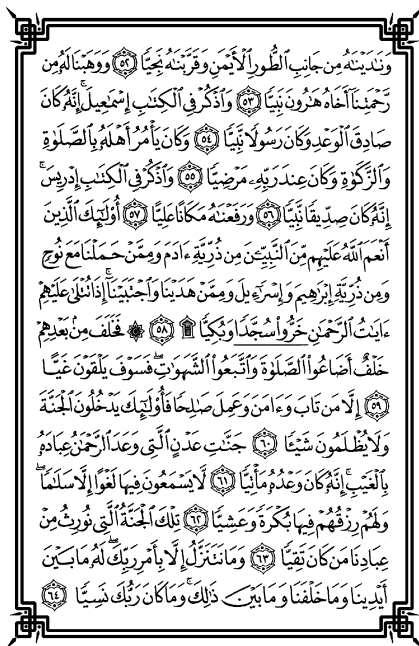
(۴۸) وا من دوور ده که ومه و و که نارگیری ده که م، له ئیوه و له و شتانه ی که له جیاتی خوا ده بیه رستن، من تنه ا هانا و هاوار بۆ په روه ردگارم ده به م و هه ر ئەو ده په رستم، ئومیده وارم که په روه ردگارم نائومید و ره نه چه پۆم نه کات و دو عاو نزاو په رستم لی وه رگری ت.

(۴۹) جا کاتیک ئیبراهیم رۆشت و دوور که وته وه له و خه لکه گو مرایه و له و شتانه ی که له جیاتی خوا ده یان په رست، ئیمه ئیسه اقمان پی به خشی و به ئیسه اقیش، یه عقوبمان به خشی، هه ریه ک له وانیشمان کرده پیغمبەر.

(۵۰) ئیمه له ره حم و به خشنده یی خو شمان هه موویانمان به هره وه پ کرد، جا ئیمه زمانی خه لکی دیندارمان هینا وه ته گۆ که (هه تا دنیا دنیا یه) باسی ئەوانه به چاکی و پاکی و بلندی پکه ن.

(۵۱) یادی موساش باس بکه له قورئاندا، بەراستی ئەویش کەسیکی هەلپژارده و دلسۆزو پیغمبەر و فرستاده بوو.

(۵۲) له لای راستی کیوی - طور - هوه بانگمان لی کرد، گفتوگوی نهییمان له گه لدا کردو نزیکمان خسته وه.

(۵۳) ههروهها بهرحمهت و بهخشندهیی خویمان هاروونی برایمان کرده پیغمبر و (هاوکار) بوی.

(۵۴) ئیسماعیلیش باس بکه له قورئاندا، بهراستی ئه وه له به لئین و په یمانه کانیدا راستگو بوو، ئه وه پیغمبرو رهوانه کراوی ئیمه بوو.

(۵۵) (ئیسماعیل) همیشه وه بهره وام، فرهانی ددها به خیزانی و خزمانی، که نویژه کانیان (به ریک و پیکی و له کاتی خودیا) ئه نجام بدن و زه کاتیش فرهاموش نه کهن، ئه وه لای په روه ردگاری شایسته ی ریزو ره زامه ندی بوو.

(۵۶) ههروهها له قورئاندا باسی ئیدریس بکه، چونکه ئه ویش پیغمبریکی زور راستکارو راستگو بوو...

(۵۷) بویه ریزی زورمان لیگرت و پایه دارو به رزو بلندمان کرد له جیگه و ریگه ی تاییه تدا.

(۵۸) ئا ئه وانه که سانیکن که خوی گه و ره نازو نیعمه تی به سهردا رشتون له پیغمبران، له نه وه ی ئادهم و ئه وانه ش (که له که شتیبه که دا) له گه ل نوحدا سوارمان کردن و له نه وه ی ئیبراهیم و یه عقوب و له وانه ی که هیدایه تمان داون و هه لمان بژاردوون، ئه وانه، هه رکاتیکن ئایه ته کانی خوی میهره بانیان به سهردا بخویریتته وه، به په له سوژده دهبه ن و ئه سرین له دیدیهان ده باریت، (له سوژو خو شه ویستی په روه ردگاریان دلانی پر له نوورو ئیمانیهان ده کولیت) و ده گرین.

(۵۹) له دوی ئه وان که سانیکن له نه وه کانیان بوونه جیشین، که نویژه کانیان به زایه داو شوینی ئاره زوه کانی نه فسیان که وتن، ئه وانه تووشی گو مرای و سه رگه ردانی و سزا دهن (له دنیاو قیامه تدا).

(۶۰) جگه له وانه ی که تهوبه ده کهن و باوه ری دامه زراو ده هیئن و کارو کرده وه ی چاک ئه نجام ددهن، ئا ئه وانه ده چنه به هه شته وه و هیچ جو ره سته میکیان لی ناکریت.

(۶۱) ئه وه به هه شته پر له باخه چرانه ی که خوی میهره بان به لئینی به بنده کانی داوه له جیهانی شاره ودها، به راستی ئه وه به لئینه ی خوا، به ریویه و هه ر دیته دی.

(۶۲) ئه وسا له وی هیچ گو فتاریکی نابه جی نایسن، جگه له سلاو کردن و (گو فتاری خوش و به جی) نه بیئت، له به یانیهان و ئیواراندا (له هه موو کاتیکدا) رزق و روزی (خواردن و خو اردنه وه ی خوش و به تام) بو یان ئاماده یه.

(۶۳) ئه وه به هه شت و شوینه خو شه، به و به ندانه مان ده به خشین و ده یانکه ینه خاوه نی، که خواناس و پاریزکارن.

(۶۴) (ماوه یه ک وهی وه ستا، پیغمبر ﷺ له فریشته جو بره ئیلی پرسی، خوی گه ورهش له قورئاندا وه لامی دایه وه): ئیمه ته نها به فرهانی په روه ردگارت نه بیئت دانا به زین، هه رچی داهاتوو رابوردوومان هیه وه ئه وهش له ئیوانیاندا هیه، بو ئه وه په روه ردگاره یه، وه نه بیئت په روه ردگاری تو هیچ شتیکن فرهاموش بکات.

(۶۵) ئەو زاتە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ھەموو دروستکراوانی نیوانیانە، کەواتە، ھەر ئەو پەرسە و زۆر بەردەوام و خوگرەبە لە پەرسنیدا، ئایا کەس شک دەبەیت ھاوناوی ئەو و ھاوتای ئەو بێت؟ (خاوەنی سیفەتی بەرزو بڵندو پیروزی بێت وەك ئەو؟!)

(۶۶) ئادەمیزادی (بی باوەر) دەلێت: ئایا کاتیک مردم، جاریکی تر لە ناینەدا زیندوو دەکریمەو؟!

(۶۷) باشە ئاخر ئادەمیزاد بو ئەو یاد ناکات و لەبیری دەچیت کە ھەر ئیمە پێشتر دروستمان کرد، خو ھەر ھیچ نەبوو؟

(۶۸) سویند بە پەرورەدگارت خوانەناسان و شەیتانەکان کۆ دەکەینەو، پاشان ھەموویان بە دەوری دۆزەخدا بەچو کدا دەھینین و (دەیانخەینە ناوی).

(۶۹) لەو دەوئا لە ھەر گرو و دەستەبەك، ئەوانە دەردەکێشین کە زۆر یاخی بوون لە خوای میھەبان (دژایەتی دین و بەرنامە کەیان دەکرد).

(۷۰) پاشان زورچاک ئاگادارین بەوێ کە کۆی لەوانە لە پێشتر و شایستەترە بەوێ کە زوو بخریتە ناو ئاگری دۆزەخەو (تا بیری تیایدا).

(۷۱) ئیو (خەلکینە) کەستان نی یە تیبەر نە کات بەسەر دۆزەخدا، (ئیمانداران بو ئەوێ زیاتر قەدری بەھەشت و رحمتی خوا بزائن، کافران بو ئەوێ بکەونە ناوی) ئەم پێشھاتە شتیکی بریارداو ھەر جیبە جی دەکریت...

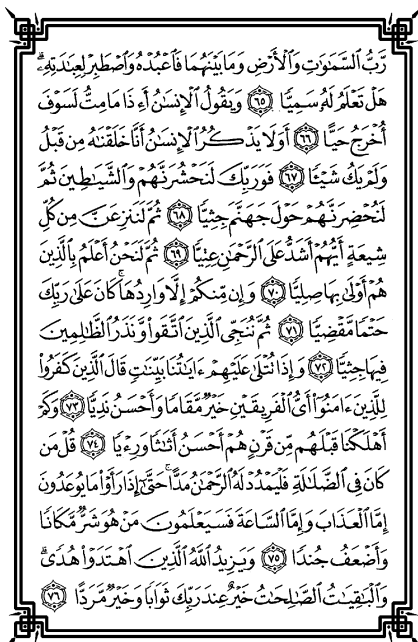
(۷۲) لەو دەوئا ئەوانە رزگار دەکەین کە پارێزکارو خواناس بوون، ستەمکارانیش لەناو دۆزەخدا بەچو کدا دەھینین.

(۷۳) کاتیک ئایەتە کانی ئیمە بەسەر بی باوەراندە بە روون و ئاشکرا بخوینریتەو، ئەوانە ی کە بی باوەر بەوانە دەلێن کە باوەریان ھیناوە: باشە کام لەو دوو دەستەبە، جیگە و ریگە ی خووش و ژیانی پر عیش و نوشی بو لئاو!! (نەفامان پیوەریان ژیانی دنیای تەمەن کۆتایە).

(۷۴) (بیر ناکە و نەو) چەندەھا قەوم و خەلکی نالە بارمان پێش ئەمان لەناو داو، کە لوپەل و ناومالیان لەمان چاکتر بوو، سیمو قیافەشیان لەمان ریکو پیکتر بوو (کوان؟... لە کوین؟... بو دیار نین؟...)

(۷۵) (ئە ی پیغەمبەر ﷺ تۆ) بلێ: ئەوێ لە گومرای دایە باھەر خوای میھەبان تەمەنی درێژو مال و سامان و دنیای پی بھەخشیت (بەچی دەچیت، بو کوپی دەبات، ئەو پەری ئەو یە) ھەتا کاتی پێشھاتی ئەو ھەر شەنەبە کە دەبیین، یان سزاو ئازاری دنیایە، یان بەرپا بوونی قیامەتە، جا خوانەناسان لە ناینەدا دەزانن کۆ جیگە و ریگە ی ناخووشەو کۆ لەشکرو سەربازانی لاوازە.

(۷۶) (لەولاشەو) ئەوانە ی ریبازی ھیدایەتیان گرتو تەبەر خوا زیاتر ھیدایەتیان دەدات، بەلام دلنابن کە ھەر کردەو چاکە کەنە بەرھەمیان دەمیتەو و پاداشتیان چاکترە لای پەرورەدگارت و باشترین سەرنجامیش دەستەبەردە کەن.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُبَيِّنَنَّ مَا لَأَوْلَادِيَ
 ۷۷ أَطَاعَ الْعَيْبَ أَوْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ كَلَّا
 سَكَتَ مَائِقُولٌ وَنَمَدُّ لَمْ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۗ وَتَرْتُهُ
 مَائِقُولٌ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۗ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عُرًّا ۗ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ حُزْدًا ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرَهُمْ آزًّا ۗ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا
 يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۗ وَسَوْفَ الْمَجْرِمِينَ
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ رُزًّا ۗ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ لَقَدْ
 جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۗ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
 وَتَشْجُقُ الْأَرْضُ وَتُحْزَنُ السَّمَاءُ ۗ أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ۗ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ إِن كُنتُمْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَقْبَاقِي الرَّحْمَنِ عَذَابًا ۗ لَقَدْ أَخْبَدْنَاهُمْ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۗ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۗ

(۷۷) نایا تھو جوڑہ کہ سائنت بینوہ، کہ باوہری بہ تایت و فرمانہ کانی ٹیمہ نیہو دہ لیت: سویند بہ خوا من سامان و کوپو نہوہم پی دہ دریت!

(۷۸) باشہ، ناخو (تھو بہ ندہ یاخیہ) بہ نہینی و شاراوہ کانی زانیوہ، یاخود بہ لینی و ہرگرتوہ لہ خوا میہربان (کہ دنیا بہ دلی تھو بیت!!).

(۷۹) نہ خیر، وانی یہ (بہ دلی تھو نابت) تھوہی کہ دہ لیت لہ نائیندہا تو ماری دہ کہین لہ سہری و سزای دوور و دریزی بو ساز دہ کہین.

(۸۰) بیگومان تھوہی تھو دہ لیت: بہ میراتی لئی دہ سینیہ نہوہ، بہ تہ نہاش دیتہ لامان (بو لپیپر سینیہوہ).

(۸۱) تھو بی باوہرانہ لہ جیاتی خوا جوڑہا شتی تریان کردوتہ خوای خوین تا پایہ داری و دہ سہ لاتیان (بہ خہ یالی خوین) دہست بکہ ویت.

(۸۲) نہ خیر، وانی یہ (خہ یالیان خواوہ)، تھو شتانہی تھوان دیہرستن، (لہ روژی قیامہ تپدا) باوہریان بہ ہرستنی تھوان نیہ و نارہ زایی دہرہ برن، (بہ لکو بہ سہختی) دزایہ تیان دہ کن و بہرہرچیان دہدہ نہوہ.

(۸۳) نایا ناینیت بہ راستی ٹیمہ چون شہیتانہ کان دہ نییرینہ سہر خوانہ ناسان، بہ گہرمی ہانیاں دہدہن بو تاوان و گوناہو خراپہ.

(۸۴) (تھی پیغمبر ﷺ) پہلہ یان لی مہ کہ، چونکہ بیگومان ٹیمہ بہوردی ہر ہموو کارو کردوہ یان بہ ژمارہ تو مار دہ کہین.

(۸۵) روژیک دیت دہستہ دہستہ خواناس و پاریزکاران بو لای خوای میہربان بہ ری دہ کہین (تا بہ دیداری شادبین و بیانخاتہ بہ ہشتہوہ).

(۸۶) تاوانبارو گوناہکارانیش بہ پہلہو بہ تینویہ تی رابچ دہ کہین بو ناو دوڑخ.

(۸۷) تھوانہ خواہنی تکا نین و کہس تکایان بو ناکات، مہ گہر تھو کہ سہی کہ لہ کاتی خویدا خوای میہربان بہ لینی پیدابیت کہ تکا بکات یان تکای بو یکریت.

(۸۸) (جوولہ کہ و گاورو بت ہرستان) دہ یانوت: خوای میہربان روْلہ و نہوہی بو خوئی داناوہ!!

(۸۹) سویند بہ خوا بہ راستی بوختانیکی ناقولاو دہ کہن و گوفتاریکی ناشایستہ و سہر سورہینہر دہ لین...

(۹۰) خہریکہ ناسمانہ کان لہ ناقولایی تھو گوفتارہ نابہ جیبہ، لہت و پتہ بیت، زہوی خہریکہ شہق بہریت و رو بچیت، کیوہ کانیش خہریکہ بکہون و ورد و خاش پین...

(۹۱) کاتیک کہ نہفامان بوونی روْلہ و نہوہیان دایہ پال خوای میہربان...

(۹۲) لہ کاتیکدا بو خوای میہربان نہ ہاتوہ و رہوانیہ کہ نہوہ بو خوئی بریار بدات...

(۹۳) ہیچ کہسیک نیہ لہ ناسمانہ کان و زہویدا، کہ بہ ندہی ملکہ چی خوای میہربان نہ بیت...

(۹۴) سویند بہ خوا بیگومان ہر ہموویانی سہر ژمیر کردوہ و یہک یہک ژمارہی کردوون (کہسی لی ون نابت)، ہر ہموویان روژی قیامہت دینہ پیشہوہ، بو لای بہ تاگ و تہنہا (بی پاسہوان و بی کہس).

(۹۵) یہ کہی تھو خہلکہ بہ تاگ و تہنہای دیت نامادہ دہ کریت لہ بہرہم دادگای پر لہ دادوہری خوادا.

(۹۶) بهرآستی ئهوانه‌ی که باوهرپیان هیئانوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه، له ئاینده‌دا خوای میهره‌بان به‌سوزو خوشه‌ویستی و ریژی (تایبه‌توه) پیشوازیان ده‌کات، (هروه‌ها له لایهن فریشته‌کان و ئیمانداران و نیشته‌جیکانی به‌هسته‌وه) خوشه‌ویست و ریژدارن.

(۹۷) جا بیگومان ئیمه ئهم قورئانه‌مان ئاسان کردووه و ههر به‌زمانی تو ره‌وانه‌مان کردووه، بو ئه‌وه‌ی مژده‌ی پی بدیت به‌پاریژکارو خواناسه‌کان، هروه‌ها که‌سانی سه‌رسخت و که‌لله‌رقی پی بترسییت.

(۹۸) ئیمه چهنده‌ها قه‌وم و خه‌لکی ناله‌بارمان پیش ئه‌مان له‌ناوبردووه، ئایا هست ده‌کیت که یه‌کی له‌وانه ماییت، یان سرته‌یه‌ک، چرپه‌یه‌ک، مشه‌یه‌کیان، لیوه‌بیته‌؟!

سورتهی (طه)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سه‌رنجی سه‌رتای سووره‌تی (البقره) بده.

(۲) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیمه ئه‌و قورئانه‌مان

دانه‌به‌زاندووه بو سه‌ر تو تاتووشی خه‌فت و غم و په‌ژاره‌بیته...

(۳) به‌لکو یادخه‌روه‌یه‌که، بو ئه‌و که‌سه‌ی که له لیپرسیینه‌وه‌ی په‌روه‌رگار ده‌ترسیته.

(۴) قورئان، له‌لایهن زاتیکه‌وه به‌ش به‌ش دابه‌زیووه، که زه‌وی دروست کردووه و ئاسمانه‌بلنده‌کانی به‌دی هیئانوه. (زانایانی ئه‌ستیره‌ناس سه‌رسامن له‌گه‌وه‌یی و فراوانی و توکمه‌یی و سوپانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کانی).

(۵) خوای میهره‌بان به‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وایه‌تی خو‌یه‌وه وه‌ستاوه (عه‌رش‌ی ئه‌و زاته له سه‌رو چه‌وت چین ئاسمانه‌وه‌یه و له‌و‌یوه سه‌رپه‌رشتی هه‌موو به‌دییه‌نراوه‌کان ده‌کات، سه‌رنجی لاپه‌ره ۲۴۹ ئایه‌تی ژماره ۲/الرعد).

(۶) هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له زه‌ویداو هه‌رچی له نیوانیاندا هه‌یه و هه‌رچی له ژیرخاکدا‌یه (هه‌ر هه‌مووی) خوا‌وه‌نیانه. (چونکه به‌دییه‌نه‌ری هه‌مو‌یانه).

(۷) خو ئه‌گه‌ر به‌ئاشکرا قسه‌بکه‌یت، ئه‌وه بیگومان ئه‌و زاته به‌نه‌ینی و له نه‌ینیش په‌نه‌اتر ده‌زانیت.

(۸) الله زاتیکه‌که جگه له‌و خواجه‌کی تر نیه، هه‌رچی ناوه پیرو‌زو سیفاته‌جوانه‌کان هه‌یه هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه.

(۹) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایا هه‌والی به‌سه‌ره‌اتی موسات پیگه‌یشتووه؟!

(۱۰) کاتیک ئاگریکی بینی (له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بو میسر، له شه‌ویکی ساردا، له بیایانی سینادا) به‌خیزانه‌که‌ی وت: ئیوه لی‌ره بن، به‌رآستی من ئاگریکم به‌دی کردووه، (با بروم) به‌لکو سه‌له‌که بزوتیکتان بو به‌ینم، یان که‌سیکم ده‌ست بکه‌ویت ریئموویم بکات. (له‌م شه‌وه تازیک و سارده‌دا).

(۱۱) جا کاتیک نزیکي ئاگره‌که بووه، بانگی لیکرا: ئه‌ی مو‌سا...

(۱۲) (خوای گه‌وره و بالاده‌ست و میهره‌بان فه‌رموی): دل‌نیابه‌ من په‌روه‌رگاری تو‌م، که‌واته پیلاوه‌کانت دا بکه‌نه، چونکه تو له‌دولی پیرو‌زی - طوی - دایت.

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿٣٧﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿٣٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿٣٩﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنِ الْأَيُّمُنُ يَا وَيْلَةَ حَاسِبٍ إِنَّهَا بِرَبِّكَ وَسِعَتْ ﴿٤٠﴾ وَاللَّهُ يَسْمِعُكَ بِمَا أَسْمَعُ وَأَنْتَ لَا تَسْمَعُ مِنْهَا شَيْئًا وَاللَّهُ يَخْفَىٰ عَلَىٰ عَظْمَاءِ الْقَوْمِ ﴿٤١﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُ مَا خَلَقَ الْجِبَالَ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِن سَأَلْتَهُ عَنِ السَّاعَةِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْبُدُكَ إِذْ أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّا لَمُخْلِطُونَ ﴿٥٠﴾

(۱۳) من ئیتر هه لم بژاردوویت (بو رابه رایه تی و پیغه مبه رایه تی) جا گوئی بگره بو ئه و شتانه ی له ریگه ی وه ی و نیگاوه پیٔ راده گه یه نریٔ.

(۱۴) به راستی هه ر من (الله) م، من خوام، هیچ خواهی که نیه جگه له من، گه واته هه ر من به رسته و نویزه کانیشته به چاکی ئه نجام بده، تا هه میشه منت له یاد پیٔ.

(۱۵) بیگومان روژی قیامت به ریویه و هه ر دیت، خه ریکه بیشارمه وه، بو ئه وه ی هه موو که سیک به گویره ی کارو کرده وه و هه ول و کوششی پاداشته بدریته وه.

(۱۶) (ئه ی موسا)؛ نه یه لیت ئه و که سانه ی که باوه ریان به قیامت نیه و شوینی ئاره زوی خو یان که وتون، (له و راستیه) ویسلت بکه ن، چونکه ئه وسا تیاده چیت و زه رر ده که یت.

(۱۷) (ئینجا خوی گه وره پرس ی) ئه ی موسا: ئه ی ئه وه چیه، به ده ستی راسته وه (گر تو وته).

(۱۸) موسا وتی: ئه وه گوچانه که مه، خو می به سه ردا ده ده م و (ده یما لم به دره ختدا) تا گه لا بوه رینم بو مه ره کانم، چه ند مه به سته کی تریشم تییدا هه یه که پیٔ ئه نجامی ده ده م.

(۱۹) خوا فه رموی: ده فریی بده ئه ی موسا.

(۲۰) جا هه ر که فریی دا، یه کسه ر بو به ماریکی زیندو، به خیرایی ده جولایه وه.

(۲۱) خوا فه رموی: بیگره و مه ترسه، وه ک ئه وسای خو ی لیده که ینه وه.

(۲۲) ده ستیشته بخه ره ژپر بالته وه، ئه و کاته به ره نگ ی سپی و دره وشاوه یی دیته دره وه، بی ئه وه ی عه بیدار پیٔ، ئه وه ش نیشانه و به لگه یه کی تره. (بو ئاینده سو دی لی و هه رده گریٔ).

(۲۳) (ئهم شتانه بو ئه وه یه) تا هه ندیک له مو عجیزه گه وره کانی خو مانت نیشان بده ین.

(۲۴) ده بچو بو لای فیرعه ون چونکه بیگومان یاخی به و له سنور دره چوه. (لافی خواهه تی لیده دات).

(۲۵) (موسا که وته نزا کردن) وتی: په ره ردگارار سینه و دل و ده روونم ئاسوده و گوشاد بکه...

(۲۶) ئیش و کارو هه ول و کوششم بو ئاسان بکه...

(۲۷) گریی زمانم بکه ره وه و زمانم گویا و پارا و بکه...

(۲۸) تا له قسه و گوفتارو مه رامم تییکه ن...

(۲۹) له که س و کاریشم هاوکار و یارمه تیده ریکم بو بریار بده...

(۳۰) (حه ز ده که م) هاروونی برام پیٔ...

(۳۱) خواهه پشتمی پیٔ به هیز بکه...

(۳۲) بیکه هاویه ش و یاریده درم، له گه یاندنی (په یامه که تدا)...

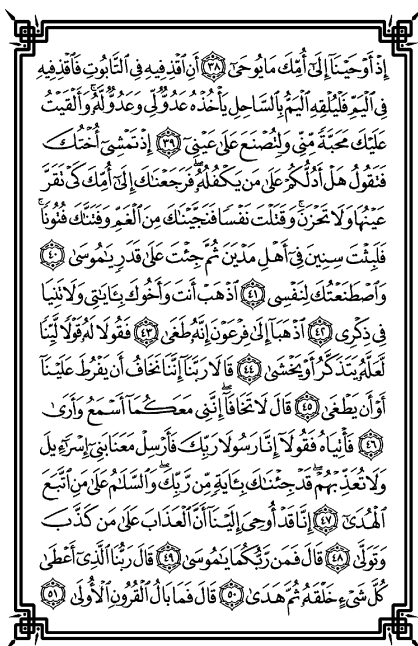
(۳۳) تا ته سییحات و ستایشی تو زور بکه ین...

(۳۴) زور یادی تو بکه ین و ناوی تو به رین...

(۳۵) چونکه به راستی تو هه میشه بینای به حالی ئیمه، به هه لس و که وتی ئیمه، به هه موو شتیکی ئیمه.

(۳۶) (خوی گه وره ش) فه رموی: ئه ی موسا هه موو داخوازیه کانت به جی یه و په سه نده و هه موویانت پیدرا.

(۳۷) سویند به خوا بیگومان ئیمه جاریکی تریش منه تمان ناوته سه ر توو لای ره حه تمان لیکردو ویته وه...

(۳۸) کاتیک ٹیمہ ٹوہی پوویست بوو بہدایکت رابگہ یہ نریت، پیمان گہ یاند...

(۳۹) کہ بیخہرہ ناو تابوتیک کی تایبہ تہوہ، ٹینجا بیخہرہ دہریا وہ، با دہریا بہرہو کہ نار بیبات، تا سہرہ نجام دوژمنہ کہی من و دوژمنہ کہی ٹہو بیگریتہوہ، ہہرہوہا خوٹشہ و بیستیم رژاند بہ سہر تدا، تا لہ ژیر چاودیری مندا گہورہ بیبت.

(۴۰) (لہ بیبرت نہ چیت) کاتیک خوشکہ کہت دہرویشت و چاودیری توئی دہ کرد، (لہ نزیک کی کوشکی فیرعہ ونہوہ، بینی گبریان خورادوہ بہ دہستہوہ) ٹہوہ بوو وتی: باشہ، ئایا کہ سیکتان پی بلیم تا بوتان بہ خپو بکات، ٹہوسا تو مان گہراندہوہ بو لای دایکت، تا چاوی روون بیبت و خہفت نہ خوات، (ٹہوہ بوو کہ گہورہ بوویت بہہلہ) کہ سیکت کوشت، ٹینجا ٹیمہ رزگارمان کردیت لہو غہم و پہژارہ پش، بہ جوہرہا شیوہ تو مان تا قی کردوٹہوہ، ٹیتر ٹہوہ بوو سالہہا لہ ناو خہلکی مہدیہ ندا مایتہوہ، (بہ شوانکاری ژبانی خوٹت برده سہر) ٹینجا ٹہی موسا لہ کاتی دیاری کراودا ہاتوویت (تا پھیامی ٹیمہ و ہر بگریت و رای بگہ یہ نیت)...

(۴۱) (جا چاک بزانه) من تو م دروست کردوہ بو خو م، (تا

پھیامی من رابگہ یہ نیت)...

(۴۲) دہی برو خوٹ و براکت ہاوری لہ گہل موعجیزہ کانمدا، نہ کہن لہ گہ یاندنی پھیامی مندا سستی و خاوی کہ متہر خہ می بکن...

(۴۳) ہہر دو وکتان بچن بو لای فیرعہون، چونکہ بہراستی ٹہو لہ سنور دہرچوہ و لہ مہرزی بہ ندایہ تی ترازاوہ... (دہم لہ خواہی تی دہ کوتی).

(۴۴) ہہر دو وکتان بہ نہرمی و بہ جوانی گفتوگوئی لہ گہلدا بکن، بہ لکو یاداوہری و ہر بگریت، یان ترسی (سزای ٹیمہ) لہ دہروونیدا جی بگریت و (خوی بناسیت).

(۴۵) موسا و ہاروون وتیان: پہرہردگار! ٹیمہ بہراستی دہترسین پہلامارمان بدات و لہ ناومان بہریت (پیش ٹہوہی پھیامہ کہ تی پی رابگہ یہ نین)، یان زیاتر سہر کہ شیبی بکات.

(۴۶) خوی گہورہ فہرموی: مہترسن من بہراستی لہ گہل تاندانم، دہ بیستم و دہینم (نایہ لم دستدریژی بکاتہ سہرتان)...

(۴۷) دہی بچن بو لای و پی بلین: ٹیمہ ہہر دو وکمان لہ لایہن پہرہردگاری تووہ رہوانہ کراوین، (باوہری پی بہینہ) و نہوہی ٹیسرائیلیش نازاد بکہ، با لہ گہ لماندا بن، سزاو نازاریان مہدہ، بہراستی ٹیمہ، ہاوری لہ گہل موعجیزہی تایبہ تی لہ لایہن پہرہردگار تہوہ رہوانہ کراوین، سلاویش لہ سہر ٹہو کہ سانہ بیبت کہ شوینی ہدایہت و ریبازی راستہ قینہ کہوتوون.

(۴۸) بیگومان ٹیمہ ناگادار کراوین، کہ سزاو نازارو بہلا لہ سہر ٹہوانہ یہ کہ راستیہ کان بہ درو دہزائن و پستی تی دہکن لیی یاخی دہبن و (باوہری پی ناکہن).

(۴۹) فیرعہون بہ فیزوہ وتی: باشہ ٹہی موسا پہرہردگاری ٹیوہ کییہ!؟

(۵۰) موسا وتی: پہرہردگار مان ٹہو زاتہ یہ کہ ہہموو شتیکی بہ تایبہ تی و ریکو پیکی دروست کردوہ، پاشان رینمووی کردوہ، تا بہ چاکی دہوری خوئی بیبیت و (لہ خزمہ تی نادمیزادا بیبت).

(۵۱) فیرعہون وتی: ٹہی ٹہو ہہموو خہلکہی کہ لہوہ پیش تیاجوون، چیان لیہات و سہر ٹہنجامیان چونہ!؟

(۵۲) موسای تی: زانیاری ئه‌وانه، لای په‌روه‌ردگار مه‌وه له دۆسیه‌کانی (لوح‌المحفوظ) دا پارێزراوه، په‌روه‌ردگاری من، هیچی لای ون ناییت، هیچ شتیکیش فه‌راموش ناکات.

(۵۳) ئه‌وه زاته‌ی که زه‌وی بو ئیوه بار هیناوه، وه‌کو لانه‌که و بیسکه (له‌سه‌ری ده‌سه‌وینه‌وه)، هه‌روه‌ها جووره‌ها ریگه‌ی (زه‌مین و ئاسمانی و هه‌وایی) تیایدا بو فه‌راهه‌م هیناوان، له ئاسمانیشه‌وه باران داده‌به‌زیئیت، که به‌هۆیه‌وه چه‌نده‌ها جووت رووه‌کی پێ ده‌روینیت.

(۵۴) خه‌لکینه‌ بخۆن (له‌وه به‌ره‌م و به‌ره‌که‌ته)، مالا‌ته‌کانیشتان ب له‌وه‌پرین، به‌پراستی ئا له‌وه‌شتانه‌دا به‌لکه‌وه‌نیشانه‌ی زۆر هه‌یه بو که‌سانی ژیر و هوشمه‌ند.

(۵۵) ئیمه ئیوه‌مان هه‌ر له‌م زه‌ویه دروست کردووه، (دوای ماوه‌یه‌که) ده‌تانخه‌ینه‌وه ناوی، پاشان جاریکی تر دووباره‌ له‌و زه‌ویه‌ ده‌رتان ده‌هینینه‌وه (بو لیسپرسینه‌وه و وه‌رگری ئه‌وه پادا‌شته‌ی که شایسته‌ن).

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ إِلَيْ رِيٍّ وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُّوا
 وَأَرْضُوا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ أَلْبَسُوا ﴿٥٤﴾ وَبَيْنَمَا
 خَلَقْتُمْ فِيهَا نِسَاءَكُمْ وَفِيهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا آدَمًا إِلَىٰ أَهْلِهَا فَأَكْذَبُوا وَابْنًا ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجْمَعُوا إِنَّا خَرَجْنَا
 مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالنَّاسِ أجمعين ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا آتَيْنَاكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ
 فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّمِينِ وَإِنِّي أَخَشِي النَّاسَ سُحُبًا
 مُوسَىٰ وَيَلِكًا لَاتَّقُوا عَلَّ اللَّهُ كَذِبًا فَيَسْجُدَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ آفَاتِي ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ قَوْمًا لِيَكُونَ لَهُمْ
 النَّجْوَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ إِنَّ هَذَا نَسِجْرٌ إِنْ يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكُمْ
 مِنَ الْأَرْضِ بِسِحْرِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾
 كَذَبْتُمْ ثُمَّ أَنتُوا صِفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٢﴾

(۵۶) سویند به‌خوا هه‌رچی په‌لگه‌وه‌ موعجیزه‌ه‌ه‌بوو نیشانی فیرعه‌وه‌نماندا که‌چی هه‌ر هه‌مووی به‌دروژانی و ناماده‌ نه‌بوو باوه‌ر به‌نییت، به‌لکو هه‌ر سه‌ری یاداو یاخی بوو.

(۵۷) فیرعه‌ون (به‌ناوه‌زاییه‌وه) وتی: ئه‌ی موسا هاتوو بو لامان، تا له‌سه‌ر زه‌وی خۆمان به‌ده‌رکردمان بده‌یت و ئاواره‌مان بکه‌یت، به‌هۆی جادووگه‌ریه‌که‌ته‌وه‌؟!

(۵۸) که‌واته‌ سویند بی‌ت ئیمه‌ش جادوو‌یه‌که‌ت بو ده‌هینین وه‌که‌ ئه‌وه‌ی خۆت، جا شوین و کاتیکی بو ئیمه‌وه‌ بو خۆت دابن، نه‌ ئیمه‌ سه‌ریچی لای بکه‌ین نه‌ توش، تا له‌یه‌که‌ شوین و کاتدا ده‌سته‌کار ببین له‌ شوینیکی ریک و پیکدا.

(۵۹) موسای تی: کاتی دیاریکراومان روژی رازنده‌وه‌ بی‌ت و له‌کاتی چیشته‌نگاودا خه‌لکی کو‌بکریته‌وه‌.

(۶۰) فیرعه‌ون ئه‌وه‌ دانیشته‌ی به‌جی هیشت و هه‌رچی فیل و ته‌له‌که‌ی هه‌بوو خسته‌یه‌کارو پاشان (له‌کاتی دیاری کراودا) هات (به‌له‌خوبایی بو‌ونه‌وه‌، وای ده‌زانی سه‌رکه‌وته‌ن به‌ده‌ست ده‌هینیت).

(۶۱) موسای به‌جادووگه‌رانی وت: هاوار له‌ ئیوه، نه‌که‌ن درو به‌ناوی خواوه‌ هه‌له‌به‌ستن، (هاوه‌لی بو‌ بریار بده‌ن، باوه‌ر به‌ پیغه‌مه‌رانی نه‌که‌ن) چونکه‌ ئه‌وه‌ زاته‌ به‌توانایه‌ به‌به‌لایه‌که‌ هه‌مووتان له‌او بیات و بتانفه‌وه‌تینیت، چونکه‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ شتی ناوه‌وا هه‌له‌به‌ستیت و پرویاگه‌نده‌ی درو ده‌کات ناو‌مید و بی هیواو ره‌نجه‌رویه‌.

(۶۲) (گوفتاری موسا‌کاری تیکردن) که‌وته‌نه‌ باس و خواس له‌ نیوان خۆیاندان و به‌نه‌ینی چپ و هورپان ده‌کرد.

(۶۳) (هه‌ندیکی له‌ دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون) وتیان به‌ (جادووگه‌ران) به‌پراستی ئه‌م دوانه‌، دوو جادووگه‌رن و ده‌یانه‌ویت، له‌ وولات و نیشتمانی خۆتان ده‌رتانپه‌رین، هه‌روه‌ها به‌هۆی جادوو‌ه‌که‌یانه‌وه‌ و ئه‌م ریگه‌وه‌ به‌رنامه‌گرنگ و به‌رزه‌ی ئیوه‌ له‌ناو به‌رن...

(۶۴) جا هه‌رچی تواناو ده‌سه‌لات و جادوو‌یه‌کتان هه‌یه‌ بیخه‌نه‌کارو به‌که‌ پارچه‌ و به‌که‌ ده‌ست، ده‌سته‌کار بن، بیگومان ئه‌وه‌ی ئه‌مرو ده‌یباته‌وه‌ سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو به‌هه‌مه‌نده‌!!

(۶۵) ئەوسا جادووگەران وتیان: ئەی موسا؛ یان تو دەستبەکاربە و دار عەسای خۆت فری بده، یان ئیمە سەرەتا دەست پێ دەکەین و فری دەدەین؟

(۶۶) موسا وتی: نه خیر؛ ئیوه له پیشدا دەست پێ بکەن، جا هەر که دەستیان پیکرد پەت و گوریس و دارو چیوه کانیان وا دەهاتنه بەرچاوی موسا بههوی جادووه که یانهوه که هەمویان بونه ته ماری گهوره و به خیرایی دەرپۆن و دەرپۆین.

(۶۷) ئەوسا موسا هەستی کرد بە ترسیک له دل و دەرپۆیندا.

(۶۸) (ئیمەش نیگامان بو کرد) و تمان: مه ترسه و دلنیا به چونکه بهراستی هەر تو بەرزو سەرکه وتوویت.

(۶۹) ئەوی له دەستی راستدایه (واته عەساکەت) فری بده، هەرچی ئەوانه کردویانه دەیماشیته وه و وقوتی ددهات، چونکه بیگومان ئەوی کردویانه تهنه فیل و تهله کهی جادووگه ره، جادووگه ریش بو هەر کوی بجیت و هەرچی بکات سەرکه وتوو ناییت.

(۷۰) ئەوسا ئیتر هەموو جادووگەران، کەوتن بە رووداو

سوژەیان برد بو خوا (راستیان بو دەرکهوت) و وتیان: ئیتر ئیمە باوەرپێکی بە تینمان هیناوه بە پەرورەدگاری هاروون و موسا. (حه قیقهت و راستیمان بو دەرکهوت).

(۷۱) فیرعون وتی: ئایا ئیوه هەر ئاوا باوەرتان پێ هینا پیش ئەوی مۆلتتان بدەم و رازی بم؟ بەراستی دياره موسا گهوره و ماموستاتانه و هەر ئەو فیری جادووگه ری کردوون، شەرت بیست دەست و قاپچان بە پیچەوانه وه بقرتینم و هەلتانواسم بەقه دی دارخورمادا ئەوسا چاک دەزانن که کامان (من، یان خوی موسا) سزیمان توندو تیژو بەردهوامه!

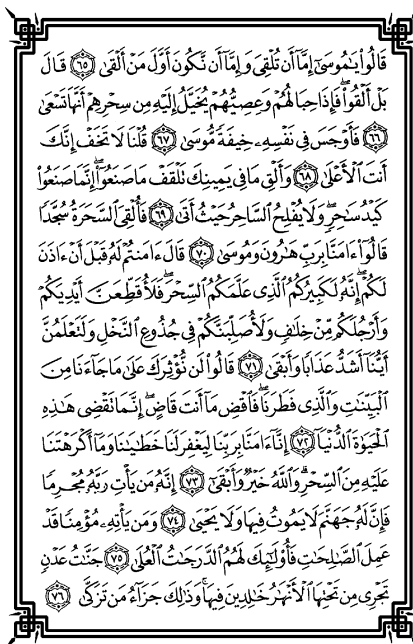
(۷۲) (جادووگه رانی تاویک له مەوبەر، بە باوەرپێکی بە تینه وه) وتیان: هەرگیز تازه باوی تو نادەین بەسەر ئەم بەلگه و نیشانانەدا که بومان هاتوو سویند بەو کەسە که دروستی کردوین، چیت له دەست دیت ئەنجامی بده و درییی مه که، بهراستی تو هەر دوتوانیت ژبانی ئەم دنیا به مان لی زهوت بکهیت.

(۷۳) ئیمە ئیتر بهراستی باوەرمان هیناوه به پەرورەدگاران، تا له گوناوه کانیان خوش بییت و لهو جادووگه ریهش که به زور پیت کردین، ئیمە دلنیا به که پاداشتی خوی گهوره چاکتره و سودو قازانجی بەردهوامتره و ناپریته وه.

(۷۴) ئیمە دلنیا به له وهی، که ئەوی به تاوان و گوناوه وه بگه رپیته وه بو لای پەرورەدگاری، بیگومان ئەوه دۆزهخ بوئ نامادهیه که نه ده مریت تیایدا (تا له سزا رزگاری بییت) نه ده ژی (به نارامی و ئاسوده یی).

(۷۵) ئەو کەسەش په ئیمان وه بگه رپیته وه بو لای و بهراستی کرده وه چاکه کانی ئەنجام داییت، ئەوه بو ئەوانه پله و پایه ی بەرزو بلند نامادهیه....

(۷۶) بههشتی - عەدنه - که باخه کانی چرو پره ده چنه ناوی، چهنده ها رووبار به ژیر دره خته کانییدا دەرپوات، هاوری له گه ل ژبانی هه میشه یی و نه براوه دا، ئەوهش پاداشتی که سبکه دل و دەررون و رهوشتی خوی خاوین کردیبت و له یاخی بوون به دور بییت.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبْسًا لَّا تَحْتَفِ دَرَكًا وَلَا تَحْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَأَنبَعَثْنَا فِرْعَوْنَ وَمَا يُدْعَىٰ فَغَشَّيْنَاهُم مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَاشَيْهِمْ ﴿٧٨﴾ وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَذَلَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ قَوْمِهِ وَمَا هَدَىٰ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كَلِمَاتٍ مِّن طِبِّئِنَّا مَا زُرْتُنَّكُمْ وَلَا تَطْعَمُوا فِيهِ فَيَحِلُّ عَلَيْكُمْ عَضِيٌّ وَمَنْ يَحِلِّلْ عَلَيْهِ عَضِيٌّ فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَصْحَابُكَ عَن قَوْمِكَ بِمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّمَرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقُولُونَ لِمَ جِئْتُم بِكُمْ رَبُّنَا مِن بَعْدِكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنًا أَفْطَالَ عَلَيْنَا أَلَمْ نَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَا آخِرُ مَا أَخْلَقْنَا مَوْعِدًا بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا جَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّمَرِيُّ ﴿٨٦﴾

(۷۷) (دوای تپه‌پر بوونی چهند سالیك) سویند به خوا نیگامان بو موسا کرد که شه‌وه‌وی بکه به‌بنده‌کانم و ریگه‌یه کی وشکیان له ده‌ریادا بو دابین بکه ترسی ئه‌وه‌شت نه‌بیئت که بیئت بگهن و خه‌می نوم بوون و تیاچوونیشت نه‌بیئت.

(۷۸) ئه‌وسا فیرعه‌ون به سه‌ربازانیه‌وه شوینیان که‌وتن، کوتوپر له‌ناو ئاوه‌که‌دا شه‌پولی ده‌ریا دای به‌سه‌ریانداو هه‌موویانی داپوشی به‌ج داپوشینیک!

(۷۹) فیرعه‌ونیش قه‌وم و گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کردو رینمووی نه‌کردن. (بو ریباریکی چاک).

(۸۰) (پاشان خوا؛ روو به نه‌وه‌ی ئیسرائیل ده‌فه‌رمویت): ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل بیگومان ئیمه‌ ئیوه‌مان له ده‌ست دوژمنه‌که‌تان رزگار کردو به‌لینیشمان دانئ که له‌لای راستی کیوی طوردا (په‌یمانتان لی و‌ه‌ر‌ب‌گرین)، گه‌زو و شه‌لاقه‌شمان بو دابین کردن.

(۸۱) بخون له‌و رزق و روزیه پاک و چاکانه‌ی که پیمان

به‌خشیوون و زیاده‌روی و گونا‌ه‌کاری و فیل و ته‌له‌که‌ی تیدا مه‌که‌ن، بو ئه‌وه‌ی خه‌شم و قینی من داتان نه‌گریته‌وه، بیگومان ئه‌وه‌ی خه‌شم و قینی من دایبگریت، ئه‌وه ئیتر که‌وتوه و تیاچووه و سه‌رگه‌ردان بووه. (۸۲) دلنیش بن به‌راستی من زور لیخوش بووم له‌و که‌سه‌ی که ته‌وبه ده‌کات و باوه‌ر ده‌هینیت و کاروکرده‌وه‌ی چاکه ده‌کات، له‌وه‌ودوا (تا دوا هه‌ناسی ژیانی) به‌رده‌وام ده‌بیئت له‌سه‌رته‌و ریبار.

(۸۳) (له‌وه‌ودوا موسا خوی گه‌یاندی کیوی طور، خوی گه‌وره لیی پرسی): ئه‌ی موسا بوچی تو په‌له‌ت کردو قه‌ومه‌که‌ت به‌جی هیشت.

(۸۴) موسا وتی: ئه‌وان له‌سه‌ر ریباری من ده‌رو، (به‌لام من ئاره‌زوومه‌ندی گفتوگوت بووم) بو به‌په‌له‌هاتم تا تو ئه‌ی په‌روه‌ردگارم لیم رازی بیئت (هه‌روه‌ها فه‌رمان و رینمونه‌ی پیروژه‌کانیشته‌وه‌ر‌ب‌گرم).

(۸۵) په‌روه‌ردگار فه‌رموی: بیگومان ئیمه قه‌ومه‌که‌تمان له‌ دوا هاتنی تو تاقیکرده‌وه (که‌چی سه‌ره‌که‌وتوو نه‌بوون، باوه‌ر دامه‌زراو نه‌بوون) کابرای سامیری گومرای کردن.

(۸۶) پاشان موسا گه‌راپه‌وه بو ناو قه‌ومه‌که‌ی، به‌تو‌وره‌یی و داخ و خه‌فه‌تیکی زوره‌وه، وتی: ئه‌ی قه‌ومه‌که‌م، مه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارتان به‌لینی چاکی نه‌دابوونئ (که سه‌رفرازان بکات له دنیاو قیامه‌تا) ئایا ئه‌و به‌لین و په‌یمان زوری پیچوو؟ یاخود ویستتان خه‌شم و قین له‌لاین په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌داباریت به‌سه‌رتاندا، بو به‌ئیت ئیوه ئه‌و به‌لینه‌ی دابوتان به‌من نه‌تان برده‌سه‌ر (که پابه‌ندیی به‌کخواناسی بن؟!).

(۸۷) خه‌لکه‌که‌ه و تیان: ئیمه سه‌رپیچی کردنمان له‌ به‌لینه‌که‌ی تو به‌ئاره‌زووی خوومان نه‌بووه، هه‌زمان له سه‌رپیچی نه‌کردوو، به‌لام ئیمه زیرو زیویکی زوری - قبطی - یه‌کان درابوو به‌سه‌رماندا، جائیتر فریمانداو سامیریش به‌و شیوه‌یه‌تواندیه‌وه‌و ئه‌وه‌ی کرد که کردی.

(۸۸) بهو زیرو زیوه په یکهری گویره که یه کی بو دروست کردن (جارجار) بوړپه کی ده کرد، (سامیری و بی دینه کان بی شهرمانه) وتیان: ته مه خوی تیوه و خوی موسایه، نهو له بیری چوه و (به شوینیدا ده گه پیت).

(۸۹) باشه! نهونه فامانه نازانن نهو گویره که یه وه لامی هیچ قسه یه کیان ناداته وه؛ هیچ زهره، یان قزازنجیکی بو یان نیه؟!

(۹۰) خو پیشتریش هاروون پی وتن: نهی قهومی من؛ تیوه بهم گویره که زیرینه تووشی تاقیکردنه وه یه کی سهخت بوون و تیایدا دهرنه چوون، دلنیا بن که په روهردگارتان خویه کی میهره بانه، شوینی من بکهون و گویرایه لی فرمانی من بن.

(۹۱) که چی وتیان: هه رگیز وازی لی ناهینین و به ده وریدا دیین و ده پیه رستین هه تا موسا خوی ده گه پیته وه!!

(۹۲) (موسا، که گه راپه وه به توره پیه وه) وتی: نهی

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى قَسَى ﴿۸۸﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ بَرِجَ إِلَهُهُمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿۸۹﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّى يُبْرَجَ إِلَيْنَا مَوْجٌ ﴿۹۱﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَامَعَكُمْ إِذْ رَأَيْتُمْ ضَلُّوا ﴿۹۲﴾ أَلَا تَتَذَكَّرُونَ أَفَعَصَيْتُمْ أَمْرِي ﴿۹۳﴾ قَالَ يَبْنَومُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿۹۴﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ ﴿۹۵﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتِ لِي نَفْسِي ﴿۹۶﴾ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ نُخْلِفَهُ إِلَّا أَنْظِرَ إِلَيْكَ الْإِلَهَ الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لِحُورٍ لَهُمْ لَتَسْفُتُنَّهُ فِي آلَيْهِ سَفَا ﴿۹۷﴾ إِكْمَا إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۹۸﴾

هاروون، چی وای لی کردیت (بی ده نگ بیت) و هیچ نه که یه، کاتیک بینینن ناوا گومرا بوون؟

(۹۳) چی وای لی کردیت پهیره وی من نه که یه؟! تیا له فرمانی من یاخی بویت؟!

(۹۴) هاروون وتی: کوری دایکم (بو نه وهی سوژی بجولینیت) ریشم مه گره و قزم رامه کیسه، (من بو یه زور له سهری نه چووم) ترسام دواپی پیم بلیت: تو جیاوازیت خسته ناو نه وهی ئیسرائیله وه و گویت به قسه ی من نه دا.

(۹۵) (ئینجا موسا رووی کرده کابرای سامیری) وتی: نهی سامیری، نهو کاره خه تهرناکه چی یه که نه نجامت داوه؟ (نه م پیلان و ته له که و فیله چی یه دروستت کردوه)؟!

(۹۶) سامیری وتی: نه وهی من بینیم، نهوان نه یانینین، من مشتیکم له شوین پی (نه سپه که ی) جویره نیل هه لگرت و فریمدایه ناو په یکهره که وه، بهو شیوه یه نه فسی به دکردارم نهو کاره ی پیکردم (یاخود ده گونجیت سامیری درو بکات، تا خوی له خشمی حه زره تی موسا رزگار بکات و جادویه کی نه نجام داییت).

(۹۷) (موسا به سامیری) وت: ده برو تا ماوی له زیاندا (هه ر که سیک نزدیکه که وه ده بیت) بلیت: به هیچ شیوه یه که به ریه که وه تن نی یه (دیاره که دهستی هه ر که سی به رکه و تبیت تووشی ئازاریکی زور بووه)، دلنیاش به که کاتیک تریشت بو دیاری کراوه، که هه رگیز ناتوانیت لی دهر باز بسیت، سه رنجی خواکه شت بده که به ده وریدا ده سوراپته وه و ده تپه رست، ده بیت بیسوتینین و هه لا هه لای بکه ین و بیخه یه ناو دهر یاوه.

(۹۸) خه لکینه؛ تیوه دلنیا بن که په روهردگارتان ته نها ذاتی (الله) یه، جگه لهو خویه کی تر نیه، زانیاری و زانستی نهو زاته هه موو شتیکی گرتوته وه.

كذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ﴿١٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا
 ﴿٢٠٠﴾ خَلْدَيْنَ فِيْهِ وِسَاءً لَّهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ جَمَلًا ﴿٢٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّوْرِ وَيَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمِيْذٍ رِّزْقًا ﴿٢٠٢﴾ يَتَخَفَتُوْنَ
 بَيْنَهُمْ اِنْ لِيْتُمْ اِلٰعٰشِرًا ﴿٢٠٣﴾ فَمَنْ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ
 اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لِيْتُمْ اِلَّا دُوْمًا ﴿٢٠٤﴾ وَتَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الْغِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ﴿٢٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٢٠٦﴾
 لَا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا ﴿٢٠٧﴾ يَوْمِيْذٍ يَبْعَثُ الدَّاعِيَ
 لَا عِوَجَ لَهُ وَّخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا
 ﴿٢٠٨﴾ يَوْمِيْذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفْعَةُ اِلَّا مَنْ اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ﴿٢٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَّمَا خَلْفَهُمْ وَّلَا يُحِطُوْنَ بِهٖ
 عِلْمًا ﴿٢١٠﴾ وَعَسَتْ اَلْوَجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
 حَمَلَ ظُلْمًا ﴿٢١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
 يَحْزَنُ ﴿٢١٢﴾ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿٢١٣﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءًا وَّعَرَبًا
 وَصَرَفْنَا فِيْهِ مِنْ اَلْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحَدِّثُ لَّهُمْ ذِكْرًا ﴿٢١٤﴾

(۹۹) ئەي محمد ﷺ: ئېمە بەو شېوہیە ھەندیک لە بەسەرھاتی ئەوانەیی رابوورد بۆت دەگیرینەو، دلنیا بە ئیمە لە لایەن خۆمانەو قورئانمان پێ بەخشیوویت کە یاداوەری بێت لە ھەموو رووبە کەوہ.

(۱۰۰) ئەوہی پستی تی کردییت، ئەوہ بێگومان لە روژی قیامەتدا کۆلیک گوناھ ھەلدەگریت.

(۱۰۱) (ئەو جوڑە کەسانە) لەناو سزادا بو ھەمیشە دەمیننەو، ئای چەند خراپە ئەو کۆلە قورسەیی کە لە قیامەتدا بە کۆلیانەوہیە.

(۱۰۲) روژیک دیت فوو دەگریت بە - صور - دا، ئەو روژە تاوانباران چاویان کوپرەو شین ھەلگەراوہ (دیمەنیک) ناشیرین و سامناکیان ھەیە.

(۱۰۳) بەچپەو سرتە بەیەک دەلین: تەنھا دە شەوتان؛ (لە دنیادا یان لە جیھانی بەرزەخدا) پیچووہ.

(۱۰۴) ئیمە چاک دەزانین سەرەنجام چی دەلین چونکە ژیرترین و وریاترییان دەلین: تەنھا روژیکتان پیچووہ!!

(۱۰۵) پرسیارت لیدە کەن دەربارەیی کیوہ کان (کە لە بەریا بوونی قیامەتدا چیان بەسەر دیت)، ئەي محمد ﷺ تو پێیان بلێ: بەروردگارم ھەلی دەتە کینیت و وردو خاشی دەکات...

(۱۰۶) پاشان پەرش و بلاوی دەکاتەوہ و دەیکاتە زەویەکی پان و تەخت و بەرین...

(۱۰۷) ھیچ خواریو خێچی و بەرزی و نزمیەک لەسەر رووکاری نابینیت.

(۱۰۸) لەو روژەدا ھەموو خەلکی شوینی جار دەری کو کردنەوہ دەکەون، ھیچ سەرپیچی و لاریەک ناکریت، ھەموو دەنگەکان لەبەر پەروردگاری میھربان نزم و بەھیوایشی دەدوین، تەنھا چپە و سرتە یەکی کەم دەبیسیت.

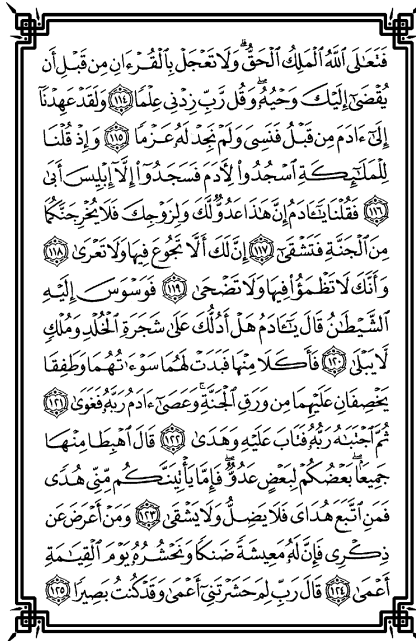
(۱۰۹) لەو روژەدا تکاو شەفاعەت وەرناگیریت و بی سووہ، مەگەر لە کەسیک خوای میھربان مۆلەتی بدات و رازی بێت بەوہی قسەیی بو بگریت و قسەیی لی وەرگریت.

(۱۱۰) خوا بە ھەموو ئەو شتانە دەزانیت (کە لە قیامەتدا) چاوەرییانەو بە ھەموو ئەو شتانەیی (کە لە دنیادا) ئەنجامیان داوہ و ئەو خەلکە ھەرگیز ناتوانن ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری ئەو زاتە بین و پەیی ببن.

(۱۱۱) ھەرچی رووخسارەکانە (لە روژی قیامەتدا) ملکەچ و فەرمانبەردارن، بو ئەو زاتەیی کە ھەمیشە زیندووہ و دەسەلاتی بی سنووری ھەیە، بێگومان ئەوہی ستەمی کردووہ: رەنج بەخەسارو ناو میدو بی هیوایە.

(۱۱۲) ئەوہش کە کارو کردوہ چاکەکان ئەنجام دەدات، لە ھەمان کاتدا باوہرداریکی ئیمان دامەزراوہ، ئەوہ ئیتر ناترسیت لەوہی ستەمی لی بگریت یان مافی پیسیل بگریت.

(۱۱۳) ئا بەو شېوہیە ئیمە قورئانیکیی عەرەبی و پاراو و رەوانمان دا بەزاندووہ، جوڑەھا ھەرەشەشمان تیا دا باس کردووہ (لە یاخییەکان) بو ئەوہی لە خوا بترسن، یاخود ببیتە ھوی ئەوہی کە یاداوہریان تیا بەدی بەییت.

(۱۱۴) خوی گه‌وره زور پایه به‌رزو بلند و پاشای به حق و راسته‌قینه‌یه، (ئه‌ی محمد ﷺ) نه‌که‌یت له خویندنی قورئاندا په‌له بکه‌یت؛ پیش ئه‌وه‌ی وه‌حی و نیگای ئه‌و قورئانه دابه‌زیبِت بو لای تو (چونکه ئپمه نایه‌لین فه‌راموشی بکه‌یت) نزا بکه و بشلی: په‌روه‌ردگارا، به‌رده‌وام زانست و زانیاری زور‌ترو زیاترم پی به‌خشه.

(۱۱۵) سویند به خوا بیگومان ئیمه بیشتر په‌یمانمان له ئاده‌م و هرگرت (که نزیکی دره‌ختی قه‌ده‌غه کراو نه‌که‌ویت) که‌چی بی‌ری چوو، ته‌بتوانی سنوره که بپاریزیت و خاوه‌نی بپاریزیت و پایه‌ندی فه‌رمانی ئیمه‌بیّت.

(۱۱۶) سه‌رده‌میگ به‌فرشته‌کانمان وت: سوژده به‌رن بو ئاده‌م، هم‌مو سوژده‌یان برد، جگه له ئیبلیس که سه‌رسه‌خت و یاخی بوو.

(۱۱۷) ئه‌وسا و تمان: ئه‌ی ئاده‌م، به‌راستی ئه‌م (ئیبلیسه)

دوژمنی خؤ و هاوسه‌ره‌که‌ته، وریابن له به‌هه‌شت به‌ده‌رکردنتان نه‌دات، به‌و هو‌یه‌وه تووشی ناخوشی و نه‌گبه‌تی و ده‌ربه‌ده‌ری بین.

(۱۱۸) دنلیاشبه تو له به‌هه‌شتدا نه‌برسیت ده‌بیّت نه‌رووت و ره‌جال ده‌بیّت و...

(۱۱۹) نه‌تینووشت ده‌بیّت و نه‌گه‌رماش زورِت بو ده‌هیئیت.

(۱۲۰) جا شه‌یتان گومانی خسته دلیه‌وه و پیی وت: ئه‌ی ئاده‌م پیّت بلیم و نیشانت بده‌م دره‌ختی نه‌مری و مولک و داراییه‌ک که به‌سه‌رناچیت کامه‌یه؟!

(۱۲۱) (شه‌یتان هه‌ر کۆلی نه‌دا تا فریوی دان) هه‌ردووکیان له به‌روبوومی دره‌خته‌که‌یان خوارد (ئیتیر جل و به‌رگ و پو‌شاکیان دامالرا)، عه‌یب و عاریان ده‌رکه‌وت، به‌په‌له هه‌ولیاندا به‌گه‌لای دره‌خته‌کانی به‌هه‌شت (خویان داپوشن) تابه‌و شپوه‌یه ئاده‌م یاخی بوو له په‌روه‌ردگاری و فریوی خواردو ریگای لی تیکچوو، پاشان په‌روه‌ردگاری هه‌لی بژارد و (کردی به‌بیغه‌مه‌ر) و ته‌وبه‌ی لی و هرگرت و هیدایه‌ت و ری‌نمووی کرد.

(۱۲۲)

(۱۲۳) (ئه‌وسا خوی گه‌وره فه‌رمانیدا) و فه‌رمه‌وی: ئیتیر هه‌ردووکتان ده‌بیّ له‌به‌هه‌شت دابه‌زن، هه‌ندیکتان ده‌بنه دوژمنی هه‌ندیکتان، جا ئه‌گه‌ر هیدایه‌ت و ری‌نمووی من بو ئیوه‌هات، ئه‌وه‌ی شو‌ینی به‌رنامه‌که‌م بکه‌ویت، نه‌گومرا ده‌بیّت، نه‌ناخوشی و نا‌په‌حه‌تی و ناسور دیته‌ری.

(۱۲۴) ئه‌وه‌یش روو وهرپه‌گیریت له به‌رنامه و یادی من و پشتی تی بکات، بیگومان بو ئه‌و جو‌ره که‌سانه ژیانیکی ترش و تال و ناخوش پیش دیت، له روژی قیامه‌تیشدا به‌کویری حه‌شری ده‌که‌ین...

(۱۲۵) ئه‌و جو‌ره که‌سه ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بو به‌کویری حه‌شرت کردم خو من کاتی خو‌ی چاوساغ و بینا بووم.

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْنَمَا فَتِيسِبْنَاهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْصَبُ ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ
 نَجْرِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 وَأَبْعَدُ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْسُونَ
 فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ الْجَنَّةِ لِمَنْ شَاءَ ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَى
 مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
 وَمِنْ آنَايِ الْإِيلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾ وَلَا
 تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَى مِمَّا تُنَاجَى بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 لِنَفْسِهِمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
 وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾
 وَقَالُوا لَوْلَا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ رَبِّهِ ؎ أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مِّنَ
 السَّمْعِ الْأَوَّلِ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ
 لَقَأَلُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُفِخَ فِيهِ نِفْثٌ مِّنْ
 قَبْلِ أَنْ نُنزِّلَ وَنَحْزِيْزَ ﴿١٣٤﴾ فَلِكُلِّ مَرْتَبٍ مَّرْتَبٌ مِّنْ قَبْلِ
 فَسَتَعَلَّمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

(۱۲۶) (له وه لآمدا خوا) دهفهرمویت: تو ههر بهو شیوهیه بوویت (کویر بوویت له ناستی) ثایهت و بهلگه کانی ئیمه دا کاتیک پیٔ راده گه په نرا، ئیمه ش ئه مرو تاوا مامه له ی که سبکی له بیر کراوت له گه لدا ده که پن (له سزاو نازاردا ده هیلر بیته وه).

(۱۲۷) تا بهو شیوهیه، توله ده که یته وه لهو که سه ی که له سنوور ده ترازیت و باوهر به ثایهت و فهرمانه کانی پهروه دگاری ناهیت، بیگومان سزای قیامهت زور سهخت ترو بهر ده وامتره (له سزای دنیا).

(۱۲۸) تایا بویان روون نه بو ته وه که چه نده ها نه وه مان پیش ئه مان له ناو بر دوه، به ناو شوینه وارو مال و حالیا ندا هاتوچو ده که ن، به راستی تا لهو به سه ره هاتانده ا به لگه و نیشانه ی زوره هیه بو خاوه ن بیرو هو شمه نده کان.

(۱۲۹) خو ئه گهر بریاریک له لایه ن پهروه دگارت وه پیش نه که وتایه و موله تی دیاریکراویش نه بوایه، ئه وه له ناو بردنی خاوه ناسان شتیکی ئه نجام دراو ده بوو.

(۱۳۰) که واته ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار خوراگر به بهر امبهر ئه و گو فتاره نابه جیبانه یان که ده یلین، تو ههر ته سبیحات و ستایش و سوپاسی پهروه دگارت بکه، پیش هه له اتی خو رو پیش ناو بوونی، له هه ندیک کاته کانی شه ودا ههر ته سبیحات و ستایشی بکه، له به شه جیا جیا کانی روژیشدا ههر ته سبیحات و ستایشی بکه، بو ئه وه ی له ره زامه ندی پهروه دگار به هره مه ند بیت.

(۱۳۱) (ئه ی ئیماندار) تو چاوه کانت مبره ئه و نازو نیعمه تانه ی که هه ندیک خانه واده و خه لکمان لی به هره وه ر کر دوه، ئه وه زینه ت و رازاوه یی ژیا نی دنیا یه، بو ئه وه ی به و نازو نیعمه تانه تاقیان بکه یته وه، بیگومان رزق و روژی پهروه دگارت (له به هه شتدا) چاکترو بهر ده وامتره (بو باوهر داران).

(۱۳۲) (ئه ی پیغمبر ﷺ، ئه ی ئیماندار) فهرمان بده به ههر هه موو تاکه کانی خیزانت، تا نو یژه که یان (به چاکی ئه نجام بده ن، چونکه خوراکی روحه)، بهر ده وام و کولنه دهر و خوراگریش به له سه ری، ئیمه بیگومان داوای رزق و روژی له تو ناکه ی ن، به لکو ئیمه رزق و روژی به تو ده به خشین، سه ره نجامی چاک ههر بو خواناسی و دینداریه. (۱۳۳) (کافره کانی مه کهه) و تیان: باشه، ئه وه بو له لایه ن پهروه دگاریه وه موعجزیه یه کی بو ئیمه نه هیئاو (نیشانی نه داین)، مه گهر باسی (ئه و موعجزیانه) له کتیبه پیشووه کاندرا روون نه کراوه ته وه؟ (کاتی خو ی نیشانی قه ومه پیشووه کانمان داوه به لام خو باوهر یان نه هیئاوه، بو ئه مانیشی پیش بهینین ههر باوهر ناهینن).

(۱۳۴) خو ئه گهر به راستی ئیمه یش پیش ناردنی قورئان و پیغمبر له ناومان بهر دنا یه، بیگومان ده یانوت: پهروه دگارا، بوچی پیغمبر یکت بو ره وانه نه کردین، تا شوینی بهر نامه و ثایه ت کانی تو بکه وین پیش ئه وه ی زه لیل و ریسوا ببین.

(۱۳۵) (ئه ی پیغمبر به دوژمنانی دین) بلن: هه موو لایه ک چاوه پروانن، ده ئیوه ش چاوه ری بن له ناینده دا ده زانن که کی خاوه نی بهر نامه و ریبازی راست و دروسته و کیش ریبازی هیدا یه تی گرتو ته بهر.

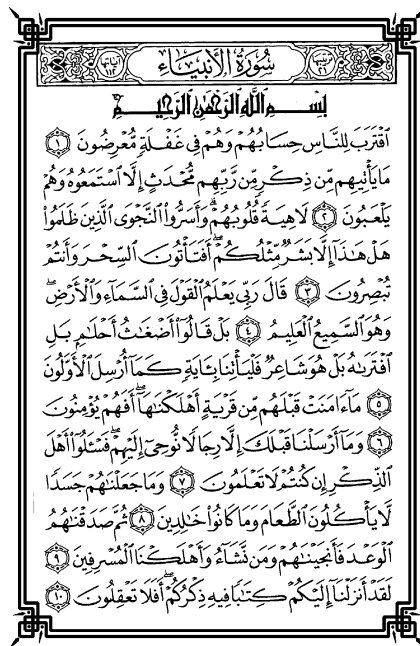
سورهتی (الانبیاء)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) وادهی موحاسه به و لی پرسینه وهی خه لکی نزیک بوته وه، له کاتیکدا (زوربهی) ئه وان بی تاگا و غافلن و پشتیان له ئاینی خوا کردووه و روو وهرگیرن (له بهرنامه کهی).

(۲) هیچ یاداوهریه کی تازه دیان له لایهن پهروه ردگار یانه وه بو نایهت که ئه وان گوئی بیستی بن له کاتیکدا که سه رگه رمی یاری و گه مهی نابه جین...

(۳) ئه وانه دله کانیاں بی تاگا و سه رگه رده، ئه وانه ش که سته میان ده کرد، قسه کانیاں شارده وه (به نهینن ده یانوت) ئایا ئه مه ته نها به شه ریک نیه وه ک ئیوه؟! ئایا ئیوه به دهم جادو و گه ریه وه ده چن؟! له کاتیکدا ئیوه چاوتان هه یه و

دهیین!!

(۴) خوی گه و ره پیغه مبه ره کهی له باس و خواسیاں ناگادار کرد بویه) وتی: پهروه ردگارم ناگاداری هه موو قسه و گوفتاریکه له ئاسمان و زه ویدا و ئه و زاته بیسه رو زانایه.

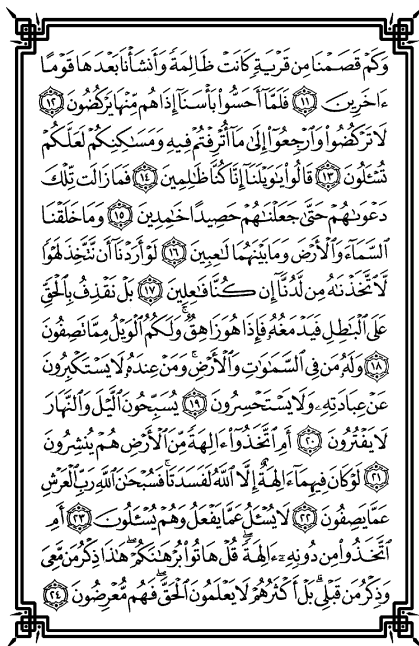
(۵) به لکو (شتی تریشیان) دهوت: (وهك ئه وهی گوايه ئه م قورئانه بی سه رو بنه، یاخود خوی هه لی به ستوه، به لکو ئه و که سیکی شاعیره، ده با به لکه و موعجیزه به ک بهینیت وه کو پیغه مبه رانی پیشوو!! (۶) ئه و شارو شارو چکه و دیهاتانهی پیش ئه مان (که داوای موعجیزه یان کردووه و دواپی باوه پریان نه هیئاوه) له ناومان بردوون، ئایا ئه مان باوه پره دهینن؟! (ئایا ئه وان باوه پریان هیئا؟!)

(۷) ئیمه پیش تو که سانی ترمان ره وانه نه کردووه، جگه له پیوانیک (که هه لمانبژاردوون)، وه حی و نیگاشمان بو ره وانه کردوون، ده بیرسن له خاوه نی کتیبه کانی پیشوو ئه گه ر ئیوه ئه م راستیانه نازان.

(۸) ئیمه وه نه بییت ئه و پیغه مبه رانه مان له په یکه رو لاشه یه ک دروست کرد بییت که خواردن نه خون و ژیا نی هه میسه بی شمان پی نه به خشیوون. (ئه وان مروقیك بوون وه کو ئه و خه لکه).

(۹) له وه ودوا به لینی خومانمان بو بردوونه ته سه ر، جا رزگارمان کردوون له گه ل ئه وانه دا که ویستومانوه (باوه پریان هیئاوه) سه رکه ش و له سنوور ده رجووه کانیشمان له ناو بردووه.

(۱۰) سویند به خوا ئیمه کتیبه کمان ره وانه کردووه بو تان که یاداوهریه و سه ره رزی ئیوه له شوینکه و تنیایه تی، ئایا ئه وه بیرو هوشستان ناخه نه کارو ژیرنابن؟ (بو ئه وهی سه ره رازی هه ر دو جیهان به ده ست بهینن).

(۱۱) چهندهها شارو و شاروچکه مان کاول کرد که خه لکه که ی سته مکار بوون، به دوایاندا گه لانی ترمان هیناو ته مه یدانه وه.
 (۱۲) جاکاتیگ ئه و خوانه ناسانه هه ستیان کردو وه که تو له و سزای ئیمه به ره و روویان هاتو وه و نزیکه یه خه یان بگریت، ئه وه ده ست به جی رایان کردو وه لئی و سه ریان لیشیوا وه.
 (۱۳) (ئه وسا به گالته پیگردنه وه پیمان و تراوه) رامه کهن و بگه ریینه وه بو ئه و رابواردنه و بو ئه و مال و حاله ی که تیایدا ده ژین، بو ئه وه ی پرس و پاتان پی بگریت و کاریگ یان ئیشیک چاوه ریپتان ده کات تا ئه نجامی بده ن!!
 (۱۴) (ئه وسا به دم راکردنه وه) ده لاین: هاوار بو ئیمه به راستی ئیمه سته مکار بووین.
 (۱۵) جا به رده وام هه ر ئه وه قسه یانه، هه تا هه موویانمان دروینه و خاموش کرد.
 (۱۶) ئیمه ناسمان و زهوی، هه رچیش له نیوانیاندا یه به گالته (بی مه به ست) دورستان نه کردو وه.

(۱۷) ئه گه ر بمانویستایه یاری و گه مه یه ک بسازینین، له لایه ن خو مانه وه ده مان سازاند، ئه گه ر بریار بیت کاری وا بکه یین...

(۱۸) (جا ئه وه له ئیمه ناوه شیتته وه) به لکو حق ده مالین به سه ر به تال و ناحه قیدا و ده ست به جی داغانی ده که یین، هاوار و او وه یلا له ئیوه، بو ئه و بوختان و قسه نا به جیانه ی که ده یکه ن.

(۱۹) هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا یه هه ر خوا خاوه نیانه و له خزمه تی ئه ودان، بیگومان ئه و فریشتانه ی که له خزمه تیدان، خو یان به گه وره نازانن له په رستتیدا و هه رگیز ماندوو بی تاقه ت و بیزار نابن له ستایشی ئه و زاته.
 (۲۰) (به رده وام) به شه و و به پوژ ته سیبحات و ستایشی ده که ن، هه رگیز سارد بوونه وه روویان تیناکات.

(۲۱) خه لکی ناله بار په رستراوی ساخته یان بریار داوه له زه ویدا بوچی ئه و په رستراوانه ده توانن ژیان به خشن؟
 (۲۲) ئه گه ر له هه ردووکیاندا (له ناسمان و زه ویدا) چه ند خوا یه کی تر هه بوایه غهیری (الله)، ئه وه کاول و ویران ده بوون و تیک ده چوون به سه رییه کدا، پاکی و بیگه ردی بو خوا که په روه ردگاری عه رشه، له و باس و خواسانه دا (که خوانه ناسان) ده یلین (هاوه ل بو ئه و زاته بریار ده دن).

(۲۳) پرسیار ناگریت له وه ی که خوا ده یکات، له کاتیگدا ئه وان پرسیار یان لی ده کریت و مو حاسه به ده کرین.
 (۲۴) ئایا ئه وانه چه ند خوا یه کی تریان له جیاتی په روه ردگار بو خو یان ره خساندوو ه؟! (یاخود خو یان ده خه له تینن و گیلن؟! ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیمان پلی: به لگه تان به یین له سه ر ئه و بیروبا وه رده تان، من دلنیام که ئه م قورثانه یادخه ره وه یه، بو ئه وانه ی که هاوه لی منن و ریازی منیان گرتو ته به ر، هه روه ها له به سه رهاتی پیغه مبه ران و قه ومه کانی پیش منیش ده دویت، به لام زور به ی خه لکی حه ق و حه قیقه ت ناسن و دزایه تی ده که ن و رووی لی وه رده چه رخیین.

(۲۵) ئیمہ پیش تو ہیچ پیغمبریکمان رهوانه نه کردوه، که وهحیمان بو ناردیبت بهوهی که: بیگومان هیچ خوابهک نیه جگه له من و ده بیبت همر منیش بپرستن.

(۲۶) خوانه ناسان ده یانوت: خوی میهره بان کوری بو خوی بریارداه (فریشته کان رولهی ئهون)، پاکی و بیگهردی بو ئه و زاتهیه، به لکو ئهوانه بهندهی ریزداری ئهون.

(۲۷) (ئهو فریشتانه ئهوهنده رهوش به رزن) ههرگیز (نافرمانی ناکهن و) قسه له قسه یدا ناکهن و له گوفتاردا پیشی ناکهن، ئهوانه به فرممانی ئه و ده جو لینه وه و فرممانی ئه و جیبه جی ده کهن.

(۲۸) همر خوا ده زانیبت ئه و خه لکه له رابوردودا چیان ئه نجامداه و له داهاتووشدا چی ئه نجام ددهن (رابوردو داهاتوو، بو ئه و زاته چو نیه که)، فریشته کانیش تکاکار نابن تهنه ا بو ئه و که سانه نه بیبت خوا پی رازیبه و ئه و فریشتانه له ترسی ئه و زاته ناویرن هیچ سه رپیچیه که ئه نجام بدهن.

(۲۹) خو ئه گهر یه کیلک له فریشته کان (له خوی غه را بیبت) بیلت: منیش خوام بیجگه له خوی گه و ره، ئه وه پاداشتی ددهینه وه به دو زهخ، همر به و شیوه یه پاداشتی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿۲۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا مَبْجُونَةً ۗ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۲۶﴾ لَا يَسْتَفْهِقُونَ بِالْقَوْلِ وَأَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ ۗ مُشْفِقُونَ ﴿۲۸﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ ۗ فَذَلِكَ جَزَاءُ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْفَاطِلِينَ ﴿۲۹﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ كَسَبُوا وَالْأَرْضَ كَانَتْ تَرْتَفًا فَفَنَقَّ عَنْهُمَا جَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رِيسًا أَنْ نَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سَلِيلًا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۳۱﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ مِنْ آيَاتِهَا معرضون ﴿۳۲﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ آخِلًا فَآيِنَ يَتَّ فَهُمْ لَافِتُونَ ﴿۳۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلَّوْكُمْ بِالْمَاءِ الْغَيْرِ غَيْرِ غَيْرَةٍ ۗ وَإِنَّا نُرْجِعُونَ ﴿۳۵﴾

سته مکاران و یاخیه کان ددهینه وه .

(۳۰) ئایا ئهوانه یی باوه رن نه یانبینیوه و بو یان روون نه بو ته وه که ئاسمانه کان و زهوی یهک پارچه بوون له وه ودوا لیکمان جیا کردنه وه (ئهمهش ئامازهیه بو ئه وهی که ئهم راسته قینه زانستیه له لایهن ئهوانه وه په ی پی ده بریت)، له ئاویش هه موو شتیکی زیندوومان فرههم هیناوه (ئاو، زوربه ی پی کهاته ی له شی ئاده میزاد و زیندوه ران و رووهک پیکده هینیت)، ئایا ئهوانه همر باوه ر نا هینن (به و راستیانه و به و دهسه لاته بی سنووره ی ئیمه)؟!

(۳۱) له زه ویشدا که ژو کیوه کانمان چه سیاندوه، تا لاسه ننگ نه بیبت و لار نه پیته وه و هه لیان نه گیریته وه، له لایالی چیاکان و له دو له کانیشدا ریگاوبانی فراوانمان سازاندوه، بو ئه وهی خه لکی ژیان بو خویان دابین بکهن، ههروه ها رییان له گه نجینه و نازو نیعمه ته شاراهه کان بکه ویت.

(۳۲) ئیمه ئاسمانمان کردوه به سه قیقیکی پاریزراو، که چی ئهوانه رو وهرده گیرن له هه موو نیشانه و به لگه کانی ئاسمان. (له و هه مو ئه ستیره و هه ساره بی شوماره ی که له بو شاییدا بی وچان له چه رخ و خولدان).

(۳۳) همر ئه و زاته یه که شه و روژی به دیهیناوه، خو رو مانگیشی دروست کردوه، ههریه که یان له خولگه به کدا ده سو پینه وه (زهوی به ده وری خو ردا و مانگیش به ده وری زه ویدا).

(۳۴) ئیمه پیش تو ژیانی هه میشه یی و نه مریمان به هیچ که سیک نه به خشیوه، جا ئایا ئه گهر تو بمریت، (دوا ی مهرگی تو) ئه و خه لکه ژیانی هه میشه یی ده به نه سه رو نامرن؟!

(۳۵) هه موو که سیک ده بیبت مردن بچیژیت و شه رابی مهرگ بنوشیت، بیگومان ئیمه ئیوه تاقیده که ینه وه به شهرو ناخوشی و به لا، ههروه ها به خیره خوشی و دارایی و توانایی، سه رنه نجام همر بو لای ئیمه ده هینرینه وه (تا پاداشتان بدینه وه).

وَإِذْ آتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ مَا يَتْلُو الْفَرُّوسِيُّ أَكْفُرُوا بِنِعْمَتِي إِذْ كَفُرُوا ۚ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ لَأِذَا ضَلَّتْ سَلَّتْ مُطَمَئِنِّينَ وَمَا لَهَا مِنْ عَزَابِ اللَّهِ شَاوِيَةً ۚ وَمَا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً ۚ لَوْ عَالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ آتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ مَا يَتْلُو الْفَرُّوسِيُّ أَكْفُرُوا بِنِعْمَتِي إِذْ كَفُرُوا ۚ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ لَأِذَا ضَلَّتْ سَلَّتْ مُطَمَئِنِّينَ وَمَا لَهَا مِنْ عَزَابِ اللَّهِ شَاوِيَةً ۚ وَمَا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً ۚ لَوْ عَالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ آتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ مَا يَتْلُو الْفَرُّوسِيُّ أَكْفُرُوا بِنِعْمَتِي إِذْ كَفُرُوا ۚ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ لَأِذَا ضَلَّتْ سَلَّتْ مُطَمَئِنِّينَ وَمَا لَهَا مِنْ عَزَابِ اللَّهِ شَاوِيَةً ۚ وَمَا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً ۚ لَوْ عَالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ آتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ مَا يَتْلُو الْفَرُّوسِيُّ أَكْفُرُوا بِنِعْمَتِي إِذْ كَفُرُوا ۚ وَآتَيْنَاكَ الْوَحْيَ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ لَأِذَا ضَلَّتْ سَلَّتْ مُطَمَئِنِّينَ وَمَا لَهَا مِنْ عَزَابِ اللَّهِ شَاوِيَةً ۚ وَمَا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً ۚ لَوْ عَالِمُونَ ﴿٣٦﴾

(۳۶) ئەى پيغەمبەر ﷺ كاتىك ئەوانەى بى باوەرپن تو دەبينن، هيج كاريكيان له دەست نايەت له گەل تووى بكەن جگە له گالته و گالته جارپى، (جا به يه كتر دەليين) ئا ئەمە يه باسى خواكانتان دەكات؟! له كاتيكدا ئەوان هەميشە بى باوەرپن به قورئانى خواى ميبەرەبان.

(۳۷) ئەواندە ئينسان به پەلەو تالوكە يه، (هەر دەلييت) له پەلەو تالو كە دروستكراوه، له ئاييندەدا من نيشانە و بەلگە كانى خومتان نيشان دەدەم، جا پەلەم لى مه كەن. (۳۸) خوانە ناسان دەليين: باشە، كەى ئەم بەلئنه ديته دى ئە گەر ئيوه راستگۆن؟

(۳۹) ئە گەر بى باوەرپان هەوالى ئەو روژەيان بزانيايه (كە بەرپيوه يه و نزيكه و دەخريئە ناو ئاگرى دۆزەخەوه)، كاتىك ناتوانن بليئەى ئاگر له دەم و چاو و رووخسارو له پشتيان دوور بخەنەوه، بەراستى ئەوانە سەر كەتوو

رزگار نابن (ئەوانە نه گالته يان دە كردو نه بى باوەر دەبوون و نه پەلە يان دە كرد).

(۴۰) بەلكو قيامەت كتوپر يەخە يان دە گريت و سەرسام و ريسوايان دەكات، ئەوسا ناتوانن بەرەنگارى بوەستن و بيگيرنەوه، مۆلە تيشيان نادريت.

(۴۱) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) سويند به خوا پيش تو گالته كراوه به پيغەمبەراني تريس، ئەوسا ئەوهى ئەوان گالته يان پيدە كرد، يەخەى پيگرتن، بەهوى گالته جارپيانەوه خەشم و تۆلەى خوا دا بگرتن.

(۴۲) پييان بلي: كى دەتوانيت ئيوه بپاريزيت له شهوو له روژدا له سزاو تۆلەى خواى ميبەرەبان، كە چى له گەل ئەوهشدا ئەوانە هەميشە روو وەرگيرن له يادى پەرورەدگاربان.

(۴۳) يان ئەو بى باوەرپانە چەند خوايه كيان هە يه كە دەتوانن له سزامان رزگاربان بكات جگە له ئيمه؟! (ئەو كۆلكە خوايانە) نە دەتوانن خويان رزگار بكەن و خويان سەريخەن، نه پەنا دەدرين له لايەن ئيمه وه و نه كۆمه كيان دە كريت.

(۴۴) ئيمه (بە پەلە تۆلە ناسينين) بەلكو ئەوانە خويان و باوو باپيرانبان له نازو نيعمەتى دنيا بە هەر وه ر كردوو، هەتا تەمەنيان دريژ بوتهوه، جائايا ئەوانە نايينن و نازانن كە بەراستى ئيمه ورده ورده ديين و دەسەلاتيان لەملاو لای و لايتياندا كەم دەكەينهوه، (كاتىك ئوممەتى ئيسلام شايستە دەبيت، خواى بالا دەست دەسەلاتى روژەلات و روژئاوا كەم دەكاتەوه) باشە؛ ئەو بى باوەرپانە هەميشە سەر كەتوو و زالن؟! (يان ئيمه).

(۴۵) ئی پیغمبر ﷺ بیان بلی: بہرستی من تنہا لہ ریگہی و وحسی و نیگاوه ئیوہ بیدار دہ کہمہ وہ، کہ سانیکیش ہن کہرن لہ ئاستی حہ قدا و سہ دای بہ یامی خوا نایستن کاتیك بیدار دہ کریئہ وہ.

(۴۶) سویند بہ خوا ئہ گہر کہ میك لہ ہالآوی سزای بہرہ ردگارت روویان تی بکات و لییان بدات، ئہ وہ خوانہ ناسان بہ کوئل دہ لئین: ہاوارو ئاھو نالہ بو ئیئمہ، بہرستی ئیئمہ کہ سانیکی ستمکار بووین.

(۴۷) ئیئمہ پیوہر و تہرازوہ کانی دادپہرہری لہ روژی قیامہ تدا دادہ نین، جا ہیج کہس بہ ہیج شیوہ یہک ستمی لی ناکریت، ئہ گہر بہ قہدہر تووہ خہر تہ لہ یہک (کہ زور بچووک و وردہ، کاریکی چاک یان خرابی ئہ نجام دایت) دہ یہیننہ مہیدان، جا ئہ وندہ بہ سہ بو ئیئمہ کہ ئاوا بہ وردی حساب و لیپرسینہ وہ ئہ نجام دہدہ یین.

(۴۸) سویند بہ خوا ئیئمہ بہ موسا و ہاروون کتیبی

تہوراتمان بہ خشی کہ جیا کہرہ وہی حہق و بہ تالہ، ہرہ وہا رووناکی و یادخہرہ وہ شہ بو پاریزکاران... (۴۹) ئہ وانہی لہ پەرورہ دگاریان دہ ترسن لہ کاتیكدا کہ کہس دیار نیہ و پەرورہ دگاریش لییان پەنہانہ، ہرہ وہا ئہ وانہ لہ قیامت و لی پرسینہ وہ بیمیان ہہ یہ (بیگومان ئہ وانہ لہ قیامت تدا دلنیا و ئاسوودہ و دلخوشن).

(۵۰) جا ئہم قورئانہش یادخہرہ وہ یہ کی موبارہک و بہ فہر و پیروزہ نازلمان کردوہ، جا ئایا ئیوہ خو تانی لی ویل دہ کہن و نایناسن؟!

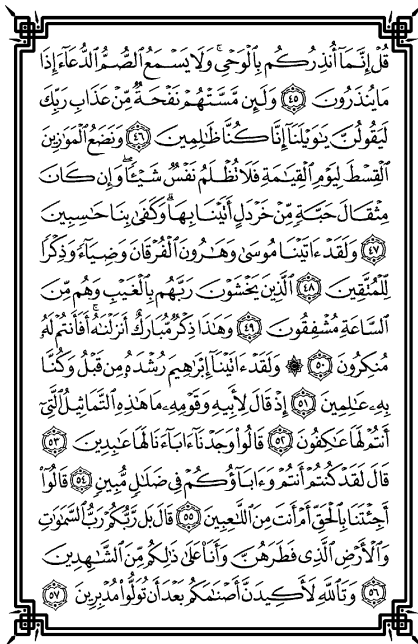
(۵۱) سویند بہ خوا ئیئمہ ژیری و ہوشمہ ندیمان پیشتر بہ ئیبراہیم بہ خشی، ئیئمہ چاک ئہومان دہناسی. (۵۲) کاتیك بہ باوک و قہومہ کہی دہوت: ئہم بتانہ چیہ؟! ئیوہ ہہمیشہ بہدہ وریدا دین و دہیانپہ رستن! (۵۳) لہ وہ لامدا (تہنہا بہ لگہ یان ئہ وہ بو، کہ) وتیان: ئیئمہ باوو باپیرانمان بینوہہ ئہ مانہ یان پەرستوہ.

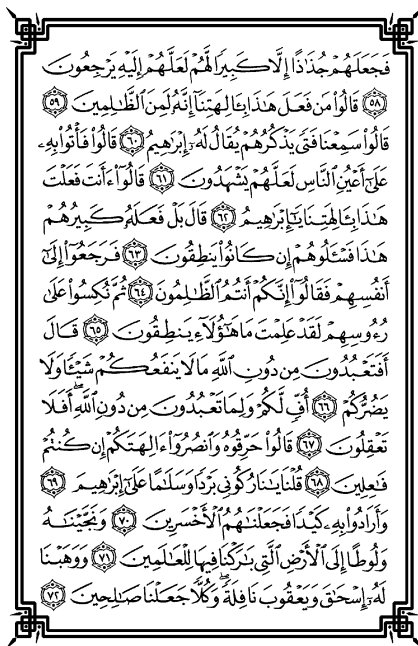
(۵۴) ئیبراہیم وتی: بہرستی ئیوہ و باوو باپیرانی ئیوہ لہ گومراییہ کی ئاشکرادا بوون.

(۵۵) خہ لکہ کہ وتیان: بہرست، تو حہ قیقہ تہ بو ئیئمہ ہیئاوہ یان گالته دہ کہ یت؟!

(۵۶) ئیبراہیم وتی: (من گالته ناگہم) بہ لکو دہمہ ویت تیتان بگہ بہ نم کہ پەرورہ دگارتان پەرورہ دگاری ئاسمانہ کان و زہویہ و ہہر خویشی بہدی ہیئاون، جا من لہ سہر ئہو بیروباوہرہ لہ شایہت و ئاگا کانم.

(۵۷) ئینجا ئیبراہیم لہ بہر خو یہ وہ سویندی خوارد و وتی: بہ خوا نہ خشہ یہک دہ کیشم و داویک دہ ئیئمہ وہ بو بتہ کانتان دوی ئہ وہی ئیوہ بہ جیتان ہیستن و پشتتان تی کردن.

(۵۸) ئینجا هه موو بته کانی وردوخاش کرد جگه له گه و ره که بان، به لکو که گه رانه وه (پرسیار بکه ن) و ئیبراهیم راستیان بو روون بکاته وه.

(۵۹) بت په رستان (که هاته وه بینیان بته کانیان وردوخاش کراوه) وتیان: ئه وهی ئه مه ی کردو وه به خواکانمان، به راستی ئه وه له سته مکارانه!!

(۶۰) هه ندیکیان وتیان: بیستو ومانه لاویک به خراپه باسیان ده کات، پیی ده لئین ئیبراهیم.

(۶۱) وتیان: که وابوو به پهنن به بهرچاوی خه لکه وه (موحاسبه ی بکه ین و لئیی بکو لینه وه) با ئه وانیش ئاگادار بن و بیسنن.

(۶۲) (ئیتیر چوون ئیبراهیمیان هیئاو لئیان پرسى) وتیان: باشه، ئه ی ئیبراهیم ئایا تو ئه مه ت کردو وه به خواکانمان؟! (۶۳) ئیبراهیم وتی: (بوچی له من ده پرسن، خو بته گه و ره که ساغ و سه لیمه) نه خیر؛ هه رکاری ئه و بته زله یه، ده لئیان بیرسن ئه گه ر قسه ده که ن و تی ده گه ن!!

(۶۴) (که میك داچله کان و) له دلئى خویندا لئیکیان ده دایه وه، سه ره ئه نجام و تیان به خوینان: به راستی هه یشه ئیوه سته مکارن (ئیبراهیم راست ده کات، ئه مانه ناتوانن بهرگری له خوینان بکه ن چوون ده توانن بهرگری له ئیمه بکه ن).

(۶۵) پاشان به سه ره شوپری پاشگه ز کرانه وه بو بیرو باوه ره کونه که یان و تیان: بیگومان تو ده زانی ئه وانه قسه ناکه ن و تی ناگه ن!! (زووزان و کاربه ده ستان ئیوه یان چه واشه کردوه)

(۶۶) ئیبراهیم وتی: باشه، ئاخیر، چوون شتیك ده په رستن له جیاتی خوا که ناتوانیت هیچ جو ره قازانج یان زیانیکتان پی بگه یه نیت، (ته نانه ت ئه وه ته نه یان توانی بهرگری له خویشیان بکه ن).

(۶۷) ئوف له ده ستان و له و شتانه ش که له جیاتی خوا ده بیه رستن، جا ئایا ئه وه تیناگه ن و بیرو هوشتان ناخه نه کار؟! (۶۸) هه ندیکیان و تیان: ئیبراهیم بسوتینن و پشتیوانی له خواکانتان بکه ن، ئه گه ر ئیوه شتیکتان بو ده کریت.

(۶۹) (خوای گه و ره ده فه رمویت، ئیمه ش فه رمانمان ده رکرد و) وتمان: ئه ی ئاگر ببه به ساردی و سه لامه تی له سه ره ئیبراهیم (هه رچه نده ئاگر سوو تینه ره به لام به فه رمانی خوا توانای سوو تاندنی نه ماو ئه گه ر په رو ره دگار فه رمانی به سه لامه تی نه دایه چه زره تی ئیبراهیم له ناو ئاگره که دا سه رمای ده بوو).!!

(۷۰) ئه وانه و بیستیان پیلان بگپرن دژی ئیبراهیم ئیمه ش ئه وانمان به ره نه چه و ترین که س گپرا.

(۷۱) ئیمه ئه ویش و - لوط - ی برازایشمان رزگار کرد و ناردمانن بو (وولاتی شام) ئه و سه ره زه مینه ی که به ره که تمان به سه ردا رژاندو وه بو هه موو خه لکی.

(۷۲) هه رو هه ئیمه ئیسحاقمان به خشی به ئیبراهیم و به عقوبیش نه وه ی ئیسحاق بوو، هه ره یه کیك له وانمان کرده بیواچاک و خواناس و پیغه مبه ر.

(۷۳) هه موو ئه وانیشمان کرده پیشه‌واو به فه‌رمانی ئیمه ری‌نموویی خه‌لکیان ده‌کردو نیگامان بو‌کردن به‌ئه‌نجامدانی کارو کرده‌وه چاکه‌کان و راگرتنی نویژو زه‌کات دان، (به‌راستی) ئه‌وان هه‌ر ئیمه‌یان ده‌په‌رست و هه‌ر به‌ندایه‌تی ئیمه‌یان ده‌کرد.

(۷۴) به‌لوط پیغه‌مبه‌ریش حی‌کمه‌ت و دانایی و زانیاریمان به‌خشی و رزگارمان کرد له‌و شاره‌ی کرده‌وه پیسه‌کانیان تیدا ئه‌نجام ده‌دا، بیگومان ئه‌وانه قه‌ومیکی ناله‌بارو خراب و به‌دخو و تاوانکار بوون...

(۷۵) ئیمه‌ ئه‌ومان خسته ژیرسایه‌ی ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی خو‌مانه‌وه، به‌راستی ئه‌و له‌ ریزی به‌نده چاک و باشه‌کاندایه.

(۷۶) یادی نوح پیغه‌مبه‌ریش بکه‌روه که پیشت هاناو هاواری بو هینان ئیمه‌ش نزامان گیرا‌کردو خو‌ی و هه‌موو ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌یمان له‌ ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ه رزگار کرد... (جگه‌ له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی و یه‌کیک له‌

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ يَا مَرْيَمُ اقْنُصِي إِلَيْهِمْ وَلَا تَلِي خَيْرًا لَهُمْ وَأَنْصُرِي نَارًا نَارًا
الْخَيْرَاتِ وَأَقَامِ الصَّلَاةَ وَارْزُقِي الرِّكَوَّةَ وَكُنْ مِنَ السَّا
عِيدِينَ ﴿۷۳﴾ وَأَلْطَمْنَا لَهَا عِظْمًا وَعِلْمًا وَيَجْنِبُنَا مِنَ
الْفِتْنَةِ أَلَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفِتْنَةَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا
فَسَقِين ﴿۷۴﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿۷۵﴾ وَنوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۷۶﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۷۷﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْغَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِكَيْلِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿۷۸﴾
فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّمْنَا هَاجِمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۹﴾
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۸۰﴾ وَسُلَيْمَانَ إِذْ رَجَعَ عَاصِمًا بَحْرِيًّا يَا مَرْيَمُ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَدَّلْنَا فِئًا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿۸۱﴾

كوره‌کانی).

(۷۷) سه‌رکه‌و تنیشمان پیبه‌خشی به‌سه‌ر ئه‌و قه‌وم و هۆزه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ ده‌زانی و بروایان پیی نه‌بوو، چونکه به‌راستی ئه‌وانیش قه‌ومیکی ناله‌بارو خراب بوون، به‌گشتی نوقمی ئاوی زیرانه‌که‌مان کردن.

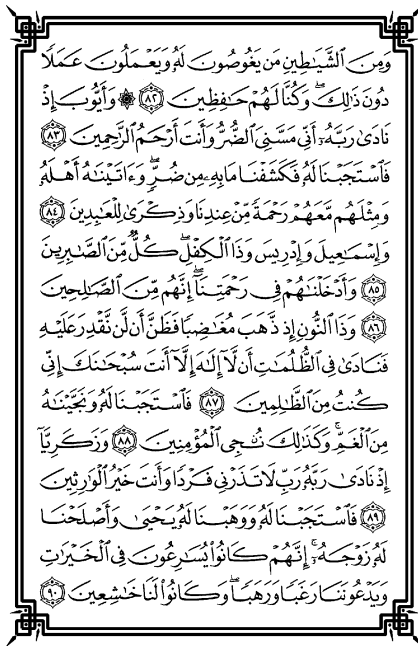
(۷۸) یادی داودو سلیمانیش بکه‌روه کاتیک بریار یاندا ده‌باره‌ی کیلگه‌ کشتو کالیه‌که، کاتیک که مه‌رو مالاتی خه‌لکی تیايدا بلا‌بوونه‌وه به‌شه‌و و زیانیان به‌ کیلگه‌ که گه‌یاند، ئیمه‌یش شایه‌ت بووین له‌سه‌ر ئه‌و داوه‌ری و بریاره‌ی ئه‌وان.

(له‌ سه‌رده‌می حوکی حه‌ز ه‌تی داوددا رانه‌مه‌پریک زه‌وی و زاری کابرایه‌کی کاو‌لکرد، کابراش چوو سکا‌لای خو‌ی گه‌یانده‌ داود، ئه‌ویش بریاریدا که هه‌موو رانه‌مه‌ره‌که‌ بدری‌ت به‌خاوه‌ن زه‌ویه‌که، به‌لام حه‌ز ه‌تی سوله‌یمانی کوپی رایه‌کی په‌سه‌ندتری هه‌بوو و تی: با به‌روبو‌می مال‌اته‌که‌ بدری‌ت به‌خاوه‌ن زه‌ویه‌که تا زیانه‌که‌ی پر ده‌کاته‌وه).

(۷۹) جا ئیمه‌ چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌مان له‌ سوله‌یمان گه‌یاند، به‌لام هه‌ریه‌که (له‌م باوک و کوپه‌) به‌هه‌روه‌رمان کردبوو له‌ حی‌کمه‌ت و دانایی و عیلم و زانستی، هه‌روه‌ها ئیمه‌ بالنده و چیا‌کانیشمان له‌ گه‌ل داودا ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار کردبوو، هه‌مووان پی‌که‌وه ته‌سبیحات و ستایشی ئیمه‌یان ده‌کرد، هه‌ر ئیمه‌ش بالنده و چیا‌کانمان وا‌لی کردبوو.

(۸۰) هه‌روه‌ها ئیمه‌ داودمان فی‌ری دروستکردنی زر‌ی و قه‌لغان کرد، تا له‌ توندو تیژی کاتی شه‌ر پ‌بتانپاری‌زی‌ت، ئایا (له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو نازو نیعه‌تانه‌وه) ئایا ئیوه سوپاسگوزار ده‌بن؟!

(۸۱) بو‌ سوله‌یمانیش بایه‌کی به‌هیزو تیژمان ره‌خساند که به‌فه‌رمانی ئه‌و، جاروبار هاتوو چۆی ده‌کرد بو‌ ئه‌و زه‌ویه‌ی که به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ردا رزاندبوو، بیگومان ئیمه‌ به‌هه‌موو شتی‌ک زانا و شاره‌زاین.

(۸۲) له جنوکه کانیش هه‌ندی‌کمان بو رام هی‌نابوو که بچنه ناو بنی ده‌ریاوه (تا‌گه‌وه‌هر و مرواری و شتی به‌نرخ‌ی بو‌ ده‌رب‌هینن)، جگه له‌وه کاری تریشیان ده‌کرد (وه‌کو دروست‌کردنی کو‌شک و ته‌لارو په‌یکه‌رو... هتد)، ئیمه‌یش چاود‌یریمان ده‌کردن (تا‌کاره‌کانیان به‌چاکی ئه‌نجام بدهن و زبان به‌خه‌لک نه‌گه‌به‌ن).

(۸۳) یادی - ئه‌یوب - یش بکه کاتی‌ک هانا و هاواری بو‌ په‌روه‌ردگاری برد (دوای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی دوورو دریش نه‌خوش که‌وتبوو، جگه له‌وه پیشت‌ریش مال و سامان و منداله‌کانی تیاچوو بوون) وتی: په‌روه‌ردگارا، به‌راستی من ئازارو ناخوشیم تووش بووه، تو‌ش له‌هه‌موو که‌س میهره‌بان‌ترو له‌هه‌موو که‌س دل‌و‌قانت‌ریت.

(۸۴) جا ئیمه‌ش نزمان گیرا‌کردو به‌هاواریه‌وه چووین و هه‌موو ناخوشی و نه‌خوشیه‌کمان له‌کول کرده‌وه، هه‌موو مال و مندالیمان پییه‌خشیه‌وه و ئه‌وه‌نده‌ی تریش له‌گه‌لیاندا (ده‌کری‌ت خوای گه‌وره هه‌ر هه‌مان مال و مندالی پی‌شووی بو‌زیندوو کرد‌یته‌وه، یاخود نه‌وه‌ی نویی پییه‌خشیی‌ت)، ئه‌وه

ره‌حمه‌تیکی تاییه‌تی بوو له‌لایه‌ن ئیمه‌وه، یاداوه‌ریشه بو‌بنده خواپه‌رسته‌کان (که‌ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش تووشی به‌لاو ناخوشی بوون وه‌ک ئه‌و، له‌وه‌ودوا نزیان کرد، خوای میهره‌بان به‌هاناو هاواری ئه‌وانیشه‌وه ده‌چیت).

(۸۵) یادی (اسماعیل و إدريس و ذوالکفل) یش بکه‌ره‌وه، هه‌ریه‌که له‌وان (له‌تاقی‌کردنه‌وه جو‌راو جو‌ره‌کاندا سه‌رکه‌وتوو‌بوون) له‌خو‌گرو ئارام‌گران بوون.

(۸۶) ئیمه هه‌موویانمان خسته ژیرسایه‌ی ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی خو‌مانه‌وه، چونکه ئه‌وانه له‌چاک و پاکانن. (۸۷) یادی (ذوالنون) یش بکه‌ره‌وه (که‌یونس پیغه‌مبه‌ره) کاتی‌ک به‌توره‌یی به‌وه رو‌یشت، گومانی وابوو که هه‌رگیز دنیای لی‌ته‌نگ ناکه‌ینه‌وه (به‌لام به‌پیچه‌وانه‌ی گومانه‌که‌یه‌وه خواخسته‌یه‌ناوسکی نه‌هه‌نگه‌وه)، جا له‌ناو تاریکیه‌کاندا، (تاریکیایی شه‌وو ده‌ریا و ناوسکی نه‌هه‌نه‌گه‌که‌دا) هاوارو نزیای لی‌ته‌رز بو‌وه وتی: په‌روه‌ردگارا هیچ خواپه‌ک نیه‌جگه له‌تو، پاکی و بی‌گه‌ردی هه‌ر بو‌تویه، به‌راستی من له‌سته‌مکاران بووم (کاتی‌ک به‌بی‌فرمانی تو‌قه‌ومه‌که‌م به‌جیه‌یشت).

(۸۸) ئیمه‌ش به‌هاناپه‌وه چووین و رزگارمان‌کرد؛ له‌و غم و په‌ژاره‌و ته‌نگانه‌یه‌ی که‌تیی که‌وتبوو، به‌و شیوه‌یه‌ش ئیمانداران رزگار ده‌که‌ین (کاتی‌ک که‌ده‌که‌ونه ته‌نگانه‌وه و هاناو هاوار بو‌ئیمه‌ده‌هینن).

(۸۹) یادی (زکریا) ش بکه‌ره‌وه کاتی‌ک هاناو هاواری بو‌ په‌روه‌ردگاری بردو وتی: په‌روه‌ردگارا؛ من به‌ته‌نهایی مه‌هیله‌ره‌وه (نه‌وه‌یه‌کی چاک و پاکم پی‌بیه‌خشه) تو‌یش چاک‌ترین زاتیکی له‌پاش من و هه‌موو مردوو‌یه‌ک ده‌می‌نیته‌وه.

(۹۰) ئینجا ئیمه نزا که‌یمان گیرا‌کردو (یحیی) مان پییه‌خشی، هاوسه‌ره‌که‌شیمان بو‌چاک‌کرد که‌مندالی بیی، چونکه به‌راستی ئه‌وانه چالاک و گورج و گول بوون له‌ئه‌نجامدانی هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌کدا و نزیای به‌کولیان ده‌کرد، به‌ئومیدی به‌ده‌ست هی‌نانی ره‌حمه‌ت و به‌هه‌شتی ئیمه‌بوون، له‌دو‌زه‌خ و خه‌شمی ئیمه‌ده‌ترسان، ئه‌وان هه‌میشه گه‌ردن که‌چ و سو‌زدار بوون بو‌ئیمه.

(۹۱) یادی (مریم) یش یکره وه، ئەو ئافره ته ی داوینی خوی به خاوینی راگرت، ئیمهش لهو روحه ی خاوه نی بووین پیمان به خشی و خوی و کوره که یمان کرد به (موعیزه) و به لگه بو هه موو خه لکی.

(۹۲) خه لکینه! به راستی ئەم ئایینه ی که ئەم پیغه مبه رانه هینا و یانه ئایینه که ی ئیوه یه (ئاینی توحید و یه کخواناسی)، که یه ک ئایینه و منیش په روه دگار تانم، ته نها من بیه رستن.

(۹۳) (له گه ل ئەوه شدا زور به ی خه لکی له ریبازی یه کخواناسی و ئاینی ئیسلام لایانداو) بهش بهش یان کرد له نیوانی خویاندا، جوړه ها دهسته و گرو دروست بوو، به مهر جیک هه ر هه مووشیان بو لای ئیمه ده گه رینه وه (له دهستان ده رناچن).

(۹۴) جا ئەوه ی کارو کرده وه چاکه کان ئەنجام بدات له کاتی کدا که ئەوه که سه باوه رداره، ئەوه هه ول و کوششه که ی پشتگویی ناخریت و بهزایه ناچیت به راستی

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَقَطِّعُوا أَرْحَامَهُمْ بَيْنَهُمْ كَقُلُوبِ الَّذِينَ يَرْجَعُونَ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ
لِسَعِيْدٍ وَّآيَاتٍ كَاتِبِينَ ﴿٩٤﴾ وَكَرَّمْنَا عَلَی قَرْبَةِ
أَهْلِ كَنْعَانَ أَنَّهُمْ لَا يَرْجَعُونَ ﴿٩٥﴾ حَقَّ إِذَا فُجِئَتْ
بِأُجُوجٍ وَمَاجُوجٍ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدْبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فِإِذَا هُمْ شَخْصَةٌ أَصْبَرُوا لِذِی
كُفْرِهِمْ وَأَبْوَیُنَا أَقْدَمْنَا فِی عَقْلِهِمْ مِنْ هَذَا قَبْلُ كُنَّا
ظَالِمِيْنَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَن تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿٩٨﴾ كَوَاكِبَ
هَتُوْلَاءِ ءَالِهَةٍ مَا وَرَدُوْهَا وَكُلٌّ فِیْهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيْهَا زَوْجٌ وَهُمْ لَا یَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّا الَّذِیْنَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

ئیمه بو ی یاداشت و تو مار ده که یین. (پاشان پاداشتی ده ده پینه وه).

(۹۵) جار یکی تره رانه و ئەسته مه له دانشتوانی هه ر شارو شارو چکه به ک که کاولمان کردوه، بیگومان هه رگیز ناگه رینه وه... (بو گوړه پانی ژیا نی دنیا).

(۹۶) هه تا ئەو کاته ی به ره سه ته که ی (ذوالقرنین) له سه ر دوو تیره ی یاجوج و ماجوج ده کریتنه وه (که ئەمهش یه کیکه له نیشانه کانی نزیک بوونه وه ی کو تایی دنیا)، ئەوانه ئەو کاته له هه موو کون و که لینی که وه به لیشاو په یدا ده بن و زور ده بن.

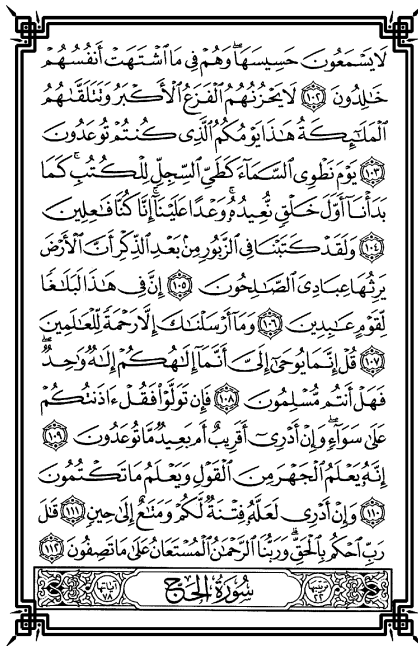
(۹۷) ئەوسا ئیتر به لینی راستی نزیک ده بیته وه و ده ست بی ده کات، ئەوکات ده بینیت چاوی ئەوانه ی بی باوه رن ئە به لق و زه ق ده بیته، بی په روا ده لین هاوار بو ئیمه، چاک غافل بووین له م روژه، له م سه ر ئەنجامه، نه ک هه ر ئەوه! به لکو ئیمه هه ر سه مکار بووین. (یاخی بوین، له سنور ده رچوو بووین).

(۹۸) (پاشان پیا نی ده و تریت) بیگومان ئیوه و ئەو شتانه ی له جیاتی خوا ده تان په رست سووته مه نی دوژه خن و سه لکه بزوتی ئاگرن، ده بیته هه ر بچنه ناوی و بو هه میشه تییدا بمیننه وه.

(۹۹) (هه روه ها به هاوه لگه ران ده و تریت) ئەوانه ی ئیوه ده تان په رست ئە گه ر خوا بوونایه ئاوا نه ده خرانه ناو دوژه خه وه، بیگومان هه ر هه موویان (هاوه لگه ران و په رستراوه کانیان) له دوژه خدا بو هه میشه ده میننه وه.

(۱۰۰) ئەوانه؛ به هه ناسه ی قورس و لر خه لر خ و ئاهو ئاله وه (ژیانی سه ختی تیادا ده به نه سه ر) و مژده و هیواو قسه یه کی خو ش نایسن. (ساتیک ناهه وینه وه و مو له تیک نادرین).

(۱۰۱) به راستی ئەوانه ی که هه ر زوو بریار مانداوه چاکه به ییننه زیان (به هو ی ئیمان و باوه رو کرده وه ی چاکانه وه) ئەوانه دووره په ریز کراون له دوژه خه وه. (چونکه ئیماندار بوون).

(۱۰۲) قرچە قرچ و ورشە و دەنگی بلیسی نایسن، (بەلکو ئەوان لەناو نازو نیعمەتدا) که حەزیان لێی بوو و ئارەزوویان دەکرد بۆ هەتا هەتایی دەمین.

(۱۰۳) (ئەو بەختە وەرانیە) لێقەومانی گەورە و تەنگانە ی بێ سنووری (قیامەت) تووشی غەمباری و پەژارەیان ناکات، بەلکو فریشتەکان (بەروری خۆشەوێ پێشوازیان لێ دەکەن و) دەلێن ئەمە ئەو رۆژە یە کە کاتی خۆی بە لێنتان پێدەدرا (ئێبۆه ئیتر رزگارتان بوو لە تەنگانە و ناخۆشی دنیا، بۆ هەمیشە کە و تونەتە خۆشەوێه).

(۱۰۴) رۆژێک دێت ئێمە ئاسمان دەپێچینەو، وەکو چۆن کتیبی کراوە دادەخریت و دەپێچریتەو هەرەوێک چۆن لە سەرەتاوە دروستمان کرد، وەک ئەوسای خۆی لێ دەکەینەو (بۆ ئەوێ سەرلەنوێ بەشیوەیەکی تر دروستی بکەینەو) جا ئەو پەیمان و بەلێنی ئێمە یە، بیکومان ئێمە ئەو کارە ئەنجام دەدەین.

(۱۰۵) سویند بەخوا بەراستی ئێمە لە کتیبی زەبووردا دوا ی تورات بریار مانداوە کە: بەندە شیاو و چاکەکانم دەبنە خاوەنی زەوی و دەبنە فرمانەرەوالەسەری.

(۱۰۶) بەراستی ئا لەم باسەدا مژدەو پەيامیکی ئاشکرا هەیه بۆ کەسانی خواپەرست و بەندە ملکەچەکان.

(۱۰۷) (ئەی محمد ﷺ) ئێمە تۆمان رەوانە کردووێ تەنھا بۆ ئەوێ بیته رحمەت و بەرەکەت بۆ هەموو جیهانەکان (جیهانی ئادەمیزاد و گیاندار و رووێک و پەری و... هتد).

(۱۰۸) (ئەی پیغمبەر ﷺ) بلی: بەراستی من تەنھا ئاگادار دەکریم بەوێ کە خوا ی ئێو خواپەکی تاک و تەنھایە، ئایا ئێو تەسلیمی ئەم بریارە دەبن و موسولمان دەبن؟!

(۱۰۹) خۆ ئەگەر پشیمان لێ کردو گویان نەگرت (بۆ گوفتارو بەرنامە ی روون و ئاشکرای تۆ، ئەی محمد ﷺ ئەو ئەو پیمان) بلی: من پەيامی خوا م بەیە کسانێ بەهەموو تان گە یاندووێ (هێچ شتیکم لە کەس نەشاردو تەو) من ئیتر نازانم ئەو هەر پەشە یە کە لە ئێو دەکریت نزیکە یان دوورە (دەربارە ی شکستی ئێو، یان بەرپا بوونی قیامەت).

(۱۱۰) دلنیاشم کە هەر ئەو زاتە خۆی دەزانی و ئاگایە بە گوفتاری ئاشکراو هەر ئەویش دەزانی و ئاگادارە لەوێ کە دەیشارنەو (لە کارو کردووە تان).

(۱۱۱) من نازانم لەوانە یە ئەم دواخستنی تۆ لە بەلێنی پەرورەدگارە بۆ تا قیقردەنەو و سزاتان بێت و رابواردنیکیش بێت تا کاتیکی دیاریکراو (لە دنیای کۆتا تەمەندا، یاخود بەلکو بە خۆدا بچنەو و ریسبازی دینداری بگرنە بەر).

(۱۱۲) (دوا ی گە یاندنی پەيامی خوا و گوێ پێنەدانی خوانەناسان) پیغمبەر ﷺ ووتی: پەرورەدگارا دادگەرانیە لە نیوان من و ئەمانەدا داوهری بفرموو لەسەر بنجینە ی حق و راستی، پەرورەدگاریشمان بەخشنده و میهرەبانەو داوای یارمەتی لیکراو بۆ ئەوێ سەرمان بخت بەسەر ئەو پیناسە یە کە ئێو دەیکەن دەربارە ی خواو پیغمبەر و پەيامە کە ی.

سورہتی (الحج)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) ئہی خہ لکینہ لہ پەرور دگارتان بترسن و خوتان لہ خہ شمی بسپاریزن چونکہ بہ پراستی زہوی لہ رزہی قیامت و کاول بوونی بوونہ وەر کارہ ساتیکی زور گہورہیہ و رووداویکی زور سامناکہ.

(۲) لہو روژہ دا کہ کارہ ساتہ کہ دہ بینن، ہہ موو شیردہ ریک لہ شیرہ خوڑہ کہی بیٹاگا دہ بیٹ و فہراموشی دہ کات، ہہ موو سک پرو دوو گیانیکش کورپہ لہ کہی دادہ نیٹ، خہ لکی دہ بینیت، وہ کو سہر خوشن، لہ راستیدا سہر خوشیش نین، بہ لکو سزای خویسی زور سہخت و سامناکہ (سہری لئی شیواندوون).

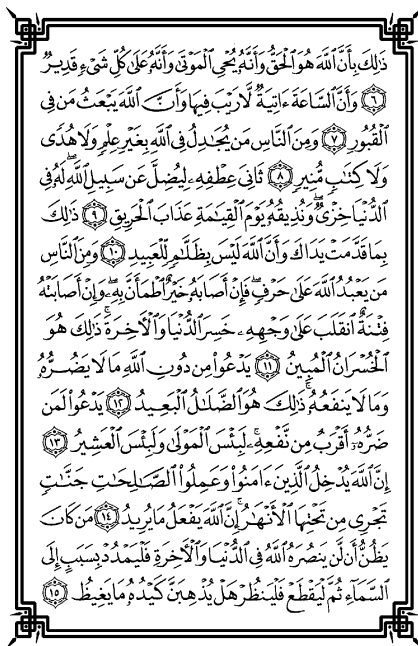
(۳) ہہ ندی لہ خہ لکی دہ بینیت بہ بی ہیچ زانستی و زانیاریہ کہ دہ بارہی (گہورہی و دہ سہ لاتتی) خوی

پەرور دگار موجدہ لہ دہ کہن و باس و خواس دہ کہن و شوین ہہ موو شہ پتانیکی یاخی و سہر کہش دہ کہون.

(۴) لہ سہر شہ بیتان بریار دراوہ، کہ: ئہوہی شوینی بکہ ویٹ و بہ گوئی بکات، ئہوہ بہ پراستی گومرای دہ کات و ریگہی بو خوش دہ کات تا بہرہ و سزای دوزخ بیبات.

(۵) ئہی خہ لکینہ ئہ گہر ئیوہ گومانان لہ زیندوو بوونہ وہ ہہیہ، ئہوہ چاک بزانت کہ ئیمہ سہرہ تا ئیوہ مان لہ خاک و خول دروستکردوہ، لہوہودوا (نہوہ کان) لہ نوتفہ یہک (پہیدا بوون)، پاشان نوتفہ ش دہ بیٹہ خوہ لواسہ ریک لہ ناو مندالندان، لہوہودوا دہ بیٹہ گوشتپارہیہ کی تہواوو سہرو سیمادار، یان ناتہواو، (ہہ موو ئہم شتانہ دہ بینینہ وہ یادتان) تا بوٹان روون بکہینہ وہ کہ ئیمہ ئاوا ئیوہ مان دروستکردوہ و دووبارہ دروستکردنہ و شتان لامان ئاسانہ، ئہوہش بمانہ ویٹ لہ مندالندانہ کاندای جیگیری دہ کہین، تا کاتیکی دیاریکراو، لہوہودوا بہ ساوی و بہ چوکی دہر تاندہ ہینین (لہ سکی دایکتان) دواپی بو ئہوہی گہورہ بین و بگہنہ ئہوہ پری ہیژو تواناتان (جوڑہا خوراکی بو بہرہم ہیناون) جاہہ تانہ دہ مریریت بہ گہنجی، ہہ شتانہ دہ گہر پیریتہ وہ بو تہ مہنی پیری و پہ ککہ و تہ بی ئیتر ہیچ شتیگ نازانیٹ لہو شتانہی جارن دہیزانی، (بہ لگہیہ کی تریش لہ سہر زیندوو بوونہ وہ ئہوہیہ کہ ئہی ئینسان) تو زہویش دہ بینیت ووشک و برنگہ، ہہر کاتیگ ئاوی بارانمان بہ سہردا باراند، دادہ چلہ کیٹ و دہلہرزیٹ و تووہ کان چہ کہرہ دہ کہن و رگ و چل دہر دہ کہن و دہروین، ئہوسا لہ ہہ موو جوڑہ گڑو گیاو گول و گولزاریکی جوان؛ بہ جووت تیایدادہ پرویت.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِتٰیٰہِا النَّاسِ اَتَقُوْا رَبَّکُمْ اِنَّ زَلٰلَةَ السّٰعٰةِ شَدِیْدٌ
 عَظِیْمٌ ﴿۱﴾ یَوْمَ تَرَوْنَہَا تَنْدٰہَلْ کُلُّ مُرْمِضٍ مَّا
 اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ کُلُّ ذٰتٍ حَمَلًا حٰمِلًا وَتَرٰی النَّاسَ
 سٰکِرٰیْنَ وَاھَمَّ بِسٰکِرٰیْ وَلٰکِنْ عَذَابُ اللّٰهِ شَدِیْدٌ ﴿۲﴾
 وَیَنْتٰہِبُ النَّاسِ مِنْ مَّجْدٰلٍ فِی اللّٰهِ یَغۡیۡرُ عَلَیْہِمْ وِیۡضِعُ کُلَّ
 شَیْطٰنٍ فَرِیْدٍ ﴿۳﴾ کَذٰبٌ عَلَیْہِ اَنۡہُ مِنْ تَوٰلٰہُ فَاَنۡہُ یُضِلُّہٗ
 وَیَہۡدِیۡہٗ اِلَیَّ عَذَابِ السّٰعِیۡرِ ﴿۴﴾ بِتٰیٰہِا النَّاسِ اِنْ کُنۡتُمْ فِی
 رِیۡبٍ مِّنَ الْبَیۡتِ فَاِنَّا خَلَقۡنَاکُمْ مِّنۡ رُّاۡبٍ ثُمَّ نُمۡطِئُہُمۡ
 مِّنۡ عِلۡقَہٗ ثُمَّ مِّنۡ مُّضۡغٍ مُّخۡلَقٍ وَغَیۡرِ مُخۡلَقٍ لِّنَّبِّئِیۡنَ لَکُمۡ
 وَنُقَرِّیۡ الْاَکۡثَمٰ وَ مَا کُنۡتُمْ اِلَّا اَجۡلٌ مُّسَمًّیٰ ثُمَّ نَخۡرِجُکُمۡ
 طِفۡلًا ثُمَّ لِنَبۡلِغُوْا اَشۡدَّکُمۡ وَیَمۡسُکُمۡ مِّنۡ نُّوۡفٍ
 وَیَمۡسُکُمۡ مِّنۡ بَیۡرِدٍ اِلَّا اَرۡذَلِ الْاَعۡمُرُ لَکَیۡلَا یَعۡلَمَ مِنْ
 بَعۡدِ عَلَیۡمٍ شَیۡءًا وَتَرٰی الْاَرْضَ حٰمِیۡدَةً فَاِذَا اَنۡزَلۡنَا عَلَیۡہَا
 الْاَمۡۃَ اَھۡزٰتْ وَرَبَّتْ وَاَنْتَبَتْ مِنْ کُلِّ رَیۡجٍ ﴿۵﴾

(٦) ئەم شتانه‌ی که باسکران) بۆ ئەوه‌یه که دلنایان هەر خوا زاتیکی حه‌ق و راسته، بیگومان هەر ئەویش به‌ئاسانی مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه و ده‌سه‌لاتیشی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

(٧) بیگومان قیامه‌تیش هەر به‌رپا ده‌بیت و پێش دیت، هه‌یج گومانی تێدا نیه، به‌راستی ئەو خویه هەر هه‌موو ئەوانه‌ی که له‌ناو گوێردان زیندوووان ده‌کاته‌وه و ده‌یانیه‌نیته‌ ده‌ره‌وه.

(٨) هه‌ندی‌ک له‌خه‌لکی هه‌ن موحاده‌له‌ ده‌رباره‌ی زاتی خواو سیفاته‌ پیرۆزه‌کانی ده‌که‌ن دوور له‌ هه‌موو زانست و زانیاری و بۆچوون و کتیب و سه‌رچاوه‌یه‌کی روون و ئاشکرا.

(٩) هه‌ندی‌ک له‌و جوړه‌که‌سانه‌) روو وه‌رده‌گیریت و شان هه‌لده‌ته‌کینیت و فیز ده‌کات تا خۆی و خه‌لکی له‌ ریبازی خوا و پیل‌بکات، ئەو جوړه‌که‌سانه‌ هەر له‌ دنیا‌دا ریسوایی و خه‌جالتی و سه‌رشوپی ده‌یانگریته‌وه، له‌ روژی قیامه‌تیشدا سزای سویتنه‌ری پێ ده‌چێژین.

(١٠) (ئەوسا پێی ده‌وتریت) ئەم سه‌ره‌ئه‌نجامه‌ ده‌ستپێشکه‌ری خۆته‌ تووشت هاتوو، بیگومان به‌هه‌یج جوړیک خوا سته‌م له‌ به‌نده‌کانی ناکات.

(١١) هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی هه‌یه‌ ته‌نها له‌ یه‌ک حاله‌تدا خواپه‌رستی ده‌کات (ئەویش ئەو حاله‌ته‌یه‌ که دنیا به‌دلی ئەو بیت)، ئە‌گه‌ر تووشی خێرو خۆشی بوو دلی پێی خۆشه، خۆ ئە‌گه‌ر تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک هات، سواری سه‌ری خۆی ده‌بیت و هه‌لده‌گه‌ریته‌وه، ئا به‌و حاله‌ته‌ی دنیا و قیامه‌ت له‌ ده‌ست خۆی ده‌دات و زه‌ره‌مه‌ندی هه‌ردوو لایه، هەر ئە‌وه‌شه‌ خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندی روون و ئاشکرا.

(١٢) (ئەو جوړه‌که‌سانه‌) هاناو هاوار له‌که‌سی‌ک ده‌که‌ن له‌جیاتی خوا، یاخود په‌نا بۆ که‌سی‌ک ده‌به‌ن که‌ ناتوانیت نه‌ زه‌ره‌رو نه‌ قازانجی پێی‌گه‌یه‌نیت، ئە‌وه‌ حاله‌ته‌ گومراپی و سه‌ره‌لێشیواویه‌کی زۆر نابه‌جی و دووره. (له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه).

(١٣) (نه‌فامان هاناو هاوار) له‌که‌سی‌ک ده‌که‌ن که‌ زه‌ره‌ری زیاتر و نزیکتره‌ له‌ قازانجی، ئای که‌ چه‌نده‌ یارو یاوه‌ر و هاوده‌میکی نا‌په‌سه‌ن و خراپیان هه‌یه. (له‌دنیا‌دا، له‌قیامه‌تیشدا ده‌بنه‌ هو‌ی عاقبه‌ت شه‌ری).

(١٤) به‌راستی خوا ئە‌وه‌ که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌رپان هه‌یناوه‌ و کاروکرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئە‌نجامداوه‌ ده‌خاته‌ باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه، چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، بیگومان خوی گه‌وره‌ هه‌رشتیکی بویت ئە‌نجامی ده‌دات. (بۆ خێرو خۆشی و کامه‌رانی ئە‌وه‌ به‌خته‌وه‌رانه‌).

(١٥) ئە‌وه‌ که‌سه‌ی واده‌زانیت که‌ خوا هه‌رگیز سه‌ری ناخات و پشتیوانی لێناکات، نه‌ له‌دنیا‌دا؛ نه‌ له‌ قیامه‌تدا، ده‌با په‌تیک به‌ به‌رزیه‌وه‌ هه‌لبواسیت (ملی خۆی پیا‌دا بکات) ئینجا بیبریت و خۆی به‌خنکینیت ئە‌وسا با ته‌ماشای بکات، ئایا ئە‌وه‌ پیلان و قیل و نه‌خشه‌یه‌ی، رق و کینه‌ و داخو خه‌فه‌تی لا‌ ده‌بات؟!

(۱۶) ئا به و شیوهیه قورئانمان دابه زاندووه، که نایه ته کانی هه مووی روون و ئاشکران، به پراستی خوا ههر که سیکی بویت (شایسته بییت، بهم قورئانه) هیدایه تی دهدات.

(۱۷) به پراستی ئه وانهی ئیمان و باوه ریان هیناوه و ئه وانهش که بوونه ته جوو، له گه ل صابئه کانداه فریشته په رست؛ یان ئه ستیره په رستن و گاوه ره کان و ئاگر په رسته کان و ئه وانهی که هاوه لیان (بو خوا) بریارداوه، بیگومان خوی گه وره له روژی قیامه تدا جیایان ده کاته وه له یه کترو بریاری خوی دهدات له سه ریان، به پراستی خوا شایه ته به سه ره موو شتی که وه. (حساییکی ورد بو هه مولایه کیان ده کات).

(۱۸) ئایا نه تینیوه و نه تیستوه که به پراستی هه رکه س و هه رچی هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا سوژده بو خوا

ده بن، هه روه ها خو رو مانگ و ئه ستیره و چیاکان و درهخت و مالآت و زوریک له خه لکی، زوریکیش خوی شایسته ی سزاو توله کردووه، جا ئه وه ی خوا قه درو ریژی بشکیئیت و ریسوای بکات ئه وه هیچ ریژ لینه ریکی نی یه، به پراستی خوا ئه وه ی بیه ویت ده یکات. (له چوارچیه ی دادپهروه ری ره هادا).

(۱۹) ئه مانه دوو ده سته ی دژ به یه کن (ئیماندارن و بی باوه ران) کردیانه کیشه له باره ی پهروه ر دگاریانه وه (له زات و سیفات و قه زاو قه ده ری و.. هتد): جا ئه وانیه یان که بی باوه ر بوون پارچه پو شاک له ئاگر بو یان ئاماده کراوه ئاوی زور له کولیش له سه رو یانه وه ده کریت به سه ر یاندا (له ده ر ئه نجامی سه ره سه ختی و سه رکه شیباندا).

(۲۰) ئه و ئاوه له کوله هه رچی له ناو سکیاندا هه یه به بیسته کانه وه ده یتو ئینیته وه.

(۲۱) گورزیش له ئاسن (بو پیامالین و لیدانیان) ئاماده کراوه.

(۲۲) هه ر که هه ول بدهن و بیانه ویت خو یان رزگار بکهن و له و سزایه هه لبین (به قامچی و تیبه لدان) ده گیر دینه وه ناوی و بییان ده و تریت: بیچژن سزای سووتان و ئاگر.

(۲۳) به پراستی خوا ئه و که سانه ی که باوه ر یان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه ده خاته ناو باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا و به به رده م کوشکه کانیدا جاری و ره وانه، ده ستیان ده رازینر یته وه به بازنی ئالتون و مرواری (له شیوه ی سه عاتی ده ست و هه ر جو ریکدا که چه زی لی بکهن)، پو شاکیشیان له و به هه شته دا ئاوریشمی جوان و نایاب و هه مه ره نگه.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ ارْتَدَىٰ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّادِقِينَ
 وَالْمُجْتَبِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ بِفَضْلِ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾
 الْقُرْآنَ اللَّهُ
 يَسْجُدُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يَمُنْ بِاللَّهِ فَمَا لَهُ مِن مَّكْرَمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُنَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَا نَحْنُ الْخَصْمَانِ الْخَصْمَانِ
 فِي رِيحِهِمَا الَّذِينَ كَفَرُوا قَطَعْنَا لَهُمْ نِيَابًا مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَسِيمٌ الْحَصِيمِ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢٠﴾ كَمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ﴿٢١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكْرَمُونَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٢﴾

(۲۴) ئەو به‌خته‌وهرانه رینموویی کراون بو گوفتاری جوان و په‌سه‌ند، هه‌روه‌ها رینموویی کراون بو ریبازی ئەو په‌روه‌ردگاره‌ی که شایسته‌ی شوکرو سوپاسه.

(۲۵) بیگومان ئەوانه‌ی که بی‌باوه‌پن و دژایه‌تی ریبازی خوا به‌جوړه‌ها شیوه ده‌که‌ن و نایه‌لن خه‌لکی رووبکاته مزگه‌وتی حه‌رام که بریارمانداوه بو هه‌موو خه‌لکی بیټ، چوونیه‌کیشه بو ئەوانه‌ی که له‌وی ده‌ژین، یان ئەوانه‌ی له شوینانی تروه‌ه بو‌ی ده‌چن، جا ئەوه‌ی بیه‌ویټ به‌هو‌ی یاخی بوون و لادانه‌وه سته‌م بکات، ئەوه سزایه‌کی به نازاری پی ده‌چیزین.

(۲۶) (ئهی پی‌غه‌مه‌ر ﷺ به‌یاد بینه) کاتی‌ک شوینی که‌عبه‌مان دیاری کرد بو ئیبراهیم (دوای ته‌واوبوونی، فه‌رمانمان پیدایا) که هیچ جوړه‌ها وه‌لێکم بو بریار نه‌ده‌یت و (بیکه به‌بنکه‌ی یه‌کخواناسی) و مالی من پاک بکه‌روه‌ه بو ئەوانه‌ی ته‌وافی ده‌که‌ن و به‌ده‌ووریدا

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفِ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُغْلَبْ نُزُوقَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
 شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا أُولِي الْأَرْوَاحِ
 كُلِّ فَسَامِعُوا بَيْنَهُ مِنْ كُلِّ مَجْزٍ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا مِن مَّا رَزَقْنَاهُمْ وَأَطْعَمْنَاهُمْ
 عَلَىٰ مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَيْهِيمَةٍ فَلَا تَغْلِبَنَّهُمْ أَطْعَامُهُمْ
 وَلَا سِقَاتُهُمْ وَلَا مَا رَزَقْنَاهُمْ وَلَٰكِن يُشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾
 تَذُكَّرُ بِهِمْ بِأَنَّ لِلَّهِ الْفَيْضَ الْعَظِيمَ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّهُ يَمْدُدُ إِلَيْكَ
 لَكَ مِنَ الْأَعْنَامِ الْأَمَاتِينَ عَلَيْهِمْ فَاخْتَبِتْ
 إِلَى اللَّهِ فَاخْتَبِتْ لِقَوْلِكَ الرَّوْرِ ﴿٣٠﴾

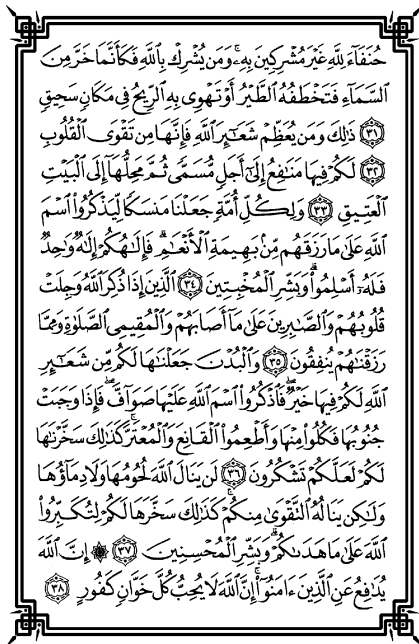
ده‌سوړپنه‌وه، یاخود به‌په‌پوه خواپه‌رستی ده‌که‌ن، یان له کرنووش و سوژده بردندان.

(۲۷) ده‌ی، بانگی خه‌لکی بکه و جار بده له ناویاندا با بین بو حه‌ج، ئەوانیش به‌پیاوه دین به‌ده‌م بانگه‌وازه که‌ته‌وه، یان به‌سواری (ئهو وشرانه‌ی که دووری ماوه‌که) لاوازی کردوون و له هه‌موو ریگه‌یه‌کی دووره‌وه هه‌ر دین...

(۲۸) بو ئەوه‌ی سوود و که‌لکی ماددی و مه‌عنه‌وی به‌ده‌ست به‌پین و ببین و یادی خواش بکه‌ن و ناوی پیروزی به‌رده‌وام له‌سه‌ر زاریان بیټ له روژانیکی دیاریکراودا (که روژانی عه‌ره‌فه و جه‌ژنی قوربانه، سروودی (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، ان الحمد و النعمة لک و الملك، لا شریک لک) له حه‌جدا (الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله و الله اکبر، الله اکبر و الله الحمد) له روژانی جه‌ژندا، فه‌رامۆش نه‌که‌ن، هه‌روه‌ها ناوی خوا (بسم الله) بکه‌ن له کاتی سه‌ره‌برینی ئەو مال‌تانه‌دا که پیمان به‌خشیوون، ئەوسا له گوشته‌که‌ی بخۆن و به‌شی هه‌ژارو نه‌دارانیشی لی بدن.

(۲۹) له‌وه‌ودوا با چلک و ئاره‌ق و موو و نینۆک له خو‌یان دوور بخه‌نه‌وه (ئیحرام بشکینن)، هه‌روه‌ها وه‌فا بکه‌ن به‌ نه‌زره‌کانیان و جیبه‌جی بکه‌ن و به‌ده‌وری مالی دیرین و به‌نرخ‌ی خوا (که‌عبه) دا، با (طواف) بکه‌ن.

(۳۰) (حه‌ج ئەوه‌بوو که باسکرا) جا ئەوه‌ی که سنووره‌کانی خوا بیاریزیټ و به‌گه‌وره‌ دایانبنیټ و ریژی لی بگریټ، بیگومان ئەوه چاتکه‌ره‌ لای په‌روه‌ردگاری (بی پادا‌شت‌نیه) ... گوشتی مه‌روین و گاو و شتر بو‌تان هه‌ل‌اله‌ جگه‌ له‌وانه‌ی که به‌سه‌رتاندا ده‌خو‌یتریته‌وه و قه‌ده‌غه‌کراوه (که له سووره‌تی المائده‌ دا باسکرا)، جا له‌به‌ر ئەوه‌ خو‌تان له په‌رستنی بته‌ ناپوخت و بی نرخه‌کان بیاریزن، هه‌روه‌ها له‌گوفتاری دروو قسه‌ی هه‌لبه‌ستراو خو‌تان دووربگرن.

(۳۱) ههول بدن هه میسه شوین راستی بکه ون و ملکه چ بن بو حقه له بهر خاتری زاتی خوا، نه کهن هیچ شهریک و هاوه لیکی بو بریار بدن، جا ئه وهی هاوه ل و شهریک بو خوا بریار بدات، وه کو ئه وه وایه له ئاسمانه وه بهر بیته وه و بالنده په لاماری بدات و (پارچه پارچه ی بکات) یا خود ره شه بابه کی به هیز بیفرینیت و بیبات بو شوینیکی دور و قول.

(۳۲) به و شیوه یه کی که حج باسکرا پیویسته ته نجام بدریت جا ئه وهی ریز داده نیت بو دروشم و بهرنامه کانی خوا، ئه وه نیشانه ی پاریزکاری و له خواترسانی دله کانه.

(۳۳) بوتان هه یه چهنده ها سوود و درگرن له و مالته ی دانراوه بو قوربانی (شیره که ی، بو سواری)، تا کاتی دیاریکراو (که روژانی جه زنی قوربانه له وه و دوا شوینی سهر برینیان به ره و ماله دیرینه که ی خوی گه ورده یه.

(۳۴) بو ههر ئوممه تیک (له ئوممه تانی پیشوو) ری و شوین و

بهرنامه یه کمان بو داناون (بو خوا په رستی و قوربانی) تا ناوی خوا بهرن له کاتی سهر برینی مالته کاندا، خوی ئیوه خویه کی تاك و ته نه یه، هه مو تان ته سلیم و ملکه چی ئه وین، مژده ش بده به بهنده ملکه چ و فه رمانبه درارو دل ئاوه دانه کان...

(۳۵) ئه وانه ی کاتیکی ناوی خوا برا (یا باسی ده سه لات و رهمه ت و زات و سیفاتی کرا) دله کانیان داده چله کیت و ته زووی پیدا دیت، ئه وانه ی خوگرو ئارامگرن له بهرامبه ر ئه و ناخوشیانه وه که تووشیان ده بییت، ئه وانه ی که نویزه کانیان به چاکی ته نجام ده دن و له و رزق و روزه ی که پیمان به خشیوون ده به خشن.

(۳۶) ئیمه سهر برینی قوربانیه دابه سته کانمان بریار داوه که هه ندیک بن له سروت و دروشمه کانی خوا (که له کاتی حج و جه زنی قورباندا ته نجام ده دریت) بیگومان خیر و بیری زوری تیدایه بوتان (بازاری کرین و فروشتن ده جولینیت و هه ژاران تیر دهن له گوشت، پاداشتی زوری قیامه تیش مسوگه ر ده کریت... هتد) ده ناوی خوا ببه ن له کاتی سهر برینیدا کاتیکی ئاماده کراون و ریزکراون بو سهر برین (بلین بسم الله.. الله اکبر)، جا کاتیکی که سهر بران و گیانیا ن تیدا نه ماو پاک کران و پارچه پارچه کران لیان بخون و به شی هه ژاران و سوال که رانی لی بدن، ئا به و شیوه یه ئیمه مالآتمان بو ئیوه رامهیناوه بو ئه وهی سوپاسی خوا بکه ن. (له سه ر نیعمه ته کانی).

(۳۷) دلنیا بن هه رگیز گوشته که ی و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قواو پاریزکاری ئیوه به و ده گات و (حسابی بو ده کات)، ئا به و شیوه یه ده بینن به چاوی خوتان مالآتی بو ئیوه رام هیناوه، تاله کاتی سهر برینیدا، الله اکبر بلین و قه در ی په روه ردگاری گه و ره بزانت که هیدایه تی داون و مژده یش بده به چا که کاران و خیرخوازان.

(۳۸) بیگومان خوا پشتگیری ده کات له وانه ی که ئیمان و باوه پر یان هیناوه چونکه به راستی خوا هه موو خیانه تکارو کافرو بی باوه ریکی خوش ناویت. (ریسوا یان ده کات له دنیا دا و توله یان لی ده سینیت له قیامه تدا).

(۳۹) مؤلت دراوه په و ئیماندارانه ی شه پریان پیده گیرن، که بجه ننگن و بهره لستی بکن چونکه به پراستی ستم لیکرون، بیگومان خوا دهسه لاتی هه یه که سه ریان بخت و سه رکه و تینان پیبیه خشیت...

(۴۰) ئه وانه ی که به ناحق له ولاتیان ده ربه دهر کران (ته نها تاوانیان ئه ووه بو) که ده یانوت: په روه دگارمان (الله) یه، خو ئه گهر خوا خه لکی نه دا به یه کداو حقه دزی به تال نه ووه ستیت، هه چچی شوینی خوا په رستی جووله که و گاور هه یه له خه لوه تگه و کلیساو که نیسه، هه روه ها مزگه و تانیس که ناوی خوی زور تیدا ده بریت، هه مووی کاول ده کریت، سویند بیټ خوا ئه و که سه سه رده خات که پشتگیری ئاین و به رنامه که ی ده کات و هه ولی سه رخستنی ده دات، به پراستی خوا ته و او به هیژ و بالاده سته.

(۴۱) ئه وانه ی که ئه گهر پایه دارمان کردن له زه ویدا نویت

و دروشمه کانی به چاکی راده گرن، زه کاتیش به ته و او ی ده دهن، فه رمان به چا که ده کهن، قه ده غه له خراپه ده کهن، سه رئه نجامی هه موو کاریکیش هه ر بو لای خوا ده گهر یته وه.

(۴۲) ئه گهر خاونه ناسان بروا به تو ناکهن و به دروت ده زانن، ئه وه دلنیا به که پیش ئه وان هوژی نوح و عاد و ئه موود پیغه مبه ره کانی خوین به درو زانیوه و بروایان پی نه کردوون.

(۴۳) هوژی ئیبراهیم و هوژی لوطیش (بروایان به پیغه مبه رانی خوین نه کردوه).

(۴۴) هه روه ها دانیشتوانی مه دیه ن (بروایان به شوعه یب نه کرد)، موساش بروای پینه کراو به درو زانرا، منیش مؤله تی کافراندا (تا ماوه یه ک) له ووه دووا هه مویانم گرت، ئیتر روون و ئاشکرایه که توله و خه شم و قینم چوون بوو.

(۴۵) چه نده ها شارو شارو چه که مان له ناو برد له کاتیکدا دانیشتوانی سته مکار بوون، (ئه وه ته ده بینیت) خانووبه ره کانیا ن په سه ریه کدا ته پیووه، بیری ئاوی له کار خراو، کوشک و ته لاری به رزو بلندی زوریشمان به چولی هیشته وه و بی خاوه ن ماوه ته وه (که به لگه یه له سه ر خه شم و قینی خوا له بیباوه رو سته مکاران).

(۴۶) ئایا ئه وانه به سه ر زه ویدا نه رویشتوون به دل و ده روونیککی هو شیاره وه تا بسیریک بکه نه وه... (کوان: خه لکانی رابوردوو؟ ئه و شارانه بو کاولکران؟ کی ئیمه ی دروست کردوه؟ ئامانج له ژیان چه؟؟) یان ئه وانه خاوه نی گوئی و ده زگای بیستن نه بوون تا به سه رهاته کانیا ن بیستن و لیککی بده نه وه، جا وه نه بیټ چاوان کویر بوویټ، به لکو ئه و دلانه کویر ده بن که وان له سینه کانداندا (چونکه هه ر رواله ت ده بینن و ناوه روک لیک ناده نه وه).

أَذِّنْ لِلَّذِينَ يَمُنُونَ بِآيَاتِنَا وَأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَن نَّصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفُوتٌ مِنْهُ يَوْمَ يَصُوعُ وَيَصْلُونَ وَمَسْجِدٌ يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيْسُ مِنَ اللَّهِ مَنْ يَنْصُرُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَنْتُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يَكْذِبُونَكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَتْ لِلْكَافِرِينَ نَجْمٌ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَجْمُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾ فَكَانَ مِنْ قَرَابَةِ أَهْلِ كَنْعَانَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِلَةُ عَلَّ عُرُوشَهَا وَيَبْرَئِمُ عَطْلًا وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُونَ هُمْ قُلُوبَ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ أَدَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَيُّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

(۴۷) خوانه‌ناسان په‌لته لیده‌کهن که‌ئو سزا (سه‌خته‌ی بویان باس ده‌کریټ) زوو یه‌خه‌یان پی بگریټ، بیگومان هرگیز خوا له به‌لینی خوئی لانا‌دات (له‌سه‌ر داخو‌ازی نه‌فامان پاش و پیشی ناخات، چونکه کات و زه‌مان بایه‌خی نیه لای خوا) به‌پاستی روژیټ که‌له‌لای‌ئو په‌روه‌ردگاره‌ت وه‌کو هه‌زار سال وایه له‌وه‌ی که‌ده‌یژمیرن.

(۴۸) چه‌نده‌ها شارو شارو‌چکه هه‌بوون که‌من موله‌تمداون له‌کاتی‌کدا دانیشتوانی سته‌مکاریش بوون، دوی ماوه‌یه‌ک له‌ناوم بر‌دوون، سه‌ره‌نه‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بو لای‌منه.

(۴۹) پیمان بلئ: ئه‌ی خه‌ل‌کینه من ته‌نجا ترسینه‌رو بیدار خه‌روه‌یه‌کی ناشکرام بو‌تان.

(۵۰) جا ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌رپان هیناوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه لیخوش بوون و روژی

وَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ مِنْ
قَرِيبٍ أَمَلَيْتُ مَا وَهَيْتُ ظَالِمَةٌ لِنَفْسِي فَكَذَّبْتُ بِالْحَصِيرِ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَتُوبُ النَّاسُ إِلَىٰ اللَّهِ أَنَا كَذَّابٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُصَحِّحُ اللَّهُ كَلِمَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ
قُلُوبُهُمْ وَإِلَىٰكَ الْآظِلِينَ لَمَّا شَقِيقَ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَوِّتُ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِلِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

به‌نرخ و فراوان بویان تاماده‌یه.

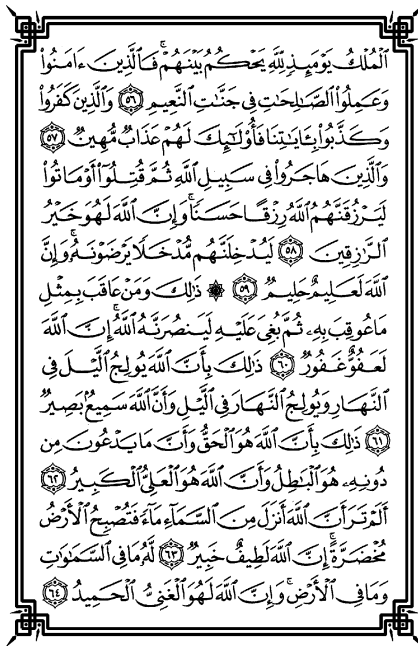
(۵۱) ئه‌و که‌سانه‌ش هه‌ول ده‌دهن به‌ره‌سه‌ت دابنن له‌به‌رده‌م ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه‌دا له‌کاتی‌کدا ده‌سته‌وسانی‌شن، ئه‌وانه (له‌تاینده‌دا) نیشته‌جیی ناو دوزه‌خن.

(۵۲) (ئه‌ی محمد ﷺ) پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکی په‌یامدار و بی په‌یامان ره‌وانه نه‌کردوه ئاواتی نه‌خواستییټ به‌باوه‌ر هینانی قه‌ومه‌که‌ی، به‌لام کاتیټ ئاواتی خواستوه شه‌یتان ئه‌وه‌ی به‌فرسه‌ت زانیوه‌، شتی نابه‌جیی تی‌که‌ل به‌ئاواته‌که‌ی کردوه، ئینجا خوایش فریای که‌وتوه و ئه‌وه‌ی شه‌یتان فریی داوه‌ته ناو ئاواته‌که‌یه‌وه، س‌ریویه‌تییه‌وه، له‌وه‌ودوا خوی گه‌وره ئایه‌ت و به‌رنامه‌که‌ی خوی چه‌سپا و دامه‌زراو کردوه، خوا خوئی زاناو دانا‌یه.

(۵۳) (خوای گه‌وره بو‌یه ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی داوه به‌شه‌یتان) تا ئه‌و (خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌یه‌ی) شه‌یتان فریی ده‌داته نیو ئاواتی پیغه‌مبه‌رانه‌وه ببیته هوی سزاو تاقی‌کردنه‌وه بو ئه‌وانه‌ی له‌دل و ده‌رونیاندا نه‌خوشی دو‌روویی و ناپاکی هه‌یه و بو ئه‌وانه‌ش که‌ به‌رامبه‌ر ئایینی خوا دل په‌قن، به‌راستی سته‌مکاران له‌ دژایه‌تی و شه‌ره‌نگیزیه‌کی قوول و بی‌بندا رو‌چوون.

(۵۴) بو ئه‌وه‌ش ئه‌وانه‌ی زانست و زانیاریان پی به‌خسراوه دلنیابن و بزانتن که‌ ئه‌م قورئانه‌ حه‌قیقه‌ت و راسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تو‌وه (ئه‌ی محمد ﷺ) ره‌وانه‌کراوه، ئینجا بروای پته‌وی پی ده‌هینن و دله‌کانیشیان ملکه‌ج ده‌بیټ بو‌خوا، بیگومان خوا هیدایه‌تده‌ری ئه‌وانه‌یه که‌ باوه‌رپان هیناوه بو‌ری‌گه و ری‌بازی راست و دروست.

(۵۵) به‌رده‌وام ئه‌وانه‌ی که‌ بی باوه‌رن ده‌باره‌ی قورئان له‌شک و گومان‌دان، هه‌تا کو‌توپر قیامه‌ت به‌رپا ده‌بیټ، یاخود تا ئه‌و کاته‌ی که‌ سزاو نازار له‌ روژیکی بی‌خیردا یه‌خه‌یان پیده‌گریټ.

(۵۶) ئەو روژە پاشایەتی و دەسەڵات تەنھا بە دەست خوایە، ھەر خۆی داوھری لە نیوان ئەو خەلکەدا دەکات، جا ئەوانەیی کە باوھەریان ھێناوھ و کارو کردوھ چاکە کانیان ئەنجامداوھ لە چەندەھا بەھەشتی پڕ لە نازو نیعمەتدان.

(۵۷) ئەوانەش کە بێ باوھەری بوون و ئایەت و فەرمانە کانی ئیمەیان بەدرو زانیوو، ئا ئەوانە بەھۆی بیروباوھەری ناپەسەندیانەوھ سزای پڕ لە خەجالەتی و ریسواکەریان بو ئامادەییە.

(۵۸) ئەوانەش کە لەبەر رەزامەندی خواو لە پێناوی سەرخستنی رییازە کەیی ئەو دا کوچیان کرد لەوھو دووا کوژران و شەھید کران یاخود مردن، سویند بیت خوا لە رزق و روژی چاک بەھەرھوھەریان دەکات، بەپراستی خوا ھەر خۆی چاکترین رزق و روژی بەخشە.

(۵۹) سویند بیت خوای گەورە ئەو جوړە کەسانە دەخاتە شوینیکەوھ کە زوړپیی رازی و خوښنوود دەبن، بەپراستی خوا زانایە (بەھەول و کوژش و نیەت و چاکەیان) و خوگرە (زوړ پەلە ناکات لە تۆلەسەندندا).

(۶۰) ئەمەش بریادادەیی خوایە، ھەر کەسیک تۆلە بسینییت لە ستەمکار بەئەندازەیی ئەوھیی کە ستەمی لیکراوھ، لەوھو دووا دەستدریژی بکریتەوھ سەرو ستەمی لئ بکریت، ئەوھ بیگومان خوا سەری دەخات بەسەر ئەو ستەمکارەدا، بەپراستی خوا زوړ چاوپۆشی دەکات و لیخۆش بووھ (لەو کەسانەیی واز لە ستەم دەھینن، یاخود توانای تۆلەسەندیان ھەییە و چاوپۆشی دەکەن).

(۶۱) ئەو پشتگیریە بەھۆی ئەوھو پەھ کە بەپراستی خوای گەورە زاتیکیە (ئەوھندە بەتوانایە) شەو تیھەلکیشی روژ دەکات و روژ تیھەلکیشی شەو دەکات، بەپراستی خوا بیسەر و بینایە (بەھەلسو کەوت و قسە و گوفتاری بەندە کانی).

(۶۲) ئەو بیستن و بینینەش بو ئەوھییە چونکە بەپراستی ھەر خوا خۆی حەق و راستە، ئەوانەش کە ئەوان ھاناو ھاواری بو دەبەن لە جیاتی ئەو ھەر ئەوھ خۆی بەتال و ناحەقیە، بیگومان ئەو خوایە بلندو بەرزو مەزن و گەورەییە.

(۶۳) ئایا نەتییووھ کە بەپراستی خوا باران لە ئاسمانەوھ دەبارینییت و زەوی پئی سەوز دەکات بەپراستی خوا وردیبن و بەسوژو دلوقان و ئاگایە. (بەرانبەر ھەمو دروستکراوانی).

(۶۴) ھەرچی لە ئاسمانە کاندایە و ھەرچی لە زەویدا ھەییە ھەمووی ئەو زاتە خواوھنیانە، بەپراستی ھەر خوا خۆی دەولەمەند و بئی نیازە و ھەر خۆیشی شایستەیی سوپاس و ستایشە. (لە ھەمو کاتیکیدا).

(۶۵) ئایا به چاوی خۆت نه تبیینوووه چۆن خوی گهوره ههرچی له زهویدا ههیه بو ئیوهی رام هیئاوه، ههروهها که شتیه کانیش که له ده ریاکاندا دهروات به فهرمانی ئه و زاته، هاتوچو ده کات، ئاسمانیشی راگیر کردوو له وهی که بکه ویت به سهر زهویدا مه گهر به ویست و فهرمانی خوی، به پراستی خوا بو خه لکی زور به سوژو میهره بان و لیخوشبو به خشندهیه.

(۶۶) ههر ئه و زاته ژیرانی بییه خشیون، له وه ودوا ئه و ده تانمرینیت، پاشان زیندووتان ده کاته وه، (له گهل ئه م هه موو شتانه دا) زوربه ی خه لکی سیله و به دنمه که.

(۶۷) بو ههر میلله تیک به رنامه و پروگرامیکمان دیاری کردوو پهیره یی ده که ن و له سه ری دهروپون (به گویره ی کات و شوین و بارودوخیان، ئه م به رنامه یه شمان ناردوو بو هه تا هه تاییی) که واته خه لکی با نه یکه نه کیشه و ئاژاوه له سه ری، ئه ی محمد ﷺ به رده وام

الَّذِينَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَاحَ يُجْرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعًا إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَّ هُدًى مُسْتَقِيمٌ وَإِنْ جندلوك فقل الله أعلم بما تعملون اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَرْزُقْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ وَإِذْ أَنْتَ عَلَى الْعَرْشِ عَرَّفْتَ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَسْكَرَاتُ كَادُونَ يَسْطُورُونَ بِالَّذِينَ نَبَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَإِنَّا لَأَفْئُتِكُمْ بِبَشِيرٍ مِنْ ذَلِكَ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

بانگه وازی خه لکی بکه بو لای پهروه دگارت چونکه به پراستی تو له سه ر ریگه و ریباژ و هیدایه تیکی راست و دروستیت.

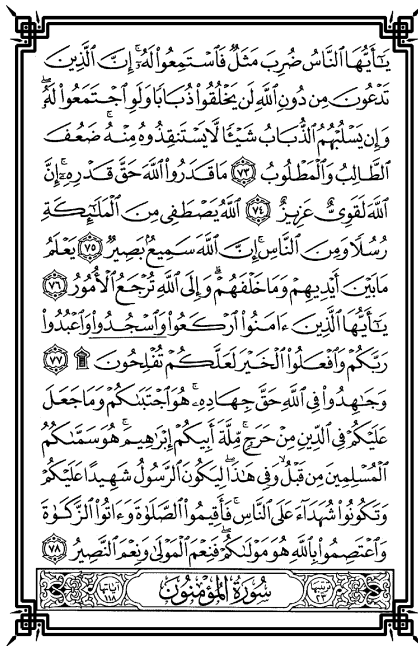
(۶۸) خو ئه گهر موجد له ت له گهلدا بکه ن (ئه وه تو موجد له مه که به لکو) بلی: خوا خوی چاک زانایه به و کارو کره وانه ی که ئه نجامی ده دن. (هیچ شتیکتان له و زاته ون ناییت).

(۶۹) ههر خوا خوی له روژی قیامه تدا داوه ری ده کات له نیوانتاندا له سه ر ئه و شتانه ی که ئیوه کیشه و جیاوازیتان له سه ر ده کرد (له وئ راستیه کان به ته وای ده رده که ویت).

(۷۰) (ئه ی هو شمه ند) مه گهر نه تزانیوووه که به پراستی خوا ئاگا و زانایه به ههرچی له ئاسمان و زهویدا ههیه و هه موو ئه و شتانه ی (که ده یکه ن) له کتیب و دو سیه ی (لوح المحفوظ) دا تو مارکراوه، به پراستی ئه و کاره بو خوا زور ئاسانه.

(۷۱) (مو شریک و هاوه لگه ران) له جیاتی خوا په رستی شتیك ده په رستن که خوا هیچ به لگه یه کی ره وانه نه کردوو له سه ری (که ره وایه بییه رستن) و خویشیان هیچ زانیاریه کیان ده رباره ی نیه، سته مکارانیش هیچ جو ره پشتیوانیکیان نیه (تا له قیامه تدا فریایان بکه ویت).

(۷۲) کاتیك که ئایه ته کانی ئیمه به روونی و ئاشکراییی به سه ریاندا ده خو ئیریتته وه، له رووخساری ئه وانه دا که بی باوه رن بیزاری و تالی و گرژی به دی ده که یه ت، به جو ریک خه ریکه هیرش به رنه سه ر ئه وانه ی که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا ده خویننه وه، بییان بلی: ئایا هه و التان بده می به خراپتر له و کینه و بو غزه تان؟! ئه ویش ئاگری دوژه خه!! که خوی گهوره به لیئنی داوه به وانه ی که باوه ریان پیی نیه، ئای که سه ره نجام و چاره نووسیکی خراپ و ناله باره.

(۷۳) ئەى خەلكىنە: نمونە يەك ھىراوہ تەوہ چاك گوئى بۆ بگرن؛ بەپراستی ئەوانەى كە ھاناو ھاواريان لىدە كەن لەجياتى خوا، ھەرگىز ناتوانن تاكە مېشىك دروست بكەن، ھەرچەندە بۆ ئەو كارە كووبنەوہ و (يارمەتى يەكتريش بدن) خو ئە گەر مېشە كە شتيكيان لى بفرينيت، ناتوانن لىي بسەننەوہ، داواكارو داوايىكارو ھەردووکیان لاواز و بى دەسەلاتن.

(۷۴) ئەوانە (وہ كو پيوست) قەدرى خويان بەچاكى نەزانی، رىزى پەرورەدگاربان بەتەواوى نەگرت، لەكاتىكدا بەپراستی خوا زور بەھىزو بەتوانا و بالادەستە.

(۷۵) ھەر خوا بەويستى خوئى لە فرىشتە كان و لەخەلكيش فرستادە ھەلدەبژيريت، بەپراستی خوا بيسەرو بينايە (چاك دەزانيت كى ھەلدەبژيريت بۆ گە ياندنى پەيامە كەى).

(۷۶) خواناگايە بەوہى كە لە پيشيانەوہ رووى داوہو بەوہش كە لە ئايندە و داھاتوودا روو دەدات، ھەموو كارو ھەموو شتيك بۆ لای خوا دەبريتەوہ.

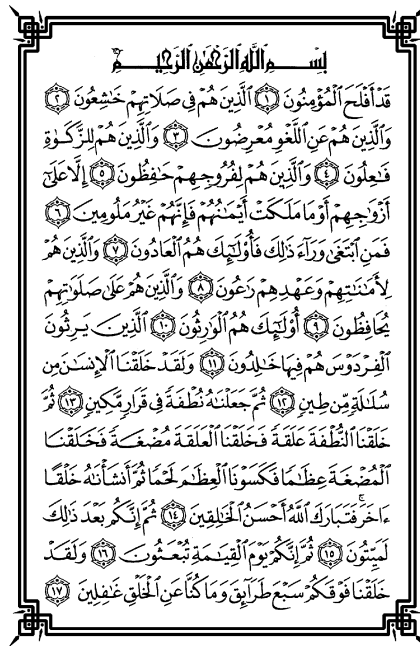
(۷۷) ئەى ئەو كەسانەى ئيمان و باوہرتان ھىناوہ كرنووش و سوژدە بەرن و (نويزە كانتان بە جوانى ئەنجام بدن)، پەرورەدگاربان پبەرستن لە ھەموو بارودوخىكدا، تادەتوانن چاكە كارى ئەنجام بدن بۆ ئەوہى سەرفرازو سەركەوتووبن...

(۷۸) ھەر و ھە بەردەوام بن لە خەبات و جىھاد و ھەول و كووشش لە پىناوى خوادا بەو شىوہ يەى كە شايستە يەتى، تەنھا دەبيت لەبەر خاترى ئەو بيت، ئەو زاتە ھەر بۆ ئەوہ ھەلى بژاردوون، لە ئاين و بەرنامە كەيدا ھىچ جوړە شتيكى ناپەرەواو قورس و گرانى لەسەر دانەناون (كە نەتوانن ئەنجامى بدن، جائەم بەرنامە يە) رى و شوين و بەرنامەى ئىبراھىمى باواتانە كە پيشتر ھەر خواى گەورە ناوى ناون موسلمان و لەم قورئانەشدا بەموسلمان ناوى بردوون، تا پيغەمبەر بييتە شايەت بەسەرتانەوہ (كە پەيامى خواى پى راگە ياندوون)، ئيوەش (بە گە ياندنى ئەو پەيامە) بينە شايەت بەسەر خەلكيەوہ، كەواتە نويزە كانتان بەچاكى ئەجام بدن و زە كاتيش (لە مال و سامان و زانستى و ھىزتان) دەر بكەن و ھەر پشت بە خوا ببەستن، چونكە ھەر ئەو زاتە يارو ياوہرتانە، كەواتە دلنيابن كە خوا چەندە يارمەتيدەرىكى چاكە و چەندە پشت و پەنايە كى بەھىزو بەنرخە.

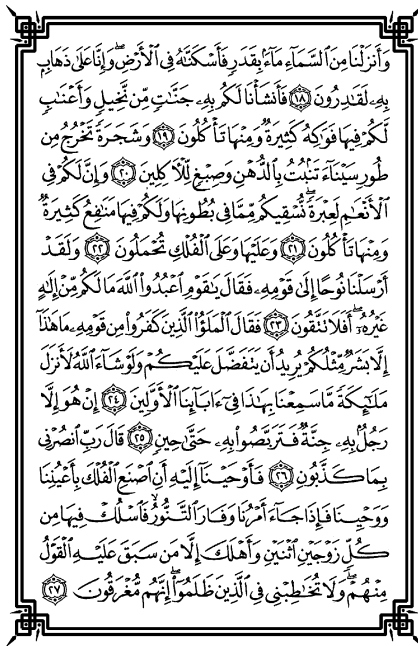
سورہتی (المؤمنون)

بہ ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) به پراستی ئەو بروادارانہ سەرکەوتو سەرفراز بوون...
- (۲) ئەوانەیی که لە نۆیژەکانیاندا ملکه ج و دل ئارام و دل دامەزراون و دلپان لای خوایه...
- (۳) ئەوانەیی که لە گوفتاری بی سوودو کرداری نابەجی و بی هووده دووره به ریزن...
- (۴) ههروهها ئەوانەیی که زه کاتی مالپان دهرده کهن، یاخود دل و دهرونی خویان خاوین ده کهن...
- (۵) ئەوانەیی که پارێزەری داوینی خویانن...
- (۶) جگه له گه‌ل هاسهران و که نیه که کانپاندا نه‌ییت، که ئەوه جیگه‌ی لومه و سه‌رزەنش نیه، (له بارودوخی ناسااییدا به‌هوی جه‌نگه‌وه ئافره‌تانی موسلمان ده‌ستدریژیان ده‌کریته‌ سه‌ر، دوور نیه ئافره‌تانی دوژمن نه‌ که‌ویته‌ ده‌ست ئیمانداران، ئەوکاته‌ ته‌نها به‌ک‌ که‌س ده‌ییته‌ هاسه‌ری و، به‌ریزه‌وه ره‌فتاری له‌ گه‌ل ده‌کات).

- (۷) جا ئەوه‌ی جگه‌ له‌و سنوره‌ دیاری کراوه، ریگه‌ و ریبازی‌تر بگریته‌ به‌ر، ئەو جوړه‌ که‌سانه‌ به‌ یاخی و له‌ سنور ده‌رچوو ده‌ژمیردرین.
- (۸) هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی که‌ چاودیری ئەمانه‌ت و په‌یمانەکانیان ده‌که‌ن (خیانه‌ت و فی‌ل‌ناکه‌ن).
- (۹) ئەوانه‌ی که‌ پایه‌ندی نۆیژه‌کانن و له‌ کاتی خۆیدا به‌ریکو پیکه‌ی ئەنجامی ده‌ده‌ن و ده‌پیارین.
- (۱۰) ئا ئەوانه‌ میراتگران و خاوه‌نانی به‌هه‌شتن.
- (۱۱) ئەوانه‌ ده‌بنه‌ خاوه‌نی به‌هه‌شتی فیرده‌وس (که‌ به‌رزترین و به‌ترخترین به‌هه‌شته‌) و بو‌هه‌میشه‌ ژبانی نه‌پراوه‌ی تیادا ده‌به‌نه‌ سه‌ر (له‌وه‌په‌ری لاویتی و ته‌ندروستی و ناسووده‌بییدا).
- (۱۲) سویند به‌خوا ئیمه‌ ئاده‌میزادمان له‌ ئاویته‌یه‌کی پیکه‌هاتوو له‌ قور به‌ده‌یه‌ن‌ئاوه‌.
- (۱۳) له‌وه‌ودوا له‌ جیگه‌یه‌کی پارێزراو و له‌باردا (که‌ مندا‌لدانی دایکه‌) له‌ شیوه‌ی نوتفه‌یه‌کی زور بچووکدا دامان مه‌زراندوو.
- (۱۴) له‌وه‌ودوا نوتفه‌ که‌مان کردوو به‌خو‌ه‌له‌واسه‌ریک (سه‌ره‌میکو‌ته‌یه‌ک) پاشان خو‌ه‌له‌واسه‌ره‌که‌مان کردوو به‌ گوشتپاره‌یه‌ک، ئینجا (شیوازی) گوشتپاره‌که‌مان به‌په‌یکه‌ری ئیسک‌گوپیوه‌ و به‌گوشت په‌یکه‌ری ئیسکه‌که‌مان داپوشیوه‌، ئەوسا له‌ شیوه‌یه‌کی تردا ده‌رمان هی‌ئاوه‌ (که‌ شیوه‌ی ئاده‌میزادیکی ریکوپییکه‌ و روحی پی به‌خشاوه‌)، به‌پراستی خوی مه‌زن به‌رزو پی‌روزو موباره‌ که‌ و چاکترین به‌ده‌یه‌نه‌ر و چاکترین دروستکاره‌.
- (۱۵) بیگومان سه‌ره‌نجام ئیوه‌ هه‌ر ده‌ییت بمرن (له‌تویی‌ خاکیا ده‌ییت مه‌نزل بگرن).
- (۱۶) پاشان ده‌ییت له‌ روژی قیامه‌تدا زیندوو بکریته‌وه‌ (بو‌پادا‌شت و لیبیرسینه‌وه‌).
- (۱۷) سویند به‌خوا ئیمه‌ له‌راسه‌رتانه‌وه‌ هه‌وت چین ئاسمانمان دروستکردوو و ئیمه‌ هه‌رگیز له‌ دروست کراوان غافل و بی‌ئاگانین (هیچ شتی‌کمان لێ بزر ناییت و هیچ شتی‌ک پشتگویی ناخه‌ین).

(۱۸) هەر ئیمه له ئاسمانه وه به ئەندازه و نه خشه یه کی دیاریکراو بارانمان باراندوه و ئینجا له ناخی زویدا جیگیرمان کردوه، بیگومان ئیمه به جورها شیوه ده توانین ئەو ئاوه له ناو بهرین و ئەو سه چاوانه وشک بکهین.

(۱۹) ئیمه به هوی ئەو ئاوه وه چنده ها باخ و باخاتی خورما و ره زمان به دی هیناوه بوتان، (لهو باخ و باخچانه دا) میوه هاتی جورا جوری زورمان بو به دیهینان، که له هه ندیکی ده خون. (۲۰) دره ختیکیشمان بو رواندون که له کیوی طور له بیابانی سینا سهوز ده بیست که رون و چه وری لی دره ده هیتریت و نامادهیه بو که سانیك که ده یخون (مه به ست دره ختی زه بتونه که هه همیشه سهوزه و ته من درپژه و بی شه رکه و کالیسیوم و ئاسن و فوسفور و فیتامینی جورا جور و پروتینی تیدایه، گه لیک داو و دره مانیشی لی دره ده هیتریت).

(۲۱) به راستی له به دیهاتی مالا تیشدا جیگه ی سه رنج و په نده بوتان (که ورد بینه وه و به دیهینه ری جوانکار بناسن) جا

له وه ی که له سکیندا به دی دیت (مه به ست شیره) دره خوارتان دده بین و چنده ها که لکی زوری تری هه یه بوتان (له پیستیان، له خوری و موویان... هتد) ههروه ها لیشیان ده خون (گوشت و جگه رو سه رو بیان به جورها شیوه ده خون).

(۲۲) له سه ر پشتی هه ندیک لهو گیاندارانه ش هه لده گیرین و له سه ر که شتیبه کانیش (ده گوێزینه وه له شوینیکه وه بو شوینیکی ترله گه ل که لوپه ل و پیداو یستیبه کانتاندا).

(۲۳) سویند بیت بیگومان ئیمه نوح پیغه مبه رمان ره وانه کرد بو سه ر قه ومه که ی، جا بیی و تن: ئەی قه وم و گه لم هه ر خوا به رستن، چونکه هه یچ خوا به کی تران نه جگه لهو، ئایا خوتان له خه شم و قینی نا پارین؟!

(۲۴) جا ئەوانه ی که بی باوه ر بوون له ده سته ی ده سه لاتداری قه ومه که ی وتیان: (گوئی بو مه گرن) ئەم بیاه هه ر که سیکی وه ک ئیوه یه، زیاتر نه، ده یه ویت خوی بکاته گه ورتان!! ئە گه ر خوا بیویستایه پیغه مبه ریک بنیتریت، ئەوه فریشته ی داده به زاند، ئیمه ئەم هه واله مان له باو و باپیرانی پیشووه وه نه بیستوه.

(۲۵) ئەمه بیاییکه شیتی سه ری لیداوه، که واته تا ماوه یه ک موله تی بدن و وازی لی بهینن، (یان کول ددهات، یان ده مریت و تباده جیت)!!

(۲۶) ئەوسا نوح وتی: په روه ر دگارا، سه رکه و تنم پی به خشه چونکه بروایان پی نه کردم.

(۲۷) ئینجا ئیمه ش ئاگادارمان کرد که که شتیبه که دروست بکه له ژیر چاودیری و نیگای ئیمه دا، جا هه ر کاتیک فه رمانی ئیمه ده رجوو، ته نووره که فواره ی کردو ئاوی لی درهات، ئەوه له هه موو جورک جووتیک سوار بکه، ههروه ها خاوو خیزانت جگه له وانه ی که پیشتر بریاری غه رق بوونیان له سه ر دراوه، جا درباره ی ئەوانه ی که سته میان کرد و (باوه ریان نه هیئا) لیم مه پاریره وه، چونکه به راستی ئەوانه هه موو نوqm کراون (له زیرانه که دا).

(۲۸) جا کاتیک خوت و ئەوانەى ھاوړې و یاوهرتن له سەر
 دشتیه که سوار بوون (ئەى نوح تو) بلې: سوپاس و ستایش بو
 ئەو خوایهى که رزگارى کردین له دەست قەومى ستمکار.
 (۲۹) ھەرودھا بلې: پەرودگار له شوینیکى موبارەك و
 بیروز دامبەزینە، چونکہ تو چاکترین زاتیکى بو ئەوہى له
 شوینی موبارەك و بیروزدا دامانبەزینیت (ئیتیر کہشتیہ کہ
 لەسەر کیوی جودی له کوردستانی باکور لەنگەرى گرت).
 (۳۰) بەراستی نا لەو بەسەرھاتەدا چەندەھا نیشانە و بەلگەى
 ئاشکرا ھەبە، بېگومان ئیئمە (بەجورەھا شیوہ و لە ھەموو
 سەردەمبەدا) خەلکى تاقي دەکەبنەوہ.
 (۳۱) لەوودوا لە دواى ئەوان قەوم و نەوہیہ کى ترمان
 بەدى ھینا.
 (۳۲) ئینجا پیغەمبەرکمان ھەر لە خوڤان بو رهوانە کردن،
 (پى و تن): تەنھا خوا بپەرستن، جگہ لەو زاتە خوایە کى ترتان

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أُنْتِ وَمِن مَّعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا
 مِنَ الْقَوْمِ الْفَاطِلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
 مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ وَأُفٍّ لَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَيُّ كُلِّ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُونَ مِمَّا
 تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلَ كُرٍّ إِكْرَاهًا لَأَخْسِرُنَّ
 ﴿٣٤﴾ أَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتُهُمْ وَكُنْتُمْ تَرَاهَا وَعَطَلْتُمْ أَنْ تُخْرَجُونَ
 ﴿٣٥﴾ هَيَّاتُ هَيَّاتُ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِن هِيَ إِلَّا حِكْمَانَا
 الَّتِي نُنَزِّلُهَا وَإِنَّا لَمُبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
 أَخْبَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
 اضْرِبْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِيَةً ﴿٤٠﴾
 فَلَا تَسْمَعُ لِمَنْ يَصْبِحُ بِالْحَقِّ فَمُعْظَمُهُمْ ظَنَّاءٌ يُفْعَدُونَ لِلْقَوْمِ
 الْفَاطِلِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

نیه، جا ئەوہ لیبى ناترسن؟ ئەوہ خوڤتان له خەشم و قینی ناپاریزن؟!

(۳۳) ئەوانەى که بى باوهر بوون لە دەستەى دەسەلاتدارى قەومەکەى، بروایان بەپیشھاتی قیامەت و زیندوو
 بوونەوہ و لپرسینەوہ نەبوو، لە ژيانى دنیادا لە نازو نىعمەتى زور بەھرەوەرمان کردبوون وتیان، ئەم پیغەمبەرە
 تەنھا بەشەریکە وەك ئیوہ، لەو شتەنە دەخوات کہ ئیوہ لیبى دەخون و لەو شتەنە دەخواتەوہ کہ ئیوہ لیبى دەخونەوہ.
 (۳۴) جا ئەگەر ملکہچ و فەرمانبەردارى بەشەریکى وەکو خوڤتان ببن، ئەوہ بەراستی ئیتیر ئیوہ خەسارەتمەند و
 رەرەرمەندن!!

(۳۵) نایا ھەرپەشەتان لیدەكات بەوہى کاتیک بمرن و ببنەوہ بەخاک و ئیسک، ئیوہ دەرەھینرینەوہ و زیندوو
 دەکرینەوہ؟! (ئەوانەو وینەیان بیرو ھوشیان کولە لە ئاست دەسەلاتى بى سنورى خوادا).

(۳۶) دوورە و زور دوورە ئەو ھەرپەشەیەى کہ لیتان دەکریت بیئەدى و (زیندوو بکرینەوہ)!!

(۳۷) ژيان تەنھا ژيانى ئەم دنیاپەمانە، دەژین و دەمرین و ئیئمە زیندوو ناکرینەوہ!!

(۳۸) ئەم پیاوہ (مەبەست پیغەمبەرەکەیانە) درو بو خوا ھەلدەبەستیت، ئیمەش بروای پى ناکەین!!

(۳۹) (ئەمیش وەك نوح) وتى: پەرودگار، سەرکەوتنم پیببەخشە چونکہ ئەوانە بروایان پینەکردم.

(۴۰) خواى گەورەش نىگای کردو فەرمووی: دلنیاپە بەم زوانە پەشیمان دەبنەوہ.

(۴۱) ئەوسا دەنگیکى بەھیز (دلى پچراندن و میشکى تەقاندن) ئیتیر ئەوہ بوو کردمانن بە کەف و کول و چیلکە و
 چەویلی سەر ئاو، دەبا ھەر لە وەولاترچن قەومى زالم و ستمکار.

(۴۲) پاشان لە دواى ئەوان چەند قەومیکى ترمان ھینا پەکایەوہ (سالەھا ژيان و لە نازو نىعمەت بەھرەوەر
 بوون).

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُّونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا تَتْرَا
 كُلَّ مَاجَاءٍ أُمَّةٍ رَسُولَهَا كَذِبَةٌ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبِعَدَا لِقَائِهِمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَأَنْتُمْ لِيَسْبِقَنَّا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَنِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْأَلْمٰهِكِينَ ﴿٤٨﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَهُ آيَةً وَإِنَّا لَوٰسِعُونَ ﴿٥٠﴾ فَقَالُوا أَأَنْتُمْ لِيَسْبِقَنَّا
 وَمَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّا سِوَا آلِ الْفٰطِمِيْنَ وَالْعَمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِن هٰذِهِ أُمَّةٌ وَجِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّ عَوْنُهُمْ مِنْ رَبِّكَ كُلَّ حَزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُوا ﴿٥٣﴾ فَذَرَّهُمْ فِي عَمْرٍ تَهْمٍ حَتَّىٰ جِئْنَا بِمُصَوِّبٍ لَّهُمْ
 فَسَوَّوْا لَهُمْ مِنْ مَالٍ وَبَيْنَ ﴿٥٤﴾ سَخَّرَ لَهُمْ فِي الْحَيٰتِ لَبَآئِعًا لَّيْسَ لَهُمْ
 فِيهَا دِينَارٌ وَلَا دِينَارٌ مِنْ حَسْبَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 يَتَّبِعُونَ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يَرْتَدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يَرْتَدُّونَ ﴿٥٨﴾

(۴۳) ھەر میلله تیک کاتیک بریاری له ناو بردنی ددریت، ئەو بریاره نه پیش ده که ویت و نه دوا ده خریت به لکو له کات و ساتی خویدا رووده دات.

(۴۴) پاشان پیغه مبه رانی خو مانمان یه که به دوا یه کدا ره وانه کرد، ھەر ئوممه تیک کاتیک پیغه مبه ری له خو ی بو ره وانه ده کرا (زور به یان به رنامه که یان) به در و ده زانی، ئیمه ش ئەو میلله تانه مان به شوین یه کدا (له ناو برد) و کردمان به باس و خواسی ناو خه لکی و (په ندو عیبیره ت)، ده با ئەو که سانه ی باوهر ناھینن، له و هولا ترچن.

(۴۵) پاشان موسا و هاروونی بریامان ره وانه کرد هاوړی له گه ل نیشانو به لگه و موعجیزه کانماندا و به لگه ی به هیژمان پیبه خشین (له سهر راستی په یامه که یان)...

(۴۶) بو سهر فیرعه ون و دارو ده سته که ی، که چی خو یان به گه وره زانی و قه ومیککی لووت به رز بوون.

(۴۷) (فیرعه ون و دارو ده سته که ی) وتیان: ئایا ره وایه ئیمه باوهر به دوو به شهری وه ک خو مان بکه ین، له کاتیکدا که قه ومه که یان ئیمه ده پرستن و (خزمه تکاری ئیمه ن).

(۴۸) (دوا ی چهنده ها سال له هه ول و کوششی ئەو دوو پیغه مبه ره) ھەر باوهر یان پینه کردن، بو یه فیرعه ون و دارو ده سته ی چونه ریزی تیاچوو ه کانه وه.

(۴۹) سویند به خوا بیگومان ئیمه ته وراتمان به خشی په موسا بو ئەوه ی قه ومه که ی ریبازی هیدا یه ت بگر نه به ر. (۵۰) ھهروه ها کوره که ی مه ریهم و دایکیمان کرده به لگه و نیشانه (له سهر توانایی خو مان) و ئیمه ھه ر دوو کیانمان چه وانه وه له شوینیکی بلند و خو ش و سازگار و ناواداردا.

(۵۱) ئینجا و تمان: ئە ی گروی پیغه مبه ران، بخون له رزق و روزیه چاک و پاکه کان، کار و کرده وه ی چاکیش ئە نجام یه دن، به راستی من زانام به هه موو ئەو کار و کرده وانه ی که ئە نجامی ده دن.

(۵۲) ھه ر ئە مه شه دین و ناین و به رنامه ی تا کو ته نه ای ئیوه، (به رنامه ی یه که خواناسی) و منیش پر وه ردگار تانم، پاریزکارین و خوتان له ناهه رمانی من بیارین.

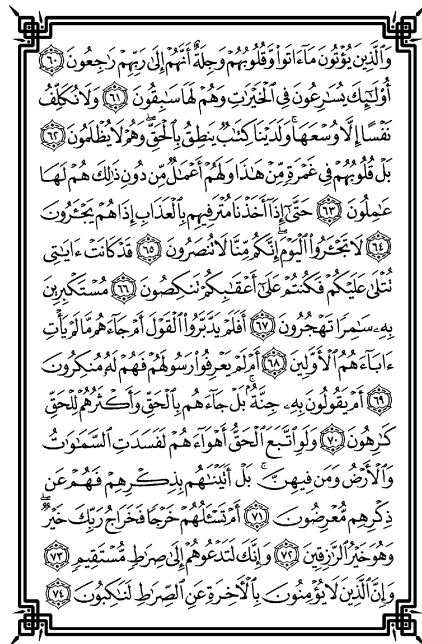
(۵۳) به لام زور به ی خه لکی بیرو بو چوونی خو یان به ش به ش و پارچه پارچه کرد (له به رنامه ی یه که خواناسی لایندا)، هه موو ده سته و تا قمیگ به و به رنامه و نه خشه یه ی هه یانه دلخوشن.

(۵۴) جا وازیان لی بهیننه با تاما و ه یه ک له گومرابی و سه رلی شیواوی و سه رگه ردانی خو یاندا گیر بخون. (۵۵) ئایا ئە وانه واده زانن که ئە و مال و سامان و نه وه یه ی پییان ده به خشین؟! (هوی ئە وه یه خو شمان ده وین)!!

(۵۶) نه خیر، وانیه، مه به ستمانه به په له له نازو نیعمه ت به هه ره وهر یان بکه ین؟ که چی ئە وانه هه سته ی پی نا که ن. (۵۷) به راستی ئە وانه ی که ترسی په ره و ردگاریان له دلدا یه و ده ترسن لیان بره نجیت...

(۵۸) ئە وانه ی بروا به ئایه ت و فه رمانه کانی په ره و ردگاریان ده هینن...

(۵۹) ئە وانه ی که هاوهر و هاو به ش و شه ریک بو په ره و ردگاریان بریار ناده ن...

(۶۰) ئەوانەى لە زەكات و خيّر دريغى ناكەن كەچى ھەر دليان دەترسیت، نەوہ كو خواى گەورە لييان ھەرنە گريّت، چونكە بيگومانن لەوہى كە بۆلاى پەروردگاريان دەگەريئەوہ.

(۶۱) ئا ئەوانە بەپەلەن بۆ ئەنجامدانى ھەموو چاكەيەك و یشير كيش دەكەن لە چاكەدا.

(۶۲) ئيمە ھيج ئەر كيك نادەين بەسەر ھيج كەسيكدا مەگەر لە چوارچيۆھى تواناي خویدا، جا ئيمە دوسيهى تايبەتى ھەموو كەسيكمان لا يە كە حق گو يە (گوفتارو كردارە كاني تيیدا تو مەر كراو، لە بەرئەوہ) ئەوانە ھيج جوړە ستەميكيان لى ناکريّت.

(۶۳) بەلام خوانە ناسان لەم نەخشە و بەرنامە و چاكە خواز يانە سەريان دەرناچيّت و تبي ناکەن، كارو كر دەوہى تريشيان ھەبە (جيا يە لە كر دەى ئيمانداران) بەر دەوام ئەنجامى دەدەن.

(۶۴) ھەتا ئەو كاتەى بەلام بەسەر خو شگوزەران و دەولە مەندە كانياندا دەھيئين، دەستبەجى ئيتەر ئاھو ئالەو گريە و زار بيان لى بەرز دەبيتەوہ.

(۶۵) (لە قيامە تيشدا پييان دەوتریّت) ئەمرو ئيتەر ئيوە چركەتان ئيوە نەبەت و ھاوار نەكەن، چونكە بيگومان ئيوە لە لاين ئيمەوہ ھيج جوړە پشتگيريە كتان لى ناکريّت.

(۶۶) جا ئيوە كاتى خوئى ئايەتە كاني ئيمەتان بەسەردا دەخوئيرايەوہ كەچى پشتان تيدە كردو بەرەودوا دەگەر انەوہو خو تان لى دەشاردەوہ و دژايە تيتان دە كرد.

(۶۷) لە كاتيكدا خو تان بە گەورە دەزانی لە ناستيدا، شەوگار يستان بە باس و خواس و گالتە پيكر دنى ئايەتە كاني ئيمە دەبردە سەر.

(۶۸) نایا ئەوانە ئەم گوفتارەيان ليك نەداوہ تەوہ، ياخود وادەزانتن ئەم بەرنامە يەى كە بۆ ئەوان رەوانە كراوہ بۆ باوو باپيراني ديبرييان رەوانە نەكراوہ؟!)

(۶۹) يان ئەوہ يە پيغەمبەرە كەپان نەناسيووہ و ئەوہ بو تە ھوى ئەوہى بروا بە پەيامە كەى نەكەن و دژى بوەستن!!

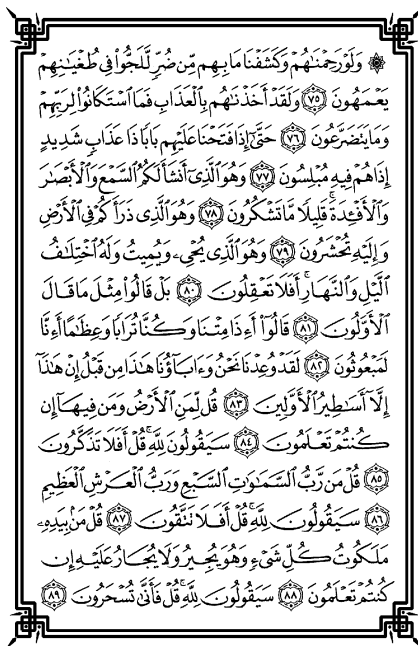
(۷۰) ياخود (بى شەرمانە دەليّن: شيتى سەرى لي داوہ، نەخيّر، وانى يە، بەلكو راستى و حەقى بۆ هيئاون، بەلام زوربەيان رقيان لە راستى يە و حەز لە حەق ناكەن و پيى سەغلەتن.

(۷۱) ئەگەر حەق و راستى شويني ئارەزووى ئەوان بکەویت، ئەوہ ئاسمانە كان و زەوى و ھەموو ئەوانەى تياياندا يە دەشيواو تيا دەچوو سەرگەردان دەبوو، نەخيّر (حەق وايە رقيان ليى نەبيت)، چونكە ئيمە قورتا ئيكمان بۆ هيئاون ھەموو چاكە يە كيان بۆ رون دەكاتەوہ، كەچى ئەوان لە بەرامبەر ئەو يا دخەرە وانەدا سەر كەش و ياخين و پشتى تيدە كەن.

(۷۲) ناخو داواى خەرجى و پارە لەوانە دەكەيت (لە بەرامبەر ھيدا يە تيانەوہ تا لايان سەنگين بيت؟ بۆيە باوەر ناھيئن؟) خو بەخششى پەروردگارت بەسوودتر و چاكتەر، ئەو زاتە چاكترين زاتي كە بۆ بەخشيني رزق و رۆزى.

(۷۳) ئەى محمد ﷺ بيگومان تو بانگيان دەكەيت بۆ ريگە و رييازىكى راست و دروست.

(۷۴) بەراستى ئەوانەى بروا ناھيئن بەقيامەت و پل و لادەرن لە ريگە و رييازى راست.

(۷۵) خو ٺه گهر به زه بیمان پسیاندا بیتهوه و ره حیمیان پی بکهین و ناخوشی و سه غله تیجان له سهر لابه رین، ٺه وه له سته م و سهر که شیاندا رو ٺه چن و سهر گهر دان ده بن.

(۷۶) سویند به خوا ٺیمه توشی سزاو نازاری (جوراو جورمان) کردن، که چی له گهل ٺه وه شدا نه مملکه چ بوون بو پهره در دگاریان و نه لیبی پارانوه.

(۷۷) هه تا ٺه و کاته ی که ده روازه ی سزایه کی سه ختیا ن لی ده که یته وه، ٺیتر ده سته به چی له ناویدا سهر گهر دان و سهر لیشیواو ناؤمید ده بن.

(۷۸) خوا ٺه و زاته یه که (ده زگای) بیستن و بینین و لیکنده وه ی پی به خشیوون، که چی زور که متان سوپاسگوزارن.

(۷۹) ههر ٺه و زاته ش له زه ویدا بهر پای کردوون و بلاوی کردوونه ته وه، سهر نه جام (له روژی قیامه تدا) ههر بو لای ٺه ویش کو ٺه کرینه وه.

(۸۰) ههر ٺه و زاته شه که زیان ده به خشیٺ و مردن پیش ده هیٺ، گو پینی شه و روژیش ههر به ده ست ٺه وه (له رووی تاریکی و رووناکي، کورتی و درٺی ... هتدا)، جا تایا ٺیوه عه قل به کار ناهینن؟ ژیریتان ناخه نه کار؟ (بو تیگه یشتن له ده سه لاتی پهره درگار).

(۸۱) له گهل ٺه و هه موو به لگانه دا ٺه وانه ههر وه کو خه لکی پیشین قسه کو ٺه کان ده لیٺه وه...

(۸۲) ده لیٺن: باشه، ٺه گهر مردین و بووینه خاک و خو ل و ٺیسک تایا ٺیمه دووباره زیندو ده کرینه وه؟!

(۸۳) به راستی ٺیمه و باوو باپیرانمان له م جوره به لیٺانه مان پیشتر پیدرابوو، ٺه م قسه و به لیٺانه داستانی پیشینه کانه!! (باوی نه ماوه و به سهر چوهه!!)

(۸۴) تو ش پیان بلی: باشه زه وی و ٺه و که سانه ی که له سه ری ده ژین کی خواه نیانه، ٺه گهر زیره ک و هوشیارن؟ ٺه گهر شت ده زانن؟! (ٺه گهر عه قل و ژیریتان هه یه).

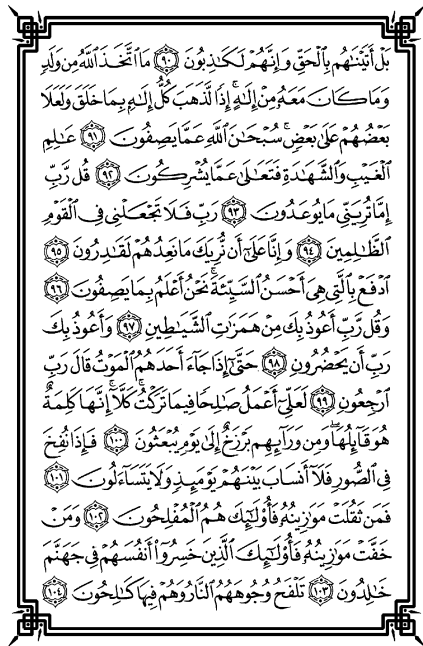
(۸۵) سهر ٺه نجام ههر دان به راستیدا ده نیٺن و ده لیٺن: ههر خوا، خواه نیانه، ههر پهره درگار به دیهینه ریانه، ٺه وسا پیان بلی: جا ٺه وه بوچی یاداوهری وهر ناگرن؟ (بروا به م قورئانه ناکه ن؟!).

(۸۶) پیان بلی: ٺه ی کی پهره درگاری ههوت ٺاسمانه که یه و کی پهره درگاری عهرش و ته ختی فه رمانره وایی گهره و فراوانه؟ (ٺاسمانه کان و زه وی له به رامبه ر عهرشی پهره درگادا، وه کو ٺه لقه یه کی په نجه وایه له پال چپایه کی گهره دا).

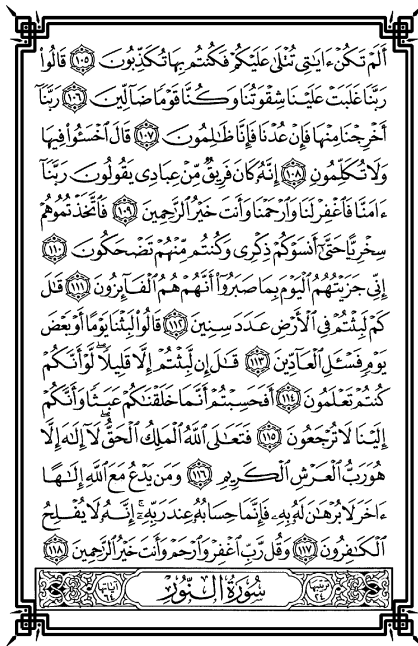
(۸۷) سهره نجام ده لیٺن: ههر خوا پهره درگاریانه، ٺه وسا بلی: باشه تاخر ٺیوه لی نارسن؟ خو تان ناپاریزن له خه شم و قینی؟ (تاخر ٺیوه له کی یاخی ده بن؟ بروا به کی ناکه ن؟!).

(۸۸) (ههره ها پیان) بلی: کی جله وی هه موو شتیکی به ده سته، له کاتی کدا ههر ٺه و په نا به خشه و که س ناتوانیٺ له سزای ٺه و زاته، که س په نا بدات، ٺه گهر ٺیوه بزائن و شاره زا بن.

(۸۹) (سهره نجام بو ٺه مه ش) ده لیٺن: هه موو ٺه وانه به ده ست خوایه، تو ش بلی: که واته چو ن جادووتان لی ده کریت؟ که ٺه مه ده زانن. (چو ن چه واشه ده بن و چواشه ده کرین).

(۹۰) نه خیر وانی یه، به لکو ئیمه حه قیقهت و راستیمان بو هیناون، به راستی نه فامان هه همیشه دروزنن...
 (۹۱) چونکه هه رگیز خوا که سی نه کردوه به رولهی خوئی و هیچ خواهیه کی له گه لدا نی یه، چونکه نه کاته هه ر خواهیه ک ده چوو به لای دروستکراوانی خو یه وه، هه ندیکئی خوئی بلندده کرد به سه ر هه ندیکئی تر دا (ئهوسا بوونه وهر تیکده چوو)، پاکئی و بیگه ردی بو زاتی خواهیه له به رامبه ر ئه و شتانه وه که (خوانه ناسان) هه لی ده به ستن و ده یلین.
 (۹۲) (ئهو زاته) زانای نه بیئی و شار او هه کانه، ههروه ها زانای دیار و ئاشکر اکانه، به رزی و بلندی هه ر بو ئه وه له به رامبه ر ئه و شتانه وه که (نه فامان) ده یکه نه شه ریک و ها وه لی.
 (۹۳) بلی: پهروه ردگارا: نه گه ر ئه وه ت نیشان دام که له تو یی هه ره شه کانتدا پی ت راگه یاندوون...
 (۹۴) ئه و کاته پهروه ردگارا مه مخه ره ریزی قه ومی سته مکاره وه. (ئه وانه ی زاتی شکوه مندی تو ناسن).
 (۹۵) بیگومان ئیمه ده سه لاتمان هه یه، ئه و هه ره شانیه ی لی مان کردوون بی شی به یین و نیشان ت بده یین.
 (۹۶) هه ول بده به چاکترین و جوانترین شیوه پال به هه له و نار یکی ناحه زانه وه بنییت و خه مت نه بی ت ئیمه چاک ئاگادارین له گو فتار و قسه ی نار وه ایان.
 (۹۷) (خوت بسپی ره به خواو) بلی: پهروه ردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه ته ره و خه یال و وه سه وه سی شه ی تانه کان. (له ده سه تی جنو که و ئاده میی).
 (۹۸) ههروه ها په نا ده گرم به تو ئه ی پهروه ردگارم که شه ی تانه کان به ده ورمدا کو بینه وه و (سه رم لی بشیوینن).
 (۹۹) (خوانه ناسان به ره وه ام له سه ر ری باری چه وتیانن)، هه تا ئه و کاته ی مردن یه خه یان ده گری ت، ئهوسا هه ریه که پان ده لی ت: پهروه ردگارا بمگیره ره وه بو دنیا...
 (۱۰۰) به لکو چاکه نه نجام بده م و کاری باشه بکه م و ئه و هه لانه ی که له ده ستم چوه له مه و دوا له ده ستی نه ده م، (به لام تازه کار له کار تراز او ه، شتی و امه حاله، بویه به توندی پیی ده و تر ی ت): نه خیر، ئه وه قسه یه که ئه و بو خوی ده لی ت، به لکو ده بی ت له جیهانی به رزه خدا، له نیوان مردن و زیندو بوونه وه دا چاوهر ی بی ت.
 (۱۰۱) جاکاتی ک فو ده گری ت به - صور - دا ئه وه ه یچ په یوه ننده یه کی خزمایه تی له و رژه دا نی یه و که س له که س ناپرسی ته وه، (که س خه می که سی نیه و هه ر که س خه می خو یه تی).
 (۱۰۲) ئه و که سه ی ته رازووی چاکه کانی قورس بی ت، ئا ئه وانه سه رفرازو سه رکه وتوون.
 (۱۰۳) به لام ئه و که سه ی ته رازووی چاکه کانی سووک بی ت، ئه وانه ئه و که سانه ن خو یان له ده سته وه و خو یان خه سارو ریسوا کردوه، ده بی ت هه ر له ناو دوزه خدا ژبانی نه برا وه بی نه سه ر.
 (۱۰۴) بلیسه ی ئاگر چروچاو یان ده برژی بی ت، هه مو یان لیویان هه لقرچاوه و دانیان ریچ ده بی ته وه.

(۱۰۵) ئەوسا خوا پرسیاریان لئ ده کات) ئایا کاتی خوئی
 ئایه ته کانی من به سهرتاندا نه ده خوئیرایه وه، که چی ئیوه
 برواتان پیی نه بوو، به درووتان ده زانی؟

(۱۰۶) (سه ره نجام به که ساسیه وه) ده لئین: پهروه ردگارا
 نه گبه تی و نه هاهمه تی سه شانی گرتین و زال بوو به سهرماندا
 به راستی ئیمه که سانیکئی گو مرابووین.

(۱۰۷) پهروه ردگارا له ناو ئاگری دوزه خ و سزاکه یدا ده رمان
 بهینه ئه گهر جاریکئی تر گه پراینه وه (بو گو مرایی) ئه وه ئیتر
 دیاره که ئیمه که سانیکئی سته مکارین.

(۱۰۸) (خوای گه وره له وه لا میاندا) ده فهرمویت: بی دهنگ بن
 و ده متان داخه ن، قسه شم له گه لدا مه که ن.

(۱۰۹) چونکه به راستی کاتی خوئی ده سته یه که له بهنده
 ئیمانداره کانم ده یانوت: پهروه ردگارا ئیمه ئیمان و باوه پری
 دامه زرومان به زاتی تو هیئاوه، ده، لئیمان خوئش به و
 ره حمان پی بکه چونکه تو چاکترین زاتیکی و له هه موو
 خاوه ن رحم و سوزه کان میهره بانتریت.

(۱۱۰) که چی ئیوه گالته تان پیده کردن، هه تا گه بیشته راده یه که یادی منیان له بیر بردنه وه و ئیوه به رده وام به وان
 پیده که نین و. (به چاوی سوک ته ماشاتان ده کردن).

(۱۱۱) (جا با بزانه که) بیگومان ئه مرو من پادا شتم داونه ته وه به هوئی ئه وه وه که خو گربوون، به راستی هه ر
 ئه وانیش سه رکه و توو سه رفرازن.

(۱۱۲) (ئه وسای گه وره) لئیمان ده پریست: ئه وه چه ند سأل له زه ویدا ژیا تانان برده سه ر.

(۱۱۳) (دوزه خییان) ده لئین: روژیک یان که مترله روژیک (دیاره که ژیا نی دنیا له چاو ژیا نی نه براوه و هه می شه یی
 دا زور کورت و کو تاو که م دپته بهرچاو، یا خود جیهانی به رزه خ وه کو روژیک یان که متر هه ستی پی ده کریت)،
 له وه که سانه پیرسن که بیرو هوئشان لای خوئیانه و حسابی ژماره و کات ده که ن.

(۱۱۴) (خوای گه وره پئیمان) ده فهرمویت: له پراستیدا مانه وه تان له دنیا دا هه ر زور که م بووه، ئه گهر به راستی
 ده تان زانی؟

(۱۱۵) ئایا گوماتان واده برد که به راستی ئیمه ئیوه مان به بی مه به ست دروست کردوه و ئیوه بو لای ئیمه
 ناهینرینه وه؟!

(۱۱۶) به رزی و بلندی بو خوا، پاشای ره وای حه ق، هیچ خوا یه که نیه جگه له و زاته، خاوه نی عه رشی شو کدارو
 به رزو بلندو به پریزه.

(۱۱۷) ئه وه که سه ی خوا یه کی تر بریار بدات و بی کاته شه ریکی خوا، له کاتی که کدا که هیچ به لگه یه کی به ده سته وه نیه،
 ئه وه به راستی حساب و لئیرسینه وه ی لای پهروه ردگاریتی، بیگومان بی باوه پ و خاوه ناسان سه رفه راز نابن.

(۱۱۸) (ئهی محمد ﷺ، ئهی ئیماندار! تو) بلئین: پهروه ردگارا: له گونا هو هه له کانم خوئش به و ره حم پی بکه
 چونکه تو له هه موو میهره بانان میهره بانتریت، له هه مو خاوه ن سوژیک به سوژتریت.

سورته تی (النور)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئەمه سورته تیکی گرنکه ئییه دامانبه زاندوه هه ندیک شتمان تیا دا فرهز کردوه، چهندهه ئایهت و فه رمانی ئاشکرمان له تویی دا دابه زاندوه، بو ئەوهی یاداوهری وهریگرن و تیغفرن.

(۲) سه دقامجی له هه ریهک له ئافرهت و پیاوی زیناکهر بوه شینن، به زهیی نه تانگریت له به جیهیانی فه رمانی خوا دا دریان، ئە گه ر ئیوه باوه رتان به خوا و به روژی دوابی هه یه، بادهسته به کیش له ئیمانداران ئاماده ی سزا که یان ین. (تا نا پا کان ته موی بین).

(۳) پیاوی زیناکهر ته نه ئافره تی زیناکهر یا خود موشریک ماره ده کات، ئافره تی زیناکهر یش ته نه ئا پیاوی زیناکهر یا خود موشریک ماره ی ده کات، (هاوسه ری تی

پیاوان و ئافره تانیکی که به رده وامن له سه ر زینا)، له سه ر ئیمانداران هه رام کراوه.

(۴) ئەوانه ی که بو ختان ده که ن بو ئافره تانی داوین پاک و خاوه ن میرد، پاشان ناتوانن چوار که سیش به شایهت بهینن، ئەوانه هه شتا قامچیان لئ بدهن و هه رگیز شایه تییان لئ وهرمه گرن، ئەوانه له ریزی تاوانبارو له سنوور ده رچوو و یاخیه کاندان.

(۵) جگه له وانه ی که ته وه ی راسته قینه یان کردوه (پیش ئەوه ی پیا نبازاریت، یا خود) دوابی ته موی کردنه که یان، چاکسازیان له خو یاندا ئە نه جامداوه، ئەوه بیگومان خوا (به نیسه ت ئەو جو ره که سانه وه) لیخوشوو و میهره بانه.

(۶) ئەوانه ی که تومه تی زینا ده ده نه پال هاوسه ره کانیان، هه یج شایه تیکیشیان نیه جگه له خو یان، شایه تی ئەو جو ره که سانه به وه ده بیته که چوار جار سویند به خوا به خوات که بیگومان له راستگو یانه (به چاوی خوی تاوانه که ی بینوو ه).

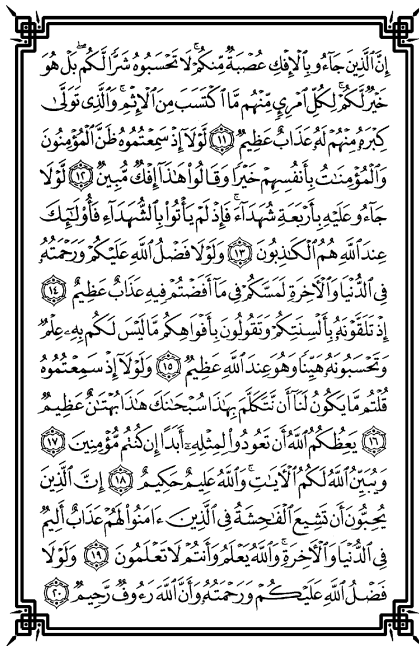
(۷) پینجه م جاریش بلیت به راستی نه فرینی خوی له سه ره ئە گه ر (بو ختانچی بیته) له درو زنان بیته. (۸) (له لایه کی تریشه وه) سزا له سه ر ژنه که لا ده بریته کاتی که چوار جار سویند به خوا به خوات که میرده که ی درو ده کات و (بو ختانی بو هه لده به ستیته).

(۹) پینجه م جار ژنه که ده لیته که خه شم و قینی خوی له سه ره ئە گه ر میرده که ی راست بکات.

(۱۰) خو ئە گه ر فه زل و به هره ی خوا و ره حمه ت و میهره بانی ئەو نه بیته له سه رتان (تووشی کی شه ی زورده بن به هو ی بو ختانی هه ندیکه وه) به راستی خوا ته وه وهرگر و دانایه (ئه گه ر ته وه ی راسته قینه بکه ن).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لَّيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾
 الرَّأْيِيَّةَ وَالزَّانِقِينَ فَاجْلِدُوا كُلَّ جَنْبِئِهِمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 بِمَا رَأَيْتُمْ فِي دِينِ اللَّهِ إِنَّكُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدًا
 عَدْلًا مِمَّا طُفِّفَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ وَالزَّانِقِينَ لَا يَنْجِيكُمْ إِلَّا زَانِيَةٌ أَوْ
 مُشْرِكَةٌ وَالزَّانِيَةُ لَا يَكْفِيهَا إِلَّا ذُرَّانٌ أَوْ مُشْرِكَةٌ وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُنَّ مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَوْ يَكْفِيهِمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
 فَشَهَادَةُ أَحْيَاهُمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾
 وَالْخَمِيسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ إِنَّ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَذُرُوا
 عَلَيْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾
 وَالْخَمِيسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنَّ كَذِبًا لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾
 وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتَهُ وَإِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

(۱۱) (لیرهوه قورئان دهر باره ی ئه و بوختانه ددهویت که بو دایکه عاتیشه له لایه ن دوو پرووه کانه وه هه لبه ستره، هه ندیک له ئیماندارانیس بی لیکدانه وه و تیفکران ده یانو ته وه).

بیگومان ئه وانیه بوختانه که یان هه لبه سته دهسته یه که بوون له خو تان (باخود واخویان نیشان ده دا که له خو تانن) وامه زانن که ئه و بوختانه شهرو خراب بوو بو تان، به لکو خیر بوو بو تان (تا ئیمانداران له دوو پرووه کان جیابیتته وه، ئیماندارانی دلپاک وریا بینه وه)، بیگومان تاوانی هه رکه سه له و بوختانچیه نه که گه ردنی خویدایه تی، ئه و که سه شه سهر وک و گه وروه هه لبه سته بوختانه که به، سزایه کی سه خت و گه وروه بو ی ئاماده یه.

(۱۲) ده بوا هه ر که ئه و بوختانه تان بیست ئیمانداران له بیوان و له ئافره تان گومانی چاکیان به خو یان ببوایه و دلتیا بوونایه له پاکی خو یان و بیانوتایه ئه مه بوختانیکی ناشکرایه و (کاری ناره وای و له دایکی موسلمانان و له هاوه لانی بیغه مبه ر ﷺ ناوه شیته وه).

(۱۳) ده بوا بوختانچیه کان چوارشایه تیان بو سه لماندنی بوختانه که یان به یئایه، کاتیکی چوارشایه تیان نه هیئا، ئه وه ئیتر دیاره ئه وانه لای خوایش له ریزی دروژنه کاندان.

(۱۴) خو ئه گه ر فه زل و به زه بی خواو به خشنده یه که ی نه بوایه له سه رتان له دنیاو قیامه تدا، به هو ی ئه و تاوانه تانه وه سزایه کی زور گه وره و سه ختتان تووش ده بوو، به هو ی روچوونتان له و ده نگ و باسه دا.

(۱۵) ئه وه بو هه ر ده ماو ده م قسه له زمانی یه کتر وه رده گرن (بی لیکدانه وه)، کاتیکی به زارتان شتیکی ده لئین که هیه چ ئاگاییتان دهر باره ی نیه، ئیوه واده زانن ئه و بوختانه شتیکی ساده و ئاسانه؟ که چی ئه وه لای خوا زور گه وره یه.

(۱۶) ده بوا کاتیکی گویتان له و بوختانه بوو، بتانوتایه: ئیمه بو مان نی یه قسه ی وابه که ین، پاکی و بیگه ردی بو خوا، ئاخه ئه مه بوختانیکی زور گه وره و نا قولا یه (که ی ئه وه له دایکی ئیمانداران ده وه شیته وه).

(۱۷) خوا ئاموژگاریتان ده کات که نه که ن هه رگیز شتی ئاوا دوو باره بکه نه وه ئه گه ر ئیوه ئیماندارن.

(۱۸) خوا ئایه ت و رینمووییه کانی روون ده کاته وه بو تان (تایه کتر له که دار نه که ن)، بیگومان خوا زاناو دانایه.

(۱۹) به راستی ئه وانیه چه زه که ن زیناو تاوان له ناو ئیمانداراندا بلا و بیته وه، سزای پر ئیش و تازار له م جیهان و له و جیهان بو یان ئاماده یه، خوا خو ی چاک ده زانیت (سه ره نجامی زینا به ره و کو ی ده چیت) ئیوه نایزان.

(۲۰) ئه گه ر فه زل و میهره بانی خوایی نه بوایه له سه رتان (به و تومه ت و بوختانه ی که هه لبه ستره بو دایکی ئیمانداران)، تووشی به لایه کی سه خت ده بوون، به لام دلتیابن که به راستی خوا به سو ز و میهره بانه.

(۲۱) ئه‌ى ئه‌وانه‌ى ئيمان و باوه‌پرتان هه‌پناوه شوپى هه‌نگاو و نه‌خشه و په‌يلانه‌كانى شه‌پتان مه‌كه‌ون، هه‌ركه‌س شوپى هه‌نگاو و نه‌خشه و په‌يلانى شه‌پتان بكه‌ويٽ زه‌ره‌ر ده‌كات، چونكه به‌پراستى شه‌پتان هه‌ميشه فه‌رمان به‌كارو كرده‌وه‌ى خراپ و گوناوه‌ى تاوان و ناشيرى ده‌كات، ئه‌گه‌ر فه‌زل و ميه‌ره‌بانى خوا نه‌بوایه له‌سه‌رتان ئه‌وه هه‌رگيز كه‌ستان پاك و پوخته و رزگار نه‌ده‌بوون (له‌ده‌ست بوختانه‌چيه‌كان، ياخود به‌ته‌وبه پاك نه‌ده‌بوونه‌وه) به‌لام خواهه‌ر كه‌سىكى بوپٽ و شايته‌بيٽ، پاكو پوخته‌ى ده‌كات و له‌گوناوه‌كانى ده‌بورپٽ، خوايش هه‌ميشه بيسه‌رو زانايه (به‌ته‌وبه و په‌شيمانيتان و به‌نيه‌تى دل و ده‌رووتان).

(۲۲) ئه‌وانه‌ى كه‌خواه‌نى سامان و به‌خشنده‌بين له‌ئيه‌و با سوپند نه‌خون كه‌يارمه‌تى خزمان و هه‌ژاران و كوچه‌ران له‌په‌ناوى خوادا نه‌ده‌ن، (له‌به‌رته‌وه‌ى به‌شداربوون له‌وتنى بوختانه‌كه‌دا)، ده‌با ليه‌سوورده‌بن،

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ أَحَدٌ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِيَ الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعْيَ أَنْ تُوْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْلَمُوا وَلْيَعْلَمُوا أَتَىٰ أَحْسَبُونَ أَنْ يُغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَأَعْرَابٌ بَالِغَةٌ فِي الْأُخْرَىٰ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تُنْفَذُ عَلَيْهِمُ اللَّيْسَنُهُمْ وَإِيدُهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُدْفَعُونَ فِيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمْ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَنِيفَاتِ اللَّيْسَنَاتِ وَالْمُنْفِرَاتِ لِلْغَيْبِ النَّبَاتِ وَالْطَّيْبَاتِ اللَّيْسَنَاتِ وَالطَّيْبَاتِ لِلطَّيْبَاتِ أُولَٰئِكَ مَرْءُونَ وَمَا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَيْهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تُذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

ده‌با چاوپوشي بكه‌ن، مه‌گه‌ر چه‌ز ناكه‌ن خوا ليه‌تان خووش بيه‌ت، خوايش هه‌ميشه ليه‌خوشبوو ميه‌ره‌بانه. (۲۳) به‌پراستى ئه‌وانه‌ى ئافره‌تانى ئيماندارى پاك داوين و خواهن مي‌رد و بيٽاگا له‌گوناوه تو‌مه‌تبار ده‌كه‌ن، ئه‌وانه نه‌فرينيان ليكراوه له‌دنيا و قيامه‌تداو سزايه‌كى گه‌وره و سه‌خت ئاماده‌به‌ بو‌يان (له‌توله‌ى له‌كه‌دار كردنى پاكاندا)...

(۲۴) له‌روژيكدا كه‌زمان و ده‌ست و قاجيان ليه‌يان ده‌بيته شايه‌تبه‌كى گوي‌ا، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و كرده‌وانه‌وه كه‌ئه‌نجاميان ده‌دا و (ئه‌و بوختانانه‌ى كه‌كاتى خو‌ى ده‌يانكرد).

(۲۵) ئه‌و روژه خوا به‌گويره‌ى كارو كرده‌وه و ئيمان و باوه‌پرى چه‌قييان پاداشتبان ده‌داته‌وه، ئه‌وسا چاك بو‌يان ده‌رده‌كه‌ويٽ كه‌به‌پراستى خوا خو‌ى زاتبه‌كى راست و دروستى ئاشكرايه (هه‌چى لى وون نايبت).

(۲۶) ژنانى ناپاك بو‌پياوانى ناپاك و پياوانى ناپوخت بو‌ژنانى ناپوخت، ئافره‌تانى پاكه‌ش بو‌پياوانى پاك، پياوانى پاكه‌ش بو‌ئافره‌تانى پاك، ئه‌و پاكانه به‌رين له‌و تو‌مه‌تانه‌ى كه‌ناپاکان هه‌لى ده‌به‌ستن (چونكه محمدى پاك هاوسه‌رى عائيشه‌ى پاكه ؓ)، بو‌ئه‌و چاكانه ليه‌خوشبوون و رزق و روژى به‌نرخ ئاماده‌به.

(۲۷) ئه‌ى ئه‌وانه‌ى باوه‌رتان هه‌پناوه مه‌چنه هه‌چ ماله‌يكي تر جگه له‌ماله‌كانى خو‌تان هه‌تاكاريك نه‌كه‌ن كه‌ئه‌وان ناگادار بن (وه‌كو زه‌نگ ليه‌دان يان له‌ده‌رگادان) پاشان كه‌مو‌له‌تدراان سه‌لام بكه‌ن له‌خه‌لكى ماله‌كه‌، ئه‌وه چاكتره بو‌تان و به‌و شه‌ويه ره‌فتار بكه‌ن، هه‌ول بدنه له‌يادتان بيٽ و ئه‌و شه‌پوازه فه‌راموش نه‌كه‌ن (كاتى له‌بارو گونجاوه هه‌له‌بزين بو‌سه‌ردانه‌كانتان، بو‌ئه‌وه‌ى ميوان و خواهن ماله‌دان به‌يه‌ك بكره‌تبه‌وه‌ه له‌هه‌ر دو جيهان به‌هه‌ره‌وه‌ه بين).

(۲۸) جا ٺه گهر كهستان نه بينی تيادا، يا خود ههستان
 كرد كهس له مال نيه، مه چنه ژوره وه هه تا مولهت
 نه درين، ٺه گهر پيتان و ترا بگه پينه وه (به بي دلگرانی)
 ٺه وه چا كتره بوتان، چا كيش بزنان خوا زانايه به هه موو
 ٺه و كارو كرده وانهي كه ٺه نجامی ددهن.

(۲۹) گوناھبار نابن ٺه گهر بچنه ماليكه وه كه سي تيادا
 نيسته جي نه بيت و كه لو په لي خوتانی تيادا بيت، خواش
 ده زانيت و ٺاگاداره به وهی دهری ده خه و به وهش كه
 ده يشار نه وه. (له كارو كرده وه ره فتارتان).

(۳۰) ٺه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به پياوانی ئيماندار بلی:
 چاویان بپاریزن (له سهر نجانانی ٺافره تانی نامه حره م)
 هه روه ها ناموس و عه ورتی خویان له حه رام بپاریزن،

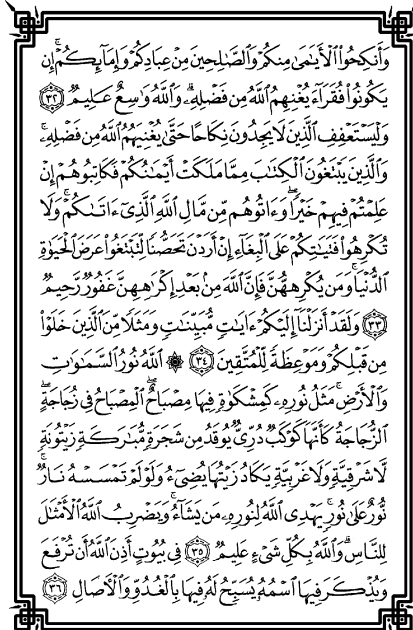
فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْعُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَكُمُ الْكُرُونُ
 قِيلَ لَكُمْ أَتَجْعَلُونَ لَهُم مَّا تُحِبُّونَ أَمْ لَكُمْ آلَاءٌ مِّنَّا تَعْمَلُونَ
 عَلَيْهِمْ ۗ أَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۲۸﴾ وَمَا تَكْفُرُونَ ﴿۲۹﴾
 قُلِ الْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ
 ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَّهُمْ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ خَيْرًا لِّمَنْ يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾ وَقُلِ لِلْمُؤْمِنَاتِ
 بَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُرُوجِهِنَّ عَلَٰنٍ جُيُوبَهُنَّ
 وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
 آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
 أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
 أَوْلِيَاءَ لَهُنَّ مِمَّا ظَهَرَ مِنَ الْعَالَمِ ۗ غَيْرَ مُتَّبِعِينَ ۗ وَلَا يَرْجُوا
 لِبَعْضِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا لَعَلَّ يَسْتَفْهِمُوا ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۗ مِن زِينَتِهِنَّ وَنُحُوبِهِنَّ
 إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ أَلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَقْلَعُونَ ﴿۳۱﴾

بيگومان ٺه وه پاكتره پوختره بويان (بو دل و دهر وون و روالهت و روح و لاشه يان) به پراستی خوا
 ٺاگاداره به وه هلس و كهوت و ره فتارانهی كه ده يكه ن.

(۳۱) به ٺافره تانی ئيمانداريش بلی: چاویان بپاریزن (له ته ماشای نامه حره م) داویننی خویان بپاریزن له
 گوناھد و جوانی خویان دهر نه خه جگه له وهی كه دياره (وهك دهم و چاو و دهست) با سهر پوشه كانيان
 بدن به سهر سينه و مليانداو جوانی و زينه تی خویان دهر نه خه به ته واوی بو هاوسه ره كانيان نه بيت،
 يان باوكی خویان، يان باوكی ميړده كانيان، يان كورپی خویان، يان كورپی ميړده كانيان، يان بو براكاني
 خویان، يان برازاكانيان، يان خوشكه زاكانيان، يان ٺافره ٺيک كه په يوه نديان هه يه پيکه وه، يان
 ٺه وانهش كه كه نيزه كيانن (كه له بارو دوخی تاييه تدا هه بوون) يان ٺه و پياوانه ی كه له ماله كانتاندا
 ده زين و پيوستيان به ٺافره تانی يه (له بهر پيری، يان نه خوشی... هتد) يا خود ٺه و مندالانهی كه هيشتا
 شاره زاييان له ٺافره تان نيه و (ٺاره زووی جنسيان بو دروست نه بووه و نازانن باسی عه ورات بكن)
 ناييت ٺافره تانی ئيماندار قاچيان دهر بخه و پييان بدن به زه ويدا (تا دهنگی خشل و پاوانه كانيان
 بيت) و بزانييت كه زينه تدارو خشلدارن، كه واته هه مووتان ٺه ی ئيمانداران به ره و لای خوا و
 به دهسته يانی ره زامه ندی ٺه و بگه پينه وه بو ٺه وهی رزگار و سهر فراز بن.

(۳۲) ژن بدن به پياوړي بي ژن و ئافره تاني بيوژن بدن به شوو، هرهوها ژن بدن به بنده صالحه کانتان و کهنيزه که کانشتان بدن به شوو ئه گهر ههژاريش بن، ئهوه خوا له فهزل و به خششي خوۍ به هرهوهریان دهکات، خواي گه وره هميشه فراوانگيرو زانايه.

(۳۳) دهبا ئهوانهۍ هاوسهريان دهست ناکه ويټ ههول بدن داوپني خوۍيان پاک رابگرن، ههتا خوا له فهزلي خوۍ دهوله مهند و بي نيازبان دهکات، ئهوه کهسانهش که دهپانه ويټ خوۍيان رزگار بکهن له بنده کانتان و خوۍيان بکرنه وه، ئهوه ئيوه له گه لياندا ريک بکهون و ريگهۍ نازاديبان بو ئاسان بکهن، ئه گهر خيرتان تيډا بهدي دهکردن، لهو مال و سامانهۍ که خوا پسي به خشيوون به شيبان بدن، به زور که نيزه که کانتان هانمدهن بو داوپن پيسي، ئه گهر ئهوان پاک داوپنيان دهويست (دهبيټ

پياوي نازاد زياتر پاکداوپني مه بهست بيټ)، بو ئهوهۍ لهو ريگه چهوته وه مال و ساماني ژياني دنيا به دهست بهين، جا ئهوهۍ به زور ئهوه گوناوهيان پي بکات، ئهوه به پراستي خوا دواي ئهوه زور بو هيئانهيان ليخوش بوو ميهه ربهانه و چاوپوشيان لي دهکات.

(۳۴) سويډ به خوا بيگومان ئيمه چندهها نايهت و فرهmani ئاشکراو رورنمان بوډابه زانددون، هرهوها چندهها نمونهو سه رگوزه شتهۍ ئهوانهۍ پيش خوتان که تيپهريان کردوه، هاوپري له گهل په ند و ئاموزگاري بو خواناس و پاريزکاران.

(۳۵) خوا نوورو رووناکي ئاسمانه کان و زهويه (نوورو رووناکي به خشه پيان)، نمونهۍ نوور و رووناکيه کهۍ وهک تاقیک و ايه چرايه کهي تيډا بيټ، چراکش له ناو شووشه يه کدا بيټ، شووشه کهش وهک ههساره يه کهي گهش و پرشنگذار وايټ و داگيرسا بيټ به روني درهختي موبارهک و به فته پري زهيتون، رووي نه له روزهلات و نه له روزئاوا بيټ (له شويکدا بيټ به ياني و ئيواره خوړ لي بدات)، رونه کهشي (ئهوهنده پاک و بيگه رده) خهريکه خوۍ دابگيرسيټ و رووناکي بداته وه، ئه گهر ئاگريش ليټي نه دات، ئهوه هيدايهت و ريئموويي به که قورئانه رووناکي يه له سه ر رووناکي، خوايش هيدايه تي ئهوه کهسانه ده دات که دهيه ويټ و شايستهن بولاي نووري خوۍ که قورئانه، خوا چندهها نمونه دههينيته وه بو خه لکی (تاله نمونه معنه ويي به کان تيپگه ن) خوايش به هه موو شتيک زانايه....

(۳۶) ئهوه نور هسده که ويټ له چند مالیکدا (که مزگه وته کانن) خوا فره مانيدوه که دروست بکرين و به رز بکرينه وه و ناوي پيروزي ئهوي تيادا بريت (نويزو قورئان و وانهۍ ئيني تيادا ئه نجام بدرت) و ستايش و تهسيحاتي تيادا بکريت له به يانبان و ده مه و ئيواراندا.

رَجَالَ لَا لَّهُمْ مِجْرَةَ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
 الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا نَتَقَلَّبُ بِهِ الْقُلُوبَ وَلَا نَبْصُرُ
 لِيُجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَن يَشَاءُ بغيرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَمَرِيبٍ
 يَقَعُونَ بِحَسْبِ الظَّمآنِ مَاءً حَوْثًا إِذَا جَاءَهُمْ لَوِيحَةٌ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا بِمَا عَمِلُوا ﴿٣٨﴾ أَوْ لَطَمَتِ فِي بَحْرِ لَيْلِي يَعْشُهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
 فَوْقِهِ سَحَابٌ طَلَمَتِ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ كَدًّا لَمَّا
 يَكْفُرُ بِهَا وَنَافِلَةٌ لِّمَن لَّا يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ نُوْرًا لِّمَن نُّورٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يُمْسِكُ لَكُمْ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّطِيفُ صَفِيْقٌ كُلِّ قَدٍّ
 عِلْمٌ صَلَاتُهُمْ وَسُبْحَانَهُمُ وَاللَّهُ عِلْمٌ بِمَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ وَاللَّهُ مَنَّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْعَصِيْبُ ﴿٤١﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ
 سَحَابًا مِّن مَّوْءَلَفَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ جَعَلَهُمْ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 جَانِبِهِ وَيُنزَلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
 وَيَصْرِفُهُ عَن مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقِبُهُ يَدُّهُبٌ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٢﴾

(۳۷) پیاوانیك ستایشی خوا ده کهن لهو مزگه وتانه دا که بازرگانی و کرین و فروشتن سهرگه رمیان ناکات و غافل نابن له یادی خواو ئەنجامدانی نوپزه کان و به خشینی زه کات و له روژیک ده ترسن که دلان و چاوان تیایدا ئاوه ژوو ده بن (له ترس و سامناکی و هه بیه تی ئەو روژه). (۳۸) به ئومییدی ئەوهن خوا به چاکترین شیوه پاداشتیان بداته وه و له فەزل و به خششی خوئی به هره وه دریان بکات، به راستی خوا رزق و روزی بی سنوور ده به خشیت به ههر کهس که بیه ویت و شایسته بیت. (۳۹) ئەوانه ی که ریبازی کوفریان گرتوته بهر کرده وه کانیان وه ک تراویلکه و سهرابیگ وایه له بیابانپکدا بریسکه بداته وه که سیککی تینوو و بزانیته ئاوه (به تالو که بوئی بچیت)، هه تا کاتیگ که یشته لای ده بینیت هیچ نیه، ئەوسا (کاتیگ به خوئی ده زانیته ژیانی کو تاپه و

قیامته بهرپا بووه) خوایش ئاماده یه له لایدا به گویره ی کرده وی موحاسه به ی ده کات و لیبی ده پرسیته وه، خوایش به خیرایی لی پرسینه وه ئەنجام ددهات.

(۴۰) یاخود (کرده وه یان) وه ک چهنده ها تاریکایی وایه که له ناو دریا یه کی قولدا شه پۆل له سهر شه پۆل بدات به سهریدا، له سهرووشیه وه هه ورپکی تاریک دایگرتییت، تاریکاییه کان چین چین له سهریه ک نیشتبن، کاتیگ که دهستی ده ربهینیت خهریکه دهستی خوئی نه بینیت (له بهر تاریکی) بیگومان ئەوه ی خوا نووری پی نه به خشیت، هه رگیز نووری دهست ناکه ویت.

(۴۱) ئایا نه تبینوووه که به راستی هه رچی و هه رکهس له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، ته سبیحات و ستایشی خوا ده کهن، ههروه ها بالنده کانیش له کاتیگدا پۆل پۆل (به ئاسماندا دهفرن) هه ر هه موویان ستایش و په رستش و ته سبیحاتی خوئیان زانیوووه، خوایش هه میشه زانایه به وه ی که ده یکه ن.

(۴۲) هه موو ئاسمانه کان و زه وی هه ر خوا خاوه نیانه، سه ره ئەنجام گه رانه وه ی هه مووان هه ر بو لای خوا ی گه وروه ده سه لاتداره.

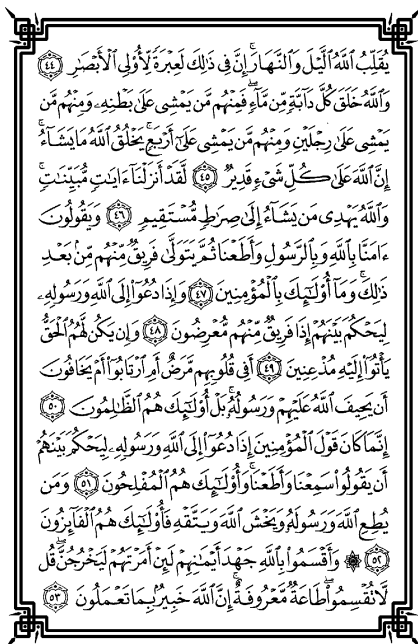
(۴۳) ئایا نابینیت که بیگومان خوا به ئارامی و شینه یی هه و ره کان به ئاسماندا ده بات دوایی په یوه ستیان ده کات به یه که وه، ئەوسا که له که یان ده کات له سهر یه ک، ئینجا ده بینیت له توئی ئەو هه و رانه وه که وه کو کیو وان باران و ته رزه ده بارینیت (کاتیگ که به فرو که سه روو هه و ره کان ده که وین به چاکی بو مان ده رده که ویت، که هه و ره کان وه ک چیا چوون به ئاسماندا و دۆل و شیو له نیوانیاندا هه یه)، جا له سوودی ئەو بارانه به هه رکهس خوا بیه ویت، خبرو به ره کهت ده به خشیت، هه رکه سبش که بیه ویت لیبی دوور ده خاته وه، (هه و ره بروسکه کان ئەوه نده به هیزن) خه ریکه بریسکه که بان بینایی چاوان به ریت.

(۴۴) خوی گهوره ئالوگور به شه و روژ ده کات، به پراستی ئا لهو شتانه دا په ند و ئاموزگاری هه یه بو خاوه ن دیدو رو شنبیره کان.

(۴۵) ههروه ها خوا هه موو زینده وه ریگی له ئاو یگی تایبته دروست کردووه، جا هه یانه له سه ر سکی ده پروات، هه یشه له سه ر دوو قاچ ده پروات، هه یشه له سه ر چوار پی ده پروات، خوا هه رچی بویت دروستی ده کات، به پراستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

(۴۶) سویند به خوا بیگومان ئیمه چه نده ها به لگه ی روون و ئاشکرمان دابه زاندووه و خوا هیدایه تی هه ر که سیک که ویستی له سه ر بیته و خویشی بیه ویت ده دات بو ریگه و ریازی راست و دروست.

(۴۷) (دوو پروه کان) ته نها به زمان ده لین: ئیمه ش

باوهرمان هیناوه به خواو به پیغه مبهرو فه رمانبه رداریشین، که چی له وه ودوا ده سته یه کیان روو ودرده گیرن و درو ده که نو پیلان ده گیرن، ئا ئه وانه هه ر ئیماندار نین.

(۴۸) ئه وانه کاتیک بانگ ده کرین بو لای به رنامه ی خوا و پیغه مبه ره که ی تا فه رمانه روا بیته له نیوانیاند، خیرا ده سته یه کیان پشت هه لده که ن و نار په زایی درده برن.

(۴۹) خو ئه گه ر شه ر حه قه که به وان بدات ئه وه به ملکه چی و فه رمانبه رداریه وه دین بو لای.

(۵۰) ئایا ئه وانه له دله کانیا نده خۆشی کوفرو خوانه ناسی هه یه؟ یا خود گومانیا ن هه یه؟ (له داد په روه ری پیغه مبه ر و قورئان)، یا خود ده ترسن له وه ی که خوا و پیغه مبه ری سته میان لی بکات؟! نه خیر وان یه، ئا ئه وانه هه ر خو یان سته مکارن (چاویان به حه قدا هه لئایه ت).

(۵۱) به لام گو فتاری ئیمانداران کاتیک بانگ ده کرین بو لای خوا و پیغه مبه ره که ی تا فه رمانه وایی بکات له نیوانیاند ته نها ئه وه یه که ده لین: بیستمان و گو یرایه لین بو هه موو فه رمانیکی شه ر، هه ر ئا ئه وانه شن سه ر فراز و سه ر که وتوو. (له هه ر دو جیهاندا).

(۵۲) جائه وه ی فه رمانبه ردار ی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات و له خوا بترسیت و له سه ر پیچی و نافه رمانی خو ی بیاریزیت، ئا ئه وانه سه ر فراز و به ئاوات گه یشتون. (به تایبته له به هه شتدا).

(۵۳) دوو پروه کان سویندی گه وره به خوا ده خون، ئه گه ر فه رمانیا ن پی بده یته که ده رچن بو خه بات و جیهاد، درده چن و ئاماده ن، پیا ن بلئ: سویند مه خون ملکه چی ئیوه زانرا و دیاره؟! (هه موو کات کردار و گو فتارتان جیا یه)، به پراستی خوا ئا گایه به و کار و کرده وانه ی که ئه نجامی ده دن.

(۵۴) پیمان بلی: فرمانبەرداری خواو فرمانبەرداری پیغمبەر بن، خو ئە گەر پشتیان ھەڵکرد، ئەو ھە ئەو تەنھا گە یاندنی پە یامی خۆای لە سەر شانە، ئیو ھەس سەر پیچی و یاخی بوونە کە تان لە سەر تان دە کە ویت، خو ئە گەر فرمانبەرداری بن و گوێرایەل و ملکہ چ بن بە راستی ئەو ھیدایەت و ھەردە گرن، دلنیاش بن کە ئەرکی سەر شانی پیغمبەر ﷺ تەنھا گە یاندنیکی روون و ئاشکرای پە یامە کە یە تی.

(۵۵) خوا بە لینی دنیا بەخش و تەواوی داو بە وانە ی باو ڕیان ھیناوە لە ئیو ھە و کارو کردو ھە چاکە کانیان ئە نجام داو ھە کە بە راستی لە تائیندە یە کی نزیکدا جینشین و پایە داریان دە کات لە و لاتدا ھە رو ھە ک چون ئیماندارانی پیش ئە مانی جینشین کردو ھە و ئەو دین و ئاینە یان بو

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا فِي أَعْيُنِنَا وَإِنَّا لَنَاجِرُهَا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَاللَّعْنَةُ عَلَىٰ مَن كَفَرَ مِن بَعْدِ صَلَاتِهِ الْوَيْحَةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ نَجْمًا وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَيْلًا عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طُورُ فُورٍ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

دە چە سپینیت کە خوا خۆی پێی رازیه، ھەرو ھە ترس و بیمیان بو دە گوێریت بە ئارامی و ھیمنی، ئەو کاتە ئیتر بە تەواوی ھەر من دە پەرستن و ھەر گیز ھیچ جوړە ھاو ھەل و شەریکیکم بو بریار نادەن، ئەو سا ئەو ھە دوا ی ئەو پایە دار یە بیواو ڕ بییت، ئا ئەو جوړە کە سانە ھەر تەوا نبارو لە سنوور دە رچوون.

(۵۶) ئە ی ئیمانداران؛ نوێژە کانتان لە کاتی خۆیدا بە چاک ی ئە نجام بدەن و زە کاتی ماله کانتان بدەن و فرمانبەرداری پیغمبەریش بکەن بە لکو رە حمتان پێ بکریت.

(۵۷) وامەزانە ئە وانە ی کە پێی باو ھە و خوانە ناس بوون لە دە ست سزاو تو لە ی خوا لە سەر زەو ی رزگاریان دە بییت، ئە وانە لە قیامە تدا شو ییان ئا گری دو ژە خە، ئا ی چ سەر ھە نجام یکی خراپە.

(۵۸) ئە ی ئە وانە ی باو ھە رتان ھیناوە با بە ندە و ئەو مندالانە تان (کە ھیشتا نە گە یشتو نە تە تە مە منی ھەرزە کاری) لە سێ کاتدا (فیری ئەو ھە بکرین) مۆلەت بخوازن (لە سەردانی ژووری نووستنی ژن و میردا) پێش نوێژی بە یانی، کاتی نیو ھەرو کە پوشاکتان دادە نیین (بو حە وانە ھەو)، لە دوا ی نوێژی خە و تان، سێ کاتە کە لە وانە یە عە و رە تی ئیو ھە تییدا دە ریکە ویت (با کە سی تر؛ نە تانی نییت)، لە دوا ی ئەو سێ کاتە قە ینا کات بو ئیو ھە و ئە وانیش، کە بگە رین بە ناویە کدا و بچن بو لای یە کتر، ئا بە و شیو ھە خوا ئایە تە کانی خۆیتان بو روون دە کاتە و ھە، (تا تووشی کیشە ی دە روونی نە بن) خۆای گە و رە ھە میشە زانا و دانایە (بەو ھە کە دە بیته مایە ی خیر و خۆشیتان).

(۵۹) ھه رکاتیك منداله کانتان بالغ بوون، با ئەوانیش مۆلەت بخوازن، وه کو چۆن کهسانی پیش ئەمان مۆلەتیان خواستوو (له کاتی هاتوو چۆ کردنی ژووری دایک و باوکدا)، ئا به و شیوه به خوا ئایه ته کانی خویتان بو روون ده کاته وه، (بیگومان) خوا به ته وای زاناو دانا به (به بهر ژه وه ندیه کانتان).
(۶۰) ئەو ئافره ته پیرو په ککه و تانه ی که به ته مای شوو کردن نین، قه یناکات ئە گهر هه ندیک له پو شاکیان دابنن، له کاتی کدا جوانی خویان دهر نه خهن، خو ئە گهر پو شته بن ئەوه چاکتره بو یان،

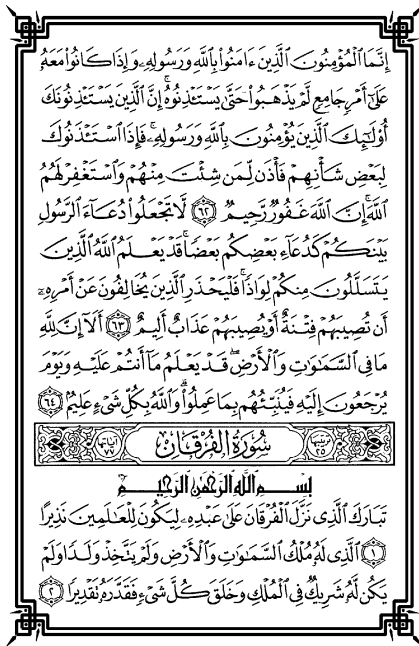
وَاِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ غَيْرَ فَهَرٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُرُوتِكُمْ أَوْ بُرُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُرُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُرُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُرُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُرُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُرُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُرُوتِ أَخْوَالَكُمْ أَوْ بُرُوتِ حَمَلَاتِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَنْ سَأَلَكُمْ فَاصْبِرُوا وَأَصْدِقُوا لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَوْشِمًا أَوْ أَشْتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

خوای گه و ره ته و او بیسه رو زانا به (به نیهت و خه ته ره و خه یالی دلّه کان).

(۶۱) کو یرو نابینا گونا هو گله بیان له سه ر نییه، هه ره ها شهل، نه خو ش، هه ره ها خو یشتان، که خو اردن بخو ن له مائی خو تان یان مائی باوکانتان یان مائی دایکانتان، یان مائی براکانتان یان مائی خوشکه کانتان، یان مائی مامه کانتان یان مائی پوو ره کانتان (خوشکانی باوک)، یان له مائی خاله کانتان یان له مائی پوو ره کانتان (خوشکانی دایک)، یان ئەو ماله ی که کلیلی لای ئیوه یه، یان مائی هاوه لئان، هیچ گونا هتان ناگات که به کو مه ل (له سه ر یه ک سفره) نان بخو ن یاخود جیا به جیا، هه رکاتیك چوونه هه ر مایک، سه لام له خو تان بکه ن و سه لام له یه کتر بکه ن، سه لام میك له لایه ن خوای گه و ره وه، که پره له به ره که ت و فه رو جوانی و پاک ی، ئا به و شیوه به خوا ئایه ته کانی خویتان بو روون ده کاته وه بو ئەوه ی بیرو هو ش بکه ی نه وه و لیکی بده ی نه وه (که چ په ره و ردگار یکی دلسوز غه مخوارمان هه یه، چۆن ده یه و ی ت ژیانمان به شیوه یه ک ریک بخت که به خو شی و شادی پیکه وه بژین، دوور له گرفت و کیشهی ده روونی و ره و شتی و کو مه لایه تی، ژیان ی، دنیا به ری نه سه ر).

(۶۲) به پراستی ئیمانداران ئه وانه ن که باوه پریان هیناوه به خواو به پیغه مبه ره که ی، هر کاتیک کو ده بنه وه له خزمه تیدا بو کاریکی گرنگ و پیویست که هاو کاریی دهویت، نارون و (خویان نادز نه وه) هه تا موله ت نه خوازن، به پراستی ئه وانه ی که موله ت لئ ده خوازن هر ئه و که سانه ن که باوه پریان به خواو پیغه مبه ره که ی هه په، هر کاتیک بو کاریکی تایبه تی خویان داوای موله تیان لیکردیت، ئه وه موله تی ئه وانه بده که ده ته ویت و داوای لئ خوشبوونیشیان له خوا بو بکه، به پراستی خوا لیخوشبوو میهره بانه.

(۶۳) (ئه ی یاوه ران) نه که ن بانگی پیغه مبه ره بکه ن، وه ک ئه وه ی خو تان له نیوان یه کتردا بانگی یه ک ده که ن (چونکه ده بیئت قه دری پیغه مبه ری خوا ﷺ تایبه تی بیئت) بیگومان خوا ده زانیئت به وانه ی که خو یان په نهان ده که ن

و خو ددز نه وه له کارو فرمان، ده با ئه وانه ی که سه ریچی له فه رمانی ده که ن بترسن له وه ی که تووشی تا قی کردنه وه یه کی سه خت، یان تووشی سزایه کی به ئیش بین.

(۶۴) ئاگادار بن که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه خوا خاوه نیانه، زور به چاکی ده زانیئت ئیوه چی ده که ن و خه ریکی چین، ئه و روژ هه که ده برینه وه بو لای هه والی هه موو ئه و کارانه یان پی ده لیئت که ئه نجامیان داوه، خوی گه وره هه میشه به هه موو شتیئک ته واو ئاگاو زانابه.

سورھتی (الفرقان)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

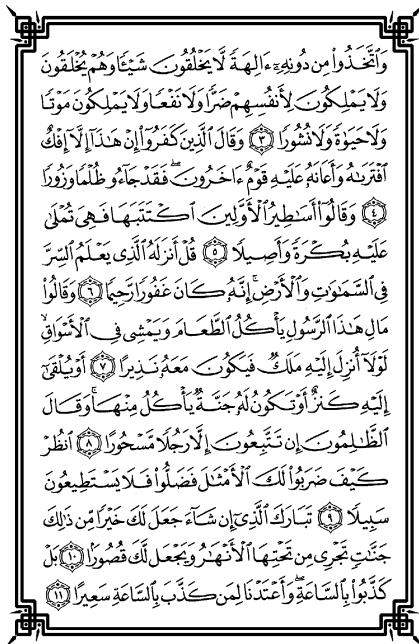
(۱) به رزو پیرو زو پاک و بلنده ئه و زاته ی که قورئانی دابه زاندووه تا بییته جیا که ره وه ی راست و ناراست، بو سه ر به نده ی خو ی (محمد ﷺ) تا بییته هوشیار که ره وه و بییدار که ره وه ی دانیشتوانی جیهان له هه موو سه رده می کدا.

(۲) ئه و زاته ی که هه موو ئاسمانه کان و زه وی مولکی ئه وه وه هر ئه و خاوه نیانه، که سیشی نه کردووه به رو له ی خو ی و که سی نه کردووه به شه ریک و هاو بهش له مه داوی مولک و ده سه لاتیدا، هه موو شتیکی دروست کردووه به نه ندازه و قه باره و شیوه و تام و بون و رهنگ و جیاوازی هه مه جور.. هتد، نه خسه ی ریک و پیکی بو هه موو شتیئک داناوه (به شیوه یه ک که پیویستیه کانی ئاده میزاد دابین بکه ن و له خزمه تیدا بن).

(۳) کہ چی ہاوه لگہران له جياتی ئەو زاتہ شتی تریان کردووہ به خوای خویمان کہ هیچ دروست ناکهن و هیچیان پی بەدی ناهینریت، به لکو خویمان دروست ده کریئن، (تەنانەت) ناتوان سوودیک یان زەرەرێک به خویمان بگهیهنن، یان زیانیک له خویمان دوربخه نه وه (چجای خه لکی) ههروهها نه مردنیان به دهسته، نه ژیان، نه زیندوو کردنه وه.

(۴) ئەوانه ی بئ باوه رن ده لئین: ئەم قورئانه تهنه ا درۆیه که و محمد ﷺ خوی هه لی به ستوه، که سانی تریش یارمه تیانداوه، به راستی ئەوانه (به و گوفتاره یان) سته م و بوختانیکی گه و ره ده که ن و قسه یه کی نارهو ده لئین.

(۵) ههروهها و تو یانه: ئەم قورئانه داستانی پشینه کانه و محمد ﷺ داوای نووسینه وه یانی کردوو، به یانیان و ئیواران به سه ریدا ده یخویننه وه!!

(۶) تو ئە ی محمد ﷺ بلی: ئەو زاتە ی ئەم قورئانه ی دابه زاندوو ه به هه موو نهینیه ک ده زانی ت له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئە ویش هه میشه و به رده وام لیخوشبو و میهره بانه.

(۷) ئەوانه ی بئ باوه رن ده لئین: ئەم پیغه میهره چیه تی، خو اردن ده خوات و په بازاردا ده پروات و ده گه ریت، ده بوا یه فریشته یه ک بو لای دابه زیایه!! تا ئە ویش له گه لیدا خه لکی بیدار بکاته وه و له سه ره نجامی سه ریچی) بیات تر سبیت!!

(۸) یاخود گه نجینه یه کی له ئاسمانه وه بو فری بدرا یه، یاخود باخ و باخات و بیستانیکی تاییه تی ببوا یه و لبی بخواردا یه، به لکو سته مکاران ده لئین به ئیمانداران: ئیوه تهنه شوین پیایوکی جادوو لیکرا و که و توون؟!

(۹) ته ماشاکه و سه رنج بده (له و نه فامانه) چو ن نمونه و بیانوت بو دهیننه وه، ئەوانه گو مرا بوون و ریگه یه ک نادو زنه وه بو سه رزه نشت کردنت، یاخود بو رزگاری و ئاسووده یی دنیا و قیامت.

(۱۰) (له حالیکدا) ئەو زاتە مه زن و پیرو زه، زاتیکه که ئە گه ر بیه ویت زور له وه ی که خوانه ناسان باسی ده که ن چاکترت پی ده به خشیت.. باخ و باخاتی (جوان و رازاوت هه ر له دنیا دا بو ده ره خسینیت) که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا ده پروات، ههروهها کوشک و ته لاری به رزو بلندت پی ده به خشیت.

(۱۱) نه خیر، (ره خته کانیا ن به جئ نی یه)، ئە گینا ئەوان پروایان هه ر به قیامت نیه، ئیمهش ئاگری بلیسه دارمان بو ئە و که سانه ئاماده کردوو که پروایان به قیامت نیه.

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَرَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا
 الْفُؤَادُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُمْسِرِينَ دَعَوْهَا هَذَا كَمَا دَعَا الْكُفْرَانُ ﴿١٣﴾
 لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ حَبَّةُ الْخَلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُشْرِكُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ حَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَتْ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَمْ أَنْتُمْ خَالِدَتُمْ عِبَادِي
 هُنَالِكَ أَمْ هُمْ ضَالُّوا السَّبِيلِ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
 كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
 نَصْرًا وَمَنْ يظلم يظلم بِنَفْسِهِ نَذِقُهُ عَذَابًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

(۱۲) کاتیک هەر له دووره وه ئه و ئاگره بلیسه داره
 خوانه ناسان ده بییت، دهنگی خهشم و قین و هه ناسه ی
 داخ له دلی ده بیستن.

(۱۳) هەر کاتیک ئه وانه به کوّت و زنجیره وه فری ده درینه
 ناو شوینیکی ته نگه به ره وه له دۆزه خدا، داوای مهرگ و
 تیاچوون ده کهن و مردن به ئاوات ده خوازن. (داخو چ
 تهنگانه یه که بیّت مهرگ بیی به ئاوات).

(۱۴) (ئه و سا پیمان ده و تریّت) ئه مرۆ داوای ته نها مردنیک
 مه کهن، به لکو داوای مردنی زۆرو بی شو مار بکهن و
 ئاواتی بو بخوازن!! (به لام دنیابن که بی سود).

(۱۵) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیمان بلی: باشه، ئه و حاله چاکتره،
 یان به هه شتی هه میشه و به رده و ام که به لین دراوه
 به خواناس و پاریزکاران، هەر ده می کیشه ئاماده کراوه
 بو یان، که پاداشته و سه ره ئه نجام.

(۱۶) له و به هه شته دا هه رچی داوای بکهن بو یان ئاماده یه هاوړی له گه ل ژبانی نه پراو ده دا، ئه وه ش
 به لینی که له لایه ن په روه ردگار ته وه و خو ی بهر پرسیار کردو وه لینی. (داواکارین بی به شمان نه کات لینی).

(۱۷) روژیک دیت خوا بی باوه ران کو ده کاته وه و هه موو ئه و شتانه ش که له جیاتی خوا ده یان په رست،
 ئه و سا (خوا روو به په رستراوه کان) ده فه رمو یت: ئایا ئیوه ئه و به ندانه ی منتان گو مرا کرد؟ یا خود خو یان
 ریازی راستیان و یل کرد و گو مرا بوون؟

(۱۸) له وه لامدا ده لین: خوا به، پاکی و بیگه ردی بو تویه، هه رگیز ره وانه ئی به جگه له تو که سی که، یان
 شتیکی تر په رستین یان بی که بینه پشتیوان و یاوه ری خو مان، به لام تو نازو نیعه مت به و خه لکه
 گو مرایه و باوو با پیرانیان به خشی بو، ئیتر هه موو یا داوه ری و یا دخسته وه یه کیان فه راموش کرد و
 بوونه قه ومی کی بی خیر و تیاچوو.

(۱۹) (ئه و سا به سه رگه ردانه کان ده و تریّت) ئه وه ته په رستراوه کان گو فتاری ئیوه یان به در و خسته وه، ئیتر
 نه ده توانن له سزای خوابی خو تان ده رباز بکهن، نه ده توانن پشتیوانیک به ده ست به یین، جا هه رکه ستان
 بیه ویت (له دنیا دا) سته می ک بکات، ئه وه ئی به سزایه کی سه خت و گه و ره و سامنا کی بی ده چیرین.

(۲۰) ئی به پیش تو (ئه ی محمد ﷺ) هیچ که سی که مان له پیغه مبه ران ره وانه نه کردو وه که خوار دنیان
 نه خوار دیّت، یان به بازاردا نه گه رابن، ئی به هه ندیک له ئیوه مان کردو ته هو ی تا قیر د نه وه ی هه ندیکی
 تر تان.. ئایا خوده گرن و خو راکر ده بن، بی گو مان په روه ردگاری تو هه میشه و به رده و ام بی نایه (به
 هه لسو که وتی به نده کانی).

(۲۱) ئەوانەى كه به ئومىدى دیدارى ئیّمه نین وتیان: ئەوہ بو فریشته دانەبەزینرا بو لامان (تا دلنیابین له حەقیقه تی قورئان و پیغه مبهەر) یاخود پهروهردگارمان به چاوی خویمان ببینین، سویند به خوا ئەوانه له دەر وونی خویندا خویمان به گهوره دهزانن، له راستیدا ئەوانه له سنوور ترازاون و سهركه شیان بی ئەندازهیه.

(۲۲) ئەو روژهی كه فریشته كان دهبینن هیچ جوره مژدهیهك بو تاوانباران نیه (بویه به كزی و خه جاله تی و كه ساسیه وه) دهلین: خوژگه بو په نایهك، یان شوینیکی دالدهدرو پاریزراو په نامان دهبرد!!

(۲۳) كاتیک هاتین و ته ماشای ئەوه مان كرد كه كردوو یانه (هه مووی تاوان و سته مه) ئیتر به ربامانداو كردمانه ته پوتوژیکی په رش و بلاو.

(۲۴) به هه شته كان لهو روژدها جیگه و ریگه بان زور خوش و رازاوهیه و شوینی حه وانسه وه یان زور چاك و له باره و بی وینهیه.

(۲۵) روژیک دیت ئاسمان لهت و پهت دهیبت به هوی هه وریکی تابه تی به وه، به راستی فریشته كانیش داده به زینرین دهسته دهسته و گرو گرو به شیوه یه کی تابهت.

(۲۶) ئەو روژه ئیتر مۆلك و دهسه لاتداری راسته قینه به دهست خوی میهره بانه، بیگومان ئەو روژه روژیکی زور سهخت و دژوار دهیبت له سهه بی باوهر و خوانه ناسان (زور په شیمان ده بن).

(۲۷) روژیک دیت سته مكار قه پ دهكات به هه ردوو دهستی خویدا و گاز له هه ردوو دهستی خوی دهگریت (له په شیمانیدا و) دهلیت: خوژگه له گه ل پیغه مبههردا ریازی ئیمانم بگرتایه.

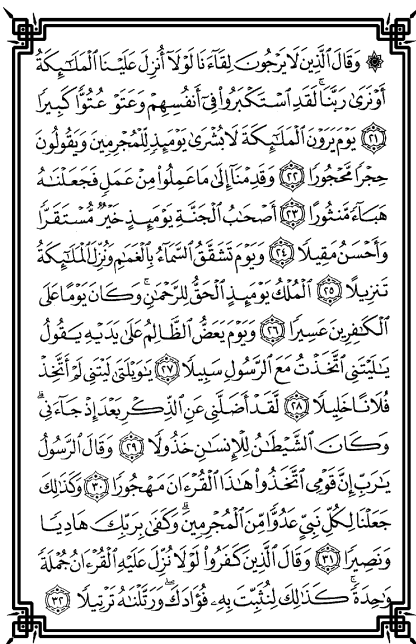
(۲۸) مه رگ و سه رگه ردانی بو خووم، خوژگه فلان كه سم نه كرده ته هاوهل و دوستی خووم (چونكه سهه ری ئیشیواندم).

(۲۹) به راستی ئەو هاوه له ناله باره گو مر او و ویلی كردم له به نامه ی خوا دواى ئەوه ی كه پییم راگه یه نرا بوو، شه ی تانیسه هه میسه و به رده وام هانی مروف ده دات بو گوناوه تاوان، له كاتی تهنگانه شدا پستی به رده دات.

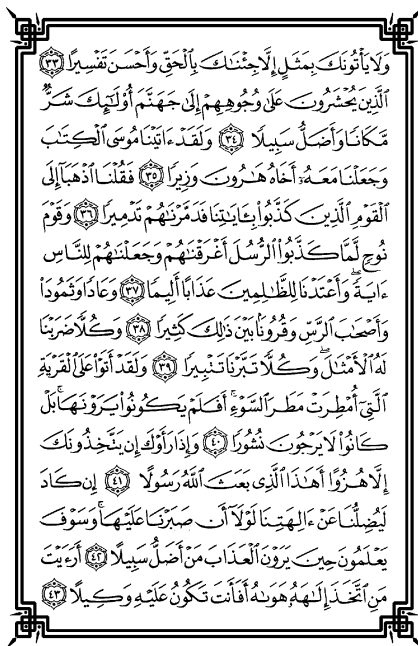
(۳۰) (دواى دوور كهوته وهی ئوممهت له قورئان) پیغه مبههردا سكالا دهكات و ده فه رمویت: پهروهردگارا به راستی قه ومه كمه وازیان له م قورئانه هیناوه و پشت گویمان خستوه و گرنگی پی نادهن.

(۳۱) هه ره به و شیوه یه ی (كه تو ئه ی محمد ﷺ دژایه تی ده کریت) بو هه ره پیغه مبههردا دوژمن و ملوژممان له تاوانباران فه راهم هیناوه، (به لام دلنیابه كه) پهروهردگارت به سه كه ریتموویت بكات و پشتیوانیت لی بكات.

(۳۲) كافرە كان (بیانویه کی تریان گرت و) وتیان: ئەوہ بو قورئان به یه كه رهت بو ی رهوانه ناكریت، بیگومان ئیّمه هه ره به و شیوه یه ی كه هه یه رهوانه ی ده كه ین، تا دلی تو زیاتر دلنیا بکه ین، به رده وام به جوانی دایده ریژین و ده بگه یه نین.

﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يُرْمُونَ لِقَاءَ نَاوُلًا أَنزَلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ
 أَنزَلْنَآ رَبَّنَا الْقِدَآسَ كَبُرُوۡا فِىۡٓ اَنۡفُسِهِمْ وَعَتَوْۡا عُنُوۡا كِبِرًا
 ﴿٢١﴾ يَوْمَ نُرَوِّىۡنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰٓى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِیۡنَ وَيَقُوۡلُوۡنَ
 حِجْرًا مَّحْجُوۡرًا ﴿٢٢﴾ وَفِیۡمَنَا اِلٰٓى مَا عَمِلُوۡا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ
 هٰٓكَا مَمْشُوۡرًا ﴿٢٣﴾ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خٰرٌ مُّسْتَقَرًّا
 وَاَحْسَنُ مَقِیۡلًا ﴿٢٤﴾ وَیَوْمَ نَشْفِقُ الْعٰنٰمَآءَ بِالۡغَمِیۡمِ وَنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ
 تَنْزِیۡلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلٰٓئِكُ یَوْمَئِذٍ الْخٰقِیۡنَ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ یَوْمًا عَلٰٓى
 الْكٰفِرِیۡنَ عَسِیۡرًا ﴿٢٦﴾ وَیَوْمَ یَعۡضُ الظَّٰلِمُ عَلٰٓى یَدَیۡهِ یَقُوۡلُ
 یٰۤاَیَّتِیۡنِیۡ اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوۡلِ سَبِیۡلًا ﴿٢٧﴾ یٰۤاَیَّتِیۡنِیۡ لِمَ اَتَّخَذُ
 فَاۡلًاۤ اٰخِلِیۡلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ اَضَلٰٓنِیۡ عَنِ الذِّكْرِ بَعۡدَ اِذْ جَاۤءَنِیۡ
 وَكَانَ الشَّكۡطٰنُ لِلۡاِنۡسٰنِ خَدُوۡلًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُوۡلُ
 یٰۤاَبْرٰٓءَ اِنۡ قَوِّیۡ اَتَّخَذُوۡا هٰذٰلِكَ الْقُرۡءٰنَ مَهْجُوۡرًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
 جَعَلْنٰا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوۡۤاۤىۡنَ الْمُجْرِمِیۡنَ وَكُنۡ بِرَبِّكَ هَادِیًۡا
 وَنَصِیۡرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡۤا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَیۡهِ الْقُرۡءٰنُ جَمَلًا
 یُّحۡمَدُۢ كَذٰلِكَ لِنُنۡزِلَۙ بِهٖۤ فَاۡذَا كَرِهَ الْغٰۤلِبُۙ تَنْزِیۡلًا ﴿٣٢﴾

(۳۳) خوانه ناسان هیچ نمونه و ره خنه یه کت لئ ناگرن، که ئیمه له به رامبه ریوه حقیقهت و راستیمان بو تو به جوانی روون نه کردیته وه.

(۳۴) ئه و تا و اتبارانه ی (دژایه تی بهرنامه ی خوا ده کهن)، له سهر روو خساریان کیش ده کرین بو دوزخ و تیایدا کۆده کریته وه، ئا ئه وانه ناخوشتترین جیگه یان هه به، چونکه گومراترین ریبازیان کاتی خو ی گرتبو وه بهر.

(۳۵) سویند به خوا ئیمه کاتی خو ی کتیپی ته وراتمان به خشی به موسا و هاروونی برایشیمان کرده وه زیرو یاریده ده ری.

(۳۶) ئه و سا پیمان و تن: هه ردو و کتان بچن بو سهر ئه و قه و مه ی که ئایه ته کانی ئیمه به درو ده زانن و پروای پی نا که ن (ئه و سا دوای ساله ها سهر که شی و یاخی بوون) به توندو تیژی تیکمان شکاندن به سهر یه کدا و له ناومان بردن.

(۳۷) قهومی - نوح - یش کاتیک بهرنامه ی پیغه مبه رانیان

به درو زانی (چونکه پروا نه بوون به پیغه مبه ریک پروا نه بوونه به هه موویان) ئه و سا ئیمه نوقمی زریانه که مان کردن و کردمانن به په ندو عیبه رت بو خه لکی و سزایه کی به ئیشمان بو سته مکاران تاماده کردو وه.

(۳۸) ههروه ها هوژی عاد و ثمود و خاوهن چال و بیره کان، چه نده ها قهومی زوری تریش له نیوانیاندا (که خوانه ناس بوون له ناومان بردن، سته مکارانی هه موو سهرده میک له دهستی به توانای ئیمه ده رناچن).

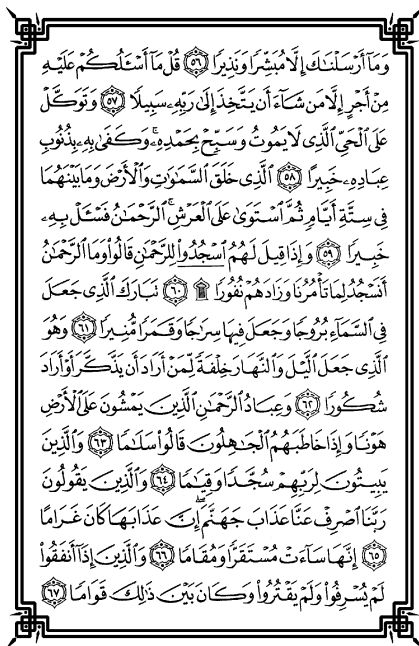
(۳۹) بو هه موویان نمو نه مان هیئایه وه (ساله های دووو دریز پیغه مبه ره که یان له ناویاندا بوو، به لام که هه ر ریبازی بی باوه ریان بهر نه دا) هه موویانمان به سه ختی له ناوبرد و وردو خاشمان کردن.

(۴۰) خو (قورپه یشیه کان و خه لکیکی زور) سهردانی ئه و شارو چکه یان کردو وه که کاتی خو ی به رد بارانی سه خت و دژواری به سهردا باری، ئایا ئاسه واری ئه و کاول کاریه یان نه بینیه وه؟ نه خیر هو ی نه بینین نی به، به لکو وادیاره ئه وانه به ته مای لیپرسینه وه و زیندوو بوونه وه نین؟

(۴۱) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ کاتیک خوانه ناسان تو ده بینن بیجگه له گالته پیگردنت نه بیته هیچ ریژیکت بو دانانین ده لین: ئا ئه مه یه که خوا کردو یه تی به پیغه مبه رو ره وانه ی کردو وه؟!

(۴۲) ههروه ها ده لین: خه ریک بوو له په رستی خواکانمان ویلمان بکات، ئه گه ر ئیمه خو راگر نه بووینایه له سهر په رستیان، جا له داهاتوودا چاک بو یان ده رده که ویت، کاتیک که سزاو ئازار ده بینن کی زور گومراو سهر لی شیوا وه؟!

(۴۳) ئایا نابینیت ئه و که سه ی که ئاره زووی خو ی کردو ته خوا ی خو ی (شوینی نه فسی به د کرداری که و تو وه) ئایا تو ده توانیت ئه وانه بیاریژیت له لادان و سهر که شی؟! (یاخود سنووریکیان بو دابنیت؟ خه مت نه بیته بو کو ی ددچن؟)

(۵۶) ئەى محمد ﷺ ئىمه تو مان ره وانه كردووه، بو ئه وى مؤده در بيت (به ئيمانداران) ترسىنه ر بيت (بو بى باوه ران).

(۵۷) به و خه كه بلى: من هيچ كرئ و پاداشتيكم له ئيوه ناوئ، من ته نه ارئ نيشانده رم بو ئه و كه سهى كه ده به وئ ر يگه به ره و لاي پهروه ردگارى ده گرئ ته به ره و مه به ستي ره زامه ندى ئه و زاته به.

(۵۸) تو ئهى محمد ﷺ، پشت به سه ته به و زاتهى كه هه ميه سه زيندووه و هه رگيز نامرئ، به رده و ام ته سبيحات و سو پاس و ستايشى بكه، ئه و نه ده به سه بو ئه و زاته كه به هه مووگوناهو تاوانى به نه ده كانى ئاگايه و (هيچى لئ په نه ان نيه)

(۵۹) ئه و زاتهى كه ئاسمانه كان و زه وى و هه رچى وا له ئيو انياندا به له ماوهى شه ش روژدا دروستى كردووه، له وه و دووا له سه ر عه رش و ته ختى فه مان ره و ايبى وه ستاوه (سه رنجى ئايه تى - ۲ - سوره تى - الرعد - بده)، خوا پهروه ردگار يكي ميه ره بانه، (جا بو تيگه يشتن له ورده كارى و گرنگى به ده يئنه راهه كانى له جيهانى ئه ستي ره كان و كو مه لهى خو ر و

ئاده ميزاد و گيانله به ران و رووه ك و .. هتد) له كه سيكى ئاگا و زانا بپرسه!!

(۶۰) كاتيك به خوانه ناسان بو تريئ سوژده به بن بو خواى ميه ره بان (ته و نه فامانه به سه ره كه شيه وه) ده لئين: ره حمان كييه؟ خواى ميه ره بان كامه به؟ ئايا سوژده به رين بو كه سيك كه تو فه رمانمان پئ ده ده يت به سوژده بر دن بوئ؟! هه تا بيئ فه رمانى خوا زياتر ئه وانه ته ره و ويل ده كات.

(۶۱) زور گه و ره و مه زنه ئه و زاتهى له ئاسماندا چه نده ها خو لگه ي گه و ره ي (بو هه ساره و ئه ستي ره كان) به ده يئناهه، هه و ره ها چراهه كى پر شن گدار، كه خو ره و مان گيكي رونا كيشى بو زه وى دا بين كردووه.

(۶۲) خوا؛ ئه و زاته به كه شه و روژى به شوين به كدا ريكخستوه كه فه سه تيكه بو ئه و كه سهى كه ده به وئ يت يادا و هرى وه بر گريئ و ده به وئ سو پاس گوزارى ئه نجام بدات.

(۶۳) به نه ده كانى خواى ميه ره بان ئه و كه سانه ن كه زور به هيمنى و سه لارى به سه ره زه ويدا ده رو ن، كاتيك يش ته فامان به قسه و قسه لو كى ناخوش به ره نگارى ان ده بن، له وه لامياندا ده لئين: سلا و (ره وشت به رزى خو يان ده نوين، خو يان ناخه نه ريزى ئه وانه وه).

(۶۴) ئه وانه ي كه شه و گار بو پهروه ردگارى ان به سوژده و وه ستان و نوئ ده به نه سه ر.

(۶۵) ئه وانه ي كه ده لئين: پهروه ردگارا، له سزاي ئاگرى دوژه خ به دوورمان بكه و په نامان بده، چونكه سزا و ئازارى له كو ل نايئته وه و به رده و امه (بو ئه و كه سهى كه خوانه ناس و يا خيه).

(۶۶) به راستى ئه و دوژه خه شوين و نيشته جييه كى زور ناخوش و ناسازه (ئاهو ناله و په شيمانى بئ سنوره تيايدا).

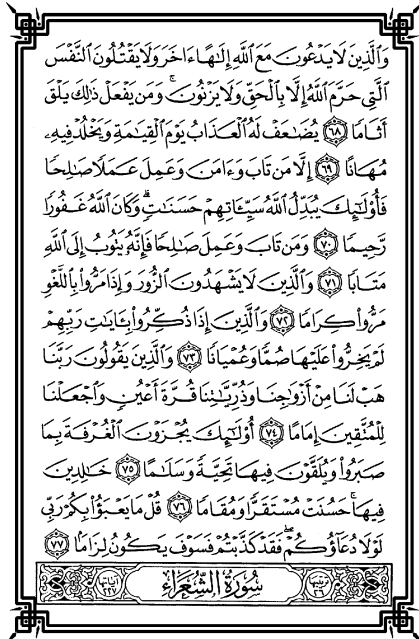
(۶۷) (هه و ره ها به نه ده كانى خواى ميه ره بان) ئه وانه ن كه: كاتيك مال و سامان يان ده به خشن و خه رچى ده كه ن، نه زياده و هوى تيدا ده كه ن و به زايه ي ده ده ن، نه ده ست نوقاو و ره زيليشن، به لكو له و ئيو انه دان (مام ناوه ندين و له شتى به سوودا به كارى ده هين).

(۶۸) ہر وہا ٹوانہی ہیچ جورہ خواہ کی تر له گہل خودای میہرہ باندا ناپہرستن، کہ سیش ناکوژن کہ خوا کوشتنی حرام کردیبت مه گہر به حہق و رہوا، ہر وہا زینا ناکہن و نزیکی ناکہون، جا ٹوہی ٹو جورہ کارہ خراپانہ ٹہنجام بدات، ٹوہ تووشی سزا و نازا و ریسوایی دہیبت.

(۶۹) له قیامہ تیشدا نازارو سزای بو چند بہرہرہ دہ کریت و بہزہ لیلی و خہ جالہ تی و شہرمہ زاریسہوہ دہیبت ژیان له دوزہ خدا بہریتہ سہر.

(۷۰) مه گہر ٹوہ کہ سہی کہ تہوبہ بکات و باوہر بہینیت و کارو کردہوی چاکہ ٹہنجام بدات، ٹا ٹوہ جورہ کہ سانہ خوا کارو کردہوہ خراپہ کانیشیان بو دہ گوریت بہ چاکہ، چونکہ ہہمیشہ و بہرہ دوام خوا لیسخوشبوو میہرہ بانہ (بہرامبہر خہلکی بہ گشتی و ٹوہ جورہ کہ سانہ بہ تابیہ تی).

(۷۱) جا ٹوہی کہ تہوبہ دہ کات و کارو کردہوی چاکہ ٹہنجام دہدات و بہ تہمایہ بہرہردگار تہوبہ کہی لیوہ ربرگرت؛ ٹوہ بیگومان دہ گہریتہوہ بو لای خوا بہ تہوبہ بہ کی

راست و دروستہوہ.

(۷۲) بہندہ کانی خوی میہرہ بان) ٹوانہشن کہ شایہ تی ناحق نادہن، ہہرگیز له شوینیکدا ٹامادہ نابن کہ شایہ تی ناحقی تیدا ٹہنجام دہدریت، یان دروی تیادا دہ کریت، کاتیکیش بہ لای گہمہ و گالہ و چہ پوکانی نہ فاماندا تیدہ بہرن، بہہیمنی و لہ سہر خوی و سہر بہرزیہوہ تیدہ بہرن.

(۷۳) ہر وہا ٹوانہشن؛ کاتیک بہ ٹاہت و فہرمانہ کانی بہرہردگاریان بیدار بکرینہوہ، ہہروا بہ کہہری و کویری بہ لایدا تینا بہرن (بہلکو تیدہ فکرن و لیکی دہدہ نہوہ و پاشان بہیرہوی دہ کہن).

(۷۴) ٹوانہشن کہ دہ لین: بہرہردگارا لہ ہاوسہران و نہوہ کانمان کہ سانیکمان پی بہہخشہ کہہ ببنہ مایہی ررونکی دیدہ مان و شادمانی دلمان و ہمانکہ بہ پیشہوا بو پاریزکارو و خواناسان.

(۷۵) ٹوہ کہ سانہی (کہ ٹوہ سیفاتانہ یان تیدایہ) پاداشتیان ژوورہ (رازاوہ و بہرزو خوشہ کانی بہہشتہ) لہ بہرامبہر خوگرتن و ٹارامگر تینانہوہ، جا لہوی بہ سلاو و دروود پیشوازیان لیدہ کریت (بو ہہمیشہ دہحہوینہوہ تیایدا).

(۷۶) بیگومان لہ ناو ژوورہ کانی بہہشتہ دا ژیانی کامہرانی بہرہ دوام دہ بہ نہ سہر، بہرستی جیگہ و ریگہ و نیشتہ جیہہ کی خوش و سازگار و رازاوہیہ.

(۷۷) تو ٹوہی محمد ﷺ پیان بلی: (خہلکینہ) بہرہردگارم ہیچ گویتان پی نادات و نرختان بو دانانیت، ٹہ گہر دوعا و نزاو خواہرستیتان نہیبت، کہچی زور بہتان ہہر پیغہمبہر و قورٹانتان بہدرپوزانی و پرواتان نہ کرد، ٹہ گہر بہرہ دوام و ابن، ٹوہ سزاو تولہی خواہی لہ ٹانہدہ دا یہخہتان پی دہ گرت و لہ کولتان نابیٹہوہ.

سوره تی (الشعراء)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.
 (۲) ئەو سووره ته چه ندين ئايه ته له ئايه كاني قورتانی
 ناشكراو روون. (كه پره له حكمت و دانایی).
 (۳) ئەي پيغه مبهەر ﷺ خهريكيت له داخ و خهفه تدا خوت
 دهفه و تينيت كاتيك ده بينيت خوانه ناسان باوه ر ناهين.
 (۴) خو ئە گهر بمانه ويئ موعجيزه يه كيان له ئاسمانه وه بو داده
 به زينين ئەوسا بهرده وام گهر دنيان بوی ملكه چ و زه ليل
 ده يئت.
 (۵) هيچ ياد خستنه وه و ئاموژگاريه كي گویا له خوی
 ميهره بانه وه بو هاوه لگه ران يان نه هاتوه، پشتيان تى
 نه كرديئ و سهر پيچان لى نه كرديئ.
 (۶) يگومان ئەوانه (به نامه ی ئيمه يان) به درو زانی،
 له ناينده يه كي نزيكدا هه والی هه موو ئەو سهره نجامه يان پى
 ده گات، كه گالته يان پى ده كرد.

(۷) ئايا سهرنجی زه ويسان نه داوه و لىسى ورد نه بوته ته وه،

چه نده ها جووت گژوگياو رووه كي به نرخى هه مه جوړو و رازوه مان تيدا رواندوه.

(۸) به راستی ئا له ودا به لگه و نيشانه ی (به هيز هه يه له سه ر ده سه لاتی خوی په روه ردگار) كه چى زور به يان
 باوه ردار نه بوون.(۹) به راستی هه ر په روه ردگاری تو (ئەي محمد ﷺ، ئەي ئيماندار) بالاده سته (به سه ر بى باوه راندا) به سوژو
 ميهره بانيشه (به ئيمانداران).(۱۰) (بيريان بخه ره وه) كاتيك په روه ردگارت (له لاپالى كيوى طوردا) فه رمانيدا به موسا كه بچو بو لای قه ومى
 سته مكارو سته م پيشه...

(۱۱) كه قه ومى فيرعه ونه... وه پييان بلي: ئايا له خوا ناترسن؟ پاريزكار نابن؟

(۱۲) موسا وتى: په روه ردگارا، يگومان من ده ترسم بروام پى نه كه ن...

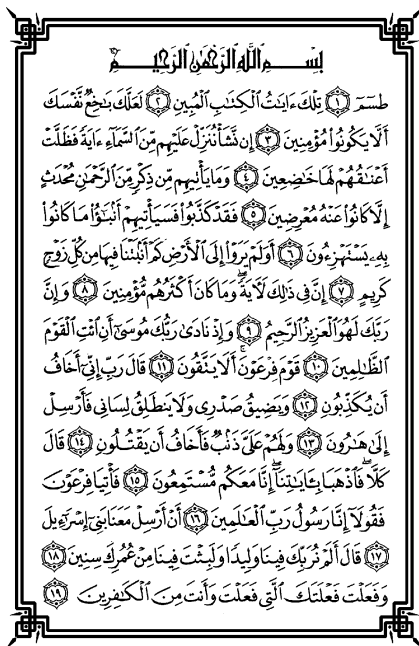
(۱۳) ده ترسم ته نگه نه فه س و سينه ته نگيش بيم و زمانم پارا نه يئت، به لكو په يام بو هاروونى براشم بنيريت
 (تا هاو كاريم بكات و ياريد ده رم يئت)....

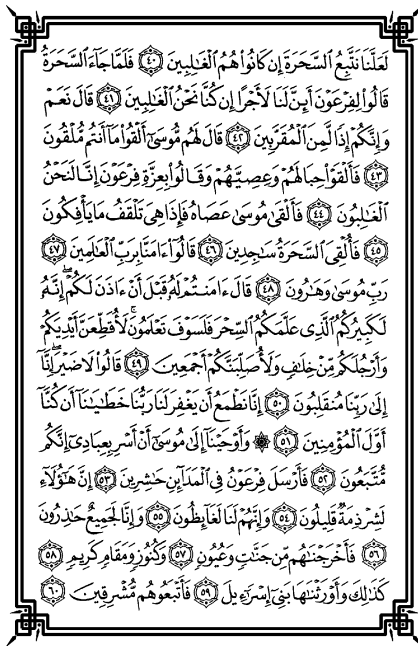
(۱۴) تو له ي تاوانيكيشان وا به سه رمه وه (كاتيك به هه له قبيطى يه كه م كوشت) بو يه ده ترسم بمكوژنه وه...

(۱۵) خوا فه رموى: نه خير (ناتوانن بتكوژن)، كه واته برؤن هه ردووكتان هاورپى له گه ل موعجيزه كانماندا، ئيمه
 به راستى له گه لتانداين و چاو ديرو گو يگرين...

(۱۶) بچن بو لای فيرعه ون و بلين: ئيمه به راستى هه ردووكتان نير دراوى په روه ردگارى جيهانه كانين...

(۱۷) داوات لى ده كه ين كه ده سته ردارى نه وه ي ئيسرائيل بييت و ئازاديان بكه يت با له گه ل ئيمه دا بن...

(۱۸) كاتيك موسا و هارون په يامى خويان گه ياند، فيرعه ون به موساى وت: (ئهمه پاداشتى پياوه تى يه) ئايا ئيمه
 به مندالى به خيومان نه كرديت؟ چه نده ها سالى ته مه نت له ناوماندا نه برده سه ر؟...(۱۹) ئەوه شت كرد كه كردت (مه به ستي كوشتنى قبطى يه كه يه) دياره كه تو له ريزى ئەو كه سانه دايت كه ناشو
 كرن و پاداشتى پياوه تى نازانن...

(۴۰) بو ئه وهی شوینی جادو و گهران بکهوین نه گهر ئه وان سهرکه وتن و بر دیانه وه!...

(۴۱) کاتیک جادو و گهران هاتن بو لای فیرعه ون، وتیان: نایا پاداشتمان ده بیټ، نه گهر ئیمه سهرکه وتین و بر دمانه وه؟!...

(۴۲) فیرعه ون وتی: به لئی بیگومان ئیوه له و کاته دا سهره پای ئه وه له نزیکانی من ده بن...
(۴۳) (پاشان له روژو کاتی دیار یکرادا) موسا به جادو و گهرانی وت: چیتان پییه فریی بدهن و چیتان له ده ست دیت دریغی مه که ن؟!...

(۴۴) ئه وانیش ههرچی پهد و گوریس و دارو گوچانیان هه به فریاندان و وتیان: به یارمه تی و ده سه لاتی فیرعه ون، ههر ئیمه سهرده کهوین و ههر ئیمه ده بیه ینه وه.

(۴۵) ئینجا موسا عه سا که ی فریدا، ههرچی درو و ده له سه و گوریس و دریان هه بو، ههر هه مووی هه لלוوشی و له ناوی بردن.

(۴۶) ئه وسا ئیتر هه موو جادو و گهران، به هوئی ئیمان هه که یانه وه خران به رو و داو سوژده یان برد بو خوا....

(۴۷) وتیان: ئیمه با وه رمان هیئا وه به پهروه ردگاری جیهانه کان. (۴۸) پهروه ردگاری موسا و هاروون.

(۴۹) فیرعه ون وتی: هه روا با وه رتان پی هیئا پیش ئه وهی مو له تان بدهم بیگومان ئه م جادو و گهره، که وه ره که تانه، که فییری جادو و گهری کردوون... خو تان ده بیینه وه، ده بیټ ده ست و قاچتان به پیچه وانه وه بقرتیم و هه موو تان له خاچ بدهم.

(۵۰) جادو و گهرانی ئه وسا و ئیمان دارانی ئیستا، بی ترس و تیان: هیچ زه ره رو زیانی بو مان نایټ (له هه ره شه ناترسین) چونکه ئیمه دلنیا یان که بو لای پهروه ردگاران ده گهر پیینه وه.

(۵۱) ئیمه به پراستی به ته ماین و ئومیده وارین که پهروه ردگاران له گونا هه کانمان خو ش بیټ ههر به وهی یه که م ده سه تین له ئیمان داران (چاوپوشی له رابووردوی ناپه سه ندمان ده کات).

(۵۲) (دوای ساله ها) وه حیمان نارد بو موسا (ئیتر ولات به جی بهیلت و قهرمانمان پیدا) شه وه وه یی بکه به به نده کانم و دلنیاش بن که (دوژمنان) شویتان ده که ون...

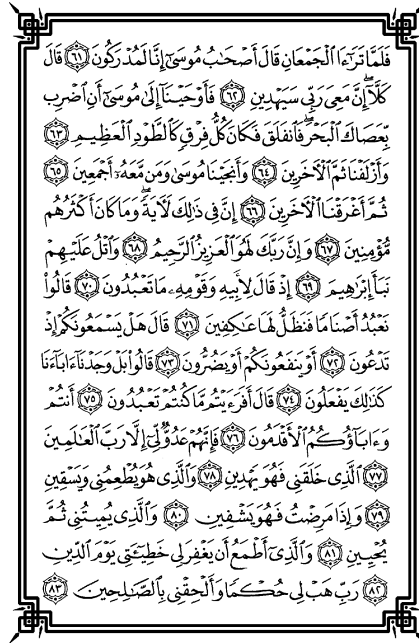
(۵۳) فیرعه ون (که هه والی زانی) ناردی بو شماره کان که هیز کو بکه نه وه و (نه یه لن نه وهی ئیسرا ئیل کوچ بکه ن)... (۵۴) (جاری داو وتی) بیگومان ئه وانه ده سه ته یه کی که من و زوو بالبه ستیان ده که یین...

(۵۵) به پراستی ئه وانه سهرکه شیبیان کردووه و ئیمه یان تووره کردووه... (۵۶) (خه متان نه بیټ) بیگومان ئیمه هه موومان بیدار و ناگادارین (له نه خشه یان)...

(۵۷) ئینجا ئیمه (به و شیوه یه فیرعه ون و دارو ده سه ته یمان) ده ره یئا له ناو باخ و باخات و کانیاهه کان... (۵۸) له نیو گه نجینه ی جو راو جو ر و جیگه و ریگه ی خو ش و رازا وه دا...

(۵۹) نه وهی ئیسرا ئیل مان کرد به خاوه نی (زو ره ی) مال و سامانیا ن... (۶۰) ئه وسا (فیرعه ون و دارو ده سه ته ی) شویتان که وتن، له گه ل خو ره له لاتندا پییان گه یشتن....

- (۶۱) کاتیک ههردوولا یه کترین بهدی کرد، یارانی موسا وتیان: بهراستی بیمانگه یشتن و نیمه تیاچوین.
- (۶۲) موسا وتی: نهخیر، وانیه، من دلنیام پهروهردگارم له گهلدايه و رینموویم دهکات (بو رزگاری و سهرفرازی).
- (۶۳) ئەوسا نیمه وهیمان نارد بو موسا که: به عهساکهت بماله بهددریا کهدا، (ههر که ئەو کاره ی کرد) دهریا شق بوو (بوو به دوانزه شهقام) ههر شهقامیکی دهوره درا به شه پوئی گهوره ی ئاو، که وه ک یوکی گهوره و مهزن وابوو (ئاوه که ههلدرايه وه بو دوانزه تايهفه که ی نهوه ی ئیسرائیل و به نیوانیاندا په رینه وه)...
- (۶۴) پاشان فیرعه ون و دارودهسته یمان کیش کرد بو ناو دهریا که....
- (۶۵) موسا و هه موو ئەوانهش له گهلیدا بوون رزگارمان کردن...
- (۶۶) پاشان فیرعه ون و له شکره که یمان نو قمی دهریا کرد.

- (۶۷، ۶۸) ته ماشای ئایه تی ۸ و ۹ بکه.
- (۶۹) ههروه ها به سه رهات و هه والی ئیبراهیم بو ئەو خه لکه باس بکه.
- (۷۰) کاتیک به باوکی و به قومه که ی وت: باشه، ئەوه ئیوه چی ده په رستن؟! (ئاشکرایه) نیمه کومه لی بت ده په رستین و بهردهوام دهورو خولیان ددهدین.
- (۷۱) وتیان: (ئاشکرایه) نیمه کومه لی بت ده په رستین و بهردهوام دهورو خولیان ددهدین.
- (۷۲) ئیبراهیم وتی: ئایا کاتیک که هاناو هاواریان بو ده بن و دوعا و نزا ده کهن، گوویان له ئاهو ناله و داخوازیه کانتان هه یه؟!...
- (۷۳) یاخود ده توان ئەوانه قازانجیک یان زیانیکتان بیبگه یه ن؟...
- (۷۴) بت په رستان وتیان: (نیمه ئەوه نازانین) باو و باپیرانمان بینووه ئاوابان کردووه (نیمه ش وا ده که یین)...
- (۷۵) ئیبراهیم وتی: باشه ئاخو ئیوه نابین چی ده په رستن (که ی ئەو شتانه شایسته ی په رستن)...
- (۷۶) بهراستی ئیوهش و باو و باپیرانی دیرینیشان (به هه له دا چون)...
- (۷۷) بیگومان هه موو ئەوانه دوژمنی من، به دوژمنی خو میان ده زانم جگه له پهروهردگاری جیهانه کان...
- (۷۸) ئەوه ی دروستی کردووم ههر ئەو رینموویم دهکات (بو ئەوه ی به خته وه ربم له ههردوو جیهان)...
- (۷۹) ئەو زاتهش خو ی خورا کم پی ده به خشیت و تینویه تیم ده شکینیت....
- (۸۰) کاتیکیش که نه خوش ده کهوم، ئەوه ههر ئەو چاره سه رم دهکات و شیقام بو ده نیریت...
- (۸۱) ههر ئەویش ده مرییت و له وه ودواش زیندووم ده کاته وه...
- (۸۲) ههر ئەوه ئومیدم بییه تی که له گونا هم خوش بییت له روژی قیامه تدا...
- (۸۳) (تینجا ئیبراهیم نزای کردو وتی) پهروهردگارا: زانیاری و دانایی و دهسه لاتی ته واوم پی بیه خشه و په یوه ستم بکه به چاکه کارانه وه.

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْ مِنْ رِزْقِي جَنَّةَ
التَّعْيِيرِ ﴿٨٥﴾ وَأَعْرِضْ لِي إِنَّكَ كَافٍ بِمَنْ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَرْزُقْهُ لِمَنْ تَشَاءُ مِنَ الْمُنْفِقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبَرِّزْتُ الْحَجِيمَ لِلْعَاوِينَ ﴿٩١﴾
وَقِيلَ لَهُمْ أَنْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَرْضَوْكُمْ
أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَيْفَ يُؤْفِكُهُمُ الْعَاوِينَ ﴿٩٤﴾ وَيَخُنُونَ إِبْرِيْسَ
أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَفِي
ضَلَّكِلْ شَيْئٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَسَلْنَا
إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا نَأْمُرُ شَفِيعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقِي حِمِيمٍ ﴿١٠١﴾
فَلَوْلَا نُنَّا كَرَّةً فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ
أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْلَى الْعَرَبِينَ الرَّحِيمِ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ
قَوْمُ نُوْحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَنْتُمْ أَنْ
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالطَّيْعُونَ ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا ﴿١٠٩﴾ قَالُوا أَنْزَلْنَاكَ وَإِنَّا لَكَ الْوَارِثُونَ ﴿١١٠﴾

(۸۴) پهروه دگارا؛ یادی خیرم با له سهر زاری نهوه کانی داهاتو بمیبت...

(۸۵) بمگیره لهو کهسانهش که بههشتی پر له نازو نیعمت بهدهست دهیبتن و دهپنه خاوهنی...

(۸۶) له بساوکیشم خوښ بسبه بهراستی شهو له ریزی گومراکاندایه (دیاره هیشتا لئی ناومید نهپوه).

(۸۷) له روژی زیندوو بوونهوهی شهو خه لکه دا شهره مزار و خه جاله تم مه که.

(۸۸) شهو روژهی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ناده میزاد ده که وپت) نه مندال و نه وه.

(۸۹) مه گهر که سپک به دل و دهر وونی پاک و بیگهر دو پر له نیمان، به خزمهت پهروه دگار که شتیبت.

(۹۰) شهو کاته، بههشت له چاکه کاران و خواناسان نزیک کراوه ته وه. (دوای پشویه کی کهم دهچنه ناوی).

(۹۱) دوژه خیش له گومراو سهر لیشیواوه کانه وه دیاره...

(۹۲) پشیمان دهوتری؛ له کوین شهوانه ی ده تانیه رست؟...

(۹۳) له جیاتی خوا، نایا یارمه تی شهوه یان پی ددریت یان فریای خو یان ده که ون؟

(۹۴) نیمجا هه موویان به پاله په ستوو توندو تیژی یه وه، بته کان و گومراکان به سهر روودا فری ددرینه ناو ناگری دوژه خه وه...

(۹۵) (هاورپی له گهل) ههر هه موو سهر بازان و دهست و پیوه ندی شه یتاندا.

(۹۶) (بت په رستان: به بته کان و په رستراوه کانیا) ده لین: به رق و کینه وه، له کاتی کدا که نازاوه و کیشه ده گپرن له دوژه خدا...

(۹۷) سویند به خوا بهراستی نیمه له گومراییه کی ناشکرادا ده ژیاين...

(۹۸) کاتیک که شهوه مان ده برده ریزی پهروه دگاری جیهانه کانه وه و یه کسانمان ده کردن له گه لیدا...

(۹۹) نیمه کهس گومرای نه کردین ته نهها گوناهاکارو تاوانباره کان نه بیبت...

(۱۰۰) که واته نیمه هیچ تکا کاریکمان بو نی یه...

(۱۰۱) یاخود هاورپییه کی دلسوز تا هه ولیکمان بو بدات، یان دلخوشیمان بداته وه...

(۱۰۲) جا خوژگه جاریکی تر مو له تمان بدرایه و (بگه رایسه وه بو دنیا) تا به هو ی شه وه وه بچینه ریزی نیماندارانه وه.

(۱۰۳)، (۱۰۴) سهرنجی نایه تی ۸ - ۹ بده.

(۱۰۵) قهومی - نوح - یش بهرنامه ی ههر هه موو پیغه مبه رانیان به درو زانی.

(۱۰۶) کاتیک - نوح - ی برایان پی وتن: باشه، شهوه شهوه له خوا ناترسن، پاریزکار نابن؟!

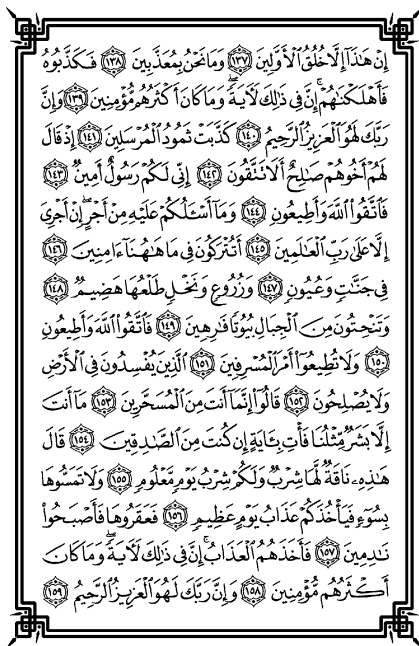
(۱۰۷) بهراستی دلنیاين که من فرستاده یه کی شهمین و دلسوزم بوتان...

(۱۰۸) که واپوو له خوا بترسن و فرمانیه رداري من بکه ن...

(۱۰۹) من داوای هیچ جوړه پاداشتیکتان لی ناکه م له سهری، من ته نهها پاداشتی خو م له پهروه دگاری جیهانه کان دهخو ازم. (شهو لیبیرانه ی پیغه مبه ران سلوا یان لی بیبت ده بو هانداره یان بوایه بو باوه ر).

(۱۱۰) هه همیشه له خوا بترسن و فرمانیه رداري من بن...

(۱۱۱) (هه ندیک له دهمدارانی قهومه که ی) وتیان: نیمه چون باوه ر له بهر خاتری تو بهینین، له کاتی کدا که کهسانی هه ژارو داماو شوینت که و تو وه!

(۱۳۷) ئەم بىرو باوەرە ھەرداب و نەرىت و رەوشتى پېشىنانە.
(۱۳۸) ئېمە بروا ناکەين کە وەك تۆ دەلېيت) لە سزادراوان و نازاردراوان بين.

(۱۳۹) ئەوان براوايان پېنە کرد، ئېمەش لەناومان بردن، بەراستی لە بەسەرھاتياندا بەلگە و نیشانە و عیبرەت ھەيە، (مەخاین) زۆر بەشيان باوەردار نەبوون.

(۱۴۰) بەراستی پەرودەگارى تۆ (ئەمى محمد ﷺ، ئەمى ئيماندار) بالادەستە (بەسەر بى باوەراند) و بەسوزو مېھرەبانە (بە ئيمانداران).

(۱۴۱) قەومى (ئەمۆد) يش براوايان بە پېغەمبەرانیان نە کرد.
(۱۴۲) کاتېک صالحى برايان پېي و تن: باشە، ئەو ھە ئیو ھە خوا ناترسن، پارێزگار نابن؟

(۱۴۳) سەرنجى ئایەتى ۱۰۷ بە.

(۱۴۴) لە ۱۰۸ دا ماناکراوە.

(۱۴۵) لە ۱۰۹ دا ماناکراوە.

(۱۴۶) ئایا وادەزانن ھەروا ئالېرەدا بەخۆشى و ئاسوودەبى دەھیلرېنەو ھە (ژيانتان کۆتایى نایەت)؟

(۱۴۷) لەناو باخ و باخات و کانیاوی سازگارد؟!

(۱۴۸) لەناو بېستان و دارخورمادا کە خورماى نەرم و ناسک و بەتام دەگریت!!

(۱۴۹) (ھەرەھا بو تان دەلویت) مال و شوینی خۆش لە چیاکان دابتاشن و بەجوانى دروستى بکەن و بەخۆشى تىپادا کەشخە بکەن!!

(۱۵۰) لە خوا بترسن و فەرمانبەردارى من بکەن.

(۱۵۱) بە فەرمانى موسرېف و لە سنوور دەرچوو ھەکان ھەلس و کەوت مەکەن...

(۱۵۲) ئەوانەى کە تۆوى فەسادو تاوان لە زەویدا دەچېنن و پھەرگېز چاکسازى ناکەن.

(۱۵۳) خوانەناسان و تیان: واديارە تۆ بەراستى لەوانەى کە فېل و جادووت لېکراو!!

(۱۵۴) تۆ ھەر بەشەرىکى وەکو ئېمە، بەلگە بە کمان نیشان بە ئەگەر لە راستگويانیت؟!

(۱۵۵) (جا خواى بە توانا خوشترېکى بو بەدېھىنان، تا دەمکوتيان بکات و بيانويان بېرېت)، ئىنجە - صالح - پېغەمبەر پېي و تن: ئەمە و شترېکە و موعجىزە ھە کە دەبېت روژېک ئاو تەنھا بو ئەم بېت، روژېکېش بو ئیو، ديارېکراو بېت.

(۱۵۶) نەکەن دەستدرېژى بکەنە سەرو ئازارى بەدن، تا سزايەکى سەخت لە روژېکى سامناکدا يەخەتان نەگرېت.

(۱۵۷) (بەلام گوييان نەدا بە ئاموژگارىە کانى صالح)، ئىتەر سەريان پىرى و دەستبەجى لە بەيانیدا پەشيمان بوونەو...

(۱۵۸) ئەوسا بەھوى ئەو ھەو ھەو خېرا سزای خواىى يەخەى گرتن، بەراستى ئا لەو ھەدا بەلگە و نیشانە ھەيە (لەسەر تۆلەى خواىى) (مەخاین) زۆر بەشيان باوەردار نەبوون.

(۱۵۹) سەرنجى ئایەتى ۹ بە.

(۱۶۰) قهومی (لوط) یش برویان به پیغهمبهان نه کرد...
(۱۶۱) کاتیک (لوط) ی برایان پیی وتن: باشه، ئه وه ئیوه
له خوا ناترسن.

ثایه ته کانی (۱۶۲)، (۱۶۳)، (۱۶۴) له ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹
دا مانا کراوه.

(۱۶۵) ثایا له ناو ئه وه هموو خه لکه دا ئیوه به شوین
نیربنده دا ده گهرپین و ده تانه ویت ئاره زووی جووت بوون
له گه ل ئه واند جیبه چی بکهن؟...

(۱۶۶) واز ده هینن له هاوسهران و هاوچووتانی خوتان
که په روه دگارتان بوی دروست کردوون، به لکو ئیوه
هر قه ومیکى ناله بارو به دره وشت و نارپه سهنن.

(۱۶۷) تاوانباران وتیان: ئه ی لوط، ئه گهر کول نه ده دیت
له دهر به دهر کراوان ده بیت.

(۱۶۸) لوط و تسی: به پراستی من بیزارم له کارو

كذبت قوم لوط المرسلين ﴿١٦٠﴾ اذ قال لهم اخوهم لوط الانفقون ﴿١٦١﴾
إني لكم رسول أمين ﴿١٦٢﴾ فانقوا لله وأطيعوا ﴿١٦٣﴾ وما
أستألكم عليه من أجر إن أجزى إلا على رب العالمين ﴿١٦٤﴾
أتأتون الذكران من العالمين ﴿١٦٥﴾ وتذرون ما خلق لكم رزقكم
من أزواجكم بل أنتم قوم عادون ﴿١٦٦﴾ قالوا لئن لم تنته بل لوط
لتكونن من المخزجين ﴿١٦٧﴾ قال إني لعمركم من القالين ﴿١٦٨﴾
رب يحيى وأهلي مما يعملون ﴿١٦٩﴾ فنحبهنا وأهلكه أجمعين ﴿١٧٠﴾
إلا عجرنا في العندين ﴿١٧١﴾ ثم دمرنا الآخرين ﴿١٧٢﴾ وأمطرنا عليهم
مطرا فساء مطر المنذرين ﴿١٧٣﴾ إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم
مؤمنين ﴿١٧٤﴾ وإن ربك لهُم العزيز الرحيم ﴿١٧٥﴾ كذب أصحاب
لذكوة المرسلين ﴿١٧٦﴾ اذ قال لهم شعبهم الانفقون ﴿١٧٧﴾ إني لكم
رسول أمين ﴿١٧٨﴾ فانقوا لله وأطيعوا ﴿١٧٩﴾ وما أستألكم عليه
من أجر إن أجزى إلا على رب العالمين ﴿١٨٠﴾ أو فوالكيل ولا
تكونوا من المخزبين ﴿١٨١﴾ ورتلوا بالقسط أس المصقيم ﴿١٨٢﴾
ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تعثوا في الأرض مفسدين ﴿١٨٣﴾

کرده و تان و نه فرده تی لیده کمه و بیده نگ نابم.

(۱۶۹) ئه وسا که ناتومید بوو لییان، نزای کردو وتی: په روه دگارا خۆم و مال و خیزانم رزگار بکه له و
کاروکرده وانه ی ئه مانه ده بیکهن.

(۱۷۰) ئیمهش نزامان گیرا کرد و خو ی و مال و خیزانیمان هم مووی رزگار کرد...

(۱۷۱) جگه له پیره ژنیک (که هاوسه ری بوو) له تیاچوو ه کان بوو (چونکه باوه پری به په یامه که ی
نه بوو).

(۱۷۲) له وه دووا ئه وانی ترمان ریشه کهن کرد.

(۱۷۳) به سه ختیش به رد بارانمان کردن، ئای که خراب و سهخت و دژواره بارانی بیدارکراوه کان.

(۱۷۴)، (۱۷۵) سه رنجی ثایه تی ۸، ۹ بده.

(۱۷۶) خاوه نی باخ و باخاته چرو پره کانیش به رنامه ی گشت پیغهمبهانیان به دروزانی.

(۱۷۷) کاتیک شوعه یب پیغهمبه ر پیی وتن: باشه، ئه وه ئیوه له خوا ناترسن، پاریزکار نابن؟

(۱۷۸) (۱۷۸)، (۱۷۹)، (۱۸۰)، سه رنجی ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹ بده.

(۱۸۱) له کیشان و پیواندا وه فادارین و فیل مه کهن و له وه که سانه مه بین که زهره ره به خه لکی ده گه یه نن
وشتیان بی نرخ ده کهن و (هه ره رژه وه ندی خو یانیان ده ویت).

(۱۸۲) به ته رازوو پیوه ری راست و دروستیش کیشانه و پیوانه بکهن.

(۱۸۳) نرخه که لوپهل و شتومه کی خه لکی مه شکینن و سووکی مه کهن و له زه ویدا فساد و تاوان
ئه نجام مه دهن.

وَأَنْقَرُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّنُكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّ أَعْلَمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ بَوِيرًا ظَلَمُوا إِنَّهُم كَانُوا عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَنُزْجَارٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَآيَةٌ لِّمَن يَعْلَمُ ﴿١٩٧﴾ عَلَّمَ قُرْآنًا بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٨﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِآيَاتِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَلَمْ نَعِدْكَ يَا نَسْتَعْتَجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾ فَرَجَعْنَاهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

(۱۸۴) هەر لهو زاته بترسن که ئیوهش و نهوه کانی پیش ئیوهشی دروست کردوه.

(۱۸۵) (نهفامان) وتیان: بهراستی توئی شوعهیب هەر له جادوو لیکراوانیت.

(۱۸۶) تو تهنها مروفیککی وه کو ئیمهیت، واش گومان دهبهین که له دروزنان بیت!!

(۱۸۷) ده پارچه یهک له تاسمانه وه بهسه زماندا دابارینه ئه گهر تو له ریزی راستگو یاندایت؟!

(۱۸۸) شوعهیب وتی: من دلنیام که پهروه ردگارم ئاگاداره بهوهی که دهیکهن.

(۱۸۹) سه رئه نجام، قهومی ناله بار بروایان به شوعهیب نه کرد، ئیتر سزای روژی ههورو سیبه (که له ژیریدا ئاگر باران کران) دایگرتن، بهراستی ئه و سزایه سزای روژیکی گهوره و سهخت بو.

(۱۹۰)، (۱۹۱) سه رنجی ئایه تی ۸، ۹ بده.

(۱۹۲) بهراستی ئه م قورئانه له لایهن پهروه ردگاری هه موو جیهانه کانه وه رهوانه کراوه.

(۱۹۳) جو به ئیلی ئه مین (فریشته ی وهی) دابیه زاندوه...

(۱۹۴) بو سه ر دلی توئی محمد ﷺ تا بچیته ریزی ئه و که سانه وه که خه لکی بیدارده که نه وه و له خهوی غه فله ت دایانده چله کینن.

(۱۹۵) به زمانی عه ره بی روون و ئاشکرا، یاخود به زمانیکی پاراو و شیرین و روون.

(۱۹۶) بیگومان هه والی راستی و دروستی ئه م قورئانه له کتیبه پیشوه کاندایا سکراره.

(۱۹۷) ئایا له وه دا به لگه و نیشانه نه بوو بو ئه و خه لکه، که زاناکانی نه وهی ئیسرائیل ده رباره ی پیغه مبه ر و قورئان، گه لی شت ده زانن. (به لام ده یشارنه وه و رای ناگه یه نن).

(۱۹۸) خو ئه گهر قورئانمان دابه زاندا یه بو سه ر که سانیکی تر جگه له عه ره به کان...

(۱۹۹) وه بیخویندایه به سه ر یاندا هه ر باوه ریان پی نه ده کرد...

(۲۰۰) هه ر ئابه و شیوه یه، به رده و ام کار کردی قورئان له دلی تاوانباراندا جیگه ر ده که ین...

(۲۰۱) که هه ر باوه ریان پی نایت هه تا سزایه کی به ئیش و ئازار ده بینن...

(۲۰۲) که کوتوپر یه خه یان ده گریت و ئه وان هه ست به نزیک بوونه وهی ناکهن...

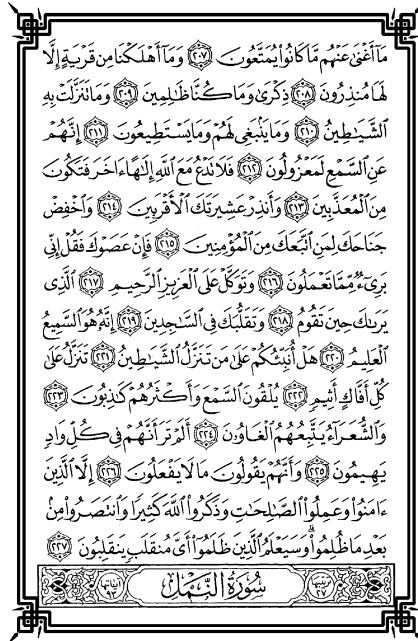
(۲۰۳) (ئه و کاته هاوار ده که و) ده لین: ئایا ئیتر مو له تمان ده دریت، ئایا ئیتر جاریکی تر فرسه تمان ده دریتی؟!...

(۲۰۴) ئایا ئه وانه په له یانه زوو سزای ئیمه یه خه یان بگریت؟!

(۲۰۵) باشه ئایا ئه گهر ساله ها مو له تیان بده ین و ژیانی دنیا به خوشی ببه نه سه ر، باوه ر ده هینن؟!

(۲۰۶) پاشان ئه گهر ئه و هه ره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ئه وانه ده توانن چی بکه ن؟!

(۲۰۷) ئەوسا ئىتر ئەو رابواردنەى دنيايان هيچ فرىايان ناكەويّت و بى سوود دەبيّت.
 (۲۰۸) نيمه هەر شارو شارو چكە يە كمان كاؤل كرديّت به بى فرستاده و بيدار خەرەوہ نہ بوہ.
 (۲۰۹) تا دابچلە كيّن و بىر بكة نہوہ، بيگومان هەرگيز نيمه ستمكار نہ بووين و نابين.
 (۲۱۰) دلنباين كه نايەتە كاني ئەم قورئانە ونەبيّت له ريگەى شەيتانە كانەوہ رهوانە كراييت.
 (۲۱۱) شتى وا بهوان ناكريّت و هەرگيز ناتوانن به كاري وا ههستن.
 (۲۱۲) بيگومان ئەو شەيتانانە له بيستنى وه حى و فرمانە كاني خوا كه رادە گە يە نريّت به فرىشته كان دوور و بهر كە نارن.
 (۲۱۳) كەواتە ئەى ئيماندار، له گەلّ خوادا هانا و هاوار بو به ناو خوايە كى تر مە به، چونكە به هوى ئەو وە توّش له سزا دراوان دەبيّت.

(۲۱۴) ئەى محمد ﷺ سەرە تا عەشردەت و تايە فە و كەس و كاري نزيكت بيدار بكة ره وەو بيانترسيّنه.
 (له سەر ئەنجامى بى باوهرى).
 (۲۱۵) بالى بەزيبى و ميهرەباني خۆت نهوى بكة بو ئەو ئيماندارانەى كه شوينت كه وتوون.
 (۲۱۶) ئە گەر خوانە ناسان ياخى بوون و سەر پيچيان كرد، ئەوہ پييان بلي: كه به راستى من بهريم له هەموو ئەو كارو كرده وانەى كه دەيكەن.
 (۲۱۷) ئەى محمد ﷺ پشت به خواى بالا دەست و ميهرەبان بەستە.
 (۲۱۸) ئەو زاتەى كه دەتبييت كاتيك هەل دەستيت له شەوگاردا و دەپه رستيت.
 (۲۱۹) ئەو زاتە توّ دەبينيت كه چۆن له ريزى سوژدە به راندا هەلس و كەوت دە كەيت.
 (۲۲۰) به راستى ئەو خوايە زاتيكي بيسهرو زانايە (به گوفتارو نيەتتان).
 (۲۲۱) ئايا پييتان بليّم كه شەيتانە كان دادە به زنه سەر كي؟
 (۲۲۲) دادە به زنه سەر هەموو كه سيكي بوختانچى و تاوانبارو گوناهاكار.
 (۲۲۳) شەيتانە كان گوي هەل دەخەن بو هەوالى ئاسمان و زۆر به شيان درۆزن.
 (۲۲۴) سەرگەردان و سەر ليشواوە كانش شويني شاعيران دەكەون.
 (۲۲۵) ئايا نابينيت كه ئەوانە له هەموو دۆليكدە سەر هەل دەدەن و له هەموو شتيك دەدوين.
 (۲۲۶) به راستى ئەوانە شتيك دەلين و به كرده وە نايكەن (كردارو گوفتاريان دووره له يەكەوہ).
 (۲۲۷) جگە له وانەيان كه باوهرپان هيناوە و كرده وە چاكە كانيان ئەنجامداوہ و يادى خوايان زۆر كردووه، (بهو تواناييەى كه هەيانە) پشتيوانيان كردووه لهو ئيماندارانەى كه ستميان ليكراوہ، سەر ئەنجام ئەوانەى ستميان كردووه دەزانن كه به چۆن تيكشكاويەك دە گەرينەوہ بو لاي خوا چۆن ژيرو زوور دەبن و تيا دەچن و ريسوادەبن.

سوره تی (النمل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سه نجوی سه ره تای سوره تی (البقره) بده، نه وهی (که بو تو نازل بووه) ثایه ته کانی ئەم قورئانهن و فه رمانی کتیبیکی پیروژو ئاشکرا و روونه...

(۲) رینمووی به خش و مزده به خشه به ئیمانداران (له هه موو سه رده می کدا)...

(۳) نه وانهی که نوژه کانیان به چاکئ ئه نجام ده ده ن و زه کات ده به خشن و باوه رپیکی به تین و دامه زراویان به روژی قیامهت هه یه.

(۴) بیگو مان نه وانهی باوه ر به قیامهت ناهین، کارو کرده وه خراپه کانمان له به رچاو جوان کردوون، له به ر نه وهی چاوی دلپان کویر بووه و خراپیی کرداره کانیان ناینن.

(۵) ئانه وانه نه وانه ن که ناخوشتترین و ناسوژترین سزا بو یان ناماده یه و نه وان له قیامه تدا له هه موو که س خه ساره تمه ندرن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّ تلك آيات القرآن وكتبناهم في الصحف
المؤمنين الذين يعصون الأوامر ويؤتون الزكاة وهم
بالآخرة هم يوقنون إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زينناهم
أعنا لهم فهم يعمهون أولئك الذين لهم سوء العذاب
وهم في الآخرة هم الخاسرون وإنك لتلقى القرآن من
لدى حكيم عليه إذ قال موسى لأهله يا بني أئست ناراستا تيك
متناجيت أو أتيتكم بشهاب فليس لعلكم تصطلون فلما
جاء هانودي أن يورك من في النار ومن حولها وسبحن الله رب
العالين ثموسى إنه أنا الله العزيز الحكيم وألقى عصاك
فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبراً ولم يعقب ثموسى لا تخف
إني لا يخاف لدى المرسلون إلا من ظلم ثم بعد
سوء فاقى عفوناً رجم وأدخل يدك في جيبك فخرج بهضاً
من عرسوس في سبع آيات إلى فرعون وفرومه إنهم كانوا قوماً فسقين
فلما جاءتهم آياتنا مبصرة قالوا هذا سحر مشرب

- (۶) ئەى محمد ﷺ به راستی تو له لایه ن زاتیکی دانا و زاناوه قورئان فیڕ ده کرییت و پیت ده دریت.
- (۷) یادبان بهیننه، کاتیگ موسا (له ریگای گه رانه ویدا بو میسر) به هاوسه ره که ی وت: (ئییوه لیسه دا بمیننه وه) به راستی من ناگریکم به دی کردووه و دلم پیی خو شه، له ویوه هه والیکتان بو ده هیینم، یان سه لکه بزوتیکتان بو ده هیینم، بو نه وهی خو تانی پیی گه رم بکه نه وه.
- (۸) جا کاتیگ گه یشته لای نه وهی به ناگری زانی (بینی نوورو رووناکیه کی بی وینه یه) بانگی ئیکرا: پیروژه نه وه که سه ی که له پال ناگره که دایه و نه و فریشتانه ش که له جیبی ناگره تایه تیه که دا هه ن، پاکئ و بیگه ردی بو خوایه، که په ره ردگاری هه موو جیهانه کانه.
- (۹) ئەى موسا نه وه که سه ی قسه ت بو ده کات نه وه به راستی منم، نه و خوایه ی که بالاده ست و دانایه.
- (۱۰) نه و عه سایه ت فری بده، جا کاتیگ فری دا بینى، وه کو توله مار به خیرایی ده جو لا، موسا هه لات و پشتی تیکرد و ئاورپی نه دایه وه، (نه وسا خوی گه وه ره فه رمووی): ئەى موسا مه ترسه، چونکه به راستی پیغه مبه ران له لای من نا ترسن و بیمیان نیه...
- (۱۱) مه گه ر که سیگ سته میکی کرد پیت و پاشان چاکه کاری نه نجام بدات دواى نه وهی پیشت هه له ی هه بو، نه وه من بو نه و جو ره که سانه لیخو شبوو میهره بانم.
- (۱۲) جا ده سه ته که ت به ره گیر فانتته وه، هه رکه ده رتهینا به سپیه کی بی عه یب دیته ده ره وه، ئەم دوو - موعجیزه - یه له ریزی نو - موعجیزه - دایه بو فی رعوه ون و قه ومه که ی، به راستی نه وانه قه ومیکی له سنوور ده رچوو یاخین.
- (۱۳) جا کاتیگ - موعجیزه - کانی ئیمه یان به روونی و ئاشکرا بو هات و خرایه به رچاویان وتیان: ئەمه جادوویه کی ئاشکرایه...

(۱۴) ئەوانە بەردەوام ھەر رق ئەستورریان کردو باوەریان پێی نەبوو، بە زۆرداری و خۆبەزلزانی، لە کاتی کدا لە ناخی دەروونیانەوه ھەستیان دە کرد حەقیقەتە و راستە، دە تەماشای بکە و سەرنج بدە بزانیە سەرەنجامی تاوانباران و گوناھکاران چۆن بوو (چۆن تۆ لە مان لێ سەندن).

(۱۵) سویند بە خواتیمە بە داود و سولەیمان زانیاری و زانستیمان بە خشی، ھەردووکیان وتیان: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواتیمە بە زیادە ریزی ئیمە داوہ بەسەر زۆریک ئە بەندە ئیماندارە کانیدا.

(۱۶) سولەیمان جیشینی داودی باوکێ بوو، روژیک وتی: ئەئە خەلکینە ئیمە فیژی زمانی بالندە کراوین و لە ھەموو شتی کمان پیدراوہ، بەراستی ئەمە ھەر فەزل و ریزیکی ئاشکرایە (لە لایەن خواوہ پیمان بە خشاوہ).

(۱۷) ھەرچی سەربازو لە شکرێ سولەیمان ھەبوو لە پەری و ئادەمیزاد و بالندەکان کو کرانەوہ و نامایشیان کرد بە ریز و ریک و پیکێ ھەموویان، سەرەتا و کو تاییان بە کی گرت...

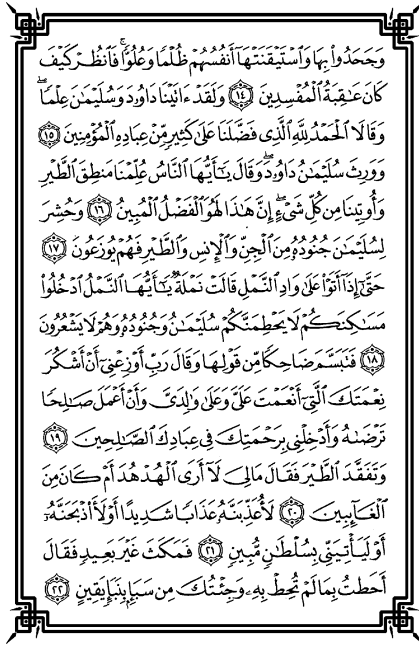
(۱۸) ھەتا گەیشتنە دوئی میروولە، میروولە میچکە بەک (ھاواری کرد و) وتی: ئەھای میروولە یەنە، بچنە مال و کون و کە لە بەرە کانتانەوہ نەوہ کو سولەیمان و سەربازانی پيشپيلتان بکەن، لە کاتی کدا ھەستتان پیناکەن. (چونکە ئیوہ وردو بچوکن).

(۱۹) سولەیمان (کە گویی لە ھاواری میروولە کە بوو) زەرەخەنە گرتی و پیکەنی بە ھاوارو قسە کەی، بویە وتی: پەروەردگارا، یارمە تیم بدە دل و دەروون و روچ و گیانم کو بکەرەوہ، تا سوپاسگوزاری نازو نعیمە تە کانت بەم کە بەسەر من و دایک و باوکمدا رژاندووتە، ھەر و ھا کۆمە کیم بکە تا کارو کردوہی چاکە ئەنجام بدەم کە تو پێی رازیی بیت، بە رەحمەت و میھرەبانی خوشت بمرخەرە ریزی بەندە چاکە کانتەوہ.

(۲۰) (ئینجا سولەیمان) کەوتە بەسەر کردنەوہ و پشکینی دەستە و تاقمی بالندەکان و وتی: ئەوہ بۆچی من پەبوو نابینم؟ یاخود لیرە نیە و خوئی دزیوہ تەوہ و لە نادیارە کانە!!

(۲۱) سویند بیٹ ئەبیٹ سزایە کی زۆر سەختی بدەم یان سەری بیرم، یان دەبیٹ بە بەلگە یە کی ئاشکراوہ بیٹ بۆ لام.

(۲۲) (سولەیمان) زۆر چاوەرپێی نە کرد (پەبوو پەیدا بوو، یە کسەر ھات و نیشتەوہ و) وتی: ئەوہی من پیم زانیوہ تو بیٹ نەزانیوہ، من لە ولاتی سەبەئەوہ ھەواییکی راست و دروستم بۆ ھیناوت!!

(۲۳) بهراستی من بوم دهرکه وتوو که ئافره تیک
 فهرمانره وایبان ده کات و له هه موو جوړه دهسه لات و نازو
 نیعمه تیککی پیبه خشراوه، ته ختیکی پاشایه تی گه وره شی هه یه،
 بینیم خوی و قه و مه که ی سوژده بو خور ده بن له جیاتی خوا،
 شه یتان کارو کرده و ی چه وتیانی بو رازاندوونه ته وه، به و
 هو یه وه ریبازی راست و دروستی لیگرتون، بو یه شه وان
 ریتمووی و هرنارگن.

(۲۴) که سوژده بهرن بو شه و خوابه ی که شاراوه کان له
 ئاسمانه کان و زه ویدا دهرده هیئت، و ده زانیت به وه ی
 ده یشار نه وه و به وه ش که دهریده خه ن.

(۲۵) (شه یتان ری لیگرتن) بو شه وه ی سوژده نه به ن بو شه و
 خوابه ی که نه یی دهرده کیشتی له ئاسمانه کان و زه ویدا و
 ده زانیت ئیوه چی ده یشار نه وه و چیش ئاشکرا ده که ن...

(۲۶) خوا شه زاته یه که جگه له و خوابه کی تر نیه، خاوه نی
 ته ختی مه زن و گه وره یه.

(۲۷) سوله یمان وتی به په پوو: ئیمه له مه و دوا له و گو فتاره ی
 تو ده کو لینه وه، تا بزاینن راست ده که یت یان له ریزی درو زانیت.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَيْسَ جُودًا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَتُنظرُ
 أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَبِيٌّ هَكَذَا
 فَالْقَهْرَ لِلَّهِ ثُمَّ قَوْلَ عَنَّمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَيُّ النَّبِيِّ إِلَيْكَ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُمْ مِنْ شَيْطَانِ وَإِنَّهُمْ بِسُورِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوهُ مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفُنِي فِي أُمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَرَّمَ
 تَمَّذُونُ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِآبِنِ سُدِيدٍ وَالْأَمْرَ لِلَّهِ
 فَانظُرْ مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَسَلُوا قَرْبَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَوْلَءَ وَكَذَلِكَ بَعَلُوتُ ﴿٣٤﴾
 وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدْيَةٍ فَنَظِرَةٌ لِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

(۲۸) (ئهوسا سوله یمان نامه یه کی نووسی و دای به په پوو فهرمانی پیداکه): برو ئم نامه یه به و (له شو یی تیک
 بهرچاودا) بو یان فری بده و پاشان (له په نایه کدا) خو ت حه شار بده و بزانه ده لین چی و چ باس و خواسیک
 ده که ن.

(۲۹) (شاژن هات و نامه ی بینی و خو یندیه وه، پاشان وه زیران و شه نجومه نه که ی خوی کو کرده وه و) ووتی: شه ی
 ری زداران، بهراستی من نامه یه کی پیرو زو به ری زم بو دانراوه.

(۳۰) نامه که له سوله یمانه وه یه و به ناوی خوی به خشنده و میهره بانه وه (دهست پی ده کات و ده لیت):

(۳۱) خو تان به گه وره مه زانن و لیم یاخی مه بن و وهرن موسولمان بین (وازله خو رپه رستی به یین و به ده یینه ری
 خو رو مانگ و شه ستیره و زهوی و... هتد، بهرستن).

(۳۲) ئینجا به لقیس به ئاماده بو وانی وت: شه ی ری زداران راتان چیه، چی بکه م باشه، خو من هیچ بریار یکم نه داوه
 هه تا ئیوه لی ئاگادار نه بوو بن و راتان دهرباره ی نه دا بی ت.

(۳۳) شه نجومه نه که ی وتیان: خو ت ده زانیت که ئیمه خاوه نی هی زو تواناو دهسه لاتی توندو تی ژین، فهرمانیش
 فهرمانی تو یه، بیر بکه ره وه و تی فکره چ فهرمانیک ده ده یت (ئیمه ئاماده یین).

(۳۴) به لقیس وتی: بهراستی له شکری پاشاکان کاتیک چووبنه شارو دپهاته کانه وه، ویران و کاولیان کردو وه و
 تووی خراپه یان چاندو وه، کهسانی خاوه ن دهسه لات و پیای نواداری شه شو یینه یان زه لیل و ریسوا کردو وه و
 هه همیشه شه و پیشه یانه و به و جوړه ده که ن و هه رواش ده بن (بیگومان من حه ز له کاره ساتی و نا که م)...

(۳۵) له بهر شه وه من بریارم داوه که: دیار یه کیان بو بنیرم، جا چاوه ری ده که م بزاتم نو ینه ره کان چ هه والیکم بو
 ده هیینه وه و (هه لو یستی سوله یمان چو ن ده بی ت).

(۳۶) جا کاتیک (نوینه‌ری) نی‌ردراوه کان‌گه‌یشته لای سوله‌یمان، (هه‌والی دیاریه‌که‌ی گه‌یاند، سوله‌یمان به تووره‌ییه‌وه) پیی وت: ئیوه ده‌تانه‌ویت به مه‌ال و سامان و دیاری کومه‌کیم بکه‌ن؟! به‌رتیلم بده‌نی؟ من دل‌نیام که‌ئه‌و شتانه‌ی خوا پیی به‌خشیووم له‌وه چاک‌ترو به‌نرخ‌تره‌که‌په‌ئیه‌ی به‌خشیووه، نه‌خیر من به‌و دیاریه دلشاد نام، به‌لکو ئیوه‌ن به‌دیاریه‌که‌تان شاد دهبن.

(۳۷) (ئه‌ی نوینه‌ری به‌لقیس) بگه‌ریره‌وه بو لایان به‌خوت و دیاریه‌که‌ته‌وه، سویند به‌خوا ده‌بیٔ به‌سه‌ربازاییکه‌وه بجینه‌سه‌ریان که‌نه‌یان دیبیٔ و نه‌توان به‌رگری بکه‌ن، ده‌بیٔ ده‌ریان بکه‌ین له‌ولاتیان له‌کاتی‌کدا ئه‌وان زه‌لیل و ریسواو شکاون.

(۳۸) (سوله‌یمان زانی هه‌ره‌شه‌که‌ی کاریگه‌ر ده‌پٔ بویه‌روو به‌ئه‌ندامانی حکومه‌ته‌که‌پی) وتی: ئه‌ی خه‌لکینه‌کامتان ده‌توانیٔ ته‌ختی شاژنه‌به‌لقیس بو به‌ینیٔ پیش ئه‌وه‌ی بین بو لام و ته‌سلیم بین.

(۳۹) دیویک له‌جنوکه‌کان وتی: من بؤ ده‌هینم پیش ئه‌وه‌ی

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَا آتٰنِي اللهُ خَيْرًا مِّمَّا آتٰنِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِدِينِكُمْ يُنْهَوْنُ ﴿٣٦﴾ اتَّجَعِ الْيَتِيمَ فَلْيَأْتِنَهُمْ بِحُسْرٍ أَلَيْسَ لَهُمْ بَأُولٰٓئِكَ حَتْمٌ مِّمَّا آتٰهُ وَهُمْ يَصْغُرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يٰٓأَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَلْمَلَأُوْا كَتَمْتُمْ بُعِيْبِيْ بِعَرِشِيْ قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِيْ مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيُّ مَنَ الْعِيْنُ أَنَا أَنَا لَيْسَ بِهٖ قَبْلَ أَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكُمْ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيْ أَمِيْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتٰبِ أَنَا آتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدِيَ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْ ؕ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَلْيَأْتِنَا كَثْرًا لِّيُنْفِسِهٖ ؕ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيْ عَزِيْزٌ كَرِيْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكُرُوْا لَهَا عَرِشَهَا نَنْظُرْ أَتَمْتَدِيْ أَمْ تَكُوْنُ مِنَ الْآئِيْنَ لَا يَمْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهٰكَذَا عَرِشُكَ قَالَتْ كٰنَ هُوَ وَآوَيْنَا الْعُلَمٰوِيْنَ قِيْلَهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كٰنَتْ تَمْتَدُوْنَ دُونَ إِلٰهِنَا كٰنَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأٰهُ حَرِيْبَةً لِّجَنَّةٍ وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيْرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلرَّبِّ الْعَلِيِّنَ ﴿٤٤﴾

ده‌وام ته‌واو بیٔ و له‌جیی خوت هه‌ستیت، به‌راستی من بو‌ئه‌و کاره‌خۆم به‌به‌یزو ئه‌مین ده‌زانم.

(۴۰) (به‌لام یه‌کیک له‌پیاوچاکان) که‌زانستی و زانیاری له‌(نه‌ینییه‌کانی) کتیبی ته‌ورات هه‌بوو وتی: من بؤ ده‌هینم به‌چاو تروکاندیٔ (ده‌ستی کرد به‌نزاو پارانه‌وه و داوا‌ی له‌خوا کرد)، ئه‌وسا کتوپر سوله‌یمان بینی ته‌ختی پاشایه‌تی له‌لایدا دانراوه وتی: ئه‌مه له‌فه‌زل و به‌خششه‌کانی په‌روه‌ردگارمه‌بو‌ئیه‌وه‌ی تاقیم بکاته‌وه... که‌: ئایا سوپاسگوزار ده‌یم یان ناشوکرو به‌دنامه‌ک، جا ئه‌وه‌ی سوپاسگوزاریٔ ئه‌وه به‌راستی سوپاسگوزاره‌بو‌خوی، ئه‌وه‌ش که‌سپله‌یه، ئه‌وه بیگومان په‌روه‌ردگارم ده‌له‌مه‌ند و بی‌نیازه و خاوه‌نی به‌خششه‌به‌هه‌مووان.

(۴۱) (ئینجا سوله‌یمان فه‌رمانیداو) وتی: ته‌ختی پاشایه‌تی‌که‌ی ده‌ستکاری بکه‌ن (هه‌ندیک ره‌نگ و نه‌خشی بگورن) سه‌رنج ده‌دین بزانی به‌لقیس ده‌نیاسیته‌وه، یان له‌وه‌که‌سانه‌ده‌بیٔ که‌نایناسنه‌وه.

(۴۲) جا کاتیک به‌لقیس گه‌یشت، پیی ترا: ته‌ختی پاشایه‌تی تو‌ئاویه؟! به‌لقیس وتی: هه‌ر ده‌لیی ئه‌وه‌وه له‌و ده‌چیٔ، ئیمه پیش ئه‌مه‌ش زانیاریمان هه‌بوو (ده‌باره‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی سوله‌یمان) ئیمه ته‌سلیم بو‌یین (نیازی جه‌نگمان نیه)...

(۴۳) جا ئه‌و شتانه‌ی که‌به‌لقیس ده‌بی‌ه‌ه‌ست له‌جیاتی خوا بو‌بوونه‌به‌ره‌ه‌ست له‌دل و ده‌روونیدا له‌به‌رامبه‌ر ئاینی خوادا، به‌راستی ئه‌وکاتی خوی له‌ریزی قه‌ومیکی بی‌باوه‌ر و خاوه‌ناسدا بوو.

(۴۴) ئه‌وسا پیی وترا بچۆره‌کو‌شکه‌که‌وه، (کاتی‌ک به‌ره‌و کو‌شکه‌که‌وته‌رپی، ئاویک له‌به‌رده‌م کو‌شکه‌که‌دا بوو، به‌شووشه‌سه‌ری گیرابوو) هه‌ر که‌به‌لقیس بینی وای زانی ئاویکی زۆره و قاچی خوی هه‌لکرد تاپوشاکه‌که‌ی ته‌ر نه‌بیٔ، سوله‌یمان وتی: ئه‌و پانتاییه‌به‌شووشه‌سه‌ری گیراوه (به‌لقیس سه‌رسام بوو له‌ده‌سه‌لات و کو‌شک و ته‌لارو نازو نیعمه‌تی مادی و مه‌عنه‌وی که‌خوای گه‌وره‌به‌سوله‌یمانی به‌خشیووه بویه) وتی: په‌روه‌ردگارا من به‌راستی تائیس‌تا سته‌مم له‌خۆم کردووه، ئیتر وا له‌گه‌ل سوله‌یماندا ته‌سلیمی خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان بووم.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَنَا هُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ آلَ سَيْفِ بْنِ قَيْسِ بْنِ مَدْيَكَةَ وَإِنَّ آلَ سَيْفِ بْنِ قَيْسِ بْنِ مَدْيَكَةَ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ آلُؤَاتٌ مِمَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي آلِدِينِ نَسْعَةٌ زَاهِيَةٌ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا نَقِاسُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّنَنَّ لَهُمْ إِنْ هُمْ لَا يَفْقَهُونَ فَلْيَقُولُوا لِمَا شَاءُوا مَهْلِكًا أَهْلِيهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَا ذَمَرْتَهُمْ وَفَعَلْتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَبَلَغْتَ لِقَوْمِهِمْ حَاوِيَةً يَمَّا ظَلَمُوا رَبَّكَ فِي ذَلِكَ الْأَيَّامِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَبْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَمَكَرُوا مَكْرًا فَذَلَّلْنَاهُمُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِمْ أَنَا نُورُ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾ وَأَنْتُمْ تَجْعَلُونَ الْبِرَّ كَالسَّيِّئِ الَّذِي كَفَرْتُمْ بِهِ لَكُمْ تَفْهِيمٌ ﴿٥٤﴾

(۴۵) سویند به خوا بو هوژی (ثمود) یش صالحی برابانمان نارد، فهرمانمان پیداکه پیمان بلن: تنها خوا بیهستن، کهچی دهستبهجی خه لکه که بوون به دوو دهستهوه و کیشه و ناخوشی له نیوانیاندا بهریا بوو.

(۴۶) صالح پیی وتن: ئەی قەوم و کەسم بوچی ئیوه پهلهی خراپه تانه پییش چاکه و حەز دە کەن به لاوناخوشیتان به سەر بیت، ئەی بوچی داوای لیخوشبوون له خوا ناکەن بو ئەوهی رحمتان پیی بکریت (خوای گهوره دهرووی زیاترتان لی بکاتهوه).

(۴۷) خه لکه که وتیان: ئیمه تووشی شووم و نه گبه تی بووین به هووی توو ئەوانه ی له گه ل تووان، صالح وتی: نه خیر وانیه، نه گبه تی و شوومتان له لایه ن خواوه بو دیت (ئه گهر بهردهوام بن له سهر یاخی بوونتان)، به لکو ئیوه قهومیکن که تاقی ده کرینه وه.

(۴۸) لهو شارهدا نو دهسته هه بوو که گوناھو تاوانیان ئەنجام ددهاو تووی خراپه یان له ولاتدا ده چاند و به لای چاکه و چاکه کاریدا نه ده چوون.

(۴۹) هه موویان سویندیان به خوا بو یه کتر خوارد که له شه ودا بدن به سه ر صالح و مال و مندالیدا و له ناویان بهرن، پاشان (ئه گهر گومانیان لی کردین) سویند ده خوین و به کەس و کاری ده لپین: ئیمه ئاگامان له تیاچوونی ئەوان نیه و دلنیابن ئیمه راستگوشین.

(۵۰) (ئه و تاوانبارانه) پیلان و ته له که یان گیرا (بو له ناو بردنی صالح و شوینکه وتوانی) ئیمه ش نه خسه یه کی ترمان کیشا (بو زرگار کردنی ئیمانداران و له ناو بردنی خوانه ناسان) ئەوان ئاگایان لی نه بوو، ههستیان پیی نه ده کرد.

(۵۱) جا ئیتر سه رنج بده و ته ماشاکه، سه ره نهجمی پیلانه که یان چیان به سه رهات، به پراستی ئیمه، ئەوانیش و هه موو قهومه که یانمان له ناو برد (به هووی بومه له رزه وه).

(۵۲) ئەوه ته ماله کانیان کاول و چۆله به هووی ئەو سته مه ی که کردیان، به پراستی ئا له و به سه رهاته دا به لگه و نیشانه ی ته واو هه یه بو که سانیک که له شت تیپگه ن و بزائن. (له سه ره نهجمی یاخی بوون).

(۵۳) ئەوسا ئیمه ئەو که سانه مان زرگار کرد که باوه پریان هینابوو و ئەوانه پاریزکار بوون و له خوا ده ترسان. (نه وه کو لییان برهنجیت).

(۵۴) (لوط پیغه مبه ریش) کاتی خو ی به قهومه که ی وت: باشه، ئایا ئیوه ئەو کاره نابه جی و تاوان و گوناھه ئەنجام دده ن؟! له کاتی کدا ئیوه چاوتان هه یه و ده زائن (که کاره که تان قیبه ونه و ئازده لیش نایکات، چۆن شه رمه زارو خه جاله ت و ریسوا نابن).

(۵۵) ئایا ره وایه که ئاره زووی خو تان له گه ل پیاواندا ئەنجام بدن له جیاتی ژنان؟! نه خیر ئیوه ژیرین، به لکو ئیوه گه لیکن سه ره نهجمی ئەم ئیشه خراپه نازائن. (که ده بیته هو ی خه شم و قینی خوا ی تو له سینهر لی تان).

(۵۶) که چی وه لآمی قهومه کی تهنها تهوه بوو که و تسیان: (لوط) و شوینکه و تووانی له شاره که تان ده ربه کن، چونکه به راستی نه وانه که سانیکن خویمان به پاک راده گرن!!

(۵۷) سه ره نجام نیمه (لوط) و خاوو خیزانیمان رزگار کرد جگه له ژنه کی که بریارمان دابوو له تیاچووان بیٚت (چونکه هه لویستی چاک نه بوو، باوهری به میردی پیغه مبهری نه بوو).

(۵۸) (له به ره به یاندا) به ردبارانمان کردن، ئای که به ردبارانی بیدارکراوه کان سهخت و دژواره!

(۵۹) (تهی پیغه مبهری تهی ئیماندار) بلی: سو پاس و ستایش بو خوی میهره بان، سلاو له سه ره تهو به ندانهش که هه لی بزاردوو، ئایا نهو خوا میهره بانه چاکتره (که به پرستریٚت و به یره وی به رنامه کی به بکریٚت) یان نه وانه ی نهوان ده بکه نه شه ریک و هاوهل بوئی؟

فَمَا كُنَّا جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلْ لُوطُ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْغُونَ ۝ فَأَجْبَدْنَا وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ فَدَرَزْنَاهَا مِنَ الْغَيْبِ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا قَسَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلْ لِمَنْدُلِلَهُ وَسَلَّمَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى اللَّهُ خَيْرًا مِمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمْنَ خَلْقَ السَّمَكِوتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَأْكُوتٍ ۝ لَوْ أَنْ تَأْتِيَنَّا شَجْرَهَا آوَلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝ أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ جَلَالَهَا أَهْرًا وَجَعَلَ لَهَا رِوْسًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا آوَلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمْنَ حَبِيبِ الْمُضْطَرِ إِدَاعًا وَيَكْتُمُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ آوَلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَأْنَدُكُمْ كُرُوتٍ ۝ أَمْنَ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ مُنْشِرًا بَدِيًّا رَحْمَةً آوَلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

(۶۰) (ئایا شه ریک و هاوهل چاکتره به پرستریٚت) یان نهو زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو و له ئاسمانه وه بارانی باراندوو، جا باخ و بیستانی جوان و رازاوه مان پی به ره هم هیناوه، ئیوه نه تانده توانی دره خته کانی بروین، چ جای به رو بوومه کی، ئایا ره وایه، که خوی به کی تر له گه ل خوی په رو ردگاردا هه بیٚت؟! نه خیر، له گه ل نهو هه موو به لگانه دا زور به ی نهو خه لکه له ریبازی راست لاده دن و شوینی چه وتی و ناردوستی ده که ون.

(۶۱) (ئایا تهنها نهو زاته نیه) که زهوی دامه زرانددوو و له ناویدا جوگه و رووباری ره خسانددوو، هه رو هه زنجیره چپای تیا دا چه سپاندوو، له نیوان دوو ده ریا که شدا به ره به ستی به ریا کردوو (که ئای شیرین و سویر تی که له نابن) ئایا ره وایه خوی به کی تر له گه ل خوی په رو ردگاردا هه بیٚت؟!، نه خیر وانی یه، له گه ل نهو هه موو به لگانه دا زور به ی نهو خه لکه (تهم راستیانه) نازانن و تیناگن.

(۶۲) ئایا کی به جگه له زاتی په رو رگار که بیٚت به هانا و هاواری لیقه و ماو و بیٚت ده ره تان و بیٚت دالده وه، کاتی که نزا ده کات و لیٚی ده پارٚته وه، نه وسا به لا و ناخوشیه کان لاده بات و ده تان کاته نیشته چی و جیشین له زه ویدا، ئایا ره وایه له گه ل نهو زاته دا خوی تر هه بیٚت؟! که می که یاداوهری و ره بگرن و تی فکرن و بیربکه نه وه.

(۶۳) ئایا کی له تاریکستانی سه ره و شکانی و ده ریا ریٚنموو بیٚتان ده کات تا ون نه بن؟! کی بای شه مال (هه لگری هه لمی ئاو) ده نیٚریٚت وه که مؤده یه که پیش گه یشتنی بارانی ره حمه ت؟، ئایا ره وایه له گه ل خوی گه ورده دا خوی تر هه بیٚت، به رزی و بلندی و مه زنی بو خوی گه وره له به رامبه ره نهو شتانه وه که نه فامان ده بکه نه هاوهل و شه ریک بو نهو زاته.

أَمَّنْ بَدَدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَا أَنْتُمْ أَهْلُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يَبْعَثُهُمْ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادْرِكْ عِلْمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِي سَفَكٍ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَيُّ ذَا كُنْتُمْ يَا وَيْلَىٰ أُنْبِيَآؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
 هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَلَلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ
 أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لِّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 لَبَعْضُ عَلَمٍ بِرَبِّكَ يَلْأَكْفُرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

(۶۴) باشه، کئی له سه ره تاوه دروستکراوان بهدی ده هیئت؟ پاشان دواى تیکدانی سه ره نوئی دروستی ده کاته وه؟ ئه ی کئی له و ئاسمانه وه (به هوئی تیشکی خورو باران و هه او وه) له زهوی یه وه (به هوئی خاکه وه) رزق و روزیتان پی ده به خشیت؟، تیا ره وایه له گهل ذاتی خوادا خوی تر هه بیئت؟، پیان بلی: ئاده ی به لگه تان چی یه بیهننه مه یدان ئه گهر ئیوه راستگوان.

(۶۵) (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیان) بلی: جگه له خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هیچیان ئاگادارنن له په نهان و شاروا وه کان، هه ستیش ناکه ن که ی زیندوو ده کرینه وه...

(۶۶) نه خیر، ئه وانه زانیاری و زانستیان ده رباره ی قیامت کو تا و که م و کورته، به لکو ئه وان له گومانان ده رباره ی، به لکو هه ر کو یرن له ئاستیدا و دلیان نابینایه.

(۶۷) ئه وانه ی بی باوه ر بوون ده یانوت: باشه ئه گهر ئیمه بوینه خاک هه روه ها باوو باپیرانمان، تیا ئیمه (بو ژیانیکی نوئی) درده هیتر یینه وه؟!

(۶۸) سویند به خوا ئیمه پیشتتر له م به ئینانه مان پی دراوه هه روه ها به باوو باپیرانیشمان، ئه مه ته نه ها داستان و قسه ی پیشینه کانه!!

(۶۹) پیان بلی: ده بگهرین به سه ر زه ویدا و سه رنج بده ن و بزنانن چو ن بوو سه ره نه نجامی تاوانبار و تاوانکاران و چیمان به سه ر هیئان.

(۷۰) تو ش خه فته مه خو بو یان و غه مگین مه به له و پیلان و ته له که و فیلانته ی که ئه نجامی ده ده ن.

(۷۱) خوانه ناسان ده لین: که ی ئه م به لینه پیش دیت ئه گهر ئیوه راست ده که ن؟ که ی قیامت به رپا ده بیئت؟

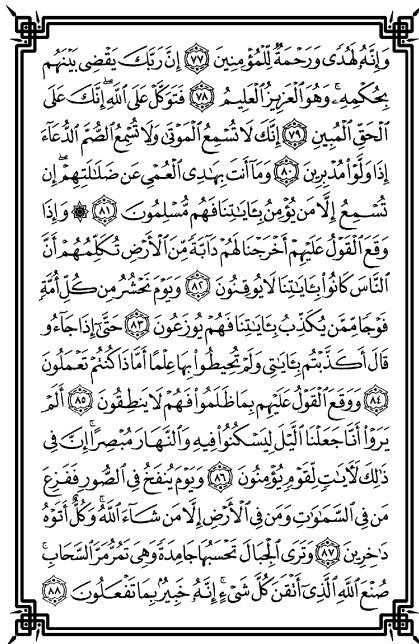
(۷۲) پیان بلی: دوور نیه به شیک له و سزایه ی که ئیوه په له ی لی ده که ن، به م زووانه بو تان پیش بیئت.

(۷۳) ئه ی محمد ﷺ به راستی په روه ردگاری تو خاوه نی فه زل و به خشنده بیبه به سه ر خه لکیه وه، به لام زوره یان سه پله ن و سوپاسی خوا ناکه ن.

(۷۴) بیگومان په روه ردگارت چاک ده زانیت چی له سینه یاندا هه شارده ده ن و چیش ئاشکرا ده که ن.

(۷۵) هیچ شتیک له خوا په نهان نیه له ئاسماندا بیئت یان له زه ویدا، له دو سیه ی ئاشکرا دا تو مار نه کرایت، له (لوح المحفوظ) دا یاداشت نه کرایت.

(۷۶) به راستی ئه م قورئانه زوره ی زوری ئه و شتانه ی که نه وه ی ئیسرائیل جیاوازی و کیشه یان له سه ری هه یه باسی ده کات و لئی ده دویت و روونی ده کاته وه.

(۷۷) هر روزه با برپا شدن نام قورئانه هوی هدایهت و رینمویی و رحمت و میهره بانیه بو ئیمانداران.

(۷۸) برپا شدن په روه دگارت داوهری ده کات له نیوانیاندا به ده سولات و فرمانی خوی، ههر شهویش زاتیکی ته اوو بالادهست و زانایه.

(۷۹) (ئی پیغمبر ﷺ، ئهی ئیماندار) که واته تو پشت به خوا بیهسته، برپا شدن تو له سره حق و راستیه کی ناشکرایت.

(۸۰) بیگومان تو ناتوانیت هم بانگه اوزه بخیهته ناو دلی دل مردو و که ره واله کانه وه، به تاییهت کاتیکی روو وهرده گیرن و پشت هله ده کهن (برپاری داخستی دل و گوئیان ددهن).

(۸۱) هر روزه تو ناتوانیت هدایهت و رینمویی کوپرو ناپینا کان بکیت و له تاریکی زرگاریان بکیت (ئهوانه ی دلیان کوپرو سهرنجی راستیه کان نادهن)، تو تنها ده توانیت (هم راستیانه) بدهیت به گوئی شه و که سانه دا که باوهریان به نایهت و فرمانه کانی نیمه هیه (له قورئان و بوونه وهردا)

چونکه نه وانه همیشه ملکه چی فرمانه کانی خوی گه وهرن.

(۸۲) کاتیکی برپاری بهرپا بونی (قیامت در، یا خود نزیک بووه)، زینده وریک له زهوی دهرده هینن بویان که قسه یان بو ده کات که: بهرپا شدن زوربه ی خه لکی ههر باوهریان به نایهت و فرمانه کانی نیمه نیه و به هیچ موعجزه یه ک باورهر ناکهن.

(۸۳) روژیک دیت له ههر نوممه تیک دهسته یه ک کیش ده کهن و کوئیان ده که ینه وه، له وانه ی که نایه ته کانی نیمه به درو ده زانن، نینجا بهرودوا هم موویان کوده کرینه وه. (بو محاسه به و لپیر سینه وه).

(۸۴) هه تا شه و کاته ی دینه پیشه وه بو لپیر سینه وه، خوا ده فرمویت: نایا شه و نپوه برواتان به نایه ته کانی من نه هینا له کاتیکیا نپوه هیچ زانستی و زانباریه کتان دهرباره ی نه بوو؟ یا خود نپوه خه ریکی چی بوون؟ چیتان ده کرد له بهرانبه نایه ته کانی نیمه دا؟! (نایا باوهرتان پی هه بوو، یان گالته تان پی ده کرد؟).

(۸۵) سهرته نجام برپارو فرمانی خوا دهرچو دژیان به هوی شه وسته مه ی کردیان، جا قسه یان بو ناکریت و ورته یان لینایهت. (له شه رمه زاری و ریسواییدا).

(۸۶) نایا شه و خه لکه نه یانینیه که بهرپا شدن نیمه شه و مان تاریک کردوه، تا تیایدا بحه سینه وه، روژیشمان روونک کردو شه، تا هه موو شت بینن، بهرپا شدن تا له و دیاردانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیکی ئیمان و باوهر بهینن؛ (به ده سولاتی بی ستوری په روه دگارت).

(۸۷) یادی روژیک بکه فو ده کریت به - صور - دا، ههر کهس له ئاسمانه کان و ههر کهس له زه ویدا هه یه، ترس و بیمیکی زور دایده گریت، جگه له وانه ی که ویستی خوا وایه ترس و بیمیان نه بیت، هه مووانیش دین به مملکه چی و ناچار یی. (بو بهردهم دادگای پر له دادی ره های خوایی).

(۸۸) جا تو کیوه کان ده بینیت و ده زانیت که وه ستاون و بی جوولهن، له کاتیکیدا که شه وانیش وه کو هه ور له جوولهن دان (چونکه زهوی به خیرایی هه زار کیلومه تر له سه عاتیکیدا به ده وری خویدا ده سوپته وه، هه روه ها له سه رته ی بهرپا بونی قیامتدا کیوه کان وه کو خوری شی کراوه دهرین به ئاسماندا و چال و چولی زهویان پی پرده کریته وه)، شه مه یه ده ستردی شه و خوییه که هه موو شتیکی به وپه ری ریکوپیکی دروست کردوه، بهرپا شدن شه و زاته زور ناگایه بهو کار و کرده وانه ی که شه نجامی ددهن.

(۸۹) ئەوکاتە ھەر کەسیک بە کارو کردەوہی چاکەوہ بیت، ئەوہ پاداشتی چاکتر لەوہی خووی پیشکەش دەکریت، ئەو بەختەوہرانە لەو روژەدا لە ترس و بیم پاریزوان و ئاسوودە و ئارامن.

(۹۰) ئەوہش بە تاوان و گوناھو خراپەوہ بیت، ئەوہ بە پروودا و سەرەو خوار دەخریتە ناو ئاگری دۆزەخەوہ و (پێیان دەوتریت): مەگەر پاداشتان بە گویرەہی ئەو کاروکردەوانە نیە کە جاران ئەنجامتان دەدا؟!!

(۹۱) (ئەہی پیغمبەر ﷺ پێیان بلی): بەراستی من تەنھا فەرمانی ئەوہم پیدراوہ خوای ئەم شارەو ئەم شوینە پبەرستم کە حورمەتی بو داناوہو ھەموو شت ئەو خاوەنیەتی، فەرمانیشم پیدراوہ لە فەرمانبەردارو موسلمانەکان بم.

(۹۲) (فەرمانیشم پیدراوہ کە): قورئان دەور بکەمەوہ و بەردەوام ببخوینمەوہ، جا ئەوہی ریبازی ھیدایەت وەر بگریت، ئەوہ بەراستی قازانجی وەرگرتنی

رینمووماپیە کەہی ھەر بو خۆیەتی (لە دنیاو قیامەتدا سوودی لێوہ دەگریت)، ئەوہش کە گو مرا دەبیت، تو پئی بلی: (من زورم لەسەرتان نیە) بیگومان من تەنھا یەکیکم لە بیدار کەرەوہکان.

(۹۳) بلی (الحمد لله) سوپاس و ستایش بو خوا، لەئایندەہی کە نزیکدا ھەموو بەلگە و نیشانەکانی خۆیتان نیشان دەدات و دەیانناسنەوہ (کە ھەمووی دەستکار و بەدییەتراوی خواپە، بیگومان پەروردگاری تو غافل و بیئاگانیە لەو کارو کردەوانەہی کە ئەنجامی دەدەن.

سوره‌تی (القصص)

بەناوی خوای بەخشنەو و مپہربان

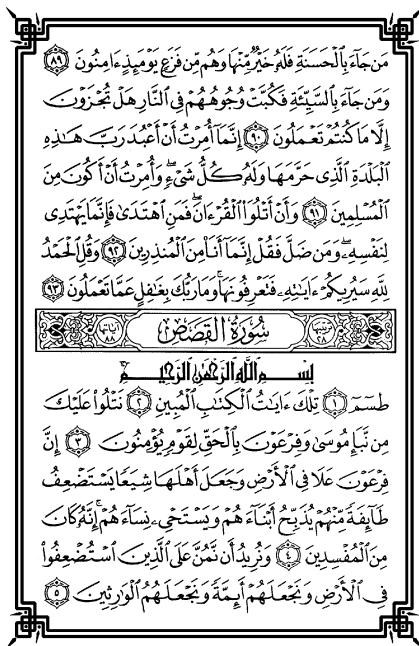
(۱) سەرنجی سەرەتای سوورەتی (البقرة) بدە.

(۲) ئەوہ چەند ئایەتیکە لە ئایەتەکانی ئەم قورئانە روون و ئاشکرایە.

(۳) ئیمە ھەندیک لە ھەوآل و بەسەرھاتی گرنگی راست و دروستی موسا و فیرعون دەخویننەوہ بەسەر تو، بو ئەوہی سوود بگەہینین بە گەلێک کە بروای پیدە کەن (تا بییتە پەندو ئاموزگاری).

(۴) بیگومان فیرعون زآل و درندە بو لە ولاتە کەیدا، خەلکە کەہی پارچە پارچە کرد (جیاوازی خستە نیوانیانەوہ) دەستە یەکیانی دەچەوساندەوہ و لاوازی دەکردن، مندالە نیرینەکانی سەردەبرین، کچان و ئافرەتانی (بەزەلیلی دەھیشتەوہ)، بەراستی ئەو ستەمکارە یەکیک بو لەوانەہی تووی خراپەہی دەچاندو لە خوا یاخی بوو.

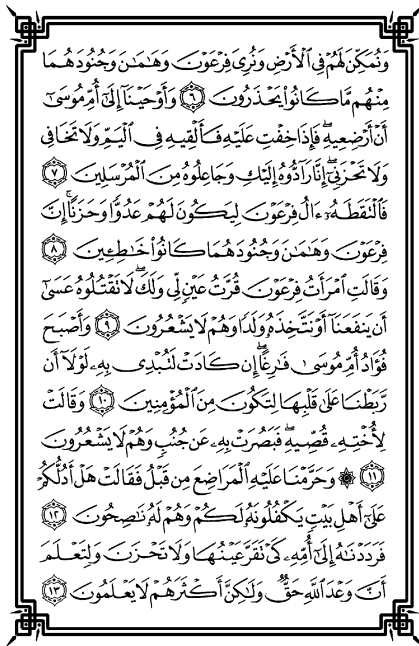
(۵) ئیمەش دەمانەویت دەروو بکەینەوہ لە چەوساوەکان و منەتی خیر بکەین بەسەر لاوازکراوہ کاندایە لە لاتداو دەمانەویت بیانکەینە پێشەواو بیانکەینە میراتگری سامان و دەسەلاتی ستەمکاران.

(۶) ہر وہاں دہمانہ ویت پایہ داریان بکہین و دہسہ لاتیان بچہ سپینین لہ ولاتداو ئہ وہ پیش بھینین بو فیرعون و ہامان و سہربازانیان کہ لئی دہترسان (ئمہ) بہ لئینہ خوائیہ بہ ویستی پەروردگاری بالادہست دو بارہ دہ بیٹہ وہ بو ئیمانداران لہ بارودوخی تاییہ تی و گونجاودا).

(۷) ئیمہ دایکی موسامان ناگادار کرد، کہ شیری بداتی و نیگامان بو کرد) ہر کاتیک مہ ترسیت پەیدا کرد لہ وہی کہ پیی بزانتیت فریبی بدہرہ رووباری (نیلہ وہ)، نہ بترسہ (لہ وہی تووشی بہ لا بیبت) نہ خہ فہ تیشی بو بخو، چونکہ ئیمہ بہ راستی دہیگیرینہ وہ بو لات و لہ تائیندہ شدا دہیکہین بہ یہ کیلک لہ پیغہ مہرہ پە یامدارہ کان.

(۸) ئہوسا ئیتر دارو دہستہی فیرعون ہہ لیان گر تہ وہ، تا سہرہ نجام بیٹہ دوژمن و خہ فہت بو یان، بہ راستی

فیرعون و ہامان و سہربازہ کانیان گوناہکارو تاوانبارو ہہ لہ بوون.

(۹) (کاتیک فیرعون موسای ساوای بینی فہرمانی کوشتنی دہر کرد) خیزانہ کہی نہ بھیشت و وتی: ہیوادارم بیٹہ مایہی خو شحالی و چاوروونی بو منیش و بو تو ش، مہیکوژن، بہ لکو لہ تائیندہ دا سوودمان پی بگہ بہ نیٹ، یان دہیکہینہ کوری خو مان، لہ کاتیکدا ئہ وان (واتہ: نہ وہی ئیسرائیل) ہر پیی نازانن و ہہستی پی ناکہن.

(۱۰) ئہوسا دایکی موسا ہہستی بہ بیٹاقہ تی و بہ بو شایبہ کی زور دہ کرد لہ دل و دہروونی خویدا، بہ راستی خہریک بوو رازہ کہ ناشکرا بکات، ئہ گہر ئیمہ دلیمان دامہ زراو نہ کردایہ تا لہ و کہ سانہ بیٹ کہ پروایان بہ بہ لئینی خوا ہہ یہ.

(۱۱) پاشان بہ خوشکہ کہی موسای وت: برو بہ شوینیدا، (دوای تاویک) لہ کہ نہاریکہ وہ (موسای بہ باوہشی ئافرہ تیکہ وہ) بینی، ئہ وان ہہستیان بہ وہ نہ کرد (کہ خوشکہ کہی چاودیری دہ کات).

(۱۲) ئیمہ پیشتہر ہہرچی شیری ئافرہ تی شیردہرہ لہ ومان قہدہ گہ کرد، خوشکہ کہی (بہ مہی زانی) حہ کیمانہ لہ کوشک نریک بووہ) وتی: ئایا ناو نیشانی مالیکتان پی بلیم کہ ئہ و منالہ تان بو بہ خبو بکہن، دلسوزو میہرہ بانیش بن بو.

(۱۳) بہو شیوہ یہ گیرامانہ وہ بو لای دایکی تا دلنیاو دل ئارام بیٹ و چاوی بہ دیتنی ئاسوودہ بیٹ ئیتر خہ فہت نہ خوات و لای روون بیٹ کہ بہ لئینی خوا حق و راستہ، بہ لام زوربہی (ئہ و خہ لکہ) نازانن و ہہستی پی ناکہن.

(۱۴) (دوای چہند سال) کاتیک تہ منی گہ یشتہ
 تہ و پیری ہیژو توانایی، ئیمہ ش حکمت و دانایی و
 زانیاریمان پیبہ خشی، ہەر بہ و شیوہ پاداشتی
 چاکہ کاران دہدہ ینہ وہ.

(۱۵) (موسا) لہ کاتی غفلہ تی خہ لکی شارد ا خوی کرد
 بہ شہ قام و بازاردا، بینی دوو پیوا شہر دہ کەن، تہ مہ یان
 لہ تہ ایہ فہی خویہ تی و تہ مہ شیان لہ دہستہ ی
 دوژمنہ کە یہ تی (سہربازی فیرعہ ونہ)، تہ وہ ی خزمی
 خوی بوو موسای بینی ہاواری لیکرد کە فریای
 بکہ ویٹ و زالی بکات بہ سہر دوژمنہ کە ید، موساش
 بہ پە لہ چوو بہ دہ میہ وہ بوکزیکی مالی بہ کابرای
 (قبطی دا) و کوشتی، (دیارہ موسا پە شیمان بوو لہ و
 کارہ ی بویہ لہ بہر خویہ وہ) و تی: تہ م کارہ شہ یتان پیی
 کردم (من نە مہدہ ویست بیکوژم) بہ راستی شہ یتان
 دوژمنیکی گو مرا کەری ئاشکرایہ.

وَمَا بَلَغَ أَشُدَّهُمْ وَأَسْوَأَ أَهْلِيهِمْ حُكَمَا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْرِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَمِنَ الْغَدْوَةِ
 فَاسْتَعْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى
 فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾
 قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
 ظَهيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي آسَنَّا صُرْمًا يَلْأَمُنُ بِصَنْعَتِهِ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ
 مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
 يَا مُوسَى أَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نَمُنَّ نَفْسًا يَا لَأَمِنُ إِنْ تَرِيدُ إِلَّا
 أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَرِيدُ أَنْ نَكُونَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
 وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّكَ لَمَلَأُ
 بِأَتْمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ النَّصْحِ مِمَّا
 خَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

(۱۶) (ئینجا دہستہ کانی بہرز کردہ وہ و) و تی: بہر وہ ردگارا من بہ راستی ستہ م لہ خوم کرد کاتیک لہ
 دہستم دہر چوو تہ و کابرایم کوشت، لیم ببورہ و بمبہ خشہ، جاخوای میہرہ بانیش لپی خوشبوو،
 بیگومان تہ و زاتیکی لیخوشبوو میہرہ بانہ. (بہ تاییہت بو ئیماندارانی تہ وہ بہ کار).

(۱۷) (موسا ہستی کرد بہر وہ ردگاری نزای گیرا کرد وہ بویہ و تی: بہر وہ ردگارا مادہم ئاوا نزاو
 نیعمہ تی لیخوش بوونت بہ سہردا رژاندم، من ئیتر ہەر گیز نابمہ پشتیوان بو تاوان کاران.

(۱۸) ئیتر موسا بہ ہوی تہ و پیشہاتہ وہ ترس و بیم دایگرت و بہ شارد ا دہ سوپا یہ وہ و چاودیری دہ کرد،
 کوتوپر کابرای کە دوینی فریای کەوت، ہاواری لیکرد فریام بکہ وہ! موسا چوو بہ ہاوار یہ وہ و پیی
 و ت: بہ راستی تو کابرایہ کی شہرہ نگیز و گچہ ل گیری ئاشکرایت.

(۱۹) کاتیک موسا ویستی ہیرش بکاتہ سہر تہ وہ ی کە دوژمنی ہر دوو کیانہ (واتہ قبطی یہ کە، کابرا)
 و تی: تہ ی موسا دہ تہ ویٹ منیش بکوژیت و ہک تہ و کە سہ ی دوینی کوشتت، دیارہ تو ہر دہ تہ ویٹ
 بییتہ زوردار لہ زہ ویداو ناتہ ویٹ بچیتہ ریزی تہ و کە سانہ وہ کە چاکہ کارن.

(۲۰) (دوای ماوہ یہ ک) لہ و پیری شاردہ وہ پیو یکی (ئیماندار کە لہ خزمانی فیرعہ ون بوو) بہ پە لہ
 ہات و تی: تہ ی موسا (فریای خوت بکہ وہ) بہ راستی دارو دہستہ ی فیرعہ ون دانیشتون و نہ خشہ
 دہ کیشن تا بتکوژن، تا زووہ دہر چوو و ئیرہ بہ جی بہیلہ، بیگومان من لہ دلسوزانم بو تو.

(۲۱) موسا لہ شار دہر چوو بہ ترس و بیمہ وہ، ہەر سہیری تہ ملاو تہ ولای خوی دہ کرد، لہ بہر خویہ وہ
 نزای دہ کردو دہ یوت: بہر وہ ردگارا لہ دہست قہومی ستہ مکار رزگارم بکہ.

(۲۲) کاتیک رووی کرده شاری مہدیہن (دو بارہ رووی کرده پەروردگاری و) وتی: ئومیدہ وارم کہ پەروردگارم رینموویم بکات بو شوین و جیگہ یه کی راست و دروست (دور له کیسه و ناخوشی).

(۲۳) کاتیک گه یشته ئاوه که ی مہدیہن، خه لکیکی بینی مالآته کانیاں ئاوده دا، له ولأشه وه دوو ئافره تی بینی که به خویمان و مہرہ کانیاں وه دوورہ پەررئز وه ستا بوون، بویه لییان چووه پیشه وه و پرسی و وتی: ئه وه ئیوه بوچی لیره وه ستاون؟ کیسه تان چیه وادووره پەررئز؟ ئافره ته کان و تیان: ئیمه ناتوانین مالآته که مان ئاوده یں، هه تا شوانه کان نه روون و چوولی نه کهن، باوکیشمان پیرمیردیکی به سالآچووه.

(۲۴) موسا مہردانه، شوانه کانی بردا و مالآته که یانی ئاودا و بهرپی کردن، دواپی پشتی تیکردن و چووه ژیر

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَبِيلَ الْمَسْئِلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ الْأَنْكَاثِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاةُ وَأُبْرَأَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقْنَا لَهُمَا تُؤَلَّىٰ إِلَى الْبَيْتِ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ مِن خَيْرٍ فَقَبِرٌ ﴿٢٤﴾ لَمَّا تَوَلَّىٰ كَتَمًا تَمَشَّى عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَنَّىٰ يَدْعُوكَ لِجَعَلِكَ آجْرًا مَسْقِيَةً لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُمْ وَفَضَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ حَيَّوْتُمْ مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِيكُنَّ آسَفُورَةٌ إِيَّاكَ خَيْرٌ مِّنَ آسَفُورَاتِ الْقَوَى الْأَمِينِ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمْلِكَا كَيْدَ إِحْدَىٰ أُخْتَيْهِ هَاتَيْنِ عَلَيَّ أَنْ تَأْخُذَنِي فَكُنِّي حِجَابًا وَإِنِّي أَخْتَصِمُ شَرَفًا مِّنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْفُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَانِ تَقْضِي تَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُفْعُولِ وَكَيْدٌ ﴿٢٨﴾

سیهه ره که و نزای کردو وتی: پەروردگارا بهرپراستی تو خیر و بییری زورت به سهردا رژاندووم، به لام هیشتا هه ژارم و ئاتاجی به خششی زیاترم.

(۲۵) دواى تاویک یه کییک له کچه کان هات بو لای موسا که زور به شهرم و حه یاوه ده رویشته به ریگه دا، کاتیک گه یشته لای پیی وت: باوکم بانگت ده کات و حه ده کات پاداشتی ئه و چاکه و ئاودانی مالآته که بو ئیمه ت نه نجامدا، بداته وه... (موسا که وه ته ری بو لای باوکیان) کاتیک گه یشته لای (دواى حه وانه وه) هه موو به سهرهاته که ی خوى بو گپراهه وه باوکی کچه کان وتی: مه ترسه، تو ئیتر رزگارت بوو له ده ست قهومی سته مکار.

(۲۶) یه کییک له کچه کان وتی: بابه بو ئه م لاوه به کری ناگریت، چونکه بهرپراستی چاکترین که سییک که تو بیگریت به کری، ئه م لاوه یه چونکه به هیزو ئه مین و ده سپاک و ده روون پاک دپاره.

(۲۷) باوکیان پیشنیاره که ی پی باش بو بویه وتی: من پییم چاکه بتکه م به کوپی خوم، به زاواى خوم، یه کییک له م دوو کچه ت لی ماره بکه م به مہرجی ئه وه ی هه شت سال لای من کار بکه ی ت، خو ئه گهر ده سالیشت برده سهر ئه وه چاکه ی خو ته، منیش نامه ویت بیزارت بکه م و زورت بو بهینم، ده مبینیت ئه گهر خوا یارو یاوه ر بیت له چاکان ده بیم؟

(۲۸) موسا پیشنیاره که ی لا په سهند بو بویه وتی: ئه م په یمانه له نیوان من و تو دایه، من پیی رازیم، به لام هه رکام له و ماوانه م بو ته و اوکرا با سته مم لی نه کریت و ئازادیم، خواى گه وره ش شایه ت و ئاگایه به وه ی که ده یلیین و برپاری له سهر ده ده یں.

(۲۹) جا کاتیک موسا ماوهی دیاریکراوی بهسه
برد و (بریری گه پانه ویدا، له شه ویکی
ساردا) له لایه کی کیوی طوردا تاگریکی بهدی کرد،
به خیزانه که ی وت: ئیوه لیره بن، من به راستی
تروسکایی تاگریک ده بینم به لکو بجم هه و الیکتان بو
بهینمه وه، یان چلو سکیک تاگرتان بو بهینم تا
خوتانی پی گهرم بکه نه وه.

(۳۰) کاتیک که موسا له تاگره که نزیک بووه، له
که ناری لای راستی دوله که وه له شوینیکی
پیروزه وه له پال دره خته که وه بانگی لیکرا: ئه ی
موسا: (ئه وه ی گفتوگوت له گه لدا ده کات) ئه وه
به راستی منم (الله) که پهروه ردگاری هه موو
جیهانه کانم.

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
مِنْهَا بِخَبْرٍ أَوْ إِخْبَارٍ تَوَدَّ تَوَلَّىٰ النَّارَ لِغَلَبَتْكُمْ نَصَبَاتُكُمْ
﴿۲۹﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرِ أَنْ يُصَوِّحَ إِلَيْكَ أَنَا اللَّهُ رَبُّكَ
الْعَلِيِّينَ ﴿۳۰﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جَانٌ وَّكَلٌّ مُدْبِرًا وَلَوْ يُعَاقَبُ بِمُؤْسَىٰ أَقْبَلُ وَلَا تَخَفْ إِنَّا نَكُ
مِنَ الْآمِنِينَ ﴿۳۱﴾ أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي حَبْرِكَ عُجْرَ بَيْضَاءَ مِنْ
عَبْرٍ سَوِيٍّ وَأَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلَّكَ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يُقْتُلُونِ ﴿۳۳﴾ وَأَخِي هَارُونَ هُوَ أَضْحَقُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۳۴﴾
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُوكَ لَكُمْ سُلْطٰنًا فَلَا
يُصَلُّونَ إِلَيْكَ يَا نَبِيَّاتِنَا وَمَنْ آتَاكَ مَا الْغَلِيْبُونَ ﴿۳۵﴾

(۳۱) ئینجا فهرمووی: عه سا که شت فری بد، (کاتیک فرییدا موسا) بینی زور به خیرایی
ده جو لینه وه وه کو تووله مار، هه لهات و ئاوری نه دایه وه، خوا فهرمووی ئه ی موسا وه ره و
مه ترسه به راستی تو له وه که سانه ییت که ئه مین ده بییت و له ترس به دووریت.

(۳۲) ئینجا ده ستت بخه ره بن باخه لته وه، به شیوه یه کی سپی (وه کو بلوور، ده ستت خو ی
ده نو یییت) بیگه رد و بی په له و بی عیب، هه ره ها بازو وه کانت بهین ره وه یه ک و له سه ر سینه و
دلستی دابنی، ترس و بیتم نامینیت، ئه م دوو (معجزة) یه دوو به لگن له لایه ن
پهروه ردگار ته وه بو سه ر فیرعه ون و دارو ده سته ی، به راستی ئه وان ه قه ومیکی یاخی و
ناله بارو تاوانبار بوون.

(۳۳) موسا وتی: پهروه ردگارا خو ت ده زانیت که من که سیکم لی کوشتوون، ده ترسم
بمکوژنه وه. (له تو له یدا).

(۳۴) هاروونی براشم زمان پاراوتره له من، ئه ویش له گه ل من ره وان ه بکه، بو ئه وه ی
پشتیوانیم لی بکات و پشتگیرم بییت و به راستدانه رم بییت، چونکه من به راستی ده ترسم بروام
پیینه که ن.

(۳۵) خوا فهرمووی: ئیمه پشت و بازووی تو به هیژ ده که ین به هو ی براکه ته وه و
ده سه لاتیکتان پی ده به خشین که نه توانن بینه سه رتان، جا به هو ی مو عجیزه کانمانه وه
هه ردووکتان و هه موو شوینکه و توانان سه رکه و توو و زال ده بن.

(۳۶) کاتیک موسا به موعجزه ناشکراکانمانه وه روو بهروویان بووه، وتیان: ئه مه هه ر جادوو به کی دهست هه لبهسته و شتیکی تر نی یه، ئیمه له باوو بایرانی دیرینمانه وه هه والی یه کخواناسی و پیغه مبه ران و قیامت و لهو بابه تانه مان نه بیستوه.

(۳۷) موسا وتی: پهروه دگارم خوئی چاک ده زانیت که کی له لایه ن ئه وه وه بهرنامه ی هیدایه تی هیئاوه، سه ره نجامیش به ههشت بو کی ده بییت، به راستی سته مکاران سه رفراز نابن.

(۳۸) فیرعه ون (سه رکه شانه) وتی: ئه ی خه لکینه من که سی تر شک نابه ن که شایسته بییت به وه ی خواتان بییت جگه له خوُم، ئه ی هامان تو له گل خشتی سووره وه

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ
مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَهْدِي مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عِقَابَةُ الدَّارِ إِنَّمَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَتْلُوهَا أَمْ لَأَمْ عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
لِي يَهْمَدُنْ عَلَى الظُّلْمِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أطَّعُ إِلَهَ
إِلَهِي مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّمُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَسْكَبَرُ
هُوَ جُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِمَا لَحِقَ وَطَنُوا أَنَّهُمْ وَإِنَّا
لَأَبْصُرُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذَتْهُ جُودُهُ فَنَبَذَتْهُمْ فِي
الْبَيْتِ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
لَأَبْصُرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتَعْنَهُمْ فِي هَذَا الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

کراوم بو دروست بکه و قه لایه کی بهرزو پتهوم بو بینا بکه به لکو پیایدا سه رکه بوم، تا خوی موسا بیینم، هه رچه نده من به راستی بروام وایه له ریزی دروژنه کاندایه...!!

(۳۹) فیرعه ون و سه ربازان و دهست و پیوهندی به ناحق له سه ر زهوی (مصر) دا فیزیان کرد و خویان به گه وره زانی و گومانیان وابوو که بو لای ئیمه ناهیرینه وه.

(۴۰) سه ره نجام ئیمه خوئی و سه ربازان و دهست و پیوهندیمان پیچایه وه و فریمان دانه ناو ده ریاکه وه، سه رنج بده و ته ماشا بکه و بزانه: چون بوو سه ره نجامی سته مکاران.

(۴۱) جا ئیمه فیرعه ونه کانمان کرد به چهنه پیشه وایه که به رده وام بانگی خه لکی ده که ن بو ناو ناگری دوژه خ، له روژی قیامتیشدا سه رکه وتوو نابن.

(۴۲) هه ر له م دنیا دا نه فریمان خسته شوینیان، له روژی قیامتیشدا ئه وانه زور ئیسک تال و رووخسار ناشیرینن. (به هوئی بیرو باوه رو کار و کرده وهی ناباشیانه وه).

(۴۳) سویند به خوا ئیمه ته وراتمان به خشی به موسا، دوا ی ئه وه ی که قه ومه پیشوه کانمان له ناو برد، (چونکه یاخی بوون) تا بییته هوئی بهرچاو روونی و هیدایهت و رینمووی و رحمت و میهره بانی بو خه لکی، بو ئه وه ی یاداوهری وه ربگرن و تیفکرن.

(۴۴) ئەى پيغەمبەر ﷺ تۆ لە بەشى رۆژئاواى كىيوى طوردا نەبوويت كاتيك پەيامى خۇمان راگە ياند بە موساو فەرمانمان پېدا بە گە ياندنى پەيامە كە، يە كېكىش نەبوويت لە ئامادەبووانى ئەو رووداوه.

(۴۵) بە لام ئيمە چەندەها نەوهمان هينايە كايەو و تەمەنيكى زۆر تىپەرى بەسەرياندا، هەروەها ونەبيت تۆ لە ناو دانىشتووانى شارى مەديهەندا نىشتە جى بوو بيت و ئايە تەكانى ئيمە بەسەرياندا بخويئىتەو، بەلكو هەر ئيمەين كە پيغەمبەران رەوانە دەكەين، (بۆ پەندو نامۆژگارى و بۆ تۆى باس دەكەين).

(۴۶) (ئەى محمد ﷺ) لە لاي كىيوى طوريشەو نەبوويت كاتيك بانگمان لە موسا كەرد، بەلكو ئەو رەحمەتى تايبەتى بوو لەلايەن پەروەردگار تەو بە موسا، ئەو هەش كە تۆمان كەرد بە پيغەمبەر (رەحمەت كىيى تايبەتى ترە)، تا قەومىك بىدار بەكەيتەو كە پيش تۆ بىداركەرەو پەكەيان بۆ رەوانە نەكراوه، بۆ ئەو پەيداوهرى وەر بگرن و تى بگرن و لەو بەسەرهاتانە سوود وەر بگرن.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ فَضَيْتَنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلُ عَلَيْهِمُ الْأَعْمُرُ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمْنَا مَن رَّحِمْنَا مِنْ ذَلِكَ لِئَنذَرُ قَوْمًا مَا أَنتَ لَهُمْ بِذَرِيرٍ قَلِيلٌ ﴿٤٦﴾ لَمَّا هَمُّوا بِتَذْكَرُونَ ﴿٤٧﴾ وَلَوْلَا أَن نُّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً يَمِا فَدَمَتْ أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا آلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُنَبِّئُكَ آيَاتِنَا وَكُتُوبِ مَنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ وَمِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِآيَاتِنَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ فَأَتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَنبِيَاهُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعْدَ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

(۴۷) خۆ ئەگەر ئەو خەلكە تووشى بەلايەك ببونايە (پيش رەوانە كەردنى تۆ ئەى محمد ﷺ) بەهوى گوناھو تاوان و دەست پيشخەرى خراپانەو، ئەو دەيانوت: پەروەردگارا! نەدەبوو پيغەمبەر يکمان بۆ رەوانە بەكەيت تا شوينى بەرنامە و ئايە تەكانى تۆ بەكەوتيناپەو لەريزى ئيمانداراندا بويناپە؟!

(۴۸) كە چى كاتيك حەق و راستيان بۆ هات لەلايەن ئيمەو، وتيان: نەدە با موعجيزە بەكى پى بدرايە هەروەكو ئەو پەكەيان بە موسا، مەگەر ئەو جوولەكانە كاتى خۆى بى باوهر نەبوون بەو پەكەيان بە موسا بەخسرا بوو؟ وتيان: ئەمانە دوو جادوون پەيدا بوون، پشتگيرى يە كتر دەكەن، هەروەها دەيانوت: بەراستى ئيمە باوهرمان بەهيج كاميان نيە.

(۴۹) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) پيشان بلى: دەباشە ئيوە كتيبيكى تر بهينن لەلايەن خواو كە باشترو چاكر بيت لەو دووانە (واتە قورئان و تەورات)، ئەو مەنیش شوينى دەكەوم، ئەگەر ئيوە راستگۆن.

(۵۰) خۆ ئەگەر بەدەم بانگەوازی تۆو نەهاتن (واتە نەيانوانى كتيبي تر بهينن)، ئەو چاك بزانه كە ئەوانە هەر شوينى ئارەزووى خويان دەكەون، كيش هەيە لەو گومراترە كە شوين ئارەزوو كەكانى خۆى كەوتيبت، دوور لە هيدايتە و رينموويى خوا، بيگومان خوا هيدايتە قەومى ستەمكار نادات.

(۵۱) سویند به خوا ئیمه په یامی خوآمانمان بهش بهش پیگه یاندوون بو ئه وهی په ند و یاداوه ری وهر بگرن و تیفرن. (ریبازی ئیمان بگرن).

(۵۲) ئه وانه ی پیشر کتیبی ئاسمانیمان پی به خشیوون، ئه وان به و قورئانه باوه ر ده هیئن.

(۵۳) کاتیکیش قورئان ده خوینریته وه به سه ریاند ده لین: ئیمه باوه رمان پی هیناوه چونکه به راستی ئه مه حه قیقه ت و راسته قینه یه له لایه ن پهروه ردگارمانه وه پیمان راگه یه نراوه بیگومان ئیمه پیشر هه رموسلمان و فه رمانبه ردار بووین.

(۵۴) ئه وانه دوو جار پاداشتیان پیده دریت به هو ی خوگری و ئارام گریانه وه، به چاکه ش به ره له ستی خراپه ده کهن، ئه وانه ههروه ها له و رزق و روزیه ی که پیمانداون ده به خشن.

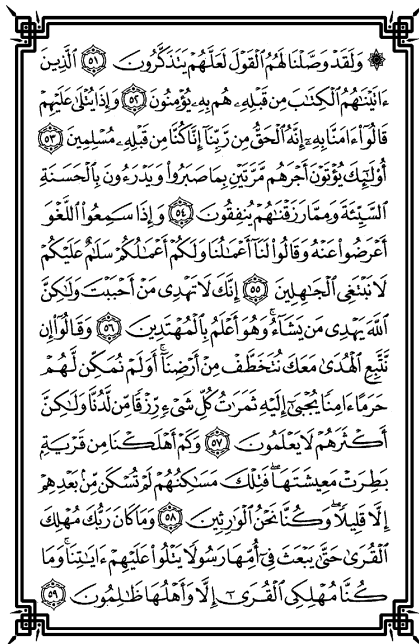
(۵۵) ئه وانه کاتیکی قسه و گوفتاری ناپه سه ند و نابه جی ده بیستن پشتی تی ده کهن و ده لین به نه فامان: کاروکرده وهی خوآمان بو خوآمان، کاروکرده وهی ئیوه ش بو خوآتان، سللاوتان لی بیټ، ئیمه شه رخواز نین و نامانه ویټ هاوړیبه تی نه فامان بکه ین.

(۵۶) به راستی ئه ی پیغمه به ر ﷺ تو ناتوانیت ئیمان و باوه ر ببه خشیت به و که سه ی خوشت ده ویټ (ئه گهر خو ی نه یه ویټ)، به لکو خوا هه ر که سیکی بویت و خویشی بیه ویټ ده یخاته سه ر ریگه ی راست و ئیمانی پیده به خشیت، خوایش ناگاداره به وانه ی که ریبازی هیدایه تیان گرتو ته به ر.

(۵۷) (قوره یش و باوه ر لاوازان له هه موو سه رده میکدا) ده یانوت: ئه گهر ئیمه شوینی هیدایه ت و به رنامه ی ئیسلام بکه وین له گهل تو دا له ولاتی خوآماندا ده فریتریین و تووشی نه هاهمه تی ده بین، باشه مه گهر ئیمه شوینیکی دوور له سته م و پر له ئاسایشمان بو فه راهم نه هیناون که جوړه ها به رو بوومی بو دیت و له هه موو نازو نیعمه تیک به هره وهره؟ هه موویشی رزق و به خششن له لایه ن ئیمه وه، به لام زوړیبه یان نازان و هه ست به ده سه لاتی ئیمه ناکهن.

(۵۸) (ئه وه بو بیر ناکه نه وه، خو ئیمه) زوړ شارو شارو چکه مان له ناو برد کاتی که دانیشتوانی یاخی و له سنوور ده رچوو بوون، جا ئه وه ته خانووبه ره و شوینه کانیا ن چوله، مه گهر که میک نه بیټ، هه ر ئیمه ش خاوه نی مولک و خانووبه ره و سامانه کانیا نین.

(۵۹) پهروه ردگاری تو هیچ ولات و شاریکی کاول نه کردوه، تا له پایته خته که یدا پیغمه به ریکی نه ناردیټ که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینیته وه، وه نه بیټ ئیمه شار و ولاتانمان کاول کرد بیټ به بی هو، مه گهر ئه وکاته ی نه بیټ که دانیشتوانی سته مکارو یاخی بوین.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعْنَا بِهِ الْغَيْرَ وَاللَّهُ وَاعِدٌ
 لِلَّذِينَ أَحْبَبُوا لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
 ذِكْرًا لَهُمْ يَذَكِّرُهُمْ أَنْ يَتَوَكَّلُوا عَلَى الْغَيْرِ وَهُوَ
 مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَيَوْمَ نَبِّئُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ صَبْرَكُمْ
 عَلَيْنَا عَسَىٰ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَأَنْ يَسْتَجِيبَ
 لَكُمْ تَسْتَجِبُوا ﴿٦١﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٢﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٣﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٤﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٥﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٧﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٨﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَكَرْنَا فِي الْقُرْآنِ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٧٠﴾

(۶۰) هرچیتان پیبه خشراوه ئه وه نازو نیعمهت و زینهت و جوانی ژبانی دنیا به، به لام دلنیابن که ئه وه به شهی لای خواهه چاکترو ده و امدا رتیه، ئایا ئه وه عهقل و ژیریتان ناخه نه کار؟!

(۶۱) ئایا ئه وه که سهی به لینیکی چاکمان داوه تی و پیی ده گات، وه کو ئه وه که سه وایه هه ر له له ژبانی دنیا دا که میگ رباوردنی پیبیه خشین، پاشان له درئه نجامی کار و کرده وهی نا پوختیدا له ئاماده کراوان بیّت بو لپرسینه وه وه ناگری دوزهخ؟

(۶۲) ئه وانه له روژیکدا بانگیان لیده کریت (بو لپرسینه وه)، خوا، روو به وان ده فهرمویت: ئایا له کوین ئه وه شهریک و که سو و بتانهی که ئیوه به هاوه لی منتان داده نا به حسابی خوتان.

(۶۳) ئه وانه ی بریار داده ی خوا دژبان در چوو (به خه جاله تیه وه باسی ئه وه که سانه ده که ن که گومریان کردوون) ده لین: پهروه ردگارا، ئا ئه وانه ئه وانه که کاتی خوی گومرمان کردن، وه ک خومان گومرا بووین، ئیمه

به رین له وانه وه له هه له بیان له بهردهم دادگای تودا، (چونکه دهسه لاتمان به سه ر دلایندا نه بوو) ئه وانه (درو ده که ن) ئیمه بیان هه ر نه ده په رست.

(۶۴) ئه و سا پییان ده و تریّت: ئاده ی هاوه لاتتان و خوا کانتان بانگ بکه ن، ئه وانیش بانگیان ده که ن، به لام وه لام و به ده مه وه چون نه بوو بویان، ئه و کاته سزای سه ختی دوزهخ ده بینن، ئاوات ده خوازان که خوزگه به راستی ئه وان ریازی هیدایه تیان بگرتابه ته به ر.

(۶۵) روژیک دیّت خوا بانگی موشریکه کان ده کات و پییان ده فهرمویت: ئه وه وه لامی پیغه مبه رانتان چون دایه وه؟

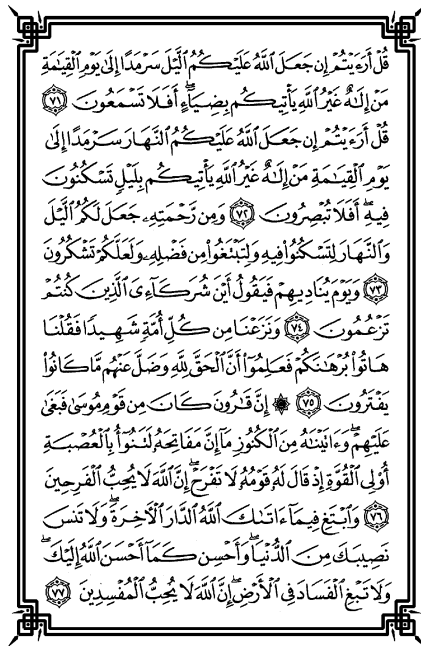
(۶۶) له سه ختی ئه و روژه هه موو هه و الیک فهراموش ده که ن (هه موو شتیکیان له بیر ده چیّت) پر سیار له یه کتری ش ناکه ن.

(۶۷) جا ئه وه ی ته وه ی کردووه و باوه ری دامه زراوی هیناوه و کار و کرده وه ی چاک ی ئه نجام داوه، ئه وه بیگومان ئه و جوړه که سانه له سه رفرازو بخته وه ران ده بن.

(۶۸) هه ر پهروه ردگاری تویه هه ر چیه کی بویت دروستی ده کات و هه لی ده بژی ریّت، خه لکی ئه وه ده سه لاتیه ان نیه و سه رپشک نه کراون، پاک ی و بیگه ردی و بلندی بو خواهه له به رامبه ر ئه و شتانه وه نه فامان ده یکه نه شه ریک و هاوه ل.

(۶۹) ههروه ها پهروه ردگاری تو هه همیشه ده زانیّت ئه و خه لکه چیان له سینه و دروو نیاندا شار دو ته وه وه چی در ده خه ن و ئاشکرای ده که ن.

(۷۰) خوا زاتیکه که جگه له و خواهه کی تر نیه، سو پاس و ستایش له سه ره تا و کو تایدیا، له دنیا و قیامه تا، هه ر شایسته ی ئه وه، حوکم و فه رمان ره واییش هه ر به ده ست ئه وه، هه ر بو لای ئه ویش ده برینه وه. (له کات وساتی دیار یکراودا).

(۷۱) ئەى محمد ﷺ بلى: خەلكىنە ھەوالم بدەنى ئەگەر خواشەوگار بکات بەھەمیشەبى تا روژى (قيامەت) ھەر روژ نەبیتەوہ) چ خواہەكى تر ھەبە جگەلە اللہ بتوانیت رووناکیتان بو فەرھام بەھینیت، ئایا ئیوہ ئەم راستیانە نایسین؟

(۷۲) ھەر وھە پىيان بلى: ھەوالم بدەنى ئەگەر خوا روژگارى کردە ھەمیشەبى لەسەرتان، تا روژى قيامەت خایاندی، کام خوا ھەبە جگە لە اللہ کە شەوگارتان بو پیش بەھینیت تا ئارامی تیدا بگرن، ئایا ئیوہ سەرنجى ئەم دیاردانە نادەن و نایانبین؟!

(۷۳) جا لە رەحمەت و مېھەبانى ئەو زاتە ئەو ھەبە کە: شەو روژى کردووە بەھوى ئارامى و ھەوانەوہ، ھەر وھە کارو کاسپى کردن و بەھەرە بردن لە بەخششەکانى، بو ئەو ھى تا دەتوانن شوکرانە بژیر و سوپاسگوزارى بکەن.

(۷۴) روژىك دیت خوا موشرىكە كان بانگ دەكات و پىيان دەفەر مویت: ئەو ھە کوان ئەو شتانەى بەگومانى ئیوہ ھاوہل و شەرىكى من بوون؟!

(۷۵) ھەر لەو روژەدا) لە ھەر ئوممەتىك شایەتىك لە خویمان دەھینینە مەیدان لە پیغەمبەران، ئەوسا بەخەلكى سەرگەردان دەلین: ئادەى ئیوہ بەلگەتان چپە لەسەر لادان و تاوان و گوناھتان؟! ئەو روژە ئیتر زور بەچاکی دەزانن و دنیای دەبن کە ھەق و ھەقیقەت لای خواہەو ھەر ئەو شایستەى پەرسەتن بوو، ھەرچى ئەو شتانەش کە پروایان پىی ھەبوو، ھەلیان بەستبوو، ھەمووى ون و نادیار و بى نرخ دیتە بەرچاو.

(۷۶) بىگومان قاروون لە قەوم و خویشانى موسا بوو کەچى (بەھوى مال و سامانیەوہ) خوى گىف دەکردوہ بە سەریاندا و فیزی بەسەردا دەکردن، ئەو ھەندە مال و سامان و دارایمان پیبەخشیبوو، کە بەراستى کلیلى گەنجینە و قاسەکانى بەچەند کەسىكى بەھیز بەگرانى ھەلدەگیران، (لە کاتى لوت بەرزىە کەیدا) ھەندىك ئیماندارى خزمى پىيان وت: کە شخە مە کە و لە خوٹ باى مەبە بەم سامانە، چونکە بىگومان خوا ئەو کەسانەى خوٹ ناویت کە کەشخە دەکەن و بەسەر وھت و سامانیانەوہ و لە خویمان باى دەبن و لە سنور دەردەچن.

(۷۷) بەلکو تو ھەول بدە بەو مال و سامانەى خوا پىی بەخشىووى مالى قيامەت و بەھەشتى بەرىن بکرىت، بەشى خویشت لە دنیادا بەھەلالى فەرماوش مە کە، چاکە لە گەل بەندەکانى خوادا بکە ھەر وھەك خوا چاکەى ھیناوتە ریت، نە کەیت ھەولى فەساد و گوناھو تاوان بەدى لە زەویدا، چونکە بەراستى خوا ئەو کەسانەى خوٹ ناویت کە تووى خراپە دەچینن.

(۷۸) قاروون وتی: بیگومان ئەم سامان و داراییەم هەر بەهۆی زانست و زانیاری و نەخشەیی خۆمەوہ پییم دراوہ، باشە مەگەر قاروون نەیدەزنی بەراستی خوا پیس ئەم چەندەھا قەوم و ھۆزو گەلانی لەناوبردووہ کە لەو زیاتر بە دەسەلاتترو سەرودەتمەندتر بوون؟ تاوانباران پرسیاریان لێناکریت دەربارەیی گوناھەکانیان (چونکہ توامارە و لای خوا ئاشکراہیە).

(۷۹) ئینجا روژیک قاروون خۆی سازداو بە رازاوہیی چووہ دەردوہ بو ناو قەومە کەسی بو کە شەخە کردن و خۆناندن، ئەوانەیی کە ئاواتیان ژیانی دنیاہیە؛ وتیان: ئای خۆزگە ئیمەش وەکو قاروون، سامان و دەسەلاتمان بیواہی، بەراستی خواوہنی بەختیکی گەورەہی!

(۸۰) (بەلام) ئەوانەیی کە زانستی و زانیاری راستیان

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَبِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَكُنْزٌ عَظِيمٌ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِآرِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِّن قُوَّةٍ يُعْرُتُ بِهٖم مِّن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانُ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذِّبُ اللَّهُ بِسُلْطَانِ الرَّزْقِ لِمَنِ بَشَاءٌ مِّن عِبَادِهِ يَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنِي وَيَكَذِّبُوا لَيَفْلِحَنَّ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾ تَاكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعًا لِّهَا الَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مِّن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُمَّ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمِن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

پیپە خشراوہ (دەربارەیی حەلال و حەرام و نرخیی قیامەت دەزانن) وتیان: ھاوار بو ئیوہ، بو تینافکرن پاداشتی خواہیی زۆر چاکترە بو ئەو کە سەہی باوہپی دامەزراوی ھیناوہ و کارو کردوہی چاکیی ئەنجام داوہ، ئەو زانست و باوہرو کردوہیە بە کەس نادریت، تەنھا بە خوگرو ئارامگران نەبیٹ.

(۸۱) ئەوسا (کە بینیمان قاروون بەتەواوی لە سنوور دەرچووہ) کوتوپر خۆی و مال و سامانیمان برد بەناخی زویدا، ھیچ دەستەو گروہی کە نەبوو فریای بکەویت و لە دەست خەشم و قینی خوا دەربازی بکات، بیگومان لەو کەسانەش نەبوو کە بتوانیٹ خۆی رزگار بکات.

(۸۲) ئینجا ئەوانەیی دوینی ئاواتیان بە قاروون دەخواست دەیانوت: ئەی ھاوار؛ بەس نەبوو وەکو ئەو تیانە چووین؛ دیارە کە خوا رزق و روژی زۆر دەبەخشیت بە ھەر کەس بیوہیت یاخود کەمی دەکاتوہ (بەحیکمەت نیە)، ئەگەر فەزل و بەھرەیی خواہیی نەبوایە لەسەرمان، ئیمەش بەناخی زویدا روچوو دەبووین، ئای کە روون و ئاشکراہی، کافرو خوانەناسان سەرفراز نابن.

(۸۳) (جا با خەلکی دنیابن) کە: ئەو مالی قیامەتە و ئەو بەھەشتی بەرینەمان ئامادە کردووہ بو ئەو کەسانەیی کە نەلووت بەرزیی و گەورەبیان دەوہیت لە زویدا، نە فەسادو گوناھو خراپە، سەرنجام و سەرفرازیس ھەر بو پارێزکاران و خواناسەکانە.

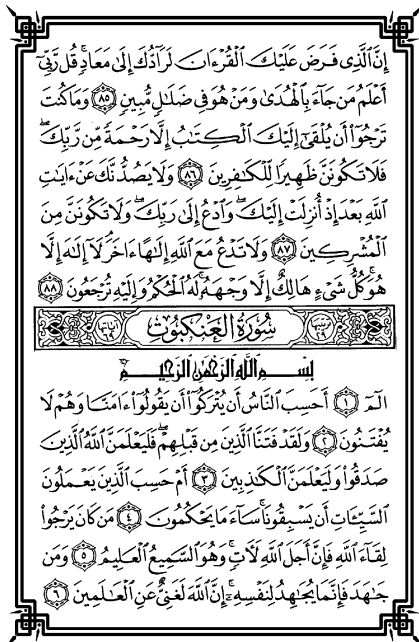
(۸۴) ئەوہی بە کارو کردوہی چاکوہ بیٹ، ئەوہ چاکتر دیتەوہ ری، ئەوہش بە گوناھو ھەلەوہ بیٹ، ئەوہ پاداشتی ئەوانەیی کە گوناھو ھەلەیان کردووہ پەیوہستە بەو کارو کردوہیە کە جارن ئەنجامیان دەدا (لەژیانی دنیایاندا).

(۸۵) بہ راستی تُو زاتہی کہ گہ یاندنی قورئانی لہ سہر تُو پیویست کردووہ، سہرہ نجام دہ تگیریتہوہ بو مہ ککہ، بیان قیامت و بہہ شتی بہرین، تھی پیغہ میہر پیبان بلئی: پەروردگارم خوئی چاک دہ زانیت و لہ ہموو کہس زانترہ بہو کہ سہی کہ رینمووی و ہیدایہ تی ہیناوه و بہو کہ سہش کہ لہ ناو گومرایبہ کی ناشکرادیہ.

(۸۶) تُو تھی محمد ﷺ بہ تہما نہ بوویت قورئانت بو رہوانہ بکریت، جگہ لہ میہرہ بانیک نہ بیٹ لہ لایہن پەروردگار تہوہ؛ کہ ابوو خوٹ مہ کہ بہ پشتیوان و هاوکاری بی باوہر و خوانہ ناسان.

(۸۷) (ہہول بدہ) با بی باوہران بہرگریت نہ کہن لہ گہ یاندنی ثایہ تہ کانی خوا، دواي تہوہی بو تُو دابہ زینراوہ، کہ ہہمیشہ بانگہ شہ بکہ بو لای پەروردگار، ہہرگیز نہ کہیت خوٹ بخہیتہ ریزی هاوہ لگہ رانہوہ.

(۸۸) لہ گہل خوادا ہانا و هاوار لہ خواہیہ کی تر مہ کہ، چونکہ جگہ لہو زاتہ خواہیہ کی تر نیہ، ہہرچی شت ہہیہ تیاچووہ و لہ ناوچووہ جگہ لہو زاتہ، فہرمانرہ وایی ہہر شایستہی تہوہ، تہوہش ہہموواتان ہہر بو لای تہو دہ بریتہوہ (تاپاداشتی کاروکرده و ہتان بدریتہوہ).

سورہ تی (العنكبوت)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) سہرنجی سہرہ تای سورہ تی (البقرہ) بدہ.
- (۲) ثایا خہ لکی وایان زانیووہ؛ وازیان لیڈہ ہینریت و پشتگویی دہ خرین کہ بلین ٹیمان و باوہرمان ہیناوه، لہ کایتکدا تہوان تاقی نہ کرینہوہ و تووشی سزا و نازار نہ کرین؟
- (۳) سویند بہ خوا ٹیمہ تہوانہی پیش تہمانمان تاقیکردو تہوہ بہ جورہا شیوہ، تاخوای گہورہ (لہ جیہانی واقعیدا) تہوانہی راستیان کردووہ دہربخات و دہرکہون، ہہروہا دروزنہ کانیش دہربخات و دہرکہون.
- (۴) ثایا تہوانہی خراپہ و نادروستی دہ کہن وادہ زانن کہ لہ دہستمان دہرہچن و دہرباز دہبن؟! ثای چہندہ خراپہ تہو بوچون و قہناعہ تہی کہ ہہیانہ.
- (۵) تہوہی کہ ثاواتہ خوازہ بہ دیداری خوا شاد بییت، با دلنیاییت کہ کاتی دیاریکراوی خواو ساتی سہرہ مہرگ ہہر دیت (تا بہ دیداری تہو زاتہ شاد بییت)، تہو خواہیہ زور بیسہرہ (بہ گوفتاری بہندہ کانی) و زانایہ بہ حالیان.
- (۶) تہوہش کہ ہہول دہدات و کوشش دہ کات لہ پیناوی گہ یاندنی ثاینی خوا؛ بیگومان قازانج و سوودی ہہول و کوششہ کہی ہہر بو خوہ تی، چونکہ بہ راستی خوا بی نیازہ لہ ہہموو خہ لکی. (ثاتاجی خہبات و کوششی کہس نیہ).
- (بہ لام لہ قیامتدا تہو زاتہ زور سوپاسگوزاری تہو کہ سانہیہ کہ ہہول و کوششیان داوہ لہ پیناوی ثاینہ کہیدا).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا وَإِن جَاهِدَاكَ فِي مَالِكَ لَك بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِن مَرَجَعَكُم فَان تَكُونُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَذَابًا لِلَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلَّذِينَ آمَنُوا اتَّخِعُوا حَسْبُنَا
وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ﴿١٢﴾ مِن خَطِيئَتِهِمْ مِن
شَيْءٍ إِن هُمْ إِلاَّ كَذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفَالًا
مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْتَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلاَّ خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

(۷) ئەوانەى كە ئیمان و باوەرپیان هیناوه و کارو کردوه چاکه کانیان ئەنجام داوه، بەراستی ههله و گوناوه کانیان دەسپێنیهوه و بهچاکتر لهوهى كه جارێان دهیانکرد پاداشتیان دهدهینهوه.

(۸) ئیمه فرمانمانداوه به ئادهمیزاد كه چاك رهفتار بیته له گهله دایك و باوكیدا، خو ئە گهر زۆریان لیکردیت تا هاوهله و هاویهشم بو بریار بدیهیت، بئ هیچ بنه ماو زانست و زانیاری بهك، ئەوه ملكه چیان مه بهو به گوێیان مه كه، دلنیاش بن كه گهرانهوه تان بو لای منه، ئەو كاته ئاگادارتان ده كه مه وه لهو کردهوانهى كه ئەنجامتان دهده.

(۹) جا ئەوانهى كه ئیمان و باوەرپیان هیناوه و کارو کردهوه چاکه کانیان ئەنجامداوه، ئەوه بیگومان دهیانخهینه ریزی چاکه کارانهوه.

(۱۰) هه ندىك له خه لكى هه ن كه ده لێن: باوهرمان به خوا

هیناوه، جا کاتیك یه کیك له وانه له بهر خواو له پیناوی خوادا تووشی ئازارو ناخوشی کرا، واده زانیته سزاو ئەشكه نهجهى خه لكى وهك سزای خوا وایه (وهك چۆن له دۆزه خدا په شیمانه لیرهش به هوێ ئەشكه نهجهى خه لكیه وه له دین په شیمان ده بیته وه)، بهراستی ئە گهر پهروه ردگارت سه ره كه وتتیكى به خشی، دوو پرووه كان به گهرمی ده لێن: خو ئیمهش هاوکارتان بووین، مه گهر خوا خوێ نازانیته چی ههشاردراوه له دهروونی هه موو خه لكیدا (به تایبته له دلی ئەو جوړه كه سانه دا)؟

(۱۱) سویند بیته، خوا ئاگاداره به وانهى باوهرپیان هیناوه، ههروهها به وانهش كه دوو پروون (جیایان ده كاته وهو به گویرهى ئیمان و باوهرو نیهت و کردهوه یان پاداشتیان ده داته وه).

(۱۲) ئەوانهى كه بئ باوهر بوون وتیان به وانهى كه باوهرپیان هیناوه: وهرن شوینی ریبازی ئیمه بکهون (ئه گهر شوینكه وتنی ریبازی ئیمه هه له بیته) ئەوه گوناھتان به ئەستوی ئیمه، ئە له به ته ئە وانه له قیامه تدا ناتوانن هیچ گوناھو تاوانیكى ئەوان بگرته ئەستو، بهراستی ئە وانه ههر درۆ ده كهن و درۆزن. (۱۳) سویند به خوا سه ره ئەنجام گوناھى سه نگینى خوێان و ئەو كه سانهش كه گو مرایان کردوون ده بیته سه رباریان، له روژی قیامه تیشدا پرسباریان لیده كری لهو درۆو ده له سه و ته له كه بازیه ی كه هه لیانده به ست.

(۱۴) سویند به خوا ئیمه - نوح - مان ره وانه کرد بو سه ره قه وم و هۆزه كه ی، هه زار سال په نجا كه م له ناویاندا مایه وه، سه ره ئەنجام لافاو و زریان هه موویانی پپچایه وه له کاتیكدا ئەوان سه ته مکار بوون.

(۱۵) ئەو کاتە ئیتر ئەومان رزگار کرد ھاوری لە گەڵ ھەموو سەرنشینەکانی کەشتیە کەدا، جائەو رووداو و کەشتیەمان کردە بەلگە و نیشانە بو ھەموولایەک و ھەموو نەوہکان.

(۱۶) باسی ئیبراھیمیش بکە کە کاتی خۆی بە قەوم و ھۆزی خۆی وت: تەنھا خوا بپەرستن و ھەر لەو بترسن، ئەو بیروباوەرە چاک و پەسەند و خیردراترە بو تان، ئە گەر بزانی و تییگەن.

(۱۷) بەراستی ئەو شتانە ی کە لەجیاتی خوا دەیانپەرستن تەنھا بت و پەیکەرن، ئیوہ بوختان و شتی نابەجی دروست دەکەن، بیگومان ئەو شتانە ی کە لەجیاتی خوا دەیانپەرستن خاوەنی ھیچ رزق و رۆزیەک نین بو ئیوہ، کەواتە ھەر داوای رزق و رۆزی لە خوا بکەن، ھەر ئەویش بپەرستن، ھەر سوپاسگوزاری ئەو بن، بو لای ئەویش دەبرینەوہ.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾ وَإِذْ هَمِرْنَا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقَرِبُوا إِلَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَأَيِّمٌ لِكُفْرِكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبْتُمْ أَمْ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۱۹﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُونَ مِنَ الرَّحْمَىٰ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۳﴾

(۱۸) خۆ ئە گەر ئیوہ ئەم پەيامە بە درۆ دەزانن (وہنەبیٹ یە کەم ھۆزو گەل بن کە لە بەرامبەری پەيامی خواوە ھەلو یستتان تاوا نارەوا بیٹ) ئەوہ بەراستی گەلانیکی پێش ئیوہش پەيامی خاویان بە درۆ دەزانی، پێغەمبەریش تەنھا گەیاندن و روونکردنەوہی ئاشکرا ئەرکی سەرشانیی.

(۱۹) ئایا ئەوہ سەرنجیان نەداوہ چۆن خوا لە سەرەتاوہ دروستکراوان بەدی دەھینیت و پاشان دووبارە ی دەکاتەوہ، بیگومان ئەو شتانە بو خوا زۆر سادە و ئاسانە.

(۲۰) ئەی پێغەمبەر ﷺ پێیان بلی: با بگەرین بە زەویدا، تەماشای بکەن و سەرنج بەدن چۆن ئەو زاتە دروستکراوانی بەدەھیناوە، لەوہودواش ھەر خوا سەرلەنوێ بەرپایان دەکاتەوہ (بە شێوہ و شیوازیکی تر ئاسمانەکان و زەوی و ئیھەش دەھینیتەوہ کایە) بەراستی خوا دەسەلاتی بەسەر ھەموو شتی کەدا ھەیە.

(۲۱) ھەندیەک جار: خۆی گەورە سزای ئەو کەسانە دەدات کە ویستی لە سەریەتی و شایستە ی سزان، سۆزو میھرەبانی خۆیشی دەنوینیت بو ئەوانە ی کە دەیوینت و باوەردارن، سەرئەنجایش ھەر بو لای ئەو زاتە دەبرینەوہ. (بو ئەوہی ھەرکەس بە گویرە ی کاروکرەوہی پاداشت یان سزا بدرینتەوہ).

(۲۲) ئەی گرۆی ئادەمیزاد) ئیوہ ناتوانن خوا دەسەوسان بکەن، نە لە زەویدا نە لە ئاسماندا، کەشیش نیە جگە لە خوا پشتیوانتان بیٹ و فریاتان بکەوینت (ئە گەر رێگە ی چەوت و نادروست بگرن.

(۲۳) ئەوانە ی کە بروایان نیە بەتایەت و فەرمانەکانی خوا بەدیدارو ئامادەبوونی بەردەم بارە گاکە ی (بو لێپرسینەوہ) ئا ئەوانە (خوا دەفەرموینت) لە میھرەبانی من ناومیدن و ئەوانە سزای زۆر بەئیش بویان ئامادە یە.

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَفَتُلْهَوْنَ أَوْحُرِفُونَ
 فَأَجْبَدُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾
 وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
 بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ لَّمْ يَلُوطًا وَقَالَ
 إِنِّي مَهَاجِرٌ لِّي رَجِيءٍ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
 وَءَاتَيْنَاهُ إِجْرًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ
 ﴿٢٨﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأُنثَىٰ تَوْحِشَةٌ
 مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ أَيْتَكُمْ لَأَأْتِيَنَّكُمْ
 أَرْجَالُ الرِّجَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَكُم
 فِي كَادِيكُمْ الْمُنْكَرِ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
 أَنْ قَالُوا أَتَأْتِنَا بَعْدَآبِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿٣٠﴾ قَالَ رَبِّ انصُرني عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

(۲۴) جا وہ لامی قوم و ہوزہ کہی ئیبراهیم تنہا
 تہوہ بوو کہ وتیان: بیکوژن بان بیسوتین بہ لام خوا لہ
 ناگرہ کہ رزگاری کرد، بیگومان ٹا لہو پیشہاتہ دا نیشانہ
 و بہ لگہی زور ہہیہ بو تہو کہ سانہی کہ ئیمان و باوہر
 دہینن. (بہ ویست و دہسہ لاتی تہوزاتہ).

(۲۵) لہوہ دووا پیی و تن: بہ پراستی تہوہی ئیوہ لہ جیاتی
 خوا دہ تانہ پرست تنہا بت و پیکہرن، لہ بہ رخاتری
 یہ کترو ریزدانانتان بو یہ کترہ لہ ژبانی دنیا دا، دوا جار لہ
 روژی قیامہ تدا یہ کتر کافر دہ کەن و یہ خہی یہ کتر دہ گرن،
 ہہندی کیشتان نہ فرین لہ ہہندی کی ترتان دہ کەن،
 سہرہ نجامیش شوین و جیگہی دیار یکر او تان ناو ناگرہ،
 رزگار کہ ریشتان نی یہ.

(۲۶) ئینجا - لوط - باوہری پی ہینا، ئیبراهیم دوای تہوہی کہ نائومیڈ بوو لہ قہومہ کہی و تی:
 بہ پراستی من ئیتر کوچ دہ کہم بو لای پەرودہ دگارم (بو تہو شوینہی کہ تہو بو م دیاری دہ کات)،
 چونکہ بہ پراستی تہو زاتیکی زور بہ دہسہ لات و دانایہ.

(۲۷) پاشان ئیسحاقمان پیبہ خشی و یہ عقوبیشمان بہ ئیسحاق بہ خشی و پیغہ مہرایہ تیمان کردہ کالای
 بالای نہوہ کانی، کتیبہ ئاسمانیہ کانیشمان بو ناردن، ہر لہ دنیا دا پاداشتمان دایہوہ، تہو بہ پراستی لہ
 قیامہ تیشدا لہ ریزی پیاوچا کاندایہ (پیغہ مہری خویشمان دہ چیتہ و ہ سہر تہو دہ چہ لہ کہ پیروزہ).

(۲۸) یادی (لوط) یش بکہ کاتیک بہ قہومہ کہی و ت: ئیوہ بہ پراستی تاوانیکی گہورہ دہ کەن، ئیوہ
 گوناہیکی ناشیرین تہ نجام دہ دہن، ہیچ کہس بہر لہ ئیوہ بہ کاری وا ہہ لئہ ساوہ!!!

(۲۹) ئایا ئیوہ بہ راستانہ نیربازی دہ کەن و ریگہ بہ خہ لکی دہ گرن و لہ یانہ کہ تاندا کاری نابہ جی و
 ناشیرین و نادرست تہ نجام دہ دہن؟! کہ چی وہ لامی قومی (بہ دخو) تنہا تہوہ بوو کہ وتیان: ئادہی
 کوا سزاو تولہی خوا، تہ گہر تو راست دہ کہیت؟! بو مان بیہینہ؟

(۳۰) (لوط دو عای لیکردن) و تی: پەرودہ دگار، سہر کہ و تنم پی بہ خشہ بہ سہر تہم قہومہی کہ
 تووی خراپہ دہ چینن و بہد رہوشتی و شہروال پیسی دہ کەن.

(۳۱) جا کاتیک کہ فریشتہ کانمان گہ یشتنه لای ئیبراهیم و مزدهی هاتنه دنیای ئیسحاقیان پییه خشی، وتیان: به پراستی ئیمه له ناوبه ری خه لکی ئەم شارهین، چونکه بیگومان خه لکه که ی زور سته مکارو به دره وشتن.

(۳۲) ئیبراهیم وتی: ئاخر (لوط) له ویسه، فریشته کان وتیان: ئیمه چاکتر ده زانین کیی لیه، دلنیا به که ئەوو خاوو خیزانی رزگار ده که بین جگه له هاوسه ره که ی که له تیاچوان ده بیټ.

(۳۳) جا کاتیک فریشته کان گه یشتنه لای (لوط)، به هاتنیان زور دلته نگ و غه مبار بوو، (نه یده زانی که فریشتهن) سه ری دنیای لی هاته وه یه ک، وتیان: مه ترسه و غه مت نه بیټ (ئه وانه ناتوانن ده ستر یژی بکه نه سه ر ئیمه، ئیمه فریشتهین)، بیگومان ئیمه

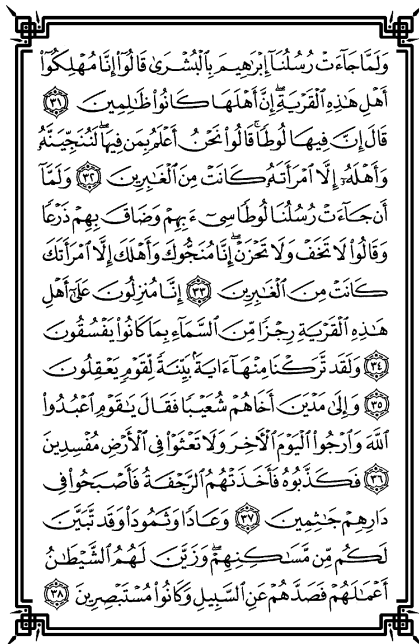
رزگار که ری توو که س و کاره که تین جگه له هاوسه ره که ت، که له تیاچوانه. (به هو ی کافر بونی وه). (۳۴) به پراستی ئیمه دابه زینه ری سزاو به لای ئاسمانین به سه ر خه لکی ئەم شاره دا به هو ی ئەوه ی که له فه رمانی خوا ده رچون و له سنور ترازاوان.

(۳۵) سویند به خوا سه ره ئه نجام ئاسه واریکی ئاشکرمان (له شاری کاول و ویران) به جی هیشت بو کسانیک که ژیر و هوشمه ندین (که تی بگن و سه رنج بدهن).

(۳۶) ههروه ها شوعه ییمان ره وانه کرد بو ناو براکانی له شاری مه دیه ن، پیی وتن: ئەهی قه وم و هو زم ته نها خوا به رستن، به هیوای قیامه ت و ئاینده وه بژین و ترسی ته نگانه ی ئەو روژه تان هه بیټ، گونا هو تاوان و خراپه له سه ر زه ویدا ئەنجام مه ده ن و مه چیئن (چونکه زه وی بی خاوه ن نیه و ژیا نتان تا سه ر نیه، به زانده ی سنوره کان ده ره ئه نجامی باش نایټ).

(۳۷) له ئاکامدا خه لکه که بروایان پییه کرد، ئیتر بوومه له رزه یه ک دوو چاریان بوو، هه ره موویان له ماله کانیاندا به چو کدا هاتن و مردن (بوون به ژیر خاک و خو له وه).

(۳۸) ههروه ها (عاد) ی قهومی (هود) و (ثمود) ی قهومی (صالح) یشمان له ناو برد که به هو ی که لاه و شوینه واری کاولیانه وه، دیار و ئاشکران، شه ی تانیش کرده وه ی نادره ست و ناپه سه ندیانی بو رازانده بوونه وه، له ریگه و ریپازی راست و دروست ویلی کرد بوون، له کاتیکدا ئەوان خاوه نی عه قل و بیرو هوشیش بوون و به رچاو رون بون.

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَسْكِرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِيَةً
 ﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِنُيُوفِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّبَاحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَا لِيَ الْعَنْكَبُوتِ
 أَنْ تَذُتْ بِنَتَائِرٍ وَإِنْ أَوهَرَ الْبُيُوتِ لَبِثَ الْعَنْكَبُوتُ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَنْتَلِ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقْرِضْكَ لِرَبِّكَ الصَّلَاةَ تَتْلُو عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

(۳۹) قارون و فیرعون و هامانیشمان له ناو برد، سویند به خوا موسا به لگه ی زوری بو هیئان، که چی خویان زور به گه وره دانا له زه ویدا، سه رته نجام نه یان توانی له سزاو توله ی خوا خویان رزگار بکن.

(۴۰) نیمه هه ریه کی که له وانه مان به سزای تاوانی خوی گه یاند، جا هه یانبوو به رد بارانمان کرد، هه یانبوو دهنگ و سه دای به هیژ له ناوی برد، هه یانبوو به ناخی زه ویدا بردمانه خواره وه، هه شیانوو نوقمی ده ریامان کرد، جا وه نه بیث خوا ستمی لی کرد بن، به لکو هه ر خویان ستمیان له خویان ده کرد.

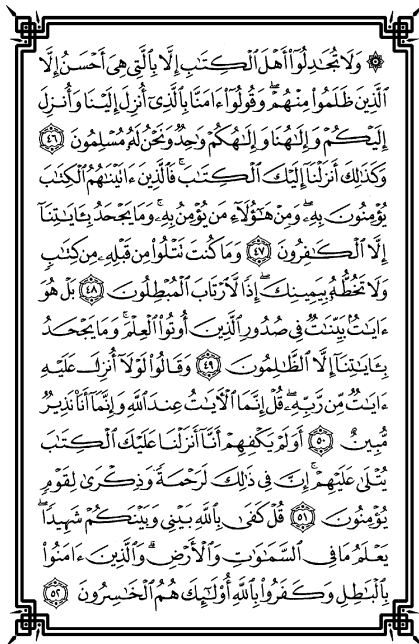
(۴۱) نموننه ی ئه وانه ی جگه له خوی گه وره، که سانیکی تر ده که نه پشتیوانی خویان، وه که نموننه ی

جالجالو که یه که وایه که مالیکی بو خوی ساز کرد بیث، به راستی لاوازترینی هه موو ماله کان؛ مالی جالجالو که یه ئه گهر سه رنجیان بدایه و تیگه یشتنایه (چونکه مالی جالجالو که نه بناغه و نه دیواری هه یه، نه سه رو ده رگا و په نجه ره، نه ده توانیث به رگه ی با و باران و رووداوه کان بگریث میبه که شه نیره که له ناو ده یات دوی جوت بون، پاشان بیچوه کانیش دایکیان له ناو ده بن!!!

(۴۲) بیگومان خوا خوی چاک ده زانیث ئه وه ی ئه و خه لکه هاناو هاواری بو ده بن له جیاتی ئه و، چه نده بی ده سه لاتن، چونکه هه ر خوی خاوه ن ده سه لاته و زوریش داناو کار به جی به (له و بواره ی که بو تاقیکردنه وه ی خه لکی له ژبانی دنیا دا ره خساندویه تی).

(۴۳) ئا ئه م نمونانه نیمه ده به یینه وه بو خه لکی، ته نه زانا و شاره زاکان تی ده گهن و تی ده فکرن.
 (۴۴) ئاشکرایه خوا ئاسمانه کان و زوی به ری که و بیگترین شیوه دروست کردوه، به راستی ئا له و کاره دا به لگه و نیشانه ی ته واهه یه بو ئیمانداران.

(۴۵) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ئه وه ی بو ت ره وانه ده کریث له قورئان بیخوینه ره وه و نوژیث به چاکی ئه نجام بده، چونکه به راستی نوژیث به ره هلستی له گوناوه تاوان و نادروستی ده کات، بیگومان یادی خوا له هه موو شت گه وره تر و به نرختره (که ده بیث له کاتی نوژیث و کاتی تریشدا بیرو هوشی ئیماندار، دابگریث)، خوا خویشی زانایه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ده یکنه و به و ره فتاران ه ی که ئه نجامی ده دن.

(۴۶) گفتوگو و (مجادلة) مه‌کن له‌گه‌ل‌خواه‌نی‌ک‌تیب‌ه
 ناسمانیه‌کاندا مه‌گه‌ر به‌جوانترین شیوه، جگه له‌وانه‌یان
 که سته‌میان کردوه (ئه‌وه ره‌فتارتان له به‌رامبه‌ریانه‌وه
 ده‌بیت جیاواز بیت) پیشیان بلین: ئیمه باوه‌رمان هیئاوه
 به‌وه‌ی بو ئیمه و ئیوه دابه‌زینراوه، خوی ئیمه و خوی
 ئیوه ته‌نهایه کی‌که، ئیمه فه‌رمانبه‌رداری ئه‌و زاته‌ین.

(۴۷) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر به‌ شیوه‌یه‌ی ک‌تیب‌ه‌کانی
 پیشومان نازل کرد قورئانیشمان بو تو نازل کرد، جا
 ئه‌وانه‌ی ک‌تیب‌مان پیداون و به‌راستی خویندوو یانه‌ته‌وه،
 ئه‌وه باوه‌ر ده‌هینن به‌ قورئان، هه‌ندی‌که له‌و خه‌ل‌که‌ی
 تریش هه‌ن باوه‌ر ده‌هینن پی‌ی و موسلمان ده‌بن، جا که‌س
 نیه ئینکاری ئایه‌ت و به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه بکات
 (دوای ل‌بردنی گومان) جگه له‌خوانه‌ناسان.

(۴۸) تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش ناردنی ئه‌م قورئانه هیچ

ک‌تیب‌یکت نه‌ده‌خوینده‌وه، به‌دهستی خویشت هیچ شتی‌کت نه‌نووسپوه، (چونکه نه‌خوینده‌وار بو‌ویت)
 خو ئه‌گه‌ر شتی‌کی وات ئه‌نجام بدایه، له‌و کاته‌دا نه‌فام و دم به‌تاله‌کان دنیایان پر ده‌کرد له‌شک و
 گومان (که‌گوایه قورئان له‌دانان و دارشتنی تو‌یه).

(۴۹) نه‌خبر ئه‌م قورئانه‌گوفتارو دارشتنی تو‌نیه، به‌لکو قورئان چه‌ند ئایه‌تی‌کی روون و ئاشکرایه له
 سینه‌و دل و ده‌روونی ئه‌و که‌سانه‌دایه که‌عیلم و زانستیان پی‌به‌خسراوه و له‌به‌ریانه، به‌راستی جگه له
 سته‌مکاران، که‌س به‌ره‌لستی و نکولی له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه نیه.

(۵۰) کافران (وادیاره قورئان به‌به‌لگه‌دانانین بو‌یه) ده‌لین: باشه چی ده‌بوو؛ ئه‌گه‌ر نیشانه و به‌لگه‌ی
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه بو ره‌وانه بکرایه، تو‌ش ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌وه‌لامیاندا بلین: مو‌عجیزه و نیشانه
 و به‌لگه‌ماددیه‌کان به‌دهست خوا خو‌یه‌تی و من ته‌نهایا‌گادار که‌روه‌وه و بیدارکه‌روه‌یه‌کی ئاشکرام
 بو‌تان.

(۵۱) ئایا به‌س نیه بو‌یان که به‌راستی ئیمه قورئانمان دابه‌زاندوه بو‌ت و به‌سه‌ریاندا ده‌خوینریته‌وه،
 بی‌گومان ئا له‌و قورئانه‌دا ره‌حمه‌ت و یاداوه‌ری ئاشکرا هه‌یه بو ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمان ده‌هینن.

(۵۲) (له‌وه‌ودوا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) بییان بلین: ته‌نهایا‌خوا به‌سه‌شایه‌ت بیت له‌نیوانماندا (که‌من
 په‌یامه‌که‌یم پی‌ی راگه‌یاندوون)، هه‌ر ئه‌و زاته‌ش زاناو ئا‌گایه به‌هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه،
 ئه‌وانه‌ش باوه‌رپیان به‌ناحه‌قو به‌تال هیئاوه و باوه‌رپیان به‌خوی (تاک و ته‌نهایا) نه‌هیئاوه، ئا ئه‌وانه هه‌ر
 خو‌یان خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندن.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَيَأْتِيهِمْ بَعَثَةٌ وَّهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَعْبَثُ أَهْلُ الْعَذَابِ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٥٥﴾ نِعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعِدُونَ
 ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّا لِلَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
 مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

(٥٣) بئ باوه‌ران په‌لته لئ ده‌کهن و داوای هاتنی سزات لئ ده‌کهن، خو ته‌گه‌ر کاتی تاییه‌تیمان دیاری نه‌کردایه بو پیشهاتنی، یه‌کسه‌ر سزایان بو ده‌هات، بیگومان نه‌و سزاو تو له‌یه، له‌ناکاو یه‌خه‌یان پیده‌گریت، له‌کاتی‌کدا نه‌وان هه‌ست به‌نزیک بوونه‌وه‌شی ناکهن.

(٥٤) بئ باوه‌ران په‌لته لئ ده‌کهن و داوای هاتنی سزات لیده‌کهن، له‌حالی‌کدا دو‌زه‌خ ده‌وری کافرانی داوه‌و هه‌رگیز له‌سزای ده‌ریاز نابن...

(٥٥) له‌روژیکدا سزا دایانده‌گریت له‌سه‌رویانه‌وه، له‌ژیر پییانه‌وه، خوای گه‌وره پییان ده‌فه‌رمویت: بجیژن سه‌رئه‌نجامی نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌کاتی خو‌ی نه‌نجامتان دده‌ا.

(٥٦) (په‌روه‌ردگار به‌ئیماندارانی به‌گیره‌اتو له‌ناو کافراندا راده‌گه‌یه‌ئیت): نه‌ی به‌نده‌کانم زه‌وی من فراوانه، مولکی من به‌ریلاوه (کوچ بکهن، خو‌تان رزگار بکهن)، ته‌نها هه‌ر من بیه‌رستن. (ده‌ستبه‌رداری تاینه‌که‌تان مه‌بن).

(٥٧) (له‌وانه‌یه‌ترسی مه‌رگ له‌ئارادا هه‌بی‌ت بو‌یه‌ترسیان ده‌روه‌یسیه‌وه و ده‌فه‌رمویت): هه‌موو که‌س ده‌بی‌ت مردن بجیژیت (که‌ی، له‌کو‌ی، به‌چی، خوا نه‌بی‌ت که‌س نازانی‌ت) له‌وه‌ودوا ته‌نها بو‌لای ده‌برینه‌وه.

(٥٨) جا نه‌وانه‌ی که‌ئیمان و باوه‌ریان هی‌ناوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه، سویند به‌خوا نه‌وانه له‌به‌هه‌شتدا له‌چه‌نده‌ها کوشک و ته‌لارو ژووری به‌رزو رازاوه‌دا پیشوازیان لئ ده‌گریت، چه‌نده‌ها رو‌بارو تافگه‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا و به‌به‌رده‌م کوشک و ته‌لاره‌کانیدا ده‌روات، (نه‌و به‌خته‌وه‌رانه) ژیانی نه‌براهه له‌و (شوینه‌خوشانه‌دا) ده‌به‌نه‌سه‌ر، ئای چه‌ند جوانه‌پاداشتی تیکوشه‌ران له‌پی‌ناوی خوادا....

(٥٩) نه‌وانه‌ی خو‌گرن له‌به‌رده‌م نه‌شکه‌نجه و ئازاری بئ باوه‌راندا و هه‌ر پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن... (٦٠) هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت له‌گیروگرفتی رزق و رو‌زیش دلنیا‌یان بکات: بو‌یه‌ده‌فه‌رمویت: زور زینده‌وه‌ر هه‌یه‌رزق و رو‌زی خو‌یان نه‌داوه به‌کولی خو‌یاندا (که‌چی خوا په‌کیان ناخات و له‌برسا نامرن)، چونکه‌خوا رزقی نه‌وانیش و ئیوه‌یش ده‌دات، بیگومان نه‌وزاته بیسه‌ر (به‌قسه و گو‌فتارتان) و زانایه (به‌خه‌یالی دل و ده‌روونتان).

(٦١) سویند به‌خوا ته‌گه‌ر په‌رسیار له‌بئ باوه‌ران بکه‌یت: کئئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه، رو‌ژو مانگی رام کردوه، به‌دلنیا‌یی و بئ دوودلی ده‌لین: (الله) دروستی کردوون، جا چون لاده‌درین له‌ریبازی یه‌کخو‌اناسی و فریو ده‌خون؟!

(٦٢) هه‌ر خوایه‌رزق و رو‌زی ده‌به‌خشیت به‌هه‌ر که‌س که‌بیه‌ویت له‌به‌نده‌کانی، یان ده‌پگریته‌وه و که‌می ده‌کاته‌وه (بو‌تاقی کردنه‌وه)، په‌راستی خوا خو‌ی به‌هه‌موو شتی‌ک زاناو ناگایه (ده‌زانی‌ت چ‌حاله‌تی‌ک چاک و له‌باره بو‌هه‌ر به‌نده‌یه‌ک، نه‌وه‌ی بو‌پیش ده‌هینیت).

(٦٣) خو ته‌گه‌ر لیان بپرسیت: کئئاو له‌ئاسمانه‌وه ده‌بارینیت، و زه‌وی پئ ده‌بوژینیته‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی خاموش و مردوو بو، نه‌وه به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌لین.. (الله) (تو نه‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ، نه‌ی ئیماندار) بلئ: سوپاس بو‌خوا، که‌ئاوا، دان به‌ده‌سه‌لاتیدا ده‌ئین، نه‌خیر هی‌شتا به‌راستیان نی‌یه، به‌لکو زوربه‌یان بئ بیرو هو‌شن و ژیریان ناخه‌نه‌کار.

(۶۴) ژبانی ئەم دنیاہ جگہ لہ گہمہ و گالتہ و یاری شتیکی ترنیہ.. (واتہ بی نرخہ و ئەوہ ناژی خەلکی ئاوا پەلاماری دەدەن و ستەم لہ پیناویدا دەکن) بەراستی مالی قیامت و ژبانی ناو بەهەشت، ژبانہ (شایستەئە ئەوہ یە کە ئادەمیزاد هەول و کۆششی بو بەدات)، ئە گەر بیانزانیایە و تیبگە یشتنایە.

(۶۵) هەر کاتیکی خەلکی (باوەر لاواز) سواری کەشتی دەبن، مەترسی نوقم بوون و تیاچوون روویان تیدەکات، زور بە کول، هاناو هاوار بو خوا دەبن و بە دلسۆزی و ملکہ چیهوہ باوەر دەهین، بەلام کاتیکی خوا رزگاریان دەکات و دەگەنەوہ وشکانی دەستبەجێ لہ ریبازی یە کتاپەرستی دەترازین و هاوہل و هاوہش بو خوا بریار دەدەن.

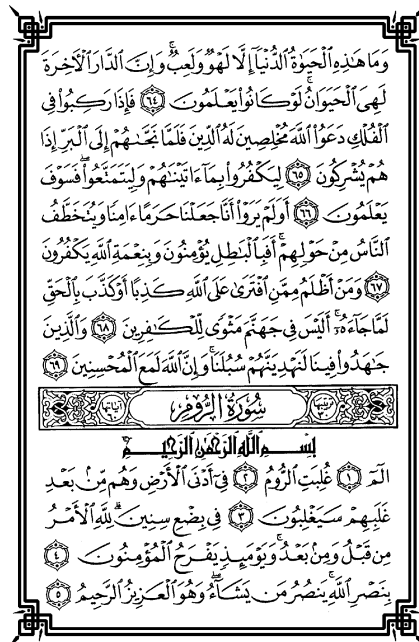
(۶۶) جا با ئەوانە هەر ناشوکرو بەدئەمەک بن لہ بەرامبەر ئەو هەموو بەخششانەئە ئیمەوہ، با نازو نەعمەتەکانی خوا بە کار بەینن بەو شیوازەئە کە پسی رازی نییە، سەرەنجام لہ داهاتوودا خویان دەبیننەوہ و بەتاگا دینەوہ....!

(۶۷) (باشە، خوانەناسانی مەککە) هەست ناکەن، نابینن کە

چون شوینیکی ئەمین و پر لہ ئاسایشمان بو فەرہام هینان لہ کاتیکی، لہ دەوروہەریانەوہ خەلکی دەفرینریت، ئایا هەریاوەر یە بەتال و ئاحەقی دەهین و هەست بە نازو نەعمەتەکانی خوا ناکەن و سەلەبی دەکەن؟!)

(۶۸) جا ئیترکی ئەوہ ستەمکارترە کە درۆ بە ناوی خواوہ هەلدەبەستیت و هاوہلی بو بریار دەدات، یان ئەو حەق و راستیەئە کە بوی هاتووہ بە درۆی دەزانیت، ئایا لہ دۆزەخدا چیگە و ریگە یە کە هەمیشەیی بو بی باوەران دااین نە کراوہ؟ (تا لەوێ دان بە راستیە کاندانین).

(۶۹) ئەوانەش لہ پیناوی ئیمەداو بو بەدەستەینانی رەزامەندی ئیمە؛ هەول و کۆششیان کردووہ و خویان ماندوو کردووہ، سویند بەخوا ئەوانە رینمووی دەکەین بو هەموو ریگە یە کە چاک و دروستی خومان (کە بەدەستەینانی رەزامەندی ئیمەئە لہ دوا یە)، بیگومان خوی پەرودەرگار هەمیشە لہ گەل چاکە کارانە.

سورہتی (الروم)

بەناوی خوی بەخشندە و میهرەبان

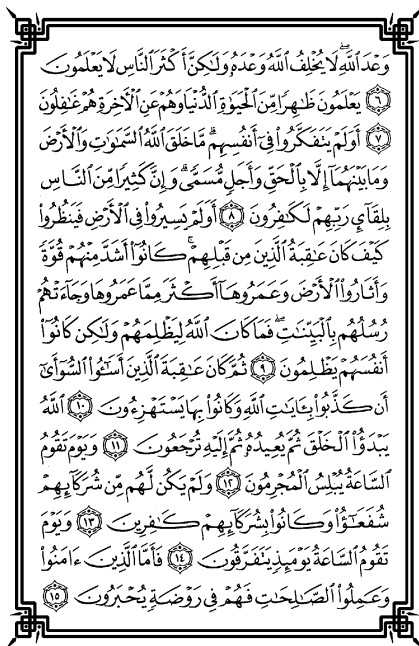
(۱) سەرئەجی سەرەتای سوورەتی (البقرة) بەدە.

(۲) رۆمەکان تیکشکینران (بەدەستی فارسەکان، لہ روژگاریکی رابوردودا).

(۳) لہ نزیکتەین و نزمترین هەریمدا، بەلام لہ ئاییندەدا (نۆرەیان دێستەوہ) رۆمەکان دواي شکستیان سەر دەکەونەوہ.

(۴) لہ چەند سالیکیدا (چەند سالیکی داهاتوویان ۳ - ۹ سال)، هەموو کارو فرماتیک تەنھا بەدەست خویە، لەوہو پیش و لەوہ و دوايش (لە هەموو کات و هەموو شوینیکی)، جا ئەو رۆژە ئیمانداران خوشحال و شاد دەبن...

(۵) بەسەرکەوتنیکی لہ لایەن ی خواوہ، (کە بەخشی بە ئیمانداران و بە رۆمەکان)، هەر کەسێک یان هەر دەستە یە کە ئەو زاتە بیەویت، سەری دەخات، هەر ئەو خویەش خاوەنی دەسەلاتی بی سنوورە و زوریش دلوفان و میهرەبانە.

(۶) نه‌و‌ه‌ش ه‌ه‌ر ب‌ه‌ لَیْنِی خ‌و‌ا خ‌و‌ی‌ه‌ تی (ک‌ه ن‌ی‌م‌ان‌د‌ار‌ان و ر‌و‌م‌ه‌ ک‌ان س‌ه‌ر‌د‌ه‌ خ‌ات ب‌ه‌ س‌ه‌ر ف‌ار‌س‌ه‌ ک‌ان‌د‌ا)، خ‌و‌ا س‌ه‌ر ب‌ی‌ج‌ی ن‌اک‌ات ل‌ه‌ ب‌ه‌ لَیْن‌ه‌ ک‌ه‌ی، ب‌ه‌ لَام ز‌و‌ر ب‌ه‌ی خ‌ه‌ ل‌ک‌ی ت‌ه‌ ن‌ه‌ا ر‌و‌ال‌ت ل‌ه‌ د‌ن‌ی‌ا د‌ه‌ ز‌ان‌ن (ع‌ه‌ ق‌ل‌ی‌ان ل‌ه‌ چ‌ا‌و‌ی‌ان‌د‌ا‌ی‌ه‌)، ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ ب‌ی‌ ن‌ا‌گ‌ا و ب‌ی‌ خ‌ه‌ ب‌ه‌ر‌ن ل‌ه‌ ر‌و‌ژ‌ی د‌و‌ای‌ی و ق‌ی‌ام‌ه‌ ت.

(۷) ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ ه‌ه‌ر ر‌و‌ال‌ت ل‌ه‌ ژ‌ی‌ان‌ی د‌ن‌ی‌ا ب‌ه‌ د‌ی‌ د‌ه‌ ک‌ه‌ن، ل‌ه‌ ب‌ه‌ ر‌ام‌ب‌ه‌ر ق‌ی‌ام‌ه‌ ت‌ی‌ش‌ه‌ و‌ه‌ ب‌ی‌ ن‌ا‌گ‌ان.

(۸) ن‌ای‌ا ن‌ه‌ و‌ه‌ ل‌ه‌ ن‌اخ‌ی خ‌و‌ی‌ان‌د‌ا ب‌ی‌ر‌ی‌ک‌ی‌ان ن‌ه‌ ک‌ر‌د‌و‌ت‌ه‌ و‌ه‌، ک‌ه‌ خ‌و‌ا ن‌اس‌م‌ان‌ه‌ ک‌ان و ز‌ه‌ و‌ی و ه‌ر‌چ‌ی ل‌ه‌ ن‌ی‌و‌ان‌ی‌ان‌د‌ا ه‌ه‌ ی‌ه‌ ل‌ه‌ س‌ه‌ر‌ی‌ن‌ج‌ی‌ن‌ه‌ی ح‌ه‌ق و ر‌اس‌ت‌ی د‌ر‌وس‌ت‌ی ک‌ر‌د‌و‌ون؟ ک‌ه‌ چ‌ی ز‌و‌ر ب‌ه‌ی خ‌ه‌ ل‌ک‌ی ب‌ی‌ با‌و‌ه‌ر‌ن ب‌ه‌ گ‌ه‌ ی‌ش‌ت‌ن‌ه‌ خ‌ز‌م‌ه‌ تی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ د‌گ‌ار‌ی‌ان.

(۹) ن‌ای‌ا ب‌ه‌ س‌ه‌ر ز‌ه‌ و‌ی‌د‌ا ن‌ه‌ گ‌ه‌ پ‌ا‌ون، ت‌ا ت‌ه‌ م‌اش‌ا ب‌ک‌ه‌ن و س‌ه‌ر‌ن‌ج ب‌د‌ه‌ن چ‌ی‌م‌ان ب‌ه‌ س‌ه‌ر ن‌ه‌ و ن‌ه‌ ت‌ه‌ و‌ان‌ه‌ی پ‌ی‌ش ن‌ه‌ م‌ان‌د‌ا ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه‌، ل‌ه‌ م‌ان ز‌و‌ر ب‌ه‌ ه‌ی‌ز‌ت‌ر‌و ب‌ه‌ د‌ه‌ س‌ه‌ ل‌ات‌ ت‌ر ب‌و‌ون،

ز‌ه‌ و‌ی‌ان ژ‌ی‌ر‌ه‌ و ژ‌و‌ور د‌ه‌ ک‌ر‌د (وات‌ه‌ د‌ه‌ ی‌ان‌ک‌ی‌ل‌ا ب‌و‌ ک‌ش‌ت‌و‌ک‌ال و ک‌ان‌ز‌ی‌ان لَی د‌ه‌ ر‌د‌ه‌ ه‌ی‌ن‌ا) و ن‌ا‌و‌ه‌ د‌ان‌ی‌ان ک‌ر‌د‌ب‌و‌ه‌ ز‌ی‌ات‌ر ل‌ه‌ م‌ان، پ‌ی‌غ‌ه‌ م‌ب‌ه‌ر‌ه‌ ک‌ان‌ی‌ش‌ی‌ان ک‌ات‌ی خ‌و‌ی‌ ب‌ه‌ ل‌گ‌ه‌ی ز‌و‌ر و ن‌اش‌ک‌ر‌پ‌ای‌ان ب‌و‌ ه‌ی‌ن‌ا‌ب‌و‌ون؟ (ب‌ه‌ لَام ب‌ی‌ س‌و‌ود ب‌و‌، ز‌و‌ر ب‌ه‌ ی‌ان ب‌ر‌و‌ای‌ان ن‌ه‌ ک‌ر‌د) ج‌ا و‌ن‌ه‌ ب‌ی‌ت خ‌و‌ا س‌ت‌ه‌ م‌ی‌ لَی‌ک‌ر‌د‌ب‌ن، ب‌ه‌ ل‌ک‌و ه‌ه‌ر خ‌و‌ی‌ان س‌ت‌ه‌ م‌ی‌ان ل‌ه‌ خ‌و‌ی‌ان د‌ه‌ ک‌ر‌د.

(۱۰) پ‌اش‌ان ن‌ه‌ و ت‌ی‌ا‌چ‌و‌ون‌ه‌ س‌ه‌ر ن‌ه‌ ن‌ج‌ام‌ی‌ ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ ب‌و‌و ک‌ه‌ ت‌ا‌وان و گ‌و‌ن‌ا‌ه‌ی‌ان ک‌ر‌د؛ چ‌ون‌ک‌ه‌ ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ ب‌ر‌و‌ای‌ان ب‌ه‌ ن‌ای‌ه‌ت و ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ه‌ ک‌ان‌ی‌ خ‌و‌ا ن‌ه‌ ه‌ی‌ن‌ا و گ‌ال‌ت‌ه‌ ی‌ان پ‌ی‌ د‌ه‌ ک‌ر‌د.

(۱۱) ه‌ه‌ر خ‌و‌ا خ‌و‌ی‌ د‌ر‌وس‌ت‌ک‌را‌وان د‌ه‌ ه‌ی‌ن‌ی‌ت‌ه‌ م‌ه‌ ی‌د‌ان و د‌و‌ای‌ی و‌ه‌ ک‌ خ‌و‌ی‌ان لَی‌د‌ه‌ ک‌ات‌ه‌ و‌ه‌، (س‌ه‌ر‌ه‌ ت‌ا ه‌ه‌ر ن‌ه‌ و‌ د‌ر‌وس‌ت‌ی ک‌ر‌د‌و‌ون و ه‌ه‌ر ن‌ه‌ و‌ی‌ش د‌و‌ای‌ م‌ر‌د‌ن د‌و‌ب‌ار‌ه‌ ز‌ی‌ن‌د‌و‌و‌ی‌ان د‌ه‌ ک‌ات‌ه‌ و‌ه‌)، س‌ه‌ر ن‌ه‌ ن‌ج‌ام‌ی‌ش ه‌ه‌ر ب‌و‌ ل‌ای ن‌ه‌ و ز‌ات‌ه‌ د‌ه‌ ب‌ر‌ی‌ن‌ه‌ و‌ه‌.

(۱۲) ن‌ه‌ و ر‌و‌ژ‌ه‌ی ق‌ی‌ام‌ه‌ت ب‌ه‌ ر‌پ‌ا د‌ه‌ ب‌ی‌ت، ت‌ا‌وان‌ب‌ار‌ان و ت‌ا‌وان‌ک‌ار‌ان ن‌ا‌و‌م‌ی‌د و ب‌ی‌ ه‌ی‌و‌ا د‌ه‌ ب‌ن (چ‌ون‌ک‌ه‌ د‌ه‌ ز‌ان‌ن چ‌ی‌ان چ‌ان‌د‌و‌و‌ه‌ و چ‌ی‌ان ک‌ی‌ل‌ا‌و‌ه‌ و چ‌ی‌ان د‌ه‌ س‌ت پ‌ی‌ش‌ک‌ه‌ری ک‌ر‌د‌ه‌).

(۱۳) ن‌ی‌ن‌ج‌ا ک‌ه‌ س‌ی‌ان د‌ه‌ س‌ت ن‌اک‌ه‌ و‌ی‌ت ل‌ه‌ و‌ان‌ه‌ی ب‌ه‌ ش‌ه‌ر‌ی‌ک و ه‌ا‌و‌ه‌ ل‌ی‌ان د‌ه‌ ز‌ان‌ی ت‌ا ت‌ک‌ای‌ان ب‌و‌ ب‌ک‌ات و ف‌ر‌ی‌ای‌ان ب‌ک‌ه‌ و‌ی‌ت، ن‌ه‌ و‌س‌ا ن‌ی‌ت‌ر ب‌ه‌ ن‌ا‌چ‌اری، ب‌ی‌ با‌و‌ه‌ر د‌ه‌ ب‌ن ب‌ه‌ ش‌ه‌ر‌ی‌ک و ه‌ا‌و‌ه‌ ل‌ه‌ ک‌ان (ک‌ه‌ ل‌ه‌ د‌ن‌ی‌اد‌ا پ‌ش‌ت‌ی‌ان پ‌ی‌ د‌ه‌ ب‌ه‌ س‌ت‌ن و ه‌ان‌ا و ه‌ا‌و‌ار‌ی‌ان ب‌و‌ د‌ه‌ ب‌ر‌د‌ن ت‌ا ن‌ا‌وات و خ‌و‌اس‌ت‌ه‌ ک‌ان‌ی‌ان ب‌و‌ ن‌ه‌ ن‌ج‌ام ب‌د‌ه‌ن).

(۱۴) ن‌ه‌ و ر‌و‌ژ‌ه‌ی ق‌ی‌ام‌ه‌ت ب‌ه‌ ر‌پ‌ا د‌ه‌ ب‌ی‌ت، ن‌ه‌ و خ‌ه‌ ل‌ک‌ه‌ ه‌م‌و‌ی ل‌ه‌ و ر‌و‌ژ‌ه‌د‌ا؛ ل‌ه‌ ی‌ه‌ ک‌ داد‌ه‌ ب‌ر‌ی‌ن و د‌ه‌ ب‌ن‌ه‌ د‌و‌و‌ د‌ه‌ س‌ت‌ه‌ و‌ه‌.

(۱۵) ج‌ا ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ی با‌و‌ه‌ر‌پ‌ان ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه‌ و ک‌ر‌د‌ه‌ و‌ه‌ چ‌اک‌ه‌ ک‌ان‌ی‌ان ن‌ه‌ ن‌ج‌ام‌د‌ا‌و‌ه‌، ن‌ه‌ و‌ان‌ه‌ ل‌ه‌ ب‌اخ‌چ‌ه‌ و ب‌اخ‌ت‌ی‌ ب‌ه‌ ه‌ش‌ت‌ن‌د‌ا ب‌ه‌ ژ‌ی‌ان‌ی پ‌ر ل‌ه‌ ک‌ام‌ه‌ر‌ان‌ی و ب‌ه‌ خ‌ت‌ه‌ و‌ه‌ر‌ی و ن‌اس‌و‌ود‌ه‌ ی‌ی ش‌اد د‌ه‌ ک‌ر‌ی‌ن.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
 فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾
 وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ تُرَابٍ إِذَا أَنْتُمْ تَنَسَّرُونَ ﴿٢٠﴾
 تَنَسَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ الْمَیِّتَ مِنْكُمْ وَاللَّوْزِجْرَانَ ﴿٢٣﴾
 فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَلَّيْمِينَ ﴿٢٤﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ مَا مَكَّرَ بِالنَّبِيِّ
 وَأَتْبَارِهِ وَإِنَّا لَوَدَّعَاكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُرْسِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٦﴾

(۱۶) ئەوانەش بئى پروا بوون، کاتی خۆی بەلگە و نیشانە کانی ئیمەیان بەدرۆ دەزانى و بروایان بە گەبشتنى قیامەت و زیندوو بوونەووە نەبوو، ئەوانە تامادە دەکرین لە تاو سزایە کى سەخت و دۆزەخىکى پر ئەشکەنچە و ئازاردا.

(۱۷) کەواتە پاکى و بىگەردى و ستايش بو خوا، کاتىک کە ئیوارە و بەیانیتان لى دادیت.

(۱۸) شوکرو سوپاسگوزارى هەر شایستەى زاتى خواپە لە ئاسمانە کان و زەویدا، لە کاتى عیاشاو تاریکیدا، هەر وەها کاتىک کە نیوەرۆتان بو پیش دیت.

(۱۹) ئەو خواپە زیندوو لە مردوو دەردەهێنیت (لە ماددە بئى گیانە کان زیندەووەران دروست دەکات)، مردوویش لە زیندوو دەردەهێنیت (زیان و مردن بەردەوامە و تێپەلکیشى یەکن)، زەوى دواى مردنى زیندوو دەکاتەووە (زەوى لە وەرزى پایز و زستاندا جوړه مردنیکى بەسەردا دیت، لە وەرزى بەهارو هاویندا جوړه زیندوو بوونەووە کى تیدا ئاشکرایە)، جا هەر ئا بەو شپووەیە ئیووەش لە گوړه کان دەردەهێنرینهووە. (لەووە دەچیت

وہ کو زوربەى زانایان دەفەر موون: زیندوو بوونەووەى دوووم جار وینەى روہک لەم خاکە سەردەر بەھینن).

(۲۰) لە نیشانە و بەلگە کانی خوا ئەووەیە ئیووەى لە خاک دروست کردوو، لەووەدوا دواى برینى چەند قوناغیک دەبنە مرووف و بە سەر زەویدا بلاو دەبنەووە.

(۲۱) یەکیک لە نیشانە و بەلگە کانی تری ئەووەیە: کە هەر لە خوۆتان هاوسەرى بو دروست کردوون بو ئەووەى ئارام بگرن لە لایداو لە نیوانتاندا خوۆشەوێستى و سۆزو میھەربانى فەراھەم هیناوە، بەپراستى ئا لەو دیاردانەدا نیشانە و بەلگە هەیە بو کەسانیک بێردە کەنەووە و تێدەفکرن. (لە وردە کاریبە کانی ژیان).

(۲۲) (یەکیکى تر) لە نیشانە و بەلگە کانی دەسەلاتى خوا، دروستکردنى ئاسمانە کان و زەوى یە (کە زاناکانى ئەستێرەناسى لە ئاستیدا سەرسام و سەرگەردانن) هەر وەها جیاوازی زمان و رەنگتانه (دەنگى هېچ کەس لە کەسى تر ناکات، سەرەپاى سەدەها جوړ زمان، کە جوړى قسە کردن و دارشتنى هەر گەلێک تاییەتمەندى خۆى هەیە، جگە لە هەزاران شپواز کە لەو زمانە سەرەکیانە دەبیتەووە)، بەپراستى ئا لەو دیاردە یەشدا بەلگە و نیشانەى زۆر هەیە بو زانایان و شارەزایان.

(۲۳) یەکیکى تر لە نیشانە و بەلگە کانی خەوتنتانە لە شەو و روژدا (ئەلبەتە خەو دیاردە یە کى سەرنج راکیشەو جیگەى ورد بوونەووە و تیرامانە)، لە کاتى بیداریشدا هەول و کوۆششتانە بو بەهرە وەرگرتن لە بەخششە کانی خوا، جا بەپراستى ئا لەو دیاردە یەشدا بەلگەو نیشانەى زۆر هەن بو کەسانیک کە دەبێستن و تێدەگەن.

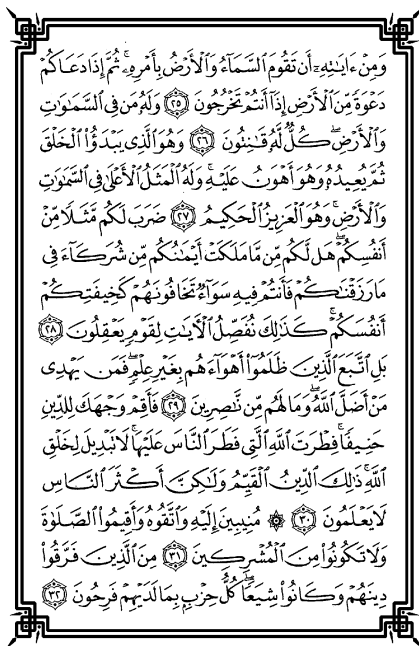
(۲۴) هەر وەها لە بەلگە و نیشانە کانی تری ئەووەیە کە هەر وەروسکەتان نیشان دەدات کە ترسى لى دەکریت و ئومید بەخشیشە (ترس لە دەنگ و روناکی بەھیزی، ترس لەووەى بپیتە ماھى تەرزە و لافاو، هەر وەها بەئومیدی فەر و بەرە کەت)، لە ئاسمانیشەووە باران دەبارینیت، زەوى پى زیندوو دەکاتەووە دواى ئەووەى کە مردبوو (روہک و گۆگیاکان وشک بوون) بەپراستى ئا لەو دیاردە یەشدا بەلگە و نیشانەى زۆر هەن بو کەسانیک ژیریان بخەنە کار.

(٢٥) له نیشانه و به لگه کانی تری خوا نه وه یه که ئاسمان و زهوی راوه ستاون به فه رمانی ئه و (خوړو هه ساره و ئه سټیره کانی له بو شاید راگرتوه بی کوله که و بی ستون)، له وه ودوا هه ر بانگیکی لیکردن، له کاتی کدا ئیوه له تو بی خاکدان، ده سټبه جی هه مووتان در ده چن له زه ویدا و زیندو و ده بنه وه.

(٢٦) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه مووی ئه و به ده یه ښه ر و خاوه نیانه، هه ر هه مووشیان ملکه چ و فه رمان به رداری ئه ون.

(٢٧) هه ر ئه و زاته له سه ره تا وه به ده یه ښه را وه کان به دی ده هیښت، پاشان به جوړیکې تر دروستیان ده کاته وه، ئه و کاره ش بو خوا ئاسانه، نموونه ی به رز و وه سفی بلند هه ر شایسه ی ئه و زاته یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئه ویش زاتیکی بالا ده ست و دانا و کار به جی یه.

(٢٨) هه ر له خو ټان نموونه ی بو هیښا ونه ته وه (که چه نده بریار دانی ها وه ل و شه ریک بو خوا نادر وست و نابه جییه) ثابا ئیوه رازین به نده و به رده سه کانتان بینه ها وه به شتان و له و مال و سامانه ی پیماندا ون شه ریک بن و وه ک یه ک سوودی لیه و به رگرن و ده سټی تیبه خه ن و لییان به ترسن و حسایان بو بکه ن، هه ر وه ک چو ټن ئیوه له یه کتر سلده که نه وه و حساب بو یه کتر ده که ن؟! نا به و شیوه یه به لگه و نموونه ی زوړ روون ده که ینه وه بو که سانیک که ژیره و هو شمه ند بن...

(٢٩) نه خیر، ئه وانه هه ر ژیر نابن، به لکو سټه مکاران شوینی ئاره زووی خو یان ده که ون دوور له هه مو و بنه مایه کی زانستی و زانیاری، جا ئیترکې ده توانیت رینمووی ئه و که سانه بکات که خوا گو مرای کردوون (ئه لیه ته خو یان ریگه ی گو مرایان هه لېژاردو وه، خوی گه وره ش به زوړ هیدایه تی که س نادات)، که سیش پشتیوان و یارمه تیده رپان نیه تا له سزای سه خت بیان پار یزیت.

(٣٠) (ئه ی ئینسان به دلئیکې پاک و بیگه رده وه) روو بکه ره به رنامه و ثابینی خوا و ئه ملا ولا مه که، خه لکینه ئیوه ش پابه ندی ئه و نه خشه یه بن که خوا ئیوه ی له سه ر دروست کردو وه (واته قورئان که ته لوک و نه خشه ی ژبانی ناده میزاده کانه لئی لامه دهن)، هیچ جوړه گوړانکاریه ک له هیچ نه خشه و دروستکراویکی خوادا نی یه، ئاهه وه یه دینی راست و دروست، به لام زوړ به ی خه لکی ئه م راستیانه نازانن.

(٣١) خه لکینه: روو بکه نه په روه ردگارتان، به ملکه چی بگه رینه وه بولای، له و به ترسن و خو ټان له سزای بپاریزن، نویژه کانیشتان به چاکی ئه نجام بدن، مه بن به و که سانه ی که شه ریک و ها وه لی بو بریار ده دهن...

(٣٢) له وانه ی که ناینه که یان به ش به ش کردو وه و بو ونه ته چه نده ها گرو و ده سټه (بروایان به هه ندیکې هه یه و بروایان به هه ندیکې نی یه، کویرانه شوین رابه ره که یان ده که ون) هه رگرو و پار تیکی ش دلخو شن به به رنامه و نه خشه و پلانی خو یان (وا ده زانن چا کترین ریبا زیان گرتو ته به ر).

(۳۳) کاتیک تهنگانه و ناخوشی تووشی خه لکی ده بیټ، هاناو هاوار بو پوره دگاریان ده بن و ههر له و ده پارینه وه، پاشان که ناخوشی و تهنگانه که نه ماو خوا دهوری رحمت و میهره بانی خوی لیکردنه وه، یه کسه ر دهسته یه کیان هاوه ل و شه ریک بو پوره دگاریان برپار ده دن.

(۳۴) با ئه وانه ههر به دنمه ک بن و قه دری نازو نیعمه ت و به خششه کانمان نه زانن، با رابویرن، له ئاینده دا ده زانن چ په نیکیان داوه و چ به لایه کیان به سهر خویان هیناوه .
(۳۵) ئایا مه گهر بو سهر ئه و موشریک و هاوه لگه رانه به لگه مان نار دووه تا ویل بن له خوا په رستی و شوینی نادرستی بکهن؟! به لگه که ش قسه بکات و شه ریک بو خوا دانانه که یان په سهند بکات!؟

(۳۶) کاتیکیش ره حمه تیک به خه لکی بچیژین، ئه و له خویان بایی ده بن (زور به یان دینداری فه راموش ده کهن)، خو ئه گهر به لاو ناخوشیه کیشیان تووش بیټ له سه ره نه نجامی کارو کرده وه و ده ست پیشخه ری خویندا، ده ست به جی نائومی د ده بن له ره حمه تی خوا.

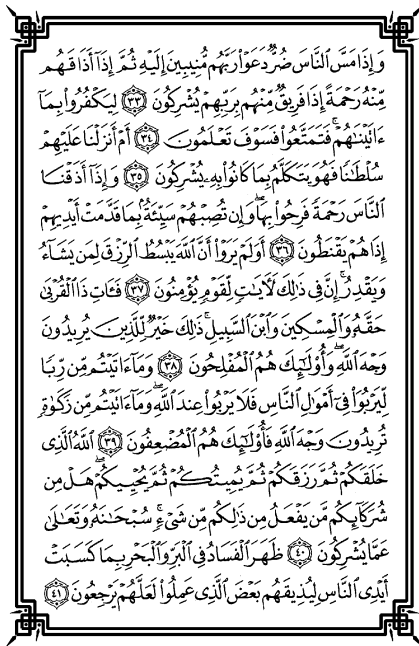
(۳۷) ئایا ئه وانه سه رنجیان نه داوه که به راستی خوا رزق و روزی و سامان فراوان ده کات بو ههر که س که بیه ویت، یاخود ده یگریته وه و که می ده کاته وه، بیگومان ئا له و حاله تانه شدا به لگه ی زور هه به بو ئه و که سانه ی که باوه ر ده هیئن.

(۳۸) که واته ئه ی ئیماندار: مافی خزمان بده، له ههر روویه که وه مافیان ده که وه یته سه رت جیبه جیبی بکه، هه روه ها مافی هه ژاران و ریوارانیش فه راموش مه که، ئه و ره فتارانه چاکتر و په سهندتره بو ئه و که سانه ی که مه به ستیان ره زامه ندی خوایه، بیگومان ههر ئه وانه ش سه رفرازو سه رکه و توون.

(۳۹) ههر پاره و سامانیکتان به سوو دابیټ به خه لکی بو ئه وه ی زیاد بکات له ناو سامانه که یاندا، ئه وه به ره که ت ناکات و پاداشتی نابیټ لای خوا (به لکو محاسه به شی له دوایه)، ئه وه ش به زه کات داوتانه و مه به ستان ره زامه ندی خوایه، ئا ئه و جو ره که سانه پاداشتیان چه ند به راهه ر ده کریته وه.

(۴۰) خوا ئه و زاته یه که دروستی کردوون و پاشان رزق و روزی پییه خشییون (ئاو و هه و و خور و خاک و هوکاره کانی به ده ست هیسانی سامان به شیکن له به خششه کانی) له دوایدا ده تانمرینیټ، پاشان زیندووتان ده کاته وه، ئایا هیچ کام له وانه ی که کردوتان به هاوبه شی خوا، شتی وایان له ده ست دیټ؟!، پاکی و بلندی بو ئه و زاته یه له وه ی ئه وانه ده یکه ن به هاوبه شی.

(۴۱) (له م سه رده مه دا) تاوان و خراپه ده رکه و تووه و هه موو سه ر زه وی و ده ریاکانیشی گرتوته وه، به هو ی ئه و تاوان و گوناها نه وه که خه لکی ده ستیان داوه تی، سه ره نه نجام ده بیټ تالای هه ندیک له کرده وه کانیا ن بچیژن (که به رپابوونی جه نگ و کاره ساته سه روشیه کان هه ندیکیتی) بو ئه وه ی بگه ریته وه (بو ریازی پاکی و خواناسی).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ
 كَانُوا أَكْثَرَ شُرَكَائِكُمْ ۖ فَأَوَّلَ وَجْهِهِمُ لِلدِّينِ الْقَائِمِ مِن قَبْلُ
 قِيلَ إِنَّ يَأْقُوبَ يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْذَعُونَ ﴿٤٢﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَهْدُونَهُ ﴿٤٣﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾ وَمِنَ ءَانبِيَاءِ أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مَبْشُرَاتٍ وَلِيَذِفَ
 مِنَ رِّجْمِهِ ۖ وَلِيَجْزِيَ الْفَٰلِكُ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا ۖ وَلِيُدْعِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ فِي رِجَالِهِمْ إِذَا هُم مُّشْرِكُونَ ﴿٤٥﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا فِي قُرُونٍ مُّتَبَعَاتٍ لِّمَن
 بِالْبَيِّنَاتِ ءَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الَّذِينَ أُجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا مِّبْسُطًا
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَدْعَاهُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَيُرِي الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِن
 بَيْنِ يَدَيْهِ ۖ فَإِذَا ءَصَابَ بِهِ مِّنْ سَحَابٍ إِذَا هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ
 لَمُبْسِطَاتٍ ۖ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ أَن يَبُرُوا لَكُمُ الْوُدَّ لَأَبْرَأَنَّكَ
 وَتُجَافَىٰ ۖ فَانظُرْ إِلَى ءَانزُرَتْ مِّنَ السَّمَاءِ كَيْفَ جُمِعَ الْوَدَّ
 مَوْتًا ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمُحِي الْمَوْتِ وَمَوْعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

(٤٢) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) پييان بلى: بگه پين به سەر زهويدا و تەماشای بکەن و سەرنج بەدن و بزانی چۆن بو سەر ئەنجامی پيشينه کان، ئەوانەى زۆر بەيان هاو له گه رو بت پەرست بوون.

(٤٣) كهواته رووى خۆت بگه ره ئەم تاینه پته و چاك و دامه زراوه، پيش ئەوهى روژيك بيت هيج كهس نه توانيت جلهوى بگريت و دژايه تى بهرنامهى خوا بكات، ئەو روژه خهلكى هه موو له يهك جيا ده بنه وه (بههشتيان بو بههشت به پى ده كرين، دوزه خيه كانيش بو دوزه خ).

(٤٤) ئەوهى كافر بيت ئەوه كافر بوونه كهى له سەر خوى ده كه ویت، ئەوانهش كه كارو كرده وهى چاك ئەنجام ده دهن، ئەوه ريگه بو خويان خووش ده كهن (به ره وه بههشت)...

(٤٥) تا خوا زۆر به زياده وه پاداشتى ئەوانه بداته وه كه ئيمانيان هينا وه كرده وه چاكه كانيان ئەنجام داوه، به راستى ئەواته كافرانى خووش ناويت.

(٤٦) له به لگه و نيشانه كانى (گه وه يى پهروه دگار) ئەوه يه چهنده ها جوړ با ده نيريت وهك مژده به خشيك (له كاتيكدا كه هه لگري هه ور و هه لمى ئاوه)، تا ره حمهت و ميه ره بانى خويتان پى بچيريت، تا كه شتبه كان به ده ريدا به فه رماني ئەو هاتو چو بکەن و تا له به خششه كانى به هره وه ر ببن، هه ره وه بو ئەوه شه كه سو پاسگوزارى بکەن.

(٤٧) سويند به خوا پيش تو (ئەى محمد ﷺ) ژماره يه كى زۆر پيغەمبەر انمان ره وانه كرده وه، بو سەر هوزو گه له كانيان، به لگه و نيشانهى زوربان بو هينان، به لام زوربان با وه ريان نه هينا، بسويه ئيمهش توله مان سه ند له وانەى كه تا وانيان كرد، ئەوسا ئيتير سه رخستنى ئيمانداران به ئەركى سه رشانى خومان زانى و سه ركه و تمان پى به خشين.

(٤٨) خوا ئەو زاته يه كه چهنده ها جوړ - با - ده نيريت، ئەو - با - يه هه ور هه لده گريت و له گه ل خويدا راپيچى ده كات، جا خوا په خشى ده كاته وه به ئاسماندا به هه ر شيو ازو شيوه يه كه بيه ویت، هه وه ره كان پارچه پارچه ده كات، ئينجا ده بينيت باران له نيوانياندا ده رده چيت و داده به زيته سه ر زه وي، جا كاتيك بارانه كهى باراند بو هه ر تا قميك له به نده كانى كه بيه ویت، ئەوانيش يه كسه ر خو شحال و دلخوش ده بن و مژده ده دهن به يه كترى...

(٤٩) به راستى پيش ئەوهى داباريتە سه ريان، زۆر نا ئوميد و بى هيو بوون.

(٥٠) جا ئيتير سه رنج به وه تەماشای چهنده ها ئاسه وارى ره حمه تى خوا بکە، كه چۆن زهوى زيندوو ده كاته وه دواى مر دنى، بيگومان ئەو زاتهى كه ئەو كارانه ئەنجام ده دات، مر دووان زيندوو ده كاته وه، هه ر خو يشى ده سه لاتى به سه ر هه موو شتيكدا هه يه، (مردوو انيش وهك ره كه له كاتى خويدا له زهوى ده رده هينيتە وه بو ليبر سينه وه).

(۵۱) سویند بہ خوا خوٰٓئہ گہر رھشہ بایہ کی زہرہ مند بشیرین و ببینن کشتوکال و باخہ کانینانی پی زہرد ہلگہرا، ٲوہ ٲوہوانہ ٲیتر دہست دہکن بہ ناشوگری و لہ دین و ہردہ گہرین۔

(۵۲) جا بہ راستی توٰٓئی پیغہ مہر ﷺ ناتوانیت دہنگی خوٰٓت، واتہ: بانگہ وازہ کہت، بہ مردوہ کان راہگہ یہ نیت، ہہر وہا ناتوانیت کہر و گوئی گرانہ کانی لیٰ ٲیہگہ یہ نیت (کافران و ہک مردو، و ہک کہرن)، کاتیہ روو و ہردہ گہرن و پشت ہلگہ کہن و باہخ بہ بانگہ وازہ کہت نادن۔

(۵۳) ہر وہا ناتوانیت رینمووی کویرو نایینان بکہیت (ٲوہوانہ ی دلان داخستوہ و نایانہ ویٲ ٲیہینی بکہن) توٰٓ ناتوانیت لہ گومرای رزگاریان بکہیت، بہ لکو توٰٓ تہنہا دہ توانیت ٲاہ تہ کانی قورٲانی ٲیمہ ہدہ ی گویٰ ٲوہ کہ سانہ دا باوہریان پیہتی و ہیچی تر، چونکہ ٲوہانہ ہہمیشہ ملکہ چی فہرمانی خوان۔

(۵۴) خوا ٲوہ و زاتہ یہ ٲیوہ ی بہ لاوازی دروست کردوہ (سہرہ تا نوتفہ یہ کی لاواز، دواپی و ہک دیل لہ سکی دایکدا،

پاشان ہر مندالی لاوازیت تا دہ گہیتہ تہ مہنی لاوی)، ٲوہ سا خوا ہیرو دہسہ لاٲیکت پی دہہ خشیت، دوا ہیرو توانایی دو بارہ نورہ ی لاوازی و پیری دیت، بیگومان ٲوہ خوا یہ ہرچی بوٲت دروستی دہ کات (ٲم ہم ہیرو پی ہیرو بہ شیکہ لہ ویستی ٲوہ زاتہ)، ٲوہ پەرہردگارہ زاناو بہ توانایہ۔

(۵۵) ٲوہ روژہ کی قیامت بہرپا دہ بیٲ تاوانباران سویند دہ خوٰٓن (کہ: لہ جیہانی بہر زہ خدا، یان لہ ژبانی دنیادا) تہنہا کاژیریہ ماونہ تہوہ، ٲا ٲوہانہ کاتی خوٰٓی لہ راستی لادہ دران۔ (بہ ہوئی گیلی خوٰٓیانہ وہ)۔

(۵۶) (لہ روژی قیامتہ تا کہ تاوانباران سہریان لیشیواوہ و سویندی درو دہ خوٰٓن) ٲوہانہ ی زانیاری و ٲیمانان پیہہ خشرابو دہ لین: سویند بہ خوا ٲیوہ بہرادی ٲوہ ی خوا ہر یاری لہ سہر بوہ ماونہ تہوہ (لہ دنیادا) و لہ جیہانی بہر زہ خیشدا) تاروژی زیندو بوونہ وہ، جا ٲمہ روژی زیندو بوونہ وہ کہ یہ، بہ لام ٲیوہ بہم راستیہ تان نہ دہ زانی و ہر واتان پی نہ بو۔

(۵۷) جا لہ و روژہ دا تکاو پارانہ وہ و ہر بیانوی ٲوہانہ ی ستہ میان کردوہ، ہیچ سوو دیک کی نیہ بویان، بہ ہیچ شیوہ یہ ک خوا لیان رازی نابیت و ٲوہانہ ش داوا لہ بردنی رق و قینی خوایان لیٰ ناکریت، تا بہ ہوئی توٰٓ بہ وہ خوایان رزگار بکہن۔

(۵۸) سویند بہ خوا ٲیمہ لہم قورٲانہ دا لہ ہہموو باہہ ٲیک نموونہ مان بو خہ لکی ہیٲناوہ تہوہ، کہ چی ہہر ٲاہہ ٲیکیشیان بو بہینیت و بہ سہریاندا بخوینیتہ وہ، ٲوہ بیگومان ٲوہانہ ی کہ پی باوہرن دہ لین: ٲیوہ تہنہا پیشیلکہری حہقن و شوینی بہ تال و خہ یال کہوتون!

(۵۹) ٲا بہو شیوہ یہ خوا مور دہ نیت بہ سہر دلی ٲوہانہ دا کہ نازانن و بہ شوین حہق و راستیدا ناگہرین، (شوین راستی و حہقیقت ناکہون و نایانہ ویٲ لہ راستیہ کان تی بگہن)۔

(۶۰) جا (ٲی محمد ﷺ، ٲی ٲیماندار) دان بہ خودا بگرہ و ٲارام بگرہ، چونکہ بیگومان و ہعدو بہ لیننی خوا حہق و راستہ و ہر دیتہ دی، ٲوہانہ ش کہ یہقین و باوہریان نیہ پی ٲارامت نہ کہن و سارادت نہ کہنہ وہ لہم رببازہ۔

وَلَنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا مُّصَفَّرًا لِّظُلُومٍ مِّنْ بَعْدِهِ يُكْفَرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَرَ الدَّعَا إِذَا وُلِّيًا مُّذْرِبِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا آتَىٰ بِهَدَىٰ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِّن بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِسُنُوعِ سَاعَتِي كَذَلِكَ كَانُوا أَفْكَونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْإِيمَانَ يَوْمَ أَلْبَعَثْتُمْ هَذَا يَوْمَ أَلْبَعَثْتُمْ وَلَكِن كُنتُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مُعْذرتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ خَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقَرْيَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلَمِن جنتِهِمْ نِسَاءً لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أُنشِرُوا لَأَلْمِطَلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

سوره تى (لقمان)

به ناوى خواى به خشنده و ميهه بان

(۱) سه رنجى سه ره تاي سووره تى (البقرة) بده.

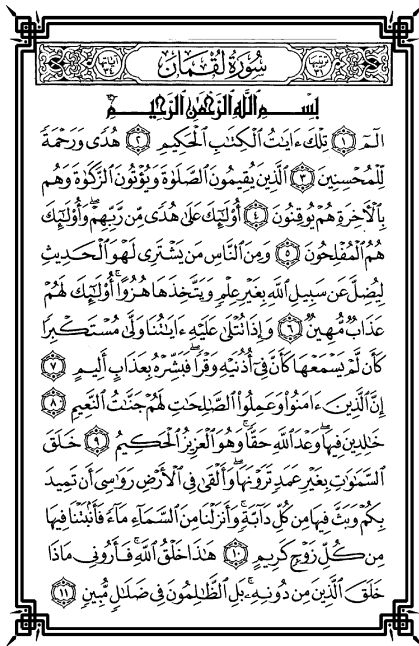
(۲) نه وه چهنده ها نايه ت و فه رمان يکن له قورثانى پر له حيكمه ت ودانايى.

(۳) نه م قورثانه هيدايت به خش و ريئموويى به خش و ره حمه ت و ميهه بان به بو چا كه كاران...

(۴) نه وانه ي كه نويزه كانيان به چاكى نه نچام ده ده ن، زه كاتيش (له مال و سامانيان) ده رده كه ن، دلنياشن له هاتنى روژى قيامه ت (خويانى بو تاماده ده كه ن).

(۵) نه وانه له سه ر ريئموويى و ريئبازى په روه ردا گاريان، هه ر نه وانيشن رزگار و سه رفراز.

(۶) هه نديك له خه لكى هه ن قسه ي بي خي ر و بي مانا ده كرن (وه ك گورانيه نا پوخته كان، كتيب و شريته بي خيره كان... هتد) تا خوي و كه ساني تريش له ريئبازى خوا

ويئ بكات، بي نه وه ي هه ست بكات به مه ترسى كاره كه ي و بزاني ت چ كه تنيك ده كات به خوي و خه لكى، (هه ندي جاريش) بو به نه و شته بي نر خوخي رانه ده كري ت تا گالته به به يام و ريئبازى خوا بكات، تا نه وانه سزا و توله به كي ريسوا كه رو نابرو به ر چاوه ريئبانه.

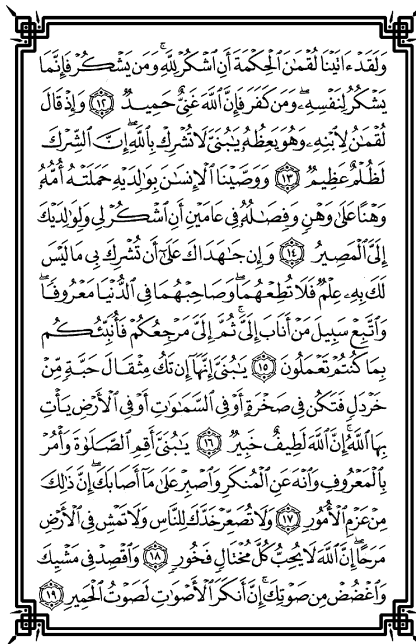
(۷) هه ركاتيكيش نايه ته كاني ني مه ي به سه ردا ده خوي ريته وه، فيز ده كات و فوو ده كاته خوي و پشت هه لده كات، هه روه ك نه بيستيت، هه روه ك له گويدا قورسى و گراني هه بيت، كه و ابو مزده بده به و جو ره كه سانه به وه ي سزاي به ئيش چاوه ريئبانه!!

(۸) به راستى نه وانه ي ئيمانيان هينا وه و كرده وه چا كه كانيان نه نجامدا وه، چهنده ها باخچه ي به هه شتى پر له نازو ني عمه ت بو يان تاماده به ...

(۹) هاو ري له گه ل زياني نه برا وه و نه مري تيايدا، (بيگومان) نه و به لي نه ي خوا پي داوون، وه عده و به لي نيكي حه ق و راسته و هه ر دي ته دى، به راستى نه و زاته به ده سه لات و دانا و كار به جي به .

(۱۰) ناسمانه كاني دروست كرده وه به بي كوله كه به چاوى خوتان ده يانينن، له زه ويشدا كي وه كاني دامه زرانده كه له ننگه رى زه ويان را گر توه و (چهنده ها سوودى تريشيان هه به) نه وه كو زي ره و ژووربين و لاربنه وه، جو ره ها زينده وه ر و گيانله به ريشى تيا دا بلا و كر دو ته وه، (هه روه ها ده فه رموي ت): له ناسمانيشه وه ناسمان دابه زانده جو ره ها روه ك و گژوگيا ي هاو جووتى به سوود و به كه لك و جوان رازا وه مان له زه وي دا پي رواند.

(۱۱) تا نه مه به دروستكراوانى خوا، وه رن نيشانم بده ن بزانه نه وانه ي تر جگه له وزاته، چيان دروست كرده وه، نه خير هيجان دروست نه كرده وه، به لكو سه مكاران هه ميشه له گو مراه به كي ناشكرادان.

(۱۲) سویند به خوائیمه حکمت و دانایمان به - لوقمان - به خشی، فرمانمان پیداو (پیمان وت) شوکرانه بزیرو سوپاسگوزاری خوا بکه، خوئوهی سوپاسگوزار بیّت ئه وه قازانج و سوودی سوپاسگوزاریه که هی همر بوخوی ده گهریته وه، ئه وهش سوپاسی خوی نه کرد، ئه وه بیگومان خوا بی نیازه و سوپاسکراوه (پیوستی به سوپاسی کهس نیه).

(۱۳) جا لوقمان به کوره که هی خوی وت له کاتیکیدا که ناموژگاری ده کرد: کوره شیرینه که م؛ نه که یت شتیک یان که سیک به هاوتاو هاویه شی خوا بریار بده یت، چونکه به راستی هاوتاو هاویه ش و شهریک بریاردان بو خوا سته میکی زور گه وره و نار ه وایه.

(۱۴) لیره دا خوا ناموژگاریه کان له ده می لوقمان و ده رده گریّت و خوی ناموژگاریمان ده کات و ده فهرمویّت): ئیمه فهرانماندا وه به ئاده میزاد به چاک ره فتاری له گهل دایک و

باوکیدا، دایکی به ئیش و تازارو لاوازی و بی تاقه تیه کی زوره وه، (به پیستی سکی نو مانگ) هه لی گرتوه، برینه وه شی له شیر له دوی دوو ساله، هه روه ها فهرانمان پیدا که ئه ی ئیسان سوپاسگوزاری منیش و دایک و باوکیشته به، دنلیان که گه رانه وه تان هه ر بو لای منه.

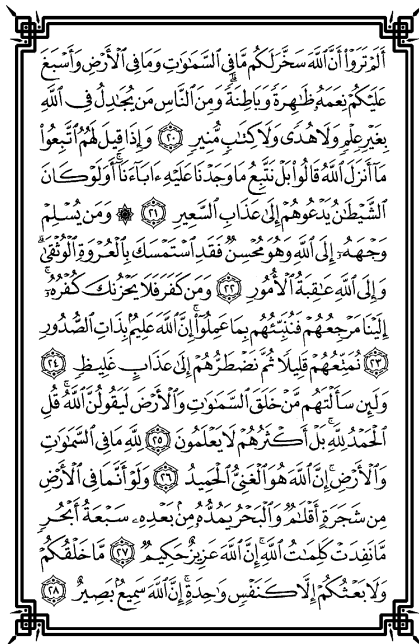
(۱۵) خوئه گه ر دایک و باوکت کو ششیان له گه لتا کرد، تا به بی هیچ به لگه و زانیاریه ک هاوه ل بو من بریار بده یت، ئه وه فهرانبه رداریان مه به و به قسه یان مه که، له دنیا شدا هاوری و هاوه ل و خزمه تگوزاریکی چاک به بو یان له هه موو بارو دوخپیدا، شوینی ریبازی ئه وانه بکه وه که بو لای من گه رانه ته وه، له وه ودوا گه رانه وه تان هه ر بو لای منه، جا هه و التان ده ده می به و کارو کرده وانه ی که کاتی خوی ده تان کرد.

(۱۶) پاشان له سه ر زاری لوقمان ده فهرمویّت: ئه ی کوری نازیم؛ به راستی ئه گه ر گونا هیک به قه ده ر تووی خه رته له یه ک (که زور ورده) هه بیّت و له ناو به ردیکدا له ئاسمانه کان یان له زه ویدا هه شار درا بیّت، (لای خوا شاراوه نیه) و ده یه بیته مه یدان، چونکه به راستی خوا هیچ شتیکی لی شاراوه نیه و زوریش ناگایه.

(۱۷) کوری شیرینم نویژه کانت به چاکی ئه نجام بده، فهران به چا که بده، قه ده غه له گونا هو خراپه بکه، به ئارامیش به به له به رامبه ر ئه و ناخوشیانه ی که تووشت ده بیّت، به راستی ئه وانه ی که باسکران هه ندیکن له و کارو کرده وه گرنگانه ی هه ر ده بیّت بکرین.

(۱۸) هه روه ها رووت و هه رمه گیره له خه لکی و (لووت به رز مه به و به چاوی سووک سه بریان مه که)، به سه ر زه ویدا به ناز و فیزه وه مه رو، به راستی خوا ئه و که سانه ی خو ش ناویّت که خو هه لکیش و فخر فروش و فیزا وین.

(۱۹) هه ول بده له رویشتنندا مام ناوه ندیانه برو، به ره و ئامانجیکی چاک هه نگاو بنی، بده نگی هیواش و له بار گفتوگو بکه و بدوی، چونکه به راستی بیزارترین و ناخوشتترینی ده نگه کان ده نگی گوی در یژه کانه.

(۲۰) نایا سهرنجتان نه داوه که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر هه مووی خوا بو خزمه تی ئیوهی دروست کردوه و ملکه چی کردوه، هه روه ها به فراوانی نازو نیعمه تی ئاشکراو په نهانی به سهردا رژاندون، (له گهل شه وه شدا) هه ندیک له خه لکی موجه ده له و گفتوگویی نابه چی ده رباره ی خوا و به نامه که ی ده که ن، بی هیج به لگه یه کی زانستی و رینموویه کی پیغمه ران و کتیبکی روونکه ره وه ی خوابی.

(۲۱) کاتیکیش پیمان بو تریت شوینی شه و به نامه یه بکه ون که خوا نار دویه تی، شه وه ده لین: نه خیر شوینی شه وه ناکه وین، به لکو هه ر شوینی شه و شتانه ده که وین که با و با پیران و ماموستایانمان پهیره و بیان لی کردوه، نایا شه گه ر شه یتانیش بانگی کردین بو سزای داگیرسای دوزه خ، هه ر پهیره ی ده که ن؟!.

(۲۲) شه که سه ی روو بکاته په روه ردگاری و کاره کانی

هه مووی بکیریته وه بو لای شه، له کاتیکدا ئاده میزادیکی چاکه خوازه، شه وه به راستی مانای وایه که دهستی به به هیزترین هوکاره وه گرتوه، سهرته نجامی هه موو کاریکیش هه ر بو لای خوا ده گه ریته وه.

(۲۳) شه وه ش کافر بووه، شه وه کافر بوونه که ی، خه فه تبارت نه کات، گه رانه وه بیان هه ر بو لای ئیمه یه، جا ئاگاداریان ده که یه وه به وه ی که کردوو یانه، بیگومان خوا ئاگاداره به هه موو شه و شتانه ی که له سیننه و دل و دهروونه کانداه شار دراو. (هیج شتیک له و زاته په نهان نیه).

(۲۴) که میک ماوه یان ده دهین، تا تاویک رابویرن، پاشان ناچار یان ده که ین که بچنه ناو سزای توندو سه خته وه.

(۲۵) سویند په خوا شه گه ر پرسیار له خوانه ناسان بکه یت: کی ئاسمانه کان و زه ی دروست کردوه، شه وه به دلنیاییه وه ده لین: الله، دروستی کردوون، توش شه ی محمد ﷺ بلنی: سوپاس و ستایش بو خوا (له سه ر و تنی راستی)، نه خیر وان یه، شه وه لاهمه له قه ناعه ته وه هه لته قولاه، به لکو زوره بیان نازانن (له خو یانه وه قسه ده که ن).

(۲۶) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه ر خوا خاوه نیانه، به راستی هه ر شه و خوییه خوی بی نیازه و سوپاسگوزاری هه ر شایسته ی شه وه (شه گه ر خه لکی به وه فا و به شه مه ک بن).

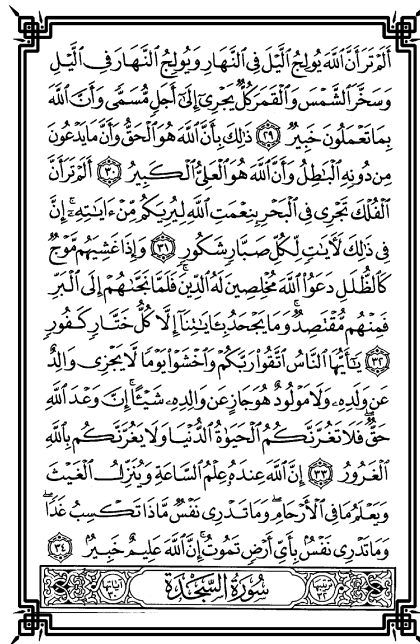
(۲۷) خو شه گه ر به راستی هه رچی درخت هه یه له زه ویدا بینه پینوس، ده ریاش چه نده یه بیته حه وت شه وه نده و (بیته مره که ب و زانستی و نهینی دروستکراوه کانی خوا بنوسنه وه)، شه وه هیشتا زانست و زانیاری و فه رمانه کانی خوا هه ر ته واو ناییت، به راستی خوی گه وره به ده سه لاته و دانایه.

(۲۸) دروستکردن و به دیهینانی هه مووتان و زیندو کردنه و تان، ته نها وه ک دروستکردن و زیندو و کردنه وه ی تاکه که سیک وایه، به راستی خوا بیسه ره و بینایه.

(۲۹) نایا سهرنجت نه داوه که ههر خوا شهو تیهه لکیشی روژ ده کات و روژیش تیهه لکیشی شهو ده کات، خوړ و مانگی بو ته رخان و ملکه چ کردوون، ههریه که یان تا کاتیکی دیاریکراو له سورانه و یاندا بهرده و ام ده بن، به پراستی خوا به کارو کرده و هتان زور ناگاداره.

(۳۰) نهو شتانه دهریده خه ن که: بیگومان ههر خوا خوئی حهق و راسته قینه یه، به راستی ههرچی خه لکی له باتی نهو دهریهرستن و هاواری لیده کهن، به تال و ناحه قیه، دنیا بن خوا ههر خوئی هه همیشه بهرزو پایه بلندو گه وره یه.

(۳۱) نایا سهرنجت نه داوه کاتیکی که شتیه کان به دهریادا هاتوچو ده کهن، نازو نیعمه تی خوا ده هیین و ده بن، ده سه لاتی خوا ده خه نه روو، به پراستی نا لهو شتانه دا به لکه و نیشانه ی زور هه یه بو نهو که سانه ی زور دان

به خوډا ده گرن و زور سو پاسگوزارن.

(۳۲) کاتیکیس له دهریادا شه پو لیک ټابلوقه ی هاوه لگه رو کافره کان بدات، وه ک کیوه کان گه وره بیټ، نهوه هاناو هاوار ههر بو خوا ده بن زور به دلسوزانه ملکه چن بو خوا، جا کاتیکی فریایان ده که ویت و رن گاریان ده کات و ده بانگه یه نیته و شکانی، جا هه یانه بهرده و ام ده بیټ له سهر ریبازی ټیمان و ده مینیته وه له سهر یه کتanasینی خوی میهره بان، (هه شبانه ریگه ی نادروستی خوی ده گریته وه)، جا کهس له نایات و به لکه کانی ټیمه نکول و په یمان شکینی ناکات جگه له زوردار و ناپاک و سپله.

(۳۳) نه ی خه لکینه له په روه رن گارتان بترسن (خوتان له خه شم و قینی بیاریزن) و له روژیک بترسن که باوک فریای رو له ی خوی ناکه ویت، رو له یش هیچ کاریکی له ده ست نایه ت که بو باوکی نه نجامی بدات، به پراستی به لینی خوا به به ریابوونی قیامه ت، حه قیقه ت و راسته قینه یه، که و ابو وریا بن ژیا نی دنیا له خشته تان نه بات، (نه فسی به دکارو شه ی تانی به دره فتار) سهر گه رن دانتان نه کات و غه راتان نه کات له ریبازی خوا.

(۳۴) به پراستی ههر خوا خوئی زانیاری کات و چو نیه تی به ریابوونی روژی قیامه ت ده زانیټ، بارانیش ههر نهو ده بیارینیټ، ده زانیټ چی له سکی دایکاندا هه یه، هیچ کهس نازانیټ سبه ی چی به سه ردیټ و چی ده ست ده که ویت (له به ره می مادی دنیا یی یان له زه خیره و تویشوی قیامه ت)، هیچ که سیش نازانیټ له سه رچ زهویه ک ده مریت و کو تایی به ژیا نی دیټ (هه روه ها کاتی مردن و چو نیه تیه که یشی شراوه یه) به پراستی خوا به هه موو شتیکی زانیه و ناگاداره.

سوره تی (السجدة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.
- (۲) دابه زاندنی ثم قورثانه له لایه ن پهروه ردگاری جیهانه کانه وه یه که هیچ گومانی تیدانیه.
- (۳) که چی خوانه ناسان ده لیسین: محمد ﷺ ثم قورثانه ی هله سستوه؟ نه خیر وان یه، به لکو قورثان حهق و راسته و له لایه ن پهروه ردگار ته وه نیردراوه، بو ته وه ی قهوم و هوژیک بیدار بکه یته وه که پییش تو بیدار خهروه یه کیان بو نه هاتوه، تاریگه ی هیدایهت و ایمان بگر نه بهر.
- (۴) خوا ته و زاته یه که ناسمانه کان و زهوی و ههرچی له نیوانیندا هه یه له شمش روژدا دروستی کردوه (مه رج نیه دریژی ته و روژانه به قه دهر دریژی شه و روژی زهوی بیست که به بیست و چوار سعات جاریک به دهه وری خویدا ده سوپیته وه، چونکه هه ندیک روژ ههروه ک قورثان خوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَآتِيَنَّهُ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 ۲ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ إِشْدَرَ قَوْمًا
 ۳ مَا أَنزَلْنَاهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۚ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا سَفِيحٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۚ يَدْبُرُ الْأُمُورَ ۚ السَّمَاءُ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا تَأْتَدُونَ ۚ ذَلِكَ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۚ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ ۚ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ۚ ثُمَّ سَوَّاهُ وَفَضَّ فِيهِ
 مِن رُّوحِهِ ۚ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ۚ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ۚ قُلْ بئسَ مَفْعَلُكُمْ
 مَنَّكَ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ يَكْفُرُونَ لِقَاءَ رَبِّكُمْ ثُمَّ رَجِعْتُم ۚ

تاماژهی بو ده کات ههزار ساله، هه ندیکی تری په نجا ههزار ساله، پاشان خوا له سهر ته ختی فه مانه وه وایسه وه سهر په رشتی کارو فرمانی دروستکراوانی ده کات و ته وه ی ته و عیلمی پیی هه یه و ده یزانییت و ده یه وییت، ههر ته وه پییش دیت، (سهرنجی نایه تی - ۲ - الرعد بده)، خه لکینه جگه له و خوایه کهس نیه پشتیوانیتان لی بکات یان تکا کارتان بیست، نایا یاداوه ری وهرده گرن و تیده گن؟! (له مه به سته گرنگ و گه و ره کانی ته و زاته؟!).

(۵) ته و خوایه له ژوور ناسمانه وه کاروباری زهوی ریگ ده خات و سهر په رشتی ده کات، له وه و دووا رووداوه کان و به سه ره اته کان و کارو کرده وه ی به نده کان ده گه ریته وه بو لای، له روژیکدا که به رامبه ر هه زار ساله به و حسابیه ییوه که ده یکه ن. (ته ستریه ی وا هه یه هه زار سال به لکو ملیون و زیاتریش به خیرایی تیشک دووره).

(۶) ئا ته و خوایه زانایه به نه یی و ناشکرکان، له هه مان کاتدا خاوه ن ده سه لات و میهره بانیشه.

(۷) ته و خوایه زاتیکه هه موو شتیکی به چاکی و ریکو پیکی به دیه یناوه، له سه ره تاوه ئاده میزادی له قور دروست کردوه. (قوناغیک بووه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه گه و ره مان).

(۸) پاشان زنجیره ی نه وه کانی له ئاویکی ساده و بی نرخ به دیه یناوه.

(۹) پاشان ئاده میزادی به ریگ و پیکی ری کخست، له روح و گیانیگ که خوی خاوه نیه تی فوی پیدا کرد، ئینجا ده زگای بیستن و بینین و لیگدانه وه ی پییه خشیون، که چی که متان سو پاسگوزارن.

(۱۰) (له گه ل ته و هه موو به لگه به هیزانده) خوانه ناسان ده لیسین: نایا ته گه ر مردپن و بزر بووین له تو یی خاکی زه ویدا، نایا جاریکی تر سه ره له نو ی دروست ده کریینه وه؟! نه خیر وون نابن! به لکو ته وانه (ههر قسه ی به تال و پروبوچ ده که ن ته گینا ته وان له بنه رته دا به ئاماده بوونی به رده م باره گای پهروه ردگاربان) بی باوه رن...

(۱۱) جا پیان بلی: فریشته ی گیان کپشان که کاری گیان کپشانتانی پی سپیردراوه ده تانمرییت، له وه و دووا بو لای پهروه ردگار تان ده برینه وه. (به خه جاله تی و ریسوایی و شه رمه زاری یه وه).

(۱۲) ئەگەر دەتیبینی کاتیک ئەو تاوانبارانە (کە باوەرپیان بەزیندوو بوونەووە نەبوو) خەجالەت و سەرشۆرن لەبەردەم دادگای خواییدا، دەلێن: پەروردگارا ئەوە ئیتر بەچاوی خۆمان بینیمان، بە گویی خۆمان بیستمان ئەوێ کە جاران برومان پێی نەبوو، ئیستەش ئیمە بگێرەووە بو دنیا مەرج بێت هەر کارو کردەوی چاکە ئەنجام بدەین، ئیمە ئیستە تەواو دنیاین!!

(۱۳) بێگومان ئەگەر بمانوویستایە هەموو کەسیگمان هیدایەت و رینمویی دەکرد (بەناچاری و بەبێ وستی خویان)، بەلام بریاری من ئەوێ (کە ئادەمیزاد و جنۆکە سەربەست و سەرپشک و ئازاد بکەم، سەرئەنجامیش) هەر دۆزەخ پر دەکەم لە جنۆکە و لە خەلکی تیکرا، (لەوانە ی بروایان بە خواو پیغەمبەرەکانی نەبوو).

(۱۴) دەی گەواتە بچیژن مادەم ئیو ئەم رۆژەتان فەرامۆش کرد، ئیمەش بەراستی ئیو پشنگوی دەخەین، بچیژن ئیش و سزای نەپراوە، لەسەرئەنجامی کارو

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرُورِ كُنَّا كُشُورًا وَسِمَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳﴾ فَذُوقُوا يَمَّا تَسْتَبِشْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُورًا وَسَجَدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۵﴾ تَنَجَّافِي جُنُوبِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۶﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿۱۸﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْلُوكِ لَنَزْلِمَا كَافُرًا يُعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۲۰﴾

کردهوێهێک کە جاران ئەنجامتان دەدا.

(۱۵) بەراستی تەنھا ئەوانە بروا بە ئایە تەکانی ئیمە دەهینن، کاتیک یاداوهری دەکرین پێی، خیرا سوژدە دەبەن و تەسبیحات و سوپاسگوزاری پەروردگاریان دەکەن، لە کاتیکدا ئەوانە بە هیچ شیوێهێک فیزیان نیە و خویان بە گەورە نازانن. (لە ئاستی فەرمانەکانی ئیمەدا).

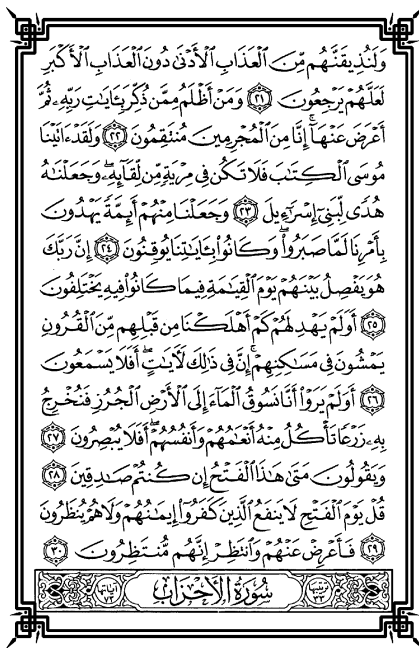
(۱۶) ئەو ئیماندارە بەختەوهرانە نیوانیان خۆش نیە لە گەل راکشان لە جیگەو ریگە ی گەرم و نەرما (واتە بەنویژو خواپەرستی بەشیککی شەو دەبەنە سەر)، هەمیشە نزاو پارانەوهریان روو بە پەروردگاریانە لە خەشم و قین و دۆزەخی دەترسن، ئاواتی رەزامەندی و بەهەشتیان هەیه و لەو رزق و رۆزی و توانایی و زانیاریە ی پیمان بەخشبوون دەبەخشن.

(۱۷) جا هیچ کەس لەو بەختەوهرانە نازانیی چی بوھەلگیراوە و شاراوەتەووە لە نازو نیعمەتی جوړاو جوړ لای پەروردگاری، کە چاوان پێی گەش دەبنەووە و بەدیتنی شاد دەبن، لە پاداشتی کارو کردەوی چاک و پاکیاندا کە جاران ئەنجامیان دەدا.

(۱۸) ئایا ئەو کەسە ی ئیماندار بوو بێت وەک ئەو کەسە یە کە تاوانبار بوو بێت؟ بێگومان وەک یەک نین...

(۱۹) بەلکو ئەوانە ی کە باوەرپیان هیناوە و کردەووە چاکەکانیان ئەنجامداوە، شوینیان باخچەکانی بەهەشتە (کە بو هەمیشە جیگە ی حەوانەووە و حەسانەوهریانە)، هەر لەوێ دادەبەزن، لە پاداشتی کارو کردەووە یەک کە کاتی خۆی دەیانکرد.

(۲۰) ئەوانەش تاوانبارو یاخی بوون، شوینیان ناو ئاگری دۆزەخە، هەر کاتیک ویستیان لێی دەرچن، دەگیردینەووە بو ناوی، پیمان دەوتریت: بچیژن سزای ئەو ئاگرە ی کە ئەوسا پرواتان پێی نەبوو.

(۲۱) سویند به خوائیمه تالو له دنیادا ده‌کەین به‌گه‌روی‌اندا، بی‌جگه له سزای ریشه‌که‌نکردنیان، بو‌ئوه‌ی هوش و بیربکه‌نه‌وه و بیریک بکه‌نه‌وه و بگه‌رینه‌وه بو‌لای ئیمان.

(۲۲) جاکئی له‌وه‌که‌سه‌سته‌مکارتره‌که‌به‌فه‌رموده‌کانی خوا‌یاداوه‌ری و ئاموژگاری کرابیت، پاشان پشستی تی‌کردیبت و گوئی پینه‌دات، به‌راستی ئیمه‌توله‌له‌تاوانبارو تاوانکاران ده‌ستینین.

(۲۳) سویند به‌خوائیمه‌ته‌وراتمان به‌خشی به‌موسا، تو (ئهی محمد ﷺ) هیچ‌گومانت نه‌بیبت له‌دیداری موساو له‌وه‌ش که‌ته‌ورات له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌به‌خشاوه‌به‌وه، ئه‌وکاته ئیمه‌ته‌وراتمان کرد به‌ریسموویی بو‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل.

(۲۴) دوا‌ی‌ساله‌ها (ره‌نج و زه‌حمت) نه‌وه‌ی ئیسرائیل خو‌گری و ئارامیان کرده‌پیشه‌یان ئیمه‌ش ک‌ردمان به‌پیشه‌واو ده‌سه‌لاتمان پییه‌خشین، ئه‌وکاته‌دنیا‌یی و بروایه‌کی ته‌واویان هه‌بوو به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌(شایسته‌ی ئه‌و ریژه‌بوون).

(۲۵) به‌راستی په‌روه‌ردگارت خو‌ی (دوا‌ی‌ئوه‌ی که‌بوونه‌چهنده‌ها ده‌سته و گرو) له‌روژی قیامه‌تدا له‌یه‌که‌جیایان ده‌کاته‌وه، چاک و خراییان دیاری ده‌کات له‌و شتانه‌دا که‌وا ئه‌وان کیشه‌یان تی‌دا ده‌کرد و رووبه‌روی یه‌که‌ده‌بوونه‌وه و به‌رامبه‌ر یه‌که‌ده‌ه‌ستانه‌وه.

(۲۶) ئایا ئه‌وه‌په‌ندو ئاموژگاری وه‌رناگرن له‌وه‌ی: ئیمه‌پیش‌ئه‌مان چه‌نده‌ها جیل و نه‌وه‌مان له‌ناو‌بردوه، به‌ناو‌ماله‌کانی‌اندا دین و ده‌چن، به‌راستی ئا‌له‌و دیمه‌نانه‌دا به‌لگه‌ی زور به‌هیز هیه‌له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی ئیمه، ئایا ئه‌وه‌نایسن؟! (تی‌نا‌فکر، بیرناکه‌نه‌وه).

(۲۷) ئایا سه‌رنجیان نه‌داوه‌چون ئیمه‌ئاوکیش ده‌که‌ین و ده‌یبه‌ین بو‌زه‌وی وزاری وشک و بی‌روه‌که‌جا به‌واوه‌روه‌که‌و گژوگیا ده‌رده‌هینین که‌مالاتیان و خویشیان لئی ده‌خون، ئایا ئه‌وه‌نایسن و سه‌رنج ناده‌ن؟! (له‌یاساکانی ئیمه).

(۲۸) بی‌باوه‌ران ده‌لین: باشه؛ ئه‌وه‌که‌ی ئه‌م جیا‌کردنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی ئیماندارانه‌پیش‌دی‌ت، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن؟!

(۲۹) ئهی محمد ﷺ پیمان‌بلی: روژی جیا‌کردنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی یه‌کجاری ئیمان، باوه‌ره‌په‌نیانی کفران هیچ‌سوودی نایبت بو‌یان، هیچ‌مۆله‌تیشیان نادریت (په‌شیمانیش هیچ‌سوودی نایبت).

(۳۰) جا‌تو‌روویان لئ وه‌رگیره‌و گو‌ییان مه‌ده‌ری، به‌لکو‌چاوه‌پروان به‌، به‌راستی ئه‌وانه‌چاوه‌پروان کراون تا‌کاتی خو‌ی.

سورہتی (الأحزاب)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئهی پیغمبر ﷺ له خوا بترسه و به رده وام به له سهر ته قواو پاریزکاری، هه رگیز ملکه چی بی باوه پان و دوپروه کان مه به (که ده یانه ویت له ریگهی راست ویلت بکن، چونکه) به راستی خوا هه همیشه و به رده وام زانا و دانایه.

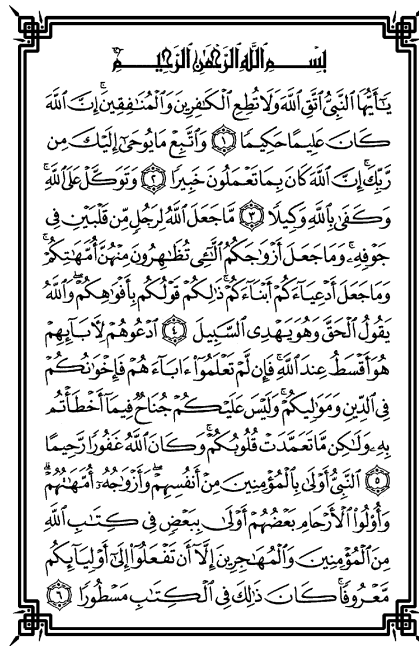
(۲) به لکو ته نها شوینی ئهو رینموویانه بکه وه که له لایهن پهروه ردگار ته وه به نیگا بوت ره وانه ده کریت، به راستی خوا هه همیشه ناگاداره به و کرده وانه ی که ته نجامی ده دن.

(۳) هه همیشه و به رده وام پشت به خوا ببه سته، ته نها خوا به سه که پشتیوان و یاریده ده ر بییت.

(۴) خوا دوو دانه دلّی دروست نه کردوه له دهرونی هیچ که سیکدا (دوو بیروباوهر چیی نایینه وه)، جا ئهو هاوسه رانه تان که بیان ده لین: ئیوه له جیی دایکمانن، خوا نه یکردوون به دایکتان، ئه وانه ش به قسه ی خوتان ده یکنه به کوری خوتان، خوا نه یکردوون به کورتان، ئه وانه قسه یه کن که به زارتان ده یلین، خوایش حق ویزه و هه ر ئهو ریباری راست و دروست، نیشانی به نده کانی ده دات.

(۵) ئهو کورانه به ناوی خویانه وه ناویان به رن و بانگیان بکن، ئه وه په سه نده لای خوا، ئه گهر باوکیانتان نه ده ناسی، خو باری دینیتانن، سه ر به ئیوه و له ئیوه ن، (ئه گهر دوور له سووکایه تی) هه له یه کتان کرد ئه وه قه یناکات، به لام ئه گهر له دلتاندا، نیه تیکی ناپاک هه بییت بو سووکایه تی پیگردنیان ئه وه لپرسینه وه ی ده بییت، هه همیشه و به رده وامیش خوا لی خوشبوو میهره بانه (له هه له کانتان ده بوریت، ئه گهر لپی په شیمان بنه وه).

(۶) پیغمبر ﷺ نزیکتره به ئیمانداران له خودی خویان (واته ده بییت له خویان زیاتر خوشیان بویت و فه رمانه کانی له سه رو فه رمان و داخوازی خویانه وه بییت) خیزانه کانیشی دایکیانن (دایکی ئیماندارانن، دایکی مه عنه ویانن) خزمانیش هه ندیکیان له هه ندیکی تریان له بیشترن، له قورثانی خوادا، له ئیمانداران و کوچیه ران، خو ئه گهر له گهل دوستان و خزمان و ناشنایانی خوتان کاریکی چاک ئه نجام بده ن، ئهو چاکه یه تان له نامه ی کرده وه کانتاندا بوتان تو مارکراوه. (بی پاداشت نیه).

وَأَذِّنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنَكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَعْدِلْ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 ﴿٨﴾ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِذْ جَاءَكَ تَحِيَّاتُ
 الْيَهُودِ قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ مَا كُنَّا بِمُؤْمِنِينَ بِمَا كُنتُمْ تُفْعَلُونَ
 وَمَا كُنَّا بِمُؤْمِنِينَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مَوَدَّةٌ بِالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنَ دِينِهِمْ وَكَانُوا قَرَابًا بِمَا كُنْتُمْ تُفْعَلُونَ ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ
 نَبَّأْتُ الْمَدِينَةَ مِنَ الْغُرُوبِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
 أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ وَأُولَئِكَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ مِنَ اللَّهِ
 فَآمَنُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١١﴾ إِذْ جَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مَوَدَّةٌ بِالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنْ دِينِهِمْ وَأُولَئِكَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآمَنُوا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٢﴾ إِذْ جَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مَوَدَّةٌ بِالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنْ دِينِهِمْ وَأُولَئِكَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآمَنُوا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مَوَدَّةٌ بِالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنْ دِينِهِمْ وَأُولَئِكَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآمَنُوا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٤﴾ إِذْ جَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ مَوَدَّةٌ بِالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنْ دِينِهِمْ وَأُولَئِكَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَآمَنُوا
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥﴾

(۷) بیریان بخهره وه که ئیمه، په یمانمان له پیغهمبه ران
 وه رگرتووه (په یمانی یه کتابه رستی، په یمانی گه یاندنی
 بانگه وازی خوا) به تایهت له توئی محمد ﷺ، له نوح
 و ئیبراهیم و موسا و عیسای کورپی مه ریه م، بیگومان
 په یمانیکی به هیژو پته ومان لئی وه رگرتن...

(۸) تا له روژی قسیامه تدا، خوا پرسیار بکات له
 راستگو بیان دهر باره ی راستیه که یان (واته له پیغهمبه ران
 دهر باره ی گه یاندنی په یامه که یه یان)، بو کافرانیس سزاو
 توله یه کی به ئیشی تاماده کردوه.

(۹) ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه یادی ناعمه تی
 خوا بکه نه وه له سهرتان (مه به ست جهنگی خنده قه که
 خوای گه وره فریای ئیمانداران که وت)، کاتیک
 سهر یازانی کوفر هاتنه سهرتان ئیمه ش ره شه بایه کی
 به هیژو سهر یازانی کمان ناره سهر یان که نه تانده بینین،
 خوای گه وره بینابوو به هه ول و کوششتان (چون
 پاسه وانیتان ده کرد، چون ئه و چاله قول و در یژه تان هه لکه نه... هتد).

(۱۰) ئه وسا ئه وه بوو دوژمنان له سهر و خوار تانه وه هاتنه سهرتان، چاوه کان ئه بله ق بوون، دله کان
 گه شت بوونه گه روو، گومانی جوړاو جوړتان دهر د به به لینه کانی خوای گه وره (به سهر که وتنی
 ئیمانداران).

(۱۱) له ویدا ئیمانداران تاقی کرانه وه و تووشی تنه گانه و سه ختیه کی زور توندو به هیژو بوون، تووشی
 دله له رزه یه کی زور سخت هاتن.

(۱۲) له ولاشه وه دوو پرووه کان و ئه وانه ی دلیمان نه خووشی گومانی خراپی تیدابوو ده یانوت: به لینی
 خواو پیغهمبه ره که ی تنه ها بو خه له تاندن بوو!!

(۱۳) هه ندیکې تر له دوو پرووه کان ده یانوت: ئه ی خه لکی (یشر ب)، ئه مه هیچ شوینی ئیپوه نیه،
 بگه ریئنه وه ناو شار، ده سته یه کی تریشیان له وان مو له تیان له پیغهمبه ر ده خواست و ده یانوت: ماله کانمان
 به دهره وه یه (گوایه دوژمن به ئاسانی ده توانیت هه لکو تیتنه سهری)، له راستیدا وانیه، ماله کان بیان
 به دهره وه نیه (دوژمن ناتوانیت زه فهر یان پی به ریت)، ئه وانه تنه ها را کردنیان مه به سته و.

(۱۴) خو ئه گه ر له شکر ی دوژمنان له چوار لای شاره وه هیژو بگر دایه ته سهر یان، له وه و دووا داوای
 جه نگیان لیبکرایه دژی موسولمانان، ئه وه ده چوون به دهمیه وه، تنه ها که میک نه بیئت دوانه ده که وتن (له
 جه ننگ دژی ئیمانداران).

(۱۵) سویند به خوا زووتر ئه وانه په یمانیان به خوای گه وره دابوو پشت هه لکه کن له کاتی به رهنگری
 دوژمندا، بیگومان به لینیک به خوا در ایئت لئی ده پرس ریته وه.

(۱۶) پیان بلی: (تھی پیغمبر ﷺ) ہرگیز راکردن، سوود به خش نایب بۆتان تہ گہر ہلبین له مردن، یان له کوشتن، تہوسا تہنہا کہمیک نہ بیت دواناخرین و رباوردن و ژیانتان زور کہم و کو تہا.

(۱۷) پیان بلی: کئی ہہیہ پہناتان بدات له خواو بستانپاریزیت له توله سہندنہوہی، تہ گہر بیہویت ناخوشیہ کتان بو پیش بہینیت، یاخود کئی ہہیہ دہ توانیت بہری میہربانی و سوژی بگریت، تہ گہر بیہویت بہزہیی و رھمتی خویتان پی بیہ خشیت، تہو کاتہ بیتر تہوانہ جگہ له خوا کہسیان دہست ناکہویت پشتیوانیان لی بکات و سہریان بخت.

(۱۸) (تھی دووروہ کان) بہراستی خوا تہو کہسانہتان دہناسیت کہ کو سپ و تہ گہرہ دروست دہکن، تہوانہی بہ براکانیان دہلین ورن بولای تیمہ، (خوتان بدزنہوہ له سوپای تیمانداران)، تہوانہ تہنہا کہم نہ بیت خویان

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفَرَارِينَ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تَنْعَمُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا تَجِدُونَ لَهْمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وِيَا وَلَا تَصِيرُوا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوفِينَ مِنَ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ لِيُخَوِّنَهُمْ هَلْهُمُ آيَاتٌ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ آيَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورًا عَنِّيهِمْ كَالَّذِي يُغْنِي عَنْهُ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ يَا أَيُّهَا جِدَادُ آيَةَ عَلَى الْخَبْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمَرُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ يَسْتَلُونَ عَنْ أَسْبَابِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

ناخنہ ناو تالو کہی جہنگہوہ.

(۱۹) (تہوانہ) بہرامبہر ئیوہ دہست نوقاوو بی ہیمہتن، کاتیپکیش ترس و بیمی جہنگیان بۆ دیت تہوہ دہیانینیت، تہماشات دہکن، چاوہ کانیان دہسورپتہوہ و تہبلہق دہبیت و دہک کہسیک له ترسی مہرگ بی ہوشی بہسہردا ہاتبیت، کہ تہو ترس و بیمہش نہما، بہ زمان درپژی نازارتان دہدہن بہ قسہی رھق و ناخوش، له کاتیپکدا تہوان چاو برسیمی و بہ ہہلپہن بۆ پارہ، تا تہوانہ باوہریان نہہیناوہ، بہو ہویہوہ خوا کردہوہ کانیان پووج دہکاتہوہ تہو کارہش ہہمیشہ بۆ خوا ناسانہ.

(۲۰) تہوانہ ہیشتا وادہزانن کہ لہشکر و گرو و دہستہ کان نہرویشتون، تہ گہر لہشکری گروکان ہات، تاوات دہخوازن بریا لہناو عہرہ بہ بیابان نشینہکاندا بوونایہ و لہو پوہ ہہوالی ئیوہیان بیرسیاہ!! خو تہ گہر لہناو ئیوہدا بوونایہ تہنہا کہم نہ بیت جہنگیان نہدہ کرد.

(۲۱) سویند بہخوا لہ پیغمبہری خوادا چاکترین نمونہی تہواو و ریکوپیک ہہیہ تاچاوی لی بکہن و شوینی بکہون، بہتابیہت بۆ تہو کہسانہی رہزامندی خوایان مہبہستہ، سہرفہرازی قیامہت تاواتبانہ، ہہمیشہ و بہردہوام یادی خوا بہزوری تہنجام دہدہن و زمانیان پاراوہ بہ یادی تہو خوا گہورہو مہزنہ.

(۲۲) کاتیپک تیمانداران تہو ہہموو دہستہ و گروہانہیان بسینی وتیان: تہمہ تہوہیہ کہ خواو پیغمبہرہ کہی بہلینی پیداوین (کہ تاوا دژایہ تی ٹاینہ کہی دہ کریت و کافران و دوورپوہ کان نہخشہو پیلان دہکیشن بۆ ریشہ کھن کردنی)، دبارہ کہ خوا و پیغمبہرہ کہی راستیان فہرموولہ پیشہاتنیدا، بیگومان تہو دژایہ تیہ باوہری تیماندارانی تہوہندہی تر زیاترو پتہوتر کرد. (واتہ سوورتر سوون لہسہر تیمان و دلنیابوون لہسہر کہوتنی خواہی).

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَجْوَاهُمْ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْثِهِمْ لَدُنَا أَوْخِيًّا وَقَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتَالَ وَكَاتَبَ اللَّهُ قُورَيْبًا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا رُوحَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْعَمُوهَا وَكَاتَبَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَوْمٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَنتُمْ لَكُمْ تَرَدَدٌ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا فَتَنَّا لَكُمُ الْمَالَ الَّذِي كَسَبْتُمْ وَمِمَّا كَسَبْتُمْ سَرَّاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آخَرْتُمْ فَإِنَّ اللَّهَ آخِذٌ بِالْحَسَنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هٰؤُلَاءِ فَتُحْضِرُوا غَضَبَ اللَّهِ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَاتَبَ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهِ لِيَسِيرًا ﴿٣٠﴾

(۲۳) مەردانیکی زۆر هەن لە ئیمانداران ئەو پەیمانەیی داویانە بە خوا، راستیان کرد و لەسەری ژیان و پابەند بوون بپۆی و لایان نەدا لێی، جا هەیانە پەیمانە کەیی جیبە جی کردو مرد لەسەری، هەشیانە چاوەروانە، بەهیچ شیوەیە کۆران و لاری رووی تی نەکردن.

(۲۴) تا خوی گەورە پاداشتی راستگۆیان بە هوی راستیە کەیان بداتەو، هەروەها سزاو تۆلەیی دووروو کانیس بدات ئە گەر بیەویت، یان تەو بە و پەشیمانیان لێ وەر دە گریت، چونکە بە راستی خوا هەمیشە و بەردەوام لێ خوشبوو میهرەبانە.

(۲۵) خوا کافرانی تیکشکاند و گیرانی هەو دەو بە خویان و کینە و بوغزیانەو، هیچ جوهره خیریکیان دەست نە کەوت، هەر خوا خوی ئیماندارانی لە جهنگ پاراست (هەر خویشی بە باو زریان و بوران لەشکری کافرانی تیک شکاند)، جا هەمیشە و بەردەوام خوا بەهێزە و بەدەسەلاتە.

(۲۶) ئەوانەیی پشتگیری قورەیشیە کانیان کرد لە خاوەنی کتیبه ئاسمانیە کان، لە جوو کانی (بنی قریضة) خوی گەورە لە قەلاکانیان دایگرتن، ترس و بیمی فریادیە دلیان، تا وایان لپهات، دەستە یە کتان لێ کوشتن و دەستە یە کیشان لێ بەدیل گرتن.

(۲۷) سەرئەنجام هەرچی زهوی وزار و مال و خانوو سامانیکیان هەبوو خوا بەخشی بە ئیو، هەروەها شوینی تریش کە هیشتا پیدای نەپویشتبون (بیبی بەخشین)، هەمیشە و بەردەوامیش خوا دەستی بەسەر هەموو شتی کدا دەروات. (بە پشتیوانی خوی گەورە روژیک دیت، بیلانگیان سەر شوپرو ریسوا دەکات و هەرچی سامان و مالیک کە بە خیانت و قیل بەدەستیان هیناو، دەدریتەو بە خاوەنە کانی... جا ئەو روژە ئەم ئایە تانەیی سوورەتی (احزاب) ۲۱ - ۲۷ دەلێی ئەو ساتە هاتۆتە خوارەو).

(۲۸) ئەی پیغمبەر بە هاوسەرانت بلی: ئە گەر ئیو تەنها ژیانی دنیا و رازاویە کەیتان دەویت، وەرن با هەندیک شتومە ک و پارە و ساماتان پێ ببەخشم، ئەو دەو داش بە جواترین شیو دەست بەردارتان بیم.

(۲۹) خو ئە گەر ئیو خوا پیغمبەرە کەیی و پاداشتی روژی قیامەتان دەویت، ئەو دەلپان بە خوا بو چاکە کارانتان پاداشتی زۆر گەورە و بی ئەندازەیی نامادە کردوو (پیغمبەر هەموو هاوسەرانی یە کە تاقیکردوو هەموانیان خوا و پیغمبەر و پاداشتی قیامەتیان هەلپارد).

(۳۰) ئەی هاوسەرانی پیغمبەر: هەر کەس لە ئیو بە گوناھیکی گەورەیی ئاشکرا هەستیت، ئەو بە بزانیت کە دوو بەرابەر سزا دەدریت، ئەو هەش لای خوا زۆر ئاسانە (چونکە ئیو قەدر و ریزی تاییە تیتان هە یە).

(۳۱) ئه وهشتان فهرمانبهردارو ملکهچی خواویغه مبهره که ی بیټ، کرده وهی چاکیش ئه نجام بدات ئه وه دوو جار پاداشتی دده دینه وه، ههروه ها رزق و روزیه کی به نرخ و پیروزمان له به ههشتا بو ئاماده کردوه.

(۳۲) ئه ی ژنانی پیغمه مبهر ﷺ، ئیوه وهک هیچ ئافره تیکی تر نین، ئه گهر به ته واوی ترسی خوا له دل و دهر و نتاندا هه یه قسه به ناسکی و شیوه بهک مه کهن، نه وه کو ئه وهی دلی نه خو شه بو و روزیت و نیازی خراب بکات، هه همیشه و بهرده و امیش قسه ی چاک و به جی بکهن (که هیچ کهس نه توانیت ره خنه ی لیگریت).

(۳۳) ئه ی هاوسه رانی پیغمه مبهر ﷺ له ماله کانی خوتاندا

وَمِنْ يَفْتَنُ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتَعْمَلُ صَالِحًا تَوَدَّهَا
أَجْرًا مَرْتَبًا وَأَعْتَدْنَا لَهُا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ نِسَاءَ النَّبِيِّ
لَسُنَنٌ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأذْكُرْنَ مَا يُكَلِّمُنَّ فِي بُيُوتِكُنَّ
إِنَّمَا يَكُنَّ اللَّهُ وَالْحَكِيمُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنِينِينَ وَالْقَنِينَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالخَشِعِينَ وَالخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِعِينَ وَالصَّامِعَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فِرْجَانَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

به سه نگینی و سه لاری بسره ون، زینت و جوانی خوتان دهرمه خه ن وه کو سه رده می نه فامیی پیشوو، نویره کانیشتان به چاکي ئه نجام بدن و زه کات بدن (له مال و سامان)، فه رمانبهر داری خواو پیغمه مبهره که شی بن، چونکه به راستی خوا ده یه ویت له هه موو ناپاکی و ناسازی و نادروستیته ک دوورتان بخاته وه ئه ی خواو خیزانی مالی پیغمه مبهر، ههروه ها به ته واوی پاکتان بکاته وه (له هه موو که م و کوپی یهک تا به ته واوی به دوور بن له هه موو ناته واوی و قسه و قسه لوکیک).

(۳۴) هه رچی له ماله کانتاندا ده خوینریته وه له قورئان و فه رموده یادی بگرن و فه راموشی مه کهن و باسی بکهن بو خه لکی، به راستی خوا هه همیشه و بهرده و ام به لوتف و وردبین و به ئاگایه (له هه لسوکه وتی به نده کانی).

(۳۵) به راستی پیاوان و ئافره تانی موسلمان، پیاوان و ئافره تانی ئیماندار، پیاوان و ئافره تانی ملکه چ و فه رمانبهر دار، پیاوان و ئافره تانی راستگو، پیاوان و ئافره تانی خوگر، پیاوان و ئافره تانی له خوا ترس، پیاوان و ئافره تانی به خشنده، پیاوان و ئافره تانی روزه وان، پیاوان و ئافره تانی داوین پاک و ئه و پیاوو ئافره تانه ی که زور یادی خوا ده کهن، به خشین و لی بوورده یی و پاداشتی زور مه زن و بی سنووریان له لایهن خوای گه وره وه بو ئاماده کراوه (هه ر که دنیا یان به جی هیشت پی شاد ده بن).

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿۳۶﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَخُفِيَ النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ نِسَاءَ وَطَرًا وَخَنَّ كَمَا لَيْكُنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَرْوَاحٍ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْمُولًا ﴿۳۷﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ حَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿۳۸﴾ الَّذِينَ يَرْسَلُونَ رِسَالَاتٍ وَاللَّهُ وَخَشَوْنَهُمْ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنُوا بِاللَّهِ حَسِبًا ﴿۳۹﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿۴۱﴾ وَسَيُحَدِّثُكُمْ وَأُصَلِّيَا ﴿۴۲﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةٌ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۴۳﴾

(۳۶) بُو هیچ پیاو و نافرہ تیکی ئیماندار دروست نیہ، کاتیك خواو پیغہ مہرہ کہی بریاری شتیک بدہن، ئەوان سہریشک بن لہ ئەنجامدانی ئەوکارہ دا، چونکہ ئەوہی سہریچی بکات لہ فەرمانی خواو پیغہ مہرہ کہی ئەوہ بہراستی بہ ناشکرا، گومراو سہر لیشیواوہ.

(۳۷) ئەی محمد ﷺ باسی ئەوہ بکہ کاتیك کہ دەتوت بہو کہسەی خوا نیعمەتی ئیمانی پی بہخشیووہ و توش نیعمەتی ئازادی و پەروردەت لہ نزیککی خو تەوہ پیداوہ: ھاوسەری خو ت بەھیلہرہوہ لای خو ت کہ (زەینەب)ە، لہ خوا بترسە و (تەلاقى مەدە)، ئەی محمد ﷺ شتیک لہ دل و دەروونی خو تدا دەشاریتەوہ کہ خوا دەھەویت ئاشکرای بکات، لہ خەلکی دەترسیت (کہ دەنگ و باست بو دروست بکەن، ژنی بہناو کورہ کہت مارە دە کہیت) بەلام خوا لہ پیشتەرہ کہ حسابی بو بکہیت و لئی بترسیت، جا کاتیك زەید؛ بیزار بوو لہ زەینەب و پیوستی پی نہماو جیابوونەوہ و تەلاق کہوتە نیوانیان، ئیمە زەینەبمان لہ تو مارە کرد، بو ئەوہی ہیچ شەرھەزاری و دل تەنگیە ب بو ئیمانداران دروست نہیبت، لہ هینانی ھاوسەرانی بہناو کورپان، کاتیك بیزار دەبن و پیوستیان بہ یە کتر نامینیت، ھەمیشە فەرمانی خوا جیبەجی کراوہ.

(۳۸) ہیچ گوناھو ھەلە یەك لہ سەر پیغہ مہر نیہ لہ بەرامبەر کاریکەوہ کہ خوا کردوو یە تی بہئەرکی سەرسانی، بیگومان ئەم جوړہ پیشہات و رووداوانہ بەرنامەى خوا یە و لہ پیغہ مہرەن و قەومە پیشووہ کانیشدا رووی داوہ (کہ عەقیدە و بیروباوہریان راست کراوہ تەوہ ھەر وہا پە یوہ ندیہ کو مەلایە تی و ئابووری و رامیاریہ کانیشیان بہ گویرە ی بەرنامەى خوا سازدراوہ)، بەردەوامیش کارو فەرمانە کانی خوا بریار لہ سەر دراوہ... (دەپی ئەنجام بدریت).

(۳۹) ئەوانە ی کہ پە یامە کانی خوا دە گە یە ن و لہو دە ترسن و جگە لہو لہ ہیچ کہسی تر ناترسن، خوا خو ی بەسە کہ پاداشتی چاکە کاران بداتەوہ و لہ پی باوہرانیس پیرسیتەوہ.

(۴۰) وەنەبیٹ محمد ﷺ باوکی ہیچ کہس لہ پیوانتان بیٹ، بەلکو پیغہ مہرەری خوا یە و داوہە مینی پیغہ مہرەنە، ھەمیشە و بەردەوامیش خوا بہ ھەموو شتیک زانایە.

(۴۱) ئەی ئەو کہسانە ی ئیمان و باوہرتان هیناوہ زور زور یادی خوا بکەن (ھەمیشە ناوی پیروزی ئەوتان لہ یاد بیٹ لہ دل و درەوتاندا جو ش بخوات و بیٹە سەر زارتان).

(۴۲) بەردەوام تەسبیحات و ستایشی بکەن، (ھەموو کاتیك، بەتایبەت) لہ بە یانیان و دەمە و ئیواراندا.

(۴۳) ھەر ئەو زاتە خو ی سلاوات و رەحمەتی خو ی تان ھەمیشە و بەردەوام بەسەر دا دەبارینیت، ھەر وہا فریشتە کانیشی داوای لیخوشبوونتان بو دە کەن، بو ئەوہی لہ تاریکیە کان دەرتان بکات و بتانخانە ناو نوورو روناکى یەوہ، بەراستی ئەو پەروردگارە ھەمیشەو بەردەوام بو ئیمانداران میہرەبان و دلوقانە (سلاواتی رەحمەت و سو ز و میہرەبانیە).

(۴۴) ئەو رۆژەش که به دیداری خوا شاد دەبن، به سهلام کردن و ریژوسۆزهوه پیشوازستان لێدەکات و پاداشتی زۆر به نرخ و پیروزی بۆ نامادە کردوون.

(۴۵) ئەی پیغمبەر ﷺ ئیمه به راستی تو مان رهوانه کردوو که شایهت بیت (به سهر ئومه تی ئیسلامه وه که په یامی خوات پێ راگه یاندوون) و مژده به خشیت (به ئیمانداران به وهی ره زامه ندی خواو به هه شتی به رین چاوه رییانه) ترسینه ریشیت (بێ باوه ران ده ترسینیته له خه شم وقینی خوا و دۆزه خ)...

(۴۶) ههروهها به مۆلهت و پشتیوانی خوا بانگه واز ده که یته بۆ بهرنامه و رییازی ئه و زاته، چرایه کی رونا که ره وهشی بۆ سه رجهم سه رگه ردانان...

(۴۷) مژدهش بده به ئیمانداران که بیگومان، له لایه ن خواوه ریژ و قه درییکی زۆریان هه یه...

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُمْ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَأْذِنُوا لِمَنْ فِي الْبَيْتِ وَارْتَدَّ عَنِ الْبَابِ
إِلَى اللَّهِ يَازِّنَهُ وَسِرًّا مُّخْتَبِرًا ﴿٤٥﴾ وَيَشِرُّ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٦﴾ وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَخَّ أَدْبُهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوَةٍ تَعُدُّوْنَهَا
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّخُوهُنَّ سِرًّا جَمِيلًا ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ
وَبَنَاتِ خَالَكِ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٤٩﴾

(۴۸) ملکه چ و فه رمانبه رداری کافرو دوورووه کان مه به، گوئی مه ده به و تازار و ناخوشیانه ی که پیشی ده هیئن بۆ خۆت و بانگه وازه که ت، پشت به خوا بیهسته، ته نهها خوایش به سه که پشتیوان و یاریده ده ربیت.

(۴۹) ئەی ئەو که سانه ی باوه رتان هیناوه کاتیک ئافره تانی ئیماندارتان ماره کرد، له وه دوا جیا بوونه وه و و ته لاقتان دان پیش ئه وهی بچنه لایان، ئه وه هیهچ (عهده) و ماوه یه کیان ناویت تا حسابی بۆ بکه ن (ماوه ی چاوه روانی ناویت بۆ ئه وهی شووبکات به که سیکی تر)، له گه ل ئه وه شدا هه ندیک دیاریان پیشکەش بکه ن و به جوانی ده ستبه رداریان بین.

(۵۰) ئەی پیغمبەر ﷺ ئیمه بیگومان ئه و هاوسه رانه تمان بۆ سه لال کردویت که ماره بیت پێ به خشیوون، ئه و ئافره تانه ش که که نیه کی تۆن و له جه نگدا به دیل گیراون (له و سه رده مه دا که نیه ک دیارده یه کی کومه لایه تی سروشتی بووه، ئاینی پیروزی ئیسلام به جو ره ها شیوه هه ولی نه هیشتنی ئه و دیارده یه ی داوه)، هه روه ها که چه مامه کانت، که چه پوره کانت، که چه خاله کانت، که چی ئه و پورانه ت که کوچیان کرد له گه ل توداو هه ر ئافره تیکی بروادار ئه گه ر ویستی خوی پیشکەشی پیغمبەر بکات و پیغمبەریش ویستی ماره ی بکات، که ئه مه یان تاییه تی تویه (ئه ی پیغمبەر ﷺ) نه ک ئیمانداران، به راستی ئیمه ری و شوینمان بۆ ئه وان (واته ئیمانداران) روونکردو ته وه به رامبه ر هاوسه ران و که نیه که کانیا ن ئه م روونکردنه وه یه بۆ ئه وه یه: هیهچ دلته نگی و غه مباریه ک داتنه گریت (وابزانیته که تۆ له سنور ده رچویت) دلنیا به هه میشه و به رده و امیش خوی گه و ره لێ خوشبوو میهره پانه.

﴿ تَرْجِي مِنْ نَشَاءِ مَنْهِنَ وَيُؤَيِّدُ إِلَيْكَ مِنْ نَشَاءِ مَنْ أَنْبَغَيْتَ
 وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ عِبْرَةً
 وَلَا يُحْزِنَكَ وَيُضْمِرَكَ بِمَاءِ آيَاتِهِنَّ كَلِمَةً وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يُجِيلُ لَكَ
 الْإِنْسَاءَ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَ مِنْ أَرْوَاحٍ وَلَوْ أَعَجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
 ﴿٥٢﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَأَنْدَخُلُوا أَيُّوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
 يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِيرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
 فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْئَلِينَ لِغَيْرِ اللَّهِ
 ذَلِكَ كَمَا نُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
 يَسْتَجِيبُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ
 وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كُنَّ
 لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَرْوَاحَهُنَّ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَمَا كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
 تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خُفِّفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

(۵۱) ہر کامیک له هاوسہرانت کہ بتہویت دوا بخہیت
 یان لای ہر کامیکیان بمینیتہوہ بہ ناره زوی خوتہو ہیچ
 گوناہت ناگات (چونکہ تو ستہم ناکہیت)، تہو شیوازہ
 نزیکترہ بہوہی کہ چاویان روون بیتہوہ (خوای
 میہرہ بان تہم بارودوخہ خیزانیہی پیغہمبہر باس
 دہفہرمویت) تا خیزانہ کانت دلیان پیی نارام بگریت و
 هاوسہرانیش غہم و خہفہت نہخون، (وابزانن پیغہمبہر
 لیان زویرہ) ہہمووشیان رازی بن بہوہی کہ پیتدان،
 خوا خوئی دہزانیٹ چیی لہ دلہ کانتاندا حہشاردراوہ،
 بیگومان ہہمیشہو بہردہوام خوای گہورہ تہواو زانوا
 دانایہ.

(۵۲) لہمہودوا ہیئانی ٹافرہتانی تر یان وازہینان لہ
 ہندیکیان بو تو حہلال نیہ، تا هاوسہرانی تر بخہیتہ
 جیان، ہہرچہندہ تہو ٹافرہتانیہی دہتہویت بیانخہیتہ جیکہی
 هاوسہرانت سہرسام بیت لہ ریکو
 پیکیان جگہ لہ کہ نیزہک، ہہمیشہ و بہردہوامیش خوا چاودیری
 ہہموو شتیٹک دہکات. (ہیچ شتیٹک لہو
 زاتہ پہنہان نیہ).

(۵۳) تہی تہو کہسانہی باوہرتان ہیئانہوہ مہچن بو سہردانی مالہ کانی پیغہمبہر مہ گہر
 مؤلہتتان بدریٹ و مؤلہت بخوازن، تہ گہر مؤلہت دران بو نان خوار دنیٹک چاودیری پیگہ
 یشتنی مہ کہن تہ گہر پی نہ گہ یشتبوو (مہ بہست تہوہیہ کہ زوو مہچن کہ ہیشتا
 خوار دنہ کہ پی نہ گہ یشتوہوہ)، بہ لام کاتیٹک بانگکران، تہوہ
 بچنہ ژوورہوہ، جا کاتیٹک ناتان خوارد بلاوہی لی بکہن و خوتان
 بہ گفتوگووہ سہرگہرم مہ کہن، چونکہ بہراستی تہو کارہتان پیغہمبہر
 نازار دہدات، تہویش شہرمتان لی دہکات (داوای چوونہ دہرہوہ
 تان لی ناکات)، خوایش شہرم لہ راگہ یاندنی حہق و رہوا ناکات،
 خو تہ گہر داوای کہ لوپہ لیکتان لہ خیزانہ کانی پیغہمبہر
 کرد لہ پشتی پەردہوہ داوایان لی بکہن، تا تہو جوہرہ رہفتارہ
 چاکتر و پاکترہ بو دلی ٹیوہ و تہوانیش، بیگومان ہیچ کات بوٹان
 نیہ نازار و دلستہنگی بو پیغہمبہری خوا پیش بہینن،
 ہہرگیز بوٹان نیہ هاوسہرانی دوا ی خوئی بہ ہیچ جوړیک
 مارہ بکہن، چونکہ بیگومان تہو کارہتان لای خوا زور گہورہیہ
 (زور نابہ جیبہ، چونکہ تہوان دایکتانن، دایکیش لہ کوری
 حہرامہ).

(۵۴) تہ گہر شتیٹک دہربہرن و ٹاشکرای بکہن، یان بیشارنہوہ و
 دہری نہپرن، تہوہ بیگومان خوا بہہموو شتیٹک ناگا و زانایہ
 (نہیننی و ٹاشکرا لای تہو زاتہ چوونہیہ کہ).

(۵۵) هاوسه رانی پیغمبر ﷺ هیچ گوناھیان ناگات بی پھرده گفتوگو بکهن له گهل باو و باپیرانیان و کورپه کانی خوئیان و براکانیان و برازاکانیان و خوشکه زاکانیان و نهو نافرده تانه یان (تیشیان بو ده کهن له مالدا)، یان نهو که سانه ی به ندهن و له ماله کانیا ندا ده ژین، له خوا بترسن (نهو سنوورانه ی که بو ی داناون مه یشکینن)، بیگومان خوا شایه ته به سهر هه موو شتی که وه.

(۵۶) به راستی خواو فریشته کانی سلاوات ده دن له سهر پیغمبر ﷺ، نه ی نه وانه ی باوده پرتان هیناوه، نیوه ش سه لام و سلاواتی له سهر بدهن و (به رده وام یادی خیری بکهن).

(۵۷) بیگومان نه وانه ی نازاری خواو پیغمبره که ی

ده دن (مه به ست نازاردانی پیغمبره ﷺ) یان نه وانه ی که هاوه ل بو خوا بریار ده دن و کوفر ده کهن و جوینی پی ده دن) خوا نه فرینی لی کردون له دنیا و قیامه تدا سزایه کی زور خه جاله ت ناوه رو سهر شورپه کهریشی بو ناماده کردون.

(۵۸) نه وانه ش که نازاری بیوانی ئیماندار و نافرده تانی ئیماندار ده دن بی نه وه ی تاوانیکیان نه نجامداییت، نه وه به راستی نه وانه بوختان و گوناھو تاوانیکی ئاشکرا ده گرنه نه ستو (بیگومان به سهر یانه وه ناچیت و توله یان لی ده سیتریت).

(۵۹) نه ی پیغمبر ﷺ به هاوسه رانت و کچه کانت و نافرده تانی ئیماندار بلی: که به پوشاکی بالاپوش خوئیان داپوشن نه وه له بارترین شته که پی بناسرین، تا نازار نه درین و (تووشی گپروگرفت نه بن)، هه میشه و به رده وام خوا لیخوشبوو میهره بانه (له که مو کووری رابوردوتان خوش ده بییت).
(۶۰) سویند به خوا نه گهر دوورپوه کان و دل بیماره کان و پرو پاگه نده چیه کان له مه دینه دا کول نه دن، مؤله ت و هانی تو ده دین که توله یان لی بسینیت و زوربه یان دربه دهر بکه یت و پاشان که میکیان نه بییت له شاردنا نه میننه وه.

(۶۱) نه وانه نه فرین لیکراون له ههر کوپیه کدا ده سته که وتن، نه وه ده سته گپرو ده کرین و ده کوژرین (چونکه له خراپه و پیلان و تاوان و کوشتن و دزی و دروژنی زیاتر هیچیان لی نه وه شاره ته وه).

(۶۲) دزایه تی نه وه دوورپوهانه له به رنامه ی خوادایه و له رابوردوشدا نه نجامدراوه، هه رگیز گورانکاری نایینی له یاساو به رنامه کانی خوادا.

لَا حِجَابَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ
 إِيْمَانِهِمْ وَلَا أَسْبَاطِهِمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 سَيُجْزَوْنَ أَجْرًا كَثِيرًا لَّنْ يُكْفَرُونَ ۝۵۵
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۵۶
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۵۷
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۵۸
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۵۹
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۶۰
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۶۱
 إِنَّا لَنُرِيكُمْ أَعْيُنَكُمْ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ غُيُوبَكُمْ ۝۶۲

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ فَلَا جَمْعَ لَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَا يَدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا أَلَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
 ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ بَلَيَتْنَا اَطَعْنَا اللَّهَ
 وَأَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِرٰهَنَا
 فَاَصْلُوْنَا السَّبِيْلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اِنْتُمْ جُنَحْتُمْ مِّنْ عَذَابِ
 وَالْعَنْتُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ
 ءَادُوْا مُوسٰى قَبْرًا ؕ إِنَّ اللَّهَ وَمَا قَالُوْا وَاكٰنَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوْا اللَّهَ وَفُوْئُوْا قَوْلًا سَدِيْقًا ﴿٧٠﴾ صٰلِحٌ
 لِّكُمْ اَعْمٰلُكُمْ وَيُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ
 فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا اِلَيْكَ اِلٰمٰنَةً عَلَ السَّمَوٰتِ
 وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبْتَدَعْنَ اَنْ يُحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
 الْاِنْسٰنُ اِنَّهٗ كَانَ ظٰلِمًا جٰهِلًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِيْنَ
 وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
 عَلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

(۶۳) ئەى پيغەمبەر ﷺ خەلکى پرسىارت لى دەكەن دەربارەى كاتى بەرپا بوونى روژى قىامەت، پىيان بلى: يىگومان زانىنى كاتى بەرپا بونەكەى ھەر لای خوايە، جا تو چوزانى لەوانەيە روژى قىامەت زور نزيكىش بىت (كەچى خەلکى لى غافلن).

(۶۴) يىگومان ئەو خوايە نەفرىنى کردووە لە کافره كان، لە روژى قىامەتيشدا سزايەكى زور سەختى بو ئامادە کردوون...

(۶۵) كە بو ھەميشە تىايىدا دەبى بژين، لە وپش نە پشتىوانىك شك دەبەن فرىيان بەكە وپت، نە كەسيك ھەيە رزگاريان بکات.

(۶۶) روژىك دىت رووخساريان ئەم دىودىوى پى دەكرىت لەناو ئاگردا (تا چاك بېرژين و بسوتين) بەدەم ئاھو نالەو دەلپين: ئاى خوژگە فەرمانبەردارى خوا بويناىە، گوپرايەلى پيغەمبەر بوويناىە.

(۶۷) ھەر وھە دەلپين: پەرورەدگار بەراستى ئيمە ملکہچ و فەرمانبەردارى ئاغاو گەورە كانمان بووين، ھەر ئەوان ريگە و ريبازى راستيان لە ئيمە شيوان و سەرگەردانيان کردين.

(۶۸) پەرورەدگار: دوو بەرابەر و دوو چەندانە سزای ئەوانە بدە و نەفرىنىكى گەورە و زور بى ئەندازەيان لى بەكە.

(۶۹) ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان ھيئاو: وەكو ئەوانە مەبن كە ئازارى موساياندا، خواى گەورەش لەو توھەت و بوختانەيان پاراستى و پاكيى ئاشكرا کرد، ئەو لای خوا زور بەرپز و ئازيزە.

(۷۰) ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان ھيئاو لە خوا بترسن و پاريزكار بن، ھەميشە قسەى بەجى و بەسوود بەكن. (كە كاريگەرى ھەبىت لەسەرتاك و كوھەل).

(۷۱) ئەوسا ئيتەر كەدەو كانتان چاك و بەجى و پەسەندەكات، لە گوناھە كانيشتان خوش دەبىت، جا ئەوھى فەرمانبەردارى خواو پيغەمبەرەكەى بىت، ئەو بەراستى سەرکەوتن و سەرفەرازيەكى بى ئەندازە و بى سنوورى بەدەستھيئاو.

(۷۲) يىگومان ئيمە ئەم ئەمانەتەمان (ئەمانەتى سەرىشك بون و ئازادى) نيشانى ئاسمانە كان و زەوى و كيۆھە كانماندا، بەلام ھەموويان دەستيان پيۆھ ناو ترسان لى (پىيان چاك بو ھەر فەرمانبەردارىبن، سەرىشك نەبن) كەچى ئادەمىزاد ھەليگرت و گرتيە ئەستوى خو، بەراستى زور سەتمكار و نەقام بو (ئەگەر زورينە رەچاو بەكەين)...

(۷۳) تا خوا سزای پياوان و ئافرەتانی دووروو، ھەر وھە ھاوھەلگەران لە پياوان و ئافرەتەتان بدات، لەولاشەوھە تەوبە و پەشيمانى لە پياوان و ئافرەتانی ئيماندار وەر بگرت، يىگومان خواى گەورە بو ئيمانداران ھەميشەو بەردەوام تەواو ليخوشبوو و ميھەربانە.

سوره‌تی (سبأ)

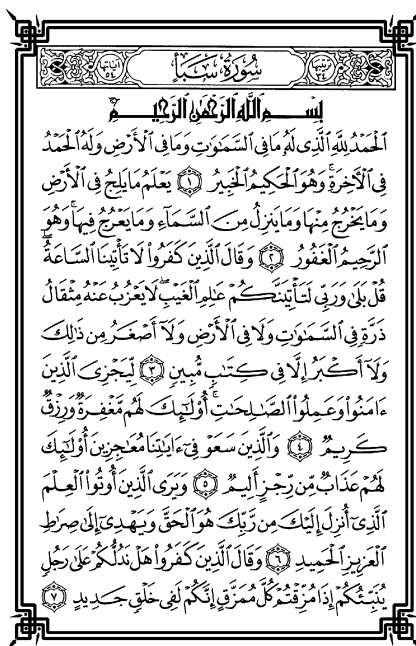
به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سوپاس و ستایش بو ئه و خوی‌یه‌ی که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌مووی ئه و خاوه‌نیتی، ستایش و سوپاس له قیامه‌تیشدا هه‌ر پیشککش به‌و ده‌کریت، ئه و خوی‌هش ته‌واو دانا و ناگایه.

(۲) ئه‌وزاته ده‌زانی‌ت چی ده‌چی‌ت به‌ناخی زه‌ویدا و چیشی لی دینه‌ده‌روه، چی له ئاسمان دینه‌خواره‌وه و چیش پیایدا به‌رزده‌بیته‌وه، به‌راستی ئه و خوی‌یه‌ میهره‌بان و لی‌خوش بووه (به‌نسیبه‌ت ئیمانداران و ته‌وبه‌کارانه‌وه).

(۳) ئه‌وانه‌ی کافرو خاوه‌ناسن ده‌لین: قیامه‌ت هه‌ر نایه‌ت و نامانگاتی، ئه‌ی بی‌غه‌مبه‌ر ۱ بیان بلی: نه‌خیر وانیه، سویند به‌په‌روه‌دگارم هه‌ر یه‌خه‌تان ده‌گریت چونکه ئه‌و زاته زانایه به‌نه‌ینی و شاراوه‌کان (چاک ده‌زانی‌ت که‌ی به‌رپای ده‌کات)، به‌ئه‌ندازه‌ی کیشی که‌ردیله‌یه‌ک له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا له‌خوا وون ناییت، هه‌روه‌ها له‌ویش به‌چوکت‌یان گه‌وره‌تر نی‌یه‌که‌له‌کتی‌بی تایه‌تی روون و ئاشکرادا، له - لوح‌المحفوظ - دا تو‌ماره‌نه‌کراییت. (۴) ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌ی خوا پاداشتی ئه‌وانه‌بداته‌وه‌که‌باوه‌ریان هیناوه‌کرده‌وه‌چاکه‌کانیان ئه‌نجام داوه، ئا ئه‌وانه‌لی‌خوشبوون و رزق و رو‌زی ناسک و نازدار (له‌به‌هه‌شتی به‌ریندا) بو‌یان ئاماده‌یه. (۵) ئه‌وانه‌ش که‌هه‌ول و کو‌ششیان داوه‌تا به‌ربه‌ست دروست بکه‌ن له‌ریگه‌ی په‌یامی ئی‌مه‌دا، وا ده‌زانن له‌سزای ئی‌مه‌رزگاریان ده‌بی‌ت، ئه‌وانه‌سزاو تو‌له‌یه‌کی زور به‌سو و پر ئازاریان بو‌ئاماده‌یه. (۶) ئه‌وانه‌ی زانستی و زانیاریان پیدراوه (چ زانستی ئاینی، وه‌ک گاورو جوو، یان ئه‌وانه‌ی رو‌ده‌چن له‌زانسته‌مادیه‌کاندا) چاک ده‌زانن ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارته‌وه‌بو‌ت ره‌وانه‌کراوه‌هه‌رئه‌وه‌حه‌ق و راسته، هیدایه‌ت و رینمووی به‌خشه‌بو‌ریبازی په‌روه‌دگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شایسته‌ی سوپاس و ستایش.

(۷) بی‌پرواکان (به‌گالته‌پیکردنه‌وه) ده‌یانوت: ئایا پیاویکتان پی بناسینن که‌هه‌والتان بداتی، که‌کاتی‌ک پارچه‌پارچه و هه‌لاهه‌لاه بوون له‌تویی خاکدا، ئیوه‌دووباره‌سه‌رله‌نوی دروست ده‌کریته‌وه؟! (بو‌لی‌پرسینه‌وه).

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿١٠﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ سَمَاءٍ وَالْأَرْضِ إِنْ شَاءَ نَحْضِفْ بِهِنَّ
 الْأَرْضَ أَوْ نَسُفَظْ عَلَيْهِنَّ كَمَا مِنْ سَمَاءٍ إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿١١﴾ وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَمُوسَى
 بَنِي إِسْرَائِيلَ الْوَيْسُوكَ وَالطُّبْرَ وَأَنَّا لَهُ الْخَلِيدُ ﴿١٢﴾ أَن أَعْمَلُ
 سَخِرْتُمْ وَقَدَّرْتُمْ فِي السَّرِّ وَأَعْمَلُوا صَاحِبًا لِي بِمَا تَقْمَلُونَ
 بَصِيرًا ﴿١٣﴾ وَلَسَلَيْمُنَ الرِّيحَ عُدُوهُمَا شَهْرًا وَرَوَّحَهَا قَمَرًا
 وَأَسْلَمْنَا لَمْ يَنْفِرْ مِنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يُادِنُ
 رَبَّهُ وَمَنْ يَبْغِ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٤﴾
 يَعْمَلُونَ لَكُمْ مَائِدَاتٍ مِنْ تَحْتِ رَبِّ وَتَنْزِيلِ وَحِفَافٍ كَالْجُوفِ
 وَقُدُورٍ رَأْسِيَّتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقِيلَ مَنْ عِبَادِي
 الشَّاكِرُونَ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْ سَعْلِهِمْ فَلَمَّا خَرَّ تَبَنَّى الْجِنُّ
 أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْقَيْبَ مَا لَسُوا فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿١٦﴾

(۸) له وانہیہ ئو دروی بہدم خواوہ ہلہستیت!!، یان شیتی سہری لیداو بیت!! نہخیر، وانہیہ، بہلکو ئوانہی کہ باوہر بہروزی دواہی ناہینن، لہ سزاو سہرگہردانیہ کی زور دووردا روچوون۔

(۹) باشہ، ئاخو ئوانہ سہرنجی دہوروبہری خوینان نہداوہ، چی دہورہی داون لہ ئاسمان و زہویدا؟!، سہرنجی بہردہمیان نہداوہ؟!، ئاورپیک لہ دواوہ نادہنہوہ؟!، ئہ گہر ہمانہوہ بہ ناخی زہویدا دہیانہینہ خواوہوہ، یان پارچہبیک لہ ئاسمانہوہ بہسہریاندا بہر دہدہینہوہ، بہراستی ئا لہو توانا و دہسہلاتداریہدا نیشانہی روون و ئاشکرا ہہیہ، بو ہہر بہندہبیک کہ گہراہیتہوہ بو لای خوا و ہوشی لای رہزامہندی ئو زاتہ بیت۔

(۱۰) سویند بہ خوائیمہ ریزو باہہخیک زورمان بہخشی بہ داود لہ لایہن خو مانہوہ، (کاتی خوئی فہرمانماندا): ئہی کیوہ کان و بالندہ کان تہسبیحات و سروددی ستایشی

لہ گہلدا بلینہوہ، ہہروہا ئاسنیشمان بو نہرم کرد (وہکو موہجیزہبیک، تا پیداوہیستہہ کانی بہ ئاسانی لی دروست بکات)...

(۱۱) ہہروہا فہرمانمان پیداکہ: چہندہا کہ لوپہلی جہنگی دہردہامان دروست بکہ، ئہلقہ و تہنہہ کانیسی بہ ریکوپیک ریپک بخہ و لہ یہ کیان تیہہلکیش بکہ، ہہروہا فہرمانمان پیدان: کارو کردہوی چاکہ ئہنجام بدن، دلنیش بن کہ من بینام بہو کارو کردہوانہی کہ دہیکہن۔

(۱۲) بو سولہیمانیس - با - مان خستہ ژیر فہرمانیہوہ، بہیانان یہک مانگہرپی دہرویشت و ئیواران یہک مانگہ ری دہہاتہوہ، کانی - مس - یشمان بو تواندہوہ، لہ جنوکہ کانیش ہہندیکنمان بو راہینا کہ لہ بہر دہستیدا کار بکہن بہ فہرمانی پہرورہدگاری، جا ئہوہی لہ فہرمانی ئیمہ دہربجیت سزای دوزہخی پی دہچیژین۔

(۱۳) سولہیمان ہہرچی بوہستایہ، جنوکہ کان بوینان دروست دہکرد، لہ چہندہا جوہری میحراب و شوینی خواہہرستی، لہ پیکہرو قاپ و کاسہ و ہک حہوزی فراوان، ہہروہا مہنچہلی گہورہی وا کہ لہ جیگہی خوئی دامہزراوہ و ناجولیت، ئینجا پیمان وتن: ئہی نہوہ و شوینکہتوانی داود، ئیوہ بہ کردارو گوفتار سوپاسگوزار بن (چاکہ لہ گہل خہلکیدا بکہن)، ہہرچہندہ ژمارہبیکہ کی کہم لہ بہندہ کانم سوپاسگوزارن۔

(۱۴) کاتیک بریاری مردنی سولہیمانمان داو مرد جنوکہ کان ئاگادار نہبوون لہ مردنہکہی، بہلکو تہنہا مورانہ بو بہ ہوی زانینی مردنہکہی کاتیک گوچانہکہ یان کلور کرد، جا کہ سولہیمان کہوت بہ پروودا، ئہوسا جنوکہ کان زانیان سولہیمان دہمیکہ و ہفاتی کردوہ، جا ئہ گہر غہیب زان و نہینی زان بوونایہ، ئاوا لہ کارو فرمانی ناخوش و ریسواکہردا بہردہوام نہدہبوون (چونکہ لہ ترسدا لہ کاری سہختدا بہردہوام بوون و نہیانزانی کہ و ہفاتی کردوہ)۔

(۱۵) سویند به خوا بو خه لکی سه به له ولاتی خویناندا به لگه و نیشانه‌ی دهسه لاتی خوا ناشکرایه، که شه ویش دوو باخی زورگه و ره بسو له لای راست و چه پی ناوچه که دا، فه رمانیان پی درابوو که: بخون له رزق و روزی پهروه ردگارتان و سوپاسگوزاری بن، ولاتیکی خوش و ئاوه دان، پهروه ردگاریکی لیخوشبوو و لیپورده...

(۱۶) جا ئه وان له باتی شوکرانه بژیری و خواپه رستی (یاخی بون و) رویان نه کرده ئیمان و به دهم بانگه وازی خواوه نه چون، هه ر پویه ئیمه ش لافاویکی ویرانکه رمان به سه ردا به ره لا کردن، (که باخ و بیستانی کاول کردن) ئه وسا له جیاتی ئه و دوو باخه گه و ره به دوو باخی درکاوی به رو بووم تال و دره ختی بی به ری وه دارگه زوو که میک دره ختی (سدر) یش که به رو بوومیکی که می هه یه، پیمان یه خشین.

(۱۷) ئا به و جوره سه خته توله مان لیسه ندن به هوئی ئه وه وه که بی باوه رو سپله بوون، مه گه ر ئیمه توله

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهِمْ آيَةً جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
(۱۵) فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ وَيَدَأْتُهُمْ جَبْتُهُمْ
جَنَّاتٍ ذَوَاتِ أَكْمَامٍ وَحَيْثُ أَكَلُوا خُمٌ وَأَنْتُمْ سِنْدُرٌ قَلِيلٌ
(۱۶) ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرِينَ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَنَوْا فِيهَا قُرَى ظَهْرًا
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ وَسَيَّرْنَا بِهَا لِيَالِي وَيَأْمُرُ أَمِينٌ
(۱۷) فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بِنَائِنَا أَفْأَنْزَلْنَا عَلَيْنَا السَّيْلَ
أَعَادَيْتُ وَمَنْ قَدْ جَعَلْنَا لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورًا
(۱۸) وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ لَيْسَ ظَنُّهُمْ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِيُعْلَمَ مَنْ يَرْزُقُهُمْ بِالْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ قُلْ أَدْعُوا إِلَيْكُمْ زَعَمْتُمْ دُونَ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُ كُفْرُكُمْ سِقَالٌ ذَرَفُوفٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا هُنَّ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

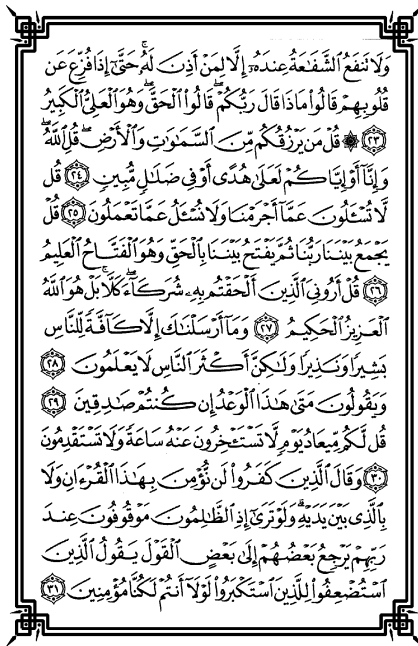
هه موو کافرو سپله یه ک ناسینین!؟

(۱۸) ئه وسا ئیمه له نیوان ئه مان و ئه و شوینانه دا که به ره که تمان به سه ردا رژاندبوون، دیهات و ئاوه دانی ناشکرمان به ریا کردبوو، که به بی ماندوو بوون ئه وان سه فه ریان ده کرد (له نیوان شام و یه مه ندا) ماوه ی نیوان دیهاته کانیان ده بری به ئاسانی و بی ماندوو بوون، (پیمان و تبوون، ده سه فه رو بازرگانی بکه ن)، برۆن چه نده ها شه و روژ بی ئه وه ی هیچ ترس و بیمتان هه بییت.

(۱۹) که چی (له و ناز و نیعمه ته ش بیزاربوون و) وتیان: پهروه ردگارانی نیوانی ریگه ی سه فه ره کانمان له یه ک دوور بخه ره وه، بیگومان به م داخوازیه یان سته میان له خوینان کرد، ئیمه ش کردمان به داستان و باسی سه رزاری خه لکی و پارچه پارچه مان کردن زور به خرابی، به راستی ئا له و رووداو و حاله تانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک زور خوگرین له کاتی ناخوشی و ته نگانه دا و سوپاسگوزارین له کاتی خوشیدا (هه ول بده ن وه کو ئه و قه ومه ناله باره بیانووگره نه بن).

(۲۰) له راستیدا گومانی شه یتان به راست ده رچوو به رامبه ر ئه و جوره که سانه (که روو به پهروه ردگار کاتی خوئی و تبووی: ده بینیت زوربه ی خه لکی سوپاسگوزار نابن) که چی خه لکی بی په روا هه رشوینی که وتن، جگه له ده سته یه ک له برواداران.

(۲۱) جا وه نه بییت ئیبلیس هیچ ده سه لاتیکی به سه ریاندا بییت، به لکو ئیمه ویستومانه روون بییت و ده ربکه ویت، کئی باوه ری به قیامهت و روژی دواپی هه یه و کئی له شک و گوماندا یه، (دلتیابه شه ی پیغه مبه ر) که پهروه ردگاری تو ئاگادار و چاودیره به سه ر هه موو شتیکیدا و هیچ شتیکی لی بزر نابیت. (۲۲) شه ی پیغه مبه ر به هاوه لگه ران بلی: هه ر هاناو هاوار بیه ن بو ئه وانسه ی که له جیاتی خوا ده یان په رستن!! چونکه ئه وانه خاوه نی بچوکنتر له گه ردیله یه ک نین نه له ئاسمانه کان، نه له زه ویدا و هیچ هاوبه شی و هاوکاریه کیشیان نیه تیایاندا، ده سه لاتی هیچ پشتیوانی و یارمه تیه کیشیان نیه.

(۲۳) هیچ تکایه کیش سوودی نیه لای خوا مه گهر بو که سبک خوا موله تی بدات، هه تا ئه و کاتهی که ترس له دلّی تکاکاران لاده چیت و هوشیان پیدا دیته وه، له به کتر ده پرسن: پهروه ردگارتان فه رمانی به چی داو چی فه رموو، له وه لامدا ده لین: حه ق و راست و دروستی فه رموو، ههر ئه ویش به رزو بلند و گه وره یه.

(۲۴) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به هاوه لگه ران بلّی: کئی رزق و روژیتان پیّ ده به خشیت له ئاسمانه کان و زهویه وه (ئه گهر به هوّی سپله ییانه وه وه لامیان نه ادایته وه تو) بلّی: مه گهر ههر زاتی - الله - روژی به خش نیه؟! ئه وسا پییان بلّی: بیگومان ئیمه، یان ئیوه له سه ر ریگه ی راست و دروستی هی دایه تین، یا خود له گومرایه کی ئاشکرادا روچوین!! (خوتان بینه داوهر و حه که م)

(۲۵) ههروه ها پییان بلّی: ئیوه پرسیارتان لی ناکریت دهر باره ی ئه و گونا هانه ی کردومانه، ئیمه ش پرسیارمان لی ناکریت دهر باره ی ئه و کارو کرده وانه تان که ئه نجامی دده دن (ههر که س به رپرسی کارو کرده وه و بیرو باوهری خو به تی).

(۲۶) پییان بلّی: روژیک دیت پهروه ردگارمان هه موو لایه کمان کو ده کاته وه، له وه دووا له سه ر بنچینه ی حه ق و راستی جیامان ده کاته وه، (باوهر داران بو به هشت و به خته وه ری، کافر و هاوه لگه ران بو دو زه خ و دهردی سه ری)، جا بیگومان له و روژه دا ئه و زاته ههر خو ی سه ردار و بالاده سته و زانای بی سنووره.

(۲۷) دووباره پییان بلّی: ئاده ی ئه وانم نیشان بدن که دابوتانه پال خواو به هاویه شی ئه وتان داده نا، نه خیر (به هله دا چون چونکه ئه و زاته) هاوه ل و هاویه شی نی یه، ئیتر و از به یین له و بیرو باوهره چه وته، به لکو ئه و زاته خوایه که ته واو بالاده ست و دانایه.

(۲۸) له راستیدا ئیمه ته نها بو هی دایه تی هه موو خه لکی، تو مان ره وانه کردوه، له کاتیکدا مژده دهر و ترسینه ریت بو یان، به لام زور به ی خه لکی به م راستی به نازانن... (به گرنه نه یانگر تو وه).

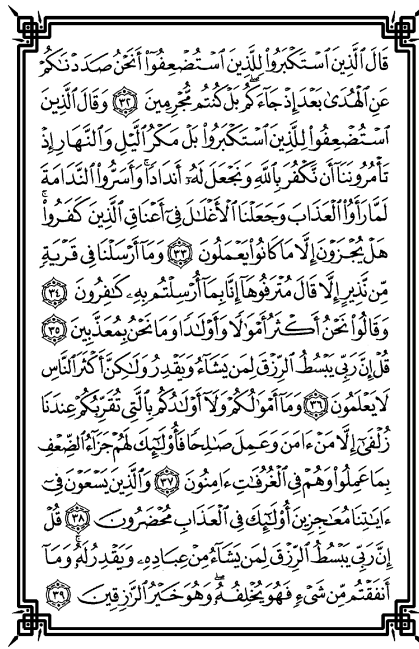
(۲۹) بو یه کافران ده لین: باشه؛ که ی ئه م به لینی زیندوو بو ونه وه یه دیته دی ئه گهر ئیوه راستگون...

(۳۰) پییان بلّی: به لینی روژیکتان پیدراوه که ناتوانن داوای تاو لیک دوا که وتن یان پیشکه وتنی بکه ن. (چونکه به ده ست ئیوه نیه).

(۳۱) ئه وانه ی بی باوهرن ده لین: هه رگیز باوهر به م قورئانه و به و هه واله ش ناکه ین که باسی ده کات (که قیامه ته)، خو ئه گهر بیینیت کاتیک سته مکاران وه ستیپراون له به رده م دادگای پهروه ردگار یاندا قسه ده لین به یه کتر و یه کتری تاوانبار ده کهن، چه وسا وه ژیرده سته کان به زور دارو ده سه لاتداره کان ده لین: ئه گهر ئیوه نه بو نایه ته کو سپ، ئه وه ئیمه باوهر دار دهبوین.

(۳۲) دہسہ لاتدراو زوردارہ کانیش بہ چہوساوه و ژیردہستہ کان دلین: ئایا بوچی ئیمہ ریگہی ہیدایہ تمان لی بہستبون و نہماندہہیشت دواى ئەوہی کہ ہیدایہت ہاتبوو بوتان؟! نہخیر، وانى یہ، بہ لکو ئیوہ خوتان تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۳۳) دووبارہ چہوساوه و ژیردہستہ کان دلین بہ زوردارو دہسہ لاتدراہ کان: نا، وانیہ، بہ لکو پیلان و نہخشہی شہوانہ روژ بوو کاتیك فہرمانتان پیادہداین بروامان بہخو نہبیت (شوینی ریگہ و ریبازی نہ کہوین)، ہاوهلی بو بریار بدہین، (پاشان ہہمووان) پہشیمانئ لہ دہرونیاندا دہشارنہوہ بہ تاییہ تی کاتیك سزاو تولہ دہبینن بویان نامادہیہ، ئەوسا چہندہا کوٹ و زنجیری ناگرینمان کردہ گہردنی ئەوانہوہ کہ بسى بروا بوون (پیان دہوتریت)، ئایا پاداشت دہدرینہوہ جگہ

بہوہی کہ کاتی خوئ ئەنجامیان دہدا؟

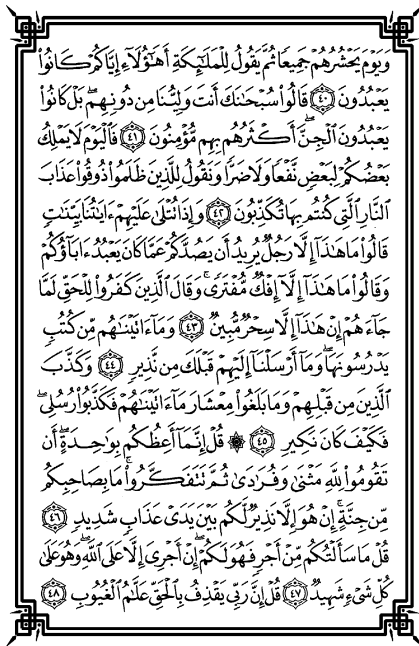
(۳۴) ئیمہ لہ ہیچ شارو ولاتیكدا پیغہمبہریکی بیدار خہرہوہمان نہناردووہ، کہ خوشگوزہرانہ کان نہیانوو تیبیت: بہراستی ئیمہ بى برواین بہم بیروباوہرہی کہ بہ ئیوہدا رہوانہ کراوہ!!

(۳۵) ہہروہا دہیانوت: ئیمہ سامان و نہوہی زورترمان ہہیہ، ئیمہ لہ قیامہتدا لہ سزادراوان نابین!!
(۳۶) ئەى محمد ﷺ پیان بلی: بہراستی پەرورہدگاری من رزق و روژی دہبہخشیت بہ ہہرکەس کہ بیہویت، یان کہمى دہکاتہوہ و تہنگى دہکاتہوہ (بیگومان ہہردوو حالہتہ کہ بو تاقیکردنہوہیہ) بہلام زوربہی خہلکی بہنہینى کارہ کانمان نازانن و پەى پینابەن.

(۳۷) لہراستیدا نہمالتان و نہ نہوہتان نابنہ ہوی ئەوہی کہ نزیکتان بخنہوہ لہ ئیمہ، مہگہر کہسیک باوہری ہیناییت و کاروکردہوہی چاکى ئەنجام داییت، جا ئا ئەوانہ پاداشتى چہند بہراہریان ہہیہ بہہوی ئەو کردہوانہی کہ کردوویانہ، ہہر ئەوانیش لہ کوشک و تہلارہ کانى بہہشتدا بہ ئاسوودہیى و ئارامى و خوشى، ژیان دہبہنہ سہر.

(۳۸) ئەوانہش کہ ہہول و کوشش دہدەن تا بہرہست بخنہ رى ئایہتہکانى ئیمہ بہخہ یالى ئەوہى ئیمہ دہستہوسان دہکەن، ئا ئەوانہ بو ناو سزاو ئازار راپیچ دہکرین (بہ ناچارى و ریسواى).

(۳۹) ئەى پیغہمبہر ﷺ پیان بلی: بہراستی پەرورہدگارم رزق و روژی دہبہخشیت بہ ہہرکەس لہ بہندہکانى یان لى دہگریتہوہ، ئیوہش ہہر شتیك دہبہخشن ئەو زاتہ جى پردہکاتہوہ (ہہندیك جار ہہر لہ دنیا، پاداشتى قیامہتیش بابوہستیت)، چونکہ ئەو خوایہ چاکترین رزق و روژی بہخشہ (بہسەرچہم بہندہکانى).

(۴۰) روژيک ديت که خوا تیکرای هه موویان کو ده کاته وه، شهوسا روو به فریشته کان ده فرمویت:

به راست! تیا شه دهسته گومرایه ئیوه یان ده په رست؟! (۴۱) له وه لامدا ده لین: پاکسی و ستایش بو شه ی په روه دگار تو یارو یاوه ری ئیمه ی نه که شه وان، نه خیر؛ ئیمه یان نه ده په رست، به لکو شه وان جنو که یان ده په رست، زور به یان باوه رپان پییان هه بوو (جادو و گهرو ده جاله کان خه له تاند بوویان جنو که یان لی ده کردن به فریشته).

(۴۲) جا ئیتر شه مرو کهستان دهسه لاتی شه وه ی نیه که قازانجیک یان زه ره ریگ به که سپی تر تان بگه یه نیئت، به وان هس که سته میان کردووه ده لین: ده بچیژن سزای شه و ناگره ی که ئیوه به درو تان ده زانی و باوه رتان پی نه ده کرد.

(۴۳) کاتیکیش ئایه ته ئاشکراو روونه کانی ئیمه به سه ریاندا بخو ئیتر شه وه، شه وه کافران ده لین: شه مه ته نها کابرایه که و ده یه ویٹ له ریگه و ری بازی باوو باپیرانتان ویلتان بکات، هه روه ها ده لین: شه مه ته نها درو یه کی هه لبه ستراره، شه وان هس که بی باوه رن ده رباره ی شه و حق و راستیه ی که بو یان هاتووه ده لین: تا شه مه ته نها سیحر و جادو یه کی ئاشکرایه!!

(۴۴) جا خو ئیمه هیچ کئیب و نامه یه کمان بو نه نار دوون تا بیخوینن و لئی بکولنه وه (پیش شه قورئانه) پیش توش هیچ پیغه مبه ری کمان بو ره وان نه کردوون که بی داریان بکاته وه (له سزای بی ئیمانی بیانتر سینیت).

(۴۵) شه و خه لکه ی پیش شه مانیش بروایان به پیغه مبه رانی خوا نه کردووه، به ممرجیک نه گه یشتوونه ته ده یه کی شه وه ی که به وانمان به خشی بوو له دهسه لات و دارایی، که چی له گه ل شه وه شدا به رنامه ی پیغه مبه ره کانی منیان به درو زانی، جا تیا نابینن چون بوو سزای من و چیم به سه ر هینان؟! (۴۶) پییان بلئی: به راستی من هه ری که ئاموژگاری ئیوه ده که م، که بو خوا و له بهر خوا، دوو قولی یان به ته نهایی، هه لو یسته بکن و پاشان بیریکه نه وه (له قورئانه، له پیغه مبه ره، له م به رنامه یه) شه هاوه له ی ئیوه (محمد ﷺ)، شیت نیه، (به لکو) شه و ته نها تر سینه ری کی ئیوه یه، پیش شه وه ی سزایه کی سه خت روو به ر ووتان بیئت...

(۴۷) پییان بلئی: هه رچی پاداشت و کریه کم داوا کردووه هه ر بو خو تان، من پاداشتیم ته نها له سه ر خواهیه، شه و خواهیه ش شایه ته به سه ر هه موو شتی که وه. (۴۸) شه ی محمد ﷺ بلئی: به راستی په روه دگارم سه ره نه جام، حق ده مالیت به سه ر به تال و ناحه قیدا به راستی شه و زاته شه ره زاو زانایه کی بی سنوره به نهینی و شاره و کان.

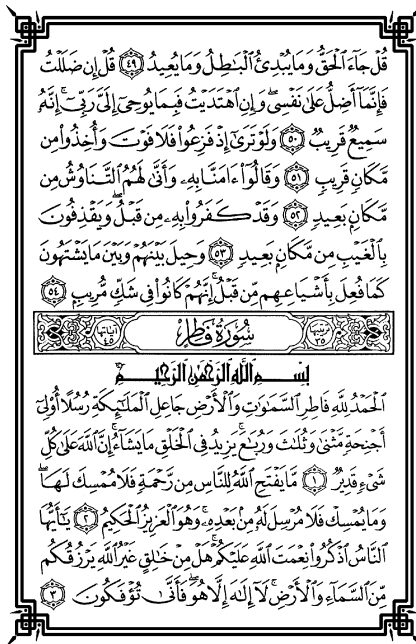
(۴۹) هه‌روه‌ها بللی: حه‌ق و راستی هات و به‌تال و ناحه‌قی ئیتر ده‌رناکه‌ویت.. نه ده‌توانی‌ت ده‌ست پی بکاته‌وه، نه ده‌توانی‌ت بگه‌رپیته‌وه دوخی جارانی.
(۵۰) بللی: شه‌گر من گومرابم، شه‌وه بیگومان گومرابیه‌که‌م له‌سه‌ر خوُم ده‌که‌ویت، خو شه‌گر ریگه‌ی هیدایه‌تیش بگرم، شه‌وه به‌هوئی نیگا‌و وه‌حی په‌روه‌ردگار مه‌وه‌یه‌که‌ بوم ده‌نی‌ری‌ت، به‌پراستی شه‌وزاته‌ بیسه‌رو نزیکه.

(۵۱) خو شه‌گر بی باوه‌پان بی‌نی‌ت کاتی‌ک له‌ترسا خه‌ریکن زی‌ره‌ ده‌که‌ن، دنلیان که‌ له‌ده‌ست ده‌رناچن و رزگار بوونیان شه‌سته‌مه، ئیتر هه‌ر له‌نزیکه‌وه‌ ده‌سگه‌ر ده‌کرین و بالبه‌ست ده‌کرین.

(۵۲) شه‌وکاته‌ به‌ناچاری ده‌لین: ئی‌مانمان به‌ په‌روه‌ردگارمان هی‌نا، به‌لام له‌و شوینه‌ دووره‌وه‌ ئی‌مانیان چون ده‌ست ده‌که‌ویت!

(۵۳) شه‌وانه‌ کاتی خوئی باوه‌پان به‌خوا نه‌بوو، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ باسی نه‌ینی و شاراوه‌کانیان ده‌کردو ده‌میان لی ده‌کوتا (دوور له‌زانست و زانیاری، وایسته‌ ئیتر شه‌رمه‌زارن).

(۵۴) شه‌وسا ئیتر له‌نیوان شه‌مان و شه‌و شتانه‌ی تاره‌زووه‌ی ده‌که‌ن به‌ربه‌ست دانرا، هه‌روه‌کو پیشت‌ر به‌هاو شیوه‌ی شه‌مان کرا (له‌بی باوه‌پان)، له‌راستی‌دا شه‌وانه‌هه‌میشه‌له‌گومان و دوودلیه‌کدا بوون که‌خه‌لکی ده‌خسته‌گومان و دوودلیه‌وه.

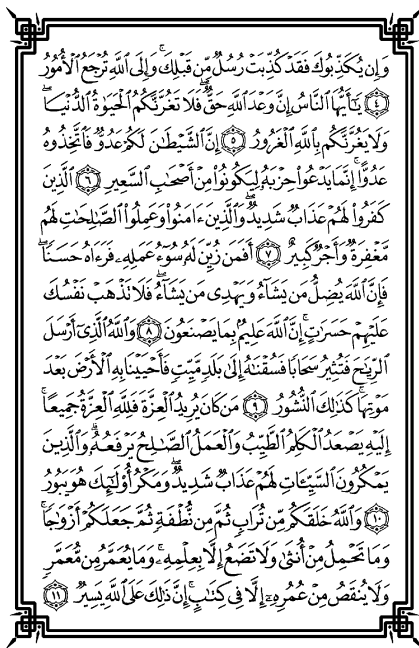
سوره‌تی (فاطر)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سوپاس و ستایش بو خوی، که به‌دی‌هینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، فریشته‌کانی کردوه به‌فرستاده‌ی خوئی که‌خاوه‌نی چه‌نده‌ها بالن، هه‌یانه‌ دوو، یان سی، یان چوار باله، له‌دروست‌کردندا هه‌رچی بویت زیادی ده‌کات (له‌ژماره‌ی فریشته‌کان، له‌شه‌ستیره‌ و هه‌ساره‌کان، له‌ئاده‌میزاد و به‌دی‌هینه‌راوان... هتد) به‌پراستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

(۲) هه‌ر کاتی‌ک خوا ده‌روازه‌ی ره‌حمه‌ت و به‌خششی خوئی له‌خه‌لکی بکاته‌وه، شه‌وه هه‌یچ که‌س و هه‌یچ شتی‌ک ناتوانی‌ت به‌ری بگری‌ت، هه‌ر کاتی‌کیش ده‌روازه‌ی ره‌حمه‌تی بگری‌ته‌وه و دای بخات، که‌س ناتوانی‌ت له‌دوای گرتنه‌وه‌که‌ی خوا بی‌جگه‌ له‌خوئی بی‌کاته‌وه، شه‌و زاته‌هه‌ر خویشی به‌ته‌واوی بالاده‌ست و دانایه.

(۳) شه‌ی خه‌لکینه‌ بیره‌که‌نه‌وه‌ له‌چاکه‌و نازو نیعه‌تی خوا به‌سه‌رتاته‌وه، ئایا دروست‌کارو به‌دی‌هینه‌ری‌کی تر هه‌یه‌جگه‌ له‌خوا له‌ئاسمان و زه‌ویه‌وه‌ رزق و رۆزیتان پی‌بسه‌خشیت؟ بی‌گومان جگه‌له‌و زاته‌خوایه‌کی تر نه‌یه، جا شه‌وه‌چون له‌و بی‌روباوه‌په‌دروسته‌لا‌ده‌درین؟ (بو‌روو ده‌که‌نه‌گومرایی).

(۴) پاشان دلّ خوشی پیغہمبہر ﷺ دہداتہ وہ ودفہرمویّت): خوّ ئہ گہر خوانہ ناسان بروات پیئہ کهن، ئہ وہ دلنیابہ کہ پیغہمبہرانی تریش پیئش تو بروایان پیّ نہ کراوه، بہ لّام غہمت نہ بیّت ہہر بو لای خوا ہہموو کاریک دہبریئہ وہ و ئہوانہ لہ دہستی دہرناچن.

(۵) ئہی خہ لکینہ؛ دلنیابن بہ لینی خوا راست و دروستہ (قیامت بہرپا دہ کات و لہ ہہموو کہس دہ پرسیتہ وہ) کہوابوو ژیانہ ئہم دنسیابہ سہرتان لیّ نہ شیوینیت و شہیتان نہ تاخہ لئینیت (بہ ناوی رحم و بہزہیی خواہ کہ گواہی ہہرچی بکہن خوا بہ بہزہیی بہ و لیّتان خوّش دہ بیّت)...

(۶) چونکہ بہ راستی شہیتان دوژمنتانہ ئیوہش بہ دوژمنی خوّتانی دابنن، بیگومان بانگی تاقم و دارودہستہی خوّی دہ کات بوّ ئہ وہی بسنہ نیستہ جیی دوزخ. (وہک خوّی ریسوابن).

(۷) ئہوانہی بیّ بروا بوون سزای زور پر ئیش و ئازار چاودرپیانہ، ئہوانہش باوہرپان ہیئانہ و کردہ وہ

چاکہ کانیان ئہ نجامداوہ لیّ خوشبوون و پاداشتی بیّ سنور چاودرپیانہ و بوّیان ئامادہ بہ.

(۸) ئایا ئہو کہسہی کہ کردہ وہ ناشیرینہ کانی بوّ رازینراوہ تہ وہ و بہ جوان و چاک دہ بیینیت؟! (وہک ئہو کہسہ وایہ کہ پیوہری خوا بییہ بوّ چاکہ و خراپہ)؟ بہ راستی خوا بیہ ویت ہہر کہس گومرا بکات دہیکات، ہہر کہسیکیش ہیادیہت بدات دہیدات، (ئہ لہ تہ نہک بہ شیوہی ہہر مہ کی) کہ واتہ توّ بہ خہفتیانہ وہ خوّت مہفہ وتینہ، چونکہ بہ راستی خوا تہواو ئاگاو زانایہ بہو کارو کردہ وانہی ئہ نجامی دہدہن.

(۹) خوا ئہو زاتہ یہ کہ بای رحمت دہنیریت و ہہلمی دہریاکانی پیّ دہ گوینزیتہ وہ و دہیکاتہ ہہور، ئہوسا دہینیرین بوّ ولاتیکی وشک و مردوو، دہفہرمویّت: ئینجا زہویمان پیّ زیندوو کردہ وہ دوای ئہ وہی کہ مردوبوو، زیندوو کردنہ وہی ئیوہش ہہر بہو شیوہیہ دہ بیّت.

(۱۰) ئہ وہی سہر بہرزی و پایہ بلندی دہویت، با بزائیت کہ ہہموو سہر بہرزی و پایہ بلندیہک ہہر بوّ خواہی، گوفتاری چاک و جوان و بہ جیّ بوّ لای ئہو زاتہ بہرز دہ بیئہ وہ، کارو کردہ وہی چاکیش بہرز دہ کاتہ وہ، جا ئہوانہی کہ پیلانی خراپ دہ گیرن سزای زور توندو تیر بوّیان ئامادہ بہ، پیلانی ئہوانہ ہہر خوّی پووج دہ بیئہ وہ و بیّ بہروو بووم و ناکامہ. (گوفتارہ کان خوّیان بہرز دہ بنہ وہ کردارہ کان خوای گہورہ خوّی بہرزیان دہ کاتہ وہ).

(۱۱) خوا؛ ئیوہی لہ خاک دروستکردہ، لہ وہ دواش لہ نوتفہیہک (کہہ بریتہیہ لہ بہ یہ کگہ یشتنی سہرہ میکو تہ یہک لہ گہل ہیلکو کہ یہ کدا) لہ وہ دوا کردوونی بہ جووت (بہ نیرومی)، ہیچ میینہ یہک ئاوس ناییت و نازیت و سکہ کی دانانیت بہ ئاگاداری ئہو زاتہ نہ بیّت، ہیچ تہمہن دریزیک، تہمہنی دریز ناییت و لہ تہمہنی کہم ناییتہ وہ، بیّ ئہ وہی لہ زانستی خوادا یاداشت نہ کراییت، بیگومان ئہوشتانہ لای خوا زور ئاسانہ.

(۱۲) هردوو جوړه دهریا وه کویه ک نین، یه کیکیان ناوی سازگار و خوښ، شهوی تریان سویر و تال، له هردو کیان گوشتی تهر و تازه ده خون، جوړه هاشتی گرانبه ها (وهك گه وههرو مرواری و یاقوت و... هتد) دهردهینن و له بهری ده کهن و خو تانی پی دهرپازینه وه، ینجا که شتیبه کان ده بینیت ناوه که له ت ده کهن و (به ئسانی پیایدا دهرپون) تا له به خششه کانی په روهردگار به هره وهر بین، بو شه و هس که سوپاسگوزار بن. (له سه ر نازو نیعمه ته بی شوماره کان).

(۱۳) (هر خویاه که): شهو تیه لکیشی روژ ده کات، روژیش تیه لکیشی شهو ده کات، خوړو مانگی رامهیناوه، هه ریه که بان تاکاتیکی دیاری کراو له سوپرا نه وه دایه، نائه و خویاه په روهردگارتانه خاوه نی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ مُّرَاتٍ سَابِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَمَّا حُجٌّ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِيَتَنَعَمُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْعَرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَهُمْ كَرُورٌ لَكُمْ لَوْلَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَكُفْرُونٌ بِشُرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَا تَكُنْ ذَا ضَرْبٍ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا نُزِّلُوا الَّذِينَ يَحْمِلُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٠﴾

هه موو مولك و به ديهاتووه كانه، (به لام) شه وانه ی جگه لهو هاناو هاواری بو دهبه ن ولیی دهرپازینه وه ته نانه ت خاوه نی تو یكله ته نكه كه ی دهوری ناوکی خورمايش نین.

(۱۴) خو شه گهر هاناو هاواریان بو بهرن گویمان لی تان نی یه و نایستن، شه گهر بشیستن به ده متانه وه نایه ن، روژی قیامه تیش حاشا ده کهن لی تان و له وهی که به (خواتان) زانیوون، بیگومان که س نی یه وهك (خوا) ناگاو زانا بی ت و هه والی راست و دروست بگه یه نی ت.

(۱۵) شه ی خه لکینه تیوه هه ژارو نه دارن و هه میشه ناتاجی خوان، (له هه موو کات و شوینی کدا و بو هه موو شتیك) هه ر ته نها خویاه که بی نیازه و شایانی سوپاسه.

(۱۶) شه گهر بیه ویت تیوه له ناو ده بات و که سانی تر سه رله نوی ده هی نی ته کایه وه...

(۱۷) شه مهش بو خوا زور کاریکی ئاسانه و (شه نجامدانی هیچی پی ناچی ت).

(۱۸) هیچ گونا هباریکیشس گونا هی که سانی تر هه لناگری ت (له قیامه تیشدا) شه گهر بارگرانیک (گونا هباریک) هاوار له که سیك بکات تا باری سه رشانی سووك بکات هیچ باری سووك ناکات هه تا شه گهر خزمیشی بی ت، (جا تو شه ی پیغه مبه ر ﷺ) ته نها شه وانه بی دار ده که یته وه که له په روهردگاریان ده ترسن له غه یب و په نهانیدا و نویزه کانیان به چاکی شه نجام ده دن، شه وسا شه وهی دل و دهر وون و گو فتارو کرده وهی خوی پاک بکاته وه، شه وه به راستی سووده که ی بو خو یه تی، گه پرانه وه و سه ره نجامیش بو لای خوی گه و ره یه.

(١٩) ناشکرایه که کوپرو چاوساغ و هک یه ک نین...

(٢٠) تاریکیه کان و روناکیش چون یه ک نین...

(٢١) سیبهره و خوره تاویش و هک یه ک نین...

(٢٢) زیندووان و مردووانیش هاوتای یه ک نین بیگومان خوا راستی ده دات به گوئی هه رکه سیکدا بیه ویت به لام توئی پیغه مبه ر ناناوینت په یامه کت بگه یه نیت به و که سانه ی که له ناو گوردان (مه به ست کافرانه که و هک مردوو نایستن و نه گهر بشیستن سوودی لی و هرنانگرن).

(٢٣) به لکو توئی پیغه مبه ر ته نها بیدار که ره وه و ترسینه ریت. (بو سه رجه م خه لکی له هه مو سه رده مه کاند).

(٢٤) بیگومان نیمه تو مان ره وانه کردوه به حقه و راستیه کی ته و او وه، تو مژده ده ری (ئسیماندارانیت)، ترسینه ری (بی بروا کانیت) هیچ گه ل و نه ته وه یه کیش نه بو وه که فرستاده و بیدار که ره وه یه کی بو ره وانه نه کراییت. (تابیته به لگه له سه ریان).

(٢٥) ئی محمد ﷺ خو نه گهر بروایان به تو نه کرد نه وه دلت

له خوت دانه مینیت، به راستی نه وانه ی پیش نه مانیش هه ره لو یستیان و ابو وه، بروایان به پیغه مبه ران نه بو وه، هه رچه نده نه وان به موعجیزه و به لگه ی به هیزه وه، به په یام و کتیبی روون و ناشکرا وه بو یان ره وانه کرا بوون.

(٢٦) پاشان نه وانه ی بی با وه پوون خه شم و قینی خوم لیگرتن و له ناوم بردن، جا چون بوو به لا و تو له ی من.

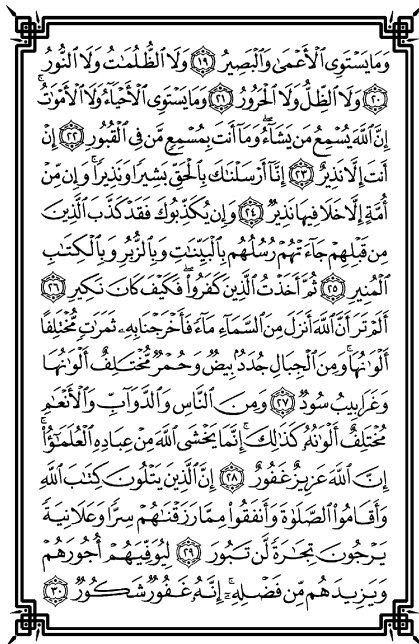
(٢٧) ئایا سه رنجت نه دا وه که به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندو وه، جا نیمه به و بارانه جو ره ها به رو بوومی جیا وازمان ده ره ینا که (ره نگیان، قه باره یان، تامیان، بو نیان، شیوه یان، شو نیان، وه رزیان) جیا وازه...

هه ره ها هه ندی له که ژو کیوه کانمان به زنجیره کیشا وه، هه یانه چین و هیل و نه خشی سپی و سووره و نه وانیش ره نگیان جیا وازه، هه شیانه ره شیکی تاریک و تو خه...

(٢٨) هه ره ها به و شیوه یه له خه لکیش، له گیانداران و مالانیش، جو ره ها ره نگ و شیوه و قه باره ی جیا واز هه یه. به راستی هه ر زاناکان په ی به و نه ییانه ده بن و له ناو به نده کانی خوادا هه ر نه وان له خوا ده ترسن (له سه رده می علم و زانستیدا نه م راستیه روونه چونکه زانا و پسپوران کاتیک ورده کاری به دیه یترانان په ی پی ده بن، زور هه ست به گه وره یی و ده سه لاتی خوا ده کهن)، به راستی نه و خواجه زور بالاده سته و، زوریش لیخوشبو وه (کاتیک رووی تی ده کهن و با وه ری پی ده هیتن).

(٢٩) به راستی نه وانه ی که په یامی خوا، قورئان ده خویننه وه و نویزه کانیان به چاکی نه نجام ده دهن و له و رزق و روژی و سامانه جو رواو جو رانه ی پیمان به خشیوون، به خشیوویانه و ده بخشن، به نه نیی و ناشکرا... (به نه نیی بو نه وه ی ریواو روپامایی تیکه ل نه ییت، به ناشکراش بو هاندانی خه لکی) نه وانه به ئومیدی بازرگانیه ک نه وکاره ده کهن که هه رگیز نا ئومید و زه ره مه ند نابن...

(٣٠) (بیگومان) خوی میهره بانیش وه فا ده کات به به خشینی پاداشت بو یان و له خه لات و به خشی زیاتریش به هره مه ندیان ده کات، به راستی نه و خواجه لیخوشبو و سوپاسگوزاره...

(۳۱) ئەی پیغمبەر ﷺ ئەوہی کہ بهوہحی و نیگا بومان رەوانە کردیت لەم قورئانە، ئەوہ حەق و راستیە و بەراست دانەری کتیبە پیشوہ کانیشە، بەپراستی خوا ئاگا و بینایە بە بەندە کانی.

(۳۲) پاشان کہ سانیگمان کردە خاوەن و راگە یەنەری ئەم قورئانە کہ هەلمانیژاردون لە بەندە کانمان، جا هەیانە ستەمی لە خۆی کردووە (چاکە ی کەمە و گوناھی زۆرە)، هەشیانە مام ناوەندیە، هەشیانە زۆرگەرم و گۆرە لە چاکە کاریدا بە ویست و یارمەتی خوا، ئا ئەو هەلبژاردنە و ئەو گەرم و گۆریە لە چاکە کاریدا، ریز و خەلاتیکی زۆر گەورە یە...

(۳۳) ئەو بەختە وەرانە (لە پاداشتی ئەو هەول و کۆششانە یاندا) دەچنە باخە کانی بەهەشتی - عدن - جا، لەوێ دەستبەندی ئالتون و مرواری دەکرێتە دەستیان،

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَدَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنَ الْأَسَاوِرِ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَلْهَنَّا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَإِيْمَسْنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرَّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَدَقَاتٍ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لِنَعْمَرَكُم مَّا يَنْدَكُرُ فِيهِمْ مِنْ تَذَكُّرٍ لِّمَا كُنَّا نَدَّبُرُ فَذُوقُوا أَلَمَ اللَّظَلِيمِينَ مِنْ نَصْرِ رَبِّنَا إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٧﴾

پۆشاکیشیان لەو بەهەشتەدا ئاوریشمە.

(۳۴) ئینجا هەمووان لە خۆشیدا دەلین: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوا یە ی که هەرچی غەم و پەژارە یە لە دل و دەروونی دەرکردین، بەپراستی پەرودرگاران زۆر لێ خۆشبوو سوپاسگوزارە.

(۳۵) ئەو خوا یە ی که جینشینی کردین لە مالی هەمیشەیدا بە بەخشش و ریزی تاییبەتی خۆی ئیتر هیچ نەخۆشی و ناخۆشیەک توخمان ناکەوێت، هیچ ئازارو ئیشیکی دەروونی توخمان ناییت و هیچ بیژاری و ماندوو بوونیکیش رومان تیناکات.

(۳۶) لەو لاشەوہ ئەوانە ی که کافرو بێ باوەرپوون، دۆزەخ بۆیان ئامادە یە، بریاری لەناوچوونیان نادریت، تا بمرن و رزگاریان بییت!! تەنانەت بەشیکی لە سزاکەش لەسەریان کەم ناکرێتەوہ، ئا بەو شیوہ یە هەموو کافرو بێ باوەرە سەرسەختەکان سزا دەدرین و تۆلەیان لێ دەستین.

(۳۷) ئەوانە گریە و زاری و هاوارو قیژە و نالەیان لەناو دۆزەخدا لێ بەرز دەبیتهوہ و بەکەساسیەوہ دەلین پەرودرگارا: دەرمان بەینە و رزگاران بکە لەم حالە، مەرج بییت کارو کردەوہ ی چاک ئەنجام بەدین، نەک ئەوہ ی که جارن دەمانکرد، لەوە لامیاندا خوا دەفەرموێت: ئایا ئەوہ ندە تەمەنمان پێ نەبەخشین؟ ئەوہ ی بیەوێت بیریک بکاتەوہ تیایدا بیریکاتەوہ؟! بیدار کەرەوہشتان بۆ هات، (دیبارە هەموویان خەجالەت و سەرشۆردەبن و قسەیان نامینیت)، بۆیە بییان دەوتریت: کەواتە دە بچیژن سزای سەختی دۆزەخ، چونکە ستەمکاران هیچ پشتیوانیکیان نیە.

(۳۸) بەپراستی خوا زاناو شارەزای نەئیبە کانی ئاسمانەکان و زەویە، بەپراستی ئەو زاتە زانیە بەوہ ی که لە سینە و دل و دەروونەکاندا حەشاردراوہ...

(۳۹) ہر نہ زاتہ ئیوی کردہ جیشین له زه ویدا، جا ئهوی که کافرو بی پروا بیت، ئهوه کافر بوونه کهی له سهری ده که ویت، بی باوه پری کافران، هیچیان لای پهروه دگاریان بو زیاد ناکات، جگه له خه شم و قینی خوا لییان، خوانه ناسی کافران هیچ دهستکه و تیکی نیه جگه له خه سارهت مهندی و زه رهمه ندی نه پراوه.

(۴۰) ئهوی پیغه مبه ر ۱۱۱ پبیان بلی: هه والیم بدهنی دهر باره ی ئه و شتانه ی کردوتانه به هاوه ل بو خوا و هاناو هاواریان بو دهبه ن جگه له خوا، پیشانم بدهن کام شوینی زهویان دروست کردوو، ئایا به شداریه کیان هه یه له گه ل خوادا له دروستکردنی ئاسمانه کاند!!! یاخود کتیبیکمان پیبه خشیوون تا دنیابن له هاوکاریان!! نه خیر وانیه، به لکو ئه و سته مکارانه هیچ به لیئیک به یه کتری نادهن، تنه ا خه له تاندن نه بیت .

هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ مِنْ كَفَرٍ فَلْيَعْلَمِ كَفْرَهُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ أُنزِلَتْ إِلَيْهِنَّ مَائِدَاتُ السَّمَاءِ مِنَ سَمَاءٍ لَوْلَا قُلُوبُ الْغَالِمُونَ ﴿٤٠﴾ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِيذًا وَآخَرُورًا ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يُعَسِّفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنَ الْإِنْسَانِ الْأُولَى فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السُّعْيِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السُّعْيِ إِلَّا أَيْهَالَهُمْ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُدَّتِ الْأُولَى فَلَنْ يُجَدِّسُنَّ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ الْإِنْسَانَ إِلَّا خَيْرًا ﴿٤٤﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا لَهُمْ آسَدًا مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ شَيْئًا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَابِضًا ﴿٤٥﴾

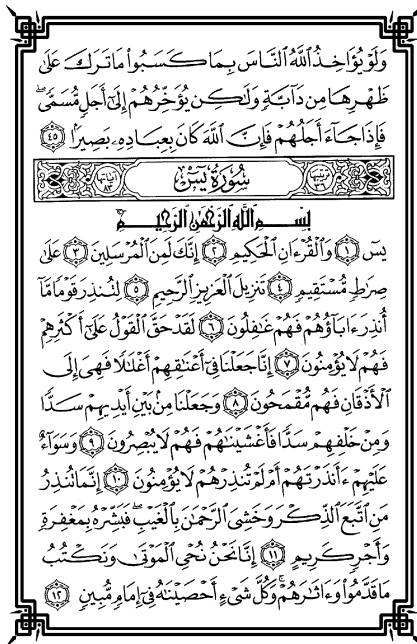
(۴۱) بهراستی هه ر خوايه که ئاسمانه کان و زهوی راده گریت و نایه لیئت له ناو بچیت و له به ک بترازیت، سویند به خوا ئه گه ر تیک بچن و له به ک بترازین، ئهوه هیچ که سیك نی به بتوانیت دوا ی ئه و زاته فریایان بکه ویت، بهراستی هه ر ئه و هه میشه و به رده وام خوگر و ئارامگر و لیخوشبوه .

(۴۲) ئه و کافرو هاوه لگه رانه ی قوره ییش زور به گه رمی به خوا سویندیان ده خوار دو دهیانوت: ئه گه ر پیغه مبه ریکی بیدار که ره وه یان بو بیت، بیگومان له هه موو گه لانی تر باوه ردار تر دهبه ن، که چی کاتی که پیغه مبه ریکیان بو هات له سه رکه شی و دووره په ریزی زیاتر هیچی تریان لی نه وه شاهه وه...

(۴۳) چونکه خوین بهزل و گه وره ده زانی له زه ویدا و پیلانی شه ر و تاوانیان کیشا، به مه رجیک پیلانی شه ر و تاوان تنه ا به سه ر ئه وانه دا ده شکیته وه که نه خشه ی بو ده کیشن، مه گه ر ئه مانه به دژایه تی ئیسلام تنه ا چاوه پیی ئه و کاره ساتانه بکه ن که به سه ر گه لانی پیش ئه ماندا هاتوو، (کاتی بروایان به پیغه مبه ران نه هیئاوه، له ناوبران) ئیتر تو نایینیت هه رگیز له یاسا و به رنامه کانی خوادا گورانکاری پیش بیت، هه رگیز نایینیت یاسا و به رنامه کانی خوا له نه خشه ی خوین لابه دن. (که به شیکی ریسواکردنی پیلانگیرانه).

(۴۴) ئایا ئه وه نه گه روان به زه ویدا، تا سه رنج بدهن و ته ماشا بکه ن، چون بوو سه رئه نجامی گه لانی پیش ئه مان و چیمان به سه ر هیئان، ئه وانه هیز و ده سه لاتیان له مان زیاتر بوو، وه نه بیت خوا هیچ شتیك دهسته وسانی بکات له ئاسمانه کان، یان له زه ویدا، چونکه بهراستی ئه و زاته هه میشه و به رده وام ته واو زانیه و به ده سه لات و توانایه .

(۴۵) خو ٺه گهر خوا تو ٺه ی له خه لکی بسه ندایه له سه ره نجامی کارو کرده وهی نادره ستیاندا، هه رچی زینده وهر هه یه له سه ر رووکاری زه وی نه ده ما، به لام خوا ٺه وهنده به په له نیه له تو ٺه سه ندن، به لکو دویان ده خات بو کاتیکی دیاریکراو، جا کاتیکی روژی خو ی هات، بیگومان ٺه وکاته خوی گه وره بینایه به به نده کانی (کارو کرده و یانی هه موو له به رده ست دایه).

سورہتی (یس)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سه رنجی سه ره تای سووره تی (البقره) بده.
- (۲) سویند بهو قورئانه ی که هه موو فه رماتیکی له شوینی خویایه تی...
- (۳) به پراستی تو ٺه ی محمد ﷺ له فرستاده و پیغه مه رانیت...

(۴) له سه ر ریگه و ریبازیکی راست و دروستیت.

(۵) ٺم قورئانه له لایه ن زاتیکی خاوه ن ده سه لات و میهره بانه وه دابه زیووه و ره وانه کراوه...

(۶) بو ٺه وهی گهل و هوژیکی پی بیدار بکه یته وه که باوو باپیرانیان بیدار نه کراونه ته وه و به بی ٺاگایی و نه شاره زایی ماونه ته وه.

(۷) سویند به خوا بریاری خوا هاته دی له سه ر زوربه یان که دوزه خ پر ده که ین لیان، له به ر ٺه وه ٺیمان و باوه ر ناهینن (به هو ی سه ره سخته ی و گو ی نه گرتیان ه وه).

(۸) به راستی هه ر ده لییت ٺیمه کو ت و زنجیرمان کردو ته گه ردنیان و له ژیر چه ناگه یان توندکراوه و به ناچاری سه ریان به رز راگیراوه و ٺم لا ولایان پیناکری ت و به ریپی خو یان نابینن. (بو یه باوه ر ناهینن).

(۹) هه روه ها به ره به ستمان له به رده میان ه وه و له پشتیان ه وه دانا وه، په رده شمان هی نا وه به سه ر چاویاندا (مه به ست ٺه و به ره به ستانه شه که له ده روونیاندا هه یه و نایه لییت ریگه ی راست بدو زنه وه) ٺیتر ٺه وانه حق و راستی نابینن. (ده زگا کانی بیستن و بینینی خو یان له کارخستوه).

(۱۰) ٺه وانه چو ونیه که بو یان، بیداریان بکه یته وه یان بیداریان نه که یته وه، هه ر باوه ر ناهینن.

(۱۱) بیگومان تو ته نها ده توانیت ٺه وانه بیدار بکه یته وه که شوینی قورئان و به رنامه ی خوا که وتوون، له په نه انیشدا له خوا ده ترسن، به و هو یه و مژده ی لیخوشبون و پاداشتی بایه خدار و به نرخ بده به و جو ره که سانه.

(۱۲) بیگومان هه ر ٺیمه مردوه کان زیندوو ده که ینه وه، هه رچی کردوو یانه و ده یکه ن تو ماری ده که ین له گهل ٺاسه واره کانیشیاندا، هه موو شتیکیمان له کتیبیکی ٺاشکرادا (تومارگه ی تایبه تیدا له لوح المحفوظ دا) به وردی تو مارو ٺامار کردوه.

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتِّبِينَ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَبَّوْا بِأَيْدِيهِمْ ففَعَلُوا لَنَا
 إِلَيْكُمْ مَرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِلَّا أَنْزَلَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ الْقُرْآنَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ وَإِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الْكِتَابَ الْقَدِيمَ ﴿١٧﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ وَإِنَّا
 سَائِعِدَاتُ الْآيَةِ ﴿١٨﴾ قَالُوا لَطَبَّ سَطْرُكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمُ
 سَعَارٌ مِّنْ أَيْدِينَا فَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ لَئِن لَّمْ تَفْعَلُوا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ
 بَلْ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا مُّسْتَوْفًى ﴿٢٠﴾ وَجَاءَهُمْ مِنَ الْقُرْآنِ نُذُوحٌ يُرْسِلُ
 إِلَيْهِمْ فَالِمْ يَقُولُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ
 لَأَسْتَأْذِنُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَالِيَ لَأَعْبُدَ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾ أَأَنْتَ الَّذِي دُعِيتَ بِهِ الْمَلِكُ إِن
 يُرِيدَنَّ الرَّحْمَنُ يُضِلَّ لَأَضِلَّ عَشِيرَتَ لُوطٍ إِنَّا جَعَلْنَا لُوطَ بْنَ مَرْيَمَ
 نَبِيًّا وَلَقَدْ كَفَرَ لَئِن لَّمْ يَفْعَلْ لَمَ يَسْتَأْذِنُ فَوَقَّعْنَاهُ فِي جَهَنَّمَ وَإِنَّا
 لَمُتَعَدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ لَأَسْتَأْذِنُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾
 وَمَالِيَ لَأَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَأَنْتَ الَّذِي دُعِيتَ
 بِهِ الْمَلِكُ إِن يُرِيدَنَّ الرَّحْمَنُ يُضِلَّ لَأَضِلَّ عَشِيرَتَ لُوطٍ إِنَّا جَعَلْنَا لُوطَ
 بْنَ مَرْيَمَ نَبِيًّا وَلَقَدْ كَفَرَ لَئِن لَّمْ يَفْعَلْ لَمَ يَسْتَأْذِنُ فَوَقَّعْنَاهُ فِي جَهَنَّمَ
 وَإِنَّا لَمُتَعَدُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ لَأَسْتَأْذِنُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٨﴾

(۱۳) نمونەیان بو بهینه رهوه به خه لکی شاری (انطاکیه) کاتیک دهسته یهک پیغه مبهریان بو هات. (تا په یامی خوابان پی رابگه یه نن).

(۱۴) سه ره تا دو وانمان بو ره وانه کردن، که چی بروایان پیته کردن، ئیمهش سیهه میکمان بو پشتگیریان ره وانه کرد، هه موویان وتیان: ئیمه له لایه ن په ره وهدگار هه ره وانه کراوین بو لای ئیوه.

(۱۵) خه لکه که وتیان: ئیوه ته نهها ناده میزادیکن وه کو ئیمه، خوی میهره بانیش هیچ شتیکی ره وانه نه کردوه، ئیوه هه ره درو ده کهن.

(۱۶) پیغه مبه ره کان وتیان: په ره وهدگار مان خوی چاک ده زانیت ئیمه به راستی بو لای ئیوه ره وانه کراوین به پیغه مبه رایه تی.

(۱۷) ته نهها نه و هه شان له سه ره که به روون و ناشکرا په یامی خواتان پی رابگه یه نین.

(۱۸) خه لکه که وتیان: ئیمه به راستی به هانتان تووشی نه گبه تی بووین، سویند به خواته گهر واز نه هیئن و کول نه ده ن، به رد باراتان ده که یین و له لایه ن ئیمه وه تووشی نازاریکی به ئیش ده یین.

(۱۹) پیغه مبه ره کان وتیان: ئیوه نه گبه تی و شوومیتان له گه ل خواتان دایه (به هوئی بی باوه ریتانه وه)، نایا نه گهر ناموزگاری و یاداوه ری بگرین نه وه ده پیته نه گبه تی و شووم بوتان؟! نه خیر، وان یه، ئیوه هه ره خواتان قه وم و هوژیکی سه ره روون و له گوناهدا روچوون بو یه شووم و نه گبه تی یه خه ی گرتوون.

(۲۰) نه وسا له و په ری شاره وه پیاو یکی ئیماندار به په له، به گورج و گولی هات و وتی: نه ی قه وم و هوژم نه م پیغه مبه رانه راست ده کهن، نه م فرستادانه راست ده لین شوینیان بکه ون، بروایان پی بکه ن، ئیمانیان پی به یین...

(۲۱) شوینی نه وه که سانه بکه ون که پاداشت و کریتان لی داوا ناکهن، نه وانه هیدایهت دراون و له سه ره به رنامه یه کی راست و دروستن.

(۲۲) (دیاره خه لکه که کردویانه به گالته، بو یه پیاو چاکه که و توویه تی): جا نه وه بوچی من نه و زاته نه په رستم که به دی هیناوم، ئیوه ش خه لکینه هه ره بو لای نه و ده برینه وه.

(۲۳) نایا ره وایه له جباتی خوا چهنده په رستراویکی تر بو خووم بریار بده م که هیچیان به ده ست نیه خو نه گهر خوی میهره بان بیه ویت تووشی ناخوشیه کم بکات، تکاو پارانه وه ی نه و په رستراوانه هیچ سوودیکم پی ناگه یه نن و فریام ناکه ون و رزگارم ناکهن. (چونکه که س جگه له خوا هیچی به ده ست نیه).

(۲۴) بیگومان من نه گهر شتی وا بکه م، نه و کاته من له گومراییه کی ناشکرا دا ده بم.

(۲۵) به راستی من بریارم داوه که ئیمان به په ره وهدگار تان به یینم، با چاک گویتان لی بیت، چاک بیستن.

(۲۶) (دیاره، خوانه ناسان په لاماریان داوه و شه هیدیان کردوه) بو یه پی و تراوه: فه رموو بو ناو به هه شت، له ویشه وه هه ره دلسو زانه و تویه تی: خو زگه قه ومه که م بیانزانیایه سه ره نه نجامی ئیمان چونه و که و توومه ته ناوچ نازو نیعمه تیکه وه.

(۲۷) نه ویش به هوئی نه وه وی که په ره وهدگارم لیم خو شبووه و خستمیه ریزی ریزلیگیراوانه وه.

(۲۸) خوا دہفہرمویت: ونہبیٹ ہیچ له شکریکمان له ناسمانه وه ناردیبتہ خواره وه بو سہر هوزہ که ی دوا ی شهید کردنی، ونہبیٹ ہیچ له شکریکمان ره وانه کردیبت بو له ناوبردنیان.

(۲۹) به لکو تنه یه ک دهنگی گهروه و شریخه یه کی به هیژ پیشهات و دهستبه جی مردن خاموش بوون.

(۳۰) دہبا په شیمانی و داخ و ناله داباریتہ سہر ئه و به نده یاخپیانہ، ہیچ پیغہ مہریکیان بو ره وانه نه کراوه که ئه وان گالته یان پی نه کردیبت.

(۳۱) نایا ئه وه سہرنجیان نه داوه له وه ی که چه نده ها هوزی پیش نه مانمان له ناو بردووه، بیگومان هہرگیز ناگہرینہ وه ناویان و ناگہرینہ وه بو دنیا.

(۳۲) سہرئہ نجام ئه و خه لکه هہمویان لای ئیمہ به کومهل ناماده ی لپیرسینه وه ده کرین.

(۳۳) له به لکه و نیشانه ی ناشکرای خوا بو ئه و خه لکه: زهوی مردووه که به هوی ئاوی بارانه وه زیندووی ده که ینه وه، دانه و پله ی لپی په یدا ده که ین که لپی ده خون.

(۳۴) هہروه ها جورہا باخاتی لی بهرہم ده هیین، له دارخورما و چه ند جور تری، هہروه ها چه نده ها کانیاویشمان تیادا هہلقولاندووه...

(۳۵) بو ئه وه ی له بهروبوومه که ی بخون، له وهش که به دهستی خویان له و بهرو بوومانه دروستی ده که ن (وه کو دوشاو و سرکه و شہر بہت و... هہروه ها جیگہ ی تیرامانه که: ئاده میزاد ورد بیٹه وه له دانه دانہ ی ئه و بهروبوومانه؛ چون پیچراونه ته وه، قہ بارہ یان، رهنگیان، بو نیان، تامیان... هتد) نایا له بهرامبہر ئه و هہموو نازو نیعمہ تانه وه سو پاسگوزاری بی ناکہن؟!

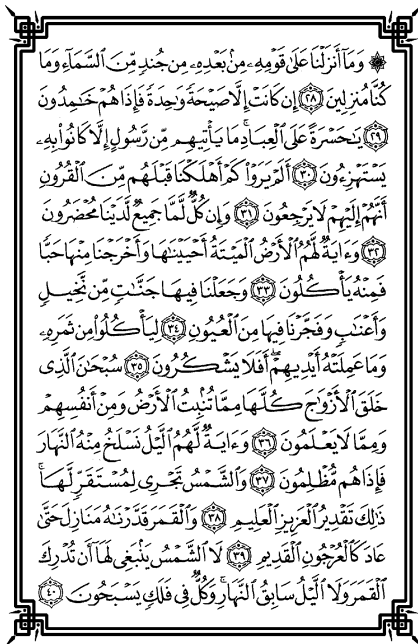
(۳۶) پاک ی و بیگہردی بو ئه و زاتہ ی هہر هہموو به دیہیتر اوہ کانی به جوت دروست کردووه له وه ی له زهویدا دهرویت، له خویشیان، له و شتانهش که نایزانن (له سہرده می عیلم و زانستیدا روون بوته وه: که هہموو به دیہیتر اوان - مادی و مہعنه وی - جوتن، تنہا زاتی خوا خو یه تی که تا ک و تنہا یه).

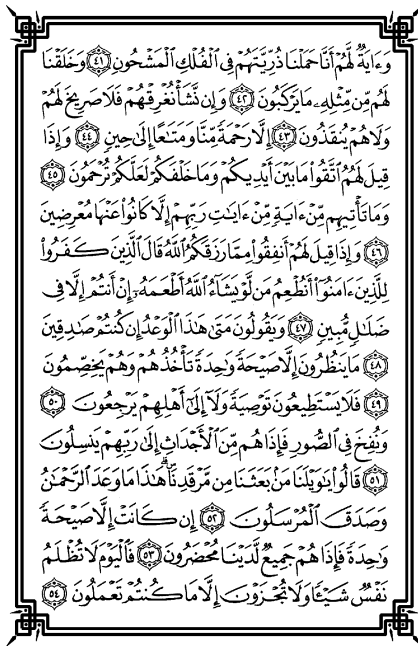
(۳۷) هہروه ها به لگہ و نیشانه یه کی ناشکرای تر بو یان، شه وه، که پو شاک ی رووناک ی روژی له بهر داده مالین، به و هویه وه دنیا یان لی تاریک ده بیٹ.

(۳۸) خو ریش له گہردش و سورانه وه ی خو یدا بهر ده و امه و بهر وه سرهوت ده چیٹ، یا خود به دوری چه قی خو یدا ده سورپته وه، بیگومان ئه وه توانای زاتیکی بالادہست و زانا درده خات (که هہموو شتیکی به ریکو پیکی دروست کردووه).

(۳۹) هہروه ها کات و شوینی هہلہاتی مانگیشمان دیاری کردووه (هہر شه ویک له کاتیکی دیاریکراو و شوینیکی دیاریکراودا هہلدیٹ، راده ی ئه و روناکیهش که ده که ویٹہ سہری جیوازه، هہتا (سہرئہ نجام هہموو مانگیک له روا له تدا) وه ک چیلکه یه کی وشکی پاریک ده نویٹ.

(۴۰) نه خو ر بو ی هہ یه به مانگ بگات (له هیل و ریرووی خو ی درہ چیٹ)، نه شه ویش پیش روژ ده که ویٹ، به لکو هہریه که یان له خو لگہ ی تاییه تی خو یاندا مه له ده که ن و به ناسانی ده سورپته وه.

(۴۱) بەلگە و نیشانە يەكى تر له هیزو دەسه لاتمان بۆيان، ئەو یەكە كه به راستی ئیمه نه وه كانیا نمان له كه شتی كه دا هه لگرت (مه به ست كه شتی - نوح - ه كه به با پیره گه و رهی دووه می ئاده میزاد ده در پته قه له م).

(۴۲) هه روه ها كه شتی و هو كاری تری ها تو چۆی له وینه ی ئەو بو سازندوون، (كه هو كاره كانی گواستته وه ی ئاسمانی و زه مینی و ده رایی ده گریته وه، چونكه هه ر خوا به دیهینه ری ئاده میزاد و ماده ی خاو و سوته مه نی و... هتد).

(۴۳) خو ئە گه ر بمانه ویت نو قیمان ده كه ین، ئەو كاته كه س نیه بیته به هاوار یانه وه و رزگاریش ناكرین له مردن...

(۴۴) مه گه ر ره حمه ت و میه ربانی ئیمه مو له تیان بدات تا ماوه ی كی دیاریكراو به هره له زیان وه ربگرن.

(۴۵) كاتیكیش به یی باوه ران بو تریته: خو تان له و سزایه بیاریزن كه به سه ر گه لانی پیشو دا هات، هه روه ها له سزای داها تو تان بترسن، بو ئە وه ی ره حمتان پی بگریته، (كه چی هه ر باکیان نیه).

(۴۶) هیچ ئایه ت و به لگه و نیشانە يە کیان له ئایه ت و به لگه كانی په روه ر دگاریان بو ئایه ت كه پشتی تی نه كه ن و روی لی وه ر نه گیرن.

(۴۷) كاتیكیش بییان بو تریته بیه خشن له وه ی كه خوا پی به خشیون، ئە وانه ی بی باوه رن به وانه ده لپن كه باوه ریان هیناوه: ئایا ئیمه خو اردن به دین به كه سیك ئە گه ر خوا بیویستایه خو راک ی پی ده به خشی؟ ئیوه هه ر له گو مریی و سه ر لیشیوا و یه کی ئاشكرادا گیرتان خو اردو وه!!

(۴۸) بی باوه ران: به گو مانه وه روو به ئیمانداران ده لپن: باشه؛ ئە گه ر قیامه ت و لی پرسینه وه راسته، كه ی ئەو كاته دیت ئە گه ر راست ده كه ن؟!

(۴۹) ئە وانه ته نها چاوه رپی یه ك شریخه و ده نگیک ی زور گه و رهی سامناك چاوه رپی ده كه ن، كه هه موویان ده پیچینه وه (كو تایی به ژیانان ده هیئیت) له كاتیكدا كه سه رگه رمی كاروباری دنیای خو یانن، سه رگه رمی كیشه و به ره ره كانیی ناچه قن.

(۵۰) ئە و سا ئیتر نه ده توانن راسپارده یه ك بگه یه نن، نه ده توانن بگه ریته وه بو ناو ما ل و مندالییان (چونكه هه موویان له ناو چوو، هه موویان خاموش بوون).

(۵۱) پاشان هه ر كه فوو ده كریته به - صور - دا، ده سته جی خیرا هه موویان له گو ره كانیان له تو بی خاكه وه به په له دینه ده ره وه بو لای په روه ر دگاریان (كه س ناتوانیت سه ریچی بكات، یان خو ی بدزیتنه وه).

(۵۲) ئەو كاته به سه رسامیه کی زوره وه ده لپن: ئە ی هاوار ئە وه كی ئیمه ی زیندوو كرده وه؟ كی ئیمه ی له شوینی راكشانمان له گو ره كانمان ده ره ینا؟ (ئه و سا ئیمانداران، یان فریشته كان یان خوی گه و ره خو ی ده فرمویت): ئا ئە مه به لپنی خوی میه ربانه و پیغه مه ربانیش له هه والدان ی ئەو روژه راستیان كرده وه.

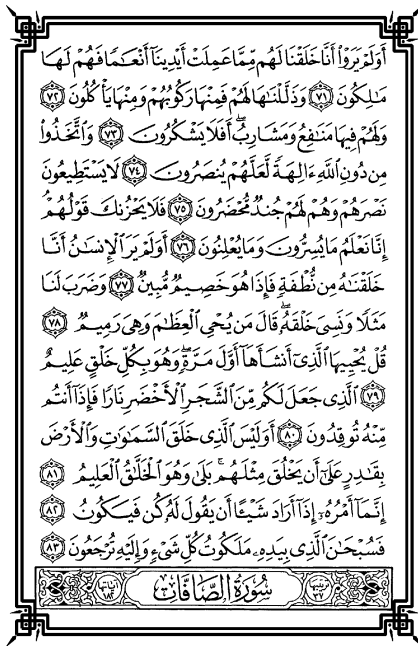
(۵۳) له و ماوه یه دا هیچ روونادات جگه له ده نگیک ی گه و رهی كو تو پر نه بیته، جاده سته جی هه موویان لای ئیمه ئاماده كراون. (بو لپیر سینه وه).

(۵۴) ئینجا ئە م چاره ده دریت: ئە مرو هیچ كه س سته می لی ناكریت به هیچ شیوه یه ك، خه لكینه دلنابن كه: ته نها پاداشتی كاریك ده دریتنه وه كه كاتی خو ی ئە نجامتان ده ده ا.

(۵۵) بہرستی نہ مرو بہہشتیہ کان لہناو خوشی و شادی و کامرانہ کی بی وینہدا سرگر من.
 (۵۶) خویان و ہاوسہرانیان لہ ژیرسیہری درختی جوان و چروپردا لہسر کورسی و قہنہفہ رازاوه کان شانیان داداوه.
 (۵۷) مسیوہاتی زورو جورا و جوریان لہویدا پیشککش دہ کریت، ہر وہا ہرچی داوا ی بکن و حہزی لی بکن دہستہجی نامادہیہ (لہ خواردن و خواردنهوہ، لہ جل و بہرگی جوان، لہ جیگہ و ریگہی خوش، لہ ہوکاری ہاتوچو، لہ ہزاران نازو نیعمہتی بی شو مار).
 (۵۸) ہاوپری لہ گہل سلاو و ریزدا لہ لایہن پەروردگاری میہربان و دلوفانہوہ.
 (۵۹) لہولاشوہ یاخیہ کان پییان دہوتریت: ئادہی تاوانبارو گوناہکاران، جیابینہوہ.
 (۶۰) ئوسا خوی گہورہ گلہیی لہ یاخیہ کانی نہوہی ئادہم دہکات و دہفہرمویت: ئہی نہوہی ئادہم؛ مہگر من پیم رانہ گہیاندن کہ شہیتان نہ پەرستن؛ چونکہ ئہوہیہرستی دوزمنی ئاشکراتانہ. (ہرچہندہ نادیاریشہ).

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿۵۵﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِفُونَ ﴿۵۶﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَائِدَتُورُونَ ﴿۵۷﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۸﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۹﴾ أَلَمْ نَأْمُرْهُمُ أَنْ يَنْبَغُوا أَنْ لَا يَعْْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ طَلْعًا لَهُ لَكُرْعَدُومِينَ ﴿۶۰﴾ وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾ هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۳﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۴﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَعْيُنِهِمْ وَتُكْمَلُنَا آيَاتِهِمْ وَنَجْعَلُ أَعْيُنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۶۵﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْ يَبْصُرُونَ ﴿۶۶﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَسَكٍ تَتَّخِذُهُمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۶۷﴾ وَمَنْ يَعْصِرْهُ نُصْرَتُهُ فِي الْحَقِّ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۸﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿۶۹﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيُحِقِّ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷۰﴾

(۶۱) بہلکو تنہا من بیہرستن کہ ہر ئہمہیہ ریگہ و ریبازی راست و دروست.
 (۶۲) بیگومان شہیتان خہلکیکی زوری لہ ئیوہ گومراکرد، باشہ، ئہوہ بوچی ژیر نہبوون...
 (۶۳) ئائمہ ئہو دوزہخہیہ کہ جارن پیی دہترسیتران. (ہرہشہتان لی دہکرا پیی و باوہرتان پیی نہبوو).
 (۶۴) دہبیٹ ئہمرو بگہیہنریئہ ناوی لہ سہرہنجامی بی باوہرتاندا و ببرژین تیایدا بہووی ئہوہی کہ (لہ ژیانی دنیا) باوہرتان پیی نہبوو.
 (۶۵) ئہمرو مؤر دہنیین بہدہمیاندا و قسہیان بو ناکریٹ، بہلکو دہستیان قسہمان بو دہکات، قاجیشیان شایہتی دہدات بہو کاروکرہوانہ کہ ئہنجامیان دہدا (کاتیک شریتی کاسیت و قیدیو و سی دی و دیسک قسہمان بو دہکەن باوہر بوون بہقسہکردنی دہست و قاج و... ہتد، ئاسانہ).
 (۶۶) خوانہناسان بو بیریک ناکہنہوہ خو ئہگر ہمانہویٹ چاویان کویر دہکەین و شوینہواری نایہلین، ئہوکاتہ ئہگر بیانہویٹ بہریگادا برون، چون دہتوانن ریگہ بیین و ری بکن؟!
 (۶۷) یاخوہ ئہگر ہمانہویٹ ہر لہ جیگہی خویان (لہو جیگہدا کہ تاوانی تیادا ئہنجام دہدن) گوج و ٹیفلیجیان دہکەین، یان رووخساریان دہخہینہ شیوہی ئاژہل و جانہوہرہوہ، ئہوسا ئیتر ناتوانن نہ بہرہو پیش بچن، نہبگہرینہوہ دواوہ.
 (۶۸) خو ئاشکرایہ ئہوہی تہمہنی دریزی پی بہخشین، جوانی رواہتی بو ناہیلین، ئہوہ بو ژیریان ناخہنہ کار؟!
 (۶۹) (دیارہ خوانہناسان نایہتہکانی قورئانیان بہ شیعہ داوہتہ قہلہم و پیغہمبہریش ﷺ بہ شاعیر، بوہیہ دہفہرمویٹ): وہنہبیٹ شیعہمان فیر کردبیٹ، شیعہ و تنیش لہو قہدہغہیہ، ئہوہی کہ فیرمان کردوہ تہنہا یادخہرہوہ قورئانیکی ئاشکراو روونہ.
 (۷۰) ئہم قورئانہ بو ئہوہیہ ئہو کہسانہ بیدارہکاتہوہ کہ زیندوون (دل و عہقلیان زیندوون ہوشیارہ) تا بریاری خوا لہسہر کافران جیہجی بکریٹ (بریاری سہگردانی دنیا و سزای قیامت، ئہگر باوہری پی نہکەن).

(۷۱) باشه ئه و خه لکه سهرنجیان نه داوه که به راستی به دهسه لاتی خو مان مالا تمان بو دروست کردوون و ئه وان بوون به خاوه نی؟

(۷۲) ئینجا ئه و مالا ته مان رام هیناوه بو یان، هه ندیکی بو سواری به کار ده هیئن، له گوشتی هه ندیکیشیان ده خون.

(۷۳) ههروه ها سوود و قازانجی زوریان لی ده بینن (جگه له وانسه ی باسکرا، بو زهوی کیلان و ئاو هیئان،...) شیره که شی ده خون هه (جو ره ها خو راکی تری لی دروست ده که ن) جا باشه ئه وه بو سوپاسی خوی به خشنده ناکه ن؟!

(۷۴) سه ره رای ئه م هه موو ناز و نیعمه ته ئاشکرایه، نه فامان: له جیاتی خوا به رستی، بت و شتی تر ده به رستن و بو ئه وه ی له تن گانه دا کومه کی بکرین و سه ربخرین!! (۷۵) به لام ناتوان سهریان بخه ن به لکو هه ره ئه مان بوونه ته سه رباز و پاسه وان بو بت و بتخانه کان و هه میشه له خزمه تیاندا ناماده کراون.

(۷۶) ئه ی محمد ﷺ قسه و گوفتاری ئه وانه غه مبات نه کات، چونکه به راستی ئیمه ناگاداری ئه وه یین که ده یشار نه وه و ئه وه ش که ئاشکرای ده که ن.

(۷۷) ئایا ئاده میزاد سه رنجی نه داوه که: ئیمه دروستمان کردووه له نوتفه یه ک، که چی (که گه و ره بو) بووه ته دوژمنیکی ئاشکراو دژایه تیمان ده کات؟!

(۷۸) نمونه ی لاوازیی و بی دهسه لاتی بو ئیمه هیناوه ته وه و به دیهاتنی خوی له بیر کردووه، ده لیت: کی ئه م ئیسکانه زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا که رزیوو و پرتوکاون؟!

(۷۹) پیان بلای: ئه و زاته ی که یه که مجار دروستی کرد، هه ره ئه ویش زیندوو ی ده کاته وه، ئه و به هه موو دروستکراویک زانا و ناگایه (دروستکردن و دروستکردنه وه ی هه موو شتیکی لا ئاسانه)...

(۸۰) ئه و زاته ی که له دره ختی سه وز ناگرتان بو به دی ده هیئیت، ئیتر ئیوه دایده گیر سینن.

(۸۱) ئایا ئه و زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه ناتوانیت دووباره وه ک خو یان دروستیان بکاته وه؟! به لی (زور چاک ده توانیت)، چونکه ئه و زاته له دروستکردن و دا هیئاندا به توانا و زانایه.

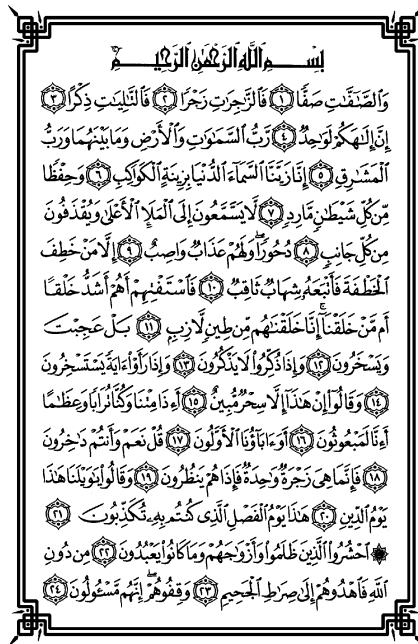
(۸۲) بیگومان هه ر کاتیک فه رمانی خوا ده رچوو، ویستی شیک جیه چی بکات و بیه نیته دی، پیی ده لیت ببه، ئه ویش ده سته جی و بی دو اکه وتن پیش دیت و ئه نجام ده دریت و دروست ده بییت.

(۸۳) جا ئیتر پاکی و بیگه ردی بو ئه و زاته ی جله وی هه موو شتیکی به ده سته، هه ره بو لای ئه ویش ده برینه وه. (بو ئه وه ی هه رکه س به گویره ی ئیمان و کرده وه ی پاداشت بدریته وه).

سورہتی (الصفات)

بہ نای خوی بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) سویند بہ فریشتہ ریز بووہ کان.
- (۲) بہو فریشتانہ ییش کہ دہخورن بہسہر ستمہ مکاراندا (لہ سہرہ مرگ و لہ قیامت و دوزہ خدا).
- (۳) بہوانہش کہ پہیامہ ٹاسمانیہ کان دہگہ یہنن بہ پیغہ مہران و بہسہریاندا دہیخویننہ وہ.
- (۴) بہراستی خوی ٹیوہ تاکہ ویہ کیکہ.
- (۵) پسرورہ دگاری ٹاسمانہ کان و زہوی و نیوانیانہ، پسرورہ دگاری روژہ لاتہ کانیشہ.
- (۶) بیگومان ٹیمہ ٹاسمانی دنیا مان رازاندو تہوہ بہ جوانی و روشنی ٹہستیرہ و ہسارہ کان.
- (۷) ٹاسمانان پاراستوہ لہ پیلان و شہری ہموو شہیتائیکی سہرک ش و یاخی.
- (۸) شہیتانہ کان ناتوانن ہہوالی ٹہو نہ خشہ و بہرنامانہ ی کہ بہ فریشتہ پایہ بلندہ کان دہسپیردیت، بیزانن و بیبیسن، چونکہ لہ ہموو لایہ کواہ نہیزہ ک و پارچہ ٹہستیرہ بان بو دہاویژریت.
- (۹) بو ٹہوہی تیکیشکیئرین و راو بنرین، سزای سہخت و

بہردہوام لہ قیامہ تیشدا بو بان نامادہ یہ.

(۱۰) مہ گہر ٹہوہ یان کہ ہہوالیک بفریٹیت و بیہویت بو دہر بیچیت، ٹہوہ نہیزہ کیکی بلیسہ دارو کونکہر شوینتی دہکہویت و لہ نای دہبات.

(۱۱) ٹہی پیغہ مہبر ﷺ لہ بی باوہران بپرسہ: آیا ٹہوان گرنکتر و گہورہ تر و بہہیز ترن یان ٹہو شتانہ ی تر کہ دروستمان کردوہ وک (ٹاسمان و زہوی و کیوہ کان... ہتد)، بیگومان ٹیمہ ٹہوانمان لہ قورپکی مچ دروست کردوہ (کہ یہ کیکہ لہ قوناغہ کانی دروستکردنی باوکہ ٹادہم).

(۱۲) نہخیر (سہیرہ) تو سہرسامی لہ بی باوہری کافران کہچی ٹہوان گالتہ دہکەن بہو ہموو بہ لگہ بہہیزانہ.

(۱۳) کاتیکیش ناموزگاری بکرین ناموزگاری و ہرناگرن و سہر بادہدہن.

(۱۴) کاتیک پہ لگہ و مو عجزیہ یہ ک دہبینن دہیکہ نہ گالتہ جار و باوہر ناکہن.

(۱۵) ہہر دہلین: ٹہمہی ٹیمہ دہبینین و دہبیسین جگہ لہ جادوویہ کی ٹاشکرا شتیکی تر نیہ...!!

(۱۶) ہہروہا دہلین: آیا کاتیک مردین و بووینہ خاک و ٹیسک، آیا ٹیمہ زیندو دہ کریننہ وہ؟! (۱۷) آیا باوانی دیرینیشمان زیندو دہ کریتہ وہ؟

(۱۸) لہ ولہ میاندا ٹہی پیغہ مہبر ﷺ بلی: بہ لی (ٹہی خوانہ ناسان)، لہ کاتیکدا کہ ٹیوہ زہلیل و ملکہ چن.

(۱۹) جا بیگومان تہنہا داچلہ کاندن و تیخورین و دہنگیکی بہہیزہ دہستہ جی ہموویان ہستاون و تہ ماشا دہکەن.

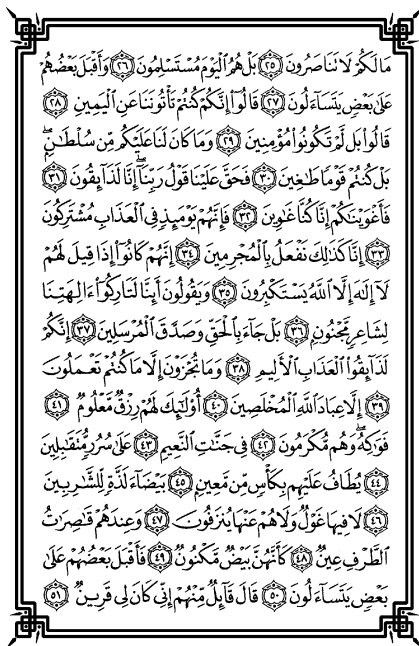
(۲۰) ٹہوسا دہلین: ٹہی ہاوار، ٹاخ و ٹوف بو ٹیمہ، ٹہمہ ٹیتر روژی قیامت و لی پرسیننہ وہ یہ.

(۲۱) ٹینجا بہ ہہرہ شہوہ پیمان دہوتربیت ٹہمہ روژی جیا کردنہ وہ یہ کہ ٹیوہ برواتان پی نیہ بو، بہ دروتان دہزانی.

(۲۲) خوی گہورہ فہرماندہ دا بہ فریشتہ کان ہموو ٹہوانہ ی ستمہ میان کردوہ کویان بکہنہ وہ، خو یان و ہاوسہ رانیان، خو یان و ہاوشیوہ یان و ٹہو شتانہش کہ دہیانپہرست... (وایان دہزانی شت بہدہستن).

(۲۳) لہ جیاتی خوا، ٹینجا رینمایان بکہن بو ریگہی دوزہخ. (چونکہ بی باوہرو تاوانبارن).

(۲۴) لہ کاتی راپیچ کردنیاندا فہرمان دہدریت: ٹادہی بیانوہستین، بیگومان ٹہوان پرسیار لیکراون، ٹہوانہ بہر پرسن!!

(۲۵) پیمان دہوتریٔ: ئەوہ چیتانہ بو پشتی یه کتر ناگرن، بو بەرگری له یهک ناکهن؟!...

(۲۶) نه خیر، تازه کار له کار ترازوه ئەمرو هه موویان ته سلیمن وبی دسه لاتن.

(۲۷) ئا له و کاته دا که دوه ستیرین، یه خه ی یه کتر ده گرن و روو به رووی یهک به توندی قسه ده کهن و پرسیار له یهک ده کهن و یه کتری تاوانبار ده کهن.

(۲۸) ژیر دسه ته کان به ئاغا کانپان ده لین: بیگومان ئیوه هه میسه لای راستان لیگرتیوین (هه ولتان ددها ئیمه بخه له تین به درو و به زور).

(۲۹) ئەوانیش له وه لامیاندا ده لین: نه خیر، وانیه، ئیوه هه ر خوتان ئیماندار نه بوون!!

(۳۰) خو ئیمه هیچ زور و دسه لاتیگمان به سه رتاندا نه بوو، ده ستان نه ده پریشته به سه رتاندا، ئیوه هه ر خوتان له سنوو ده رچوو بوون.

(۳۱) ئیتر خو چاره مان نیه ده بیٔ بریار داده ی پهروه ر دگار مان به سه رماندا پیاده بکریٔ، ده بیٔ سزای (بی ئیمانی و تاوانباری) خومان بچیژین.

(۳۲) له وه لامیاندا ده لین: راسته؛ ئیمه ئیوه مان گومر کردبوو، به لام خویشمان هه ر گومر او سه ر لیشیواو بووین.

(۳۳) ئەو روژه به راستی هه موویان له سزاو ئازاردا هاو به شن، ههروهک له دنیا دا هاوکار بوون.

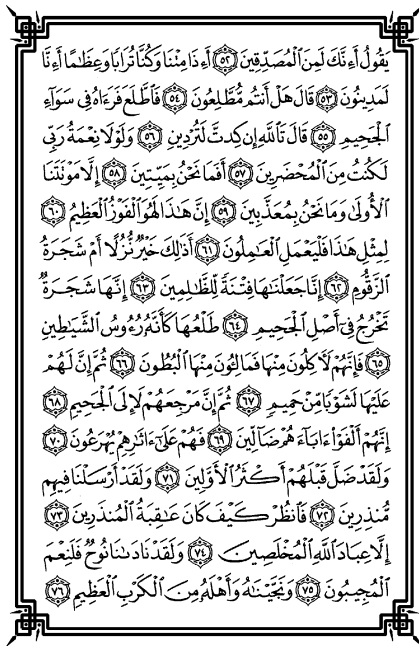
(۳۴) ئیمه بیگومان ئاوا ده که یه به گونا هکار و تاوانباران. (۳۵) ئەوانه، کاتی خو ی که پیمان دوترا: هیچ خواههک نیه جگه له (الله) سهریان باده دا و فوویان ده کرده خو یان و فیزیان ده کرد.. (۳۶) ده یانوت: ئیمه چون واز له خواکانمان ده هینین بو شاعیریکی شیت؟! (۳۷) نه خیر؛ وانیه، به لکو ئەو حهق و راسته قینه ی هیناره، راستی پیغه مبه رانی پیش خویشی سه لماندوو. (۳۸) (ماده م ئیوه کاتی برو اتان پینه کرد) ده بیٔ سزای زور به ئیش

بچیژن. (۳۹) توله تان لی ناسه نریٔ به قه ده ر ئەو کارو کرده وانه نه بیٔ که کاتی خو ی ئەنجامتان ددها. (۴۰) (ئوه ی باسکرا حالی خوانه ناسان بو) به لام به نده دل سو ز و هه لیژار ده کانی خوا (ئیمانداره به ریزه کان). (۴۱) ئەوان رزق و روزی ئاشکرای زور زه بنده و دیاری کراویان پیشکesh ده کریٔ (له سه ر سینی و ده فری زیرو زیو). (۴۲) میوه هاتی هه مه جو ر و هه مه چه شن، هاو ری له گه ل قه درو ریژیکی بی وینه دا له لایه ن پهروه ر دگار و فریشته کانه وه. (۴۳) له به هه شتی پر له نازو نیعمه تدا (بو هه میسه دوور له پیروی و نه خو شی و ناخو شی). (۴۴)

ئو به خته وه رانه له سه ر کورسی و قه نه فه رازوه کان به رامبه ر یه کتری داده نشن، (دیاره خوای گه وره ده یخاته دلی ئیماندارانه وه به تاییه تی ئەوانه ی ناسیوا ی یه کن، تا به دیداری یه کتر شاد بین و ناو به ناو یادی ژبانی دنیا و خه باتیان له پیناوی ئاینی خوا دا بکه ن). (۴۵) له په رداخی تاییه تیدا شه رابی تاییه تیان به سه ردا ده گیرن. (۴۶)

شه رابه که زور سپی و به له زه ته بو ئەو که سانه ی که ده یخونه وه و نۆشی ده کهن. (۴۷) ئەو شه رابه نه ده بیته هو ی سه ر ئیشه و ئیلنجدان، نه مه ست و سه رخو ش و بی هوشیان ده کات (وهک شه رابه نا پوخته کانی دنیا). (۴۸) له ته نیشتیانه وه خو ری چاو گه ش دانیشتون، جگه له هاوسه رانیان چاو بو که سی تر هه لئا برن. (۴۹) هه ر ده لیبی

هیلکه ی کولوی پاک کراو شاره ون (کهس دهستی لی نه داون). (۵۰) ئینجا ئیتر (ئو به خته وه رانه به دهم عه یش و نۆشه وه) پرسیار له یه کتری ده کهن و (یادگار ه کانپان له دنیا دا باس ده کهن). (۵۱) یه کیکیان مو له ت ده خوازیٔ و ده لیت: من به راستی کاتی خو ی له دنیا دا هاوه لیکم هه بوو...

- (۵۲) زورجار دهیوت: تو بروا به شتی وا ده کهیت؟!
 (۵۳) ثایا نه گهر بووینه خاک و ئیسک ئیمه بهراست پاداشت ده دریننه وه؟!
 (۵۴) پاشان ئیمانداره که روو به هاوه لانی و ده لیت: ئه ری ئه وه ئیوه ته ماشایه ک ناکهن: با بزاین ئه و هاوه له م حالی چونه.
 (۵۵) ههر که سه یریکی کرد بینی وا له ناوه پراستی دوزه خداگیری خواردوه وه...
 (۵۶) ئه وسا پیی ووت: به خوا خه ریکوو منیش تیا بهریت، خه ریک بوو منیش وه کو خوت هه لدریت.
 (۵۷) خو نه گهر نیعمه تی هیدایه تی پهروه دگارم نه بوایه، ئه وه منیش له ئاماده بووانی ناو دوزه خ ده بووم.
 (۵۸) ئینجا به خته وه ران له خو شیدا ده لین: ئیمه ئیتر نامرین، ژانمان بهرده واهمه...
 (۵۹) جگه له مردنه که یه کهم جارمان، ئیمه ئیتر هیچ نازار و نه شکه نجه یه کیش ناچیزین.
 (۶۰) بهراستی ئا ئه مه یه سه رکه و تن و سه رفه رازی و به خته وه ری گه وه و بی سنوور.
 (۶۱) ده یا نا بو ئه م به هه شته، بو ئه م کامه رانیه، بو ئه م نازو

نیعمه ته بی سنووره، ئه وانه ی که کارو کوشش ده کهن، با بو ئه م ده سته که و تانه بیکنه.

- (۶۲) باشه، ثایا ئه و به هه شت و نازو نیعمه ته چاکه؟ یان دره ختی ژه قنه بووت.
 (۶۳) ئیمه کردو و مانه به هوئی ناخووشی و نازار بو سته مکاران (ئه وانه ی له دنیا دا گالته یان ده هات و ده یانوت چون له ناو تاگردا دره خت ده رویت؟!)
 (۶۴) بیگومان ئه وه دره ختی که له ناخی دوزه خدایه و له ویوه (لق و پویه کانی) به هه موو به شه کانی دوزه خدا بلا و کردو ته وه.
 (۶۵) به رو بوومه که ی ده لپی سه له که سه ری شه یتانه کانه (له ناشیرینی و بی له زه تیدا).
 (۶۶) دوزه خیه کان به ناچاری لپی ده خون، سکبانی لپی پر ده کهن.
 (۶۷) له وه و دوا شله مه نیه کی زور گهرم ده کهن به سه ری دا (به زور دره خوار دیان ده دریت).
 (۶۸) پاشان (دوای ئه وه ی که تیریان خواردو تیریان خوارده وه!! به دم شق و تیه ه لدان و سه رزه نشتی فریشته کانی دوزه خه وه) به زور ده گیردیننه وه بو ناو دوزه خ، (دیاره براون بو شوینی تاییه تی خواردن و خوار دنه وه!!)
 (۶۹) ئه وانه کاتی خو ی باوو باپیرانی خو یانیا ن بینی به گو مرایی (پیریان نه کرده وه و کویرانه شوینیا ن که و تن).
 (۷۰) (ئیتیر به بی لیکدانه وه) ئه وانه به شوینیا نده به تالوکه و هه له داوان چون (باوه پریان به پیغه مبه ران و ئیمانداران نه کرد). (۷۱) سویند به خوا بیگومان زور به ی پیشینیا ن ههر گو مرا بوون (چونکه دلیره ق بوون و ئاماده ی بیستنی راستی نه بوون). (۷۲) ههر چه نده ئیمه بهراستی، پیغه مبه رانی بیدار که ره وه مان بو ره وانه کرد بوون (به لام زور به یان گالته یان پی ده هات). (۷۳) جائیتر ته ماشاپکه سه رنج بده، سه رنه نجامی بیدار کراوه کان چی بو (چون به دوزه خ پاداشت درانه وه!) (۷۴) جگه له به نده دلسوزو هه لیژارده کانی خوا (که ئه وان له دوزه خ دورن و به به هه شت شاد بوون). (۷۵) بیگومان نوح هانا و هاواری بو هینا ن، ئیمه ش چاکترین فریاد ره سیک بووین که به هانا و هاواریه وه چوین. (۷۶) خو ی و که سوکاری باوه ردا ریمان له ته نگانه گه وه که رزگار کرد...

وَجَعَلْنَا دُرِّيْمَهُمُ الْآخِرِينَ ﴿٧٧﴾ وَرَكَعًا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
 عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كُنَّا بِكَ بِخَيْرٍ الْمَحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّمِن
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ ﴿وَإِن مِّنْ
 شَيْءٍ إِلَّا بِرِزْقِنَا لَهُ لَاحِقٌ﴾ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا عَبَدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَكَأَلِهَاءُ اللَّهِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
 ﴿فَمَا ظَنُّكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨٧﴾ فَظَنَّرَ نَظْرَةَ فِي النَّجْمِ ﴿٨٨﴾
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ وَرَأَىٰ إِلَىٰ آلِهِمْ
 فَقَالَ أَلَا تَأْتُونَ ﴿٩١﴾ مَا كُفَرْتُمْ لَكُمْ قُلُوبٌ ﴿٩٢﴾ وَرَأَىٰ عَلَيْهِمْ صُرُفًا
 بِالْأَيْمَنِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾
 وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ يُدْعَىٰ فَالْقَوْمُ
 فِي الْحَجِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَبِّحِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
 ﴿فَسَبَّحْنَاهُ بِحَمْدِ حَلِيمٍ﴾ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ
 يَبْنَؤُنِّي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ
 يَا بَنِي آدَمَ اذْهَبُوا سَبْعَ مَدَائِنَ فِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الْمَدَائِنِ ﴿١٠٣﴾

(٧٧) جا ئيمه تهنها هه نهوهى ئه ويشمان هيشته وه (كه بينه هوى ئاوه دان كردنه وهى زهوى سه ره نوئى).

(٧٨) ههروه ها به سه ره هاتى ئه ومان هيشته وه بو نه وه كانى داهاتوو (تا په ندى ليوه ر بگرن).

(٧٩) سلاو له سه ره نوح له لايهن سه رجهم ئيماندارانه وه له هه موو كات و شوئيكدا.

(٨٠) به راستى ئيمه ئا به و شوئيه به پاداشتى چا كه كاران ده ده ينه وه (ياديان ده هيلينه وه).

(٨١) به راستى ئه و له بنده ئيمانداره كانى ئيمه به.

(٨٢) له وه ودوا ئه وانى ترمان نوقمى زريان كرد.

(٨٣) بيگومان له شوئيكه وه و په پره وانى نوح - ئيبراهيم - ه (سه لامى خويان لى بيت).

(٨٤) كاتيك رووى كرده په روه ردگارى، به پير بانگه وازيه وه چوو، به دليكى پر له ئيمان و باوه ريكي دامه زراوه وه.

(٨٥) روژيك به باوكى و قهوم و هوزه كهى وت: باشه، ئه وه ئيوه چى ده په رستن؟!...

(٨٦) ئايا شتى ده ست هه ليه ست ده كه نه خواو له جياتى په روه ردگار ده تانه ويټ بيه رستن؟!...

(٨٧) باشه؛ ئاخو ئيوه، چ گومان ئيكتان هه به له په روه ردگارى جيهانه كان؟! (له داخلى بيرو بو چو نبيان).

(٨٨) (ئه وسا چاوى هه لبرى بو ئاسمان و) ته ماشايه كى ئه ستيره كانى كرد، (له داخلى بيرو بو چو نبيان).

(٨٩) (دياره كه سبهى جه نبيان بووه و ده عوه تى حه زره تى ئيبراهيميشيان كردووه، ئه ميش حه زى نه كردووه و بيزار بووه بوئه) وتى: من نه خو شم.

(٩٠) ئه وانيش به جبيان هيشت و روشتن.

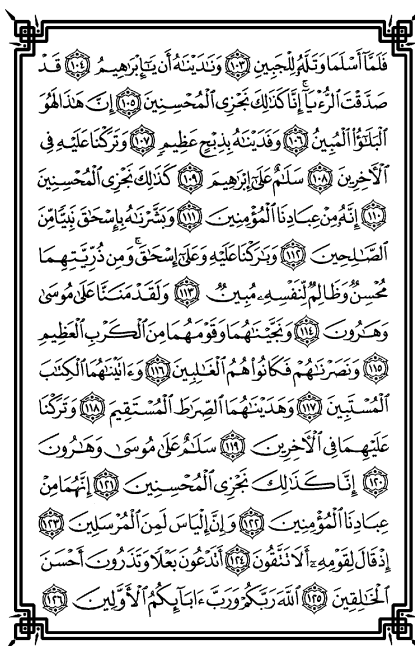
(٩١) ئه وسا به په نهانى چوو بو لاي بته كانيان و وتى: ئه وه ناخون؟ (دياره خوراكيان بو بته كان داناوه!)

(٩٢) ئه وسا هاوارى له بته كان كردوو، به توره بيه وه پيى ووتن: ئه وه بو لالن؟! بو قسه به كى ژيرانه ناكه ن؟! (٩٣) ئينجا تبيان كه وت، به ده ستى راستى پياده مالين و ده پشكاندن.

(٩٤) دوايى بت په رستان گه رانه وه و بينيان خواكانيان تيكويك شكاهه، به په له و شله ژاويه وه هاتن بو ئيبراهيم...!! (٩٥) ئه و يش پيى و تن: باشه، ئايا ئه و په يكه رانه ي خو تان دايده تاشن، ده بيه رستن؟! (٩٦) له كاتيكدا خوا به ديهيته رى ئيوه ش و ئه م بتانه شه كه دروستتان كردوون (ئه وه ته نه شيانتوانى به رگرى له خويان بكه ن!!).

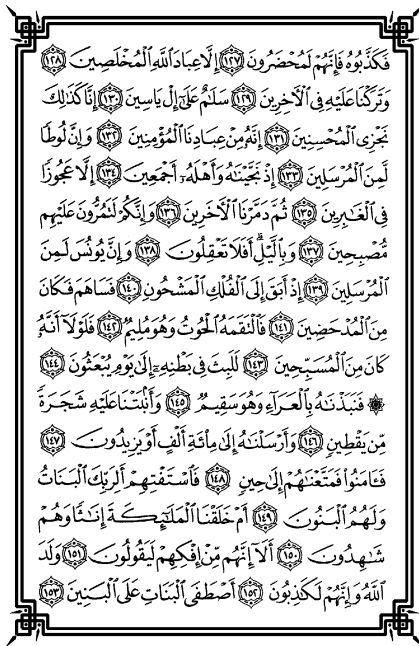
(٩٧) كه چى بيريان نه كرده وه له و به لگه به هيژانه و، وتيان: شوئيك دروست بكه ن و ئاگرى تيدا بكه نه و و ئيبراهيمى تى فرى بده ن (با بسوتيت و له ناو بچيت). (٩٨) ئه وان ويستيان پيلانيكى بو دروست بكه ن، ئيمه ئه وانمان تيكشگاند و ريسوامان كردن. (٩٩) ئينجا ئيبراهيم وتى: من به راستى ئيوه به چى ده هيلم و ده روم به ره و رهامه ندى په روه ردگارم، له ئاينده شدا به به رده و ام رينموويم ده كات. (١٠٠) (ئه وسا كوچى كرد)، له و ريگه و بانده داوايى له خوا كردو وتى: په روه ردگار نه وه به كى چاك و پاكم پيى بيه خشه. (١٠١) ئيمه ش مژه دى كورپكى به ئارام و خوگرو ژيرمان پيه خشى كه - ئيسماعيل - ه. (١٠٢) كاتيك ئه و كوره كه وه ته ده رومال له گه ليذا به يانيه ك پيى وت: كورم، كورپى شيرينم بيگومان له خه ونمدا بينيم كه تو سه رده برم، تو ده لئى چى؟ رات چونه؟! (كورپى چاك و خواناس و خوگر به زماني شيرين) وتى: باه گيان هه ر فه رمان ئيكت پيى دراوه جييه جى بكه، ده ميينيت ئه گه ر خوا حه ز بكات، خوا بيه ويټ، له ئارامگران ده بم.

- (۱۰۳) کاتیک هردوکیان ته سلیمی فه رمانی په روه دگار بوون، ئیبراهیم؛ ئیسماعیلی به روودا خسته سهر خاک بو، نه وهی سهری بیریټ.
- (۱۰۴) نه و کاته ئیمه بانگمان لیکرد: نهی ئیبراهیم!!
- (۱۰۵) به راستی خه وه که ت هینایه دی، ئیمه هر ناوا پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه (له تاقی کردنه وه کانداه سهریان دده خین، چونکه لیبراون).
- (۱۰۶) به راستی نه مه خوی تاقیکردنه وه په کی ناشکراو روونه.
- (۱۰۷) ئیتر ئیمه قوچکی گه وره مان کرده قوربانی ئیسماعیل تا له جیاتی نه ودا سهری بیریټ.
- (۱۰۸) پاشان ئیمه له ناو گه لان و نه وه کانی دهاتوودا ناوی ئیبراهیمان هیشته وه.
- (۱۰۹) سلاو دروود و ریژ له سهر ئیبراهیم.
- (۱۱۰) ئیمه تا به و شیوه په پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه...
- (۱۱۱) به راستی نه میش له به نده ئیمانداره کانی ئیمه په...
- (۱۱۲) مزدهی هاتنه دنیاوی - ئیسحاق - یشمان پیبه خشی، که

نه ویش پیغه مبه ریکه له چاکان.

- (۱۱۳) خیر و بهره کتمان رژاند به سهر ئیبراهیم و به سهر ئیسحاقدا و له نه وهی هردوکیان، واته: ئیسماعیل و ئیسحاق چاکان و پاکان دینه دنیاوه، هره وه ها نه و که سانهش په یداده بن بهروونی ستم له خویان ده که ن.
- (۱۱۴) به راستی ئیمه ناز و نیعمه تی خو مانمان رژاند به سهر موسا و هاروون دا (هردوکیانمان هه لیزارد بو پیغه مبه رایه تی).
- (۱۱۵) هردوکیان و قه ومه که شیانمان له تن گانه گه وره که رزگار کرد (له غرق بوون و خنکان).
- (۱۱۶) سهر که و تنمان پیبه خشین به سهر دوژمنه کانیا ندا، هر نه و انیش زال بوون. (به سهر ستم مکاراندا).
- (۱۱۷) پاشان ته ورتان پیبه خشین که روونکه ره وهی هه موو شتی که، (تا په یره ویی بکه ن).
- (۱۱۸) هره وه ها ریتمووی هردوکیانمان کرد بو ریگه و ریبازی راست و دروست (تا قه ومه که یان به ره و سهره رازی هر دو جیهان به ن).
- (۱۱۹) ناویانگی خیر یانمان له نه وه کانی دهاتوودا هیشته وه (که هه تا دنیا دنیا په به ریژه وه ناویان بیریټ).
- (۱۲۰) سلاو و دروود و ریژ له سهر موسا و هاروون (له لایه ن په روه دگاری مه زن و به ریژه وه).
- (۱۲۱) بیگومان ئیمه، تا به و شیوه په پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه (له دنیا و قیامه تدا ریژ دارن).
- (۱۲۲) به راستی هردوکیان له به نده باوه دردارو ئیمانداره کانی ئیمه بوون.
- (۱۲۳) بیگومان - ئیلیاس - یش له ده سته ی پیغه مبه ران و ره وانه کرا وانه (له لایه ن ئیمه وه).
- (۱۲۴) نه و کاته نه ویش به قه وم و گه له که ی خوی وت: نه وه ناکریت خواناس بن؟ نه وه بو له خوا ناترسن؟! (۱۲۵) تایا ئیوه هاناو هاوارو نزانان بو - به عل - ده بن - (بتیکی گه وره بوو ده یان په رست) و ه واز له خوا په رستی ده هیئن له کاتیکدا نه و زاته چاکترینی دروستکاره کانه.
- (۱۲۶) که - الله - په، په روه دگارتانه، په روه دگاری باو و باپیرانی دیرینیشته انه (نه وه بو بیریک ناکه نه وه)!

(۱۲۷) که چی ئەوان بروایان پئی نه کرد، که وابوو ئەوان (شایستهی سزانو) ناماده کراون پۆ زدۆزهخ.

(۱۲۸) جگه له بنده دلسۆزو هه لیژارده کانی خوا.

(۱۲۹) ئینجا نوابانگی خیری ئیلیاسمان له نهوه کانی داهاتوودا هیشتهوه.

(۱۳۰) سلاو و دروود و ریز له سهه ئیلیاسین بیت.

(۱۳۱) ئیمه به راستی بهو شیوهیه پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه.

(۱۳۲) بیگومان ئەویش له بنده ئیمانداره کانی ئیمهیه.

(۱۳۳) به راستی - لوط - یش له پیغه مبه رانه.

(۱۳۴) کاتی خوی ئەو و هه موو کهس و کاریمان رزگار کرد.

(۱۳۵) بیجگه له پیره ژنیك (که هاوسه ری بوو بی باوه پ بوو بهردهوام گرفتی بو پیش دهینا) له ناومان برد.

(۱۳۶) پاشان هه مووانمان ته فرو تونا کرد.

(۱۳۷) بیگومان ئیوه جار جار به یانیاں ده روڤ به لای که لاوهو شوینه واره کاول بووه کانیاندا.

(۱۳۸) ههروه ها له شهویشدا (هه ندیک جار له و یوه تیده په رن) ئایا ئەوه ژیریتان ناخه نه کارو بیریک ناکه نه وه (چیمان به سهه هینان؟! بو ئاوا شارو دیهاتیا نمان کاول کرد.

(۱۳۹) به راستی - یونس - یش له پیغه مبه رانه.

(۱۴۰) که چی رای کرد به رهو که شتی به پر له که لو په ل و خه لکه که...

(۱۴۱) ئەوسا به ناچارى به شداری قورعهی کرد، له ریزی ئەوانه دا بوو که له قورعه که دا سه رنه که وتن...

(۱۴۲) ئینجا نه هه نگیک قوتی دا، له کاتی کدا که شایانی سه رزه نشت و گله یی بوو (چونکه پیش شه وهی خوا مۆله تی بدات قه ومه که ی به جیه پشست). (۱۴۳) خو ئە گهر له و که سانه نه بوایه که ته سبیحات و یادی خوا ده که ن و

نه یوتایه (لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین): په رهو ردگارا هیه خوایه ک نیه جگه له تو، پاکسی و بیگه ردی و ستایش شایسته ی تو یه و من له سته مکارانم. (۱۴۴) ئەوه ده مایه وه له سکی نه هه نگه که دا تا روژیک

که هه مووان زیندوو ده کری نه وه. (۱۴۵) له وه دووا فریماندا یه چۆلیه کی پئی گژوگیاو دره خته وه بی هیژ و ماندوو نه خوش. (۱۴۶) ئینجا ره وه کی کوله که ی گه وه مان بو پیگه یاند (که گه لا کانی پان و گه وه ریه و میس و مه گه

نزیکی ناکه ون). (۱۴۷) ئینجا گه رانمانه وه و ره وانمان کرد به پیغه مبه رایه تی بۆ لای سه ده هزار کهس و زیاتریش بوون (که قه ومه که یه تی). (۱۴۸) ئەوسا هه موویان ئیمان و باوه ریا ن هینا، ئیمه ش ژیانیکی خوشمان بو فه راهه م

هینان تاکاتیکی دیاریکراو. (۱۴۹) ئەه ی پیغه مبه راپرسیان لی بکه: ئایا راسته! که کچان شایسته ی په رهو ردگار ت بن و کورپان شایسته ی خویان بیت؟! (ئه لیه ته کورپو کچ هه ردوو به دیه پینراوی خوان، پیوه ر ته نها

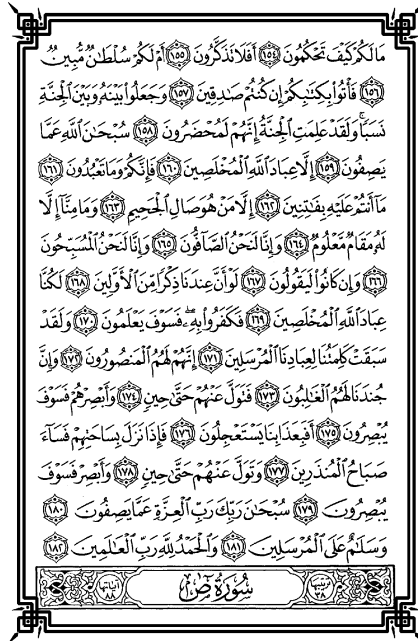
ته قوایه، به لام قورئان ده یه و پت، به بیرو بۆ چوونی خویان، پووچه لی به لگه که یان دربخات، کاتی که وتویانه: فریشته کان کچی خوان، له حالیکدا ئەوان کچ به چاوی سووک ته ماشا ده که ن و به که می ده زانن، ئەه ی بۆچی

بۆ خوی په رهو ردگار که له هه موو ئەو بیرو باوه ره چه وتانه وه دووره ره وای ده بینن؟)

(۱۵۰) مه گه ر فریشته کانمان به مینه دروست کردوو و له و کاته دا ئەوان له و ی بوون؟! (۱۵۱) ناگادارین!! به راستی ئەوانه هه ندیک له درۆ و بوختانیا ن ئەوه یه که ده لین:

(۱۵۲) خوا مندالی بووه!!، به راستی و بیگومان ئەوانه زۆر درۆزنن. (زۆر بوختانچی و ناپاکن).

(۱۵۳) مه گه ر کچانی هه لیژاردوو که بیکات به نه وهی خوی وه ریزی داون به سهه کورپاندا!!

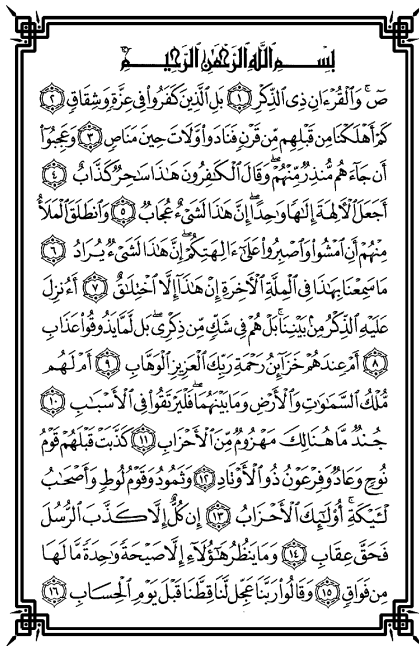
(۱۵۴) نایا چیتانہ و چون بریاری بیٰ به لگہی وا ددہن.
 (۱۵۵) نایا بیپرک ناکہ نہ وہ؟ (لہم قسہ بیٰ سہرو بنانہ؟! لہم تومہ تہ ناماقولانہ!؟).
 (۱۵۶) نایا مہ گہر بہ لگہ و شتیکی بہ ہیژ و ئاشکراتان بہ دہستہ وہیہ (بو تہم قسہ ہلہق و مہلہ قانہ).
 (۱۵۷) ئادہی... کوا کتیبان، کوا بہ لگہ تان تہ گہر ئیوہ راست دہ کەن بیہیننہ مہ یدان.
 (۱۵۸) (لہ لایہ کی ترہوہ کافرہ کان) خزمایہ تیان بریارداوہ لہ نیوان زاتی پەرورہ دگار و جنوکہ کاند، سوئند بہ خوا جنوکہ کانیش چاک دہ زانن کہ ئامادہ دہ کرین (بو لیپرسینہ وہ و موحاسبہ، تہ گہر ناوا خزمایہ تیکہ ہہ بیٹ چون دادگایی دہ کرین!؟).
 (۱۵۹) پاکی و بیگہردی بو خوای گہورہ، دہربارہی تہو شتانہی کہ تہوان باسی دہ کەن و تہو قسہ بیٰ جیبانہی دہیکەن بہ رامبہر خوا.
 (۱۶۰) بہ لام بہ ندہ دلسوزو ہہ لیژاردہ کانی خوا (لہو گوفتار و بوچونہ خوار و خیچانہ دوورن).
 (۱۶۱) تہی بیٰ باوہران بہ راستی ئیوہ و تہوہش دہ پبہرستن.

(۱۶۲) ناتوانن کہسی پیٰ گو مروا سہر لیشیواو بکەن و لہ خوای دوور بخنہ نہ وہ.
 (۱۶۳) مہ گہر تہو کہسہی نیشتہ جیبی ناو دوزخہ. (یہ ہوی تہوہی لہ دنیا دا بیٰ باوہر بو).
 (۱۶۴) فریشتہ کان دہ لیئن: کہسمان نی بہ شوینی دیاریکراوی خوی نہ بیٹ.
 (۱۶۵) بہ راستی ئیمہ ہہر ہہ موومان بہ ریز و ہستاوین (ئامادہی فہرمانین).
 (۱۶۶) دووبارہ دہ لیئن: ئیمہ ہہ موودہم سہر گہرمی تہ سبیحات و ستایشی خوای میہرہ بانین.
 (۱۶۷) ہہرچہ ندہ ہاوہ لگہران پیش رہوانہ کردنی پیغہ مہر دہ یانوت:
 (۱۶۸) تہ گہر ئیمہ ش کتیبکی ئاسمانیمان و ہکو پیشوہ کان بو بہاتاہہ...
 (۱۶۹) ئیمہ ش دہ بوینہ بہ ندہ دلسوز و چاکہ کانی خوای گہورہ.
 (۱۷۰) کہچی کہ قورٹانمان رہوانہ کرد بروایان پیٰ نہ کرد، سہر تہ نجام خویان دہ بییننہ وہ (چیان بہ سہر دہ ہیئین).
 (۱۷۱) سوئند بہ خوا بیگومان بریاری ئیمہ بو بہ ندہ فرستادہ و پیغہ مہرہ کانمان (ہہر زوو دہرچوہ)...
 (۱۷۲) کہ: بہ دلنیا، ہہر تہوان سہر کە و توو سہر فہراز دہ بن.
 (۱۷۳) سہر بازہ ئیماندارہ کانیشمان ہہر دہ سہ لات دہ گر نہ دہ ست و زال دہ بن.
 (۱۷۴) جارئی تا ماوہ یہ ک خوت بگرہ و گو بیان پیٰ مہ دہ.
 (۱۷۵) تو سہر تہ نجامی لاری و خوانہ ناسینپان بخہرہ بہرچاو، لہ ئایندہ دا خویان دہ بییننہ وہ.
 (۱۷۶) نایا تہوانہ پہلہ یانہ کہ زوو سزاو تۆلہی ئیمہ روو پەررویان بیٹ و یہ خہیان پیٰ بگریٹ!؟
 (۱۷۷) (قور بہ سہریان، خاک بہ دامانیان) کاتیک کہ سزاو تۆلہی ئیمہ دادہ بہ زیتہ مہ یدانیان، ئای کہ بہرہ بہ یانیکی سامناکہ بو بیڈار کراوہ کان. (۱۷۸) تو تا ماوہ یہ ک مۆلہ تیان بدہ و گو بیان پیٰ مہ دہ. (۱۷۹) راستیہ کان بخہرہ بہرچاو، سہر تہ نجام خویان دہ بییننہ وہ. (۱۸۰) پاکی و بیگہردی بو پەرورہ دگارت، پەرورہ دگاری خواوہن دہ سہ لات، لہوہی کہ تہوانہ دہ یدنہ پال تہو زاتہ بیٰ ہاوہل و ہاوتاہہ. (۱۸۱) سلاو دروودیش لہ سہر ہہ موو پیغہ مہرہران و سہر جہم فرستادہ کانی خوا.
 (۱۸۲) سوپاس و ستایشیش بو خوا، پەرورہ دگاری ہہ موو جیہانہ کان ہہ میشہ و بہر دہ وام.

سوره‌تی (ص)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) (ص) سهرنجی سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده، سویند بهم قورئانه که خاوه‌نی ناموزگاری و شکومه‌ندی و قه‌در و ریژه.
- (۲) که‌چی ئه‌وانه‌ی بی باوه‌رن (بروا بهم قورئانه پیروه ناهینن، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ نیه‌ گهم و کوروی و ناته‌واوی له‌م قورئانه‌دا هه‌بیئ) به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌یه که خویان به‌زل ده‌زان و بریارینداوه لووت به‌رز بن له‌ ئاستیدا و دژایه‌تی بکه‌ن.
- (۳) چه‌نده‌ها گهل و نه‌وه‌مان بیئش ئه‌مان له‌ناو بردووه (له‌کاتی ده‌ستپیکردنی سزای ئیمه‌دا) هاواریان ده‌کرد، شیوه‌ن و زارییان بوو، به‌لام تازه کار له‌کار ترزازبوو، وه‌ختی زرگار بوون به‌سه‌رچوو.
- (۴) بی باوه‌ره‌کان سهریان سوپما له‌وه‌ی که بیدارکه‌ره‌وه‌یه‌ک له‌خویان ها‌تووه‌ بو‌یان و وتیان: ئائه‌مه‌ جادوگه‌ریکی زور درۆزنه‌!!
- (۵) (هه‌روه‌ها ده‌یانوت: ئایا پیتان سه‌یر نیه) هه‌موو خواکانی کردووه به‌یه‌ک خوا، به‌پراستی ئه‌مه‌ شتیکی زور سه‌یرو سه‌مه‌ریه‌!!

- (۶) ده‌سه‌لاتدار و گه‌وره‌کانیان رو‌یشتن بو‌لای به‌کتر، داوای پابه‌ندی و خو‌گریان ده‌کرد، له‌ پیناو بته‌کانیاندان و ده‌ریاری بانگه‌وازی به‌کخواناسی ده‌یانوت: به‌پراستی ئه‌مه‌ شتیکه‌مه‌به‌ستیکی تبادایه‌...!!
- (۷) ئیمه‌ ئه‌م ده‌نگوباسه‌مان له‌کو‌تا تایندا (که‌ تاینی مه‌سیحیه و سی‌ خوا ده‌په‌رستن) نه‌بیستووه‌! ئه‌مه‌ هه‌ر ته‌نها شتیکی ده‌ست هه‌له‌به‌ست و دروستکراوه‌!! (مه‌سیحیه‌ت ترزاوه له‌عه‌قیده‌ی ته‌وحید).
- (۸) هه‌روه‌ها ده‌یانوت: ئایا ره‌وایه له‌ نیوان ئیمه‌ماناندا قورئان بو‌ محمد ﷺ دابه‌زیت؟! خوا ده‌فه‌رمو‌یت: نه‌خیر، ئه‌وانه‌ هه‌ر له‌گوماندان به‌رامبه‌ر قورئانه‌که‌ی من، جا ئه‌گه‌ر سزای من بچیژن (ئه‌وسا باوه‌ری پی‌ ده‌هینن)!!
- (۹) مه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ گه‌نجینه‌ی ره‌حه‌مت و به‌خشنده‌یی په‌روه‌دگاری تو‌یان به‌ده‌سته‌که‌ زاتیکی بالاده‌ست و به‌خشنده‌یه (تا دیاریکردنی پیغه‌مه‌بریش به‌ویستی ئه‌وان بیئ)!!
- (۱۰) ئایا مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیانن، تا خیر و بیرو به‌خشینه‌وه‌ش به‌ئاره‌زوی ئه‌وان بیئ؟ ئه‌گه‌ر وایه‌ با به‌هو‌کاریک به‌رزبنه‌وه‌ بو‌ ئاسمان و ده‌ست بخه‌نه‌ کاروباری خوا...!!
- (۱۱) سه‌ربازانیکی زور وا له‌وین، له‌ ده‌سته‌و‌گرو‌ جو‌ر به‌ جو‌ره‌کان، هه‌میشه‌ تیکده‌شکین.
- (۱۲) پپش ئه‌مان قه‌ومی نوح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن ئه‌هرامه‌کان... (بروایان به‌ په‌یامه‌کان نه‌کرد).
- (۱۳) هه‌روه‌ها ئه‌مو، قه‌ومی صالح و قه‌ومی لوط و خاوه‌ن باخه‌ چرو پره‌کانیش، ئائه‌و ده‌سته و گرو‌پانه (هه‌ر هه‌موویان دژایه‌تی تاین و به‌رنامه‌ی خویان کرد، خوی گه‌وره‌ش دوائ‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو هه‌موویانی ریشه‌که‌ن کرد).
- (۱۴) هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ به‌رنامه‌ی هه‌موو پیغه‌مه‌برانیا‌ن به‌ درۆزانی و به‌و‌کاره‌یان؛ خویان شایسته‌ی تو‌له‌ ئیمه‌ کرد.
- (۱۵) ئه‌وانه‌ ته‌نها چاوه‌روانی به‌کده‌نگی سامناکی گه‌وره‌ده‌کن، کتوپر رووده‌دات و پیوستی به‌ دووباره‌ بوونه‌وه‌ نیه. (دلی هه‌موپان ده‌په‌رینیئ و له‌ناویان ده‌بات).
- (۱۶) که‌چی خه‌لکی نه‌فام ده‌لین: په‌روه‌دگارا هه‌ر چیت بو‌ بریارداوین پپش روژی لیبرسینه‌وه، پیمان به‌خشه.

(۱۷) ئەى پيغمبەر ﷺ تۆ خۆ گربە لە بەرامبەر ھەموو ئەو گوفتارە نادروست و ھەلانەوھە کە دەيلين، بە لکو يادى بەندەمان داود بکە کە توانيى و دەسەلاتمان پي بەخشيبوو، بەراستى ئەو ھەميشە دلى لای ئيمە بوو، بەتەنگ رەزامەندى ئيمەوھ بوو.

(۱۸) بەراستى ئيمەش کەژ و کيبوھ کانمان بو رام ھينابوو، ئەوانيش ياد و تەسبيحاتى خوايان دەکرد و پيکەوھ دەيانو تەوھ لە دەمە و ئيواران و بەرەبە يانە کاندان.

(۱۹) ھەروھە بالندە کانيشمان بو رام ھينابوو کە بە دەوریدا کو دەکرانەوھ، ھەموويان پيکەوھ تەسبيحاتيان دەکرد، ھەموويان گوڤرايەل و فەرمانبەردارى خوا بوون.

(۲۰) ئيمە پاشايەتە کەمان بەھيزکردو حکيمەت و دانايى و قسە و فەرمانى بە جيمان پيەخشى.

(۲۱) ئەى پيغمبەر ﷺ ئايا ھەوالى ئەوانەت پيئە گە پشتوھە کە کيشە بە کيان ھەبوو، بە ديوارا سەرکەوتن و خوڤيان گە ياندە

أَصْرَعْنَ مَا يَفْعَلُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ إِذْ أَلَيْنَاهُ أَوَّلًا ﴿١٧﴾
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُن بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثِنَاهُ الْجَحْمَةَ
 وَفَصَّلَ الْخُطَابَ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضَمِ إِذْ سُورُوا
 الْحَرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ ففَرَغَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظْ
 خَصْمَانِ بَعْضُ عَلٍ بَعْضًا فَانْصَرَفْنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَنْطِيطُ
 وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا آخِرُ لِمَنْ وَسَّعَ وَسَّعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٍ وَجِدَّةٍ فَقَالَ أَكْفَلْتُمَهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ لِيَنْعَاجِيَهُ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ الْخَطَلَاءِ لِيُنَجِّي
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
 ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ يُعِدْنَا لِرُفْعِي وَحَسَنَ مَنَابِ
 ﴿٢٥﴾ بِنَدَاؤِ إِذْ جَعَلْنَا خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَحَكَمَ بَيْنَ النَّاسِ
 بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ لِمَا تَسْأَلُونَ الْحِسَابَ ﴿٢٦﴾

میحرا بە کەى داود!!

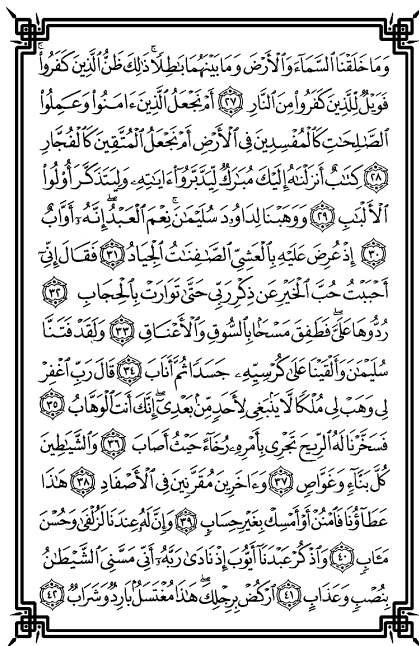
(۲۲) کاتیك خوڤيانکرد بە ژووردو چوونە لای ليسان ترسا، بەلام ئەوان وتیان: مەترسە، ھەردوو کمان ناکوکیە کمان ھەبە و لایە کمان ستەمى لە لایە کمان کردووە، داواکارین کە بە دادپەرۆھریی لە ئیوانماندا بریار بەدیت و لایەنى ھیچ کەسیکمان نەگرت، رینموویشمان بکە بو ریگەى راست و دروست.

(۲۳) یەکیکیان وتی: بەراستى ئەم برايم نەوود و نو مەری ھەبە بەلام من تەنھا یەك مەرم ھەبە، کەچی پيئ دەلئیت: ئەو مەرەشم بەرئى، بەقسەى زل و زورزانى دەبەوئیت ليم زەوت بکات.

(۲۴) داود وتی: سوئند بە خوا ئەو برايت ستەمى لئى کردوويت بەوئى دەبەوئیت تاکە مەرەکەى تۆ بختە سەر مەرەکانى خوئى، لەراستیدا زوربەى ئەوانەى شەریک و ھاوکارن ستەم لە یەکتە دەکەن، جگە لەوانەى کە ئیمان و باوەرپیان ھەبە و کارو کردووەى چاک ئەنجام دەدەن، ئەوانیش زورکەمن، ئینجا دووکەسە کە دیارنەمان) ئەوسا ئیتەر داود زانى کە ئيمە تاقیمان کردو تەو، (لەبەر دوو ھوى سەرەکى، یە کەم: فیر ببيت بەپەلە حوکم دەرنەکات.. دووھەم: لەبەر ئەوئى سوئندى خوارد لەسەر شتیک کە لیکولینەوئى دەربارەى نە کردبوو) ئیتەر داوای لئىخوشبوونى لە پەرۆردگارى کردو بە کرونووش و سوژدەدا چوو، داوای لئیبووردنى کرد..

(۲۵) ئيمەش لەو ھەلەبەى خوڤ بووین، بیگومان ئەو لە نزیکان و خوڤەوستانى ئيمەبە و خوڤترین جیگە و ریگەمان بو نامادە کردووە.

(۲۶) ئەى داود: بەراستى ئيمە تو مان کردو تە جینشین لەم ولاتەدا، فەرمانرەوایی لە ئیوان خەلکدا لەسەر بنجینەى حەق و راستى ئەنجام بەد، ھەرگیز شوئنى ئارەزوو مەکەوھو بریاری پەلە مەدە تا نەبیتە ھوى گومراکردن و لادانت لە ریبازى خوا، چونکە بیگومان ئەوانەى لە ریبازى خوا لادەدەن، سزای بە ئیش و پر ئازار بویان نامادەبە، بەھوى فەرماوڤکردنى روژى قیامەت و لئیرسینەوھ.

(۲۷) تيمه ناسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانیاسمان بی‌هوده و هه‌مه‌کی دروست نه‌کردوه، نه‌وه بیرو باوه‌ری نه‌وانه‌یه که بی باوه‌ر بوون، هاوار و ناھوناله بو نه‌وانه‌ی که کافر و بی‌بروان له سزای ناگه‌ری دوزه‌خ.

(۲۸) نه‌خیر، نه‌وه باوه‌ر دیان هه‌له‌یه، به‌لکو نایا ره‌وايه پاداشتی نه‌وانه‌ی نیمان و باوه‌ریان هیئناوه و کاروکرده‌وه چاکه کانیان نه‌نجام داوه، وه‌ک نه‌وانه‌ی لی بکه‌مین که تووی خراپه‌یان چاندوه له زه‌وبدا، یاخود نایا نه‌وانه‌ی پاریزکار و له خواترسن وه‌ک خراپه‌کاران سه‌یریان بکه‌مین؟!

(۲۹) نه‌م قورئانه کتیبکی پیروزه دامانبه‌زاندوه بو لای تو، بو نه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی لیک بده‌نه‌وه و بی‌ری لی بکه‌نه‌وه، بو نه‌وه‌ش خاوه‌ن بیرو هوشه‌کان پهنده و ناموزگاری وه‌ر بگرن و تیغفرن.

(۳۰) تيمه سوله‌یمانمان به‌خشی به‌ داود، نای چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، له‌راستیدا سوله‌یمان هه‌میشه به‌سوزه‌وه داوای لی خوشبوونی له‌خوا ده‌کرد.

(۳۱) کاتیک ده‌مه و نیواره نه‌وه نه‌سپه‌ چاکانه‌ی که ناماده کرابوون بو غه‌زا هیئنایان و نمایش کران له پیش چاویدا.

(۳۲) (سوله‌یمان دل‌ی خوش بوو) بو‌یه وتی: من هه‌میشه حه‌ز له‌م جوره‌کارانه ده‌که‌م و گرنگی به‌م نه‌سپانه به‌خیر ده‌زاتم، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ناییت بینه‌هوی نه‌وه‌ی که له‌یادی په‌روه‌دگارم غافلیم بکه‌ن و یادی فراموش بکه‌م، نه‌سپه‌کان غاریان ده‌کرد تا له‌چا وون ده‌بوون.

(۳۳) له‌وه‌ودوا سلیمان فرمانیدا که بیانگیریته‌وه و که‌گه‌رانه‌وه بو‌لای ده‌ستی ده‌هینا به‌ران و ملیاندا (به‌و شیوه‌یه خوشه‌ویستی خو‌ی ده‌رده‌بری بو‌یان، چونکه نه‌وانه هو‌کار یکن بو‌غه‌زاو‌گه‌یاندنی نایینی خوا).

(۳۴) سویند به‌خوا تيمه سوله‌یمانمان تاقیکرده‌وه و ساوايه‌کی ناته‌واومان فریدایه‌سه‌ر ته‌ختی فرمانه‌روایه‌تیه‌که‌ی، پاشان گه‌رپایه‌وه بو‌لای خوا و په‌نای بو‌تيمه هینا... (چونکه به‌بی‌وتنی - ان‌شاء‌الله - به‌نومیدی چهنده‌کوریک بوو).

(۳۵) وتی: په‌روه‌دگارا لیم خوش ببه و ده‌سه‌لاتیکم پیببه‌خسه‌که ده‌ست نه‌دات بو‌که‌سی‌تر له‌دوای خو‌م، چونکه به‌راستی ته‌نها تو به‌خشینه‌ری هه‌موو ناز و نیعمه‌تیکیه‌ت.

(۳۶) تيمه نزامان گیراکرد و - با - مان بو‌رام هینا، که به‌فرمانی نه‌وه به‌نهرمی هاتوچو بکات، بو‌هه‌ر شوینیک ویستی.

(۳۷) هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانیشمان کرده‌خزمه‌تگوزاری، له‌هه‌موو جوره‌بیناسازیک و مه‌له‌وانیکی ژیر ده‌ریا.

(۳۸) هه‌ندیکی تریش به‌کو‌ت و زنجیر به‌ستراپوونه‌وه (تا نه‌توانن خراپاکاری نه‌نجام بده‌ن).

(۳۹) نه‌مه به‌خششی تيمه‌یه بو‌تو نه‌ی سوله‌یمان توش ده‌به‌خشیت، یان نابه‌خشیت لپرسینه‌وه‌ت نیه و خو‌ت سه‌ره‌ستی.

(۴۰) بیگومان سوله‌یمان له‌لای تيمه پله‌ی زور نزیکی هه‌یه و پاشه‌روژ و نایینه‌یه‌کی جوانی ده‌سته‌به‌ر کرده‌وه.

(۴۱) نه‌ی پیغه‌مه‌ر ﷺ سه‌رگوزه‌شته‌ی به‌نده‌ی تيمه - نه‌یوب - یان بو‌باس بکه، کاتیک بانگی له‌په‌روه‌دگاری کردو وتی: بیگومان شه‌یتان تووشی نه‌خوشی و به‌لاو‌تازاری کردووم...

(۴۲) تيمه‌ش دو‌عا و نزامان گیراکرد و وتمان: هه‌سته، به‌پی‌خوت رابکه، نه‌وه‌ناویکی سارده بو‌خوشتن و خوارده‌وه. (خوتی بی‌بشووی لی بخوره‌وه).

(۴۳) ئەوسا ھەموو کەس و کاریمان پێبەخشی یەوہ و ئەوئەدی تریش، ئەوہ رەحمەت و میھەربانی تاییبەتی بوو لەلایەن ئێمەوہ، یاداوہریشە بو ھەموو خاوەن بیرو ھۆشەکان. (۴۴) (ئەیوب علیہ السلام) جارێک لە خێزانەکی دلی ئیشا، سویندی خوارد کہ ئەگەر چاک بووہ چەند داریکی لیبسات، خوای میھەربانیش وەک ریزیک بو ئەو ئافەرەتە وەفادارە فەرمانی پێدا: چەپکی لاسکی ناسک بگریت بەدەستەوہ (بەقەدەر ئەو ژمارەییەکی بریاری دابوو و بیمالیت بە ھاوسەرەکییداو فەرمووی) سویندەکەشت مەشکینە، ئێمە بینیمان بەراستی خوگر و ئارامگر بوو، بەندەییەکی چاک و ریک و پیک بوو، بیگومان ئەو تەوہبەکارە و ھەمیشە دلی لای پەرورەدگارە. (۴۵) ئەی پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم باس و یادی بەندە بەرێزەکانمان ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب بکە، ھەمویان دەستیکی بالایان ھەبوو لەگەیانندی تایینی خوادا، دەستیکی بالایان ھەبوو لە چاکەو چاکەکاریدا، ھەرۆھا بەرچاو روونی و شارەزایی تەواویان ھەبوو لە ھەموو روویەکەوہ. (۴۶) ئێمە بەراستی کردمان بەبەندەییەکی تاییبەتی خویمان بەھوی سێفەتی دنیانەو بیستی و یادکردنەوہی بەردەوامیان بو

ووهینا لہ اہلہ و عیالہم معہم رحمۃ منا و ذکرین لا ولی الا انیب
 ۴۳ وَاذکرُ بَیْدَکَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِہِ وَلَا تَحْنُتْ اِنَّا وَجَدْتَهُ صَابِرًا
 نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّہٗٓ اَوْابٌ ۴۴ وَاذکرُ عِندَنَا اِیْرَہِمَ وَاِسْحٰقَ وِیَعْقُوْبَ
 اُولٰٓئِکَ اُولٰٓئِذِیْ وَاَلْبَصَرَ ۴۵ اِنَّا اَخْلَصْنٰہُمْ بِمَا لَصِقُوْا زَکٰرِی
 الدَّارِ ۴۶ وَاِیْمَہُمْ عِندَنَا لَوْنُ الْمُصْطَفٰی مِنَ الْاٰخِیَارِ ۴۷ وَاذکرُ
 اِسْمٰعِیْلَ وَاَلِیْسَ وَاَلْکَافِلَ وَاکُلَّ مِنْ الْاٰخِیَارِ ۴۸ ہٰذَا ذِکْرٌ
 وَاِنْ لِّلْمُتَّقِیْنَ لِحَسَنِ مَّآبٍ ۴۹ جَنَّتْ عِندَی مُفْنَعۃٌ لِّہُمْ الْاَبْوَابُ
 ۵۰ مُتَّکِیْنَ فِیْہَا یَدْعُوْنَ فِیْہَا بِیٰفِکَہِۃٍ کَیْرًا وَّوَمَرَّابٌ ۵۱
 ۵۲ وِعِنْدَہُمْ فِضْرَتٌ اَلْطَّرِیْفُ اَنْزَابٌ ۵۳ ہٰذَا مَا تُوعَدُوْنَ لَیُّوْمِ
 الْحِسَابِ ۵۴ اِنَّ ہٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَمَّا لَمَّوْنَ فَعَادِ ۵۵ ہٰذَا وَاٰرَکَ
 لِّلظَّالِمِیْنَ لَشَرِّ مَّآبٍ ۵۶ جَہَنَّمَ یَصْلُوْنَہَا فَاَیْسُرُ لَہُمَا ۵۷ ہٰذَا
 فَلَیْدُوْہُۃٌ حَمِیْرٌ وَّعَسَاقٌ ۵۸ وَاٰخِرِیْنَ شَکَلِہٖۤ اَرْوَاحٌ ۵۹
 ہٰذَا فَوَجَّعْنَا مُقَدِّمِیْہُمْ لَمَّا رَمَجِبَا بِہِمَّ اِیْمَہُمْ صَالُوْا النَّارَ ۶۰
 قَالُوْا اِنَّا لَنَسْرًا لَمَّا رَمَجِبَا بِہُمْ اَنْتُمْ قَدْ مَتَّمُوْہُ لَنَا فَاَیْسُرُ ۶۱
 قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا ہٰذَا فَرَدَدْہٗ عَدَاۤءَا ضِعْفًا فِی النَّارِ ۶۲

روژی قیامت ولی پرسینەوہ.

(۴۷) بەراستی ئەوانە لای ئێمە لەو کەسانەن کہ ھەلمان بژاردوون و پەسەندمان کردوون. (۴۸) ھەرۆھا باس و یادی - إسماعیل و الیسع و ذوالکفل - یشیان بو بکە کہ ھەریەکیک لەوانە لە ھەلبژاردە و پەسەندکراوەکانی ئێمەن. (۴۹) ئەمانە ھەمووی ناویانگی ئەو پیغەمبەرە بەرێزانەییە، بیگومان بو پارێزکار و خواناسانی چاکترین جیگە و ریگە و شوینمان ئامادە کردووہ... کہ: (۵۰) باخەکانی بەھەشتی عەدنە، کہ ھەر ھەموو دەروازەکانی لەسەر یشتە بویان. (۵۱) تیایدا بەئاسوودەیی شانیان داداوە، بەردەوام داوی میوہی زور و خواردنەوہی ھەمەجۆر دەکەن. (۵۲) ھەرۆھا خواری ھاوتەمەنی بە ھەیاو شەرم لایانە، کہ تەنھا عاشقی ھاوسەرەکانیان و چاوبۆکەسیتر ھەلنابرن و تەماشای کەسی تر ناکەن. (۵۳) جاتا ئەم بەلینی نازو نبعمەتە پێتان دراوہ لە روژی پاداشتدا بوتان ئامادەییە. (۵۴) بەراستی ئەمە رزق و روزیمانە بو بەختەوہران، ھەرگیز تەواو ناییت و کوتایی نایەت. (۵۵) ئەمەیی باسکرا بو ئیماندارانە، بەلام بو ستەمکار و یاخی بووەکان، بەراستی ناخۆشترین جیگە و ریگە ئامادەییە. (۵۶) دۆزەخە، کہ دەگەنرینە ناوی، ئای کہ چەندە شوینیکی ناساز و سەخت و ناسۆرە. (۵۷) ئەمە و؛ دەبا ھەر بچیز و بخون لە ئاو و خوراکی زورگەرم و کیم و زووخوای داچووراو.. (۵۸) شتی تریش لەو بابەتانە ھەمەجۆر دەرخواردیان دەدریت. (۵۹) (کاتیگ ستەمکاران بەرپو دۆزەخ راپیچ دەکرین ھەندێ فریشتە پێیان دەلین: ئەوہ تاقمیکە لەگەل ئیوہدا پالەپەستۆپانە، ئەوانیش دەلین: دەک بەخیر نەییەن، ئەوانیش دەبیت بگەییەنرینە دۆزەخ و بچنە ناو ئاگرەوہ. (۶۰) لە وەلامیاندا دەلین: نەخیر ئیوہ بەخیر نەییەتەوہ، ئیوہ ئەم شوینەتان بو ئێمە مسوگەر کرد ئای کہ جیگەییەکی ناساز و ناخۆشە. (۶۱) دواپی بەدەم ئاھو ئالەوہ دەلین: پەرورەدگار ئەوہی بوو بەھوی ئەوہی کہ ئا ئەم شوینە بەنسیبی ئێمە بییت، سزای چەند بەرابەری لەناو دۆزەخدا بو پیش بەینە.

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِ رَبِّنَا كَمَا نُنزِلُ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اتَّخَذْتُمْ
 سِحْرًا بِأَمْزَانِهِمْ لَأَنْصُرَهُمْ ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَافُ أَهْلَ
 النَّارِ ﴿٦٣﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَإِنِّي أَلَّهِ الْوَحِيدَ الْفَعَّالَ ﴿٦٤﴾
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزَ الْغَنِيُّ ﴿٦٥﴾ قُلْ هُوَ نَزَّلَ
 الْعُرْفُوقَ ﴿٦٦﴾ أَنْزَلَهُ مِنْ سَمَوَاتٍ مَعْرُوفٍ ﴿٦٧﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ
 إِذْ نَجَسِيهُنَّ ۚ إِنِّي رُوحِي إِلَىٰ آلِ آدَمَ أَنَا نَزِّلُ الرُّوحَ ۚ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٦٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
 مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُمُ سُجُودًا ﴿٦٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ
 يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَنِّي اسْتَكْبَرْتَ ۖ لِمَ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٢﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٣﴾ قَالَ فَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَذَابَ نَارٍ يُنَادِيكَ
 مِنَ اللَّيْلِ ﴿٧٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ يَوْمَ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ ﴿٧٨﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
 لَأَعْرِضَنَّهُمْ لَمُحَمَّدٍ ﴿٧٩﴾ الْإِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُمْ لَمُخْلِصِينَ ﴿٨٠﴾

(۶۲) هه‌روه‌ها ده‌لین: ئەوه چیمانە بوچی ئیمە که ساتیک نابینین که کاتی خوی به خراب و دواکه‌توو کۆنه‌پرست ده‌ماندانه قه‌له‌م.

(۶۳) کاتی خوی گالته‌مان پی ده‌کردن، توانجمان تیده‌گرتن، که‌چی ئەمرو یان لیره‌نین، یان به‌رچاومان لیل و تاریکه و نایانینین!!

(۶۴) به‌راستی ئەوه به‌سه‌ره‌ات و کیشمه‌کیش و دهمه‌ده‌می دۆزه‌خیه‌کانه و حه‌قیقه‌ت و راسته‌قینه‌یه و بویان پیش دیت.

(۶۵) ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیمان بلای به‌راستی من ته‌نها بیدارکه‌روه‌م، که جگه‌له‌خوای تاکو ته‌نها و به‌ده‌سه‌لات و خه‌شمگیر له‌تاوانباران هیچ‌خوایه‌کی تر نیه.

(۶۶) ئەو خوایه‌ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو دروستکراوانسی نیوانیانه، بالاده‌سته به‌سه‌ر کافراند، لیخوشیوه و چاوپوشی ده‌کات له‌ئیمانداران.

(۶۷) پیمان بلای: ئەم هه‌وآل و ده‌نگ و باسانه هه‌وآل و ده‌نگ و باسیکی زورگه‌وره و گرنگن.

(۶۸) به‌لام ئیوه‌پشتی تیده‌که‌ن و گوئی بو‌ناگرن.

(۶۹) خو من (مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ره) هیچ‌ئاگاداری ئەوه نه‌بووم

که‌چی گوزه‌راوه له‌شوینه‌بلنده‌کاندا کاتی که فریشته‌کان کیشه‌یان هه‌بوو له‌جیشینی ئاده‌مدا.

(۷۰) وه‌حی و نیگام بو‌نایه‌ت ته‌نها له‌به‌ر ئەوه نه‌بیته‌که من بیدار که‌روه‌یه‌کی ئاشکرام.

(۷۱) کیشه‌ی فریشته‌کان کاتی که بو که په‌روه‌ردگارت پی و تن: من دهمه‌ویته به‌شه‌ریک، له‌قور دروست بکه‌م.

(۷۲) جا کاتی که دروستم کرد و له‌و گیان و رو‌حه‌ی که من خاوه‌نی ئەوم، فوم پیداکردو گیان و ژیانم پیبه‌خشی ئیوه‌ی فریشته هه‌مووتان سووژده‌ی (ریزو ته‌قدیری به‌فرمانی من) بو‌به‌رن.

(۷۳) هه‌موو فریشته‌کان فه‌رمانی خویان به‌جی هینا و سووژده‌یان برد.

(۷۴) جگه له‌ئیبلیس نه‌بیته که له‌وکاته‌دا له‌ناو فریشته‌کاندا بو فووی کرده‌خوی و خوی به‌گه‌وره زانی و خوی خسته‌ریزی کافرانه‌وه.

(۷۵) خوا فه‌رمووی: ئەه‌ی ئیبلیس ئەوه چی نه‌یه‌یشت و نایه‌لیته سووژده به‌ریت بو ئەو که‌سه‌ی که به‌دوو ده‌ستی قوده‌تی خو‌م دروستم کردوه؟! ئایا خو‌تت به‌گه‌وره زانی یان هه‌ر له‌زووه‌وه خو‌ت به‌شت ده‌زانیت و خو‌ت لا به‌رزو گه‌وره‌یه.

(۷۶) شه‌یتان وتی: من له‌و چاکترو به‌نرختر و پیرو‌زترم، چونکه تو منت له‌ناگر دروست کردوه و ئەوت له‌قور به‌ده‌پیناوه. (به هه‌موو عه‌قلیه‌وه واده‌زانیت ناگر له‌خاک گرنگتره).

(۷۷) خوا فه‌رمووی: ماده‌م وایه‌ده‌رچو له‌به‌هشت و به‌جی به‌یله‌چونکه تو ئیتر ره‌جم کراو و دور خراوه‌یت له‌ره‌حمه‌تی من. (به‌هوی خو به‌گه‌وره زانین و حه‌سوودی و سه‌رپیچیته‌وه).

(۷۸) به‌راستی له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرینی منت له‌سه‌ره‌تاروژی قیامه‌ت (چونکه تو فه‌رمانی منت جیبه‌جی نه‌کرد).

(۷۹) شه‌یتان وتی: په‌روه‌ردگارا ده‌ی که‌واته موله‌تم بده تا ئەو روژه‌ی که نه‌وه‌کانی ئاده‌م زیندوو ده‌کرینه‌وه.

(۸۰) خوا فه‌رمووی: باشه‌تو له‌موله‌ت دراوانیت...

(۸۱) تا روژو کاتی دیاریکراو. (روژی قیامه‌ت).

(۸۲) ئینجا شه‌یتان وتی: سویند به‌ده‌سه‌لاتی بی سنوورت شه‌رت بیت هه‌ر هه‌موویان گومراو سه‌رگه‌ردان بکه‌م.

(۸۳) جگه له‌به‌نده و عه‌به‌ده دلسۆزه‌کانت که هه‌لبژارده‌ی خوتن (ده‌سه‌لاتی ئەوانم نیه‌و ناتوانم گومرایان بکه‌م).

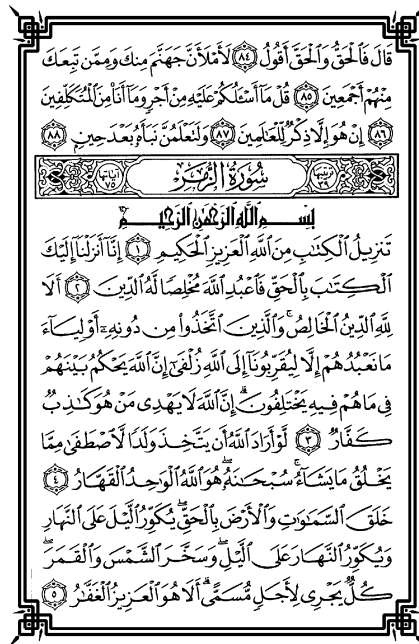
(۸۴) په‌روه‌دگار فہرمووی: من خوّم حہق و راستیم و ہەر حہق و راستیش دہلیم.

(۸۵) سویند بہ‌زاتی خوّم دہبیّت دوزخ پر بکہم له توو له ہہموو ئەوانہی کہ شوینی توو دہکہون.

(۸۶) جا تووش ئەی پیغہمبەر ﷺ بہو خەلکە بلی: من ہیچ پاداشت و خەلاتیکم له ئیوہ ناویت، من لهو کہسانہش نیم کہ شت ہہلبہستم و زور له خوو بکہم بوگوفتار ریکخستن.

(۸۷) ئەم قورئانہ تہنہا ئاموژگاریہ بو ہہموو خەلکی جیہان له ہہموو کات و شوینیکیدا.

(۸۸) بہراستی له داہاتوویہ کی نزیکیدا، ہەر له دنیا دا ہہوالی راستی و دروستی ئەم ئایینہ دہزانن و حہقیقہ تی رون دہبیّتہوہ، له قیامہ تیشدا ہہموو شتیك بہ تہواوی ئاشکرا و روون دہبیّت.

سوره‌تی (الزمر)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) هاتنه خواره‌وهی ئەم قورئانہ له لایەن خوی بالادەست و داناوەیه.
- (۲) بیگومان ئیمه ئەم قورئانەمان ره‌وانه کردووه بو توو ئەی پیغهمبەر ﷺ تا حەق و راستی روون بکاتەوه، که‌واته هەر خوا بیهرسته و هەر ملکه‌ج و دلسۆزیه بو ئاین و به‌رنامه‌که‌ی.
- (۳) ئاگادارین: دینی پاک و خاوین تەنہا بو خوایه، ئەوانەش جگه له‌و زاتە که‌سانی ترو شتی تر ده‌که‌نه پشتیوانی خویان ده‌لین: ئیمه ئەم بت و شتانە ناپەرستین تەنہا له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌خوا نزیکمان بخه‌نه‌وه، (چونکه ئەوان له‌خواوه نزیکترن)، بیگومان خوا داوهری ده‌کات له‌نیوانیاندا، له‌و شتانەدا که‌ کیشە‌یان له‌سه‌ری هه‌یه‌و رایان ده‌رباره‌ی جوړاو جوړه، به‌راستی خوا ئەو بیروباوهره‌ چه‌وته‌یان لیوهرناگریت و هیدایه‌ت و رینمووی ئەو که‌سانه‌ ناکات که‌ درۆزن و بی‌باوهرن.
- (۴) ئە‌گەر خوا بیویستایه‌ روڵه‌یه‌ک بو‌خوی بریار بدات، ئە‌وا له‌ نیوان ئە‌و شتانە‌دا که‌ دروستی کردووه‌ شتیکی هه‌ل‌ده‌بژاردکه‌ به‌ویستی خوی بوایه‌ نه‌ک به‌ویستی ئە‌وان، پاکی و بیگهردی بو ئە‌و زاتە‌یه‌ که‌ دووره‌ له‌ شتی نار‌ه‌واو نابە‌جی، ئە‌و زاتە‌ خوی‌یه‌کی تاک و تە‌نهاو زور به‌ده‌سه‌لاته‌ (توڵه‌ده‌سینیّت له‌وانه‌ی دژایه‌تی ده‌که‌ن و ناپیهرستن و هاو‌ه‌لی بو‌ بریار ده‌ده‌ن).
- (۵) ئە‌و زاتە‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر بنچینه‌ی حەق و راستی دروست کردووه‌، به‌شیوه‌ی که‌وانه‌یی شه‌و به‌سه‌ر روژدا ده‌هینیت، به‌هه‌مان شیوه‌ی که‌وانه‌یی روژیش به‌سه‌ر شه‌ودا ده‌هینیت (که‌ ئە‌مه‌ خوی به‌لگه‌یه‌کی قورئانیه‌ له‌سه‌ر شیوازی خری زه‌وی)، روژو مانگیشی رام کردووه‌ و رای هینان (له‌ فه‌رمانی ده‌رناچن و له‌خزمه‌تی ئاده‌میزدان)، هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ له‌چه‌رخ و خولدان تاکاتیکی دیاریکراو، ئاگادارین: هه‌رئە‌و خوی‌یه‌ زور به‌ده‌سه‌لاته‌ (توڵه‌ له‌ کافران ده‌سینیّت و له‌ده‌ستی ده‌رناچن)، له‌ هه‌مان کاتدا ته‌واو لیخو‌شبووه‌ (چاو‌پۆشی ده‌کات له‌ گونا‌هو هه‌له‌و که‌م و کووری ئیمانداران).

(۶) خەلکینە بیرتان نەچیت خوا ئیوی له تاکە نەفسیک هیناوتە کایه وه له وه ودوا له و تاکە نەفسه هاوسه ره که شی فه راهم هیناوه، له مالا تیشدا ههشت جوړی دروست کردوه (له ئایه تی - ۱۴۳، ۱۴۴ - له سووره تی - الانعام - دا ئاماژه ی بو کردوه)، له وه ودوا له سکی دایکتاندا ئیوه دروست ده کات به چه ند قوناعیک، له ناو سئی تاریکیدا (مه به ست سئی پیسته که یه که کوړبه له ی تیدا هه شار دراوه)، جا گوړانکاری به درده وامه و گه و ره بوون و جیابو ونه وه ی ئه ندامه کان (روژ له دوا ی روژ زیاتر روو ده دات) ئا ئه وه یه خوا، ئا ئه وه یه په روه ردگار تان، خاوه نی هه موو به ده یهنراوه کانه جگه له و خوا یه کی تر نیه، جا ئیتر بو کوی لاده درپن له خوا په رستی؟! (۷) ئه گه ر ریپازی کوفرو بی باوه ری هه لبرین ئه وه، بیگومان خوا بی نیازه لی تان، هه رچه نده رازی نایب ت که به نده کانی کافر بن و ریپازی خوانه ناسی بگرن، به لام ئه گه ر ریپازی سوپاسگوزاری بگرنه بهر، به و کاره تان رازی ده بیت، دلنباش

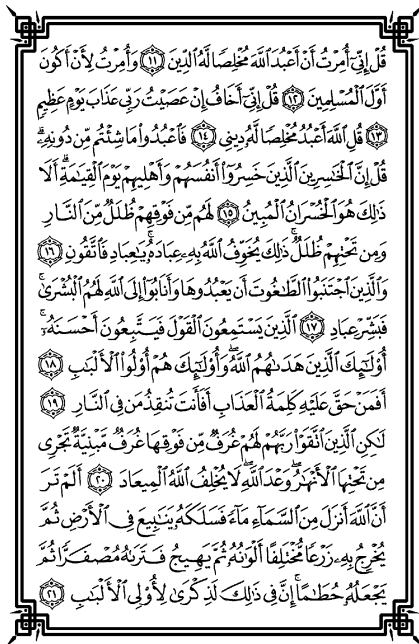
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَن تَضُرُّونَ ۗ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا وَرَضَهُ لَكُمْ وَلَا تُزِرُّوهُ زِرًّا أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِنِّي رَجَعْتُكُمْ فَبَيْتِكُمْ يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّضَلِّ عَن سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَعْيُنِ النَّارِ ۗ إِنَّهُ هُوَ قَدِيرٌ ۗ إِنَّهُ أَلْبَسَ السَّاجِدَ أَوْقَالَ يَمَّا يَجِدُرُ الْآخِرَةَ وَرَجَعُوا رَحْمَةً رَّبِّهِمْ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ قُلْ يَعْبَادُ الَّذِينَ ءَأَمُّوا أَنْتُمْ رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقِينَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۗ

بن که ههچ کهس کولی گوناهی که سی تر هه لئاگریت، پاشان گه رانه وه تان بو لای په روه ردگار تانه، ئه وسا هه والی هه موو ئه و کارو کرده وانه تان پیده دا که ئه نجامتان ده دا، چونکه ئه و زاته زانایه به هه موو ئه و شتانه ی، له سینه و دل و دروونه کاند ه شار دراون.

(۸) ئاده میزاد کاتی ک ناخوشی و زه ره یکی تووشهات، هانا و هاوار بو په روه ردگاری ده بات و به دلشکاوی لی ده لایته وه، پاشان کاتی ک خوا درووی لی کرده وه و ناز و نیعمه تی بیبه خشی، دوعا و نزا و هانا و هاواره کانی ئه وسا ی فه راموش ده کات، چه نده ها هاوه ل و شه ریک بو خوا بریار ده دات، ده یه ویت خه لکی له ریپازی خوا ویل بکات، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به و جوړه که سه بلی: که می ک به کافریتی و خوانه ناسی رابویره، به لام دلنسیابه که تو نیشه ته جی ناو ئاگری دوژه خیت.

(۹) (تایا ئه و جوړه که سانه ی که باسکران چاکترن) یان ئه و ئیماندره ی که له دوو تووی شه وگاردا هه لده ستیت بو خوا په رستی، سوژده ده بات و به پیوه ده وه ستیت، له لیپرسینه وه ی قیامت ده ترسیت و ئومید و هیوای به میهره بانی په روه ردگاری هه یه، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: تایا ئه و که سانه ی که ده زانن و شاره زان، وه ک ئه وانن که ههچ نازانن و شاره زاییان نیه؟، په راستی ته نها خاوه ن بیروه وشه کان له م جوړه یاداوه ریانه سوود وهرده گرن و تیده گن (له حه قیقه تی دنیا و قیامت، وه دلنیان ژیا نی دنیا فرسه تکی به نرخه و بو به ده سته یانی ره زامه ندی خوا و به هه شتی به رین).

(۱۰) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به و به ندانه م بلی که خاوه ن باوه رن: له په روه ردگار تان بترسن و خواناس بن، بیگومان بو ئه وانن له م دنیا یه دا چاکه ده که ن، پاداشتی چاک هه یه، زه ی په روه ردگاریش فراوانه (ئه گه ر له شوینی ک دنیا تان لی ته نگ کرایه وه کوچ بکه ن بو شوینی کی تر) به راستی ته نها خوگران پاداشتیان بی سنوور و بی ئه ندازه یه.

(۱۱) ههروهها ئه‌ی پیغمبهر ﷺ بیان بلّی: به‌راستی من فرمانم پیداوه هه‌ر خوا بیهرستم و له هه‌موو ژیانمدا ملکه‌چ و فرمانبهررداری دین و تاین و به‌رنامه‌ی ئه‌و بم.

(۱۲) فرمانیشم پیداوه که یه‌که‌مین که‌س بم له خوا به‌رستی و ئیسلامه‌تی و دینداریدا.

(۱۳) هه‌روهها بلّی: من زور ده‌ترسم له سزای روژیک‌ی پرمه‌ترسی و سامناک، به‌تابیه‌ت ئه‌ گه‌ر سه‌رکه‌شی بکه‌م له فرمانی په‌روه‌ردگارم.

(۱۴) بلّی: من ته‌نهما هه‌ر خوا ده‌په‌رستم و ملکه‌چ و فرمانبهررداری تاین و به‌رنامه‌ی که‌ی ئه‌و زاته‌ده‌بم.

(۱۵) جا ئیوه‌ش ئه‌ی بی‌باوه‌ران چی ده‌په‌رستن جگه‌ له‌و خویبه، بیهرستن و بیان بلّی: بیگومان خه‌ساره‌تمه‌ندان ئه‌و که‌سانه‌ن له‌ روژ‌ی قیامه‌تدا، خو‌یان و خا‌و و خیزانیان له‌ ده‌ستچووه؛ ناگادار بن: که‌ به‌راستی هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ خه‌ساره‌تمه‌ندی ئاشکراو زیانی دیارو روون. (له‌ناخی دوزه‌خدا).

(۱۶) ئه‌وانه له‌ سه‌رویانوه‌ یه‌له‌ هه‌ورله‌ دووکه‌لی ئاگراوی ده‌وره‌ی داوون، له‌ ژیریشیانوه‌ هه‌مان یه‌له‌ هه‌ور و دووکه‌ل هه‌یه، ئابه‌و شیوه‌یه‌ خوی گه‌وره‌ به‌نده‌کانی ده‌ترسیئیت و بیان ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی به‌نده‌کانم پاریزکارین و خوتان له‌ سزای من بیاریژن.

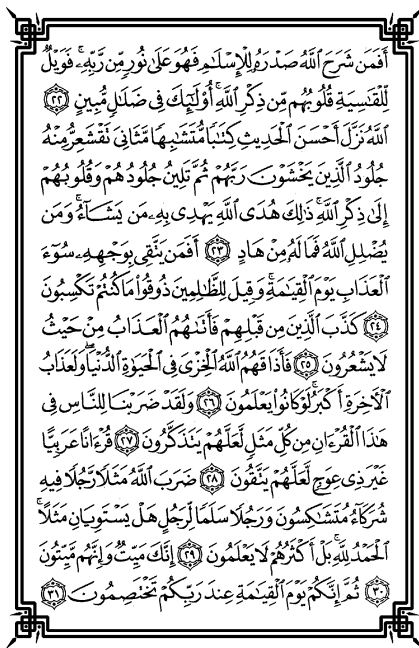
(۱۷) جا ئه‌وانه‌ی که‌ خو‌یان دووره‌ په‌ریژ‌گرتووه‌ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خه‌لکی ده‌بیهرستن، جگه‌ له‌ خوی په‌روه‌ردگار، وه‌ به‌تووبه‌ و په‌شیمانیه‌وه‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ بولای خوا، مزده‌ی سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی بو‌ ئه‌وانه‌یه، ده‌ مزده‌ بده‌ به‌و به‌ندانم.

(۱۸) ئه‌وانه‌ی گوی بو‌ قسه‌و گوفتار ده‌گرن و په‌یره‌وی چاکترینی ده‌که‌ن، ئا ئه‌وانه‌ که‌سانیکن که‌ خوا هیدایه‌ت و رینمویی کردوون، ئه‌وانه‌ خاوه‌نی عه‌قل و ژیری و بیروه‌وشن.

(۱۹) جا ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ هو‌ی خراپی و خوانه‌ناسیه‌وه‌ بریاری سزادانی درابیت (تو‌هیچ کاروباری ئه‌وت به‌ده‌سته) ... ئایا تو‌ ده‌توانیت ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ رزگار بکه‌یت که‌ له‌ناو ئاگری دوزه‌خدا گیریان خواردوه‌؟!

(۲۰) به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن و دیندارو خواناسن کوشک و ته‌لاری چه‌ند نه‌وم که‌ ژووره‌کانی له‌سه‌ریه‌کن بو‌یان ئاماده‌یه، چه‌نده‌ها روبار به‌ژیرو به‌ به‌رده‌م ئه‌و کوشکانه‌دا جاریه، ئه‌وه‌ش به‌لینی خویبه، بیگومان خویبه‌ی به‌لینی خوی ده‌باته‌ سه‌ر.

(۲۱) ئایا تو‌ نه‌تیینوه‌و سه‌رنجت نه‌داوه: که‌ هه‌ر خوا له‌ ئاسمانه‌وه‌ باران ده‌بارینیت، له‌وه‌ودوا له‌ناو ناخی زه‌ویدا کوی ده‌کاته‌وه، پاشان به‌شیوه‌ی کاریژ و کانی ده‌ریده‌هینیت، ئه‌وسا هه‌ر به‌و ئاوه‌ کشتوکالی هه‌مه‌جو‌ر و هه‌مه‌ره‌نگ ده‌روینیت، ئینجا ده‌بینیت وشک ده‌ییت و زه‌رد هه‌لده‌گه‌ریت، پاشان ده‌یخات و وردو خاشی ده‌کات، جا به‌راستی ئا له‌و شتانه‌دا یاداوه‌ری و یادخسته‌وه‌ هه‌یه‌ بو‌که‌سانی ژيرو هوشمه‌ند.

(٢٢) باشه، ئايا ئه و كهسه ي كه خواى ميهره بان سینه ي گوشاد كردووه بو ئيسلام و له سه ر ريبازى نوورو روناكى په روه ردگار يه تى، (وهك ئه و كهسه و ايه كه پيچه وانه يه؟) هاوار و وهيل بو ئه وانه ي كه دليان رهقه له ئاستى قورئان و يادى خوادا، ئا ئه وانه له گومرايه كى ئاشكرادا گيريان خواردووه.

(٢٣) خواى گه و ره هه ر خوى جوانترين و پيروترين فه رمايشتى ناردو ته خواره وه كه ئه م قورئانه يه، (له جوانى دارشتندا) بابه ته كانى له يهك ده چن، هه ند يك باسيشى به شيو ازى جياواز تبادا دووباره بو ته وه، جا كار كردى ئه م قورئانه ئه وه يه كه: ته زوو ده هينيت به گيان و پيىستى ئه و كه سانه دا كه ترسى په روه ردگار يان له دل و ده رووندا هه يه، پاشان گيان و پيىست و دليان نه رم و ئاماده و چالاك ده ييت بو يادى خوا و خوا په رستى ئا ئه وه هيدا يه ت و ريىنمو ويى خوا يه كه هه ر كه س شايسته بيت هيدا يه ت و ريىنمو ويى ده كات بو ئه و پله و پايه به رزانه، ئه وه ش كه ريبازى خوا و ن بكات كه س نيه ريىنمو ويى بكات.

(٢٤) جا ئايا ئه و كهسه ي به روخسارو ده م و چاوى به رگرى له سزاي سه ختى روژى قيامه ت بكات، (وهك ئه و كهسه و ايه كه نه ترسي ت)، ئه وسا به و سه ته مكارانه ده و تري ت: ده ي بجيژن سزاي ئه و كرده وانه ي كه كاتى خوى ئه نجامتان ده دا.

(٢٥) ئه وانه ي پيش ئه مانيش بروايان به پيغه مبه ران نه بوو، زورى پي نه چوو تو له و سزا يه خه ي پيگرتن له شو يني كه وه كه به ته ماي نه بوون و هه ستيان پينه ده كرد.

(٢٦) ئه وسا ئيتر خوا هه ر له ژيانى دنبا دا تالاوى كرد به گه رووياندا و ريسواى كردن، بيىگومان سزاي قيامه ت سه ختته بو يان ئه گه ر بيانزانبا يه.

(٢٧) سو يند بيت ئيمه له م قورئانه دا هه موو جو ره نمو نه به كمان بو خه لكى هينا وه ته وه، بو ئه وه ي يادا وه رى وه ربگرن و بيريك بكه نه وه له راستيه كان و تى بگه ن.

(٢٨) قورئانيكى پاراو، به زمانى عه ره بى، به هيج شيوه يهك كه چى و لارى تيدا به دى ناكري ت، بو ئه وه ي كه ئه و خه لكه پاريزكارو خواناس بن.

(٢٩) خواى گه و ره نمو نه ي هينا وه ته وه به پياويك كه گيرى خوارد بيت به ده ست چه ند به رپرسيكى شه رانى و سه ركه شه وه، پياويكى تريش ته نها يهك به رپرسي هه بيت، ئايا ئه و دوو جو ره نمو نه يه، وهك يه كن، سو پاس و ستايش ته نها شايسته ي خوا يه، ئاشكرا يه كه ئه و دو حا له ته يه كسان نين، به لام زوربه ي ئه و خه لكه له م راستيه تي ناگه ن و نايزانن و ليكى ناده نه وه.

(٣٠) ئه ي محمد ﷺ به راستى تو ش ده مر يه ت و ئه وانيش ده مر ن و كه س نامي يت.

(٣١) پاشان بيىگومان ئيوه (واته نه گبه ت و ياخيه كان) روژى قيامه ت، له لاي په روه ردگار تان يه خه ي يهك ده گرن، داوا چى ده بن له سه ر يه كترو. (هه ريه كه تان ئه وانى تر تا و انبار ده كات).

(۳۲) جا کئی له و کسه سه سته مکارتره، که درو به دهم
 خواوه هله دبه ستیت و نهو راستیهی که بوی هاتووه و
 پیی راگه یه نراوه، بروای پیی نی یه، مه گهر له دوزه خدا
 شوینی مانه وه بو کافران ناماده نه کراوه؟!
 (۳۳) نهو کسه سه راستی و حه قیقه تی هیئاوه و
 باوه ریشی پییه تی، تهنه ائه وانن خواناس و دینداران.
 (۳۴) جا نهو به خته وه رانه ههر چیان بویت له لایه ن
 په روه ردگار یانه وه بویان ناماده یه و پیشکه شیان
 ده کریت، نا نهو یه پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان.
 (۳۵) بو نهوهی خوا چاو پوشی بکات له خراپترینی نهو
 گوناخانهی که نه انجامیانداده، بو نهوهش پاداشتیان
 بداته وه به چاکتر لهوهی که نه انجامیان ددها.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ
 إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي
 جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يَضِلَّ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَارٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
 أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِيهِ قُلْ حَسْبِيَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَتَّقُوا أَعْمَلُوا
 عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَجِلُّ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
 مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُعْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

(۳۶) مه گهر خوا بهس نیه که پشتیان بیته بو بهندهی خوی که پیغه مبه ره ﷻ، که چی نهوان تو
 ده ترسین به شتی تر جگه له خوا، خو نهوهی خوا گومرای بکات و سه ری لیبشیوینیت، ئیتر کهس
 تانوانیت دهستی بگریت و رینمویی بکات. (چونکه خویشی مه بهستی نیه).
 (۳۷) نهوهش که خوا هیدایه تی بدات و رینمویی بکات و بیخاته سه ری راست، کهس ناتوانیت
 گومرای بکات، مه گهر ههر خوا بالادهست و توله سینهر نیه (له تاوانکارو تاوانباران)؟
 (۳۸) نه گهر له بی باوه ران بیرسیت: کئی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه، بی دودلی و به پهری
 دلنیا یه وه ده لین: خوا، باشه؛ پیمان بلین: نهوهی ئیوه هاواری لی ده کهن له جیاتی خوا، نه گهر نهو
 خوا یه بیه ویت تووشی به لاو ناخوشیه کم بکات، ئایا نهو کهس و شت و بتانه ده توانن فریام بکهون و
 نه هیلن؟ یا خود نه گهر بیه ویت ره حمهت و به خشیکم پی بیه خشیت، ئایا نهوانه ده توانن نهو
 ره حمهت و به خششه قه دهغه بکهن و نه یه لن و بیگر نه وه؟! تو نهی پیغه مبه ره ﷻ بلن: من خوام بهسه
 که له تهنگانه دا ده گاته فریام، ده با نهوانه ی پشتیان ده ویت ههر پشت بهو زاته بهستن.
 (۳۹) ههروه ها بیان بلن: نهی قهوم و هوزه کهم ئیوه له سه ر شیوازی خوتان کاربکهن منیش به راستی
 سه رگه رمی کاری خوم، جا له ئاینده دا هه موو راستیه کانتان بو روون ده بیته وه...
 (۴۰) که کئی تووشی سزایه که ده بیته که سه رشور و شه رمه زارو سه رگه ردانی ده کات له دنیا دا، له
 قیامه تیشدا سزایه کی به رده وام داوینگیری ده بیته و له کولی نایته وه.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلَّذِينَ أُولُوا الْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ
 قَلْبٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَازِلِهَا فِيمَا ضَلَّتْ وَأَلْقَى فِيهَا الْوَيْتَ مِنَ
 الْأَشْجَارِ أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ عَلَى الْيُسْرَى وَأُولُوا
 الْأَيْمَنِ عَلَى الْبُسْرَى ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ السِّرَّ وَالنُّجْوَى وَهُوَ الْغَوَّابُ الْمُبِينُ ﴿٤٢﴾
 قُلْ اللَّهُ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَنْتَ
 بِالْأَرْضِ حَكِيمٌ ﴿٤٣﴾ وَإِذَا دُكِرَ لِلَّهِ مَبَرَاتُ
 الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْفُسِ
 فَذُكِرْتُمْ كَالْهَبِّ الْمُنَبَّهِاتِ ﴿٤٤﴾ قُلْ اللَّهُ
 اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَنْتَ
 بِالْأَرْضِ حَكِيمٌ ﴿٤٥﴾ وَإِذَا دُكِرَ لِلَّهِ
 مَبَرَاتُ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَالْجِبَالِ
 وَالْأَنْفُسِ فَذُكِرْتُمْ كَالْهَبِّ الْمُنَبَّهِاتِ
 ﴿٤٦﴾ قُلْ اللَّهُ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنْفُسَهُمْ وَأَنْتَ بِالْأَرْضِ حَكِيمٌ ﴿٤٧﴾

(۴۱) بیگومان نیمة هم قورئانه مان بو تو دابه زاندووه تا هرچی راستیه کانه بو خه لکی روون بیبته وه، جا ئه وهی ریازی هیدایهت بگریته بهر، ئه وه خوئی قازانجی کردووه، ئه وهش که گومرابووه، گومرابوونه کهی له سه رخوئی ده که ویت، وه نه بیت تو چاودیر و پاپیوه نه ریان بیت (تا به زور بیانخه بته سه ر ریازی هیدایهت).

(۴۲) هه ر خواجه که روح و گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، ههروه ها ئه وهش که له خه وه که بیدا نامریت هه ر خوا بوئی ده نیبیتته وه، جا ئه وه که سه ی که خوا بریاری مردنی دابیت روحه کهی ده گریته وه و ناگه پریته وه بو لاشه کهی، ئه وه که سه ش که روژی ته واو نه بو ویت ده نیبیتته وه بوئی تا کاتیکی دیاریکراو، به راستی ئا له و دیارانه دا چهنده ها به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک که تیفکرن و بیر بکه نه وه (له م سالانه ی دوایدا نارسه ر ئه لیسون زانای فیزیای ناوکیی له کونگره یه کدا

له قاهره بابه تیکی ده رباره ی مردن و خه و پیشکه ش کرد تیابدا و تسووی: دوا ی نزیکه ی ۲۵ سال لیکو لینه وه و وردبوونه وه بو م ده رکه و تووه که خه و جو ره مردنیکه، ئه وه کاته زانایه کی موسلمان نامازه ی بو ئه م نایه ته کرد، ئیتر نارسه ر سه ری سوپما و سه ره نجام شایه تمنای هیئا، ئیستا موسلمانیکی ئینگلیزی تیکشه ره).

(۴۳) نه خیر، ئه وانه بیر ناکه نه وه، به لکو سه ر لیشیواوه کان له جیاتی خوا شتی تریان کردووه به تکا کاری خو یان؟! پیان بلی: باشه، ئه گه ر هیچیشیان به ده ست نه بیت و هه ست و شعوریشیان نه بیت، (هه ر ده یانکه نه تکا کار و به ته مان شتیکتان بو بکه ن؟).

(۴۴) ئینجا پیان بلی: تکا کارو تکاوه رگرتن و تکا کردن، هه ر هه مووی به ده ست خواجه، هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، هه ر ئه و خاوه نیانه، له وه دوایش هه ر بولای ئه و ده برینه وه.

(۴۵) کاتیکیش ته نها ناوی خوا برا، ئه وانه ی که باوه ریان به قیامه ت و روژی دوا یی نیه دل یان ده گیری ت و بیزاری دایان ده گری ت، (به لام) کاتیکیش باسی شتی تر بگری ت جگه له خوا، ده سته جی دلخوش و که یف خوش ده بن و چه زی پیده کهن.

(۴۶) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: ئه ی ئه و خواجه ی که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویت، زانای په نهان و ئاشکرایت، هه ر تو دادوهری ده که یه له نیوان به نده کانتدا، له و شتانه دا که کیشه یان له سه ری هه یه.

(۴۷) خو ئه گه ر ئه وانه ی که سته میان کردووه، خاوه نی هه ر هه موو زه وی بن، ئه وه نده ی تریشی له گه ل بیت، ئه وه له روژی قیامه تدا هه ر هه مووی ده که نه قوربان ی خو یان و هه مووی ده به خشن له پیانوی رزگاریی خو یاندا کاتی که ده بینن سزاو تازاری دو زه خ زور سه خته و له لایه ن خوا وه سزاو تازار و ئه شکه نه جی وایان بو ده رده که ویت که هه رگیز به ته مای نه بوون.

(۴۸) ئەوسا ئیتر سەرەنجامی کارپورکرده‌وه ناشیرینه‌کانی خوئیانیان بو دەرکەوت و ئەو‌هی به‌گالته‌گرتبوویان و پروایان پیی نه‌بوو داوینگیریان بوو.

(۴۹) جا کاتیك ناخۆشی و ئازاریك تووشی ئینسان دەبیئت، هاناو هاوار بو ئیمه‌ده‌هینیت؛ خو ئە‌گەر نازو نیعمه‌تی‌یکمان پییبه‌خشی؛ ده‌لیت: ئەمه‌ته‌نها شاره‌زایی خو‌مه، زیره‌کی خو‌مه، لیهاتوویی خو‌مه، نه‌خیر وانه‌یه؛ ئەو به‌خشینه‌بو تا‌قی کردنه‌وه‌یه، به‌لام زوربه‌یان به‌م راستیه‌نازانن.

(۵۰) به‌راستی ئەوانه‌ی پیی شه‌مانیش شتی وایان ده‌وت، وه‌نه‌بیئت ئەو کارورکرده‌وه‌ی که کاتی خو‌ی ده‌یانکرد فریایان که‌وتیب و سوودی پیکه‌یان‌دین.

(۵۱) ئەوسا تۆله‌ی ئەو کارورکرده‌وه‌ی ناشیرین و نادروستانه‌ی که کردبوویان داوینگیریان بوو، ئەوانه‌ش که سته‌میان کردوه (له‌هاوه‌لگه‌رانی مه‌که‌وه‌ئانه‌ی ده‌بنه‌کۆسپ له‌به‌رده‌م ئاینی‌خوادا)، ئەوانیش له‌ئاینده‌دا تۆله‌ی کردوه‌وه

وَبَدَأْتُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِسْنُ صُرْدًا نَأَمُّ إِذْ حَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً وَمَا قَالَ إِلَّا مَا أَوْيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ فَذَلَّلْنَا الَّذِينَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ فَمَا عَزَىٰ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكِيدُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هُنُوًّا لَّا سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يُؤْمِنُ ﴿٥٢﴾
﴿٥٣﴾ قُلْ يٰٓعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلٰٓىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْطَعُوا رِجْمَ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ
﴿٥٤﴾ وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَسْلِمُوا لِمَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَنبِئُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَعَثَهُ وَأَسْمَرَ لَا تُشْعِرُونَ ﴿٥٦﴾ أَلَمْ نَقُولْ لِنَفْسٍ بِحَسْرَتٍ
عَلَىٰ مَا فَرَّطَتْ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتَ لِمِنَ الْتَّخِيرِينَ ﴿٥٧﴾

ناشیرینه‌کانیان داوینگیریان ده‌بیئت، وه‌نه‌بیئت ئەوانه‌ له‌ تۆله‌ی خوایی دهر‌بازبین.

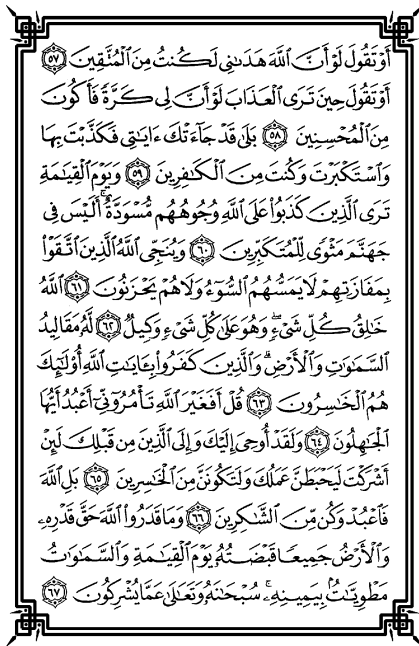
(۵۲) نایا نه‌یانده‌زانی که به‌راستی هه‌ر خوا رزق و رۆزی ده‌په‌خشیئت به‌هه‌رکەس که بیه‌ویئت، یان ته‌نگی ده‌کاته‌وه؟ بیگومان ئا له‌و (که‌م و زۆری رزق و رۆزیه‌دا) به‌لگه‌ و نیشانه‌ی زور هه‌یه بو که‌سانیک که ئیمان ده‌هینن و باوه‌ریان هه‌یه.

(۵۳) ئەی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پییان بلی: خوا ده‌فه‌رموویت: ئەی به‌نده‌کانم... ئەوانه‌ی که خوتان گوناها‌بار کردوه‌وه و هه‌له‌ی زورتان ئەنجامداوه، ناتو‌مید مه‌بن له‌ ره‌حمه‌تی خوا، (چونکه به‌راستی ئە‌گەر ئیوه‌ ته‌وبه‌ی راست و دروست بکه‌ن، خوا له‌هه‌ر هه‌موو گونا‌هو هه‌له‌کاتتان خۆش ده‌بیئت، چونکه ئەو خوا‌یه به‌ته‌واوی لێ‌خۆشبوو لیبورده‌یه و به‌سۆزو ميه‌ره‌بانیشه.

(۵۴) هه‌ول بده‌ن هه‌میشه و به‌رده‌وام دل‌تان لای خوا‌بیئت و بگه‌رینه‌هه‌ بو‌ لای په‌روه‌ر‌دگارتان و ته‌سلیمی ئەوبن، پیی ئەوه‌ی که سزای خوا یه‌خه‌تان بگ‌ریت له‌وه‌ودواش سه‌رکه‌وتوو نابن و که‌س نابیئت به‌رگ‌ریتان لێ بکات.

(۵۵) کۆشش بکه‌ن؛ به‌رده‌وام شوینی چاکترینی ئەو فه‌رمانانه‌ بکه‌ون که له‌لایه‌ن خواوه ره‌وانه‌کراوه بو‌تان (بیگومان له‌هه‌موو شتی‌کدا چاک و چاکتر هه‌یه، نو‌یژه فه‌رزه‌کان ئەنجام بدریت چاکه، به‌لام ئە‌گەر سونه‌ته‌کان و شه‌ونو‌یژیش بگ‌ریت چاکتره، زه‌کات بدریت چاکه، به‌لام به‌خشیني زۆرترو زیاتریش له‌زه‌کات، چاکتره، تۆله‌سه‌ندن له‌که‌سیک که حه‌قت لایه‌تی ریی پیدراوه، به‌لام چاوپۆشی و لێ بووردن چاکتره... هتد) پیی ئەوه‌ی سزاو ئازاری کتوپر یه‌خه‌تان پییگ‌ریت، له‌کاتی‌کدا ئیوه‌ هه‌ست به‌نزیکی سزاکه نه‌که‌ن.

(۵۶) نه‌وه‌کو یه‌کیک بلیت: ئاخ و داخ و په‌شیمانی بو‌ ئەو هه‌موو لادان و نادروستیانه‌ی که کردم، له‌فه‌رمان و به‌رنامه‌ی خوا، و له‌وه‌سه‌نه‌بووم که گالته‌یان به‌دین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد و (ئیماندارانم به‌دواکه‌وتوو کۆنه‌په‌رست ده‌زانی).

(۵۷) یاخود بلیت: ئە گەر بەپراستی خوا هیدایەت و رینموویی بکردمایە، ئەوە من لە ریزی پارێزکاران و چاکاندا دەبووم!!!

(۵۸) یاخود کاتیەک کە سزاو ئازار دەبینیت بلیت: خو ئە گەر مۆلەتێک ببیت و جاریکی تر بگەرێمەوہ بو دنیا، ئەوہ مەرج ببیت لە چاکە کاران و خێرخۆزان دەبم.

(۵۹) نەخێر تازە، مۆلەت بەسەرچوو، چونکە کاتی خوئی نایەت و فەرمانی منت بو هات، کەچی تو ئەو کاتە بروات پێ نەکرد و بەدرۆت دەزانی، فیزو دەمارگیری دەکردو، لوتت هەلدەبری لە ئاستیدا، تو هەر لە ریزی بی برواکاندا بوویت (ئیترا ئیستا بوچی بی شەرمانە داوی گەر انەوہ بو دنیا دەکەیت؟!)

(۶۰) جا روژی قیامەت دەبینیت، ئەوانە ی دروویان بەئای خواوہ دەکرد (شتی ناڕەوایان تیکەلی دین دەکرد) رووخساریان رەش و تاریکە، مەگەر شوین و جیگە بو ئەو خو بە زل زان و لووت بەرزانە لە ناگری دۆزەخدا نی یە؟!)

(۶۱) لەولاشەوہ خوی گەورە ئەوانە رزگار دەکات کە دینداری و پارێزکاریان دەکرد؛ بەهوی سەرکەوتن و دەرچوونیان لە تاقیگە ی دنیا، ئیترا هیچ جوړە ئازارو ناسوړو ناخوشیە کیان تووش نایەت و پەستی و غەم و دلگراښ رویمان تی ناکات.

(۶۲) خوا بەدیھێنەری هەموو شتیگە، هەر ئەویش سەرپەرشتیار و پارێزەری هەموو شتیگە....

(۶۳) کلیل و جلەوی ئاسمانەکان و زەویش هەر بەدەست ئەوہ، ئەوانەش کە کاتی خوئی بی باوہر بوون بە نایەت و فەرمانەکانی خوا، ئا ئەوانە هەر خوئیان رەنجەرۆ و زەرەرمەندن.

(۶۴) ئە ی پێغەمبەر ﷺ بلی: ئە ی نەفامان، دەتانه ویت و فەرمانم پێدەکەن کە جگە لە خوا شتی تر و کەسی تر بپەرستم؟!)

(۶۵) سویند بەخوا با دلنیا بن کە وەحی و نیگا نیردراوہ بو توو بو ئەوانە ی پێش تووش ئە گەر هاوہ لگەر بیت و شەریک بو خوا بریار بەدەیت کاروکردهوہ چاکە کانیش پووجە و دەچیتە ریزی خەسارەتمەند و زەرەرمەندانەوہ.

(۶۶) نەخێر بە گوئیان مەکە، بەلکو تو هەر تەنھا خوا بپەرستە و لە دەستە ی سوپاسگوزاران بە.

(۶۷) خوانەناسان؛ قەدری خویان وەک پێویست نەگرت، ریزیان بو دانەنا، بەمەرجیک هەر هەموو گوئی زەوی پر مەشتیکی قودرەتی ئەو زاتە یە لە روژی قیامەتدا، ئاسمانە کانیش بەدەستی قودرەتی راست و دروستی خوا پێچراوہن (ئاماژە یە بو دەسەلاتی بی سووری ئەو زاتە)، پاک ی و بیگەردی و بلندی بو ئەو پەروردگارە مەزنە ی کە هەرگیز شایستە ی ئەوہ نی یە نەفامان هاوہ لی بو بریار بەدن و قەدری نەزانن.

(۶۸) لہو روژہدا فوو دہ کریت بہ - صور - دا، (مہ گہر ہەر خوا خوئی بزائیت چ دہ زہ گایہ کہ) ہەر کہس لہ ٹاسمانہ کان و زہ ویدا ماییت خیرا دہ مریت، مہ گہر کہ سیک خوا ویستی لہ سہر مردنی نہ بیٹ، لہ وەودوا فوو یہ کی تری پیدادا دہ کریتہ وە، جا دہ سبہ جی ہەر ہموو خہ لکی ہہ ستاونہ تہ سہر پی و بہ حہ پە ساوی و سہر سامیہ وە تہ ماشا دہ کەن.

(۶۹) (دیارہ کہ خوری دنیا نہ ماوہ، زہوی بو تہ گو پە پائیکئی فراوان) ئەوسا بہ نوری خوا یا خود بہ نووریک کہ خوا فہراہمی دہ ہیئت زہوی روناک دہ بیٹہ وە، کارنامہ و دوسہ کانیش دانراون، سہر تہا پیغہ مہیران و شہ ہیدان دہ ہیئرین و دادوہری لہ نیوانیاندا ئە نجام دہ دریت بہ شیوہ یہ کی حەق و راستی، بیگومان ئەوان ہیچ جو رہ ستہ میکیان لی ناکریت...

(۷۰) ہەر کہ سہش ئە نجامی کردہ وە ی خوئی وەر دہ گریت بہ تہ وای، سہر ئە نجامی کو ششی خوئی دہست دہ کە ویت، بیی

کەم و کو پری چونکہ ئەو زاتہ تہ و او زانابو بہ ہہ موو ئەو کارو کردہ وانہ ی کہ جارن خہ لکی ئە نجامیان دہ دا... (۷۱) ئەوسا ئەوانہ ی کہ بی باوہر بوون، راپیچ دہ کریں بہرہ و دوزخ دہستہ دہستہ و تاقم تاقم دہ گو یزینہ وە، تا کاتیک دہ گہ نہ بہر قاپیہ کانی، (ہہ موو مولدہ خوون لہ بہر دہ میدا، دوی ماوہ یہ ک) بو یان دہ کریتہ وە، فریشتہ ی بہر پرس و سہر پەرشتیار سہر زہ نشتیان دہ کات و پیان دہ لیت: باشہ، مہ گہر پیغہ مہیران لہ خو تان رەوانہ نہ کرابوو بو تان کہ نایہ تہ کانی پەر وەر دگاری خو تان بہ سہر دا بخو بیٹہ وە، وە یاد اوہ ریتان بکات و داتان بچہ لہ کی بیٹ لہ گہ یشتنی ئەم روژہ؟! بہ دہم ٹاخو داخ و نالہ وە دہ لین: بہ لی، بہ لام تازہ، بہ لی، ہیچ کە لک و سوودی نیہ و پریاری سزاو تازار دراوہ بہ سہر کافر و بی پروا کاندا.

(۷۲) ئەوسا ٹیتر پیان دہ و تریٹ: دہ ی ٹیتر لہ قاپیہ کانی دوزخ وە بو ژوو رہ وە، بچنہ ناوی ژیانی ناخوش و سہختیش بو تان بہر دہ وامہ، مردنیش نیہ ٹای کہ چہ ند ناسازہ، جیگہ و ریگہ ی لووت بہرز و خو بہزل زانہ کان. (۷۳) لہ و لاشہ وە ئەوانہ ی کہ پار یزکار و بہندہ ی ملکہ چی پەر وەر دگاریان بوون، ئەوانہ ی حسابیان بو ئەو روژہ دہ کرد دہستہ دہستہ و پۆل پۆل بہ و پیری ریژہ وە بہری دہ کریں بہرہ و بہہشت، ہہ تا کاتی کہ دہ گہ نہ ئەوی دہ روازہ کانی لہ روویاندا کراوہ یہ و لہ سہر ہشتہ، فریشتہ کانی بہر پرس و سہر پەرشتیارانی بہہشت زور بہ گہرمی و روو خوشیہ وە پیشوازیان لی دہ کەن و دہ لین: درود و سلاوتان لی بیٹ، ٹیوہ پاک و خاوین، کەواتہ فہرمون بچنہ ناو بہہشتہ وە، ہاوری لہ گہل ژیانی ہہ میسہ یی و نہ پروادہ دا.

(۷۴) ئەوسا ٹیتر ئەو بہختہ وەر انہ دہ لین: سو پاس و ستایش بو ئەو خوا یہ ی، کہ بہ لیٹی خوئی بو مان بردہ سہر و کردینی بہ خواوہنی سہر زہ مینی بہہشت و لہ ہەر شو یٹیک و لہ ہەر جیہہ کیدا بمانہ ویت سہر بہ ستانہ ژیان دہ بہینہ سہر، ٹای چہ ندہ پاداشتی ٹیکوشہران و خہ باتکاران لہ پی ناوی خوا دا چاک و پاک و بہ نرخہ.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّاتِ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا فَتِيحتَ أَبْوَابِهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا قَسَمْتُ لَكُمْ مِنَ الْعَذَابِ لَنَبْلَغَنَّكُمُ الْعَذَابَ أَتَقْوُونَ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِذَا جَاءُوهَا وَقِيلَ لَهُمْ هَٰذَا جَنَّاتٌ مِّن جَنَّاتٍ لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ ۖ فِيهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُونَ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

(٧٥) ئەوسا ئیتر فریشتەکان دەبینیت دەوری تەختی - شاهی شاهانیان - داوه و سەرگەرمی تەسبیحات و سوپاس و ستایشی پەروردگاریان و حەق و دادوهری لە نیوان هەموواندا جیبەجیی کرا، ئینجا بە یەكدهنگ لە هەموو لایەكەوه دەوتری: الحمد لله رب العالمین.

سورہتی (غافر)

بەناوی خوای بەخشنده و میهرەبان

(١) سەرئەوای سووہتی (البقره) بدە...

(٢) هاتتە خواری سووہتی ئەم قورئانە لە لایەن خوای بەلادەست و شارەزا و زاناوہیە.

(٣) هەمیشە ئەو زاتە لیخۆش بووی گوناھە، وەرگری تەوبە و پەشیمانیه لە بەندە گوناھبارەکانی، تۆ لە سینیەرە زۆر بەسەختی لە یاخی بووان و سستەمکاران، دەسەلاتدارە و خاوەن و بەخشینەری ناز و نیعمە تەکانە،

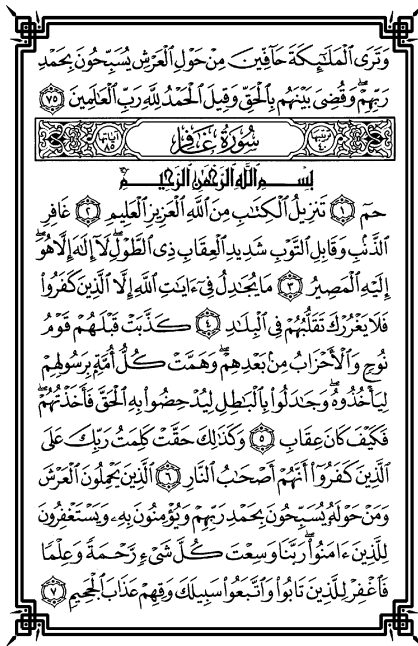
هیچ خوایەك نیه جگە لەو، گەرانیەرە و سەرەنجامیش هەر بۆ لای ئەو زاتە یە.

(٤) هیچ كەس لە بەرامبەری ئایەت و فەرمانەکانی خواوە موجدەلە و دەمەدەمی ناکات، جگە لەوانە ی كە كافرو بی پروا و خوانەناس بوون، ئە ییغەمبەر ﷺ كە واتە دەسەلات و سەرما یە و هیزیان فریوت نەدات. (وابزانی ت هەتا سەر هەروا بۆیان دەلویت).

(٥) پێش ئەمانیش (واتە: كافرانى مەككە) قەومی نوح و گەلی دەستە و گروی تریش باوهریان بە ییغەمبەرەکانیان نە کرد، هەر گەلیك پەلاماری ییغەمبەرەكە ی خو ی دا تا دەسگری بکات و ئازاری بدات و لە بەرنامەكە ی لای بدات، هەر و هە موجدەلە و دەمەدەمیان دە کرد بۆ ئەو ی حەق دا پۆشن و نە یهیلن، جا منیش پێچامنەو و لە ناوم بردن، پروانن چۆن تۆ لە یە كم لیسەندن! (چۆن کردمن بە پەندو عبیرەت).

(٦) ئا بەو شیوہیە بریاری پەروردگاری تۆ ئە ی محمد ﷺ چە سپا بەسەر ئەوانە دا كە خوانەناس و بی باوهر بوون، بەراستی ئەوانە نیشته جیی دۆزەخن. (ئەو ه لە لایەك، لە لایەكى ترەو):

(٧) ئەو فریشتانە ی كە عەرش و تەختی پەروردگار هەلە گرن، ئەوانەش كە بە دەوریدا دەسورپینەو، تەسبیحات و ستایش و سوپاسی پەروردگاریان دەكەن، ئیمان و باوهری زۆر بە هیزو دامەزرایان پیبەتی، داوی لیخۆشبوونیش دەكەن بۆ ئەوانە ی كە باوهریان هیناو، دەلین: پەروردگار! رحمت و میهرەبانی تۆ، زانست و زانیاری تۆ، هەموو شتیكت پێ گرتۆتەو، كە وابوو خۆش بیە لەوانە ی كە تەوبەیان کردوو و لە گوناھەکانیان پەشیمانن و شوین بەرنامە و ریبازەكە ی تۆ كە وتوون، هەر و هە لە ئاگری دۆزەخیش بیانپاریزە.

رَبَّنَا وَأَدِّعْهُمْ جَنَّتْ عَدْنِ أَلَّتِي وَعَدْتُهُمْ وَمِنْ صَلَحٍ
 مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿٨٥﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
 يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٦﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُسَادُّونَ لِمَقْتِ اللَّهِ أَكْبَرُونَ مَقْتِكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿٨٧﴾
 قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنَاكَ الْبَيْتَ فَأَعْرَفْنَا بِدُنُوبِنَا
 فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٨٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
 اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرُوا وَإِنْ بُشِّرَ بِهِ يُؤْمِنُوا فَالِكُمُ اللَّهُ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٨٩﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
 لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿٩٠﴾
 فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٩١﴾
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿٩٢﴾ يَوْمَ هُمْ كَبُرُوا لِيُبْغِ
 عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لَمَّا لَمَسَتْ أَلْسُنُكُمْ أَلْسِنَ اللَّهِ فَهَارَ ﴿٩٣﴾

(۸) پهروه دگارا بیانخه ره ئه و باخ و باخاته ی به هه شتی
 عه دنه وه که به لیت پیداون، هاوړی له گه ل ئه و که سانه دا که
 چاک و خوانسن، له باوک دایک و هاوسه ران و نه وه کانیان،
 به راستی هر تو خویه کی بالاده ست و دانایت.

(۹) له توله ی هه موو گونا هه کان بیانپاریزه، خو هه رکه سیبک له
 توله ی گونا هه کان بیاریزیت له روژی قیامه تدا، ئه وه ئیتر تو
 ره حمت پی کردووه، هه ر ئه وه شه سه رفرازی و سه رکه وتی
 گه وره و بی سنوور.

(۱۰) بیگومان ئه وانه ی که بی باوهر بوون، له قیامه تدا بانگیان
 لی ده کریت که رق و خه شم و قینی خوا زور زیاتره له رق و
 خه شم و قیتان دژ به یه کتر، چونکه کاتی خو ی بانگ ده کران بو
 ئیمان و باوهر که چی ریبازی کوفرتان به رنه ده دا و له سه ری
 به رده وام ده بوون.

(۱۱) کافران له ولامدا ده لین: پهروه دگارا تو ده سه لات
 بی سنووره دوو جار ئیمه ت مراندووه و دوو جار ئیمه ت
 زیندو کردوته وه (مه به ست نه بوونی پیش هاتنه دنیایه، که

جوړه مردنیکه و نه و مردنه ش که ده یزانن، ژبانی دنیاو زیندو بوونه وه ی قیامه تیش دوو جوړ ژبانه) جا ئیمه
 دان ده ئین به گونا هو تاوانماندا نایا چاره سه ریك، ریبازیك نیه، بو زرگاریمان؟

(۱۲) ئیستاش ئه و بارودوخه ی که تیی که و توون به هو ی ئه وه وه یه، به راستی کاتیك بانگه واز بکریت بو په رستنی
 خوی تاك و تهنه ا، ئیوه باوهر ناهینن، خو ئه گه هاوهر لی بو بریار بدریت و ریبازی یه که خواناسین که نار بخریت،
 ئیوه باوهر به وه ده هینن، ئیستاش فه رمان، هه ر فه رمانی خوی به رزو بلند و گه وره یه (بو جیا کرده وه ی
 ئیمانداران له بی باوهران).

(۱۳) ئه و خویه به رده وام به لگه و نیشانه ی ده سه لاتداریی خو یتان نیشان دده ت، له ئاسمانیسه وه رزق و
 روزیتان بو داده به زینت (وهك: باران، هه وا، جوړه ها تیشك، که ده بنه سه رچاوه ی روژی) که سیش یاداوهری
 وه رناگریت و بیرناکاته وه جگه له وانه ی که: ده گه ریته وه بو لای ئه و زاته.

(۱۴) که واته ئی ئیمانداران: ئیوه هه ر هانا و هاوار بو خوا به رن و ملکه چ و فه رمانبه رداری تاین و به رنامه که ی
 ئه و بن، ئه گه ر چی کافرو بی برواکان پی سه غله ت بن و پییان ناخوش بی ت.

(۱۵) ئه و پهروه دگاره پله و پایه ی زور بلنده، خاوه نی ته ختی فه رمانره وایی تاییه تی خویه تی، ئه وزاته وه حی و
 نیگا به فه رمانی خوی ده نیریت بو هه ر کام له به نده کانی که بیه ویت، (قورئان روحه، چونکه ژبان به خسه به عه قل
 و دل و دهر وون)، بو ئه وه ی خه لکی بترسییت له روژی به یه کگه یشته وه (گه یشته وه ی روح به جه سته،
 گه شته وه ی ئاده میزاد به کرده وه کانی..).

(۱۶) ئه و روژه هه موویان به دهره ون، (روت و ره جال، نهینی و ئاشکرا وهك یه که)، هیچ شتیکیان له خوا شاواوه
 نی یه، ئه وسا پهروه دگاری مه زن، ده فه رمویت: ئه مرو پاشایه تی و فه رمانره وایی شایسته ی کییه؟ کی خاوه نی
 هه موو ئه م بوونه وه ره یه؟ که س نیه ولام بداته وه، خوی ده فه رمویت: هه ر هه مووی بو خوی تاك و تهنه ا و
 خه شمگیره. (له کافرو بی باوهران).

الْيَوْمَ نُحْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرْنَاهُمْ يَوْمَ الْأَذْقَانِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِئِ مَاءِ اللَّيْلِ مِنَ الْجَمْرِ لَا تُسْفَعُ
 يَطَّاعٌ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ حَايِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ رِجْسًا وَأَنْكَرُوا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذْنَاهُمُ
 بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا كَانُوا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكُمْ
 كَانَتْ تِلْكَ آيَاتِهِمْ يُرْسَلُ لَهُمْ بَأْتِنَاتٍ مُكَفَّرَاتٍ فَخَذْنَاهُمْ
 اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ سَدِيدٌ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقُرُونِ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا نِسَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُمْ وَأَسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

(۱۷) ئەمرو ھەموو کەس پاداشتی کار و کردەوی خۆی وەر دەگریت، ئەمرو ھیچ جوړه ستمیک له کەس ناکریت، بەراستی خوای گەوره بە خیرایی لیب سسینه وە کان ئەنجام دەدات (چونکە ھەموو شت لای ئەو زاتە روون و ئاشکرایە).

(۱۸) ئەو ییغەمبەر ﷺ بیانترسیینە و ئاگیان بکە لە روژە نزیکە کە، روژی قیامت، کاتیەک کە دلێ کەن دەگەنە گەروو، غەمگینی و پەژارە و تەنگانە دل و دەروونی خوێنەناسان بە تەواوی داگیر دەکات، ستمەکاران ھیچ دلسۆز و پشستیوانییکیان نییە، کەس تەکا کار و غەمخوریان نییە، تا قەسە بە کێ رەواچی ھەبیت و تەکای لێ وەر بگیریت. (لە لایەن خوای گەورەو).

(۱۹) ئەو خوایە ھەمیشە چاوە خیانە تکار و ناپاکە کان دەناسیت و دەزانیت چی لە دل و دەروون و سینه کاندای ھەشار دراو.

(۲۰) ھەمیشە خوا دادویری لە سەر بنچینەیی حەق و

راستی ئەنجام دەدات، ئەوانەیی جگە لەو زاتە ھاواریان لێ دەکەن، ھیچ دەسلالت و داوەرێ کەن لە دەست نایەت، بەراستی ھەر خوا خۆی بە تەواوی بیسەر و بینایە. (بە کارو کردەوی بەندەکانی).

(۲۱) ئایا ئەو بە سەر زەویدا نەپوشتتوون، تا تەماشای بکەن و سەرنج بەدن، سەرئەنجامی ئەوانەیی پێش ئەمان چۆن بوو؛ چیان بە سەرھات؟ ئەوانە لەمان زۆر بە ھێزتر بوون و جێ دەست و شوینە واریان زیاتر لە زەویدا ئاشکرا بوو، جا ئەو بوو خوا بە ھۆی گوناھە کانیانەو لە ناوی بردن، کەس نەیتوانی لە سزای خوا بیانپاریزیت و پەنایان بدات و رزگاریان بکات.

(۲۲) ئەو بارو دۆخەیان بۆیە بە سەرداھات، چونکە بەراستی کاتی خۆی ییغەمبەرە کانیان بە چەندەھا بە لگە و نیشانەیی ئاشکراوێ راستیە کانیان پیرا دەگە یاندن، کەچی بروایان نەکرد و باوەرێان نەھینا، ئینجا خوای گەورە لە ناوی بردن و پێچانیەو، چونکە بیگومان ئەو خوایە بە ھێزە و تۆلە سەندنەوێ زۆر توند و بە ئیثە لە بێ باوەرێان.

(۲۳) سویند بە خوا ئیمە موسامان رەوانە کرد ھاویری لە گەل چەندەھا بە لگە و نیشانەیی ئاشکراوێ لە گەل چەندەھا موعجیزە و سەراسیمەیی روندا...

(۲۴) بۆ سەر فیرعەون و ھامان و قاروون، بەلام ئەو ستمەکارانە وتیان: جادووگەرێکی درۆزنە!!

(۲۵) جا کاتیەک ھات بۆ لایان و ھەموو راستیەکی بۆ سەلماندن بە بە لگە و معجزەیی ئاشکراوێ کە لە لایەن ئیمەوێ پێی بە خشرابوو، کەچی فیرعەون و داروودەستەیی فەرمانیاندا و وتیان: روڵەیی ئیرینەیی ھەموو ئەوانە بکوژن کە باوەرێان ھیناوە و لە گەل موسادان، ئافەرت و کچە کانیان بە ھیلنەوێ بۆ کارە کەری، بەلام خەیا لایان خواو، چونکە پیلان و تەلە کەیی بێ باوەرێان ھەر سەری لە سەرگەردانیەوێ دەردەچیت.

(۲۶) ئینجا فیرعهون وتی: وازم لی بهین با موسا بکوژم، با هەر هاوار له پیرهردگاری بکات، چونکه بهراستی من دهترسم که دین و نایتان بگوپیت! یاخود دوبه‌ره‌کی و خراپه و شه‌ر و شوپ له ولات و سه‌زه‌ویدا به‌ریا بکات!!

(۲۷) موساش وتی: بیگومان من په‌نا ده‌گرم به پیرهردگاری خۆم که پیرهردگاری ئیوه‌شه له هه‌موو لوت به‌رزو خۆبه‌زل زانیک که باوه‌ری به‌روژی لیبرسینه‌وه نه‌بییت (راستی‌ه‌کان ئاوه‌ژوو بکات).

(۲۸) (دیاره سه‌ره‌نه‌نجام فیرعهون بریاریداوه موسا شه‌هید بکات بویه): پیاویکی ئیماندار له خزمانی فیرعهون که باوه‌ره‌که‌ی شارده‌بووه تا ئه‌و کاته، وتی: ئایا ره‌وایه پیاویک بکوژن ته‌نها تاوانی ئه‌وه‌یه که ده‌لیت په‌ره‌ردگارم - الله - یه، له کاتی‌کدا چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌شی له لایه‌ن پیرهردگار تانه‌وه بو هیناون و

نیشانی داو، خۆ ئه‌گه‌ر درۆزن بییت، ئه‌وه درۆزیه‌که‌ی به‌زه‌ره‌ری خۆی ته‌واو ده‌بییت، خۆ ئه‌گه‌ر راست‌گو بییت هه‌ندیک له‌و به‌لایانه‌تان به‌سه‌ردییت که پپی راگه‌یان‌دوون، به‌راستی من دلنیا‌م که: خوا هیدایه‌ت و رینموویی که‌سیک ناکات زیاده‌ره‌و و درۆزن بییت (واته: ئه‌گه‌ر موسا درۆزن بوايه، ئه‌و هه‌موو پشتیوانیه‌ی لی نه‌ده‌کرا له‌لایه‌ن خواوه).

(۲۹) هه‌روه‌ها وتی: ئه‌ی قه‌وم و هۆزم ئه‌مرو ئیوه ده‌سه‌لاتان هه‌یه به‌سه‌ر ئه‌م ناوچه‌یه‌دا و به‌ئاره‌زووی خۆتان فه‌رمان‌ره‌وایی تیا‌دا ده‌که‌ن، جا بیر بکه‌نه‌وه و تی‌فکر کن کئی ده‌توانییت فریامان بکه‌ویت، کئی ده‌توانییت رزگارمان بکات، له‌ تۆله و سزای خوا ئه‌گه‌ر یه‌خه‌ی پی‌گرتین؟ فیرعهون قسه‌که‌ی پپی بری ووتی: من ته‌نها هه‌ر ئه‌و راو بو‌چوونه به‌چاک ده‌زانم و لام په‌سه‌نده‌که‌ پیم راگه‌یان‌دن، من ته‌نها ری‌بازی چاک و دروستم نیشاندان!!

(۳۰) ئه‌و پیاوه‌ی که ئیمانی هینابوو وتی: بیگومان من ده‌ترسم روژیکتان به‌سه‌ربییته‌وه کو ئه‌و روژه‌ی به‌سه‌ر گرو و قه‌ومه ناله‌باره‌کانی پیشوودا هات...

(۳۱) وه‌کو ئه‌وه‌ی که به‌سه‌ر قه‌ومی نوح و عاد و ثمود و ئه‌وانه‌ی به‌دوای ئه‌واندا هاتن، جا وه‌نه‌بییت خوا بیه‌ویت سته‌م له‌ بنده‌کان بکات و چه‌ز به‌ تیا‌چونیان بکات. (به‌لکو هه‌ر خۆیان سته‌م پیشه‌ن).

(۳۲) ئه‌ی قه‌وم و هۆزم من به‌راستی ده‌ترسم له‌ روژی هاوارو ئاهوناله و بانگردنتان بو لیبرسینه‌وه (روژی قیامه‌ت)...

(۳۳) ئه‌و روژه‌ی که هه‌موو له‌به‌ری هه‌ل‌دین و پشتی تی ده‌که‌ن و هه‌موو سه‌رگه‌ردانن، نازانن چی بکه‌ن و روو بکه‌نه‌کوئی، که‌س نیه‌ په‌ناتان بدات له‌ خه‌شم و قینی خوا، ئه‌وه‌ش خوا گومرای بکات به‌ هۆی خراپه‌کاری خۆیه‌وه، هیچ که‌سی تر ناتوانییت هیدایه‌ت و رینموویی بکات.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ دَرُوفِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُضَيِّبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعْبُدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ نَقَمُوا
 لَكُمْ الْمَالُكَ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّكُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ إِنْ جَاءَ نَاقَالُ فِرْعَوْنَ مَا آتَيْكُمْ إِلَّا مَا آتَى وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا لِسَبِيلِ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْفَعُوا إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ بَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
 وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَنْفَعُوا إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ
 مِثْلَ عِظْمِ الْبَنَاتِ أَوْ كَالَّذِي يَكْنِى الْعُرُوقَ وَالْجَنَابَ
 مَالِكُمْ مِنَ اللَّهِ يَوْمَ عَاصِيٍّ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ بِغَيْرِ مُقْتَدِرٍ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنْتَهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطَّيْعُ اللَّهُ عَنِ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَدْعُوا لِلَّهِ لِيُوْثِقَهُمْ لَهُ الْعَمَلُ فَإِنَّ اللَّهَ لَأَنْزِلُ لَهُ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَذَّابًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمِ أَيْعَمُونَ أَعْيُودَكُمْ سَبِيلَ الْرَّشَادِ ﴿٣٧﴾ يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٨﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْرَىٰ إِلَّا إِلَىٰ مِثْلِهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّا زَكَرْنَا أَنَّهُ لَهُ يُرْزَقُ مِنْ رِزْقِنَا وَمَنْ يَسْتَعِذْ بِاللَّهِ فَهُوَ مَوْتٌ أَمَّا الْكُفْرُ فَهُوَ شَرٌّ مِمَّا يُكْفَرُونَ ﴿٣٩﴾ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَلَّمَهُمْ مُوسَىٰ بِطَوَارِقِ اللَّيْلِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مِن دُونِ اللَّهِ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظَيِّرَ عَيْنَكُمْ فَسَوَّغْتُ لَكُمُ الْفِتْنَةَ فَنَدَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَوَقَاكَ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ آلِهَةً دُونِ اللَّهِ فَسَوَّغُوا لَكُمُ الْيَوْمَ الْعَذَابَ أَلِيمًا ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَلَّمَهُمْ مُوسَىٰ بِطَوَارِقِ اللَّيْلِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مِن دُونِ اللَّهِ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظَيِّرَ عَيْنَكُمْ فَسَوَّغْتُ لَكُمُ الْفِتْنَةَ فَنَدَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَوَقَاكَ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ آلِهَةً دُونِ اللَّهِ فَسَوَّغُوا لَكُمُ الْيَوْمَ الْعَذَابَ أَلِيمًا ﴿٤٢﴾

(٣٤) سویند به خواکاتی خوی یوسف به لگه و نیشانهی زوری بو هیئان تاریبازی خواناسی بگرنه بهر، که چی بهرده وام له گوماندا بوون، بهرامبهر شهو بهرنامه و ناینهی که بو هیئابوون، هه تا شهو کاتهی وه فاتی کرد، شهو سا و تتان: ئیتر تهواو هه رگیز خوا دواى شهو، پیغه مبهری تر نانیییت، هه ر بهو شیوهیه خوا که سانی سه رکهش و گوناهاکار و دل دانه مه زراو و راپرا گومرا ده کات و سه ریان لی ده شیوییت.

(٣٥) شهو که سانهی که موجوده له و گفتوگو ده که ن ده ربارهی نایهت و فه رمانه کانی خوا، بی شهو هی چی به لگه یه کیان بو هاتییت، شهو مجاده له و گفتوگویه زور بیزارو و تاوانه لای خوا و لای شهوانهش که ئیمانان هیئاوه، هه ر بهو شیوهیه خوا مور ده نییت به سه ر هه موو خاوهن دلیکی خو به زل زان و رق شهستور و سته مکاردا.

(٣٦) ئا لهو گه رمه ی قسه ی ئیمانداره دا فیرعه ون به هامانی وت: شهی هامان بورجیکی به رزم بو دروست بکه، بو شهو هی هه ندیک هو کارم ده ست بکه ویت!!...

(٣٧) هو کاری به رزبوونه وه بو ئاسمانه کان، تا له ویوه سه رکه وم و نه هییه کان شاره زا بسم تا سه ردانیکی خوی موسا بکه م و بیبینم!! هه رچه نده من دلنیام که دروزه!!، ئابه و شیوهیه کاروکرده وه ناشیرینه کان لای فیرعه ون جوانکراو، له ریبازی راست و دروست لادرا، بیگومان پیلان و نه خشه ی نادروستی فیرعه ون هه ر له زه ره درایه.

(٣٨) جا شهو که سه ی که ئیمانان هیئابوو دووباره هاته وه قسه وتی: شهی قه وم و هوژه که م: شوینی من بکه ون به قسه ی من بکه ن رینمو ویتان ده که م بو ریبازی سه رفه رازی و چاکه و چاکه کاری.

(٣٩) شهی قه وم و هوژم بیگومان ژیانن شه م دنیا یه ته نها بریتیه له رابواردنیکی که م، به راستی ژیانن پاشه روژ و داهاتوو، هه ر شهو شوینی تومید و ئارام گرتن و حه سانه وه یه بو ئیمانداران.

(٤٠) شهو هی گونا هو هه له یه کی کردییت، ته نها به قه ده ر هه له و گونا هه که ی خوی توله ی لیده سینریت، شهو هه که چاکه ی کردوو له پیاوان و ئافره تان، له کوران و له کچان له کاتیکی که خاوه نی باوه ری دامه زراون، ئا شهوانه ده چنه به هه شته وه و بی سنوو و بی حساب رزق و روزی هه مه جوړ و هه مه چه شنیان پیده به خشریت.

(۴۱) ئەى قەوم و ھۆزم ئەوھ چىيە، خۆ من بانگى ئىيۈە دەكەم بۆرزگارىيى، بۆسەرفەرازى بۆبەھەشت، كەچى ئىيۈە بانگى من دەكەن، بۆخوانەناسى، بۆسەرگەردانى بۆدۆزەخ!...

(۴۲) بانگم دەكەن تا باوھەپم بەخوئەمىيىت و ھاوھل و شەرىكى بۆبىريار بەدەم، بىيەھىچ بەلگەو زانستى و زانىيارىكە، لەكاتىكدا من بانگتان دەكەم بۆلای زاتىك كە تەواو بالادەستە و زوريش لىخوشبووہ...

(۴۳) شتىكى راستەو گومانى تىدانىيە ئەوھى كە ئىيۈە من بانگ دەكەن بۆلای خاوەنى ھىچ بانگەواز و بەرنامە و پروگرامىك نىيە، نە لەدنیا، نە لەقىامە تىشدا، ئەوھش نايىت لەياد بگەين، كە لەراستىدا گەرانبەمان بۆلای خوای گەورەيە، ئەوانەش تاوانى زور ئەنجام دەدەن و

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ. مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَرَبِ الْعَقْرِ ﴿٤٢﴾ لَأَجْرًا إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لِي دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَالْأَنْسَرِ وَالْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَتَذَكِّرُونَ مَآ قَوْلُكُمْ لَكُمْ وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَدَ اللَّهُ سَعِيَّاتِ مَا مَكَّرُوا وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ عِنَّا نَهَيَّاكُمْ مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدِ احْكَمَ بَرَكِ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

سەرکەش و لەسنوور ترازون، ئەوانە نیشتهجی دۆزەخن.

(۴۴) جا لەئایندهدا روژىك دىت، ئەم قسانەى منتان بىتەوھە ياد، ئىستاكەش من خۆم و كارو بارەكانم دەدەمە دەست خاوا پشت بەو دەبەستم، چونكە بىگومان خوا بىنايە بەبەندەكانى.

(۴۵) جا خوای گەورە ئەو ئىماندارە ژىرەى پاراست لەپىلانى خراپ و درندانەيان، دارو دەستەى فیرعەونىش سزايەكى زور سەختيان تووش بوو...

(۴۶) ئاگرى دۆزەخە، بەيانيان و ئىواران، نىشانىان دەدرىت، ياخود پىياندا دەچىزىرىت، لەجىهانى بەرزەخدا) روژى قىامەتىش فەرمان دەدرىت: ئادەى تاقم و دەستەى فیرعەون بەخەنە ناو ئىيش و ئازارى زور ناخوشەوھ.

(۴۷) ئەو كاتە ئىتر شەپرو كىشە دەست پىدەكەن لەناو ئاگرى دۆزەخدا، لاواز و چەوساوەكان بەدەسەلاتدارو لووت بەرزەكان دەلین: خۆ بەراستى ئىمە شۆينكەوتەى ئىيۈە بووين، ئايا ئىيۈە ناتوانن توژىك سزای ئاگرمان لەسەر كەم بگەنەوھ؟

(۴۸) لەوھەلامياندا لووت بەرزەكان دەلین: ئىمە ھەموومان لەناو ئاگردا گىرمان خواردووھ، بىگومان خوای گەورە داوھرى كردووھ لەنىوان بەندەكانىدا و بىرپارەكانى براوھتەوھ. (كەس دەسەلاتى نەماوھ).

(۴۹) ئىنجا ئەوانەى كە لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەفرىشتەكانى كارگىرىيى دۆزەخ دەلین: داوا لەپەرورەدگارتان بگەن: تەنھا روژىك سزاو ئازارمان لەسەر كەم بكاتەوھ.

قَالُوا أَوْلَمْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ اَلَا فِي ضَلٰلٍ
 ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِيْنَ مَعٰذِرَتُهُمْ
 وَلَهُمْ اَللَعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى
 الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ وَذِكْرٰى لِّاُولٰٓئِ الَّذِيْنَ
 اٰمَنُوْا وَاسْتَغْفِرُوْا لِدُنْيٰكَ وَسَجِدْ رِيْكَ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاٰتِ كَرِيْمٍ ﴿٥٤﴾ اِنَّا الَّذِيْنَ يُجٰدِلُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا
 اَللّٰهُ يَغْيِرُ سُلْطٰنَ اَنفُسِهِمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلٰكٌ كَرِيْمٌ
 مَّا هُمْ بِيٰسْئِلِيْهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْبَصِيْرُ ﴿٥٥﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْبَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجَمِلُوْا
 الصَّدٰقٰتِ وَلَا الْمُسِيْمُ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾

(٥٠) ئەوانىش لە وهلامى داخوازيه كه ياندا دهلین: باشه، مه گهر پيغه مبهره کانتان به به لگه و نيشانهى روون و ئاشکراوه، ره وانسه نه کرابوون بو تان؟ هه مووان به يه کدهنگ دهلین: به لئى، راسته، ئينجا فريشته کان دهلین: دهى كه وابوو هه ر داوا بکهن و بسپارينه وه، بيگومان داخوازي و پارانه وهى کافران به هيچ ناچيٓت، تازه هيچ نرخيکى نيه وگيرا نايٓت.

(٥١) به راستى ئيمه پيغه مبهره کانمان و ئەوانهش كه باوهريان هيناهه سه ر ده خهين، له ژيانى دنيا دا ههروه ها ئەو روژهش كه شايه ته كان شايه تى دهه دن (فريشته كان شايه تى بو پيغه مبهران دهه دن، پيغه مبهران شايه تى بو بانگخوازان دهه دن بانگخوازان شايه تن له سه ر خه لکى).

(٥٢) له و روژه دا سه ته مکاران تکاو پارانه وهيان بي سووده و كه لکيان پيناگه يه نيٓت، نه فرين هه ر بو ئەوانه و هه ر بو ئەوانيشه جيگه ي ناساز و ناخوش.

(٥٣) سویند به خوا ئيمه هيدا يهت و رينمو وي مان به خشى به موسا و ته و راتيشمان هيشه وه له ناو نه وهى ئيسرائيلدا تا په پره وى بکهن و پابه ندى بن و ليٓى لانه ده دن.

(٥٤) ههروه ها کرد و مانه به هوٓى رينمو وي و يادخستنه وه بو خا وه دن بي ر و هو شه کان.

(٥٥) ئەى پيغه مبه ر ﷺ ئەى ئيماندار به ئارام و خوٓراگر به، چونكه به راستى به لئى و واده كانى خوا هه ر دپته دى، داواى ليٓخوشبو و نيش بکه بو گونا هه کانت، ته سپيحات و ستايش و سوپاسى په ره ر دگاريشت به ر ده و ام ئەنجام ده، به تايهت له ده مه و ئيواران و ده مه و به يانياندا.

(٥٦) به راستى ئەوانه ي كه موجاده له و گفتوگوى سه ر كه شانه ده كه ن و، به نه شاره زايى له تايه ته كانى خوا ده دوٓين بي ئەوه ي به لگه يه كى به هيٓزيان بيٓيٓت، ئەوانه ته نها له سينه ياندا خوٓ به زل زانين هه يه، به مه ر جيٓك هيچ كات ناگه نه ئەو ئامانجه ي كه هه يانه، كه واته توٓ په نا بگه ر به خوا له شه پرى خا وه ناسان چونكه به راستى ئەو زاته ته واو بيسه ر و بي نايه.

(٥٧) به راستى دروستكردنى ئاسمانه كان و زه وى له دروستكردنى خه لکى زوٓر گه و ره و گرنگتره، به لام زوٓر به ي خه لکى ئەم راستيانه تيٓناگه ن و په ي پيٓ نابه ن و نايزان.

(٥٨) كه سانى كوٓيٓر له به رامبه ر چا و ساغه وه، وهك يهك نين، ههروه ها ئەوانه ي كه باوهريان هيناهه و كار و کرده و هى چا كه ئەنجام دهه دن، له گه ل ئەوانه دا كه تاوان و گونا هه كه ن (چو نيهك نين)، كه چى زوٓر كه م خه لکى تيٓده فكرن و بي ر ده كه نه وه و به راورد ده كه ن.

(۵۹) بہرستی روژی قیامت بہر پوہیہ و ہر دیت، ہیچ گومانیشی تیادانیہ، بہلام زوربہی خہلکی ئیمان و باوہرناہینن و باوہریان پیی نیہ.

(۶۰) ئەی خہلکینہ پەرودگار تان فەر موویہ تی: ئیوہ ہاناو ہاوار بو من بہینن؛ ئەوہ من دوعا و نراتان گیرا دە کہم، بہرستی ئەوانہی خویمان بہ گہورہ دادہ نین ولووت بہرزی دە کہن لە ئاستی پەرستنی مند، لە ئایندەدا بەسەر شوپی و خہ جالہ تی یوہ و دەخرینہ ناو ئاگری دوزہ خہوہ.

(۶۱) خوا ئەو پەرودگار بہ شہوی بو سازندوون، تا تیایدا ئارام بگرن و بحہوینہوہ، روزگاریشی بو روشن و رووناک کردوون تہوہ، بہرستی خوی گہورہ خاوەنی بہخشندہیی و نازو نیعمہ تی زورہ بہسەر خہلکینہوہ، بہلام زوربہی خہلکی سوپاسگوزاری خوی

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّوبَ لَارَبَّ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُوْمِنُونَ ﴿۵۹﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿۶۰﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْبَالَ لَتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۱﴾ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا كُونَ كَذَلِكَ يُوقَفُ الَّذِينَ كَانُوا يَا أَيُّهَا اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿۶۲﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَسَّرَا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾ هُوَ الَّذِي لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۵﴾

پەرودگار و خاوەنی سەر جەم نیعمە تە کەن.

(۶۲) ئەو زاتە خوی ئیوہیہ و پەرودگار تانہ، بەدیہینەری ھەموو شتییکە، ھیچ خاویە ک نێہ جگہ لەو، ئیتر ئیوہ بەرہو کوئی دەبرین؟ چۆن لادەدرین لە بەرنامە کەیی؟

(۶۳) ھەر بەو شیوہیہ ئەوانہی کە لە پێش ئەمانہوہ لادراو بوون و بەردەوام دژایە تی ئایەت و فەرمانە کانی خویان دە کرد و لە ریبازہ کەیی لایان دەدا و دژایە تیان دە کرد (بەلام کوان؟! بو کوئی چوون؟! چیان بەسەر ھات؟!).

(۶۴) خوا ئەو زاتہیہ کە زہوی بو کردوون بە شوینی سەر و تن و ژیان و حەوانہوہ، ئاسمانیشی بەسەر تانہوہ راگرتوہ، روو خسار و شیواز تانی نەخشاندوہ، بە جوانترین شیوہش نەخشاندوہیہ تی، لە رزق و روزی چاک و پاک و بەسوود بەرہوہری کردوون، جا ئا ئەوہیہ خوی پەرودگار تان، پاک و بی گہرد و بلندہ ئەو خاویہی کە پەرودگاری ھەموو جیھانہ کەن و ھەموو شتییکە.

(۶۵) ئەو ازتہ ھەمیشہ و بەردەوام ھەر زیندوہ، جگہ لەو خاویہ کئی تر نیہ، کە و ابو و ھانا و ھاوار و نراتان روو بەو بیٹ، ملکہج و فەرمانبەرداری بەرنامە و ئاینہ کەیی ئەو بن، سوپاس و ستایش بو خوا، کە پەرودگاری ھەموو جیھانہ کانہ.

(۶۶) ئەی پیغەمبەر ﷺ بییان بلی: بیگومان من قەدە غەم لیکراوہ ئەو شتانہ بیہرستم کە ئیوہ لە جیاتی خوا ھانا و ھاوار ی بو دەبەن، لە کاتی کدا بەلگہ و نیشانہی زور و ئاشکرام لە لایەن پەرودگار مەوہ پیگہ یشتوہ و من فەرمانم پی دراوہ بە ملکہچی خۆم بەدەمە دەست پەرودگاری ھەموو جیھانہ کەن و تەسلیمی ئەو زاتہ بێم.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ مِّنْ نَّفْسِهِ ثُمَّ مَقْدُومٌ مِّنْ عِلْمِهِ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَخْتَلِفَ أَسْمَاءُكُمْ وَجُودُكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
فَضَحَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّهُمْ يُضَرِّفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾
إِذْ الْأَعْتَلُ فِي عَنُقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ مُمْسِكُونَ ﴿٧١﴾
فِي الْعَيْبَةِ ثُمَّ فِي السَّارِ يُسْجِرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْ
مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا قُلْ لَمْ
يَكُنْ دَعْوَاؤُنِي قَبْلَ سَمِيًّا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ
تَمْرُحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَاصْبِرْ
إِنَّكَ بِبَعْضِ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ وَأَنْتَ قَرِينُهُمْ وَإِنَّا لَنَجْعَلُكَ

(٦٧) ٲو ٲوایه له ٲاك ٲیوهی دروست کردوه، لهوهودوا له
نوتفه (که بریتی یه له بهیه کگه یشتنی سه ره میکو ته یه ک که
به چاو نابینریت به هیلکو که یه ک که به قه در خالیکی بچو که)
لهوهودوا ده بیته ٲو هه لواسه ریك پاشان ده رتان ده هیبیت
مندالیکی بچوکی ساوان، به ره به ره گه وره تان ده کات ٲو ٲوهی
بگه نه ٲوهوپری هیزو توانو ژیریتان، پاشان ٲو ٲوهی بسنه
پیرو په ککه وته، هه شتانه، پیش ٲوهی بگاته یه کیک له و
قوانغانه، ده مریت، هه تانه ده هیبته وه ٲو ٲوهی بگاته کاتیکی
دیاریکراو، (خوای گه وره ٲم هه موو راستیانه تان ده خاته
به رچاو) ٲو ٲوهی عه قل و ژیریتان بخنه کار.

(٦٨) هه ره ٲه وزاته، ژیان ده به خشیت وزینده وهران و
گیانله به ران ده مریت، جاکاتیک بریاری شتیکی دا هه ر
ٲه ونده یه که پیی بفرمویت: بیه، ده ست به چی ده بیٲ.

(٦٩) ٲایا نابینیت ٲه وانهی که موجدده له و گفتوگوئی نابه چی

ده که ن دربارهی ٲایهت و فهرانه کانی خوا، ٲه و سه رگه ردانانه به ره و کوئی لاده درین له حه ق و راستی، روو له
کوئی ده که ن؟ رووله کی ده که ن؟!

(٧٠) ٲه وانهی که باوه ریان نی یه به قورٲان و به و به رنامه و ریبازه ی که به پیغه مبه ره کانماندا ره وانه مان
کردوه، ٲه وانه له ٲاینده دا ده زانن چیان به سه ر دیٲ و ٲویان ده بیننه وه... (چیان به سه ر دیٲ).

(٧١) کاتیک کوٲ و زنجیره کان ده کرینه گه ردنیا و راده کیشرین... (به ره و دو زه خ).

(٧٢) ٲو ناو ناوی زور گهرم، پاشان ناگریان پی ٲوش ده کریٲ و ده بنه سوو ته مه نی ٲوی...

(٧٣) لهوهودوا پییان ده و تریٲ: کوان ٲه و شتانه ی که په هاوه لٲان داده نا ٲو خوای بالاده ست؟!..

(٧٤) له جیاتی خوا ده تانپه رست، به که ساسی و هه جاله تیه وه ده لین: لیمان ون بوون، دیار نین!!، به لکو ٲیمه هه ر
ناوی که سی ترمان نه ده برد (دیاره له ترسد، یان هه ر بیروباوه ری ٲویان فهرانوش کردوه)، ٲا به و شیوه یه خوا
کافران سه رگه ردان و سه رلیشیواو و ریسوا ده کات...

(٧٥) ٲا ٲم بارودوخی که ٲیستا تیایدا گیرتان خواردوه سه ره نه جامی ٲه و که یف و شادی و سوپ و سه مایه یه
که له سه ر زه ویدا به ناحق ٲه نجامتان ده دا و که شخه تان ده کرد به سه ر هه لکه وه و نازتان ده کرد به سه ر یاندا...

(٧٦) ده ی... له قاییه کانی دو زه خه وه ٲو ژوره وه، ٲه وه ش بزائن ناشمرن تیایدا و به هه همیشه یی تیایدا ده بیننه وه،
ٲای که شوین و جیگهی ٲوبه زل زانه کان ناٲوش و ناسازه... (هیچ ٲومیدو هیوا ی رزگاریش نیه).

(٧٧) جا ٲهی پیغه مبه ر ٲارام گریه و دلٲباش به که به لینی خوا راست و دروسته و هه ر دیٲه دی، ٲه وسا یان
ٲه وه یه که هه ندی له هه ره شه کانمان دژیان به چاوی ٲوت ده بینیت، یا خود ٲه گه ر گیانمان کیشابیت و وه فاتت کرد؛
ٲه وانه ٲو کوئی ده چن؟!، به ناچاری هه ر ٲو لای ٲیمه ده برینه وه (ٲه وسا به توندی ٲوله یان لی ده سین).

(۷۸) به راستی تیمه پیش تو پیغمبرانی تریشمان رهوانه کردوه، هه یانه سه رگوزه شته و به سه رها تیانمان بو گسیراویسته وه، هه شیانه که سه رگوزه شته و به سه رها تیمان بو نه گیراویسته وه، هیچ پیغمبریکش بو ی نه بووه موعجزه یه که پیش بهینیت به بی مؤله تی خوی به دهسه لات، جا کاتی که فهرانی خوا هاتییت، ئه وه جییه جی کراوه به ته واوی، ئه وکاته ئیتر ناحق و نادرسته کان خه ساره تمه ند بوون له ویدا.

(۷۹) هه ر خوی به که مالاتی بو ئیوه رام هیناوه، تا هه ندیکی بو سواری به کار بهینن وه هه ندیکشی بو خوراک سوودی لی وه ر بگرن.

(۸۰) هه روه ها سوودی زوری تر تان ده ست ده که ویت له و مالاتانه دا، بو ئه وه ی به سواری ئه وان به گنه ئه شوینانه ی نیاز تان له دلدا به بیگنه ی و کاروباری خوتان ئه نجام بدن، جا به سواری ئه وان به گنه ئه شوینانه ی نیاز تان له دلدا به بیگنه ی و کاروباری خوتان ئه نجام بدن، جا به سواری ئه و ولاخانه و به سواری که شتیش هه لده گیرین (هه موو ئه و هو کارانه هاتو چویان بو ناسان کردوون).

(۸۱) ئه وزاته به لگه و دهسه لاتی خوتان نیشان ده دات، جا به چ به لگه و نیشانه و موعجزه یه کی خوی پیوه بروا ناکه ن و دژی ده وه ستن؟!

(۸۲) ئایا ئه وه به زویدا نه گه پاون تا ته ماشا بکه ن که چیمان به سه ر قه وم و خه لکانی پیش ئه ماندا هیناوه و سه رئه نجامیان چون بووه، ئه وان زور له مان زیاتر بوون و هی زیان له مان زوتر بو، شوینه واریان له زویدا ئاشکر اتر بوو بیگومان ئه و کارو کرده وه نادرسته ی که جارن ده یان کرد هیچ فریایان نه که وت و رزگاری نه کردن. (له توله ی خوی).

(۸۳) جا کاتی که پیغمبره کانیان به به لگه و نیشانه ی ته واوه بو یان ره وانه کرا، له جیاتی ئه وه ی باوه ریان پی بهین خویان دلخوش کرد به و راده که مه ی که له زانست و زانیاری هه یان بو سه رئه نجام هه ره شه ی خوا له سه رزاری پیغمبره راندا یه خه ی پیگرتن و ئه وه ی که ئه وان گالته یان پیده کرد ده سته و یه خه یان بو، فه و تاندنی.

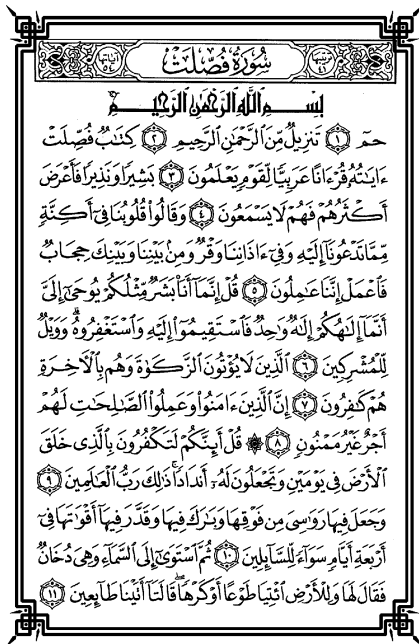
(۸۴) جا کاتی که توله و سزای تیمه یان بینی و دلنیا بوون که رزگاریان ناییت، وتیان: ئیتر تیمه باوه رمان به تاك و ته نهایی خوا هیناوه (جگه له و که سی تر ناپه رستین)، ئیتر باوه ریشمان نه ما به و شتانه ی که به هاوه لی خوی په روه ردا گارمان ده زانی و په شیمانین.

(۸۵) جا باوه رپو تیمانی ئاوا سوودی ناییت بو یان، کاتی که توله و خه شم و قینی تیمه ده بینن و له ترساندا باوه ر ده هینن چونکه ئه مه به راستی به رنامه ی خوی به بو بنده کای (به در یژیسی زه مانه وده بییت له ته واوی ئازادیدا، بی ترس و زور باوه رپی پیبکه ن، باوه رپی ته نگانه و کاتی تیاجوون په سه ند نیه)، ئا له و شوینه دا ئیتر کافرو بی پرواکان خه ساره تمه ندیی و زه رهری بی سنووریان بو مایه وه.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِنَايَةٍ إِلَّا يَأْتِيَ اللَّهَ فَاذْهَبْ أَمْرًا اللَّهُ فَضِي يَلْحَقُ وَخَيْرُ
هَذَا لَكَ أَلَمْ تَطْلُبْ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَإِنَّ لَهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
أَفْئَالِكُمْ تَحْمَلُونَهَا ﴿٨٠﴾ وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
يَتَّبِعُونَ ﴿٨١﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْأَرْضَ فَنَطَرْنَا كَيْفَ
كَانَ عَقِبَةُ الْآزِفِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا عَصَيْنَاهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّوا عَنْ قُرْبَانِ مَا كَانُوا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ مِنْهُمْ لِمَا رَأَوْا بَأْسًا سَأَلَتْ
اللَّهُ لِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَيْرُ هَذَا لَكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

سورہتی (فصلت)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.
- (۲) ثم قورثانه دابه زینراوه له لایه ن پهروه ردگاری خاوه ن بهزه یی و میهره بانه وه.
- (۳) کنییکه؛ ثایه ت و فهرمانه کانی به ش کراوه و جیا کراوه ته وه (ثیمان و کوفر، حه لال و حهرام چاکه و خراپه.. هتد)، قورثانیکه به عهره بیه کی ره وان بو که سانیک که ده یزانن و شارده زایبان هه یه (له زمانه وانئی و زانسته کان).
- (۴) ههر ثم قورثانه مژده به خشه به ثیمانداران، ترسینه ری کافرانه، که چی زوربه ی موشریکان پشتیان تی کرد و به ره له ستیان کردو نایبستن.
- (۵) وتیشیان: ئیمه دل به کانمان داپوشراوه له ئاستی ثم بهرنامه یه دا که تو بانگی ئیمه ده که یت بو لای، گویشمان که پرو قورسه له ئاستیدا، له نیوان ئیمه و تو دا په رده و بهر به ست هه یه، تو هه ول و کوششی خوت بده، بیگومان ئیمه ش هه ول و کوششی خومان دده یه. (بزاین کی ده بیاته وه).

(۶) ئهی پیغه مبه ر پییان بلئ: دلنیابن که من ههر به شه ری کم وه ک ئیوه، (جیاوازیه که ته نها ئه وه یه): من وه چی ونیگام بو ده کریت که بیگومان خوی ئیوه خوییه کی تا ک و ته نه یه، که و ابو ئیوه ش روی تی بکن، به راستی بیهرستن؛ له ریبازه که ی لامه دن، داوای لیخوشبوونی لیبکن و چاک بزنان که وه یل و سزای سه خت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه... به تایبه ت بو:

(۷) ته وانهی که زه کات ناده ن و باوه ریشیان به روژی قیامه ت نیه.

(۸) به راستی ته وانهی که ثیمان و باوه ریان هیناوه و کاروکرده وه چاکه کانیان ته نجامداوه پاداشتی نه براوه و هه میسه بیان بو ناماده یه.

(۹) ئهی پیغه مبه ر پییان بلئ: باشه ئاخو ئیوه باوه رتان به و زاته نیه که زه وی له دوو روژدا دروست کردوه؟ (ئه لبه ته ئه و روژانه مه گه ر خوا خوی بزانی ت دریزی ماوه که یان چه نده)، چون چه نده ها هاوه لی بو بریار دده ن؟! له کاتی کدا ئه و زاته به ده یه یه نر و دروستکاره و پهروه ردگاری ههر هه موو جیهانه کان و بوونه وه ره.

(۱۰) ههر ئه و زاته له سه ر رووکاری زه وی کیوه کانی دامه زرانده (که کار ده که نه سه ر ئاوو هه وا، دیمه نی جوان ده سازین، له نگه ری ده گرن، رووبه ری فراوانتر ده که ن... هتد) به ره که تی زوری تی دا دابین کردوه (وه ک نه وت و جو ره ها کانتا، سه ره رای جیهانی رووه ک و.. هتد)، هه موو رزق و روزیه کانی تیادا بریارداوه هه موویشی له ماوه ی چوار روژدا (قه باره و ره نگ و تام و بو ن و وه رز و شوینی ههر میوه و ده غل و دانسیک، ههروه ها گیانداران و بالنده کانی ش... هتد تیادا دابین کردوه) تا نیازو داخوازیه کانی ئاده میزاد جیهه چی بکات.

(۱۱) ئینجا ویستی ئاسمان ریک بخت و دروستی بکات له کاتی کدا که دوکه ل بوو، جا به ئاسمان و زه وی فه رموو: فه رمانبه ردار و ملکه چ بن، به خوشی خوتان یان به زور بتانخه مه ژیر ده سه لاتی خومه وه؟! هه ردوولا خیرا وتیان: ملکه چی توین و چون ده فه رموی ت وا ده که ین، (بیگومان کاریکی ئاسانه بو خوی به ده سه لات، زه وی و ئاسمان بیئینه قسه، چونکه ئاده میزاد جو ره ها نامیری هیناوه ته قسه، دم و زمان و لیویشیان نیه!!).

(۱۲) ئیجا خوا له ماوهی دوو روژدا (له و روژانهی که ههر خوی ماوهیان دهزانیئت) ئاسمانی کرده ههوت چین و فهرمانی بو ههر چینیکیش ده رکرد، ئینجا ده فه رمویت: ئاسمانی دنیا شمان رازانده وه به ئه ستیره و کردمانه چراخان و کردمانه هوئی پاراستن، (له شه پری شه یئانه کان)، ئا ئه و شتانه هه مووی به ویست و فه رمانی زاتیکه که بالاده ست و زانایه.

(۱۳) جائه گهر له گه ل ئه م هه موو باسی ده سه لات و توانایی و زانایی خوای گه ورده دا رویان وه رگیرا و گو ییان نه گرت، بییان بلی: من ئا گادارتان ده که م له وهی که شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سه ر بیئت، وه ک ئه وهی که به سه ر عاد و ثمود هات...

(۱۴) کاتیک پیغه مبه رانیان بو ره وانه کرا له پیشترو دواتریشدا، به م فه رمانه پیروژه که: جگه له خوا که سی تر مه په رستن، که چی وتیان: ئه گه ر په ره ردگارمان بیویستایه رینمویمان بکات ئیوهی نه ده نارد؛ به لکو فریشتهی داده به زان!! که وابوو ئیمه بروا ناکه یین به و په یامه ی که به ئیوه دا ره وانه کراوه.

(۱۵) ئه وسا قه ومی عاد به ناحق خو یان به زل و گه وره زانی له زه ویدا و وتیان: کچی هه یه به ئه ندازه ی ئیمه هیژو ده سه لاتی هه بیئت؟ باشه ئه وه نه یاننده زانی ئه و خوا به ی که دروستی کردوون، ئه و له وان هیژی زور زیاتره (به لکو ههر به راورد ناکریت) جائه وانه به رده وام ههر ئینکاری ئایهت و مو عجزیه کانی ئیمه یان ده کرد.

(۱۶) ئه وسا ئیتر ئیمه بایه کی توندو زور ساردمان هه لکرده سه ریان له چه ند روژیکی شومدا، تا ههر له ژبانی دنیا دا به سزای سه رشو پریان بگه یه نین و تالو و بکه یین به گه روویاندا، بیگومان سزای قیامهت زیاتر سه رشو پ کهر و تالتره و ئه وانه سه رفراز و سه رکه و توو رزگار نابن.

(۱۷) هوژی - ثمود - یشمان رینموویی کرد بو ئیمان و چاکه؛ که چی هه زیان به کویری کرد، تا چاوساگی و هیدایهت و ئیمان، ههر بو یه ئه وانیش سزای سه رشو پ کهر و سه رگه ردانکه ر یه خه ی پیگرتن به هوئی ئه و کارو کرده وانه ی که جارن ئه نجامیان ده دا.

(۱۸) ئه وسا ئه وانه ی که ئیمان و باوه پریان هینابوو رزگارمان کردن، چونکه که ساتیککی به ته قواو خواناس و دیندار بوون.

(۱۹) روژیک دیت دوژمنانی خوا تیکرا کو ده کرینه وه و کیش ده کرین به ره و ئاگری دوژه خ، به رو دوا یان پاله به ستویانه. (به سوکی و ریسوایی و خه جاله تیه کی بی وینه وه).

(۲۰) هه تاکاتیک ده گه نه ئاستی ئاگره که گو ییان و چاوه کانیان و پیسته کانیان شایه تیان له سه ر ده دات که چ کارو کرده وه یه کی نادروست و خراپیان ئه نجام ده دا و چ سته م و ناره واییه کیان ده کرد.

فَقَضَلْنَهُنَّ سَبَّحَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
 وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْنُوعٍ وَحَفِظْنَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرَ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنِ اعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَبْحَةً مِّثْلَ صَبْحَةِ
 عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرَّسُولُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مِنْ سَمَاءٍ
 مَائِدًا أَوْ سُلُومًا يَدْرُسُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا لِمَ أَتَانَا هَذِهِ قُوَّةُ آلِهَتِنَا آلِهَةُ
 آلِهَتِنَا خَلَقْنَاهُمْ هُوًّا أَشَدَّ قُوَّةً وَكُنَّا بِآيَاتِنَا نَحْنُ الْحَدِيثُ
 لَاقِلِينَ ﴿١٥﴾ فَاسْتَأْذَنُوا مِنْهُمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْسُورَاتٍ لِيُنذِرَهُمْ
 عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
 لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَأَخَذْتَهُمُ صَبْحَةً الْعَذَابِ أَلْوَنًا لَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا آلِ إِبْرَاهِيمَ إِيمَانًا وَكُنَّا مُؤْتِقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
 أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ الْآتَارَ فَيَقُولُ هُمْ بِرُؤُوسِهِمْ ﴿١٩﴾ وَجَاءَهُمْ
 عَذَابُهُمْ وَاسْتَرْتَبْتَهُمْ وَجَلَدْتُهُمْ لَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

(۲۱) ئەوسا بەغەمباریەو بە پستی خویان دەلین: پوچی شایەتیتان لەسەرداین (خو زەرەتانه؟) لە وەلامدا دەلین، ئەو خوایە ئیمەیی هیناوەتە گوفتار کە دەتوانییت هەموو شتیەک بەهینیتە قسە و گفتوگو، هەر ئەو زاتەشە کە یە کەمجار بەدیهیناون و هەر بۆلای ئەویش دەبرینەو (بیسگومان کاریکی ئاسانە بوخوا چونکە ئادەمیزاد توانیویەتی جوورەها ئامیر بەهینیتە قسە، دەم و زمان و لیوشیان نیە! بیگومان توانایی خوا بی سنورە).

(۲۲) ئیوہ کاتی خوئی ئەوئەندە غەرپرا بوون، گوناھو تاوانە کاتتان ئەدەشاردەو، چونکە مەترسیان نەبوو کە گویتان و چاوتان و پیستتان شایەتیتان لەسەر بدات، بەلکو گوماتتان وابوو کە خوا زۆر ئاگادار نیە بەو کاروکرەوانەیی کە ئەنجامی دەدەن.

(۲۳) ئا ئەوئەبوو گومانی ناپەسەندتان کە بووتان بەرامبەر پەرورەدگارتان؛ ئەوئەتە بوو بەھوئی داخزان و تیاچوونتان و بەوھۆیەو چوونەریزی زەرەمەندانەو.

وَقَالُوا لَجُودِهِمْ لَمْ يَشْهَدُوا عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ أَرْمَأْتُمْ لَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَكَرَ ظَنُّكَ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكَ أَنْزَلَ نَكْرًا فَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنَ الْخَيْبِ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَلَسْنَا مَسْئُومٌ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْعَمَلِينَ ﴿٢٤﴾ وَقِيَصْنَا لَمَعَةَ قُرْآنَهُ فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ رَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْآيَاتِ وَالْآيَاتِ لِنَاهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأَسْمَعُ الْوَيْلَ الْقُرْآنِ وَالْعَوَاقِبَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آمَنُوا بَلَاغًا مِنَ الْآيَاتِ وَالْآيَاتِ جَعَلْنَاهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَ مِنَ الْآسَفِينَ ﴿٢٩﴾

(۲۴) جا ئەگەر بەناچاری خوگری بنوین، ئەو ئەگەر ئاگر جیگەیانە، ئەگەر داوای لیووردن و چاوپوشی بکەن چاوپوشیان لیئاگریت و داویان لیوەرناگریت.

(۲۵) ئەوانە بەھوئی تاوان و سەرکەشیانەو کەسانیکمان کردە هاوئیان کە کاروکرەوئەیی رابووردو داھاتوویان بو برازیئەو، تا سەرئەنجام بریاری تۆلە ئەمانیشی گرتەو وە کۆمەلانی پیش ئەمان لە پەری و ئینسانەکان، بەراستی هەر هەموویان زەرەرمەند و دوپاون.

(۲۶) بی باوەرپان دەیانوت: گوئی مەگرن بو ئەم قورئانە و بیکن بە گالە و هەرا و هوریا (لەم سەرەمەدا ئەو راگەیانئەیی بەدەست ناحەزانەوئەیی ئەو رۆلە دەبینیت) بو ئەوئەیی ئەوئەیی زال ببن و بسبەنەو سەرکەون!!

(۲۷) ئەو جوورە کەسانە بو کوئی دەچن) سویند بەخوا هەر دەبیئت تالای سزای سەخت بکەین بەگەرویی ئەوانەدا کە بی باوەرپان، لە ئاینەشدا بە خراپتر لەو کاروکرەوانەیی کە جاران دەیانکرد تۆلەیان لی دەستینین.

(۲۸) ئا ئەوئەیی پاداشتی دوژمنانی خوا هەر ئاگرەکەیی دوژەخە، کە مال و نیشتەجیی هەمیشە بیانە، لە تۆلەیی ئەوئەیی کە سەر سەختانە بەرەنگاری ئایەتەکانی ئیمەیان دەکرد.

(۲۹) لە قیامەتیشدا ئەوانەیی بی باوەرپان دەلین: پەرورەدگارا، ئەو دوو دەستەییەمان نیشان بدە لە جنۆکە و ئادەمیزاد کە گومرایان کردین تا بیانخەینە ژیر پیمانەو، بو ئەوئەیی هەر لە ژیرەو بن.

(۳۰) ئەوانەى كاتى خۆى بەراستى وتیان: پەرورەدگارمان (الله) یە، لەو دەوا بەرەدەوام پابەندى ئەو ریبازە راستە بوون، ئەو لە سەرەمەرگدا دەستە دەستە فریشتە دادەبەزن بۆ لایان، پێیان دەلێن: هیچ ترس و بیمبێکتان نەبێت لە داھاتوو، هیچ غەم و پەژارەبەکتان نەبێت بۆ رابوردوو، مژدەتان لێ بێت بەو بەھەشتەى كە كاتى خۆى بەلێنتان پى دەدران...

(۳۱) (خوای گەورە و فریشتەکانیش دەفرەمۆن): ئیمە یارو یاوەرو ھاوکارو پشتیوانی ئیوین لە ژبانی دنیا و قیامەتیشدا، مژدەشتان لێ بێت لە بەھەشتدا ھەرچی ئارەزووی دەکەن و داوای دەکەن بۆتان ئامادەیه...

(۳۲) ئەو بەھەرەپەش لە لایەن پەرورەدگارێکەو پیشکەشتان دەکریت کە لیبوورده و میھەبانە.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا سَتَزَلُّ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا يَخْفُوا وَلَا يَحْزَنُوا وَأَبشُرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَعْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِن عَمُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا لَأُولِي الْأَلْبَانِ صَبْرًا وَمَا يُلْقِنَهَا
إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَرْزُقُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَجْوً
فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِن آيَاتِهِ
الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِنَاءةً تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِن اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

(۳۳) جاکى لەو کەسە جوانگوفتار و قسەى بەجى ترە کە بانگەواز دەکات بۆ لای خواو، پێشتریش کاروکردهوێ چاکى ئەنجام داوه، وتوشیەتى: بەراستى من لە ریزی موسلماناندام.

(۳۴) بێگومان چاکە و خراپە وەک یەك نین، (تۆ ئەى باوهردار) بە جوانترین و چاکترین شیوہ بەرەنگارى خراپە و نادروستی بکە، ئەوکاتە ئیتر دەبینیت ئەوہى کە لە ئیوان تۆ و ئەودا دوژمنایەتى و ساردیەک ھەبە؛ دەبیتە دوستیكى دلسۆز و گیانی بە گیانی.

(۳۵) جاکە سیش ناتوانییت بەو رەفتارە ھەستیی جگە لەوانەى کە خوگرن، ھەر وہا کە سیش ناتوانییت ھەلوئستی وا بنویئییت جگە لە کەسیک کە خاوەنى بەھرەپە کى گەورە بێت.

(۳۶) ئەى ئیماندار؛ ئەگەر لە لایەن شەیتانەوہ خەتەرە و خەیاڵى نادروست لە دل و دەروونتا دروست بوو، ئەوہ تۆ داوای یارمەتى لە خوا بکەو پەناى پى بگرە، چونکە بەراستى ئەو زاتە بیسەر و زانایە.

(۳۷) لە نیشانە و بەلگەکانى دەسەلاتى پەرورەدگار شەو و رۆژ و خۆر و مانگە، ھەرگیز نەکەن سوژدە بۆ خۆر، یان مانگ بێن، بەلکو سوژدە تەنھا بۆ ئەو خواپە بێن کە دروستى کردوون، ئەگەر ئیوہ خۆتان بە بەندەى راستەقینەى ئەو دەزانن و ھەر ئەو دەپەرستن.

(۳۸) جاکە گەر بێ برواکان خوێان بە زل و گەورە زانى، (ئەوہ وازیان لێ بھینە) چونکە ئەو فریشتانەى لە خزمەت پەرورەدگارى تۆدان شەوو رۆژ سەرگەرمى تەسبیحات و ستایشن، ھەرگیز بیزارى روویان تى ناکات ماندونابن و خوێان بەگەورە نازانن.

(۳۹) له به لگه و نیشانه کانی خوا ئه وه یه که ده بیست زهوی کش و ماته، جا کاتیک باران به سه ریدا ده بارینین ده خروشی و گه شه و نهش و نما ده کات، چونکه به پراستی ئه و زاته ی که زهوی زیندوو کرده وه، مردوو انیش زیندوو ده کاته وه، بیگومان ئه و خواجه ده سه لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه..

(۴۰) به پراستی ئه وانه ی که سه سه خت و بی پروان و دژایه تی نایه ت و سه رمانه کانی ئیمه ده که ن و لیبی لاده دن، ناتوانن خو یان بشار نه وه له ئیمه، باشه، ئه وه ی فری بدریته ناو ناگری دوزه خه وه چاکتره یان ئه و که سه ی که به دلنیا بی و ئارامی و هیمنیه وه دیت له روژی قیامه تدا و به ره و به هه شت به ریزه وه به ری ده کریت؟! ئه ی بی باوه ران هه رچیتان له ده ست دیت بیکن، چونکه له دهستی خوا ده رناچن، دلنیاش بن خوا بینایه به و کرده وانه ی که ده یکن.

(۴۱) به راستی ئه وانه ی که باوه ریان نه بووه به و قورئانه ی بو یان هات، له حالیکدا ئه و قورئانه کتیبی کی زور به نرخ و ناوازه و سه رکه وتوووه بالا ده سه ته له نیو هه موو کتیبکاندا...

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا هَالِكًا حَتَّى الْمَوْتِ إِنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ
 قَلِيلٍ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَظُونَ عَلَيْهَا لَقَدْ
 بَلَّغْنَا فِي النَّارِ خَيْرًا مِمَّنْ يَأْتِي بِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَارِفُونَ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ تَأْتِيكَ الْبُحْبُوحُ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفَرَةٍ وَدُوْعِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا مَعْجَمًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتِ آيَاتُهُ وَعَجْمٌ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبُشْرًا وَعَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانٌ مَكْرَهُ عَمَى أُولَئِكَ
 يَنْزِيلٌ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِحَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلْ فَلْيَعْمَلْ
 لِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَنْ زَكَّاهُ فَزَكَّاهُ لَعَلِّي بَصِيرَةٌ ﴿٤٦﴾

(۴۲) هه یچ ناحه قی و نادروستی و ناته واویه ک رووی تی ناکات له هه یچ کاتیکدا و له هه یچ لایه که وه، چونکه ره وانه کراو و نیردراوی زاتی که که خاوه نی حیکمه ت و داناییه و شایانی سو پاس و ستایشه.

(۴۳) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ شتی که به تو ناوتریت، که به پیغه مبه رانی پیش تو نه و ترابیت، به پراستی په روه ردگاری تو خاوه نی لی بووردن و لی خوشبوونه بو باوه رداران و تو له سینه ری به ئازار و به ئیشه له بی باوه ران.

(۴۴) ئه گه ر ئه م قورئانه مان به زمانی گه لانی تر بناردا یه، ئه وه بی باوه ران ده بانوت: ئایا نه ده بوو نایه ته کانی روون و ئاشکرا بوایه و به زمانی خومان بوایه، چون ده بیست قورئان به زمانی بیگانه بیست؟ له کاتیکدا محمد ﷺ به عه ره بی ده دویت؟! ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیان بلی: ئه م قورئانه بو ئه وانه ی باوه ریان هیناوه هیدایه ت و رینمووی و شیفا یه و چاره سه ری هه موو دهر د و نه خوشیه کان ده کات، جا ئه وانه ی که باوه ر ناهین گو یچ که یان که ره و به شتی تر ئاخراوه، هه روه ها کو یرن له ئاستیدا، ئه وانه هه روه ک له دووره وه بانگیان لی بکریت وایه (نه ده نگه که به چاکی ده بیسن، نه ره نگه که به روونی ده بینن).

(۴۵) سو یند به خوا ئیمه ته وراتمان به خشی به موسا، که چی نا کو کی تیادا کرا، خو ئه گه ر بریار یکی پیشتر له لایه ن په روه ردگار ته وه نه بوایه، (که تو له له کافران بخاته قیامه ت) ئه وه له ناوی ده بردن، بیگومان ئه وان هه ر له شک و گومان یکی بی سه ر و بندان که خه لکیش ده خاته گومانه وه.

(۴۶) ئه وه ی چا که بکات پاداشتی چا که که ی بو خویه تی، ئه وه ش که خراپه و تاوان بکات هه ر له سه ر خوی ده که ویت، دلنیا به که په روه ردگاری تو بچو کترین سه تم له به نده کانی ناکات.

إِلَيْهِ بُرُودُ عِلْمِ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ تَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَخْرُجُ مِنَ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ الْأَبْعَامُ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيَنَ
شُرَكَاءِي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَكَانَ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَصَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ الْحَيَاةِ
لَا يَتَمَنَّوْنَ الْإِيمَانُ مِنْ دُعَاؤِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْتَوْسِقُونَ
فَنُطِئُ ﴿٤٨﴾ وَلَيْتَ أَدْفَنُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْبِ مَسْتَهْ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
رَبِّي لَأَجِدَنَّ عِنْدَهُ كُتُوبًا فَلْيَتَّبِعَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَمَازِعِمُوا
وَلْيَضْحَكُوا هَاجِرِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِذَا أَعْمَنَّا عَلَى الْإِيمَانِ
أَعْرَضْنَا وَبَاجَانَاهُ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دَعْوٍ عَرِيضٍ
﴿٥٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تُمٌّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥١﴾ سَأَرْبِهُمُ
عَلَانِيَةً فِي الْأَفْهَامِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٢﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطُونَ ﴿٥٣﴾

(۴۷) زانینی بهر یابوونی روژی قیامت ته نه لای خویاه و بو لای نهو ده بریته وه، هرچی بهرو بووم و توویک له خونچه و چروکه یه وه چه که ره ده کات خوا ناگاداره لی، هیچ مینیه یه ک سکی نایب و به چکهو بهرهمه که ی دانایب به ناگاداری خوا نه بیب، (تا به و شیوهیه خوا دهسه لاته کانی خوی ده خاته بهرچاو)، که چی زوربه ی خه لکی قه دری نازان، نهو روژدهش که بانگیان ده کات و لپسیان ده پرسیت: کوان هاوهل و هاو تاکانم؟! نهو انیش له وه لامدا ده لی: پهروه دگارا، نیمه هه والت ده ده بنی و جار ده ده بن که که سمان هه له ی و انایهت به ده مماندا و شایه تی له سهر شتی و اناده بن.

(۴۸) تیرت نهوه ی که جارن ده یانپه رست و هانا و هاواریان بو ده برد و جیگه ی ئومیدیان بو لیان ون بو و نرخی نه ما، دلنیاش بوون که تیرت هیچ چاره و زرگار بوونیکیان نیه.

(۴۹) ناده میزاد هه رگیز بیزار نایب له داخوازی چاکه و خوشی و ناسوده بی بو خوی، خو نه گه ر ناخوشیه کی تووش بیب، نهوه ناومید و بی هیوا به.

(۵۰) سویند به خوا نه گه ر ناده میزاد خیرو خوشی به سهردا

بریزین و پی بیچیزین، له دوا ی نهو ته نگانه یه ی که تووشی هاتبوو، به متمانه یه کی زوره وه ده لیبت: نه مه به رهنجی شانی خوم په یدام کردوه و خوا خوشی دهویم، وا بزانه قیامت زور دووره و رهنگه هه ر نه شبیب، خو نه گه ر بمگیر نه وه بو لای پهروه دگارم، نهوه دلنیا م که خوشی و ناز و نیعمه تم لای نهو؛ بو ناماده یه، بیگومان نه وانه ی که کاتی خوی بی باوه ر بوون هه والی هه موو نهو کارو کردوه ناشیرینانه یان ده ده بنی که نه نجامیان ده دا، ههروه ها سزای سهخت و دژوارو ناخوشیان پی ده چه ژین له ناو دوزه خدا.

(۵۱) زوربه ی ناده میزاد کاتیک ناز و نیعمه تی به سهردا بریزین پشت هه لده کات و سه ریچی ده کات و ملکه چی راستی نایب و خو بهزل و گه و ره ده زانیت و به لای خویدا دایده تاشیت، کاتیکیش ناخوشی و نه هاهمه تی تووشهات، نهوه دوعا و نزا و پارانه وه ی زور به گهرم و کول و بان و پوره!!

(۵۲) نه ی پیغه مبه ر پیان بلی: هه والم بده نی، باشه؛ نه گه ر نه م قورثانه له لایه ن خواوه بیب، پاشان نیوهش برواتان پی نه بیب، ده زانن چ سهر نه نجامیکی سامناک چاوه ریثانه؟، جا تیرت کی هه یه له نیوه سه رسه خترو لاریتر له وه ی که ریگه ی جیاو دوور له راستی گرتیته بهر.

(۵۳) نیمه له ناینده دا به لگه و نیشانه ی سه رسور هینه ریان نیشان ده ده بن له ناسوکانی بوونه وه رداو له خودی خویشیاندا (بیگومان ناشکرابه که له سه رده می زانستیدا چهنده نهینه کانی بوونه وه ر ناشکرا بووه.. زاناکان به گشتی و زاناکانی نه ستیره ناسی سه رگه ردانن له ورده کاری و دامه زراوی و گه و ره یی و فراوانی نه م گه ر دوونه، ههروه ها له نالوزی جهسته یی و عه قلبی و دهروونی ناده میزاد)، نه مهش بو نه وه ی تا چاک بویان روون بیب و دلنیا بن که نهو زاته حه ق و راست و ره وایه، نایا شایه تی پهروه دگارت بهس نیه که به ته و او ی ناگا و زانایه به هه موو شتیکی؟! (له هه موو کات و شوینیکدا).

(۵۴) (له گه ل نهو هه موو به لگه و نیشانه دا؛ ناگادارین که نه وانه هه ر گومانیا ن هه یه له به یه کگه یشتن و ناماده بوونی به رده م پهروه دگاریان، ناگاداربه و دلنیا به که نه وزاته به هه موو شتیکی زانایه و به هه موو شتیکی ناگاداره و دهسه لاتی به سهر هه موو شتیکی هه یه و هیچ شتیکی له و یاخی نایب و گه ماروی هه موو شتیکی داوه.

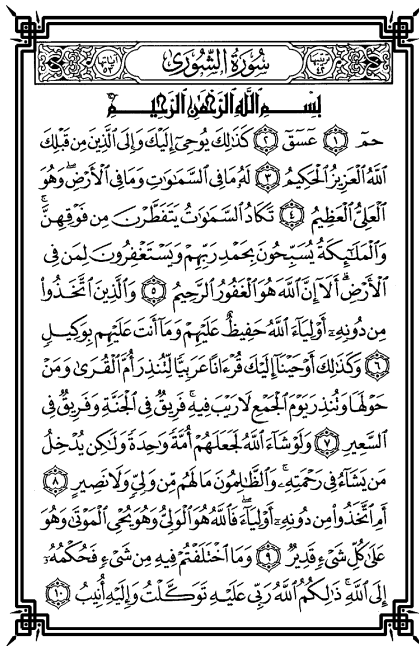
سوره‌تی (الشوری)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) و (۲) چه‌ند پی‌تیک له سه‌رتای هه‌ندی له سووره‌ته‌کانی قورئاندا هاتوون ژماره‌یان (۱۴) پیته، نیوه‌ی کوی پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بین، بو سه‌لماندنی (عجاز) و مه‌زنی و گرنگی قورئان که له توانای هیچ که‌سدانیه به‌و پی‌تانه کتیبکی ئاوا بی‌وینه دابنیت به‌را‌ده‌یه که هه‌تا ته‌گر هر موو گروی ئاده‌میزاد و جنوکه‌ش کو بینه‌وه بو ته و مه‌به‌سته، بیگومان چه‌نده‌ها نه‌پیتی تریشی تیا‌یه، زاناکان له هه‌ندیکی داوون، هه‌ندیکی‌شیا‌ن و تویانه: هه‌ر خوا خوی زانایه به نه‌پیتی ته و پی‌تانه.

(۳) ئا به‌و شیوه‌یه که ده‌یزانیت خوی بالاده‌ست و کاربه‌جی و ه‌حی و نیگا ده‌نیریت بو تو ته‌ی محمد ﷺ و بو پی‌غه‌مبه‌رانی پیش تویش، له لایه‌ن خویا‌یه کی ته‌واو بالاده‌ست و داناو.

(۴) هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر هه‌مووی

ئه‌وزاته به‌دی‌پینه‌ر و خاوه‌نیه‌تی، بیگومان ته و خویا‌یه به‌رز و بلندو گه‌وره و شکو‌داره.

(۵) ئاسمانه‌کان که چین چین له سه‌ریه‌کن خه‌ریکه له‌به‌ر گه‌وره‌یی و شکو‌داری ته و زاته له‌ت بین و لی‌ک بترا‌زین (له داخی بوختانی موشریکه‌کان)، هاوکات فریشته‌کان سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری به‌روه‌ر‌دگاریان، داوای لی‌خوشبوونیش ده‌کن بو ئی‌ماندارانی سه‌رزه‌وی، دل‌نیا و ئاگادارن که به‌راستی ته و په‌روه‌ر‌دگاره ته‌واو لی‌خوشبوو میهره‌پانه.

(۶) ته‌وانه‌ش له جیاتی ته و زاته که‌سانی ترو شتی تر ده‌که‌نه پالیشت و پشتگیر، ته‌وانه خوا چاو‌دی‌ره به‌سه‌ریانه‌وه و نه‌پیت تو ته‌ی محمد ﷺ کرا‌پیت به سه‌ره‌رشت به‌سه‌ریانه‌وه.

(۷) ئا به‌و شیوه‌یه‌ی که ده‌یزانیت قورئانیک‌ی عه‌ره‌بی پاراومان به و ه‌حی و نیگا بو ناردیت، بو ته‌وه‌ی شاری مه‌ککه و ده‌ورو به‌ری (که هه‌موو زه‌وی ده‌گریته‌وه) ئاگادار بکه‌یت، به‌تایبه‌ت ئاگادار و هوشیاریان بکه‌یت له روژی کو کردنه‌وه که هیچ گومانی تیدا نیه، (ته‌و روژه خه‌لکی ده‌بنه دوو به‌شه‌وه)، ده‌سته‌یه‌کیان بو به‌هه‌شت به‌ری ده‌کرین و ده‌چنه ناوی، ده‌سته‌که‌ی تریان بو ناو دوزه‌خ راپیچ ده‌کریت. (هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک چی ده‌ستپیشکه‌ری کردوه ته‌وه دیته‌وه ری).

(۸) ته‌گر خوا ویستی بوایه هه‌موویانی ده‌کرده می‌لله‌تیک‌ی یه‌ک پارچه (هه‌مووان به‌ناچاری ئی‌ماندارو چاک ده‌بوون) به‌لام ویستی وایه هه‌ر که‌س بیه‌ویت و شایسته‌پیت، ده‌یخاته سایه‌ی ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی و به‌هه‌شتی خویه‌وه، سه‌مه‌کارانیش هیچ پشتیوان و یاریده‌ده‌ریکیان ناپیت.

(۹) ئایا بی‌جگه له خوا پشتیوانی تریان بو خویان دوزه‌یه‌ته‌وه؟ که‌وا‌بو هه‌ر خوا خوی پشتیوانه‌وه هه‌ر خوا خوی مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه و هه‌ر خویشی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه!

(۱۰) له هه‌ر شتی‌کدا کیشه و رای جیا‌وا‌زتان هه‌بوو، ته‌وه سه‌ره‌نجامی بریاره‌که‌ی بو خوا خوی ده‌گریته‌وه، چونکه هه‌ر ته‌و زاته‌یه خوی په‌روه‌ر‌دگارم هه‌ر پشت به‌و ده‌به‌ستم و هه‌ر بو‌لای ته‌ویش ده‌گریته‌وه. (به ته‌وه‌وه په‌شیمانیه‌وه هه‌ر کاتیک هه‌له‌یه‌کم کرد).

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَبِيرُ ﴿١١﴾ لَمْ يَخْلُقْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِئْسَ الظَّنُّ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُكَلِّمُ مَنْ يَشَاءُ
﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا
نُفِرُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجْلِ مُوسَى لَقَضَى إِلَهُكُمْ دِينَهُمْ
أَوْ رَدُّوا إِلَى الْكُفْرِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَقَدْ سَأَلْنَا رَبَّكَ
فَلَوْلَاكَ فَادَعُ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْنَا
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾

(۱۱) بیگومان هر ئه و زاته به دیهینهری ئاسمانه کان و زهویه، هر له خوتان هاوسه رانی بو سازاندوون، له ئاژهل و مهرو مالاتیش جووت، نیر و میی بو فه راهم هیناون، له و ریگه یه وه زاووزی ده که نو زور دهن بوتان، هیچ شتیك نیه له وینهی ئه وزاته، هیچ شتیك له و ناچیت (چونکه خویسه و به دیهینه ره، چون له به دیهینه راهه کانی ده چیت) هر ئه ویش بیسه رو بینایه.

(۱۲) جلهوی هه موو ئاسمانه کان و زهوی به ده دست ئه وزاته یه، رزق و روژی فراوان ده کات بو هه ره که س که به ویت، یان که می ده کات و سنووریک بو داده نیت (هه موویشی بو تا قیکردنه وه یه له لایه که وه و به ریوه بردنی کاروباری ژیا نه له لایه کی تره وه)، به راستی ئه و خویسه به هه موو شتیك زانایه.

(۱۳) هر ئه و زاته ریبازی ئاین و به رنامه ی ژیا نی بو داناون، ئه وهیش که فه رمانی پیکردوه به - نوح - هه ره

به و شیوه یه قورئانیشی بو تو ئه ی محمد ﷺ و هعی و نیگا کردوه و به ئیبراهیم و موسا و عیسا شمان را که یاندوه که ریبازی ئاین و یه که خواناسی به رنه دهن و له سه ری پایه دار بن، ئه م بانگه وازه راست و دروسته زور به لای بت په رست و خوانه ناسانه وه گران و زه حمه ته، په لام هه ره خوی دانا خوی که سانی شایسته هه لده بژی ریت بو که یاندنی ئاینه که ی و رینمووی خه لکانیک ده کات که بگه ریئنه وه بو لای به رنامه که ی به په رستن و ئه نجامدانی کار و کرده وی چاک.

(۱۴) میلله تانی پیشوو، به تاییه ت گاور و جوو جیاوازی و کیشه و دووبه ره کی نه که وته نیوانیان، مه گه ره له دوای هانتی زانستی و زانیاری ته و او بو یان، که له به ره حه سادته و سته مکاری و لادانیان له راسته ریگا بو یان دروست بوو، خو ئه گه ره بریاری پیشووتر له لایه ن په روه ردگار ته وه نه بوایه که تا کاتیکی دیاریکراو موله تی داو؛ ئه وه فه رمانی تیاچو نیان ده رده کرا، بیگومان ئه وانه ی که پوونه میرا تگری کتیبی خوا و گه یه نرا به ده ستیان له نه وه کانی دها توو، که وتنه گومان و دوو دلایه وه، خه لکیشیان خسته گومانه وه ده رباره ی. (چونکه ده رون نه خوش و ناپاک بوون).

(۱۵) که واته ئه ی پیغه مه بر ﷺ تو بو ئه وه بانگه واز بکه و پایه دارو دامه زراویه، که فه رمانت پی دراهه، شوین ئاره زووی ئه وان مه که وه و به ئاشکرا بلی: من، باوه رم هینا وه به و کتیب و په یامانه ی خوا بو ی ناردوم و فه رمانم پی دراهه که داد په روه ری به رپا بکه م له نیوانتاندنا، (الله) په روه ردگاری ئیمه و ئیوه شه، بیگومان ده ره نجامی کرده ی خو مان بو خو مانه و کرده ی ئیوه ش بو خو تانه، ئیتر هیچ کیشه یه ک نی یه له نیوان ئیمه و ئیوه دا (چونکه حه ق و راستی رون و ئاشکرایه)، ئیمه و ئیوه هه ره خوا خوی کو مان ده کاته وه و گه رانه وه ش هه ره بو لای ئه وه.

(١٦) ئەوانەى رەخنە دەگرن و قسە دەکەن دەربارەى ئایىنى خوا، دواى ئەوەى کەو لەلام دراو تەو و خەلکى روویان تیکردووه، ئەوانە بەلگە و رەخنە کانیاں پووجه له و بەسەریاندا دەدریتەو له لایەن پەروردگار یانەو، خەشم و توورەبیان لەسەرە و سزای سەختیان بو ئامادەیه.

(١٧) خوا ئەو زاتەیه کە کتیبە پیرۆزەکانى بە حەق و راستى رەوانە کردووه، هەر و هەر شەرعیەتیکى دابەزاندووه کە وەکو تەرازوو پیوهر وایە بو هەلسەنگاندنى حەق و ناحەق، جا خۆت ئامادە بکە بو قیامەت چونکە لەوانەیه روژى قیامەت و لیسپرسینەو و زۆر نزیك بێت.

(١٨) ئەوانەى کە باوهر به روژى قیامەت ناهینن پەله دەکەن و گالته یان پى دیت و دەلین: کوا؟ کەى پیش دیت؟ (بەلام) ئەوانەى باوهریان هیناوه له بەرپابوونى

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ عَدُوِّ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ مِنْهُمْ
دَاحِضَةً غَدْرَتِهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ سَكِيدٌ
﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
﴿١٩﴾ مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتِنْتَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقِعُ لَهُمْ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

دەترسن، دەزانن و دلنیاکانی کە بەرپابوونی حەقیقەت و راستەقینەیه، ئاگاداربن له راستیدا ئەوانەى موجدەله لەسەر قیامەت دەکەن و بە گومانن لى، له بزر بوون و سەر لیشیواوبە کى قوولدا روچوون. (١٩) خواى گەورە زۆر بەسۆزو دلۆفانە له گەل بەندەکانیدا؛ رزق و روژى دەبەخشیت بە هەر کەس بیهویت (بو تاقیکردنەو)، بەراستى ئەو زاتە بەهیز و بالادەستە. (بە سەر هەمو دروستکراوانیدا).

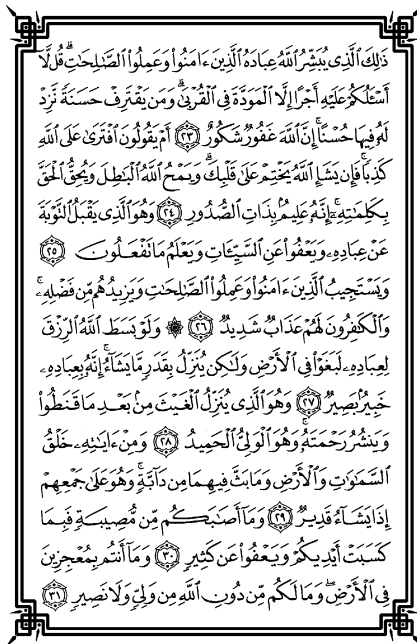
(٢٠) جا ئەوەى کە بەرھەمی قیامەتی دەویتی و له دنیا دا کارو کردەوێ چاکی دەچینیت، ئیمە پاداشتی هەول و کوششە کەى بە زیادەو پێدەبەخشین، ئەو هەش کە بەرھەمی دنیای دەویتی! هەندیک له دنیای پى دەبەخشین، (بەلام) له قیامەتدا هیچ جوهر بەشیکى نیه.

(٢١) (ئایا ئەو پى باوهرانە رازین بە بەرنامەى خوا) یاخود شوینى ئەو هاوهرانە دەکەون کە بەناوى دینەو بەرنامەیان بو داناون و پەیرەو بیان دەکەن پى ئەوەى خوا مۆلەتی داویت و پى رازى بێت (حەرام و حەلالیان بو دیارى دەکەن)، خو ئەگەر بریارى پیشترمان نەبوایە بە مانەو هیان تاکاتى دیاریکراو، ئەو فەرمان دەدرا بە لەناو بردنیا، بیگومان بو سته مکاران سزای بە ئیش و بەسو ئامادەیه.

(٢٢) (له روژى قیامەت و لیسپرسینەو دا) دەبینیت سته مکاران دەترسن لهو کارو کردەوێ کە ئەنجامیان داوه چونکە سزاکەى کەوتوو بەسەریاندا و لى دەرباز نابن، هاوکات ئەوانەى کە باوهریان هیناوه و کارو کردەو چاکەکانیان ئەنجامداوه له باخچەکانى بەهەشتدا ژيانى کامەرانی دەبەنە سەر، چیان بویت له لایەن پەروردگار یانەو بویان ئامادەیه، ئا ئەو هیه خەلات و بەخششى گەورە و پى سنوور. (له گەل ژيانى هەمیشەیی و نەپراو دا).

(۲۳) ٴو خهلات و بهخششه ٴوهه كه خوا مژده ده دات بهو بهندانهى كه باوه ٲرپان هپناوه و كارو كرده وه چاكه كانپان ٴه نجامداوه، (ٴه وانهش به دهم بانگه وازه وه ناپهن)، ٴهى پپغه مبهه ٲسپان بلئ: له سهه ٴه م بانگه وازه هپچ جوره ٲاداشتپكم له ٴپوه ناوئٴ، ته نهها خو شه وپستى و رپز نه بپئ له خزمايه تپدا، جا ٴه وهى چاكه بهك ٴه نجام بدات، ٴه وه به چاكتر ٲاداشت ده درپٴه وه، چونكه به راسٴى خوا ته واو لپبوورده و سو ٲاسگوزاره.

(۲۴) به لكو خوانه ناسان ده لپن: محمد ﷺ به دم خوا وه دروئ هه لبه ستووه!! جا ٴه گهر خوا بپه وپٴ مور ده نپٴ به سهه رلٴ داو هپچت بو ناوترپٴ، خواپش ده په وپٴ ٴاسه وارى به تال و ناحه قى نه هپلٴ و حهق و راسٴى به فه رمانى خوئ بچه سپنپٴ، چونكه به راسٴى ٴه و خوابه زانابه به وهى كه له توپئ دل و ده روون و سپنه كاندا شارا وه په.

(۲۵) خوا ٴه و زاته په كه په شپمانى و ته وه له بهنده كانى وهرده گريٴ، چاو ٲوشپش ده كات له هه له و گونا هه كانپان، بهو كارو كرده وانهش كه ٴه نجامى ده دهن ده زانپٴ و به ٴاگايه.

(۲۶) خواى گه وره ٴاواتى ٴه وانه ده هپنپٴه دى كه به دهم بانگه وازى خوا وه ها توون و باوه ٲرپان هپناوه و كارو كرده وه چاكه كانپان ٴه نجامداوه، ٴه وانه له قيامه تدا له فه زل و زياده خهلات و بهخششى خوئ به هره مه ند ده كات، بپى باوه رانپش سزى سهخت و به ٴپشپان ٲو ٴاماده په.

(۲۷) خو ٴه گهر خوا رزق و روئى به فراوانى به بهنده كانى به بهخشپايه، ٴه وه ده ستپان ده دايه تاوان و گونا هو سته م له زه وپدا، به لام خوا به حساپبكى وردو ديارى كراو ٴه وهى بپه وپٴ ٲسپان ده به خشپٴ، به راسٴى ٴه و زاته ٴاگاو بپنابه به كارو هه لوپستى به نده كانى.

(۲۸) خوا ٴه و زاته په كه باران ده بارپنپٴ و ده گاته فرپايان دواى ٴه وهى كه ناٴومپد بوون، ههروه ها ره حمت و بهخششى خوئ په خش ده كاته وه، له بهه رٴه وه ههه خوئ ٲشتپوان و فرپاد ٲه سه و شاپستهى سو ٲاسه.

(۲۹) له نپشانه و به لگه كانى گه وره پى و ده سه لٴتى خوا: دروست كردنى ٴاسمانه كان و زهوى و ٴه و زپنده وه رانه په كه تپا پاندا بلاوى كرد ٴه وه، ههه رٴه و زاتهش خوئ ههه كاتپك بپه وپٴ تواناو ده سه لٴتى به سهه ر كوژ كرده وه پاندا هه په.

(۳۰) ههه به لاو نه هه امه تپه كتان به سهه ر داپپٴ، ٴه وه ده رنه جامى ٴه و كارو كرده وانه په كه به ٴاره زووى خو ٴان ده پكه ن، (به لام ٴه وه نده خوابه كى مپه ره بانه) له زور بهى زورى گونا هو هه له كانتان خو ش ده بپٴ.

(۳۱) ٴهى گروئ خوانه ناسان ٴپوه نا توون خوا ده سه وسان بكه ن و له ده سه لٴتى خوا ده رپاز بپن له زه وپدا، جگه له خواى گه ورهش كه س نا توانپٴ ٲشتپوانان بپٴ و سهه رتان به خات.

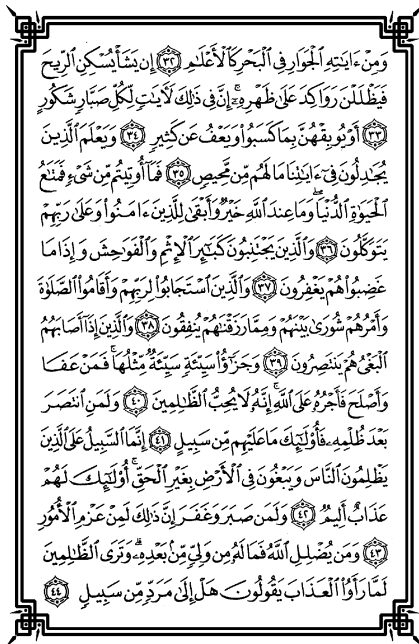
(۳۲) له نیشانه و به لگه‌ی دهسه لاتی خوا ئه و که شتیانه یه که وه که ژو کیو هاتوو چو ده که ن به ده ریاکاندا، (به باسایه کی ریگ و پیگ).

(۳۳) خو ئه گهر بیه ویت با ده وهستییت و له سه ر پستی ده ریا که ده وهستن و له کارده که ون، به راستی ئا له و تواناو دهسه لاتهدا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو هه ر که سیگ که زور خو گرو سو پاسگوزاره.

(۳۴) یان جاری واهه یه که شتیه کان به خو یان و سه ر نشینه کانیانه وه ده شکینیت و نوقمیان ده کات له ئه نجامی تاوان و گوناھی خه لکه که وه، گه لیک جاریش چاوپوشی (له هه له و تاوانی) زور ده کات و ده یانه یلیته وه.

(۳۵) ئه م روونکردنه وه یه ش بو ئه وه یه خوانه ناسان بزنان، به تایبته ئه وانیه که موجه له و ده مه ده می ده که ن و ره خنه یان له ئایه ته کانی ئیمه هه یه، که له کاتی ته نگانه دا که س په نایان نادات و که س فریایان ناکه ویت جگه له خوی گه وره.

(۳۶) جا هه ر شتیکنان پیبه خشراره، ئه وه زینه تی ژبانی ئه م دنیایه یه (که ریگوزهریکه به ره و قیامته) به لام ئه وه به شه ی که له لای خویبه چاکتر و به رده و امتره بو ئه وانیه که باوه ریان هیناوه و هه ر پشت به په روه ردگاریان ده به ستن.

(۳۷) ئه وانیه خو یان له گوناھی گه وره و تاوانی خراب و ناشیرین ده پاریزین، کاتیکیش که تووره ده بن (له سه ر هه له یه که که به رامبه ریان ده کریت) هه ر ئه مان چاوپوشی ده که ن و لیده بورن...

(۳۸) ئه وانیه به ده م بانگه وازی په روه ردگاریانه وه ده چن و نویژه کانیان به چاکی ئه نجام ده دهن و کارو باریان هه رده م به مه شورته و راپرسیو راویژکاریه و له و رزق و رۆزیه ی که پیمان داون، ده به خشن...

(۳۹) هه روه ها ئه وانیه که ده ستدریژیان کرایه سه ر، ده سه وسان ناوه ستن و به رگری له خو یان ده که ن....
(۴۰) جا تو له ی هه ر تاوانیک به ئه ندازه ی تاوانه که یه بی زیادو که م، ئه وه که سه ی لیخو شبوونی هه بیته و چاوپوشی و چاکسازی بکات؛ ئه وه پاداشتی لای خویبه، به راستی خوا سته مکارانی خو ش ناویت...

(۴۱) له راستیدا ئه وه ی حه قی خو ی ده سیپیت دوا ی ئه وه ی که سته می لیکراوه، ئه وانه لیپرسراو نابن، ئه گه ر له سنوور لانه دهن و زیاده ره وی نه که ن له تو له سه ندندا...

(۴۲) بیگومان ته نها ئه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستدریژی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزاو نازاری به ئیشیان بو هه یه...

(۴۳) له راستیدا ئه وه ی دان به خویدا بگریت و چاوپوشی بکات و لیخو شبوو بیت (له کاتیکیدا که ده توانیته تو له بسیپیت) به راستی ئه وه کاریکی به جی و چاک و په سه ند ئه نجام ده دات، به راستی ئه وه له و کارانه یه که پیویسته بگریت...

(۴۴) ئه وه ی خوا ری لئ و ن بکات، ئه وه ئیتر که سی تری دلسوزی ده ست ناکه ویت (تا ریگه ی راستی نیشان بدات)، ئه وسا تو ئه ی محمد ﷺ له قیامته دا ده بینیت سته مکاران کاتیکی سزاو ئه سه که نه جی دوزه خ ده بینن، به که ساسیه وه ده لئین: ئایا هیچ ریگه یه که هه یه بو گه رانه وه، تا خوا چو ن ده فهرمویت وا بکه یین؟!

(۴۵) سہرئہ نجم تاوانباران دہبینیت دہبرینہ سہر دوزخ، ہموو پست و زلیل و لارہ مل و خہ جالہ تن، (لہ شہرمہ زاری و لہ ترسدا) لہ ژیرہ وہ بہ تیلہ ی چاو دہروانن بو ٹاگرہ کہ، (ٹا لہ و کات و بارودوخہ ناخوشہ دا) ٹہوانہ ی باوہریان ہیناوہ دہلین: بہراستی خہسارہ تمہند و زہرہ مردان ٹہمرؤ ٹہوانہن کہ خوئیان و کہسوکارو مال و مندالیان لہ دہستداوہ لہ قیامہ تدا (کہس و کارو خزم و ہاوہ لانیان ٹہ گہر لہ دوزخدان، ٹہوہ ہیچ مایہ ی دلخوشی نین، خو ٹہ گہر لہ بہہشتدان، ٹہمانیان ہہر لہ یاد نی یہ)، ٹینجا رادہ گہ یئریت کہ: ٹاگادارن بیگومان ستہ مکاران لہ تازارو ٹہشکہ نجہ ی بہردہ و امدا گیریان خواردوہ...

(۴۶) ٹہوانہ ہیچ دوست و پشتیوانیکیان نی یہ لہ جیاتی خوا کہ لہ دہست سزاو تولہ رزگاریان بکات، ٹہو کہسہش خوا سہری لی بشیوئیئت و گومرای بکات

(چونکہ خوئی شایستہ کردوہ) ٹیتر ریازی رزگاری و سہرفرازی دہستناکہ ویت.

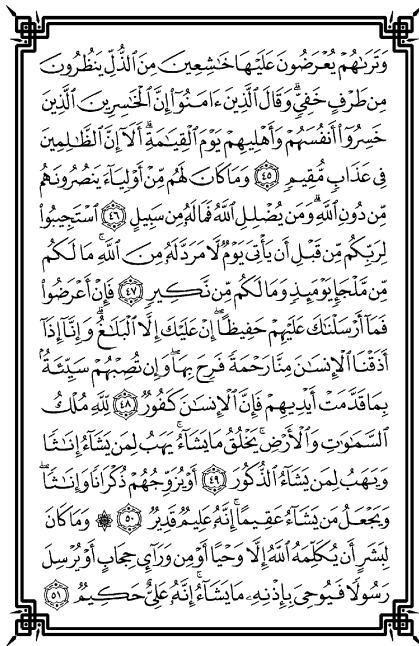
(۴۷) خہ لکینہ: بہ پیر بانگہ وازی پہرہردگار تانہوہ بجن پیش ٹہوہ ی روژیک بیٹ: ہیچ گہر انہوہ یہ کہ لہ لایہن خواوہ ریگہ ی پی نادریت، ٹہو روژہ ہیچ پہنا گایہ کتان نابیت و کہسیشتان ناتوائیت ٹینکاری بکات و دان بہ تاوانہ کانیدا نہ بیٹ.

(۴۸) ٹہ گہر خوانہ ناسان روویان و ہرگیراو گوئیان نہ گرت، ٹہ ی محمد ﷺ داخیان بو مہ خو، چونکہ ٹیمہ تومان نہ ناردوہ چاودیر بیت بہ سہریانہوہ، بہ لکو تو تنہا گہ یاندنی ٹہم بانگہ واز و قورٹانہت لہ سہرہ، ٹاشکراشہ کہ: بہراستی ٹیمہ کاتیک نازو نیعمہت و رحمہ تیک دہریژین بہ سہر ٹادہ میزادا زور کہ شخہ ی پیوہ دہ کات، خو ٹہ گہر بہ لاو ناخوشیہ کیان تووش بیٹ، بہ ہوئی کارو کردوہ خراپہ کانیا نہوہ، بہراستی ٹہو ٹادہ میزادانہ زورسپلہ ورہخنہ لہ خواگرو حق پوئن.

(۴۹) ہہر بو خوایہ خواہنداریہ تی ٹاسمانہ کان و زہوی، ہہرچی بویت دروستی دہ کات، بہ ہہر کہس کہ بیہ ویت تنہا کچ دہ بہ خشیت و بہ ہہر کہس کہ بیہ ویت کور دہ بہ خشیت....

(۵۰) یاخود لہ ہہر دوو جور؛ بہ ہہر ندیک خیزان دہ بہ خشیت لہ کور و لہ کچ؛ ہہیشہ ویستی خوا وایہ ہیچی نہ دانئی و نہ زوک بیٹ، بہراستی ٹہو زاتہ زانا و بہدہسہ لاتہ.

(۵۱) کہس بوئی نیہ ہیچ کات (لہ دنیا دا) خوا ی گہورہ و تو ویژی راستہ و خوئی لہ گہ لدا بکات مہ گہر لہ ریگہ ی وہی و نیگاوہ، یان لہ پشتی پہردوہ، و ہک موسا، یان نیردراویکی و ہک فریشتہ - جوہرہ ٹیل - دہنیریت کہ بہ گویرہ ی فرمان و مولہ تی خوا چی پی سپیردراوہ دہیگہ یہ نیٹ، بہراستی ٹہو زاتہ خوایہ کی تہواو بلند و داناو کار بہ جیبہ.

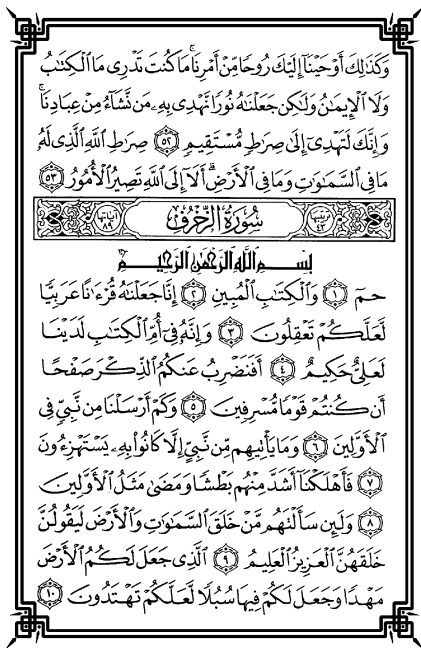
(۵۲) ئەی محمد ﷺ ئابەو شیۆه یەیی کە وتمان ئیمە قورئانمان بو رهوانه کردیت له لایهن خویمانەوه (کە ژبانەخشە بە روچ و گیان و عەقل)، تو نه تەزانى قورئان چیه و ئیمان چیه، بەلام ئیمە ئەم قورئانمان کردە روناکى و نوریک کە هیدایەت و رینمویى هەرکەس کە بمانەویت له بەندە کانمانى پى دە کەین، (ئەوانەى دللى بو دە کەنەوه و بە چاکى گوپى بو دە گرن)، بیگومان تو ئەى پیغەمبەر ﷺ ریشان دە ریت و رینموى دە کەى بو ریگە و ریبازیکى راست و دروست...

(۵۳) کە ریگە و ریبازى ئەو خوایه یە، کە هەر بو ئەوه ئەوهى له ئاسمانە کان و زەویدایە، ئاگاداریش بن: هەموو شتیك و سەرئەنجامى هەموو کاریك بو لای خوا دە گەر پیتەوه.

سورہتی (الزخرف)

بەناوى خواى بەخشنده و مپهره بان

- (۱) سەرئەنجى سەرەتای سورەتى (الشورى) بدە لاپەرە - ۴۸۳ - .
- (۲) سویند بەم پەيامە روون و ئاشکرایە، مەبەست قورئانە.
- (۳) ئیمە ئەو کتیبەمان کردوو بە قورئانیک، بە زمانى عەرەبى، بە لکو ژیری و بیروھۆشتان بخەنە کار (تالیی تیبگەن و پەیرەوى بکەن).
- (۴) ئەم قورئانە لە - لوح المحفوظ - دا (کە سەرچاوەى قورئان و هەموو کتیبەکانى تری خوایه) پارێزراوە کە زۆر بەرزو بەریزە لامان و پرە لە دانایى.
- (۵) باشە، ئایا دە کریت ئیمە وازتان لى بهینین و هوشیارتان نە کەینەوه بەم قورئانە لە بەر ئەوهى ئیوه هۆزیکى زیادەرە و لارو و یرن (نەخیر شتى وا لە ئیمە ناوەشیتەوه).
- (۶) ئیمە چەندەها پیغەمبەرمان ناردوو بو نەوه کانى رابووردوو تا سەرگەردان نەبن.
- (۷) بیگومان هیچ پیغەمبەر یکیان بو نەهاتوو کە ئەوان گالته یان پى نە کردییت.
- (۸) کەواتە ئەبى ئەم بى پروایانە چاوەرپى چى بکەن لە کاتیکدا ئیمە درندە تر و بە هەلمە تترمان لەوان لەناو بردوو، ئیتەر بەسەرھات و رووداوى پیشینان بەسەرچوو و تیبەر یوو و باسکراو.
- (۹) خو ئە گەر پرسىاریان لى بکەیت: کى ئاسمانە کان و زەوى دروست کردوو؟ لە وه لامدا بەدنیایى دەلین: هەر زاتى بالادەست و زانا دروستى کردوون.
- (۱۰) ئەو خوایه یە کە زەوى کردوو بە لانکەى ژیانتان، ریگەوبانى تیايدا بو ئاسان کردوون، بو ئەوهى بگەنە مەبەست و ژیا تان ئاسان و ئاسوودە بکەن.

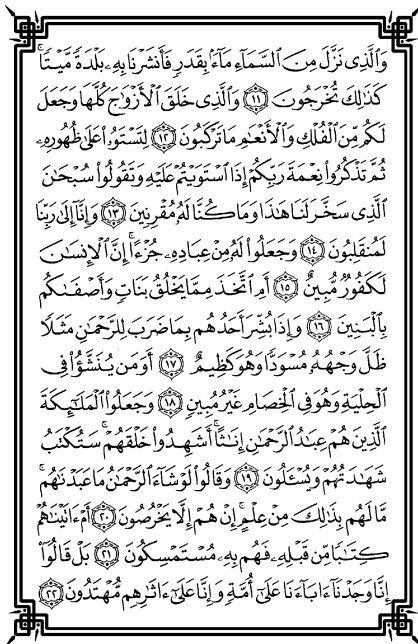

(۱۱) ہر وہا ٲو خواہی لہ ٲاسمانہ وہ بہ ٲندازہ یہ کی دیاریکراو بارانی باراندووه و دہفہرمویٲ، جا بہو بارانہ ولاتی وشک و مردوومان زیندوو کردوٲوہ، ہر بہو شیوہیہ ٲیوہش لہ گوٲہ کانتان دہہیٲریٲہ دہرہوہو زیندو دہ کریٲہوہ.

(۱۲) ہر ٲو زاتہ ہموو جووٲہ کانی (لہجیہانی ٲادہمیزاد و زیندہوہران و روہک و بیٲ گیانہکاندا) دروست کردوہ، ہر وہا کہشتی و جوٲہ کانی ٲاژہلی بوٲ رام ہیٲاون، کہ بوٲ سواریی سوودی لیٲ و ہر بگرن.

(۱۳) بوٲ ٲوہی ہر کاتیٲ لہسہر ٲشتیان جیگیٲر بوون، دوای ٲوہ یادی نازو نیعمہتی ٲہروہردگار تان بکہنہوہ کاتیٲ کہ سہقامگیر دہبن لہسہری، (چونکہ جوٲہا ہوکاری ہاتوٲوٲی بوٲ سازندوون) و بشلیٲن: ستایش و بہرزی و بیگہردی بوٲ ٲو زاتہی کہ ٲہمہی بوٲ رەخساندوین (خوٲ ٲہ گہر ٲو ٲو بہمیہربانی خوٲی بوٲی رام نہ کردیناہ) ٲیٲہ نہماندہ توانی رامیان بہیٲین...

(۱۴) ٲیٲہ بیگومان ہر بوٲ لای ٲہروہردگار مان دہ گہر ٲیٲہوہ. ٲیٲہمبہر ﷺ ہر جاریک سواری ولاخہ کی بیوایہ سیٲ جار

(اللہ اکبر) ی دہفہرموو، دوایی دہیفہرموو: سبحان الذی سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين، و انا الی ربنا لمنقلبون).

(۱۵) باوہٲ چہوٲہ کان، ہہندیٲ لہ بہندہ کانی خوا، بہخوا دہزانن ٲہسیحیہ کان دہلیٲن: عیسا کوٲی خواہی، جوو دہلیٲت: عوزہیر، بتہرستہ کان دہلیٲن: فریشتہ کان کچی خوان!! بہراستی زوٲر بہی خہلکی قہدری خوا نازانن وبیٲ باوہٲریکی زوٲر ٲاشکران. (بہو زاتہی کہ بہ دہیٲنہری ہموشتیکہو ہیٲ ہاوہل و ہاوٲایہ کی نیہ).

(۱۶) ٲایا رہاو راستہ، لہوہی کہ دروستی دہکات کچان بوٲ خوٲی بریار بدات و بہخشینی کوٲرانیش بہرہوا بزانیٲ بوٲ ٲیوہ؟! (ٲہمانہ ہمووی بیروباوہٲری نہفامہ کان بوون خواٲ گہورہ دہیہویٲ ہر بہ بوٲوونی خوٲیان بیروباوہٲریان ٲووچہل بکاتہوہ).

(۱۷) کاتیٲکیش مژدہ بدریٲ بہیہ کیکیان بہوہی کہ بوٲ خواٲ میہربان بہ رہوی زانیوہ (مہبہست کچانہ)، ٲوہ رووخساری رەش ہہلدہ گہر ٲیٲ و لہ دہرووندا ٲیش دہخواتہوہ.

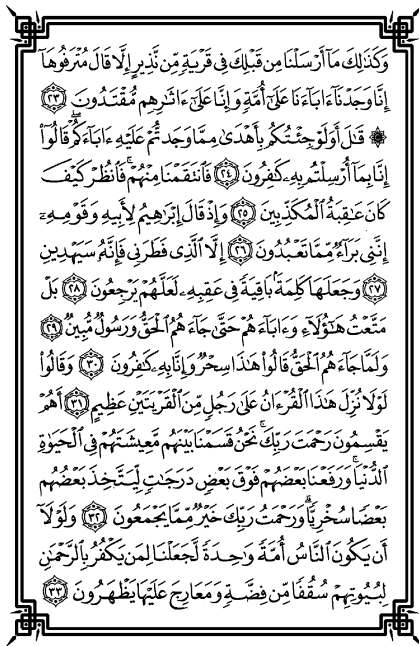
(۱۸) ٲایا کہسیک بہمندالی خوا رہوا دہبیٲن، (کہ لہباوی ٲہواندا) ہہردہم ٲہروہردہ دہکریٲ لہناو خشل و ٲارایش کردنی خوٲیداو لہ شہرو شوٲرو جہنگیشدا دہرناکہوٲیٲ!؟

(۱۹) ٲو خوانہناسانہ فریشتہ کان کہ بہندہی خواٲ میہربانن، بہکچی خوایان دہدایہ قہلہم!! ٲایا ٲہوان ٲامادہی دروستکردنیان بوون؟! لہ ٲاییندہدا ٲہم بوختانہیان لہسہر دہنوسریٲ و ٲرسیاریشیان لیٲ دہکریٲ.

(۲۰) (بوٲ ٲیٲہ کردنی ہہلوٲیستی نارہوایان) دہیانوت: ٲہ گہر خواٲ میہربان بیویستایہ... ٲیٲہ ٲہمانہمان نہدہٲہرست، وہ نہیٲت لہسہر بنچینہی ہیٲ زانستی و زانیاریہک ٲو قسہیہ بکہن، ٲہمانہ تہنہا دروٲ نہیٲت ہیٲی تر نالیٲن.

(۲۱) ٲایا ٲو خوانہناسانہ ٲیش ٲہم قورٲانہ کٲیٲیکی ترمان بوٲ ناروون؟ تا ٲاہندی بن و ٲہیرہوی بکہن؟

(۲۲) بہلکو ٲہوانہ ہر دہلیٲن: بہراستی ٲیٲہ باوو باٲیرانی خوٲمان لہسہر ٲاین و بہرنامہیہ کی ٲاوا دیوہ، ٲیٲہش بہشوٲن ریٲازی ٲہواندا ہہنگاو ہہلدہ گرین و ریٲمووی ٲہوانمان و ہرگرتوہ!!

(۲۳) ھەر بەو شیوہیە ھیچ پیغەمبەرێکمان نەناردووہ بو ھیچ شاریک، کە خوښگوزەرانیەکان نەیانوتیبت: ئیئە باوو باپیرانی خویمان بینووہ پابەندی بیروباوەریک بوون، بیگومان ئیئەش چاوەوان دەکەین و پەیرەوی ئەوان دەکەین.

(۲۴) پیغەمبەرەکش وتوویەتی: باشە... ئەگەر لە رێگە و رێبازو بەرنامە ی باو و باپیرانتان چاکتریشم بو ھیئان ھەر شوینیان دەکەون؟! لە وەلامدا وتیان: بەراستی ئیئە بەرنامە و پەییامە ی کە بە ئیوہدا رەوانە کراوە پروا ناکەین.

(۲۵) جا ئیئەش تۆلەمان لیسەندن، سەرنج بدە و بیئە سەرئەنجامی ئەوانە ی پروایان بە پەییامی پیغەمبەرانیە کرد چۆن بوو.

(۲۶) ئەو کاتە بەئینەوہ یاد کە ئیبراھیم بە باوکی و ھوزەکە ی خو ی ووت: بەراستی من دوورە پەریزم لەو شتانە ی کە ئیوہ دەبیەستن....

(۲۷) جگە لەو زاتە ی کە دروستی کردووم، ھەر ئەویش رینمووم دەکات و دەمخاتە سەر رێگە ی راست و دروست.

(۲۸) ئەوسا ئیئەر ئەو بەرنامە ی یە کخووناسیە ی ھیشتەوہ بو ھوزو گەلانی دوا ی خو ی، بو ئەوہ ی ئەوانیش بگەرینەوہ بو سەر ئەو بیروباوەرە راستە.

(۲۹) خوا دەفەرمو یت: جا من ئەوانە و باو و باپیرانیانم لە خوښگوزەرانیەدا ھیشتەوہ تا ئەو کاتە ی قورئان و پیغەمبەرێکی ئاشکرایان بو ھات (تا پەییامی خویان بو روون بکاتەوہ).

(۳۰) کاتیکیش کە حق و راستیان پیگەشت... وتیان: ئەمە سیکرو جادووہ و ئیئە باوہری پیی ناکەین....

(۳۱) ھەر وہا بیانوو یان گرت و وتیان: ئەوہ بو ئەم قورئانە دانەبەزینرا بو سەر پیاویکی گەورە لە پیاوہ گەورەکانی دوو شارە کە؟! (مەبەستیان مەککە و طائف بووہ).

(۳۲) ئایا ئەوانە رەحمەتی پەرورەدگاری تۆ دابەش دەکەن؟! (کەسانی شایستە دەدۆزنەوہ بو پیغەمبەراییەتی؟! لە کاتیکیدا ئیئە یین کە رزق و رۆزیمان لە ئیوانیاندا دابەش کردووہ لە ژبانی دنیا دا و پلەو پایە ی ھەندیکمان بەرزکردۆتەوہ بەسەر ھەندیکیاندا، بو ئەوہ ی ھەموویان کاروباری یە کتر تەواوبکەن و کەلک لە توانایی و لیھاتووایی یە کتر وەر بگرن، جا لە گەل ئەو ھەموو بەھرە و بەخششانەدا رەحمەت و میھرەبانی پەرورەدگاری تۆ (کە تاییەتی ئیماندارانە لە قیامەتدا) لە ھەموو ئەو شتانە ی کە خەلکی کو ی دەکەنەوہ (لە مال و سامان و ھۆکارەکانی رابواردن) چاکتر و بەترخترە.

(۳۳) ئەگەر لەبەرئەوہ نەبوایە خەلکی ھەموو دەبوون بە یە کپارچە (لە بی باوہری و تاوانکاریدا)، ئەوہ ھەر کەس باوہری بە خوی میھرەبان نەبوایە سەققی خانووە کەیمان لە زیو بو دروست دەکرد، ھەر وہا قادرمە و ئاسانسوارمان بو دەکردن تا بەسەریدا سەربکەون و دەربکەون....

(۳۴) ہر وہا بو مالہ کانیان قاپی و دہرازی زیو و کورسی و قہنفہی رازاوشمان پیدہبہخشین تا پال بدہنہوہ و شانی لہسہر دادہن...

(۳۵) بہ ہہموو نہخش و نیگار یکی جوان و رازاوه (دارو دیوارو سہقف و دہرگا و کہلوپہلی ناو مالہ کانیانمان دہرازاندهوہ)، جا ئوہ ہہر ہہمووی خوشگوزہرانی ژبانی دنیا نہ بیٹ ہیچی تر نی، لہ کاتی کدا کہ ژبانی پر لہ خوشی و بہختہوہری نہ براوہ لای پەرودرگارت بو دیندارو خواناسان و دوورہ پەریزانہ لہ گوناہ.

(۳۶) کہسیک خوئی کویر بکات لہ ناستی قورٹان و یادی خوای میہربان، ئوہ ئیمہ شہیتانیک دہ کہینہ موکلہو ملوزمی و ہہمیشہ دہ بیٹہ یار و یاوہری و لہ گہ لیدا دہ بیٹ.

(۳۷) بیگومان ئوہ شہیتانانہ؛ ریگہی راستیان لی دہ گرن و ایان لیڈہ کہن کہ و ابزان بہ دلنایی لہسہر ریبازیکی چاک و راستن.

(۳۸) تا ئوہ کاتہی خہلہ تاوہ کہ دیتہ لامان (لہ قیامہ تدا خوئی

و شہیتانہ کہی نامادہ دہ کرین بو لیبر سینہوہ) ئوہ کاتہ شہیتانہ کہی دہ لیت: خوزگہ نیوانی من و تو بہ قہدہر روژہ لات و روژتاوا لہ یہک دووربواہ، نای کہ ہاوپریہ کی نالہ بارو خراپ و نارہسہن بوویت.

(۳۹) ئہ مرو ئوہ قسہ و گلہیی و بناشتانہ ہہر گیز سوودتان پی ناگہ یہن، (چونکہ) کاتی خوئی ئیوہ ستہمتان لہ خوتان و خہ لکیش کردوہ، ئیستہ بیگومان ہہر دوولتان لہ سزاو نازاردا بہ شدران.

(۴۰) نایا تو ئہی پیغہ مہبر ئوہ بی باوہ پدی کہ وک کہر وایہ گوئیست دہ کہیت؟ یان ئوہی کویرہ ہیدایہ تی دہدہ بیت؟! یاخود ئوہ کہسہی لہ گومرایی ناشکرادا روچوہ ریتمووی دہ کہیت؟! (دبارہ ئوہ حالیان بیت ہیدایہ تیان ناسان نیہ).

(۴۱) جا ئہ گہر تو لہ ناو بہرین و بتمریین، ئوہ ئیمہ ہہر تولہ یان لیڈہ سینین.

(۴۲) یاخود ئہ نجامی ئوہ ہرہ شہیہی لیمان کردوون نیشانی توی دہدہین، چونکہ ئیمہ بہ تہواوی توانامان بہسہریاندا ہہ یہ. و (لہدہستی بہ توانامان دہریاز نابن).

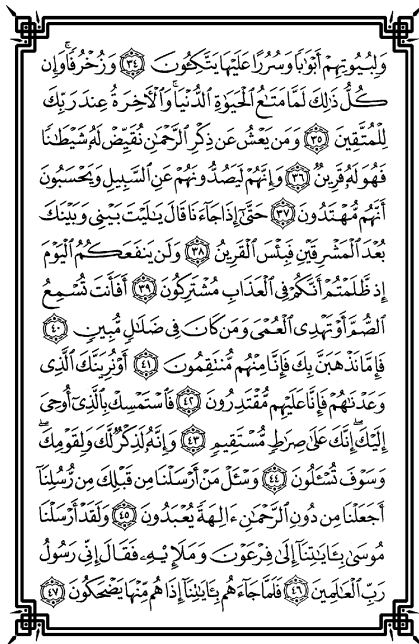
(۴۳) کہواتہ تو بی خہم بہو پابہندی ئوہ بہ کہ نیگات بو کراوہ؛ چونکہ تو بہ راستی لہسہر ریگہ و ریباز و بہرنامہ یہ کی راست و دروستیت (لہ لایہن پەرودرگارتوہ ناراستہ دہ کریت).

(۴۴) بہ راستی ئہم قورٹانہ یادخہرہوہیہ بو خوت و بو قہومہ کہت، لہ ٹیندہ شدا پرسبارتان لیڈہ کریت دہربارہی.

(۴۵) تو لہو پیغہ مہبرانہی کہ نار دوومانہ پیش تو پیرسہ، نایا جگہ لہ خوای میہربان خوای ترمان دیاری کردوہ کہ بہ ندایہ تی بو بکریٹ. (مہ بہست ئوہ یہ کہ سہرچاوی ہہموو پیغہ مہبران یہ کیکہ)

(۴۶) سویند بہ خوا ئیمہ موسا پیغہ مہبرمان نارد بہ بہ لگہ و نیشانہ کانمانہوہ بو لای فیرعہون و دارو دہستہی، پیی راگہ یاندن کہ: بہ راستی من رہوانہ کراوی پەرودرگاری ہہموو جیہانہ کانم.

(۴۷) کہچی کہ ہاتہ لایان بہ بہ لگہ و موعجیزہ کانمانہوہ، سہریان سورماو گالٹہ و پیکہ نینیان بہ گوفتارو موعجیزہ کانی دہہات. و باوہریان پی نەدہ کرد.

وَمَا رَبُّهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهِمْ وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَمَا لَهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ مِمَّا كَفَّنا عَنْكُمْ رَبُّكَ يَمَا عَهْدَ عِنْدِكُمْ إِنَّا كُنَّا نَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكُ مَكَّةَ مُقَرَّبِينَ ﴿٥٣﴾ فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَلْهِنَّا خَيْرًا أَمْ هُوَ مَضْرُوبٌ أَمْ لَكَ آلَاجِدٌ لَا يَلْهَرُقُ قَوْمٌ حَصِصُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ اتَّعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكَ مَلَكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

(۴۸) هیچ معجزه‌یه کمان نیشان نه‌داون، که له‌وی تر گه‌وره‌تر نه‌بو بیئت، (جا که باوه‌ر بیان نه‌هیناوه) گرفتاری تالی و ناخوشی و سزایمان کردن بو‌ئه‌وی بگه‌ر پینه‌وه و به‌خودا بچنه‌وه.

(۴۹) که‌چی به‌ موسایان وت: ئه‌ی جادو و گه‌ر!! له‌ په‌روه‌ردگارت داوا بکه‌ بومان، به‌و په‌یمان‌ه‌ی به‌توی داوه‌بابه‌لاو ناخوشیمان له‌سه‌ر هه‌لبگریت ئه‌وسا ئیمه‌ به‌راستی له‌ هیدایه‌ت دراوان ده‌بین!!

(۵۰) جاهه‌ر که‌ به‌لاو ناخوشیمان له‌سه‌ر لا‌بردن خیرا به‌لین و په‌یمان‌ه‌ که‌ بیان هه‌لده‌وه‌شانده‌.

(۵۱) فیرعه‌ون جاریدا به‌ناو قه‌وم و گه‌له‌ که‌ بیدا و وتی: ئه‌ی قه‌وم و گه‌لم، من پاشای میصرم و فه‌رمانه‌وای ئه‌م ولاته‌م، ئه‌م رووباران‌ه‌ش به‌به‌ر کوشکه‌ کانمدا ده‌روات، نایا ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ی من نابینن؟!...

(۵۲) باشه، ئه‌وه‌ نابینن خو‌ من چاک‌ترم له‌و که‌سه‌ی ناوبانگی نی‌یه و که‌سایه‌تیه‌کی لاوازو نه‌ناسراوه و

زمان پاراو نی‌یه و له‌وانه‌ نی‌یه بتوانیت چاک‌ خه‌لکی تی‌یگه‌یه‌ نیئت؟!

(۵۳) جا ئه‌وه‌ بوچی بازنی ئالتون و زیری پیشکه‌ش ناکریت (تانیشانه‌ بیئت بو پایه‌داری؟!) یان ئه‌وه‌ بو فریشته‌ له‌ گه‌لیدا نه‌هاتن بو بانگه‌واز کردن و پشتیوانی لیکردنی؟!

(۵۴) فیرعه‌ون هیچ نرخی دانه‌نا بو قه‌وم و گه‌له‌ که‌ی، به‌سووکی سه‌یری ده‌کردن، ئه‌وانیش ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رداری بوون، به‌راستی ئه‌وانه‌ قه‌ومیک‌ی فاسق و تاوانبار و گوناهاکار بوون.

(۵۵) خوا فه‌رمووی: جا کاتیک‌ ئیمه‌یان تووره‌ کرده‌ رقی ئیمه‌یان هه‌ستان، ئیمه‌ش تو له‌مان لیسنه‌ندن، هه‌ر هه‌موویانمان له‌ ده‌ریادا خنکاندو نوقم‌ کرد...

(۵۶) جا کردمانن به‌ پیشه‌نگی تیاچوو‌ه‌کان و په‌ند و عیبه‌رت بو خه‌لکی تری دوا‌ی ئه‌وان.

(۵۷) کاتیک‌یش باسی کوره‌ که‌ی مه‌ریه‌م - عیسا - به‌نمونه‌ هینرا بیته‌وه، ده‌سته‌به‌جی قه‌وم و هوژه‌ که‌ی تو مله‌جه‌ر بیان کردوه و سه‌ریان باداوه و ته‌سلیمی حه‌ق نه‌بوون (به‌ باسکردنی بیزارو سه‌غله‌ت بوون)...

(۵۸) وتوویانه‌ نایا په‌رتسراوه‌کانی ئیمه‌ شایانی په‌رستنن یان ئه‌و؟! واته‌ - عیسا -، ئه‌و نمونه‌یه‌ شیان ته‌نها بو‌ موجوده‌له‌ بو‌ تو ده‌هینایه‌وه (وه‌نه‌بیئت به‌شوین حه‌ق و راستیدا بگه‌رین)، به‌لکو ئه‌وانه‌ که‌سانیک‌ن هه‌میشه‌ حه‌ز به‌ دوژمنایه‌تی و ئاژاوه‌ و مملانی بی بی سه‌روبن ده‌که‌ن.

(۵۹) ئه‌و عیسیایه‌ ته‌نها به‌نده‌یه‌کی ئیمه‌ بوو که‌ نازو نیعمه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌ تیمان پیبه‌خشی و کردمانه‌ نمونه‌یه‌کی چاک‌ بو‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل تا شوینی بکه‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن.

(۶۰) خو‌ ئه‌ گه‌ر بمانویستایه‌ ئیوه‌مان ده‌ کرده‌ فریشته‌ وله‌ زه‌ویدا نیشته‌جیمان ده‌کردن و هه‌موو فه‌رمانبه‌ردار ده‌بوون. (چونکه‌ سروشتی فریشته‌ وایه‌).

وَإِنَّهُ لَوَعْلَمُ السَّاعَةَ فَلَا تَمُوتُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونَهَا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَأَتَمَّوْا اللَّهُ وَأَطِيعُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٣﴾ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْبُرْجِ ﴿٦٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٥﴾ الْأَخْلَاقُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ يَتَجَارَفُ لَأَخُوهُ عَلَيْهِمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٦٩﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْرَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّاهُمُ الْإِنْفُسُ وَكَذَلِكَ أُخْرِجُوا مِنْهَا وَأَنْتُمْ فِيهَا تَخْلِدُونَ ﴿٧٠﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورَثْتُمُوهَا إِذْ كُنْتُمْ تَمْلِكُونَ ﴿٧١﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

(۶۱) به پراستی له دایکبونی عیسا، به پی باوک، به لگه یه له سهر قیامت، که واته به گومان مهن لی و باوه ری بیبهنن، ههروهه ییان بلئ: هه ره پیرهوی له ذاتی من بکهن، هه ره شهه ریگهی راست و دروست. (بو دینداری و خواناسی).

(۶۲) خه لکینه ههول بدن با شهیتان ریئان پی نه گریت و له ری راست لاتان نه دات چونکه بیگومان شه و دوژمنیکی ناشکراتانه.

(۶۳) کاتیک عیسا به موعجیزهی ناشکراوه ره وانه کرا بو نهوهی ئیسرائیل، وتی: به راستی من حکمت و داناییم بو هیئاون، ههروهه زانیاری شهوشم پی یه که شه و شتانه تان بو روون بکه موهه که کیشه تان له سهری هه یه و راو بو چوونتان له سهری جیاوزه، جا ئیوه له خوا بترسن و گوپرایه لی من بکهن.

(۶۴) به راستی خوی گه وره پیره درگاری منیش و ئیوه شه، تنه شه و بپه رستن، هه ره شهه ریگه و ریبازی راست و

دروست. (ریگای دینداری و سهر فراهی).

(۶۵) پاشان دهسته و گروهه کان جیاوازی که وته ئیوانیان له سهر عیسا خوی، وهیل و قوربه سهری بو شه وانه ی که سته میان کردوهه و سته ده کهن، له سزاو نازاری روژیکی پر ئیش.

(۶۶) ئایا شه وانه جگه له هاتنی قیامت چاوه روانی چی تر ده کهن، له کاتیکدا شه وانه ههستی پینا کهن.

(۶۷) دوستان و براده ران هه ره هه موو له و روژده دا دوژمنی به کترن، هه موو رقیان له یه که ده بیته وه، جگه له و که سانه ی که له سهر بنچینه ی ته قواو خواناسین کو بوونه ته وه و برایه تیبان به ریپا کردوهه.

(۶۸) خوی گه وره بیبان دهه فرمویت: شه ی بهنده به ریژه کانم شه مرو ئیتر ئیوه هیچ ترس و بیمیکتان ناییت و هیچ غم و په ژاره یه که رووتان تی ناکات...

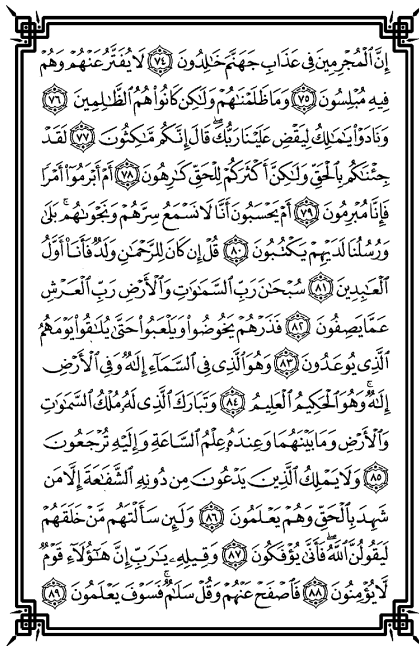
(۶۹) شه و به خته وه رانه شه و که سانه ن که کاتی خوی باوه ریبان هیئاوه به ئایه ته کانی ئیمه و نیشانه کانی دهسه لاتداریمان له بوونه وهردا و ئیماندارو موسلمانیش بوون.

(۷۰) بیبان دهه تریت: فرموون بچنه به هه شته وه خوتان و هاوسه رانتان، خوتان و شه وانه ی وه که ئیوه خواناس بوون و له وی ژبانی کامه رانی و شادی به خته وه ریئان پی ده دریت.

(۷۱) له سهر سینی و کوپی ئالتون جوړه ها خواردن و خواردنه وه ی جوان و رازاوه و تام خوش و بو خوشیان به سه ردا ده گیرن و له و به هه شته دا هه رچی نه فس حزی لی بکات و دل بیخوازیت و چاو حز به دیتی بکات ناماده یه و ئیوه؛ شه ی خواناس و پاکان، ژبانی هه میسه یی و نه براوه شی تیادا ده به نه سهر.

(۷۲) (خوی میهره بان شه وهنده ی تر دل خوشیان ده کات، کاتیک بیبان دهه فرمویت): ئا شه و به هه شته ی که ئیستا ئیوه بوونه ته خاوه نی، وه که میراتی شایسته ی خوتانه، به هو ی شه و کارو کرده وانه ی که کاتی خوی شه نجامتان ده دا.

(۷۳) میوه هاتی زور و هه مه جوړ تیادا بو تان ناماده یه و لی ده خون (هه رگیز ته واو ناییت و که م ناکات).

(٧٤) به راستی تاوانبار و تاوانکاران له ناو نازار و سزای دوزخ خدا به هه میشه بی ده میننه وه.

(٧٥) نازارو سزا له سه ریان کهم ناکریتته وه، له کاتیکدا هه مووشیان تیایدا نائومید و بی هیوان.

(٧٦) جا وه نه بیئت تیمه سته ممان لیکردین به لکو هه ر خویمان سته مکار بوون.

(٧٧) دوزخیه کان هاوار ده کهن، نهی مالک (که فریشتهی سه ر په رشتیاره): ده با په روه ردگارت بمانکوژیت، ده با بمرین و کوتایی به م سه غله تیه مان بیئت، له وه لامیاندا ده لیت: به راستی نه وه جیتانه و تیایدا بو هه میشه ده بیئت به میننه وه (تا به و شیوه یه قورنان باسی به خته وهران و باسی به دبه خت و ناپوخته کان ده خاته به رچاو، نه وسا دپته وه بو دنیا و ده یه ویت پیش نه وهی نه و روژه به ریا بیئت خه لکی فریای خویمان بکه ون):

(٧٨) سویند به خوا تیمه په یامی حه ق و راستیمان بو نیوه ره وانه کردوه که چی زور به تان هه زتان له حه ق و راستی نیه و لئی بیزارن.

(٧٩) نه وانه هه رکاتیک بریاریک بدن و پیلانیک بگین دژی موسلمانان، نه وه تیمه پیلانه که به سه ریاندا ده شکینینه وه و به زهره ری خویمان ته وای ده که بن.

(٨٠) ثایا نه وانه واده زانن که تیمه له نهین و چه یان بیئاگاین و نایستین؟! نه خیر وان یه، تیمه زور ناگدارین و فریشته چاودیره کانیشمان که هه میشه له نزیکیا نه وهن، وردو درشتی گوفتارو کرداریان تومار ده کهن.

(٨١) نهی پیغمبر ﷺ به و خوانه ناسانه بلئ: نه گه ر خوی میهره بان کوری ببوايه من یه که م که س ده بووم له و که سانه ی که ملکه چ ده بووم!! (بو خوی و کوری!!)

(٨٢) پاکسی و بیگه ردی بو په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی، بو په روه ردگاری عه رش و ته ختی فه رمانه وایه تی، ده رباره ی نه و گوفتاره ناقولاو بی سه رو بنانه ی که نه فامان بو په روه ردگار هه لی ده به ستن.

(٨٣) جارئ وازیان لئ بهینه؛ با هه ر روچن له قسه ی هه له ق و مه له قدا و با هه ر گه مه و یاری بکه ن، هه تا ده گه نه نه و روژه ی هه ره شه یان لیکراوه ده رباره ی.

(٨٤) خوا نه و زاته یه که هه ر خوی، خوی ناسمانه و هه ر نه و خوی زه ویشه و هه ر نه وه که ته وای دانا و زانایه.

(٨٥) نه و زاته ی که خاونه ی ناسمانه کان و زهوی و نیوانیانه زور موباره ک و خیر به خش و پاک و بی گه رده و هه ر نه و ده زانیت که ی قیامه ت به ریا ده بیئت، بو لای نه ویش ده برینه وه.

(٨٦) (نه وه ش چاک بزائن) نه و روژه، نه وانه ی که نه وای ده یان په رستن له جیاتی خوا تکا و شه فاعه تیان به ده ست نیه، مه گه ر که سیک که شایه تی راستی دابیت و بزائیت کئ شایسته ی تکا بو کردنه.

(٨٧) سویند به خوا نه گه ر له و خوانه ناسانه پیرسیت: کئ دروستی کردوه، نه وه به دلنیا ییه وه ده لئن (الله): که وایو به ره و چی و به ره و کوی له ریبازی یه کخواناسی لاده درین و شوینی ناحه قی ده که ون؟!

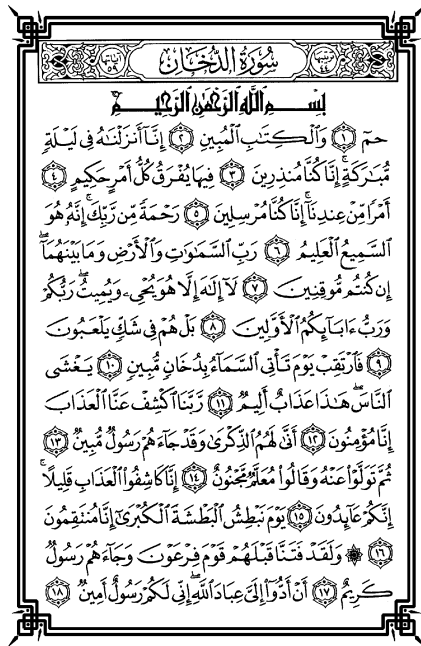
(٨٨) سویند به گوفتاری پیغمبر که و تی: په روه ردگار، به راستی نه مانه قه وم و هوژیکن، باوه ر ناهینن.

(٨٩) ده توش نهی پیغمبر ﷺ له به ر نه وه چاوپوشیان لئ بکه و لییان ببوره، سه لامیان لئ بکه و نه رمبه له گه لیان، له ناینده دا ده زانن چیان به سه ر دیت و خویمان ده بیننه وه، یا خود تیده گن و باوه ر ده هینن.

سورہتی (الدخان)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

- (۱) سہرنجی سہرہتای سوورہتی (الشوری) بدہ.
- (۲) سویند بہم قورٹانہ روون و ٹاشکرایہ.
- (۳) بہراستی ٹیمہ لہ شہویکی بہ فہرو پیروزدا قورٹانمان نازل کردوہ، بیگومان ٹیمہ ہمیشہ بیدارکہرہوہی بہندہ کانمانین. (تا ریبازی راست و دروست بگرہبہر).
- (۴) لہو شہوہ پیروزدا ہمہمو کاروکردهوہ و بہرنامہیہکی پر لہ حکمت و دانایی لہ یہک جیا دہ کریتہوہ.
- (۵) ٹہمہش فہرمان و بریاریکہ لہ لایہن ٹیمہوہ، بیگومان ہہر ٹیمہیش پیغہمہران دہنیرین.
- (۶) رہوانہ کردنی ٹہم قورٹانہ، رہحمہتی پەروردهگاری تویہ بو نادرہمیزاد، تا لہ سہرگہردانی رزگاری بیبت، بہراستی ہہر ٹہویشہ کہ بیسہرو زانایہبہ ہمہمو شتیہک.
- (۷) ٹہو زاتہ پەروردهگاری ٹاسمانہکان و زہوی و ہمہمو

دروستکراوانی نیوانیایہ، ٹہگہر ٹیوہ دلنیان و باوہرتان ہہیہ.

- (۸) ہیچ خویہک نی یہ جگہ لہو زاتہ، دہژینی و دہمریبت، پەروردهگاری ٹیوہش و باو و باپیرانی دیرینیشتانہ.
- (۹) لہ گہل ٹہم ہمہمو بہلگہ و نیشانہ گہورہ و گرنگانہدا، خوانہناسان لہ گومان و دوودلسیدا روچوون و سہرگہرمی گہمہ و یارین. (غافلن و حساب بو قیامت ناکہن).
- (۱۰) (ٹہوانہ ہہروا بہسہریانہوہ ناچیت) چاوہرپی روژیک بکہ کہ دوکہلیکی ٹاشکرا بہری ٹاسمان دہگریٹ.
- (۱۱) ہمہمو خہلکی دادہ گریٹہوہ، بو یہ بہ ترسہوہ دہلین: ٹہمہ سزاو نازاریکی بہ ٹیشہ (وا رووی تی کردوین).
- (۱۲) بہناچاری دان بہدہسہلاتی خوادا دہنین و دہلین: پەروردهگارا تو ٹہم سزاو نازارہمان لہ کول بکہرہوہ، بیگومان ٹیمہ باوہردارین!! (بہزات و پیغہمہران و پہیامہکانی تو).
- (۱۳) (بہلام تازہ بہسہرچوو!! کہی بیدارہوونہوہ و ٹیمان ہینانی ناچاری سوودی ہہیہ بویان)، چون و لہ کوی ناموژگاری و رده گرن، لہ کاتیکدا پیغہمہریکی ٹاشکرایان بو رہوانہ کرابوو.
- (۱۴) پاشان پشتیان تیگرد و وتیان: فیر کراویکی شیتہ!!
- (۱۵) (ٹہی کافران) ٹیمہ چاک دہتاناسین، ہہر کہمیگ سزاو نازارتان لی دوور بخہینہوہ، دہچنہوہ دوخی جاران.
- (۱۶) روژیک دیٹ ہہلمہتیکی گہورہ بو تاوانباران دہبہین و ٹیمہ بہ دلنیایی یہوہ تولہ سینہرین لہ ستہمکاران. (ہہروا بویان ناچیتہ سہر).
- (۱۷) سویند بہخواییمہ پیش ٹہمان قہوم و ہوژی فیرعہونمان تاقیکردہوہ، پیغہمہریکی بہرپز و میہرہبانیان بو ہات. (تا پہیامی خویان پی رابگہیہنیت).
- (۱۸) ٹہوہ بوو بہ فیرعہون و دارودہستہ کہی وت: بہندہکانی خوا (نہوہی ٹیسرائیل) بہ من بسپیرن، چونکہ بہراستی من پیغہمہریکی ٹہمین و دلسوژم بو ہہر ہہمووتان.

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عٰدَتْ
 بِرَبِّي وَإِنَّ رَبِّي لَأَكْرَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّرَبُّنَا لَأَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ فَذَعَا
 رَبَّهُ أَنْ هَبْ لَاءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِعِي بَأْسِي لِيَأْتِيَنَّكُمْ
 مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرِكُوا أَلْحَرَّ هُوَ أَهْلُكُمْ جُنْدٌ مُّعْرَفُونَ ﴿٢٤﴾ كَذٰ
 تَرَكُوا مِن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَابِرَ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ
 كَانُوا فِيهَا فَتٰكِبِينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾
 فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرٰءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُتْرَفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آخَرْنَا نَحْمَهُمْ عَلَىٰ عٰلِيٍّ عَلَىٰ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَيْنَهُمْ مِّنَ الْآيٰتِ مَا فِيهَا بَلَدًا كٰثِرًا ﴿٣٣﴾
 إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هٰٓؤُلَاءِ إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا
 حَسَبْنَاهُم مِّنْ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَنذَرْنَا يُأْتِيَانِ كٰثِرَةً مِّنْ صٰدِقَاتٍ ﴿٣٦﴾ أَهْمَ
 حَيْرَامٍ قَوْمٍ مُّسِّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿٣٨﴾
 مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

(۱۹) خوششان به گه‌وره دامه‌نن له به‌رامبه‌ر خ‌وای به‌رزو به‌ده‌سه‌لا‌ته‌وه، بیگومان من به‌لگه و نیشانه‌ی گ‌رنگ و به‌هیز و ناشکرانم هی‌ناوه بو‌تان. (تا بروام پی‌ بکن).

(۲۰) من په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خ‌وم، که په‌روه‌ردگاری ئی‌وه‌شه له‌وه‌ی که به‌ردبارانم بکن.

(۲۱) خ‌و ئه‌گه‌ر هر باوه‌رپم پی‌ ناکه‌ن وازم لی‌ بهین و کارتان به‌منه‌وه نه‌بی‌ت. (با په‌یامه‌که‌م رابگه‌ی‌نم).

(۲۲) به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی که وازیان لی‌ نه‌هینا، هاناو هاواری بردوه بو‌ په‌روه‌ردگاری: په‌روه‌ردگارا، به‌راستی ئه‌مانه کو‌مه‌لیکی تاوانبارو گونا‌هکارن.

(۲۳) ئه‌وسا ئیتر خوا فرمانی بو‌ نارد که شه‌و په‌وی بکه‌ به‌بنده‌کانم و شار چول بکن، بیگومان ئه‌وانه به‌ دواتاندا دی‌ن.

(۲۴) جا که خ‌وت و ئیمانداران له‌ ده‌ریا په‌رینه‌وه ده‌ریا به‌جی‌ به‌یله‌ به‌والا‌ک‌روی چونکه به‌راستی ئه‌وانه سو‌پایه‌کی خ‌نکینراون تیایدا...

(۲۵) ئه‌وان چه‌نده‌ها باخ و باخات و کانیوای سازگاری زوریان به‌ جهیشت...

(۲۶) چه‌نده‌ها کیلگه و بیستان و جیگه و ریگه‌ی خوشیان له‌ دوا به‌ جیما...

(۲۷) جو‌ره‌ها نازو نیعمه‌تی تریش که ژیانیان به‌ خوشی تیایدا ده‌برده سه‌ر...

(۲۸) تا به‌و شو‌یه‌به له‌وانمان سه‌نده‌وه و کردمانه میراتی خه‌لکانیکی‌ت‌ر...

(۲۹) جا نه‌ ئاسمان بو‌یان گ‌ریا و نه‌ زه‌ویش، ساته وه‌ختیکیش مو‌له‌تیان نه‌درا...

(۳۰) پاشان ئی‌مه‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیلمان له‌ سزای چه‌وسینه‌ره‌وه‌ی فیرعه‌ون رزگار کرد...

(۳۱) به‌لی؛ له‌ ده‌ست فیرعه‌ون که زور خ‌وی به‌گه‌وره ده‌زانی و به‌ ته‌واوی له‌سنور ده‌رچوو بو‌و...

(۳۲) ئی‌مه‌ ئه‌وکاته نه‌وه‌ی ئیسرائیلمان هه‌له‌بژارد له‌ رووی ئاگایی و زانیاریه‌وه و ریژی ئه‌وانماندا به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا... (چونکه ئه‌و کاته له‌وان چاکتر له‌ سه‌رزه‌ویدا نه‌بو‌وه).

(۳۳) ئی‌مه‌ به‌لگه و نیشانه‌ی ناشکرای زورمان پی‌به‌خشین و به‌جو‌ره‌ها شیوه‌ی ناشکراو روون تا‌قیمان‌کرده‌وه. (۳۴) به‌راستی ئه‌وانه (واته بت‌په‌رستان) ده‌لین...

(۳۵) ژیانمان ته‌نها یه‌ک جا‌ره و زیندوو ناکریینه‌وه. (بو‌ لپی‌رسینه‌وه و پاداشت و سزا).

(۳۶) ئه‌گه‌ر زیندوو بو‌ونه‌وه حه‌قیقه‌ته، باو و با‌پیرانمان که مردوون بیان‌هیننه‌وه ئه‌گه‌ر ئی‌وه راست ده‌کن؟! !!

(۳۷) نایا ئه‌مانه چاکترن یان قه‌ومی - تبع - (که قه‌ومیکی ده‌سه‌لا‌تدار بو‌ون له‌ پی‌ش ئی‌سلامدا، قو‌ره‌یش ده‌نگوباسی نازایه‌تیانی بیستبو‌و)، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی پی‌شبان، ئی‌مه‌ هه‌مویمانمان له‌ناو‌برد، به‌راستی هه‌ر هه‌موویان تاوانبار بو‌ون. (نازایه‌تی و ده‌سه‌لا‌تیان فریایان نه‌که‌وت).

(۳۸) خ‌و ئی‌مه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌و شتانه‌ی نی‌وانیانمان به‌گالته و پی‌ هو‌وده دروست نه‌کردوه.

(۳۹) (به‌لکو هه‌مووی) له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی حه‌ق و راستی نه‌بی‌ت دروستمان نه‌کردوون، به‌لام زوربه‌یان له‌م راستیه‌ نازانن و ده‌رکی ناکه‌ن و تی‌ی ناگه‌ن.

(۴۰) بیگومان داروژ کہ روژی جیاکردنہ وہیہ، وادی
 ھہ موویانہ سہرجم.

(۴۱) روژیکہ ہیچ گہورہ یہ ک فریای بچوکی خوئی ناکہ ویت و
 ہیچیشیان پشتگیری ناکرین لہ لایہن کہ سییکہ وہ.

(۴۲) مہ گہر کہ سییک بہ زہیی خوا گرتیبیہ وہ بہ راستی تہ نہا
 ئہ و خوایہ بالادہست و میہرہ بانہ.

(۴۳) بہ راستی درہ خستی ژہ قنہ بووت (درہ ختیکہ لہ ناخی
 دوزہ خدا؛ لہ ناو ناگردا؛ خوای بہدہ سہلات روواندووہ تی و
 لق و پهلکہ کانی بہ ناویدا بلا و بو تہ وہ)...

(۴۴) بہرہ بوومہ کہی خوراکی تاوانبارانہ...

(۴۵) ھہرہ ک کانتزای تہ اوہ لہ ناو ورگ و ریخولہ کاند
 دہ کویت...

(۴۶) وہ ک کولانی ناوی یہ کجار گہرم...

(۴۷) فرمان دہدریت: ئہ و تاوانبارہ بگرن و بہرزی بکہ نہ وہ
 بہ سہر ناوہ راستی دوزہ خدا و بہری بدہ نہ وہ...

(۴۸) لہ وہ و دوا ناگرو ناوی زور لہ کول بکہن بہ سہریدا...

(۴۹) ئہ وسا (بہ تہ و انجہ وہ) پی دہ و تریٹ: دہ بچیوہ چونکہ تو زور خوت بہشت دہ زانی و خوت زور بہ ماقول
 دہ خستہ بہرچاوی خہ لکی و (فوت دہ کردہ خوت).

(۵۰) بہ راستی ئا ئہ مہ ئہ و دوزہ خہ یہ کاتی خوئی گوماتان لپی ھہ بوو، موجدہ لہ تان لہ سہری دہ کرد.

(۵۱) (لہ و لاشہ وہ لہ بہ ہشتدا لہ سایہی میہرہ بانی پەروردگاردا): بہ راستی ئہ و انہی کہ پاریزکارو دیندارن، لہ
 جیگہ و شوینیکی زور نارامدا ژیان دہ بہ نہ سہر.

(۵۲) لہ باخچہ و باخہ کانی بہ ہشتدا، لہ پال کاریز و کانی و تافگہ کاند دہ ژین (ھہ میسہ لہ سہیران و خوشیدان).

(۵۳) ئہ و بہ ختہ و ہرانہ ھہ میسہ پو شاکیان لہ ئاوریشمی تہ نک و ئہ ستورہ (کہ دیمہ نیکی زور جوانی ھہ یہ)، جا
 خوشہ و یستان بہرامبہر یہ ک دادہ نیشن و (بہرووی خوشہ وہ بو یہ کتر دہ روان و گفتوگوی خوش و بہ تام دہ کەن).

(۵۴) ھہرہ ہا خوئی چاو گہش و گولتہ ندامان کردوہ بہ ھاسہریان...

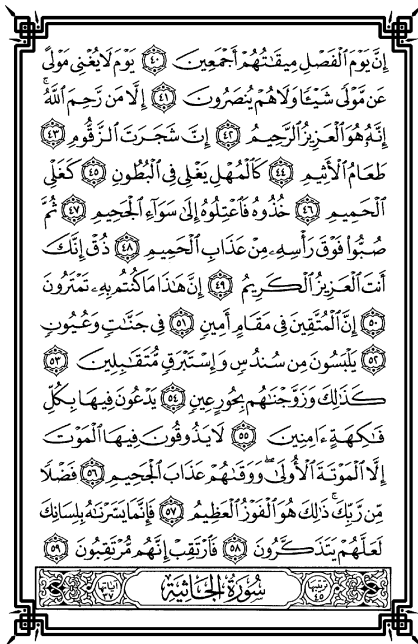
(۵۵) لہ و بہ ہشتدا داوای ھہ موو جوہرہ میوہ یہ ک دہ کەن بی ئہ وہی بترسن لہ تہ واو بوون و، نہ خوش کەوتن و
 لہ بہرچاو کەوتن.

(۵۶) (لہ ھہ مووی خوشتر ئہ وہ یہ کہ) ھہرگیز تالیی مردن ناچیژن تیایدا جگہ لہ و مردنہ ی یہ کە مجار، ھہرہ ہا
 پەروردگاریان لہ سزای دوزہ خیش بہ دووری گرتوون و پاراستوونی.

(۵۷) جا ئہ مہ ریز و فہزلیکی تابہ تیہ لہ لایہن پەروردگاری تووہ ئہ ی پیغہ مہر ﷺ، ئہ ی ئیماندار، بہ راستی
 تہ نہا ئہ وہ یہ سہرکەوتنی گورہ و بی سنور.

(۵۸) ئہ ی پیغہ مہر ﷺ، کە واتہ بو یہ بہ زمانی تو ئہ م قورئانہ مان بہروونی و ئاسانی رەوانہ کردوہ، بو ئہ وہی
 یاداوہری و ناموزگاری و ہر بگرن و داچلہ کین. (ریبازی بہ ہشت بگرنہ بہر).

(۵۹) کە واتہ تو ئبتر چاوہرپی پیش ہانتی بہ لئینہ کانی ئیمہ بکہ لہ دنیا و قیامہ تدا، چونکہ بیگومان ئہ وانیش
 چاوہرین!! (چونکہ سہرنجام بو تو و شوینکە و توانی تو یہ).

سوره تی (الجاثیه)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

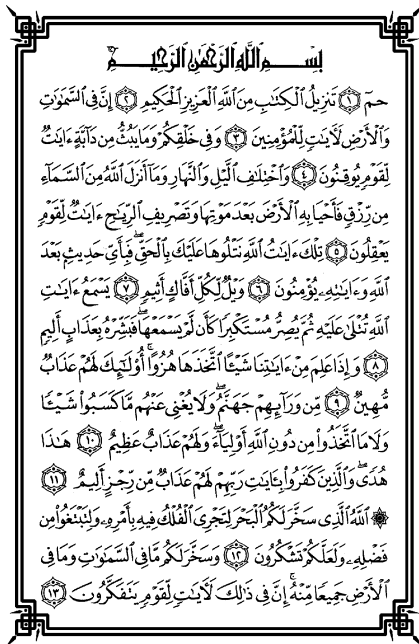
(۱) سه رنجی ثایه تی ۱ (الشوری) لاپره ۴۸۳ بده.
(۲) ثم قورثانه له لایه ن خوی بالادهست و دانوه هاتووه ته خواره وه.

(۳) به راستی له ناسمانه کان و زه ویدا به لگه و نیشانه ی زور هه ن دهر باره ی گه وره یی و دهسه لاتی په روه ردگار بو که سائیک که بروادارن.

(۴) هه روه ها له دروستکردنی ئیوه دا (له نه ندامه کانی له شتندا، له قوناغه کانی گه وره بوونتندا، له جیاوازی نیرو میتاندا...

هتدا)، هه روه ها له و هه موو زینده وره جورا و جورانه ی که له سه ر زهوی و ژیر زهوی و ناو ئاودا هه ن و خوی گه وره بلاویان ده کاته وه، (له چوار پی و بالنده کان، له خشک و شهش پیکان، له گیاندارانی هه مه جور له قه باره و رنه گ و شیوازا، له دهوریان له خزمه تکردنی ئاده میزادا، هه موو نه وانه) به لگه و نیشانه ن له سه ر دهسه لاتی خوا بو که سائیک که دل نیان و باوه ری دامه زراویان هه یه.

(۵) هه روه ها له جیاوازی شه وو روژدا، له و رزق و روزیه ی که له ناسمانه وه خوا باراندوو یه تی (وه ک باران و تیشکی

خورو گازه کان و... هتدا، که سه رچاوه ی گه شه کردن و پیگه یشتنی روه ک و هه موو زینده وره رانه)، به و هویه وه زهوی زیندوو کرده وه دوی وشک بوون و مردنی، هه روه ها له هاتوچوو گووران و جوله ی هه وادا، له هه ر هه موو نه وانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سائیک عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کار.

(۶) ئهی محمد ﷺ تا نه وانه به لگه و نیشانه ی دهسه لاته کانی خوان، ده یخوینینه وه به سه ر تودا سه ر تاپای حه ق و راسته قینه یه، جا دوی خواو فه رمانه کانی به چ گو تار و باسیکی تر باوه ر ده کهن و ئیمان ده هینن.

(۷) هاوار و قوریه سه ری و رنه ره رویی ته نها بو هه موو نه و که سانه ی که زور دروزن و بوختانچی و تاوانبارن.
(۸) هه یانه گوئی ده گریت بو ثایه ته کانی خوا کاتیک په سه ریدا ده خوئیریتته وه، له وه دوا سه ور ده بیته له سه ر بی باوه ری و خوی به زل ده زانیت، هه روه ک نه بیبستییت، جا مژده ی سزاو ئازاریکی به ئیش بده به و جوره که سانه !!

(۹) کاتیک شتیک له ثایه ت و فه رمانه کانی ئیمه ی پی بگات و بیزانیت، نه وه ده یکاته هوی گالته و گه مه جار، تا نه وانه سزای خه جاله ت ئاوه رو شه رمه زاری چاوه ری یانه هه ر له م دنیا دا...

(۱۰) له قیامه تیشدا؛ دوزخ به دوا یانه وه یه و لئی قوتارنابن، هه رچییه کیان کردبوو فریایان ناکه ویت (له مال و هیزو دهسه لات)، هه موو نه وانه ش که له جیاتی خوا کردبوویان به پالپشتی خو یان، جا سزایه کی زورگه وره و سامناک بو یان تاماده یه. (که تیایدا گیر ده خون).

(۱۱) ثم قورثانه رینمووی به خشه، به رچاو روونکه ره وه یه، ری نیشانده ره، نه وانه ش که باوه رپان نیه به ثایه ت و فه رمووده کانی په روه ردگاریان سزایه کی زور سه خت و به ئیش چاوه ری یانه.

(۱۲) خوا نه و زاته یه که دهریای بو رام کردوون تاکه شتی به فه رمانی نه و هاتووچوی پیادا بکات، تا له به خشش و به ره کانی به ره مه ند بین (له بازرگانی و راوه ماسی و دهره یانی گه وه ره و مرواری و... هتدا) بو نه وه ی سو پاسگوزاری خوا بکه ن. (له سه ر نازو نیعمه ته بی شو ماره کان).

(۱۳) هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو ئیوه ی رام هیئاوه، بو خزمه تگوزاری ئیوه فه راهه می هیئاوه، هه موویشی تیکرا به خشش له لایه ن نه و زاته وه، به راستی تا له و به خشش و دیاردانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سائیک که بیربه که نه وه و تیفکرن. (له و هه مو به خششه بی سنوره).

(۱۴) ئەى پېغەمبەر ﷺ بلىٰ بهوانەى كە ئىمانيان هېناوه: چاوپوشى بكنە لهوانەى به تەماى رۆژە سەختە كان نين كە خوا پېشى دەهېتت بۆ لېپرسينه وهيان، تا پاداشتى قەومى ناله بار بداتەوه به گويړەى ئەو كاروكرده وه يەى كە جارن ئەنجاميان دەدا.

(۱۵) هەر كە سېك كاروكرده وەى چاكى ئەنجام دابيت ئەوه سوود و قازانجه كەى بۆ خويەتى، هەر وه ها ئەوه ش كاروكرده وەى خراپى كړديت ئەو يش له سەرخوى دەكە ویت، له وه دوواش بۆ لای پەرورەدگار تان دەبرينه وه.

(۱۶) سویند به خوا ئیمه تەوراتمان به خشى به نەوهى ئیسرائیل هاوپرى له گەل دەسە لاتداری بۆ چاره سەر كړدى كېشهى خەلكى، له گەل پېغەمبەر ایه تيشدا، له چەندها رزق و رۆزى چاك و پاكيش به هره وه رمان كړدن، زیاده ريزيشمان دان به سەر هه موو خەلكى سەر ده مى خو ياندا. (۱۷) هەر وه ها ئیمه چاره سەرى هه موو كارېكى گرنگمان

بۆ روونكرده وه و پيمان به خشين (دەربارهى عەقيدە و شەرىعەت و حەلال و حەرام)، جا ناكوكى و دووبەرە كيان له نيواندا بەرپا نەبوو مەگەر دواى ئەوهى كە هه موو شت روون بووه و زانستيان بۆ هات، ئەوه ش به هوى ستم و ناكوكى و هه سوودى نيوان خويانه وه، بەراستى پەرورەدگارى تو ئەى محمد ﷺ له رۆزى قيامەتدا داوهرى دەكات له نيوانياندا دەربارهى ئەو شتانهى كە ناكوكيان له سەرى هەيه و راي جياوازيان هەيه دەربارهى. (جا له وى ناپوخته كانيان بويان دەرده كە ویت كە چەنده لار بوون).

(۱۸) له وه دووا ئیمه تو مان ئەى محمد ﷺ خستوتە سەر بەرنامە يە كى راست و رهوان له هه موو كارو بارېكى ئەم ئابينه دا، كە واتە شوينى بكه وه و لىي لامه ده، نە كە يت شوينى هه واو ئاره زووى ئەوانه بكه ويت كە نازانن و نافامن.

(۱۹) بېگومان ئەوانه هېچ كات فریات ناكه ون و له دەستى خوا رزگارت ناكەن (ئەگەر خوا له خۆت برەنجييت و نافەرمانى بكە يت)، بەراستى ستمەكاران هەندىكيان يارو ياوه رى هەندىكيانن، خوايش پشنت و پەناو خوشه ويستى ديندارو چاكانه. (له هەر دو چيهاندا).

(۲۰) ئەم قورئان و بەرنامە يە چەندها چاو رۆشنيه بۆ خەلكى و هيدايەت و رينموويى و رحمة تە بۆ قەوم و كە سائيك كە باوهر بهينن و پىي دنياو دلئارام بين.

(۲۱) ئايا ئەوانەى كە گوناھو تاوانه كانيان ئەنجامداوه، وايان زانبووه هەر وه ك ئەوانه حساييان بۆ دەكە ين كە ئيمانيان هېناوه و كاروكرده وه چاكە كانيان ئەنجامداوه؟! ژيانى دنياو مردن و دواى مردنيان وه ك يەك دەيت؟! ئاى كە بريارىكى خراپ و نادروست بريار دەدهن.

(۲۲) خوا ئاسمانه كان و زهوى له سەر بنه ماى حەق و راستى داناوه، بۆ ئەوهى سەر ئەنجام پاداشتى هه موو كە سېك بە گويړەى كارو كړده وه كانى بداتەوه و هېچ جوړه ستمەكيشيان لى ناكړيت.

قُلْ الَّذِينَ ءَامَنُوا بَعَثْنَا لِدِينِكُمْ ءَآيَاتٍ مِّنَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مِّنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَرْجُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنَ اسَاءَةٍ فَعَلَيْهَا تُؤْتَمَّرُ إِلَيْكُمْ لِيَكْفُرْتُم بِهَا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّا نَعْلَمُ بِئْسَ جَاوِدًا يَّجْرِي فِي سُرْرَتِهِ لِيلًا أَلَمْ تُؤْمَرُوا بِالْحَنَفِ إِذْ وَرَّضْتُم بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَقَضَلْنَاهُمْ عَلَى الْمَلْعُونِينَ ﴿١٥﴾ وَأَنزَلْنَاهُمْ مِّنَ الْأَمْرِ قَمًّٰٓءًا فَتَخَلَّفُوا بِالْءَامِنِ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ ءَآيَاتُ رَبِّكَ يُقَضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهَا يَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْفَرُ عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِن الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ هٰذَا صَبْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٩﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ ءَآجَرُوا السَّعْيَاتِ أَن نَّجْعَلَهُم كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَآءًا مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَآءَ مَا يَكْفُرُونَ ﴿٢٠﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْءَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

(۲۳) باشه؛ ئەو کەسەى کە وىست و ئارەزووى خۆى کردۆتە خۆى خۆى؟! بەهۆى ئەوەشەو خوايش گومراى کردووه زانیویه‌تى شایانى ئەویە، جا لە ئەنجامى بەدەه‌لوئىستى خۆیدا، مۆرى ناوه بە دەزگای بیستن و دل و دەروونیدا و پەردەشى هیناوه بەسەر چاوو دەزگای بینیدا، جا ئیتر کى هەیه جگه لە خوا هیدایهت و رینمویى بکات، ئایا بىر ناکەنەوه و ئامۆزگارى وەرناگرن.

(۲۴) خوانەناسان دەیانوت: زيان تەنها ئەم ژيانى دنیاىیە، دەمرین و دەژین بەنۆره، هەر روژگارو زەمانە کارىگەرن تىمانداو دەمان مرین و هیجى تر! جا ئەوانە وەنەبیت لەسەر بنچینەى هیج جوړه زانستى و زانیاریه‌ک ئەوه بلین بەلکو تەنها پشت بە گومان و دوودلى دەبەستن...

(۲۵) کاتیکیش ئایه‌تەکانى قورتانى ئیمه‌یان بەسەردا بخوینریتەوه (کە بەلگه‌ى زۆر بەهیزو روونى تیدایه‌ له‌سەر زیندوو بوونەوه، هەموو بەلگه‌یه‌کیان هاتۆتە سەر ئەوه‌ى) کە دەلین: دە باشه باوو باپیرانى مردوومان بو زیندوو بکەنەوه ئەگەر راست دەکەن؟! (شایانى باسه‌ کە حەزەرەتى عیسا ئه‌و

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عَرْوٍ حَمِيمٍ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشْنَوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبَدِّلُ
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِدَلِيلٍ مِنْ عِندِ رَبِّهِمْ إِنَّمَا اتَّخَذُوا بَابًا مَن
عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنظُرُونَ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّخَذُوا بَابًا مَن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ قُلِ اللَّهُ يُجِيبُكُمْ ثُمَّ يَسْتَكْبِرُ ثُمَّ يَجْعَلُ لِكُلِّ يَوْمٍ
أَلْفَمَةً لَارِبِّ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَعُودُ السَّاعَةُ يُوسِّدُ الْمُجْرِمِينَ الْمَطْلُوعَاتِ
﴿٢٦﴾ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْرَمُونَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ نَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٩﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَعَلِّقُ عَلَيْكَ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذِ اقْبَلْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقَّ وَالسَّاعَةَ لِارِبِّ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَنْذَرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوحِينَ ﴿٣١﴾

کاره‌ى بو خەلکى ئەنجامدا بە وىستى خوا، کەچى هەندىکیان وتیان: ئەمە سىحرو جادوو؟!

(۲۶) ئەى پېغمبەر ﷺ پىيان بلى: (ئەو شتانە بەدەست ئیمە نى‌یه) ئەوه هەرخوایه ژيانتان پى دەبەخشیت و پاشان دەتانمىریت، دواتریش کو‌تان دەکاتەوه لە روژى قیامەتدا کە هیج گومانى تىادانیه، بەلام زۆرەى خەلکى ئەمە نازانن و بروای پى ناکەن.

(۲۷) هەر خوا‌خاوه‌نى ئاسمانەکان و زەویە، ئەو روژەى کە قیامەت پىش دیت، هەر ئەو روژه هەرچى بەتالپەرست و ناحەق پەرستانە لە زەرەرمەندیەكى زۆر گەورەدا دەبن.

(۲۸) ئەو روژه دەبىنیت هەموو خەلکى بەچو‌کدا هاتون و لەسەر ئەژنۆو پەنجەکانیان ئامادەن (هەرکەس چاوەدرى بانگ کردنە بو لپرسینەوه، ئامادەیه دەست بەجى راپەریت و را بکات بو بەردەم دادگای پر لە دادى پەروەردگار) هەر قەوم و هوژیک بانگ دەکریت بو لای ئەو کتیبەى کە بوى ره‌وانە کراوه، یاخود بانگ دەکریت بو لای نامەى کردەوه‌کانى، ئەوسا پىيان دەوتریت: ئەمرو ئیتر پاداشتى ئەو کاروکرده‌وانەى جاران دەتانکرد، دەدریتەوه.

(۲۹) ئەمە ئیتر نامەى کردەوه‌کانتانە کە تو‌مارمان کردووه لەسەرتان، خو‌ى گو‌یايه قسەدە‌کات و حەق و یژه (دیاره کردەوه‌کانمان تو‌مار کراوه لەسەر دەزگای زۆر پىشکەوتوو) چونکە بەراستى ئیمە کاتى خو‌ى ئەوه‌ى ئیوه دەتانکرد لەبەرمان دەگرتەوهو کو‌پیمان دەکرد.

(۳۰) جا ئەو کاتە ئەوانەى باوەرپیان هیناوه و کاروکرده‌وه‌ چاکەکانیان ئەنجام داوه، ئەوه پەروەردگاریان دەیانخاتە ژیر سایه‌ى رحمەت و مېهرەبانى خو‌یه‌وه، تەنها ئەوه سەرکەوتن و سەرفرازیه‌كى ئاشکرايه.

(۳۱) بەلام ئەوانەى کە بى‌برواو کافرپون خوا پىيان دەفەرمویت: باشه، ئیوه ئایه‌تەکانى مستان بەسەردا نەدەخوینرایه‌وه؟! کەچى خو‌تان بەگەوره و زل دەزانى، بەراستى ئیوه هو‌زیکى تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۳۲) کاتیکیش بو‌ترایه: بىگومان بەلینى خوا راسته و روژى قیامەت هەر دیت و گومانى تىادا نیه، ئیوه لە وه‌لامدا دەتانوت: ئیمە هەر نازانین روژى قیامەت چیه؟! ئیمە هەر گومان دەبەین و دنلیا نین!!

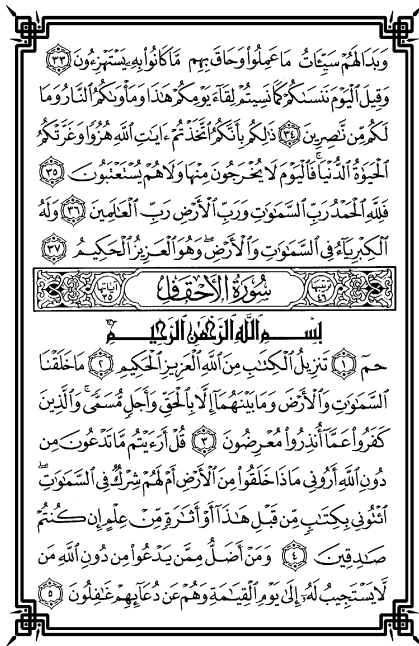
(۳۳) ئەو کاتە لە قیامەتدا ئەو کارو کردەوہ ناشیرینیانە کە کرپوویانە بۆیان دەردەکەوێت و ئاشکرا دەبێت، ئەوہش کە گالتەیان پێدەکرد و بروایان پێی نەبوو (کەسزاو ئازاری دۆزەخە) لە ھەموو لایە کەوہ دەوریان دەدات و ریگەہی رزگاریمان لێ دەبریت.

(۳۴) ئەوسا پێیان دەوتریت: لەمرو بە داوہ ئیتر ئیوہ فرامۆش دەکەین و پشت گویتان دەخەین، ھەر وہ کو چون ئیوہ بروا بوونتان بەم روژە فرامۆش کرد، شوینی نیشتە جێ و حەوانە وەشتان ناو ناگری دۆزەخە، کە سیشتان دەست ناکەوێت پشتیوانی و پشتگیریان لێ بکات.

(۳۵) ئەم سەرئەنجامەش بۆیە یەخەہی پیگرتن چونکە بەراستی کاتی خۆی گالتەتان بە ئایەت و فرمانەکانی خوا دەھات، زبانی دنیا ش غەراو گومرای کردبوون، ئەمرو ئیتر رزگار بوونیان ئەستەمە لە ناگری دۆزەخ و لێی دەرنایھنترین، ھیچ جوړە پاکانە یە کیشیان لێ وەرناگیریت.

(۳۶) جا ھەر لە بو خواہ سەو پاس و ستایش، کە پەر وەردگاری ئاسمانەکانە، پەر وەردگاری زەویشە، پەر وەردگاری ھەموو جیھانەکانیشە.

(۳۷) ھەرچی گەورەہی و شکۆمەندی ھەہیە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەر شایستەہی ئەو زاتەہی، بەراستی ھەر خۆی تەواو بالادەست و دانایە.

سورہتی (الأحقاف)

بەناوی خۆی بەخشنده و میهرەبان

(۱) سەرنجی سەرەتای سوورەتی الشوری بە. (۲) ئەم قورئانە لە لایەن خۆی بالادەست و داناوہ داہەزیووہ.
 (۳) ئیئمە ئاسمانەکان و زەوی و ھەموو ئەو شتانەہی نیوانیانمان؛ تەنھا لە سەر بنجینەہی حەق و راستی دروستکردووہ بو کاتیکی دیاریکراویش، کەچی بێ باوہراڤان پشت ھەلدەکەن لەو ناگاداری و بیدارکردنەوہیە.
 (۴) ئەہی محمد ﷺ باشە ئایا سەرنجتان داوہ لەو شتانەہی کە لە جیاتی خوا دەیانپەرستن و، ھاناو ھاواریان بو دەبەن؟ باشە ئاخەر ئەوانە چ شتیکیان لە زەویدا بەدیبھیناوە، با پیشانم بەن!... یاخود ئەوانە لە ھەلسورانی ئاسمانەکاندا ھیچ ھاوہشی و ھاوکاریەکیان ھەہیە؟!... (ئەگەر دەلین: بەلێ) دەکەواتە کتیبیکی ئاسمانیم نیشان بەن کە پێش ئەم قورئانە بوتان ھاتبیت، یان دیاردەہی کی زانستی لەو پرووہوہ کە بیسەلمینیت ئەگەر ئیوہ راست دەکەن!

(۵) جا ئیتر کێی لەو کەسە گومراترە کە دوعاو نزا و پارانەوہ؛ روو بە کەسێک یان شتیکی دەکات، جگە لە خوا، کە ئەگەر ھەتا روژی قیامەتیش لێی بپارێتەوہ بێ سوودە، نە بە ھانایەوہ دەچیت، نە بە پەرستنە کەش دەزانیت، لە کاتیکیدا ئەوانە لە دوعاو پارانەوہی ئەوان بێ ناگا و غافلن و ھەستی پێ ناکەن.

وَإِذْ أَخْبَرْنَا لُقْمَانَ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَأَنَّهُ كَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذْ أَنزَلْنَا عَلَيْنَا الْبُرْجَانَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْحَقِّ لَمَجَاءٌ هُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠١﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلْ إِن آفَرَيْنَاهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا نُفِضُونَ فِيهِ كُنْ بِوَيْهٍ شَهِيدًا بِنِي وَبِنِكَرٍ وَهُوَ الْعَفْوَ الرَّحِيمُ ﴿١٠٢﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاؤِنِ الرَّسُلِ وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُونَ وَلَا يَكْرَهُنَّ أُنْعِمُ وَلَا مَأْجُورِينَ لِي وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَسُوءٌ شَاهِدٌ مِنْ نَبِيِّ إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَتَمَنَّوْا وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَبِقُونَا هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٠٥﴾ وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَاءِ عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُنذِرَ لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقْبَلُوا فَالْحَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

(۶) کاتیکیش کہ خەلکی کۆدە کرینەوہ بو لئی پرسینەوہ، بت و پەرستراوہ کان دەبنە دوژمن بو ئەو کەسانە کە لە دنیا دا دەیانپەرستن، بە هیچ شیوہیەک برۆیان پئی ناکەن، بە لکو بە درۆیان دەخەنەوہ.

(۷) ھەر کاتیک ئەو موشریکانە ئایەتە ئاشکراو روونەکانی ئیمە بەسەر یاندا بخوینریتەوہ، ئەوانە ی کە بی باو ەرن بەو حەق و راستیە ی کە بو یان ھات دەلین: ئەمە جادوو یە کی ئاشکرایە.

(۸) یاخود دەلین: محمد ﷺ خوی ئەم قورئانە ی ھەلبەستووہ... پێیان بلێ: ئەگەر خۆم ھەلم بەستیت، (ئەوہ دنیابن خوا تۆ لەم لێدەسینیت و سزام دەدات)، ئەو کاتە ئیوہ بە هیچ شیوہیەک ناتوانن لە خەشم و قینی خوا رزگارم بکەن، جا ھەر خوا دەزانیت دەربارە ی ئەم قورئانە ئیوہ چ درۆ و بوختانیک ھەلدەبەستن و تیبیدا رو دەچن؟ لەبەر ئەوہ خوام بەسە کە شاہیت بیت لە نبوان من و ئیوہ دا، بە راستی ئەوزاتە لیبوو رو دەو

بەسوژو میھەر بانە (بو ئەوانە ی پەشیمان دەبنەوہ لە بیروبوچوونە چەوتە کانیان و ریکگی ئیمان دەگرنە بەر).

(۹) ئە ی پیغەمبەر ﷺ پێیان بلێ: کە من یە کەم پیغەمبەر و تازە بەیدا بوو نیم، ئاشزانم چیم بەسەر دیت، چیش بەسەر ئیوہ دیت؟ (چونکە غەیب زان نیم و لە نھینی و شاراوہ کان ئاگادار نیم)، من تەنھا شوینی ئەو وەحی و نیگایە دەکەوم کە پیم دەگات، من تەنھا بیدار کەرەو یە کی ئاشکارم.

(۱۰) ھەر و ھا پێیان بلێ: ھەوالم بدەنێ، باشە، ئە ی ئەوہ چۆنە و حالتان چۆن دەبیت ئەگەر ئەم قورئانە لە لایەن خواوہ بیت و، ئیوہ ئاوا برۆای پینە کەن؟! ھاوکات لە گەل ئەوہ دا شاہیتیک لە نەوہ ی ئیسرائیل شاہتە تی داوہ کە تەورات و قورئان لە یەک سەرچاوہوہ ھاتوون، ئەو باو ەری ھینا بە محمد ﷺ و قورئان کە چی ئیوہ خۆتان بەزل و گەرە زانی و، باو ەرتان نەھینا... بیگومان خوا ھیدایەت و رینمووی دەستە ی ستەمکاران ناکات.

(۱۱) ئەوانە ی کە بی باو ەرن دەربارە ی ئەوانە ی ئیمان و باو ەریان ھیناوە دەلین: ئەگەر باو ەر ھینان بە قورئان و بە محمد ﷺ چاک پوایە، ئەوانە پش ئیمە نەدە کەوتن!! جا چونکە خویان ھیدایەت و رینمووی قورئان و ەرناگرن دەلین: ئەمە ھەلبەستراو و ئەفسانە یە کی کۆنە!!

(۱۲) خۆ پش ئەم قورئانە، تەوراتی موسا رەوانە کراوہ تا پششەواو رەحمت پبیت لە کاتی خویدا... ئەم قورئانەش پە یامیکە سەلمینەری پە یام و کتیبەکانی پش خویەتی و، ریکە لە گەلیانداو بە زمانیکی عەرەبی پاراوی رەوان ھاتووہ بو ئەوہ ی ئەوانە ی ستەمیان کردووہ بیداریان بکاتەوہ مژدە بەخشیشە بە چاکە کاران.

(۱۳) بە راستی ئەوانە ی کە دەلین: پەر وەر دگار مان - اللہ - یەو، پاشان پابەندی ئەو ئیمانە دەپن و راست و رەوان پەیرەوی دەکەن و لەسەری بەردەوامن، ئەوانە ھیچ جوړە ترس و بیمیکیان لەسەر نی یە و دلتنەنگ نابن...

(۱۴) ئەوانە بە ھەشتین و ژیان نیمریی تیایدا دەبنە سەر، لە پاداشتی ئەو کارو کردەوانە دا کە ئەنجامیان دەدا.

(۱۵) نیمہ فرمانمان بہ نادمیزاد داوہ کہ چاکہ کارو چاک رفتار بیت لہ گہل دایک و باوکیدا، دایکی بہ نازارہوہ ہمہ لی گرتوہ و بہدم ٹیش و نازارہوہ بوہیہ تی، سک پر بوون و لہ شیر برینہوہی سی دانہ مانگی خایاندوہ... ہہ تاکتیک ٹینسان دہ گاتہ تہ توندوتولی و توانایی و تہمہنی چل سالی (تہوسا ٹیتر حق وایہ تہم دوغایہ بکاتہ یہ کیک لہ ویردہ کانی سہر زاری و) بلیت: پەرورہ دگار! کوہمہ کیم بکہو یارمہ تیم بدہ تا شوکرانہ بژیر و سوپاسگوزاری تہو نازو نیعمہ تانہ بم کہبہ من و دایک و باوکت بہ خشییوہ، ہہروہا یارمہ تیم بدہ لہ جوہرہ کارو کردوہ چاکانہ تہنجام بدہم، کہ تو پیی رازیت، داواکاریشم چاکہ بروئیت لہ ناو نہوہ کانمدا (لہبہر قازانجی خوہم چونکہ چاکہی ہہرکس بہشی دایک و باوکی تیادایہ)، بہراستی من گہراوہ تہوہ بولای تو، تا لہ گوناہہ کانم خوہش بییت و من لہ موسلمانانی گویرایہل و فرمانبہردارم.

(۱۶) تا تہوانہ تہو کہسانہن کہ بہ گویرہی چاکترینی

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَوُضْعُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دِينِي إِنَّي نَسِيتُكَ يَا إِلَهَ الْوَالِدِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يَعِدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِيُؤَدِّيَنَا إِلَيْكَ يَا كَلِمَةَ الْوَعْدِ إِنَّا جَاءْنَاكَ بِالْبُرْهَانِ مِنْ قَبْلِهِ وَمَا نَسْتَعِينُكَ اللَّهُ وَبِكَ ءَامِنُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ أَن كَفَرُوا مِنَّا لَئِن جَاءَنَاهُم بِبُرْهَانٍ كَانُوا خٰسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَأَلْبَسْنَاهُمْ فِيهَا كِبَارًا لَّا يُظَاهَرُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ نَبْرِضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلٰى النَّارِ أَذْهَبَتْهُمُ ظَنِينًا كُرْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَقْسِفُونَ ﴿٢٠﴾

کردهوہ کانیان پاداشتیان ددهدہینہوہ، چاو پویشیش لہہلہو گوناہہ کانیان دہ کہین لہ ریزی بہہشتی یہ کاند، تہمہش بہدہستہینانی تہو بہلینہ راست و دروستہیہ کہ کاتی خوئی پییان درابوو.

(۱۷) بہلام تہوہی کہ بیزارہ لہ دایک و باوکی باوہرداری و پییان دلہیت: ناخ و ٹوف لہ دہست ٹیوہ، ٹایا ٹیوہ ہہرہشہم لی دہکن، ٹیوہ چوہ پرواتان بہوہ ہہیہ من دواي مردن لہ گوہر دہرہینریم و زیندوو بسمہوہ!! لہ کاتیکدا تہو ہہموو خہلکہش سالہہایہ و سہدہہایہ دہمرن و پیش من مردوون... (کوان؟! لہ کوین بو یہ کیکیان نہگہرایہوہ؟!)... دایک و باوکہکہش زور بہ پەرۆشہوہ دوغاو نژادہکن و لہخوا دہپارینہوہ... کورہ ہاوار بو تو، داد لہدہست تو، ٹیمان و باوہرہینہ، بیگومان پهلینی خوا حق و راستہ، کہچی (میٹشکی پووجہ و پەرہدی ہیٹاوہ بہسہرجاوو دلیدا، بی ہیچ بیرکردنہوہیک) دلہیت: تہمہ قسہیہ کی کونہ و داستانی پیشوہکانہ!!

(۱۸) تا تہو جوہرہ کہسانہ تہوانہن کہ بریاری خویان لہسہر خویان کردوہ بہ مال و چہسپاوہ لہسہریان، ہاوپری لہگہل چہندہا گروو دہستہ و میللہتانی تری رابوردووی بی باوہری پیش خویان، لہ ہہردوو بہرہی جنوکہ و نادمیزاد، بہراستی تہوانہ ہہرہموویان خہسارہتمہند و زہرہرمہندن.

(۱۹) ہہر دہستہیک، ہہر کہسیک لہ ٹیمانداران یان لہ بی برواکان پلہو پایہی بہرز، یان نزمیان ہہیہ، بہ گویرہی کردوہ کانیان کہ تہنجامیانداوہ، تہمہش بو تہوہیہ خوی پەرورہ دگار بہ گویرہی کردوہ کانیان بہتہواوی پاداشتیان بداتہوہ، بی تہوہی ہیچ جوہرہ ستہمیکیان لی بکریٹ.

(۲۰) روژیک دیت تہوانہی کہ بی پروان بہرہو دوزخ دہبرین و نیشانیان دہدریت و پییان دہوتریت: ہہرچی خوہشی و شادیہکتان ہہبوو لہ ژبانی دنیا تاندا تہنجام تاندا بہتارہزووی خوتان راتانیوارد، کہواپوو تہمرو ٹیتر نوری تہوہیہ کہ سزای خہجالہتی و ریسوایی بدرینہوہ، بہہوی تہوہی کہ لووت بہرزیتان دہکرد لہزہویدا بہ ناحق و بہہوی دہرچوونتان لہ سنوور و روچونتان لہ گوناہو تاواندا.

﴿ وَأَذْكُرْنَا عَاوِذًا أَنْذَرَكُمْ مَوْمًا بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْأُنْدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۚ أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا بِتَأْفِكِكَ عَنِ الْعِلْمِ إِنَّا فَانِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَدْتُكُمْ قَوْمًا جَبَلُوتَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطْرِنًا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْبِرُ الْغَلَبَةَ يُأْتِرُهَا فَأَصْبَحُوا لَا يَرَوْنَ إِلَّا السَّمَكُتَ كَمَا كُنْتُمْ تُجْرِي الْقَوْمَ الْمَجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصُرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ قَوْلٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهَلَّكُمَا مَحْوِلَكُمُ مِنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَفْنَا آيَاتِنَا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةٍ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْرُقُونَ ﴿٢٨﴾

(۲۱) ئەى پېغەمبەر ﷺ يادى براكەى قەومى عاد - ھود پېغەمبەر - بىكە، كاتىك قەومە كەى بىدار كرده وە لە دۆل و بىبانە كاندا، بىگومان بىدار خەرە وەى زۆر لە پېش ئە و دواى ئە وىش تىپەريان كرد، ھەر ھەموويان ئە وەيان بەخەلكى راگە ياند بوو كە: جگە لە خوا كەسى تر نە پەرستىن.. بەراستى من دەترسم سزايە كى زۆر گەورە و بى سنوورتان لەرۆزىكى سامنا كدا بو پېش بىت.

(۲۲) خوانە ناسانى قەومە كەى پىيان وت: ئايا تو بو ئە وە ھاتو وىت كە ئىمە لە بەندا يە تى خوا كانمان لا بە دەيت؟! كە و اتە ئە گەر لە راستگو يانى، ئە و ھەر پەشانەى كە لىمان دە كەيت، پېشى بىنە بو مان!

(۲۳) ھود وتى: روودانى ئە و سزايانە و زانين كاتە كەى بەراستى تەنھا ھەر لای خوا خۆ يە تى، من ئە و دەم لە سەرە كە ئە وەى من بوى رەوانە كراوم پىيان را بگە يە نم، بەلام بەداخە وە ئىو بە قەوم و ھۆزىكى نەزان و نە قام دە بىنم.

(۲۴) جا كاتىك پەلە ھە و رىكيان بىنى روى كردۆتە دۆل و ناوچە كە يان، دلپان خۆ شىبو، و تىان: ئە مە بارانى پىيە بو مان، نە خىر، وانىيە، بەلكو ئە وە ئە و كارە ساتە يە بە لە تانە پېش بىت، رەشە با يە كى توند، كە سزايە كى بە تازارو بە ئىشى پىيە.

(۲۵) ئە و رەشە با يە؛ ھەموو شتىك و ھەموو شوپىنيك كاول دەكات بە فەرمانى پەرورە دگارى، ئىتەر كە سىيان ديار نە مان جگە ماله چۆل و ھۆلە كانيان، ھەر ئا بە و شىو يە و بە و جۆرە سزايانە تو لە لە قەوم و ھۆزو گە لانى تا وانبارو تا وانكار دە سىين (لە ھەموو كات و شوپىنيكدا، ئە گەر ياخى بىن)..

(۲۶) سوپند بە خوا بەراستى ئىمە دە سە لات و توانايە كى وامان بە خشى بە قەومى - عاد -، كە بە ئىو دە مان نە بە خشىو وە، ھەر و ھا ھۆكارى بىستىن و بىنين و لىكدانە وە شمان پىدا بوون، مە خابن ھۆكارە كانى بىستىن و بىنين و لىكدانە وە سوودى پىنە گە ياندن! ئە مە ش لە بەر ئە وە بوو چونكە بە بەلگە و نىشانە كانى خوا بى باوەر بوون و، بەر پەرچيان دە دا يە وە.. ئە و سزايەى كە گال تە يان پىي دە ھا ت، داوین گىريان بو، لى دە رىاز نە بوون.

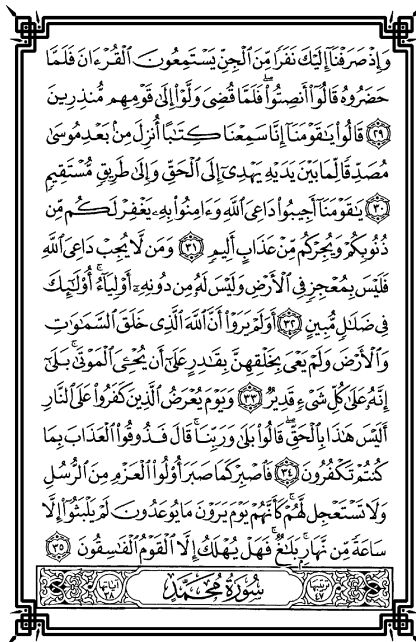
(۲۷) لە راستىدا ئىمە دانىشتوانى شارو دىپھاتە كانى دە و روبر تانمان لە ناو برد (كاتىك ياخى بوون لە بەرنامەى ئىمە)، بەلگە و نىشانەى جۆراو جۆرىشمان خستە بەرچاويان، بو ئە وەى بگەر پىنە وە بو لای ئىيمان و روو بكە نە وە باوەر. (بەلام بى سود بو).

(۲۸) جا ئە وە بتانەى كە بە تە ما بوون لە خوا نزيكيان بە خە نە وە لە كاتى تەنگانە دا فرىايان بكە ون!! دە با فرىايان بكە و تىايە؟! بەلكو ھەر لىيان ون بوون و ئاسە و ارىان نە ما، ئائە وە بوو درۆكە يان و ئە وە ش بوو كە ھە لىيان دە بە ست (كە گوايە ئە مە بتانە بو يە دە پەرستىن تا لە خوا نزيكيان بكە نە وە، فرىايان بكە ون!).

(۲۹) یادى ئەوہش بکہ کاتیک ئیمہ دەستە یەك جنۆکہ مان ئاراستە کردبو لای تو، تا گوئی له قورئان بگرن، ئەوسا ئامادەبوون و بەیە کتیران وت: گوئی بگرن و بئی دەنگ بن، کاتیک قورئان خویندنه که تەواو بوو، جنۆکہ کان گەرانهوہ بو ناو ھۆزو قەومە کہ بیان و، دەستیان کرد بە ئاگادار کردنەوہو بانگکردنیان بو پەیرەوی کردنی ئەم ئاینە نوئیە...

(۳۰) وتیان: ئەى ھۆز و گەلى ئیمہ! باوہر بکہن؛ گویمان له کتیبک بوو کہ له دواى موسا نیردراوہ، سەلمینەرى پەيام و کتیبەکانى پيش خوئیەتى و ریکە له گەلیاندا و، رینموویى و هیدایەت دەدات بو حەق و راستە شەقامى راست و دروستیش.

(۳۱) ئەى خزمینە!! بچن بە دەم بانگخوایى خواوہ و

ئیمان و باوہرى پيشینن، ئەو کاتە لە گوناھە کاتتان خویش دەبیئت و لە سزای بە ئیش و ئازار دەتانپاریزیت.

(۳۲) جا ئەوہى پيشواىى لە بانگخوایى خوا ناکات، ئەوہ و نەبیئت لە دەسەلاتى خوا لەم سەر زەوہەدا دەرباز بیئت و خوا دەسەوسان بکات، کہ سیش ناتوانیئت جگە لە خوا رزگارى بکات و پشتیوانى لى بکات، ئا ئەوانە لە گومرایى و سەرلشیشوایوایە کى زور ئاشکرادان.

(۳۳) ئایا ئەوہ سەرنجیان نەداوہ بە راستى ئەو خوایەى کہ ئاسمانە کان و زەوى دروست کردووە و لە دروست کردنیشیاندا هیچ ماندوو نەبوو، ئایا توانای نى یە مردووہ کان زیندوو بکاتەوہ؟! بە لى، بیگومان ئەو زاتە، بە سەر ھەموو شتیکدا دەسەلاتى ھەیە.

(۳۴) روژیک دیت کافرو خوانەناسان دۆزەخیان نیشان دەدریئت و پیمان دەوتریئت: ئیستا دەلین چى؟! ئا ئەمە ئیتر حەق و حەقیقەت و راستە قینە نیه؟! (ھەموو بەیە کدەنگ) دەلین: بە لى... سویند بە پەرورەدگارمان راستە و حەقە، (بەلام ئەو سویند خواردن و دان پیدانانە؛ تازە بئى سوودە)، بوئے خوا دەفەر مویت: مادەم وایە سزاو ئەشکەنجەى ناو ئاگر بچيژن لە سەر ئەنجامى کافر بووناندا.

(۳۵) کہە ابو ئەى پیغەمبەر ﷺ دان بەخودا بگەرەو خوراگرى، ھەر وہ کو پیغەمبەرانى خاوەن و یستى بەھیز خوراگر بوون، پەلەشیان لى مەکە، ئەو روژەى کہ بەلینیان دراوہتسى ھەر کاتیک پيشهات وادەزانن تەنھا ساتە وەختیکیان لە روژیکدا پیچوو، ئەمە بەلین و پەيام و راگەیاندىکی تەواوہ، جا ئەو کاتە مەگەر ھەر تەنھا تاوانبارو گوناھکاران نین کہ تیا دەچن؟! (ریسووا خەسارە تمەند دەبن).

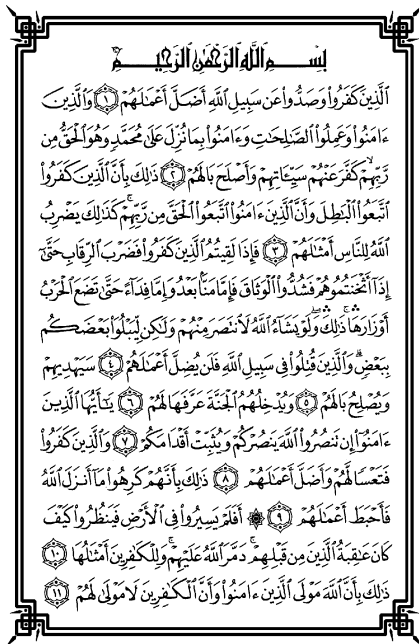
سوره تى (محمد)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) ئه وانى كافر و بى پروا بوون و به ره هستى رىبازى خويان كرد، ئه وانى خوار و كارورده و كانيان ون و پوچ ده كاته وه، (ته نانه ت چاكه كانيشيان بى پاداشته، چونكه مه به ستيان خوا نه بووه).

(۲) ئه وانى باوه ريان هيناوه و كارورده و چاكه كانيان ئه نجامداوه و باوه ريان هيناوه به قورئانه ي كه بو محمد ﷺ دابه زياروه، هر ئه وىش راسته و له لايه ن په روه رديان وه، ئه وانى خوار و پوچى ده كات له هم مو گونا هه كانيان، چاكه شى رواندوه له دل و دهر و نويانداو بو چو نويانى ريك و پيك كردوه و بهر چاو رونن. (له هم مو بارود و خيكدا).

(۳) ئه وىش به هوئى ئه وه و به چونكه ئه وانى كافر و بى باوه رن شوئى ناراستى كه وتوون... ئه وانى كه باوه ريان هيناوه و موسلمان بوون، شوئى ئه وىش حق و راستيه كه وتوون كه له لايه ن په روه رديان وه هاتوه، ئا به و شوئى خوا نمونه ي ئه و دوو كوئمه له روون ده كاته وه بو خه لكى (تا فريائى خويان بكه ون).

(۴) ئه م فرمانه بو كاتى رو به روو بوونه و به له گوره پانى جهنگدا) هر كاتيك گه يشتن به وانى كافر و بى باوه رن، بيته ده ست لييان و له گه رديان بدن (ته گينا ئه وان ئيوه ده كوژن)، تا كاتيك كوشتارى زوربان لئى ده كه ن، ئينجا كه هيزيان نه ما، به دليل بيانگرن به توندى بالبه ستيان بكه ن، ئه وسا به كيك له م دوو كاره يان له گه لدا ئه نجام بدن: يان به بياوه تى و منته؛ ياخود به گورينه وه و فيديه ئازادبان بكه ن، تا شه ر كوئى ديت و ئاسه وارى ناميئيت و دوژمنان چهك داده نيئ، برياره كه ئاره ها به: خو ئه گه ر خوا بيوستايه خوئى توئى لئى ده سه ندن، به لام ده به ويئ به يه كتر تاقيتان بكاته وه، ئه وانى له پيناوى خوادا شه هيد دهن، هر گيز پاداشتي هه وئ و كوئشيان به زايه نادات.

(۵) بهلكو ئه وانى رينمويى ده كات بو جيگه و ريگه ي خوش، هه روه ها دل و دهر و ون و بيرو هوئشيان ئاسوده ده كات...

(۶) هه روه ها ده يان خاته ئه و به هه شته وه كه به جو ره ها شوپاز بوئى باس كردوون.

(۷) ئه وى كه سانه ي ئيمان و باوه رتان هيناوه، ئه گه ر ئيوه پشتيوانى له ئاينى خوا بكه ن و هه وئى سه ركه وتنى بدن، ئه وه خوايش پشتيوانى له ئيوه ده كات و سه رتان ده خات و پايه دارو جيگيرتان ده كات.

(۸) ئه وانى كه كافر و بى پروا خه جاله تى و سه رشو ريان بو هه به و كارورده و شيان له دنبا دا بى ئاكامه و له قيامه تيشدا مايه پوچن، (خه جاله ت و په شيمان و ريسوان).

(۹) ئانه وه به هوئى ئه وه و به چونكه ئه وان رقيان له قورئان بوئوه و چه زيان له بهرنامه ي خوا نه بووه، جا خوايش كارو كردوه كانى پوچ كردنه وه. (له دنبا دا بى ئاكامه و له قيامه تيشدا مايه سزايه).

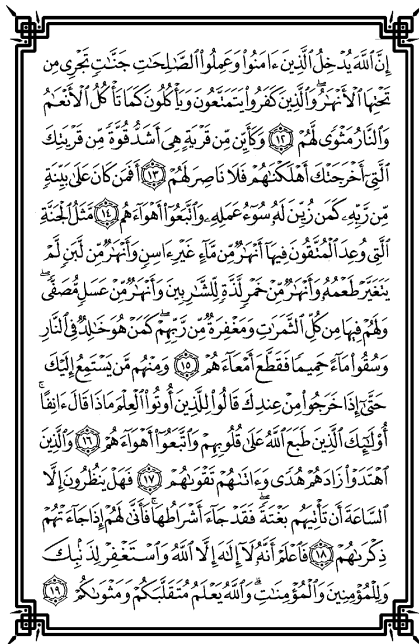
(۱۰) ئايا ئه وه نه گه راون به سه ر زه ويدا و سه رنج بدن، تا بزائن سه ره نجامى ئه و خه لكه ناله باره ي پيش ئه مان چو ن بووه؟! خواى به ده سه لات مال و حالبانى به سه ردا رو خاندن، جا بو هه مو بى باوه ران سزاي ئاوا شتيكى چاوهر و ان كراوه (درهنگ يان زوو) دوو چاريان ده بيت و گيرو ده دهن.

(۱۱) ئه وه به هوئى ئه وه و به چونكه به راستى خوا پشتگيرو پشتيوانى ئه وان به كه ئيمان و باوه ريان هيناوه، بيگومان بى باوه رانيش هيج پشتيوانيكيان نيه. (هيج كه س به زه يى پياندا نايه ته وه).

(۱۲) بہرستی ئەوانەى كە باوەرپران هیناوه و کارو کردەوه چاکەکانیان ئەنجام داوه، خوا دەیانخاتە باخەکانی بەههشتهوه، كە چەندەها روبار بە ناویدا دەروات، ئەوانەش كە كافر و بئى پروان لەم دنیایەدا رادەبویرن و دەخون وەك ئاژەل، لە ئایندەشدا دۆزەخ جی و شوینیانە!

(۱۳) زور شارو شارو چکەمان لەناو برد، لەو شارەى كە تۆیان دەركرد بەهیزتر بوون، هیچ كەسێش نەیتوانی پشتیوانیان بێت. (۱۴) ئایا ئەو كەسەى كە لەلایەن پەرودەگاریهوه بەلگە و نیشانەى روونی پێگەبێستتووه، و باوەرى دامەزرای پێشەتى و لەسەرى دەروات، وەكو ئەو كەسە وایە كە كارو کردەوى ناشیرین و نادروستی لەبەرچاو رازینرابیتتووه، ئەو جورە كەسانە شوینی و بیست و ئارەزووی ناپوختی خوێان كەوتوون؟!

(۱۵) وینەى ئەو بەههشتهى كە بەلین دراوه بدریت بەخواناس و پارێزگاران، ئەمەیه: چەندەها رووباری لەئایى سازگارو تام و نەگورپاوى تێدا، هەرەها چەندەها رووباری شیر كە تامی

تێك ناچیت، هەرەها چەندەها روبار لە شەرابی تام خوڤ و بونخوڤ، (كە لە خواردنەوى بېزار نابن و لەبەر چاویان ناکەوێت) بو ئەوانەى دەبخوئەوه، لەگەڵ چەندەها روبار لە هەنگوینی پالفتەو بېگەرد ئامادەیه، هەرەها لەو بەههشتدا لە هەموو جورە بەرو و بووم و میوهیه كى جوان و بەتام و بونخوڤ هەیه، هاوكات لەگەڵ لێخوڤبوون و خوڤەویستی پەرودەگاریاندا، باشە، ئایا ئەو پەختەورەانە وەكو ئەو كەسانە وان كە لەناو ئاگرى دۆزەخدا نەمرن و ئاوى لەكول بكریت بەگەر وویاندا، رێخۆله كانیان پارچە پارچە و توی توی بكات؟!

(۱۶) ئەى محمد ﷺ هەندێك لەو پەراوەرو دوورپوانە دین و گویت بو دەگرن، هەتا كاتێك لەقسەو گوفتارت بوویتتووه، جیت دەهیلن و بە دوودلیهوه دەیرسن لە ئیمانداران: ئەوه باسى چى دەكرد؟ ئەوه لەچى دەدوا؟ ئا ئەوانە خوا موری ناوه بەسەر دلێاندا و شوینی ئارەزوو و بیستی ناپاکی خوێان كەوتوون.

(۱۷) ئەوانەش ریبازی هیدایەت و ئیماندارییان گرتۆتە بەر بەگوڤتاری پێغەمبەر ﷺ هیدایەت و دیندارییان گەشه دەكات و پەرە دەسینیت، خوایش شارەزایی و پارێزگاری و دلنایی زیاتریان پێی دەبەخشیت.

(۱۸) ئایا ئەوانە چاوەرپێی چى دەكەن جگە لەقیامەت كە لەناكاو یەخەیان پێی بگریت؟ چونكە بەراستی هەندێك لە نیشانەکانی دەرکەوتوو (كە یەكێك لەوانە رەوانە كردنى دواھەمین پێغەمبەرە)، جا ئەوكاتە كە بەرپا بییت بیرکردنەوه و داچلەكاندن و بەخودا هاتنەویان چ سوودیكى دەبییت؟!

(۱۹) ئەى ئینسان!! دەى كەواتە چاك بزانه و دلنیا بە جگە لە خوا، هیچ خوایه كى ترنیه كە بەحق شپاستەى پەرستن بییت، داواى لێخوڤبوونی گوناھ بو خوڤ و ئیمانداران لە پیاوان و ئافەرەتان هەر لەو بكە و دلنیا بە كە خوا دەزانیت لە روژدا بەچى بەوه خەریكن و، لەشەویشدا لەكوی دەحەوینەوه و ئارام دەگرن. یاخود دەزانیت چى دەكەن لە دنیا دا، دەرەنجامە كەشى لەقیامەتدا چۆن دەبییت. (ئەو خوایه لە هەموو هەلس و كەوت و چالاكیتان بەتاگایە).

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُخَكَّمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِسَالُ الرَّائِيَةُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ نَظْرَ الْمَعْنِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذْ عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْصَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاءَاتِ أَمْرًا عَلَى قُلُوبٍ أَقْفًا لَهَا ﴿٢٤﴾ إِنْ الَّذِينَ أُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا مِنْ بَيْنِ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعًا كُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِيئَاتٍ وَجْوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاسْحَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ نَبْرِجَ اللَّهُ أَصْغَبَهُمْ ﴿٢٩﴾

(۲۰) هه نديك له ئيمانداران ده ليين: خوژگه سووره تيك (دهرباره ي جهنگ دژي كافران ده هاته خواره وه)، كه چي كاتيك كه سووره تيك به رووني داده به زيت و باسي جهنگي تيدايه، ئه وه ده بينيت ئه وانهي له دل ياندا نه خو شي باوه لاوازي و دوو پوويي هه يه، چاويان ئه بله ق ده بيت، سه يرت ده كهن وه كو كه سيك له سه ره مه رگدا بي هوش ي به سه ردا هاتبيت، جا باشتر وابوو...

(۲۱) كه گويايه ل بوونايه و قسه ي جوان و به جيبان بكر دايه، جا كاتيك كار گه يشته قايمي و جهنگ به رپابوو ئه گهر له گه ل خوادا راست بوونايه، ئه وه چاكثر بوو بويان.

(۲۲) ئايا ئيوه به تهمان ئه گهر له غه زرا پشت هه لېكهن ياخود ده سه لاتتان كه وته ده ست، تووي ئازاوه و فه ساد و تاوان له زه ودا بچين و هه رچي په يوه ندي خزياه تيش

هه يه بيچرين و له ناوي به رن؟! (شه رمه زارو زه ره مه ندن ئه گهر واين).

(۲۳) ئه و جوړه كه سانه ئه وانهن كه خوا نه فريني لي كردوون و كه پي كردوون و كويايي هيناوه به سه ر چاوياندا (راستيه كان نايين).

(۲۴) ئايا ئه وه بوچي ئه واننه وردبيني له قورئاندا ناكهن و گويي بو ناگرن؟! يان ئه وه به دلېه كان له ئاستي راستيدا قفل دراوه؟! (به كليلي ئه م هه مو گوفتارو به لگه به هيزانه ناكريته وه).

(۲۵) به راستي ئه وانهي پاشگه ز بوونه وه به ره ودوا گه رانه وه، دواي ئه وه ي ريگه ي هيدايه ت و ئيمانيان بو ده ركه وتبوو، ئه واننه شه يتان به فيل و ته له كه ته ماداري كرد بوون، به هيواي ته مهن دريزي و خو شگوزه راني فريوي دابوون. (ئه وانيش باوه رپان كردبوو).

(۲۶) ئه و زال بووني شه يتانه به هو ي ئه وه وه بوو كه دوو پووه كان ده يانوت به وانهي كه كافرو داخ له دل بوون به رامبه ر ئه وه ي خوا دايبه زاندووه كه قورئانه: ئيمه له مه ودوا له هه نديك هه لو يستدا به قسه تان ده كه ين، خوايش خو ي چاك ئاگاداره له و نه يني و پيلانانه ي كه ده يشارنه وه.

(۲۷) ئاخو حاليان چون بيت كاتي فريشته كان له كاتي سه ره مه رگ و گيان كيشانياندا به دهم و چاوو به رو پشتياندا ده مالن و (بويان به داخن).

(۲۸) ئه و سووكايه تي سه ره مه رگه بويه به سه رياندا ديت، چونكه ئه واننه شويني ئه و شتانه كه وتبوون كه قين و خه شمي خوا ده بزوينيت، ئه واننه بيزار بوون له ره زامه ندي خوا، خوايش كاروكرده وياني پوچ و بي تاكام كرد.

(۲۹) ئايا ئه وانهي كه دل يان نه خو شي دوو پوويي تيدايه، واده زانن خوا هه رگيز كينه و بوغزي ده روونيان ئاشكرا ناكات؟! نيه تي ناپاك و نه خو شي به ده روويه كانيان ده رناخت؟!

(۳۰) خوٰٓئہ گہر بمانویستایہ ءو ناپاکانہ پیشان دہدایت،
 ءو کاتہ بہروالءت دہ تناسینہوہ، سویند بہ خوا لہ شیواز
 و ناوہ روکی قسہ و گوفتاریاندا دہ باناسیتہوہ، خوا
 خویشی ناگا و زانیہ بہ کاروکردهوہ کانتان.

(۳۱) سویند بہ خوا ئیمہ دہ تانخہینہ بہر تاقیکردنہوہ، تا
 لہ جیہانی واقعدا تییکوشہر و خوگراتان دہر بکہویت و
 ناشکرا بیئت بوؑمان، بوؑ ءوہش ہہوآلی چالاکی ئیوہمان
 بیئتہ دہستو (توؑماری بکہین).

(۳۲) بہرؑستی ءہوانہی کہہ بیؑ باوہرؑن و ریگہ لہ
 بلاوکردنہوہی پہیامی خوا دہگرن و دژاہتہی ریبازی
 پیغہمبہر ﷺ دہکن، دوای ءہوہی ریبازی ہیدایہت و
 راستیان بوؑ روون بوؑتتہوہ، تا ءہوانہ ہہرگیز ناتوان
 زیان بہخواو ئاینی خوا بگہیہن... خوای گہورہش لہ
 ئایندہیہکی نزیکدا ہہموو کاروکردهوہ و پیلانیان
 پوچہل دہکاتہوہ.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرْزُقْنَكُمْ فَلَمْ تَنْهَم بِسِمْتِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَسَلَوْكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ
 الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَتَبَلَّوْا أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافَرُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
 لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿۳۲﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَطْلُبُوا
 أَعْمَلَكُمْ﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
 وَهُمْ كَافِرُونَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۳﴾ فَلَا تَهْتَبُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلٰةِ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَزِيَّكُمْ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۴﴾ إِنَّمَا
 لَعْنَةُ الدُّنْيَا لِمَنْ لَحِبَّ وَلَهُمْ فِي دُونِهَا نَفْسٌ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾
 وَلَا تَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ إِن سَأَلْتُمْ هَٰذَا فَيُخْفِضْكُمْ
 تَبَطَّلُوا وَخَرَجَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ﴿۳۷﴾ هَٰذَا نَدْوَىٰ نَدْوَىٰ
 يُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن
 تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿۳۸﴾

(۳۳) ءہی ءوہ کہسانہی ئیمان و باوہرؑتان ہیناوہ! گوؑرایہ لیؑ فہرمانی خواو فہرمانی پیغہمبہر بن،
 کاروکردهوہ چاکہ کانتان پوچ و بیؑ نرخ مہکن، (بہ روو پامایی و خوؑ بہ زل زانین و پہشیمان بونہوہ
 لہخیر و منہت کردن و... ہتد)

(۳۴) بہرؑستی ءہوانہی کہہ بیؑ باوہرؑ بوون و بہرہست و کوؑسیبان دہخستہ بہردہم ریبازی خوا، پاشان
 مردن لہ کاتیکدا کہہ کافر بوون، ءہوہ ہہرگیز خوا لییان خوؑش نابیئت و چاوپوشیان لیؑ ناکات.

(۳۵) ئیوہ سستی مہکن و داوای ناشتی پیش وخت لہ دوژمنان مہکن، چونکہ ہہر ئیوہ سہرکہووتوو
 دہبن، دلؑنابن کہہ خوایش لہ گہلؑتانہ، کاروکردهوہتان بہزایہ نادات و لیؑی کہم ناکاتہوہ.

(۳۶) بہرؑستی ژیانی دنیا تہنہا بریتہ لہ یاری و گہمہیہکی تہمہن کوؑتا، جا ءہ گہر باوہرؑ بہینن و
 پاریزکاربن، ءہوہ خوا بہچاکی پاداشتتان دہداتہوہ، خوایش ونہ بیئت داوای بہخشینی ہہموو سامانتان
 لیؑ بکات... (بہلکو ہہندیکی، ریژہیہ کی کہمی).

(۳۷) خوٰٓئہ گہر خوا داوای بہخشینی ہہموو سامانتان لیؑ بکات و ءہر کیکی گران بخاتہ سہرتان، ءہوہ
 رذیل و بہرچاو تہنگ دہبن، ءوہ کاتہ ہہموو رق و کینہیہکتان دہردہخات.

(۳۸) تا ءہوہتہ ئیوہ بانگ دہکرینؑ تا بہخشینتان ہہ بیئت لہ پیؑنوی خواوا، کہچی ہہتانه رذیل و
 بہرچاو تہنگہ، خوٰٓئہوہی رذیل و بہرچاو تہنگی ہہ بیئت، ءہوہ بیگومان ہہر رذیلی لہ خوٰٓی دہکات
 و زہرہر لہ خوٰٓی دہدات، چونکہ ہہر خوا خوٰٓی دہوؑلہمہندو بیؑ نیازہ، ہہر ئیوہن ہہر ژارو نہدارو کہم
 دہست و بہ نیاز، جا ءہ گہر ئیوہ پشت بکہن لہم دین و بہرنامہیہ، خوا کہسانی چاکتر لہ ئیوہ دہہینیتہ
 مہیدان، کہہ بہ ہیچ شیوہیہک لہ ئیوہ ناچن و وہک ئیوہ نابن. (لہ دینداری و خواناسی و چاکہ کاری و
 خہمخوریدا بوؑ ئاین و گہل و نیشتمان).

سورہتی (الفتح)

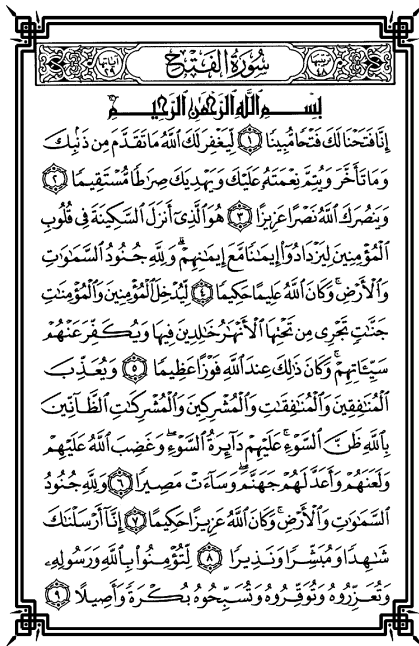
بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) ئەی پیغمبەر ﷺ بە راستی ئیمہ سەرکە و تییکی رون و ئاشکرمان پی بہ خشیت (مہ بہ ست ریکە و تنہ کە ی - حودە بیبہ - یە کە لە نیوان پیغمبەر و ﷺ نوپنەری قورەیشدا مۆرکا، بەندە کانی ئەو پەیمانە لە روالەتدا زەرەری ئیمانداران بوو، بە لام ھەر ھەمووی بوبە ماہی ی خیر و سەر بەرزی بویان).

(۲) تا خوا لە ھەموو گوناھانی رابوردو و ئایندەشت خۆش ببیت و بە خشینە کانی لە سەرت تەواو بکات و بتخانە سەر یگە ی راست و دروست.

(۳) تا بەو ھۆیە وە خوا سەرکە و تییکی بە ھیزو بالآت پی ببە خشیت.

(۴) ھەر ئەو خوایە خۆی ئارامی و ھیمنی دا بە زاندۆتە سەر دلی ئیمانداران، بو ئەوہی کە ئیمانیاں دامەزراوتر و

پتەوتر بکات، سەرەپای ئیماندارى و خواناسیاں ئیمانیاں زیاد ببیت، بیگومان ھەرچی سەر بازانى ئاسمانە کان و زەوی ھە یە ھەر خوا خۆی خاوەنیا، ھەمیشە و بەردەوام خۆی گەورە تەواو زانایە بە ھەموو شتیك و دانایە لە ھەموو کاریکدا.

(۵) ئەمەش ھەمووی بو ئەوہی ؛ تا ئیماندارن لە پیاوان و لە ئافرەتان بخاتە ناو بە ھەشتیکە وە کە چەندەھا رووبار بە ژیر درەخت و بە بەردەم کۆشک و تەلارە کانیدا دەپوات، ھاپوړی لە گەل ژبانی نەمردا، ھەر وەھا بو ئەوہی کە چاوپۆشی لە ھەلە و گوناھە کانیان بکات، ئەم بە لێنەش لە لایەن خواوە دەستکەوت و سەرفرازیە کی زور گەورە و بی سنوورە بو ئیمانداران...

(۶) لەو لاشەوہ ئازار و ئەشکەنجە ی دوو پوو و موشریکە کان، چ پساوانیاں، چ ئافرە تانیاں بدات، ئەوانە ی کە تیکرا گومانى خراپیان دەربارە ی خوا ھە یە، ئەو گومانە خراپە یان ھەر بو خویان دە گەر پتەوہ و گە ماروی داو، ئەوانە خوا نە فرینى لیکردوون و دۆزەخى بو ئامادە کردوون، ئای کە سەرەنجامییکی یە کجار سەخت و سامناکە.

(۷) ھەرچی سەر بازان ھە یە لە ئاسمانە کان و زەویدا، ھەر خوا خۆی خاوەنیا و لە ژیر فەرمانی ئەودان، ھەمیشە و بەردەوام ئەو خوایە تەواو بالادەست و دانایە.

(۸) ئیمە تو مان رەوانە کردوہ ئە ی محمد ﷺ کە شایەت و مژدەدەر و بیدارکەر وە بیت. (بو سەر جەم گرو ی ئادە میزاد لە ھەموو زەمین و زەمانیکدا).

(۹) بو ئەوہی ئیوہ باوہر بہین بە خواو پیغمبەرە کە ی و پشتیوانی لە پیغمبەر بکەن و ریزی شایستە ی خۆی لی بگرن و تەسبیحات و ستایشی خۆی گەورەش بکەن لە بەر بە یان و عەسراندا.

(۱۰) بیگومان ٹہوانہی پھیمان دہدن بہ توئی محمد ﷺ لہ راستیدا ہر پھیمان بہ خوا دہدن... دہستی پیروڑو بہ توانای خوا لہ سہر دہستیانہ وہیہ (بہ پشتگیری و یارمہ تی) جا ٹہوی پھیمانہ کہ بشکینیت و لئی پاشگہز بیٹہ وہ، ٹہوہ لہ سہر خوئی دہ کہویت، ٹہوہش کہ پھیمانہ کہ دہباتہ سہر و لئی پاشگہز ناپیٹہ وہ، لہ ٹیندہدا خوای بالادہست ٹہجرو پاداشتی گہرہو بی سنوری پیڈہ بہ خشیت.

(۱۱) ٹہو عہرہ بہ کوچہر بیانہی لہ ریکہوتنہ کہی حودہ بیبہ بہ جیمان و بہ شداریان نہ کرد، کاتیک زانیان ٹیوہ بہرہو غہزای خہ بیہر دہرؤن کہ خوا بہ لینی سہرکہوتن و دہسکہوتہ کانی جنگی پیڈابوون دین بولات و دہلین: مال و مسندالیمان ٹیمہی سہرقال و خہریک کرد و کاتمان نہ بوو بیین لہ گہلتان، لہ بہر ٹہوہ داوای لیخوش بوونمان بو بکہ لای خوا، ٹہوہی بہ زمان دہیلین لہ دلپاندانی یہ، پییان بلی: باشہ، کی دہتوانیت

بہری دہسہ لاتی خوا بگریٹ، ٹہ گہر بیہویت زیانیکتان پی بگہیہ نیٹ یان سوودو قازانجیکتان بو پیش بہینیت، خو خوا بہ تہوای بہ ٹاگاہیہ لہ کاروکر دہوہ کانتان.

(۱۲) نہ خیر پاساؤ بہ ہانہ کہ تان بہ جی نیہ، بہ لکو لہ راستیدا ٹیوہ واگوماتان دہبرد کہ ہہرگیز پیغہ مہرو باوہرداران ناگہرینہ وہ بو ناو کہ سوکاریان و تیادہ چن، ٹہو گومان بردنہ لہ دل و دہرونتاندا رازانیرا بووہ و چہ سپی بو، بہ پراستی گومانی خراب و ناقولاتان ہہ بوو، ٹیوہ ہہمیشہ ہوزو تا قمیکی بی کہ لک و بی خیرن.

(۱۳) ہہرکہس باوہری بہ خواو بہ پیغہ مہری خوا نہ بیٹ (ٹایندہی سامناکہ) بہ راستی ٹیمہ سزای دوزہ خمان بو کافرو بی باوہران نامادہ کردوہ.

(۱۴) ہہرچی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ہہیہ ہہر خوا خوئی خواہ نیانہ، لہ ہہرکہسیک کہ بیہویت خوش دہیبت و سزای ہہرکہسیک بدات دہیدات، (ٹہ لہ تہ ویستی خوایش بو پاداشت یان سزا، لہوپہری دادپہرہریدایہ)، خوایش ہہمیشہ بہر دہوام لیخوش بووہ و بہ رحم و دلوقانہ.

(۱۵) ٹہوانہی خویمان خستہ دواوہ و بہ شداریان نہ کرد لہ ریکہوتنہ کہدا، کاتیک بینیان ٹیوہ (بہرہو غہزای خہ بیہر دہرؤن) بو کوکردنہ وہی دہستکہوتہ کان، وتیان: لیمان بگہرین با شوینتان بکہوین... ٹہمانہ دہیانہ ویت؛ ویست و فرمانی خوا بگورن، پییان بلی: ٹیوہ ہہرگیز شوینمان ناکہون.. چونکہ خوایش ہہروای فہرموہ و پیشتر ہہروا بریاریداوہ، کہچی ٹہوان دہلین: نہ خیر خوا ریگہی لہ ٹیمہ نہ گرتوہ، بہ لکو ٹیوہ حہسوودیمان پی دہبہن بوہ نایہن بہ شدار بین، (خوا دہفہرموویت) نہ خیر؛ حہسوودیتان پی ناپہن، بہ لکو ٹہوانہ کہ میک نہ بیٹ لہ فرمانی خوا تیناگہن (تہنہا چاویان برپوہتہ سامان و دہسکہوتہ دنیا بیہ کان).

إِنَّا الَّذِيكَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهُ بِدَا اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَتَ فَإِنَّمَا يَكُفُّكَ عَنْ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ
اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُوْنَا فَأَسْتَغْفِرْنَا بِمَوْلَانِ
يَأْتِيهِمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ فَلَئِمَّا يَكُفُّ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنَّ أَرْذَلَكُمْ أَضْرًا أَوْزَادَ بِكُمْ نِقْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرَبِّيَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ أَنْ لَنْ تَسْأَلُوا
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى
مَعَانِدِ لَنَا تُدْرِكُونَا يُدْرِكُكُمْ بَرِيْدُونَ أَنْ يَسْأَلُوا
كَلِمَةً اللَّهُ قُلْ لَنْ تَسْأَلُونَا كَلِمَةً قَالِكُمْ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُّونَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَفَقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

قُلْ لِلْمُحْسِنِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُنُدٌ عِنْدَ رَبِّي فَوَرَأُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 فَغَدَاؤُهُمْ أَوْ مُسْلِمُونَ فَإِنْ طَلَبُوا بُرْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ عَدَاؤًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَانِهِ
 كَثِيرَةٌ يَأْخُذُ بِهَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُ بِهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ آيَاتِ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَهَدَىٰكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَالْآخِرَىٰ لَكُمْ نَقْدَرُوا أَعْلَمَهَا فَذَا اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ فَتَنَّاكُمُ اللَّيْلُ نَافِرًا
 لَوَلَّوْا الْأَذْيَارَ ثُمَّ لَا يُحَدِّثُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِلَّا لَأَنْصَبْنَا ﴿٢٣﴾ سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي فَخَّلَتْ مِنَ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلشَّيْءِ اللَّهُ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

(۱۶) ئی محمد ﷺ بلی: بهوانه‌ی که سه‌ریچیان کردوه؛ له
 عه‌ربه بیایان نشینه‌کان: ئیوه له ناینده‌دا بانگ ده‌کرین بو
 جه‌نگ له گه‌ل قه‌وم و هوزیکدا که نازو جه‌نگاوه‌رن، ئه‌وسا
 یان دژیان ده‌جه‌نگن، یان خو‌یان (له ئه‌نجامی بیرکردنه‌وه و
 تیروانیندا) به‌یی جه‌نگ موسلمان و ته‌سلیم ده‌بن، جا ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانبه‌ردار بن، خوا پاداشتی چاکتان پی‌ده‌به‌خشیت، به‌لام
 ئه‌گه‌ر یاخی بسن و وه‌کو ئه‌وسا و خو‌تان بشارنه‌وه و
 سه‌ریچی بکن، خوا سزایه‌کی به‌ ئیستان بو پیش ده‌هیئت.
 (۱۷) ئه‌و که‌سه‌ی کویره یان شه‌له یان نه‌خوشه، گونا‌هبار
 ناییت (ئه‌گه‌ر له غه‌زادا به‌شداری نه‌کات) ئه‌وه‌ی که
 فه‌رمانبه‌رداری خواو پیغه‌مه‌ره‌که‌ی بکات، ده‌یخاته‌باخه‌کانی
 به‌هه‌شته‌وه که چه‌نده‌ها رو‌بار به‌ژیر دره‌خت و کوشکه‌کانیدا
 ده‌روات، ئه‌و که‌سه‌ش که سه‌ریچی بکات، خوا‌ی گه‌وره
 سزای به‌ ئیش و نازاری ده‌دات. (له ئیو دوزخدا).

(۱۸) سویند بیټ؛ خوا‌ی گه‌وره رازی بووه له‌و باوه‌رداران‌ه‌ی که په‌یمان‌یان له‌گه‌لدا به‌ستیت له ژیر دره‌خته‌که‌دا
 هه‌ر خویشی ئاگادار بوو به‌وه‌ی له‌ دله‌کانی‌اندا هه‌یه (له‌ نیاز پاک‌ی و دل‌سو‌زی) هه‌ر بو‌یه ئارامی و هه‌یمنی و
 ئاسوده‌یی دابه‌زانه‌ سه‌ریان و پاداشتی به‌مژده‌ی سه‌رکه‌وتنیکی نزیك دانه‌وه.
 (۱۹) هه‌روه‌ها به‌لینی چه‌ندین ده‌سکه‌وتی زوری پیدان، که له ناینده‌دا ده‌ستیان ده‌که‌و‌یت و وه‌ری ده‌گرن، خوا
 هه‌میشه‌و به‌رده‌وام بالاده‌سته به‌سه‌ر خوانه‌ناسانداو دانایه و ده‌زانیټ چ کاتیټ ئیمانداران سه‌ر ده‌خات.
 (۲۰) هه‌روه‌ها خوا به‌لینی ده‌سکه‌وتی زوری پیداون، له ناینده‌دا ده‌ستان ده‌که‌و‌یت و وه‌ری ده‌گرن، به‌لام جارئ
 ئیستا هه‌رئه‌وه‌ی پی به‌خشیوون (مه‌به‌ست ده‌سکه‌وته‌کانی خه‌ببه‌ره) ده‌ستی خه‌لکیشی لی کو‌تا‌کردن (مه‌به‌ست
 قوره‌یشه که به‌هو‌ی ریکه‌وته‌که‌ی حوده‌بییبه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره له به‌گزا‌چوونی موسلمانان ده‌ستی به‌سته‌نه‌وه)، تا
 ئه‌م ده‌سکه‌وت و سه‌رکه‌وته‌ بیته‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز بو ئیمانداران (که خوا یارو یاوه‌رو پشتیوانیانه)
 هه‌روه‌ها رینمو‌ویتان بکات بو ری‌بازی راست و دروست (له به‌ره‌و پیش بردنی بانگه‌وازدا).
 (۲۱) چه‌ندین ده‌سکه‌وتی تریشان بو هه‌یه که ئیستا ده‌ستان به‌سه‌ریدا نه‌رپو‌یشتوه، به‌راستی خوا خو‌ی چاک
 به‌و ده‌سکه‌وتانه ده‌زانیټ که به‌رپوه‌یه بو‌تان، هه‌میشه و به‌رده‌وام خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ره‌موو شتی‌کدا هه‌یه.
 (۲۲) خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی کافرو بی‌باوه‌ر بوون دژئ ئیوه جه‌نگیان به‌ریا بگردایه، ئه‌وه ده‌شکان و هه‌لده‌هاتن،
 پاشان دو‌ست و پشت‌گیریکیان نه‌ده‌بوو. (تافریایان بکه‌و‌یت).
 (۲۳) (شکست و هه‌لاتنی کافران له جه‌نگی موسلماناندا) هه‌رده‌م به‌رنامه و یاسای خوا بالاده‌سته هه‌رله‌دیرین
 زه‌مانه‌وه بو‌یه، هه‌رگیز نایینیت به‌رنامه و یاسای خوا گو‌رانی به‌سه‌ردا بیټ (به‌مه‌رجئ موسلمانان کان به‌جوانی
 ئیسلام پیاده بکن).

(۲۴) ہر ٹہو خواہیہ دەستی بی باوہ پرائی لہ ئیوہ بہستہ وہ (نہ یھیشت بہ گژتاندا بی) دەستی ئیوہ شی گرتہ وہ دژیان و (نہ یھیشت جہنگ بییت)، دواى ٹہوہی ئیوہی زال کرد بہ سہریاندا لہ ناو جہرگہی مہ ککەدا، خوا ہہ میسہو بہردہوام بینایہ بہوہی کہ دەیکەن.

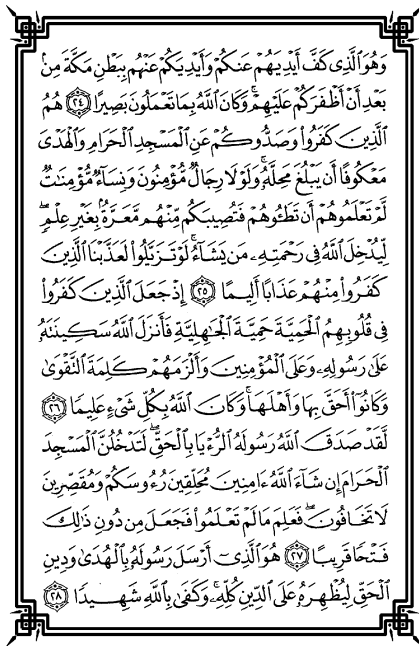
(۲۵) ٹہو خراپکارانہ ٹہوانەن کہ کافرو بی باوہ پرن و کاتی خوئی ریگہشیان لی گرتن بگہنہ کہعبہی پیروژو نہ یانہیشت ٹہو مہرومالاتہی کہ گل درابوونہوہ بو قوربانى بگاتہ جیی خوئی، خو ٹہ گہر لہ بہر ٹہو پیانو ٹافرہ تہ موسلمانانہ نہ بوایہ کہ نہ تاندەناسین و پیشیلتان دەکردن (لہ ناو شاری مہ ککەدا ماپونہوہ) ٹہوسا عہ بیدار دەبوون و بارودوخیکی گرانتان تووش دەبوو بی ٹہوہی بزائن، (ٹہ گہر لہ بہر ٹہوہ نہ بوایہ مو لہ تی ئیوہ مان دەدا بہ ہیرش بردنہ سہر قورہیش)، ٹہ مہش بو ٹہوہی خوای

پہرہردگار ٹہو کہ سانہی دەہوئیت و شایستەن بخاتہ ژیرسایہی سوژو بہزہیی خوہوہ، خو ٹہ گہر موسلمان لہ کافران جیابوونایہ لہ مہ ککەدا، بیگومان ٹیمہ بہ دەستی ئیوہ سزای بہ سوئی بی باوہ پرائمان دەدا.

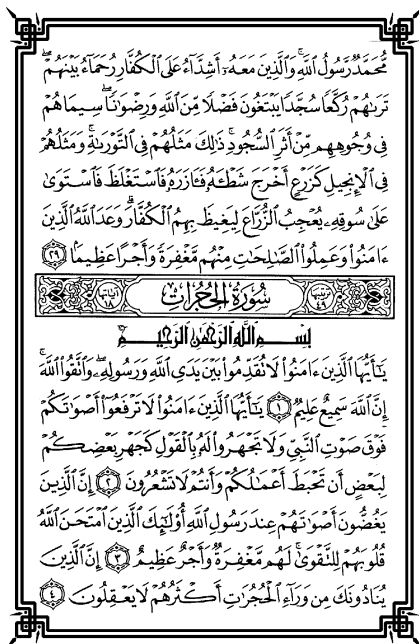
(۲۶) سزای کافران لہ بہر ٹہوہیہ دەمارگیریان خستوتہ ناو دل و دەروونی خویانہوہ، کہ دەمارگیری نہ فامی یہ، جا خوا ئارامی و ئاسوودہیی دابہ زاندہ سہر پیغہ مہرہ کہی و سہر ئیمانداران (ئیتیر دلخوشن بہ ریکہ وتنہ کہ و دەرہ نجامہ کانی) خواى گہورہش پابہندی خواناسی و پاریزکاری کردن، ٹہوان شایستہی ٹہو بہ ہرہیہن و مہردی ٹہو ریژەن... دلنابن ہہ میسہ و بہردہوام خوا بہ ہہموو شتیک تہواو زانایہ.

(۲۷) سوئند بییت خوا خہونی پیغہ مہرہ کہی بہراستی، وەك خوئی ہیناوتہ دی کہ دەفہرموئیت: بہم زووانہ ئیوہ بہ ہہموو ئارامی و ئاسوودہییہ کہوہ بہوئستی خوا دەچنہ ناو کہعبہی پیروژوہ، (عہمرہ بہجیدہہیین) سہرتان دەتاشن یان کورتی دە کہنہوہ بی ٹہوہی ترس و بیمتان لہ کہس ہہ بییت، جا ٹہوہی نہ تانزانیوہ خوا دەیزانی، کہ جگہ لہم سہرکہ وتنہ سہرکہ وتنیکی نزیکى تری بو پریارداون و پیتان دە بہ خشیت (کہ غہزای خہ بیہرہ)..

(۲۸) خوا ٹہو زاتہیہ کہ پیغہ مہرہ خوئی رەوانہ کردوہ، ہاوری لہ گہل ریئمووی و پە یامی راست و دروستدا، بو ٹہوہی زالی بکات بہ سہر ہہموو پە یام و بہرنامہیہ کی تردا، خوا خوئشی بہسہ؛ بو شایہ تیدان و ئاشکرا کردنی ٹہو راستی یہ.

(۲۹) محمد ﷺ رےوانه کراوی خوایه، ئهوانهش که له خزمه تیدان و شوپنی که وتون توند و تیزن بهرامبهر بی باوه پان (له گورپانی جه نگدا) به به زهیی و میهره بان له نیوان خویندا، ده یانینیت سه رگه رمی نویژ و خواپه رستین، کرنوش و سوژده ده بن، هه رده م ناواتیان به ده سه تهنانی رهامه ندنی و پایه به ززی به له لای خوا، نیشانه ی چاک و پاکیشان له ناوچه وانساندا دیاریه و ده رده وشیته وه له ئه نجامی سوژده بردن و خوا په رستیاندا، جا ئه و به ریزانه ئه وه نمونه و پیناسه یانه له ته وراتدا، نمونه و پیناسه شیان له ئینجلیدا وه ک روه کی که وایه که له سه ره تاوه چه که ره ده ربکات، جا به رده وام به هیژ بیّت، پاشان ئه ستورر بیّت و رابوه ستیّت له سه ره ده که ی، ئه وه نده زو و پی بگات کشتیاره کان سه رسام بکات و پیمان سهیر بیّت: چون وایه پیگه یی؟! چون ناوا خو ی گرت؟! ئه م پیناسه یه بو ئه وه یه خوا ئیش و سوی بکاته دل وده رونی کافرانه وه، جا خوا ی به ده سه لات به لینی به وانه داوه که باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه له و جوره ئیماندارانه: که لیخوشبوون و پاداشتی گه وره و بی سنووربان پیده به خشیت. (له به هه شتی به ریندا، له سایه ی رهمه ت و سوژو میهره بانی خویدا).

سورہتی (الحجرات)

به ناوی خوا ی به خشنده و میهره بان

- (۱) ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه پیشی خوا و پیغه مبهری خوا مه که ون له بریار و پیشنیاردا، له خوا بترسن و پاریزکاربن، چونکه به راستی خوا بیسه ره به گوفتارتان، زانایه به نیازو نهیینه کانتان.
- (۲) ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیناوه؛ ده نگتان به سه ره ده نگه پیغه مبهردا ﷺ به رز مه که نه وه له کاتی گفتوگودا، قسه ی بی په رده مه کهن له خزمه تیدا، وه کو بو یه کتری ده کهن، نه وه کو کرده وه کانتان پوچ بیته وه و هه ستیشی پی نه کهن.
- (۳) به راستی ئه وانه ی که ده نگیان هیواش ده که نه وه له خزمه ت پیغه مبهری خوا، ئه وانه ئه و که سانه ن که خوا ی گه وره دل کانیا نی زاخاوداوه بو ته قوا و خواناسین، ئه وانه لی خوشبوون و پاداشتی گه وره و گرانبه ها بو یان ناماده یه.
- (۴) به راستی ئه وانه ی له ده ره وه ی ژووره کان بانگت لی ده کهن؛ ئه وانه زوربه یان نه فامن و ژیری وه رناگرن (چونکه ره وشتی کومه لایه تی دروستیان له و بواره دا ره چا و نه کردووه).

(۵) خو ئے گھر ئےوانه خو گربونایه: تا ده چوبته دهره وه بو لایان، ئه وه چاکتر و رهواتر بوو بویان (له گهل ئه وه شدا ههر) خوا لیخو شبوو میهره بانه، (ده کریت ئه م چوار ئایه ته رینمووی بیټ بو سهرجه م ئیمانداران، تا ریزی پیشه واکانیان بگرن).

(۶) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه ئه گهر که سیکی مستمانه پی نه کراو هه والیک ی بو هینان؛ خیرا بروای پی مه که ن، به لکو سهرنج بدن، لی بکولنه وه تا بوتان روون ده بیته وه، نه وه کو تازارو ناخوشی و گیروگرفت بو خه لکی و بو خوشتان دروست بکه ن به نه زانی، له وه و دوایش په شیمان بینه وه له و کاره ی که پی هه ستاون.

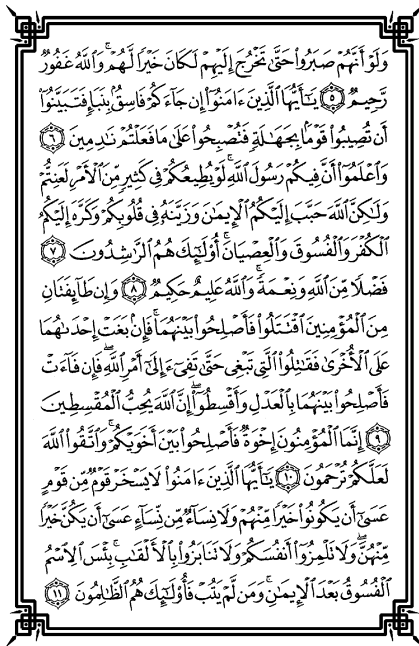
(۷) ئیوه دنیا بن و بزنان که پیغه مبه ری خوا ﷺ له ناواتاندا به (پرس و رای پی بکه ن) زور شت هه یه ئه گهر ئه و؛ به پای ئیوه ی بکر دایه تووشی گیروگرفت و ناخوشی ده بوون... به لام خوا ئیمان و باوه ری له لا خوشه ویست کردوون و له دل و دهر و نتاندا رازاندویه تبه وه... له و لایشه وه کوفرو بی باوه ری و گونا هوو یاخی بوون له فه رمانی خوی لا تال و ناشیرین کردوون، ئا ئه وانه ی به و شیوه یه ن دیاره که ریگه ی ژیری و سهر فزایان گرتو ته به ر.

(۸) ئه مه ش خوی ریزو به خششیک ی تابه تی و نازو نیعمه تیکه له لایه ن خوا وه پیمان دراوه، خوایش ته واو زاناو داناو کار به جیبه.

(۹) ئه گهر دوو دهسته، یان دوو تاقم له موسولمانان بوو به شه ریان، ئه وه دهسته جی هه ول بدن ریکیان بخه ن و ناشتیا ن بکه نه وه، خو ئه گهر لایه کیان ههر ده ستریزی ده کرده سهر لاکه ی تر، ئه وا ئیوه به گز ئه وه یاندا بچن که سته م و ده ستریزی ده کات، هه تا ده گه ریته وه بو فه رمانی خوا... جا ئه گهر لایه نه سهر که شه که بو فه رمانی خوا سهر ی دانه وان، ئه وه ئیوه ناویژوانیه کی دادگه رانه له نیوانیاندا بکه ن و دادپهروه ری ئه نجام بده ن، چونکه به راستی خوا ئه وانه ی خو ش ده ویت که دادپهروه ری ئه نجام دده ن.

(۱۰) له راستیدا ههر ئیمانداران برای یه کن، که واته هه رکاتیک له نیوان دوو براتاندا ناکوکی په یدا بوو، ئیوه نیوانیان چاک بکه ن و ناشتیا ن بکه نه وه، هه میسه له خوا بترسن و پاریزکار بن، بو ئه وه ی ره حمتان پی بکریت.

(۱۱) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه! هیچ که س و هیچ هو زیک گالته به که س و هو زیک تر نه کات، چونکه له وانیه ئه وان چاکتر بن له مان، ژنانیش باگالته به یه که نه که ن، چونکه له وانیه گالته پیکراوه کان له وان چاکتر بن... سووکایه تی به خوتان مه که ن و به کتری عه بدار مه که ن (چونکه سووکایه تی به یه کتر سووکایه تی به به خوتان) ههروه ها ناوو ناتوره ی ناشیرین بو یه کتر دامه تاشن، ئای که چه ند ناشیرنه ناوو ناتوره ی خراپ له دوا ی باوه ره یان و موسلمان بوون، ئه وه ش ته وه ی نه کردیټ و په شیمان نه بو یته وه له گونا هه کانی، به راستی ئه و جو ره که سانه ههر خویان سته م پیشیه و سته مکارن.

(۱۲) ئہی ئہو کہسانہی باوہرتان ہیئاوہ، خوٲتان زور بپاریزن له گومانی خراب، لهراستیدا هندی لهو گومانانہ گوناہو تاوانن (بویہ حہق وایہ لههہموو گومانیک خوٲپاریزین)، بهشوین کہمو کوورپی و عہیب و عاری یه کتردا مه گہرپن و سیخوری مه کن و له پاش مله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراب مه بن، ئایا کہستان خوٲی دیت له وهی گوٲشتی برای خوٲی به مردووی بخوات؟! دیارہ کاری واتان زور پی سہخت و ناخوشہ، دهی کہواتہ له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکہ بهراستی خوا تہوبہی خہلکی وورده گریٲ و میہرہبانہ بویان.

(۱۳) ئہی خہلکینہ بیگومان ئیمہ هہموو تانمان له نیرو میہک دروستکردووہ (کہ باوکہ ئادہم و دایکہ حہواہ) و کردوومانن به چہندہا گہل و تیرہ وھوزی جوربہ جور، تا یه کتر بناسن و پەیوہندیٲان خوٲ بیٲ به یه کہوہ...

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِنْتِهٰى
وَلَا يَحْسَبُوْا وَلَا يَحْتَسِبُوْا بَعْضُكُمْ بَعْضًا اٰجِبًا اٰحَدُكُمْ اَنْ
يَّكُوْلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مِثْلًا فِكْرَهُمْوَهُ وَالْقَوَالُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ
شُعُوْبًا وَّاٰبِلًا لِّتَعَارَفُوْا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اِنَّا اٰمَنَّا قُلْ لَمَّ تُوْمِنُوْا وَلٰكِن
قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ لَا يَلْبَسْكُمْ مِّنْ اَعْمٰلِكُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَا لِمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ لَمَّ يَرْتَضُوْا
وَيَجْهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُوْلٰئِكَ هُمُ
الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يَدْبِرُكُمْ وَاَللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
﴿١٦﴾ يٰۤمُنُوْنَ عَلَيْكُمْ اَنْ اَسْلَمُوْا قُلْ لَا تَمْنُوْا عَلٰى اِسْلَمِكُمْ بَلِ اللّٰهُ
بِعَمَلِكُمْ عَلِيْمٌ اَنْ هَدٰىكُمْ لِاِيْمٰنٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَللّٰهُ صَبِيْرٌ يَّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

بهراستی بهرپزرتیتان لای خوا ئہو کہسانہتانه کہ زورتر له خواترسه و فہرمانبہرداری خواہ، بیگومان خوا تہواو زاناو ئاگاہ بہهہمووان.

(۱۴) هندیک له بیابان نشینہ عہرہبہکان وتیان: باوہرمان ہیئاوہ و موسلمانین، پییان بلی: نہخیر، باوہرتان نہ ہیئاوہ، بہلام بلین: بہ ناچاری موسولمان بووین، چونکہ ہیشتا باوہ نہ چوتہ ناو دلہ کانتانہوہ و تیایدا جیگیر نہبووہ (چونکہ ماوہیہکی دهویت تا تی ده گہن)، خوٲ ئہ گہر بہراستی ئیوہ گوٲرایہ لی فہرمانی خواو پیغہمبہری خوا بن، ئہوہ خوی گہورہ له پاداشتی چاکہ کانتان هیچ کہم ناکاتہوہ، چونکہ بهراستی خوا تہواو لیخوشبوو میہرہبانہ.

(۱۵) بیگومان ئیماندارانی راست ئہوانہن کہ باوہریان بہخواو پیغہمبہری خوا ہیئاوہ و پاشان نہ کہوتونہتہ هیچ گومان و دوودلیہ کہوہ، بہخویان و سہرو مالیشیانہوہ تیکوٲشاوون و تیدہ کوٲشن له پیئاوی ئاینی خوادا، له راستیدا هہر ئوانہ راست و راستگوٲن.

(۱۶) ئہی محمد ﷺ بلی: ئایا ئیوہ خوی گہورہ له ئاینی خوٲتان ئاگادار ده کہن و پیی رادہ گہیہنن، له حالیکدا خوا زانایہ بہ ہہرچی له ئاسمانہکان و زہویدا ہہیہ، و ہہر ئہ و خواہیہ بہ ہہموو شتیٲک تہواو زاناو ئاگادارہ؟!

(۱۷) ئہوانہ منہت ده کہن بہسہر توٲدا کہ گوایہ موسلمان بوون، پییان بلی: منہت مه کہن بہسہرمندا لهسہر موسلمان بوونہ کہتان، بہلکو خوا منہت دهکات بہسہر ئیوہدا کہ ہیدایہتی داوون بو ئیمان و باوہر ئہ گہر ئیوہ راستگوٲن. (بہراستی ئیماندارو موسلمان).

(۱۸) بیگومان خوا نہیئی و شاراوہکانی ئاسمان و زہوی دهزانیٲت، ہہروہا خوی گہورہ بیئایہ بہ ہہموو ئہو کردہوانہی کہ ئہنجامی دہدہن هیچ شتیٲک لهو زاتہ شاراوہ نیہ و ہیچیشی لی وون نایٲت.

سورہتی (ق)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) سہرنجی تاییہ تی ۱ لاپہرہ ۴۸۳ بدہ، سویند بہم قورٹانہ کہ خاوهنی ریز و شکومہندی یہ (تو ٹہی محمد ﷺ نیردراوی لہ لایہن خواوہ).

(۲) خہ لکی، باوہریان نہ کرد، بہ لکو سہرسام بوون لہوہی کہ یہ کیک لہ خویان نیردراوہ تا دایان بچلہ کینیت و بیداریان بکاتہوہ، ہہر بویہ کافران وتیان: ٹہمہ شتیکی سہیرو سہرسورہینہرہ...

(۳) ٹایا کاتیک مردین و بووینہ خاک زیندو دہیینہوہ؟! دواي مردن گہرانہوہ ٹہستہمہ! (بہروہردگاریش لہ وہ لامیاندا دہفہرمویٹ):

(۴) بہراستی ٹیمہ ہہردہم دہزائین کاتیک کہ مردن، زہوی چوں بہرہبہرہ لاشہیان دادہرزینیت و دہیکاتہوہ بہ خاک، ٹیمہ تو مارگہی تاییہ تیمان ہہیہ، کہ ہہموو شتیکی تیدا تو مارہ و ہیچ شتیکی لہبارہی ٹہوانہوہ لہ ٹیمہ شراوہو ہزر نیہ.

(۵) بہلام ٹہمانہ دژی راستین کاتیک بویان ہات بروایان پیئ نیہ، بہوئی ٹہوہوہ ٹہوانہ لہ سہرگہردانی و سہریشیواویہ کی ٹالوزدا دہژین (ہہر روژہی قسہیہک ڈہ کهن ہہر بہنییک جورہ گومان و دودلیہک دروست دہ کهن).

(۶) ٹایا ورد نہبوونہتہوہ لہو ٹاسمانہی کہ بہ راسہریانہوہیہ: چوٹمان دروست کردوہوہ و رازاندوومانہتہوہ بہجوریک ہیچ کہم و کووری و کہلینیکی تیدا نیہ؟!

(۷) ہہروہا زہویمان راخستوہوہ و بلاومان کردوتہوہ و کہژو کیومان لہسہری دامہرزاندوہوہ و لہ ہہموو جورہ روہ کیکی جوان رازاوہمان تیدا رواندوہ.

(۸) ٹہمانہ ہہر ہہمووی بو روشنکردنہوہی دل و یادخستہوہیہ بو ہہموو ٹہو بہندانہی کہ بہلای ٹیمہدا دینہوہ و رہزامہندی ٹیمہیان مہبہستہو گوپرایہلی فرمانہکان ٹیمہن.

(۹) ہہروہا لہ ٹاسمانہوہ ٹاویکی بہ پیت و بہرہ کہتمان ہہردہم داہہرزاندوہوہ جا بہوئی ٹہوہوہ چہندہا باخ و دانہویلہی ٹہو کشتوکالانہی کہ درہو دہ کرین دہروینین.

(۱۰) ہہروہا دارخورمای قہشہنگ و بلندیش دہیین کہ سہری ہہلداوہ، کہ ہیشوہوہ خورمای جوان و لہسہر یہک و ریزکراو دہگریٹ.

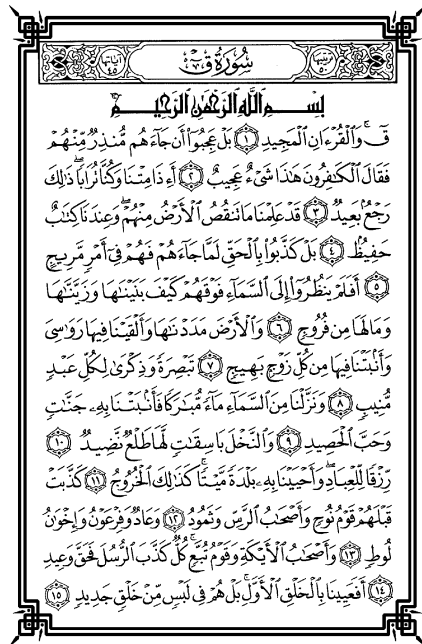
(۱۱) ٹہمش بو ٹہوہی بیبتہ رزق و روژی بو بہندہکان... ہہر بہو ٹاوو بارانہ شوینہ مردوہوہکان زیندوودہ کہینہوہ، ہہر ٹاوہایش لہ دواي مردن ٹیوہ لہخاک دینہ دہروہ.

(۱۲) پیئ ٹہمانیش، قہومی نوح، پیغہمبہرہ کہیان بہ دروژانی... ہہروہا خاوهن بیرہکان و ہوژی ٹمودیش.

(۱۳) ہہروہا قہومی ہود و فیرعون و براکانی لوط، (واتہ: قہومہ کہی)

(۱۴) خاوهن باخہ چرہکان و قہومہ کہی - تبع - یس، (کہ یہ کیک بووہ لہ پاشاکانی دہولہ تی حمیہری لہ یہمہن)... ہہر یہ کیک لہوان باوہریان بہ پیغہمبہرہ کانیاں نہ کرد، بہوئی ٹہوہوہ شایستہی پیشہاتنی ہہرہشہی ٹیمہ بوون.

(۱۵) ٹایا ٹیمہ لہ سہرہتا و یہ کہم چاردا کہ ٹہو خہلگہمان دروست کرد ماندوو بووین و گیروگرفت ہاتہ ریمان؟! نہخیر ماندوو نہبووین، بہ لکو ٹہوان لہ گوماندان بہرامبہر بہ دروست بوونہوہیہ کی تازہ.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ نُورًا مَّا نُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَحَنَافَرَّبْنَا إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ نَادَى الْمَلَائِكَةَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
 ﴿١٧﴾ مَا لَافُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةٌ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهْيٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَفَصَّلْنَا الْيَوْمَ الْحَيِّدَ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ فَرِيضَةُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ الْيَاقِي فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَنَائِرٍ
 عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَاعٌ لِلخَيْرِ مَعْتَرِضٌ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ الْكَلِمَا
 عَآخِرًا فَالْقِيَامَةُ فِي الْعَدَايَا الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ فَرِيضَةُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ
 وَلَكِنْ كَانُ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْضَعُوا لِدَى وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ﴿٢٨﴾ مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ لَدَى وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأَرْزَقْتِ
 الْجَنَّةَ الْمُنْفِقِينَ وَعَرَبِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا نُوَسْوِسُ لِكُلِّ آوَابٍ حَافِظٍ
 ﴿٣٢﴾ مَنْ حَسِبَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ آذْخُلُوْهَا
 وَسَلِّمُوا فِيهَا يَوْمَ الْقَوْلِ ﴿٣٤﴾ لَمْ يَأْتِ شَاءَ مِنْ رَبِّهَا وَلَا دِينًا مَّرِيدٍ ﴿٣٥﴾

(۱۶) سویند به خوا ئیمه ناده میزادمان دروستکردووه و دهنانین چی به دل و دهروویندا دیت... ئیمه له شارپه گی دلی لیسئ نزیکتیرین.

(۱۷) کاتیک دوو فریشته چاودیره که ی ناده میزاد که له لای راست و چه پیه وه دانیشتون، (هموو گوفتارو کرداریکی تو مار ده کن به دزگای زور پیشکه وتوو)...

(۱۸) جانی میزاد هر قسه یه کی له دم دهرچیت خیرا چاودیریکی ناماده؛ تو ماری ده کات.

(۱۹) ئه ی ئینسان؛ (ساتیک دیت که) ته ننگانه ی مردن و نازاره کانی یه خهت پی ده گریت، هاوری له گه ل راستی یه کاند، ئه وساییت دهرتیرت؛ ئا ئه و حاله ئه و به سه رهات و رو داوه یه که خو ت لی لاده دوا په نات لی ده گرت.

(۲۰) له وه دوا فوو ده کریت به صوردا، ئیتیر ئه وه روژی پیشهاتنی هره شه و ناگادار کردنه وه کانه.

(۲۱) روژی قیامت دیت و هموو که سیک دوو که سی له گه لدا یه، یه کیکیان پیش خویداوه و ده یگه یه نیت، ئه وی تریشیان شایه ته به سه ریه وه.

(۲۲) ئه وسایه یه که یه کی بی باوه ران دهرتیرت؛ سویند به خوا تو له م به سه رهاتانه بی ناگابوویت و گوئی خو ت لی خه واندبوو، ئیستا ئیمه په رده مان له سه ر چاوه کانت لاداووه هموو شتیک وه کو خو ی دهبینیت و ئه مرو چاوه کانت تیژه...

(۲۳) جا فریشته ی هاوه ل و چاودیری روو به په روه ردگار ده لیت: هرچی کارو کرده وی ئه م ئاده می یه هه یه هموو ی ئه وه ته لای من و یاداشت و تو مارم کردوو. (۲۴) (دوای لیپر سینه وه، خوا فه رمان ده دات به دوو فریشته که) هرچی کافرو بی باوه ریکی سه رکه ش و بوغن هه یه فری بدنه ناو ناگری دوزه خه وه... (۲۵) ئه وه ی که هه میشه به توندی قه ده غه ی هموو خپرو چاکه یه کی ده کرد، مافی خه لکی پیشیل ده کرد، خو ی به گومان بوو، خه لکیشی ده خسته گومانه وه... (۲۶) هاوه ل و شه ریکی بو خوا به روه دهنانی... که واته ئپوه هه ردووکتان ئه و ئاده می یه فری بدنه ناو سزای سه خته وه. (۲۷) هاوه له شه یتانه که شی پاکانه ده کات و ده لیت: په روه ردگار، خو من له خسته م نه بردوو، من سه رکه شم نه کردوو، خو ی تاوانباره، خو ی له نیو گو مرایی و سه رلیشبو اویه کی دوردا تقووم بوو بوو.

(۲۸) (جا ئه و کاته ی شه یتان و ناده میزاد لای خودا ده بیته کی شه یان، خوا بی دهنگیان ده کات) ده فه رمویت: شه ره ده می له لای مندا مه کن، به راستی من پیشتر هه ره شه ی هاتنی ئه م روژه م خسته بووه به رچاوتان و، پی م راگه یاندبوون.

(۲۹) ئیتیر قسه و بریاری من ناگوریت و هه لئاوه شیتته وه... من هیچ کات سته مکاریش نیم له به نده کانم. (۳۰) روژیک دیت به دوزه ده لین: ئایا پر بوویت؟ ئه ویش له وه لامدا ده لیت: ئایا که سی تر ماوه خه لکی زیاتر نیه؟! (۳۱) له ولایشه وه به هشت نزیک خراوه ته وه له خواناس و پاریزکارو باوه رداران، بی ئه وه ی دور بیت لیسان (پیشان دهرتیرت): (۳۲) ئه مه ئه و به لینه بوو پیتان درابوو، بو هه موو ئه و که سانه ی که زور ته وه به کارو خوپارین له گوناوه ناهه رمانی خوا.

(۳۳) هر که س له خوی میهره یان بترسیت و له په نه اندا خو ی له گوناوه بپاریزیت و به دلکی به ناگا و ته وه کاره وه بو باره گای خوا بگه ریته وه... (به و به خته وه رانه دهرتیرت): (۳۴) به فه رموون بچنه ناو به هه شته وه له گه ل ناشتی و نارامی وه یمیندا، ئا ئه وه ئیتیر روژی نه مریی و نه براوه یه. (۳۵) هرچیش داوای ده کن و هزی لی ده کن بویان ناماده یه تیایدا، زور له وه ش زیاترمان لایه.

(۳۶) خَوَّ تَيْمَةً جَهَنَّمِهَا هَوَّزُو نَهْتَهُوهُ يَپْشِ تَهْوَانِمَان لَه نَاو
بردووه، که تَهْوَان لَه مان به دهسه لَاتترو به توانتر بوون... خَوَّ
تَهْوَان به شاره کان و شوینه وارہ کاندَا گهروان و تَپِپِهَر بوون،
تَا يَا هِيچ دهر بازبوونیک لَه سزاکانیان به دی کرد؟!

(۳۷) به رَاسْتِي تَا لَهو به سه رهاتانه دا یاداوهری هه یه بو که سَبِکْ
دَلِیکِ زیندووی هه بیِت، یاخود گوی بَو قورئان رَادِیْرِیْت،
لَه کاتیکدا تَامَادَه بیِت بَو فهرمانبهرداری و تَه نجامدانی هه موو
کاریکی دروست.

(۳۸) به رَاسْتِي تَيْمَةً تَاسَمَانَه کان و زهوی و هه رچی لَه
نِیَوَانِیَاندا هه یه به شهش رَوَّز دروستمان کردوون، هِیچ
ماندویه تیه کیش روی تی نه کردین.

(۳۹) جَا تَو تَه ی پیغه میهر رَعْلَه دَان به خَوْتَا بگره لَه به رامیهر
تَهو هه موو ناحه قی و نادروستیانه وه که ده یَلِیْن و دِیْتَه رِیْت،
(بو بهرگه گرتنی تَهو گیروگرتانه ی که بَوْت پِیْش ده هِیْنِیْن،
پِیْش خَوْر هه لَاتن و پِیْش تَاوَابوونی ته سیبجات و سوپاس و
ستایشی په روهردگارت بکه.

(۴۰) لَه شه وگارشیدا ته سیبجات و ستایشی خوا بکه،
هه روهها لَه دَوای نَوِیْزَه کانیش.

(۴۱) گویش چاک رابگره!! رَوَّزِیک دِیْت بانگ و یِزِیک بانگ ده کات لَه شوینیکی نزیکه وه...

(۴۲) تَهو رَوَّزَه ده نگیکی زور بهرز و سامناک به راستیی ده بیستن، دیاره که تَهو رَوَّزِی هاتنه دهره وه یه لَه توئی
خاکدا، رَوَّزِی زیندوونه وه یه!!

(۴۳) به رَاسْتِي هه ر تَيْمَةً زِيَان دهبه خشین و ده شیان مرینین، گه رانه وهش هه ر بَو لای تَيْمَه یه.

(۴۴) رَوَّزِیک دِیْت زهوی لَه تَاسْتِي تَهْوَان شَهْق دهبات و خه لکی لَه گورَه کانیان به گورچی دِیْنَه دهره وه... تَا تَهو
کُو کردنه وه یه که لای تَيْمَه کاریکی زور تَاسَانَه (بو لیبرسینه وه).

(۴۵) تَهی محمد ﷺ تَيْمَه چاک تاگادارین به وهی که ده یَلِیْن و چَوْن دژایه تی تَهْم رَاسْتِي یه ده که ن!... خَوَّ تَوَّ
زوردارنیت به سه ریانه وه تا به زور باوه ریان به سه ردا بسه پینیت... که واته تَو تَه تَهَا تَهو دت له سه ره که به قورئان
یاداوه ری تَهو که سانه بکه ییت که لَه هه ر هه شه کانی تَيْمَه ده ترسن.

سورہتی (الذاریات)

به ناوی خَوای به خشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو ره شه با و تَهو بایه ی که هه ورو هه لمی تَاو هه لده گریْت و په خشنی ده کاتوه، یان ته پ و تَوَز بهرز
ده کاتوه (که رولی هه یه لَه باران باریندا).

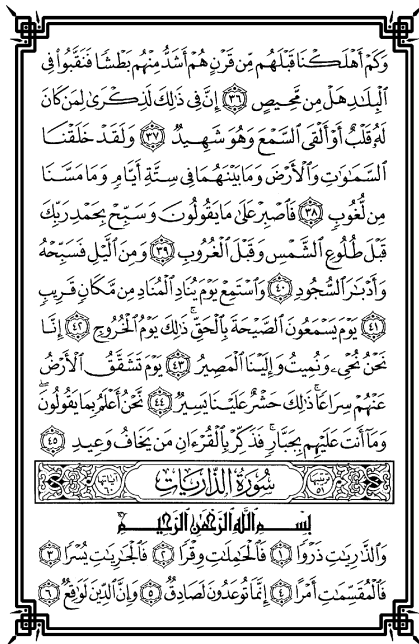
(۲) تینجا سویند به هه لگرانی باری قورس و گران (له هه لمی تَاو).

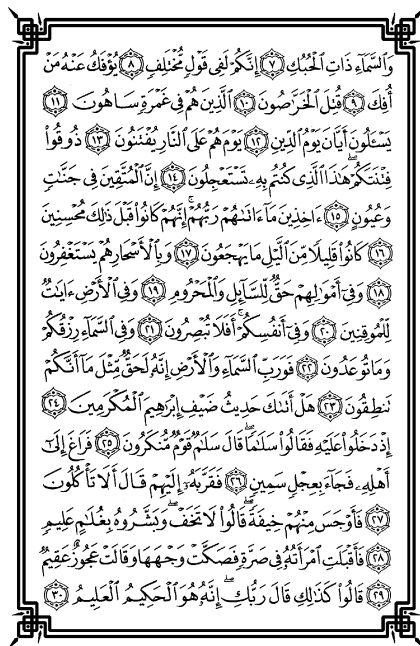
(۳) هه روهها بهو هه ورا نه که به تَاسَانِي به تَاسَمَاندا لَه شوینیکه وه ده گویز رینه وه بَو شوینیکی تر، یاخود سویند بهو
که شتیانه ی به تَاسَانِي به سه ر تَاودا دِیْن و ده چن.

(۴) تینجا سویند بهو فریشتانه ی که کاروبار دابهش ده که ن.

(۵) به رَاسْتِي تَهو به لِنَانَه ی پیتان دراوه راسته و هه ر دِیْتَه دی.

(۶) بیگومان رَوَّزِی لَی پرسینه وهش هه ر دِیْت و به رِیْوَه یه.

(۷) سویند بہ ناسمانی خاودن ریگہو ریگ و پیک و رازاوه.
 (۸) بیگومان ئہی خوانہ ناسان ئیوہ لہ گوفتاریکی بی سہروبندان کہ دورہ لہ راستی و حہقیقہ تہوہ.
 (۹) ئہو کہسہی لہ زانستی خوادا لادراوہ بہ هوئی تاوانیہوہ لہ باوہر ہیئان لادہدریت.
 (۱۰) دہک بہ کوشتچن دروزن و بوختانچیہ کان...
 (۱۱) ئہوانہی کہ لہ گومرایی و تاریکیدا روچوون و پیوہی سہرگہرمین.
 (۱۲) بہ گالتہ و تہلفیسیہوہ دہلین یان دہپرسن: روژی قیامت کہی پیش دیت؟!
 (۱۳) ئہو روژہ کہ بہرپا دہبیت ئہوانہ بہ ناگر دہبرژینین...
 (۱۴) پییان دہوتربت: بجیزن ئہو بہ لایہی کہ بہسہر خواتان ہیئا، ئہمہ ئہو سزاو ئازاریہ کہ بہ گالتہوہ پہلہ تان لہ پیشہاتنی دہکرد.
 (۱۵) بہراستی پاریزکارانیش لہ باخہ کان و کانیاوہ کانی بہہشتدا ژیانی خوش دہبہنہ سہر.
 (۱۶) ئہو شتانہی کہ پەرودگار بوئی نامادہ کردون پییان

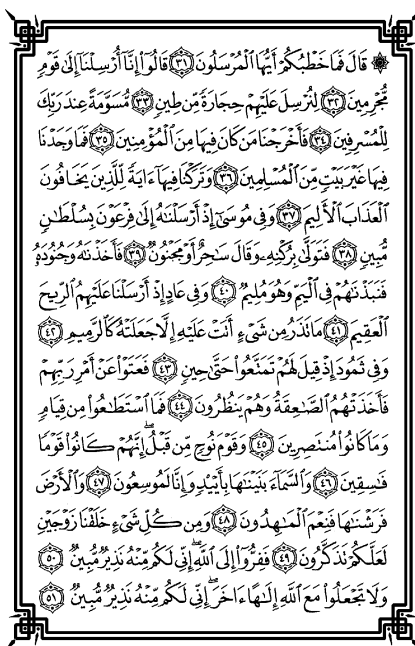
دہبہخشیت، ئہوانیش بہخوشی و شادیہوہ و ہریدہگرن، بہراستی ئہوانہ پیشتر لہ دنیا داچاکہ کارو چاکہ خواز بوون...

(۱۷) لہ شہوگاریشدا زور کم دہخوتن و رادہ کشان (چونکہ سہرگہرمی شہو نویژ و دہور کردنہوہی قورٹان و یادی خوا بوون)...

(۱۸) لہ بہرہ بیانہ کانیشدا داوای لیخوشبوونیان لہ پەرودہر دگار یان دہکرد (تا لییان ببوریت)...

(۱۹) لہ مال و سامانیشیاندا ہشی ہہ ژارو نہ دارانیان تہرخان کردبوو.

(۲۰) بیگومان لہسہر گوئی زہویدا بہلگہ و نیشانہی زور ہہیہ (لہسہر دہسہلات و زانیاری خوا) بو کہ سائیک کہ بہ شوین دلنیا پیدا دہگہرین. (۲۱) ہہروہا لہ خودی خوشتاندا (لہ ہہموو خانہیہ کی لہشدا، لہ ہہموو ئہندامیکداو، لہ ہہموو کوئہندامیکدا، لہ روح و نفس و عقلدا.. ہتد بہلگہی بی سنوور ہہیہ لہسہر زانیی و بہ توانایی و جوانکاری ذاتی بہدیہینہر) ثایا ئہوہ بو بینایتان ناخہنہ کار. (۲۲) سہرچاوہی رزق و روزیتان لہ ناسمانہوہیہ (لہ خوا داوا بکہن) ہہروہا ئہوانہش کہ بہ لیبتان پیدراوہ. (۲۳) سویند بہ پەرودہر دگاری ناسمان و زہوی، ئہو بہ لیئانہ حہقیقہت و راستہقینہیہ، ہہروہک چون ئیوہ قسہی راست و دروست دہکہن. (۲۴) ئہی پیغہمبہر ﷺ ثایا ہہوالی میوانہ بہرپزکانی ئیبراہیمت پیئہ گہیشتوہ؟ (۲۵) کاتیک چون بو سہردانی و تیان: سلاو، ئہویش و تی، سلاو لہ ئیوہش بیت، ہہرچہندہ ناتاناسم. (۲۶) ئہوسا ئیتہر خوئی دزیہوہ چوو بہہاوکاری خیزانی گویرہ کہیہ کی قہلہوی (سہری بری و سووریان کردہوہ و) ہیئای. (۲۷) بردی و لیبی نزیک کردنہوہ، فہرموی لیکردن کہ بینی ناخون، و تی: ئہوہ نافہرموون، ئہوہ ناخون؟! (۲۸) ئیبراہیم ترسیکی لیئیش (چونکہ وای زانی شتیکیان لہ ژیر سہردایہ) بوہ خیرا و تیان: مہترسہ ئیہ فریشتہین، مژدہشیان پیدا کہ خوا بہم نزیکانہ مندالیکی زانایان پیئدہبہخشی. (۲۹) خیزانہ کہی قریوہیہ کی کرد و دہنگی لی بہرز بوہ و دہستی بہ ناستم دا بہروومہ تی خویدا (وہ کو داب و نہریتی نافرہ تان لہ کاتی سہرسامیدا) و تی: پیرہژنیکی نہزوک، چون مندالی دہبیت؟! (۳۰) فریشتہ کان و تیان: ئہوہ فہرمانی پەرودہر دگارتہ و بہراستی ئہو ذاتیکی تہواو دانا و زانایہ.

(۳۱) ٓننجا ٓبیراهیم لی ٓپرسین؛ باشه بیجگه له و مژدهیه چ کاریکی گرننگان به دهسته وه یه؟! (۳۲) فریشته کان و تیان: به پراستی ٓیمه ره وانه کراوین بو گه لیکي تاوانبار و تاوانکار. (۳۳) بو ٓهوهی بهرد بارانیان بکهین به بهردیک که له قور دروست کراوه. (۳۴) هه مو ٓهه و بهردانه نیشانه دارن له لایه ن په روهردگار ته وه بو نا پوخت و له سنور درچوه کان. (۳۵) جا هه رچی له و ناوچه بهدا بو له ٓیمانداران ده زمانکردن و رزگارمان کردن. (۳۶) له ماله موسلمانیکیش زیاترمان بهدی نه کرد. (۳۷) (پاشان ٓهه و شوینه مان به شیوه ک کاول کرد)، کردمانه په ند و به لگه بو هه مو ٓهه و که سانه ی له سزای به ٓیشی ٓیمه ده ترسن. (۳۸) له به سه رهاتی موسایشدا په ند و ٓاموژگاری هه یه که ناردمان بو لای فیرعه ون به موعجیزه به کی ٓاشکراو روونه وه.

(۳۹) ٓهویش خو خزانه قوژیه که یه و تی: (ٓه فرستاده یه) جادووگه ره، یان شیهه!! (۴۰) ٓیمه ش خو ی و سه ربازه کانیمان گرفتار کرد و پیچامانته وه و فریمان دانه ده ریاوه، له کاتیکیدا ٓه و ٓومه کراوه. (چونکه به یاخی و سه رسهخت ده درینه قه له م و هه رده م نه فرینی ٓه سه ره). (۴۱) هه روه ها له به سه رهاتی عادیشدا په ند و ٓاموژگاری هه یه، کاتیکی له سه ره نجامی سه ره که شیان بایه کی بی خیرمان هه لکرده سه ریان. (۴۲) ٓه و بایه به سه ره هه ر شو ٓیک و هه ر شتیک و هه ر که سیکدا برویشتایه وازی لی نه ده هینا هه تا بی که لکی ده کرد و وه که شتیک فری دراوی لی ده کرد. (۴۳) هه روه ها له به سه رهاتی ٓمودیشدا په ند و ٓاموژگاری هه یه، کاتیکی پیان و ترا: تا ماوه به که رابوین!! (۴۴) ٓه و انیش له فه رمانی په روهردگاریان یاخی بوون، کتوپر بروسکه یه که پیچانیه وه و به چاوی ٓه بله قه وه ده یانروانی. (به چاوکراوه بی یه وه هه مو ٓیاچوون). (۴۵) ٓبیر نه یان توانی هه لسنه وه و سه رکه و توش نه بوون. (۴۶) پیشتیش هوژی نوح به راستی هه ر تاوانبار و خوانه ناس و لارو ویربوون (ٓه و انیشمان به زریانه که له ناویرد). (۴۷) ٓیمه ٓاسمانمان به دهستی قودره تی خو مان دروست کرد، به رده و امیش گه وره ی ده که یین و فراوانی ده که یین. (۴۸) زه ویشمان راخستوه (ژیانمان له سه ری ٓاسان کردوه) به پراستی خوا زاتیکی کارساز و کار به جیه. (۴۹) له هه مو شتیک ٓیمه جو و تمان دروست کردوه (له جیهانی ٓاده میزاد و گیاندار و روه که و بی گیاندا، له هه مو شتیک ماددی و مه عنه ویدا) بو ٓهوه ی بیربکه نه وه و یاداوه ری وهر بگرن. (۵۰) به په له و گورج و گول بن بو به ده ست هینانی په زامه ندی خوا، بو هه رچی په روهردگار پی خوشه، دلنیاش بن که من (واته پیغه مبه ر) له لایه ن خواوه ترسینه ریکی ٓاشکرام ٓه گه ر یاخی و سه رکه ش بن... (۵۱) هیه م که ن به هاوه ل و هاوتای خوا، چونکه من به پراستی ٓیردراویکی ترسینه ری ٓاشکرام بو تان.

(۵۲) ہر نا ہو شیوہیہ ہیچ پیغمبریک له پیش نہ ماندا نہ ہاتووه، خوانناسان نہ یانوتیبت جادووگہرہ، یان شیئہ.

(۵۳) سہیرہ! ہر دہلیی بہ گوئی یہ کدا خویندویانہ و یہ کترپان راسپاردووہ (له سہر ہندی گوفتاری نابہجی)، نہ خیر، بہ لکو نہوانہ ہر قہومیکی ستہمکارو سہرکشن.

(۵۴) توئی محمد ﷺ گوئیان مہدہری چونکہ تو لومہ کراو نابت (لہسہر باوہر نہ ہیئانیان).

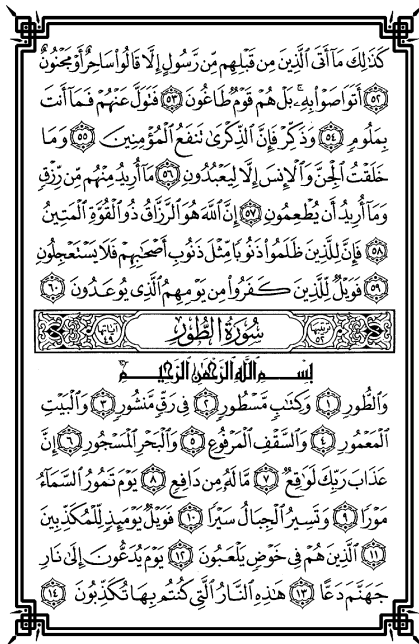
(۵۵) بہ لکو تو ہمیشہ ناموزگاریان بکہ، چونکہ بہ راستی ناموزگاری سوود بہ ئیمانداران دہ گہ یہ نیت.

(۵۶) بیگومان من جنوکہ و ئادہمیزادم بوئوہ دروست کردووہ کہ ہر من بیہرستن و فہرمانبہرداری من بن.

(۵۷) نہروژیم لیان دہویت، نہ خواردن و خواردئوہ.

(۵۸) چونکہ بہ راستی ہر خوا خوئی روزی بہ خشہ و خواہنی ہیژو دہسہلاتی پتہوہ.

(۵۹) بیگومان بوئوہانی ستہمیان کردووہ توئی و سزای زورمان بوئامادہ کردون، ہہرہک چون بوہاوئل و ہاویبرہ کانیان ئامادہمانکردووہ، دہبا ئیتر پہلہم لیسنہ کهن (چونکہ بہم زوانہ یہ خہیان دہ گریٹ)

(۶۰) ئینجا وہیل و ناھو نالہ بوئوہانی کہ ریبازی کوفرو خوانناسیان گرتوئتہ بہر لہو روژہی کہ ہہرہشہیان لی کراوہ و بہم زوانہ پیش دیت.

سورہتی (الطور)

بہ ناوی خوی بہ خشندہ و میہرہبان

(۱) سویند بہ کیوی - طور - (کہ خوی گہورہ گفتوگوی لہ گہل موسادا لہ نزیکی نہ نجامدا)

(۲) سویند بہ کتیبی نوسراو کہ (لوح المحفوظ).

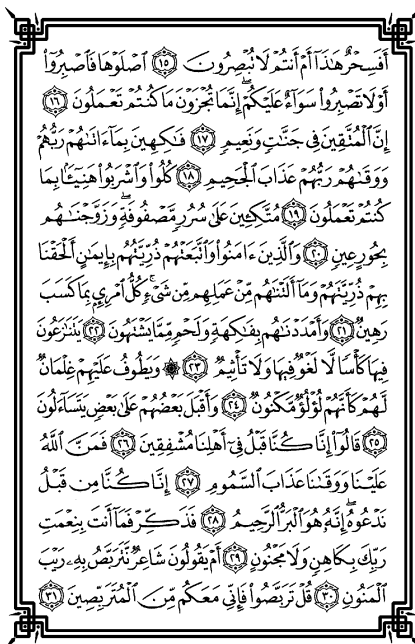
(۳) کہ لہ لاپہرہی تنکی والاو گرنگدایہ. (۴) سویند - بہ کہعبہ - کہ ہمیشہ ئاوددانہ (بہ نوپژگہران و ئوہانی بو حج و عہمرہ دہ کهن) ہہروہا (بیت المعمور) شوینیکہ لہ ئاسمانی حہوتہم کہ دیاریکراوہ بو خواپہرستی فریشتہ کان ہہرہک چون کہعبہ پیروژہ لای ئیمانداران، (لہ فہرمودہیہ کی راست و دروستدا ئامازہی بو کراوہ).

(۵) ہہروہا سویند بہ سہ قفی بہرزو بلند (کہ ئاسمان دہ گریٹہوہ، خوی گہورہ دہیہویت سہرنجمان رابکیشیت بو لای). (۶) سویند بہ دہریای پر لہ ئاویان دہریای داگیرساو (کہ روژی قیامہت دادہ گیرسیٹ و دہتہ قیتہوہ). (۷)

(پہرہردگاری مہزن سویند بہو ہہموو شتانہ دہخوات، ئینجا دہفہرمویٹ): بہ راستی سزاو ئازاری پہرہردگاری توئی محمد ﷺ ہر پیش دیت. (۸) ہیچ ہیژیک ناتوانیت بہری بگریٹ و دہستی پیوہ بنیت و نہ ہیلیٹ. (۹) تہو روژہ ئہستیرہ و ہہسارہ کانی ئاسمان ہہموو بہیہ کدا دہدہن، (خوی گہورہ تیکیان دہدات و ہہلیان

(۱۰) کیوہ کانیٹ لہ جیی خویان دہجولین و دہرون، (وہک خوری، وہک ہہور، زہویان پی تہخت دہ کریٹ). (۱۱) کہواتہ واوہیلا و ہاوار بوئوہانی کہ باوہریان بہ حہق و راستی نہ کرد و بہدرویان دہزانی لہو روژہدا. (۱۲)

نہوانہی کہ روچون و گالٹہ دہ کهن بہ ئیسلام و پیغمبرہ و قورئان. (۱۳) روژیک دیت بہ توندی پالیان پیوہ دہنریٹ بوئو دوزخ (دہنگ لہ سینہیانہوہ دیت ئوہندہ پالہ کہ توندہ). (۱۴) پیان دہوتریت: ئہمہ ئوہ ئاگرو دوزخہیہ کہ کاتی خوی پرواتان پیی نہبوو بہ گالٹہتان گرتبوو.

(۱۵) باشه، ئەمە جادووه نیشانان دەدریّت یان ئیوه چاوتان کویرهو نابین؟!

(۱۶) دەبیّت بچنە ناوی و سزا بچیژن، جا ئیتر خورادە گرن یان خورانا گرن وەك یەكە بوّتان، بیگومان تۆلە ی ئەو کاروکردهوانەتان دەدریّتەوه که کاتی خۆی ئەتجامتان دەدا.

(۱۷) لەولاشەوه بەراستی ئەوانە ی که لە دنیا دا خواناس و دیندار بوون، لە باخەکانی بەهەشت و لە نیو ناز و نیعمە تدا، ژیا نی پر لە بەختیا ری و کامەرانی دەبەنەسەر.

(۱۸) زۆر کەیف خۆش و دلخۆش و رووخۆش بەو بەخششانی ی که پەرورەدگاریان پیی بەخشین، هەر پەرورەدگاریشیان لە سزاو تالاری دۆزەخ پاراستونی.

(۱۹) بییان دەوتریّت بخۆن و بخۆنەوه نۆشی گیانتان بیّت لە پاداشتی کردەوی چاک و ریك و پیکتاندا.

(۲۰) (ئەو بەختە وەرانی بە کەمالی تیسراحت) پالیان داو تەوه لەسەر کورسی و قەنەفە رازاوەکان، که بە شیو یەکی جوان و ریك ریز کراون، ئیمە هاوسەرانی حۆری چاوەگەشمان لی ماره کردوون و هەمیشە هاو دەمیان.

(۲۱) جا ئەوانە ی پاوهریان هیناوه و ئەو کانشیان بە ئیمان و پاوهرەوه شوپیان کەوتوون، ئەوانە لە بەهەشتدا پیك شاد

دەکەینەوه (تا کامەرانی و خویشیان زیاتر بیّت)، و ئەو بیّت ئەوانە ی که پلە ی بەرزیان دەستکەوتووه دایان بەزینین بو پلە ی نزمتر، چونکە ئیمە پاداشتی کردەوی کەس کەم ناکەینەوه (ئەگەر زیاد ی نەکەین) لە هەمان کاتدا هەرکەسە بارمته ی کردەوی خۆیەتی.

(۲۲) بەردەوام حەزیان لە هەر میوه و گوشتیک بیّت پیشکەشیان دەکەین.

(۲۳) بە دل خویشیەوه لە کاسی تاییە تیدا شەراب دەنۆشن، جار جا بو خویشی لە یە کتری دەسپین، دوور لە سەغلت کردن و بیزار کردن و رەفتاری ناشرین و گوناھو تاوانبار کردنی بە کتر.

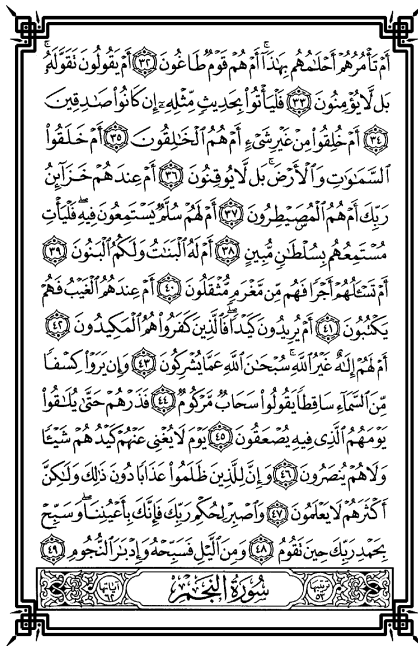
(۲۴) هەر وەها مندالانی جوان و ئیسک سوک بە دەوریاندا دیڤ و خزمەتیان دەکەن، هەر دەلیی مرواری پاک و بیگەردن.

(۲۵) (جا دوای ئەو عەیش و نۆش و کەیف و ئاھەنگە) روودە کەنە یە کتر و دەستە دەستە لە یەك نزیك دەینەوه، پرسیا ر لە رابوردوی یە کتر دەکەن (دیارە هەرکەسە لەو بە یە کگە یشتنەدا بەشیک لە سەرگوزەشتە ی خۆی نیشانی ئیماندارانی هاو دل و میوانی دەدات، لە گەل روونکردنەوی پیوستدا، که بە دەزگای زۆر پیشکەوتوو تۆمار کراوه نامادە یە).

(۲۶) سەر ئەنجام هەموو بە یەك دەنگ دەلین: بەراستی (باشمان کرد سوپاس بو خوا) چونکە کاتی خۆی که لەناو مأل و خیزانماندا بووین، ترسی لیپرسینەوه ی روژی قیامە تمان هەبوو، هەر وەها بە بەزە ییش بووین لە ناویاندا و مەبەستمان بوو ئەوانیش وەك ئیمە خواناس بن. (۲۷) ئەو تە بەھوی ئەو وەه خوی میهرەبان لای رەحمە تی لی کردینەوه و مەنتیاری کردین و لە سزای دۆزەخی پرتیش پاراستینی. (۲۸) بەراستی ئیمە کاتی خۆی هاناو هاوارمان هەر بو ئەو دەبردو هەر ئەومان دەپەرست، لە بەر ئەو ی که دلنیا بووین ئەو زاتە خوا یەکی چاکە خا زو میهرەبان و دلۆفانە.

(۲۹) ئە ی محمد ﷺ ناموزگاری ئەو خە لکە بکە، چونکە تۆ بەھوی نازو نیعمە تی پەرورەدگار تەوه نە فالچیت، نە شیتی.

(۳۰) خوانەناس و دلرە قەکان دەلین: ئەمە شاعیریکە و چاوەروانی مەرگی دەکەین!! (۳۱) بییان بلی: چاوەری بن نیش لە گەل ئیو هەدا چاوەریم (بزانین سەر ئەنجام کی سەر دەگەویت، کی سەر فرازە؟).

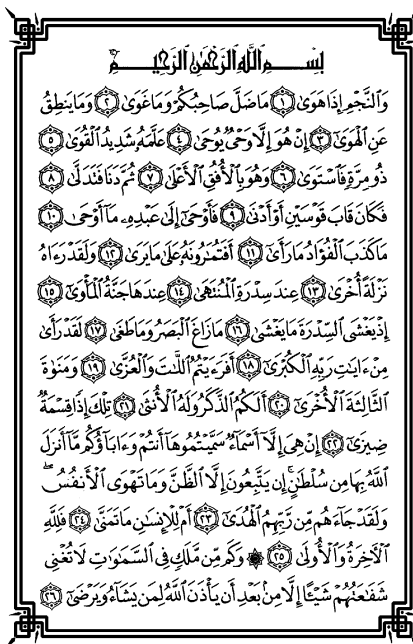
(۳۲) نایا پیاوہ ژیرہ کانیاں پیان دلّیت: ئەو قسە نارە وایانە بکەن، نەخیر ئەمانە هەر خوڤیان کەسانچکی ستمەکارن؟
 (۳۳) یان دەلّین: ئەم قورئانە خوڤی هەلبیەستوو و دایرشتوو، نەخیر ئەوانە، هەر ئیمان و باوەریان نیە (ئەگینا چۆن و آ دەلّین).
 (۳۴) دەی کەواتە خو ئەوانیش قسەزان و لیزانن) دەبا فەرمایشتیکی ئاوا وەك ئەم قورئانە بهێنن ئەگەر راست دەکەن؟!
 (۳۵) ئایا ئەوانە بهی هێچ شتێک، هێچ هۆیک، هاتونەتە کایەوه؟! یان هەر خوڤیان دروستکارن؟!
 (۳۶) یان ئەو بۆ باوەرانە ئاسمانەکان و زەویان دروستکردوو؟ نەخیر ئەوانە هەر دلتیا نابن.
 (۳۷) یان ئەو هێ گەنجینە ی رزق و رۆزیه کانی پەرودەگاری توڤیان بەدەستە؟ ۱ یان ئەو هێ دەسەلاتیان بۆ سنوورە؟ (تا ئاوا بویرن لە خوا یاخی بن و لە فەرمانی دەرچن؟)
 (۳۸) یان ئەوانە پەژەریان هەیه و پیایدا سەر دەکەون، تا گوڤی لە نەهینە کانی ئاسمان بگرن؟! دەبا گوڤگرە کانیاں بەلگە هێ کی ئاشکرا پەیدا بکەن (ئەوسا ملەجەری بکەن).
 (۳۹) ئایا ئەو راستە کە کچان، نەو هێ خواین و کورانیش نەو هێ ئیوه؟! (بەمەرجیک خوڤیان لە کچان بیزار بوون، بەلام بۆ خوا بە رەوایان بینیوه؟!)

(۴۰) یان ئەو هێ داوای کرڤی و پارەیان لڤی دەکەیت، تا بارڤکی گران بەدی پە کوڤاندا و پیان هەلنەسوڤڤت!!
 (۴۱) یان ئەو هێ کە نەهینی و شاراوەکان لای ئەوانە و، ئەوان یاداشتی خەلکی دەنوسن، یان ئەوان بیریاری بەسەر هاتەکان دەدەن و نەخشە ی بۆ دەکێشن)!!
 (۴۲) یان ئەوانە دەیانەوڤت پیلان و تەلە کە یەک رڤیک بخەن (دژی پیغەمبەر و ئیمانداران، بەلام خەیاڵیان خواوە) ئەوانە ی کە کافرو خوانە ناسن هەر خوڤیان کەوتوو نەتە ناو پیلانەوه و بون بە تەلە ی خوڤیانەوه، پیلانە کانیاں بەسەر خوڤاندا شکاوەتەوه.
 (۴۳) یان ئەوانە وایبەر دەکەنەوه کە خوا یەکی تریان جگە لە (الله) هەیه؟! پاک ی و بیگەرد ی بۆ خوا (لە بیروباوەری چەوتیان)، لەو شتانە ی کە ئەوان دەیکەنە شەریک و هاوڵ بۆ خوا.
 (۴۴) خو ئەگەر (لە سەرئەنجامی لادان و بیروباوەری چەوتیان و کاری نادروستیان خوا ی گەورە سزایەکیان بۆ بنیرڤت) و پارچە (ئەستیرە یەکیان) تی بگرت و روو بەزەو ی دابەزڤت ئەو نەفامانە دەلّین: هێچ نیه!! پە لە هەورە و نیشتۆتە سەریهک!!
 (۴۵) وازیان لڤی بهیئە هەتا بەو رۆژە دەگەن کە تیایدا تیا دەچن و لال و پال دەکەون.
 (۴۶) ئەو رۆژە ئیتر فیل و تەلە کە یان بەهێچ خوڤیک فریایان ناکەوڤت و سەرکەوتوو سەرفراز نابن.
 (۴۷) بیگومان بۆ ئەوانە ی کە ستمەیان کردوو سزای تریش هەیه بیجگە لەوه ی کە جارجار بۆیان پڤش دڤت پڤش تیاچوونی یە کجاری، بەلام زۆریەیان نافامن و نازانن (هەست بەدەستی قەدەر ناکەن لە رووداوەکاندا).
 (۴۸) ئە ی پیغەمبەر ﷺ خو گریه لە بەرامبەر بەجیھانی فەرمانی پەرودەگارتەوه، دلّنیابە کە تو لە ژیر چاودڤری ئیمە داڤت، هەر وهە تەسبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری پەرودەگارت بکە کاتیک کە بەرەبەیان هەلدەستیت.
 (۴۹) لە شەوگاریشدا هەر بیپەرستە و ستایشی بکە، هەر وهە کاتیک ئەستیرەکان ون دەبن لە چاودیار نامڤن.

سوره تی (النجم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به ئه سئیره کاتیک له شوینی خوی ده ترازی و به خیرایی بهرده بیته وه و ناوا ده بیئت.
- (۲) هاوئل و هاوری ئیوه محمد ﷺ گو مروا و سه رلیشیوا و نه بووه، له ریگه راست و رهوان نه ترازوه.
- (۳) قسه و گو فتاریشی له ئاره زوو بازی و ههوا و هه وه سه وه نیه.
- (۴) ئه مهی که رای ده گه یه نیئت تنها نیگا و وحی خوی یه.
- (۵) جویره نیلی فریشته خاوه نی هیزو توانایی زور، ئه و قورئانهی فیئر کردوه. (که له لایه ن خواوه بوئی هیئاوه).
- (۶) ئه و جویره نیله ی که خاوه نی بیرو هوشیکی زور به هیزو دیمه نیکی جوانه، ئینجا له سه ر شیوه راسته قینه که ی خوی وه ستا. (۷) له کاتیکدا له ئاسوی هه ره به زرو بلندوه نومایان بوو سه ری هه لدا بوو، ئاسوی پر کردبوو.
- (۸) له وه دووا تا ده هات نزیک ده بووه و سه ره نجام هاته خواره وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ.

- (۹) ئه وهنده لئی نزیك بووه ئیوانیان به قهدهر دوو که وان یان که متریش بوو. (۱۰) ئینجا خوا له ریگه ئه وه وه، نیگای کرد بو به ندهی خوی ئای چ نیگایه ک بوو! (۱۱) ئه وسه ئه وهی که به چاوی سه ری بینی، له ناخ و دهرو نیه وه بروای پیی هه بوو، ناخ و دهروونی راستیه کانی به درونه ده زانی. (۱۲) جا ئایا راسته؟ ئیوه موجه ده لهی له گه لدا ده که ن له سه ر شتی که ئه و دنیایه له دیتنی؟ (۱۳) سویند به خوا جاریکی تریش له دابه زینیکی تر دا جویره نیلی بینووه (کاتیک هاتوه بییات بو شه وه وی). (۱۴) له کاتیکدا له (سدره المنتهی) دا بوو. (۱۵) که له ویدا به هه شتی (ماوی) هه یه به واتای لانه و جیگه ی هه وان وه. (۱۶) کاتیک ئه وه ی - سدره - ی دا پووشی مه گه ر هه ر خوا خوی بزانیئت کیئ و چین و کاریان چیه... (۱۷) جا بینینی ئه و به دیه ئیروانته له و شه وه دا وه نه بیئت چاوه به ست له پیغه مبه ر کرابیئت و چاوی لئی لادا بیئت.
- (۱۸) بیگومان پیغه مبه ر ﷺ له و شه وه دا له به لگه و نیشانه و موعجیزه گه وه کانی پهروه دگاری بینووه، به چاوی سه ری، به هه موو هه سستی... (۱۹) جا هه والم به نئی ده ربه ری لات و عوززا و (دوودانه بتی ناشرین و ئیسک تالی دروستکراو)! (۲۰) مه ناتی سیهه میش!! (ئه ویش بتیکی تره، ئایا ده سه لاتیان هه یه). (۲۱) ئایا ره وایه کوران بو خوتان و کچان بو خوا به چاک بزائن (خوای گه وه ده یه ویئت به عه قلی چه وتیان رخنه یان لیسگریت، ئه گینا کوپو کچ هه ردووک دروستکراوی خوان و پیوه ری ریز ته نه ها خواناسی و پاریزکاریه. (۲۲) ئه گه ر وایبیت ئه و کاته ئه و دابه شکردن و بریاره تان زور دووره له دادپه روه ری وه و له سنوور ترازانه. (۲۳) ئه م بت و په یکه رانه ته نه ها شتی که که خوتان و باوو باپیرانتان ناوتان لئی ناون و هیچی تر نین، خوا به لگه یه کی نه نار دووه له سه ر ره وای بوونیان، سه یه ره، ئه وانه ته نه ها شوینی گومان و ئاره زوی ده روونه نه خۆشه کانیان ده که ون، له کاتیکدا که به راستی له لایه ن پهروه دگاریانه وه هیدایه ت و رینمووییان پی گه یشتوه! (۲۴) نه خیر بو ئاده میزاد نی یه ئه وه ی داوای ده کات، (چونکه ئاواته کانی نایه ته دی له دنیا دا)؟! (۲۵) که واته هه ر خوی خاوه نی دنیا و قیامه ت. (ئه ی بو هه ولی به ده سه ئیانی په زامه ندی ئه و زاته ناده ن؟) (۲۶) زور فریشته ش له ئاسمانه کانداهن که تکا و پارانه وه یان ناکام و بی سووده، مه گه ر خوا مو له ت بدات بو هه رکه سی که شایسته یه و رازی بیئت که تکا بکات، بان تکای بو بکریت.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ أَلْتِكَةَ نَسِيمَةِ الْآلْتِنِ ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَسْمَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ الظَّنُّ لَأَغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَبَّىٰ إِلَّا الْحَيْوَةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكُمْ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بَمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحَسَنَىٰ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَذْنًا وَفَوَحْشًا إِلَّا الْآلْتَمَّ
 إِنْ رَبِّكَ وَرَبُّ الْمَعْفُورِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ بِآجِنَةٍ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ أَتَقَىٰ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْتَمَ
 ﴿٣٤﴾ أَعْدَدَ لَهُمْ الْعَذَابَ فَهُمْ يُرَىٰ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يَلْبَسْ أَمْ فِي صُحُفٍ
 مُّوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِنزِيلِهِ الَّذِي وَفَىٰ ﴿٣٧﴾ الْأَنْزِيلَ وَرَزَقَهُ وَرَدَّ الْأَخْرَىٰ
 ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعَىٰ سَوْفَ
 يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ
 ﴿٤٢﴾ وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَأَبَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

(۲۷) بیگومان نه‌وانه‌ی که باوهر پر به قیامت و لیسرسپنوه ناهینن ناوی ثافرت ده‌نین له فریشته کان، (له‌حالی‌کدا فریشته‌کان دروستکراوانیکی تایه‌تن).

(۲۸) نه‌وانه لهو باره‌یه‌وه هیچ جوره زانستی و زانیاریه‌کیان نیه، به‌لکو ههر شوینی گومانی بی سهر و بن ده‌که‌ون، له‌کاتی‌کدا که گومان به هیچ شیوه‌یه‌که جیگه‌ی حقه و راستی ناگریته‌وه.

(۲۹) گوی مده‌ده به‌وه که‌سه‌ی که یاخی بووه له یادو به‌رنامه‌ی نیمه، مه‌به‌ستیشی ته‌نھا ژیانی نه‌م دنیا‌یه‌یه و هیچی‌تر.

(۳۰) نه‌وانه، ههر نه‌وه‌نده‌ی لی ده‌زانن و عه‌قلیان ههر نه‌وه‌نده‌ی ده‌بریت، به‌راستی ههر په‌روه‌ردگاری تویه‌که‌چاک ده‌زانیت کئی له ری‌بازه‌که‌ی لایداوه و گومرایه، کییش ری‌بازی نیمان و هیدایه‌تی گرتوتبه‌ر و شایسته‌ی ری‌زه.

(۳۱) ههرچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ههر خوا خاوه‌نیانه، (تاقیتان ده‌کاته‌وه) بو نه‌وه‌ی توله‌بسی‌نیت له‌وانه‌ی که خراپه‌یان کردوه به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانیان، پاداشتی نه‌وانه‌ش که چاکه‌یان کردوه به‌چاکترین شیوه‌ بداته‌وه.

(۳۲) نه‌وانه‌ی که خویان ده‌پاریزن له گونا‌هو تاوانه‌گه‌وره‌کان له گوفتارو کرداری به‌د جگه له ورده گونا‌هان، به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ی نیماندار چاوپوشی زور فراوانه، چاک ده‌نانناسیت، له‌کاتی‌کدا نیوه‌ی له زه‌ویدا به‌رپا‌کردوه، له‌و کاته‌شدا نیوه‌ کورپه‌له‌ی بچوک بوون له سکی دایکناندا (ناگای لی‌تان بو)، که‌واته خوتان به‌چاک مه‌زانن و خوتان به‌ پالفته دامه‌نین، ههر خوا خوی ده‌زانیت کئی ته‌قوای هه‌یه و پار‌یزکاره.

(۳۳) نایا نه‌وه‌ که‌سه‌ت نه‌دیوه که روی وهر‌گیراو پشتی له باوهر کرد...

(۳۴) که‌میکی له سامانی به‌خشی و پاشان ده‌ستی گرتوه...

(۳۵) نایا نه‌وه‌ جوره‌ که‌سه‌انه زانستی و نه‌ینی ده‌زانن و ناگاداری شاره‌کانن و ده‌بیین؟!

(۳۶) نایا ناگادار نه‌کرابوو به‌وه‌ی له په‌راوه‌کانی موسادا بوو؟

(۳۷) یان نه‌وه‌ نیبراهیمه‌ی که هه‌موو په‌یمان‌کانی به‌جی هی‌نا به‌ته‌واوی؟!

(۳۸) (له‌و په‌راوو کتیبه‌ی پیرو‌زانه‌دا هاتوه): که هیچ گونا‌هاریک گونا‌هی تاوانباریکی تر هه‌لنا‌گریت.

(۳۹) به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هیچ شتی‌ک نی‌یه ته‌نھا نه‌وه‌ نه‌بی‌ت که خوی کردوویه‌تی.

(۴۰) بیگومان هه‌ول و کوششه‌که‌ی ده‌بیریته‌وه له قیامت‌دا.

(۴۱) پاشان پاداشت ده‌دریته‌وه به‌تیرو ته‌سه‌لی.

(۴۲) به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌لین: که کوتایی نه‌م ریگوزره له لای په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه سه‌ره‌هل دده‌ت.

(۴۳) بیگومان ههر نه‌وه‌ زاته‌ش دیارده‌ی ییکه‌نین و گریانی له ناده‌میزادا به‌دی‌هینا‌وه.

(۴۴) هه‌روه‌ها ههر خوی دیارده‌ی مردن و ژیانی دروست کردوه و خاوه‌ن رو‌حه‌کان ده‌مرینی و پاشان زیندویان ده‌کاته‌وه.

(۴۵) هر ٺو زاتهش دوو جور ره گهزی دروست کردوه که نیر و میبه...

(۴۶) له نوتفه یه که له خالیکی زور بچووک، ٺویش ٺه گهر ویستی خوی له سه ربیت کاتیک له جیی خویدا داده نریت...

(۴۷) بیگومان به ده دست خویسه دروست کردنه وه که دی داهاتویش.

(۴۸) دهو له مهندی و ٺه وهی پیوست بیت ده بیه خشیت.

(۴۹) هر ٺو زاته په روه ردگاری شیعیایه: (ٺه سټیره یه که ههندی له عه ره به کان په رستویانه، قه باره که دی ده، ٺه وهندهی خوره، یه که ملیون ٺه وهندهی نیوان زهوی و خور لیسمانه وه دورده...)

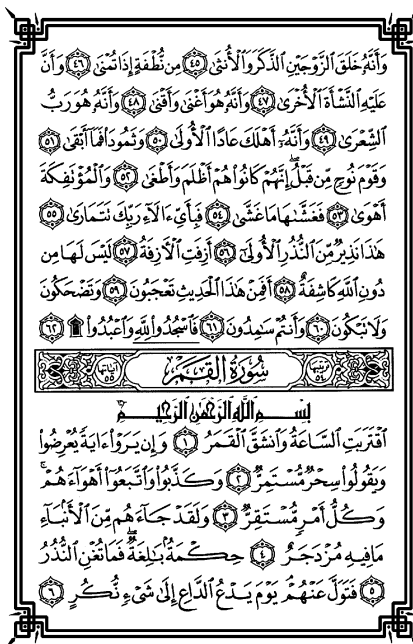
(۵۰) هر ٺو زاتهش قهومی عادی یه که می له ناو برد.

(۵۱) ٺمودیشی له ناو برد و هیچی نه هیشتن.

(۵۲) زووتیش قهومی سوچی له ناو برد له کاتیکدا که سته مکار ترو سه رکه شتر بوون. (له عاد و ٺمود).

(۵۳) هر ٺو زاته تاوانباران و شهروال پیسانی قهومی (لوط)یشی ژیره و ژورر کرد...

(۵۴) ٺینجا ٺو شارو دیهاتانهی به به رباران داپوشی ٺه وهی که دای پویشی.

(۵۵) باشه! ٺی بی ٺیمان تو له کام یه که له نازو نیعمه ته کانی خوا دوود لیت...

(۵۶) ٺم پیغه مبه رهش هویشار که ره وه یه که وه که هویشار که ره وانی پیشو.

(۵۷) (ٺه وه چاک بزائن) قیامت و لیپر سینه وه نزیکه بووه ته وه (نزیکه به نیسبهت هر ٺاده میزادیکه وه، هر که مرد ٺه وه قیامت لهو به رپا بووه، قیامت تی گهرهش کاتیک به رپا ده بیت هم مووان و اهه ست ده که ن که چه ند سه عات له وه و پیس له دنیا دا بوون و وائسته ش قیامت ته)!!

(۵۸) که سیش ناتوانیت ٺو روژه ده ریخات و به ریای بکات جگه له خوی به ده سه لات و بالاده ست.

(۵۹) جا ٺایا ٺیوه له م قسه یه که قور ٺانه سه رسام ده بن؟! (۶۰) پی ده که نن و گریانتان نایهت (بو ٺو و چاره نو سه ره شهی که چاوه ریتانه). (۶۱) ٺیوه به رده وام سه رگه رمی راپاردن و بی هویشن!؟

(۶۲) (له حالیکدا حق وایه بی دار بنه وه و داچله کین) که واته سوژده بو خوی به دیهیننر ببهن، هر ٺه ویش بیه رستن.

سوره تی (القمر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) روژزی قیامت نزیکه بوته وه و مانگیش لهت بو، (ههندی روایات هه یه که ٺامازه ده کات بو ٺه وهی که: خوانه ناسان داوای موعجیزه یان له پیغه مبه ر کردیت ٺویش په نجهی موباره کی رووه و مانگ بزواندو به ویستی خوا لهت بو) به لام ههندی که له موفه سرین ده لین: ٺم رووداوه له سه ره تانی به رپا بونی قیامت تدا پیش دیت. (۲) له راسیتدا ٺه گهر ٺه وانه هر موعجیزه و به لگه یه که ببین پستی تی ده که نن و ده لین: ٺمه جادوویه کی به رده وامه. (۳) حه قیقهت و راستی به دروده زانن و شوینی ٺاره زووه کانیان که وتوون، له کاتیکدا هه موو شت ته واد ده بیت و، هه موو کاریک کو تایی دیت و دنیا ته واد ده بیت و به به رپا بونی قیامت له نگه ده گریت. (۴) بیگومان ٺه وهنده هه والی تیاچوونی سته مکاران بیان پیگه بشتووه تا داچله کین (تیفکرن و له چه وتی ده ست هه لگرن). (۵) ٺه و به سه ره اتانه حیکمهت و په ند و ٺاموژگاری زوری تیدایه، به لام بو ٺه وانه بی دار کردنه وه بی سووده (۶) گوئی مده به نا پوختی ٺه وانه روژیک دیت که بانگ و یژیک بانگ ده کات بو بارودو خیکی زور ناخوش و ناله بار.

خُشِعَا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَاذِبُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ فَاذْبَحُوا بِعِبَادَتِنَا وَقَالُوا لِمَ نَجُنُّ مِنَ اللَّهِ إِذْ جَاءَنَا بِالْبُرْهَانِ ﴿٩﴾ فَعَدَا
 رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾
 وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ فُوِّرَ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَاهُ عَلَنَ ذَاتِ الْأَرْجِ وَدَسَّرْنَا بِرُوحِنَا جُرْأَةَ لَيْلَى كَانَتْ
 لَكُفْرًا ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٤﴾ فَكَيْفَ كَانَتْ
 عَذَابِي وَنُذْرًا ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ نَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٦﴾
 كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَتْ عَذَابِي وَنُذْرًا ﴿١٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٨﴾ تَنَزَّعُ النَّاسُ عَنْهُمْ كَأَنَّهُمْ
 عَبَاجُرٌ تُخَلِّجُهُمْ ﴿١٩﴾ فَكَيْفَ كَانَتْ عَذَابِي وَنُذْرًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ نَسَرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢١﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٢﴾ فَقَالُوا إِنَّا
 بِنَاءٍ وَاحِدٍ نَّابِعُهُمْ إِنَّا آذَاءٌ لِّفِي صَلْبَيْهِمْ وَنُذْرًا ﴿٢٣﴾ أَهْلَقِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَتِيءٌ ﴿٢٤﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ
 الْأَثِيمِ ﴿٢٥﴾ إِنَّا مَرْسَلْنَا النَّاقَةَ فَمَنَّهُ لَهُمْ قَارِعَةً يُصْطَلُونَ بِهَا
 وَأَصْطَلِرُوا بِهَا كَالْأَشْجَارِ إِذْ تَأْتَ بِهَا طَائِفًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَنُذْرًا ﴿٢٦﴾

(۷) خوانه ناسان چاویان شوپره و شهرمه زارن، له ناخی زهویسه ده دینه دهره وه، ههروهک لیشاوی کوللهی زور (رووکاری زهوی داده پویشن).

(۸) زور به په لهو به شپیره بیه وه به دهم بانگه یشتی کو کردنه وه یانه وه ده چن، کافرو خوانه ناسان به یه کتر ده لیلن: وا دیاره نه مرو روژیکی زور گران و سهخت و دژواره.

(۹) پیش نه مانیش قهومی نوح بروایان به به ندهی به پریزی نیمه نه کردو و تیان: شپته، زوریش پیا هه لشاخان و دژایه تی کرا.

(۱۰) (تهویش دواي (۹۵۰ سال) هاناو هاواری بو په روه دگاری بر دو و تی: خوایه؛ به راستی من شکستم خوار دووه و سه رکه و تنم پی بیه خشه.

(۱۱) تهوسا نیتر نیمه دهره وازه کانی ناسمانان هاوری له گه ل ناویکی خوردا والا کرد.

(۱۲) هه موو زهویشمان کرد به کانیو و ناومان لی هه لقولاند، نیتر ناوی ناسمان و زهوی به ته قدیرو ویستی خوا به یه ک گه یشتن، به راستی تهو روداوه بریاری له سه ر درابوو.

(۱۳) تهوسا نوح مان له سه ر جه ند ته خته و بزما ریک هه لگرت (مه به ست که شتیه که به).

(۱۴) له ژیر چاودی ری خو ماندا (له ناو تهو زریانه سامنا که دا) دهات و ده چوو، تا بهو شیویه پادا شتی تهو که سه مان دایه وه که بروای پی نه کرا (واته نوح).

(۱۵) به راستی نیمه تهو به سه رهاته مان هیشته وه به به لگه بو هه موو نه وه کان.... نایا که سیک هه یه که په ندو ناموژگاری لی وه ربگریت؟!

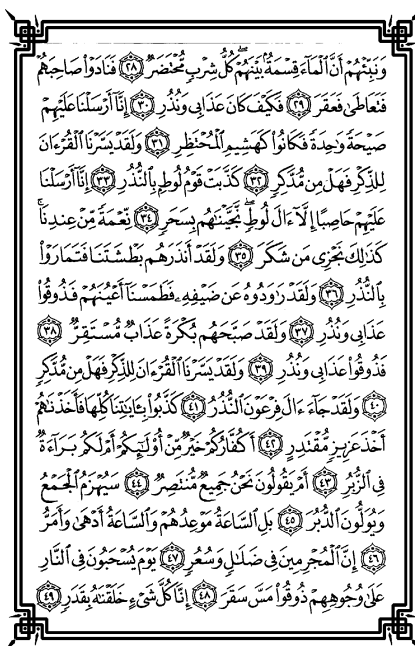
(۱۶) سه رنج بدن چو ن سزاو توله و خه شم و قینی من لهو یاخی بووانه؟

(۱۷) بیگومان نیمه قورنمان ناسان کردووه بو (خویندنه وه و تیگه یشتن و) ناموژگاری وه رگرتن، جا نایا که سیک هه یه که دهرکی حه قیقهت و راستی بکات و په ندی وه رگرتییت؟

(۱۸) قهومی عادی ش بروایان به پیغه مبه ره که یان نه کرد، جا سه رنج بدو بزانه سزاو توله ی نیمه لهو یاخی بووانه چو ن بوو؟ (چو ن کردمانن به په ند).

(۱۹) بیگومان نیمه ره شه بایه کی به رده و امی توندو سهخت و ساردمان هه لکرده سه ریان له روژگاریکی شومدا (که یه ک حه فته ی خایاند).

(۲۰) خه لکی هه مووی له بیخ دهره ینا و له پی خستن و دانی به زه ویدا، هه روه کو قه دی دارخورمای کلورو هه لکه نراو. (۲۱) سه رنجی نایه تی ۱۶ به. (۲۲) سه رنجی نایه تی ۱۷ به. (۲۳) ثمودیش هه موو بیدار کردنه وه و داچله کاندنیکیان به درو زانی و بروایان پی نه بوو. (۲۴) و تیان: باشه، ره وایه؛ نیمه شوینی تاکه که سیک بکه وین له خو مان؟! نیمه ته گه ر بروا به گه سیکی وا بکه ین، تهو کاته نیمه به راستی له گومرایی و شیتیداین؟! (۲۵) نایا راسته له نیوان نیمه دا وه حی و نیگا بو تهو ره وانه کراییت، نه خیر شتی و ناییت، به لکو تهو هه ر کابرایه کی زور درو زن و خو په رسته و هه ز به گه وره یی ده کات!! (۲۶) سبه ی ده زانن و بو یان دهرده که ویت که کی درو زن و خو په رست و خو به گه وره زانه. (۲۷) بیگومان نیمه تهو وشتره ی که بیانوویان گرت، (له به رد) په یدامان کرد، به وه ش تا قیمان کردنه وه، جا - ته ی صالح - چاودی ریان بکه، بزانه چی ده که ن، خو گرو نارامگریش به (له به رامبه ر کارو کرده وه ی ناشرینبانه وه).

(۲۸) ھو الیٰشیمان بدهری: کہ تاوہ کہ بہ شکاروہ (روژیک بوئوان و مالانہ کہیان، روژیکیش بو و شترہ کہ) تیتہر لہ روژی نوبہی و شترہ کہدا ھموو بہ کارھینانیکہی تاوہ کہ قہدہغہ بہ لہوان. (بو ھرمہ بہ ستیک).

(۲۹) (قہومی نالہ بار لہ تاقیکردنہوہ کہدا سہرنہ کہوتن و خویمان بو نہ گبرا لہ بہرئوہ) بانگی زہ لامیکہی دریان کرد و ھانیندا بو سہربرینی، ئویش بیباکانہ پہ لاماری شمشیریداو سہری بری.

(۳۰) سہرنجی ثایہ تی ۱۶ بدہ.

(۳۱) ئوسا ئیمہش بہ یہک دہنگی بہ ھیزی سامناک (دلیٰ ھموویانمان پچراند) و ھک گژوگیای وشک (کہ کوڈہ کریتہوہ و ژیر پی دہ کہویت) لہ ناومان بردن.

(۳۲) سہرنجی ثایہ تی ۱۷ بدہ.

(۳۳) ھوژی لوطیش بروایان بہ ھیچ بیدار کردنہوہ یہک نہ کرد.

(۳۴) بیگومان ئیمہ ئووانیشمان بہرد بازارن کرد (ھسروہا ژیرو ژوریش کران)، جگہ لہ لوٹ و خاوو خیزانی ئیمانداری کہ لہ بہرہ یاندا رزگارمان کردن.

(۳۵) ئو رزگار کردنہ نازو نیعمہ تیکہی تاییہ تی بوو لہ لایہن ئیمہوہ، جا ھسہر ئاوا پاداشتی کہ سیک دہدہینہوہ کہ

سو پاسگوزاری کردیت.

(۳۶) بہ راستی لوٹ پیشتہر قہومہ کہی تاگادار کردبوو (ئہ گہر بہردہوام بن لہ سہسہر بہدہروشتیان)، لہ توٰلہی توندوبہ ھیزی ئیمہ، کہچی گومانیان ھبوو لہو تاگاداریہ و بروایان پی نہبوو.

(۳۷) ئووخہ لکہ بہ درہوشتہ چاویان بریبوہ میوانہ کانی و آدہیانویست دہستدریزیان بکہنہسہر)، ئیمہش چاومان کویرکردن، بینایمان لیسہندنہوہ، دہ بچیژن سزاو سہرہنجامی ھوشیار کردنہوہی من.

(۳۸) بیگومان سہر لہ بہ یانیہ کی زو سزای توندو بہ ئیش چوار دہوری گرتن و دایگرتن.

(۳۹) دہ بچیژن سزاو سہرہنجامی ھوشیارکردنہوہی من (ئہی بہ درہوشت و ناپوختہ کان ئیستہ گالتہی پی بکہن).
(۴۰) سہرنجی ثایہ تی ۱۷ بدہ.

(۴۱) بیگومان بو فیرعون و دہست و پیوہندیسی بیدارکہرہوہ کان ھاتن.

(۴۲) بروایان بہ ھسہر ھموو نیشانہ و پہلکہ کانی ئیمہ نہ کرد، ئوسا تیتہر راپیچیمان کردن و لہ ناومان بردن ئویش بہ دہستی قودرہ تی خواہیہ کی بالادہست و بہ توانا.

(۴۳) باشہ... ئایا کافرہ کانی ئیوہ ئازاترو چاکترن لہ ئوانہ کہ لہ ناومان بردن؟ یان پہیمانتان دراوہ تی لہ نامہ ئاسمانیہ کاندآ کہ تووشی ئو بہ لایانہ نابن کہ باسکران؟

(۴۴) یان دہلین ئیمہ ھموومان کوین و سہرکہوتووبین و شکست ناھینین. (ئوہندہ ھیزو تواناو دہسہلاتمان ھہیہ).

(۴۵) لہ ئاپندہیہ کی نزیکدا لہشکرو کوئمہ لیان شکست دہھینیت و ھلدین (ئوہ مژدہیہ لہ غزای بہدردا ھاتہ دی و ھاوہ لگہران شکستیان ھینا).

(۴۶) جگہ لہوہش قیامہت کاتی لی پرسینہوہیانہ، کہ روژیکہی زور سہخترو تالتر و سامناکترہ.

(۴۷) بہ راستی تاوانبارو تاوانکاران لہ گومرایی و شیتیہ کی زوردا روچوون.

(۴۸) روژیک دیت کہ لہسہر روویان رادہ گیشرین لہ ناو تاگری دوزہ خدا، پیمان دہوتریت: دہ بچیژن تالوای دوزہخ.

(۴۹) بیگومان ئیمہ ھموو شتیگمان بہ ئہندازہو نہخشہی دیاریکراو درست کردوہ.

(۵۰) فرمانی نیمه تنها یهك وشهیه کاتیک فرمانی بون و پیشهاتنی همر کاریک دهدهین دهستهجهی دهبیٹ وهك چاو تروکاندیک رودهدات.

(۵۱) بیگومان نیمه زور له پیشینانی خوانه ناسی وهك نیوه مان له ناو بردوه، ثایا کهس هه به دهرس و عبیرهت و په ندو ناموزگاری وهر بگریٹ؟

(۵۲) ههرچی کارو کرده وه بهك که ئه وه خه لکه ئه نجامیان داوه له (لوح المحفوظ) و له لای فریشته چاودیره کان تو مارکراوه.

(۵۳) ههرچی وردو درشت هه به، له کارو کرده وه یان نووسراوه و تو مارکراوه.

(۵۴) بیگومان پاریزکاران و خواناسان له ناو باخ و روبارو تافگه کاندایانی پر له بهختیاری و کامهرانی هه همیشه بی ده به نه سهر (له سایه ی پهرودگاری خاوهن میهردا).

(۵۵) له شوینی راست په سهندان لای پادشای به دهسه لات و توانا.

سورەتى (الرحمن)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) خوی میهره بان، کانگای سوژو رهحهت و بهزه بی یه.
- (۲) قورئانی فیری ئاده میزاد کردوه (فیربوون و زاینی قورئان و تیگه یشتن له فهرمووده ی خوی میهره بان پیروزترین نازو نیعمه ته که ئیماندار لئی بههره وهر بیٹ لهم ته مه نه کورته ی ژیانی دنیا دا).
- (۳) همر خوا ئاده میزادی دروست کردوه. (به جوانترین شیوه و شیواز).
- (۴) همر ئه ویش فیری گوفتارو ئاخاوتنی کردوه. (به سه ده ها زمان و شیواز).
- (۵) خوړو مانگیشی به حسابی ورد دروست کردوه و دایانوان له خولگه کانیا ندا له سووران وه دان.
- (۶) ئه سته به و دره خته کان، روه که بی قه دو دره خته به رزه کان هه موویان، سوژده ده بهن بو دروستکاریان (له نه خسه ی دیاری کراو دهرناچن که به ده بیته ریان بو کیشاون).
- (۷) ئاسمانی شی به رزو بلند کردو ته وه (بی کوله که و بی ستون) و تهرازوو پیوه ری بو هه موو شتیک داناوه (هه موو شت به یاسایه و هپچ شتیک به هه ره مه کی و به بی هوده دروست نه کراوه، بو یه، پیویسته ئاده میزادیش بهرنامه و یاسای هه بیٹ له چوارچیوه ی قورئان و سوونته تی راست و دروستدا).
- (۸) نیوه ش ئه ی نه وه ی ئاده م با تهرازوو پیوه رتان ری کو پیک بیٹ و سته م له یه کتر مه که ن.
- (۹) داد په روه ر بن له کیشان و پیواندا، تهرازوو بازی مه که ن و که م فروشی ئه نجام مه دن.
- (۱۰) زه ویشی بو خه لکی راخستوه و باری هیئاوه (تا ژیانی خو یانی تپادا بهر نه سه ر).
- (۱۱) جوړه ها میوه ی تپدا دپته بهر، هه روه ها خورمای خاوهن ده فری گولدانی بو فه راهم هیئاون.
- (۱۲) هه روه ها جوړه ها دانه ویله ی خاوهن کاو په لوپودارو بو نخوشی تپادا بهر هم هیئاوه.
- (۱۳) جا ئیتر ئه ی گرو ی ئاده میزادو په ری به کام له نازو نیعمه ته کانی په روه ر دگار بروا ناکه ن. کامه ی په سه ند ناکه ن، کامه ی به که م و ناته واو ده زانن.
- (۱۴) ئاده میزادی دروست کردوه له قورپکی وشک بوو، وهك فه خفوری.
- (۱۵) په ریه کانیشی له بلیسه ی ئاگر دروست کردوه. (۱۶) سه رنجی ئایه تی ۱۳ بده.

- (۱۷) خوا خاوهنی هردوو روژھ لآت و هردوو روژناوايه.
 (۱۸) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.
 (۱۹) ئاوی دوو دهریای بهره لا کردووه و بهیه کی گه یاندووه و تیکه لیش نابن.
 (۲۰) چونکه له نیوانیاندا بهریه ستیک هه به نایه لیت تیکه ل بین (ئه م دیاردهیه له نیوان دهریای سپی و زهریای ئه تله سیداو دهریای سوورو دهریای عهره بده ناشکرایه).
 (۲۱) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.
 (۲۲) لهو دوو جوړ دهریایه مرواری و مهرجان دهره چن (که دوو جوړ گه وه هری به نرخن).
 (۲۳) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.
 (۲۴) هه چی که شتی هه به له دهریایکاندا وه که به یداخ، وه که شاخ هاتوچو ده کهن، ههر خوایش خاوه نیانه.
 (۲۵) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.
 (۲۶) هه موو ئه وه که سانه ی له سهر رووی زهوین، ههر هه مووی فهو تاوو تیاچوووه و ده بیټ بمرن.
 (۲۷) تنه زاتی پهروه دگاری خاوه ن بلندی و ریزداری تویه

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۷﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۱۸﴾
 مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۱۹﴾ بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا تُبْعِيَانِ ﴿۲۰﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ
 رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۲۱﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْزُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۲﴾ يَا أَيُّهَا
 آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۲۳﴾ وَهُوَ الْجَوَارِ الْمُتَشَاتِفُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ﴿۲۴﴾
 ﴿۲۵﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۲۶﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾ وَسَقَى
 وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْعَرْشِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۲۹﴾
 ﴿۳۰﴾ سَتَأْتُهُمْ فِي السَّحَابِ مِنَ الْأَرْضِ مَاءٌ يُمْرُغُونَ فِيهِ فَأُنْقَلُوا فِيهَا أَيُّهَا
 آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۳۱﴾ سَنَنْفُخُ لَكُمْ فِيهِ الْفَقْلَانَ ﴿۳۲﴾ يَا أَيُّهَا
 آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۳۳﴾ نَمَعْتُمْ الْإِنْسَانَ إِذْ أَسْطَعْتُمْ
 أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَأَنْفُذُوكَ
 لِأَلَيْسَ لَكُمْ بِالْمُؤْتَمِرِينَ ﴿۳۴﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۳۵﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
 شَوَاطِيرٌ مِّنْ نَّارٍ وَمُهَاجِرٌ فَلَا تَنْصُرَانِ ﴿۳۶﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا
 تُكَذَّبَانِ ﴿۳۷﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۸﴾
 ﴿۳۹﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۴۰﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُشْعَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ
 إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿۴۱﴾ يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿۴۲﴾

که ده مینیته وه بو هه میشه و بو هه تا هه تایی، چونکه ههر بوه و ههر ده مینیت.

(۲۸) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۲۹) هه موو گیانله بهرو زینده وهران له ئاسمانه کان و زهویدا بهردهوام به گوفتارو به زمانی حال، داوی پیداوستی و داخواریه کان له پهروه دگار ده کهن، هه موو روژیک و هه موو کاتیک (میلیونه هاو ملیاره ها، به لکو بی شومار تاوتوی ده کات له بوونه و هرو له جیهانی ئاده میزادو پهری و فریشته کان و... هتد). (۳۰) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۱) ئه ی گرووی ئاده میزادو پهری، روژیک دیت به تاییه لیستان ده پرسینه وه و دادگایان ده کهین (خوای بالادهست هه ره شه له م دوو دهسته یه له دروستکراوه کانی ده کات، که له هه ندیک رووه وه سهرشکی کردوون و نازادی داونه تی، به لام زوره یان یاخی و سهرکه شن، قور به سهر یاخیه کان لهو روژه دا).

(۳۲) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

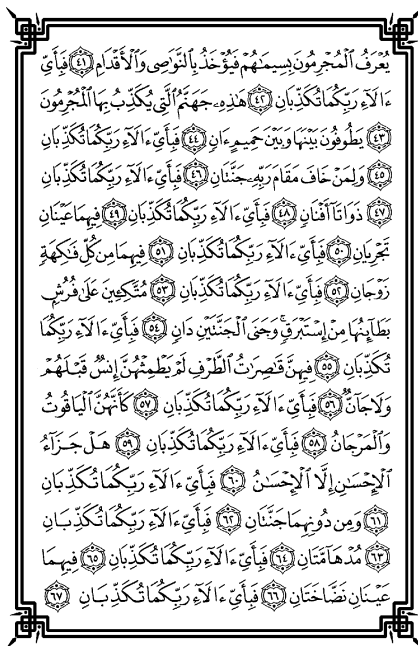
(۳۳) ئه ی گرووی پهری و ئاده میزاد ئه گهر ده توانن به به شه کانی ئاسمانه کان و زهویدا دهرچن، ئه وکاره ئه نجام بدهن، دلنیاش بن که ئه وکاره به هووی ده زگای ماددی و توانای مهعنه و یه وه نه بیټ ئه نجام نادریت.

(۳۴) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۵) خو ئه گهر له سنوور دهرچوون، بلیسه ی ناگرتان هاو پری له گه ل مسی تاوه دا بو ره وانسه ده کریت، ئیتر شکست ده خوون و سهرکه وتوو نابن.

(۳۶) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۷) کاتیک دیت ئاسمان له ت ده بیټ و وه کو گوئیکی سوور دیت به ره چاو، یاخود وه که روئی قرچاوی لی دیت (ئه مهش قوناغیکه له قوناغه کانی تیکچوونی). (۳۸) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده. (۳۹) ئه و روژه هه موو شت روون و ناشکرایه، پرسیار له گوناهانی ئاده میزاد و جنوکه کان ناکریت، (رهنگه ئه وه قوناغیک بیټ له قوناغه کان، که بهرو خساریان جیاده کرینه وه). (۴۰) سهرنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۴۱) ئیجنا تاوانکارو گوناھباران به رووخساریاندا دهناسرینده، نهوسا دهست گیر ده کریت له ناوچهوانیان و قسچیان و گلوله یان ده کهن و فری دهرینه ناو ئاگری دوزخه وه.

(۴۲) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۴۳) دهو تریت نه مه نهو دوزخه به تاوانباران پروایان پیی نه بوو.

(۴۴) جا له نیوان ئاگرو ئاوی گهرمدا که به سه رچاویاندا ده کریت ههر ده خولینه وه.

(۴۵) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۴۶) بو نهو که سهش له مه قامی پهروه دگاری خوئی له ژبانی دنیادا ترسایت، دوو باخی رازاوه ناماده به.

(۴۷) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۴۸) نهو دوو باخش خاوه نی دارو درهختی گه لا ناسک و جوان و بریسکه داره.

(۴۹) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۵۰) دوو سه رچاوه ی له کانی و ئاوی سازگاریان تبادابه و به خوړ به جوگه له کانداه پرون.

(۵۱) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۵۲) له هه موو جوړه میوه که دوو جوړیان تبادابه. (هه مویشی تام و بون و قه باره و رهنگی جیاوازه).

(۵۳) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۵۴) لهو به هه شته خو شه دا به خته وه ران له سه ر کورسی و قه نه فه و جیگه و ریگه خو شه کان، شانیان داداوه که له ئاوریشمی تاییه تاواخن کراوه، (داخو بهرگه که ی له چی بیته؟! لیکنر دهنه وه ی ههر میوه به کیش نزیک و ئاسانه و درهخته کان خو یان سه ر فرو ده هیئن بو نهو به خته وه رانه.

(۵۵) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۵۶) لهو به هه شته داخو ری تبادابه که تنه ا ته ماشای هاوسه ره کان بیان ده کهن و عاشقی نهوانن، پیش نهوان دهستی که سیان لینه که وتوه، نه له گروئی ئاده می و نه له پهری.

(۵۷) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۵۸) نهو هاوسه رانه له جوانی و شوخ و شهنگی و قه شهنگیدا وه کو یاقووت و مه رجان وان (که دوو جوړ گه وه هری به ترخن، له ده ریا ده رده هیئین).

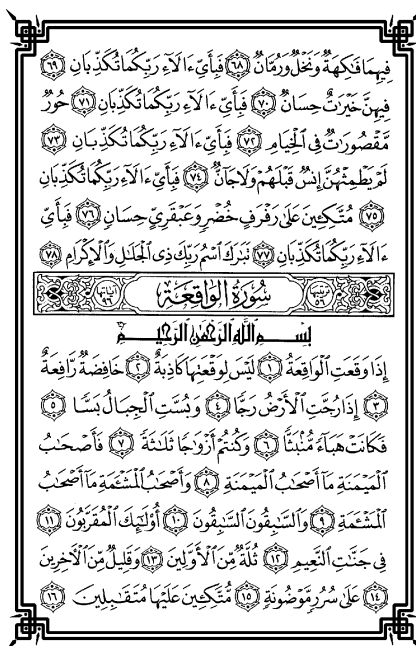
(۵۹) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۶۰) باشه؛ مه گهر پاداشتی چاکه تنه ا چاکه نیه؟! (ئیمانداران چاکه کار بوون بویه نه م به هه شته یان مسوگهر کرد).

(۶۱) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۶۲) جگه لهو دوو به هه شته ی که یاس کرا، دوو به هه شتی تریش ناماده به بو نهوانه ی که پله و پایه یان وا له خو ار خاوه نانی دوو به هه شتی ناوبراوه وه. (۶۳) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده. (۶۴) نهو به هه شتانه ش نه وه نده سه و ز ده نوین مه یله و ره ش ده چنه وه له جوانی و توخیدا. (۶۵) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده. (۶۶) دوو سه رچاوه ی هه لقلوایان تبادابه (که دیمه نیان زور دلرفینه). (۶۷) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

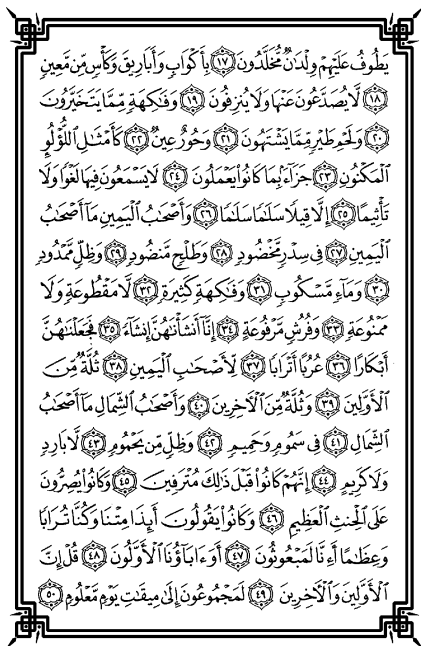
- (۶۸) لهو بههشتانه‌دا درهختی میوهو دارخورماو ههناریان تیدایه.
- (۶۹) سهرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.
- (۷۰) لهو بههشتانه‌دا حوری جوان و شوخ و شه‌نگ و ره‌وشت به‌ری تیدایه.
- (۷۱) سهرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.
- (۷۲) حوری چا‌وگش و چا‌وره‌ش، لهو ده‌واره تاییه‌تیانه‌ی که بو‌یان ناماده‌کراوه دوور ناکه‌ونه‌وه...
- (۷۳) سهرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.
- (۷۴) نهو حوریانه، پیش‌نه‌وان ده‌ستی که‌سیان لینه‌که‌وتوه، نه‌له‌گروی‌ئاده‌می و نه‌له‌په‌ری.
- (۷۵) سهرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.
- (۷۶) شانیان داداوه له‌سه‌ر پستی سه‌وزباوی جوان و دوشه‌کی نایاب و پرازوه.
- (۷۷) سهرنجی نایه‌تی ۱۳ بده.
- (۷۸) موباره‌ک و به‌رزو به‌ریزه‌ناوی په‌روه‌دگاری تو، چونکه‌نهو زاتیکه‌خواه‌نی به‌ری و بلندی و ری‌زی بی‌سنوره بو‌ئیمانداران و پاریزکاران.

سورهتی (الواقعة)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) کاتیک رووداوه سامناکه که پیش‌دیت (مه‌به‌ست روژی قیامه‌ته)
- (۲) روودانی نهو کاره‌ساته حقیقه‌ته و که‌س ناتوانیت بروای پی‌نی نه‌بیت و به‌راستی نه‌زانی‌ت.
- (۳) نرم که‌روه‌یه و به‌رزکه‌روه‌ه، (ئیمانداران به‌رزو پایه‌دار دهن، خوانه‌ناسانیش سه‌رشو‌ر و ریسوا).
- (۴) کاتیک زه‌وی ده‌شله‌قی‌ت و به‌توندی ده‌له‌رزیت.
- (۵) کیوه‌کانیش وردوخاش دهن (ته‌خت و ساف دهن، به‌ریزه‌کان؛ نشیوه‌کان پر ده‌که‌ن)
- (۶) ده‌بنه‌ته‌پوتوزیکی په‌رش و بلاو (زه‌ویان پی‌ته‌خت و ری‌ک ده‌کری‌ت).
- (۷) نهو کاته‌ئیوه (نه‌ی گروی‌ئاده‌میزاد) ده‌بنه‌سی ده‌سته‌وه.
- (۸) ده‌سته‌ی راستان ده‌رده‌که‌ون، جا‌چوزانی نه‌وانه‌له‌ج‌خوشیه‌کدان؟!
- (۹) هه‌روه‌ها ده‌سته‌ی چه‌پ و لارو ویره‌کانیش، نای نهو شو‌مانه‌له‌ج‌سه‌رگه‌ردانیه‌کدان؟!
- (۱۰) (ده‌سته‌ی سی‌هه‌م) پیش‌که‌وتوه‌کانن، نه‌وانه‌ن که‌پیش‌که‌وتون له‌به‌ده‌سته‌پینانی ره‌زامه‌ندی خوادا.
- (۱۱) نا نه‌وانه‌نزیک کراوه‌ی باره‌گای په‌روه‌دگاریانن. (چونکه‌پیشه‌نگی کاروانی دینداری بوون).
- (۱۲) له‌باخه‌کانی به‌هشتی پر له‌نازو نیعمه‌تدا. (بو‌هه‌میشه‌ده‌حه‌وینه‌وه).
- (۱۳) ده‌سته‌یه‌کی زوریان له‌وانه‌ن که‌زوو چوون به‌ده‌م بانگه‌وازی خاوه.
- (۱۴) ده‌سته‌یه‌کی که‌میشیان له‌وانه‌ن که‌دواتر (به‌شو‌پن نه‌واندا ری‌بازی ئیمانیان گرت‌ه‌به‌ر).
- (۱۵) له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی نه‌خشدارو چنراو به‌ئالتون دانیشتون. (له‌ژی‌ر سی‌به‌ری دره‌ختی بی‌وینه‌دا).
- (۱۶) شانیان داداوه له‌سه‌ر کورسیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک، دیاره‌که‌له‌بونه‌ی تاییه‌تیدا که‌هه‌میشه، له‌به‌هشتدا به‌رده‌وامه ئیمانداران پیک شاد دهن و (ده‌عه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن، سه‌یران و ناهه‌نگی خوش‌به‌ریا ده‌که‌ن).

(۱۷) لاوانى جوان و ئيسك سووك و نهر به دهورياندا دېن و خزمه تيان ده كهن و هميشه گه نجن و پيرانبن.

(۱۸) به كوپ و دولكه و سوراحيه وه ده گه پرين و له په رداخى تاييه تدا جوړه ها شه ربه ت و شه راب و خوادنه وهى به تام و خو شيان پيشكه ش ده كهن كه له سه رچاوه يه كى ره وانه وه پر ده كرين.

(۱۹) ئه و شه رابانه نه سه ريان پيى دپته ئيش و نه سه رخوش و بيى هوش ده بن.

(۲۰) ميوه شيان بو ده گيرن، به ئاره زوى خو يان ليى هه لده بزيړن.

(۲۱) گوشتى هه ر بالنده يه كيش كه حه زى لى بكه ن بو يان تاماده يه.

(۲۲) هاورپى له گه ل خوړى چاوكه ش و چاو ره شيش...

(۲۳) وه ك مروارى شاراو وه دست لى نه كه توو، هاوسه ريانن.

(۲۴) له پادا شتى كار وكرده وهى چاكياندا كه كاتى خو ي ده يان كرده...

(۲۵) هيچ جوړه قسه يه كى نابه جي و نادرست و ناپړك نايستن و يه كتريش تو مه تيارو تاوانبار ناكه ن.

(۲۶) جگه له وتنى سلا و وه لامدانه وهى و قسه ي خو ش نه بيت، هيچ نار يكيه ك نايستيت و نايبيت.

(۲۷) ده سته ي راسته كانيش، جا چو زانى كه ئه وانيش له چ خو شيه كدان.

(۲۸) له ژير سيبه رى دره ختى - سدر - ي بيى در كدان (كه ديمه نيكي دلر فينه و تير نابى له ته ماشاى).

(۲۹) هه روه ها دره ختى موزيش كه به ره مه كانى چين چين له سه ر يه كن.

(۳۰) له ژير سيبه رى دوو رو در يزدان له و باخه رازاو وه خو شانه دا.

(۳۱) تافگه ي جوان و حه وز و فواره ي رازاو هى تيدايه (له شيوه ي رازاو ه ترين دي كور دا).

(۳۲) ميوه ها تى زو رو هه مه چه شنيش (به قه باره و شيوه و شيوه زو رنگ و بو ن و تامى كه س نه ديو).

(۳۳) نه به ريو مى ته واو ده بيت، نه قه ده غه كرا و يشه.

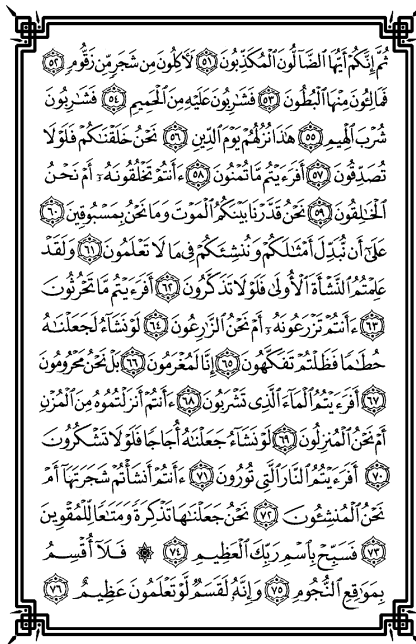
(۳۴) هه روه ها راخه رى به رزو بلندى لييه. (له گه ل خوړى شوخ و شه نگ و گولته نامدا).

(۳۵) ئه و خو ريانه مان به تاييه ت دروست كرده و... (بو به خته وه ران).

(۳۶) كرده و مانن به خو ريانى هه ميشه كيژ. (۳۷) هاوسه ره كانيان زور خو ش ده و پت و هه موويان هاو ته منه نن.

(۳۸) ئه مانه هه مووى بو ده سته ي راسته كان (ئه وانه ي نامه ي كرده وه كانيان درايه ده سته راستيان). (۳۹) ئه وانه ده سته يه كى زور يان له ئيمان دارانى پيشينن. (۴۰) هه روه ها ده سته يه كى زور يش له ئيمان دارانى دوايين ده گريته وه.

(۴۱) له ولاشه وه ده سته ي چه په كان، قور به سه ريان، بو بارو دو خيك كه تپي كه وتون. (۴۲) له ناو گره و ناوى له كو ل دا گيريان خوار دو وه و ده تلينه وه. (۴۳) راده كهن بو ژير سيبه ر، كه ئه و يش دو كه لى ره ش و گه رم و سوتينه ره. (۴۴) نه فينكه و نه به كه لكى حه وانه وه دپت. (۴۵) چونكه به راستى ئه وانه كاتى خو ي له ناو نازو نيعمه تى حه رامدا ده تلانه وه. (۴۶) ئه وانه به رده و ام له سه ر گونا هه گه و ره كه پييان داده گرت (هاوه ليان بو خوا بريار ده دا). (۴۷) هه ميشه ده يانوت: ئايا كاتيك ئيمه مردين و بو وينه خاك و ئيسقان ئيمه زيندو وه ده كرينه وه؟! (۴۸) ئاخو باوو باپيرانى ديري نيشمان؟! (۴۹) ئه ي پيغه مبه ر ﷺ، پييان بللى: بيگومان پيشينان و پاشينان هه ره هه موويان. (۵۰) كو ده كرينه وه و رايپچ ده كرين به ره و مه يدانى روژى ديارى كراو.

- (۵۱) پاشان بیگومان ئیوه ئه‌ی گومراو بی باوه‌پان ئه‌ی ته‌وانه‌ی که برواتان به راستیه‌کان نیه.
- (۵۲) له به‌روبوومی دره‌ختی ژه‌قنه‌بو تیش ده‌خون.
- (۵۳) ورگ و سکتانی له‌ی پر ده‌که‌ن.
- (۵۴) ئینجا ئاوی له کولیشی به‌سهردا ده‌که‌ن.
- (۵۵) ههر وه‌کو ئه‌و حوشرانه‌ی به‌هوی نه‌خوشیه‌کی تاییه‌تیه‌وه تیر ئاو نابن و ده‌ئاوسین.
- (۵۶) ئه‌مه میوانداری ته‌وانه له قیامه‌تدا.
- (۵۷) ئیمه دروستمان کردوون ئه‌وه بوچی پروا ناکه‌ن؟! بو بیر ناکه‌نه‌وه؟
- (۵۸) بیم بلین ئه‌و مه‌نی‌یه‌ی که له جیی خویدا دایده‌نین؟ (چیه و چونه؟ له‌م سه‌رده‌مه‌دا زانستی هه‌ندی‌ک نه‌ینییه‌کانی روون کردو ئه‌وه، که چون له نیوان ملیونه‌ها‌دا به‌ویستی خوا به‌ک دانه‌ی یه‌ک ده‌گریت له‌گه‌ل هیلکوکو که یه‌کدا له‌سه‌ره‌تای دروستبوونی ئاده‌میزادا).
- (۵۹) ئایا ئیوه دروستی ده‌که‌ن یان ئیمه به‌دیهینه‌رین؟!
- (۶۰) ئیمه نه‌خشه‌ی مردنمان له نیوانتانا‌دا بریار داوه، که‌س ده‌سه‌لاتی پیش ئیمه نه‌که‌وتوه و بی تواناش نین..
- (۶۱) که له شوینی ئیوه نه‌وه‌ی تر به‌یین و بیخه‌ینه شوینتان،

- یاخود سه‌ره‌له‌نوئی له ریگه‌یه‌که‌وه که نایزانن دروستتان بکه‌ینه‌وه.
- (۶۲) سویند به‌خوا خو ئه‌وه‌ته بوونی سه‌ره‌تاو یه‌که‌م جارتان زانیووه‌وه به‌چاوی خوتان بینیوتانه چون په‌یداده‌بن، که‌واته بوچی یاداوه‌ری وهر ناگرن و بیر ناکه‌نه‌وه؟!
- (۶۳) ئایا سه‌رنجیتانداوه له‌و زه‌ویه‌ی که ده‌یکیلن و ده‌یچینن؟ (به جورها توو نه‌مام).
- (۶۴) ئایا ئیوه ده‌یروینن، یان ههر ئیمه‌ین روینه‌ر و به‌ره‌م هینه‌ر؟
- (۶۵) ئینجا ئه‌گه‌ر بمانویستایه ده‌مانکرده چیلکه و چه‌والی بی‌خیر، ئه‌وسا ده‌ستان ده‌کرد به‌قسه‌ی بی‌هوه‌ده.
- (۶۶) به‌خه‌فت و په‌ژاره‌وه ده‌تانوت: به‌راستی زه‌ره‌ری چاکمان کرد، ره‌نچه‌رو خومان.
- (۶۷) به‌لکو بی‌به‌ری و بی‌به‌ره‌ خومان. (له هه‌موو خیرو بی‌ریک).
- (۶۸) ئه‌ی سه‌رنجی ئه‌و ئاوه ناده‌ن که روژانه چهند جار ده‌یخونه‌وه (له‌کوپوه هات، کئی دروستی کرد، له‌چی دروست بوو، چنده‌ رولی هه‌یه له ژبانی ئیوه و گیاندارو گیاو داردا؟).
- (۶۹) ئایا ئیوه داتانیه‌زانده‌وه له هه‌وره‌کانه‌وه یان ئیمه دابه‌زینه‌رین؟ (به‌هوی یاسای تاییه‌ته‌وه).
- (۷۰) ئه‌گه‌ر بمانویستایه ئه‌و ئانه‌مان ده‌کرده خوپییه‌کی تال و سویر، ئه‌وه بو سوپاسگوزاری ناکه‌ن؟!
- (۷۱) ئایا سه‌رنجی ئه‌و ئاگره ناده‌ن که دایده‌گیرسینن (له جورها سه‌رچاوه‌وه... چیه‌و؟ چونه‌؟)
- (۷۲) ئایا ئیوه داره‌که‌یتان دروست کردوه یان ئیمه به‌دیهینه‌رین؟ (ئهمه‌ش ئاماره‌یه که نه‌وت له ده‌ره‌ئنجامی ژیره‌و ژوور بوونی دارستانه‌کان به‌دیها‌توه‌وه).
- (۷۳) ههر ئیمه کردو‌مانه‌ته هوی ئه‌وه‌ی که یادخه‌روه بیت، هه‌روه‌ها کردو‌مانه‌ته هویه‌ک بو ئه‌وه‌ی گه‌روک و گه‌شتیاران و ده‌سه‌لاتاران که‌لکی لی وهر بگرن.
- (۷۴) جا که‌واته ستایش و سوپاسگوزاری په‌روه‌دگاری گه‌وره‌به و با‌ناوی پیروزی هه‌میشه له‌سه‌ر زرات بیت.
- (۷۵) سویندم به‌شوینی ئه‌ستیزه‌کان (له ئاسمانی فراواندا له‌چه‌رخ و خولدان و له ژماره‌ نایه‌ن).
- (۷۶) بیگومان ئه‌و سوینده گه‌ر بزائن سویندیکی زور گه‌وره‌یه (له‌م سه‌رده‌مه‌دا زیاتر روون بوته‌وه که‌خوای به‌دیهینه‌ر ملیونه‌ها کاکیشان و ملیاره‌ها ئه‌ستیزه‌ی دروستکردوه، که کومه‌له‌ی خور له ئاستیدا زور بچوکه‌ه).

(۷۷) به راستی توهی که محمد ﷺ دهیخوینیتته وه قورنائیکه زور پیروزو بهریزه.

(۷۸) له کتیبیکئی شاراوه دا که - لوح المحفوظ - ه، پاریزراوه، ههروه ها نسخه کانی سهر زه ویشی پاریزراوه و پاریزراو دهیبت هه تا دنیا دنیایه).

(۷۹) تنها پاکان نهیبت کهس دهستی لی نادات.

(۸۰) ئەم قورئانه له لایهن پهروه ردگاری جیهانه کانه وه نیردراوه ته خواره وه.

(۸۱) له گهل ئەو هه موو ریزه دا که دهر باره ی قورئان و ترا، هیشتا نیوه ئەی باوهر لاوازان دوودلن بهرامبهر ئەم گوفتار و فهرمووده یه و که مته رخه من له بهجی هینانی فهرمانه کانیدا؟

(۸۲) هه موو بههره یه که ده بوایه له قورئان و هری بگرن بوته توهی که بروای پی ناکهن و به دروی دهران؟

(۸۳) باشه؛ نیوه بو بیرناکه نه وه، روزیک دیت که: روختان ده گاته گه رووتان.

(۸۴) نیوهش به ده وری ئەو که سه دا بی دهسه لاتانه ته ماشا ده کهن و سه رنج ده دن و (دین و ده چن).

(۸۵) له کاتیکدا که نیمه له نیوه نزیکترین لیسی، به لام نیوه نامانینن.

(۸۶) خو ئە گهر نیوه شکست خورده نه بوایه و دهسه لاتیکتان هه بوایه...

(۸۷) ئەو روختان ده گیرایه وه ئە گهر راست ده کهن و ده توانن.

(۸۸) جا ئە گهر ئەو که سه ی که له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خو شه ویستانی نیمه بیبت.

(۸۹) ئەوه نیتر خو شی و کامه رانی و ئاسووده یی و به هه شتی پره نازو نیعمه ت چاوه رییه تی.

(۹۰) خو ئە گهر له دهسته ی راستانیش بیبت.

(۹۱) ئەوه له لایهن دهسته ی راستانه وه سلوات پیشکش ده کریت. (تویش به هه شتی دهیبت).

(۹۲) به لام ئە گهر له دهسته ی ئەوانه بیبت که گوهران و بروایان به بهرنامه ی خوا نیه...

(۹۳) به ناوی له کول پیشوازیی لی ده کریت... (به په له رایپچ ده کریت و...).

(۹۴) ده گه یه نریته ناو ئاگری دزه خ.

(۹۵) به راستی توهی که باسمان کرد حه قیقه ت و راسته قینه یه و دوور له گومانه.

(۹۶) که واته ستایش و سوپاسگوزاری پهروه ردگاری گه وره بکه (با ناوی پیروزی هه همیشه له سه ر زارت بیبت).

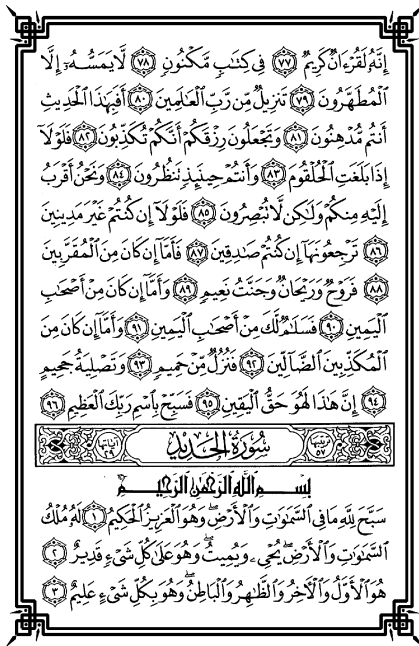
سوره تی (الحدید)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ته سیبجات و ستایشی خوا ده کات، ئەویش زاتیکی بالاده ست و دانایه.

(۲) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر ئەو خاوه نیانه، ده ژینیی و ده مرینیی، هه ر خوی دهسه لاتیی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

(۳) ئەو خوی به یه که مینه و له سه ره تاوه هه ر هه بووه و کهس پیش ئەو نه بووه، دوا هه مین و کو تایه و کهس دوا ی ئەو نامینیی، (به لام ئەو هه ر ده مینیی)، هه روه ها ئەو زاته دیاره و هه موو شت به لگه یه له سه ر بوونی، له هه مان کاتدا زاتی خوی نادیاره و (به چاوی سه ر نابینریت، به لام به بینایی بیروهوش و دل و ده روون ئاشکرایه)، هه ر خویشی زانایه به هه موو شتی ک.

(۴) هر ئه زاته خوئی، ئاسمانه كان و زهوی له شهش روژدا دروست كردهوه، له وه دوا له سهر ته ختی فه رمانه وایی خوئی پایه دار كرد (سهرنجی الرعد / ۲ بده)، هر خوئی ده زانیت چی ده چیت به ناخی زه ویدا و چیشی لی دیته دهره وه، چی له ئاسمان دیته خواره وه و چی پیدا سهرده كه ویت، جا له هر شوینیک دابن ئه وزاته له گه لتاندایه و پیتان ده زانیت، دلنیا بن كه خوا به هه مو و ئه كارو كرده وانه ئه نجامی ده ده ن بینا یه.

(۵) هه رچی له ئاسمانه كان و زه ویدا هه یه ئه و ازته خاوه نیا نه، هه مو و شتیكیش بو لای خوا ده بریته وه.

(۶) شه و تیهه لكیشی روژ ده كات و روژ تیهه لكیشی شه و ده كات (به دریت بوونی لایه كیان له سهر حسابی ئه وی تریان، یان له به ره به یان و ئیواراندا تیهه لكیش ده بن)، ئه و زاته زانایه به هه رچی له دل و دهر وون و سینه كاندا یه.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَرْجِعُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾ لَمْ يَلِكْ أَلْسِنَاتٍ وَالسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢﴾ يُوحِى الْإِلَهَ فِي النَّهَارِ وَيُوحِى النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾ أَمْ تُؤْتِيهِ اللَّهُ رِسَالَهُ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُشْتَغَلِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَمْ يُجْرَبُوا ﴿٤﴾ وَمَا كُنْ لَكُمْ لَأْتُمُونَنَّهُ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ ءَأَنذَرْتَهُ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُومٍ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾ وَمَا كُنْ لَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَدْ نَزَّلَ آيَاتِكَ أَتَّعَمَّ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَدْ نَزَّلَ وَكَلَّمَ اللَّهُ الْمُسْلِمِينَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأَلْهَمَ الْآجُرْ كَرِيمٌ ﴿٨﴾

(۷) خه لكینه ئیمان و باوه ری دامه رزاو بهینن به خوا و پیغه مبه ره كه ی، له و مال و سامانهش بیه خشن كه له لاتانه و خستویه تیه ژیر دهستان و جینشینن تیایدا، بیگومان ئه وانه ی كه باوه ریان هیناوه له ئیوه و مال و سامان ده به خشن پاداشتی گه و ره چاوه رپیا نه.

(۸) جا ئه وه چیتانه و بوچی باوه ر ناھینن به خوا له كاتیكدا پیغه مبه ر بانگتان ده كات: كه باوه ر بهینن به په ره و درگارتان، خو ئه و بیگومان په یمانیشی لی و هرگرتن، ئه گه ر ئیوه ئیمانداران.

(۹) خوا ئه و زاته به ئایه ته روون و ئاشكر كانی قورئان داده به زانیت بو سهر به نده ی خوئی، تا له تاریكایی به كان دهرتان بهینت و بتانخاته ناو نوور و روناكیه وه، به راستی ئه و خوا یه به سوژو میهره بانه بو تان.

(۱۰) جا ئیتر ئه وه چیتانه و بوچی مال و سامانتان نا به خشن له ریگه ی خوا دا، خو هه رچی له ئاسمانه كان و زه ویدا هه یه بو خوا ده مینیته وه، بیگومان چوونیهك نین ئه وانه تان كه پیش رزگاریی مه ككه؛ یا خود پیش سهر كه وتن، مال و سامانی به خشبو وه جهنگا وه، چونكه ئه وانه پله و پایه یان زور به رزتره له وانه ی كه دوا ی رزگاریی مه ككه و په ده ست هیئانی سهر كه وتن مال و سامانیان به خشبو وه و جهنگاون، به هه ردو و لاشیان خوا به ئینی به هه شتی به خشبو وه، بیگومان ئه و خوا یه ئاگایه به كارو كرده وه تان.

(۱۱) ئایا كئی به ئه وه ی قه رزی چاك ده دات به خوا و مال و سامانی ده به خشیت له پیناوی به ده سته یئانی په زامه ندی خوا دا، ئینجا خوا ییش پاداشتی بی سنووری ده دات و بو ی چه ند به رابه ر ده كات، هه ره ها پاداشتی به ریزو به نرخی بو ئاماده كرده وه.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
 بُشْرًا لَكُمْ الْيَوْمَ جَسَدٌ تَحْرَى مِنْ حَمِيمٍ الْآنَ نَحْمِلُ فِيهَا الَّذِينَ فِيهَا ذَلِكُمْ
 هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا انظرونا نقبئس من نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا ورائكم فَالْتَسُوا نِوَارًا
 فَضْرَبَ بِهِمُ اسْوِرًا بَابًا بَاطِنًا فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرًا مِنْ قِبَلِهِ
 الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ آئِمَّتُهُ لَبُدُوا لَنَا فَأَلْبَسْنَا لَكُمْ فِي الْقُلُوبِ
 أَنْفُسَكُمْ وَفِصْمَكُمْ وَارْتَبَتُمْ وَغَرَّبَكُمْ الْآمَانَ حَتَّى جَاءَهُمْ
 اللَّهُ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهُ الْعُرْوُ ﴿١٤﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يُؤَخُّدُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانِكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
 وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
 فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
 أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَمْلِكُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهِمْ أَفَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرْنَ
 لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمَصْدِقَاتِ وَأَقْرَبُوا
 اللَّهُ قَرَمًا حَسَنًا بَضَعَتْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

(۱۲) روژيک ديت که ده بينيت پياوانى ئيماندارو ژنانى ئيماندار بهرو بههشت بهرې ده کړين، نوورو روناکيه کى تاشکرا له بهردهم و له لای راستيانه وه دپروا، فريشته کان پييان ده لين: مژده ي ئيوه نه مرو باخه کاني بههشته که چه نده ها روبرا به نوايندا دپرواوت؛ هاوپرې له گه ل ژيانى هميشه يى و نه پراوه تپايدا، ئا ئه وه يه سه رکه وتن و سه رفرزى گه وره و بې سنور.

(۱۳) ئا له و روژده دا که ئيمانداران بهرو بههشت بهرې ده کړي پياوان و ژنانى دوو پروو ده هينرينه سه ر رييان، به غه مبارييه وه بو ئيمانداران دپروان، ئيماندارانيش هيچ لايان لى ناکه نوه، بو يه به غه مو په ژاره يه کى زوره وه پييان ده لين: ده ته ماشايه کمان بکن با له نوري رووخسارتان به هره وه ر بين، به لام پييان ده و تريت بگه رينه وه دواوه؛ خوتان به شوين نوورو روناکيدا بگه رين، ده سته جي ديواريك دروست ده کريت له نيوان ئيمانداران و دوو پرووه کاندا ددروازه يه کيشى

تپايدا، ديوى ناووه که روى له ئيماندارانه روى له رحمت و بههشته و ديوى دهره وه شى، که روى له دوو پرووه کانه روى له سزاو دوزه خه.

(۱۴) ئينجا دوو پرووه کان هاوار له ئيمانداران ده کهن، ئايا ئيمه هاوپرې ئيوه نه بوين؟!، ئيمه هاوکارى ئيوه نه بوين؟! ئيمانداران ده لين: به لى وايه، به لام ئيوه خوتان تووشى دوو پرووي و پيلانگيريى کرد، خوتان مه لاس دابوو، بو فرست ده گه ران که زهره ر بدن له ئيمانداران، هميشه له گومان و دوو دليدا ده ژيان و بلاويشتان ده کرده وه، هيو او ئاواتى بې جي سهرى لى تيك دابوون، هه تا ويستى خوا يه خه ي پيگرتن و کو تايى به ژيانتان هات، شه يتانيش غه راو گومراى کردبوون به ميهره باني خوا و له رييزه که ي وپلى کردبوون.

(۱۵) نه مرو ئيتير هيچ جوړه پاکانه و بارمته يه ک له ئيوه و له وانه ش که بې باوه رن و درناگيريت، شوينه وار و مه نزلگاي هم مو تان ئاگرى دوزه خه، هه ر نه وه ش شايسته تانه، ئاي چ سه ر نه جاميکى خراب و ناله باره.

(۱۶) ئايا ئيتير کاتى نه وه نه هاتووه بو نه وانه ي که باوه ريان هيناوه، که دله کانين به نوري ئيمان ملکه چ ورونک بيته وه، ترسى خواى تپدا برويت به هو ي يادى به رده وامى خواو نه و قور تانه ي که ره وانه کراوه، دبا هه ول بدن له و که سانه نه بن که کتبيى ئاسمانيان بو ره وانه کرا، به لام دواى تپه ر بوونى ماوه يه کى دوورو دريژ، دليان ره ق و ره ش بوو، زوره شيان ياخى و سه رکه ش و ناله بار دهرچوون.

(۱۷) به راستى چاک بزائن که هه ر خوا زهوى زيندو ده کاته وه دواى مردنى (ئيوه ش ئاوا زيندو ده کاته وه)، بيگومان به لگه و نيشانه ي ده سه لاتدارى خو مانمان بو روون کرده وه، بو نه وه ي ژيرين و بفا من.

(۱۸) به راستى نه وانه ي که خير خوازن له پياوان و له ئافره تان، نه وانه ي که قهرز دده دن به خواو مال و سامانيان له پيناوى ره زامه ندى نه ودا ده به خشن، نه وانه چه ند به رابه ر پاداشتيان دهر يته وه و پاداشتى به رپزو به ترخ چاوه رپيانه. (له بهه شتى به رين و له سا يه ي ميهره باني خوا دا).

(۱۹) ئەوانەى كە باوەرپان هیناوه بەخواو پیغەمبەرەکانى، ئا ئەوانە راست و راستگۆکانن، شەهیدەکانیش لای پەرودەگاریان پاداشت و نور و روناكى تايه تی خویان ههیه، ئەوانەش كە باوەرپان نەهیناوه و تايهت و فەرمانەکانى ئیমে یان بە درۆزانى، ئا ئەوانە نیشته جیبى دۆزەخن.

(۲۰) چاك بزانی زىانی دنیا تەنھا بریتیه له یارى و گەمە و رازاندنەوه و خو هه لکیشان له نیوان یه کتريدا، ههروهها زورکردنى سامان و مال و مندال، جا ئەوانە هه ره موى وهك بارانیكى به پیت وایه كه بیته هوى به ره موى زور، کشتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشك بیته و زهرد هه لگه پیت، یاشان وردوخاش بیته و بکه ویت، بیگومان له قیامه تیشدا سزای زورسهخت بو دنیا په رستان ئاماده یه، له ولشه وه لى خوشبوون و ره زامه ندى له لایه ن خواه ئیماندارانى چاکه خوازی لى

به هره وه ره ده کریت، زىانی دنیا ش (دوور له خواناسى و دیندارى) تەنھا بریتیه له روابوردنیكى كه م، شتیكى تر نیه، زور كه سیشى پى غه پراو ده ستخه پو ده بیته.

(۲۱) (كه واته) پيشبرکى بکه ن بو به ده ست هینانى لى خوشبوون له لایه ن په روه ردگار تانه وه و به ده سه تهینانى ئەو به هه شته ی كه پانیه كه ی وهك پانتایی ئاسمان و زهویه، ئاماده كراوه بو ئەوانه ی كه ئیمان و باوەرپان هیناوه به خواو پیغەمبەرەکانى، ئەوهش خوى زیاده ریزیکى تايه تیه له لایه ن خواوه ده يدات به وه كه سانه ی كه خوى ده یه ویت، هه ره خوا خویشى خواهنى به خشش و به خشنده یى زور گه وره و پى سنووره.

(۲۲) هيج به لاو رووداویك له زهويدا، بوتان پيش نايهت كه له - لوح المحفوظ - دا تو مارمان نه كرديته، پيش ئەوه ی رووداوه كه پيش بیته، ئەو كارهش بو خوا زور ئاسانه.

(۲۳) ئەمهش بو ئەوه ی كه خه فته نه خون بو ئەوه ی له کیستان چووه و به وهش دلخوش و غه پرا نه بن كه پیمان به خشبوون (واته كه شخه نه كه ن)، چونكه خوا كه سانی خو به گه وره زان و فه خرفروشى خوش ناویت (ئەوانه ی به به خشینی به هره كان غه پرا ده بن و خو باده دن و فیز ده كه ن)...

(۲۴) یاخود ره زیلی ده كه ن و فەرمان ده كه ن به خه لکیش كه ره زیل بن و مال و سامان نه به خشن (بو) به ره زه وه ندى گشتى، یان به هه ژاران و لیقه و ماوان، جا ئەوه ی پشت هه لکات له فەرمانه كانى خواوه ده ست نوقاو بیته، ئەوه بیگومان با چاك بزانیته كه خوا هه ره خوى پى نیازه و سوپاسكراوه له سه ره به خششه پى سنووره كانى.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَوةُ
الَّذِي لَا يَمُوتُ وَهُوَ وَرِثَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَذَلِكَ عَثِبَ الْجَحْدُ الْكُفَّارِينَ ثُمَّ يَرْجِعُ قَوْلَهُ
مُضْغًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَسٌّ عُرُورٍ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْتَخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ
الَّذِينَ يَبْتَخُلُونَ مِنَ النَّاسِ بِالْبَخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

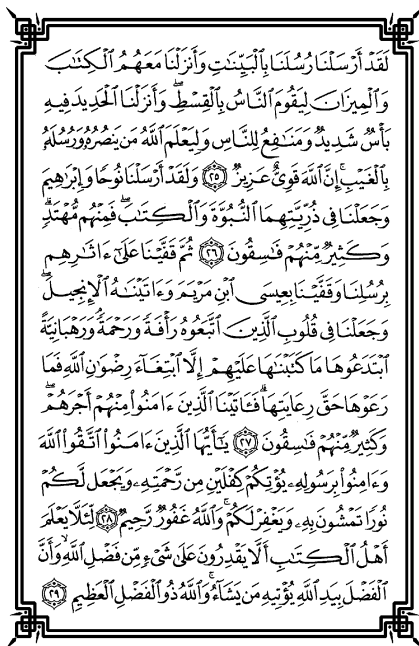
(۲۵) سویند به خوا ئیمه پیغهمبهره کانمان رهوانه کردوه هاوړی له گه ل به لگه و نیشانه و موعجیزه ی روون و ناشکراداو کتیبه ناسمانیه کانیشمان نازل کرد که له گه ل ئه و پیغهمبهرانه دا بیټ، تهرازوو پیوهری شهرعی و دادپهروه رانه مان بو روون کردونه ته وه تا خه لکی به عه دالت و دادپهروه ری رهفتار بکنه، ههروه ها ناسنیشمان دروست کردوه که ماده یه کی سهخت و رهقه و به که لک و سوود به خشه بو خه لکی، تا ئه وه ی خوا ده یزانی له جیهانی واقعی شدا در بکه ویت که کی پشتگیرو لایه نگری خواو پیغهمبهره کانیه تی له کاتیکدا که ئه و زاته په نهانه، چونکه به راستی خوا به هیزو بالاده سته.

(۲۶) بیگومان ئیمه نوح و ئیبراهیممان رهوانه کردوه، له نه وه کانیشیاندای پیغهمبهرایه تی و کتیبه ی ناسمانیمان دایه زاندووه، جا له نه وه کانیا ندا که سانیک هه بوون که ریگه و ریبازی هیدا یه ت و خواناسی گرتو ته بهر، زور به شیان خوانه ناس و لارو ویر بوون.

(۲۷) له وه ودوا به شوین پیغهمبهراندا پیغهمبهرانی ترمان رهوانه کرد، کو تایی زنجیره ی ئیسحاقی کوری ئیبراهیممان هیئا به عیسی کوری مریه م، ئینجیلیشمان پیبه خشی، سو زو میهره بانیمان له دلی ئه واندا که شوینی که وتبوون دابین کرد، به لام ئه وان ره هبانیه ت و دووره په ری زیان له دنیا دا کرده پیسه یان، که چی ئه و ره هبانی یه تیان به چاکی پهیره و نه کرد، ئیمه ش پاداشتی ئه وانمان دایه وه که باوه ری راست و دروستیان هه بوو، هه رچه نده زور به یان لارو ویر و خوانه ناس و یاخی ده رچوون. (له سنوری یه کواناسی لایاندا و ئاینی خویان شیوان).

(۲۸) ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیئاوه له خوا بترسن و پاریزکارین و باوه ری پته و بهینن به پیغهمبهره کی، تا دوو به رابه ر پاداشت و رحمه تتان به سهردا ببارینیت، ههروه ها نور و روناکیه تان پی به خشیت له بهر روشناییه که ی دا چالاکی بنوینن و ریبازی زیان بگر نه بهر، تا لی تان خو ش بیټ، چونکه ئه و خویا به لیخو شبوو میهره بانه.

(۲۹) جا ئیتر خاوه نی کتیبه ناسمانیه کان، با بزنان که ناتوانن چوارچیوه دانین بو به خشنده یی و رحمه ت و میهره بانی خوا، خویان به هه لیزارده ی خوا بزنان، چونکه به خشش و رحمه ت؛ ته نها به ده سته ی خویا به هه ر ئه و ده یبه خشیت به وانیه که خوی ده یه ویت، ئه و خویا به ش خاوه نی به خشش و ری زو میهره بانیه کی گه وره و بی سنوره.

سوره تی (المجادلة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئەی محمد ﷺ بیگومان خوی گه وره و توویژی ئەو ئافره تی که گفتوگوی له گه لدا کردی ده باره ی هاوسه رکه ی، بیست، که سکا لای خویشی بولای خوا ده بات، خوایش گوئی له گفتوگو که تان بوو، به راستی خوا بیسه رو بینایه.

(چوار ئایه تی سه ره تای ئەم سووره ته ده باره ی خهوله ی کچی ته عله به و میرده که یه تی... رۆژیک لئی تووره ده بیّت و پیی ده لئیت: تو له جیگه ی دایکمی، خهوله دیت بو خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ. باسه که ی بو ده گپیریته وه، دوا ی تاویک حاله تی وه حی به سه ر پیغه مبه ردا دیت و چوار ئایه تی سه ره تای ئەم سووره ته داده به زیت).

(۲) ئەوانه تان به هاوسه رانیان ده لئین: تو له جیگه ی

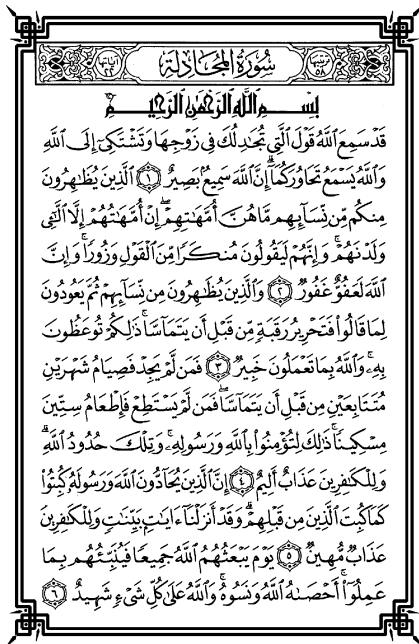
دایکمدایت، هاوسه ره که یان به و قسه یه نابنه دایکیان، چونکه دایکیان ته نها ئەوانه که ئەوانیان لئ بووه، ئەوانه قسه یه کی نابه جی ده که ن و بوختانیکی ناپه سه ند ده لئین، بیگومان خوا چا و پو شتی ده کات و لیخوش ده بیّت (ئه گهر ئەوانه په شیمان بینه وه و داوا ی لیخوشبوون بکه ن)..

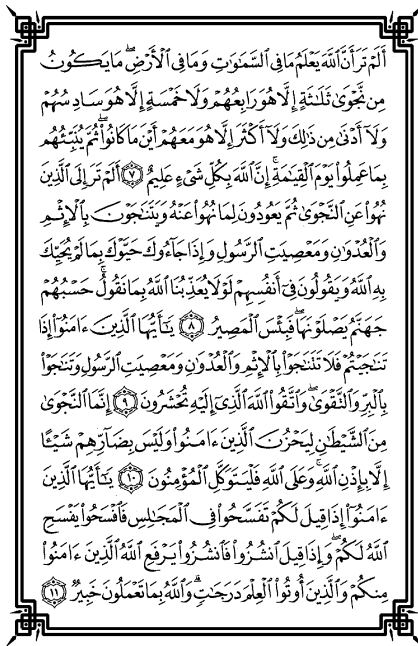
(۳) ئەوانه ی وا به هاوسه ره کانیان ده لئین و دوا یی په شیمان ده بنه وه له وه ی که و تو یانه، ئەوه ده بیّت کویله یه ک ئازاد بکه ن پیش ئەوه ی ئەو ژن و میرده به یه ک بگهن، ئەو بریاره ئیوه ی پی ئاموزگاری ده کریت، خوایش ئاگاداره به و کاروکرده وانه ی ئەنجامی ده دن...

(۴) ئینجا ئەوه ی کویله ی ده ست نه که وت، ئەوه ده بیّت دوو مانگ له سه ر یه ک به رۆژوو بیّت پیش به یه کگه یشتنیان، جا ئەوه ی ناتوانیت به رۆژوو بیّت، با شه ست هه ژار تی ربکات له ژه میک خواردن، ئەوه ی که باسکرا بو ئەوه یه باوه رتان پته و بیّت به خوا و پیغه مبه ره که ی (چونکه خوا چاره سه ر داده نیّت بو گپرو گرفته کان)، ئەو بریارانه ش سنووری خوان، بو ئەوانه ش که کافرن (ملکه چی فره مانی خوان نابن) سزای به ئیش و تازار بو یان ئاماده یه.

(۵) به راستی ئەوانه ی دژایه تی و دوژمنایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن، سه رشو پ و خه جاله ت و شکست خورده ن، هه روه ک ئەوانه ی پیش ئەمان که سه رشو پ و خه جاله ت کران و تی کشکان، بیگومان ئیمه به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکرمان ناردو ته خواره وه له سه ر ئەو راستیانه، جا بو ئەوانه ی که کافرو بی باوه رن سزای ریسوا که ر ئاماده یه...

(۶) له رۆژیکدا خوا هه موویان زیندوو ده کاته وه پی که وه، ئەوسا هه والی هه موو کاروکرده وه کانیان پی راده گه یه نیّت، خوا ئاماری کردوو ئەوان فره اموشیان کردوو، خوی گه وره ش شایه ت و ئاگایه به سه ر هه موو شتی کدا.

(۷) ئايا سهرنجت نه داوه كه به پرستي خوا به هر چي له ناسمانه كان و زويدا هه يه زانا و ئاگايه، سى كه س نيه چپه بکهن به يه كه وه خوا چوارهه ميان نه بيټ، پينج كه س نيه ئه و زاته شه شه ميان نه بيټ، له و ژمارانه كه متر يان زياتریش نيه كه ئه و لايان نه بيټ و ئاگادار نه بيټ به سرته و چپه يان، له ههر شوئيټك و له ههر كویدا بن، پاشان له روژى قيامه تدا ئاگاداريان ده كاته وه به هه موو ئه و كارو كرده وانهى كه ئه نجاميانداوه، چونكه به پرستي خوا به هه موو شتيك زانايه.

(۸) ئايا سهرنجت نه داوه له وانهى قه ده غهى چپه يان لى كراوه، كه چي له وه دووا ههر ده گه پرينه وه سهر ئه و ره فتاره ي كه ليسان قه ده غه كراوه، به رده وام خه ريكي چپه يه كن كه هه مووى گوناھو دوژمنايه تى و نافه رمانى

پيغه مبه ره، كاتيكيش ديټن بولات جوړيك سلوات لى ده كهن، كه خوا به و شيوه يه سلواى لى نه كردويت!! به گالته وه ده ليين: ئه وه بوچى خوا سزيمان نادات به هوئى ئه و قسانه وه كه ده يليين!! ئه وانه دوژه خيان به سه كه بچنه ناوى بېرژينرين تيايدا، ئاي كه سهره نجاميكي خرايه.

(۹) ئه ي ئه و كه سانه ي باوه رتان هيناوه كاتيک چپه ده كهن به يه كه وه، چپه يه كه مه كهن كه گوناھو دوژمنايه تى و نافه رمانى پيغه مبه ر بيټ، با چپه كانتان هه مووى ده رباره ي چاكه و خواناسى و پاريزكاري بيټ، له وخوايه بترسن كه ههر بو لاي ئه و كوډه كرينه وه (بو لييرسينه وه).

(۱۰) به پرستي چپه ي خراب و نابه جي ههر له شه يتانه وه يه، تا ئه وانه غه مبار بكات كه باوه ريان هيناوه، وه نه بيټ ئه و چپه يه هيج زيانكيان پى بگه يه نيټ مه گه ر ويستی خواى له سهر بيټ، ده با ئيمانداران ههر پشت به خوا بيهستن تا له زيان به دوور بن.

(۱۱) ئه ي ئه وانهى باوه رتان هيناوه كاتيک له دانيشتن و كوټونه وه كاندا پيتان ده و تريت: رى بدهن به كه سانى ترو ئه لقه ي دانيشتنه كه فراوان بکهن، ئه وه ئيوه ش فراوانى بکهن، ئه گه ر ئيوه واتان كرد خوا پاداشتى فراوانتان پى ده به خشيت، كاتيكيش پيتان ده و تريت ههستن و جيگه چول بکهن، (بو پياوماقوول و ريش سپى و گه وه كانتان) جيگه چول بکهن، جا ئه گه ر واتان كرد خواى گه وه ئه وانهى ئيمانيان هيناوه له ئيوه و ئه وانه شتان زانست و زانياريان پيدراوه چه نده ها پله و پايه به رزيان ده كاته وه، خوايش ئاگايه به و كارو كرده وانهى كه ئه نجامى ده دن.

(۱۲) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه کاتیک و یستستان چیه‌یه‌ک یان قسه‌یه‌کی نه‌یئی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن، پیش ئه‌و کاره‌ خیری‌ک بکه‌ن (به‌گویره‌ی توانا شتی‌ک ببه‌خشن به‌هه‌ژاران)، ئه‌وه‌ چاک‌تره‌ بو‌تان و خاوین‌تره‌، خو ئه‌گه‌ر نه‌تان بو‌و، ئه‌وه‌ چاک‌ بزانتن که‌ خوا لی‌ خو‌شبو‌و میه‌ره‌بانه‌.

(۱۳) ئایا ده‌ترسن له‌ هه‌ژاریی که‌ پیش ئه‌وه‌ی که‌ به‌ نه‌یئی قسه‌ بکه‌ن، خیره‌و چاکه‌یه‌ک ئه‌نجام بده‌ن؟! جا کاتیکیش که‌ نه‌تانکرد خوا هه‌ر لی‌تان خو‌ش بو‌و، ده‌ ئیتر ئیوه‌ نو‌یژه‌ کانتان به‌چاک‌ی ئه‌نجام بده‌ن و زه‌کات بده‌ن و فه‌رمانه‌رداریی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، خوایش زور ئاگایه‌ به‌و کاروکرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۱۴) ئاسا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه‌ پشتگیریان له‌ هو‌زی‌ک کرد، که‌ خوا خه‌شمی لی‌ گرتوون و رقی لی‌بانه‌، ئه‌و دو‌رو‌وانه‌ نه‌ سه‌ر به‌ ئیوه‌ن، نه‌ سه‌ر به‌ وانیشین، سو‌یند له‌ سه‌ر درو‌ ده‌خو‌ن له‌ کاتیکدا که‌ خو‌شیان

بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا فِي يَدَيْ جُنُودِكُمْ
صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن تَرْتَدُّوْا فَاِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ جَبِيْنٌ
۱۲ اَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا فِي يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ فَاِذْ لَوْ تَعْمَلُوْا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقْبِلُوْا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ وَاِنَّهٗ خَيْرٌ لِّمَنْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ اَلَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ بِنَفْسِكُمْ وَاَلَمْ يَكُنْ عَلٰى الْكٰذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾ اَتَّخَذُوْا اٰمَنِيْنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَن سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۶﴾ اَنْ تَعْنِيْ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنْ اللّٰهِ
شَيْئًا اَوْ اٰتِيْكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ نَبْعَثُهُمْ
اللّٰهَ جَمِيْعًا فَيُحْلِفُوْنَ لَكَ مَا يَحْلِفُوْنَ لَكَ وَاَوْحِيْنَا اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَّا
يٰۤاْتَهُمْ هُمْ اَلْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۸﴾ اَسْتَوْحَدُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْتُمْ تَدْرِكُوْنَ
اللّٰهَ اَوْ اٰتِيْكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ
﴿۱۹﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحٰدِثُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَاَوْلِيَآءِهٖ فِي الْاَدْلٰىنِ ﴿۲۰﴾
كَتَبَ اللّٰهُ لَآخِلَابِكُمْ اَنَّا وَرَسُوْلُنَا اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۱﴾

ده‌زانن...

(۱۵) خوا سزایه‌کی سه‌خت و به‌تینی بو‌ ناماده‌ کردوون، به‌راستی ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد ره‌فتاریکی ناشرین و کاریکی نابه‌جی بو‌و.

(۱۶) ئه‌وانه‌ سو‌ینده‌کانیان کردووه‌ به‌قه‌لغان بو‌ خو‌یان تا سه‌رومالیان سه‌لامه‌ت بی‌ت، به‌و هو‌یه‌شه‌وه‌ به‌ره‌ستیان داناوه‌ له‌به‌رده‌م به‌ره‌و پیش چوونی ریبازی خوادا، هه‌ر بو‌یه‌ش سزاو ئازاریکی سه‌رشو‌ر که‌ر بو‌یان ناماده‌یه‌.

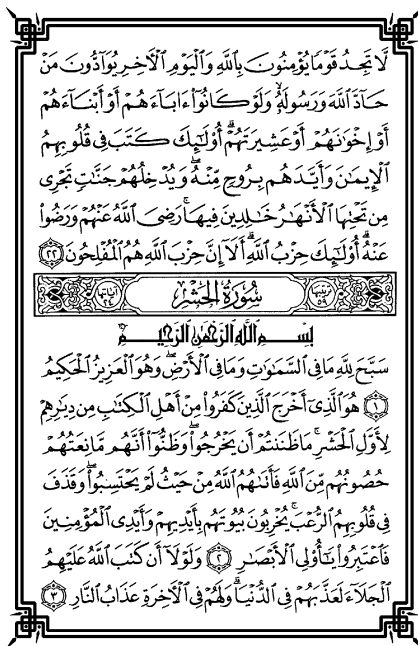
(۱۷) نه‌ مال سامانیان نه‌ رو‌له‌کانیان هه‌رگیز نابنه‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌ست تو‌له‌ی خوا رزگاریان بکه‌ن، ئه‌وانه‌ نیشته‌جیی ناو دو‌زه‌خن و تیایدا و هه‌میشه‌ به‌زیندوویی ده‌می‌ننه‌وه‌.

(۱۸) له‌و رو‌ژه‌دا که‌ خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه‌، ده‌ست ده‌که‌نه‌وه‌ به‌ سو‌یند خواردن هه‌روه‌ک بو‌ ئیوه‌ سو‌یندیان ده‌خوارد، له‌ کاتیکدا واده‌زانن که‌ رزگاریان ده‌بی‌ت و شتی‌کیان ده‌ست ده‌که‌و‌یت!! (خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ناو خه‌لکیدا ریسوایان ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت): ئاگاداربن که‌ به‌راستی ئه‌وانه‌ هه‌ر درو‌زن و له‌راستی دو‌ورن.

(۱۹) ئه‌وانه‌ شه‌یتان زال بو‌وه‌ به‌سه‌ریانداو داگیری کردوون، به‌و هو‌یه‌وه‌ یادی خوا‌ی له‌بیر بردوون، ئا ئه‌وانه‌ ده‌سته‌ و تاقم و حزبی شه‌یتانن، ئاگاداربن که‌ بی‌گومان ده‌سته‌ و تاقم و حزبی شه‌یتان خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندن.

(۲۰) به‌راستی ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن ئا ئه‌وانه‌ له‌ ریسواترین و نزمترینی خه‌لکین. (له‌ دنیاو قیامه‌تدا).

(۲۱) خوا بریاریداوه‌ که‌: بی‌گومان هه‌ر خو‌م و پیغه‌مبه‌ره‌کانم سه‌رکه‌وتوو ده‌بین، چونکه‌ به‌راستی هه‌ر خوا خو‌ی به‌هیزو‌ بالا‌ده‌سته‌. (به‌ سه‌ر هه‌مو شتی‌کداو له‌ هه‌مو بارو‌دو‌خی‌کدا).

(۲۲) (ئەى پيغمبەر ﷺ، ئەى ئيماندار) تۆكەسانىكت دەست ناكە ویت باوەر بهینن به خواو به روژی دوایی، له هەمان کاتدا کەسانىکیان خۆش بویت کە دژایەتى خواو پيغمبەرە کەى بکەن، ئەگەرچى ئەو کەسانە باوو باپیریان، یان نەوەیان، یان برایان، یان عەشرەتیان بن، ئەوانەى بەو شیۆەیهەن (ئیمان و باوەریان له هەموو کەسێک لا بە نرختر و پیرۆزترە)، خوا ئیمان و باوەرى لەدلیاندا چەسپاندوو و جیگیری کردوو، له بەهره و میهرەبانى تاییه تی خۆیشى بەهره مەندى کردوون، وه به هیژو گسائیكى تاییه تی له لایەن خۆیەوه (مەبەست قورئان و ئیمانە) پشتگیری کردوون و یارمەتى داون، سەرئەنجامیش دەیانخاتە باخەکانى بەهەشتەوه کە چەندەها روبرار بە ژیر درەخت و کۆشکەکانیدا تى دەپەریت، هاوړی له گەل ژيانى نه براوه دا، ئەوانە خوا لیان رازیه و ئەوانیش له خوا رازین، ئا ئەوانە دەستەو تاقم و حزب و لایەنى خۆای گەورەن، ئاگادارین کە بەراستى هەر لایەن و حزب و دەستە و تاقمى خوا سەرکەوتوو و سەرفرازن. (له هەر دو جیهاندا).

سوره‌تی (الحشر)

بەناوی خۆای بەخشندە و میهرەبان

- (۱) هەرچى له ئاسمانەکان و زەویدا هەیه بە پاکی و بێ گەردى یادی خوا دەکەن، هەر ئەو زاتەش خۆى تەواو بالادەست و دانایە.
- (۲) ئەو خۆایە ئەو زاتەیه، ئەوانەى بێ باوەر بوون له خاوەنانى کتیب، هەلیکەندن له شوپنەواریان و ناچارى کۆچى کردن له یە کەم دەست پیکردنى کۆکردنەوه و دەرکردنیاندا، ئیۆه بەتەما نەبوون و گوماتتان نەدەبرد ئاوا بەئاسانى پرۆن، ئەوانیش گومانیان وابوو کە بەراستى قەلاکانیان بەرگریان دەکات له ویست و فەرمانى خوا، ئەوسا ئیتر له لایە کەوه خوا بەلایى بەسەر هێنان کە بەخە یالیاندا نەهاتبوو و حسابیان بۆ نەکردبوو، ئەوسا خوا ترسێكى فریدایە دلیانەوه، بەناچارى دەستیان کرد بە کاولکردنى خانووبەرە و ماله کانیان بە دەستى خۆیان و دەستى ئیمانداران، کەواتە: ئەى خاوەن بیروهۆش و دوور بینەکان دەرس و پەندو ئامۆژگارى وەربگرن (جووله کە هەر وایان ناچیتە سەر، پەتى ستم له ئەستوریدا دەپسیت).
- (۳) خۆ ئەگەر خوا چۆلکردنى له سەر بریار نەدانایە، ئەوه هەر له دنیا دا سزای دەدان، له قیامەتیشدا سزای ئاگرى دۆزەخ بۆیان ئامادەیه (چونکە زۆر دلرەق و پیلانگێرن).

(۴) ئەو سزایە بەهۆی ئەوه‌وه بوو چونکە ئەوانە دوژمنایەتی خواو پیغەمبەرە کەیان کرد، جا ئەوهی دژایەتی ئاینی خوا بکات، با چاک بزانییت خوا سزاو تۆلە ی زۆر بەئیش و نازارە.

(۵) هەر درەختیکی تەرپتان بری بیټ یان ازتان لی هیناییټ و لەسەر بنجی خۆی ما بیټ (له خەبەر دا)، بەفەرمانی خوا بووه و ویستی ئەوی لەسەرە، تا تاوانباران و لە سنوور دەرچوووه کان سەر شوپ و خەجالەت بکات.

(۶) ئەو دەستکەوتانە، خوا له جووله‌کە ی سەندوووه و بەخشیویەتی بە پیغەمبەرە کە ی، ئیوه هیچ خۆتان ماندوو نە کردوو بو بە دەست هینانی، نە بە سواری ئەسپ بۆ چوو بوون نە بە سواری و شتر، بە لکو ئەوه خویە کە پیغەمبەرە کە ی زال دە کات بەسەر هەر دەسته

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥٓ وَمِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدٌ
 الْعَقَابُ ﴿١٠﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّسَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْ مَّوْهًا قَآئِمَةً
 عَلٰٓى اَصْوِلِهَا فَيٰذَنْ اللّٰهُ وَيُخْرِى الْفٰسِقِيْنَ ﴿١١﴾ وَمَا آفَاةَ اللّٰهِ
 عَلٰى رَسُوْلِهِمْ مَّمَّا اَوْحٰتْهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ حَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ
 وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ وَاَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيْرٌ ﴿١٢﴾ مَا آفَاةَ اللّٰهِ عَلٰى رَسُوْلِهِۦٓ مِنْ اَهْلِ الْقُرَيْنِ فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ
 وَاِلٰى الْقُرَيْنِ وَاَلَيْتَمَنۢ وَاللّٰسِكِيْنَ وَاَتٰنَ السَّبِيْلَ كِي لَا يَكُوْنَ
 دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا اَنْتُمْ بِرَسُوْلٍ فَحٰذِرُوْهُ وَمَا
 نَهٰكُمْ عَنْهُۥ فَانْتَهَوْا وَاَتَقُوْا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَقَابِ ﴿١٣﴾
 لِلْفَقْرٰءِ اَلْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
 يَبْعُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيُبْصِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥٓ اُولٰٓئِكَ
 هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٤﴾ وَاَلَّذِيْنَ تَبَوَّءُوْا الدّٰرَ وَالْاٰيْمٰنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 يَحْسِبُوْنَ مَنۢ هَآجَرَ اِلَيْهِمْ وَّلَا يَحْسِبُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَآجَةً
 يِّمًا اَوْ تَوًّا وَّيُوْفُّرُوْكَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَّلَوْ كَانَ يَوْمَ حِصَاۃٍ
 وَمِنْ يَّوْمٍ شَحَّ نَفْسِهٖۙ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥﴾

و تا قمی کدا که بیه ویت، خوایش دهسته لاتی به سەر هه موو شتی کدا هه یه.

(۷) ئەو دەستکەوتانە ی، خوا بە خشی بە پیغەمبەرە کە ی له خەلکی دیهات و شارەکانی جوو، ئەوه خوا بریاری لەسەر داوه کە بو پیغەمبەر و خزمانیەتی، بو هەتیوان و هەژاران و ریبوارانی شه، بو ئەوهی ئەو سامانە تەنها له نیوان دەوله‌مەندەکانی ئیوه‌دا نەبیټ، جا ئەوهی پیغەمبەر ﷺ پیی بەخشیوون وەری بگرن، هەر فەرمانیکی پیدان بە گوپی بکەن. قەدەغە ی هەر شتیکی لی کردن مەیکەن، له خوا بترسن؛ چونکە بەراستی خوا بە توندی تۆلە دەسینیټ.

(۸) هەر وه‌ها له‌و دەستکەوتانە، بەشی کۆچبەرانی هەژار دەبیټ بدریټ، ئەوانە ی له شوینه‌وارو سامانیان دوور خراونه‌ته‌وه و دەرکراون، ئەوانە بە تەمای بەخشی خوا و زەمامەندی ئەون و بە بیټ هیچ تەماعیک پشتیوانی له خواو پیغەمبەرە کە ی دەکەن و هه‌ولی سەرخستنی بەرنامە کەیان دەدەن، هەر ئا ئەوانە راستگوو راستان.

(۹) ئەوانە ی کە پیشتەر مال و شوینی خۆیان ئاماده کرد بو پیشوازیی له کۆچبەرانی و دل و دەروونی خۆیان رازانده‌وه بە ئیمان، ئەوانە شیان خۆش دەویټ کە کۆچیان کردوه بو لایان و له دل و دەرونیاندا جیی هیچ جوهره‌سوودیو به‌خیلیه‌ک نابیټه‌وه (لەسەر ئەوهی کە بەشی کۆچبەرانی دراوه و بەشی ئەوان نەدراوه)، حەز بە بەخشینی دەستکەوتەکان به‌وان دەکەن، فەزلی ئەوان دەدەن بەسەر خۆیاندا هەرچەندە هەژارو نەداریشن، جا ئەوهی خۆی له حەزو ئارەزوی نەفسی رەزیلی بپاریزیټ و زال بیټ بەسەریدا، ئا ئەوانە بەراستی سەرفرازن.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَاقَتُوا بِقُلُوبِهِمُ الْإِخْوَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجْتَهُمْ لَخُرُوجِكَ مَعَكُمْ وَلَا تَطِيعُكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِيدٌ بِمَا تَكُونُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يُخْرَجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولِيَنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُصْرَفُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَسَدٌ مُتَبَرِّجُونَ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُخْتَصِرًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بِيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنَ الْيَهُودِ قَبْلَهُمْ قَرِيبًا ذَاتُ أُولِي الْأَرْحَامِ وَهُمْ كَذَّابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَّبَ الشَّاطِرِينَ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

(۱۰) ئەوانەش که بەشوین کۆچبەرەن و پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دنیا ئەمە دوّعا و نزایانە و بەردەوام) دەلین: پەرورەدگارا لە ئیمە و لەو برابیانەشمان خوێش ببە که پیش ئیمە ریبازی ئیمانیاں گرتەبەر و لە دلە کانماندا هیچ جوّره بوغزو کینه بەک مەخەرە دلمانەوہ لە ئاستی ئەوانە ی ئیمانیاں هیناوه، پەرورەدگارا تو بەراستی بە سوّزو بەخسندە و میهرەبانیت.

(۱۱) ئایا سەرنجت نەداوه لەوانە ی که دوورپوون، بە برا بی باوهرەکانیاں لە خاوەنانی کتیب دەلین: ئە گەر ئیوه دەربکرین ئیمەش لە گەلتاندا دەردەچین، هەرگیز دژی ئیوه بە قسە ی کهس ناکەین، خو ئە گەر جەنگتان دژ بکریت ئیمە پشتیوانیتان لی دەکەین، بە مەرجیک؛ خوا خو ی شایه تە که ئەوانە بیگومان دروژن.

(۱۲) سویند بەخوا ئە گەر دەربکرین لە گەلیاندا دەرنانچن، ئە گەر جەنگیاں دژبکریت، پشتیوانیاں لیئاکەن، ئە گەر پشتیوانیشیاں لیکردن، دوا ی تاویک پشت هەلده کەن و پاشان سەرکەوتوو نابن.

(۱۳) بەراستی ئیوه ی ئیماندار ترستان زیاتره لە دل و دەروونیاںدا تا خوا ی گەورە، چونکە بیگومان ئەوانە که سانیک ی ناخالی و تی نه گەشتوون (هەمیشە لە دلەراوکی و ترسان).

(۱۴) هوژی جوولە که هەرگیز بە یه ک پارچە یی ناویرن دژی ئیوه بجەنگن، مە گەر لە شوینی قایم و قەلای سەختدا، یان لە پشتی دیواری بەرزو قایمەوہ، چونکە ئەو جووانە نیوانیاں زور ناخۆشه و چاره ی یه کتیریاں ناویت، هەرچەندە وا دەزانیت یه کپارچەن، بەلام لە راستیدا دلەکانیاں دوورن لە یه کەوہ، چونکە ئەوانە ژیر و هوشمەند نین.

(۱۵) نموونە یان وەک نموونە ی بی باوهرانی ئەم نزیکانە وابە (که لە جەنگی بەدردا) بە ئەنجامی کارو کردوہ ی خو یاں گەشتن، لە قیامە تیشدا سزای بە ئیش و ئازار بو یاں ئامادە یه.

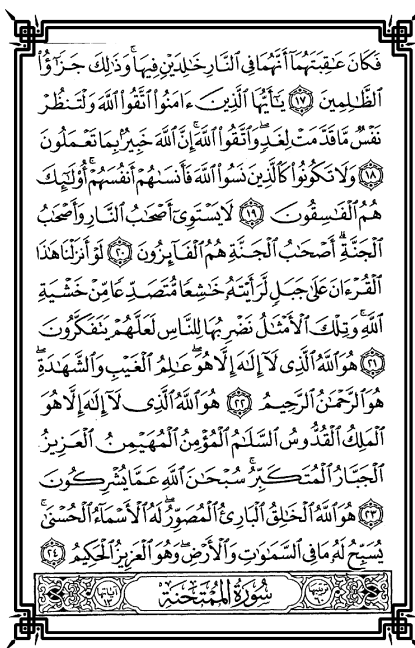
(۱۶) نیوانی دوورپووه کان لە گەل جووه کان) وەک شەیتان وابە که هانی ئادەمیزاد دەدات لە رپی خە یال و وەسوەسەوہ؛ پی دەلیت: وەرە کافرە (بە جوانکردنی هەموو جوّره تاوانیک که خوا پیی ناخۆشه)، جا کاتیک که کافر بوو (واتە ئەو کارانە ی ئەنجام دا که شەیتان پیی رازیه) پیی دەلیت:

بەراستی من بەریم لە تو من لە پەرورەدگاری جیهانە کان دەترسم!!

(۱۷) جا سہرئہ نجامی ہر دوویان (شہیتان و ئادہ میزادی کافر) ئوہیہ کہ ہر دوو لہ دوزہ خدا بو ہمیشہ، بہ نہ مریی دہمیننہ وہ، ئوہش پاداشتی ستہ مکارانہ.

(۱۸) ئہی ئوہی باوہرتان ہیئاوہ، خواناس و پاریزکاربن و لہ سنورہ کانی مہ ترازین، باہہ موو کہ سیئک سہرنج بدات و بزائیت چی بو سبہی دہست پیشکھری کردوہ، ہوول بدن ہمیشہ و بہردہ وام پاریزکارو دیندارو خواناس بن، چونکہ بہراستی خوا زور ناگاہ بہہ موو ئو کارو کردہ وانہی کہ ئہ نجامی دہدن. (ہموی تو مارہ و ہیچی لی پنهان نیہ).

(۱۹) نہ کہن و ہ کو ئوہ کہ سانہ بن کہ خویان فہراموش کرد، شوینی بہرنامہ کہی نہ کہ وتن، خوایش ئوہانی لہ بئر خویان بردوہ، ئوہ وانہ لہ سنور دہرچو

تاوانبارہ کانن. (زہرہری گہورہ دہ کہن و شہرمہزارو ریسوا دہ بن).

(۲۰) (بیگومان) نیشتہ جیگانہ دوزخ و ہ کہ بہہ شتیہ کان نین، چونکہ ہر بہہ شتیہ کان سہرفرازو کامہران و بہختہ و ہرن. (ژیان و لاویٹی و تہندروستی و ئاسودہ بیان نہ براوہیہ).

(۲۱) ئہ گہر ئہم قورئانہ مان نازل بکر دایہ تہ سہر کہ ژو کیویک، دہ تینی ملکچ دہ بوو، ورد و خاش دہ بوو، شق و پق دہ بوو، لہ ترسی فہرمانی خوا، لہ ہہیہ تی گہ وریی و دہ سہ لاتی خوا، ئیمہ ئہم نمونانہ دہ ہیئینہ وہ بو خہ لکی بو ئوہی بیربکہ نہ وہ و ژیریان بخنہ کار و شوین قورئانی پیروز بکہون. (چونکہ لہ لایہن زاتیکی تہ واو گہورہ و بالادہست و میہرہ بانہ وہ نازل بوہ).

(۲۲) خوا ئوہ زاتہیہ کہ جگہ لہ و خویاہ کی تری بہحق نیہ زانایہ بہ ہہ موو نہیئی و ئاشکراکان، ئوہ خویاہ بہخشندہ و میہرہ بان و دلوقانہ کانگای رحم و بہزہییہ.

(۲۳) خوا ئوہ زاتہیہ کہ جگہ لہ و خویاہ کی تری بہحق نیہ پادشای ہہ موو بوونہ و ہرہ، پاک و بیگہردو پوختہ، ئاشتی خواز و ئاشتی پەرورہ، ئاسایش بہخش و پہ ناگای ئیماندارانہ، دہ سہ لادارہ و چاودیری دروستکراوہ کانیہ تی، بالادہستہ، خاوہنی خیری بی سنورہ، گہورہیہ و خوی بہ گہورہ دہ زائیت، پاکی و بیگہردی بو ئوہ خویاہیہ لہ وہی تی نہ گہ یشتوان شہریک و ہاوہلی بو پریار دہدن.

(۲۴) ہر ئوہ خویاہ بہدییہنہرو دروستکارہ، (لہ نہ بوون ہرچی بوئی بہدی دہ ہیئیت)، نہخشہ و وینہ کیشہرہ، ناوہ پیروزو جوانہ کان، ہہ مووی شایستہی ئون، ہرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ ستایشی ئوہ دہ کہن، بہراستی ئوہ زاتہ خویاہ کی تہ واو بالادہست و دانایہ.

سوره تی (المتحنة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه دوژمنانی من و دوژمنانی خوتان مه که نه دوستی گیانی به گیانی، له کاتی کدا خوشه ویستی و سوژی خوتانیان بو دهرده برن، به راستی ئه وان بی باوه پریشن به و قورنانه ی له لایه ن خواوه بو تان هاتووه، ئه وانه پیغه مبه رو ئیوه ش دهرده که ن له مه ککه، له بهر ئه وه ی که باوه پ ده هیئن به خوی پهروه دگارتان، جا ئه گهر ئیوه دهرچوون بو جیهادو تی کو شان له پیناوی من و بو به دهسته یینانی ره زامه ندی من، به نه پنی خوشه ویستی خوتانیان بو دهر برن، له کاتی کدا من ناگادارم به وه ی شاردوتانه ته و به وه ش که ئاشکراتان کردووه، جا ههر که س له ئیوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَأَيَّكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَنْفَعَاءِ مَرْضَىٰ فَشِرْؤُنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتِهِمْ
بِالسُّوَىٰ وَوَدُّوا لَوْ تُكْفُرُونَ ۝ إِنْ تَتَّقَوْكُمْ أَرْحَمَكُمْ وَلَا أُؤَدِّكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا نَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأَوْلِيَاكُمْ وَمَا نَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقْ عَلَيَّ يَا أَبَتِ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ مِنْ سِوَىٰ
رَبِّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْرِبْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

کاری واپکات ئه وه به راستی ریبازی راست و دروستی ون کردووه.

(۲) ههر کاتی ک خوانه ناسان دهسه لاتیان هه بیئ و ئیوه یان دهست بکه ویئ، ئه وه ده بنه دوژمستان و دهست و زمانیان به خراپه دریژ ده که ن بو تان (به هه رجی بو یان بکریت) ئه وانه پیمان خوش بووه و ئاوتیان خواستووه که ئیوه له ئایینه که تان هه لگه پرینه وه.

(۳) خزمان و روله کاتتان هه رگیز فریاتان ناکه ون، چونکه خوا له روژی قیامه تدا له یه کتان جیاده کاته وه، به راستی خوا بینایه به و کارو کرده وه ی که ئه نجمی ده دهن.

(۴) ئه ی ئیمانداران، به راستی له ئیبراهیم و ئه وانه ی که له گه لیدا بوون نمونه یه کی چاکتان خراوه ته بهرچاو، کاتی ک که به قه ومه که ی خویانیان وت: دوا ی ساله ها بانگه واز، ئیمه به رین له ئیوه و له و شتانه ش که له جیاتی خوا ده ییبه رستن، ئیمه باوه پرمان به و دین و ئایینه ی ئیوه نیه، ئیتر دوژمنایه تی و رقه به رایه تی له نیوانماندا بهرپا بووه تا ئه و کاته ی که باوه پ به خوی تا ک و ته نها ده هیئن، جگه له و به ئینه ی ئیبراهیم دای به باوکی و وتی: بیگومان داوای لی خوشبوونت بو ده که م، دهسه لاتی خواشم نیه ئه گهر کاره ساتی کت به سه ر به یئیت، ئینجا وتی: پهروه دگارا، ههر پشتمان به تو به ستووه و ههر بو لای تو ش گه راوینه ته وه، سه رنجامیش ههر بو لای تو یه.

(۵) پهروه دگارا مه مانکه به مایه ی گومرایی بو ئه وانه ی بی باوه پرن، لی شمان خوش سبه پهروه دگارمان، به راستی ههر تو خوایه کی ته واو بالاده ست و دانایت.

(۶) سویند به خوا له سه رگوزه شته و ژيانی ئیبراهیم و ئه واندا نمونه و پیشه نگیکی چاک هه یه بوئه وهی چاویان لی بکه ن، بوئه و که سهی که تاوات و ئومیدی رهامه ندی خویه و له رژی دواپی ده ترسیت و حسابی بوئه کات، جا ئه وهش که پشت هه لده کات و شوین ریازی ئه وان ناکه ویت ئه وه بابزانیت خوی زهره ر ده کات چونکه خوا ههر خوی بی نیازه و شایسته ی هه موو جو ره سو پاسیکه.

(۷) نزیکه خوا خوشه ویستی و سو ز به ریا بکات له نیوان ئیوه و ئه وان هه که دوژ منایه تیتان له گه ل کردن و هه ندیکان باوه ر بهین، هه میشه خوا به ده سه لات، هه ر ئه و خوی هه ش لی خوشبوو میهره بانه چا و پو شی له رابوردوو ده کات.

(۸) دنباش بن که خوا قه ده غه ی ئه وه تان لی ناکات که چاک ره فتاری و داد په روه ری بکه ن له گه ل ئه و که سانه دا

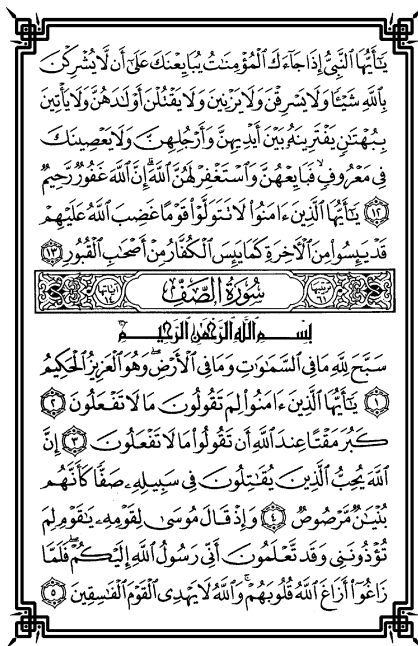
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ آيَةٌ حَسَنَةً لَنْ نَبْرَحُوا اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ
وَمَنْ يُؤَلَّكَ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٠﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ وَدِيدٌ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿١١﴾ لَأَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْبَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا
مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿١٢﴾ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا
مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا فِي الْإِسْلَامِ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ تَأْتِي الدِّينَ إِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
مُهَاجِرَاتٍ فَاصْبِرْنَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِإِيْسَاتِهِنَّ لَنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَحْجُرُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُنَّ وَلَا هُنَّ يُجَاهِلُنَّ لَهُنَّ وَأَقُولُهُنَّ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ الْأُجُورَ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكُمْ عَلَيْكُمْ اللَّهُ عَالِمٌ حَكِيمٌ ﴿١٤﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ
سُنَّةٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَانُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَقُولُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

جه نگیان دژ نه کردون و دژایه تی ثانیان نه کردون و له شوینه وارتان دهریان نه کردون، چونکه به راستی خوا داد په روه رانی خوش ده ویت.

(۹) به راستی خوا ته نها قه ده غه ی ئه وه تان لی ده کات که پشتیوانی بکه ن له وان هه ی که جه نگیان به ریا کرد دژی تاین و دهریان کردن له شوینه واری خو تان و پشتیوانی ئه وان بیان کرد، رولیان هه بوو له دهرکردنتاندا، ئه وهش پشتیوانیان لی بکات و خوشی بوین، ئه وان هه ر سته مکارن.

(۱۰) ئه ی ئه وان هه ی باوه ر تان هیناوه کاتیک ئافره ته ئیمانداره کان کوچ ده کهن و دین بو لاتان تاقیان بکه نه وه و به وردیی پرسیاریان لی بکه ن سه باره ت به کوچ و هوی هاتنه که بیان، خوا ئاگاداره به ئیمان هه یان، جا ئه گه ر زانیتان باوه ردارن، ئه وه مه یانگی ر نه وه بو لای می رده بی باوه ر په کانیان، نه ئه م ئافره تانه حه لالی ئه و بی باوه رانه ن، نه ئه و بی باوه رانه ش حه لالین بو ئه م ئافره ته ئیماندارانه، ئه و ماره بی هه می رده کافره کانیان خه رجیان کردوه بو یان بگی ر نه وه، ئیتر هه ی ر ه خنه یه کیش له سه رتان نی یه ئه و ئافره تانه ماره بکه ن کاتیک ماره بیان بده نی، ئافره تانی کافریش مه هی لنه وه لای خو تان (ئه گه ر له سه ر کافریتی مانه وه)، ئیوه ش ئه ی ئیمانداران ئه گه ر مه سه ره فیکتان کردوه له ئافره تی کی کافردا داوای بکه نه وه، ئه وانیش ئه گه ر مه سه ره فیکیان کردوه له ئافره تی کی ئیماندارا با داوای بکه نه وه، ئه وه هوکم و فه رمانی خویه، که خوی فه رمانه وایی ده کات له نیوانتاندا، خوی گه وره ش هه میشه ته و او زانا و دانایه.

(۱۱) خو ئه گه ر یه کی ک یان هه ندیک له ها و سه رانتان گه رانه وه بو ناو کافران، له وه و دو جه نگی له نیوان ئیوه و کافراندا به ریا بوو، سه رکه وتن به سه ریاندا، ئیوه له ده سته که وتی ئه و جه نگی زهره ری ئه و ئیماندارانه بی ژیرن که خیزانه کانیان رویشتون، له و خوی به ترسن که ئیوه هه میشه بروادارن پیی.

(۱۲) ئەى پېغەمبەر ﷺ كاتىك ئافره تانى ئيماندار هاتن بۆلات و پهيمانين پىدايت كه: هيچ جوړه هاوه لىك بو خوا بريار نه دهن، دزى نه كهن، زينا نه كهن، رو له كاني خويان نه كوژن، هيچ جوړه بوختانيك نه كهن له نيوان دهست و پيى خوياندا (واته دووره په ريزين له هه موو جوړه خيانه تيك) ههروه ها فرمانبهر دارت بن له هه موو چاكه يه كداو ياخي نه بن لىت، ئەوه تو پهيمانين له گه ل بيهسته و له خوا داواى لى خو شبوونيان بو بكه، چونكه بهراستى خوا لىخوشبوو ميهه ربهانه.

(۱۳) ئەى ئەوانه ي باوه رتان هيناوه پشت مه بهستن به كه سانىك خوا خه شمى ليگرتون و دوستايه تيان مه كهن، بيگومان ئەوانه ناوميد و بي هيوان له پادا شتى قيامت، ههروه كو چون كافرين، ناوميدن له زيندو بونه وهى مردوانى گورستان و هه رگيز به ته ميان نين.

سوره‌تی (الصف)

به ناوى خواى به خشنده و ميهه ربهان

- (۱) هه رچى له ئاسمانه كان و زه ويدا هه يه به پاكي و بيگه ردى يادى خوايان كرده وه و به رده وام دهيكهن، هه ر ئەو زاته خوئشى ته واو بالا دهست و داناو كار به جييه. (له هه مو نه خشه و پلانه كانيدا).
- (۲) ئەى ئەوانه ي باوه رتان هيناوه بوچى شتىك ده لىن و ئە نجامى نادهن؟ بوچى گوفتارتان دژى كردارتانه؟! بوچى جياوازي هه يه له نيوان گوتارو هه لسوكه وت و به لىنتاندا؟!
- (۳) خه شم و رقىكى گه وره يه لاي خوا ئەوه ي كه ده لىن و نايكهن و ئە نجامى نادهن.
- (۴) بهراستى خوا ئەو كه سانه ي خو ش ده وىت كه ده جه نكن له پىناو رىبازى خوادا به يه ك ريزو يه ك پارچه و يه ك دل، چونكه ههروه ك كو شكىكى به رزى قايم دارپژراون و خسته كاني به جوانى به يه كه وه لكىنراون و يه كترىان گرتوه.
- (۵) بيريان بخه روه، كاتىك كه موسا به قه ومه كه ي وت: ئەى قه وم و هو زم ئيوه بوچى تازارى رو ح و دل م ده دهن، له كاتىكدا چاك ده زانن كه من پېغه مبه ر و ره وانه كراوى خوام بو تان، جا كاتىك ئەوان گو ييان بو راستى نه گرت و له حه ق لاياندا، خوايش دل ه كانيانى له خسته بر دو مو رى پيدا نا، چونكه خوا رىنمو يى قه وم و هو زى تاوانكارو تاوانبارو له سنوور ده رچوو ناكات.

(۶) بیریان بخهره وه، کاتیك عیسای کوری مه ریه م به نه وهی ئیسرائیلی وت: منیش به راستی پیغه مبه ری خوام بو سهر ئیوه، راستیی ته وراتیش ده سه لمینم که له پیش مندا هاتوه، ههروه ها مژده ده ریشم به پیغه مبه ری که دوای من دیت و ناوی - نه حمده - ه، که چی کاتیك به به لگه و نیشانه ی تیرو ته واو و موعیزه ی ناشکراوه راستیه کانی پی راگه یاندن، وتیان: نه مه جادوویه کی ناشکرایه.

(۷) جاکسی له وه که سه سه سته مکار تره که دروی بو خوا هه لپه ستوه، له کاتیکدا ئه و بانگ ده کریت بو لای ئیسلام و موسلمان بوون، خوایش هیدایه ت و رینمووی قهومی سته مکار ناکات.

(۸) نه وانه ده یانه پیت به فوو، به قاله ی دم، نووری خوا بکوژیننه وه!! (خه یالیان خاوه) خوا نووری خوی، تانی خوی، ته واو ده کات و ده یچه سیپیت هه رچه نه کافرو بی پرواکان پیی سه غلت بن و پییان ناخوش بیت.

(۹) هه ر نه و خوایه، پیغه مبه ره که ی خوی ره وانه کردوه هاوپی له گه ل هیدایه ت و رینمووی و تانی حه ق و راستیدا، تا سه ری بخت به سه ر هه موو تاین و به رنامه کاند، هه رچه نده موشریک و هاوه لگه ران پییان ناخوش بیت.

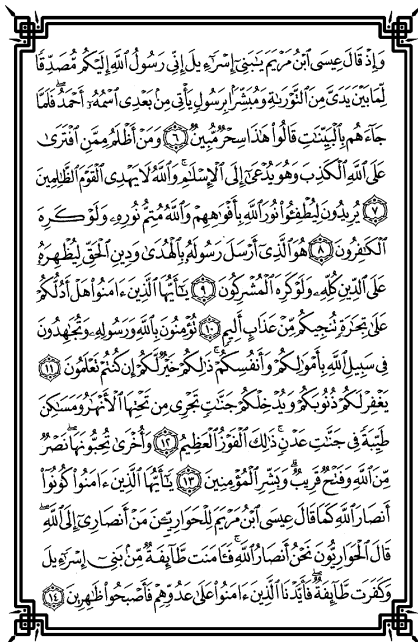
(۱۰) نه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه، ده ستیشانی بازگانیه کتان بو بکه م، که له سزایه کی به ئیش و تازار رزگارتان بکات؟!...

(۱۱) سه ره تا باوه ر هینانتانه به خواو پیغه مبه ره که ی، ئینجا هه ول و تیکو شانتانه له ریگه ی خوادا به به خشین مال و سامانتان، وه به خشین خوتان (واته: ماندوو کردنی جه سته و بیروه و شتان، تا به خت کردنیان له پیناوی خوادا) بیگومان نه و کاره تان چاکتر و په فه رتره بوتان نه گه ر بزنان و تی بگه ن.

(۱۲) نه وسا خوا له گوناوه هه له کاتنان خوش ده بیت و ده تانخانه باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها روبار به ژیر دره خته کانیدا تی ده په ری ت و جاریه، ههروه ها کوشک و ته لاری خوش و رازاوه و پاک و خاوین له باخه کانی به هه شتی عه دندا، به راستی تا نه وه یه سه ره که وتن و سه رفرازی و ده سته که وتی گه وره و بی سنوور.

(۱۳) جا شتیکی تریش هه یه که حه زی لی ده که ن، نه ویش به خشین سه ره که وتنه له لایه ن خواوه و کردنه وه ی ولاتان و دله کانه، نه و مژده یه ش بده به ئیمانداران (له هه موو سه رده می کدا، گه ر ئیمانداران لی بیرین بو تانی خوا ی مه زن).

(۱۴) نه ی نه و که سانه ی که ئیمان و باوه رتان هیناوه ببنه پشتیوانی به رنامه و دینی خوا ببینه لایه نگری په روه ردار، ههروه کو عیسای کوری مه ریه م به حه واریه کانی هاوه لی وت: کی پشتیوان و یارو یاهو ره مه بو ریازی خوا، حه واری و هاوه له کانی وتیان: ئیمه ناماده بن ببینه پشتیوان و لایه نگری خوا، نه وسا ئیتر خه لکی بوون به دوو ده سته وه، ده سته یه که نه وه ی ئیسرائیل باوه ری هیناو شوین به رنامه ی خوا که وت، ده سته یه کیش ریازی کوفری گه رته به ر، جا ئیمه پشتیوانیمان له ئیمانداران کردو به و هو یه وه سه ره که وتیمان به سه ر دوژمنه کانیدا پیبه خشین و زال بوون و ده سه لاتیان گه رته ده ست.

سوره تی (الجمعة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه ته سبیحات و ستایشی خوا ده کهن... ئەو خوییه کی که پاشایه و شاهی شاهانه، پاک و بیگه ر دو پوخته، بالآده ست و دانایه...

(۲) هه ر ئەو زاتیه له ناو خه لکیکی نه خوینده واردا پیغه مبه ریکی له خو یان ره وانه کرد، ئایه ته کانی قورئانه که ی ئه ویان به سه ردا ده خوینیته وه و دل و ده روون و رواله ت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورئان و دانایی و شه ریعه تیان ده کات، به راستی ئەوانه پیشتەر له گومرایی و سه رلیشیواویه کی ناشکرادا گیریان خوار دبوو.

(۳) له ئاینده دا خه لکی تریش دین (موسلمان ده بن له گه ل و میلیله تان) په یوه ست ده بن به مانه وه، بیگومان ئەو زاته بالآده ست و دانا و کار دروسته.

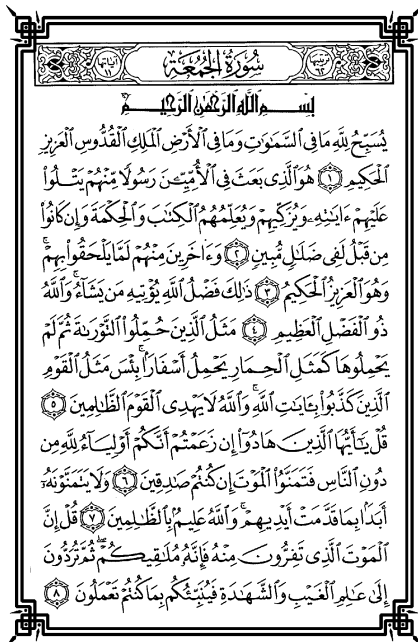
(۴) ئەوه ریزو به هره یه کی خوییه ده یبه خشیت به و که سه ی که خوا خوی ئاره زوی بکات و شایسته بییت، خویاش خواوه نی به خشش و به هره ی گه وره و بی سنووره.

(۵) وینه ی ئەوانه ی که ته وراتیان درا به سه ردا تا په یه روه ی بکه ن، پاشان هه لیان نه گرت و په یه روه یان نه کرد، وهک: گویدریژیک وایه که باره کتیییکی هه لگرتییت، ئای که چه نده ناشیرینه وینه و نمونه ی ئەوانه ی که ئایه ته کانی خویان به درۆ زانیووه و بروایان پیی نیه، بیگومان خوا هیدایه ت و ریتموویی سته مکاران ناکات.

(۶) ئەی پیغه مبه ر ﷺ بییان بلی: ئەی ئەوانه ی له سه ر دینی جووله که ن، ئە گه ر ئیوه برواتان وایه که هه ر خوتان دوست و لایه نگری خوان، جگه له خه لکی تر، که واته داوای مردن بکه ن و ئاواتی مه رگ بخوازن، (تا له ژیان ی پر مه یه ته تی دنیا رزگار تان بییت و به به هشت و دیداری په روه ر دگار شاد بین)!

(۷) که چی ئەوانه هه رگیزاو هه رگیز ئاواتی و ناخوازن و مردن داوا ناکه ن، چونکه خو یان ده زانن چیان ده ست پیشکه ری کردووه، خویاش زانایه به کار و کرده ی سته مکاران.

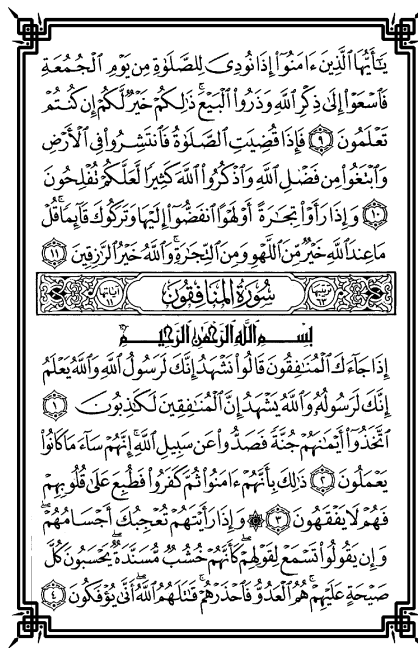
(۸) بییان بلی ئەی پیغه مبه ر ﷺ: به راستی ئەو مردنه ی که راده که ن له ده ستی هه ر یه خه تان پیی ده گریت، له وه و دوایش ده گه ر پترینه وه بو لای زاتییک که زانایه به نهیئی و ناشکراتان و ناگادارتان ده کات به وه ی که کاتی خوی له ژیان ی دنیا دا ئە نجامتان ده دا.

(۹) ئەى ئەوانەى باوەرپان هیناوه کاتى کە بانگ درا بو نوێژ لە روژی هەبىندا، ئیو بە پەلە بچن بە دەم یادی خواوە و واز لە کرین و فروشتن بهینن، چونکە ئەو کارەتان چاکترە بو تان ئە گەر بزنان و تى بگەن.

(۱۰) جا کاتیک نوێژ تەواو بوو، ئەو بە بلاو ببنهوه بەزەویدا و بە تەمای بەخششی خوا هەول و کوشش بەدەن، یادی خوا زۆر بکەن لە هەموو چالاکیە کانی ژياندا با ناوی ئەو زاتە لە سەر زارو لە ناو دلێتاندا بێت، بو ئەو ی سەرفرازی هەمیشە یی بە دەست بهینن.

(۱۱) (پاشان خوا گلە یی لە زۆریە ی ئیمانداران دەکات، ئەوانەى کە قافلە ی بازەرگانى بىنى دەورى پيغەمبەر ﷺ یان چۆل کرد: کاتیک بازەرگانى یەک، یان یاری و گەمە یەک بىبنن، ئەو دە چن بە دەمیەو و تو بە جى دلێن لە کاتیکدا تو وەستاوى بە پیو، و تار دە خوینیتەو، پىیان بلی: ئەو پاداشت و بە شە ی کە لای خوا یە بو ئیمانداران، چاکترە لەو یاری و گەمە و بازەرگانى یە، خوا ییش

چاکترین روژی بەخشە بە سەر جەم خەلکی.

سورەتی (المنافقون)

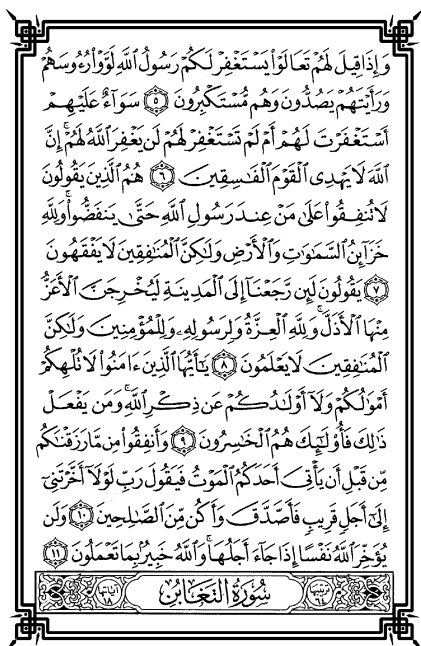
بە ناوی خوا ی بەخشنده و میهرەبان

(۱) ئەى پيغەمبەر ﷺ کاتیک ناپاک و دووروە کان دین بو لات و دەلین: ئیمە شایه تی دە دەین کە تو پيغەمبەری خوایت!! لە حالیکدا کە خوا ی خو ی چاک دە زانی ت کە تو پيغەمبەر و فرستاده ی ئەو ی ت، لە هەمان کاتدا، خوا شایه تی دەدا کە ئەو ناپاک و دوور ووانه درۆزنن. (بو فیل و تەلە کە بازی وا دەلین).

(۲) ئەوانه سویندی درۆیان کردوو بە قەلغانی خو یان و بەو هۆیەو ریگریان کردوو لە ریبازی خوا، بە راستی ئەو ی ئەوان دە یان کرد، کاریکی زۆر ناپەسەندو نابه جی بوو.

(۳) ئەو حالە تە شیان بو یه تیدا دروست بوو چونکە سەرە تا باوەرپان هینا؛ لەو هودوا حەقیان پۆشی و کافر بوونەو، بە هۆی ئەو هودو مور نرا بە سەر دلێاندا (بو یه تیگە یشتن و بیرو بو چوونیان شیواوه و) لە راستیە کان تی ناگەن.

(۴) کاتیک دە یان بىنیت سیما و لەش و لاریان سەرسامت دە کات، کاتیکیش دینە قسە (ئەو هنده دەم بازو قسە زانن) ئەو گوی دە گری ت بو قسە یان، دە لپی داری وشکی بە دیواردا هەلپە سیردران، ئەو هنده لە ترس و بيمدا دە ژین، هەر هاوار و بانگی بکری ت، هەر باسیک بی تە پی شەو، واده زانن دژی ئەوانه، نا ئەوانه هەر دو ژمنن، کەوا بو خو تیان لی بیاریزه، وریایان بە، خوا بیان کوژی ت و لە ناویان بە ری ت، ئاخر بو چی واده کەن، بەرەو کو ی لایان داوه و خو یان سەرگەردان کردوو بو چی باوەرپی دامەزراو ناهینن و لە ریبازی راست لادە دەن).

(۵) کاتیک پیان بوتریٹ وهرن پیغمبهری خوا، داوای لیخوشبووتان بؤده کات، سهر بادهدهن و لووت بهرزی ده کهن، ده یانبینیت روو وهرده گیپن و بهرهلستی ده کهن، له کاتیکدا ئه وانه خو یان لا گه وره بووه و خو بهزلزانن.

(۶) چونیه که بو یان داوای لیخوشبوو نیان بو بکه یت یان نه یکه یت، ههرگیز خوا لی یان خوش ناییت، چونکه بهراستی خوا ریتمووی قهومی تاوانبارو له سنور ده رچو نادات.

(۷) ئه وانه که سانیکن ده لین به خه لکی: مال و سامان مه به خشن به و که سانه ی که له دهوری پیغمبهری خوادان، تا بلاوه ی لی بکه ن!! (مه به ستیان هه ژارانی کوجه رانه، ئه ی نازانن) ههرچی گه نجینه کان هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا ههر خوا خاوه نیانه، به لام دوو پرووه کان ئه م راستی یه تی ناگن و له نه ییه کان سهرده رناکهن. (عه قلیان له چاویاندا یه).

(۸) ئه و دوو پرووانه ده لین: سویند به خوا ئه گهر گه راینه وه بو مه دینه (دیاره که بهو حاله شه وه به شداری غه زایان کردوه، به ناچاری، یان بو ته ماع و ئاشووب نانه وه) ده بیٹ ئه وه ی که دهسه لاتدارو به ریز و پیاوماقوله، ئه وه دهر بکات له شار که بی ریزو بی دهسه لاته، ئه و دوو پرووانه نازانن که: عزیزهت و دهسه لات و پایه داری ههر شایسته ی خوا پیغمبهره که ی و ئیماندارانه.

(۹) ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه، هه ول بدن نه مال و سامانتان، نه روله کانتان، نه بنه هوی ئه وه ی که له یادی خوا به دهسته یانی رهامندی ئه و که مته رخه می و بی ئاگاتان بکه ن، جا ههر که س له یادی خوا که م ته رخه می بکات، ئا ئه وانه ههر خو یان خه ساره تمه ندو زهره رمه ندن.

(۱۰) له و مال و سامان و زانستی و هیزو دهسه لاته ی که پیمان به خشیوون، لی بی به خشن و دهستی به سهردا مه گرن و قورخی مه که ن؛ پیش ئه وه ی که مردن یه خه به یه کیکتان بگریٹ و بلیت: پهروه ردگارا، خوزگه ماوه یه کی که می تر موله تت بدامایه تا خیرو چاکه م بکر دایه و مال و سامانم بیه خشیایه و بچو مایه ته ریزی چاکانه وه...

(۱۱) جا ئه و داخو ازیه به جی نیه، چونکه روژی ههر که سیک ته واو بوو، کاتی مه رگی ههر که سیک هات، ههرگیز خوا دوا ی ناخات و موله تی بو تازه ناکاته وه، خوایش ته واو ئاگایه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامی ده دن. (هیچ شتیکی لی ون ناییت).

سورہتی (التغابن)

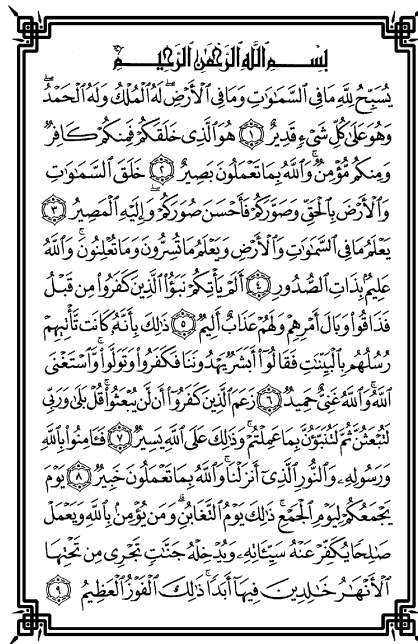
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا هه یه یادی خوا به پاکی و بیگهردی ده کهن، دهسه لات ههر بو ته وه و ههر بو ته ویشه سوپاس، ههر ته ویش دهسه لاتداره به سهر هه موو شتی کدا.

(۲) ته وزاته ته و خویسه یه که ئیوهی دروست کردووه، جا هه تانه بی باوه ره و هه تانه باوه درار، خویش بینابه به هه موو ته و کارو کرده وانهی که نه نجامی ده دن.

(۳) ته و خویسه له سهر بنجینهی حه ق و راستی ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه، وینهی رووخساری ئیوهشی کی شاوه به جوانترین شیوه، گه پانه وه و سهر ته نجامیش ههر بو لای ته وه.

(۴) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه و ده گوزه ریته، خوا ناگاو زانابه بیی، ههروه ها ده زانیته چی په نهان ده کهن و چی

ناشکرا ده کهن، هه همیشه ته و خویسه زانابه به هرچی له پیچ و په نای سینه کانداه شار دراوه.

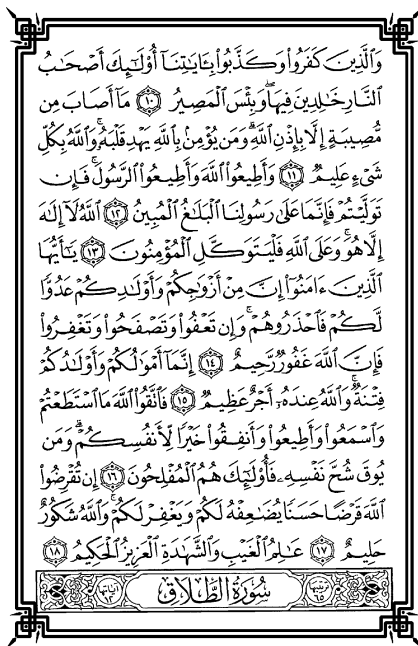
(۵) نایا هه والی ته وانه تان پی نه گه یشتووه که پیشتر بی بروا بوون، چو ن سهر ته نجام سزاو نازاری کارو کرده کانیان چه شت له دنیا دا، له قیامه تیشدا سزای به ئیش و نازار بو یان ناماده یه (چونکه تاوانی بی باوه پری زور گه وره یه و سهر چاوه یه بو هه موو گونا هه و تاوانیک).

(۶) ته وهش بو یه پیشهات چونکه پیغه مبه ران به جو ره ها به لگه و موعجیزه، په یامی خویان پیرا گه یاندن که چی و تیان: ته مانه به شهرن وه کو ئیمه، چو ن ده بنه پیغه مبه رو چاوسا غمان؟، به و بیانووه ری سبازی بی باوه پریان هه لیزاردو پشتیان هه لکرد، خویش پیویستی به ئیمانی ته و ان نیه چونکه خوا خو ی ده و لسه مه ندو بی نیازه و شایسته ی سوپاسه.

(۷) ته وانه ی بی باوه پ بوون به بو چوونی خویان و تیان: هه رگیز زیندوو نا کرینه وه، بییان بلی: وان یه، سویند به په روه دگارم، به راستی ههر زیندوو ده کرینه وه، پاشان ناگادار ده کرین له هه موو ته و کارو کرده وانه ی که ته نجامتان ده دا، ته وهش بو خوا زور ناسان و ساده یه.

(۸) که واته تا زوه و باوه بهین به خوا و به پیغه مبه ره که ی و به و نور و روشناییه که نازل مان کردووه (که قور تانه)، دلنباش بن که خوا ناگایه به هه موو ته و کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده دن.

(۹) روژیک دیت خوا هه مووانتان کو ده کاته وه، بو روژی کو بو ونه وه که، ته وه روژی زیان باری یه، چا ته وه ی ئیمان و باوه به ئییت به خوا و کرده وهی چاکیش ته نجام بدات، ته وه خوا چا و پو شی ده کات له گونا هه هه له کانی و ده یخاته باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها روبرا به ژیر دره خته کانی دا ده پوات، ها ورپی له گه ل ژبانی نه بر واوه دا بو هه همیشه و هه تا هه تایی، له راستیدا ههر ته وه به سهر که وتن و سهر فرازی گه وره و بی سنوور.

(۱۰) ئەوانەش كە بئى باوەر بوون و ئايەت و فرمانە كانى ئيمەيان بەدروژانى، ئا ئەوانە نيشتە جىي ناو ئاگرن و ژيانى نەبراوہ تيايدا دەبەنە سەر، ئاى كە سەرئەنجامىكى زور ناخوش و نالە بارە.

(۱۱) بە فرمانى خوا نەبىت هيج خوشى و ناخوشبەك پيش نايەت، جا ئەوہى باوەرپى تەواو بەهينت، خوا دلئى رينموويى دەكات بو لاي خوئى، (هەر بارودوخىكى بەسەردا بىت، لە خوشى و ناخوشى بەتاقىکردنەوہى دەزانىت) خواى گەورەش هەميشە بەهەموو شتىك تەواو زانايە.

(۱۲) فرمانبەردارىي خوا بکەن و فرمانبەردارىي پيغەمبەريش ﷺ بکەن، جا ئە گەر پشت هەلکەن و گوپرايەل نەبن ئەوہ خوتان زەرەر دەکەن، ئەگينا تەنها

گە ياندنى روون و ئاشکراي پەيامەكەي، ئەركى سەرشانى پيغەمبەرە كەمانە.

(۱۳) - الله - خوايەكە جگە لەو خوايەكى ترنى يە كە دروستكار بىت و خواوہنى فرمان بىت، دەبا ئەوانەي ئيماندارن هەر پشت بەو خوايە بيهستن و داواي يارمەتى هەر لەو بکەن.

(۱۴) ئەي ئەوانەي باوەرپتان هيناوہ.. هەندىك لە هاوسەرانتان يان هەندىك لە رولەو نەوہ كانتان دوژمتانن .. جا ئيوەش وريابن و خوتان بپاريژن لبيان، جا ئە گەر چاوپوشى لە هەلەيان بکەن و واز لە ئازاردانيان بەهين و لبيان ببورن، ئەوہ چاك بزانت كە خوا لئوخوشبووہ و ميہرەبانە.

(۱۵) دلنيابن كە مال و سامان و رولە و ناوہ كانتان بو تاقى كردنەوتانتان، (ئەگەر لەو بواردانەدا سەرکەوتن بەدەست بەهين)، خواي ميہرەبان پاداشتى گەورە و زورى لە لايە بو خوگرو لبيورده كان.

(۱۶) كەوابوو هەتا دەتوانن بەتەقواو خواناس بن، گوپرايەل و فرمانبەردار بن، خيرو چاكەش بکەن، ئەوانە هەمووي بو خوتان چاكە، جا ئەوہى خوئى بپاريژىت لە رەزىلى و رژدى نەفسى خوئى، ئا ئەوانە هەر خوئيان سەرفرازن.

(۱۷) ئەگەر قەرز بەدن بەخوا، بەشيوہ بەكى چاك (مەبەست بەخشيني مال و سامانە لە پيناوى خوادا) ئەوہ خوا چەند بەرابەرى دەكات بو تان، هەروہا لئيتان خوش دەبىت خوايش سوپاسگوزارە (لەسەر بەخشين كە هەر بەخششى خوئەتى) و خوپراگرە (مولەتى رەزىلە كانيش دەدات تاكاتى خوئى).

(۱۸) ئەو زاتە ئاگادري نهيئى و ئاشكرايە، خوايەكى تەواو بالادەست و داناو كاربەجيبە.

سورہتی (الطلاق)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) ئہی پیغہ میہر ﷺ (بہئومہتت رابگہ یہنہ) کاتیک ژنانتان تہ لاق ددہن لہ کاتی دیاری کراویاندا تہ لاقیان بدہن (کہ بریتبہ لہو کاتہی کہ ٹافرہت لہ عادی مانگانہ پاک بوتوہ)، حسابی ئہوکاتہش بہ وردی رابگرن، لہ پەرورہدگاریشان بترسن و ماوہ کہیان بو درپژ مہ کہنہوہ (ئہ گہر لہو کاتہ دیاریکراوانہدا یہ کجار تہ لاقتان دان، ئہوہ با ئہو ٹافرہتہ لہ مالہ کہی خویدا بمینبتہوہ) دہریان مہ کہن لہ مالہ کانی خویاندا، ٹافرہتہ کانیش با لہ مال دہرنہ چن، مہ گہر کاریکی ناشرین و نارہوای ٹاشکرا ئہنجام بدہن، (ئہوکاتہ با لہ مال نہمین و بچن بو مالی مہحرہ میکیان)، ٹا ئہوہ یہ سنووری خوا لہ بارہی تہ لاقہوہ، ئہوہی لہ سنووری خوا بترزیت ئہوہ ستم لہ خوی دہکات، ئہی ئیماندار: تو نازانیت لہ وانہ یہ دواي ئہو (تیکچوون و ساردیبہ) خوی گہورہ باردودو خیک پیش بہینیت (کہ ٹاشت بینہوہ و ریک بکہونہوہ و بو یہ ناییت لہ مال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِأَنَّهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ فَمَا لَهُمْ حَلْفُهُمْ إِنْ عَدَّتْ حِمْمُ الْعِدَّةِ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِهِمْ وَلَا يَخْرُجُوا إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَإِلَّا فَحُودٌ مِّنْكُمْ يَخْرُجُونَ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ لَا تَدْخُرُهُمْ
 اللَّهُ بِحُدُثِ بَعْدِ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأِمْرَانُ مِنْ مَّا مَلَكَتْ لَهُمْ أَيْمَانُ فَاصْلَحُوا لَهُمْ
 مَعْرُوفًا وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَأَشْهِدُوا ذُوقُوا عَذَابَ مُنكَرٍ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ لَبَلِيغٌ أَمْرٍ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ مَوَازِينُ مِنَ الْأَمْرِ جِزْيًا مِّنْ سَائِرِ الْأُمَمِ إِنْ أَرَادْتُمْ عُقْدَتَهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحْضُرْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالُ أَجْلَهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْوَالِهِ إِسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَسَيَتَاوَهُ وَوَعَظَمَ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

دەرچن).

- (۲) کاتیک گہ یشتنہ ماوہی دیاریکراوی خویان (دواي یہک، یان ئہو دوو تہ لاقہ کہ خواردویانہ)، ئینجا یان بیانہیلنہوہ لای خوتان هاوړی لہ گہل رەفتارو هەلسوکەوتی چاکدا، یاخود وازیان لیبھین و لییان جیابنہوہ (لہ سیہم جاردا کہ تہ لاقتان خوارد) بہ شیوہ یہ کی جوان کہ مافیان پاریزراو بیٹ، لہ کاتی جیابونہوہ یہ کجاریشدا با دوو شایہ تی دادپەرورہو خواناس لہ خوتان لہ ئیواندا ہہ بیٹ و نامادہی شایہ تی بین و بیپاریزن بو خواو لہ بہر خوا، ئہوہی کہ باسکرا ئہو کہ سہ پی ئاموزگاری دہ کریت کہ باوہرپی بہ خواو بہ روژی دواي ہہ بیٹ، جا ئہوہی لہ خوا بترسیت و پاریزکار بیٹ، ئہوہ خوا دەر ووی لی دہ کاتہوہ...
- (۳) لہ شوینیکہوہ رزق و روژی پی دہ بہ خشیت کہ حسابی بو نہ کردیبت و خوی پی نازانیت، جا ئہوہی پشت بہ خوا بہ سیت، ئہو زاتہی بہ سہ، بو ئہوہی یاریدہ دہری بیٹ، چونکہ بہ راستی خوا کارو فہرمانی خوی بہ ئہنجام دہ گہ یہ نیٹ، بیگومان خوا بو ہموو شتیئ نہ خشہ یہ کی دیاریکراوی بریارداوہ (کہ دہ بیٹ پەرہوی بکریٹ).
- (۴) ئہو ٹافرہ تانہی کہ نائومید بوون لہ عادی مانگانہ لہ هاوسەرہ کانتان، ئہ گہر کہوتنہ گومانہوہ کہ ئاخو عادی مانگانہ یان ماییت یان نا، ئہوہ سی مانگ چاوہرپی بکہن، ہەرورہا ئہوانہش کہ بہ ہوئی کہم تہ مہنیہوہ ہیشتا نہ کہوتنہ تہ عادیوہ، ئہوانیش سی مانگ چاوہرپی بکہن، ئہو ٹافرہ تانہش کہ سکیان ہہ یہ ماوہ کہیان ئہوہندہ یہ تا سکہ کہیان دادہ ئین، جا ئہوہی کہ لہ خوا بترسیت و پاریزکار بیٹ، ئہوہ خوا کار ناسانی بو دہ کات.
- (۵) ٹا ئہوہ فہرمان و سنووری خوا یہ کہ ناردوویہ تی یہ خوارہوہ بوتان، ئہوہی لہ خوا بترسیت و پاریزکار بیٹ، خوا گوناہہ کانی دہسپرتہوہ و چاوپوشی لی دہ کات و پادا شتہ کہی بو گہورہوہ پی سنوور دہ کات.

أَسْكِنُوهُنَّ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ ۖ وَلَا تَضْرِبُوا لَهُنَّ لُجُنِيبًا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلْنَ فَلْيَضْحَكُوا ۖ وَلَا تَصْرُخْ لَهُنَّ
سَعِيرًا ۚ وَأَن تَصْرُخَ لَهُنَّ سَعِيرًا ۚ لَبِئْسَ مَا تَحْكُمُ بِ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ وَأَن تَصْرُخَ لَهُنَّ سَعِيرًا ۚ
تَعَاوَنًا مِّنْ بَيْنِهِمَا ۚ لِيُضْفِيَ إِلَيْكُمْ أَرْضَهُنَّ
وَمَا يَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ وَأَن تَصْرُخَ لَهُنَّ سَعِيرًا ۚ
وَمَنْ فُجِرَ عَلَيْهِ زَافًا فَلْيُفِقْ ۖ وَمَا أَلَّفَ اللَّهُ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا أَنهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ يُسْرًا ۚ وَكَانَ مِنَ قُرْبَىٰ
عَدُوِّ عَن أُمَّرٍ بِهَا وَرَسُولِهِ ۖ فَمَا سَبِّحْنَا جَسَابًا شَدِيدًا وَعَدُّنَهَا
عَدَابًا كَرِيمًا ۚ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا حَسْرًا ۚ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
قَدْ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ ذِكْرٌ كَرِيمٌ ۚ رَسُولًا يَتْلُو آيَاتِهِ لِيُؤْمِنُوا
بِهِمْ ۚ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظَّالِمَاتِ إِلَى التَّوْبِ
وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَعَمَلْ صَالِحًا يَجْعَلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرَبِّهِ رِزْقًا ۚ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ يَتْلُو آيَاتِهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ

(۶) ئەو ئافره تانەى كە تەلاقىك يان دووانيان ماوه، به گويەرى تواناتان جيگه و ريگه يان بو دابىن بكنه له لاي خوٲان، نه كنه ئازاريان بدنه و تنگه تاويان بكنه و زوريان بو بهيئن، خوٲه گهر سكيان هه بوو، (ئه گهر سى تەلاقهش درا بوون) ههر به خيويان بكنه و مه سره فيان بكيش هه تا سكه كه يان به شير گوٲشكردو به خيويان كرد ئەوه حهقى خوٲيان بدنهئى، ده كريت به شيوه يه كى جوان و چاك راويٲ له ناويه كدا بكنه بو به خيو كردنى منداله كه، خوٲه گهر پيٲكه نه هاتن و ناكوٲك بوون، ئەوه ده كريت ئافره تيكي تر منداله كه ي بو به خيو بكات و شيرى پى بدات.

(۷) چا ئه وهى ده ل مه منده با به گويەرى ده و له مه نديه كهى به خشنده بيٲ، ئەوه يش كه كه م دهسته و هه ژاره، با له وه به خشيت كه خوا پيٲ به خشيووه، چونكه خوا به گويەرى دارايى ههر كه سيٲك داواى به خشين دهكات، دلنياش بن كه خوا داواى تهنگانه هه رزانى دههينيٲ، داواى ناخوشى خوشى دههينيٲ.

(۸) له سه ده كانى پيشوودا چهنده ها شارو شاروچكه ياخى بوون له فه رمانى به روه ردگاريان و فرستاده كانى، ئيمه زور به توندى حسابمان بو كردن و سزايه كى توندو پريٲشمان بو پيشهينان.
(۹) ئيتير گيرودى به لاي خوٲيان بوون و ئەو سزايه يان چهشت كه خوٲيان دهست پيشكه ريان بو كوردبوو، سه رئه نجامى كارو كرده وهى خه لكى ئەو شوينا نهش زيانىكى گه و ره بوو. (ئه ويش ته مه يه كه)..
(۱۰) له قيامه تيشدا خوا سزاي به ئيشى له ناو دوزه خدا بو ئاماده كرده وون، دهى كه واته ئهى روشنبيره كان، ئەى ئەوانهى باوه رتان هيناوه؛ له خوا بترسن و پاريزكار بن و دلنياين خواى گه و ره قورئانى بو ئيوه دا به زاندوووه..

(۱۱) ههروه ها پيغه مبه ريٲكه كه ئايه ته روونه كانى خواتان به سه ردا ده خوئيٲته وه، تا ئەوانهى كه باوه ريان هيناوه و كرده وه چا كه كانيان ئە نجام داوه له تاريكى يه كان ده ريان بهيٲيٲ و رزگاريان بكات و بيانخاته ناو نوورو روناكيه وه، چا ئە وهى باوه ر بهيٲيٲ به خواو كرده وهى چاك ئە نجام بدات، ئە وه ده يخاته باخه كانى به هه شته وه كه چهنده ها روبا ر به ژير درهخت و به به رده م كوٲشكه كانيدا ده روات و له وى ژياني هه ميشه يى و هه تاهه تايى ده به نه سه ر، بيگومان خوا رزق و روزى چاك و پاك و فره و فراوانى بو ئاماده كرده وون.

(۱۲) خوا ئەو زاتيه كه حهوت چين ئاسمانى دروست كرده وه و فه رمانى خوا له نيوانياندا داده به زيت، ههروه ها به ويٲنهى ئە وان فه رمانى خوا بو زه ويش داده به زيت و جى به جى ده كريت، بو ئە وهى بزنان كه به راستى خوا ده سه لاتي به سه ر هه موو شتيكدا هه يه، بيگومان خوا به زانستى و زانيارى خوٲى گه ماروى هه موو شتيكى داوه.

سورہتی (التحریم)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) ئەی پیغهمبەر تو بۆچی شتیک له خۆت حەرام دەکەیت که خوا بۆی حەلال کردویت، دەتەوێت بهو کاره هاوسەرەکانت رازی بکەیت؟! له کاتیکیدا هەر خوا لیخۆشبوو میهره بانه.

(۲) بهراستی خوا هەلوه شانده وهی سۆینده کانتانی بو بریارداون (به وهی که فارهتی بدهن)، ئەو خوایه گهۆره تانه و پشتیوان و یارمهتی دهرتانه، هەر ئه ویش زاتیکی زاناو دانایه.

(۳) کاتیکی پیغهمبەر ﷺ قسه یه کی به نهینی لای هه ندیک له خیزانه کانی درکاند (که ئه ویش دایکه حفصه بوو)، جا کاتیکی ئه ویش باسه که ی گه یانده دایکه عائشه خوایش پیغهمبهری ئاگادار کرد له رازو نیازیان و باسی هه ندیک له رازه که ی کردو باسی هه ندیکی نه کرد، (پیغهمبەر ﷺ

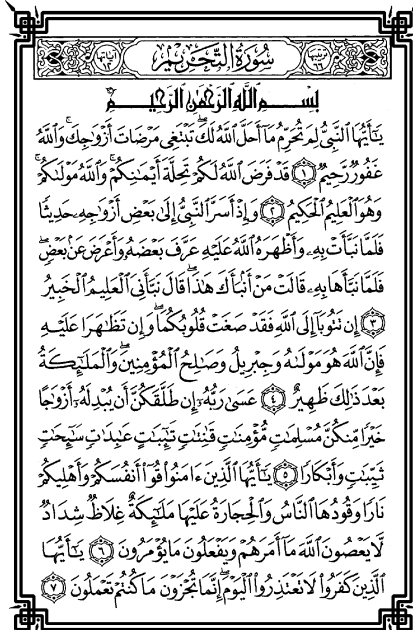
گله یی له دایکه حفصه کرد، دهرباره ی درکاندنی نهینی که) دایکه حفصه پرسى: کى ئەم هه واله ی پیگه یان دیت؟ پیغهمبەر ﷺ وتى: خوا ی زاناو ئاگا منی ئاگادار کرد، (ئەم چەند ئایه ته دهرباره ی رووداویکی تايه تیه له ژيانی پیغهمبهر دا ﷺ که له کتیبه کانی سیره دا باس کراوه).

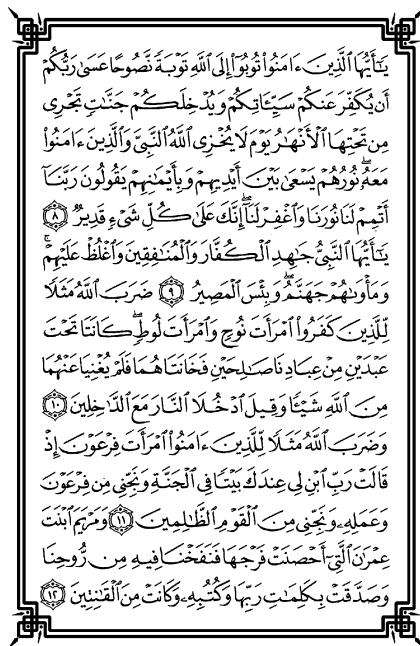
(۴) (بۆیه خوا ی گه و ره پیا ن ده فەر مویت): ئە گه ر هه ر دوو کتان داوا ی ته و به و په شیمانی بکه ن و بگه رینه وه بۆ لای خوا، ئە وه باشه، چونکه دلە کانتان له خشته چوو بوو و تراز ا بوو، خو ئە گه ر پشتی یه کتر بگرن دژ به پیغهمبەر ﷺ، ئە وه چاک بزانتن که خوا خۆ ی یاری ده ده ری تی، هه روه ها جو به ر ئیل و ئیمانداره چاکه کان، فریشته کانیش له وه دوو پشتیوانن بۆ ی.

(۵) ئە گه ر پیغهمبەر ﷺ ته لاقتان بدات، ئە وه نزیکه خوا هاوسه رانی چاکتر له ئیوه ی پێ ببه خشیت، موسلمان و باوه ردار، ملکه چی په روه ر دگار، زوو له هه له په شیمان، خوا په رست و دیندار، روژو وه وان، یان بیرو هو شیان له کار دایه و سه رنجی دروست کراوانی خوا ده دن، هه روه ها ئە و ئا فره تانه هه یانه بیوه ن و هه یانه کچن...

(۶) ئە ی ئە و که سه نه ی که باوه رتان هینا وه خۆتان و که سوکارتان بپار یزن له ئا گریک که سپو ته مه نه که ی خه لکی و به رده، سه ره ره شتیاری ئە و دو زه خ و ئا گره، جو ره فریشته یه کن که زو ر دلره ق و توندو تیژن، ناهه رمانی خوا ناکه ن له هیه چ شتیکیدا که فه رمانیان پێ بدات و هه رچی فه رمانیکیان پێ بدریت ئە نه جامی ده دن.

(۷) ئە ی ئە وانه ی که بێ باوه ر بوون ئە مه رو هیه چ پاکانه یه ک مه که ن، چونکه ئیوه به راستی ته نها پا داس تی ئە و کار و کرده وانه تان ده در یته وه که ئە نه جامتان ده دا.

(۸) ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان هیناوه، ئیوه به تەو به و پەشیمانیه كى پوخت و دلسۆزانەوه روو بکەنەوه خوا، ئەوسا پەرورەردگارتان له هه له و گوناوه کانتان خوش دەبیّت و دەتانخاته باخه كانی به هه شتەوه که چەندهها و روبار به ژیر درهخت و به بهردهم کۆشکه کانیدا دەپوات، روژیک دیت که خوا پیغه مبهەر و ئەوانهى له خزمه تیدان خه جالەت و شه رمه زار ناکات، نوورو روناکیان دەدره وشیتەوه وه دیت و ده چیت له بهردهم و لای راستیانەوه و ده لیس: پەرورەردگارا ئەم نوورو روناکیه مان بو زیاد بکه و لیمان خوش ببه، چونکه به راستی تو دەسه لاتت به سه ره هم وو شتی کدا هه یه.

(۹) ئەى پیغه مبهەر ﷺ كۆشش بکه و بجه نکه دژی کافر و دوورپوه کان و توندو تیربه له سه ریان، ئەوانه شوینیان دۆزه خه، نای که سه ره نجامیكى خراپه.

(۱۰) خوا نمونهى هیناوه ته وه به ژنى نوح و لوط بو ئەوانهى که بى باوه رن، ئەو دوو ئافره ته هاوسه رى دوو به ندهى چاك و پاكى ئیمه بوون، که چى خیانه تیان لى کردن (باوه ریان پیمان نه بوو، غه بیه تیان ده کردن، گالته یان پیده کردن...) تیرت ئەو پیغه مبه رانه فریای هاوسه ره کانیان نه که وتن، له قیامه تدا به و ژنانه ده و تریّت: بچه ناو ئاگرى دۆزه خه وه له گه له ئەوانه دا که ده چنه ناوى.

(۱۱) ههروه ها خوا نمونهى هیناوه ته وه به هاوسه ره کهى فیرعه ون بو ئەوانهى که باوه ریان هیناوه، کاتیك وتی: پەرورەردگارا له لای خوّت له به هه شتدا مالیکم بو دروست بکه (تا بهردهوام به دیدارت شاد بيم) و له دهست فیرعه ون و کاروکرده وهى رزگارم بکه و له دهست ئەم قه ومه سته مکارهش ده ربازم بکه.

(۱۲) ههروه ها نمونهى هیناوه ته وه به مەریه مى کچی عیمرانیش که داوینی خوى به پاکی راگرت، ئیمهش له و روّحهى که به دهستمانه، فوومان پیداکرد، ئەویش باوه رى ته وای هه بوو به گوفتارو فه رمانه کانی پەرورەردگارى و له ریزی ملکه چ و فه رمانبه ردارو خواناس و نزاکاراندا بوو.

سوره تى (الملك)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ره بان

(۱) گه و ره و موباره ك و پيروزه، ئه و زاتهى كه هه موو بوونه و هرو جيهانى به دهسته، ئه و زاتهى دهسه لاتی به سه ر هه موو شتيكدا هه يه.

(۲) هه ر ئه و خوى مردن و ژيانى به دهيه يناوه، تا تاقيتان بكاته وه، كي تان كرده وى چاكترو په سه ندرته، هه ر ئه و يش زاتيكي بالادهسته به سه ر بى باوه پراندا، وه ليخوشبووه له نيمانداران.

(۳) هه روه ها ئه و زاته ئاسمانه كانى به هه وت چين دروست كرده وه، له نيو به دهيه يناوه كانى ئه و خواى ميه ره بانه دا هه يچ ناربيكى و ناته واويه ك به دى ناكه يت، ئه ي نينسان: هه رچاو بگيره و سه رنج بده بزانه هه يچ درزو كه م و كووپه به ك به دى ده كه يت؟!

(۴) پاشان هه ر سه رنج بده و چاو بگيره و ورد به روه وه جار له

دواى جارو كوّل مه ده، سه رسام و ملكه چ ده بيت، چاوت به ناوميدى ده گه پي ته وه له كاتي كدا كه چاوت ماندووه و په كى كه وتوه. (زانا يانى ئه ستيره ناس چاك له و راستى به تيده گه ن).

(۵) سويند به خوا بيگومان ئيمه ئاسمانى دنيا مان كرده وه به چراغان (به هوئى ئه ستيره كانه وه كه به شه و گاردا به دى ده كرين) و به و ئه ستيرانه شه يتانه كان راو ده كه ين، له قيامه تيشدا سزاو ئه شكه نجه ي دوزه خمان بو ئاماده كرده وون.

(۶) هه روه ها بو ئه وان هه ش كه باوه پريان به په روه ردگاريان نيه، سزاو نازارى دوزه خ ئاماده يه، ئاى كه چاره نووس و سه ره ئه نجاميكي زور ناسور و ناخوشه...

(۷) كاتي ك فرى دهرينه ناوى ده نگيكي ناسازو ناخوش و لووره به ك له دوزه خه وه ده بيستن، له كاتي كدا قولپ ده دات و ده كو لي ت...

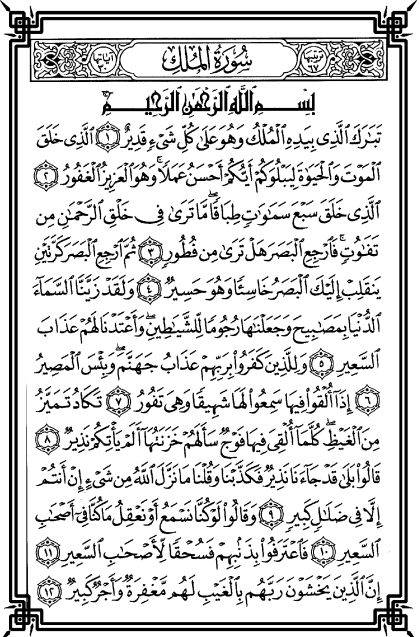
(۸) له داخى خوانه ناسان خه ري كه پارچه پارچه بي ت و ليك بي ته وه، هه ر جاريك ده سته و تا قمي ك فرى دهرينه ناوى پاسه وانى دوزه خ ليان ده پرسيت: پاشه، ترسي نه ريكتان بو نه هات تا له م سه ره ئه نجامه ئا گادارتان بكات؟!

(۹) له وه لامدا به كه ساسيه وه ده لين: با، به لى، له راستيدا ترسي نه رمان بو هات، به لام ئيمه پرومان پينه كرد و وتان: خوا هه يچى له م باره يه وه نه نار دووه، ئيوه ته نها له گومرايى گه و ره دا گيرتان خوار دووه و هه يچى تر!!

(۱۰) ئينجا ده لين: ئه گه ر ئيمه گويمان بگرتايه و بيرو هو شمان به كار به ينيايه نه ده بوينه ني شته جيى دوزه خ.

(۱۱) ئه وسا ئي تر به نا چاريى و خه جاله تيه وه دان به گونا هو تا واني خو ياندا ده نين، جا با ني شته جيى كاني دوزه خ له وه ولا ترچن.

(۱۲) به راستى ئه وان هى كه له په روه ردگاريان ده ترسن له په نه انيدا، بو ئه وان ليخوشبوون و پا داهستى گه و ره ئاماده يه..

وَأَيُّهَا قَوْمُكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا بِعِبَادَةِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَمَعَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْتَشَوْا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
 ﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
 تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
 فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرٌ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَيْتَ وَيَقِضْنَ مَا
 يُمَسِّكُهُنَّ وَلَا أَلَمْنَ لَهُنَّ مِنْ قَبْلِ شَيْءٍ بَصِيرًا ﴿١٩﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي
 هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
 ﴿٢٠﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ
 وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمْ أَنْ يَمْسِيَ مُكْبَاتٌ وَجْهَهُ أَهْدَىٰ مِنْ يَمْسِي سَوَاءً
 عَلَّ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

(۱۳) خەلکینە؛ چونە که بۆتان چ بە نەینى قسە بکەن یان بەتاشکرا، ئەوزاتە بەهەموو ئەو خەتەرەو خەیلانەى دین بە کروکی سینەکاندا زاناو ناگایە.

(۱۴) مەگەر خوا نازانیت کىی دروست کردوو و چۆنى دروست کردوو، لە کاتی کدا ئەو زاتە وردکارو بە سوۆزو ناگایە.

(۱۵) هەر ئەو زاتە زەوی بۆ زەلیل و ملکه چ کردوون (هەرچیتان بویت لەسەرى دروستى دەکەن، چۆنتان بویت بە کارى دەهینن)، بگەڕین بە هەموو گوشە و کەناریدا، لەو رزق و رۆزیهش بخۆن که پێشکەشتانى دەکات، دلنیشا بن که سەرئەنجام گەرانەوتان بۆ لای ئەو زاتە یە.

(۱۶) ئایا لەو زاتە ناترسن که لە سەر وى ئاسمانە وە یە، که بەناخی زەویدا پتانباتە خوارەو؟! جا دەستبەجى ئەو زەوی یە بیته لەر زەو جوله...

(۱۷) یاخود لەو زاتە ناترسن که لە سەر وى ئاسماندایە که بایە کى بەهیز هەلکاتە سەرتان و بەرد بارانتان بکات؟! ئەوسا دەزانن هەرەشەى من چۆن بوو.

(۱۸) سویند بەخوا بیگومان خەلکانى تری پيش ئەمان برویان بە پیغەمبەرانى ئیمه نە کرد تاشکرایە چ بە لایە کم بەسەر هینان و چۆن تەمىم کردن.

(۱۹) ئایا سەرنجى بەلندەیان نەداو بە سەریانەو پۆل پۆل دەفرن و بەلەکانیان لیک دەنن، ئەو بەلندەنە جگە خوای میهرەبان کەس بە ئاسمانەو پراگیریان ناکات، بەراستى ئەو زاتە بە هەموو شتیك بینایە و هیجى لى ون ناییت و چاودێرى هەموو دروستکراوانى دەکات (فرۆکە و کەشتى ئاسمانى و.. هتد، هەر ئەو زاتە بە هوکارەکان لە ئاسماندا هاتوو چۆیان پیدەکات و رایان دەگرت).

(۲۰) ئایا کىیە ئەو کەسە خۆى بەسەربازو بەرگریکەر لە ئیو دەزانیت و وا دەنوینیت که دەتوانیت بەبى خوای میهرەبان سەرتان بخات و پایەدارتان بکات؟! نەخیر، کافران تەنھا لە خەلە تاویدان و هیجى تر؟!

(۲۱) یاخود کى یە ئەوەى که رزق و رۆزیتان پیدەبەخشیت، ئەگەر خوا لیتان بگرتەو؟! نەخیر، بەو تاقى کردنەو یەش بى باورەران هەر لە گومرایى و سەرلێشواوپی و دوورە پەریزی لە بەرنامەى خوا رۆچوون!

(۲۲) جا ئایا ئەو کەسەى که دەمەو پوو کەوتوو و بەو حالەو دەروات، چاکتر ریگە دەزانیت؟ یان ئەو کەسەى که بەسەر شەقامیکى راست و پەواندا بە ریک و پیکى دەروات بە رپو؟!

(۲۳) ئەى پیغەمبەر ﷺ پىیان بلی: هەر خوا یە، که ئیوەى دروستکردوو و دەزگای بینین و بیستن و تیگە یشتنى پى بەخشوون، که چى کەمتان شوکرانە بۆر و سوپاسگوزاران.

(۲۴) هەر وەها پىیان بلی: هەر ئەو خوا یە؛ ئیوەى لە خاکی زەوی پیگە یاندوو، گەرانەو و کو کردنەو شتان بۆ لای ئەو.

(۲۵) بى باورەران دەلین: باشە، کەى ئەم بەلینە دیتە دى، (زیندوو کردنەو و لپیرسینەو) ئەگەر ئیو راستگۆن؟!

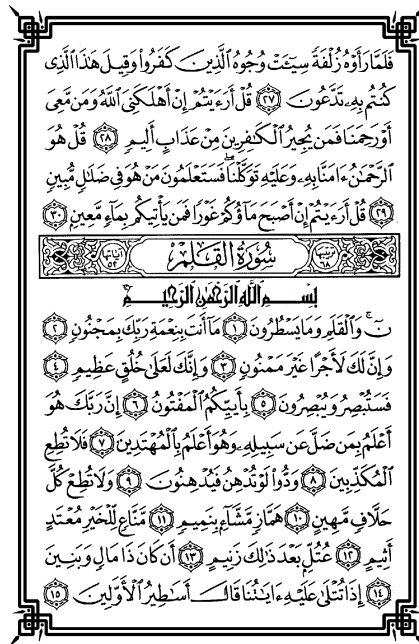
(۲۶) پىیان بلی: زانیارى ئەو کاتە لای خوا یە، من تەنھا بیدار کەرەو یە کى تاشکرام.

(۲۷) کاتیک بینان ئەو بەلینە خواییە یەخەیان پی دەگریت، چروچاوی ئەوانە ی که باوەریان نەبوو، تال و ترش و ناشرین دەگریت، ئەوسا بییان دەوتریت ئا ئەمە ئەو بەلینە یە که پیتان دەدرا.

(۲۸) هەر وەها بییان بلی: باشە، ئە گەر خوا، من و هەموو ئەو کەسانە ی که شوینم کە وتوون لەناو بەریت، یان بەزەیی پیامندا بیتهو، ئەوسا کێ هە یە بی باوەران لە سزای پر ئیشی دۆزەخ رزگار بکات؟! (ئە گەر لەسەر یاخی بوونیان بەردەوام بن)

(۲۹) هەر وەها بلی: ئیمە خوای میهره بانمان هە یە و باوەری بته ومان پیبە تی و پشت و پە نامان هەر ئەو، جا ئیتر روژیک دیت کە بە روونی بو تان دەردە کە ویت کێ لە گومرایی ئاشکرادا گیرێ خوار دوو و سەری لی شیواو.

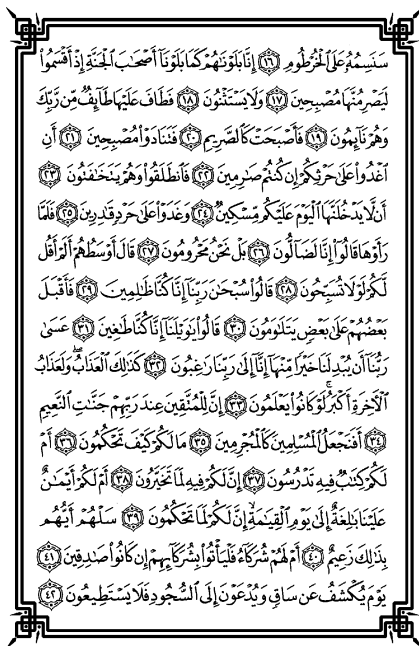
(۳۰) بییان بلی: هە والم بدە نی باشە ئە گەر ئاوە کە تان روچوو، کێ دەتوانیت ئاوی سازگار و روانتان بو بە دەست بەییت؟! (جگە لە خوای میهره بان).

سوره‌تی (القلم)

بە ناوی خوای بەخشنده و میهره بان

- (۱) سەرنجی سەرتای سوره‌تی (الشوری) بدە.
- (۲) سویند بە پیئوس و ئەوێ که دەنیوسن (ئەم سویند خواردنه نیشانە ی نرخی خویندن و زانستیە لای خوای گەورە).
- (۳) ئە ی پیغە مبهەر ﷺ تۆ بە هو ی نازو نبعمه تی پەر وەردگار تەو دەوریت لە شیتتی یەو (وہ کو نہ فامان دەلین).
- (۴) بیگومان پاداشتیکی نە براو و بەردەوام بو تۆ نامادە یە.
- (۵) بە راستی تۆ لە سەر رەوشت و خوویە کی زور جوان و پەسەند و بی وینە و مەزنیەت.
- (۶) سەرتە نجام تۆ دە بینیەت و دەزانیەت و ئەوانیش دە بیین و دەزانتن....
- (۷) شیتتی بە کامتانە وە یە.
- (۸) بە راستی پەر وەردگار ت خۆ ی دەزانیەت، کێ لە ریبازی ئەو لایداو و گومرا بوو، کیش ریبازی هیدایەت و ئیمانی گرتو تە بەر و راستە لە گەل خوادا.
- (۹) تۆ هەر گیز بە قسە ی ئەوانە مە کە کە باوەریان بە تۆ نیە و بەرنامە کە ی تۆ بە درودەزانتن.
- (۱۰) ئەوانە ئاواتە خوازان کە تۆ نەرمی بنوینت ئینجا ئەوانیش نەرمی بنوینت.
- (۱۱) بە قسە ی هەموو ئەوانە مە کە کە زور سویند دەخون و زور سووک و ریسوان...
- (۱۲) ئەوانە ی کە بە شوین عەیب و عاردا دە گەرین و دووزمانی دە کەن و فیتنە دە گیرن و حەزیان لە ئاشووبە.
- (۱۳) زور دژی خیر و چاکەن و دەستدریزی دە کەن و گوناھ ئە نجام دە دەن و پیلان دە گیرن.
- (۱۴) لە هەمان کاتدا ئیسک تال و رەوشت ناشرین و ناکەس بە چەو باوک نادیارن...
- (۱۵) هەریە کە یان بوو دە نازیت کە هەندیک مال و سامان و کوری هە یە...
- (۱۶) کاتیک ئایە تە کانی ئیمە ی بە سەردا دە خوینرتەو و بیباکانە دە لیت: ئەمە داستانی پیشووە کانه، ئەمە بە سەر هاتی دیرینە.

(۱۶) ئېمە سەرئەنجام لووتی داخ دەکەین و سەری لووتی رەش دەکەین.

(۱۷) بەراستی ئېمە ئەو خەلکەمان تاقی کردەو هەرودە خاوەنانی باخە کەمان تاقیکردەو، کاتیک سویندیان کە خوارد بیگومان بەیانی دەیچن.

(۱۸) بێ ئەوێ بلین بەپشتیوانی خوا، (یان بەو مەبەستە ی هیچی پیو هەیلین بو هەزاران)...

(۱۹) ئەوسا پەرودگار ت بەلایەکی داباراند بەسەر باخە کەدا لە کاتی کدا ئەوان خەو ت بوون...

(۲۰) ئیتر وەك باخیکی لېهات؛ کە هەمووی چنرابیئەو و هیچی پیو نەما بیئ...

(۲۱) ئەوسا بەیانی زوو یە کتریان ئاگادار کرد و وتیان:...

(۲۲) با بچین بو سەر باخ و بیستانە کەمان ئەگەر بریارە بیچین...

(۲۳) ئەوسا دەرچون بەنهیئە و بەهیوایی دەرۆیشتن، بە چپە قسەیان دەکرد...

(۲۴) دەیانوت: نابیت ئەمرو هەزاران پیمان بزاسن و روو بکەنە باخە کەمان..

(۲۵) بەیانی زوو بو دەرچون، وایان دەزانی کە توانیویانە هەزاران بێ بەش بکەن.

(۲۶) کاتیک گەیشتنە باخە ویرانە کە و پینیان وتیان: وادیارە ئېمە ون بووین و ریمان هەلە کردووە...

(۲۷) دوا ی ئەوێ دلتیا بوون رییان هەلە نە کردو، وتیان: نەخیر، بەلکو ئېمە بێ بەش کراوین...

(۲۸) لە هەموویان ژیرتر وتی: پیم نەوتن کە حەق وایە تەسبیحات و ستایش و سوپاسگوزاریی خوا بکەن؟

(۲۹) ئەوسا هەموو وتیان: پاک ی و بیگەردی بو پەرودگارمانە، بەراستی ئېمە ناحەقیمان کرد.

(۳۰) ئەوسا رویان کردە یە کتر و دەستیان کردە لۆمە کردن و سەرزەنشت کردنی یە کتری و...

(۳۱) وتیان: هاوار بو ئېمە، بەراستی ئېمە پیاو خراپ و لە سنوور دەرچوو بووین (کە ی ئەو رەزلیبیە راستە)!!

(۳۲) ئومیدەوارین کە پەرودگارمان لەم باخە باشرمان پێی بەخشیت (ئېمە ئیتر تەمێ بووین، دەرس و ئامۆژگاریمان وەرگرت) ئیتر ئېمە بەراستی بەهیوای رەزامەندی خوا هەول دەدەین و بەهیوای بەخششی ئەوین.

(۳۳) سزای ئەم ژیانە ئاوا یە و سزاو ئازاری قیامەتیش سەختترە ئەگەر خەلکی بیانزانیایە.

(۳۴) بەراستی بو خواناس و پارێزکاران باخەکانی بەهەشتی پر لە نازو نیعمەت لە لای پەرودگارمان نامادە یە.

(۳۵) ئایا رەوا یە پاداشتی موسلمانان وەك تاوانبار و تاوانکاران بیئ؟!

(۳۶) ئەو چیتانە؟ چون حوكم و بریاری نارەوای وا دەر دەکەن!!

(۳۷) ئایا کتیبیکی ئاسمانیتان بو هاتوو، تا تیباید بخوین؟!!

(۳۸) تا هەرچی ئیو بەتانهوویت بە ئارەزووی خوئان هەلی بزیرن؟!

(۳۹) یان سویندتان لەسەرمانە کە تا روژی قیامەت هەر چیتان بویت ئەو بیئ؟!

(۴۰) پرسیاریان لی بکە بزانه کامیان زامنی ئەو کارە یە!!

(۴۱) ئایا ئەمانە شەریک و هاوبەشیان هە یە لەم بریار دەدا، کوان؟ دەبا بیاننەن ئەگەر راست دەکەن؟

(۴۲) روژیک دپت پەردە لەسەر هەموو شتیک لادەدریت و لاق دەر دەکەویت، خوانەناسان بانگ دەکرین بو سوژدە بردن، بە لام ناتوانن.

(۴۳) ئەوانە؛ ئەو روژە چاویان شوپرە و زەلیلی و خەجالەتی بەتەواوی دایان دەگریت، چونکە کاتی خۆی بانگ دەکران بۆ نوێژکردن و سوژدە بردن، لە کاتی کادا لەوپەڕی تەندروستی و سەربەستیدا بوون (بەلام گالتەیان پێی دەهات).

(۴۴) وازم لێ بهێنە بۆ ئەوانەوی که بروا بەم گوفتارە ناهێن، ئیمە ئەوانە بۆ سەرەنجامی ناکامیان بەرەبەرە کیش دەکەین، بێ ئەوەی بە خۆیان بزاتن و هەستی پێ بکەن.

(۴۵) من مۆلەتبان دەدەم، بەلام هەرگیز لە سزای ئیمە رزگاریان ناییت چونکە بیگومان دەسەلاتمان تۆکمەیه.

(۴۶) ئەی ئایا تۆ داوای کریمان لێدەکەیت، تا قەرزار باری زۆر بین و نەتوانن لە ژیری دەرچن؟!

(۴۷) ئەی ئایا ئەوانە غەیب زانن و لە نەهێنەکان ئاگادارن، تا بۆ خۆیان شت یاداشت بکەن و دزایەتی ئیسلام بکەن؟

(۴۸) ئەی پیغمبەر ﷺ تو خوراکگریه له بهرامبەر فهرمانی پهروهردگار توه، نه کهیت وهک هاوهل و خاوهنی نهههنگه که بیت (که یونس پیغمبهره) له کاتیکدا که دلێ پر بوو له خهفت و پهژارهیهکی زۆرو پارایهوه و لایهوه...

(۴۹) ئە گەر رەحمەت و بەخشندەیی پەرەردگاری فریای نەکووتایە هەروا لەو دەشتەدا بەبێ ناز دەمایهوه...

(۵۰) بەلام پەرەردگاری هەلی بژاردو خستیه ریزی چاکانهوه (دوای نزاو پهشیمانی).

(۵۱) ئەی پیغمبەر ﷺ بەراستی ئەوانەیی که کافرو بێ باوەرن کاتیک که گوییان لە قورئان دەبیت نزیکه به چاویان هەلتدیرن، دەلین: ئەم پیغمبەرە دەستی لی وهشێنراوه.

(۵۲) لە کاتیکدا قورئان تەنها بریتیه له یادخستنهوه و بیدارخهروهوی ههموو خه لکی ئەم جیهانه (ئە گەر تیفکران).

سورہتی (الحاقه)

بەناوی خۆی بەخشندە و میهرەبان

(۱) [الحاقه] بە کێکە لە ناوێ کانی روژی قیامت ئەوه دهگهیهتیت که لهو روژهدا خۆی گهوره حهق و راستی بهتەواوی دهچەسپینیت.

(۲) (ئینجا پرسیار دهکات و زیاتر گرنگی ئەو روژه دهخاته بهرچاو) دهبیت چی بیت ئەو روژه؟!

(۳) جا تۆ چووزانی ئەی پیغمبەر ﷺ ئەی ئادهمیزاد، ئەو روژه چیه و چۆنه و چ تهنگانهیه که؟

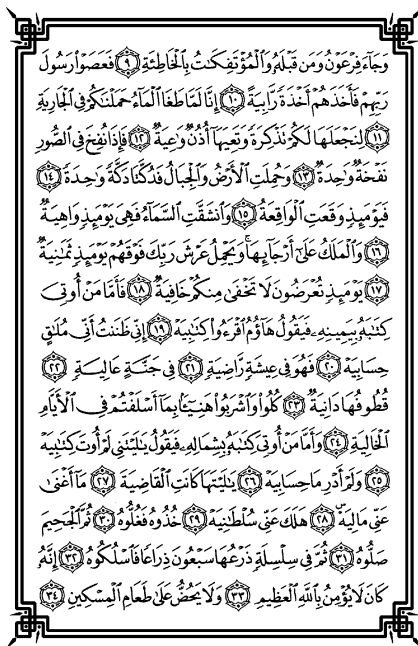
(۴) ثمود قهومی صالح، عاد قهومی هود ئەو روژهیان به دروژانی.

(۵) ئەوه بوو گەلی ثودمان بەدەنگیککی سامناکی گهورهی تۆقینهر له ناوبرد.

(۶) گەلی عادیش بەرەشهبايه کی ساردی بههیزی ویرانگەر له ناوبران.

(۷) حهوت شهوو ههشت روژ ههلی کرده سهريان، بهردهوام و بههیز دهتبینی (ئە گەر لهوئ بويتایه) ئەو خه لکه ههموو لال و پال لێی دهکوتن ههروهک قهدی دارخورمای له ریشه هه لکه تراو، (چون بهئاسانی دهکەویت و شەق دەبات و لەت و پەت دەبیت).

(۸) جا ئایا دهبینیت کهسیان ماییت و کهسیان رزگاری بووبیت؟!

(۹) فیرعون و ئەوانەى پېش ئەویش و دانىشتوانى دىھاتە ژېرەو ژوور بووه کان، دەستیان دایه تاوان و خرابه.

(۱۰) هەریه کێک لەوانه سەریچی و سەرکه شیبان نواند بەرامبەر پیغمبەرى پەروداگریان ئەوسا ئەو زاتەش گرتنى بە گرتنیکی سەخت.

(۱۱) بەراستى ئیمه کاتیک ئاو لە سنوور دەرچوو (لە کاتى تۆفانە کەى نوح دا) ئیوه مان لە کەشتیدا هەلگرت (کە بریتى بوون لە باو و باپیرانى ئیوه).

(۱۲) تا بیکه ئینه یادگارى و بیدارکەرەوه بو ئیوه و لە گوێی بگریت ئەو کەسانەى هۆشمەندن.

(۱۳) ئینجا کاتیک یه کجار فووکره به صوردا.

(۱۴) زهوى و کيوه کان هه لگيران و یه ککه رەت دران به یه کدا.

(۱۵) لەو رۆژدا ئیتر قیامت بەرپا دەبیّت.

(۱۶) ئاسمان هەمووی شەق و پەق دەبیّت و لێک دەتازيّت و شل و شۆل دەبیّت.

(۱۷) فریشتەکان لە گوشه و کەنارى (جیهانی نوێ) دا ئاماده دەبن، تەختى پەرودرگارت ئەو رۆژه هەشت هەلی دەگریّت

(هەشت فریشتە یان هەشت دەستە) بەسەر سەریانەوه.

(۱۸) لەو رۆژدا پیشان دەدریّن، هیچ شتیك له نهێنیه کانتان شاراهه نی په.

(۱۹) جا ئەوهی نامەى کردەوه کانی درایه دەستی راستى، ئەوه (بەدلوخۆشیه کى بى سنووره وه به هاوهل و ناسیاوانى) ده لیت: ها ئەوه تا نامەى کردەوه کانم بپگرن و بخویننەوه و تەماشای بکەن.

(۲۰) بەراستى من کاتى خۆى سوور دەمزانی و دلنیا بووم که بهم لپرسینه وه یه ده گم!!

(۲۱) جا ئەو به خته وه ره له ژيانیکى پر له شادى و کامه رانیدا ده ژى که زور پى رازیه...

(۲۲) له بهههشتى بهرزو بلندا، (له باخچه کانى سەر لوتکەى لاپالى شاخه کاندا له ناو کۆشک و تەلاره کاندا).

(۲۳) میوه هاتى زور به دره خته کانیه وه شوپ بو ته وه و لیکردنه وه ی ئاسانه و له دهست رهس دایه.

(۲۴) ئینجا پێیان دهوتریّت: بخۆن و بخۆنەوه نۆشتان بیّت، بههوى دەست پێشکەرتان له رۆژگارى رابوردودا.

(۲۵) بەلام ئەوهی نامەى کردەوه کانی دەدریته دەستی چه پى، ئەوه ده لیت: خۆزگه نامەى کردەوه کانم پى نه درایه.

(۲۶) هەر نه مزانیاه لپرسینه وه م چون ده بیّت.

(۲۷) خۆزگه مردنه که م یه کجاریى بوایه (ئاوا زیندوو نه کرامایه ته وه).

(۲۸) ئەوه ته، ئەو مال و سامانه ی که بووم، فریام نه کهوت (به لکو نه ماو ته فر و تونا بو).

(۲۹) ئەو ده سه لاتەى که بووم له ده ستندا نه ماو له ده ستم چوو.

(۳۰) (ئەوسا ئیتر فه رمان ده دریّت) ئاده ی بپگرن و کۆت و زنجیر له ده ست و قاچ و ملی بئالینن.

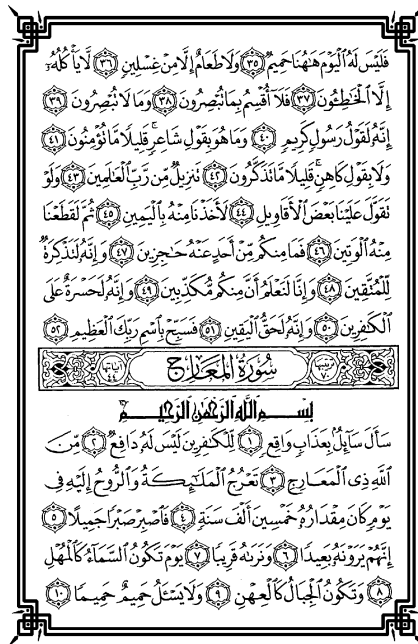
(۳۱) لەوه ودوا به ره و دۆزه خ راپیچی بکەن و ببیهن و بپه خنه ناوی.

(۳۲) پاشان به زنجیریکی چه فتا گەزى ببیهنه وه (به کۆله که و ستون و پایه کانی ناو دۆزه خه وه).

(۳۳) چونکه به راستى ئەمه کاتى خۆى ئیمان و باوه رى به خواى گه وه نه بوو (به ته مای زیندو بوونه وه و لپرسینه وه نه بو).

(۳۴) هانى که سی نه ده دا که خواردن و خوراک بپه خشن به هه ژارو بى نه واکان (به لکو هه ر خه مى خۆى بو).

- (۳۵) که‌واته نه‌مرو تا لی‌ره هیچ دلسوزیکی نی‌یه.
 (۳۶) خوراکیشی ته‌نھا له‌کییم و زوخاوی داچوراو نه‌بیٔ هیچی تر نی‌یه.
 (۳۷) که، که‌س نایخوات، جگه له تاوانباران.
 (۳۸) سویندم به‌و شتانه‌ی که ده‌بیینن.
 (۳۹) به‌وه‌ش که نایبینن و نادیارن.
 (۴۰) به‌راستی ئەم قورئانه له زاری پیغه‌مبه‌ریکی به‌ریزه‌وه پیتان راده‌گه‌یه‌تریٔ، یاخود له ریگه‌ی فرستاده‌یه‌کی به‌ریزه‌وه پیتان ده‌گات که جوهره‌ئیلی فریشته‌یه.
 (۴۱) دنلیابن که ئەم قورئانه گوفتاری شاعیر نیه، ئەوه بو زور که‌متان باوهر ده‌هینن؟!
 (۴۲) گوفتاری فالچی و زیوانیش نیه، ئەوه بو زور که‌متان یاداوهری وهرده‌گرن؟!
 (۴۳) به‌لکو ئەم قورئانه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه‌وه ره‌وانه‌کراوه و نیردراوه‌ته‌خواره‌وه.
 (۴۴) خو ئە‌گه‌ر محمد ﷺ هه‌ندیک قسه‌و گوفتار به‌ده‌م ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستایه.
 (۴۵) ئەوه به‌هیزو ده‌سه‌لاتی خومان ده‌مانگرت.
 (۴۶) له‌وه‌ودواره‌گی دلیمان ده‌چراندو له ناومانده‌برد.

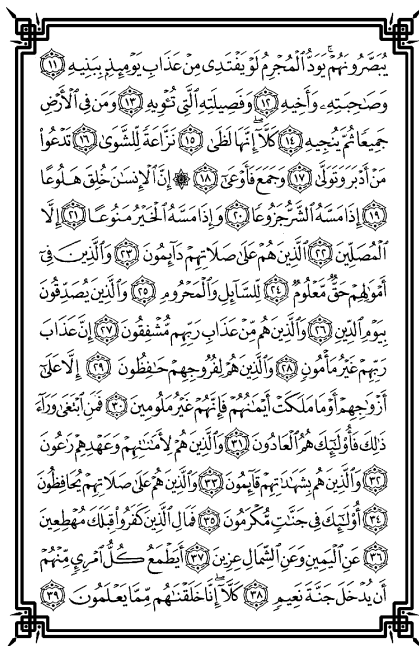

- (۴۷) ئەوسا هیچ که‌سیک نه‌ده‌بوو له ئیوه بتوانیٔت به‌ریه‌ست و به‌رگری بکات له تۆله‌ی ئیمه.
 (۴۸) به‌راستی ئەم قورئانه یاداوهری و یادخسته‌وه‌یه بو پاریزکاران و خواناسان.
 (۴۹) ئیمه به‌راستی چاک ده‌زانین که‌له ئیوه‌دا که‌سانیک هه‌ن و په‌ی‌داده‌بن ئەم قورئانه به‌درو ده‌زانن.
 (۵۰) بیگومان قورئان له روژی دوایدا ده‌بیته هوی ئاھو ناله و په‌شیمانی بی‌سنوور بو بی‌باوه‌ران.
 (۵۱) به‌راستی ئەم قورئانه حه‌ق و راسته‌قینه‌یه‌کی دنلیا به‌خشه به ئیمانداران.
 (۵۲) که‌واته ئەی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئەی ئیماندار؛ به‌رده‌وام ته‌سبیحات و ستایشی په‌روه‌ردگاری مه‌زن و گه‌وره‌ت بکه. (ناوی پیروزی با هه‌میشه ویردی سه‌ر زارت بیٔت).

سوره‌تی (المعارج)

به‌ناوی خواي به‌خشنده و میه‌ره‌بان

- (۱) داواکاریک پرسباری کرد ده‌رباره‌ی سزایه‌ک که هه‌ر پیش دیت...
 (۲) جا ئەو سزایه؛ به‌خه‌ی هه‌موو بی‌باوه‌ران ده‌گریٔ و هیچ هیٔیک ناتوانیٔت په‌نایان بدات و لیسیان دور بخاته‌وه.
 (۳) ئەو سزاو تۆله‌یه له‌لایه‌ن خواي خاوه‌نی گه‌وره‌یی و پله‌و پایه و دروستکراوه به‌رزو بلنده‌کانه‌وه‌یه.
 (۴) فریشته‌کان و جوهره‌ئیل به‌رز ده‌بنه‌وه بو لای په‌روه‌ردگار له‌روژی‌کدا که ماوه‌که‌ی په‌نجا هه‌زار ساله (به‌حسابی ئاده‌میزاد) یاخود مه‌به‌ست دریزی روژی قیامه‌ته که په‌نجا هه‌زار سال ده‌خایه‌نیٔت به‌نیسه‌بت خوانه‌ناسانه‌وه.
 (۵) که‌واته خوگرو ئارامگره به شیوه‌یه‌کی جوان و چاک (له‌به‌رامبه‌ر هه‌لو‌یستی نادروستی خوا نه‌ناسانه‌وه).
 (۶) به‌راستی ئەو بی‌باوه‌رانه، قیامه‌ت به‌دوور ده‌بیینن، به‌دووری ده‌زانن.
 (۷) ئیمه‌ش، زور به‌نزیکی ده‌زانین (چونکه خوا خوی به‌ده‌یه‌ینه‌ری کاته).
 (۸) روژیک دیت، ناسمان وه‌ک کانه‌زایه‌کی تو‌اوه‌ی لای دیت (یه‌کیکه له قوناغه‌کانی هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ر).
 (۹) کیوه‌کانیش وه‌کو خوری شی‌کراوه (فشول ده‌بن).
 (۱۰) دوستی گیانی به‌گیانی له‌یه‌کدی ناپرسنه‌وه، که‌س نایه‌رژیتته‌سه‌رکه‌س، به‌لکو هه‌رکه‌س خه‌می خۆیه‌تی.

(۱۱) ئەوانە يە كدى بە جوانى دەبينن، تاوانبارو گوناھكار ئاوات دەخوازيت كە ئەگەر بگريٽ بۆ دەر باز بوونى خۆى لە سزاي ئەو روژە ھەموو كورە كانى بكاتە قوربانى خۆى!!
(۱۲) ھاوسەرو براھەى!!

(۱۳) خزم و عەشرەتى كە لە دنيا دا پەنابان دەدا.

(۱۴) بەھەرچى دانىشتوانى سەر زەویش ھەيە ئەگەر بوى بگريٽ بىكاتە قوربانى خۆى، پاشان خوا رزگارى بكات.

(۱۵) نەخپىر... ئەو ئاواتانە ھىچى نايەتە دى... بەراستى دۆزەخ نامادەيەو بليٽسە دارەو داخ لەدە.

(۱۶) لە كاتىكدا دامالينەرى پيٽى سەرو ھەموو ئەندامە كانە.

(۱۷) دۆزەخ بانگى ئەوانە دەكات كە لە دنيا دا پشتيان لە حەق و راستى ھەلدە كەردو گوييان پي نەدەدا.

(۱۸) مال و سامانيان كو دە كەردەو و دەيانشاردەو (گوييان نەدەدا بە حەلال و حەرام).

(۱۹) بەراستى ئينسان بە شەپزەيى و تەنگە تاوى دروستكراو.

(۲۰) كاتىك ناخوشى تووش بيت بيزار و دەم بە ھاوارە.

(۲۱) كاتىكيش خپرو بەرە كەتى تووش بوو، دەستى دەنوقيبٽ و قەدەغەى چاكە دەكات.

(۲۲) جگە لە نوپزەگەران، ئەوانەى كە لە سەر نوپزە كانيان بەردەوامن.

(۲۳) ئەوانەى كە لە سەر نوپزە كانيان بە ردهوامن.

(۲۴) ھەروەھا ئەوانەى كە بە شىكى ديارىكارو لە سامانياندا ھەيە (بۆ خپرو جىھاد و تىكوشان)...

(۲۵) بۆ ھەزاري داواكارو پي نەواى پي بەش.

(۲۶) ئەوانەى كە باوهرى راست و رەوان دەھين بە روژى پاداشت.

(۲۷) ئەو كەسانەى كە لە تولى پەرورەدگاربان دەترسن.

(۲۸) بەراستى سزاي پەرورەدگاربان كەس لىي ئەمىن نىە...

(۲۹) ھەروەھا ئەوانەى داوينى خويان دە پاريزن. (لە گوناھو شەرول پيسى).

(۳۰) مەگەر لە گەل ھاوسەرە كانياندا ياخود كە نيزە كە كانيان (كە بە ھوى بارودوخي تايبە تەو ھەبوو)، ئەوانە بەراستى لومە كراو نين.

(۳۱) جائەو ھى بيچگە لەو حالە تانە ريگەى تر بگريٽ (بۆ تير كردنى ئارەزوو كانى)، ئەوانە لە سنوور ترازاوو دەستدرىژكەرن. (مەگەر تەو بە فرىابان بگەويت ئەگىنا ريسواو دۆزەخين).

(۳۲) ھەروەھا ئەوانەى كە ئەمانەت دە پاريزن و پەيمان دە بە نە سەر.

(۳۳) ئەوانەى كە ھەلدەسن بەو شايەتى يەى كە لە لا يانە. (حەق پوشي ناكەن).

(۳۴) ئەوانەى كە پاريزگارى نوپزە كانيان دە كەن و (لە كاتى خويدا ئەنجامى دە دەن).

(۳۵) ئا ئەوانە لە باخە كانى بە ھەشتدا ريز لىنراون. (لەو پەرى شاديدا زيانى ھەميشەيى دە بە نە سەر).

(۳۶) ئاخو ئەوانەى پي بروان چيانە كە تو دەر كە وتيت بە پەلە دىن بولات.

(۳۷) (پاشان) پەلای راست و چەپدا خويان ون دە كەن و لە دوورەو پۆل پۆل بە دەورى يە كدا كۆدەبئەو.

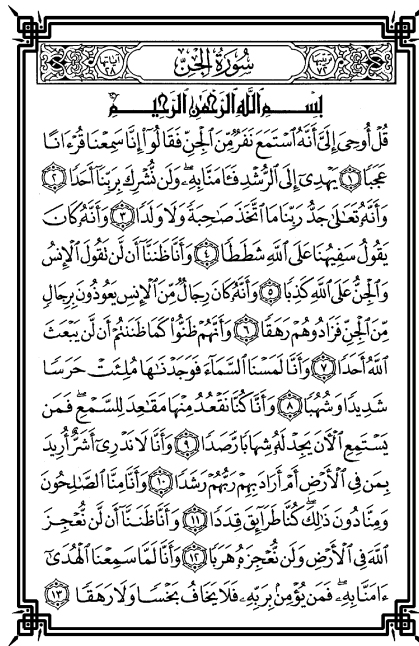
(۳۸) ئا بەو حالەو، ھەريە كە يان بە تەمايە بخريٽە ناو بە ھەشتى پر لە نازو نىعمە تەو؟!

(۳۹) نەخپىر، وانى يە، بەراستى خوشيان دەزانن لە چى دروستمان كردوون (بۆ ئەو نەدە لە خويان بايى بوون).

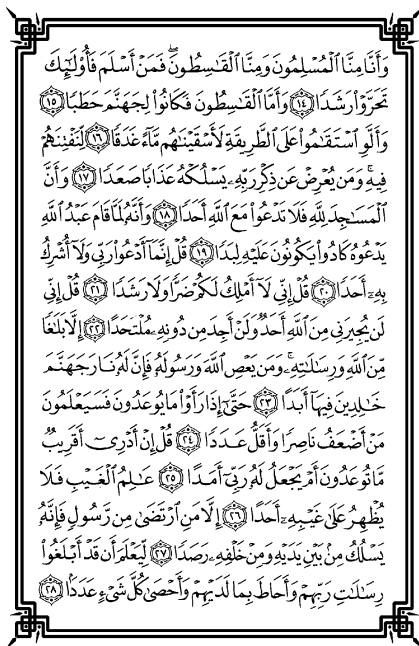
سوره‌تی (الجن)

به‌ناوی خواجه به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) ئەى محمد ﷺ پييان بلي: وه‌حى و نىگام پىراگه‌يه‌نراوه‌كه به‌راستى ده‌سته‌يه‌ك له پهرىيان گوپيان گرتووه بو خويندنه‌وه‌ى قورئان، جا كه ته‌واو بووه، و تويانه: به‌راستى ئيمه خويندنه‌وه‌يه كى سه‌رسورهيته‌رمان بيست...
- (۲) كه هيدايت ده‌دات بو ريبازى ژيرى و تيگه‌يشتن، ئيمه‌ش باوه‌رمان پى كردو هه‌رگيز كه‌س ناكه‌ينه شه‌ريك و هاوه‌ل بو په‌روه‌ردگارمان.
- (۳) به‌راستى په‌روه‌ردگارى پايه‌بلندمان مه‌زن و گه‌وره‌يه، بىگومان ئەو زاته بو خوى نه‌هاوسه‌رى بربارداوه نه‌نه‌وه‌ش.
- (۴) به‌راستى بى دين و ياخپه‌كه‌مان (واته ئيبليس) شتى زور ناره‌واو نابه‌جى بو خوا هه‌له‌به‌ستروه (ده‌يه‌ويته هه‌موومان گومرا بكات و له‌خشته‌مان به‌ريته).
- (۵) جا ئيمه گومانمان وابوو كه ده‌سته‌ى ئاده‌مىزادو په‌رى هه‌رگيز درو به‌ناوى خواوه‌ ناكه‌ن!! (شت هه‌له‌نايه‌ستن، فيل ناكه‌ن...).

- (۶) به‌راستى پى‌واينىك له ده‌سته‌ى ئاده‌مىزاد په‌نايان ده‌برد به پى‌واينىك له ده‌سته‌ى په‌ريه‌كان (په‌ريه‌كان ئەمه‌يان به‌هه‌لزانى) كه‌چى ئەوه‌نده‌ى تر ماندوو‌يان كردن (به‌خوارافات و شتى بى‌سه‌رو بن).
- (۷) جا بىگومان په‌ريه‌كانيش گومانيان وه‌ك گومانى ئيوه وابوو كه: ئيتتر خوا هه‌رگيز هيچ پىغه‌مبه‌ريكى تر نايترت.
- (۸) ئيمه‌ش به‌راستى به‌ره‌و ئاسمان كشانين و هه‌ست و هوشمان خسته‌كار، سه‌رنجماندا كه په‌ره له پاسه‌وانى به‌تواناو بى شومار، نه‌يزه‌كيش به‌هه‌موولايه‌كدا ده‌كشا، (ديار بوو كه رووداويكى گه‌وره‌روى دابوو).
- (۹) ئيمه‌ جارمان له هه‌ندىك شوپنى ئاسماندا خومان هه‌شارده‌دا بو گوپگرتن و ده‌نگوباس بيستن، به‌لام ئيستتا ئەوه‌ى بيه‌ويته گوى بگريته يه‌كسه‌ر نه‌يزه‌كيكى بو ئاماده‌يه و بوى ده‌هاويژريته و له‌ناوى ده‌بات.
- (۱۰) جا به‌راستى ئيمه‌ نازانين ئايا نه‌خشه‌يه‌كى شه‌رو و پيرانكارى كيشراوه بو دانيشتوانى سه‌ر زه‌وى، ياخود په‌روه‌ردگاريان ده‌يه‌ويته رينمووبى و هيدايتيان بدات بو ديندارى و سه‌رفه‌رازى.
- (۱۱) بىگومان ئيمه‌ كه‌سانى چاك و ديندارمان تيدا هه‌يه، هه‌روه‌ها كه‌سانى تريس كه‌به‌و شيوه‌يه‌نين، ئيمه‌ جارمان ريگه‌و ريبازو به‌رنامه‌ى هه‌مه‌ جو‌رمان گرتبووه‌به‌ر (به‌لام ئيستته به‌رنامه‌ى ئيسلام رون و دياره).
- (۱۲) ئيمه‌ دنيا بووين كه هه‌رگيز له‌ژير ده‌سه‌لاتى خوا ده‌رناچين له‌زه‌ويدا، هه‌روه‌ها به‌هه‌لاتن و خو دزينه‌وه‌ش هه‌رگيز له‌ژير ده‌سه‌لاتى خوا ده‌رناچين.
- (۱۳) به‌راستى ئيمه‌ كاتىك گويمان له بانگه‌وازى هيدايت بوو، يه‌كسه‌ر باوه‌رمان پىكرد، جا ئەوه‌ى ئيمان به‌يئيتت به‌په‌روه‌ردگارى، ئيتتر ناترسيته له‌وه‌ى، كرده‌وه چاكه‌كانى بى‌نرخ ته‌ماشبا بكريته، له‌گوناهه‌كانيشى چاوپوشى نه‌كرته. (ئيمان و باوه‌رى پاست و دروست گوناھانى رابوردو ده‌سپريته‌وه).

(۱۴) به راستی له ناو ئیমে دا که سانی موسلمان و خواناس هه یه، که سانی بی دین و خوانه ناس و سه رکه شیش، جا ئه وهی موسلمان ده بیته دیاره که ریازی سهر فهازی دۆزیه ته وه. (۱۵) به لام خوانه ناس و سه رکه شه کان به سه ریانه وه ناچیت به لکو ده بنه سوتهمه نی دۆزه خ (لیره دا گو فتاری په ریه ئیمانداره کان ته واو ده پیت).

(۱۶) جا ئه گهر ئه و خه لکه ریگه ی ئیسلامه تی و دینداری بگرته بهر ئیمه بارانی پر بهرکه تیان به سه ردا ده بارینین. (۱۷) تا له وه شدا تا قیبان بکه پنه وه و (به ته واوی ده رکه ویت کئی بهنده ی راسته قینه یه و کیش به دنیا ده خه له تیت) جا ئه وهی له یادو بهرنامه ی په روه ردگاری لادات، ده یخاته ناو سزاو ئازاریکی به رده وام.

(۱۸) دلنیا بن که: مزگه وته کان تایبه تی خوی گه ورن، ده بیته هه ر ئه وزاته ی تیدا به رستریت و ناوی که سی تر نه کریته شه ریک و هاوتای ناوی ئه و زاته.

(۱۹) جا کاتی کیش بهنده ی خوا محمد ﷺ بانگه وازی بو شوینکه وتنی بهرنامه ی خوا ده کرد (ئه و خه لکه به ده سته ی ئاده میزادو په ریه وه) خه ریکوو له ناوی بهرن (نووری خوا په قاله ی دهم بکوژینته وه).

(۲۰) پیبان بلی: من هه ر به رده وام دهیم و هه ر بانگه واز ده که م بو لای په روه ردگارم، هه رگیز که سیش نا که مه هاوهل و شه ریک بو ی.

(۲۱) هه روه ها پیبان بلی: من هه یج جو ره زه ر و زیناییکم به ده ست نیه، هه روه ها هیدا یه تیش به ده ست من نیه (ئه گهر خو تان بیرنه که نه وه، قه ناعه ت به زور نی یه).

(۲۲) بلی: به راستی من هه رگیز هه یج که سیک له خوا په نام نادات ئه گهر خوا بیه ویت تووشی زیناییکم بکات و هه رگیز په ناگایه کم ده ست نا که ویت جگه لای خوا نه بیته.

(۲۳) به لکو من ته نها گه یاندنی په یامه کان و بهرنامه ی خوام له سه ره، جا ئه وهی له خوا پیغه مبه ره که ی یاخی بیته ئه وه با دلنیا بیته که دۆزه خی بو ئاماده کراوه بو هه میشه و هه تاهه تای.

(۲۴) هه تا کاتی که هه رپه شه کان ده بینن، ئه وکاته ئیتر ده زانن، کئی پشتیوانی لاوازه و ژماره ی که مه.

(۲۵) هه روه ها پیبان بلی: من نازانم نایا ئه وه هه رپه شانه ی لیتان ده کریت نزیکه یاخود ماوه یه کی درپزی بو داده تیت.

(۲۶) ئه و زاته زانای نه یینی و شاراوه کانه، که سیش له نه یینی و شاراوه کانی ناگادار ناکات.

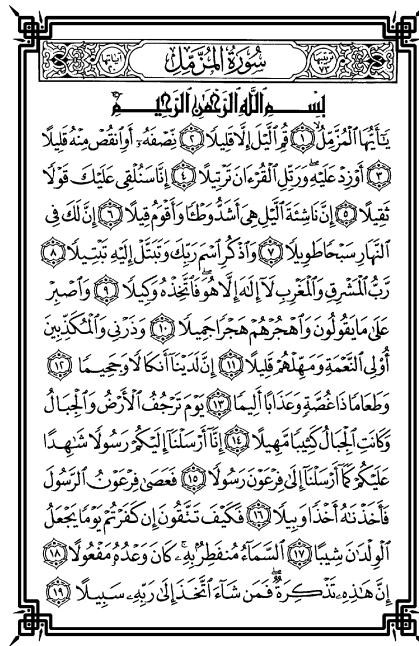
(۲۷) مه گهر بو پیغه مبه ریک خوا خوی رازی بیته (به وهی هه ندی نه یینی بزانیته)، ئه وکاته فریشته ده کاته پاسه وانی له به رو پشته وه (تا په ری و شه ی تانه کان نه توانن زه فه ری پی بهرن)...

(۲۸) تا خوا چاک بزانیته و له جیهانی واقعدا ده رکه ویت و ناگاداریته له وهی به ریکو پیکی په یام و رینمووی په روه ردگاریان گه یاندوه، هه رچه نده خوا به هه موو ئه و شتانه ش ناگاداره که کردوویانه و پیبی هه ستان، هه موو شتیکی لای ئه و زاته به ژماره یه و ئامار کراوه.

سورہتی (المزمل)

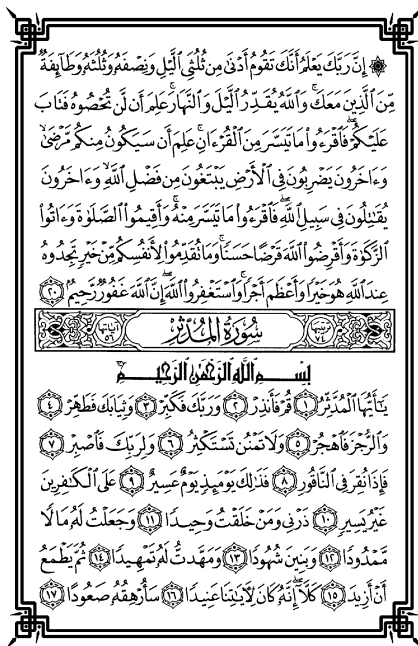
بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) ئہی ئہوکہسہی خوت دا پو شیوہ، ئہی محمد ﷺ .
- (۲) شہو ہستہ نو یژ بکہ مہ گہر کہ میکی نہ بیٹ.
- (۳) نیوہی یان کہ متر لہ نیوہی لی کہم بکہرہوہ.
- (۴) یاخود زیاتری بکہ و دەوری قورٹان بکہرہوہ بہ وردی و لہسرخو.
- (۵) چونکہ بہراستی ئیمہ فہرمودہ و گوفتاریکی سہنگین دادہبہ زیننہ سہرت (کہ بہہویوہ بہرہنگاری نہرک و زہصہتی زور دەبیٹ).
- (۶) بہراستی خو پیگہ یاندن لہ شہودا قورسترہ لہ رووی کردارو باشترہ لہ رووی گوفتارہوہ.
- (۷) تو بوت ہہیہ لہ روژدہا ہہول بدہیت (بانگہواز بکہیت) وبگہرپیٹ، کوششی زور بکہیت.
- (۸) تو ہہمیشہ با ناوی پەرورہدگارت ویردی سہر زارت

بیٹ، بہدلسوزی و ملکہچیہوہ رووی تی بکہ.

- (۹) ئہو زاتہی کہ تو ی رہوانہ کردوہ؛ خاوەن و پەرورہدگاری روژہہلات و روژٹاواویہ، جگہ لہو ہیچ خواہکی تر نیہ فہرمانی بہدہست بیٹ، کہواتہ ہەر ئہو بکہ بہپشتیوانی خوت و داوای یارمہتی ہەر لہو بکہ.
- (۱۰) لہ بہرامبہر گوفتاری نارہوای خوانہناسانہوہ ہہردہم خو راگرہہو بہشیوازیکی جوان بہچیپان بہیلہ.
- (۱۱) واز بہینہ لہ من و لہو خاوەن نازو نیعمہتانہی کہ ٹایینی من بہدرو دہزانن، تو کہمیگ مو لہتبان بدہ.
- (۱۲) بہراستی ئیمہ کوت و زنجیرو دوزہخمان ٹامادہ کردوہ (بو ئہو جوڑہ تاوانبارانہ).
- (۱۳) ہہرہوہا خوراکیک کہ لہ گہروو دہگیریٹ، سہرہرای سزای بہ ئیش و ئازار.
- (۱۴) لہ روژیکدا کہ زہوی و کیوہ کان دینہ لہرزہ، سہرئہنجام کیوہ کان وردو خاش دەبن و وہ کو تہ پولکہی لمیان لی دیت (زہوی تہخت دەبیٹ).
- (۱۵) خو بہراستی ئیمہ پیغہمبہریکمان بو رہوانہ کردوون کہ بوہتہ شایہت بہسہرتانہوہ ہہرہوہ کو چون بو لای فیرعہونیش پیغہمبہریکمان رہوانہ کرد.
- (۱۶) جا فیرعہون یاخی بوو لہو پیغہمبہرہ، ئیمہش بہتوندی پیچامانہوہ و بہلایہ کی گہورہمان بہسہر ہینا.
- (۱۷) (ئہ گہر ئیوہ لہسہر یاخی بوونتان بہردہوام بن)؛ جا چون خوتان دہ پاریزن لہ روژیک کہ مندال پیر دہکات و سہری سپی دەبیٹ.
- (۱۸) ئہو روژہ ٹاسمان بہہموو ئہستیرہ و ہہسارہکانیہوہ لہت و پەت دەبیٹ، بیگومان ئہو بہلینہ ہەر دیتہ دی.
- (۱۹) بہراستی ئہم سوورہتہش یادخہرہوہ و ٹاموژگاریہ، بو ئہو کہسہی دہیہویت ریگہ بہرہو پەرورہدگاری بگریٹہبہر. (خوا لہ خوی رازی بکات).

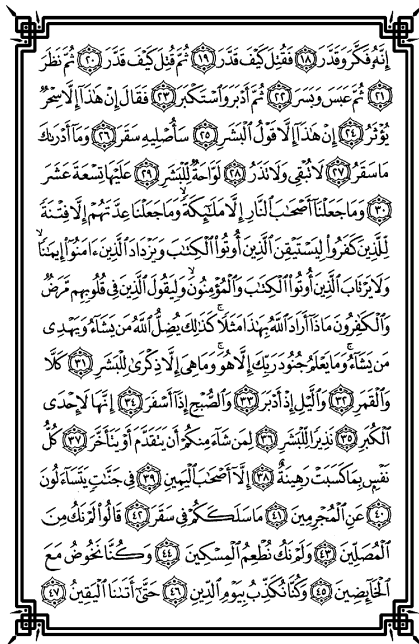

(۲۰) بهراستی ئەو پەرورەدگارەت چاڭ دەزانیت کە توو نزیکی دەو بەشی شەو یاخود نیوێ یان سییە کی هەلدەسپیت و شەو نوێژ دەکەیت، هەر وەها هەندیک لەوانە ی کە لەگەڵتان، خواش ئەندازە ی شەو و روژ دیاری دەکات، خوا زانیویەتی کە ئیو هەرگیز نازان دیاری بکەن و ئاماری بکەن ئەگەر ئەو نەیکردایە، لەپەرئەو تەویە ی لیوەرگرتن، جا چەندتان توانی و چۆنتان بوو لە شەو نوێژو لە کاتی تردا قورئان بخوین و دەوری بکەنەو، چونکە ئەو خوایە میهرەبانە، هەر وەها دەزانیت، کە کەسانیکتان لێ نەخۆش دەکەوێت و کەسانی تریش هەن لە زەویدا دەگەرین بەشوین بازرگانی و فەزلی خوادا و کەسانی تریش کە دەچەنگن (لە نیولەشکری ئیماندا، بوو دەستەبەرکردنی ئازادی) بوو دینی خواو بوو بەدەستپێناتی رەزامەندی ئەو، کەواتە چەندەتان بووکرا ئەوئەندە قورئان بخوین و نوێژە کانتان بەچاکی ئەنجام بدەن و زە کاتیش (بەو شیوێیە دیاریکراوە) ببەن و قەرز بەشیوێیە کی جوان بە خوا بدەن (ئەو ی بوو خوا بێهەشتی خوا ی گەر و بەقەرزیکی دادەتێت کە بە زاتی خوێ درا بیت) جا هەر دەست پێشکەر یە کی چاکە بکەن بوو خۆتان سبە ی دەبیینەو لە ی خوا دەستان دەکەوێتەو بە باشتر و پاداشتی گەر وەرتر، دە داوی لێخۆشبوون هەر لە خوا بکەن و دلنیا بن ئەو خوا ی بە تەواوی لێخۆشبوو میهرەبانە.

سورهتی (المذثر)

بەناوی خوی بەخشنده و میهره بان

- (۱) ئە ی ئەو کەسە ی خۆت پێچاوەتەو، ئە ی محمد ﷺ.
- (۲) هەستە و خەلکی بیدار بکەرەو (راستبە کانت روون بکەرەو).
- (۳) پەرورەدگار ت بە گەرە ناویبە (الله اکبر، با دروشت بیت، مەزنی ئەو زاتە روون بکەرەو).
- (۴) پۆشاکت (دل و دەروونت، رەفتارت، هەر هەمووی) خاوی بکە (خۆت و شوینکە و توانت).
- (۵) بەردەوام بە لەسەر واز هینان لە گوناھ.
- (۶) مەتپیش مەکە (بەسەر کەسدا) چاکەو بەخشینە کانت بە زۆر مەزانە لە کاتی کدا بە تەمای زیاتر بیت.
- (۷) هەول بدە لە بەر خاترو ریژی پەرورەدگار خۆگرو ئارامگربە.
- (۸) جا کاتیکی فو دە کریت بە (صور) داو دەزگای تاییەتی لێ دەدریت و فو ی پێدا دە کریت.
- (۹) ئەو روژە روژیکی زۆرگران و سەختە (کە بەسەر دانیشتوانی زەویدا دیت).
- (۱۰) لەسەر کافران هیچ ئاسان نی یە (بەلکو زۆر سەغلەتیا ن دەکات).
- (۱۱) واز لە من و ئەو کەسە بەهینە کە بە تەنهایی (تاقانە) دروستم کردووە (هیچی نەبوو، کە وەلیدی کوری موغە پرە یە)...
- (۱۲) لەو دەو مال و سامانی زۆر و زەبەندەم پێبەخشی...
- (۱۳) چەندەها کورپو نەو هەش کە هەمیشە ئامادەن لە نزیکیدا...
- (۱۴) لە هەموو کەل و پەل و نازو نعیمەتیک بە هەر وەرەم کرد...
- (۱۵) لە پاش ئەو هەش بە تەمایە بوی زیاتر بکەم...
- (۱۶) نەخیر، بەراستی ئەو بەرامبەر فەرمانە کانی ئیمە هەر سەرکەش و کەللە رەق و سەر سەختە...
- (۱۷) ئەوسا سزای سەختی پێ دەچێژم و زۆر ماندوی دەکەم.

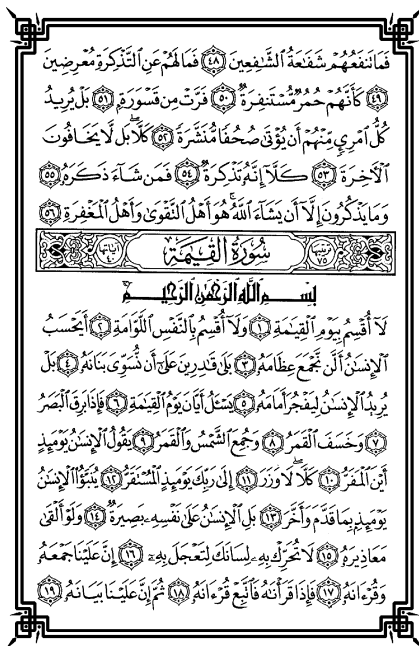
- (۱۸) به‌راستی ئەو بی‌ری کردوه و په‌یامه‌که‌ی هه‌لسه‌نگاند
(به‌لام به‌هه‌له).
- (۱۹) به‌کوشت چوئ و سه‌ره‌و نگوون بی‌ت، چوون
هه‌لسه‌نگاندنیکی کرد.
- (۲۰) پاشان هه‌ر به‌کوشت بجی‌ت بو‌خوی و هه‌لسه‌نگاندنیکی که
کردی بو‌قورئان.
- (۲۱) ئسینجا بی‌ری لی‌کرده‌وه و ورد بو‌وه‌وته‌ماشای
ده‌وربه‌ری کرد. (به‌شپزه‌یی و په‌شو‌کاویه‌وه).
- (۲۲) ئینجا ناوچای هه‌ینابه‌ویه‌که (وه‌که یه‌کی‌ک به‌قو‌لی
بی‌ری‌کاته‌وه) ره‌ش داگیرسا.
- (۲۳) پاشان رووی وه‌رگیراو خوی به‌زلزانی.
- (۲۴) به‌هه‌موو عه‌قلیه‌وه وتی!! ئەم قورئانه جگه جادوو
نه‌بی‌ت که‌وه‌رده‌گیریت هیچی تر نی‌یه!!...
- (۲۵) ئەمه هه‌ر قسه‌ی به‌شه‌ره و هیچی تر؟! (به‌شپزه‌یی و په‌شو‌کاویه‌وه).
- (۲۶) (ئو و بی‌ویژدانه به‌سه‌ریه‌وه ناچیت) ده‌بی‌ت بی‌گه‌یه‌نمه
ناو دوزه‌خ.
- (۲۷) جا تو نازانیت دوزه‌خ چیه...
- (۲۸) هیچ ئەندامیک ناهیلیته‌وه و ده‌ست هه‌لنا‌گریت...

(۲۹) پی‌ستیان هه‌لده‌قرچینی‌ت و ره‌شی ده‌کات و ده‌ری ده‌خات...

(۳۰) نوزده فریشته سه‌ریه‌رشتی دوزه‌خ ده‌که‌ن...

(۳۱) جا ئی‌مه و نه‌بی‌ت کارگوزارانی دوزه‌خمان له‌که‌سانی‌تر جگه له‌فریشته به‌دی هه‌ینا‌بی، ئەو ژماره‌یه‌شمان
ته‌نها بو‌تاقی‌کردنه‌وه دیاری کردوه بو‌ئوه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌ر بون، هه‌روه‌ها بو‌ئوه‌وی ئەوه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه
دلنیا‌بن له‌راستی ئەم قورئانه (چونکه له‌ته‌ورات و ئینجیلدا ئەو باسه‌هه‌یه)، بو‌ئوه‌شه‌که ئیمانداران زیاتر
باوه‌ریان دامه‌زراو بی‌ت و ئەوه‌وانه‌ش که کتیبیان پیدراوه ئیماندارانیش حه‌ق نیه‌تووشی دوو دلی‌بین، با‌ئوه‌وانه‌ی
دل و ده‌روونیان نه‌خوشه‌له‌دوو‌روه‌کان و بی‌باوه‌ران هه‌ر بو‌خویان قسه‌بکه‌ن و بلین: نیازی خوا‌چی به‌هم
ژماه‌یه؟ به‌و شیوه‌یه با‌سکرا خوا هه‌ر که‌سیکی بو‌یت گومرای ده‌کات، هه‌ر که‌سیکی بو‌یت ری‌نمووی ده‌کات،
که‌س ژماره‌ی سه‌ربازانی په‌روه‌ردگارت نازانیت جگه له‌زاتی خوی، ئەو ثایه‌ت و فه‌رمو‌ودانه ته‌نها په‌ندو
ناموژگارین بو‌ئاده‌می.

(۳۲) نه‌خیر، سویند به‌مانگ (ئو خه‌لکه‌چاک هه‌ستی پی‌ناکه‌ن). (۳۳) به‌شه‌ویش کاتی‌ک که‌تیی په‌ری
(زوربه‌یان باوه‌ریان به‌قیامه‌ت نیه). (۳۴) به‌به‌ره‌به‌یان کاتی‌ک که‌خوی ده‌نوینیت... (زوربه‌ی خه‌لکی غافلله).
(۳۵) به‌راستی - سه‌قه‌ر - یه‌کی‌که له‌شته سامناک و گه‌وره‌کان. (۳۶) بو‌ترساندن سهرجه‌م خه‌لکانه. (۳۷) جا
ئیتر ئەوه‌ی ده‌یه‌وی‌ت با‌به‌ره‌و پی‌ش بجی‌ت (پیشبرکی بکات له‌چاکه‌کاریدا) یان خوی دوا‌بخات (له‌و بوارددا).
(۳۸) چونکه له‌قیامه‌تدا هه‌موو که‌س بارمه‌ی ده‌ستپیش‌که‌ری خوی‌ته‌ی (کرده‌وه‌کانی دینه‌وه‌ری). (۳۹) جگه له
ده‌سته‌ی راستان و ئیماندارانی کرده‌وه چاک. (۴۰) له‌ناو به‌هه‌شته‌کاندان و پرسیار ده‌که‌ن له‌یه‌کتر... (۴۱) له
باره‌ی تاوانبارانه‌وه... (ده‌پرسن)... (۴۲) ئەوه چی بو‌ئوه‌ی رایچی دوزه‌خ کرد؟! (۴۳) به‌که‌ساسیه‌وه ده‌لین: ئی‌مه
له‌نو‌یژگه‌ران نه‌بووین... (۴۴) خو‌راکمان به‌هه‌ژاران نه‌ده‌به‌خشی... (۴۵) ئی‌مه له‌گه‌ل دم درپژو بی‌ئابرووه‌کاندا
قسه‌ی خو‌مان ده‌کردو له‌بابه‌تی ئەوه‌وانمان ده‌گوت و ره‌خنه‌ی بی‌جیمان ده‌گرت له‌گه‌لیان رو‌ده‌چووین. (۴۶) ئی‌مه
بروامان به‌روژی پاداشت نه‌بوو. (۴۷) هه‌تا مردن یه‌خه‌ی پی‌گرتین و روژگاری ته‌مه‌نمان کوتایی هات.

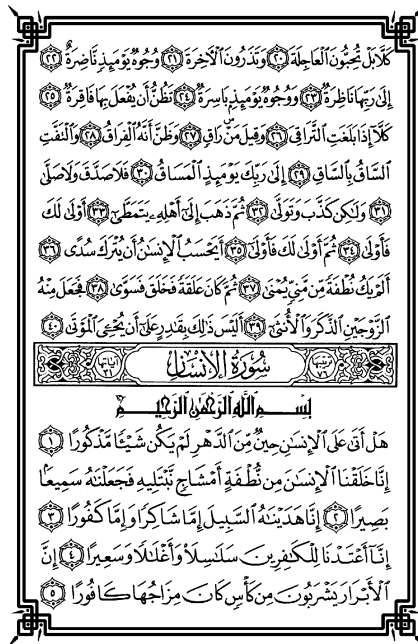
(۴۸) كهواته ئيتر تكاي تكاران سووديان پي ناگه يئيٲت.
 (۴۹) باشه، ٲهوه بوچي له يادخستنه وه پشت هه لده كه ن و رو وهرده گيړن.
 (۵۰) ده لبي گه له گويدريزي كيوين و ده سله مينه وه...
 (۵۱) له ترسي شير هه لها تون...
 (۵۲) به لكو هه ريه ك له وان ده يه ويٲ له ناسمانه وه چه نده ها نامه ي كراوه ي بو بيت؟
 (۵۳) نه خير ٲه وان به هيچ شتيك دانا چله كيڻ به لكو له دواروژ ناترسن...
 (۵۴) نه خير ٲه وان به سه ريانه وه ناچيٲ، چونكه ٲه و قورثانه ٲاموژگاريه...
 (۵۵) جا ٲه وه ي ده يه ويٲ با يادي بگريٲ و شويڻي بكه ويٲ (چه ندي تواني له به ري بكات).
 (۵۶) جا ٲه و خه لكه ياداوه ري وهر ناگريٲ و بير له م راستيانه ناكاته وه مه گهر ويستي خواي له سه ر بيت (كه له گه ل ويستي ئينسانه به خته وه ره كاندا په ك ده كه ويٲ) جا هه ر ٲه و زاته ش شايسته ي ٲه وه يه كه خه لكي حسابي بو بكن و له خه شمي بترسن و هه ر ٲه ويش له خوي گرتوه كه ليخوشبوو بيت (له ئيمانداراني گونا هبار، كاتيڪ ته وه به ده كه ن).

سورهتی (القیامة)

به ناوی خواي به خشنده و ميهره بان

- (۱) سويند ده خوم به روژي قيامهت.
- (۲) سويند ده خوم به ويژداني زيندوو و نه فسي ره خنه له خوگر كه لومه ي خوي ده كات.
- (۳) ٲا ٲا ئينسان واده زانيٲ هه رگيز ئيسكه كاني كو ناكه بنه وه؟!
- (۴) ده لبي، له وه زياتريش ده كه ين و توانمان هه يه كه نه خشه ورده كاني سه ر په نجه كاني به دي به يئينه وه.
- (۵) نه خير، باگوماني وان ه بات، به لكو ٲاده ميزاد ده يه ويٲ گونا هو تاوان بکاته پيشه ي خوي به دريژايي ژباني، ياخود ده يه ويٲ قيامهت له به رده ميذا به ر ٲا بيٲ ئينجا باوه ري پي به يئنيٲ؟!
- (۶) بي ٲا كانه ده پرسنيٲ: كوا، كه ي روژي قيامهت به ر ٲا ده بيٲ؟! (به خه يالي خوي زور په دووري ده زانيٲ).
- (۷) كاتيڪ ديٲ، چاو ٲه بله ق ده بيٲ. (۸) مانگيش ده گيريٲ و تاريك ده بيٲ (ٲه ويش هه لده وه شيٲ). (۹) ياساي بوونه وه ر تيڪ ده چيٲ و) خوړ و مانگ كو ده كرينه وه و ده درين به يه كدا. (۱۰) ٲه و روژه ئينسان ده ليٲ: (ٲه ي هاوار) بو كوئي را بكه م، له كويوه خوم رزگار بكه م. (۱۱) نه خير ئيتر ده ر بازبوون نيه (رزگار بوون ٲه سته مه).
- (۱۲) تو ئيتر ده بيٲ لاي په روه ردگار ت ٲاماده بيٲ و له وي ٲو قره بگريٲ (بو ليپرسينه وه). (۱۳) له و روژه دا ٲاده ميزاد هه والي هه موو ٲه و كاروكر ده وانه ي پي ده دريٲ كه ده ست پيشكه ريي كر دووه (ياخود به ته ما بووه بيكات و دواي خستوه، ياخود هه والي كر ده وي رابورودوي و ناسه واري دواي خوي پي ده دريٲ). (۱۴) به لكو ئينسان خوي شايه ته به سه ر خوي وه (ٲه ندامه كان شايه تن به سه ر يه وه). (۱۵) هه ر چه نده چه نده ها ٲا كانه بکات و بيانوو به يئنيٲه وه (بي سوود و بي كه لکه). (۱۶) ٲه ي محمد ﷺ په له مه كه و زمانت مه جو ليٲه، بو ٲه وه ي په له بكه يٲ له وهر گرتني قورٲاندا. (۱۷) به راستي له سه ر ئيمه يه كو كر دنه وه و خويندنه وه ي. (۱۸) جا كاتيڪ ئيمه ده يخي ئيننه وه ٲوش شوئيمان بكه وه له خويندنه وه يدا.
- (۱۹) ٲاشان به راستي روون كر دنه وه شي له سه ر ئيمه يه.

- (۲۰) نہ خیر، وانسی یہ (زیندو و کردنہ وہو لیسر سینه وہ ہر دہیبت) دیارہ ٹیوہ ہر نم دنیاہ تان خوش دہویت کہ بہ پہلہ بہ سہر دہ چیت و تہ او دہیبت.
- (۲۱) قیامت و بہہشت پشتگوئی دہخن و وازی لیدہہینن.
- (۲۲) بہمہرجیک تہو رُوژہ، رُوخسارانیگ گہشاوہ و ناسک و جوان و ناسودہن.
- (۲۳) چونکہ (ہہریہ کہ بو خوی) تہ ماشای پەرورہ ردگاری دہکات (لہ تہ ماشا کردنی تیر نایبت).
- (۲۴) ہر لہو رُوژہ شدا رُوخسارانیکی تر رہش داگیرساو گرژو تال و دیژن.
- (۲۵) چاوہ پروانسن کارہ ساتیکی پشت شکینیان بہ سہردا بہینریت.
- (۲۶) نہ خیر تہو خہلکہ ہہروا ژنیان بہردہوام نایبت بہ لکو کاتیک دیت کہ رُوچی یہک بہیہ کہ یان دہ گاتہ گہرووی.
- (۲۷) تہوسا دہوتریت، کئی فریاد پہسیہ تی؟
- (۲۸) بہلام لہو کاتہدا، تہو کہسہی لہسہرہ مہرگدایہ دلنیایہ کہ تبتہر ہیح شتیک فریای ناکہویت و کاتی مالٹاواپیہ.
- (۲۹) تبتہر قاج و لوولاق بہیہ کدا دہتالین.
- (۳۰) تہی ٹینسان تہوسا لہو رُوژہدا بو لای پەرورہ ردگارت

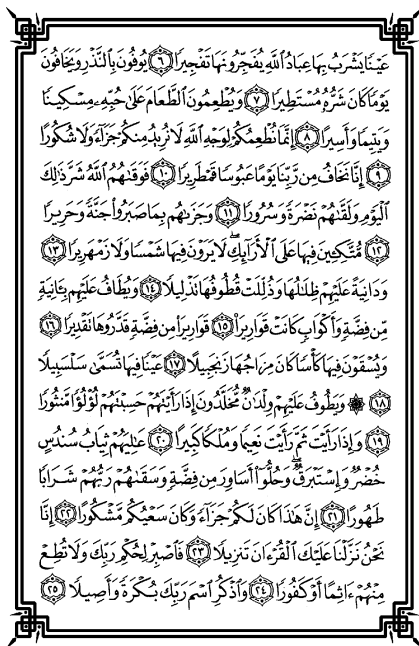
رایبچ دہ کریت و دہبریبت (جائہ وہی کہ غافل ودنیا پہرستہ).

- (۳۱) نہ پروای ہیٹاو نہ نوپڑیکی بہ جوانی خویند.
- (۳۲) بہ لگو پروای نہ ہیٹاو پشٹی تبت کرد.
- (۳۳) پاشان ہہموو جار بہلہ تجہو لارو خو بادانہوہ دہ گہرایہوہ بو کہ سوکاری و کہ شخہی دہ کرد.
- (۳۴) (جا تہم دوزخہ) بو تو شیاوترہ و لہبارترہ!!
- (۳۵) پاشان ہہر تہو سزایہ بو تو شیاوترہ و لہبارترہ (چونکہ تو تاوانبار و گوناہکاریت).
- (۳۶) نایا نادہمیزاد وادہزانیبت ہہروا وازی لیدہہینریت بہ خورابی (لیسر سینه وہی نایبت!؟).
- (۳۷) باشہ، نایا کاپتی خوئی نوتفہ یہک نہ بووہ لہمہنی کہ دہرژینرایہ شوینی خوئی (کہ مندالدانی داپکہ).
- (۳۸) پاشان خوہہ لواسہریک بوو گہشہی کردوو و رُوچ و دہزگانانی دہرہوہ و ناوہوہی بہریکوپیک پیہہ خشی.
- (۳۹) تبتجا خوا ہر لہو مہنی بہ ہہردوو جووت نیرو میی دروست کردووہ (کہ تہواوکاری یہ کترن).
- (۴۰) نایا تہو زاتہی تہوہ بکات ناتوانیت مردووہ کان زیندوو بکاتہوہ!؟

سورہتی (الإنسان)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

- (۱) بہراستی ماوہیہ کی زور لہ رُوژگار بہسہر پادہمیزادا ہات کہ شتیک و انہبوو ناو بیریبت.
- (۲) بیگومان نیمہ ٹینسانمان دروستکرد لہ تیکہ لہ یہک (لہ سہرہ میکو تہ یہ کی بچووک و ہیلکو یہک) لہ کاتیکدا دہمانہویت تاقی بکہ ینہوہ، ہہر بو یہ دہزگای بیستن و بینیمان پیہہ خشی.
- (۳) بہراستی نیمہ رینمووییمان کرد بو ریگہی راست، بہنازادی دہتوانیت بیبتہ کہ سایہ تہیہ کی ٹیماندارو سوپاسگوزار، یان بی باوہرو خوانہناس.
- (۴) بہراستی با بزانیبت کہ نیمہ چہندہا کوٹ و زنجیرو ناگری ہہ لگیرساومان نامادہ کردووہ بو بی باوہران.
- (۵) بیگومان چاکان و پاکانیش لہ پەرداخیکی پەرشہرابدا دہخوئہوہ، کہ ناویتہ کہی لہسہرچاوہی کافورہوہ یہ.

(۶) که کانی یه که به نده کانی خوا لئی ده خونه وه له ههر شوینیکدا بیان هویت هه لی ده قوئین و فواره ده کات.

(۷) ئەو به خته وه رانه، یه کیك له سیفاتیان ئەوه یه: وه فا به نه زر ده کهن، یاخود به لینیکیاندا وه فادارانە ئەنجامی ده دەن، چونکه بییمان هه یه له روژیک که شه پری لی ده باریت و ئەوه پەری سه غله تی یه...

(۸) ههروه ها نان و خوراک ده به خشن، ئەه گه رچی خوشه و یستیش بیت لایان، به هه ژارو هه تیوو دیله کان.

(۹) ده لاین: بیگومان ئیمه ئەم خوراکه تان ههر له بهر خواو بو به دهسته یانی ره زامه ندی ئەو پیده به خشین، نه پادا شتمان لیان ده ویت نه سوپاس.

(۱۰) ههروه ها ده لاین: ئەم کاره بو یه ده که ن چونکه له روژیکی تال و گهرو رهش و تاریک ده ترسین، که پهروه ردگار مان پیشی ده هیئت.

(۱۱) جا خوا ی گه ورهش له شهرو ناخوشی و نه هاهه تی ئەو روژه پاراستنی و رووی گهش و شادمانی پیبه خشین.

(۱۲) له پادا شتی خوگری و ئارامگریاندا به ههشت و ئاوریشمی پیبه خشین.

(۱۳) ئەو به خته وه رانه له سهه کورسی و قه نه فه رازاوه کان شانیان داداوه، نه گه رمای خور بیزاریان ده کات، نه سهه ما سه غله تیان ده کات.

(۱۴) سیبه ری دره خته جوانه کان به سهه شوینه خوشه کانیاندا سهه ری فرو هیناوه و لیکر دهنه وه ی میوه کانیش ئاسانه و ملکه چ کراوه.

(۱۵) ههروه ها له سوراحی و دولکه ی زیودا شه رایبان بو ده گه یرن که ده کریته ئەو کوپ و په رداخانه وه که له شووشه و کریستالی تایبهت دروستکراون.

(۱۶) هه موو دام و ده زگای خواردن و خوار دهنه وه کان له شووشه ی زیوی دروستکراون به شوبه یه کی جوان و قه شه نگ و دلرفین.

(۱۷) ههروه ها شه رایبکی تریان پیشکهش ده کریت که ئاویته که ی زه نه جبهیله.

(۱۸) که سهه چاوه یه که له به هه شتدا به سهه سه بیل ناو ده بریت.

(۱۹) ئینجا نهوجه وانانی هه میسه لاو و رووخوش و جوان و پاک، به ناویاندا ده گه رین (قه سه ی خوش و سهوودی به تام ده لاین) کاتیك ده یانینیت وا ده زانیت مروارین و بهو ناوه دا بلا بوونه ته وه.

(۲۰) کاتیکیش به ههر لایه کدا چاوده گه یرت، ئەوه نازو نیعمه تی نه برواه و بی ئە نه نازو ده سهه لاتیکی گه وره ده بینیت له باخ و باخات و کوشک و ته لارو دیمه نی جوان و فراوانی بی سنوور. (۲۱) پوشاکی به خته وه ران ئاوریشمی سهووزی ته که که به سهه پوشاکی ئاوریشمی ئەه ستوردا له به ریان کردوه، به بازنی زیوی رازی تراونه ته وه، ئینجا له لایه ن پهروه ردگاریانه وه شه رایب پاک و بیگه رد و خاوینبان پیشکهش ده کریت. (۲۲) پاشان پهروه ردگاریان پیان ده فه رمویت: به راستی ئەم پادا شته شایسته ی ئیوه یه، هه ول و کوشش و کارو کرده وه ی ئیوه شایانی سوپاس و ریزه.. (بیگومان خوا ی گه وره به م سوپاسگوزاریه ئەوه نده تی تر به خته وه ران و دلخوش ده کات). (۲۳) دلنیاش به ئە ی محمد ﷺ هه ر ئیمه قورئانمان بو تو دابه زاندوه (تا خه لکی پی بیدار بکه یته وه). (۲۴) که واته خوراگر به بو فه رمانی پهروه ردگارت، نه که پت ملکه چ و فه رمانیه رداری تاوانباران و بی باوه ران بیت. (۲۵) ئینجا به رده وام یادی پهروه ردگارت بکه و ناوی پیروزی با ویردی سهه زارت بیت، له به ره به یان و ده مه و ئیواراندا.

(۲۶) له شه و گاریشدا سوژدهی بو ببه و ته سیبجات و ستایشی له هه ندیکی شه ودا زور بکه.

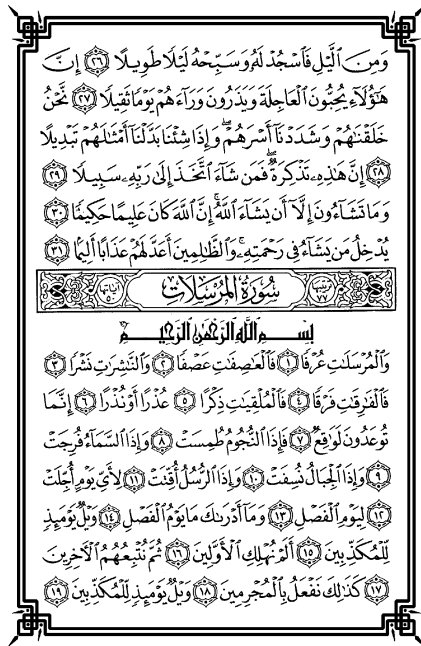
(۲۷) به راستی زور بهی ئەو خه لکه سه رگه ردا نه حه زیان له ژبانی ئەم دنیا ته من کوا تیه یه که به خیرایی تی ده په ریټ، روژیکی سهخت و سه نگین پشتگویی ده خه ن و حسابی بو ناکه ن.

(۲۸) بو بیرناکه نه وه، خو هه ر ئیمه دروستمان کردوون ئە ندامه کانی له شیانمان بیکه وه به ستووه، کاتیکیش بمانه ویت ئە مانه لاده به یین و به که سانی تر سه ر زه وی ناوه دان ده که یته وه.

(۲۹) به راستی ئەم سووره ته و سه رجه م ئایه ته کانی قورئان نامور گارییه، جا ئە وهی ناره زووی به هه شتی هه یه، ئە وه بو لای خو ی ریگه و ریبا ز ده گریته به ر.

(۳۰) دلنیاش بن: ئیوه هیچتان بینا کریت و هیچ کاریکتان پی ئە نجام نادریت مه گه ر خوا ویستی له سه ریټ، بیگومان ئە و خوا به زانا و دانا به ده زانیټ کی شایسته ی هیدایه ته، دانا شه له هیدایه تانی به نده چاکه کاند.

(۳۱) ئینجا ئە و که سه ی خوا بیه ویت و خویشی هه ولبدات، ده یخاته ژیر سایه ی ره حمه تی خو به وه و بو سه ته مکارانیش

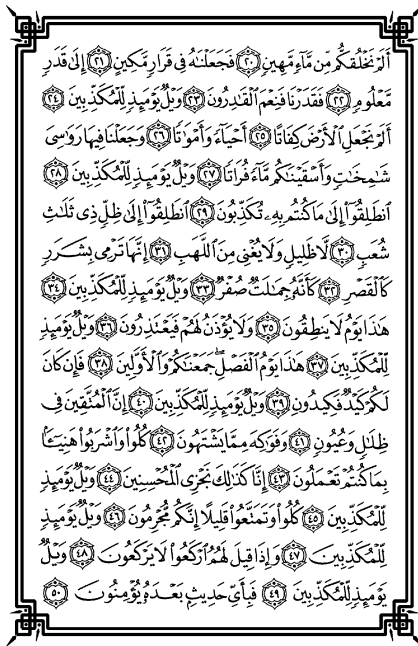

سزای به ئیشی ناماده کردوه.

سورہتی (المرسلات)

به ناوی خوا ی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به و فریشتانه ی به کاری چاک و دروست و فه رمانه رداریی هه لده ستن یه که له دوای یه که.
- (۲) هه روه ها ئە وانه ی که به گورج و گوئی و خیرایی فه رمانه کانی خوا به جی ده هیئن، یاخود به و بایانه ی هه لده که ن و شارو دیهاتی خوانه ناسان کاول ده که ن.
- (۳) به و فریشتانه ش که هه ور بلا و ده که نه وه، یاخود هه موو شتیکی کو بلا وه پی ده که ن.
- (۴) به وانه ش که حه ق و ناحه ق لیک جیا ده که نه وه.
- (۵) به و فریشتانه ش که په یامی خوا ده که یه نن به خه لکی و له خزمه تی جو به ئیلدا قورئانیا ن ده که یاند.
- (۶) بو ئە وهی به لگه بخه نه ده ست ئیمانداران، نه فامانیش بییداریکه نه وه.
- (۷) به راستی ئەم به لئین و وادانه ی پیتان ده دریت هه ر پيش دیت.
- (۸) جا کاتیکی دیت ئە ستیره کان روناکیان نامینیت.
- (۹) ئاسمانیش له ت ده بیټ و لیک ده ترازیت.
- (۱۰) کاتیکی کیوه کان هه لده ته کیترین و له جیی خو یان نامین و وردوخاش ده بن.
- (۱۱) هه روه ها کاتیکی دیت پیغه مه ران کات و شوینی دیاری کراویان بو داده نریت (رووبه روی قه ومه کانیان ده کرینه وه). (۱۲) ناخو ده زانن خه لکینه لیپرسینه وه بو چ روژیکی دواخراوه؟! (۱۳) بیگومان بو روژی جیا کردنه وه و دادگایه کی ره وا. (۱۴) جا تو چوزانی روژی جیا کردنه وه و دادگایی چ روژیکی سهخت و دژواره. (۱۵) هاوارو ئاهو ناله له و روژدها بو ئە وانه ی که بروایان به پیغه مه ران و قیامهت و لیپرسینه وه نه بوو. (۱۶) باشه، ئە وه نایین چو ن پشیمانمان له ناو بردووه؟ (۱۷) پاشان دوا یینه کانیش به شویناندا له ناو ده به یین. (۱۸) هه ر به و شیوه یه ش ده که یین له گه ل تاوانباراندا. (۱۹) سه یری ئایه تی ۱۵ بکه.

(۲۰) ئەى ئەوہ بۆ سەرنج نادەن، ئايا ئىوہمان لە ئاويكى بى نرڭ دروست نە کردووه؟! .

(۲۱) ئىنجا لە جىي مەحكەم و قايمدا نوتفەمان دانەناوہ؟! .

(۲۲) بۆ ماوہيە كى ديار يكراو؟! .

(۲۳) ئىنجا ئىمە دەسە لاتدار بووين بەسەر ئەواندا (چونمان بویت ئاوا دروستيان دەكەين)، ئاي چ دەسە لاتدار يكي چاكين.

(۲۴) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۲۵) ئايا ئىمە زەويمان نە کردووه بەھوکاری کو کردنەوہ.

(۲۶) بۆ زیندووان و مردووان.

(۲۷) ھەر ھەلەسەر گوی زەوى، كیوى لوتكە بلندمان دامەزراندووه و ئاوى سازگارمان پيشكەش نە کردوون بۆ خواردنەوہ؟! .

(۲۸) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۲۹) دەى كەواتە ئەى خوانەناسان ھەستن وراكەن بۆ ئەو شوینەى بروتان پىي نەبوو بەدروتان دەزانى.

(۳۰) راکەن؛ دەرچن بۆ سىبەرى ئەو دوو كەلە سى برگەيە.

(۳۱) نە سىبەرە (تا لەسايەيدا بحەويئەوہ) نە لە بلیسەى ئاگرى دۆزەخ دەتانیاریزیت.

(۳۲) بەراستى ئەو ئاگرە بلیسەيەك فرى دەدات وەك كۆشك و تەلاریكى گەورە، مەزەنە.

(۳۳) ھەر وەكو وشتى زەردى مەیلە و رەش دەنویئیت.

(۳۴) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۳۵) ئەمرو ئیتەر ئەو روژەيە كە قەسەیان نەماوہ و ورتەیان لى نایەت.

(۳۶) مۆلە تیش نادرین پاكانە بکەن.

(۳۷) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۳۸) ئەمە ئیتەر روژى جیاكردنەوہيە، ئىوہمان لە گەل ھەموو نەوہ كانی پيشوودا كو کردو تەوہ.

(۳۹) جا ئە گەر دەتوانن نەخشەيەك، فيليك ئەنجام بەن ئە گەر دەتوانن دژى من ئەنجامى بەن.

(۴۰) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۴۱) لەولاشەوہ بەراستى دیندارو پاريزكاران، وان لە ژیر سىبەردا، لە پال كانیو و تافگە كاندا.

(۴۲) لە ھەر جوړە ميوەيەك كە ئارەزووى بکەن بویان ئامادەيە و پيشكەشیان دەكریت.

(۴۳) پىيان دەوتریت بخون و بخونەوہ، ئوشتان بیت لە پاداشتى ئەو كارو کردەوہ چاكانەدا كە ئەنجامتان دەدا.

(۴۴) بىگومان ئىمە ئا بەو شىوہيە پاداشتى چاكەخوازان دەدەينەوہ.

(۴۵) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۴۶) ئىوہش ئەى خوانەناسان، لە دنیادا بخون و كەمبەك رابویرن، بەراستى ئىوہ تاوانبارو تاوانكارن.

(۴۷) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۴۸) خو ئە گەر پىيان بوتریت، كرنوش بەرن و ملكەچ و فەرمانبەردارى خوا بن، ئەوانە كرنوش نابەن و ملكەچ نابن. (چونكە باوہرپان نیە و خویمان بە بەندە و عەبدى خوا نازان).

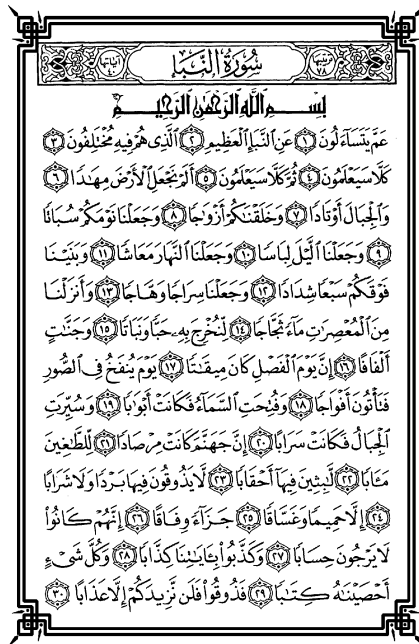
(۴۹) سەيرى ئايەتى ۱۵ بکە.

(۵۰) باشە ئەو دلرەقانە، ئە گەر بەم قورئانە باوہر ناکەن، بە چ گوفتاریكى تر باوہر دەكەن و ئیمان دەھيئن؟! .

سورہتی (النبأ)

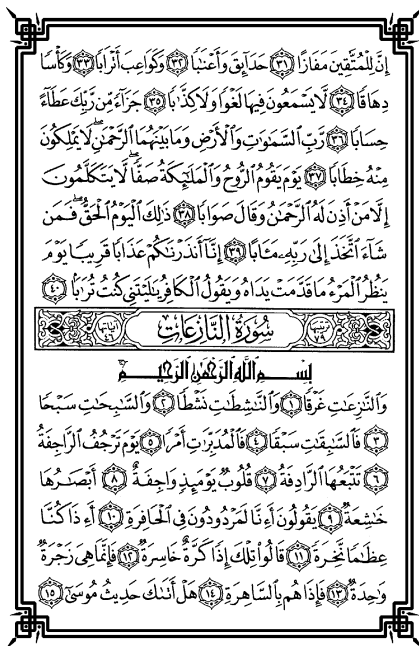
بہ نای خوی بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) (تہو خہ لکہ) دہ بارہی چی لہ یہ کتر دہ پرسن؟
- (۲) دہ بارہی ہہوالہ گہورہ و گرنکہ کہ!! (کہ روژی قیامہ تہ)
- (۳) لہ حالیکدا تہوانہ راو بو چونیان جیاوازہ دہ بارہی.
- (۴) نہ خیر، وابویان نالویت، لہ دہاتویہ کی نزدیکدا خویان دہ بیننہوہ و ہہموو راستیہ کانیان بو دہردہ کہویت.
- (۵) بہ لی! لہوہودوا، لہ دہاتویہ کی نزدیکدا خویان دہ بیننہوہ و راستیہ کانیان بو دہردہ کہویت.
- (۶) (بیش باسی قیامہت پەرورہ دگار گہشتیکمان بہ نای دروستکراوان و دیارده کانداییدہ کات و دہ پرسیت: نایا زہویمان و ہک لانکہ بو فہراہم نہ ہینان؟
- (۷) (ثایا) کیوہ کانمان و ہک میخ بو دانہ کوتاون؟ (تا زہوی پیاریزیت لہ فشاری بورکان و ماددہ تہواوہ کانی ناوناخی، ہہروہا تا لہ نگہری رابگریت و چہندہا سوودی ترتان پی بگہ بہ نیئت).
- (۸) (ثایا) نیوہمان بہ جوت دروست نہ کردوہ؟
- (۹) خہوتنمان بو نہ کردوون بہوئی سرہوتن؟
- (۱۰) (ثایا) شہوگارمان بو نہ کردوون بہداپوشہر و ہک پوشاک،

تاتیایدا بشاردرینہوہ؟

- (۱۱) (ثایا) روژیشمان بو نہ کردوونہ تہ کاتی بہدہستہینانی رزق و روژی؟
- (۱۲) (ثایا) حہوت چین ناسمانی بہہیزو پتہومان بہرا سہرتانہوہ دروست نہ کردوہ؟
- (۱۳) چرایہ کی پرسنگدارمان بو فہراہم نہ ہینان؟ (کہ مہبہست خورہ)
- (۱۴) (ثایا) لہ ہہورہ گوشراوہ کان بارانیکی زورمان نہ باراندوہ؟
- (۱۵) تا بہوئی تہو بارانہوہ جورہا دانہویلہ و رووہک بروینین.
- (۱۶) و ہچہندہا باخی چرو پرو لہ یہک ٹالاو بہدی بہینین.
- (۱۷) (ئینجا دیتہ سہر باسی ہہوالہ گرنگ و سامناکہ کہ): بہراستی روژی جیا کردنہوہ، کاتیکی دیاری کراوہ (بو جیا کردنہوہی چاکان لہ خراپان، ئیمانداران لہ کافران، ستہمکاران لہ ستہملیکراوان).
- (۱۸) تہو روژہی کہ فوو دہگریت بہ (صور) دا، پؤل پؤل و دہستہ دہستہ بہرہو مہیدانی لیپرسینہوہ بی پەرہوا دین.
- (۱۹) ناسمان دہگریتہوہ و دہبیتہ دہروازہ و دہرگا (بو دابہزینی فریشتہ کان).
- (۲۰) کیوہ کانیش ہہلدہ کہ نرین و دہرون بہ ناسماندا و ہک تراویلکہ و سہراییکی گہورہ.
- (۲۱) بیگومان دوزخخیش دہمیکہ چاوہریی تہو روژہیہ و خوی بو مہلاسدارہ
- (۲۲) دہبیتہ مہزلگای خوانہناس و یاخیہ کان...
- (۲۳) ہہزارہا سالی دوورو دریش و نہہراوہی تیدا دہبہنہسہر... (۲۴) لہناویدا ناچیژن فیئکایبہک، یا خوارنہوہیہ کی بہتام... (۲۵) جگہ لہ ناوی لہ کول و کییم و زوخواو. (۲۶) کہ تہوہش پاداشتیکی لہ بارو پراو پره (بو خوانہناسان).
- (۲۷) چونکہ تہوانہ کاتی خوی بہتہمای تہم روژہ و لیپرسینہوہیہ نہبوون، حہزیان لہباسی نہدہ کرد.
- (۲۸) بہلکو زور بہتوندی دژاہتی ثایہ تہ کانی ئیمہیان دہ کردو بہدرویان دہزانی... (۲۹) ئیمہش ہہموو شتییکمان لہسہریان سہرژمیری کردوہ و بہوردیی توامارمان کردوہ. (۳۰) (پاشان پییان دہوتریت) دہ بجیژن (تہی خوانہناسان) ئیترلہ سزاو نازارو تہشکہنجہ نہبیت، ہہرگیژ ہیچی ترتان بو زیاد ناکہین.

دہلیت... خوزگہ ہەر خاک بووماہہ (تاوا زیندوو نہ کراماہہ تہوہ و گبرم نہ خواریاہہ).

سورہتی (النازعات)

بہناوی خوی بہ خشنده و میہرہان

(۱) سویند بہو فریشتانہی کہ گیانی خہلکی دہ کیشن، یان بہو تہ ستیرانہی کہ لہ قولایی ناسماندا دہرہ وشینہوہ و دہسورینہوہ. (۲) سویند بہو فریشتانہی کہ گیانی ٹیمانداران دہ کیشن بہ چالاکی و بی وچان دہسورینہوہ (کہس فہراموش ناکہن). (۳) سویند بہو فریشتانہی کہ بہ گورجی فہرمانی خوا جیبہ جی دہ کہن، یان بہو تہ ستیرانہی کہ لہ بوشایی دا مہلہ دہ کہن و دہسورینہوہ. (۴) ہہرہوہا سویند بہو فریشتانہی کہ روجی ٹیمانداران بہ پہلہ بہ بہہشت شاد دہ کہن و روجی کافرانیس بہدوزخ دہ گہ یہن، ہہرہوہا پیشبرکی دہ کہن و گورج و گول و نامادہن بو تہجامدانی ہہر کاریک پییان دہسپیردریت. (۵) سویند بہو فریشتانہی (کہ بہویستی خوا) کارو فہرمان جیبہ جی دہ کہن بہ ریک و پیکی. (۶) سویند بہوانہ ہہمووی) لہ روژیکدا (فوو دہ کریت بہ صوردا، دہستہ جی) زہوی بہ توندی تہ کان دہدات و دہکہویتہ لہرزہ و ژیرہ و ژوور دہ بیت. (۷) دوایی دہوبارہ فووی پیادہ کریتہوہ (مردووان زیندوو دہ کرینہوہ و جیہانی ہہمیشہ پی بہرپا دہ بیت). (۸) لہو روژہدا دلانیک بہ خیرایی لی دہدہن، زور دہ ترسن و زور پہریشانن. (۹) خاوهنی تہو دلانہ لہ ریسوایی و خہجالہتی و شہرمہزاریدا چاویان شورہ و روویان ناہت سہر ہہلبرن. (۱۰) (تہمانہ کاتی خوئی) دہ بانوت: باشہ ٹیمہ لہم گورانہ دہردیسین و زیندوو دہ کرینہوہ؟...

(۱۱) کاتیک بووینہ ٹیسکی رزیوو پرتوکاو؟! (۱۲) (بہ گالٹہ پیکردن و بی برواییہوہ) دہ بانوت: تہ گہر و ابیت، گہرانہوہیہ کی زور زیانہ خشہ!! (۱۳) (پا خوانہ ناسان چاک بزانت) بہراستی تہنہا گہرانہوہ کہ بہک تہیخورینہ. (۱۴) جا دہستہ جی ہہر ہہموو تہو خہلکہ بیداردہ بنہوہ و زیندوو دہ بنہوہ، لہ گورہ پانی لیسرسینہوہدا نامادہ دہین.

(۱۵) (تینجا دیتہ سہر یاسی سہرگوزہ شتہی حہزرتی موساو دلخوشی پیغہ مہبر ﷺ دہداتہوہ و دہفہرمویت): تایا بہسہرہاتی موسات پیگہ یشتووہ؟!

(۳۱) بہراستی بو خواناس و پاریزکاران سہرفرازی و خوشی و شادی و کامہرانی فراوان نامادہیہ.

(۳۲) چہندہہا باخچہی جوان و جوری تری.

(۳۳) (لہو جیگہ و ریگہ خوشانہدا ہاوسہرو ہاودہمی) ٹافرہتی سینہ جوان و (دیمہن جوان و) ہاوتہمہن نامادہیہ.

(۳۴) لہ گہل کاسہی پر لہ شہرابی تاییہ تیدا.

(۳۵) لہو بہہشتدا ہیچ جورہ قسہیہ کی پرو پووج و دروو دہلہسہیہک نابیستن. (۳۶) تہمہش ہہمووی پاداشتیکہ لہ لایہن پہروہر دگارتہوہ (تہی ٹیماندار)، بہخششیکہ بہ

حسایکی ورد دہبہ خشریت (بہ بہختہ وارن). (۳۷) (لہ لایہن) پہروہر دگاری میہرہبانی ٹاسمانہ کان و زہوی و ہہر جی لہ نیواناندا ہہیہ، (تہو روژہ) کہس ناتوائت لہ بہر دہم زاتی

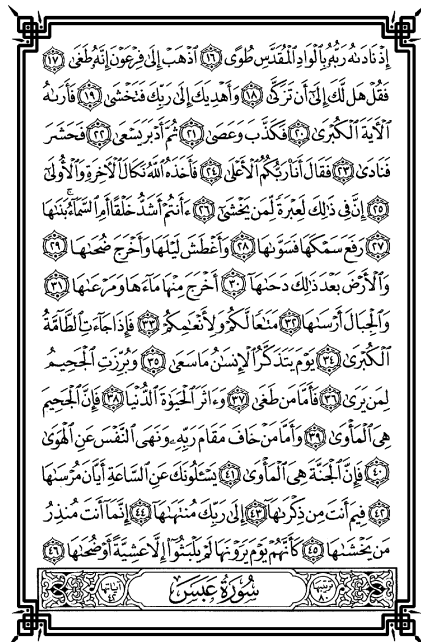
پہروہر دگاردا بدویت.

(۳۸) روژیک دیت جورہ ٹیل و فریشتہ کان بہ ریز دہوہستن و ورتہ یان لی نایہت و ہیچ قسہ ناکہن، مہ گہر تہوہ یان کہ خوی میہرہبان مولہتی بدات و قسہی جوان و بہ جی پیشکہش بکات.

(۳۹) تہو روژہ روژیکی حہق و راستہ و بہر پوہیہ... جا تہوہی دہیہویت با بہرہ لای پہروہر دگاری ریگہ بگریتہ بہر. (۴۰) بہراستی ٹیمہ نیوہمان ٹاگادار کردوہ لہوہی کہ

سزایہ کی نریک بہر پوہیہ، تہو روژہ روژیکہ کہ ٹادہمیزاد سہیری دہستیشخہری خوی دہ کات، خوانہ ناسیش دہلیت... خوزگہ ہەر خاک بووماہہ (تاوا زیندوو نہ کراماہہ تہوہ و گبرم نہ خواریاہہ).

- (۱۶) کاتیک په روږدگاري له دولی (طوی) دا بانگی کرد و گفتوگوي له گه لدا کرد و فرمانی پیدا:
- (۱۷) بچو بولای فیرعون (چونکه) به راستی له سنوور دهرچووه و ستمی بی نه ندازه یه.
- (۱۸) بی بی بلای: باشه ئوه ناکریت دل و دهروون و کردارو رهنارت پاک و جوان و پوخته بی!
- (۱۹) تاریموویت بکهم بول ناسینی په روږدگارت، تا ترسی (سزای ئه و زاتت هه بییت و ستم نه که بیت).
- (۲۰) (دیاره فیرعون داواي به لگه ی کرده) ئه ویش موعجزه گوره که ی نیشانداوه (که دار عاساکه یه).
- (۲۱) (به لام) به دروی زانی و یاخی بو.
- (۲۲) له وه دووا پستی هه لکردو که وته هه ول و تیکوشان (بو) به ره لستی موسا و دژایه تی ئیمان).
- (۲۳) خه لکی کو کرده و به دهنگی بهرز وتی:
- (۲۴) من په روږدگاری هه ره بهرزو بلندی ئیوم!!
- (۲۵) ئه وسا خوا دوو چاری سزای قیامت و دنیای کرد.
- (۲۶) به راستی ئا له و به سه راهه تا په ندو ئاموژگاری هه یه بو

- هه رکه سیك له خوا بترسیت. (ئینجا دپته سهه باسی هه ندیک له دروستکراوانی که به لگن له سهه دهسه لات و گوره بی ئه و زاته).
- (۲۷) باشه ئاخو زیندوو کرده و ئیوه سهخترو گرانتره، یان به دیهینانی ئه م ئاسمانه، که هه خوی به رای کردوه (که پره له ئه ستیره و هه ساره ی گوره ی هه مه چور).
- (۲۸) به بهرزیوه رای گرتوه و به و پیری ریکو پیکی به دیهیناوه (به راسه رتانه وه).
- (۲۹) شه و گاره که ی تاریک کرده وه، کاتی چیشته نگا ویش، رووناکي خوری دهرخستوه.
- (۳۰) دواتر زه ویشی به شیوه یه کی هیلکه بی به دیهیناوه.
- (۳۱) ئاوی لی دهرهیناوه و له وه رگای بو مالات فه راهم هی ناوه.
- (۳۲) کیوه کانیشی به تو کمه بی دامه زراندوه.
- (۳۳) (هه موو ئه مانه مان دروست کرده وه) تا بیته هو ی ئه وه ی که خوتان و مالاته کانیشتان سوودی لی وه ربگرن.
- (۳۴) جا کاتیک به لا گوره که پیشهات، که تنگانه سامناکه که رویدا، (مه به ست روژی قیامت ته).
- (۳۵) ئه و روژه ئاده میزاد دپته وه یادی که چی کرده وه و چی ئه نجامداوه.
- (۳۶) دوزهخ نیشان دهرییت و دهرده خریت بو هه ر که سیک که بینیت... (۳۷) جا ئه وه ی خوانه ناس و یاخی و له سنوور دهرچوو بییت... (۳۸) ژیانی دنیای زیاتر له قیامت مه به ست بو بییت... (۳۹) ئه وه بیگومان ئه و دوزهخه جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی!! (۴۰) به لام ئه وه ی له پایه و شکوی په روږدگاری ترساییت و حسابی بو کردییت و جله وی نفسی گرتیته وه له هه موو هه واهه و هه واهه و هه واهه کی نادرست... (۴۱) بیگومان ئه وه هه ر به هشت جیگه ی مانه وه و حه وانه وه و گوزه رانیته تی. (۴۲) پرسیارت لیده که ن (ئهی پیغه مه ر ﷺ) دهر باره ی قیامت، که که ی؟ ج کاتیک به ریا ده بییت؟ (۴۳) جا تو له کو ی دهنایت که ی به ریا ده بییت!! تو له کو ی و ئه و باسه له کو ی؟ (۴۴) بیگومان کو تایی دنیا و به ریا بونی قیامت، هه ر په روږدگارت ده یزانییت. (۴۵) بیگومان ئه رکی تو تنها بیبار که ره وه ی ئه و که سانه یه که له و سته دترسن. (۴۶) ئه و روژه ی که قیامت به ریا ده بییت، بی باوه ران واده زانن که تنها سهه له ئیواره یه ک یان سهه له به یانیه ک دریژه ی ژیانی دنیا یا خود به رزه خیابن بووه.

سورہتی (عبس)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) رووی گرزکردو رووی وەرگیرا (مههست پیغه مبهره ﷺ کاتیك عبداللهی کوری ام مکتوم) که نیمانداریکی ناینبابوو هات بو خزمه تی، شهویش هه ندیک له سه رانی قوره بیی کو کردبووه به نومیدی هیدایه تیان، عبدالله وتی: ئەی پیغه مبهری خوا، خوا چی فیر کردوویت منیش فیر بکه، پیغه مبهر ﷺ پیی ناخوش بوو که قسه کانی پیی ده بریت، له بهرتهوه رووی گرزکرد و رووی وەرگیرا. بویه سه ره تایی شه سوورده دابه زی که گله بیه له پیغه مبهر ﷺ). (۲) له بهرتهوه ی ناینکه هات بو لای. (۳) جا تو چواز نیت به لکو شه هانیت تا دل و دهر وونی خاوین بکاته وه. (۴) یاخود ناموزگاری وهر بگریت، تا ناموزگاریه که سوودی پیگه یه نیت. (۵) به لام شهوی که خوی بی نیاز نشان ددهات و نابهویت رینوومایی وهر بگریت. (۶) تو له گهل شه ودا کوده بیته وه و گرنگی بهو ددهدیت و روو له ده که یه. (۷) جا تو هیچ گوناها یار ناییت که شه نیمانی نهویت و پاک و پوخته کردنی دهر وونی نهویت. (۸) به لام شهوی که خوی هاتوته لات و کوشش ده کات و مه به سستی که شاره زای بهرنامه ی خوا بییت... (۹) له کاتیكدا شه له خوا ده ترسیت. (۱۰) شهو تو گوئی بهو نادهدیت و خوتی لی پیی ناگا ده که یه. (۱۱)

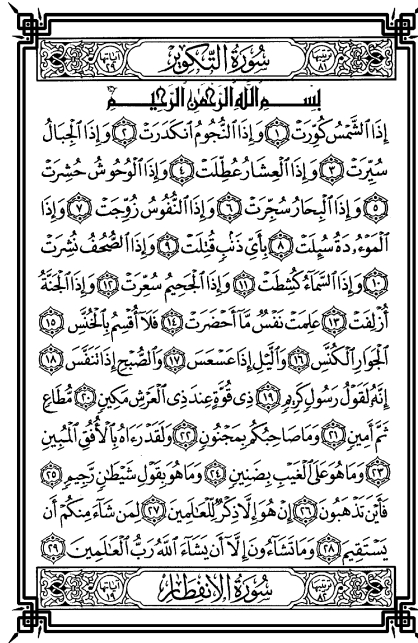
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
عَبَسَ وَوَجَّهَ اَنْ جَاءَهُ الْاَحْمَسُ ﴿۱﴾ وَمَا بَدْرُكَ لَمَلَمٌ يَّرِي ﴿۲﴾ اَوْ
يَذْكُرُ فَنَنْفَعُهُ الذِّكْرَى ﴿۳﴾ اَمَّا مَنْ اسْتَعْتَنَ ﴿۴﴾ فَاَنْتَ لَمْ تَصْدَى ﴿۵﴾
وَمَا عَلَيْكَ الْاَلْبُزْكَى ﴿۶﴾ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ سَعْيٌ ﴿۷﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿۸﴾ فَاَنْتَ
عَنْهُ نَلْهَى ﴿۹﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَازْكُرَةٌ ﴿۱۰﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿۱۱﴾ وَصَحْفَى مَكْرَمٌ ﴿۱۲﴾
مَرْفُوعٌ مَّطَهَّرٌ ﴿۱۳﴾ يَأْتِي سَفَرًا ﴿۱۴﴾ كَرَامًا بَرَزًا ﴿۱۵﴾ فَاَلَا يَسْمُنُ
مَّا اَكْرَمَ ﴿۱۶﴾ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿۱۷﴾ مِنْ نَفْثَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ
الْاَسْبَلُ يَسْرَمُ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ اَمَّا نَهْ فَاقْتَرِمُ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ اِنَّمَا اِنشَاءُ اَنْتُمْ ﴿۲۱﴾ كَلَّا لَمَّا
بَقِضَ مَآئِرُهُمْ ﴿۲۲﴾ لِنَظَرِ الْاِمْسِنِ اِلَّا مَطْعَمُهُ ﴿۲۳﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
﴿۲۴﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿۲۵﴾ فَالْبَنَاتُ فَاِذَا جَسَا ﴿۲۶﴾ وَعَسْنَا وَفَضًّا ﴿۲۷﴾
وَزَوْنًا وَخَلًّا ﴿۲۸﴾ وَمَدَائِقَ غَلْبًا ﴿۲۹﴾ وَفِكَهًا وَاَبًّا ﴿۳۰﴾ مَنَعْنَا الْكُرْ
وَلَا نَعْمِيكَرُ ﴿۳۱﴾ فَاِذَا جَاءَتْ السَّاعَةُ ﴿۳۲﴾ اَيُّومَ يَفْرَأُ الْمُرءُ مِنْ اَخِيهِ ﴿۳۳﴾
وَأُمِّهِ وَاَبِيهِ ﴿۳۴﴾ وَصَحْبِهِ وَيَوْمَهُ ﴿۳۵﴾ لِكُلِّ اَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يَعْنِيهِ ﴿۳۶﴾ اَوْ جُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ﴿۳۷﴾ صَاحِبَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۳۸﴾ وَجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلِيمَةٌ ﴿۳۹﴾ اِنَّهَا لَازْكُرَةٌ ﴿۴۰﴾ اُولَئِكَ هُمُ الْاَكْرَفُ الْفَجِرَةُ ﴿۴۱﴾

نەخیر وامه که و وامه به، چونکه به راستی شه نایه تانه، شه سوورده، یادخستنه وه و ناموزگاریه. (۱۲) جا که سبک بیهویت رینوومی وهر بگریت، شهو یادی ده کات. (۱۳) (شهو قورنانه) له چه ندين لاپه ره ی به ریزو پیروزدا هه لگراوه و له (لوح المحفوظ) وهر گیراوه. (۱۴) که بهرزو بلندو پاک و خاوین. (۱۵) به دهستی فریشته نو سه ره کانه وهن. (۱۶) که به ریزو خواناس و ملکه چ و فه رمان به دارن. (۱۷) ناده میزاد، به گوشت بچیت، چه نده کافره، سیله به، چه نده خوانه ناس و یاخیه، یاخود به گوشت چیت ناده میزاد چی وای لیکردوه که کافر بییت؟! چ پاساو یکی هیه بو خوانه ناسی و یاخی بوون. (۱۸) (بو بیرناکاته وه) خوا له چی دروستی کردوه؟! (۱۹) له نوتفه یه که (له خالیکی زور بچوو که به چاو ناینبریت) دروستی کردوه و هه موو شه ندامانی دهر و ناوی پی به خشبوه و شه نندازه گیری وردی له دروست کردنیدا شه نجام داوه، (کات و شوینی له دایکیوون و مردنی بو دیاری کردوه). (۲۰) له وهودوا ژبانی بو ناسان کردوه و سه ریشکی کردوه له پهیره وی کردنی ریگهی چاکه یان خرایه، نیمان یان کوفر، (دوای شهوی که دهست نیشانی ههردووکیانی بو کردوه و سه ره نجامی روون کردوته وه). (۲۱) له وهودوا ده بیرنییت و دهیخاته ناو گوره وه. (۲۲) پاشان کاتیك بیهویت زیندووی ده کاته وه. (۲۳) به راستی، شهوی که خوا فه رمانی پیداو هیشتا ناده میزاد به جیبی نه هیناوه. (۲۴) دهبا ناده میزاد سهیری خواردنه که ی بکات و سه رنجی بدات و بییری لی بکاته وه. (۲۵) هه ر نیمه تاومان بو داپاراندوته خواره وه، چون دابارینیك. (۲۶) له وهودوا زه ویمان بو لهت لهت کردوه بو چه که ره کردنی رووه که. (۲۷) نیمجا دانه ویله مان تبادا روواند. (۲۸) هه ره وه ها تری و سه وزه. (۲۹) زه یتوون و دارخورمایش. (۳۰) باخچه ی دهره دراو به دارخورما یان دره ختی تر، یاخود باخی چرو پر. (۳۱) جو ره ها میوه، هاوری له گهل هه موو شهو گزو گیایانه ی که خوا کرده و ملات دهیخوات له له وه رگاگاندا. (۳۲) (هه موو شه مانه ناماده مان کردوه) تا خوتان و ملاته کانتان سوودی لی وهر بگرن. (۳۳) جا کاتیك قیامهت به ریا ده بییت به هو ی دهنگیکی به هیزی گوئی کپ که ره وه. (۳۴) شهو روژه (هیئند سامناکه) برا له دهست برا که ی هه لدیت و راده کات و خوی لی دهشاریتته وه. (۳۵) هه ره وه له دهست دایک و باوکی... (۳۶) له دهست هاوسه رو کوره کانی... (۳۷) لهو روژه دا هه رکه سبک له وانه شه وندده سه رگه رمی کیشهی خویه تی، ناتوانیت فریای که سی تر بکه ویت. (۳۸) لهو روژه دا رووخسارانیك گش و جوان و روون و شادن. (۳۹) دهم به پیکه نینن، مژده و شادیان لی دهره وشیتته وه. (۴۰) لهو روژه دا رووخسارانیك هه ن که گزو تال و ترش و توزاوی و پهست و غه مگینن. (۴۱) دیزی و ره شی و تاریکی دایبوشیوون. (۴۲) ئا شه وانه بی باوهرو خوانه ناس و تاوانبارو گوناها که ره کانن.

سورہتی (التکویر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) کاتیک خور دہ پیچرتہوہ و رووناکی نامینت.
- (۲) کاتیکیش نہستیرہکان (لہ خولگہی خویمان) دہترازین و دہدہن بہ یہ کدا.
- (۳) کاتیک کیوہکان لہ شوینی خویمان ہلہدہ کہنرین و بہ ملاولادا دہبرین.
- (۴) کاتیک حوشرانی ناوس کہ تمہہنی بارداربیان دہسانگہ گویبان پینادریت (بیگومان ٹہو وشرانہ لای عہرب زور نازدارن).
- (۵) کاتیک گیانلہ بہرانی کیوی و وحشی و درندہ بہ دوری یہ کدا کودہ کرتہوہ (ٹہو انیش در نڈایہ تی خویمان لہ بیر دہچیتہوہ لہ سامناکی ٹہو روژہ).
- (۶) کاتیک دہریاکان گر دہدرین (دیارہ کہ تہقینہوہی ٹہو تومی رووہدات و ناوی دہریاکان دہبنہوہ بہ ہایدروچین و ٹوکسچین).
- (۷) کاتیک گیانی ہر کہس دہ گہرتہوہ بو لاشہی و جووت دہبیتہوہ لہ گہ لیدا.
- (۸) کاتیک کچی زیندہ بہ چالکراو پرسیاری لیدہ کرت. ...
- (۹) بہ چ گوناہیک، بہ چ تومہ تیک کوژرا؟!

- (۱۰) کاتیک نامہی کردہوہکان والا دہ کرت.
- (۱۱) کاتیک ناسمان لادہبریت و دادہمالریت.
- (۱۲) کاتیک دوزخ دادہگیریٹ و تاودددریت.
- (۱۳) کاتیک بہہشت نریک دہخریتہوہ (لہ خواناسان).
- (۱۴) نیتر ٹہو کاتہ ہہرکہس دہزائیت چی نامادہ کردوہ و چ تویشوویہ کی پیبہ.
- (۱۵) سویند بہو ٹہستیرانہی کہ پنهان دہبن و ون دہبن لہچاو، یاخود بہوئی سورپانہوہی زہوی و خوینانہوہ (بہوئی ہلہاتنی خورہوہ) ون دہبن.
- (۱۶) بہو ہہسارانہی کہ پنا دہگرن و دیار نامینن.
- (۱۷) بہو شہوہی کہ دادیت و تاریکایی بہ کہی روومان تیدہکات.
- (۱۸) بہ بہرہبہیان کہ پشوی تی دیت، وہ کو زیندہوہریک ٹاہی تی دیتہوہ و دہست دہکات بہ ہہناسہدان و ژیان و رووناکیی بہ کہی دہرہدہکوہیت.
- (۱۹) (سویند بہوانہ ہہمووی) بہراستی، بی دوودلی ٹہم قورٹانہ لہزاری نیردراویکی بہرپڑہوہیہ (کہ جوہرہٹیلہ).
- (۲۰) خاوہنی ہیزو دہسہلاتہ و لای خاوہنی عہرش، فریشتہیہ کی پایہدارہ.
- (۲۱) فہرمانرہوایہ لہوی، ہہرہہا ٹہمین و دلسوژہ لہ کارہکانیدا. (۲۲) دلنباہن کہ ہاوریکہتان (محمد ﷺ) شیت نیہ و (لہ کہ مالی ژیریدایہ). (۲۳) بیگومان محمد ﷺ جوہرہٹیلی بینی بہ تاشکرا لہ ٹاسوی نوماياندا. (۲۴) ہہرچی پی دہگات، لہ جہانی نہینی و شاراوہ کانہوہ، لیتان ناشارتہوہ و راستیتان بی راہہ گہیہتیت چونکہ ہہرگیز لہ گہبانڈنی پہیامہ کہیدا رژدو رہزیل نیہ. (۲۵) ٹہم قورٹانہ گوفتاری شہیتانی نہفرین لیکراو نیہ. (۲۶) نیتر بو کوئی دہچن؟ روو دہکہنہ کوئی؟ روو دہکہنہ کی؟! (۲۷) ٹہم قورٹانہ تہنہا یادخہرہوہیہ بو سہرجہم دانیشٹووانی زہوی (بو پیری و ٹادہمیزاد لہ ہہموو سہردہمہ کاندان).
- (۲۸) بو ٹہوانہتان کہ دہیانہوہیت ریبازی راست و دروست بگرنہبہر. (۲۹) ویستی ٹیوہش نایہ تہ دیتہ دی مہگہر کاتیک خوی پەرورڈگاری جہانہکان بیہوہیت، (ہہرکہس ویستی خیری ہہبیت خوی گہورہ سہرہستی لی زہوت ناکات، لہ گہل ٹہوہشدا ہہر ٹہوہ پیش دیت کہ ویستی خوی لہسہرہ و توانای تیگہیشٹمان لہ نہینی و شاراوہکان زور سنوردارہ).

سورہتی (الإنفطار)

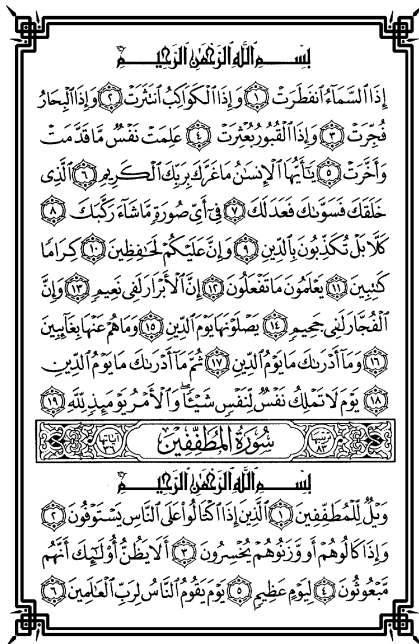
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

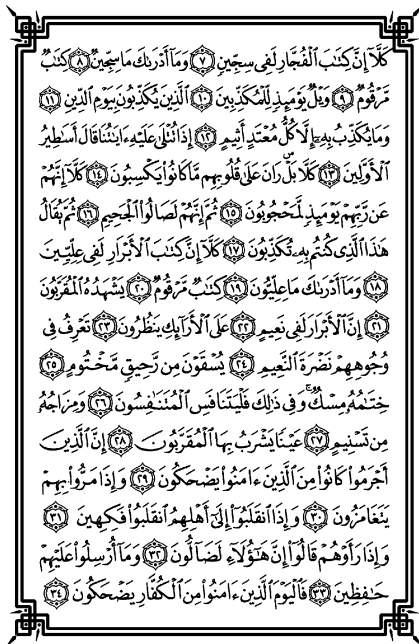
- (۱) کاتیک ناسمان لهت لهت و پارچه پارچه ده بیت.
- (۲) کاتیک ته ستره و هسهاره کان پهرش و بلاو ده بنه وه و ورد و خاش
- ده بن.
- (۳) کاتیک ده ریاکان ده ته قینرینه وه.
- (۴) کاتیک که گوره کان ژیره و ژورور ده کرین (مردووه کانی ناویان
- ده هیترینه دهروه و زیندوو ده کرینه وه).
- (۵) نه وسا هه کهس ده زانیت چی پیشخستوو و چی دواخستوو، چی
- ده ستره کهری کردوو و چیشی هیشته ته وه (له کارو کرده وی چاک،
- یان خراب که خه لکی دوی خوی په رویان کردوو).
- (۶) نهی ئینسان!! تو چی وای لیکردویت که سه رکش بیت به رامبه ر
- په روه دگاری میهره بان و بهریت؟! چی وای لیکردویت که وه کو
- پیوست قه دری نه زانیت؟ (نافه رمان و یاخی بیت؟)
- (۷) (سه مه رجیک) نه و په روه دگاره توی دروست کردوو، به
- ریکو پیکترین شیوه، به جوانترین شیواز (نه ندامه کان هه موو له شوینی
- تابه تی خویاندا دانراون که بتوان کارو فرمانی خویان به چاکی نه انجام
- بدن و نه و نه ندامانهش که جووتن قه باره و دریسژی و شیوه یان
- چوونیه که، جگه له وهی که یارمه تی و ته پایه کی ته واه هه یه له نیوانیاندا و هه مووان هاوکارن).
- (۸) له هه ر شیوه و شیواز یکدا که ویستویه تی توی ریکخستوو و نه ندامه کانتی به یه که وه لکاندوو.
- (۹) واز بهینن له بی ناگایی، (نه ده بو و ابیت به رامبه ر نه و په روه دگاره جوانکاره ت، سه ره رای نه و هه موو روون کردنه وانه)
- بروا په روژی یاداشت ناکه!!
- (۱۰) بیگومان نیوه چاودیرتان له سه ر دانراوه...
- (۱۱) له فریشته بهرپزه تو مار کاره کان...
- (۱۲) که ناگو زانان به هه موو نه و کرده وه و رهفتارانهی که نه انجامی ده دن.
- (۱۳) (سه ره نه انجام) به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی پر له شادی و خوشی ده بنه سه ر.
- (۱۴) تاوانبارو تاوانکاره کانش له ناو دوزه خدا ژبانی پر له پیش و نازار ده بنه سه ر. (۱۵) که له روژی قیامه تدا ده خرینه ناوی
- و دوو چاری ده بن. (۱۶) له ناویدا نه وان به هیچ شیوه یه ک رزگاریان نابیت و ناتوانن لیبی دووریکه ونه وه و خویانی لی بشارنه وه.
- (۱۷) جا تو نهی ئینسان چووزانیت روژی قیامه ت چیه و چونه؟! (۱۸) پاشان تو چووزانیت نه و روژه چون روژیکه، (چه ند
- سه خته، چند سامناکه، چند پر له مهینه ته). (۱۹) نه و روژه کهس فریای کهس ناکه ویت، کهس هیچ شتیکی له ده ست نایه ت
- بو که سانی تر، نه و روژه هه موو شتیکی به ده ست خویه، فرمان ته نها فرمانی په روه دگاری دادپه روه ر.

سورہتی (المطففین)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) هاوارو ناھو ناله پو ته رازو و بازو کان، بو نه وانهی که له کیشان و پیواندا له کرین و فروشتندا ته رازو و بازی و فیل ده که ن (یان
- له هه لسه نگاندنی خه لکیدا راست نالین). (۲) نه وانهی کاتیک شت له خه لکی ده کرین به ته وای، به زیاده وه لییان ورده گرن.
- (۳) به لام کاتیک شتیان بو ده پیون یان ده کیشن لیبی ده دزنه وه و که میان ده دهنی و قیلیان لیده که ن.
- (۴) نایا نه وانه بروا ناکه ن که به راستی زیندوو ده کرینه وه (تا سه ره نه انجامی خیانت و قیلیان وه ر بگرن).
- (۵) له روژیکي زور سامناک و ترسناک و گه وره دا ...
- (۶) نه و روژهی که هه موو خه لکی به پیوه ده وه ستن له به رده م ده سه لاتی په روه دگاری جیهانیانه کاند.

- (۷) واز بہینن لہ تہرازوویازی، چونکہ بہرپراستی نامہی کردہ وہی تاوانباران لہ (سجین) دایہ۔
 (۸) جا تو جووزانی (سجین) چیہ؟
 (۹) نامہیہ کی (دیاری و ناشکرایہ ہر بہروالہ تیدا دیارہ کہ خیری تیدا نیہ)، مورکراو لوک کراویشہ۔
 (۱۰) ہاوارو ناہونالہ لہو روژہدا بو ٹہوانہی بروایان نیہ و، بہرنامہی خوا بہدرو دہزانت
 (۱۱) ٹہوانہی کہ بروایان بہ روژی قیامت و زیندوو بوونہوہ نیہ و ہمیشہ بہدروی دہزانت۔
 (۱۲) کہ سیش بہریا بوونی ٹہو روژہ بہدرو نازانیت، مہ گہر ہموو ستہمکارچی گوناہار۔
 (۱۳) ٹہو جوہرہ کہ سانہی کاتیک نایت و فہرمانہ کانی ٹیمہیان بہسہردا دہخوینریتہوہ، دہلین: ٹہمہ ٹہفسانہی پیشینانہ و (بہسہرچوہ)!!!
 (۱۴) نہخیر، وانی یہ (ٹہو نہفامانہ تیناگن و داناجلہ کین) بہلکو دلیان زہنگی ہیناوہوہ چلکی گوناہد داپوشیوہ لہ سہرہنجامی ٹہو کاروکردہوانہی کہ ٹہنجامی دہدہن۔
 (۱۵) نہخیر، رزگار بوونیان نیہ، چونکہ بہرپراستی ٹہو روژہ بہریہست ہہیہ لہ نیوان تاوانباران و پەرورہدگار یاندا و بی بش دہبن لہ بینیتی۔

(۱۶) لہوہودوا بیگومان دہخیرنہ ناوٹاگری دوژہخہوہ۔

(۱۷) پاشان بییان دہوتریت: ٹائمہ ٹہو شوینہیہ کہ برواتان پیی نہبوو بہراستتان نہدہزانی۔

(۱۸) نہخیر (دہستہی سہرفرازان دورن لہو تہنگانہیہ) بہلکو نامہی کردہ کانیان، دو سیہی رہفتاریان وا لہ شوینہ بہرزو بلندہکاندا۔ (کہ نیشانہی ریزو بیزانینی پەرورہدگارو فریشتہ کانیہ تی بویان)۔

(۱۹) جا تو جووزانی (علیون) چیہو چوہنہ۔

(۲۰) نامہیہ کی (دیارو ناشکرایہ، ہر بہروالہ تیدا دیارہ کہ خواہنی سہرفرازو بہختہوہرہ) مورکراو لوک کراویشہ۔

(۲۱) ٹہو نامہیہ فریشتہ نزیکہ بہریزہ کانی لای خوا دہیکہنہوہو (بہسہرسامی و خو شہوہ سہرنجی چاکہ و خواپہرستی چاکان دہدہن و) شایہ تی لہسہر دہدہن۔

(۲۲) بہرپراستی چاکان، خواناسان لہناو نازو نیعمہ تدا ژبانی خوشی و شادی دہبہنہ سہر۔

(۲۳) لہسہر کورسی و قہنہفہ رازاوہکان تہماشای دہوروبہری خو یان دہکەن (سہرنجی دیمہنی جوان و باخات و باخچہ و گول و گولزارو تافگہ و روویارو نازو نیعمہ تہ نہپراوہ و بیشومارہکان دہدہن)۔

(۲۴) خوشی و خوشگوزہرانی و ناسک پەرورہی لہ رووخساریاندا دہبینیت۔

(۲۵) شہراییکیان پیشکەش دہکریت، کہ پاک و سہرمورہ۔ (۲۶) کہ نوشکرا بوئی میسک ٹہو ناوہ پردہکات، (پہچہوانہی شہرابی دنیاہ کہ بخورو دہوروبہریش بوگن دہکات)، جا با لہ پیناوی ٹہوہدا پیشبرکیکہران پیشبرکی بکەن۔ (۲۷) ہرورہا ٹہو شہرایہ

ٹاویتہ کہی لہ (تسنیم) ہ، (۲۸) (تسنیم) یش سہرجاویہ کہ تہنہا خوشہوہوستان و نزیککراوہکان لیبی دہخونہوہ۔ (۲۹) بیگومان ٹہوانہی کہ تاوانیان دہکرد گالتہیان بہ ٹیمانداران دہہات و بییان پیڈہکەنین۔ (۳۰) کاتیکیش بہلایاندا تیپہر پونایہ دہیانکردہ

چیہچپ و سرتہ سرت و بہ چاو ٹیشارہ تیان دہکرد۔ (۳۱) کاتیکیش دہگہرانہوہ بو مالہوہ، بہدہم پیکەنین و گالتہوہ دہگہرانہوہ (ہر باسیان دہکردن...) (۳۲) کاتیکیش ٹیمانداران دہبیننہوہ، دہلین: بہرپراستی ٹہوانہ گومران و لہریگہی باو و باپیران لایانداوہ!!

(۳۳) خو ٹہو خوانہناسانہ رہوانہ نہکراون تا چاودیرین بہسہر ٹیماندارانہوہ۔ (۳۴) (ٹہ مرو ٹیتر نوری ٹیماندارانہ) جا ٹہمرو ٹہوانہی باوہردار بوون بہ کافران پیڈہکەتن۔

(۳۵) لہسہ کورسی و قہنہ فہ (رازوہ کان) تہ ماشا دہ کہن (دوڑہ خیہ کان دہ بینن لہسہ شاشہی تابیہ تی پیان دہ لین):

(۳۶) باشہ ثایا کافران پاداشتی ٹوہی کہ جارن دہ یانکرد درانہوہ!؟

سورہتی (الإنشاق)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) کاتیک دپت ناسمان لہت و پت دہ بیٹ.

(۲) گویراہلی فرمانی پەرورہ دگاری دہ بیٹ، حق وایہ و پیویستہ لہسہری تاوا فرمانیہ ردار بیٹ.

(۳) ہرورہا کاتیک دپت زہویش پان و بہرین دہ بیٹہوہ (تا جیگہی ہمووانی لہسہر بیٹہوہ، کہ ٹمہ ناماژہیہ، بو تہخت بوئی).

(۴) ہرچی لہناویدا ہیہ فریبی دہداتہ سہر رووکاری و خالی دہ بیٹ.

(۵) سہرنجی ثایہ تی - ۲ - بدہ.

(۶) ٹہی ٹینسان بہراستی تو خوت زور ماندوو دہ کہت، زور رهنج و زہمت دہ کیشیت، سہرٹہ نجامیش دہ بی بگہر بیٹہوہ بولای پەرورہ دگارت (تا پاداشتی رهنج و ہمولہ کہت و ہر بگریٹ).

(۷) جا ٹوہی دوسیہی کردوہ کانی درایہ دہستی راستی...

(۸) ٹوہ لیپرسینہوہیہ کی زور ناسانی لہ گہلدا دہ کریٹ.

(۹) بہدلی خوش و روی خوشہوہ دہ گہر پتہوہ بو ناو کہ سوکاری چاکو خواناسی، بو ناو ٹیمانداران (سہرہرای حوری و مندالان).

(۱۰) (بہلام) ٹوہی دوسیہی کردوہ کانی لہ پشتیہوہ درایہ دہستی.

(۱۱) ٹوہ ہاوارو دادی لیہرزہ دہ بیٹہوہ و دہ لیت: خویہ مہرگ، خویہ بمکوڑہ، خویہ لہناوم بہرہ.

(۱۲) (چونکہ) دہخرپتہ ناو ناگری دوڑہخ.

(۱۳) بہراستی ٹوہ جوڑہ کہسہ کاتی خوی لہناو مال و خیزانیدا بہ کہیف و ٹاہہنگی ناشہرعی، بہ بہر پارکدنی سفرہو خوانسی حہرام دلی خوش بو (مہستی رابواردنی حہرام بو).

(۱۴) بروای وابو کہ ہرگیز زیندوو بوونہوہ و گہرانہوہ و لیپرسینہوہ نیہ.

(۱۵) ٹہخیر بہگومانی ٹوہ نہبوو، پەرورہ دگاری چاک ناگاداری کارو کردوہ کانی بوو و دہبینی چی دہکات.

(۱۶) سویندم (بہو کاتہی دوی خورٹاوا بوون) ناسو سور ہلده گہرپت.

(۱۷) بہشووہ ٹوہی کہ کوی دہکاتہوہ (شہوگار ٹادہ میزاد لہسالی خویدا و، گیانداران لہ شوینی خویمان و بالندہ کان لہہیلانہ کانیاندا کو دہکاتہوہ). (۱۸) بہمانگی چواردهش کاتیک تیرو تہواوو گہورہ و درہخشان دہ بیٹ.

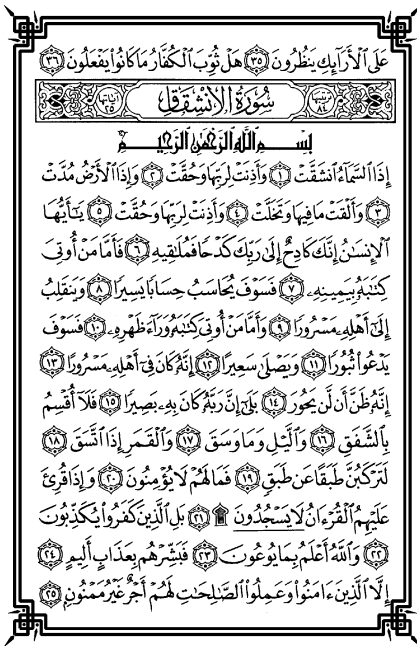
(۱۹) ٹیوہ تیڈہ پرن و گوپرانکاری و حالاتی زورتان بہسہردیت (بو نمونہ: لہ منالی، بو پیری، بو مہرگ، بو بہرزہخ، بو قیامہت، لہوہودواش بو بہہشت یان دوڑہخ)، یاخود لہ ساغی، بو نہخوشی یان بہ پیچہوانہوہ... لہ ہہزاری، بو دہولہمہندی یان پیچہوانہوہ، لہ قیامہتیشدا لہ بہہشتدا ٹیمانداران بہرہوام بہرہ تہواوترو چاکتر دہبرین).

(۲۰) کہواتہ، ٹوہ خوانہ ناسانہ چیانہ و بوچی ٹیمان ناہین؟

(۲۱) کاتیک قورتانیش بہسہریاندا دہخوینریٹہوہ، سوژدہ ناہن و ملکچ نابن؟

(۲۲) دیارہ کہ بی باوہران بہرہوام راستیہ کان بہدرو دہزانن، بہلکو باوہری پیناکہن.

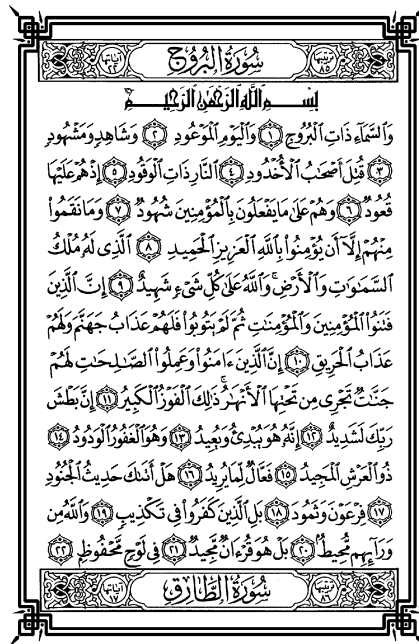
(۲۳) خوایش چاک ناگاو زانایہ بہوہی کہ لہ دل و دہروونیاندا شاردوویانہ تہوہ (لہ بوغزو کینہ و پیلان، دژی ٹیسلام و موسلمانان). (۲۴) (کہواتہ)، مژدہی تازارو سزایہ کی بہٹیشیان بی بدہ!! (۲۵) جگہ لہوانہی کہ ٹیمان و باوہریان ہیناوہ و کارو کردوہی چاکیان ٹہجامداوہ، پاداشتی نہراوہ و بی منہت چاوہر پیانہ.

سورہتی (البروج)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) سویند بہ ئاسمانی خاوهن ئهستیرہ و ہہسارہی گہورہ...
- (۲) بہو روزہی کہ بہلین دراوہ پیس بیت (واتہ روزی قیامت و لیپرسینہوہ)...
- (۳) بہشایہت و شایہتی لہسہردراو، یاخود بہ شایہت و بینراوہکان، تاوانباران نامادہن و ہہرچی ئہنجامیانداوہ توّمار کراوہ لہسہریان)
- (۴) بہکوشت چن، نہفرینیان لئی بیت، ئہوانہی کہ چالیان ہہلکہند (بوّ ئیمانداران)...
- (۵) ناگری داگیرساو و بہتینیان تیدا کردہوہ...
- (۶) ئہو کاتہی کہ بہدہوریدا دانیشتبون...
- (۷) لہ نزیکہوہ چاودیری ئہو کارہساتہیان دہ کرد کہ بہسہر باوہرداراندا دہہینریّت و خوّیان لہ نزیکہوہ سہرپہرشتیان دہ کرد...
- (۸) ئہم رق و داخہیان لہئیمانداران تہنہا لہبہر ئہوہپو کہ ئہوان باوہری بہتینیان (بہ ئاشکرا) دہہینا بہ خوی بالادہستی شایستہی سوپاسگوزاری...

- (۹) ئہو زاتہی کہ خاوهنی ہہموو شتیکہ لہ ئاسمانہکان و زہودا، ئہو خواہی شایہتہ لہسہر ہہموو شتیکہ و ناگای لہ ہہموو شتیکہ.
- (۱۰) بہراستی ئہوانہی بہلاو ناخوشی و تہنگانہ و پیلانیان دژی پیاوانی ئیماندارو ئافردہتانی ئیماندار خستہکارو پاشان ہہر بہردہوام دہبن و کولّ نادہن و پہشیمان نابنہوہ سزای دوزخ و سزای سووتینہر بوّ ئہوانہیہ.
- (۱۱) بہراستی ئہوانہی کہ باوہریان ہیناوہ و کردہوہ چاکہکانیان ئہنجام داوہ، باخہکانی بہہشت کہ چہندہہا رووبار بہزیر درختہکانیدا دہروات بوّیان نامادہیہ، ہہر ئہوہ خوّی لہ خویدا سہرکہوتن و سہرفرازیہکی زور گہورہ و بیّ سنوورو بیّ وینہیہ.
- (۱۲) بہراستی توّلہی پہروردگارت (ئہی پیغمبہر ﷺ، ئہی ئیماندار) زور توندو تیز و بہزہبرہ.
- (۱۳) بہراستی ہہر ئہوزاتہیہ سہرہتا ہہموو شتیکہ دروست دہکات و دواۓ نہمانیشی دووبارہ دروستی دہکاتہوہ. (ہہر ئہو دہتوانی لہ نہبون ہہرچیہکی بویت بہہینیتہ کایہوہ).
- (۱۴) ہہر ئہویش زاتیکی زور لیخوشبو بہسوزو دلوشان و دلسوزہ (بوّ ئیمانداران).
- (۱۵) خاوهنی تہختی بلند و بہرزو پایہدارہ.
- (۱۶) ہہرچی پہوویت ئہنجامی دہدات، ہہرچی بیہویت کہس ناتوانیت دہست بہہینیتہ ریّ.
- (۱۷) ئایا ہہوالی لہشکرو سوپاکانت پیگہبشتوہ؟ (ئہوانہی یاخی بوون لہ پیغمبہران و بہرنامہی یہ کخواناسی).
- (۱۸) کہ لہشکری فیرعہون و ئمودہ.
- (۱۹) کہچی ئہوانہی بیّباوہرن تہمی نابن بہلکو ہہر سہرگہرمی بہ درو لہ قہلہمدان و دژایہتی ئہم ئابین و بہرنامہ و قورئانہن.
- (۲۰) (بہلام با بزائن)، دہسہلاتی خوا لہ پشتیانہوہ دہورہی داون و لہ دہستی دہرناچن.
- (۲۱) (ئہوہی ئہوان دژایہتی دہکەن) ئہو قورئانہ بہرزو بلندو پایہدارہیہ.
- (۲۲) کہ لہ لاپہرہی تاییہتی و لہسہر تابلوی پیروز، پاریزراوہ لہ (لوح المحفوظ) دا.

سوره‌تی (الطارق)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سویند به ناسمان و ئەو ئەستیرانه‌ی به‌شه‌ودا دهره‌که‌ون.

(۲) جا تو چووزانی (طارق) چیه.

(۳) ئەستیره‌یه که به رووناکیه‌که‌ی تاریکی ده‌بریت.

(۴) (سویند به‌وانه) هیچ که‌س نی‌یه چاودیری ئەبیت، (سه‌ره‌تا‌خو

چاودیری هم‌موانه، فریشته‌کانیشی کردوو به چاودیرو پاریزه‌رمان).

(۵) که‌واته با ناده‌میزاد ته‌ماشا بکات و سه‌رنج بدات که له‌چی

دروستکراوه؟!

(۶) دروستکراوه له‌ناویکی هه‌لقولاو (که‌مه‌نی پیاوه و هیلکۆکه‌ی

نافره‌ته، هه‌لده‌قولیت بو پیکهاتنی ناده‌میزاد، به‌ویستی خوا).

(۷) له‌نیوان بربره‌کانی پشت و ئیسکه‌کانی سینهدا دهرده‌چیت.

(۸) بیگومان ئەو زاته دووباره دروستکردنه‌وی ناده‌میزادی زور

لانا‌سانه و توانای ته‌واوی هه‌یه.

(۹) ئەو روژی که هه‌موو نهینیه‌کان دهرده‌که‌ویت و ناشکرا ده‌کریت.

(۱۰) ناده‌میزاد هیچ هیزو پشتیوانیه‌کی نیه.

(۱۱) سویند به ناسمانیک که‌خاوه‌نی گه‌یرانه‌وه‌یه (سوپی‌شو له

سروش‌تدا، شه‌پوله‌کانی ته‌له‌فون و رادیو و ته‌له‌فیزوین... هتد ده

گه‌یریته‌وه).

(۱۲) هه‌روه‌ها سویند به زه‌وی که درزی تی ده‌بیت به‌هوی رووه‌که‌وه. (یان هه‌ر هۆکاریکی تروه‌وه).

(۱۳) به‌راستی ئەم قورئانه‌گوفتاریکی جیاکه‌روه‌یه (جیاکه‌روه‌ی حق و ناحق، راست و درۆ، چاک و خراپ و.. هتد).

(۱۴) ئەم قورئانه‌گوفتاریکی گالته‌جاری نی‌یه.

(۱۵) به‌راستی ئەوانه سه‌رگه‌رمی پیلان و خه‌ریکی داوانانه‌وه‌ن (بو ئیمانداران).

(۱۶) (به‌لام خوا ده‌فه‌رمویت): منیش پلان و نه‌خشه‌ی خۆم ده‌خه‌مه‌کار.

(۱۷) که‌واته توش (ئه‌ی محمد ﷺ) تاویک موله‌تی بی باوه‌ران بده، که‌میک لیبان بوه‌سته (بزانه‌چیان به‌سه‌ر ده‌هینم).

سوره‌تی (الأعلى)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) ته‌سیب‌حات و ستایشی په‌روه‌ردگاری به‌رزو بلند و پایه‌دارت بکه.

(۲) ئەو زاته‌ی هه‌موو شتیکی دروستکردوو به‌جوانی و ریکوپیکی و تیرو ته‌واویی.

(۳) ئەو زاته‌ی که نه‌خشه‌ی کیشاوه بو هه‌موو شتیکی و رینموویی کردوو. (۴) هه‌روه‌ها گژوگیای له‌له‌وه‌رگای دهره‌هیناوه. (۵)

(به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌که‌) ده‌یکاته پووش و په‌لاشیکی زه‌رد و وشک و ره‌شه‌ه‌لگه‌راو. (۶) (ئه‌ی محمد ﷺ) ئیمه‌ قورئانت له

ریگه‌ی جوهره‌ئیله‌وه به‌سه‌ردا ده‌خوینینه‌وه، ئیتر هه‌رگیز بیرت ناچیت. (۷) مه‌گه‌ر شتیکی ویستی خوی له‌سه‌ره‌بیت، چونکه

به‌راستی خوا ناگاداره به‌و شتانه‌ی که ناشکراو دیارن، یاخود شاروه‌ن. (۸) جا دلنیا به‌ئیمه یارمه‌تیت ده‌دین بو ئەتجامدانی

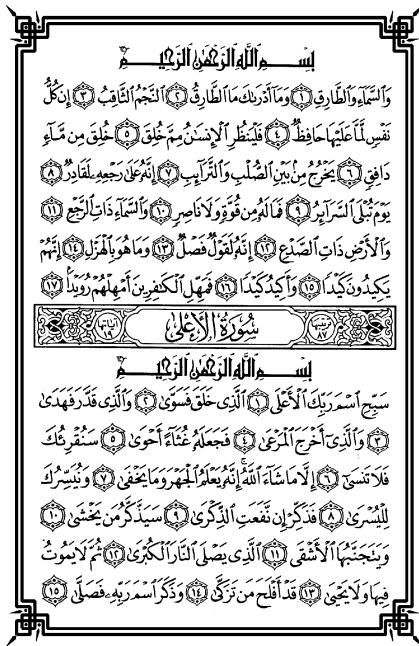
هه‌موو چاکه‌یه‌که‌، هه‌موو کاریکی له‌بارت بو ناسان ده‌که‌ین. (۹) که‌واته تو ئیتر له‌سه‌ر یادخستنه‌وه و یاداوه‌ری ئەو که‌سانه

به‌رده‌وام به‌که سوودیان وه‌رگرتوو و ناماده‌ن زیاتر تیبگه‌ن. (۱۰) بیگومان ئەو که‌سه‌ی که ترسی خوی له‌دلدا بیت یاداوه‌ری

وه‌رده‌گریت. (۱۱) خراپترین که‌س خۆی لی دوور ده‌گریت... (۱۲) ئەوه‌ی ده‌چیته‌ناو ناگه‌ره‌که‌وه و ده‌سوویت تبایدا. (۱۳)

له‌وه‌دوا نه‌ئه‌وه‌یه به‌مریت و (رزگاری بیت، نه‌ئه‌وه‌شه‌که‌) ژیانیکی ناسایی به‌سه‌ر به‌ریت. (۱۴) بیگومان ئەو که‌سه‌سه‌ره‌فرازه

که‌ده‌روونی خۆی پاک راگرتوو و... (۱۵) ناوی په‌روه‌ردگاری ده‌بات و نویژی بو ده‌کات و کرنووش و سوژده‌ی بو ده‌بات.

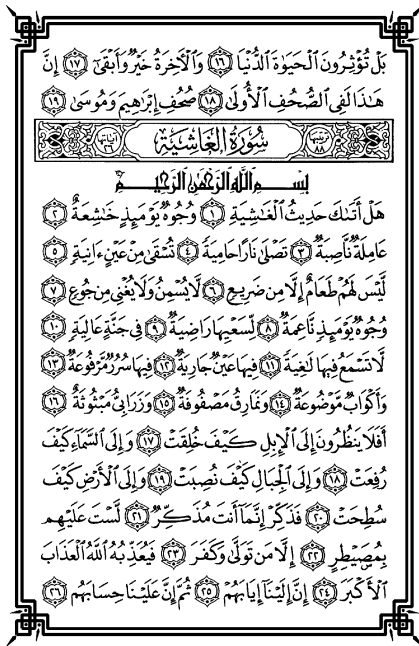

- (۱۶) کہ چی ٹیوہ ریازی رزگاری ناگرته بهر، به لکو زیاتر ژیبانی دنیاتان مہ بہ ستہ.
- (۱۷) له کاتیگدا قیامت و به ده ست هیئانی به ههشت چاکتره و به رده وامیشه (هر بهرورد ناکریت له گهل ته مہ نی کورتی دنیا دا).
- (۱۸) بیگومان نم یادخستنه وانہ له پهراوه دیرینه کانیشدا باسکراوه.
- (۱۹) (له وانہ) کتیبه پیروزه کانی بیبراهیم و موسا.

سورہتی (الغاشیة)

به ناوی خوی به خشنده و میبهره بان

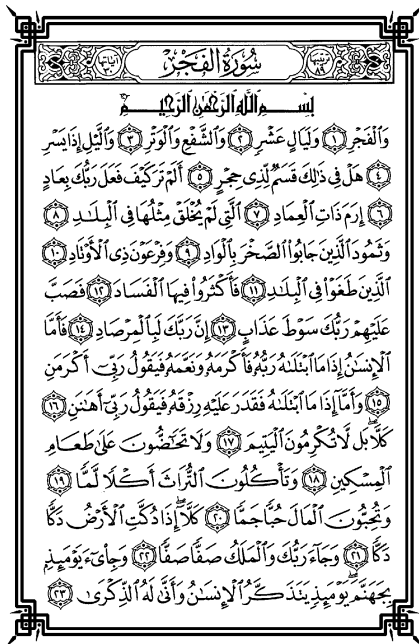
- (۱) نایا هه وال و ده نگو باسی روژی قیامتت پیگه یشتووه؟! (روژی که سه ختیه که ی هه موو که سیگ داگیر ده کات)
- (۲) لهو روژده چهند رووخسارانیک خه حالهت و رهنگ زرد و شهر مزار و زه بوون.
- (۳) (هه ریه که له خاونه ئه و رووخسارانه) ئیشکه ریگی شه که ت و ماندون (بو به ده سته ئانی دنیا ی دور له ئیمان).
- (۴) ده چنه ناو ناگریگی سووتینه روهه (که جهسته که له ناو نابات بو ئه وه ی هه ر له سزادا بمینتیه وه).
- (۵) له سه رچاوه یه کی له کول و زور گهرم خوار دنه وه ی ده دریتی.

- (۶) هیچ خوراکیشیان نی به جگه له درکیکی ووشک و تفت و تال (جوره روه کیکی بیابانیه به تهری تنها و شتر ده یخوات، به وشکی و شتریش نایخوات).
- (۷) نه ئه وه یه گوشتی بیبگرن و پی قه له و بین، نه ئه وه شه پی تیر بین.
- (۸) له و لاشه وه روخسارانیک تر ناسک و رووخوش و گه شاره و رووناکن.
- (۹) له هه ول و کوششه کانیاں (بو به ده سته ئانی ره زامه ندی خوا له دنیا دا) رازی و ئاسوده و خوشنودن.
- (۱۰) له به هه شتیکی به رزو بلندا ژیان ده به نه سه ر.
- (۱۱) تیادا قسه و گوفتاریکی ناخوش و نابه چی نا بیستن.
- (۱۲) له به هه شتدا کانی و سه رچاوه و تافگه ی ره وانئ تیادیه.
- (۱۳) هه روه ها چرپا و سیسته م و جیگه ی هه وانه وه ی به رز و بلند کراوه ی لیبه. (له نزیك ئه و به خته وه رانه وه له هه ر کویدا بن) کوپ و سوراخی و په رداخی (جوان و رازاوه و نه خشین) دانراوه. (۱۵) هه روه ها پشتی و سه رین و پالیشتی جوان و رازاوه ی تیادیه که به ریگو پیکی ریزکراون. (۱۶) فه رش و ئورته و رایه خی قه شه نگ و نه خشینتی تیادا راخراوه (هه موو کوشک و ته لارو قیلاکانی پیرا زینراوه ته وه). (۱۷) ئینجا خوی دروستکار له روانگه ی هه ندیک دروستکراوانیه وه ده یه ویت بی باوه ران دا بچله کینیت، بو یه ده فه رمویت: نایا ئه وه سه رنجی و شتر ناده ن چون دروستکراوه؟! (قه باره ی، ملی در یعی، قاچه دریژه کانی که به سمیک ئیسنجی کوتایی هاتووه، ئینجا خو گرتتی له سه ر برسیتی و تینویه تی، ...). (۱۸) نایا سه رنجی ئاسمان ناده ن چون به رزکراوه ته وه (ئه وه هه موو ئه سته ر و کاکه شان و هه ساره بی شوماره ده وه ی زه ویداوه له بلندیه وه راگیراون). (۱۹) ئه ی سه رنجی کیوه کان ناده ن، چون دا کو تراون و دامه زینراون (ره گیان چوه به ناخی زه ویدا)؟! (۲۰) ئه ی سه رنجی ده شته کانی زه وی ناده ن چون ته خت کراوه (له بار هینراوه بو کشتوکال و ریگه و بان و ژیان)؟! (۲۱) که واته (تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) ئه م شتانه بخه روه یادیان و ناموژگاریان بکه، په راستی تو هه ر یادخه روه ویت. (۲۲) هیچ ده سه لاتیکت نیه به سه ر دل و ده روونیا ندا (تا به زور باوه رداریان بکه یه ت). (۲۳) به لاهم ئه و که سه ی که روی وه رگیراوه و کوفری هه لیزاردووه ... (۲۴) ئه وه خوا سزاو توله یه کی زور سه خت و به نازارو بی سنووری لی ده سینیت. (۲۵) بیگومان ئه وانه گه رانه وه دیان هه ر بو لای ئیمه یه (بیانه ویت و نه یانه ویت). (۲۶) له وه دوایش په راستی حساب و لیبر سینته وه و دادگایان له سه ر ئیمه یه.

سورہتی (الفجر)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) سویند بہ بہرہ بیان.
- (۲) سویندم بہو شہوانہی کہ دہ شہون (دہ شہوی کھوتایی رہمہزان، یان دہ شہوی سہرہ تایی مانگی ذی الحجہ کہ کاتی ٹہنجامدانی حجہ، ہہردو ہونہ کہش پیروزن).
- (۳) سویند بہ ٹہو شتانہ کہ جوتن، ہہرہہا سویند بہ ہہموو ٹہو شتانہی کہ تاکن (یاخود سویند بہ شہوہ جوت و شہوہ تاکہ کان).
- (۴) بہ ہہموو شہویک کاتیک تیدہ پھپھت (لہ سہرہنجامی سورانہوہی زہوی بہدہوری خویدا).
- (۵) نایا لہو شتانہدا سویندی شایستہ نی بہ بو کہسیک کہ خاودنی عہقل و بیروہوش بیت؟!
- (۶) نایا نہ تزانہوہ پھرہردگاری تو چی کرد بہ ہوزی عاد.
- (۷) کہ ٹہویش ہوزی (ارم) و خاودنی پایہی بہرزو کولہ کہ و نیرگہی دریژ ہون (خانوبہرہ و کوشک و تہلاری گہورہ و بہرزیان دروست دہ کرد).
- (۸) لہ سہرہدہمی ٹہواندا لہ ہیچ شارو شوینیکدا، کوشک و تہلاری و ہک ٹہوہی ٹہوان دروست نہ کراوہ.
- (۹) نایا نہ تزانہوہ قہومی ٹمودیش خوا چی لیکردن، ٹہوانہی لہ ڈول و شیوہ کانہوہ بہردیان دہ تاشی و دہیانگواستہوہ (ہو پالی چپاکان و لہوئی خانویان پی دروست دہ کرد؟).
- (۱۰) ہہرہوہا فیرعونی خاودن ٹہہرامہ کان، (ج کوشک و بینایہ کی مہحکہ میان و ہکو میخ دادہ کوتی بہ زہویدا).
- (۱۱) ٹہوانہی کہ ستہ میان بہرپا کرد لہ ولاتداو خہلکیان دہچہوسانہوہ...
- (۱۲) خرابہ و تاوان و گوناہی زوریان ٹہنجامدہدا...
- (۱۳) (دوای ماوہہ کی دیاریکراو) پھرہردگاری تو سزاو خہشم و قینی خوی رزاند بہ سہریاندا و تہفرو تونای کردن...
- (۱۴) بہرہستی پھرہردگاری تو ہہمیشہ و بہردہوام نامادہیہ کہ تولہ لہ ستہ مکاران بسینت.
- (۱۵) جا کاتیک ٹادہ میزاد لہ لایہن پھرہردگاریہوہ تا قی دہ کریتہوہ، ریزی لی دہ نیت و نازو نیعمہ تی بہ سہردا دہ پریژت، دہ لیت: (بہ خوا وا دیارہ) پھرہردگارم خوشی دہویم ریزم ہہیہ لای.
- (۱۶) بہ لام کاتیک تا قی دہ کاتہوہ و رزق و روزی کہمی پیدہ بہ خشیت و لیی دہ گریٹہوہ دہ لیت: وا دیارہ پھرہردگارم منی خوش ناویٹ و رقی لیمہ و ریسوام دہ کات.
- (۱۷) نہ خیر ٹہو شتانہ، ہیچی وا نہی، (نہ بہ خشین مانای ریزو قہدرہ، نہ لیگر تہوہ مانای بی ریزی و بی قہدریہ، بہ لکو ٹیوہ سہرہرای ٹہو بیرو ہوچونہ چہوتانہ تان) ریزی ہہتہو ناگرن و نازی پینادہن.
- (۱۸) ہانی یہ کتر نادہن بو ٹہوہی خوراک ببہ خشن بہ ہہزار و نہ داران.
- (۱۹) میراتی دہ خون و ہہمووی دہ ماشنہوہ (حہقی خزمان و نہ دارانی لی نادہن).
- (۲۰) مال و سامان و دارايشتان زور خوشدہویت (رہچاوی حہلال و حہرام ناکہن).
- (۲۱) نہ خیر، (ہہر ناوا بوتان نالویت)، کاتیک دیت کہ زہوی ورد و خاش دہ کریت و لہ ناکاو دہدریت بہیہ کدا.
- (۲۲) پھرہردگارت دیت و فریشتہ کانیش پل پل (ہاتنی پھرہردگاری مہزن خوی نہ بیت کہس نازانیت چوتہ).
- (۲۳) ٹہو روژہ دوڑخ دہ ہینریٹ و نیشان دہدریت، جا ٹہو روژہ (ٹادہ میزادی بی باوہ) دہ زانیت چ پھندیکی بہ سہر خوی ہیناوہ، بہ لام تازہ بہ خودا ہاتنہوہ و پھشیمانی ہیچ سووڈیکی نہی و دادی نادات؟!

(۲۴) (تھوسا بہ کہ ساسی و ہناسہ ساردهوہ) دلہیت: خوزگہ بو تھم ژیانہم دست پیشخہریم بگرداہہ.

(۲۵) جائتیر تھو روژہ کس و ہکو خوا بہ خہ شم و قین نیہ لہ بی باوہران، لہ بہر تھوہ سزایہ کیان دہدات کہ کس ناتوانیت سزای لہو چہشنہ بدات.

(۲۶) کہ سیش و ہکو تھو زاتہ (بی باوہران) ناپہستیتھوہ و بہندیان ناکات.

(۲۷) (شایانی پاسہ بہ ٹیماندری سہرفراز لہ سہرہمہرگدا دہوتریت) تھی خاوندی دل و دہروونی پر لہ نارامی (تھی ٹادہمیزادی ژیر و ہوشمند کہ لہ تمہنی کوتای دنیا دا پەروردگارت ناسی و بہ جوانی دہ تپہرست...)

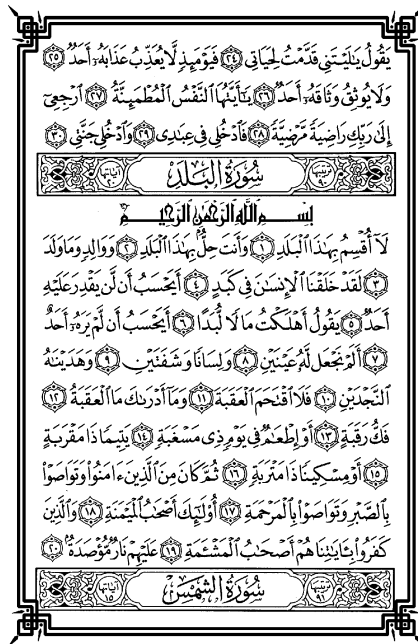
(۲۸) بگہریرہوہ بو لای پەروردگارت کہ تو لہ و رازیت و تھویش لہ تو رازی و خوشنودہ...

(۲۹) دہ بچورہ ریزی بندہ چاکہ نازدارو بہریرہ کائمہوہ.

(۳۰) بچورہ بہہشتہ خوشہ رازاوہ کہمہوہ.

سورہتی (البلد)

بہناوی خوای بہ خشنده و میہرہبان

(۱) سویندم بہم شارہ (واتہ شاری مہ ککہ).

(۲) لہ کاتیکدا تو نیشته چپی تیایدا.

(۳) سویند بہ باوک و رولہ کھی. (سویند خواردنی خوا بہہر شتیک بو سہرنج راکیشانمانہ).

(۴) (سویند بہوانہ) بہراستی ٹیمہ ٹینسانمان دروست کردوہ و بہردہوام لہ ناپرحہتی و سہغلہتی و کیشہ و ناخوشیدایہ...

(۵) نایا ٹادہمیزاد وادہزائیت کہ ہہرگیز کس دہسہلاتی بہسہریدا ناپیت؟

(۶) (زورجار) دلہیت: من پارہی زورم لہناوداوه!! من مالی زورم خہرج کردوہ!!

(۷) نایا وادہزائیت کس ٹاگاداری نیہو نہ بیینیوہ (کہ تھو سہرماہیہی لہ کوپوہ پیداکردوہ و لہ چیدا خہرجی کردوہ!؟).

(۸) نایا جووتیک چاومان پینہ بہ خشیوہ؟ (چاو: زور گرنگترہ لہ دوو دہزگای کامیرای تھلہ کترونی خودکار لہ ہہر چرکہیہ کدا ہہزاران وینہی رہنگاو رہنگ دہگریٹ و دہینیریت بو میشک، تھویش ہہندیکی ہہلدہگریٹ).

(۹) ہہروہا زمان و دوو لیوہیشمان پی نہ بہ خشیوہ؟ (کہ بہ کاریان دہہینی بو قسہ کردن و خواردن؟).

(۱۰) نایا بہ مندالی رینموویمان نہ کردوہ بو تھوہی شیر لہ مہمکہ کانی دایکی بخوات؟، لہ گہورہیشدا بو تھوہی سہریشک بیٹ لہ شوینکھوتنی ریبازی راست، یان چہوت؟!

(۱۱) کہچی (زوربہی تھو خہلکہ) نہبتوانی بہسہر کوسپ و لہمپہرہکاندا زال بیٹ و ریگای سہرفہرازی بگریٹہ بہر.

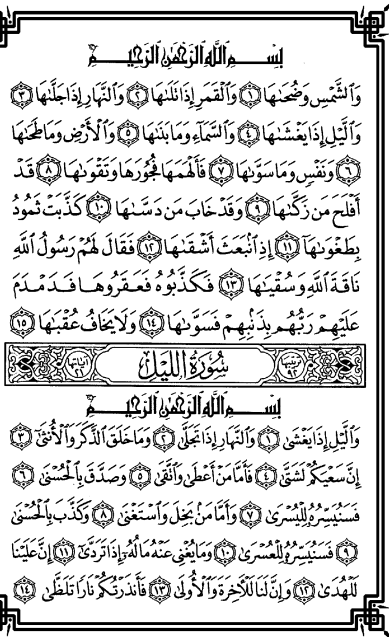
(۱۲) جا تو چوزانی تھو کوسپ و لہمپہرانہ کامہن؟!... (۱۳) نازادکردنی بہندہ و کویلہیہ (یان نازادکردنی گہردنی خویہتی لہ گوناہو یاخی بوون و سہرکہشی). (۱۴) یاخود خوراک بہخشینہ لہ روژیکدا کہ گرانی و پرسیتی ہہبیٹ. (۱۵) بہتایہتی بہو ہہتیوہی کہ خزمایہتی ہہیہ لہ گہلیدا. (۱۶) یان بہ ہہزاریک کہ لہ ہہزاریدا لہسہر خاک دانیشیت، یان پہ ککہوتہ و کہفتہ کاریک.

(۱۷) سہرہرای تھوانہش ٹادہمیزاد دہبیٹ لہوانہبیٹ کہ باوہریان ہیناوہ و ٹاموژگاری یہ کتریان کردوہ لہسہر خوگری و نارامگری، ہہروہا ٹاموژگاری یہ کتریان کردوہ لہسہر رحم و بہزہبی و میہرہبانی. (۱۸) تھوانہی بہو سیفہتہ جوانانہ خویان دہرازیٹنہوہ دہستہی راست و (دہستہی بہختہ و ہرانن). (۱۹) تھوانہش کہ باوہریان بہ ٹایہت و فہرمانہ کانی ٹیمہ نہبوہ، تھوانہ دہستہی خوارو چہپ و چہوت و نالہبارانن، دہستہی نہگبہت و سہرلیشیواوہ کائن. (۲۰) تھوانہ دہرگا و قسایہ کانی دوژہخ لہسہریان داخراوہ و ہیچ ہیواہی کی رزگاریان نیہ (پہنادہگرین بہ خوای میہرہبان).

سورہ تی (الشمس)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به خورو تیشکی خور (که له سهره تای روژدا سهره هلدده).
- (۲) سویند به مانگ، کاتیک به شوینیدا دیت.
- (۳) سویند به روژ کاتیک که خور درده خات.
- (۴) سویند به شه و که خور داده پوشیت.
- (۵) سویند به تاسمان و بهو زاته به دهسه لاتهی دروستی کردوو.
- (۶) سویند به زهوی و بهو زاتهی که به شیوهی هیلکه بی دایناوه.
- (۷) سویند به دهر وون و نهو زاتهی که به ریکو پیکی به دیهیناوه.
- (۸) توانای خراپه و چاکه و ناپاکی و پاکی و خوانناسی و خوانناسی تیدا دابین کردوو.

- (۹) سویند به وانه هموو به راستی نهو کهسه سهر فرازه که نفسی پاک و پوخته کردوو و ئیمان و ترسی خوی تیدا رواندوو.
- (۱۰) بیگومان ناومیدبوو نهو کهسهی نفسی خوی ناپوخت کرد و نالودهی گوناوو تاوان و خراپهی کرد.
- (۱۱) قهومی نمود به هوئی سهر که شی و یاخی بو نیانه وه، بروایان به پیغمبره که بیان نه بینا. (چونکه دهر و نیان ناپوخت بوو).
- (۱۲) کاتیک شه قاوه و خوانسه ناسترین که سیان خوی راپسکاند (بو سهر برینی و شتره که به مهرجی له مه ترسی سهر برینی ناگادار کرابوون).
- (۱۳) جا پیغمبره خوی خوا (صالح) پیی و تن: واز بهینن له م و شتره که موعجزه ی خوی، موله تی بدن له نوره تاوه که ی خویدا تاو بخواته وه. (بیر له تازاردان و سهر برینی مه که نه وه).
- (۱۴) که چی بروایان به هره شه کانی نه کرد، و شتره که بیان سهر بری، نهو سا ئیتر په روه ردگار یان ولاتی کاولکردن و له گهل زه ویدا تهختی کرد به سهر یاندا و که سیان رزگاری نه بوو (به هوئی گوناوو تاوانیانه وه).
- (۱۵) له کاتیک کدا که خوی به دهسه لات له سهره نجمی نهو کاره شی هر گیز ناترسیت و باکی له کهس نیه.

سورہ تی (اللیل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

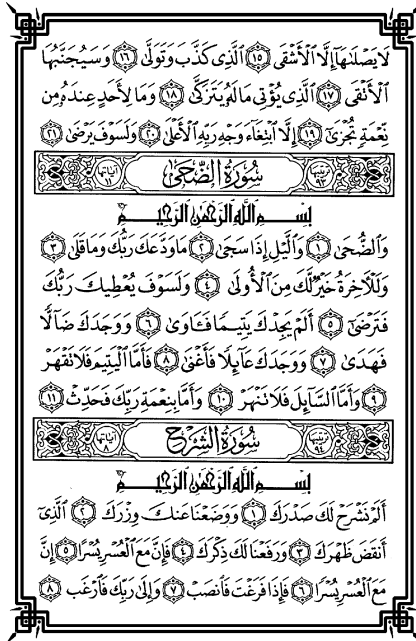
- (۱) سویند به شه و کاتیک دنیا داده گریت...
- (۲) به روژ کاتیک دنیا رووناک ده بییت و تاریکی دهره وینته وه.
- (۳) سویند بهو زاتهی که نیرو میی دروست کردوو. (۴) به راستی ههول و کوششی ئیوه جوراو جوره (هه تانه ههول و کوششی بو به دهسته نیانی به هه شته، هه تانه به پیچه وانه وه به دهست و برده بو نه جامدانی تاوان و خراپکاری، هه تانه گویرایه ل و هه تانه یاخی... هتد). (۵) جا نهوی (مال و سامان و زانستی و... هتد) ده به خشیت و پاریزکار و له خواتر سه... (۶) بروای بتهوی به پاداشتی چاک و په نرخی خوی هه یه... (۷) نهو ریگهی چاکه و چاکه کاری بو ئاسان ده که یین و سهر نه نجام ده یخه یینه خیر و خوشیه وه. (۸) به لام نهوی ره زیل و دهست نوقاو بییت و خوی به بی نیاز بزانییت و (ره زامه ندی خوی مه بهست نه بییت)... (۹) بروای نه بییت به پاداشت و به هره ی چاکی خوی و به دروی بزانییت... (۱۰) نهو ئیمه ریبازی تن گانه و ناخوشی بو ئاسان ده که یین و سهر نه نجام به دوزهی ده گه یه نین. (۱۱) نهو کاتهی که دهرییت و له گور دهرییت، نهو کاتهش که فری دهریسته دوزه خوه مال و سامان هیچ فریای ناکه ویت. (۱۲) به راستی روون کردنه وهی ریبازی هیدایهت و دیار یکردنی بو خه لکی له سهر ئیمه یه. (۱۳) بیگومان دهسه لاتی بی سنوورمان هه یه به سهر پاشه روژ و قیامه تدا، هه روه ها به سهر دنیا دا. (۱۴) نهو هته ناگادارتان ده که م و ده تانترسیتم له ناگریک که زور بلیسه ده سییت.

- (۱۵) ناچیتہ ناوی مہ گہر کہ سانی ناپوخت و درندہ و خوانہ ناس.
 (۱۶) ٹہوی حہقیقت و راستی بہ درو داناوہ و پشتی تی کردوہ.
 (۱۷) جا خواناس و پاریزکاران لہو سزاو شاگرو ناخوشیہ دوور دہ خریٹنہوہ.
 (۱۸) ٹہو جوڑہ کہ سہی مال و سامانی دہ بہ خشیت و بہوہ دل و دہرونی خوی خاویں رادہ گریٹ....
 (۱۹) لہ کاتی کدا کہ کس چاکہ یہ کی وای بہ سہریہوہ نی یہ کہ پاداشت بدریتہوہ.
 (۲۰) (چونکہ) تہنہا مہ بہستی بہ دہستہینانی رہ زامہندی پەروردگاری بہرزو بلندیہ تی.
 (۲۱) سویند بہ خوا ٹہویش رازی و خوشنود دہ بیت لی.

سورہتی (الضحی)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) سویند بہ چیشتنہ نگاو (کاتی ک) خور بہرز دہ بیتہوہ و گہرمہی جولہ و چلاکیہ).
 (۲) سویند بہ شوہ کاتی ک بہ تاریکیہ کہی زہوی دادہ پوشیت.
 (۳) پەروردگارت دہستہ پرداری تو نہ بوہوہ و وازی لہ تو نہ ہیٹاوہ و کافرانی قورہیش وتیان، پەروردگاری محمد وازی لی

- خہشمی لی نہ گرتوویت (ماوہیہک و وحی تہات بو پیغہ مہر ﷺ کافرانی قورہیش وتیان، پەروردگاری محمد وازی لی
 ہیٹاوہ، ٹیتر خوی گہورہ بہ دروی خستنہوہ).
 (۴) بیگومان قیامت و دواروژ چاکترہ بو تو لہ دنیا.
 (۵) لہ ٹائندہ دا پەروردگارت ٹہوہ ندہ نازو نیعمہ تہ پیدہ بہ خشیت کہ زور پی رازی و خوشنود دہ بیت.
 (۶) ٹایا پەروردگارت نہ بیبیت بہ ہہ تیوی و خیرا دہرووی لی کاردیتہوہ و لانہی بو سازاندیت و حہواندیتہوہ؟!
 (۷) ٹہی سہرگہردان نہ بوویت و نعت دہ زانی چی بکہیت، ہیدایہ تی دایت و پینمووی کردیت؟!
 (۸) ٹہی نہ بیبیت ہہ ژارو نہ داریت، ٹہوہ تہ مال و سامانی پیبہ خشیت و دہولہ مہندی کردیت و بی نیازی کردیت؟!
 (۹) کہ واطہ تو ش (ٹہی پیغہ مہر ﷺ، ٹہی ٹیماندار) ہہ تیو مہ چہوسینہرہوہوہ دلی مہرہنجینہ.
 (۱۰) ہہ لمہ شاخی بہ ہہ ژار و داماو و سوالکہر و پرسیارکہر راند.
 (۱۱) (بہ لکو) دہریارہی نازو نیعمہ تہ کانی پەروردگارت ہہ ہمیشہ بدوی و باسیان بکہ و لہ جی خویاندا بہ کاریان بہینہ.

سورہتی (الشرح)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) (ٹہی محمد ﷺ) ٹایا دل و دہروون و سینہ مان گوشاد و ٹاسوودہ نہ کردیت؟!
 (۲) ٹایا باری گرمان لہ سہر شانی تو لانہ برد؟!
 (۳) ٹہوی کہ پشتی تو ہیلاک و ماندو و کردبوو؟!
 (۴) ناوو ناوبانگی تومان بہرزو بلند نہ کردوہ (لہ شایہ تماندا ہاورپی لہ گہل ناوی ٹیمہ دا ناوت دہ بریت، ناوت لہ سہر زاری
 فریشتہ و پیری و گروپی ٹادہ میزادہ). (۵) بہ راستی ہاورپی لہ گہل تہنگانہ دا خوشی و ٹاسوودہ بی دیت. (۶) بیگومان بہ
 دلنیای یہوہ ہاورپی لہ گہل تہنگانہ دا خوشی و ٹاسوودہ بی ہر دہ بیت. (۷) جا کاتی ک لہ کاریکی خیر دہ بیتہوہ، خوت ماندو و بکہ
 بہ کاریکی خیری ترہوہ. (۸) با ہہ ہمیشہ و پەرودہ وام حہزو ٹارہ زووت بو بہدہستہینانی رہ زامہندی خوا بیت، بہرہوام خہلکیش
 ہان بدہ تا پەروردگارت بناسن و لہ ہہولی رہ زامہندی ٹہودا بن.

سوره تی (التین)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به هنجیرو زهیتون (که دوو میوهی به سوودو به که لکن، سویند خورادنی خوا به دروستکراوانی بو سهرنج راکیشانمانه، به لام سویند خورادنی ئیمه گه ورهیی و گرنگی سویند پی خوراوه که ده گه یه نیت).

(۲) به کیوی طوری سینا (که خوی گه وره گفتگوی راسته و خوی له گه ل موسا پیغه مبردا له ویدا کرد).

(۳) سویند بهم شاره ئه مینه، که (مه ککه) یه.

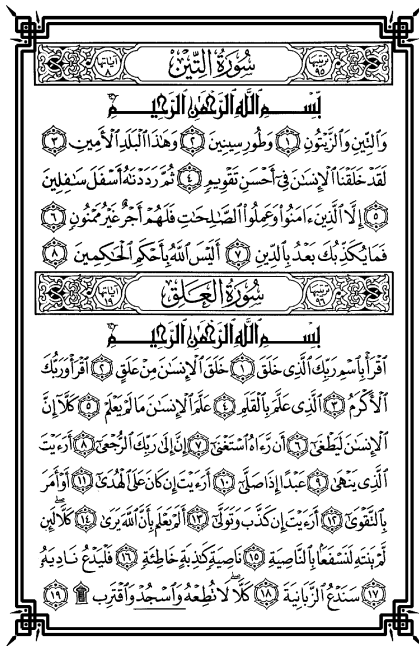
(۴) به راستی ئیمه ئینسانمان له جوانترین شییوه و ریکویبکترین شیوازا دروست کردووه له هممو روویه که وه.

(۵) (ئه گهر ریبازی خواناسی نه گریت) سهره نجام ده یخه یه نزمترینی شویته نزمه کانه وه (له دوزخدا).

(۶) جگه له وانهی که باوه ریبان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن ئه نجامداوه، پاداشتی همیشه و نه براوه بو یان ناماده یه.

(۷) جا ئیتر (ئهی ئینسانی سهرکه ش) چی وای لیکردوویت باوه رت به روژی قیامت و لپرسینه وه نه بیست دوای ئه وه هممو نازو نیعمه ته؟

(۸) ئایا خوا چاکترین فه رمانه وه نیه؟ دادپه روه رترین فه رمانه وه نیه؟ (که چی توی سهرکه ش لپی رازی نیت!!).

سوره تی (العلق)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) (ئهی محمد ﷺ) بخویته به ناوی ئه وه په روه ردگاره ته وه که هممو شتیکی دروست کردووه. (۲) ئاده میزادی له چه ند خانه کی هه لو اسراو (له ناو مندالداندا) دروست کردووه. (۳) بخویته، له کاتی که دا ههر په روه ردگاری تو به خشنده یه.

(۴) ئه وه زاته به هوی قه له مه وه زانستی و زانیاری قیر کردووه. (۵) ئاده میزادی قیری ئه وه شتانه کردووه که پیشتر نه دیده زانین. (۶) نه خیر (له گه ل ئه وه هممو چاکه و ریزه دا که خوا به خشوییه تی به ئینسان) به راستی زوره یان سهرکه شی ده کن، یاخی ده بن، سته م ده کن. (۷) چونکه ههر که ههستی کرد ده وه له مهنده و بی نیازه (له رووی ئابووری، یان ته ندروستی، یان زانستی... هتد)

یه وه. (۸) (ئه وه فه راموش ده کات که): سهره نجام گه رانه وه ی ههر بو لای په روه ردگاریه تی و (له سه رکه ش و یاخیه کان ده پرسیتته وه). (۹) باشه، پیم بللی ئایا ئه وه که سه ی که فه رمان ده دات و ریگری ده کات؟!... (۱۰) له به نده یه کی خوا کاتی که نویت ده کات!!... (هه روا به سه رییه وه ده چی ت...).

(۱۱) ئه ی ئه گهر ئه وه که سه ی قه ده غه ی لیده کریت له سه ر ریبازی هی دایه ت و چاکه بیست!! (وه لاهمی ناپاکان چی یه؟).

(۱۲) یان فه رمان به خواناسی بکات!!... (۱۳) ئه ی ئه گهر (کابرای خوانه ناس) به رنامه ی خوا به درو بزانیست و پشتی تئ بکات. (۱۴) ئایا نیه زانییوه که خوا ده بیینیست و ناگای (له گوفتار و کرداریه تی)؟! (۱۵) نه خیر... سویند به خوا ئه گهر کول نه دات و کوتایی (به دوژمنکاری نه هی نیست)، ئیمه پویه ی سه ری ده گرین (بو دوزخ کی شی ده که بن). (۱۶) ئه وه پی شه سه ره دروژنه تاوانکاره (پی شه سه ر: جیگه ی بیر کرده وه و تیغ کرانه).

(۱۷) ئینجا وازی لیپه یته، با هاوه ل و هاویرو باوه رانی بانگ بکات و (کویان بکاته وه بو دزایه تی ئیمانداران).

(۱۸) ئیمه ش فریشته کانی کاربه دهستی دوزخ پی بو بانگ ده که بن (تا توله ی لئ بسینن و له دوزخ توندی بکن).

(۱۹) نه خیر به گویی ئه وه جو ره که سانه مه که، تو ههر سه رگه رمی نوژو سوژده بیه و به به نده یه تی خو ت له په روه ردگارت نزیک بکه ره وه. (له ریگه و ریبازی دینداری لاهمه ده).

سورہتی (القدر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) ئسیمہ بہراستی قورئانمان دابہزاندوتہ خوارہوہ لہ شہویکی بہفہرو ریژداردا.
- (۲) جا تو چووزانی شہوی بہفہر کامہیہ و ج خیر و بہرہ کہ تیکہ.
- (۳) شہوی قہدری بہریژ لہ ہزار مانگ ریژدارو خیردارترہ واتہ پاداشتی عیبادهت و خواہرستی ئو شہوہ بی سنوورہ).
- (۴) لہو شہودا فریشتہکان کہ جوہرہ ئیلیشیان لہ گہل دابہ، دادہبزن لہسہر رووخسہت و مولہتی پەرورہ دگاریان، بہ جورہا فرمان و کار (بہتایبہت بو سہردانی خواہرستان، بو سہردانی مزگہوتہکان، بو گوگیرتن لہ قورئان .. ہتد).
- (۵) ئو شہوہ ئاسوودہیی و ناشتی و ہیمنی و رحمت و میہربانیہ، ہتا کاتی بہرہ بہیان. پیغمبر ﷺ فرمویہتی: (من قام لیلة القدر ایمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه).

واتہ: ئوہی شہوی قہدر بہخواہرستی و یادی خوا بیاتہ سہر بہ ئیمان و باوہری دامہزراو و بہتہ ماہوونی پاداشت و رحمت، خوی گہورہ لہ ہموو گوناهانی رابووردوی خوش دہبیت. (بوخاری و موسلیم) ریوایہ تیان کردوہ.

سورہتی (البینة)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) ئووانہی بی باوہر بون لہ خاوہنی کتیبہکان لہ گہل موشریک و هاوہلگہران، وازیان لہ بیروباوہرپی خویمان نہہینا، ہتا بہلگہ و نیشانہی روون و ناشکرایان بو نہات (دہبارہی دواہمین پیغمبر).
- (۲) (ئویش) پیغمبریکہ لہ لایہن خواوہ کتیب و نامہی پاک و بیگہردیان بہسہردا دہخوینیتہوہ (کہ قورئانہ).
- (۳) چہندہا پەيامی پر لہ رینمووی بہ نرخی لہ تویدا ہہہ.
- (۴) جا خاوہن کتیبہکان دہستہ دہستہ و پارچہ پارچہ نہبوون، دوی ئوہ نہبیت کہ بہلگہ و نیشانہی ناشکرایان بو ہات (دہبارہی پیغمبر و قورئان).
- (۵) فہرمانیشیان پیئہدرا بوو جگہ بہوہی کہ خواہرستی بکن و بہ پاکی و دلسوزی و ملکہچو فہرمانبہرداری ئاین و بہرنامہ کہ بن و لابدہن لہ ہموو ئایینیک، تہنہا پابندی ئایینی ئیسلام بن، نویش بہریک و پیکی ئہنجام بدہن، زہ کاتیش لہ مال و سامانیان دہریکن، ئوہیہ ئاینی راست و دروست و بہنرخی خوی بالادہست.
- (۶) بہراستی ئووانہی بی باوہر بوون لہ خاوہن کتیبہکان و موشریک و هاوہلگہران دہخوینہ ناو ئاگری دوزہخوہ و بہ نہمری تیایدا بو ہمیشہ دہمیننہوہ، ہر ئووانہن تاوانبارترین و خراپترین خہلکانی سہرزہوی.
- (۷) بیگومان ئووانہی ئیمان و باوہریان ہیئاوہ و کارو کردوہ چاکہکانیان ئہنجامداوہ، ہر ئووانہن چاکترین و پاکترین خہلکانی سہر زہوی.

(۸) پاداشتیان لای پوروردگاریان بههشتی پر له باخی چره (که کوشک و تلهاره کان تیایدا ون بوون)، چهندها روو باریش به ژیر درخت و به بهر دم کوشکه کانیدا دهروات و لهوی ژیانی همیشی و بهر دوام بو هه تاهه تایی ده به نه سهر، هه وانه خوا رازی به لیسان، هه وانیش لهو رازین (چون رازی نابین ههی پوروردگاری ناریز، بهرستی نازانین به چ زمانیک سوپاسگوزارت بین) بیگومان ههو ریزو قهده بو ههو که سهیه که له پوروردگاری ترساوه و فهرمانه کانی به چی هیناوه.

(اللهم ارزقنا من خشيتك ما تحول به بيننا وبين معصبتك) یا ارحم الراحمین.

سورہتی (الزلزلة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیك زهوی ده هیتریتنه لهرزه و بوومه لهرزه زور به هیزه که ی بو پیش دیت.

(۲) هرچی له زهویدا ههیه له ماده سه نگیته کانی ناوی دهی پهراندو هیناوه دهروه.

(۳) (هه وکاته) ناده میزادیش ده لیت: ههوه چیه تی، بو وای لیها ت (تیماندار ههست ده کات کوتایی دنیا به و بهر بابوونی روژی قیامه ته، بی تیمانیش سه ری لیده شیویت و نازانیت به ره و کوئی رابکات).

(۴) لهو روژدها زهوی هه و اله کانی خوی ده گیریتنه وه... (به زمانی حال ده لیت هه مه:).

(۵) به هوی هه وه هیه که پوروردگارت رایگه یاندوه (ههی تیمسان) فهرمانی بو دهر کردوه (که نیت کاتی کوتایی هاتنیه تی).

(۶) ههو روژه خه لکی دهسته دهسته به ره و گوپانی لیپر سینه وه ده رده چن، به په رش و بلاوی، تا کارو کرده وه کانین بسینه وه (دیاره که نامه ی کرده وه کان تو مارکراوه به دنگ و ره نگه وه).

(۷) جا ههوی به قهدهر سهنگی گهر دیله به ک خیرو چاکه ی هه نجام داییت ده بییتنه وه.

(۸) هه وهش که به قهدهر سهنگی گهر دیله به ک شهرو خراپه ی هه ییت، ده بییتنه وه.

سورہتی (العادیات)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو هوکارانه ی که تیژره ون و نرکه و ناله یان لیوه دیت.

(۲) بهو هوکارانه ی ناگر ده که نه وه و بزیسکه ده دن.

(۳) بهو هوکارانه ی که له به ره به یاندا هیرش ده به نه سهر (نوردوی دوژمنان). (۴) تیمجا ده به نه هوی بهر پیا کردنی ته پ و توژو گهرده لولول. (۵) لهو کاته دا خویان ده که ن به ناو جهرگه ی دوژمناندا. (۶) سویند به وانه هه مووی، بهرستی ناده میزاد له ناستی

پوروردگاریدا زور ناسوپاس و حق نه ناسه. (۷) خویشی شایه ته له سهر ههو حاله ی خوی، (روژی قیامه ت دان به که مته رخه می خویدا ده لیت). (۸) بیگومان ناده میزاد له خوشه ویستی ساماندا زور به تین و هه لیه به (که دهستی لی گیربو و ره زیل و رژد و

چروکه). (۹) نایا ههو جوره که سانه نازانن چی پیش دیت کاتیك له گوپره کان هینرانه دهروه و (زیندو کرانه وه)؟!

(۱۰) ہہرچیش لہ سینہکاندا ہہیہ ہہر ہہمووی لہ کارنامہکاندا) بہ توّمار کراوی ئاشکرا کران و خرانہ بہرہست!!

(۱۱) بہرستی پەروردگاریان لہو روژہدا ئاگادارو شارہزایہ بییان (بہوردی دہپرستیہوہ لہ تاکہ تاکہیان).

سورہتی (القارعة)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

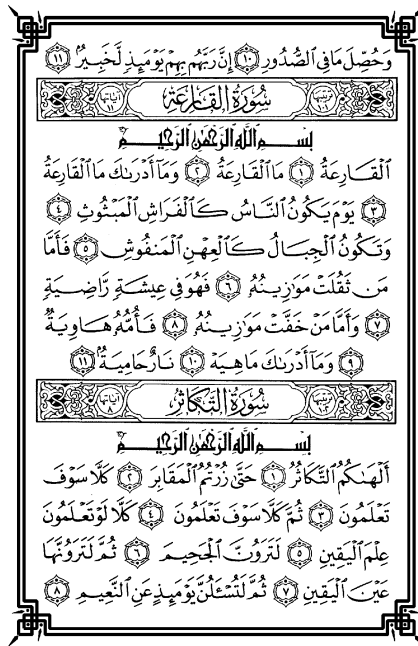
(۱) (یہ کیچک لہ ناوہکانی روژی قیامت) واتہ: ئہو گرمہیہی دلان دہلہرزینیت.

(۲) ناخو - القارعه - چی بیت؟

(۳) (توئی ئینسان) چی فیری کردویت کہ - القارعه - چی بہ!!

(۴) ئہو روژہ خہلکی وەکو پەپوولہی سەرگەردان پەرش و بلاو دہبنہوہ.

(۵) کیوہکانیش وەکو خوری شیکراوہیان لی دیت (سووک دہبن و چال و چولیان پی پر دہکریتہوہ).

(۶) جا ئهوهی تهرازووی خیری سہنگین بیت.

(۷) ئهوه لہ باروؤوخیکی خویش و ئاسوودهدا ژیان دہباتہ سہرو زور پی رازیہ.

(۸) ئهوش تهرازووی (خیروچاکہی) سووک بیت (گوناهی زور بیت).

(۹) ئهوه دایکی ئهو دوزہخہ (باوہشی بو کردوتہوہ).

(۱۰) جا تو چوزانی (هاویہ) چیہ؟!

(۱۱) ئاگریکی زور سوتینہرو بلیسہدارہ (ہہرگیز خاموش نابیت و تینی کہم ناکات و لہ کولی نابیتہوہ).

سورہتی (التکاثر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہرہبان

(۱) (خہلکینہ!!) ہہلپہ کردن و پیشبرکیتان بو زورکردنی (مال و مندال و سامان و کوشک و تہلار و.. ہتد) ئیوہی سہرگہرم و سہرگہردان و بی ئاگا کردوہ لہ خواناسی و دینداری.

(۲) تا ئہو کاتہی کہ دہمرن و دہبرینہ گوپرستان (دہخرینہ ناو گوپریکی تہنگ و تہسک و تار).

(۳) واز بہینن، لہمہودوا دہزانن ہچ قورپکتان بو خوتان گرتوتہوہ، چ بہلایہ کتان بہسہر خوتان ہیئاوہ.

(۴) دیسانہوہ دہلیم: واز بہینن، چونکہ لہ ٹایندهدا ہہمو شتیکیان بو روون دہبیتہوہو دہیزانن.

(۵) واز بہینن، ئہ گہر ئیوہ دہتانزانی، بہزانین و دلنیایہ کی تہواوہوہ (وا بی ئاگا نہدہبوون لہ خواناسی).

(۶) سویند بہ خوا دوزہخ دہبینن (دوزہخیکی توفینہرو پر لہ تازار و ناسور).

(۷) دووبارہ سویند بہخوا دوزہخ بہچاوی سہرتان دہبینن بہ ئاشکراو دلنیا دہبن (کہ چہندہ سامناکہ).

(۸) پاشان سویند بہ خوا لہو روژہدا پرسیارتان لی دہکریت دہربارہی ہہمو نازو نیعمہتہکانی دنیا (چونتان پەیدا کردوہ و لہ چیدا بہ کارتان ہیئاوہ).

سورہتی (العصر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به زه مانه، سویند به کاتی عه سر.
- (۲) به راستی ناده میزاد له زهرمه ندی و خه ساره تمه ندی ایه.
- (۳) بیجگه له وانه ی که باوه پریان هی ناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه جامداوه و ناموزگاری یه کتیشیان کرده وه که هه میشه پایه ندی حه ق بن (پایه ندی حه قیش بیویستی به خوگری هه یه)، له بهر نه وه بهرده وام ناموزگاری یه کتریان کرده وه تا هه میشه و بهرده وام، خوگرو نارامگریش بن.

سورہتی (الهمزة)

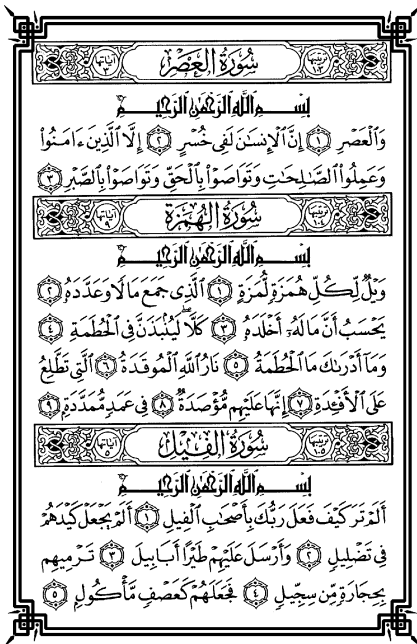
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) هاوارو ناھو ناله بو همر که سیک که په شوین کهم و کووریدا ده گه ریپت و له عه یب و عاری خه لکی ده دویت.
- (۲) نه وه که سه ی مال و سامانی زوری کوو کرده و ته وه و همر خه ریکی ژماردنیتی و (دلی بیی خو شه، ره زیله و به خشنده نیه).
- (۳) واده زانیت مال و سامانه که ی ده بیته هو ی ته مهن دریزی و نه مری بی بو ی؟
- (۴) نه خیر سویند به خوا به سووکی و ریسوایی فری ده دریته ناو (حطمة) وه.
- (۵) جا تو چوزانی (حطمة) چیه؟
- (۶) بریتی یه له ناگری داگیرساو و بلیسه داری خوا.
- (۷) نه و ناگری روو ده کاته ناو جهرگه ی دل و دهروونه کان (که مه لبه ندی کوفرو خوانه ناسی و ره زیلی بوو).
- (۸) بیگومان نه و ناگرو دوزه خه له شوینی کدایه که سه رگیراوو ده رگا داخواه له سه ریان (ریگه ی قوتار بوونی نیه).
- (۹) (خوانه ناسان له وی) له ناو چند ستوونیک ی ناگرینی دریژدان (هیچ جم و جو لیکیان بو نا کریت).

سورہتی (الفیل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) نایا نه تزانیووه (نه ی پیغمبر ﷺ) پهروه ردگارت چی کرد به خاوه ن فیله کان؟
- (۲) نایا سه ری لئ نه شیواندن و پیلان و نه خشه کانیا نی پوچ نه کرده وه؟!
- (۳) پوّل پوّل بالنده ی نه نارده سه ریان؟!
- (۴) تا به به ردی سه ننگل (وه ک خشتی سووره وه کراو)، به رد بارانیا ن بکه ن.
- (۵) سه ره نجام وه کو پووش و په لاش و کای خوراوی لی کردن، (دریژه ی هم به سه رها ته له ژیان نامه ی پیغمبره ی مه زندا) له نووسینی ماموستا عبدالعزیز پاره زانی دا ته ماشا بکه.

سورہتی (قریش)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) لہبہرئوہی قورہیش ہوگر بووہ و...
- (۲) خوی گرتووہ بہکاروانی زستانہی (یہمن) و کاروانی ہاوینبہی (شام) بو بازرگانی و (دابین کردنی بڑیوی).
- (۳) کہواتہ با پەرودرگار و خاودنی ئم مالہ پیروزہ (کہ عبہ) بیہرستن.
- (۴) ئہوزاتہی لہبرستی رزگاری کردن و خوراکی پیہخشین و لہ ترس و بیمی (جہردہ و ریگران) پاراستوونی و ئاسایشی بو دابین کردوون.

سورہتی (الماعون)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) ئایا سہرنجت نہداوہ لہو کہسہی ئاینی خوا بہدرو

سورہتی (الکوثر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) بہراستی ئیمہ خیر و چاکہ و خوشی (ہردو جیہان و ناوبانگی چاکہی) تو مان (ئہی محمد ﷺ) بی ئہندازہ و بی سنور کردوہ (لہ ہموو چہرخ و زہمانیکدا).
- (۲) کہواتہ نویت تہنہا لہبہر خواو بو خواو بو بہدہستہینانی رہزامندی پەرودرگارت ئہنجام بدہ و قوربانیش بکہ.
- (۳) بیگومان ہہر دوزمنان و ناحہزانی تو بی ناو و نیشان و وہجاخ کویر و دواپراون (لہ ہموو خیر و چاکہ یہک لہ ہردو جیہاندا).

سورہتی (الکافرون)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (١) ئەى محمد ﷺ بلی: ئەى کۆمه لی بی باوهر و خوانه ناسان.
- (٢) من هه رگیز ئەو شتانه ی که ئیوه ده یه پرستن نایه پرستم (چونکه من خوا به پرستم).
- (٣) ئیوه ش دیاره ئەوه ی من ده یه پرستم نایه پرستن (چونکه بت به پرستن).

(٤) ئەوه ی ئیوه به پرستوتانه من هه یج کات نایه پرستم.

(٥) ئیوه ش، ئەو زاته ی من ده یه پرستم نایه پرستن.

(٦) (که واته) دینی خۆتان بو خۆتان و دینی خۆم بو خۆم.

ئهم سووره ته کاتیک هاته خواره وه، بی باوهران و یستیان ریک بکه ون له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ که ئەو ماوه یه ک بته کانی ئەوان به پرستی، ئەوانیش هه مان ماوه خوا به پرستی بکه ن!!!

سورہتی (النصر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) کاتیک یارمه تی و کۆمه کی خوا دیت، شاری مه ککه رزگار ده کریت و ده رگای نازادی والا ده کریت.

(٢) خه لکیشت بینی پۆل پۆل ده چنه ریزی تاینی خوا وه.

(٣) ئەوسا ئیتر تو سوپاس و ستایشی به روه ردگارت بکه و داوای لیخوشبوونی لی بکه، چونکه به پرستی خوا زور چاوپوشی ده کات و تهویه وه رگه... (ئومیده له ئاینده یه کی نزیکدا، خوی بالاده ست سه رکه وتیک به خشیت، ئەو کاته ئیمانداران هه ست ده کهن ئەم سووره ته تازه نازل زیو وه).

سورہتی (المسد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) ده سته کانی بشکیت ئەبوله هه ب و ریسوا بییت، ناشکرایه که هه ر ریسوایش ده بییت و (له ناوده چییت).

(٢) مال و دارایی و ئەو شتانه ی که به ده سته هینا وه، فریای نه که وت.

(٣) له ئاینده دا ده خریته ناو ئاگریکی بپسه داره وه.

(٤) هه روه ها ژنه که شی که هه میشه هه لگری کۆله داره و (نازاری پیغه مبه ر ﷺ ده دات).

(٥) هه میشه گوریسیکی چنرا وه پووشی خورما له گه ر دنیا یه تی (له قیامه تیشدا زنجیری ئاسن ده کریته گردنی).

(کاتیک پیغه مبه ر ﷺ تیره و تابه فه کانی کۆ کرده وه و په یامی خوی پیرا گه یان دن ئەبوله هه ب وتی: (تبا لك ألهذا دعوتنا) ئیتر ئەم سووره ته هاته خواره وه، که هیرشیکی به رده وامه بو سه ر ئەبوله هه ب و هاوسه ره که ی و ئەوانه ی له وان ده چن و وه ک ئەوان دزایه تی ئیمان و ئیسلام ده کهن).

سورہتی (الإخلاص)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) (ئی محمد ﷺ، ئی ئیماندار) بلی: ئو خویہی کہ ناوی الله - یہ خویہ کی تا کو تنہایہ (بی ہا و ہل و ہا و تایہ).
- (۲) خوا زاتیکی پایہ دارو دہسہ لاتدارہ، نیازی بہ کہس نیہ و ہہموان ناتاجی ئون، (ہہر ئو دہ توانیت بہ لا و ناخوشی لایہریت و پیوستی و داخواریہ کانمان جیبہ جی بکات).
- (۳) ہیچ کہسی لی نہ بوہ و خویشی لہ کہس نہ بوہ.
- (۴) ہہرگیز ہاوتا و ہاوشیوہ و دہسہ لاتداریکی تر نیہ کہ لہ بہرامبہریہوہ بوہستیت و ہاوشانی بیت و وہ کو ئو بالادہست بیت و وہ کوئہ و دروستکار بیت.

سورہتی (الفلق)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) (ئی محمد ﷺ، ئی ئیماندار) بلی: پنا دہ گرم بہو

پہرہردگاری کہ بہرہ بہیان پیش دہہیت، دنیای تاریک روناک دہ کاتہوہ.

- (۲) لہ شہرو خراپہی ہہرچی کہ دروستی کردوہ (لہ جنوکہ و ئادہمیزاد و مارو میروو..).
- (۳) لہ شہرو خراپہی شہو کاتیک کہ دادیت و دنیا تاریک دہیت و شہوہ زہنگ دنیا دہ گریٹ.
- (۴) لہ شہرو خراپہی ئو کہسانہی کہ جادوو دہکن و پت و دہزوو گری دہدن و فوی پیادہکن (بہ فیل و جادوو نیوان خہلکی تیک دہدن کیشہ و گرفت بو تاک و کوہمل دروست دہکن).
- (۵) لہ شہرو خراپہی حہسوودو بہخیل، کاتیک کہ حہسوودی و بہخیلی دہبات، (دہکہویتہ خوئی بوئوہی زہرہرو زیان بدات و کیشہ بہرپابکات).

سورہتی (الناس)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) (ئی محمد ﷺ، ئی ئیماندار) بلی: پنا دہ گرم بہو پہرہردگاری خہلکی.
- (۲) بہ پادشای خہلکی. (لہ ہہمو زہمین و زہمانیکدا).
- (۳) بہ خوی خہلکی. (لہ ہہمو سہردہمہ کاند).
- (۴) لہ شہرو خراپہی ئوہی کہ و ہسوہسہ و خہتہرہ و خہیال دہخاتہ دلہوہ کہ (خہنناسہ ئوہیش:).
- (۵) بریتی یہ لہوہی کہ و ہسوہسہ فری دہداتہ سینہ و دل و دہروونی خہلکیہوہ. (گرفتی دہرونیان بو دروست دہکات).
- (۶) لہ پہری و خہلکی، لہ جنوکہ و ئادہمیزاد (ئووانہیان کہ شہیتان سیفہتن).

